Digitized by Google

10. i. 20

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ДІКЦІОНАРІЎ

ЦЕРМАНО-РОМЪНЎ

ДНТОКМІТЎ ШІ ДН ПАРТЕА ДЎІ РОМЪНЪ ДНАВЎЦІТЎ КЎ КЪТЕВА МІЇ DE KŸBINTE

de

Георгіў Барцў ші **Гавріеле Мўнтеанў.**

Томўлў I.

А—К.

Editорў ші провезъторў:

РЎDОЛФ ОРГІDAN,
четъцеанў ші негъцъторў.

БРАШОВЎ.

Тінърітў дп тіпографіа лЎІ Römer ші Kamner.

1853.

Digitized by Google

Deutsch-romänisches

Wörterbuch.

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und *Gabriel Munteanu.*

Erster Band.

A—K.

Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgidan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.
Gedruckt bei Römer & Kamner.
1853.

Digitized by Google

Digitized by Google

Префацъ.

Noĭ ѧнтрепрінсеръmŭ лѹкрареа ші тіпъріреа ачестѹĭ dікцionарĭѹ цермано-ромънŭ ѧнтр'о епохъ, пе кънdŭ сітцѹлŭ пострѹ пе спѹпеа къ, déкъ dела пепѹmърателе ші mѹлтŭ апъсътóреле пóстре окѹпъціѹнĭ ѧн сфера ѧнтрѹ кареа пе афлъmŭ, пе maĭ ръmъпеа óре лібере ѧнкъ ші пентрѹ скрісŭ ші тіпъріtŭ de кърцĭ, апоĭ ні с'ар фі кѹвенітŭ а пе окѹпа кѹ орĭ че алтъ карте, dекътŭ кѹ ѹнŭ dікцionарĭѹ цермано-ромънŭ, деспре каре се потеа пресѹпѹне ѹшорŭ, къ ачелашĭ требѹеа съ фіе компѹсŭ ші піпъітŭ, атътŭ de біне прекътŭ съ пе пóтъ репресѫнта лімба пóстръ ла пѹблікѹлŭ челŭ mаре алŭ Цермаnіеĭ ѧнтрѹ тóтъ авѹціа ші фрѹmсеца са de астъzĭ, пѹ пѹmаĭ de вокабѹле, чі ші тотŭ-odатъ de idіотісmĭ ші фрасе кѹлесе ші репродѹсе ѧнтокmа прекѹmŭ ле чере цепіѹлŭ лімбеĭ. О проблеmъ ачéста, ла а къреĭ *деслегаре* кредеаmŭ къ се череа кѹ тотѹлŭ алте пѹтерĭ, прекѹmŭ ші ѹнŭ шірŭ de анĭ. Маĭ ѧн скѹртŭ, поĭ аmŭ фостŭ кѹ атътŭ maĭ пѹцінŭ аплекацĭ а ѧнтрепрінde токmа пе тімпѹлŭ кънdŭ аmŭ ѧнтрепрінсŭ компѹнереа ачестѹĭ dікцionарĭѹ (Марціŭ 1852), кѹ кътŭ веdеаmŭ, къ de о парте апѹкасе а се тіпъріѧн Брашовŭ Вокабѹларĭѹлŭ ромъно-цермаnŭ алŭ Dлѹĭ Andреĭѹ Ісер (цермаnŭ de паштере), кѹmŭ ші патрѹ кóле din вокабѹларĭѹлŭ d-сале цермано-ромънŭ ѧнкъ пела 1848 аічĭ ѧн тіпографіа dлѹĭ Іоаnŭ Gött, прін кареле ера съ се ші контінѹе тіпъріреа лѹĭ; еаръ de алтъ парте се ѧнштіінцасе ші ешіреа ла лѹmінъ а Вокабѹларĭѹлѹĭ цермано-ромънŭ, компѹсŭ кѹ mѹлтъ остенéлъ de ръпос. професорŭ de фісікъ Dр. Теодорŭ Стаmаті ѧн Іашĭ. Орĭчіне пѹтеа сокоті, кѹmкъ ачестеа dóъ dікцionарії deокаmdатъ ворŭ ѧndестѹла черінцеле пѹблікѹлѹĭ ші къ ар фі de прісосŭ а maĭ фаче конкѹрінцъ ѧнкъ ші кѹ ѹнŭ алŭ треĭлеа пе ѹнŭ тімпŭ, кънdŭ тотŭ къmпѹлŭ літератѹреĭ пóстре сеmъна а фі пъръсітŭ de кѹлтівъторії еĭ парте dісгѹстацĭ профѹndŭ, парте кѹфѹndацĭ кѹ тотѹлŭ ѧн гріцеле віецеĭ.

Digitized by Google

Кȣ то́те ачестеа нȣ штітȣ̆ кȣтȣ̆ требȣі съ се ꙟтпліне́скъ ші астъdатъ асȣпръне ȣнȣ̆ капріцȣ̆ алȣ̆ ȣрсітеї. Dn. Ісер скрісе dела Бȣкȣрештї, ка manȣскріптȣлȣ̆ dікціонарїȣлȣї съȣ̆ съ се іа din мъна сȣсȣ̆ нȣмітȣлȣї тіпографȣ̆; dȣпъ ачееа ꙟлȣ̆ вънdȣ́ пе ачелаш Dлȣї Рȣdолфȣ̆ Оргіdанȣ̆ кȣ кondіціȣне ка dлȣї съ'лȣ̆ dеа ла тіпарȣ̆. Dn. Р. Оргіdанȣ̆ трімісе ачелȣ̆ manȣскріптȣ̆ ꙟн а. 1851 ла Сібіїȣ кътръ DDніі Паȣлȣ̆ Васіч, Флоріанȣ̆ Аронȣ̆ ші Andреїȣ Мȣръшанȣ̆ кȣ ачеа рȣгаре, ка ddлорȣ̆ съ біневоіе́скъ а'лȣ̆ сȣпȣне ла о реченсіȣне філолоцікъ. Dȣпъ кътева лȣнї manȣскріптȣлȣ̆ се рентóрсе dела сȣсȣ̆ нȣміціі поштріі amічї кȣ ачеа ȣнікъ рефлесіȣне, ка déкъ Dn. Оргіdанȣ̆ ръмъне статорнікȣ̆ пе лънгъ скопȣлȣ̆ dе а тіпъpі dесȣ̆ атінсȣлȣ̆ dікціонарїȣ, съ ꙟndȣплече маї ънтеїȣ пе ȣнȣлȣ̆ din сȣбскрішії а'ї фаче мъкар о коректȣръ пътрȣнzетóре. Ашеа manȣскріптȣлȣ̆ къzȣ́ ꙟн мъна лȣї Г. Баріцȣ̆, кареле кассъ челе патрȣ кóле тіпъріте ла 1848, dȣпъ ачееа ꙟнчепȣ́ а кореце пекътȣ̆ ꙟлȣ̆ сȣферїа марцініле manȣскріптȣлȣї ші ретіпъpі челе dінтъї dóъ кóле. Dінтрȣ атъта кȣноскȣ́ ші еdіторȣлȣ̆, къ ар фі мȣлтȣ̆ маї фолосіторȣ̆ а dелътȣра тотȣ̆ manȣскріптȣлȣ̆ ші а компȣне dікціонарїȣлȣ̆ din ноȣ̆, ꙟнсъ фъръ а маї стріка ші а dóа óръ челе dóъ кóле тіпъріте. Dечї dлȣї рентóрсе manȣскріптȣлȣ̆ аȣкторȣлȣї съȣ̆; еаръ кȣ ноі пъші ла ꙟнвоіе́лъ нóъ.

Ачестеа аȣ̆ фостȣ̆ dе лінсъ а се преміте din маї мȣлте каȣсе, еаръ маї вѫртосȣ̆ пентрȣ ка съ се кȣнóскъ, кȣмкъ прін челе dóъ кóле нȣмаї коресе dȣпъ пȣтінцъ, еаръ нȣ компȣсе dе ноі, метоdа компȣнереї dікціонарїȣлȣї ꙟшї лȣасе ȣнȣ̆ dрȣмȣ̆, dела каре не ера преа песте мънъ а не абате dȣпъ кȣмȣ̆ амȣ̆ фі воітȣ̆, маї ꙟнколо, къ ценȣріле нȣмелорȣ̆ нефіindȣ̆ афіпте ꙟн manȣскріптȣлȣ̆ Dлȣї Ісер, ла партеа ромънéскъ, нічї нóъ нȣ не маї вені а ле алътȣра, чееа че ꙟнсъ нȣ кредемȣ̆ съ сміntéскъ ꙟнтрȣ німіка пе ꙟнтребȣіторȣлȣ̆ ачестȣї dікціонарїȣ, кареле din гръматіка ромънъ ва фі афлатȣ̆ мъкар нȣмаї атъта, къ регȣлеле dеспре ценȣріле нȣмелорȣ̆ ла лімба ромънéскъ сȣнт челе маї пȣціне ші маї сімпле din лȣме, къчї еле се ꙟнторкȣ̆ маї мȣлт нȣмаї пе лънгъ термінъціȣніле ȣ, ъ, е. Кȣ то́те ачестеа кънdȣ̆ ар фі съ éсъ о а dóа еdіціȣне а ачестȣї dікціонарїȣ, н'амȣ̆ лінсі а афіце ші ценȣріле пентрȣ маї мȣлтъ ꙟndемънъ а ꙟнчепъторілорȣ̆ стръінї.

Ꙟнтр'ачееа проблема нóстръ прінчіпалъ пе кареа не пропȣсеръмȣ̆ а о dеслега ꙟнтрȣ ачестȣ̆ dікціонарїȣ ші ла каре сȣпȣсеръмȣ̆ пе то́те челелалте, а фостȣ̆ ка, пе лънгъ кȣлецереа пе кътȣ̆ с'а потȣтȣ̆ ꙟн кȣрсȣ̆ dе $2^3/_4$ анї маї стȣdіóсъ а ворбелорȣ̆ сéȣ̆ аdекъ а матеріалȣлȣї лімбеї съ аdȣнъмȣ̆ ꙟнкъ ші

din idiotismii limbei, ne kătă se póte mai mulți fără o pré multă amkărkare ші скитпіре a kărței, съ repродъчетъ фразеле цертане кă фразе кратă ромънешті. O amtrepріsъ ачéста, a kărei deслегаре póъ ni se părá a fi de чea mai mare amсетпътате пентрă тоці ачеїа, карії аă de a традъче din limba цертанъ an чea ромънъ, kă atătă mai вжртосă, kă kătă цепіталă ачесторă dóъ limbi есте фórte стръінă вналă de алталă, прекътă деспре ачестă адевърă се póte конвінце орі каре ва фі авътă окасіване de a традъче тъкар вnă сінгură параграфă din цертана amtră a nóстръ. Mai вжртосă жалітеа школастікъ сіпте ачестă ръă не тотă тіпътală ші ala сіпте ma греă декътă la amвъцареа орі кърсї limbi din челе калтівате европене, прекътă есте італіана, францеза, спаніóла, кіарă ші englezéска. Din zeче фразе цертане абіа веї афла вна, не кареа съ o поці традъче ромънеште din квънтă an квънтă, фър а скълчіé ші a стріка тотă ampeлесалă, кътă ші a вътъта съпътосалă авză an modală челă mai neплъкътă; кънdă din контръ традъчереа din італіенеште орі францезеште пентрă ромънă есте пътаї o жакъріъ не лъпгъ чea цертанъ. Deчї ера ші есте o требвінцъ імператівъ пентрă noї, ka ромънală la традъчереа din цертана съ'шї кънóскъ фórte біne idiotismii limbei сале, пентрă ka съ пă ші o dea жъртфъ, чі съ традъкъ кă фразе коръспвnzetóре цепіталі limbei сале, прекътă фаче францезалă, італіанала ш. a., кънdă се апякъ a традъче din алтъ limbъ ші апвте din цертана. — De ne-ată ажвнсă noї ачестă скопă, de ată арътатă kъ limba ромънъ есте къначе de a репродъче орі че idéъ, орі че фразъ, idiotismă, проверъă стръінă кă алтеле коръспвnzetóре кратă ромънешті, лъсътă an жадеката крітічілорă атътă конпаціоналі кътă ші стръінї. Deстала kъ noї фъкъръtă ачéстъ черкаре кă limba цертанъ че трече de вна din челе mai anавціте; n'ată depвсă anсъ an totă тітпвлă ачеста франсолоція цертано-італіанъ din тънъ, пентрă ka съ не конвінцетă ші не калеа ачéста, пънъ ла че градă limba ромънъ се póte anавці an тóтъ прівінца ші totădeaвна an конформітате кă цепіала ей.

An ачеea че се цine dintr'o парте de anавціреа limbei ромъне прin квінте адвнате, пвнтаї din тóте провінціile ромънешті, чі ші dвпъ вnії скрііторі mai вnі, сéă ші плъствіте dвпъ апалоціъ, пă ne amdoiсеръtă amтрă nimіка a ne ціné de регалеле стръвнвлві Квінтіліанă*), kътă ші de есчепціване ші

*) De Institutione oratoria, C VI. Sermo constat ratione, vetustate, auctoritate, consvetudine. Rationem praestat praecipue analogia, non nunquam et etymologia.

клаѹсѹлеле лѹї челе ꙟпцелепте.*) — Ꙟптрѹ пъстрареа сéѹ штерцереа ворбелорѹ стръіне аскѹлтаръмѹ тотѹ пе ачелѹ daскълѹ mape.**) Nѹ есте рѹшіне пічї семпѹ de съръчіъ а пъстра о сѹмъ óрекаре de кѹвінте стръіне, каре de маї мѹлте вéкѹрї с'аѹ префъкѹтѹ ꙟп карпеа ші ꙟп сънцеле пострѹ ашеа, ꙟпкътѹ ачелеашї факѹ парте есінціалъ din матеріалѹлѹ лімбеї, nam et confessis quoque graecis utimur verbis, ubi nostra desunt, sicut illi a nobis non nunquam mutuantur; есте ꙟпсъ атътѹ маї ꙟпжосіторѹ а пѹ шті съ торпї кѹвънтѹлѹ стръінѹ ꙟп формеле тале, съ пѹ'лѹ ашезї ла локѹлѹ ѹnde і се кѹвіне лѹї din патѹръ'ї. Аѹ ꙟпсашї лімба цермапъ пѹ аре еа атътеа мії de кѹвінте ꙟпвъскѹте ꙟптрѫпса din алте лімбї кѹ тотѹлѹ стръіне? — De алтъ парте тотѹ че е стръінѹ, de каре пе пѹтемѹ лінсі фъръ пічї о сміптéлъ, пе амѹ сілітѹ а штерце сéѹ челѹ пѹцінѹ а ле ꙟптрекіde ꙟп парептесе, пентрѹ ка маї търziѹ съ се dелътѹре кѹ тотѹлѹ.

Аічї ꙟпсъ пѹ потемѹ траце de ажѹпсѹ чеа маї аціптатъ лѹареаміпте а ꙟпчепъторілорѹ, ка фъръ о стрѫпсъ есаменаре шї черчетаре ꙟп тóте лімбеле латіно-романіче пічї одатъ съ пѹ гръбéскъ а репѹмера кѹтаре кѹвінте ꙟптре челе стръіне, пентрѹкъ алтміптреа каре тінърѹ пекѹпоскъторѹ de лімбеле францеса ші італіана пѹ ва фі аплекатѹ а креde спре ес., кѹмкъ кочіерѹ, лъкатѹ ш. а. пѹ ар фі маґїаре, déкъ пѹ ва афла къ францезѹлѹ ziче cocher, loquet. Токма пентрѹ ачéста поï ла о сѹмъ de вокабѹле, каре пънъ акѹмѹ се цінеа de кътръ мѹлцї сéѹ стръіне сéѹ кѹ тотѹлѹ пекѹпоскѹте, афлъпdѹле ꙟп лімбеле італіана ші францеza ле арътаръмѹ комѹна оріціне ꙟп парептесе. — Че се атінце de гречісмї, тóте кѹвінтеле гречештї ꙟпвъскѹте din стръвекіме, прекѹмѹ: dрѹмѹ, темеїѹ, корабіъ ш. а. ле сокотімѹ de пропріетате а пóстръ, ка ші кале, фѹпdъмѫптѹ, паіе; еаръ кѹвінтеле гречештї пóъ ꙟптрѹdѹсе ꙟп Прінчіпате ꙟпаdінсѹ пентрѹ ка съ пі се ꙟптѹпече лімба, прекѹмѹ с'а ꙟптѫмплатѹ прін терміполоціа бісерічéскъ ші dікастеріалъ славікъ, ле dепъртаръмѹ кѹ тотѹлѹ. — Терміполоціа штіінцелорѹ ші а артелорѹ фіе ачееа гречéскъ,

---

Vetera majestas quaedam et ut ita dixerim, religio commendat. Auctoritas ab oratoribus, vel historicis peti solet . . . . . .

*) Sed meminerimus, non per omnia duci posse analogiae rationem, cum sibi ipsa plurimis in locis repugnet (Ibidem). Item: Non enim, cum primum fingerentur homines, analogia demissa coelo formam loquendi dedit, sed inventa est postquam loquebantur, et notatum in sermone, quid quo modo caderet. — Et: Nihil est odiosius affectatione. — Fuerit pene ridiculum malle sermonem quem locuti sunt homines, quam quem loquantur (Idem).

**) Verba aut latina aut peregrina sunt. Peregrina nobis ex omnibus prope dixerim gentibus, ut homines, ut instituta etiam multa venerunt.

фіе латінъ, о пъстраръмѫ кам ашеа прекѫмѫ о аре лімба італіанъ.

Амѫ лѫатѫ din лімбеле латіно-романе нѫмаї атътеа кѫвінте ші маї вѫртосѫ ръdъчінї, пе къте сімцірътѫ къ амѫ авеа неапъратъ требѫінцъ пентрѫ ка съ се пóтъ спріма орї ші че ideъ ꙟн лімба пóстръ; еаръ de гръмъdітѫра сіноnімелорѫ, каре dела о месѫръ ꙟн сѫсѫ маї мѫлтѫ ꙟнтѫпекъ лімба dекътѫ о ажѫтъ, не амѫ ферітѫ кѫ атътѫ маї вѫртосѫ, кѫ кътѫ ꙟн прівінца ачéста не конвінсесеръмѫ de adевърѫлѫ кѫвінтелорѫ „Інстітѫтѫлѫї de Франца“ афлътóре ꙟн префаца Dікціонарїѫлѫ академіеї францоzештї, кѫмкъ орї че еспресіѫне нóъ, каре нѫ кѫпрінde о ideъ нóъ, есте маї мѫлтѫ ꙟнкъркътѫръ ѫрѫчóсъ, dекътѫ авѫціъ а лімбеї.*) Маї ꙟн скѫртѫ, чітіторѫлѫ се ва конвінце, къ кѫлегъndѫ тóтъ сѫма кѫвінтелорѫ романо-латіне прімітe ꙟн ачестѫ dікціонарїѫ ка нóъ, ачееашї é мѫлтѫ маї пѫцінъ dекътѫ стръінісмеле кѫ каре е ꙟнкъркатъ лімба церманъ ші къ ачелеашї сѫнт нѫмаї атътеа, пе къте амѫ обсерватѫ пънъ акѫмѫ, къ латѫра літераторілорѫ поштрії контімпѫранї с'а възѫтѫ сéѫ сіліцї сéѫ ꙟndемнацї de але прімі ꙟн скріеріле сале, din каре апої се ші пъскѫ óрешкѫмѫ о dатінъ. **)

Din кѫвінтеле векї, сéѫ кѫмѫ ле нѫмімѫ обсолете, амѫ кѫлесѫ ла къте амѫ пѫтѫтѫ ажѫнце de 24 анї dекъndѫ не стѫdіемѫ лімба, пе алтеле еаръшї ле dелътѫраръмѫ ꙟнadінсѫ, din каѫсъ къ ні се пърѫръ прé прóсте, чееа че фъкѫръмѫ ші ла партеа церманъ ічї коло. ***) Ꙟн маї мѫлте ꙟнсъ п'амѫ воітѫ а превені гѫстѫлѫ пѫблікѫлѫї алесѫ ші ꙟнzестратѫ кѫ аѫzѫлѫ бѫнѫ, чі пѫсеръмѫ ѫнеле кѫвінте, dеспре алѫ кърорѫ вііторѫ ноі ꙟншіне ерамѫ ла ꙟndоіéлъ. Ла кѫлецереа провінчіалісмілорѫ не ажѫтаръмѫ ші кѫ Вокабѫларіѫлѫ Амікѫлѫї Т. Стаматі прé біне.

Ꙟнтрѫ тóте амѫ фостѫ кѫ лѫареамінте ка съ респептъмѫ регѫларітатеа гръматікалъ ꙟн компѫнереа фраселорѫ, нѫ амѫ фостѫ ꙟнсъ прé рігѫрошї, non descendimus in hanc rerum tenuitatem, чі ꙟн прівінца ачéста амѫ аштептатѫ ші dела тімпѫ, маї вѫртосѫ къndѫ е штіѫтѫ, къ гръматіка de ші есте „фѫndаментѫлѫ ораторіеї,“ еа ꙟнсъ ꙟн мѫлте прівінце тотѫ ръмъне „un chiffre de convention.“

---

*) Tout expression nouvelle qui n'est pas le nom propre d' un objet nouveau, est un surcharge plutot q'une richesse etc.

**) Пентрѫкъ: Consvetudinem sermonis vocabo consensum eruditorum, sicut vivendi consensum bonorum. Quintil. L. I. C. VI.

***) Пентрѫкъ: Abolita atque abrogata retinere, insolentiae est et frivolae in parvis jactantiae. Idem.

Ѧн прівінца ортографіеї пъzіте de noї обсервътѫ нѫmaї атъта, къ ѧн прімеле dóъ кóле ортографіа нѫ есте а нóстръ; еаръ maї dепарте amѫ пѫрчесѫ а пъzі стрѫнсѫ тóте регѫлеле ортографіче, despre каре нѫ а maї ръmасѫ локѫ de dіспѫтъ; ѧнтрѫ алтеле не amѫ ѫрmатѫ пърерілорѫ нóстре indiвіdѫале; ѧн врео dóъ треї пѫнтѫрї ѧнсъ нѫ amѫ пъzітѫ врео регѫлъ рігорóсъ, чі amѫ ръmасѫ неѫрmътареці пънъ ла алтъ окасіѫне, din каѫсъ къ dѫпъче ші ортографіа есте сѫпѫсъ ла ѧнвоіелї *), noї нѫ maї авеamѫ къndѫ съ аштептъmѫ ѧнвоіреа тѫтѫрорѫ; maї сѫнт еаръші алтеле, пе каре noї нѫ пѫсеръmѫ вреѫнѫ прецѫ mаре, чі сокотіръmѫ кѫmкъ, haec jam inter ipsas ineptias evanuerunt (Quintil. L. I. C. VII). Déкъ класічії romanї ѧн вéкѫлѫ de аѫрѫ алѫ літератѫреї лорѫ аѫ несокотітѫ ѫнеле diферінце ортографіче, ка optimus et optumus, quotidie et cotidie, obtineo et optineo, caussa, causa, cassus, casus, divissio et divisio, here et heri, vorsus et versus, sibe et sibi, quase et quasi, ae et ai, is et eis ѧн ценітівї, ші о міїе алтеле; déкъ еї аѫ цінѫтѫ сѫте de anї ла ѧndoiéлъ пе C, Q et K, I ет J, X et Cs, V et U, апої пентрѫче съ фіmѫ noї ѧн лѫкрѫрї maї mърѫнте maї пеdанцї dекътѫ латінії, елінії ші тóте нацiѫніле modерне лѫminате? Съ не ферімѫ ка de móрте а нѫ пънгърі натѫра, ценіѫлѫ, стрѫктѫра інтернъ а лімбеї; еаръ престе ѫнеле diферінце ѫшореле пѫтемѫ трече фъръ нічї о вътъmаре. Noї de есемплѫ din терmінъціѫніле орѫ ші орїѫ, ілѫ ші ерѫ, ціѫне ші чѫне астъdатъ прімірътѫ къndѫ пе ѫнеле къndѫ пе алтеле; amѫ ѧнтроdѫсѫ ѫнеорї ші dѫплекареа консѫнътóрелорѫ, ѧнсъ нѫmaї ла ѫнеле кѫвінте каре се ѧнчепѫ кѫ препѫсеціѫнї. Чі despre тóте ачестеа се пóте zіче кѫ тотѫ dрептѫлѫ: adhuc sub judice lis est; престе ачéста кредінца нóстръ есте, къ ші ѧн прівінца ачелорашї не вomѫ ѧнвоі песте пѫцінѫ, фъръ а перde zечї de anї кѫ dіспѫте сечї.

Престе тотѫ ворбіndѫ, не сѫпѫнемѫ бѫкѫрошї ла крітіка dірéптъ а бърбацілорѫ de літере, ба ѧї рѫгъmѫ ка съ'шї maniфестеzе опініѫнеа dлорѫ асѫпра лѫкръреї нóстре; ле черемѫ ѧнсъ тотѫ оdатъ, ка съ біневоіéскъ а пѫне ла кѫmпънъ ші скѫрцімеа тімпѫлѫї ші греѫ апъсътóреле ѧmпрецїѫръpї, ѧнтрѫ каре noї amѫ фостѫ ѧndемнацї а компѫне ачестѫ Dікціонарїѫ, прекѫmѫ ші кѫноскѫтѫлѫ: Si quem dira manet sententia judicis olim, . . lexica conscribat. . .

Аѫкторії.

---

*) Verum ortographia quoque consvetudini servit, ideoque saepe mutata est . . Nam illa vetustissima transeo tempora, quibus et pauciores literae, nec similes his nostris earum formae fuerunt et vis quoque diversa. Quintilianus L. I. C. VII.

Есплікъцiȣнї de прескȣртърї.

a	семпiфiкъ	ажектiвȣ̆.
ad.	„	adвербȣ̆.
a. шi ad.	„	ажектiвȣ̆ шi adвербȣ̆.
ad.	„	adекъ.
con. conj.	„	конжȣнкцiȣне.
f.	„	фемiнiмȣ̆.
int.	„	iнтержекцiȣне.
m.	„	маскȣлiнȣ̆.
n.	„	неȣтрȣ.
num.	„	нȣмералȣ̆.
ord.	„	ordiналȣ̆.
part.	„	партiчiпiȣ̆.
pl.	„	плȣралȣ̆.
praep.	„	препȣсъцiȣне.
pron.	„	пронȣме.
v.	„	вербȣ̆.
v. a.	„	вербȣ̆ актiвȣ̆.
v. n.	„	вербȣ̆ неȣтрȣ.
алц.	„	алцебръ.
anat.	„	anatomiъ.
арк. арх.	„	аркiтектȣръ.
астрон.	„	астрономiъ.
бот.	„	ботанiкъ.
в.	„	вezї.
въпът.	„	въпъторiъ.
грам.	„	граматiкъ.
цеом.	„	цеометрiъ.
iт. iтал.	„	iталiанъ.
кем.	„	кемiъ.
ком.	„	комерцȣ̆; комȣнȣ̆.
лът.	„	лътiнеште.
мар.	„	марiнъ.
маг.	„	магiареште.
med. mediч.	„	mediчiнъ.
мiл.	„	мiлiтърiъ.
min.	„	мiнералоцiъ.
мiт.	„	мiтолоцiъ.
мȣс.	„	мȣсiкъ.
опт.	„	оптiкъ.

Пп.	сетпіфікъ	пріпчіпате.
пров.	„	провервѫ.
рот. тѫнт.	„	ротъпї тѫнтепї.
слав.	„	славопістѫ.
тіпогр.	„	тіпографіъ.
фіг.	„	фігѫратѫ.
форт.	„	фортіфікъцiѫпе.
фр. франц.	„	францozістѫ. францozеште.
шчл.	„	ші челелалте.

Кȣ ешіреа ачестȣї томȣ de Dікцionарїȣ ꙟп локȣ de орї че алтъ прекȣвъптаре премітемȣ ла кȣпоштіпца опораверȣлȣї пȣблікȣ пȣтаї атъта, къ о прекȣвъптаре, ꙟптрȣ каре пе вомȣ da кȣвіптеле пептрȣ тóтъ метоda че амȣ ȣрматȣ ꙟптрȣ компȣпереа ачестȣї Dікцionарїȣ, ва еші deodатъ кȣ томȣлȣ П-леа, кънdȣ апої DDпії абопацї ꙟпгріжіndȣ а лега ътбеле томȣрї кȣ табле тарї, о ворȣ пȣпе ꙟп фрȣптеа ачестȣї томȣ I. — Тотȣ кȣ ачеа окасіȣпеа се ва пȣтеа deтерміпа маї біпе ші пȣмерȣл літерелор къте аȣ съ інтре ꙟп том. I. ші къте съ ръмънъ пе ал Плеа, din каȣсъ къ Dікцionарїȣл пострȣ есе мȣлтȣ маї волȣміпосȣ dекътȣ амȣ пȣтȣтȣ поï ꙟпшіпе прекалкȣла кȣ ꙟпчепȣтȣл компȣперії ачелȣїаш; іаръ крештереа лȣї атърпъ маї вѫртосȣ dела авȣціа ші тесаȣрȣл лімбеї, каре пе zі че мерце се dескопере ші се dесвóлтъ сȣпт кondеїȣл челорȣ че о траттézъ, ꙟптр'ȣпȣ modȣ кȣ тотȣл ꙟмбȣкȣръторїȣ ші фъръ а фаче чеа маї пȣцінъ сілъ ценіȣлȣї ачестеї лімбе фрȣмóсе.

Прецȣл ачестȣї Dікцionарїȣ есте 4 ф. m. к. (12 dóъzечерї) пептрȣ DDпії препȣмеранцї; іаръ апої ꙟпdатъ че ва лъса тіпарȣл і се ва deфіце пе 5 ф. m. к. пестръмȣтатȣ.

Dікцionарїȣл пострȣ се пóте траце прін орї каре лібръріъ солідъ din тóтъ монархіа deadрептȣл dела D. Editорȣ.

Г. БАРІЦȢ. Г. МȢNТЕАNȢ.

Digitized by Google

A.

A, litera întâiŭ în Alfabetŭ.
Aal, f., lipitre, peĭkŭ ne Pinŭ.
Aal, m., helŭ, fărcarĭŭ, ţiparĭŭ, mărerŭ, apţilŭ, (în peşte ka şerpele).
Aalbeere, f., koakăzŭ neagrŭ.
Aalbeerſtrauch, m., koakălin ne kare se fak koakăzele negre.
Aalen, v., prindŭ fărcarĭ.
Aalfang, m., neskăitul fărcarilor.
Aalgabel f., Aalpriche f., Aalſtecher m., oştiŭ, furkăliţŭ kŭ trei dinţi de prinsŭ peştĭ.
Aalgrundel, f., plevăşkŭ, vărlăgŭ, în felŭ de peşte albŭ şi mikŭ.
Aalhalter, Aalkaſten, Aalteich, m., lak, helepteŭ de fărcarĭ.
Aalkirſche, f., ţireaşŭ sălbatikŭ.
Aalraupe, f., mihalţŭ, mihólŭ, molaşŭ.
Aalſtreif, Aalſtrich, m., dungŭ, trăsură neagrŭ ne spinarea kalului.
Aalweĭr, f., leasŭ, împrăditorŭ, strungŭ la gura unui lakŭ, ka să nu skape peştele.
Aar, m., vulturŭ, pasăre răpitóre.
Aaron, m., o plantŭ: mĭcorĭa vițelului.
Aas, n., kadavrŭ, stărvŭ, mortăţune, hoitŭ; buboĭŭ; moţeal; lăcuitură.
Aaſen, v., la vănătorĭ: a paşte; nutreskŭ ne unul kare nu ştie singur să tăĭe; adunăteskŭ, adunăţeskŭ, împeliŭ, kŭ moţeal; kărnoseskŭ, kărnăţŭ pielea de karne, deskărneskŭ.
Aasblatter, vărsatŭ nutrosŭ.
Aasfliege, f., muscă, kare se nutreşte din mortăţune.
Aasfräßig, adj., lakomŭ de mortăţune.
Aasgeier, m., ulĭŭ kare se nutreşte kŭ mortăţune.
Aasgeſtank, m., putoare de mortăţune.
Aasgrube, f., groapă pentru mortăţunĭ.
Aaſig, adj., kadavrosŭ, ce se ţine de kadavrŭ.
Aaskäfer, m., gândakŭ de mortăţune.
Aaskopf, m., kapŭ de boŭ, kapŭ de berbece.
Aaßung, f., păşunea cerbilor.
Ab, adv., jos; singur a pare orĭ ce întrebare, dar împreunat kŭ alte vorbe, însemneazŭ o depărtare, despărţire, mikşorare, saŭ isprăvire.
Abaaſen, v., v. aaſen.
Abächzen, ſich, v., mŭ trekŭ, apun, morĭŭ kŭ ţemetŭ.
Abacken, v., runŭ, spargŭ pămăntŭ kŭ aratrul; runŭ din lokul altuĭa; kŭ arătură plăteşk o datoriŭ.
Abänderlich, adj., skimbătoriŭ, prefăkătoriŭ; la gramatikŭ un kuvănt kare se póte deklina, skimba.
Abänderu, v., skimbŭ, prefakŭ; deklinŭ, după gramatikŭ.
Abänderung, f., skimbătură, prefăkătură; deklinareа, plekareа kuvintelor.
Abängſtigen, v., ſich, mă împrikŭ, mă spariŭ, morĭŭ de frikŭ.
Abängſtigung, f., împrikoşare, turburare a spiritului.
Abarbeiten, v., ſich, ostenescŭ de lukrare; eine Schuld abarbeiten, kŭ lukrare plătescŭ o datorie; prelukrŭ, desfakŭ, tocescŭ (o sekure).

Abarbeitung, f., остенеалъ de лъкраре; лъкраре пентрѫ плата datoriiлор.

Abart, f., корчітѫръ, соїѫ deцeneратѫ, бастардѫ, варіѫ.

Abarten, v., deцeneрez, бастардez, стрік патѫра.

Abartung, f., бастардаре, стрікареа патѫреї, deцeneраціѫне.

Abäschern, v., фрекѫ кѫ чепѫшъ; sich, тъ остенеск кѫ лѫкрѫ.

Abäßen, v., тънкѫ тѫгѫрї саѫ фрѫnze de копачї.

Abästen, v., десрътѫрѫ, рѫпѫ рътѫріле арборелѫї.

Abätzen, v., сапѫ, скот чева dела ѫn лѫкрѫ кѫ апъ таре, корродѫ (арата).

Abbacken, v., кокѫ (пъне).

Abbaden, v., скалd, спъл.

Abbalgen, v., в. abhäuten.

Abbarbieren, v., рad пърѫл сеаѫ барва.

Abbauen, v., дърѫт, ѧнкеїѫ лѫкрѫл, кънd о бае, о minъ nѫ maї dъ nimікѫ; dedѫкѫ, dерівѫ, скѫргѫ апеле.

Abbäumen, v., десфъшѫрѫ.

Abbe, m., авъ, абат.

Abbeeren, v., кѫлег, стрѫжескѫ бо́веле de стрѫгѫре; скѫтѫрѫ семінцеле dінтре планте.

Abbeißen, v., тѫшкѫ жос.

Abbeizen, v., в. abätzen.

Abbekommen, къштігѫ, dобъndескѫ чева прін остенеалъ.

Abberufen, v., рекїътѫ.

Abbestellen, v., контрамandѫ, ѧнторкѫ, ревокѫ, ретрагѫ, реіаѫ (о порѫнкъ).

Abbestellung, f., контрамandатѫ, контраорdinѫ, релѫареа, опріреа (ѫneї комісіѫнї).

Abbeten, v., капът ертаре прін рѫгъчѫне, zікѫ рѫгъчѫне.

Abbetteln, v., dобъndеск чершindѫ, чершескѫ, каліческ.

Abbezahlen, v., плътеск ѧнчетѫ ѧнчетѫ; а конто.

Abbiegen, v., decdoieск, тъ ѧнторк de латѫре, абатѫ ла о парте, тъ плек.

Abbild, n., копіъ (de пе ѫn портретѫ).

Abbilden, v., decemnѫ, dекопіezѫ портретѫл; dескріѫ кѫ віошіъ.

Abbildung, f., ікóнъ, портретѫ, zѫгръвітѫръ.

Abbinden, v., деслег; ein Faß, черкѫеск ѫn бѫтоїѫ.

Abbiß, m., тѫшкътѫръ; о плантъ: тѫшкатѫ de dракѫ.

Abbitte, f., черереа de ертъчѫне.

Abbitten, v., черѫ ертъчѫне, пардонѫ.

Abblasen, v., сѫфлѫ жос, тръмбітѫ (ла въпъторї).

Abblatten, v., десфрѫnzескѫ, кѫръцѫ, стрѫжескѫ фрѫnzеле.

Abblättern, v., в. abblatten.

Abbläuen, v., бѫкісezѫ, бѫхъеск; decвінецezѫ, decалвъстрezѫ.

Abbleichen, ѧнпълбескѫ.

Abblühen, v., кадѫ флоріле dела копачї.

Abblüthen, v., десфлореск, іаѫ флоріле dела копачї.

Abbohren, v., пътрѫndѫ кѫ сфреdерітѫл.

Abborgen, v., іаѫ ѧмпрѫмѫт.

Abbosen, v., а остені de тъніъ.

Abbrand, m., deарсѫръ, скъdереа ла топіреа металѫлѫї.

Abbraten, v., фрігѫ deплінѫ, de тотѫ.

Abbrauen, v., фербѫ береа deплінѫ.

Abbrausen, v., ѧнчетѫ а фіерве, се zіче пентрѫ він ноѫ.

Abbrechen, v., рѫпѫ, сфартѫ, dоборѫ, дърѫт, о касъ; рѫпѫ жос о флоре; опреск, таїѫ din прец; таїѫ кѫвънтѫл.

Abbrechung, f., дърѫтаре; рѫтпере; тъіаре din прец; тъіаре а кѫвънтѫлѫї.

Abbrennen, v., пърлеск; арd; се стінце фокѫл, das Feuer brennt ab; eine Kanone abbrennen, deскаркѫ ѫn тѫнѫ.

Abbreviatur, f., абревіатѫръ, скѫртътѫръ ла скріс прін скóтереа ѫнор літере.

Abbreviren, v., прескѫртѫ.

Abbringen, v., den Schmutz, кѫ-

рѫцѣ, даѣ жос тънжітъра; desфіінцez, стрік о datinъ, ѕn лпвъцѣ — eine Gewohnheit; — von der Meinung, лпторк dела пърере.

Abbringung, f., des Schmutzes, кърціреа тънжітърей; einer Gewohnheit, desфіінцареа, стрікареа de datinъ; von einer Meinung, аватере, лптóрчере dела о пърере.

Abbröckeln, v., в. bröckeln.

Abbruch, m., рѣптъръ, сфъртътъръ, скъdере din кът ар авеа чіпева a da, даѣпъ, detрацере (лп опóре).

Abbrühen, v., опъреск, чѣпелѣ.

Abbürden, v., deскаркѣ.

Abbürsten, v., періѣ.

Abbüßen, v., спъл пекателе пріптр'о кѣінцъ.

Abcbuch, n., авечedар.

Abcopiren, v., dекопіezѣ, прескріѣ.

Abcschütz, m., школар de авчdарѣ, авечістѣ, лпчепъторѣ.

Abdachen, v., deскоперѣ (о касъ), пръвъліѣ, атърпѣ, лпкліпѣ (de вале).

Abdachung, f., плекаре din сѣс лп жос, deскоперітъръ, пръвълакѣ.

Abdämmen, v., іezескѣ, опрескѣ апа пріп о іezътъръ.

Abdampfen, v., абореск, префак лп аборі.

Abdanken, v., тъ ретрагѣ din о deрегъторіъ; dimitѣ пе чіпева, лі даѣ дрътъл; авzікѣ, тъ лапъdѣ (de о коróпъ).

Abdankung, f., dimicіѣne din deрегъторіъ; авdікъціѣне.

Abdarben, sich, v., тъ лінеескѣ, крацѣ, пъстrezѣ, тръгъпdъті dела гѣръ.

Abdecken, v., deскоперѣ; den Tisch, ръdік вѣкателе dѣпъ масъ; ein Vieh, deспоіѣ, белескѣ о вітъ, о тортъчѣпе.

Abdecker, m., в. Schinder.

Abdeckerei, f., белторіъ de тортъчѣпі.

Abdienen, v., шервескѣ (служескѣ) пептръ о datoріъ; шервескѣ пъп' ла терmінѣ; лпгрошѣ пріп фербере о zeamъ (лп (хетіъ).

Abdingen, v., рѣпѣ din прецѣл токмелеі, сватѣ.

Abdisputiren, v., dіспѣтѣ, тъ чертѣ лп контра пърепі кѣіва, dіспѣтънd сторк алтъ пърере.

Abdocken, deсфъшърѣ, deсвъліѣ (пъпzъ, фѣпіъ).

Abdorren, v., тъ ѣскѣ.

Abdörren, v., ѣскѣ чева.

Abdörrofen, ѣскътóріъ (лосніцъ).

Abdrängen, pe'mпінгѣ, апѣкѣ ѕn локѣ.

Abdrechseln, v., ротънzеск кѣ стрѣгѣл, стрѣгѣескѣ.

Abdrehen, v., deссъческ, стрітѣѣ, десторкѣ; den Hals abdrehen, сѣческ гѫтъл.

Abdreschen, v., лптълътеск, треіерѣ; лпчетѣ а лптълъті; ватѣ, фрекѣ, къфъіѣ пе чіпева.

Abdrieseln, v., deсфірѣ, deстрепцѣескѣ.

Abdrillen, v., einem etwas — a dobъndi пріп рѣгъminte.

Abdringen, v., скотѣ, сторкѣ, іаѣ пріп сілъ.

Abdringung, f., скótере, dobъndipe пріп сілъ.

Abdrohen, v., скот чева пріп аmeріпцare.

Abdruck, m., modelѣ, ексетпларіѣ; копіъ, провъ лѣатъ кѣ тіпарѣѣ.

Abdrucken, v., тіпъреск; dекопіѣ; апъсѣ сіцілъл (печетеа).

Abdrücken, v., словод чева пріп апъсаре; das Herz abdrücken, лпі рѣпе іпітъ; ein Gewehr, deскаркѣ пѣшкъ; іаѣ чева пріп сілъ.

Abdrückung, f., словозіре пріп апъсаре; des Herzens, рѣпере de іпітъ; des Gewehres, deскъркътъръ de пѣшкъ; лѣаре пріп сілъ.

Abdunkeln, v., колореск, въпсеск чева маі лпкіѣ, маі лптънекос.

Abdunsten, v., в. abdampfen.

Abebenen, v., облеск, сплапезѣ, петezескѣ (о пеле, о фацъ).

Abecken, v., десколцѣрѣ, таіѣ колцѣріле.

Abeggen, v., deграпѣ, трагѣ кѣ грапа преете агрѣ.

Abeisen, decrĭъцȣ, кȣръцȣ de rĭaцъ.
Abend, m., сеаръ, апȣсȣ.
Abendandacht, f., рȣгъчȣне de сеара.
Abendbrot, n., чінъ.
Abenddämmerung, f., тȣрцітȣл, атȣргȣл сереĭ.
Abendfalter, m., флȣтȣре de сеаръ.
Abendländer, m., локȣіторĭȣ дела апȣсȣ, апȣсеанȣ.
Abendländisch, ad., апȣсеан, спре апȣс.
Abendlich, adj., de сеаръ, de апȣсȣ.
Abendmahl, n., чінъ; das heilige, кȣтінекътȣръ, чіна Domнȣлȣĭ.
Abendmahlzeit, f., чінъ.
Abendroth, n., рошаца черȣлȣĭ de сеаръ.
Abends, adv., сеаръ; heute Abends, астъ-сеаръ, de-сеаръ, астсеаръ; gestern Abends, а сеаръ; gegen Abend, ꙟн-de-сеаръ.
Abendschicht, f., лȣкрȣ ꙟнчепȣт de кȣ сеара (ла тотаніштĭ).
Abendstern, m., лȣчеафърȣ de сеаръ.
Abendstunde, f., серіóръ, óръ de сеара.
Abendthau, m., рóаъ de сеаръ.
Abendvogel, m., пасъре de сеаръ.
Abendvolk, n., попорȣ апȣсеанȣ.
Abendwärts, adv., de кътръ апȣс.
Abendweite, f., дістанцъ, депърціте спре апȣс.
Abenteuer, n., авънтȣръ, вънтȣръ-тȣръ (de церĭ).
Abenteurer, m., авънтȣръторĭȣ, каре ътвлъ din церĭ ꙟн церĭ; отȣ кȣ капȣл атънъ, каре ꙟнтрепрinde ші кȣтеазъ тȣлте.
Abenteuerlich, adj., авънтȣросȣ, фабȣлосȣ, чева de некрезȣт.
Aber, conj., ꙟнсъ, чі, даръ.
Aberglaube, m., кредінцъ дешеартъ, сȣперстіцiȣне, dicidemoniъ.
Abergläubisch, adj., dicidemoniосȣ, сȣперстіцiосȣ, кȣ кредінцъ дешеартъ.
Aberkennen, v., дескȣвіінцезȣ, дескȣноскȣ, декĭарȣ, къ чева é ꙟн контра леціlор.
Abermal, adv., de ноȣ, ꙟнкъ одатъ.
Abermalig, adj., de ноȣ.
Abern, v., контраріезȣ.
Abernten, v., сечерȣ; ꙟнчетȣ а сечера.
Aberraute, f., абротонȣ, ȣн арборелȣ.
Aberwitz, m., бȣігȣеалъ, ешіре din minте, небȣніъ, делірȣ.
Aberwitzig, adj., небȣнȣ, сmintітȣ.
Abeschern, sich, v., тъ остепеск.
Abessen, v., тънкȣ дȣпъ чева; ꙟнчетȣ а тънка.
Abeulen, v., скȣтȣрȣ, тътȣрȣ, алȣнгȣ тȣште.
Abfächeln, v., ръкорескȣ фъкънd вънтȣ.
Abfahren, v., плекȣ, пȣрчедȣ, порнескȣ, тъ дȣкȣ кȣ тръсȣръ; есȣ кȣ карȣл din дрȣт; ein Stück Mauer abfahren, рȣпȣ о бȣкатъ din тȣрȣ кȣ карȣл.
Abfahrt, f., плекаре кȣ тръсȣръ сеаȣ кȣ о корабіъ.
Abfall, m., къzетȣръ dintр'о 'нълціте; бȣкъцікъ че се таіе dintр'ȣн лȣкрȣ, кънd і се дъ оарекаре фасонȣ, ръмъшіцъ, скъzъмънт; ꙟнчепере de а скъdea; von der Religion, апостасіъ, лъпъdаре de релеце; декъdінцъ, десвінаре, контрастȣ, вадȣ, лъптокȣ.
Abfallen, v., кадȣ жос, декадȣ, скапътȣ, скаd, тъ абатȣ; von der Religion, тъ лапеd de релеце.
Abfällig, adj., къzеторĭȣ, къzіȣ.
Abfalzen, v., ꙟndoіескȣ (ла аргъсіторĭ), кȣръцȣ кȣ кȣстȣра (ла тъсарĭ кȣ кȣцітóіа).
Abfangen, v., в. fangen.
Abfärben, v., пердȣ колóреа, фаца, тъ стрецескȣ.
Abfasern, v., дескатȣ, десфірȣ, десфібрȣ, кълцъіȣ, кȣръцȣ de ацъ (фасолеа).
Abfassen, v., компȣнȣ, копчепȣ, о скрісóре саȣ алтчева; десфакȣ, десфъшȣрȣ; ꙟndoіескȣ, ꙟndȣплекȣ (ферȣл пе ілъȣ).
Abfassung, f., компȣсȣра вреȣнеĭ скрісорĭ, десфъкътȣръ, ꙟndȣплекътȣръ.
Abfaulen, v., пȣтрезънd кадȣ жос.
Abfaumen, v., іаȣ спȣтъ жос, деспȣтȣ.
Abfedern, v., деспепескȣ, стȣлгȣ пепеле.
Abfegen, v., тътȣрȣ, штергȣ.

Abfeilen, v., depiлескȣ.
Abfeilicht, n., пiлiтȣръ.
Abfertigen, v., прегътескȣ; трiмiтȣ.
Abfertigung, f., прегътiре; трiмiтере.
Abfesseln, v., деслегȣ, дескътȣшезȣ.
Abfeuern, v., die Flinte, дескаркȣ пȣшкъ.
Abfeuerung, f., der Flinte, дескъркътȣра de пȣшкъ.
Abficken, v., бат кȣ пȣiеле.
Abfinden, v., ꙟndестȣлезȣ, ꙟmпакȣ; mъ ꙟnвоiескȣ.
Abfinnen, лъцескȣ, дефiнȣ (ȣn ферȣ).
Abfitzen, v., петезескȣ mȣрȣл, десфецȣескȣ.
Abflauen, v., клътескȣ, спълȣ (ꙟn montaniст.).
Abflechten, v., десплетескȣ.
Abfleischen, v., кȣръцȣ карnea dȣпъ пеле.
Abfliegen, v., сборȣ.
Abfließen, v., кȣргȣ афаръ, скȣрг.
Abflöhen, v., пȣрiкȣ.
Abflug, m., сбȣрътȣръ, кълъторiъ ꙟnтр'о латȣре.
Abfluß, v., кȣрсȣръ, скȣрсȣръ.
Abfolgen, lassen, v., daȣ чева прin алтȣл.
Abfoltern, v., сторкȣ прin тортȣръ (кiнȣiре).
Abfordern, v., черȣ, претindȣ.
Abforderung, f., черере, претinсiȣne.
Abformen, v., iaȣ форma ȣnȣĭ лȣкрȣ, daȣ форma кȣвенiтъ, modелезȣ.
Abfragen, v., einem etwas, скотȣ чева прin ꙟnтребърĭ.
Abfressen, v., mъnъnкȣ, podȣ, depodȣ.
Abfrieren, v., децерȣ, ꙟnгiецȣ, перdȣ чева пiрn фрiгȣ, прin ꙟnгiецаре каde жос.
Abfügen, пiшкȣ, рȣпȣ колцȣрiле ръmасе (ла стiкларĭ шi ла mъсарĭ).
Abführen, v., dȣкȣ, карȣ, скотȣ, стръпортȣ dinтр'ȣn лок ла алтȣл; lariren, ȣрdinȣ, трапъdȣ.
Abführung, f., dȣчере dinтр'ȣn лок ла алтȣл; das Lariren, ȣрdinаре, dешертареа пънтечелȣĭ.
Abfüllen, v., скотȣ, dешертȣ, голеск о парте dinтр'ȣn вас плin, фатȣ (mъnzȣ).
Abfüttern, v., хръпескȣ, пȣтрескȣ, daȣ пȣтрецȣ (ла вiте).
Abgabe, f., dаре, трiбȣтȣ, контрiбȣцiȣne, dажde, таксъ, бiрȣ.
Abgabeln, v., делътȣрȣ кȣ фȣрка орĭ кȣ фȣркȣлiца.
Abgang, m., плекаре, dȣчере; einer Waare, въnzаре, тречере; der Mangel, лiпсъ, штiрбаре; Abfall, скъdере, скъzъmъnт, пеажȣnсȣ, перdере; тара (ла о mарфъ).
Abgängig, adj., че лiпсеште; делъпъdатȣ.
Abgänglich, adj., кȣ тречере ла въnzаре.
Abgäschen, v., ꙟnчетȣ de спȣmатȣ.
Abgäten, v., плiвескȣ (ȣn стратȣ).
Abgeändert, part., префъкȣтȣ, скimбатȣ.
Abgeben, v., daȣ; einen Kaufmann abgeben, mъ фак сеаȣ сънт пегȣцътор; sich mit etwas abgeben, mъ кȣпрindȣ кȣ чева, сънт капаче, дестоiнiкȣ пентрȣ чева.
Abgebrochen, part., ꙟnтрерȣптȣ, кȣрmатȣ, ꙟmпеdекатȣ.
Abgedroschen, part., ꙟmблътiтȣ; бътȣт, фрекат.
Abgefäumt, part., лȣат спȣmъ ꙟn жос, деспȣmатȣ, префъкȣт, рафiнатȣ, шiретȣ, астȣтȣ.
Abgefunden, part., ꙟndестȣлат, ꙟmпъкат; ꙟnвоiт.
Abgeizen, v., апȣкȣ прin аварiцiъ, ръпескȣ кȣ пеdрептате.
Abgehärmt, part., прiкъжiт, сторсȣ.
Abgehen, v., abreisen, плекȣ, пȣрчеdȣ, порпеск; eine Waare, се вinde, се трече; лiпсеште, mangelt; mit Tode abgehen, морĭȣ; abfallen, декаdȣ.
Abgekratzt, part., расȣ, сгърiĭетȣ.
Abgelebt, part., тръiтȣ, трекȣт, бътръn, ꙟnвекiтȣ.
Abgelegen, adj., депъртатȣ, сiнгȣратiкȣ, ашезат.
Abgemacht, десфъкȣтȣ, терminатȣ, ꙟnкеiетȣ, iспръвiтȣ, съвършiтȣ.
Abgemattet, part., обосiт, лъnцеdȣ.
Abgenagt, part., рос, чȣгȣлiт.

Abgeneigt, adj., аліанŭ; неаплекат кътръ чінева.
Abgeneigtheit, f., десплакŭ, ѕръ, аверсіѕне, ліпса de плъчере сеаŭ аплекаре кътръ чінева.
Abgenützt, adj., в. abgetragen.
Abgeordnete, m., трімісŭ, депѕтатŭ, делегатŭ, комісарїѕ, ѧнсърчінатŭ.
Abgeredet, adj., ворбіт, ѧнцелес.
Abgerichtet, part., ѧнвъцат, дрессатŭ, се ziче пентрѕ віте.
Abgeronnen, part., скѕрс.
Abgesagt, adj., ein abgesagter Feind, ѕн дѕшманŭ декїаратŭ, дѕшманŭ не'мпъкатŭ, жѕратŭ.
Abgesandte, m., трімісŭ, солŭ, амбасадорŭ, персонъ трімісъ de кътръ ѕн статŭ ла алтѕл спре а'л ѧнфъцїша.
Abgeschieden, part., деспърцітŭ, ретрасŭ, депъртатŭ, сепаратŭ.
Abgeschiedenheit, f., ретръсетѕръ, депъртаре.
Abgeschirren, v., десхам.
Abgeschirrt, part., десхъмат.
Abgeschlagen, adj., в. abgemattet.
Abgeschliffen, part., дела abschleifen, лѕстрат, нетеzіт, лѕчіетŭ, росŭ, політŭ (om, датінъ).
Abgeschmackt, adj., десгѕстъторїѕ, неплъкѕтŭ, фадŭ, сарбед, абсѕрдŭ.
Abgeschossen, part., дела abschießen, ein Gewehr, дескъркатъ о пѕшкъ; ein Arm, прін пѕшкътѕръ мъна къzѕтъ; die Farbe, колóреа, фаца перdѕтъ.
Abgesondert, part., дела absondern, деспърцітŭ, сепаратŭ.
Abgespannt, part., дела abspannen, дескорdатŭ; остенітŭ.
Abgespännt, part., дела abspännen, мънzат, ѧнцеркат.
Abgestanden, part., дела abstehen, стътѕт; лъсат, лепъdат de чева.
Abgestumpft, v., тімпітŭ.
Abgetragen, part., дела abtragen, пѕртат, поносіт, дѕбіт.
Abgewähren, v., дестабѕлŭ, десінскріŭ (ѧн монтаніст.).
Abgewinnen, v., къштігŭ дела чінева.
Abgewöhnen, v., десвъцŭ, десбърŭ.
Abgewöhnung, f., десвъцŭ, десбъраре.
Abgezehrt, adj., в. mager.
Abgezogen, part., дела abziehen, в. ачеаста.
Abgezogenheit, f., в. Abgeschiedenheit.
Abgießen, v., вѕрс жос.
Abglanz, m., релѕстрѕ, лѕче, лѕкóре.
Abglätten, v., нетеzеск, делѕчіеzŭ.
Abgleichen, v., комплапŭ, асеамънŭ, ліквіdеzŭ (о сокотеалъ).
Abgleiten, abglitschen, v., алѕнек.
Abglimmen, v., лікѕрескŭ, арdŭ ѧнчетŭ, десарdŭ сѕпт спѕzъ.
Abgott, m., idолŭ, zеŭ, о фігѕръ прін карса се ѧнфъцішézъ о zеітате мінчінóсъ, ла карса се ѧнкінъ чінева.
Abgötterei, f., idололатріъ, ѧнкінаре de idолї.
Abgraben, v., сап, ка съ се скѕргъ апа дела ѕн лок, дерівŭ, абатŭ кѕрсѕл ѕнѕї рѫŭ, сплапеzŭ о колінъ, ѕн деалŭ.
Abgrämen, sich, v., тънцеск, перŭ de ѧнтрістаре, de пъкаzŭ, de чїѕdъ, de арцаг, мъніъ.
Abgrasen, v., паскŭ еарба, ербърескŭ, депаскŭ.
Abgreifen, v., піпъїѕ; деродŭ прін ѧнтребѕіре, прін страпацаре, пѕртаре (ѕн вештмънтŭ).
Abgrund, m., десфѕndŭ, абісŭ, ръпеzішŭ, пречіпісŭ, пръпастіъ.
Abgucken, v., окескŭ пе фѕріш.
Abgunst, f., дефавóре, ѕръ, дѕшмъніъ.
Abgünstig, adj., дѕшмънос, дефаворосŭ.
Abgürten, v., десчінгŭ, дескінгŭ (калѕл).
Abguß, ш., тѕрнътѕръ, върсътѕръ, формъ сеаŭ моделŭ de тѕрнатŭ.
Abhaaren, v., перdŭ пърѕл; таїѕ сеаŭ рad пърѕл.
Abhaken, v., таїѕ кѕ топорѕл, кѕрмŭ.
Abhä.eln, v., деспрind, дескърлігŭ, скот din кърлігŭ.
Abhalftern, v., скот къпъстрѕ.
Abhalten, v., контенескŭ, опрескŭ, ѧмпедекŭ, рецінŭ, десмънтŭ.
Abhaltung, f., контеніре, опріре.
Abhandeln, v., тратеzŭ, търгѕескŭ; пѕнŭ ла кале; скаd ла токмеалъ din прец.

Abhanden, adj., sein, лiпсеште, nъ есте; kommen, се перde, deперъ, dicпаръ, тъ рътъческъ.
Abhandlung, f., къвънт, трататъ, dicертъцiъne, прiп каре се deсвате врeъп лъкръ сеаъ съжетъ.
Abhang, m., коборiшъ, пръвълакъ, ръпецiъne, ръпеziшъ, кóстъ de тъпте.
Abhangen, v., атърпъ, deпindъ, de алтъл, сънт съпъсъ, спънzъръ ѫп жосъ.
Abhängig, adj., атърпатъ de алтъл, съпъсъ.
Abhängigkeit, f., атърпаре, deпindiпцъ.
Abharken, v., греблъ.
Abhärmen, v., тъ ъсъкъ de съпъраре, тъпжескъ.
Abhärten, v., ѫптъреск, ѫпвѫртошеzъ.
Abhaspeln, v., dапънъ.
Abhauen, v., таiъ жос, къртъ.
Abhäuten, v., deспоiъ, белескъ, жъпескъ, скiтвъ пелеа.
Abhäutung, f., белiтъръ, deспоiетъръ.
Abheben, v., ръdiк, сковоръ; die Karten, таiъ кърцiле de жок.
Abhefteln, v., deскопчiъ, deскътъръmъ, deскеiъ.
Abheften, v., deспрindъ, deслiпеск.
Abhelfen, v., ажът а ъшора о греътате.
Abhellen, v., в. abklären,
Abherzen, v., в. herzen.
Abhetzen, v., остепеск къ въпатъл, къ гопiтъл.
Abheucheln, v., iаъ чева dела чiпева къ фъцъріъ, къ лiпгъшiре.
Abhilfe, f., в. Hilfe.
Abhobeln, v., пeтеzеск къ рindеа, къ целъъл, целъескъ.
Abhold, adj., в. abgeneigt.
Abhold, m., dъшman.
Abholen, v., тъ dък съ adък чева; (ла пънzарi) фербъ пънzа къ търъце.
Abholz, n., гътеже, ръmъреле, крепцi ъскате.
Abholzen, v., лъzъеск, таiъ лemпеле.
Abholzig, гътежосъ, крепгосъ.
Abhorchen, v., аскълтъ пе аскъпс, аскълтъ ла секретъл къiва.
Abhören, v., die Zeugen, аскълтъ пе тарторi.
Abhörung, f., аскълтаре, ѫптреваре (пе тарторi).
Abhülsen, v., deсфакъ, къръцъ de пъстърi, deспъстърескъ, deсгiокъ.
Abhungern, sich, v., тъ ъсъкъ de фóme, флъmъпzескъ.
Abhuren, v., тъ секъ de deсфръпаре.
Abhüten, v., пъzескъ; deпаскъ (еарба).
Abhütten, v., (ла топтаniст.) се dъръmъ о тiпъ.
Abicht, adj., пе dосъ, ѫпторсъ.
Abjagen, v., алъпгъ, фъгърескъ, остепескъ прiп въпатъ; dem Hunde ein Stück Fleisch abjagen, гопеск пе къпеле пъпъ съ ласе о бъкатъ de карпе.
Abjochen, v., deжъгъ.
Abirren, v., тъ аватъ, рътъческъ, перdъ dръmъл чел dрепт.
Abirrung, f., рътъчiре, аватере.
Abkämmen, v., пептепъ.
Abkappen, v., das Ankerthau abkappen, таiъ фъпеа, каре цiпе апкора; dem Falken die Kappe abnehmen, iаъ шапка dела шоiтъ, каре есте ѫпвъцат ла въпат; einen Hahn kapaunen, фак клапоп ъп кокош; einen Verweis geben, тъстръ, ѫпфръптъ.
Abkargen, v., в. abdarben.
Abkarten, v., тъ коѫпцелегъ пе аскъпс.
Abkartung, f., ворбiре, коѫпцелесъ аскъпсъ.
Abkauf, m., къmпърътъръ.
Abkaufen, v., къmпъръ, ръскъmпъръ.
Abkäufer, m., къmпъръторiъ.
Abkäuflich, adj., de къmпъратъ.
Abkehr, m., ѫптóрчере, ѫпторсъръ.
Abkehren, v., тътъръ; тъ ѫпторкъ ла алтъ парте.
Abkehricht, m., гъпоiъ.
Abkeltern, v., dрег, тескъеск, калкъ, dекалкъ вiпъл.
Abketten, v., деслъпцъескъ, deскатепъ,
Abkimmen, v., deсгарdiпъ, ръпъ гарdiпа.
Abkippen, v., рътеzъ, таiъ, тъпdъ.
Abklaffen, v., каскъ, крепъ, deскidъ пъцiптел.

Abklammern, v., десклештѫ, скотѫ din клеште.
Abklappen, v., лас ꙟп жос хаіпеле рідікате ꙟп сѫс, десфръпгѫ (о пълъріъ), деласѫ.
Abklären, v., лімпезеск, скѫргѫ, стръкорѫ флѫідѫл; рафінезѫ, кѫръцѫ.
Abklärung, v., лімпезіме.
Abklatschen, v., пѫпѫ ꙟп тіпарїѫ, ꙟп фортъ.
Abklauben, v., кѫлегѫ, кѫръцѫ (іербе, легѫме), родѫ (ѫп осѫ).
Abklecken, v., стропескѫ, ꙟмпрошкѫ, пікѫ, пътезѫ.
Abkleiden, v., десбракѫ.
Abkleidung, f., десбръкаре.
Abklopfen, v., скѫтѫр de праф, батѫ.
Abkneipen, v., рѫпѫ кѫ клештеле сеаѫ кѫ ѫпгііле.
Abknicken, v., рѫпѫ, фръпгѫ, гътѫл, чербічеа, рѫпѫ о рамѫръ кѫ троскѫ.
Abknöpfen, v., deскеїѫ, десфакѫ пастѫрії, десбѫмбѫ.
Abknüpfen, v., decnodѫ, деслегѫ.
Abkochen, v., фербѫ, декокѫ, терміпѫ кѫ фертѫл, факѫ ѫп декоптѫ.
Abkommen, v., vom Wege, перdѫ dрѫмѫл; aus dem Gebrauche, десвъцѫ, десварѫ; ich kann nicht abkommen, пѫ мъ почѫ депърта.
Abkömmling, m., ѫрмаш, девііторїѫ, сковоржторѫ, ерede, ръмъшіцъ din віцъ.
Abkömmniß, v., котлопѫл ꙟп вечіпътатеа бъілор.
Abköpfen, v., таїѫ, рътезѫ капѫл, deскъпъцінезѫ.
Abkopiren, v., в. kopiren.
Abkoppeln, v., деспърекїѫ (каії), decnodѫ, деслегѫ кънії de въпат, карії сънт легацї къте doї.
Abkrachen, v., се десфаче кѫ покпетѫ.
Abkratzen, v., padѫ, сгъріїѫ.
Abkreisen, v., деспарцѫ, дечеркѫескѫ.
Abkühlen, v., ръкорескѫ, ръческѫ.
Abkühlung, f., ръкоріре, ръчіре.
Abkunft, f., віцъ, оріцine, десчіndінцъ, фамілїъ, fig. ꙟпвоіре, ꙟмпъкаре.
Abküpfen, v., таїѫ вііеа.
Abkuppen, v., декрештѫ, іаѫ крештетѫл, върфѫл.
Abkürzen, v., скѫртѫ.
Abkürzung, f., скѫртаре, скѫртътѫръ, скъзътѫръ.
Abladen, v., deскаркѫ, ръсторпѫ, пръвълїѫ.
Ablader, m., deскъркъторїѫ.
Abladung, f., deскъркаре, deскъркътѫръ.
Ablage, v., депѫпереа сокотелеї.
Ablanden, v., мъ департѫ de цермѫре.
Ablang, adv., лѫпгърецѫ.
Ablaß, m., деслегаре, ертареа пъкателор; лъсаре; ohne Ablaß, фъръ ꙟпчетаре.
Ablaßbrief, m., карте de ертаре, каре о даѫ патріархії ші папії.
Ablassen, v., ласѫ, ка съ кѫргъ; мъ пъръсеск de чева; deстind че есте ꙟптіпс.
Ablaßkrämer, v., въпzъторїѫ de деслегаре.
Ablassung, f., лъсаре съ кѫргъ; пъръсіре de чева; deстindере de лѫкрѫ ꙟптіпс.
Ablauben, v., в. abblättern.
Ablauern, v., лешѫескѫ, пъпdескѫ, спіонезѫ.
Ablauf, m., кѫрцере, скѫрсѫръ, тречере, ꙟмплініре, терміпѫ.
Ablaufen, v., кѫрг; терміпѫ; порпеск; трек пе чіпева; стрік прін алергаре; einem den Rang ablaufen, аї апѫка пе dinnainте.
Abläufer, f., (ла пъпѫрарї) мосорѫ; ꙟпкрѫчітѫра фірелор ла цесѫтѫ.
Abläugnen, v., пегѫ.
Abläugnung, f., пегаре, пѫіре.
Ablauschen, v., в. ablauern.
Abläutern, v., лъмѫреок, лімпезеск.
Abläuterung, f., лъмѫріре, лімпезіре.
Ableben, v., морїѫ, ръпосезѫ.
Ableben, n., моріре, мóрте, ръпосаре.
Ablecken, v., лінгѫ.
Ableeren, v., дешертѫ.
Ablegen, v., пѫпѫ жос, депѫпѫ, лапъdѫ; eine Gewohnheit, в. abgewöhnen; einen Besuch, в. besuchen; meine Schuldigkeit, факѫ даторіа меа; die Bürde des Leibes, морїѫ; einen Eid, жѫрѫ; Zeugniß, в. bezeugen; ein Amt,

тъ лапеd din depегъторіе; ein Gelübde, факъ о фъгъdъіnцъ къ жъръмънтъ; паскъ, в. absenken.
Ableger, m., ръсаdъ, ъмълтъеалъ.
Ablegung, f., в. ablegen.
Ablehnen, v., тъ лапеdъ de чева, рефъсеzъ, пъ пріїтескъ, пъ тъ ѧпвоіескъ; фереск, deпартъ, decpazimъ; ѧтпръмътъ чева.
Ablehnung, f., лъпъdаре de чева, рефъсъ, непріїтіре.
Ableimen, v., десклеіеск, десліпеск.
Ableiten, v., абат, порпеск чева ла алт dръm, dedъкъ (ъп къвънтъ), скъргъ (ъп ржъ); das Wasser ableiten, deрівъ, стерпеск апа.
Ableiter, m., в. Blitzableiter.
Ableitung, f., абатере, dedъчере, dedъкцiъne.
Ablenken, v., deпартъ, абdъкъ, коndъкъ, тъпъ (каіі), апъкъ алтъ кале.
Ablenkung, f., deпъртаре, абdъчере, абатере.
Ablernen, v., ѧпвъцъ, deпріnd чева dела алтъл.
Ablesen, v., чітеск къ глас; кълегъ, алегъ.
Ableugnen, v., в. abläugnen.
Abliefern, v., daъ, тръdaъ, ремітъ.
Ablieferung, f., dape, ремітере.
Abliegen, v., абстаъ, сънтъ, тъ афлъ deпъртатъ, шеdъ ла о парте.
Ablocken, v., атъцескъ, ѧпшелъ, скотъ чева пріn віклепіъ.
Ablöschen, v., стіnгъ (фокъл), штергъ (скрісóреа); реческъ, стътпъръ (феръл).
Ablösen, v., деслегъ, десфакъ; die Wache, скітбъ къстоdіа; ein Glied vom Körper, таїъ ъп тъdъларъ dела тръпъ.
Ablösung, f., деслегаре, десфачере; скітбареа къстоdіеї; тъіереа ъпъї тъdъларъ dела тръпъ, атпътъцiъne.
Ablothen, v., десліпескъ, десферъminezъ.
Ablügen, v., абтіnцъ, апък чева къ тіnчъna.
Ablugsen, v., арънкъ о къътътъръ атъцітóре, капът пріn ѧпшелъчъne.
Abmachen, v., десфакъ; гътескъ, ѧпкеїъ, терminъ, deрегъ.
Abmagern, v., слъбеск, deвinъ такръ.
Abmähen, v., косескъ.
Abmahnen, v., десфътъескъ.
Abmahnung, f., десфътъіре.
Abmähung, f., косіре.
Abmalen, v., zъгръвескъ, deпіnгъ, deскріъ віоїъ.
Abmärgeln, v., епервеzъ, съпцiеzъ, факъ такръ, слъбескъ.
Abmarsch, m., порпіре ла dръmъ, таршъ, пърчеdере.
Abmarschiren, v., порпеск ла dръmъ, пърчеdъ, пасеzъ, dіслокъ солdацiї.
Abmartern, v., в. martern.
Abmatten, v., обосескъ, остепескъ, фатігъ, ѧпmоїъ.
Abmattung, f., обосеалъ, остепіре, фатігъ.
Abmeischen, v., deтълцеzъ.
Abmeisseln, v., скобескъ къ dалта.
Abmerken, v., в. merken.
Abmessen, v., deтъсъръ.
Abmessung, f., тъсърътъръ.
Abmiethen, v., ѧпкіріеzъ.
Abmodeln, v., в. abformen.
Abmoosen, v., къръцъ de тъшкїъ.
Abmüden, v., в. abmatten.
Abmüßigen, v., атъпъ, ѧптърzіїъ, іаъ къ сіла.
Abmüßigung, f., атъпътъръ, лъаре къ сіла.
Abnagen, v., роdъ, чъгълеск.
Abnähen, v., косъ ѧппрежъръ (къ гъъреле).
Abnahme, f., лъаре ѧп жос; скъdере, ѧппъцiпаре; къътаре de чева, въпzаре.
Abnarben, v., аргъсескъ, раdъ пеіле de пъръ.
Abnehmen, v., іаъ жос; den Fuß abnehmen, таїъ пічоръл; багъ de сеатъ, пречепъ; deскрескъ, скаd; die Geschwulst, deсѫпфлъ; Früchte abnehmen, кълег; ein Buch, къmпъръ.
Abnehmer, m., къmпъръторїъ, лъъторїъ,
Abnehmung, f., лъаре ѧп жос; тъіаре; пречепере; слъбіре; deсѫпфларе; кълецере, в. abnehmen.

Abneigen, v., деплекȣ̆.
Abneigung, f., ȣръ, антіпатіъ, неаплекътъптȣ̆.
Abnöthigen, v., сфорцезȣ̆, сілескȣ̆, іаȣ̆, скотȣ̆ кȣ сфорца, кȣ сіла.
Abnöthigung, f., лȣаре кȣ сфорца.
Abnutzen, v., ꙟпвекескȣ̆, попосескȣ̆, стрікȣ̆ кȣ ꙟптребȣінцареа.
Abnutzung, f., ꙟпвекітȣръ, попосіре, стрікаре прін ꙟптребȣінцаре.
Abordnen, v., трімет, ꙟпсарчінȣ̆ кȣ вреo комісіȣне.
Abordnung, f., тріметȣ̆, депȣтȣ̆, спедезȣ̆.
Abortiren, v., стірпескȣ̆, авортезȣ̆.
Abpachten, v., арендезȣ̆, даȣ̆ саȣ̆ іаȣ̆ кȣ арендъ.
Abpacken, v., дескаркȣ̆, деспакетезȣ̆.
Abpackung, f., дескъркаре, деспакетаре.
Abpappen, v., десліпескȣ̆.
Abpassen, v., в. ablauern.
Abpeinigen, v., тортȣрезȣ̆, кінȣескȣ̆.
Abpeitschen, v., вічȣескȣ̆, батȣ̆.
Abpfählen, v., цепȣескȣ̆, деспарцȣ̆.
Abpflücken, v., кȣлегȣ̆, стȣлгȣ̆.
Abpflügen, v., в. abackern.
Abplätten, v., делъцескȣ̆, тȣртескȣ̆, ꙟптіndȣ̆, апланȣ̆.
Abprägen, v., тіпърескȣ̆, батȣ̆ монетъ, банї.
Abprallen, } v. тръсарȣ̆, ресалтȣ̆ (о
Abprellen, } бомбъ).
Abpressen, v., іаȣ̆ кȣ сілъ; сторкȣ̆, тескȣескȣ̆.
Abprotzen, v., даȣ̆ жос ȣп тȣпȣ̆ (дȣпъ котїȣгъ, карȣ̆).
Abprügeln, v., в. prügeln.
Abpuffen, v., бат кȣ пȣтпȣл.
Abputzen, v., в. putzen.
Abquälen, v., в. quälen.
Abquerlen, v., аместік (ла бȣкътарї).
Abquetschen, v., стрінгȣ̆, тȣртескȣ̆, пішкȣ̆.
Abraffen, v., ръпескȣ̆, апȣкȣ̆ ръпеde.
Abrahmen, v., грошчореск, стѫнтъпеск, іаȣ̆ стѫнтъпа дȣпъ лапте; іаȣ̆ портретȣл din кадръ, дескадрезȣ̆.
Abrand, m., летпȣл Domnȣлȣї.
Abraspeln, v., пілеск кȣ піла, ръзȣескȣ̆, радȣ̆.
Abrathen, v., десфътȣеск, десмънт, десбат.
Abrather, m., десмънтъторїȣ.
Abrathung, f., десмънтаре, десфътȣіре.
Abraufen, v., скот кȣ сфорца, кȣ ꙟпкъіерътȣръ, стȣлгȣ̆.
Abraum, m., дърътътȣръ, къзътȣръ, рътъшіцъ.
Abräumen, v., дешерт; den Tisch, ръdік маса.
Abraupen, v., кȣръцȣ̆ omideле, деomidezȣ̆.
Abrechnen, v., скаd din сокотеала; тъ сокотеск, ꙟпкеїȣ сокотеала кȣ чінева.
Abrechnung, f., скъdере din сокотеалъ; ꙟпкеіереа сокотелеї.
Abrechte, f., досȣл (пъпȣреї).
Abrede, в. Verabredung, коꙟпцелецере, конворбіре; в. Verneinung, негаре; Abrathung, десмънтаре.
Abreden, v., в. verabreden, конворбескȣ̆; в. verneinen, негȣ̆; в. abrathen, десфътȣескȣ̆.
Abreiben, v., фрекȣ̆, скотȣ̆ кȣ фрекатȣл.
Abreichen, v., ажȣнгȣ̆ (ла чева).
Abreihen, v., дешірȣ̆, десфак че аȣ̆ фост ꙟпшірат.
Abreise, f., плекаре, порніре, пȣрчеdере (ла дрȣмȣ̆).
Abreisen, v., плекȣ̆, порнескȣ̆, пȣрчеdȣ̆.
Abreißen, v., рȣпȣ̆, сфъшіїȣ, стрікȣ̆, стȣлгȣ̆, дерѫмȣ̆ (о касъ).
Abreißen, n., рȣптȣръ, стȣлсетȣръ, дърѫмътȣръ.
Abreiten, v., остепескȣ̆ кȣ кълърітȣл; ꙟпвъцȣ̆ ȣп кал ла кълърітȣ̆; тъсȣрȣ̆ кълъріndȣ̆.
Abrichten, v., ꙟпвъцȣ̆, addрептезȣ̆, addрегȣ̆, ꙟndрептȣ̆, депріndȣ̆ (о віетате), admъіестрезȣ̆, есерчітезȣ̆.
Abrichtung, f., ꙟпвъцътȣръ, ꙟndрептаре, addресȣръ, депріndере.
Abrinden, v., дескорцезȣ̆, кȣръцȣ̆ de коажъ.
Abrinnen, v., скȣргȣ̆, тъ скȣргȣ̆, кадȣ̆ ꙟп пікътȣре.

Abriß, m., планъ, decemnъ; ростъ; прескъртътъръ.
Abröbeln, v., deбок, decгiок, cmiкъpezъ.
Abröhren, v., стъхъескъ, трестiezъ, коперъ къ стъх, къ трестiъ; таiъ трестiа.
Abrollen, v., десфъшъръ, decdапънъ, deролъ, ротълезъ, ротезъ, daъ de a dъpa, ѧптindъ dъпъ лъпцime ъп лъкръ стрѫпс.
Abrollen des Schnees, в., троian, отътъ, гръmadъ de nea, каре се ръпе din вѫрфъл mъпцiлор, сеаъ се adъпъ de въптъpi, de фъртъпе.
Abruf, m., стрiгътъ, рестрiгътъ, кiеmape, рекiеmape.
Abrufen, v., кiеmъ, рекiеmъ, рестрiгъ.
Abrühren, v., аmестекъ.
Abrunden, v., ротъпzескъ.
Abrundung, f., ротъпzape, ротъпzътъръ.
Abrupfen, v., стългъ пепеле.
Abrütten, v., стрiкъ, оборъ.
Abrutschen, v., алъпекъ, делъпекъ.
Absacken, v., дешертъ, дескаркъ сачiї.
Absage, f., deczikъ, контрamandатъ, репъпцiъ, лъпъdape, пъръсiре, рефъсъ.
Absagen, v., пъръсеск, mъ лапеdъ, контрamandъ, рефъсъ.
Absägen, v., таiъ къ феръстръъ, ферестръескъ.
Absatteln, v., десшелъ, тръптескъ de пе шеа; дескалiкъ.
Absatz, m., ѧптреръпере, прекърmape, ѧпчетаре, паъсъ, ресъфларе; in einer Schrift, ѧпкеiетъръ, секцiъпе, артiкъл, параграфъ; des Schuhes, копъръл, кълкъiъл чiсmеї; der Waaren, въпzape, тречереа търфiлор; тераса, подiшъл, (ъпеї скърї).
Absaugen, v., съгъ дестъл, сватъ ъцеръл (вiцелъл).
Absäugen, v., скъргъ, daъ de съпт, аплекъ пръпкъл ла цiцъ; — ѧпцеркъ; — алтъiескъ о рамъръ ѧп алта, фър' а о тъiа.
Abschaben, v., padъ, ръzъескъ; mъ ѧпвекескъ.
Abschaben, n., ръсъръ.
Abschabsel, n., ръсътъръ.
Abschachern, v., къmпъръ, iaъ чева къ сфърпърiтъл, къ прецъ ъшоръ.
Abschachteln, v., лъчiezъ къ о плаптъ каре се кеатъ кóda калълъї.
Abschaffen, v., десфакъ, десфiiпцezъ, апълезъ (о леце); daъ дрътъл (ла ъп сервъ), копцediezъ.
Abschaffung, f., десфiiпцаре, стрiкаре, апълларе, аврогаре, аволiре.
Abschälen v., einen Baum, дескорцескъ; einen Apfel, къръцъ de кóжъ; den Kukuruz, десфакъ порътбъл, десгiокъ.
Abschärfen, v., десаскъцъ, таiъ колцърiле ъпеї пiетре, саъ але ъпеї бъкъцї de лемпъ, de феръ.
Abscharren, v., padъ, абштергъ.
Abschatten, v., adътбрezъ, daъ ътбре, decemnъ ъп профiлъ пътаї къ сiлъета, пътаї ѧп ътбреле фецеї.
Abschaufeln, v., къръцъ къ лопатъ, рѫпескъ.
Abschaum, m., спътъ; лъпъdътъръ, пекъръцiъ.
Abschäumen, v., iaъ спъта, деспътъ.
Abschäumung, f., деспътаре, лъаре de спътъ.
Abscheeren, v., padъ, тъndъ.
Abscheiden, v., деспарцъ, лътърескъ.
Abscheidung, f., деспърцiре.
Abscheu, m., ъръ, ърцiъ, ъръчiъпе, греацъ, аверсiъпе, орóре, аптiпатiъ.
Abscheuern, v., къръцъ, штергъ, петезескъ.
Abscheulich, adj., ърѫтъ, ърѫчосъ, деформъ, орiбiлъ; блъстъmатъ.
Abscheulichheit, f., ърѫчъпе, деформiтате, блъстъmъцiъ.
Abschichten, v., депътърezъ, iaъ ѧп пътъре, събпарцъ.
Abschicken, v., трimiтъ, депътъ, adpecezъ.
Abschied, m., копцediъ, adiъ, zioa бъпъ, ръmасъ бъпъ, департъ; — сентiпцъ, дечiсiъпе, хотърѫре.
Abschießen, v., дескаркъ о пъшкъ; der Farbe, пердъ фаца, колóреа.
Abschießig, adj., рѫпос, ръпезiшъ.
Abschiffen, v., пърчеdъ къ корабiа.

Abschildern, v., deскріѝ, історісескѝ, zѹгръвескѝ.
Abschilderung, f., deскріпцiѹne, zѹгръвіре.
Abschinden, v., deспоїѹ, белескѝ.
Abschirren, v., decxam.
Abschlachten, v., тъчелѝ, жѹnгіѝ, оторѝ, ѹчid, таїѹ о вітъ.
Abschlag, m., скъdepe, скъzъmъnтѝ ла прецѝ, diферіnцъ, контрастѝ.
Abschlagen, v., скаd; deсбат, скотѝ; eine Bitte, ръфѹсѝ, nѹ пріimeск о черере; einen Sturm, респіnгѝ ѹn асалтѝ; den Kopf, таїѹ капѹл; Nüsse, кѹлегѝ nѹчї; Wasser, тъ пішѝ.
Abschlägig, adj., nегатів, denегъторїѹ, рефѹсъторїѹ.
Abschläglich, adj., плътітѝ, скъzѹтѝ а конто.
Abschleifen, v., аскѹцѝ, nетеzескѝ кѹ аскѹціре, делѹчіїѹ, фрекѝ de рѹцінъ.
Abschleimen, v., іаѝ спѹma саѝ балеле de карne, кѹръцѝ тъсга (пештілор).
Abschlenken, v., арѹnкѝ, асвърліѝ хъцінъnd, клътінѝ.
Abschleudern, v., асвърлїѹ, арѹnкѝ кѹ праштіа.
Abschließen, v., ѧnкidѝ; ѧnкеїѹ (о сокотеалъ), конкеїѹ (о хотърѫре), деспарцѝ.
Abschlüpfen, v., тъ фѹрішеzѝ, фѹгѝ пе фѹрішѝ.
Abschlürfen, v., сорбѝ, десорбѝ.
Abschluß, m., ѧnкidepe, ѧnкеіepe.
Abschmalzen, v., пѹnѝ гръсіme пе чева.
Abschmausen, v., demъnкѝ, банкетеzѝ, тъnъnкѝ стареа прin банкете.
Abschmeicheln, v., капът кѹ лінгѹшіре, прin momeле, тъгѹліре.
Abschmeißen, v., арѹnкѝ ѧn жос.
Abschmelzen, v., топескѝ.
Abschmutzen, v., в. beschmutzen.
Abschnallen, v., deскътъръmеzѝ.
Abschnalzen, v., тропфеzѝ.
Abschnappen, v., тръксарїѹ, скапът (о кóрdъ).
Abschneiden, v., таїѹ, deтаїѹ (ѹn modeлѝ), рътеzѝ, скѹртѝ, кѹрmѝ.
Abschnellen, v., арѹnкѝ, ръпеdѝ (о съцеатъ).
Abschnitt, m., тъіетѹръ, деспърцітѹръ, бѹкатъ тъіатъ; ѧnтр'о карте: капѝ, секціѹne, параграфѝ.
Abschnitzel, n., тъіетѹръ, пілітѹръ, стрѹже, фъртътѹрї, бѹкъцеле de петіче.
Abschnüren, v., деслегѝ, дестрѫnгѝ (о хаіnъ), деспоdѝ сфóръ, гъіетапѹл, тъсѹрѝ кѹ ацъ.
Abschöpfen, v., іаѝ пе deасѹпра, гръсіmea dела zamъ, саѝ стъnтъna dела лапте.
Abschrauben, v., дестрѫnгѝ, десшѹрѹбеzѝ, десфак ѹn шрѹф; daѝ жос чева че ера легат кѹ шрѹф.
Abschrecken, v., спъріїѹ, ѧnфрікѝ, deскѹраціеzѝ; — стропескѝ (ла бѹкътарї).
Abschreiben, v., копіеzѝ, прескріѝ; скаdѝ din о сокотеалъ.
Abschreiber, m., копістѝ, прескріітор.
Abschreiten, v., тъсѹрѝ кѹ пасѹл; vom Wege, тъ deпартѝ dела dрѹmѝ.
Abschrift, f., копіъ, прескрісѹръ.
Abschriftlich, adj., ѧn копіъ, прескрісѝ.
Abschröpfen, v., сечерѝ върфѹріле, спічеле; скъріфакѝ, іаѝ сънце (ѧn хірѹрціъ).
Abschroten, v., deскаркѝ кѹ скаръ, скоборѝ пе корчії (бѹціле); кѹрmѝ, таїѹ, ферестрѹескѝ (о скъndѹръ); mачінѝ біne (ла морарї).
Abschuppen, v., deссолzескѝ, padѝ, кѹръцѝ солzії.
Abschürfen, v., реаціцѝ, апріndѝ din noѝ.
Abschuß, m., ръпеzішѝ, къzътѹръ (de апъ); повърnіре, деклівіѝ; deскъркътѹръ de артъ.
Abschüssig, adj., плекатѝ, ръпеzітѝ, de вале, деклівѝ, повърnітѝ.
Abschütteln, v., скѹтѹрѝ, deскѹтѹрѝ (ѹn помѝ); das Joch, скотѝ, скѹтѹрѝ жѹгѹл; die Schläge, nѹ'mї пасъ de бътаіъ.
Abschütten, v., върсѝ, торnѝ ѧn жос.
Abschützen, v., опрескѝ, стабілеzѝ апа.
Abschwären, v., каdѝ прin ѧnфлътѹръ (ѹnгіеа).

Abschwärmen, v., ꙟпчетѫ de poitѫ (албіпеле).
Abschwärzen, v., ꙟппегрескѫ.
Abschwatzen, v., скот чева прін тѫлте ворбе, прін лімбѫціъ.
Abschwefeln, v., сѫлфѫрѫ, ассѫлфѫрѫ, depѫчошеzѫ.
Abschweifen, v., тъ depартѫ, тъ абатѫ, котескѫ, котеџескѫ; таїѫ (ла тъсарї); клътескѫ (тортѫл ꙟп апъ).
Abschweifung, f., depъртаре, абатере, котеџітѫръ, скѫрсіѫпе.
Abschwemmen, v., спълѫ, despълѫ (ѫп цертѫ), абспълѫ, клътескѫ молѫл, тіпа.
Abschwören, v., абжѫрѫ, пегѫ, абпегѫ; — die Religion, тъ лапеd de релеџе.
Absegeln, v., pidікѫ вълѫріле, въптрелеле, порпескѫ, пѫрчеdѫ, кѫ корабіа, кѫ паіа.
Absehen, v., въdѫ, прічепѫ, кѫпріndѫ, превъdѫ, пътрѫпdѫ кѫ веdереа; — пъпdескѫ окасіѫпеа; ꙟпвъцѫ чева din веdере, абвъdѫ.
Abseigern, v., тъсѫрѫ кѫ перпеndікѫлъ (ꙟп montan.); despарцѫ арцінтѫл de арамъ.
Abseihen, v., стръкѫрѫ, філтреzѫ.
Abseite, f., партеа оппѫсъ, аріпа оппѫсъ а zidipeї.
Abseits, adv., алътѫреа, делатѫрї, ла о парте.
Absenden, v., трімітѫ, depѫтѫ.
Absendung, f., трімітере, depѫтъціѫпе, спеdіціѫпе.
Absengen, v., пърлеск, пържолескѫ.
Absenken, v., dекѫфѫпdѫ; ресъdескѫ; пѫпѫ ботъшї (de віїе).
Absenker, m., бѫташѫ, ръсаdѫ.
Absenkung, f., бѫтъшітѫръ.
Absetzen, v., пѫпѫ жос, depѫпѫ; vom Amte, лапеd din depегъторіе; vom Pferde, тръптескѫ de пъ калѫ; die Waare, въпdѫ марфа; im Reden, контепескѫ, ꙟпчетѫ а ворбі; тъ абатѫ (ꙟп montaпіст.); ашеzѫ (літереле ꙟп тіпографіъ); ꙟпцеркѫ (ѫп прѫпкѫ).
Absetzung, f., depѫпере, лъпъdаре; dаре жос; въпzаре; ꙟпчетаре, в. absetzen.
Absicht, f., скопѫ, кѫцетѫ.
Absichtlich, adj., ꙟптр'adinc, кѫ скопѫ, апѫме.
Absieden, v., фербѫ.
Absiedung, f., фербере.
Absingen, v., къптѫ кѫ гласѫ таре; остепескѫ къптъпdѫ.
Absitzen, v., шеdѫ depарте; vom Pferde, deскалікѫ; eine Schuld absitzen, шеdѫ ꙟп прінсóре ка съ плътеск о dаторіъ.
Absolut, a. ші adv., абсолѫтѫ.
Absolution, f., deслегаре, ертареа пекателор, абсолѫціѫпе.
Absolviren, v., deслегѫ, ертѫ, абсолвѫ.
Absonderlich, adv., de о парте, deосебї.
Absondern, v., despарцѫ, despреѫпѫ, desфакѫ, desклінѫ, сепарѫ, dістінгѫ, абстрагѫ (ꙟп minте).
Absonderung, f., despърцітѫръ, desфачере, сепаръціѫпе, dістінціѫпе.
Abspalten, v., в. spalten.
Abspännen, v., ꙟпцеркѫ.
Abspannen, v., deскорdѫ; despріndѫ, desхамѫ каїї; реласѫ.
Abspänstig, adj., ꙟпстреіпатѫ, контрарїѫ, аліапѫ, хаіпѫ.
Absparen, v., крѫцѫ.
Abspeisen, v., тъпъпкѫ, тъ сатѫрѫ; óспътѫ; mit Versprechungen, портѫ кѫ ворбе гóле пе чіпева.
Abspiegeln, v., ресфръпгѫ, реоглindеzѫ, рекаѫтѫ.
Abspinnen, v., торкѫ тотѫ.
Abspitzen, v., таїѫ върфѫл.
Absplittern, v., цъпdѫрескѫ, аскіеzѫ о скъпdѫръ.
Absprache, f., в. Abrede.
Absprechen, v., deпегѫ, пѫ прімеск о пропѫпере; das Leben, осъпdеск, кondamпѫ de мóрте; über etwas, ворбескѫ пептрѫ чева.
Absprechung, f., deпегаре; хотържре; ворбіре, в. absprechen.
Absprengen, v., крепѫ, рѫпѫ, спаргѫ.
Abspringen, v., тъ рѫпѫ (кóрdа); сарѫ, ресарѫ; крепѫ (сталцѫл креапъ).
Absprossen, v., в. abstammen.
Absprößling, m., ѫрташѫ, deвіїторїѫ, коворжторїѫ.

Digitized by Google

Absprung, m., ресърітъръ, ресалтъ.
Abspülen, v., клътърескъ, спълъ.
Abspulen, v., депънъ.
Abstammen, v., вінъ, девінъ, decчindъ, depівъ.
Abstammung, f., opiцine, девeninцъ, decчindinцъ, depівъцiъne, етimoлoцiъ.
Abstand, m., депъртаре; dістапцъ; diфеpinцъ.
Abstatten, v., die Schuldigkeit, daъ, фак сеаъ плътеск daтopia; einen Besuch, факъ вісітъ; Dank abstatten, тълцътескъ, ре'нторкъ.
Abstäuben, v., скътъръ, стергъ прафъл, пълвереа; жънгїъ, стръпънгъ (о вітъ); diферъ.
Abstechen, v., контрастезъ; einen Platz abstechen, demаркъ, ѧncemnъ ъn лок; den Wein in ein anderes Gefäß abziehen, траг вінъл ла алт васъ; — аватъ (апа).
Abstecher, s., аватере din dрътъ.
Abstecken, v., ѧncemnъ ъn лок къ парї, decпpind (о цесътъръ din къіе).
Abstehen, v., пъръсеск, тъ лас de чева; des Baumes, ачїъ, сек ъn копачїъ, der Fische; móре пештеле; entfernt sein, сънт депъртатъ, dістаъ.
Abstehen, n., пъръсіре, стрікаре, депъртаре, dістаре.
Abstehlen, v., ѧnвъцъ чева фърішъ, фъръ.
Absteifen, v., проптеск (о касъ).
Absteigen, v., тъ погор, сковор, decчindъ; vom Pferde, deскалік.
Absteigquartier, s., попасъ, картіръ.
Abstellen, v., ръdік, стрікъ, штергъ, коррегъ (о datinъ, ъn авъсъ).
Abstellung, f., ръdікаре, стрікаре, коррекцiъne, ѧndрептаре.
Absteppen, v., кindiceск, кос ла гергеф, кос къ гъъреле.
Absterben, v., moрїъ, ръпоъсезъ.
Abstich, m., копіъ, контрастъ, diфеpinцъ, депъncетъръ.
Abstimmen, v., die Saite, deскорdъ; über eine Sache seine Meinung sagen, daъ пъререа ла о deсватере, вотезъ.
Abstoßen, v., в. wegstoßen.
Abstrafen, v., пеdепсескъ.
Abstrafung, f., пеdепсіре.
Abstrakt, adj., австрасъ.
Abstreichen, v., ein Getreidemaß, pad о тъсъръ къ гръъ.
Abstreifen, v., das Laub vom Zweige, decфоїъ, стръжескъ, decпоїъ; die Haut von einem Thiere, велескъ.
Abstreiten, v., в. abdisputiren.
Abstricken, v., терminъ (іспръвескъ), ѧтплетітъл (колцъnілор).
Abstriegeln, v., цеселъ.
Abströmen, v., скърг, тънъ пе рѫъ ѧn жосъ.
Abstufung, f., трептаре, градацiъne.
Abstumpfen, v., тімпеск вѫрфъл, саъ точеск тъіъшъл; аторцескъ.
Absturz, m., сърпътъръ, къзътъръ, ръпезішъ.
Abstürzen, v., каd жос, тъ сърпъ.
Abstutzen, v., ръtезъ, тъndъ, скъртъ.
Absuchen, v., каътъ, черкъ.
Absud, m., фертъръ, лешіетъръ; deкоптъ.
Abt, m., ава, авате, архimandріт, егъmen.
Abtakeln, v., ein Schiff, decартъ о корабіъ de фъніетъ.
Abtauschen, v., скімвъ.
Abtei, f., авацiъ, архimandріъ.
Abteufen, v., сънъ dрепт ѧn жосъ (montan.).
Abtheilen, v., deспарцъ, ѧтпарцъ.
Abtheil, s., венітъ анъалъ, апанацїъ.
Abtheilung, f., deспърцітъръ, ѧтпърцiре, deспърцiтънт, секцiъne.
Abthun, v., іаъ жос, daъ жос, decфакъ, лапъdъ; ѧnжънгїъ, таїъ о вітъ.
Abtrag, m., dъръmареа ъneї zidipї; einer Schuld, плътіреа ъneї daтopiї.
Abtragen, v., dъръm; плътеск; ръdік маса; ein Kleid, попосеск, ѧnвекіеск о хаінъ; репортъ ъn че.
Abtragung, f., dъръmаре; плътіре; ръdікареа месії; попосіре, ѧnвекіре, в. abtragen.
Abträufeln, v., пікътъреск.
Abtreiben, v., гонескъ; алънгъ, фъгърескъ, ѧnтерескъ; лапъdъ (копілъл din пънтече); таїъ (о пъdъре).

Abtreibung, f., гонire; алъпгътъръ, мъпътъръ; лъпъdare; тъiетъръ.
Abtrennen, v., despрeънъ, deскос, destram.
Abtrennung, f., despрeънare; deскосътъръ.
Abtreten, v., чedъ, лас чева алтъia; den Schuh, калкъ, скалкъ, скалчiiъ пантофъл; мъ depартъ, мъ dъкъ.
Abtretung, f., чесiънe, лъсare ла алтъл; скълкареа пантофълuĭ; dъчere.
Abtrieſen, v., пікътъреск.
Abtritt, f., чесiънea (ънзl dрепт); кънстóре, ешітóре, ътвлътóре; в. Abtretung.
Abtrocknen, v., свіческъ, ъсъкъ.
Abtrocknung, f., свічire, ъскare.
Abtröpfeln, } v. пікътърескъ.
Abtropfen, }
Abtrotzen, v., iaъ, стълг, скотъ, сторкъ, апъкъ чева къ аmерiпцърĭ.
Abtrünnig, adj., ръскълатъ, revолтатъ, ребелъ, апостатъ, авътътъ, хainъ.
Abtrünnigkeit, f., ръскълare, ребелiунe, апостасiе, авътътъ.
Abtrünnigmachen, v., ръскълатъ, ребелъ, апостатъ, авътътъ, хainъ.
Abtrünnigmachung, f., ръскълare, ребелiунe, апостасiе, авътътъ.
Abtrünnigwerden, v., ръскълатъ, ребелъ, апостатъ, авътътъ, хainъ.
Abtrünnigwerd

Abzählung, f., деспъръраре, състрацере.
Abzapfen, v., despeпъескъ, трагъ, скъргъ, дпторкъ вінъл; das Blut, лась сънце; дешертъ прін чеп.
Abzappeln, v., съъчътъ, дась din тънї ші din пічóре.
Abzaſern, v., despіръ, кълцъескъ.
Abzäumen, v., despрънъ.
Abzäunen, v., despръdескъ; despарцъ прін дпгръдітъръ.
Abzauſen, v., скартънъ.
Abzehren, v., тъ сънцїъ, тъ ъсък, тъ консътъ, ектічезъ, девінъ макрь, тъ despънтерескъ, слъбескъ.
Abzehrung, f., ектікъ.
Abzeichen, v., семнъ, маркъ.
Abzeichnen, v., decемнъ, деліпіъ, конiezъ.
Abzeichnung, f., decемнъ, decемнътъръ, деліпіътъръ, планъ, копіъ.
Abzerren, v., рънъ, трагъ.
Abziehen, v., трагъ, detрагъ, съътрагъ, абстрагъ; ein Thier, белескъ о вітъ; despартъ de чева; скадъ din вапї; тъ тътъ din локъл дп каре сънт; ſchleifen, ацерескъ, аскъцъ.
Abzielen, v., цінтескъ, окескъ, пънъ окіі пе чева, атъ о tendinцъ.
Abzirkeln, v., тъсър къ компасъл, къ сіеала.
Abzug, m., скъdере дела о сът; die Abreiſe, порпіре, плекаре; des Waſſers, скърцереа апеї; рабатъ, тара (дп котерцъ).
Abzupfen, v., стългъ, despрътъ, deскътъ.
Abzwacken, v., іаъ, апъкъ, фъръ воіе.
Abzwecken. v., в. abzielen.
Abzwicken, v., пішкъ, таіъ чева къ ънгіїле сеаъ къ клештеле; трагъ къіва чева къ фінеце.
Abzwingen, v., іаъ къ сіла, къ сфорца, къ тортъръ.
Acacia, s., акацїъ (арворе).
Academie, f., академїъ.
Accent, m., акчентъ, топъ.
Acceptant, s., акчептантъл, прїїміторїъл ънеї катвїї, поліце.
Accidenzien, n. pl., къштігъ, венітъ дптътплъторїъ, лътъралъ, песігър.
Acciſe, f., акцїсъ, такъ пъсъ асъира лъкърілор de консъмацїъне.
Accisfrei, adj., скътітъ de акцїсъ.
Accompagniren, v., акотпанезъ (дп тъсїкъ).
Accord, m., акорd, ънісонъ; дпвоіалъ, токтеалъ.
Accordiren, v., акордъ, дпкъвіїнцезъ, токтеск, тъ дпвоіеск.
Accurat, adj., акъратъ, есактъ, дптокта.
Accuratesſe, f., акърацъ, есактітате, пънтъалітате.
Ach, int., ах, ох.
Achat, m., агат, ън фел de неатръ таре.
Achel, f., цепеле ънъї спікъ; посderіъ.
Achromatiſch, a., ахроматікъ, фъръ колóре (кът е стікла).
Achſe, f., осіе.
Achſel, f., съпцióръ, ътъръ; Achſel zucken, дась din ътерї.
Achſelband, s., спалетъ, ътърарїъ.
Achſelbein, n., кеіца, лінгъра пептълъї.
Achſelhöhle, f., гропіца дела съпцióръ.
Achſelſtück, n., алтіцъ, павъ, вантъ, спалетъ, колак de чїъкърї че мілітарїї поартъ пе ътерї.
Achſelträger, m., сърчінарїъ, факінъ каре пóртъ сарчіне, повері; от шоптіторїъ, каре ворвеште пе ънъл сась алтъл de ръъ.
Achſenblech, Achſenbeſchlag, m., Achſenſchiene, f., блеаъ de осіе, моркоашъ, арматъра осіеї.
Acht, f., лъаре-аміпте, атенцїъне, пазъ; проскріпцїъне, есілъ (съргїънъ, ісгопіре).
Acht, нът., опт.
Acht, adj., къратъ, адевъратъ, легїїтъ, легітімъ (прънкъ); автентікъ (докътънтъ).
Achtbar, adj., стімабілъ, опорабілъ, семнъ de стімъ.
Achtbarkeit, f., стімъ, конcideрацїъне.
Achte, m. n. ал оптълеа, f. а опта.
Achteck, a., оптогонъ, оптънгерїъ.
Achteckig, adj., оптогопалъ.
Achtel, n., а опта парте, оптавъ, оптарїъ.
Achtelkreis, v., оптантъ (дп астрон.)
Achten, v., отенескъ, стімъ; прецъескъ, респектезъ; іаъ аміпте.

Ächten, v., проскріѫ, есілезѫ (ісгопескѫ).
Achtens, nѫm., а оптаóръ.
Achter, s., оптіme, ѫn оптѫ.
Achterlei, nѫm., de опт фелѫрї, спіце, соіѫрї.
Achtfach, adj., оптітѫ, оптѫплѫ.
Achtfältig, adj., в. achtfach.
Achtfüßig, adj., кѫ оптѫ пічóре.
Achthalb, nѫm., шепте ші жѫмътате.
Ächtheit, f., аѫтентічітате, сінчерітате, леџітімітате, пѫрітате.
Achthundert, nѫm., опт сѫте.
Achtjährig, a., de опт анї, опт аніѫ.
Achtjährlich, a., ла фіекаре опт анї.
Achtlos, adj., непъсъторїѫ, не'нгріжатѫ, нелѫъторїѫ аminте.
Achtlosigkeit, f., невъгаре, нелѫареаminте.
Achtmal, nѫm., de опт орї.
Achtmalig, a., ꙟноптіт, de опт орї.
Achtsam, a., лѫъторїѫ аminте, гріжіліѫ.
Achtsamkeit, f., лѫаре аminте, гріжъ, атенцїѫне.
Achtseitig, a., оптлътѫрарїѫ.
Achtspännig, adj., кѫ опт каї ꙟнхъмацї.
Achtstündig, adj., de опт óре.
Achtstündlich, adj., тот ла опт óре.
Achttägig, adj., de опт zіле.
Achttheil, n., а опта парте.
Achtung, f., лѫареа-аminте, атенцїѫне; стімъ, респеттѫ, репѫтъцїѫне, консіdеръцїѫне.
Achtungsvoll, a., плінѫ de стімъ, респеттѫосѫ.
Achtungswerth, a., demnѫ de стімъ.
Achtzehn, nѫm., оптспрезече.
Achtzehnmal, nѫm., de оптспрезече орї.
Achtzehnte, m. f. n., ал оптспрезечелеа, m., а оптспрезечеа f.
Achtzeilig, a., de опт рігле, шірѫрї, лініï.
Achtzig, nѫm., оптzечї.
Achtziger, a., оптzечерїѫ, оптоцепарїѫ.
Achtzigjährig, adj., de оптzечї анї.
Achtzigmal, nѫm., de оптzечї орї.
Achtzigste, m. f. n., ал оптzечелеа, m., а оптzечеа, f.
Achtzigstel, a., оптzечеа парте, оптzечіme.
Ächzen, v., цемѫ.
Ächzen, n., цемътѫ.
Ächzend, p., цемънте, цемъвѫndѫ.
Acker, m., агрѫ, локѫ de арат, холdъ, арътѫръ, цеарінъ, огорѫ, къмпѫ; ein schmales Stück, о фъліъ, фъліóръ de пъмънтѫ.
Ackerbau, m., агрікѫлтѫръ, кѫлтѫра, лѫкрареа пъмънтѫлѫї.
Ackerbauer, a., агрікѫлторѫ, плѫгарїѫ.
Ackerchen, n., агрѫшорѫ, холdіцъ.
Ackerfeld, s., цеарінъ, къмпѫ de аратѫ.
Ackerfrohne, s., воіерескѫ, роботъ, клакъ, іовъцїъ.
Ackerfurche, f., вразdъ.
Ackergauchheil, m., скінтеіцъ рошіъ, (о плантъ).
Ackergeräth, n., ѫнелте de аратѫ, інстрѫміnте.
Ackergesetz, s., леце аграріъ.
Ackerkohl, m., в. Hederich.
Ackerland, n., в. Ackerfeld.
Ackermann, m., агрікѫлторѫ, плѫгарїѫ, лѫкръторїѫ.
Ackern, v., арѫ, кѫлтівѫ, мѫнческѫ.
Ackern, n., арътѫръ, аратѫ.
Ackernessel, s., ѫрzікъ de къмпѫ, къмпеастръ.
Ackerrösel, n., кокошеї pl.
Ackersenf, m., в. Hederich.
Ackervieh, n., вітеле de мѫнкъ.
Ackerviole, f., барва ꙟмпъратѫлѫї.
Ackervogt, m., жітарїѫ.
Ackerwinde, f., волбѫръ мікъ, о плантъ.
Ackerzins, m., madъмѫ, таксъ, бірѫ пе агрії.
Ackord, m., в. Accord.
Act, m., фаптъ, актѫ, dокѫмънтѫ, делъ.
Acten, pl., актеле, скрісоріле dела о жѫdекатъ, dокѫміnтеле.
Acteur, m., акторѫ.
Actie, f., акцїъ, ꙟнскрісѫ de ꙟнсоцїре ла вреo парте de къштігѫ.
Activ, adj., ꙟн лѫкраре, актівѫ, лѫкръторїѫ.
Activität, f., лѫкръторіme, актівітате.
Activschuld, f., dаторіа актівъ, каре аре чінева съ пріїmеаскъ.
Actrice, f., акторіцъ, актріцъ.
Acustik, s., акѫстікъ (штіінца deспре аѫzѫ).

Adam, m., Adam; — пъкатȣ стръмошескȣ; den alten Adam ausziehen.
Adamsapfel, m., мърȣл лȣї Adam, nodȣл пе гълтанȣ.
Addiren, v., съмȣіеск, adȣnȣ сȣме.
Addition, f., съмȣіре, adȣnape, addiцiȣne.
Adé, int., (поетік) фії съпътосȣ, ръмасȣ бȣnȣ.
Adel, m., поблецъ, боіеріме, побіліме.
Adelherrschaft, s., арістократіъ.
Adelhof, m., кȣрте боіереаскъ.
Adelig, adj., побілȣ, боіерескȣ.
Adeln, v., побілезȣ, боіерескȣ.
Adelsbrief, s., діплоmъ побілітаръ, (пітакȣ de боіеріъ).
Adelsbuch, s., кondіка боіеріілор.
Adelsfreund, s., арістократікȣ, amікȣ, партizanȣ побілімеї.
Adelstand, m., в. Adel.
Adelstolz, m., трȣфіъ, мъndріъ, орголіȣ de побілȣ, de арістократȣ.
Ader, f., вънъ; die goldene, emopoide, трѫпшї; poetische, вънa поетікъ.
Aderbinde, s., фъшіоаръ, легътȣръ (ла хірȣрцї).
Aderbruch, s., рȣптȣръ de вънъ, ѫпфлътȣра органелор семінцеї.
Aderchen, n., вънȣцъ, вънішóръ.
Aderig, adj., вънос.
Aderkropf, m., скȣртъ, варікъ.
Aderlaß, m., лȣаре de сънце.
Aderlaßbecken, m., теас ѫn каре се ласъ сънцеле, кънd се слобоde сънце.
Aderlaßeisen, n., ланцетъ.
Aderlassen, v., іаȣ сънце.
Aderlaßkunst, f., арта de а лъса сънце.
Aderlaßschnäpper, m., в. Aderlaßeisen.
Aderlaßzeug, n., ȣнелтеле пентрȣ лȣареа de сънце.
Adjunkt, m., ажȣтор, adжȣnкт.
Adjutant, m., adжȣтант.
Adler, m., ачеръ, аквілъ, вȣлтȣр, пажȣръ.
Adlerauge, s., окїȣ de вȣлтȣр, пътрȣnzеторїȣ.
Adlernase, f., насȣ вȣлтȣріȣ, короіатȣ.
Adlerblick, m., къȣтътȣръ de пажȣръ, къȣтътȣръ ацеръ.
Adlerflug (поетікȣ), сборȣ de вȣлтȣрȣ; сȣблімȣ.
Administration, f., administръцiȣne.
Administriren, v., administрȣ.
Admiral, m., admіралȣ, цeнералȣ-komandante маре; — ȣn фелїȣ de скоікъ.
Admiralität, s., admіралітате.
Adoptiren, v., adoптȣ, прімескȣ ȣnȣ копіл стреіn, фіїȣ de сȣфлет, ѫл афіїезȣ.
Adresse, f., adресъ, арътаре de пȣмеле ші локȣінца кȣіва.
Adressiren, v., adресезȣ.
Adut, m., im Kartenspiele, тропфȣ, adȣтȣ.
Advent, m., постȣл кръчȣnȣлȣї.
Advocat, m., adвокат, прокȣраторȣ.
Advocatur, f., adвокатȣръ, прокȣратȣръ.
Advociren, v., adвокъторескȣ.
Aebtissin, f., старіцъ, абатъ.
Aerostat, s., аеростатȣ.
Affe, m., мъімȣцъ, momіцъ, сімiъ.
Affect, m., афептȣ, пасіȣne, сімцiре а сȣфлетȣлȣї.
Affectation, s., афъптъцiȣne, префъкътȣръ, апостітȣръ, ѫnтрекътȣръ.
Affectirt, adj., префъкȣт, афъптатȣ, апостітȣ.
Äffen, v., маїмȣцȣ, імітȣ а фаче че фаче алтȣл; батжокȣрескȣ пе чіпева, амъцескȣ.
Affenart, s., спіцъ, соїȣ, маціеръ, апȣкътȣръ de momіцъ.
Affengesicht, n., фацъ de мъімȣцъ.
Affenliebe, f., амóре de мъімȣцъ, іȣбіре, харітате óрбъ, пекȣмпътатъ.
Äfferei, f., momіцъріъ, бажокȣръ.
Affodill, s., асфоdелȣ (плантъ).
Afholder, m., дърmozȣ.
After, m., шезȣтȣ, кȣрȣ.
After, adv., ѫndърът, ѫnапої, есте о пъртічікъ че обвіne пȣмаї ѫn компȣсецiȣnї.
After, n., коade, кodinї (ла гръȣ); бракȣ.
Afterarzt, s., medікастрȣ, докторȣ кърпачіȣ.

Afterbürde, f., каса копілѫлѫї, каре есе dѫпъ а са паштере, секѫndina.
Afterbürge, in., сѫбкеzаш.
Afterdarm, m., тацѫл кѫрѫлѫї.
Aftergeburt, f., в. Afterbürde.
Afterglaube, s., кредinцъ dешеартъ, сѫперстіцiѫне.
Afterleder, n., бѫкъцікъ de пеле, бракѫ de пеї.
Afterlehnsmann, m., феѫdатѫ, чел че атърпъ dела ѫп пропріетарїѫ, каре есте васалѫ ал алтѫї пропріетарїѫ.
Aftermehl, s., фъінъ din а треіа тъчінътѫръ.
Afterrede, f., хѫлъ, dефаітъ, клеветъ, ворбіре de ръѫ, калѫтніъ.
Afterreden, v., хѫлеск, клеветеск.
Afterstück, s., овлънкѫл din напої.
Afterspinne, f., косаш, ѫп фел de паінцінѫ.
Afterwitz, s., істецiме спѫріъ.
Agende, f., аџendъ, тіпікѫ, рітѫалѫ.
Agent, m., аџентѫ, міністрѫ пѫблікѫ, провісіонарїѫ.
Agentschaft, f., аџенціъ, аџентѫръ.
Agio, s., (італ.) аџіѫ, скъzътънтѫ, скітбареа ѫп валóреа monedелор.
Agiren, v., лѫкрѫ, факѫ, фъптѫескѫ, жокѫ ролъ.
Aglarkraut, s., сѫdóреа калѫлѫї (плантъ).
Agres, f., агрешъ, коакъzъ.
Agraffe, s., кътъратъ, спопкъ, ферталіъ.
Agrimonie, f., тѫріцъ таре.
Agtstein, m., кехлібар, кірітбарїѫ, атбръ, сѫкчінѫ, електрѫ.
Ägypten, n., Егіпет.
Ägyptier, m., егіптеанѫ.
Ägyptisch, adj., егіптенескѫ.
Ah! int., о, ах.
Ähern, adj., de метал компѫс din аратъ ші din алтеле.
Ahlbaum, s., чірешѫ de гардѫрї.
Ahle, f., сѫлъ.
Ahlkirschbaum, m., тълінѫ.
Ahlkirsche, f., тълінъ.
Ahm, Ahmen, атъ, о тъсѫръ de флѫіde.
Ahnden, ahnen, v., ѫпфрѫнтѫ, пеdепсескѫ; — пресітцѫ, (кобескѫ, пъdъіескѫ).
Ahndung, f., пеdеапсъ, ѫпфрѫнтъчѫне; пресітцѫ.
Ähneln, v., сетънѫ (потрівеск).
Ahnen, pl., стръмошї, стръбѫнї.
Ahnenprobe, f., провъ de боіерії, поблеца стръбѫнілор.
Ahnenstolz, m., фалъ, орголіѫ de поблецъ веке, антікъ.
Ahnentafel, f., тавлъ de ценеалоціъ.
Ahnfrau, f., стръмóшъ, стръбѫнъ.
Ahnherr, m., стръмошѫ, стръбѫнѫ.
Ähnlich, adj., асеменеа.
Ähnlichkeit, f., асетънаре.
Ahorn, m., арцеарїѫ, палтінѫ, (арборе).
Ähre, f., спікѫ; voll Ähre, спікосѫ.
Ährenlese, s., спікѫітѫръ, кѫлецере de спіче.
Ährenspitze, f., варвъ, върфѫ de спікѫ.
Aichen, в. Eichen.
Akademie, s., академіъ.
Akazienbaum, m., акацѫ, салкім.
Aklei, s., аквілеціъ (плантъ); сѫцелѫ; плътікъ (ѫп фелїѫ de пеште).
Alabaster, m., алабастрѫ (ѫп фелїѫ de пеатръ).
Alabastern, adj., de алабастрѫ.
Alant, m., еарба таре.
Alantbeere, f., кóкъzъ неагръ.
Alarm, m., алартъ, стрігаре че се фаче ка съ алерце ла арте.
Alarmiren, v., алартѫ, стрігѫ ка съ алерце ла арте.
Alaun, m., пеатръ акръ.
Alaunbruch, m., Alaungrube, f., баіъ, мінъ, ѫnde се скóте пеатръ акръ.
Albe, s., албъ (ѫп фелїѫ de пеште); плопѫ албѫ.
Albeln, v., пердѫ пѫтереа (деспре албіне).
Albern, adj., простѫ, пърод, хъбъѫк, гогоманѫ, стѫпідѫ.
Albernheit, f., пърозіъ, простіъ, небѫніъ, пътънціъ, стѫпідігате, хъбъѫчіъ, гогомъніъ.
Alchemille, f., кръцішóръ, плашкъ, пъласкъ, (о плантъ).
Alchymie, f., алхіміъ, тъіестріъ хімікъ de а префаче металѫріле ѫпѫл ѫптр'алтѫл.

Alchymist, m., алхіміст, каре се deпрinde ла алхіміъ, в. Alchymie.
Alert, ad., спрінтенѫ, віоїѫ.
Alfanzerei, f., пѫртаре глѫмеацъ, лъѫдърошіъ, фалъ, фанфаронадъ, стравагацъ, бѫфонъріъ.
Alfranken, m., лошнішорѫ (о плантъ).
Algebra, f., алцебръ.
Alk, s., алкъ (о пасере).
Alkoran, m., алкоранѫ, картеа каре кѫпрinde лецеа лѫї Махомет.
Alkoven, s., алковѫ.
All, s., тотѫ, лѫме, ѫніверсѫ.
Alle, pron., тоцї, allen, тѫтѫрор.
Allbereits, adv., в. bereits.
Allda, adv., ачі, аколеа.
Alldort, adv., аколо.
Allee, f., алеїѫ, страdъ, ѫліцъ de копачї.
Allein, adv., сінгѫрѫ, сепаратѫ (ла о парте); conj. ꙟнсъ, чі.
Alleinherrschaft, f., монархіъ.
Alleinherrscher, m., монархѫ, сінгѫрѫ domніторїѫ, ѫndomnѫ.
Alleinig, adv., сінгѫр, ѫнішор, ganz allein, сінгѫр сінгѫрел.
Allemal, adv., тотdeaѫna, тъкар кънd.
Allenfalls, adv., пе тоатъ ꙟнтъмпларea.
Allenthalben, adv., претѫтindenea.
Allerbeste, adj., чел маї бѫнѫ.
Allerdings, adv., везї біне, негрешіт.
Allerdurchlauchtigst, adj., преа лѫмінат, серенісімѫ, тітлѫл че се dъ ѫнор прінцї.
Allererst, adj., маї dінтъї.
Allergnädigst, a., преа'ndѫрат, преакліментѫ, преаграціосѫ.
Allerhand, adv., de тóтъ спіца, фелїѫл, кondіціѫнеа.
Allerheiligentag, m., zіоа тѫтѫрор сфінцілор.
Allerheiligst, adj., агнецѫ, сфънта сфінтелор.
Allerlei, adv., de тот фелїѫл, соіѫл, спіца, аместекътѫръ.
Allerliebst, adj., преаіѫвітѫ, преахарѫ, преаплъкѫтѫ.
Allermaßen, adv., ꙟн тот modѫл, абсолѫтѫ.
Allermeist, adv., чел маї мѫлт, маї вѫртосѫ, ꙟн партеа чеа маї маре.
Allernächst, adv., чел маї апрóпе, фоарте апроапе.
Allerseits, adv., din тоате пърціле, кѫ тоцїї, тоцї odатъ.
Allerunterthänigst, преасѫпѫсѫ, чел маї сѫпѫсѫ, чел маї ѫмілітѫ.
Allerwärts, adv., претѫтindenea.
Allesammt, adv., odатъ тоцї.
Alleseins, adv., тот атъта.
Alleweile, ad., токмаї акѫм, ꙟн ачестѫ мінѫтѫ.
Allerzeit, ad., орї ші кънdѫ, тотѫdeaѫna.
Allgegenwart, f., атотпресінцъ.
Allgegenwärtig, a. ші ad., претѫтindene de фацъ, атотпресінте.
Allgemach, ad. (векіѫ) ꙟнчетѫ ꙟнчетѫ.
Allgemein, a. ші ad., комѫнѫ, ѫніверсалѫ, ценералѫ.
Allgemeinheit, f., комѫніме, ѫніверсалітате, ценералітате.
Allgenugsam, a. ші ad. (векіѫ) de тотѫ dестѫлѫ.
Allgewaltig, a. ші ad., атотпѫтінте, фоарте, преапѫтернікѫ; преаапрігѫ.
Allgütig, a. ші ad. преабѫнѫ (Dzeѫ).
Allhier, ad. аічї, тотѫ аічї.
Allianz, f., аліанцъ, конфеdеръціѫне.
Alliiren, v., аліезѫ, конфеdерезѫ.
Alljährlich, a. ші ad., тотанѫалѫ, пе фіештекаре анѫ, анѫалмънтѫ.
Allmacht, f., преапѫтінцъ, атотпѫтінцъ.
Allmächtig, a. ші ad., преапѫтінте, атотпѫтінте.
Allmälig, a. ші ad., ꙟнчетѫ ꙟнчетѫ.
Allmonatlich, ad., пе тоатъ лѫна.
Allod, n., (ꙟн лецї) алоdіѫ.
Allodial, a. ші ad., (ꙟн лецї) алоdіалѫ, ліберѫ.
Allotria, (фъръ sin.) стреіне, лътѫрале, adекъ лѫкрѫрї n. pl.; некѫвіінце, f. pl.
Allsehend, a. ші ad., атотвъzъторіѫ.
Allseitig, a. ші ad., din тоате пърціле, ѫніверсал.
Alltägig, a. ші ad., zіліерїѫ, de тóте zілеле, ordінарїѫ.
Alltäglich, a. ші ad., de тóте zілеле, трівіалѫ.

Alltags, ad., (ꙟn компѹнерĭ) de тóте zілеле, de фіеште каре zi; das Alltagsgesicht, фацъ, minъ de ръndѹ, проастъ, фісіonomiъ opdinaръ.
Allvater, m., пърінте ал тѹтѹрор.
Allwaltend, a. ші ad., атоткърмѹіторіѹ, атотреџеторѹ.
Allweise, a. ші ad., атотꙟнцелептѹ.
Allwissend, a. ші ad., атотштіѹторіѹ (Dzeѹ).
Allwissenheit, f., атотштіінцъ.
Allwo, ad., (неꙟнтребѹіт) ѹndeва.
Allzu, allzuviel, allzusehr, ad., преа, преамѹлтѹ, фоарте мѹлтѹ.
Allzugleich, ad., тотѹdeodатъ.
Allzumal, ad., тоцĭ ꙟмпреѹнъ.
Almanach, m., алманахѹ.
Almer, m., мълінѹ; dѹлапѹ.
Almosen, n., елемосінъ, мілостеніъ.
Almosenamt, n., deрегъторіеа кѹтіеĭ мілелор, сърачілор.
Almosenier, m., елемосінарĭѹ.
Almosengeld, n., банĭ de елемосінъ.
Aloe, f., алое (плантъ).
Aloeholz, n., лемнѹ de алое, odoгачіѹ.
Alose, f., кепъ, фелĭѹ de пеште.
Alp, m., miazъноапте (че спаріе), магнінъ, греѹтате, ꙟнпекъчѹне ꙟn comnѹ.
Alpen, pl., алпĭ (мѹнцĭ).
Alphabet, n., алфабетѹ, абецеdѹ.
Alphabetisch, a. ші ad., алфабетікѹ.
Alraun, m., madрагоръ (мътръгѹнъ).
Als, k., dекътѹ, кѹм, прекѹм, ка, ка ші; кънd; аша dар; als ob, als wie, als wenn, ка кѹм, ка кънd, als daß, ка, ка съ.
Alsbald, ad., ꙟndатъ, кѹръndѹ.
Alsdann, ad., атѹнчеа, апоĭ.
Also, k., аша, аша dар, dечĭ, ꙟn ѹрмаре.
Alsobald, ad., в. alsbald.
Älster, в. Elster.
Alt, älter, älteste, a. ші ad., бътръпѹ, векіѹ, антікѹ; апосѹ, de мѹлцĭ анĭ; der Alte, бътръпѹл; die Alte, бътръпа, мътѹша; die Alten, бътръпіĭ, стръмошіĭ.
Alt, m. (ꙟn мѹzікъ) алтѹ.
Altan, m., алтанѹ, подѹ пе акоперемънтѹл касеĭ, n. ші Balkon.
Altar, m., алтаріѹ.
Altarblatt, n., катапетеасма, ікоапа алтаріѹлѹĭ.
Altarstück, n., ікоапъ de алтаріѹ.
Altartuch, n., пънzътѹра, фаца de масъ а алтаріѹлѹĭ.
Altbacken, a. ші ad., demѹлтѹ коптѹ (пъне), векіѹ.
Altbinder, m., dогарĭѹ, бѹтнарĭѹ de векітѹрĭ.
Altbritisch, a., векіѹ брітанікѹ.
Altdeutsch, a., векіѹ џерманѹ, немцескѹ векіѹ, векеа џерманъ (лімбъ).
Alte, m., в. Alt.
Alteln, v., ꙟмбътръпескѹ.
Altenglisch, a. ші ad., векіѹ англеzѹ.
Alter, n., върстъ, етате, бътръпецъ, антікітате, векіме.
Älterlich, a. ші ad., пърінтескѹ.
Altermann, m., ветеранѹ; бътръпѹ de негѹціторĭ.
Ältern, pl. (фъръ sing.), бътръпĭ, пърінцĭ, пъскъторĭ, в. ші Eltern.
Altern, v., ꙟмбътръпескѹ.
Ältermutter, f., стръбѹнъ.
Alternative, f., алтернатівъ.
Älternlos, a. ші ad., фъръ пърінцĭ, орфанѹ, серіманѹ.
Alterschwach, a. ші ad., слабѹ, ꙟнфръптѹ de бътръпеце.
Alterschwäche, f., слъбъчĭѹне de бътръпеце.
Alterschwer, a. ші ad., греоіѹ de бътръпеце.
Altererlaß, m., лъсаре, ертаре din аніĭ черѹцĭ спре а претinde чева.
Altersgenoß, m., контімпѹранѹ.
Altersreife, f., пѹвертате, бърбъціъ.
Alterthum, n., антічітате, векіме.
Alterthümlich, a. ші ad., антікѹ, векіѹ.
Alterthumsforscher, m., антічістѹ, археологѹ.
Alterthumskunde, f., археолоціъ.
Ältervater, m., стръбѹнѹ.
Älteste, m., чел маĭ бътръпѹ, чел маĭ векіѹ, чел маĭ маре.
Altflöte, f., флаѹтѹ de алтістѹ.
Altfränkisch, a. ші ad., галікѹ, готікѹ; векіѹ, de мѹлцĭ анĭ; бътръпескѹ.
Altgeige, f., віолінъ (скріпкъ) de алтістѹ.

Altgesell, m., чел maĭ векіŭ ꙟпвъцечелŭ (ѹченікŭ).
Altgevater, m., пънашŭ ал копіілор maĭ бътръні.
Altgläubig, a. ші ad., ортодоксŭ, каре креde dѹпъ чеĭ векĭ.
Altgothisch, a. ші ad., векіŭ, антікŭ, готікŭ.
Althee, f., палбъ mape (плъптъ).
Altherkömmlich, a. ші ad., прекѹт сеаŭ апѹкатŭ din векіme, dѹпъ datinъ.
Althiebig, a. ші ad., песте 20 de anĭ (арборĭ фрѹnzарĭ).
Altist, m., алтістŭ (mѹсікантŭ).
Altklug, a. ші ad., (деспре копіĭ) ꙟпцелептŭ ка бътръніĭ; че се сокóте ꙟпцелептŭ.
Ältlich, a. ші ad., бътръпелŭ, бътръпічосŭ.
Altmeister, m., maiестрѹ чел бътръпŭ.
Altmelken, Altmilchen, a., кѹ mъnzатŭ (вакъ).
Altmodisch, a. ші ad., de moda веке.
Altmutter, f., бѹпікъ, бѹпъ.
Altreiß, m., кърпачіŭ de папѹчĭ.
Altsänger, m., в. Altist.
Altschlüssel, m., (ꙟп mѹсікъ) кеіе de алтістŭ; семпŭ че аратъ гласѹл алтістѹлѹĭ.
Altstadt, f., партеа de орашŭ чеа веке, четатеа веке.
Altstädter, m., локѹіторіѹ din четатеа веке.
Altstimme, f., (ꙟп mѹсікъ) гласѹл алтістѹлѹĭ.
Altvater, m., бътръпŭ, стръбѹпŭ; проестосŭ (ꙟптр'о соціетате); бѹпŭ.
Altväterisch, a. ші ad., бътръпескŭ.
Altväterlich, a. ші ad., бътръпескŭ, стръбѹпескŭ.
Altvordern, pl. (фъръ sing.), maĭ mapiĭ, преафоштĭ, предечесорĭ, антечесорĭ.
Altweibersommer, m., вара бѹпічелор; челе maĭ de пе ѹрmъ zіле фрѹmóсе de тómпъ; цесетѹра паінжінілор че сбóръ тómпа.
Am, компѹсŭ din an dem.
Amalgam, n., амалгамŭ.
Amaranth, m., амарантъ (плантъ).
Amarelle, f., амарелъ, вішінъ.
Amazone, f., amazónъ.
Amazonenkleid, n., вестmъптŭ, портŭ de amazónъ.
Ambassade, f., амбасадъ, соліъ.
Ambassadeur, (zi: амбасадеŭр), амбасадорŭ, солŭ.
Ambe, f., амбъ, ꙟмбъ (ꙟп лотъріъ).
Amber, m., амбръ, кіхлімбарŭ.
Amboß, m., ілеŭ, пъковалъ.
Amboßschmied, m., фаѹрŭ, ферарiŭ de ілее, сеаŭ din гросŭ.
Amboßstock, m., бѹтѹкŭ, трѹпкіŭ de ілеŭ.
Ambra, f., в. Amber.
Ambraduft, m., (поетікŭ) mіросŭ плъкѹтŭ.
Ambrosia, f., (ꙟп mітолоціъ) амбросіъ, mъпкареа zеілор.
Ambrosisch, a. ші ad., амброzікŭ, фоарте dѹлче, преа плъкѹтŭ, кѹ mіросŭ черескŭ.
Ameise, f., фѹрпікъ.
Ameisenbär, m., фѹрпікаріŭ, ѹрсѹл фѹрпічелор.
Ameisenei, n., оŭ de фѹрпікъ.
Ameisenfresser, m., mъпкъторіŭ de фѹрпічĭ, фѹрпікаріŭ.
Amelioration, f., ameліораціѹне (ameліоръчіѹне), ꙟмбѹпътъціре (а ѹпеĭ mошіĭ).
Amelioriren, v., ameліорezŭ, ꙟмбѹпътъцескŭ.
Amelkorn, n., гръŭ тѹпсŭ.
Amelmehl, n., фъіпъ ѹшóръ, кіклѹітъ (de гръŭ), фрѹпте de фъіпъ.
Amen, amin.
Amethyst, m., аметістŭ (пеатръ преціоасъ).
Amethystfluß, m., пікътѹръ de аметістŭ, крісталŭ acemine аметістѹлѹĭ.
Amiant, m., amiantŭ (minералŭ).
Ammann, m., дерегъторіŭ, персóпа жѹдекъторeаскъ.
Amme, f., doікъ, mапкъ, пѹтріче, бопъ.
Ammeister, m., domпѹл дерегъторіŭ (тітлѹ).
Ammelmehl, n., в. Amelmehl.
Ammen, v., mъпческŭ, doіческŭ.
Ammenmährchen, n., повесте mъпчеаскъ, фабѹлъ doічеаскъ.

Ammer, f., пресѹръ (пасере); вішінъ, амарелъ.
Ammern, pl., спѹзъ фербінте.
Ammonit, m., в. Ammonshorn.
Ammonsharz, n., ръшіна лѹї Amonѹ.
Ammonshorn, amonitѹ, (скоїкъ ꙟмпетрітъ).
Ammunition, f., амѹніцїѹне.
Amnestie, f., амнестіъ, ертаре, ѹітаре (din партеа ѹнѹї domniторіѹ).
Amor, m., Аморѹ (zeѹл).
Amortisation, f., амортізъцїѹне.
Amortisationscasse, f., касъ de амортізъцїѹне.
Amortisationsschein, m., квітанцъ, adeверінцъ de амортізацїѹне.
Amortisiren, v., амортізезѹ.
Ampel, f., кандела чеа маре dinnaintea алтарїѹлѹї, лампъ.
Ampfer, m., макрішѹ (плантъ).
Amphibie, f., амфівіъ.
Amphitheater, n., (ла Романї ші Гречї) амфітеатрѹ.
Amputation, f., (ꙟн хірѹрцїъ) ампѹтъцїѹне.
Amputiren, v., ампѹтѹ, таіѹ, ѹнѹ мъдѹларіѹ тангренітѹ.
Amsel, f., мерлъ.
Amt, n., Amter, дерегъторіъ, офічіѹ, префектѹръ; von Amtswegen, din дерегъторіъ; hohe Amt, літѹрцїа чеа маре; ein Amt bekleiden, а ревесті, ꙟнвесті ѹн офічіѹ.
Amtchen, n., дерегъторіо́ръ, слѹжбѹшо́ръ.
Amtfrau, f., в. Amtmännin.
Amtfrei, a. ші ad., ліберѹ de дерегъторіе, фъръ слѹжвъ, пріватѹ, партікѹларіѹ.
Amthaus, n., каса, локѹінца дерегъторіѹлѹї; дерегъторіе.
Amtlich, a. ші ad., офічіалѹ (офіцїаріѹ), дерегъторескѹ.
Amtlos, a. ші ad., фъръ дерегъторіе, фъръ офічіѹ.
Amtmann, m., дерегъторіѹ ал къмъреї; префекторѹ; ꙟн Прѹсіа: реџескѹ ал dominiїлор, арендаторѹ.
Amtmännin, f., дерегъторіцъ; префекторіцъ; арендаторіцъ реџеаскъ.
Amtmannschaft, f., дерегъторіме; посесіѹне реџеаскъ.
Amtmäßig, a. ші ad., din дерегъторіе, амъсѹратѹ, ꙟн конформітате кѹ офічіѹл.
Amtmeister, m., (ꙟн ѹнеле локѹрї) старостеле ѹнеї корпоръцїѹнї.
Amtsarbeit, f., лѹкрѹл дерегъторіеї, треава офічіѹлѹї.
Amtsaufseher, m., інспекторѹ асѹпра дерегъторілор.
Amtsbericht, m., штіре, рапортѹ офічіалѹ, ꙟнштіінцаре din дерегъторіе.
Amtsbescheid, m., хотърѫре din дерегъторіе, ресолѹцїѹне, сентінцъ.
Amtsbewerber, m., кандідатѹ de вреo дерегъторіе.
Amtsbezirk, m., черкѹл, цїнѹтѹл ѹнеї дерегъторії.
Amtsblatt, n., фо́іе офіцїалъ, бѹлетінѹ офічіалѹ.
Amtsbote, m., кѹріерѹ, місѹл дерегъторіеї.
Amtsbruder, m., колегѹ, соцѹ de дерегъторіе.
Amtseifer, m., сіргѹінцъ, zелѹ ꙟн дерегъторіе.
Amtsfolge, f., ѹрмаре, сѹбчесіѹне ꙟн дерегъторіе.
Amtsfrohn, m., аргатѹ ла о дерегъторіе, шервіторіѹ ла о префектѹръ.
Amtsfrohne, f., боіерескѹ пентрѹ дерегъторіѹ сеаѹ пентрѹ префектѹ.
Amtsfuhre, f., поштъріъ, (подвóдъ.)
Amtsgebühr, f., такса дерегъторіеї, опорарѹ, спортѹлъ, даре ла префектѹръ.
Amtsgehilfe, m., коажѹтъторіѹ, adіѹнкт ꙟн дерегъторіе.
Amtsgenoß, в. Amtsbruder.
Amtsgericht, n., трібѹналѹ de префектѹръ.
Amtsgeschäft, n., треавъ, фѹнкцїѹне, окѹпъцїѹне а дерегъторіеї.
Amtshauptmann, m., ефорѹ, префектѹ, престе дерегъторї.
Amtshauptmannschaft, f., ефоріъ, префекторіъ; (іспръвнічіе).
Amtshoheit, f., тітѹлатѹръ префектѹралъ.

Amtshol̈z, n., лемнъ ал дерегъторіеї, ал префекторълъї.
Amtskeller, m., съптпрефектъ.
Amtskellerei, f., съптпрефектъръ.
Amtskleid, n., вестмънтъ de дерегъторіе, ънїформъ, орнатъ.
Amtskleidung, f., в. Amtskleid.
Amtsknecht, m., аргатъ ал дерегъторіеї, шеръїторіъ de префектъръ.
Amtslehen, n., феъдъ префекторескъ.
Amtsmiene, f., минъ, фаць de дерегъторіъ, адекъ серіосъ, аеръ ампънъторіъ.
Amtspfanne, f., (ам сърърїї) кълдаре de фертъ саратъръ.
Amtspflege, f., administръцїънеа префектърей сеаъ а дерегъторіеї; префектъръ.
Amtspflicht, f., даторіца, оълігъцїънеа дерегъторіеї сеаъ а слъжбеї; amdatoріреа (жърътънтъл) дерегъторіеї; дерегъторіе, слъжбъ.
Amtspredigt, f., (ла протестанцї) предікъ de diminеацъ ла серъторї.
Amtsrath, m., консіліарїъ de administръцїънe; дерегъторіъ; сфатъ префекторалъ.
Amtsrichter, m., жъдекъторіъ de трібъналъ.
Amtssache, f., треабъ а дерегъторіеї.
Amtssäßig, a. ші ad., съпъсъ жъдекътореште ла кътаре інстанцъ.
Amtsschösser, m., сатешъ вепітърілор ънеї префектъре.
Amtsschrift, f., скрісóре, порънкъ префекторалъ; auf — ſitzen, фі съпъсъ жъдекътореште ънеї префектърї.
Amtsschultheiß, m., къртъіторіъ de префектъръ.
Amtssole, f., (ам сърърїї) саратъръ дерегъторескъ, сеаъ квепітъ дерегъторіълъї.
Amtsſorge, f., гріжа, квра дерегъторіеї.
Amtsſtadt, f., орашъ префекторескъ; решединца· офічіълъї.
Amtsſtube, f., кътара, кіліа трібъналълъї. офічіолатълъї.
Amtstag, m., zi de аъдіінцъ, de жъдекатъ.
Amtstracht, в. Amtskleidung.
Amtsverrichtung, f., фънкцїънe, окъпъцїънe дерегътореаскъ, офічіалъ.
Amtsverwalter, m., екопомъ ал ънъї dominiъ камералъ; administръторїъ.
Amtsverwalterei, f., administръцїънea, administраторіа ші локъінца дерегъторіълъї, administраторълъї ънъї dominiъ.
Amtsverweſer, m., віцеadministраторъ, събокъртъіторіъ.
Amtsvogt, m., фоктъ, administраторъ de ън цінътъ мікъ.
Amtsvogtei, f., префекторіъ, префектъръ.
An, pr., ла, спре, ам, амтръ, de, din, пе, лънгъ; ам компънері амсеатнъ о легътъръ къ чева, о мішкаре, о дирепцїънe, сеаъ ампечетълъ ънеї лъкрърї: ankleben, adліпескъ; anbringen, adъкъ; anfaulen, ампчепъ а пътrezi; von heute an, de azї ампколо; von Kindheit an, din прънчіъ; es iſt nicht an dem, пъ е адевъратъ; an meiner Seite, лънгъ mine; an einen ſchreiben, скріъ кътва.
Anaaßen, в. Anäſen.
Anabaptiſt, m., анабавтістъ.
Anachroniſmus, m., анахроністъ.
Anagramm, n., анаграмъ.
Analekten, pl., аналекте, колецере de фръгминte.
Analog, в. Analogiſch.
Analogie, f., аналоцїъ.
Analogiſch, a. ші ad., аналогъ, асеменea, конформъ.
Analyſe, f., аналісъ.
Analyſiren, v., аналісъ, десфакъ, дicпреънъ.
Analytik, f., аналітікъ.
Analytiker, m., аналітікъ.
Analytiſch, a. ші ad., аналітікъ.
Ananas, f., ананасъ (плантъ).
Ananasbirn, f., пеаръ ананасъ.
Ananaserdbeere, f., къпшънъ ананасъ.
Anankern, v., ампепенескъ къ анґіра, къ скóбе.
Anapäſt, m., (ам процодіъ) ана-

пестѫ (фелїѫ de пічїорѫ de версѫрї).
Anarbeiten, v., лѫкрѫ, ꙟпцепепескѫ спре чева (талпа de кънѫтъ).
Anarchie, f., апархіъ, десфръѫ.
Anarchisch, a. ші ad., апархікѫ.
Anäsen, v., (ла вѫпъторї) ꙟпнъdескѫ; атъцескѫ кѫ nadъ.
Anathema, n., апатема.
Anathematisiren, v., апатематісескѫ.
Anathmen, v., ꙟпсѫфлѫ, сѫфлѫ спре чева.
Anatomie, f., (ꙟп medічінъ) апатоміъ.
Anatomiker, m., апатомѫ.
Anatomiren, v., апатомескѫ, dеховѫ, фінътаїѫ.
Anatomirung, f., апатоміре, фінътъіаре.
Anatomisch, a. ші ad., апатомікѫ.
Anatomist, m., апатомістѫ.
Anäuglen, v., окїескѫ, каѫтѫ галішѫ, мънгъіосѫ.
Anbacken, v., мъ аккокѫ, мъ ліпескѫ ла коптѫ (фрѫnza de плъчінтъ).
Anbahnen, v., факѫ dрѫмѫ.
Anbau, m., ꙟпчепереа ѫneї zidірї; zidіре nóъ (касъ); кѫлтѫръ, кѫлтіваре (а лімбеї); прелѫкраре (а кътпѫлѫї).
Anbaubar, a. ші ad., de кѫлтіватѫ; de zidітѫ; кѫлтіваверѫ.
Anbauen, v., ꙟпчепѫ а zidi; а кѫлтіва (о лімбъ); me ашеzѫ, me статорескѫ кѫ локѫінца.
Anbauer, m., колоністѫ, лѫкръторїѫ, кѫлтіваторѫ.
Anbefehlen, v., demъndѫ (спре а фаче чева); рекомъndѫ.
Anbefehlung, f., порѫнкъ, комъndъцїѫне.
Anbeginn, m., ꙟпчепѫтѫ, орїціне (а лѫмеї), ѫрzіре.
Anbehalten, v., пъстреzѫ (пе трѫпѫ), пѫ лапъdѫ.
Anbei, ad., пе лънгъ, тотоdатъ.
Anbeißen, v., прindѫ а мѫшка, ꙟпколцескѫ, мѫшкѫ; ремъпѫ кѫ dінцїї, кѫ колцїї ꙟпфінцї.
Anbeizen, v., коrоdѫ пѫцінѫ; пішкѫ.
Anbelangen, в. Anlangen.
Anbelfern, v., латрѫ; me ръпеdѫ кѫ сѫdълмї асѫпра кѫїва.
Anbellen, v., латрѫ ꙟп контра кѫїва.
Anbequemen, v., акомоdѫ; me daѫ dѫпъ ꙟмпреціѫръръ, мъ ꙟптокмескѫ.
Anberahmen (векїѫ) Anberaumen, v., (ꙟп лецї) dетерminѫ, сороческѫ, dефігѫ, ассемnѫ о zi.
Anberaumung, f., терminаре, сорочіре, терminѫ.
Anbeten, v., adорѫ, мъ ꙟпкінѫ, іѫбескѫ кѫ арdóре.
Anbetungswerth, в. Anbetungswürdig.
Anbeter, m., adоръторїѫ, ꙟпкінъторїѫ, admіръторїѫ, аманте пасіонатѫ, кѫ арdóре.
Anbetreffen, в. Betreffen.
Anbetteln, v., ꙟмблѫ калічindѫ, чершindѫ (мілъ).
Anbetung, f., adоръцїѫне, ꙟпкінаре; амóре фербінте.
Anbetungswürdig, a. ші ad., adорабілѫ, demnѫ de ꙟпкінатѫ.
Anbiegen, v., апропіїѫ ꙟпdоindѫ; алътѫрѫ, аккіdѫ, adаогѫ.
Anbieten, v., пропѫнѫ, пресентѫ, оферѫ; ꙟпчепѫ оферта, daѫ чел ꙟптъїѫ прецѫ (ла о ліцітаціѫне).
Anbietung, f., пропѫнере, пресентаре, офертъ.
Anbinden, v., легѫ, аninѫ (ла лѫкръторї); факѫ ѫnѫ пресентѫ (ла zіоа паштереї); mit einem —, мъ апѫкѫ кѫ чінева ла чеартъ; einen Bären —, факѫ dаторії.
Anbiß, m., мѫшкътѫръ; гѫстаре.
Anblasen, v., сѫфлѫ (ꙟп фокѫ), ꙟмфлѫ; сѫпѫ тръмбіта (ла сосіре).
Anblatten, v., (ꙟп архітектѫръ) ꙟптъблѫ, ꙟпклештѫ, ꙟпкеїѫ (о бѫкатъ de лемпѫ).
Anblecken, Anbleken, v., рѫпжѫ dінцїї; грінцескѫ, скършпескѫ, грінцескѫ (de мъніъ).
Anblick, m., прівіре, вedèре, окіре, къѫтътѫръ, спетакѫлѫ, прівеліште, пѫптѫ de вedере; beim ersten Anblick, ла прima вedере, ла прima възѫтъ; ein trauriger Anblick, ѫп трістѫ спеттакѫл, трістъ прівіре.

Anblicken, v., прівескѫ, арѫпкѫ къѫтътѫра, окіескѫ, спетезѫ.
Anblinken, Anblinzeln, v., тъ ѫітѫ, каѫтѫ кѫ окії de абіеа deскішї.
Anblöcken, v., тъ апропіїѫ ръгъndѫ; тѫцindѫ.
Anbohren, v., ѫпчепѫ а бортелі, а сфреdелі; ein Faß —, daѫ бортъ, ла ѫпѫ васѫ de пѫсѫ о капелъ.
Anborgen, v., ѫтпрѫтѫтѫ (банї пептрѫ cine).
Anbrassen, v., (ѫп тарінъ), ѫтбрацѫ, трагѫ de фѫпіа бръцеаръ.
Anbraten, v., ѫпчепѫ а те фріце.
Anbrausen, v., ѫптітпінѫ кѫ вѫіетѫ, пе чінева кѫ кѫвінте аспре.
Anbrechen, v., ѫпчепѫ а рѫпе, eine Flasche Wein, ѫпчепѫ о гарафъ de вінѫ, те ръвърсѫ; ѫпчепе а се фаче ziѫъ сеаѫ поапте; angebrochenes Obst, поате пѫтреde.
Anbrennen, v., апрindѫ, арdѫ, (бѫкателе пе оалъ); те афѫтѫ.
Anbringen, v., adѫкѫ, пѫпѫ, ашезѫ; daѫ (о ловітѫръ); пропѫпѫ, продѫкѫ; Etwas anzubringen haben, атѫ de а пропѫпе чева; Gelder gut — ѫтї ашезѫ, коллокѫ банії біне; einen Spaß — аплекѫ біне о глѫтъ.
Anbringer, m., пърѫшѫ (ла жѫdекатъ).
Anbruch, m., рѫптѫръ; ѫпчепътѫръ; пѫтреціѫпе; — des Tages, фаптѫл zілеї, ziорї.
Anbrüchig, a. ші ad., пѫтреціосѫ, пѫтреdѫ (търѫ); стрікатѫ; оцетітѫ, стътѫтѫ.
Anbrüllen, v., рагѫ спре чінева, те ръпеdѫ ръгъndѫ.
Anbrummen, v., ѫптітпінѫ, ръкпindѫ.
Anciennetät, f., анціепътате, ѫптъіетате (dѫпъ dрітѫл върстеї).
Andacht, f., рѫгъчїѫпе, евлавіе, кѫвіошіъ, deвоціѫпе, піетате.
Andächtelei, f., евлавіе, deвоціѫпе, іпокрісіъ, фъцъріъ, фалсітате.
Andächteln, v., фъцърескѫ евлавіе, deвоціѫпе.
Andächtig, deвотѫ, евлавіосѫ.
Andächtler, m., кѫвіосѫ фъцарїѫ, іпокрітѫ.
Andachtsbuch, n., карте de рѫгъчїѫпе.
Andachtsfeier, f., серваре евлавіо́съ, а ѫтпъртъшіреї, а кѫтіпекътѫреї.
Andachtsübung, f., рѫгъчїѫпе, deпрindере ѫп рѫгъчѫпї.
Andante, a., (ѫп тѫсікъ) andante, тъсѫратѫ, ѫпчетѫ.
Andenken, n., теторіъ, adѫчере аminте, сѫвепіре, помепіре; семпѫ de adѫчере аminте; seligen Andenkens, фіе-ертатѫл; Dzeѫ съ'л ерте; отѫ de бѫп пѫте; de бѫпъ сѫвепіре; zum Andenken, de сѫвепірѫ.
Ander, (der, die, das Andere), a., ѫпѫл, алтѫл, ал doілеа, челалалт.
Ändern, v., скітбѫ, префакѫ, ѫпdрептѫ, стръмѫтѫ; се скітбъ, се префаче (отѫл); тітпѫл се скітбъ.
Andernfalls, ad., din контръ, ѫп касѫл контрарїѫ, алтміптреа.
Anderntheils, ad., de алтъ парте.
Anders, ad., алтміптреа, алтфелїѫ; ѫп алтѫ modѫ.
Anderseitig, a. ші ad., алт партікѫ, de алтъ парте.
Anderseits, ad., de алтъ парте.
Anderswo, ad., аіѫреа, ѫптр'алтѫ локѫ, ѫп алтъ парте.
Anderswoher, ad., de аіѫреа de ѫпdева.
Anderthalb, n., ѫпѫл ші жѫтътате.
Änderung, f., скітбаре, префачере, скітбътъптѫ.
Anderwärts, ad., ѫптр'ѫпѫ алтѫ локѫ.
Anderweit, ad., ѫптр'алтѫ локѫ, алтъdатъ, ѫптр'алтѫ modѫ.
Anderweitig, a. ші ad., dіптр'ѫпѫ алтѫ локѫ, de алтъdатъ.
Andeuten, v., потіфікѫ, факѫ штіѫтѫ, daѫ de штіре, daѫ а ѫпцелеце, арътѫ.
Andeutung, f., потіфікаре, dаре de штіре, арътаре.
Andichten, v., ѫтпѫтѫ, скорпескѫ; препѫпѫ асѫпра кѫїва чева.
Andichtung, f., ѫтпѫтаре, пъскочіре, сѫпѫсеціѫпе.
Andonnern, v., ватѫ таре (ла о ѫшъ шчл.); einen —, ѫптітпінѫ пре чінева кѫ кѫвінте тѫпътóре.
Andorn, m., воронікъ (плантъ).

Andrang, m., грѣмъдире, ѧпгесъире, сілъ; апропіере кѫ пътере.
Andrängen, v., ѧпѫпгѫ, стрѣпгѫ, (кътръ пърете).
Andräuen, v., (вскіѫ) Andrehen.
Andrefhſeln, v., стрѫгъреск̆ пе чева.
Andrehen, v., цепепеск̆, ѧпвъртіпдѫ ѧп шѫрѫвѫ; einem etwas —, ѧпплѫ капѫл кѫіва de чева, атъцеск̆, ѧпчепѫ а мъ ѧпвѫрті.
Andringen, v., мъ апропіѫ кѫ пътере; пътрѫпдѫ, стрѣпгѫ.
Andringlich, a. ші ad., вѫрѫторіѫ кѫ сіла, грѣмъдіторіѫ кѫ пътере.
Androgyn, m., андрощпѫ, фетелеѫ.
Androhen, v., аменінцѫ.
Andrucken, v., апъсѫ, ліпеск̆ тіпъріпдѫ, ѧптіпъреск̆.
Andrücken, v., ѧпцепепеск̆, апъсъпдѫ (чеара), рестрѣпгѫ (кътръ пърете).
Anduften, v., міросѫ, слободѫ міросѫ (флóреа).
Andurch, ad., прін ачеаста.
Anekdote, f., анекдотъ, історіóръ.
Aneignen, v., ѧмі ѧпсъшеск̆, ѧмі апропріѫ.
Anekeln, v., мъ ѧпгрецошезѫ, мъ десгѫстѫ.
Anemometer, m., анемометрѫ, (instрѫмептѫ мъсѫръторіѫ de вънтѫ).
Anempfehlen, рекотъпдѫ.
Anerbe, m., кліропотѫл, моштепіторѫл чел маі деапróпе.
Anerbieten, n., пропѫпѫ, ѧмвіѫ, офердѫ.
Anerkennen, v., рекѫпоскѫ, мъртѫрісеск̆; прііпеск̆, акчептѫ о поліцъ.
Anerkenntniß, n., рекѫпóштере.
Anfacheln, v., сѫфлѫ, аццѫ, апріпдѫ (фокѫл), свънтѫрѫ.
Anfahren, v., кърцѫ, dѫкѫ кѫ тръсѫра; daß кѫ тръсѫра преспе чінева; einen —, афроптѫ кѫ квінте аспре; сосеск̆, ажѫпгѫ кѫ тръсѫра.
Anfahrt, f., апропіере, сосіре кѫ тръсѫра; (ѧп монтап.) ѧпчепѫтѫл лѫкрѫлуі ѧп въі.
Anfall, m., ассалтѫ, къдере пе . . ., ловіре; атакѫ (de апоплексіѫ).
Anfallen, v., ассалтѫ, атакѫ кѫ іѫцеалъ; мъ ловеск̆ de чева къzѫпd; мъ ръпedѫ асѫпра кѫіва; кade (о парте de моштепіре).
Anfang, m., ѧпчепѫтѫ, прінчіпіѫ, капѫ, оріціпе.
Anfangen, v., ѧпчепѫ.
Anfänger, m., ѧпчепъторіѫ.
Anfänglich, a. ші ad., ѧпчепъторіѫ, прімѫ.
Anfangs, ad., ла ѧпчепѫтѫ; маі ѧптъіѫ.
Anfangsbuchſtabe, m., літеръ капіталъ сеаѫ ѧпчепъtóре, літеръ маре.
Anfangsgrund, m., (маі алесѫ ѧп pl.) елетъптѫ, ѧпчепѫтѫрі.
Anfaſſen, v., прindѫ, апѫкѫ (кѫ мъпа), ѧпѫпѫпѫ; ѧпфірѫ, ѧпшірѫ, мъ цінѫ de чінева.
Anfaulen, v., ѧпчепѫ а пѫтрezі, а мъ стріка, а мъ вершъпоша.
Anfechten, v., комватѫ (пърѫтѫ сеаѫ кѫ темеіѫрі славе); оппѫпѫ; ademineск (спре ръѫ); dicпѫтѫ, пріхъпеск̆ (ѫпѫ тестамептѫ).
Anfechtung, f., комватере; іспітъ, атъціре; пріхъпіре.
Anfeilen, v., пілеск̆ de поѫ, аскѫцѫ пілindѫ.
Anfeinden, v., портѫ dѫшмъпіъ къtръ чінева; ѧпdѫшмъпеск̆.
Anfertigen, v., прегътеск̆, (ѧп жѫdекъторіі), терminѫ; ѧпмъпѫ (о adресъ); спedezѫ.
Anfeſſeln, v., ѧпкътѫшѫ, легѫ кѫ кътѫш̆ de чева, ѧпкатепѫ.
Anfeuchten, v., ѫmezеск̆, моіѫ, ѫdѫ.
Anfeuchtung, f., ѫmezіре, мѫіере, ѫdаре.
Anfeuern, v., ѧпфокѫ, апріпдѫ, аццѫ, ѧпфлакъръ; ѧпварѣтѫ, ѧпкѫраціezѫ.
Anflammen, v., апріпдѫ кѫ флакъръ; ѧпферѫптѫ; аццѫ фóрте; в. Anfeuern.
Anflattern, v., вінѫ, ме апропіѫ флѫтъръпdѫ.
Anflechten, v., ѧмплетеск̆, легѫ прін ѧмплетіре.
Anflecken, v., (ла чістарі) петеческѫ, косѫ ѫпѫ петекѫ.
Anflehen, v., рогѫ, ѧмплорѫ, сѫплекѫ.

Anfletschen, v., в. Anblecken.
Anflicken, v., петіческѫ, кърпескѫ, aninѫ (ѕnѫ петекѫ).
Anfliegen, v., сворѫ спре чева, adсворѫ.
Anfließen, v., аккѕргѫ, кѕргѫ спре сеаѫ пе лънгъ; ѧтплѕ ѕnѫ iazѫ кѕргъndѫ; тъ апропіїѕ кѕргъndѫ (рѫѕл).
Anflößen, v., adѕкѫ пе плѕте; транспортѫ, кѕ cine ѧn кѕрцереа са (о вѕкатъ de пътънтѫ).
Anflug, m., (ѧn форестъріъ) пъdѕре тінъръ крескѕтъ din сетънцъ къzѕтъ de пе арборї марї; івіре ші dіспърере ръпеde.
Anfluß, m., аккѕрцере, алѕвіѫ, молітѕръ.
Anfoderung, Anforderung, f., черере, претindере.
Anfrage, ѧнтребаре.
Anfragen, v., ѧнтребѫ, черчетеzѫ.
Anfressen, v., корродѫ, ѧнчепѫ а póde; me ѧndопѫ, me гіфтѕїѕ.
Anfrieren, v., ѧнгіецѫ, me ѧнцепенѫ прін ѧнгіецѫ.
Anfrischen, v., ѧтпрóспетѫ; ѧнкѕръжеzѫ, ѧтбарбътѫ.
Anfuge, f., adъоцітѕръ, adъосетѕръ (de о скрісóре), клінѫ.
Anfugen, v., ѧнклештѫ (doѕъ скъndѕрї).
Anfügen, v., adъогѫ, алътѕрѫ (о скрісóре); (ѧn лімба канцеларіеї) ѧнштіінцеzѫ.
Anfühlen, піпъїѕ (кѕ мъна); сітцѫ.
Anfühlung, f., піпъіре.
Anführbar, a. ші ad., adѕчібілѫ, чітабілѫ (zічере, сентінцъ).
Anführen, v., карѫ, addѕкѫ, апропіїѕ (кѕ мъна); кondѕкѫ, комandѫ; чітеzѫ, ѧнвъцѫ; ѧншълѫ.
Anführer, m., dѕче, комandante, капѫ, кondѕкторѫ, кампіонѫ, ценералѫ.
Anführung, f., кърътѕръ; dіреnцiѕне; кondѕчере, комandъ; чітацiѕне, чітатъ; ѧншъларе.
Anführungszeichen, n., семнѕл чітацiѕнії („ “).
Anfüllen, v., ѧтплѕ, реѧтплѕ.
Anfüllung, f., ѧтплере, ѧтплетѕръ.
Anfurt, f., deскъркътоаре, портѫ, рівъ.
Angabe, f., арътаре, спѕнере, ръпортѫ; denѕнцiацiѕне; dекіаръцїѕне; арвѕнъ; марфъ dатъ ѧn локѫ de банї ѧn актѫ; сокотеалъ, планѫ, проіептѫ, калкѕлѫ.
Angabeln, v., ѧнфѕркѫ, ѧнфігѫ фѕркѕліца.
Angaffen, v., тъ ѕітѫ кѕ гѕра къскатъ, тъ мірѫ.
Angähnen, v., прівескѫ, тъ ѕітѫ къскъndѫ.
Angeben, v., арътѫ, чітеzѫ, пъръскѫ, denѕнцiѫ; — daѫ ѕn планѫ; — продѕкѫ о провъ; daѫ а конто, daѫ чева ѧn локѫ de банї ѧn актѫ; den Ton —, daѫ тонѕл; плънѕїескѫ, проіептѫ; клеветескѫ, ѧнчепѫ а da (кърціле de жокѫ).
Angeber, m., прічінѕіторїѕ, спѕнъторїѕ, пърѫшѫ.
Angebinde, n., dарѫ, пресентѫ (de zіоа кѕїва).
Angeblich, a. ші ad., datѫ; dѕпъ кѕт се спѕне, орї се пресѕпѕне.
Angeboren, a. ші ad., ѧннъскѕтѫ, фіескѫ (талентѫ).
Angebot, n., чеа ѧнтъїе dаре, пропѕнере (ла кѕтпъратѫ); офертъ.
Angebung, f., пропѕнере, пропѕсъцїѕне (dекїаръцїѕне), пѫръ, проіептѫ, сфатѫ.
Angedeihen, v., кѕ lassen, ѧndъмънѫ, ѧнлеспескѫ, кончеdѫ, аккордѫ.
Angedenken, (векїѕ) в. Andenken.
Angehänge, n., орнъмънтѫ, подóбъ спънzѕратъ ла гътѫ; атѕлетъ.
Angehen, v., мергѫ спре чева; атакѫ, асалтѫ; тъ інтересеzѫ; рекѕргѫ ла чінева; тъ апропіїѕ кѕ ѕnѫ скопѫ, тъ adресеzѫ (кѕ рѕгъмінте); вінѫ ѧn прéжмъ; (ла вънъторї) ѧнтімпінѫ, daѫ песте вънатѫ; ѧнчепе а'мї пъса; прівескѫ (пре чінева); es geht mich nicht an, нѕ'мї пасъ, нѕ тъ прівеште пре mine; мерце біне; е de сѕферітѫ; das geht noch an, ачеаста се маї пóте, мерце; ѧн-

чепŭ а пѫтрezi, а тъ стріка, сеаŭ а apde.
Angehend, ad., поŭ, ѫпчепъторїѫ; прівіторїѫ.
Angehends, ad., ла ѫпчепѫтŭ.
Angehenke, в. Angehänge.
Angehör, n., (векїѫ) кѫвепітŭ, adекъ авере; de аѫzітŭ; de ѫпцелесŭ; einem etwas zum — geben, daŭ съ ѫпцелеагъ.
Angehören, v., се кѫвіне; есте ал кѫїва, се ціне de кѫтаре.
Angehörig, a. ші ad., кѫвепітŭ.
Angehörigen, pl., чеї de апрóпе аї меї, чеї кѫвепіцї міе, adекъ пъріпцїї, óменії меї.
Angeifern, v., ѫтбълŭ, ѫтплѫ de бале, скѫіпŭ ѫп фацъ.
Angel, f., ціцінъ (бълъта); осіъ; ѫndіцъ, кърлігŭ аскѫцітŭ, болdŭ, върфŭ; zwischen Thür und — sein, тъ афлѫ ѫптре dóъ реле; ѫптре чоканŭ ші ілеŭ.
Angelangen, v., сосескŭ, ажѫнгŭ, в. ші Anlangen.
Angeld, n., арвѫнъ, къпаръ.
Angelegen, a., інтересантŭ, sich etwas — sein lassen, се інтереса преа мѫлтŭ.
Angelegenheit, f., треабъ, інтересŭ.
Angelegentlich, a. ші ad., інтересантŭ, стърѫіторїѫ, че'мї стъ ла інімъ.
Angeler, m., ѫndіцашŭ.
Angelegt, ad. пѫсŭ, dіспѫсŭ, ашеzатŭ, ordinатŭ, коллокатŭ; плъптатŭ.
Angelfisch, m., раіе (пеште).
Angelhaken, m., ѫndіцъ.
Angelica, f., апцелікъ (плъптъ).
Angelleine, f., в. Angelschnur.
Angeln, v., пескѫїескŭ кѫ ѫndіца, ѫndіцеzŭ.
Angeloben, v., промітŭ солепелŭ; логоdескŭ, пѫпŭ вотŭ.
Angelöbniß, n., } промітере соле-
Angelobung, f., } пелъ, логоdіре.
Angelplatz, m., локŭ de пескѫітŭ кѫ ѫndіца.
Angelruthe, f., варгъ de ѫndіцъ.
Angelschnur, f., ацъ de ѫndіцъ, лінцъ.
Angelstern, m., (поетік) стеа поларъ.
Angelweit, a. ші ad., de тотŭ deскісŭ (ѫшіле).
Angemessen, a. ші ad., атъсѫратŭ, пропорціонатŭ, конфортŭ, кѫвепітŭ, корреспѫnzеторїѫ.
Angemessenheit, f., конфортітате, пропорціоналітате, кѫвіінцъ.
Angenehm, a. ші ad., плъкѫтŭ, гѫстѫосŭ, граціосŭ, жоліосŭ; das Nützliche dem Angenehmen vorziehen, а префері фолосіторїѫл плъкѫтѫлѫї; es wird mir sehr angenehm sein, воїѫ авеа о таре плъчере.
Anger, m., фънацŭ, пратŭ, локŭ іербосŭ; хатŭ.
Angerblume, f., талпа гъштеї (флóре), гісdеїѫ.
Angerrecht, n., dрептѫл фънацелор.
Angesehen, ad., ѫпсемпатŭ, стіматŭ, респектабілŭ, консіdератŭ, dістінсŭ, аккреdітатŭ, омŭ кѫ вазъ; — конж. пептрѫ къ, фіind къ.
Angesessen, a. ші ad., ашеzатŭ, статорітŭ кѫ локѫінца, локѫіторїѫ; в. ші Ansäßig.
Angesicht, n., фацъ (образŭ), фігѫръ; вedере; im Angesicht, ѫп фаца, ѫп пресінца (кѫїва); von — zu —, фацъ ла фацъ; einem in's — lachen, а'ї pide кѫїва ѫп фацъ.
Angesichts, ad., ѫп фацъ.
Angewege, n., (ѫп морї) къпътъїѫ (de тігъіцеле фѫселор).
Angewende, n., ѫптѫрпътѫръ, бѫкъцікъ de къмпŭ de ѫптѫрпатŭ ла капътѫл агрѫлѫї.
Angewinnen, v., (векїѫ) къштігŭ dела чінева чева.
Angewöhnen, v., deпрindŭ, тъ deпрindŭ, тъ dedaŭ, ѫпвъцŭ.
Angewohnheit, f., deпрindере, dатінъ, ѫпвъцŭ.
Angieren, v., прівескŭ кѫ окії лакомї.
Angießen, върсŭ пе чева (апъ пе пърете, о бѫкатъ de косіторїѫ); ѫdŭ.
Angirren, v., (deспре порѫмбї) кіемŭ чіріпіndŭ.
Angler в. Angeler.

Anglicanisch, a. ші ad., англіканъ (весерікъ).
Anglicanisch, a. ші ad., англіканъ (весерікъ).
Anglicismus, m., англічістъ.
Anglimmen, v., ꙟнчепъ а me апрinde, а тъ ꙟнфока.
Anglisiren, v., таїъ кóda каілор.
Anglomanie, f., англоманіъ.
Anglotzen, v., прівескъ къ окії болdіцї, тъ ъітъ къ окії холбацї.
Anglühen, v., ꙟнчепъ а me ꙟнфока, а тъ ꙟнфлъкъра.
Angränzen, в. Angrenzen.
Angrauen, v., тъ ꙟнкръпчепъ, тъ ꙟнгроzескъ, тъ ꙟнфіоръ.
Angreifen, v., апъкъ, прindъ, асалтъ, пъпъ тъпа, атакъ; пріхъпескъ (о скрісóре), тъ опіптескъ.
Angreifend, a. ші ad., атъкъndъ, офенсівъ.
Angreifer, m., асалтъторїъ, атъкъторїъ, ловіторїъ.
Angreifisch, a. ші ad., ꙟndъплекъторїъ ла апъкатъ.
Angreiflich, a. ші ad., апъкавілъ, de апъкатъ.
Angrenzen, v., тъ хотърескъ, тъ търцінескъ, тъ контерminъ.
Angriffsbündniß, n., аліанцъ офенсівъ.
Angriffswaffe, f., артъ офенсівъ, сеаъ de атакъ.
Angriffsweise, ad., атъкъndъ, ка атъкъndъ.
Angrunzen, v., грохъіескъ спре чінева (порчії).
Angst, f., Ängste, агоніъ, фрікъ, театъ, спаітъ, ънгъсцієтате.
Angst, ad., ꙟн компъпере къ sein, werden, haben ші machen; mir ist —, мї е фрікъ; — haben, авé театъ; einem — machen, спърїъ пре чінева; — empfinden, dъкъ фрікъ.
Angstausruf, m., стрігаре de спаітъ, цінетъ de спъріере.
Ängsten, в. Ängstigen.
Angster, m., ангстеръ (монтан.).
Angstgefühl, n., сітцъ de спаітъ.
Angstgeschrei, n., стрігътъ dъреросъ.
Angstgesicht, n., фацъ спъріетъ.
Angstgestöhn, n., цетътъ de спаітъ.
Ängstig, a. ші ad., спъріосъ, спъітъптосъ, ꙟнгріжатъ.
Ängstigen, v., спъітъптъ, спъріїъ, търбъръ de і се бате inima; тъ спъріїъ, тъ спъітъптъ.
Ängstigung, f., спъріере, спъітъптаре; търбъраре къ бътаіе de inimъ.
Angstkind, n., копілъ de спаітъ, de спъріере, adекъ че не прічінъеште тълтъ спаітъ, тълтъ гріжъ.
Ängstlich, ad. ші adj., пеліпіштітъ, търбъратъ къ бътаіе de inimъ, спъріетъ; ꙟнгріжатъ.
Ängstlichkeit, f., сфіалъ, театъ, спаітъ къ бътаіе de inimъ, спъріере; акъратецъ.
Angstmann, m., гѫde, целатъ, калъъ, карпефіче.
Angstruf, m., стрігътъ de спаітъ, de спъітъптаре.
Angstschweiß, m., съdóре рече de фрікъ, de спаітъ.
Angstvoll, a. ші ad., плінъ de спаітъ, ꙟнспъітъптатъ.
Angucken, v., прівескъ, окїескъ, глідескъ пе din досъ.
Angürten, v., ꙟнчінгъ.
Anhaben, v., атъ пе mine, портъ; einem etwas —, іаъ пе чінева пе dinainте.
Anhaften, v., me цінъ de чева таре, тъ апъкъ.
Anhäften, в. Anheften.
Anhäkeln, v., аninъ, пъпъ ꙟн къіъ, ꙟн кърліцелъ; ꙟнлъпцеzъ; тъ акъцъ, тъ грепъпъ къ ъпгііле, къ гіаръле (пасерї, тъце); тъ вѫръ къ сіла.
Anhaken, v., ꙟнцепепескъ къ кърліце; аninъ, пъпъ ꙟн кърлігъ; скотъ къ кърлігъл, къ капчеа; — ретъпъ аninатъ de ъпъ кърлігъ; тъ цінъ цеапъпъ.
Anhalben, v., ресъпъ (ловindъme).
Anhalftern, v., ꙟнкъпъстръ, пъпъ къпъстръ, легъ къ къпъстръл.
Anhalsen, v., (ла вънъторї) ꙟнсгърdъ, пъпъ ꙟн сгарdъ (къпії).
Anhalt, m., рецінъ; опреа; спріжóпъ; pazimъ.
Anhalten, v., цінъ, опрескъ, прindъ,

арестȣ; попосескȣ, стаȣ, ꙟпчетȣ, контенескȣ; um etwas anhalten, а тъ рȣга, а da інстанцъ, сȣплікъ пентрȣ чева; das Wetter hält an, тімпȣл ціне, е константе; um ein Mädchen —, пецескȣ о фетіцъ; ein Schiff —, опрескȣ, арестȣ о корабіъ ꙟп кȣрсȣл еі; Waaren —, секвестрȣ търфі.

Anhaltsam, a. ші ad., ціпъndȣ, стърȣіторїȣ, не'птрерȣптȣ.

Anhalter, m., ціпъторїȣ; клеште; pazimȣ, опреа.

Anhämmern, v., ꙟпчїокъпескȣ, ꙟпцепенескȣ кȣ чіокапȣл, ціптȣескȣ, чіокъпескȣ, батȣ кȣ чіокапȣл.

Anhang, m., аніпътȣръ; партіdъ; adaосȣ, сȣплетъптȣ; — machen, факȣ партіdъ.

Anhangen, v., спънzȣрȣ, тъ ціпȣ de чева; einem —, ціпȣ кȣ чінева.

Anhängen, v., аніпȣ, аппіndȣ, сȣспіndȣ, апплекȣ, adaогȣ; einem etwas —, пȣпȣ кóдъ; einem alles —, daȣ ȣпȣїа тотȣ; den Degen —, ꙟпчіпгȣ спаdа; einem eine Krankheit —, кȣміпекȣ кȣїва о бóлъ; der Katze die Schelle —, черкȣ о фаптъ перікȣлóсъ.

Anhänger, m., партісапȣ, сектаторȣ.

Anhängig, a. ші ad., аніпіȣ, атърпъторїȣ, кȣвепітȣ; Proceß —, порпітȣ.

Anhänglich, a. ші ad., ліпітȣ, аніпатȣ, плекатȣ спре чінева.

Anhänglichkeit, f., аліпіре, фавóре, ꙟпклінаре.

Anhängsel, n., в. Angehänge.

Anharken, v., греблȣ, трагȣ кȣ гребла (пътъптȣ).

Anhaspen, v., ꙟпкърлігȣ, ꙟпцепепȣ кȣ бълътале, кȣ кърліце.

Anhauchen, v., сȣфлȣ асȣпра кȣїва.

Anhauen, v., ꙟпчепȣ а тъіа (летне), а тъчела (ȣпȣ боȣ); ꙟпсетпȣ пріп о тъіетȣръ; пȣхъїȣ, бічȣїȣ (каіі).

Anhäufeln, v., факȣ гръмъціоаре, стріпгȣ ꙟп гръмъціоаре, мошінóіе.

Anhäufen, v., гръмъdескȣ (пътъптȣ); стріпгȣ (которі); ꙟпмȣлцескȣ (dаторіі).

Anhäufung, f., гръмъdіре, стріпцере; ꙟпмȣлціре.

Anheben, v., рідікȣ (о чеартъ, гласȣл, adекъ ворбескȣ); ꙟпчепȣ.

Anheften, v., пріndȣ (doї лаці), легȣ, аніпȣ, афігȣ, піроnескȣ, ціптȣіескȣ.

Anheilen, v., тъ віndекȣ; віndекȣ.

Anheim, ad., акасъ; кадȣ ꙟп партеа кȣїва; einem etwas — stellen, geben, daȣ —, ласȣ ꙟп арвітріȣл, сеаȣ ла dіспȣсеціȣпеа кȣїва чева.

Anheischig, ad., zu etwas — machen, тъ ꙟпdаторескȣ, тъ ꙟпсарчіпȣ ла чева, тъ облегȣ.

Anhelfen, v., ажȣтȣ кȣїва спре а ажȣпце ла чева.

Anhenken, v., аніпȣ de чева.

Anher, anhero, ad., аіче, аколеа.

Anherreise, f., кълъторіъ ꙟпкóче.

Anhetzen, v., атȣцȣ, сȣтȣцȣ (кънії), хъръїȣ.

Anhetzer, m., хъръіторїȣ, атȣцъторїȣ de кънї.

Anheulen, ȣрлȣ асȣпръ.

Anheute, ad., (векїȣ) ꙟп локȣ de: heute, астъzї.

Anhexen, v., връжескȣ, фермекȣ.

Anhieb, m., (ꙟп форъстъріъ) тъіетȣръ, трȣпкїȣ.

Anhöhe, n., ꙟпълцътȣръ, тȣпчелȣ, колінъ.

Anholen, v., adȣкȣ, рідікȣ (фȣніеа коръвіеї).

Anhören, v., аскȣлтȣ, аȣzȣ.

Anhosen, v., (кот.) ꙟтбракȣ ісмене.

Anhüpfen, v., віпȣ съріndȣ, цȣпъіndȣ.

Animoso, ad., (ꙟп тȣсікъ) інімосȣ, віоїȣ.

Anis, m., аніconȣ (плъптъ).

Anisapfel, m., търȣ постъцелȣ.

Anisbalsam, m., балсатȣ de аніconȣ.

Anisbranntwein, m., віпарсȣ, ракіȣ de аніconȣ.

Anisgeschmack, m., гȣстȣ de аніconȣ.

Aniskerbel, m., секърікъ (плъптъ).

Aniskorn, n., семінцъ (греȣпцȣ) de аніconȣ; кофетъ de аніconȣ.

Anisöl, n., олеȣ de аніconȣ.

Aniszucker, m., (ла кофетарї) zахарікъ, кофетъ de аніconȣ.

Anjagen, v., ѫпчепȣ а гоні (а въпа).
Anjetzo, Anjetzt, ad., (векіȣ) ѫп локȣ de: Jetzt, акȣт.
Anjochen, v., ѫпжȣгȣ.
Ankämpfen v., тъ лȣптȣ ѫп контра кȣіва, котватȣ.
Ankauf, m., кȣтпъраре, кȣтпъръ-тȣръ.
Ankaufen, v., кȣтпърȣ.
Anke, f., кръкапъ de аратрȣ; апкъ (пеште).
Ankehren, v., тътȣрȣ гȣпоіȣл спре чева.
Ankeilen, v., ѫтпъпȣ, ѫпцепепескȣ к'о пъпаікъ; ademinескȣ.
Ankel, m., montȣ (осȣ ла deцете маї алесȣ).
Ankenblume, f., флóре галбепъ (калтъ, рапȣпкȣлъ, чібоціка калȣлȣї).
Ankenbraut, f., ȣптȣ din лȣпа лȣї Маїȣ.
Ankenmilch, f., zърішóръ.
Ankennen, v., кȣпоскȣ de пе фацъ.
Anker, m., апкіръ, апгіръ (ла коръбії); о скóбъ.
Ankerarm, m., брацȣ, кърлігȣ de апкіръ.
Ankerben, v., ѫпчепȣ а реклі, а капела, а траце чіȣбȣче; ѫпсетпȣ кȣ ȣпȣ рекліторіȣ.
Ankerboje, f., (ѫп тарінъ) сетпалȣл апкіреї (полобокȣ, летпȣ), плȣтъ de апкіръ.
Ankerfest, a. ші ad., ціпъторїȣ сеаȣ ціпȣтȣ de апкіръ, асігȣратȣ кȣ —
Ankerförmig, a. ші ad., ѫп форта апкіреї.
Ankergeld, n., баніі апкіратȣлȣї, апкіраціȣ.
Ankergrund, m., фȣndȣ de арȣпкатȣ апкіра.
Ankerhaken, m., кърлігȣ de апкіръ.
Ankerhals, pl., гътȣ de апкіръ.
Ankerhammer, m., чіокапȣ de фъȣрітȣ апкіре.
Ankerhelm, m., варга апкіреї.
Ankerkreuz, n., крȣчеа апкіреї.
Ankerkrücke, f., статівъ de апкіръ.
Ankerkugel, f., (ѫп артіфіціъ) бóтбъ кȣ апкіръ, кȣ кърлігȣ.
Ankerlos, a. ші ad., фъръ апкіръ.
Ankern, v., арȣпкȣ апкіра, апкірȣ; ътблȣ dȣпъ чева.
Ankerplatz, m., локȣ бȣпȣ de апкіратȣ.
Ankerprobe, f., проба апкіреї.
Ankerrecht, n., dрептȣл апкіреї.
Ankerring, m., верігъ de апкіръ.
Ankerruthe, f., в. Ankerhelm.
Ankerschaft, m., в. Ankerhelm.
Ankerschaufel, f., dinте, колцȣ de апкіръ.
Ankerschmied, m., фъȣраріȣ, фаврікантȣ de апкіре.
Ankerschuh, m., теакъ de апкіръ.
Ankerseil, в. Ankertau.
Ankerstich, m., nodȣ de апкіръ.
Ankerstock, m., в. Ankerkrücke.
Ankertalje, f., скріпцї de апкіръ.
Ankertau, n., фȣніеа апкіреї.
Ankertaulänge, f., фȣніе de 120 стъпжінї de лȣпгъ, лȣпцітеа фȣніеї de апкіръ.
Ankerwächter, m., в. Ankerboje.
Ankerzoll, m., в. Ankergeld.
Anketteln, v., ѫплъпцеzȣ, легȣ кȣ лъпцȣzеле; (ла ѫтплетіторї) легȣ пърціле ѫтплетіте прін окїȣрї.
Anketten, v., ѫплъпцȣ, легȣ кȣ лапцȣрї.
Ankinden, v., аффіїеzȣ, adoптȣ.
Ankirren, v., (порȣтбȣл), чіріпескȣ; аттрагȣ.
Ankitten, v., ѫпклеіȣ, ѫттестекȣ, чіментеzȣ.
Anklage, f., акȣzъчіȣне, пѫръ, плъпсóре, ѫпвінȣіре, ѫпкȣлпаре.
Anklagen, v., акȣzȣ, пѫръскȣ, ѫпвінȣіȣ, тȣстрȣ, ѫпкȣлпȣ, denȣпціȣ.
Ankläger, m., акȣzъторіȣ, пѫръшȣ, ѫпкȣлпъторіȣ.
Anklammern, v., ѫпцепепескȣ кȣ скóве; тъ ціпȣ вѫртосȣ de чева.
Anklang, m., акордȣ, консȣпетȣ, ѫпвоіпцъ.
Ankleben, v., ліпескȣ, аліпескȣ; тъ аліпескȣ, съптȣ стріпсȣ ȣпітȣ, легатȣ.
Anklecken, Anklecksen, Ankleiben, v., стропескȣ, арȣпкȣ ѫп стропї.
Ankleiden, v., тъ ѫтбракȣ.
Ankleidezimmer, n., odaie, къмаръ de ѫтбръкатȣ.

Ankleistern, v., ліпескѫ, аллiпескѫ, акклеiezѫ.
Anklemmen, v., стрѫнгѫ кътръ (пърете пре чiнева).
Anklingeln, v., сѫнѫ (клопотеле); пiпъiѫ.
Anklingen, v., (ѫн мѫсiкъ) консѫнѫ, ѫнчепѫ а сѫна.
Anklinken, v., калкѫ, апъсѫ кóрda (спре а deскide).
Anklitschen, v., арѫнкѫ ка съ се лiпеаскъ (варѫ).
Anklopfen, v., ѫнбатѫ, ѫнцепенескѫ бътънd; батѫ (ла ѫшъ).
Anklopfer, m., бътъторiѫ (чiоканѫ ла пóртъ).
Anknallen, v., порнескѫ спре чева (кѫ стръмѫрареа).
Ankneten, v., маї adъогѫ ла фръмънтатѫ (фъiнъ).
Anknöpfen, v., ѫмбѫмбѫ.
Anknüpfen, v., ѫndoiескѫ, ѫннodѫ, аннodѫ; ѫнчепѫ ѫн diскѫрсѫ.
Anknütten, v., ѫмплетескѫ (кѫ andрелеле).
Anködern, v., аттрагѫ, амъцескѫ.
Ankommen, v., вiнѫ, сосескѫ, ажѫнгѫ; wohl oder übel —, а фi вiне сеаѫ ръѫ прiмiтѫ; unrecht —, нѫ нiмерескѫ; es — lassen, auf,.. ласѫ съ ажѫнгъ, съ вiе ла...; es kommt an, auf..., атърнъ de..., вiне, есте ѫнтребареа пентрѫ...; es kommt mir eine Lust an, ѫмї вiне, амѫ пофтъ, те ашѫ...; was kommt euch an? че авецї, че въ лiпсеште? darauf kommt alles an, de аiчї атърнъ, deпinde тотѫ.
Ankömmling, m., ноѫ венiтѫ, ноѫ сосiтѫ (óспе).
Anköpfen, v., ѫнкапѫ, факѫ капѫ (ла аче).
Ankoppeln, v., легѫ, аniнѫ, пѫнѫ ѫн жѫвеце (каiї).
Ankratzen, v., сгъріiѫ ла (ѫшъ) сеаѫ пе (пърецї); сапѫ сгъріindѫ (ѫнѫ нѫме).
Ankreiden, v., ѫнкретѫ, скрiѫ кѫ кретъ.
Ankriechen, v., мъ тѫръскѫ, мъ апропiiѫ тѫрѫndѫме.
Ankriegen, v., ѫndѫплекѫ ла чева; апѫкѫ пе чiнева.
Ankündigen, v., ѫнштiiнцѫ, факѫ кѫноскѫтѫ; аннѫнцiѫ, потiфiкѫ, семнiфiкѫ, deкiарѫ; Krieg —, deкiарѫ ресбоiѫ.
Ankündigung, f., ѫнштiiнцаре, ѫнкѫноштiiнцаре, deкiараре.
Ankunft, f., венiре, сосiре, ажѫнцере.
Ankünsteln, v., ѫнмъiестрескѫ, продѫкѫ прiн мъiестрiъ.
Ankuppeln, v., легѫ, ѫнсгардѫ (ѫн къне); вотрескѫ, мiжлоческѫ (ѫмпреѫнареа ѫнор персóне).
Anlächeln, v., сѫбрѫdѫ, аррѫdѫ, каѫтѫ кътръ чiнева сѫбрѫzъndѫ.
Anlage, f., талентѫ, diспѫсецiѫне натѫралъ, абiлiтате, destoïнiчiъ; — decemнѫ, скiцъ, планѫ; фѫndаментѫ; фondѫ сеаѫ кънiталѫ пѫсѫ ла о спекѫлъ.
Anlallen, v., бълбъiѫ, гънгъiѫ (ѫн прѫнкѫ).
Anlände, f., вadѫ, абордѫ, локѫ de десбъркатѫ (скелъ).
Anlanden, v., десбаркѫ, есѫ ла цермѫре, есѫ пе ѫскатѫ.
Anlangen, v., ажѫнгѫ, сосескѫ, вiнѫ; прiвескѫ; was mich anlangt, ѫнкътѫ пентрѫ мiне, ѫн прiвiнца меа.
Anlaschen, v., (ѫн форест.) контрасемнѫ, ѫнпавеzѫ, deскорцѫ (ѫн арборе).
Anlaß, m., ѫndemнѫ, мотiвѫ; окасiѫне; пърере, аппърiнцъ, в. Veranlassung.
Anlassen, v., ласѫ, кончеdѫ; daѫ dрѫмѫл (кънiлор); deрiвѫ (апа); deскidѫ (ставiла ѫнеї морї); сѫфлѫ (ѫн металѫрцiъ, спр. ес. оцелѫ); die Sachen lassen sich gut an, лѫкрѫрiле апѫкъ пе о кале бѫнъ; blau anlassen, daѫ колóре албастръ, аzѫрiнъ; einen hart —, ѫнтiмпiнѫ, тратеzѫ аспрѫ пе чiнева.
Anlauf, m., асалтѫ, алергътѫръ, пъвълiре, форцъ; — des Wassers, крештереа апеї.
Anlaufen, v., вiнѫ алергъndѫ, фѫгъndѫ, ѫнчепѫ а алерга; мъ ръпеdѫ; мъ ѫнфлѫ; крескѫ; перdѫ лѫстрѫлѫ, прindѫ геацъ, рѫцiнъ, мѫчеzеалъ; meine Füße sind angelaufen, мi с'аѫ ѫнфлатѫ пiчóреле.

Anläuten, v., свнѣ клопотѣ.
Anlegekleß, m., (ан сапіпе) пеатръ de астѣпатѣ пе лънгъ къldape.
Anlegen, v., пѣнѣ, ашезѣ, коллокѣ, арѣпкѣ; eine Allee —, плантезѣ о алеѣ; Feuer —, пѣнѣ фокѣ; die Flinte —, цінтезѣ къ фліпта; ein Kapital —, коллокѣ ѣн къпіталѣ; die Kleider —, лѣбракѣ вестіптеле; eine Stadt —, фѣпdezѣ о четате; Trauer —, лѣбракѣ doліѣ, тъ лѣбракѣ ан пегрѣ (тъ черпескѣ).
Anlegung, f., ашезътъптѣ, коллокътъптѣ, фѣпdъціѣне, плъптъціѣне.
Anlehen, n., ѧтпрѣмътѣ.
Anlehnen, v., pazimѣ; docescѣ (о трѣпъ).
Anleihe, s., ѧтпрѣмътѣ, ѧтпрѣмътаре.
Anleimen, v., ѧпклеіezѣ, акклеіezѣ, ліпескѣ.
Anleiten, v., конdѣкѣ. daѣ dіpепціѣне, ѧпdpептаріѣ, арътѣ.
Anleitѣbrief, m., (ан лецї) докѣмъптѣ, хрісовѣ de інвестітѣръ.
Anleitung, f., конdѣчере, dіpепціѣне, ѧпвъцаре, інстрѣцціѣне; окасіѣне; ѧпdемпѣ, імпѣлсѣ.
Anlenken, v., ѧпdpептѣ (лѣптре, каї).
Anleuchten, v., лѣмінѣ, факѣ лѣмінъ.
Anliegen, v., тъ ліпескѣ, стаѣ алътѣреа; тъ інтерессезѣ, ѧтї zаче ла іпітъ чева.
Anliegen, n., аллініре; гріжъ; dopінцъ, черере, інтересѣ.
Anlocken, v., ѧтъцескѣ, атрагѣ; аіептѣ, ѧпвітѣ (ла врео плъчере).
Anlockung, f., ѧтъцеалъ, аіептъмъптѣ; пѣрї.
Anlöthen, v., ліпескѣ, пъdескѣ (ферѣл рѣптѣ), ферѣіескѣ.
Anlügen, v., тіпцѣ къtръ чіпева; ѧтпѣтѣ къ пedpептѣлѣ.
Anmachen, v., факѣ, апплескѣ, алътѣрѣ, ѧтпрезпѣ, легѣ, апіпѣ; depегѣ чева; die Farben —, ametекѣ сеаѣ стътпърѣ колоріле; Feuer —, апprіndѣ фокѣлѣ.
Anmahnen, v., ѧпdемпѣ, ѧптъреscѣ, конфортезѣ пе чіпева (спре врезп ѣіпе).
Anmalen, v., акколорезѣ, zѣгръвескѣ (пе пъретс).
Anmarsch, m., апропііере, adвenire (de трѣпе).
Anmaßen, v., ѧпсѣшескѣ, апропріezѣ, ѣсѣрпѣ, аррогѣ, аттрівѣіѣ, претіпdѣ (ѣп dрептѣ); ſich eine Würde —, ашї ѧпсѣші о demпітате, ѣп рапгѣ.
Anmaßend, a. ші ad., аррогапте, претіпціосѣ.
Anmaßung, f., аррогапцъ, претіпсіѣне.
Anmauern, v., ѧтпрезпѣ ѣп тѣрѣ къ алтѣл, о zidіре къ алта.
Anmelden, v., ѧпштііпцezѣ, авісezѣ, аппѣпціѣ, потіфікѣ.
Anmeldung, f., ѧпштііпцаре, авісъ.
Anmengen, v., аметекѣ.
Anmerken, v., ѧпсетпѣ, adcemnѣ, adnotѣ.
Anmerkung, f., ѧпсетпаре, нотъ, adnотъціѣне.
Anmessen, v., іаѣ тъсѣръ.
Anmischen, v., аметескѣ.
Anmuthen, v., тѣртѣрѣ, admѣрпѣрѣ (асѣпра кѣіва), борвотезѣ (ан контръ).
Anmuth, f., плъчере, граціъ, dѣлкóре.
Anmuthen, в. Zumuthen.
Anmuthig, a. ші ad., плъкѣтѣ, граціосѣ, аттръгъторіѣ.
Annageln, v., афігѣ, прindѣ, ніпоескѣ къ кѣіѣ.
Annahen, v., тъ апропіѣ, тъ аввечінezѣ.
Annähen, v., косѣ, аккóсѣ, (ѣп пастѣре, бѣтѣ).
Annähern, v., тъ апропіѣ; сеатъпѣ, adкѣ (къ чіпева ла фортъ).
Annahme, f., прііміре, речепере, апчептаре, апчептъмъптѣ, речепътъмъптѣ; adопціѣне.
Annalen, pl., аппалї.
Annaten, pl., аппате, вепітѣріле din апѣл ънтеіѣ, пе каре ле лѣа патріархіі дела ѣпіі епіскопі, сеаѣ попорепі.
Annebst, ad., лънгъ, апрóпе.
Annehmbar, a. ші ad., de прііміtѣ, апчептабілѣ.
Annehmen, v., прііпескѣ, іаѣ, речепѣ, апчепѣ; апровѣ; сѣпѣпѣ; іаѣ

асѫпръ'mĭ; wir wollen annehmen, съ сѫпѫnemѫ къ...; einen Arzt —, iaѫ ѫn medikѫ; eine Bedingung —, апчептѫ, прiĭmeскѫ о кondiцiѫne; einen Dienstboten —, токmeскѫ, прiĭmeскѫ ѫn сервiторiѫ; an Kindes Statt —, adoптѫ, eine Meinung —, апробѫ опiнiѫnea кѫiва; sich einer Person —, прindѫ партеа ѫneĭ персóне; andere Sitten —, прiĭmeскѫ алте datine.

Annehmer, m., прiĭmiторiѫ, апчептанте.

Annehmlich, a. шi ad., апчептаверѫ, de прiĭmiтѫ; плъкѫтѫ, фрѫmосѫ.

Annehmlichkeit, f., плъчере, грацiъ.

Anneigen, v., плекѫ, ѫпклiнѫ спре чева.

Anneigend, ad., (ѫn цеom.) конверцiнте.

Annesteln, v., ѫnцепенескѫ кѫ кѫреа.

Annetzen, v., ѫdѫ, стропескѫ.

Annicken, v., факѫ семnѫ кѫ капѫл, салѫтѫ.

Annieten, v., цiнтѫiескѫ.

Annihiliren, v., (ѫn лецĭ), annimiческѫ, аппѫллезѫ, decфiiнцезѫ.

Annulliren, v., в. Annihiliren.

Annoch, adv., ънкъ.

Annonce, f., ѫnштiiнцаре, аппѫнцъ.

Anomalie, f., аnomaлiъ, перегѫларiтате, перегѫлъ.

Anonym, a. шi ad., аnonimѫ, пенѫmiтѫ.

Anordnen, v., opdinѫ, daѫ opdinѫ, dicпѫnѫ, регѫлѫ, пѫnѫ ла кале.

Anordner, m., dicпѫсъторѫ, opdinъторiѫ, регѫлъторiѫ.

Anordnung, f., opdine, dicпѫсецiѫne, dicпѫnъmъnтѫ, регѫлъmъnтѫ, opdinaнцъ.

Anpacken, v., апѫкѫ, пѫnѫ mъna, прindѫ.

Anpassen, v., токmeскѫ, аккomodѫ, ажѫстезѫ, конфортезѫ, черкѫ, пробезѫ; ein Kleid —, черкѫ ѫn вестmъnтѫ.

Anpassung, f., токmiтѫръ, ажѫстътѫръ, конфортъmъnтѫ, пробъ.

Anpfeifen, v., шѫiерѫ спре чiнева.

Anpflanzen, v., плънтезѫ, ръсъdeскѫ; колонiсезѫ.

Anpflanzer, m., плънтъторiѫ; съdiторiѫ; колонiстѫ.

Anpflöcken, v., ѫnпънѫ, ѫnцепенескѫ кѫ кѫiе, кѫ цепѫшĭ.

Anpflügen, v., daѫ кѫ аратрѫл престе чева, adарѫ; ѫnчепѫ а ара.

Anpfropfen, v., алтѫiескѫ, посеiѫ (о рамѫръ).

Anprallen, v., ресалтѫ асѫпръ, ловескѫ.

Anpreisen, v., лаѫdѫ, рекоmъndѫ.

Anprellen, v., арѫпкѫ ка съ ресалте.

Anpressen, v., аппъсѫ, тескѫiескѫ спре чева.

Anputz, m., гътiтѫръ, акопчiетѫръ, фрiсѫръ; орпъmъnтѫ, ѫmбръкътѫръ фрѫmóсъ, mъndръ.

Anputzen, v., гътескѫ, акопчiезѫ, ѫmбракѫ, вестезѫ, орnезѫ (ѫmподобескѫ).

Anqualmen, v., афѫmѫ гросѫ, кѫ сфаръ.

Anquicken (ѫn металѫрц.) v., аmалгаmѫ, аmестекѫ кѫ арцiнтвiѫ.

Anrammeln, v., батѫ, бътѫческѫ кѫ mъiѫгѫл.

Anrammen, v., батѫ кѫ вербече de лemnѫ.

Anranken, v., ѫnкѫрпънѫ, легѫ кѫ кѫрпенĭ, легѫ de парĭ.

Anrauchen, v., ѫnчепѫ а афѫmа, афѫmiкѫ, сѫфлѫ фѫmѫ кътръ чiнева.

Anräuchern, v., профѫmѫ, афѫmiкѫ (кѫ mipodeniĭ), ѫnпръштiiѫ профѫmѫрĭ.

Anräucherung, f., афѫmътѫръ, профѫmѫ, сѫффѫmътѫръ, профѫmъmъnтѫ.

Anrechnen, v., трекѫ, скрiѫ ѫn сокотéла кѫiва, скрiѫ а конто; adскрiѫ, аттрiбѫiѫ, ѫnпѫтѫ; das muß man mir nicht so hoch anrechnen, nѫ требѫе съ mi се ѫnпѫте ашеа греѫ.

Anrede, f., кѫвънтѫ, ворóвъ, аворбiнцъ, dicкѫрсѫ adресатѫ кѫiва; апострофъ асѫпра кѫiва; комплiментѫ de бѫnъ прiĭmiре.

Anreden, v., аворбескѫ, кѫвънтѫ, ѫndрептѫ dicкѫрсѫл кътръ чiнева; апострофезѫ пе попорѫ; черѫ чева.

Anregen, v., дештепт, ынdemn, motivez, порнеск, inimez спре чева.

Anregung, f., дештептаре, дештептъторъ, ынdemn, ынвъторъ, порнторъ, болдторъ, impuls.

Anreiben, v., ынчеп а фрека, а тъчina; ыпpreвn (авръл къ арцintвiул).

Anreibung, f., фрекъчune, фрекъторъ, тъчinторъ.

Anreihen, v., ынширъ, ынfirъ, adширъ, adфirъ.

Anreißen, v., ынчеп а рупе (о парте din тотъ); сфартъ, дърънъ, дърапънъ; iaз (din вanг).

Anreiten, v., тъ апропiз къларindъ, тъ ловескъ ын чева тергъndъ къларе; — ынвъц зп калъ.

Anreiz, m., ацiцare, ацiцъторъ, ынтецitоръ.

Anreizen, v., ынвitъ, ацiц, ынтърътъ, irritъ, ынтецескъ, ынdemn, ынболдескъ; аттрагъ.

Anreizung, f., ынвitторъ, ынтърътторъ, ацiцъторъ, irritъцiune, дештептъцiune, ынтецitоръ, impuls, ынболдitоръ спре чева; аттрацере, плъчере.

Anrennen, v., аллергъ, аккергъ, тъ ловескъ ын чева, тъ рънedъ аллергъndъ; mi се ынтъмплъ ръз.

Anrichte, f., масъ de бъкътъriъ, dicпепсъ.

Anrichten, v., факъ, ашez, дрегъ, гътескъ; къшunъ; Händel —, къшunъ чертъ, скandaлъ; die Speiſen —, дрегъ бъкателе, ашez бъкателе пе масъ; Unheil —, факъ зп ръз mare, стрiкъ, къшunъ daune.

Anrichter, m., прегътitорiз, препъръторiз, dicпunторiз.

Anrichtkunſt, f., тъiестriъ de a прегъти, de a дерене бъкателе.

Anrichtlöffel, m., лiнгъръ de прегътitъ, de дресъ бъкателе.

Anrichttiſch, m., в. Anrichte.

Anriechen, v., miросъ, amiросъ; къпоскъ din miросъ.

Anringen, v., ынверigъ, ынцепенескъ къ верiцi.

Anritt, m., къларitъръ, акъларire спре чева.

Anritzen, v., сърiз, ынчеп а сърilъ, сърiз пе деасупра.

Anrollen, v., даз de-a-дора; тъ даз-de-adора, тъ апропiз potindumъ, adролez; — аллатра (ла въпъторi despre къпi).

Anroſten, v., рuцinескъ, adрuцinескъ.

Anrötheln, v., трагъ къ рошъ пе скъндъръ (ла тъсарi ши летпарi).

Anrüchig, a. ши ad., ынфъimatъ, дефъimatъ, de репutъцiune реа, препъсъ, бъпuitъ; de пume ръъ.

Anrucken, Anrücken, v., апропiз, авvечinez, аллinескъ ынчетъ; naintъ (о арматъ); тъ апропiз (timпul).

Anrückung, f., апропiере, авvечinаре, naintare.

Anrudern, v., тъ апропiз, bin въслindъ.

Anrufen, v., кiemъ, акiemъ, rogъ, аппелъ (ла ажторiул кuiва); Zeugen —, кiemъ тарторi.

Anrufer, m., кiemъторiз, стрigъторiз.

Anrufung, f., кiemare, акiemъцiune, рugъminte.

Anrühren, v., лаудъ, котъndъ, рекотъndъ; кuвъntъ, даз репute кuiва.

Anrühren, v., аттingъ, аmestekъ.

Ans, контас din an ши an das; ans Licht bringen, скотъ ла лuminъ; ans Fenſter treten, тъ апропiз ла ферéстръ.

Anſäen, v., сémъnъ, ынчеп а семъна, пресаръ (къ фъinъ).

Anſage, f., Anſagung, f., ынштiinцare, штire ворвалъ, авiз, notiфikъцiune, intimъцiune.

Anſagen, v., спunъ, ынштiinцez, даз de штire, арътъ, авicez, anunцiз, notiфikъ, dekiarъ, ынtimъ.

Anſägen, v., ынчеп а феръстрui.

Anſager, m., anunцiторiз (вестitорiз).

Anſammeln, v., adunъ, грътъdескъ.

Anſammlung, f., грътъditоръ, грътadъ; adunътторъ.

Anſäßig, a. ши ad., ашezatъ, локui-

торїѹ, петрекъторїѹ, domiчiлiатѹ, стабiлiтѹ,

Anſatz, m., ашеzаре, ашеzътѹръ; партidъ, постѹ (ѧп сокотелї ші протоко́ле комерчiале); ѧпчепътѹръ, adaосѹ, adъосетѹръ; dicпѹсецїѹне; цiца de металѹ ла iнстрѹмiнтеле de мѹсiкъ, adiкъ ѧмбѹкътѹра.

Anſäuern, v., ѧппъкрескѹ, акрескѹ.

Anſäugen, v., ассѹгѹ, ѧпсѹгѹ; ѧпчепѹ а сѹце.

Anſchaffen, v., гътескѹ, факѹ, къштiгѹ, мъ къпѹїѹ, кѹмпърѹ, провъzѹ, прокѹрѹ; ſich einen Diener —, къштiгѹ, токмескѹ ѹп шербiторїѹ; ſich Kutſche und Pferde —, ѧмї кѹмпърѹ кърѹцъ ші каї; ſich das Nöthige —, мъ къпѹiескѹ de челе требѹiнчо́се.

Anſchäften, v., пѹпѹ стратѹ ла це́ва de пѹшкъ, ѧпстрътеzѹ це́ва; пѹпѹ тѹреакѹ (каръмбї) ла штiблъ сеаѹ чоботъ.

Anſchahnen, v., (ѧп форестъріъ) ѧпсемпѹ арборiї deскорцъndѹ'ї.

Anſcharen, v., (ѧп montan.) мъ ѧптълмескѹ, мъ апропiїѹ.

Anſcharren, v., апропiїѹ кѹ пiчорѹл, акоперїѹ (кѹ арiпъ, кѹ пъмъптѹ).

Anſchauen, v., прiвескѹ, ведѹ; контъмплѹ (ѧп фiлософiъ).

Anſchauer, m., прiвiторїѹ, спеттъторiѹ, контъмплъторїѹ.

Anſchaulich, a. ші ad., кїарѹ, лъмѹрiтѹ, евеdiнте.

Anſchaulichkeit, f., евеdiнцъ, кїарiтате.

Anſchauen, n., Anſchauung, f., веdере, прiвiре, въzѹтъ; контъмплъцїѹне.

Anſchein, m., пърере, пърiнцъ, аппърiнцъ; dem Anſcheine nach, ла пърере; unter dem Anſcheine der Freundſchaft, сѹпт коло́реа, сѹпт маска прiетiнiеї.

Anſcheinen, v., се паре; арѹпкѹ, daѹ лѹмiнъ.

Anſcheinend, part. / Anſchaulich, adj. } аппърiнте, пробаверѹ, dѹпъ аппърiнцъ.

Anſchellen, v., сѹпѹ, трагѹ клопоцелѹлѹ.

Anſchere, f., ѹрzеалъ, теаръ, ѹрziтѹръ, патръ (ла то́те пласеле de цесеторї).

Anſcheren, v., ѹрzескѹ пънzа.

Anſchichten, v., ѧппътѹрѹ, ашеzѹ ѧп пътѹре.

Anſchicken (ſich), v., мъ гътескѹ, мъ препарѹ, мъ dicпѹпѹ, стаѹ пе пѹптѹл de а....; es ſchickt ſich wohl oder übel, стъ бiне орї ръѹ.

Anſchickung, f., прегътiтѹръ, препаратiвъ, dicпѹсецiѹне.

Anſchieben, v., ѧппiнгѹ, апропiїѹ, ѹрпескѹ, арѹпкѹ.

Anſchiebſel, n., чева de трасѹ, de ѧппiнсѹ, ѹрпачїѹ.

Anſchielen, v., окїескѹ пе сѹпт цене, глidескѹ, трагѹ кѹ ко́da окїѹлѹї.

Anſchienen, v., ферекѹ, ѧпшiнѹ (о ро́тъ).

Anſchießen, v., ловескѹ, сънцерѹ (о фе́ръ, фъръ а о ѹчiде); deскаркѹ пѹшка ѧптъїѹ; (ла кроiторї) прindѹ, ѧпсеiлѹ, косѹ; мъ ръпеdѹ кѹ iѹце́лъ; алергъndѹ daѹ престе чева; мъ крiсталiсеzѹ; — angeſchoſſen ſein, сънтѹ ѧпаморатѹ.

Anſchießpinſel, пенелѹ, перiѹцъ de полiiтѹ кѹ аѹрѹ.

Anſchiffen, v., daѹ престе чева бѹ корабiа, кѹ паiа, adпавiгѹ, adпъiеzѹ, апроdеzѹ.

Anſchimmeln, v., ѧпчепѹ а мѹчеzi.

Anſchirren, v., ѧпхамѹ.

Anſchlag, m., ловiре, ловiтѹръ, чокпiтѹръ; — аффiцере, афiптѹръ, афiшъ; проiептѹ, скопѹ, decемпѹ; стратѹ de пѹшкъ; — Anſchlag der Glocke, ловiтѹра, токътѹра клопотѹлѹї; — der Waaren, калкѹлѹл, компѹтѹл, сокоте́ла, прецѹл мърфiлор; das kommt nicht mit in —, ачéста пѹ се по́те сокотi, конcidера; dieſes Inſtrument hat einen guten Anſchlag, тастеле ачестѹї iнстрѹмънтѹ de мѹсiкъ daѹ сѹпетѹл ѹшорѹ; den Anſchlag zu einem Baue machen, факѹ компѹтѹл de чеea че по́те коста о клъdiтѹръ; die Koſten in Anſchlag

bringen, а пѫне спеселе ꙟп сокотéлъ; heimliche Anschläge machen, maxinŭ, факŭ планѫрĭ секрете.

Anschlagen, v., ловескŭ, батŭ, токŭ; — аффігŭ; — прецѫіескŭ; — ꙟпсеілŭ; скапърŭ; daŭ топѫл (пе ѫп клавірŭ); die Arznei schlägt nicht an, medічіna пѫ лѫкреазъ; einen Accord —, ꙟптонŭ ѫп акордŭ; gut —, ꙟтĭ каde біне; eine Seite —, аттінгŭ о кóрдъ, сѫпŭ о кóрдъ; mit weiten Stichen —, ꙟпсеілŭ рарŭ; einen Zettel —, аффігŭ о чедѫлъ, о таблъ.

Anschlagfaden, m. аць, фірŭ de ꙟпсъілатŭ.

Anschlägig, a. ші ad., афлъторŭ (de проіепте), інценіосŭ (скорніторŭ, пъскочіторŭ, кітачїѫ).

Anschlagzettel, m., чедѫлъ de авісъ, афішъ, авісъ, хъртіóръ, кърцѫліъ.

Anschlämmen, v., ꙟтплѫ de тінъ, de толŭ, толескŭ, ꙟптолескŭ.

Anschleichen, v., вінŭ ꙟпчетішорŭ, тъ фѫрішезŭ.

Anschleifen, v., irr., аскѫцŭ, ꙟпчепŭ а аскѫці, а точі; факŭ върфŭ.

Anschleifer, v. regul., дѫкŭ, тѫръскŭ кѫ сапіа орĭ кѫ корчіа.

Anschlemmen, v., толескŭ, ꙟптолескŭ, ꙟтплѫ de ліпŭ, de толŭ.

Anschlendern, v., вінŭ ꙟпплетечіndŭ пічóреле; вінŭ легъпъndŭ, клътіпъndŭ din пічóре.

Anschlenkern, v., арѫпкŭ спре пърете (варŭ).

Anschleppen, v., тѫръскŭ, хъцескŭ (ѫп сакŭ).

Anschleudern, v., арѫпкŭ ка din праштіъ, ꙟпрошкŭ, ꙟппръштіїѫ.

Anschließen, v., легŭ, ꙟпкѫїѫ, ферекŭ пе чінева ꙟп лапцŭ, ꙟпкътѫшезŭ, ꙟплъпцезŭ, ꙟпкатепезŭ; ꙟпкідŭ, аккідŭ о скрісóре ꙟп алта; — ѫпескŭ, ꙟтпреѫпŭ, ꙟпсоцескŭ, аллътѫрŭ.

Anschlingen, v., ꙟплъцѫіескŭ, апѫкŭ, легŭ прін ѫп лацŭ, прін ѫп жѫвецŭ.

Anschlitzen, v., деспікŭ пѫцінŭ.

Anschluß, m., ꙟпкідере, ꙟпкеіере, аккідере, аллътѫраре, ꙟтпреѫпътѫръ, ꙟпкісѫръ, аккісѫръ.

Anschmachten, v., каѫтŭ лъпцедŭ, doіосŭ, галіш, кѫ фръцезіme.

Anschmauchen, v., фѫтезŭ асѫпра кѫіва.

Anschmeicheln (sich), v., тъ ꙟпсѫпѫїѫ прін лінгѫшітѫре, тъ лінгърескŭ.

Anschmeißen, v., арѫпкŭ, ръпедŭ, асвърліŭ спре чева.

Anschmelzen, v., контопескŭ, ѫпескŭ дóъ метале прін топітѫръ; ꙟпчепŭ а топі.

Anschmieden, v., ѫпескŭ дóъ фéре ꙟпфокате, пъдескŭ; феррѫтінŭ; ферекŭ ꙟп лапцѫрĭ, арѫпкŭ ꙟп фéръ.

Anschmiegen (sich), v., тъ алътѫрŭ стрінсŭ, тъ алліпескŭ; тъ dedaŭ; тъ ꙟпсінѫїѫ.

Anschmieren, v., ѫпгŭ, ѫпгŭ пе деасѫпра; тънжескŭ; атъцескŭ пе чінева; den Wein —, префакŭ вінѫл.

Anschnallen, v., ꙟпкътърътŭ.

Anschnarchen, Anschnauzen, } аворбескŭ ръгѫшітŭ; ръспѫndŭ аспрѫ, ворбескŭ ꙟп топŭ брѫскŭ.

Anschneiden, v., ꙟпчепŭ а тъіé, ꙟптаїѫ, крестŭ.

Anschnellen, v., ръпедŭ, арѫпкŭ кѫ търіъ, кѫ іѫцеалъ еластікъ.

Anschniegeln, v., ꙟппоцопезŭ, ꙟппопоцезŭ, гътескŭ, орпезŭ фъръ гѫстŭ.

Anschnitt, m., ꙟптъіетѫръ, крестътѫръ (пе ръбѫшŭ), прімa тъіетѫръ.

Anschnüren, v., легŭ, стрінгŭ кѫ фръпгіа, кѫ кордела, кѫ сфóра, стрінгŭ ꙟп корсетŭ, стрінгŭ ꙟп лацѫрĭ.

Anschove, f., сарделъ (ѫп соїѫ de сарделъ).

Anschrauben, v., стрінгŭ ꙟп шрѫбŭ, ꙟп троклъ, ꙟпшрѫбезŭ.

Anschrecken, v., спаріїѫ въпатѫл ка съ стеа (въпъторіĭ).

Anschreiben, v., скріŭ, ꙟпскріŭ, ꙟпсемпŭ, ꙟпреціcтрѫ чева ꙟп о карте орĭ протоколŭ; скріŭ пе о таблъ; er ist bei ihm gut angeschrieben, стъ ꙟп креdітŭ бѫпŭ ла елŭ.

Anschreien, v., adстрігŭ, ръкпескŭ

кътръ чінева; einen um Hilfe —, стрігъ, кіетъ пе чінева дитр'ажторіь.

Anſchreiten, v., пассезъ дичетъ, тъ апропіь ди паші тъсвраці; факъ пртарівл пасъ.

Anſchrote, f., връъ, тарціпе, вётъ сёь шітóръ (ла пънаре).

Anſchroten, v., дивълъческъ, адвпъ ди валъ (ди тръмбъ); тівескъ лъна пе тарцінї (ла пънаръ).

Anſchub, m., пріма арвпкътаръ (ла попіче).

Anſchuhen, v., дпкалцъ, дппапакъ; тъ дпкалцъ; къпвтъ (ла чістарі).

Anſchuldigen, в. Beſchuldigen.

Anſchüren, v., ацінъ, свфлъ ка съ се апрindъ.

Anſchuß, m., пріма ловітаръ, дескъркътаръ, дтпъшкътаръ; крісталісъцівне.

Anſchütten, v., въреъ, торпъ пе чева.

Anſchützen, v., палцъ іазвл, катараита тореї; порпескъ рóтеле.

Anſchwämmen, в. Anſchwemmen.

Anſchwängern, v., дпгревпъ, дпгрекъ, дпгрошъ (о фетеіь, вп фліdъ ка пълвере).

Anſchwängerung, f., дпгревпътаръ, дпгрекътаръ.

Anſchwänzeln, v., віпъ dъndъ din кódъ (вп къпе).

Anſchwärzen, v., дппегрескъ, атінгъ, daъ ка негръ; — denегрескъ, дефаітъ, калътніъ, клеветескъ, тал ъ репътеле кáіва.

Anſchwärzung, f., дппегрітаръ, аппегрітаръ; дефаітъ, негрітаръ.

Anſchwatzen, v., дидвплокъ ка літвціа, ка ворве фрътóсе.

Anſchweben, v., віпъ плътindъ, фъліndъ.

Anſchwefeln, v., дппъчошезъ.

Anſchweißen, v., къlескъ, ферbъ ферл; — пітерескъ, ловескъ (ла въпъторі).

Anſchwellen, v., тъ палцъ, тъ дпфлъ, крескъ (апа).

Anſchwemmen, v., трапспортъ, daкъ пе апъ, плътескъ.

Anſchwemmung, f., плътітаръ.

Anſchwimmen, v., сосескъ ка потл. віпъ потъndъ.

Anſchwöden, v., аргъсескъ ка варъ (пеіле).

Anſegeln, v., адвінъ ка въптреле дптінсе; павігъ ди пътерса велелорь, адпавігъ.

Anſehen, v., прівескъ, вedъ, тъ вітъ, кавтъ ла чінева, арвпкъ окіі, цінтескъ; — репвтъ, стімъ, сокотъ; ſieh' einmal an, прівеште пацінъ; ich kann es nicht länger anſehen, ачёста пъ о таї почъ свфері; пъ о таї почъ прівї ка пепъсаре; man hätte es ihm gar nicht angeſehen, ачёста п'ар фі крезът'о нітінї de елъ; man ſieht es ihm nicht an, din вedере пъ се капóште; man muß nicht die Perſon —, пъ требве а се прівї персóна; das iſt gräßlich anzuſehen, есте крънченъ а прівї, есте лъкря квтплітъ; ich habe ihn immer für einen braven Mann angeſehen, тотдеавна л'атъ цінвтъ de отъ брав; einen mit unverwandten Augen anſehen, кавтъ ла чінева ка окіі дпфіпцї, дпфігъ окіі асвпра кáіва; einem etwas an den Augen —, чітескъ din окіі кáіва, алегъ адевървл din къвтътвра лві; etwas für eine Ehre —, amъ, репвтъ чева de опóре; einen für dumm —, цінъ пе чінева de хъвъкъ, de пътъръъ; einen mit dem Rücken —, дпторкъ кáіва досвл; eine Sache mit dem Rücken —, а прівї вп лъкря ка пепъсаре.

Anſehen, n., прівіре, вedере, възвтъ, къвтътаръ, тінъ; — консіdеръцівне, кредітъ; веазъ, автопітате, demнітате, стімъ, репвтъцівне; імпортанцъ, гравітате, грandецъ; äußerliches Anſehen, асвпл, прівіреа din афаръ, аппъріпца, фігъра кáіва, естеріорвл; ohne Anſehen der Perſon, фъръ къвтаре ла персóнъ; er gibt ſich das Anſehen eines Kenners, елъ вреа съ треакъ de вnъ кипоскъторіь; er iſt ein Mann von bedeutendem —, есте вп бърбатъ ка веазъ,

къ аѹторітате маре; er hat ein kriegerisches —, аре о къѹтътѹръ de осташѣ; einen von — kennen, кѹноскѣ пе чінева din ведере; sich das — geben, ѧшї дъ аерѹл de..., вреа а трече de...; in — stehen, амѣ кредітѣ, веазъ, сънтѣ консіdератѣ, стіматѣ; sich in — setzen, къштігѣ веазъ, кредітѣ, репѹтъціѹне.

Ansehnlich, a. ші ad., аппърінте; de о ведере фрѹмо́съ, белъ; імпортанте, консіdераверѣ, респеттаверѣ; помпосѣ; ansehnliche Gesellschaft, соціетате пѹмъро́съ; соціетате респеттаверъ; ansehnlicher Mann, омѣ арътътосѣ, омѣ біне фъкѹтѣ; ansehnliche Summe, сѹмъ ѧнсемнътóре, сѹмъ консіdераверъ.

Ansehnlichkeit, f., аппъріnцъ, прівіnцъ; прівіре белъ, лѹстрѹ.

Ansehung, f., ѧн прівіnцъ, ѧн кътѣ, ѧн реферіnцъ кътръ.

Ansenkeln, v., косѣ, ѧнкеїѹ кѹ сфо́ръ, ѧнспонкѣ.

Ansengen, v., арdѣ абїа, пърлескѣ.

Ansetzen, v., пѹнѣ, адпѹнѣ, апплекѣ, аллокѣ, ашезѣ; статорескѣ, dетерminѣ, dефігѣ; — трекѣ ѧн сокоте́лъ; прецѹіескѣ, таксезѣ; — легѣ, родескѣ (черешії); — die Feder ansetzen, апѹкѣ кondeiѹл ѧн мънъ; das Fleisch —, пѹнѣ карнеа ла фокѣ; das Instrument —, ѧмбѹкѣ, апѹкѣ інстрѹмънтѹл de мѹсікъ; die Knöpfe —, косѣ, аккосѣ настѹрї; die Preise zu hoch —, dефігѣ прецѹрї преа марї, прецѹіескѣ преа сѹсѣ; den Tisch an die Wand —, ашезѣ маса ла пърете; einen Tag —, dефігѣ ѹн терminѣ, пѹнѣ о zi; die Taxe —, dефігѣ такса; dieser Baum hat angesetzt, ачестѣ арборе аѣ легатѣ; die Stutte hat angesetzt, е́па а прінсѣ (а зъмісліtѣ).

Ansetzung, f., апѹсъціѹне; doppelte — in einer Rechnung, репетіціѹне ѧнтрѹ ѹн контѣ, пѹсетѹръ dѹплъ ла ѹн контѣ.

Anseufzen, v., прівескѣ сѹспінъndѣ, ассѹспінѣ.

Ansicht, f., везѹтъ, перспеттівъ; сокотінцъ, пърере, опініѹне; nach meiner —, dѹпъ а меа пърере; eine andere — bekommen, скімбѣ пъререа.

Ansichtig werden, зърескѣ, въdѣ, deскоперїѹ.

Ansiedelei, f., колоніъ.

Ansiedeln, sich, мъ колонізезѣ, мъ ашезѣ кѹ локѹінца, мъ статорескѣ, мъ стабілезѣ; кѹлтівѣ ѹн локѣ.

Ansieden, v., ѧнчепѣ а ферве; прегътескѣ, препарѣ фербъndѣ.

Ansiedler, m., колонѣ, колоністѣ, локѹіторїѹ венітікѣ.

Ansiegeln, v., аппѹнѣ сіцілѹл (печетеа).

Ansingen, v., ѧнтімпінѣ кѹ кънтекѣ, adкънтѣ.

Ansinnen, в. Zumuthen.

Ansintern, v., (ѧн монтан.), мъ сігѣ, мъ аninѣ ѧн цорцорї, стръсѹdѣ, мъ ѧнкрѹстѣ.

Ansitz, m., (векїѹ), шеdере, локѹінцъ; пропріетате de мошії.

Ansitzbarkeit, f., (ѧн монтан.), ѧнчепереа ѹнеї міне (бъї).

Ansitzen, v., adшеdѣ, шеdѣ лънгъ...; шеdе стрѫнсѣ (се ziче деспре вестмінте); angesessen sein, сънтѣ ашезатѣ кѹ локѹінца, сънтѣ dомічіліатѣ.

Ansonst, ad., (ѧн стілѹл de канчел.), алтмінтреа.

Anspalten, v., деспікѣ абїа.

Anspannen, v., ѧнкорdѣ, ѧнтіndѣ, ѧнхамѣ; alle seine Kräfte —, мъ ѧнкорdѣ din то́те пѹтеріле, лѹкрѹ din ръспѹтерї, лѹкрѹ кѹ то́тъ търіа.

Anspanner, m., ѧнхъмачїѹ, омѣ облегатѣ а ѧнхъма каії.

Anspännergut, n., мошіъ кѹ віте de ѧнхъматѣ.

Anspeien, v., adскѹіпѣ, скѹіпѣ ѧн фацъ.

Anspicken, v., ѧмплѹ біне, ѧмплѹ кѹ dресѹрї (о мънкаре).

Anspielen, v., жокѣ, ѧнчепѣ а жѹка; daѣ съ прічéпъ, ворбескѣ ѧн

ессемпле, факъ алъвсіне, факъ кокъріъ ын ворве.

Anſpielung, f., алъвсіне, ворвіре ын ессемпле.

Anſpießen, v., ынцепъ, трагъ, пънъ ын фріґаре.

Anſpinnen, v., ынчепъ а тóрче, легъ торкъндъ; — врzескъ ын комплотъ; факъ планъ de (ын ръсвоіъ); плъпъіескъ о інтрігъ; се éскъ о чéртъ.

Anſpornen, v., ынпінтенъ, даъ пінтені (калълуі), ынтецескъ.

Anſpornung, f., ынпінтенаре, ынпінтенътъръ; — ындемнъ, воідітъръ.

Anſprache, f., авворвіре, авворвінцъ, аллокуціне.

Anſprechen, v., авворвескъ, ворвескъ, къвънтъ къръ чінева; корръспъндъ ла дорінца къіва; аттрагъ; претіндъ, черъ, рогъ; даъ тонъ; das hat mich angeſprochen, ачéста 'мі плъкъ міе; Jemanden um Hilfe anſprechen, черъ ажторіъл къіва; bei einem —, факъ вісіт къіва; ein Recht —, претіндъ ын дрептъ.

Anſprechung, f., ръгъмінте, черере, претіндере, ынтеціре, рекіетъціне.

Anſpreizen, v., реазімъ.

Anſprengen, v., ъдъ, стропескъ, адстропескъ; мъ ръпедъ къ ын калъ; галопезъ асъпра къіва; мъ ыніептъ; саръ, адсаръ.

Anſpringen, v., ынчепъ а сърі, вінъ сърíндъ; крепъ, плеспескъ (о стіклъ).

Anſpruch, m., претіндере, дрептъ, дрітъ; er iſt ohne alle Anſprüche, есте омъ фъръ нічі о претіндере; ſeine Anſprüche fahren laſſen, мъ аватъ дела претіндеріле меле; мъ лапъдъ de дрептъл меъ, ренънціъ; auf Schönheit — machen, претіндъ къ аш фі фрътосъ.

Anſprüchig, ad., в. Streitig.

Anſpruchlos, ad., фъръ претіндері, непретінціосъ, модестъ.

Anſpruchloſigkeit, f., непретіндере, модестіе, сфіалъ.

Anſpruchsvoll, ad., плінъ de претінціні, фórте претінціосъ, арроганте, трufашъ.

Anſprung, m., сърітъръ; копкъ (молдов.); спъzітъръ.

Anſpucken, v., адскъіпъ, скъіпъ спре чінева, скъіпъ ын фацъ.

Anſpülen, v., спълъ (апа спалъ ын търъ); къътескъ.

Anſtacheln, v., ынцепъ, ынспінъ, ынволдескъ.

Anſtählen, v., оцелескъ (о секъре).

Anſtalt, f., прегътіре, прегътітъръ, препарате, препаратівъ, апparатъ, діспъсеціне; ашезътънтъ, інстітътъ; Anſtalten treffen, діспънъ, факъ діспъсеціні, даъ орднъ. (оръндзіескъ).

Anſtammeln, v., ворвескъ.

Anſtammen, v., ласъ епедітате, факъ епеде, кліпотъ, даъ тошіъ къ дрептъ de епедітате; angeſtammter Fürſt, прінчіпе леціtимъ; angeſtammte Güter, авері, тошіі віне езіте.

Anſtämmen, v., в. Anſtemmen.

Anſtand, m., атънаре, прелънціре, тръгънаре, педекъ, гревътате, діфікълтате, стінгереалъ; ындоіалъ, ындоінцъ; къвіінцъ, бънъ къвіінцъ, граціъ; пъндъ (ла вънъторі); auf den — gehen, терге ла пъндъ; keinen — leiden, ын съферіъ атънаре; etwas mit — thun, факъ чева къ граціъ, къ демнітате, къ декоръ; фъкънъ чева ынтр шеде віне.

Anſtändig, a. ſt ad., къвіінчосъ, конвенінте, демнъ; anſtändige Kleidung, вестінте че стаъ віне; anſtändige Wohnung, локвінца конвенінте; anſtändiger Preis, прецъ атъсватъ; anſtändiger Mann, омъ галантъ; ſich anſtändig betragen, мъ портъ къ бънъкъвіінцъ, амъ пъртаре плъкътъ; мъ портъ къ демнітате, къ декоръ.

Anſtändigkeit, f., къвіінцъ, декоръ.

Anſtandsbrief, m., (ын леі) карте, скрісóре, хрісовъ de мораторіъ (пентръ о даторіе).

Anſtängeln, v., ынцепепескъ къ ха-

рачї, кȣ беціш́оре, легȣ de пъръшеї (фасолеа, mazъреа).
Anstarren, v., аффігȣ окії асȣпра кȣіва, прівескȣ nemiщкатȣ, mъ ȣітȣ ка ꙟnmъртȣрітȣ.
Anstarrung, f. аффіцере, ꙟnmъртȣріре.
Anstatt, препос., ꙟn локȣ de.
Anstäuben, v., adпȣлберȣ, арȣнкȣ пȣлберea асȣпра кȣіва.
Anstaunen, v., admірȣ, mъ mірȣ, mъ minȣnȣ, прівескȣ кȣ mірare, прівескȣ ȣimітȣ.
Anstechen, v., ꙟnчепȣ а ꙟnпȣнце, ꙟnпȣнгȣ, стръпȣнгȣ; — вінȣ ꙟnнóче; — damit darfst du mir nicht angestochen kommen, кȣ de ачестеа n'аї съ'mї вії ꙟnnainte; de ачестеа n'аї съ'mї спȣї; angestochen kommen, віне кȣ пашї ларцї; er ist sehr angestochen, есте беатȣ.
Anstecken, v., ꙟnфігȣ, ꙟnпȣнгȣ; багȣ, вѫрȣ; пȣнȣ фокȣ, апрindȣ; moліпсескȣ, чȣmezȣ, ꙟnфъптezȣ; сфредерескȣ, гъȣрескȣ, бортескȣ (ȣn васȣ, о бȣте); einen Braten —, трагȣ фріптȣра ꙟn фрігаре; das Licht —, апрindȣ лȣmina; den Ring —, пȣнȣ інелȣл ꙟn deцетȣ; ein räudiges Schaf steckt die ganze Herde an, о óіе ръпъnóсъ ꙟnфептъ тȣрma тóтъ.
Ansteckend, part., ліпічосȣ, контаціосȣ, чȣmосȣ, moліпчосȣ.
Ansteckung, f., епidemiъ, контаціȣ, móлimъ.
Ansteckungsstoff, m., матеріъ контаціóсъ, ліпічóсъ, miacmъ.
Anstehen, v., плаче, кȣвіне, конвіне, се кȣвіне; mъ ꙟndoieскȣ, ꙟnтърziїȣ, ꙟndелȣнгȣ, amъnȣ, тъmъndȣ, съnтȣ пересолȣтȣ, съnтȣ ла ꙟndoiалъ; diese Sache darf keinen Augenblick —, ачестȣ лȣкрȣ nȣ требȣе а се amъna nічї о кліпітъ; die Sache kann noch —, лȣкрȣл се maї пóте ꙟndелȣнга; es steht mir nicht an, mie nȣ mi се кȣвіне; nȣ'mї плаче; es steht ihr alles schön an, орї кȣ че ꙟї стъ фрȣmосȣ; er hat lange angestanden, ehe er sich entschloß, пънъ а се determina, стете ꙟndелȣнгȣ ла ꙟndoiалъ; — lassen, сȣспindȣ, amъnȣ пе алтȣ timпȣ.
Anstellen, v., пȣнȣ, adпȣнȣ, пȣнȣ ла кале, diспȣнȣ; коллокȣ, апропіїȣ, факȣ, апплекȣ, ꙟnпїегȣ; kommітȣ; ich weiß nicht wie ich es anstellen soll, nȣ'ї daȣ de къпътіїȣ, nȣ штіȣ de че съ mъ апȣкȣ, nȣ прічепȣ кȣm съ лȣкрȣ; einen —, ашеzȣ, апплекȣ, пе чінева ꙟn о depeгъторіъ; gut angestellt sein, а фі ꙟn постȣ, ꙟn офічіȣ бȣнȣ; а фі біне коллокатȣ; Betrachtungen anstellen, факȣ рефлессіȣнї; Böses —, факȣ реле, kommітȣ о крімъ; сémъnȣ скandалȣ; ein Fest —, препарȣ, прегътескȣ о сърбътóре, о фестівітате; eine Jagd —, ꙟnтрепрindȣ о вънътóре; einen Proceß —, ꙟnчепȣ ȣn прочесȣ; die Schützen —, пȣнȣ пе вънъторї ла пъndъ; eine Unterredung —, daȣ ꙟn ворбъ, інтрȣ ꙟn конверсъсъціȣне кȣ чінева; einen Vergleich —, аллътȣрȣ, конфрȣнтȣ; sich dumm —, факȣ пе простȣл.
Anstellig, в. Geschickt.
Anstemmen, v., pazimȣ.
Ansterben, v., ерezескȣ о авере прin móртеа кȣіва.
Ansteuern, v., гȣбернȣ, kondȣкȣ (кърmȣіескȣ) корабіа спре цермȣ.
Ansticken, v., аккосȣ, adaorȣ косъnd ȣn петекȣ.
Anstieren, v., аціnтȣ окії.
Anstiften, v., къшȣнȣ, ȣрzескȣ, maxinȣ; ein Unheil —, факȣ реле.
Anstifter, m., къшȣнъторїȣ, ȣрziторїȣ, аȣторȣ; ꙟnвітъторїȣ, скорпіторїȣ.
Anstiftung, f., ꙟnвітъmъnтȣ, къшȣнътȣръ, ꙟndemnȣ, imпȣлсȣ.
Anstimmen, v., ꙟnтонȣ, ꙟnчепȣ а сȣna.
Anstimmer, m., ꙟnтонъторїȣ.
Anstimmung, f., ꙟnтонътȣръ, ꙟnтонъціȣне.
Anstinken, v., пȣтȣ, ꙟmпȣтȣ (пе алтȣл); das stinkt mich von weitem an, ꙟmї пȣте depарте.
Anstocken, v., прindȣ ръdъчінъ сéȣ віцъ, арȣнкȣ ръdъчінъ.
Anstolpern, v., mъ ꙟmпеdекȣ, mъ пълескȣ, daȣ престе чева.

Anſtopfen, v., ампле, ардесъ, тікскъ (ын сакъ): сатъръ, гіфтуіс; ſich —, тъпъпкъ съ крепъ.

Anſtören, v., аџіџъ, ардецескъ.

Anſtoß, m., педекъ, чокпітъръ, ловітъръ; скандалъ; апъкътъръ (de фрігърї); крескътъръ (de пъне); Stein des Anſtoſſes, пе́тра скандалеї; keinen Anſtoß finden, ну афлъ гревътате, діффікълтате; einen — nehmen, дай пеете педекъ.

Anſtoßen, v., ловескъ, чокпескъ, пълескъ; аллътъръ, апропіе, конфінезъ, ампоптръ; mit den Gläſern —, чокпескъ ка пъхареле; im Reden —, тъ ампедекъ ворвіндъ; gegen die guten Sitten —, пъкътоіескъ ди контра бунеї кувіинце, калкъ вина кувіинцъ.

Anſtößig, a. ші ad., скъндълосъ, пекувіинчосъ; das iſt meinen Ohren —, ачеста 'мї ватъмъ урекіле.

Anſtößigkeit, f., скандалъ, лъкръ скъндълосъ, пекувіинцъ.

Anſtoßnaht, s. Stoßnaht.

Anſtoßung, f., чокпітъръ, ловітъръ.

Anſtottern, v., бълъуіс, адъълъуіс, ворвескъ бълъуіндъ.

Anſtrahlen, v., арънкъ раде.

Anſträngen, v., легъ, адлегъ ка фънїї.

Anſtreben, v., тъ сілескъ, тъ сфорцезъ, тъ опънъ, стаї ди контръ; adcnipъ, adџintъ, пъзоіескъ спре чева.

Anſtreichen, v., колорезъ, вънсескъ; аттінгъ, семнъ, ампетнъ, потезъ, decemnъ; тънжескъ, унгъ (ка вънселе); ампрънъ (пе чінева).

Anſtreifen, v. n., тъ аттінгъ, тъ штергъ (de чева); пасезъ іште.

Anſtrengen, v., ампордъ, ампіndъ, сфорцезъ, сілескъ, страпацезъ; alle Kräfte —, ампордъ тóте пътеріле; лъкръ ка тóтъ търіа; den Kopf —, ампордъ мінтеа.

Anſtrengung, f., сфорцъ, ампінетъръ, ампордътъръ, ампордъцінне, сіліцъ.

Anſtreuen, v., пресъръ.

Anſtrich, m., колóре, колорътъръ, вънсеа, вънсітъръ; фацъ; лъстръ; einen — geben, дай о колóре: einen — von Gelehrſamkeit haben, амъ о тінтъръ de еруdіцінне, de прокопсінцъ.

Anſtricken, v., ампъdескъ, лънцескъ ампletindъ (ла колцуні), кърпескъ.

Anſtrömen, v., къргъ, аккъргъ ръпede; тъ апропіе къргъndъ.

Anſtücken und Anſtückeln, v., аккосъ, косъ петекъ ла петекъ.

Anſtürmen, v., вінe фъртъна, се апропіе тімпестатеа, тімпестъ; тъ ръпedъ ка ассалтъ, ассалтъ (аскъпра унеї четъцї); батъ ди пóртъ къ търіъ.

Anſtürmung, f., ассалтъ, атакъ; вътаіе.

Anſtürzen, v., тъ арънкъ, тъ ръпedъ, тъ ампіептъ.

Anſtützen, v., проптескъ, pazimъ.

Anſuchen, v., черъ, тъ рогъ, речеркъ, рекъргъ; стъруіс; um ein Amt —, черъ ын пост, рекъргъ пентръ унъ офічіу; vor Gericht —, черъ ди фаца жудецїлуї.

Anſuchen und Anſuchung, f., рекърсъ, ръгъминте, instanцъ, речеркъцінне.

Anſummen, ſich, v., кресъ, акресъ (о сътъ de бані).

Antagoniſt, m., антагоністъ, контраріс, adверсаріс; контралътторіс.

Antakeln, v., ампънііс, ампартъ (о наіе ка фъніїле требуінчóсе).

Antanzen, v., ампепъ данцуі, валуі.

Antaſten, v., аппъкъ, аттінгъ, палпезъ, прindъ; атакъ; einen an ſeiner Ehre —, ватъмъ опóреа алтуіа; пътезъ опóреа кuіва.

Antaſtung, f., апъкътъръ, атінсетъръ пълпътъптъ; — an der Ehre, вътъмареа опóреї, дефаімъ, ултрацїс, інсултъ.

Antheil, m., парте, порцінне; — haben, амъ парте; — nehmen, прindъ парте; тъ інтересезъ.

Antheilmäßig, a. ші ad., пропорціонатъ, амъсъратъ, коттъсъратъ.

Anthologie, f., антолоціе, флорілеціе.

Anthropologie, f., антрополоціе, штіінцъ деспре омъ, дескріереа натурей омулуї.

Anthropophag, a. ші ad., тънкъторіс де óменї, антропофагъ.

Anthun, v., пѫнѫ, adпѫнѫ; ѫтвракѫ; арътѫ (о плъчере); къшѫнѫ; фермекѫ; факѫ de amóре; eine Beleidigung —, факѫ афронтѫ, ватъмѫ; sich Gewalt —, ѫмї факѫ сілъ, тъ ре'нфрънѫ; seinem Herzen Gewalt —, ѫнфрънгѫ пофта inimeї, ѫмї калкѫ пе сімцѫ; einem eine Liebe —, факѫ кѫрте кѫїва.

Antichrist, m., антікрістѫ.

Anticipiren, v., антічіпезѫ, антічепѫ, іаѫ наінте.

Antidotum, n., контравенінѫ, антідотѫ.

Antiefen, v., (ла марінарї) аффѫндѫ плѫмбѫл, черкѫ апа кѫ перпендіклѫл; черчетезѫ кѫ скѫмпътате.

Antik, a. ші ad., антікѫ, векїѫ, стръвекїѫ.

Antike, f., антікъ, монѫмѫнтѫ антікѫ, статѫъ антікъ.

Antikritik, f., контракрітікъ, контражѫдекатъ, антікрітікъ.

Antilope, f., антілопъ, о капръ de Афріка.

Antimonium, n., антімоніѫ, о спіцъ de металѫ.

Antipathie, f., антіпатіъ, ѫръ ѫнпъскѫтъ, патѫръ аліанъ, пе'нсоціаверъ, аверсіѫне, репѫмпанцъ.

Antipathisch, a. ші ad., антіпатікѫ, ѫръторїѫ din патѫръ.

Antipode, m., антіподѫ, локѫіторїѫ пе партеа оппѫсъ а глобѫлѫї.

Antippen, v., аттінгѫ кѫ върфѫл деџетѫлѫї.

Antiquar, m., антікарїѫ, вънzеторїѫ de кърцї векї.

Antiquaschrift, f., (ѫн тіпогр.) літереле латіне.

Antithese, антітесе.

Antlaß, (векїѫ), в. Ablaß.

Antlitz, n., фацъ, вѫлтѫ.

Antonomasie, f., лѫареа ѫнѫї пѫме ѫн локѫ de алтѫл, скімбареа de пѫме, антономасіъ.

Antonsfeuer, n., орбалцѫ, фокѫ віїѫ, фокѫл лѫї Сф. Антонѫ.

Antraben, v., тъ апропіїѫ, adвінѫ ѫн тропотѫ.

Antrag, m., пропѫнере, пропѫсеціѫне, ѫнбіїере, офертъ; den — machen, факѫ оферта; den — nehmen, пріїмескѫ оферта.

Antragen, v., dѫкѫ, addѫкѫ ѫndева чева; ѫнбіїѫ, пропѫнѫ, офферїѫ; проіептѫ.

Antrauen, v., ѫнсоцескѫ, късъторескѫ, ѫнсорѫ, търітѫ.

Antrauung, f., късъторіъ, ѫнсоціре, компърекїере.

Antreffen, v., ѫнтълпескѫ, афлѫ, гъсескѫ, ѫнтімпінѫ, німерїѫ, daѫ престе чева.

Antreiben, v., тънѫ ѫн сѫсѫ; ѫнпінгѫ; ѫнпѫнгѫ; болdескѫ; батѫ (ѫн кѫїѫ); ein Pferd —, daѫ пінтенї ла ѫн калѫ.

Antreiber, m., тънъторїѫ, погънічѫ.

Antreibung, f., тънътѫръ, ѫнпѫнсетѫръ, ѫнболdітѫръ, ѫndемнътѫръ.

Antreten, v., калкѫ; тъ апропіїѫ; інтрѫ; ѫнчепѫ, ѫнтрепріndѫ; ein Amt —, інтрѫ ѫн вреѫн постѫ, ѫн врео дерегъторіъ; die Erbschaft —, ѫнтрѫ ѫн посесіѫнеа (стъпъніреа) ѫнеї кліроnomii; die Erde an den Baum —, батѫ, калкѫ пътънтѫл кътръ арборе; das neue Jahr —, ѫнтрѫ ѫн анѫл ноѫ; mein vierzigstes Jahr —, інтрѫ ѫн анѫл ал патрѫzечілеа.

Antretung, f., інтраре, ѫнчепътѫръ.

Antrieb, m., ѫndемнѫ, ѫнвітъмънтѫ, ѫнвітътѫръ, ѫнболdітѫръ, імпѫлсѫ.

Antrinken, v., ѫнчепѫ а беа; тъ ѫнбътѫ.

Antritt, m., ѫнтраре, пасѫ, ѫнчепѫтѫ; beim — des neuen Jahres, ла ѫнчепѫтѫл анѫлѫї ноѫ; тълпіцї.

Antrittspredigt, f., пріма предікъ а ѫнѫї парохѫ.

Antrittsrede, f., оръціѫне, кѫвънтаре інаѫгѫрале.

Antrocknen, v., ѫнчепѫ а тъ ѫска; тъ ліпескѫ ѫскъndѫ-тъ.

Antvogel, m., рацъ.

Antwort, f., ръспѫнсѫ, реплікъ; ѫнтімпінѫ; — ertheilen, daѫ ръспѫнсѫ; die — nicht schuldig bleiben, пѫ ръмънѫ даторїѫ кѫ —; wie die Frage so die —, кѫм е ѫнтребареа, ашеа е ші ръспѫн-

ты; фігъратъ: къm е бънъ zióa, ашеа 'ї ші mълцъmіта; keine — ist auch eine, тъчереа ꙟпкъ есте ръспънсъ.

Antworten, v., ръспъndъ, реплікъ, ꙟптimпinъ; auf einen Brief —, ръспъndъ ла о скрісóре.

Anüben, sich, v., mъ deпpindъ, mъ ꙟпвъцъ, къштігъ чева прin deпpindepe.

Anversuchen, v., черкъ, adчеркъ, факъ пробъ.

Anvertrauen, v., ꙟпкредъ, копкредъ, daъ ꙟп гріжъ; коmmітъ; daъ ꙟп deпосітъ; sich einem —, mъ ꙟпкредъ къіва; deскоперїъ къіва inima mea; einem eine Summe Geldes —, копкредъ къіва о сътъ de банї; einem ein Geheimniß —, копкредъ къіва ъп секретъ.

Anvertrauung, n., ꙟпкредере, копкредере.

Anverwandt, a. ші ad., ръdітъ.

Anverwandtschaft, f., ръdeniъ, ръdipe, афінътате.

Anwachs, m., аккрештере, аккрескътъптъ; adaoцере, adaoсетъръ; молітъръ.

Anwachsen, v., крескъ, аккрескъ, mъ ꙟптълцескъ, mъ adaoгъ крескъndъ; seine Schulden wachsen täglich mehr an, daторііле лъї крескъ пе zi че mерце.

Anwachsungsrecht, n., dрептъ de молітъръ, de аллъвіъne.

Anwalt, m., прокъраторъ, adвокатъ.

Anwaltschaft, f., прокъръторіъ, adвокатъръ; офічіъл ъпъї прокъраторъ.

Anwalzen, v., апропіїъ ротълъndъ, ростоголindъ.

Anwandeln, v., ътблъ; вінъ пе пеаштептате; ꙟmї віне воіа, апъкъ (фрігъріле); es wandelt mich die Lust an, ꙟmї віне пофта.

Anwandlung, f., апъкътъръ ъшóръ; пароксісmъ; капріцъ; воіъ.

Anwartschaft, f., аштептътъръ (спре а прimi о ерeditате, орї постъ), съправіацъ.

Anwässern, v., ъdъ.

Anweben, v., adaoгъ цесъndъ, ꙟппреъnъ, adцесъ.

Anwedeln, v., кодескъ, daъ din кódъ (кънії).

Anwehen, v., ассъфлъ, спълберъ, съфлъ спре чева, бъптъръ.

Anweisbank, f., банкъ de ціръ.

Anweisen, v., ꙟndрептъ, adресеzъ, ассеmпъ, трimітъ, кondъкъ; eine Arbeit —, ассеmпъ ъп лъкръ; einen Platz —, ассеmпъ ъп локъ.

Anweiser, m., ассеmпъторїъ.

Anweisung, f., ассеmпъцiъne, ассеmпъmъптъ, поліцъ; інстръццiъne, ꙟпсеmпъmъптъ.

Anwelken, v., ꙟпчепъ а mъ вештеzi, а mъ ъска.

Anwendbar, a. ші ad., апплекаверъ, ꙟптребъіверъ.

Anwenden, v., апплекъ, ꙟптребъїъ, пъпъ ꙟп лъкраре, праттікъ; diese Wohlthat ist übel angewendet, ачéстъ бінефачере есте ръъ ꙟптребъітъ; etwas auf sich —, апплекъ чева асъпръ'mї; sein Ansehen —, ашї ꙟптрепъne ваzа са; allen Fleiß —, ꙟmї пъпъ тóтъ сілінца, діліцінца; sein Geld gut —, ꙟmї спendezъ (келтъіескъ) банії къ фолосъ; meine Zeit schlecht —, mъ фолосескъ ръъ de тimпъ.

Anwendung, f., ꙟптребъіре, апплікъцiъne, пъпере ꙟп лъкраре.

Anwerben, v., ꙟпролъ, рекрътъ, стрѫпгъ ла óсте; пецескъ, черъ ꙟп късъторіъ.

Anwerber, m., ꙟпролъторїъ; пецiторїъ.

Anwerbung, f., ꙟпролъmъптъ, рекрътъmъптъ, рекрътъцiъne.

Anwerden, v., въndъ, deсфакъ, daъ (о марфъ), mъ deсбаіеръ, mъ скапъ (de о фатъ, dъndъо алтъіа).

Anwerfen, v., арънкъ, асвърлїъ, ꙟпчепъ а арънка.

Anwesend, a. ші ad., фіindъ de фацъ, пресіnте, adстанте.

Anwesenheit, f., фіінцъ de фацъ, пресінцъ.

Anwettern, v., батъ орї вінъ ка ъп фъртънатікъ.

Anwichsen, v., daȣ лȣстрȣ, лȣстрezȣ кȣ васȣ; черȣіескȣ.
Anwickeln, v., ѧпфъшȣрȣ, ѧпфъшȣ, ѧпвълїȣ.
Anwiedern, v., тъ ѧпгрецошezȣ, ѧтї é грéцъ; mi се тȣрбȣръ стомахȣл.
Anwiehern, v., рѫпкezȣ, пекezȣ спре чіпева (калȣл).
Anwinken, v., факȣ семпȣ кȣ окїȣл, adокїескȣ.
Anwirbeln, v., ѧпцепепескȣ кȣ въртежȣ.
Anwirken, v., ѧпчепȣ а лȣкра, а фъптȣі; а фрътъпта; а ѧтплеті, adaогȣ прin ѧтплетітȣръ.
Anwischen, v., пътezȣ штергъпdȣ.
Anwittern, (ѧп minep.) тъ ліпескȣ de сȣпра-фаца металȣлȣї.
Anwohnen, v., локȣіескȣ лъпгъ, ѧпвечіпатȣ.
Anwohner, m., вечіпȣ.
Anwuchern, v., тъ лъцескȣ, тъ тȣлцескȣ, тъ пръсескȣ, ѧптindȣ ръdъчіпї (плаптеле).
Anwuchs, m., крескътъптȣ.
Anwühlen, v., ѧпчепȣ а рѫта, а скȣрта, рѫтȣ, скȣртȣ, скочорескȣ.
Anwünschen, v., dорескȣ, пофтескȣ.
Anwurf, m., арȣпкътȣръ; тепкȣіалъ (ѧп техпікъ); ѧпкрȣстътȣръ; — des Kalkes, арȣпкътȣръ de варȣ; den — haben, сънт челȣ dintъїȣ ла арȣпкате.
Anwurzeln, v., прindȣ ръdъчіпъ, тъ ѧпръdъчіпȣ, рътȣрескȣ ръdъчіпї.
Anzahl, f., пȣтърȣ, кътіme, кътъціme.
Anzahlen, v., ѧпчепȣ а плъті, плътескȣ а копто.
Anzählen, v., ѧпчепȣ а пȣтъра.
Anzapfen, v., daȣ чепȣ (ла ȣп васȣ).
Anzappeln, v., вінȣ ѧпплетечіndȣ пічóреле, вінȣ ѧпколъчіndȣтъ.
Anzaubern, v., фермекȣ, іо факȣ (прin фермече).
Anzechen, v., беȣ фъръ кȣтпътȣ, тъ ѧпбȣібȣ.
Anzeichen, n., семпȣ, пресемпȣ, пресітцȣ, пресацїȣ, аȣгȣрїȣ.
Anzeichnen, v., ѧпсемпȣ, adсемпȣ, adпотezȣ.
Anzeige, f., Anzeigung, f., арътаре, ѧпштіінцаре, штіре, ѧпкȣпоштіпцаре, аппȣпцъ, авісъ; denȣпціацїȣпе, denȣпціъ; пресітцȣ.
Anzeigen, v., арътȣ, ѧпштіінцȣ, факȣ de штіре, ѧпкȣпоштіпцȣ; факȣ кȣпоскȣтȣ; denȣпціȣ; daȣ de голȣ; die Waaren —, dекїарȣ търфіле (ла ватъ).
Anzeiger, m., арътъторїȣ, ѧпштіінцъторїȣ, авісъторїȣ (ȣп жȣрпалȣ, о газетъ); denȣпціъторїȣ, denȣпціапте, пѫрѫторїȣ.
Anzeigerin, f., denȣпціътóре.
Anzetteln, v., ȣрzескȣ, ѧпчепȣ; eine Verschwörung —, ȣп комплотȣ, о конспіръцїȣпе, о конжȣръцїȣпе.
Anzettel, m., Anzettelung, f., ȣрzéлъ, ȣрzітȣръ; maxinъцїȣпе.
Anziehen, v., трагȣ, аттрагȣ; ѧтбракȣ; свеȣ, сȣгȣ, абсорбȣ; чітezȣ; прindȣ; паintȣ, інтрȣ ѧп вреo дерегъторіъ; der Leim zieht an, клеіȣл прinde; den Athem anziehen, трагȣ ръсȣфлетȣл; die Kleider —, ѧтбракȣ хаіпеле; die Schuhe —, тъ ѧпкалцȣ; eine Stelle aus einem Buch —, чітezȣ ȣп пасацїȣ dintрȣ о карте.
Anziehend, part., аттръгъторїȣ, аттратівȣ, інтересапте.
Anziehungskraft, f., пȣтере аттръгътóре, віртȣте аттраттівъ, аттръсътівъ, аттръсівъ.
Anzischen, v., шȣіерȣ спре чіпева, adшȣіерȣ.
Anzucht, f., кȣлтівъцїȣпе, плъптъцїȣпе; расъ; — капалȣ.
Anzug, m., аттръсȣръ; апропіїере, таршȣ; інтраре, ѧптрътȣръ, ѧптратъ; порпіре; ѧтбръкътіпте, вестмъптȣ; гарпітȣръ; — des Gesindes, ѧптрата domестічілор (сервіторілор); ein — spitzen, гарпітȣръ de dintеле (хорботе, спіцȣрї); feierlicher —, вестміпте de галъ; im Anzuge sein, паintȣ, тъ апропіїȣ; sie braucht zwei Stunden zu ihrem Anzuge, еа петрече dóъ óре кȣ гътеала, кȣ тоалета са.
Anzüglich, a. ші ad., аттіпгъторїȣ, ѧппȣпгъторїȣ, батжокоросȣ, сатірікȣ, піккапте, тȣшкъторїȣ.

Anzüglichkeit, f., аттіпсетъръ, ꙟплъпсетъръ (ла къвінте); persönliche —, персоналітъцї, вътъмаре персонале.
Anzünden, v., аппрindъ, аціцъ, ꙟпфлакъръ, daъ фокъ.
Anzündung, f., аппрінсъръ, аціцътъръ.
Anzwacken, v., пішкотезъ, пішкъ къ къвінте аттінгътóре.
Anzwecken, v., прindъ ꙟп цінте (чістарії пелеа).
Anzwicken, v., ꙟптindъ къ клештеле (чістарії пелеа).
Anzwirnen, v., ръсъческъ (dóъ аце).
Apanage, f., апанаціъ, (лéфа апъале а фіілоръ ші фіічелор de domniторї).
Apathie, f., непъсаре, апатіъ.
Apfel, m., мъръ; in einen sauren Apfel beißen, факъ de сілъ бъкъросъ; din сілъ факъ віртъте; der — fällt nicht weit vom Stamm, аштіа нъ саре департе de тълпінъ.
Apfelbaum, m., мъръ (арвореле).
Apfelbrei, m., чіръ, мартеладъ de мере.
Apfelessig, m., оцетъ de мере.
Apfelförmig, a. ші ad., ка мъръл, мъріформъ.
Apfelgarten, m., мъретъ, гръdінъ къ мерї.
Apfelgebackenes, n., Apfelkuchen, m., Apfeltorte, плъчінтъ, коптъръ de мере, тортъ.
Apfelgrau, a. ші ad., мъріъ, гълбіъ.
Apfelgrün, a. ші ad., верde deскісъ.
Apfelium, n., (ꙟп астр.) афеліъ.
Apfelmost, m., мъстъ de мере.
Apfelmuß, n., в. Apfelbrei.
Apfeln, v., ein geapfeltes Pferd, калъ къ пете мърії.
Apfelrund, a. ші ad., ротъndъ ка мърълъ.
Apfelquitte, f., мъръ гътіїосъ.
Apfelsauer, a. ші ad., акръ ка мърълъ.
Apfelsäure, f., акріме de мъръ.
Apfelschale, f., кóжъ de мъръ.
Apfelschimmel, m., калъ съръ меріъ.
Apfelsine, f., мърішоръ, мъръ de Xina.
Apfelwein, m., вінъ de мере.
Aphorismus, m., афорістъ, сінтінцъ скъртъ, ꙟпвъцътъръ скъртъ.
Aphoristisch, a. ші ad., афорістікъ.
Apodictisch, a. ші ad., апоdіктікъ, веdератъ, конвінгъторїъ.
Apokalypse, f., апокаліпсълъ апостолълъї Ioan, deскоперіре, скріптъръ пелъмърітъ, аскъпсъ, містеріóсъ; ревелаціъне секретъ.
Apokryphisch, a. ші ad., апокріфікъ, de-некрезътъ, nedemnъ-de-крезътъ, неаътентікъ, къ ꙟпdoіалъ, несігъръ, неаdеверітъ.
Apologie, f., аполоціъ, скріптъръ апъръторе, къвъптъ апъръторїъ.
Apoplexie, f., апоплексіъ, гътъ, (катароїъ, damла).
Apostasie, f., апостасіъ, рекъdере dела кредінцъ, абжъръ, абжърътъръ а кредінцеї.
Apostel, m., апостолъ.
Apostelamt, n., апостолатъ, апостоліъ.
Apostelgeschichte, f., фаптеле апостолілор, історіа апостолілоръ.
Apostelsalbe, (ꙟп med.), ъпсóреа апостолілоръ, (din 12 інгредіінце).
Apostrophe, f., (ꙟп ортогр.) семпъл скъртъреї, скъртътóре, апострофъ; (ꙟп ретор.) авворбіре; мъстраре, мъстрътъръ.
Apostrophiren, v., скъртъ, пънъ скъртътóре, апострофезъ; мъ adресезъ, ꙟпdрептъ къвъптъл кътръ о персóнъ, сéъ кътръ ъп лъкръ персоніфікатъ; мъстръ; ꙟпфръптъ.
Apotheke, f., спіцеріъ, апотекъ, бътікъ de спіцеріъ.
Apotheker, m., спіцерїъ, апотекарїъ.
Apothekerbuch, n., фармакопеъ, речептарїъ.
Apothekerbüchse, f., кътіóръ de спіцерії.
Apothekergewicht, n., пънтъ, пondъ medічінале.
Apotheose, f., ꙟпzeіре, ꙟпzeіціъне; лаъdъ некъмпътатъ; апотеосъ.
Apparat, m., аппаратъ.
Apparelle, f., (ꙟп архітектъръ) къраре піезішъ.
Appel, m., (ла солdацї), аппелъ, кіемаре.

Appellation, f., апелъціѵне, апелѣ.
Appetit, m., апетитѣ, апеціпцъ, пофтъ de мънкаре.
Applaus, m., апплаѵсѣ, семнѣ de плъчере, de лаѵдъ, плеспітъръ дп пълмі.
Applicatur, f. (дп мѣсікъ), апплікътъра деџетелор, пѣсетъръ.
Appretur, f., апретъръ, лѣстрѫ датѣ џесетърелор.
Aprikose, f., апрікóсъ (ѫп соіѣ de пóмъ).
April, m., Апріле, Пріерѣ.
Aprilnarr, m., певънѣ de прima Апріле.
Aprilwetter, n., тімпѣ скімъчосѣ, скімъаверѣ.
Aquäduct, m., апъдѫкѣ, (џеве, каналѣ de апъ).
Aquamarin, m., апатарінъ, пéтръ преџіóсъ, верde ка апа мъреі.
Aquator, m., екѵаторѣ, лініъ міézѣ-поппіале.
Aquavit, m., вінарсѣ (ракіѣ префъкътѣ.
Arabeske, f., аравескѣ (дп артеа піттъреі).
Arak, m., аракѣ, бевъръ спіртѵóсъ din ѵрezѣ.
Arbeit, f., лѣкрѫ, лабóре, трапъдѣ, мѫпкъ; трéбъ, окѵпъџіѵне; остепéлъ, фатігъ; kopfbrechende —, лѣкрѫ бътъторіѣ de капѣ, остеніторіѣ de минте; das iſt vergebliche —, é остепéлъ перdътъ; ihr Kleid iſt in der —, токта се лѣкръ ла хаіна dтале; das iſt von meiner —, ачéста е din фавріка mea; das macht mir viel —, дмі къшънъ фатігъ мѫлтъ; ich habe viel —, amѣ мѫлтѣ de лѣкрѫ, съптѣ фóрте окѵпатѣ; das iſt nicht meine —, ачéста пѣ е трéба mea; er lebt von ſeiner Hände —, елѣ тръіеште din мѫпка, din лѣкрѫл, din лабóреа мъпілор сале; nach gethaner — iſt gut ruhen, dупъ лѣкрѫ е dулче рънаосѫл; an die — gehen, мъ апѫкѣ de лѣкрѫ; einen an die — ſtellen, мѫпѣ ла лѣкрѫ пе чінева; gelehrte —, лѣкрѫ літерарѣ, операъ штііпціфікъ; ſchlechte —, лѣкрѫ рѫѣ, лѣкрацѣ; getriebene —, лѣкрѫ de кlакъ; wie die —, ſo der Lohn, кѫт é лѣкрѫ, é ші сімѣріа, кѫт é сфъптѫл, ші тътъіа.
Arbeiten, v., лѣкрѫ, лаборѣ; мѫнческѣ; операѣ; факѣ трéбъ, мъ окѵпѣ; остепескѣ, мъ фатігѣ; трапъdѣ; heimlich woran —, лѣкрѫ чева пе аскѵнсѣ; obenhin —, лѣкрѫ ка de дорѣ, тъndълескѣ; ſich hinein —, пътрѫndѣ кѣ остепéлъ; aus allen Kräften —, лѣкрѫ din ръспътері; der Wein arbeitet gut, мѫстѫл ферве бine.
Arbeiter, m., лѣкръторіѣ, лабораторіѣ, мѫнчіторіѣ.
Arbeiterin, f., лѣкръторе, мѫнчіторе.
Arbeitſam, a. ші ad., indѫſtріосѣ, деліџінте, лаборіосѣ, непрецетъторіѣ, аттівѣ, сілторіѣ.
Arbeitſamkeit, f., непрецетѣ, аттівітате, indѫſтріѣ, деліџінцъ, сілінцъ, сіргѵінцъ,
Arbeitsbeutel, m., траістъ.
Arbeitsbiene, f., албінъ лѣкръторе.
Arbeitshaus, n., касъ de лѣкрѫ, касъ de корепціѵне пентрѫ чеі ленеші.
Arbeitsleute, m. pl., лѣкръторі, мѫнчіторі.
Arbeitslohn, m., платъ, сімѣріѣ, лéфъ, факѣ пентрѫ лѣкрѫ.
Arbeitsmann, m., лѣкръторіѣ, аргатѣ, сімѣріерѣ.
Arbeitsſtube, f., одаіъ, къмаръ de лѣкрѫ.
Arbeitsſtunde, f., óръ de лѣкрѫ.
Arbeitstag, m., zi de лѣкрѫ.
Arbitrage, f., (ла пегѣцет.), арбітрацѣ, жѫdекатъ прін арбітрі.
Arcade, f., аркадъ (дп архітект.)
Archäologe, m., археологѣ, ворбіторіѣ de датіне антіче.
Archäologia, f., археолоџіъ.
Arche, f., аркъ (а лѣі Noax); ладъ, сікріѣ.
Architect, f., архітектѣ, артістѣ, мъіестрѫ de клъdітѣ.
Architectur, f., архітектъръ.
Architrav, m., архітравѣ, (дп архітектъръ), кóрda прінчіпале.
Archiv, n., архівѣ.

Archon, m., (ла елінї) архонѣ, архонтѣ, ѕнѕл din капії репѕвлічеї.

Arctisch, a. ші ad., арктікѣ, miezѣ-попцiале, nordікѣ.

Arekabaum, (ѧн ботанікъ) арекъ.

Arealgröße, f., търіme ареале.

Areometer, m., ареометрѕ, тъсѕръторїѕ de аерѣ.

Arg, a. ші ad., ръѣ, ръѕтъчосѣ, стрікатѣ, деправатѣ, das ist zu —, ачéста é преа тѕлтѣ; die Welt liegt im Argen, лѕтеа е стрікатъ, деправатъ; auf arge Gedanken kommen, девінѣ ла кѕцете реле.

Argdenkend, a. ші ad., препѕнъторїѕ, бънѕіторїѕ, отѣ кѕ кѕцете ѧнтѕнекóсе.

Ärger, m., dicгѕстѣ, сѕпъраре, ѧнтрістъчѕне; пъказѣ; vor — bersten, крепѣ de пъказѣ.

Ärgerlich, a. ші ad., dicгѕстъчосѣ, скъndълосѣ, сѕпъръчосѣ; пъкъжічосѣ; ärgerliche Sache, лѕкрѕ скъndълосѣ; er ist ärgerlich über jede Kleinigkeit, елѣ се тѕрбѕръ пентрѕ тóте nimікѕріле, багателеле; er ist — auf mich, елѣ есте тъніосѣ пе mine.

Ärgern, v., act. сѕпърѣ, тъніїѕ, daѣ скandалѣ, скъndълескѣ, тъхнескѣ; пъкъжескѣ; — v. recipr. тъ сѕпърѣ, тъ тъніїѕ, тъ скъndълескѣ, тъ тѕрбѕрѣ, тъ алтерезѣ; die Jugend —, скъndълескѣ орї коррѕтпѣ жѕnimea; dieser Verlust hat ihn sehr geärgert, ачéстъ перdере ѧл сѕпъръ фóрте; Jedermann ärgert sich über diese Ungerechtigkeit, тотѣ отѕл се скъndелеште, се dicгѕстъ пентрѕ ачéстъ nedрептате.

Ärgerniß, n., скandалѣ; сѕпъраре, тъхнічѕне.

Arglist, f., віклеnіъ, фінецъ, астѕцiъ, ръінцъ, шіреціъ; das ist eine teuflische —, аста é о тъіестріъ diaволéскъ.

Arglistig, a. ші ad., віклéнѣ, астѕтѣ, фінѣ, ръѕтъчосѣ, шіретѣ; тъіестросѣ, артіфічіосѣ.

Arglos, a. ші ad., сімплѕ, невіклéнѣ, перъѕтъчосѣ, фъръ ръѕтате.

Arglosigkeit, f., карактерѣ сімплѕ, карактерѣ фъръ фінеце, сімплітате.

Argsinnig, a. ші ad., в. Argwöhnisch.

Argument, n., пробъ, аргъмънтѣ, компробъцiѕне (dовадъ).

Argumentiren, v., аргѕмънтезѣ, провѣ, компровѣ.

Argwille, m., воінцъ реа.

Argwohn, m., препѕсѣ, не'нкредере, dіскредере, ѕмбрацїѕ (дела ѕмбръ, къчї препѕіторїѕл петрече ка ѧнтр'ѕнѣ досѣ ѕмбросѣ), сѕспіцiѕне, бънѕіалъ (dѕпъ провінцiалістѕл Църеї рот.); — schöpfen, кадѣ ла препѕсѣ.

Argwöhnen, v., препѕнѣ, нѕ тъ ѧнкредѣ, сѕспіцезѣ; er argwöhnte nichts, елѣ нѕ се ѧndoia de nimікѣ.

Argwöhnig, argwöhnisch, a. ші ad., препѕіторїѕ, не'нкрезеторїѕ, ѕмбрацїосѣ.

Arie, f., аріъ, аріетъ, кънтекѣ.

Aristarch, m., арістархѣ, adікъ жѕdекъторїѕ аспрѕ de арте.

Aristokrat, m., арістократѣ, отѣ фрѕнташѣ, (сéѣ dѕпъ семніфікъцiѕнеа етімол. елінъ) отѣ din чеї маї бѕнї.

Aristokratie, f.. арістократіъ, фрѕнтъшіме, боіеріме.

Aristokratism, m., арістократістѣ, боіерістѣ.

Arithmetik, f., арітметікъ, сокотéлъ, штіінца de а сокоті, de а калкѕла.

Arithmetiker, m., арітметікѣ.

Arlesbeere, Arleskirsche, f., сóрбъ (о пóтъ).

Arm, a. ші ad., съракѣ, сърманѣ, ліпсітѣ, месерѣ (ѧн лімба бесер.); калікѣ; dicграцiатѣ, месераверѣ; ich armer Mensch! съракѕл de mine! armer Schelm, armer Teufel! ваї de капѕл лѕї, ваї de елѣ; er ist so arm, daß er kaum das liebe Brot hat, елѣ авіа ѧшї пóте къштіга о пъне de тóте zілеле: елѣ тръіеште din тънъ ѧн гѕръ; — werden, а се калічі; — machen, а съръчі, а калічі пе чінева.

Arm, m., брацȣ̆, бръпкъ; рамȣ̆ (ла ȣп рѫȣ̆); dicke runde —, браце гро́се dopdoлiї; große starke —, въпо́се; weltliche —, брацȣ̆ секȣларе; die Arme ausbreiten, ѫптindȣ̆ брацеле; einen mit offenen Armen empfangen, прiїmескȣ̆, речепȣ̆ пе чiпева кȣ брацеле deскiсе; die Arme entblößen, deсвълїȣ, сȣффȣлкȣ̆, ръсфръпгȣ̆ брацеле; mit dem — umfassen, ѫмбръцiшезȣ̆; am — führen, dȣкȣ̆, кondȣкȣ̆, портȣ̆ de брацȣ̆; einem unter die — greifen, ѫптindȣ̆ кȣїва ажȣторїȣ; ein Kind auf den Arm nehmen, iaȣ̆ ȣпȣ̆ прȣпкȣ̆ ѫп браце; sich einem in die Arme werfen, тъ арȣпкȣ̆ ѫп брацеле кȣїва.

Armadill, n., armadiлȣ̆ (о вiїетате).

Armatur, f., артътȣръ.

Armband, n., брацелетъ, бръцаре.

Armbein, n., осȣл брацȣлȣї.

Armbinde, f., фашъ, легътȣръ de брацȣ̆; лопъцiкъ.

Armbruch, m., фръптȣръ, рȣптȣръ de тъпъ.

Armbrust, f., валестръ (о артъ).

Armee, f., арматъ, о́сте, оштiре.

Ärmel, m., тъпекъ; das läßt sich nicht aus den — schütten, аста пȣ се по́те къштiга кȣ ȣпа кȣ до́ъ, пȣ о поцї скȣтȣра din тъпече.

Ärmelholz, n., тъпекарїȣ (ȣп калȣпȣ̆ ла кроiторї, пе каре калкъ тъпечеле.

Armenanstalt, f., оспiталȣ̆, оспътърiъ de сърачї.

Armenbüchse, f., кȣтiа сърачiлор.

Armengeld, n., ванiї сърачiлор, елемосiпъ.

Armenpflege, f., грiжъ de сърачї.

Armenpfleger, m., епiтропȣ̆, ѫпгрiжiторїȣ de сърачї.

Armenrecht, n., dрептȣл, dрiтȣл сърачiлор.

Armenvogt, m., вегiторїȣ, сȣправегiторїȣ de сърачї.

Armenwesen, n., сърънiстȣ̆, паȣперiстȣ̆.

Armfeile, f., пiлъ таре, фъръ тъпȣпкїȣ.

Armflechse, f., нервȣл, тiпга брацȣлȣї.

Armgeschmeide, n., бръцаре; кътȣшї.

Armharnisch, m., скȣтȣ̆ de брацȣ̆, артътȣръ de брацȣ̆.

Armhöhle, f., сȣпцiо́ръ.

Armig, a. шi ad., бръцатȣ̆, бръцосȣ̆; langarmig, кȣ браце лȣпцї.

Armiren, v., артȣ̆ (ȣпȣ̆ магнетȣ̆).

Armlehne, f., бръцарїȣ, скаȣпȣ̆ кȣ брацȣ̆.

Armleuchter, m., кandелабрȣ, кandелабрȣ бръцатȣ̆.

Ärmlich, a. шi ad., съръкосȣ̆, калiкосȣ̆.

Armschnalle, f., фермалiъ, аграфъ, копчiъ дела тъпъ.

Armsdick, a. шi ad., гросȣ̆ ка брацȣл.

Armselig, a. шi ad., съракȣ̆, съръкȣцȣ̆, лiпсiтȣ̆, тiсераверȣ̆; er ist — gekleidet, ел есте ѫмбръкатȣ̆ ка ваї de елȣ̆.

Armsessel, m., Armstuhl, скаȣпȣ̆ кȣ брацȣ̆, жъцȣ̆.

Armuth, f., съръчiъ, лiпсъ, тiсерiъ; Geistesarmuth, съръчiа de спiрiтȣ̆; sich der — annehmen, ажȣтȣ̆ пе сърачї; in die äußerste — gerathen, ажȣпгȣ̆, девiпȣ̆, кадȣ̆, съптȣ̆ редȣсȣ̆ ла чеа din ȣртъ съръчiъ; ажȣпгȣ̆ ла сапъ de лемпȣ̆; ръмъпȣ̆ съракȣ̆ ка пiлȣгȣл.

Ärnte, f., в. Ernte.

Aromatisch, a. шi ad., аромaтiкȣ̆, бiпемiросiторїȣ, кȣ тiродепiї.

Arquebusade, f., аркебȣсадъ, о апъ de pane.

Arrest, m., арестȣ̆, прiпсо́ре, ѫпкiсо́ре, децiпе́ре; (пентрȣ коръвiї) емварго; im — sein, а фi ѫп прiпсо́ре.

Arretiren, v., арестȣ̆, арестезȣ̆, пȣпȣ̆ ла прiпсо́ре, децiпȣ̆ (попрескȣ̆).

Arrha, (ѫп лецї) дарȣ̆ de пȣптъ, архъ.

Arsch, m., кȣрȣ̆, шезȣтȣ̆; es ist Alles im Arsche, тотȣ̆ с'а пердȣтȣ̆, ачéста е о трéбъ пердȣтъ.

Arschleder, n., (ла монт.) пелеа депȣсȣ̆ ла кȣрȣ̆.

Arsenal, n., арсеналȣ̆, артарїȣ, артамъптарїȣ (ла таре пентрȣ коръвiї).

Arsenik, m., пéтра шоречелѫлѫї, шоречікъ, сърічікъ, арсенікѫ.
Arsenikalisch, a. ші ad., арсенікосѫ.
Arsenikkönig, m., (ѧn хіміъ) регѫлѫ de арсенікѫ.
Arsenikſäure, f., акріме, ачідѫ de арсенікѫ.
Art, f., (векїѫ) арътѫръ.
Art, f., соїѫ, сортѫ, спіцъ, фелїѫ, расъ; modѫ, формъ, мъперъ; калітате; ѧнсѫшіме; карактерѫ; кondіціѫне; патѫръ; datinъ, ѫсанцъ; nach Art und Weiſe, dѫпъ manepa, кѫ modѫл, ѧn конформітате; nach — der Franzoſen, пе францозеште; auf eine gute —, mit guter Weiſe, кѫ ѫnѫ modѫ бѫnѫ, кѫ о manepъ фрѫмóсъ; auf dieſe —, ѧn modѫл ачеста; er iſt einzig in ſeiner Art, елѫ пѫ'шї маї аре пъреке; aus der — ſchlagen, a deцenepa, a се стріка соіѫл; einen mit guter — los werden, a скъпа de чінева кѫ ѫn modѫ бѫnѫ; auf eine ſonderbare —, ѧnтрѫ ѫnѫ modѫ кѫріосѫ, ѧnтрѫ ѫnѫ modѫ стръінѫ; Pferd von guter —, калѫ de соїѫ бѫnѫ; das Kleid iſt nach der neueſten —, ачестѫ вестмънтѫ е фъкѫтѫ dѫпъ moda чеа маї нóъ; Sie möchten es ihm auf eine gute — zu verſtehen geben, кѫ о manepъ фрѫмóсъ фъ'л съ прічéпъ; er läßt nicht von der —, елѫ пѫ'шї ласъ datina (пъравѫл).
Artacker, m., пъмънтѫ de аратѫ, цéрінъ аратівъ, къмпѫ кѫлтіватѫ.
Artbar, arthaft, a. ші ad., продѫптівѫ, poditopїѫ.
Arten, v., сéмънѫ, ресéмънѫ, ѧmї пъстрезѫ калітатеа, соіѫл; gut geartetes Kind, копілѫ біне крескѫтѫ, копілѫ de патѫръ бѫnъ; dieſer Menſch iſt nicht gut geartet, ачеста é ѫnѫ омѫ стрікатѫ; die Menſchen ſind ſo geartet, daß ... карактерѫл óменілор есте ашеа, ѧnкът ...
Artig, a. ші ad., біне крескѫтѫ, біне edѫкатѫ; політѫ, плъкѫтѫ, граціосѫ; фрѫмосѫ; жоліосѫ, елегантѫ, галантѫ; ръсфъцатѫ; delікатѫ; кѫріосѫ, дешенцатѫ; das iſt doch —, аста тот е дешенцат; ſie hat ein artiges Geſicht, еа аре о фацъ плъкѫтъ, фрѫмошікъ, жоліóсъ; thun ſie nicht gar zu —, пѫ фі преа копілъросѫ; er hat recht artige Kinder, ел аре копії преа біне крескѫцї; die Dame empfing mich —, dama me пріїмі галантѫ; ſie tanzt —, еа данцъ жоліосѫ, граціосѫ.
Artigkeit, f., галантеріъ, політецъ, граціъ, граціосітате, кѫвіінцъ.
Artikel, m., артікѫлѫ; пѫнтѫ; ſchweigen wir über dieſen —, съ тъчемѫ асѫпра ачестѫї пѫнтѫ.
Artikelbrief, m. (ѧn марінъ), opdinanцъ de марінъ.
Artikuliren, v., артікѫлезѫ, ростескѫ, деспарцѫ, дескеїѫ.
Artillerie, f., артілеріъ, тѫпъріъ.
Artilleriewagen, m., карѫ de артілеріъ.
Artilleriſt, m., артілерістѫ.
Artiſchoke, f., anгінаръ, артічокъ.
Artiſt, m., артістѫ.
Artland, n., цéрінъ.
Arum, n., арѫмѫ (плантъ), мърчецїѫ, барба лѫї Арон, ѫнгѫрóікъ.
Arvelen, f. pl., арвеле, ѫn соїѫ de пѫчї de брадѫ.
Arzen, arzten, v., (векїѫ), віndекѫ.
Arznei, f., medічінъ, medікъмънтѫ, дофторіъ, (лéкѫ); — gegen Gift, antidотѫ; ſtärkende —, medічінъ ѧnтърітóре, рестаѫрътóре.
Arzneibuch, n., карте de medічіне, dіспенсъторїѫ.
Arzneien, v., medічінезѫ, тръіескѫ кѫ medічіне.
Arzneiglas, n., фіóлъ, бѫтеліъ, стіклѫцъ de medічінъ.
Arzneigeruch, m., міросѫ de medічінъ.
Arzneikunde, f., Arzneigelehrſamkeit, f., medічінъ, штіінца medічінеї.
Arzneimittel, n., medікъмѫнтѫ, medічінъ, pemezїѫ.
Arzneipflanze, f., плантъ, бѫрѫіанъ de medічінъ, de лéкѫ.
Arzneitare, f., таріфъ, тапсъ de medічіне.

Arzneitrank, m., веѫтѫръ medічinaле, dекоптѫ.
Arzneiwaare, f., dрогѫ, dрогъріъ.
Arzneiwissenschaft, f., medічinъ, штіinцъ medікъ, арте medікъ.
Arzneizettel, m., речептъ.
Arzt, m., medікѫ, dофторѫ de medічinъ; schlechter —, medікастрѫ.
Ärztlich, a. ші ad., medікале, че се ціne de medікѫ.
As, n., асѫ, ѫнѫл (ꙟн кърцї de жокѫ).
Asant, m., асъ, ръшinъ ѫскатъ; stinkender —, асъ пѫтѫрóсъ (assa foetida).
Asbest, m., асбестѫ (о пéтръ).
Asbestholz, n., асбестѫ лemnосѫ.
Ascariden, pl., аскарizї, вермї ꙟн мацѫл кѫрѫлѫї, маї вѫртосѫ ла патima de трѫпшї.
Ascet, m., аскітѫ, сіхастрѫ.
Asch, m. óлъ de флорї, търѫмъ, ръварїѫ.
Aschblei, n., бісмѫтѫ, тѫтеа (металѫ).
Asche, f., чепѫшъ; glühende —, спѫzъ; in — verwandeln, префакѫ ꙟн чепѫшъ; die — der Todten stören, тѫрбѫрѫ чепѫша челор ръпосацї.
Aschenbad, n., (ꙟн хіmіъ), баіе de чепѫшъ.
Aschenbrenner, m., чепѫшерїѫ.
Aschenbrödel, n., чепѫшерéсъ, adікъ фемеіъ ѫрѫтъ ші неспълатъ.
Aschenfarbe, f., Aschfarbe, колóре чепѫшіъ.
Aschenkrug, m., ѫрнъ, óлъ de чепѫшъ.
Aschenloch, n., котлонѫ de чепѫшъ.
Aschensalz, n., поташъ, саре de чепѫшъ.
Aschenschweller, m., в. Aschenbrenner.
Aschentopf, m., в. Aschenkrug.
Aschenzieher, m., тѫрталінѫ (о пéтръ).
Ascher, m., лешіетóре, аргъсéлъ, dѫбéлъ.
Aschermittwoch, f. (ла катол.), меркѫреа чепѫшеї, ꙟнчепѫтѫл паресіmілор.
Aschern, v., чепѫшеzѫ, ꙟнчепѫшеzѫ, пресарѫ кѫ чепѫшъ; префакѫ ꙟн чепѫшъ.
Aschgrau, a. ші ad., сѫбчепѫшіѫ.
Aschicht, a. ші ad., ка чепѫша, чепѫшінѫ.
Aschig, a. ші ad., чепѫшосѫ.
Aschkuchen, m., тѫртъ кóптъ ꙟн чепѫшъ.
Aschmeise, f., пецігоїѫ чепѫшіѫ (о пъсърѫікъ).
Aschzinn, n., в. Wismuth.
Asot, m., десфръпатѫ, кѫрварїѫ, асотѫ.
Asphalt, m., асфалтѫ, пъкѫръ.
Asphodill, f., асфоdелѫ, аішорѫ (пл.).
Asphyxie, f., лешінътѫръ de мóрте, асфіксіъ.
Aspiration, f., аспіръціѫне, ростіре аџеръ.
Aß, n. pl., Asses, ассѫ, гранѫ, гръѫнте (64 ꙟнтрѫ ѫнѫ dрамѫ); beide Asse, doї ассї, амбї ассї.
Assekurant, m., ассекѫранте, ассекѫръторїѫ.
Asiekuranz, f., (ꙟн комерчїѫ) ассекѫранцъ, ассекѫръціѫне.
Assekuranzkompagnie, f., компаніъ de ассекѫранцъ.
Assekuriren, v., ассекѫрѫ, ассігѫрѫ; eine Schiffsladung —, ассекѫрѫ о ꙟнкъркътѫръ de корабіъ.
Assel, f., кънеле бабеї, къркъіакѫ (плантъ).
Assemblée (zi асамблé), f., adѫнанцъ, соціетате.
Assentiren, v., ассімцѫ, консімцѫ, тъ ꙟнвоіескѫ; ꙟнролеzѫ ла óсте.
Assessor, m., ассесорѫ, adшеzеторїѫ.
Assiette, f., талерѫ, танцерѫ, фарфѫріъ (de сосѫ, орї de сѫпъ).
Assignat, Assignation, f., ассемпатъ, ассемпъціѫне, поліцъ, сінетѫ dела статѫ, пе каре чінева аре съ іа банї.
Assigniren, v., ассемпѫ, факѫ поліцъ.
Assisen, pl., жѫdекъторї (ла францоzї).
Assisenhof, m., кѫрте de жѫdекатъ.
Assotiation, f., ассоціаціѫне.
Associé, m. (zi ассосіé), ассоціатѫ, ассоцітѫ (товарошѫ).
Assonanze, f., ассѫнанцъ.
Assortiment, n. (zi ассортіman), ассорцімънтѫ, деспърціреа мърфеї dѫпъ калітатеа еї.
Ast, m., рамѫ, рамѫръ, крéнгъ, кракъ; nodѫ, чїотѫ; чїѫтѫрѫ.

Ästchen, n., ръмѫрелѫ, ръмішорѫ, ръмѫлецѫ.
Ästen, v., мъ ръмѫрескѫ.
Aster, f., астерікъ (о плантъ).
Asterisk, m., стеліцъ, астеріскѫ (ꙟп скрісорї).
Asthenie, f., (ꙟп med.), непѫтінцъ трѫпéскъ, астеніъ.
Ästhetik, f., естетікъ, штіінца фрѫмосѫлѫї, кѫлтѫра фрѫмосѫлѫї.
Ästhetisch, a. ші ad., естетікѫ.
Asthma, m., астмъ, пъдѫфѫ.
Asthmatiker, a. ші ad., астматікѫ.
Astholz, n., ръмѫрї, лемне din ръмѫрї, крепцї, лемнѫ крепгѫросѫ.
Ästig, a. ші ad., ръмѫросѫ, крепгосѫ, крепгѫросѫ.
Astling, m., пъсърѫїкъ кѫ тїѫлеа.
Astrognosie, f., астрогносіъ.
Astrolabium, n., (ꙟп матем.) астролабіѫ.
Astrolog, m., астрологѫ, гъчіторїѫ дѫпъ стеле.
Astrologie, f., астролоціъ.
Astronom, m., астрономѫ.
Astronomie, f., штіінца деспре стеле, астрономіъ.
Astronomisch, a. ші ad., астрономікѫ.
Astwerk, n., ръмѫріме, крепгъріме.
Asyl, n., асілѫ, локѫ de скъпаре, адъпостѫ.
Atelier, (zi ателіé), n., лѫкръторіъ, ателіъ, офічінъ, odaia ѫnde лѫкръ ѫн артістѫ.
Atheist, m., негъторїѫ de Dzeѫ, атеістѫ.
Atheism, m., негаре de Dzeѫ, атеісмѫ.
Atheistisch, a. ші ad., атеістікѫ.
Athem, m., ръсѫфларе, ръсѫфлетѫ, ръспіріѫ, ръспіръціѫне; in einem —, тотѫ ꙟптр'ѫнѫ сѫфлетѫ; er holt kaum —, ел абїа маї ръсѫфлъ; kurzen — haben, ръсѫфлѫ скѫртѫ; langen — haben, ръсѫфлѫ ѫшорѫ; zu — kommen, апѫкѫ ръсѫфлетѫ, ръспірѫ; übelriechender —, сѫфларе греа, сѫфларе пѫтѫрóсъ; einen im — erhalten, цінѫ пе чіпева ꙟп ръсѫфлетѫ, даѫ кѫїва сперанцъ.
Athembar, a. ші ad., ръспіраверѫ.
Athemholen, n., ръспіръціѫне, ръсѫфларе.
Athemlos, a. ші ad., фъръ ръсѫфларе, еспіратѫ.
Athemlosigkeit, f., греѫтате de а респіра, (ꙟп med.) аппéа.
Athemzug, m., респіръціѫне, ръсѫфларе; bis zum letzten —, пънъ ла челѫ din ѫрмъ респіріѫ.
Athenäum, n., атенеѫ, соціетате de óменї ꙟпвъцацї.
Äther, m., етерѫ, сѫбстанца чеа маї фінъ ші маї флѫідъ; Vitrioläther, етерѫ de вітріолѫ.
Ätherisch, a. ші ad., етерікѫ.
Athlet, m., лѫптачіѫ, (ла антічї) атлетѫ ꙟп жокѫрї пѫбліче.
Athmen, v., ръсѫфлѫ, ръспірѫ, трагѫ аерѫл ꙟп плъмънї.
Atlant, m., (ꙟп архітект.) атланте.
Atlas, m., атласѫ, кѫлецере de харте цеографіче.
Atlaß, m., атласѫ, сатінѫ, матеріъ de мътасъ.
Atlaßartig, a. ші ad., ка атласѫл, атласіѫ.
Atlaßband, n., пантлікъ, корделъ de атласѫ.
Atlaßbeere, f., сóрбъ.
Atlaßen, a. ші ad., de атласѫ, de сатінѫ.
Atlaßgrund, m., (ла фабрік.) кътпѫ de атласѫ.
Atlaßmacher, m., сатінарїѫ.
Atlaßzeug, n., матеріъ de атласѫ.
Atmosphäre, f., атмостферъ, черкѫ, реціѫне de аерѫ.
Atmosphärisch, a. ші ad., атмосферікѫ.
Atom, m., атомѫ, пѫлбере, пѫнтѫ, пъртічікъ de сѫбстанцъ атът de мърѫнтъ, ꙟпкът съ пѫ се пóтъ вedea кѫ окії неармацї.
Atomenlehre, f., штіінцъ деспре атомї, атомісмѫ.
Atomist, m., атомістѫ.
Atonie, f., (ꙟп med.), атоніъ, непѫтінца, слъбічѫнеа первілор.
Atramentstein, m., пéтръ вітріолóсъ, атраментарїѫ.
Attestat, n., адеверінцъ, аттестатѫ, чертіфікатѫ.

Attich, m., бозъ (о бърбіанъ).
Attichſaft, m., сокъ de бозъ.
Attiſch, a. ші ad., атікъ, de Atina; фінъ, аџеръ, істеџъ.
Attitude, f., аттітудъ, пъртареа, џіпереа трупълуї, пъсетъръ, стътътъръ.
Attrape, f., кълкапъ, кърсъ.
Attrapiren, v., аппъкъ, prindъ.
Attribut, n., аттрібътъ, лпсъшіте.
Ätzel, f., коџофапъ, царкъ; перъкъ.
Ätzen, v., корродъ (къ апъ таре), сапъ, гравезъ, таїъ, каътерізезъ (о таблъ de арамъ).
Ätzend, a. ші ad., корросівъ, каъстікъ.
Ätzgrund, m., фъндъл, пътъра de корросъ къ апъ таре.
Ätzkraft, f., каъстічітате.
Ätzkunſt, f., арте, тъіестріъ de a корпóde.
Ätzlauge, f., леші къ каъстікъ.
Ätzmittel, n., корродатъ.
Ätznadel, f., акъ de корросъ (ла граверї).
Ätzpulver, n., пълбере корросівъ, корозътóре.
Ätzſtall, m., дълтъ, оџелъ de съпатъ лп арамъ.
Ätzung, f., корросіъпеа, лъкрареа апеї тарї.
Ätzwaſſer, n., апъ-таре.
Au! interj., аъ, алеъ!
Auch, conj., лпкъ, ші, асемепеа; ich auch nicht, нічї еъ пъ; wenn auch, де ші; wer es auch ſei, фіъ орї ші чіпе; ſo groß er auch iſt, фіъ елъ къть de маре; wenn er auch mein Bruder wäre, де ар фі ші фрате меъ, фіе тъкар ші фрате меъ; ſollte es auch ſein Unglück ſein, токта de ар ші авеа елъ непорочіреа.
Auction, f., ліцітъџіъпе (мезатъ), въпзаре ла товъ.
Audienz, f., аъdііпџъ, аскълтаре, — geben, прііпескъ лп аъdііпџъ, аскълтъ пе чіпева.
Audienzſaal, m., салъ de аъdііпџъ.
Aue, f., къмпъ, къмпіъ, шесъ, пратъ, пажіште; рів; ріълеџъ.
Auerhahn, m., кокошъ сълватікъ.
Auerhenne, f., гъіпъ сълватікъ.
Auerochs, m., бовръ, zімвръ, тавръ сълватікъ (de каре акъпъ фóрте рарї се маї афлъ лп Европа).
Auf, препос. de маї мълте семпіфікъџіъпї, кът: съсъ, пе, ла, лп, асъпра, пентръ ка, din, ла, преете, спре, къ; — ла лптреварea wo? woraus? чере dativъ, іар' ла лптребареа wohin? чере акъсативъ. Лп компъперї ачестъ auf лпсémпъ pidikape, лппълџape, deckidepe, penepiipe, depliipe, menipe; зпеорї іаръш требве съ се традъкъ ротъпеште къ препос. dec лп, лп съсъ; алтеорї обвіпе ші пъмаї ка адверъіъ, auf! auf! daцї! xaideцї! влетъ! auf daß, пентръ ка, къ скопъ ка; auf's Beſte, лп модъл челъ маї бънъ; auf's Neue, din поъ; auf dem Lande, ла џéръ, ла къмпъ; auf der Reiſe, ла дрътъ; auf der Stelle, лпдатъ, пъмаї декътъ, іъте, къръпдъ, пе локъ, лп ачестъ мінътъ; auf der Straße, пе страдъ; auf friſcher That, лп фаптъ; auf mein Wort, пе парола, пе оmenia, пе опóреа mea; auf immer, пентръ тотъdeaъna; auf Wiederſehen, ла реведере; auf ein Mal, dintr'odatъ; Unglück auf Unglück, decастръ пеете decастръ, непороkъ преете непороkъ; auf den Abend, de сéръ, спре сéръ; auf Morgen, пе мъне; von Jugend auf, din тінереце; es iſt drei Viertel auf eins, есте dóъспрезече ші треї пътраре; das Fenſter geht auf den Markt, ферéстра се деckide спре піацъ; auf die Welt kommen, вінъ лп лъме, мъ пасъ; auf Leben und Tod, пе віацъ ші мóрте; auf franzöſiſch, пе франџозеште; legt das auf den Tiſch, пъпецї-о пе масъ; das Buch liegt auf dem Tiſch, картеа есте пе масъ; ein Gedicht auf einen machen, факъ о поетъ асъпра къіва; das Mädchen ſpielt auf dem Piano, фетіца къптъ пе піапъ.
Aufackern, v., спаргъ џéріпа къ а-

ратрѫл; рѫпѫ; арѫ din noѫ; ѫнторкѫ о арътѫръ.

Aufarbeiten, v., терminѫ de лѫкратѫ, съвършескѫ лѫкрѫл, ѫndeплinескѫ ѫnѫ лѫкрѫ; лѫкрѫ кѫ остенéлъ; ich habe mir die Hände ganz aufgearbeit, тънеле mi с'аѫ скорцатѫ (скорцiшатѫ) de лѫкрѫ; sich vom Boden —, тъ сколѫ de жосѫ кѫ аневоie.

Aufathmen, v., ръспiрѫ din noѫ.

Aufätzen, v., deскidѫ прin ѫnѫ корросiвѫ; eine Zeichnung —, гравезѫ ѫnѫ decemnѫ кѫ апъ-таре.

Aufbacken, v., кокѫ din noѫ; копсѫтѫ (сфършескѫ) кѫ коптѫл; das Mehl ist aufgebacken, тóтъ фъiна с'а коптѫ.

Aufbähen, v., deскidѫ, факѫ съ спаргъ (прin ѫнкълzелї).

Aufbahren, v., пѫнѫ пе пъсълiї, пе феретрѫ; пе лавiцъ-de мортѫ.

Aufballen, v., гръmъdeскѫ, adѫnѫ ѫn тéнкѫрї (ѫn балѫрї), тенкѫiескѫ.

Aufbansen, v., клъdeскѫ (спопiї ѫn клъї).

Aufbau, m., клъdiтѫръ, констрѫццiѫне (zidipe).

Aufbauen, v., клъdeскѫ, dѫрezѫ, pidiкѫ, констрѫezѫ, ediфiкѫ (zideскѫ), фабрiкѫ.

Aufbaumen, v., тъ кацърѫ (веверiца de копачї).

Aufbäumen, v., ѫnвълiѫ пе сѫлѫ (пънza).

Aufbausen, aufbauschen, v., тъ ѫnфлѫ, тъ ѫnгънфѫ (бешiка).

Aufbefinden, v., тъ афлѫ скѫлатѫ, сънтѫ сънътосѫ; er befindet sich wohlauf, елѫ есте сънътосѫ.

Aufbehalten, v., цinѫ пе капѫ (къчѫла), стаѫ кѫ капѫл коперiтѫ; пъстрezѫ, консервѫ (пóme).

Aufbeißen, v., тѫшкѫ, стрiкѫ кѫ dinцiї, кѫ плiскѫл (пѫчї, сiмбѫрї).

Aufbeizen, v., в. Aufätzen.

Aufbellen, v., сѫблатрѫ, deштептѫ лътръndѫ.

Aufbereiten, v. (ѫn montan.), прегътескѫ.

Aufbersten, v., крепѫ, плеспескѫ.

Aufbewahren, v., пъстрezѫ, консервѫ, пѫнѫ вine, пѫнѫ ла о парте.

Aufbiegen, v., ѫndoieскѫ ѫn сѫсѫ; decdoieскѫ.

Aufbieten, v., комъndѫ, прокiemѫ, конкiemѫ, пѫблiкѫ; сколѫ, ръсколѫ; das Volk —, сколѫ пе попорѫ ла арme; Alles —, ѫmї пѫнѫ тóте пѫтерiле, факѫ тотѫ че е прin пѫтiнцъ.

Aufbietung, f., конкiemаре, конкiemъцiѫне, скѫларе; пѫблiкъцiѫне.

Aufbinden, v., легѫ пе чева, annodѫ; деслегѫ, decnodѫ; десфакѫ.

Aufblähen, v., ѫnфлѫ кѫ аерѫ, ѫnтindѫ; ътвлѫ ѫnгънфатѫ; sich — wie ein Frosch, се ѫnфлъ ка о брóскъ.

Aufblasen, v., ѫnфлѫ; аццiцѫ фокѫл сѫфлъndѫ; сѫфлѫ, кънтѫ пе ѫnѫ iнстрѫментѫ; тъ ѫnгънфѫ.

Aufblättern, v., deскidѫ о карте, фоiezѫ, фрѫnzърескѫ, каѫтѫ ѫn о карте, ѫnторкѫ фоiле; десфоiѫ.

Aufbleiben, v., вегiezѫ, прiвегezѫ, стаѫ deштептѫ, пѫ dopmѫ; стаѫ deскiсѫ (о ѫшъ, о пóртъ); er ist bis Mitternacht aufgeblieben, елѫ вегiъ пънъ ла miezѫл-нопцеї.

Aufblick, m., прiвiре пълцатъ, къѫтътѫръ кътръ черiѫ.

Aufblicken, v., палцѫ окiї, каѫтѫ ѫn сѫсѫ, прiвескѫ ла черiѫ.

Aufblitzen, v., сѫффѫлцерѫ, фѫлцерѫ ѫn сѫсѫ; тъ ескѫ ръпеde.

Aufblühen, v., ѫnфлорескѫ, тъ deскidѫ (бобочiї); просперѫ, naintezѫ; aufblühende Schönheit, фрѫmсецъ пъскъndъ; aufblühende Natur, натѫръ репъскъndъ; diese Blumen werden bald —, ачестеа флорї се ворѫ deскide ѫn кѫръndѫ.

Aufbohren, v., сфлеdерескѫ, гъѫрескѫ, бортескѫ.

Aufbojen, v., (ла mapinapї), ѫшорezѫ, цinѫ deасѫпра о naie прin бѫцї сéѫ бѫтóie.

Aufborgen, v., iаѫ ѫmпрѫmѫтѫ.

Aufbrassen, v., (ла mapinъ), ѫnторкѫ dѫпъ вънтѫ.

Aufbraten, v., фрiгѫ, рефрiгѫ, фрiгѫ din noѫ.

Aufbrauchen, v., ѧнтребꙋїꙋ тотꙋ, консꙋмꙋ.

Aufbrausen, v., клокотескꙋ, еффербꙋ, тъ ѧнфербънтꙋ, daꙋ ѧн клокотꙋ; колкъїꙋ de тъніъ, тъ ѧнфꙋріезꙋ, вінꙋ ѧн фꙋрóре.

Aufbrechen, v., спаргꙋ, рꙋпꙋ, фрънгꙋ; deскidꙋ спъргъndꙋ; пꙋрчedꙋ, тънекꙋ, порнескꙋ; тъ deскidꙋ; пꙋроіезꙋ (о бꙋбъ); ѧнфлорескꙋ; einen Brief —, deскidꙋ о скрісóре; ich werde morgen bei Zeiten —, еꙋ воїꙋ тънека, воїꙋ порні тъне de тімпꙋріꙋ; meine Finger sind von der Kälte aufgebrochen, deцетеле mi с'аꙋ ѧнфлатꙋ de церꙋ.

Aufbrechen, n., Aufbrechung, f., Aufbruch, m., deскісꙋръ, спъртꙋръ, спърсетꙋръ, рꙋптꙋръ; — einer Armee, тънекареа ꙋнеї армате.

Aufbreiten, v., deстindꙋ, десфъшꙋрꙋ, dілъцескꙋ; — das Tischtuch, deстindꙋ пънzътꙋра de масъ.

Aufbrennen, v., консꙋмꙋ арzъndꙋ, містꙋіескꙋ; ѧнарdꙋ, ѧнферꙋ; der Holzvorrath ist aufgebrannt, провісіꙋнеа de лемнꙋ с'аꙋ арсꙋ; ein Zeichen aufbrennen, ѧнсемнꙋ кꙋ ферꙋ ѧнфлъкъратꙋ, ѧнферезꙋ.

Aufbringen, v., pidікꙋ, трагꙋ ѧн сꙋсꙋ, стръпортꙋ; deскidꙋ; крескꙋ, пꙋтрескꙋ; ѧнтродꙋкꙋ; афлꙋ чева, інвентезꙋ, съптꙋ аꙋторꙋ, ѧнчепъторїꙋ ла чева; тъ къпꙋіескꙋ, прокꙋрꙋ, къштігꙋ чева; ѧнтърѫтꙋ, іррітꙋ, тъніїꙋ пе чінева; продꙋкꙋ; einen Betrunkenen —, pidікꙋ пе ꙋнꙋ бéтꙋ; eine Thür —, deскidꙋ о пóртъ; meine Kinder —, ѧмї крескꙋ, ѧмї edꙋкꙋ, ѧмї пꙋтрескꙋ прꙋнчії меї; eine neue Mode —, афлꙋ о modъ нóъ; Zeugen —, продꙋкꙋ марторї; ein Volk, eine Armee —, ръсколꙋ ꙋнꙋ попорꙋ, о арматъ; Geld —, каꙋтꙋ ші афлꙋ, тъ къпꙋїꙋ de банї; ein Wort —, проферїꙋ ꙋнꙋ кꙋвънтꙋ, ein Schiff —, прindꙋ, арестезꙋ о наіе; einen gegen ihn —, ѧнтърѫтꙋ пе чінева ѧн контра лꙋї.

Aufbringer, m., (ѧн марінъ) прінzеторїꙋ.

Aufbruch, m., deскісꙋръ; спъртꙋръ; тънекаре, порніре, маршꙋ, deпартꙋ, пꙋрчеdере.

Aufbrühen, v., опърескꙋ, ѧмmоїꙋ (тържце пентрꙋ віте).

Aufbrüsten, v., deскidꙋ пептꙋл (ла ꙋнꙋ боꙋ), deспептꙋ, таїꙋ пептꙋл.

Aufbürden, v., ѧнкаркꙋ, ѧнсарчінꙋ; ѧмпꙋтꙋ, арꙋнкꙋ віна асꙋпра кꙋіва; man kann ihm nichts —, нꙋ і се пóте ѧмпꙋта німікꙋ.

Aufbürdung, f., сарчінъ, ѧнсърчінаре, ѧнкъркътꙋръ, ѧмпꙋсецїꙋне; ѧнкꙋлпътънтꙋ.

Aufbürsten, v., періїꙋ, daꙋ кꙋ періꙋца ѧн сꙋсꙋ.

Aufdamen, v. (ѧн жокꙋл de кърцї), пꙋнꙋ о damъ престе алта, факꙋ damъ, damezꙋ.

Aufdämmen, v., iezескꙋ.

Aufdämmern, v., се ръварсъ de zi, крéпъ ziоріле, се албеште zioa; es dämmert einige Hoffnung in mir auf, ѧнчепе а се репаште ѧн мine óрешкаре сперанцъ.

Aufdampfen, v., тъ 'палцꙋ ѧн абꙋрї, тъ прéфакꙋ ѧн абꙋрї.

Aufdauern, v., вегіезꙋ, стаꙋ скꙋлатꙋ.

Aufdecken, v., deскоперїꙋ, pidікꙋ коперта, делътꙋрꙋ коперетънтꙋл (ла óлъ); daꙋ пе фацъ, маніфестꙋ, ревелꙋ; ein Geheimniß —, deскоперїꙋ ꙋнꙋ секретꙋ; ѧнтindꙋ а копертъ; Jemandes Schandthaten —, daꙋ пе фацъ фаптеле de рꙋшіне, інфаміїле кꙋіва.

Aufdeckung, f., deскоперіре, deскоперітꙋръ.

Aufdichten, v., ѧнпꙋтꙋ кꙋ nedрептате.

Aufdingen, v., пріїмескꙋ, речепꙋ, токмескꙋ ꙋнꙋ копілꙋ, ꙋнꙋ бъіатꙋ ла о месеріъ; облегꙋ ла ꙋнꙋ сервіцїꙋ (ангажезꙋ).

Aufdingung, f., токмéлъ, пріїміре, облегаре (ангажътънтꙋ).

Aufdocken, v. (ла въпъторї), ѧнфъшꙋрꙋ фꙋніеа, ѧнвълїꙋ.

Aufdonnern, v., deтꙋнꙋ, deштептꙋ прін тꙋнетꙋ; тъ ѧнпоцонезꙋ.

Aufdörren, v., ꙋскꙋ; пъстрезꙋ.

Aufdrängen, v., каdꙋ сілъ, deскidꙋ кꙋ форца; ѧнвіїꙋ кꙋ сіла; тъ

ескѫ (о ideъ ꙟn капѫ); облегѫ а прiїmi; офферiѫ кѫ пѫтереа.

Aufdrehen, v., dессѫческѫ, десторкѫ, десфъшѫрѫ, deскidѫ ꙟnторкъndѫ; ꙟnцепепескѫ сѫчindѫ.

Aufdreschen, v., ꙟnкеїѫ, терminѫ кѫ ꙟmблътiтѫл.

Aufdrieseln, v., в. Drieseln.

Aufdringen, v., в. Dringen.

Aufdringlich, a. ші ad., преа'nбiїеторiѫ, преа'ndemnъторiѫ (imпортѫnѫ).

Aufdrucken, v., аппъсѫ, аппѫnѫ (ѫnѫ сiцiлѫ).

Aufdrücken, v., deскidѫ аппъсъndѫ, аппъсѫ о кóрdъ, ѫnѫ кondeїѫ, ѫnѫ сiцiлѫ, о бѫбъ.

Aufducken (sich), v., mъ pidiкѫ, mъ палцѫ de ѫnde epamѫ пiтѫлатѫ.

Aufdudeln, v., deштептѫ чimпoindѫ.

Aufdunsen, v., mъ ꙟnфлѫ, mъ бѫхъїѫ; er hat ein aufgedunsenes Gesicht, елѫ аре о фацъ пѫхъióсъ; dieser Mensch ist vom Stolze aufgedunsen, ачестѫ omѫ nѫ maї пóте de трѫфiъ.

Aufdunsten, v., mъ палцѫ ꙟn абѫрї, евапорезѫ.

Aufduven, v., сосескѫ кѫ въnтѫл ꙟndъръптѫ.

Aufeggen, v., реграпѫ, ꙟnфоїѫ, скотѫ гръпъndѫ (ръdъчinї).

Aufeinander, adv., ѫnѫл престе алтѫл; ѫnѫл dѫпъ алтѫл; legt die Bücher —, пѫnецї кърцiле ѫnеле престе алтеле; sie müssen — warten, еї требѫе съ аштепте ѫnѫл dѫпъ алтѫл.

Aufeisen, v., спаргѫ, сфармѫ гїаца.

Aufenblatt, n. (ꙟn бот.) лаѫръ, daфinѫ de Алексandpia.

Aufenthalt, m., петречере, mъnере, ръmъnере, шеdере кѫ локѫinца, локѫinцъ; станцъ; ре'nтърziере, amъnape, amъnътѫръ; локѫ de скъпаре, рефѫцiѫ; пеdекъ, обстакѫл; ꙟnкѫркътѫръ; (ла въnът.) ръпаосѫ; копакѫ, (dѫпъ провinч. молdаво-ромъnѫ лѫатѫ dела тѫрчї); ohne —, фъръ amъnape; während meines Aufenthaltes hier, ꙟn тimпѫл петречерiї меле аiчї; diese Sache macht mir viel —, ачестѫ лѫкрѫ mъ ꙟnтърziе mѫлтѫ; — verursachen, къшѫnѫ amъnape.

Aufenthaltsort, m., локѫ de петречере, domiчiлiѫ.

Auferbauen, v., в. Aufbauen.

Auferlegen, v., ꙟnпѫnѫ, ꙟnсарчinѫ, opdinѫ, коmmiтѫ.

Auferlegung, f., ꙟmпѫсетѫръ, ꙟmпѫсецїѫne, opdine.

Auferstehen, v., ꙟnвiїѫ, ре'nвiїѫ, mъ ре-сколѫ.

Auferstehung, f., ре'nвiїере, рескѫлъцiѫne.

Auferwachen, v., ре'nвiїѫ, mъ deштептѫ, mъ реdештептѫ.

Auferwecken, v., deштептѫ, реdештептѫ, рекїеmѫ ꙟn вiїацъ.

Auferziehung, f., в. Erziehung.

Aufessen, v., mъnкѫ тотѫ, консѫmѫ mъnкъndѫ.

Auffädeln, auffädmen, v., ꙟnшiрѫ ші deсшiрѫ, deсфiрѫ.

Auffahren, v., mъ сѫїѫ кѫ тръсѫра; спаргѫ dрѫmѫл; deскidѫ о minъ (ꙟn montan.); ꙟnnалцѫ ѫnѫ локѫ; mъ ꙟnфербъnтѫ, mъ ꙟnфокѫ, mъ iѫцескѫ, mъ ꙟnфѫрiезѫ; man hat viel Dünger auf dem Acker aufgefahren, с'а къратѫ гѫnoїѫ mѫлтѫ пе арътѫръ; die Thür fuhr plötzlich auf, ѫша се deскiсе iѫте; aus dem Schlafe —, тръсарѫ din comnѫ; факѫ ꙟn comnѫ о mішкаре конвѫлсiвъ; vor Freude —, сарѫ, салтѫ de бѫкѫрiъ; das Geschütz —, ꙟnплъnтѫ артiлерiа; im Zorne —, mъ апрindѫ de mъniъ, mъ ꙟnфѫрiезѫ.

Auffahrend, auffahrisch, a. mi ad., mъniосѫ, порniтѫ спре mъniъ, колерiкѫ.

Auffahrt, f., сѫiре, ѫркаре, гѫiре; ꙟnnълцаре (ла черїѫ); сѫiшѫ, deалѫ; тръсърiтѫръ.

Auffallen, v., каdѫ престе . . , сѫпракаdѫ, mъ deскidѫ къzъndѫ (о табакiеръ); батѫ ла окї, сѫпрапрindѫ, mъ mipѫ; mъ ватъmѫ къzъndѫ; der Stein ist ihm auf den Kopf gefallen, пéтра iа къzѫтѫ асѫпра капѫлѫї; das würde zu sehr

auffallen, ачéста преа арȣ вате ла окĭ; Ihr Betragen fiel Allen auf, пȣртареа dтале пȣсе пе тоцĭ ла mipape (францozicmȣл, фраппъ).

Auffallend, auffällig, a. ші ad., бътъторĭȣ ла окĭ, стръinȣ, фраппанте (францozicmȣ).

Auffalten, v., deскрецескȣ, deспътȣрȣ.

Auffangen, v., аппȣкȣ, прindȣ; арестеzȣ; adȣnȣ; der Hund fängt jeden Bissen auf, къпеле аппȣкъ тóтъ фъртътȣра; einen Dieb —, прindȣ ȣnȣ фȣрȣ; das Regenwasser —, adȣnȣ апъ de плóiъ.

Auffangung, f., аппȣкаре, аппȣкътȣръ прinсȣръ.

Auffarben, v., колорезȣ, реколорезȣ, ревъпсескȣ.

Auffasen, auffasern, v., deстрамȣ, deсфірȣ.

Auffassen, v., прindȣ, кȣпрindȣ, pidikȣ; рекȣлегȣ, прічепȣ; рецinȣ; er faßt leicht auf, елȣ прічепе ȣшорȣ; Perlen —, ꙟпфірȣ търцеле.

Auffassung, f., кȣпрindepe, прічепере, ꙟпцелецере, ꙟпцелецinцъ.

Auffassungsvermögen, n., пȣтере, факȣлтате de a прічепе, de a кȣпрinde, факȣлтате ꙟпцелесівъ, копчептівъ, копчепцiȣне.

Auffeilen, v., репілескȣ, пілескȣ din поȣ, daȣ лȣстрȣ кȣ піла.

Auffeuchten, v., реȣmezескȣ.

Auffinden, v., афлȣ, гъсескȣ, deскоперĭȣ; er ist nirgends zu finden, елȣ nікъірĭ пȣ се афлъ.

Auffischen, v., пескȣіескȣ, репескȣіескȣ; афлȣ, скоцȣ кȣ рецелеле (кȣ пъводȣл) din апъ; daȣ престе чева.

Aufflackern, v., auflodern, v., тъ палцȣ ꙟп флакърĭ, тъ ꙟпфлакърȣ.

Aufflammen, v., тъ ꙟпфлакърȣ; vor Zorn —, тъ ꙟпфлакърȣ de тъпіъ.

Aufflattern, v., фълвъĭȣ, тъ палцȣ фълвъindȣ.

Aufflechten, v., десплетескȣ, десфакȣ; die Haare —, десплетескȣ косіца, десфакȣ пърȣл ꙟп плете.

Auffliegen, v., сборȣ ꙟп сȣсȣ, тъ палцȣ свȣръndȣ, аппȣкȣ ла сборȣ; салтȣ, ресалтȣ; тъ deскidȣ ръпеde; ardȣ ръпеde, тъ префакȣ ꙟп фȣтȣ.

Aufflug, m., сборȣ, аввъптȣ; — des Geistes, аввъптȣл спірітȣлȣĭ.

Auffodern, auffordern, v., кĭемȣ, пофтескȣ, inвітȣ, провокȣ; форцезȣ, констрінгȣ; ich fordere Sie auf, mir das Gegentheil zu beweisen, те провокȣ съ'mĭ demȣстрі, съ'mĭ провезĭ контрарĭȣл; eine Dame zum Tanze —, ꙟпвітȣ, iaȣ o damъ ла danцȣ; eine Stadt zur Uebergabe —, форцезȣ о четате ка съ се dea (съ се сȣппȣпъ).

Aufforderung, f., кĭемаре, пофтіре, inвітъцiȣне, провокъцiȣне; констрінсȣръ.

Aufformen, v., трагȣ пе калȣпȣ (калапоdȣ), daȣ форма (ȣнеĭ пълърiĭ).

Auffressen, v., тъпкȣ тотȣ, podȣ, ꙟпгіцȣ, консȣмȣ; корродȣ; er thut, als wenn er Alles auffressen wollte, елȣ се пóртъ ка ші кȣт арȣ вреа съ тъпче óменĭ.

Auffrieren, v., decгĭецȣ, тъ decгĭецȣ.

Auffrischen, v., ꙟтпрóспетȣ, ре'тпроспетȣ, ре'nnoiескȣ, рестаȣрȣ; inimezȣ, ꙟпкȣрацiezȣ, ꙟпбарбътȣ; das Andenken an einen —, ре'тпрóспетезȣ memoria, сȣвепірȣл кътръ чінева.

Auffrischung, f., ре'тпроспетаре, ре'noітȣръ, репоъцiȣне; ꙟпкȣръцiаре, ꙟпкъръцiътъптȣ.

Aufführen, v., pidikȣ ꙟп сȣсȣ, ꙟппалцȣ, клъdескȣ (ȣнȣ тȣрȣ); кондȣкȣ; тъпȣ; портȣ; пȣпȣ ꙟп лȣкраре, ессекȣтезȣ; ꙟптродȣкȣ, пресіптезȣ, репресіптȣ; продȣкȣ; — einen im Triumpfe —, dȣкȣ пе чінева ꙟп тріȣтфȣ; Zeugen —, продȣкȣ тарторĭ; ein Theaterstück —, продȣкȣ, жокȣ, репресіптȣ о піесъ de театрȣ; ein Musikstück —, ессекȣтезȣ о піесъ de тȣсікъ; sich —, тъ портȣ; das Mädchen führt sich gut auf, фетіца се пóртъ фóрте біне; er führt sich auf wie ein großer Herr, елȣ фаче

ле domnъл mape, елъ калкъ а domnъ mape, (а боіерїъ, а грandъ).

Aufführung, f., аре тóте ѧнцелесъріле лъї Aufführen, къm, pidiкape, ѧппълцape, кondъчере, пъртаре, (кondъітъ), есекътаре, репресентъцїъне.

Auffüllen, v., ѧтплъ, реѧтплъ.

Auffüllung, f., ѧтплере, ѧтплътъръ, ѧтплетъптъ, реѧтплетъптъ.

Auffüttern, v., консъmъ тотъ пътрецъл; крескъ, пътрескъ mape (о вітъ).

Aufgabe, f., проблетъ (дела провъ, къчї фачї провъ ка съ о деслецї), тетъ; пропъсецїъне; лецціъне; консетпътъптъл сéъ dapea ъneї скрісорї ла поштъ; — eines Räthsels, пропъсецїъnea ъneї enigme (гъчітóре); Jeder hat seine —, фіекаре ѧшї аре а са проблетъ; die — lösen, деслегъ проблета.

Aufgabeln, v., ѧпфъркъ, іаъ, апъкъ къ фъркъліца орї къ фърка; афлъ чева; wo mag er wohl diese Uhr aufgegabelt haben? ъnde пътъ елъ пъне тъпа пе ачестъ оролоцїъ.

Aufgang, m., съішъ, съітъръ; ръсърітъ, оріентъ, левантъ; спесе; консъmъцїъне; — der Sonne, ръсърітъл сóрелъї; vom — bis zum Niedergang, дела ръсърітъ пънъ ла апъсъ.

Aufgatfern, v., афлъ пе nimeріте, скочоръ, каътъ ші афлъ.

Aufgeben, v., даъ, пропъnъ; ѧпсарчінъ, коmmітъ, даъ коmmісіъне; пъръсескъ, репъnцїъ; депъnъ; — etwas zu rathen, даъ чева де гъчітъ; die Profession —, пъръсескъ месеріа, професіъnea; einen Brief —, даъ, пъnъ о скрісóре ла поштъ; die Hoffnung —, десперъ, пердъ сперанца; einen Kranken —, пъръсескъ пе ъnъ болнавъ; die Vergnügungen —, тъ лапъдъ де плъчерї, репъnцїъ плъчерілор; den Geist —, морїъ, ръпосезъ, ѧтї даъ съфлетъл; еспіръ.

Aufgeber, m., коmmіцінте; — eines Briefes, адъкъторїъл, пъртъторїъл ъneї скрісорї.

Aufgeblasen, a. ші ad., ѧпфлатъ, ѧпгъпфатъ; тръфашъ, тъndръ, арроганте, претінцїосъ.

Aufgebot, n., пъблікъцїъне de ѧпартаре, провокъцїъне ла арте, сéъ къ терminъл історікъ, бandъ ші бandерїъ; пъблікаре de късъторіъ.

Aufgebracht, part., тъніатъ, търбъратъ, ѧпфъріатъ; ein — Schiff, о naie прінсъ, каптіватъ.

Aufgebung, f., в. Aufgeben.

Aufgedinge, n., токмéлъ (а ъnъї ѧпвъцъчелъ).

Aufgedunsen. a. ші ad., пъфъіосъ, ѧпфлатъ; ѧпгъпфатъ.

Aufgehen, v., мергъ ѧп съсъ, тъ съїъ, тъ ъркъ, тъ палцъ; ръсаръ, тъ арътъ; тъ deскidъ; тъ консъmъ; тъ десфакъ (о късъторіъ); крескъ доспindъ; тъ топескъ, тъ decгїецъ; gegen einander — lassen, ѧтплінескъ, комплінескъ; die Sonne —, сóреле ръсаре; der Teig —, алъатъл доспеште; das Thor —, пóрта се deскide; der Knoten —, nodъл се deскъркъ, се деслéгъ; der Samen —, семінца ръсаре, цермънъ; die Knospen, —, бобочїї се десвóлтъ; die Wunde —, рана (плага) се deскide; es geht viel Wein auf, се трече, се консъmъ вінъ мълтъ; es geht ihm ein Licht auf, елъ ѧпчепе а ведеа лімпеде; sechs von sechs geht auf, 6 din 6 ръmъне nimікъ; in Rauch —, тъ префакъ ѧп фъmъ; sich die Füße —, ѧтї ръпескъ, ѧтї сънцеръ пічóреле (прін мерсъ).

Aufgeigen, v., къптъ къ віóра; дештептъ четеръndъ.

Aufgeklärt, a. ші ad., лъminатъ; кїаръ; прокопсітъ, кълтіватъ.

Aufgeklärtheit, f., лъminъ, кълтъръ.

Aufgeld, n., аціъ, лажъ, маї мълтъл че се пътъръ ла скімбареа банілор; — арвънъ, къпаръ.

Aufgelegt, a. ші ad., dіспъсъ, ѧп ъморъ; er ist gut aufgelegt, ел е

вino dicпвсъ, ape воіс вънъ, се афлъ дп вмóре вънъ.
Aufgelegtheit, f., dicпвсецівне, вмóре.
Aufgerâumt, a. ші ad., ашезатъ, кърцітъ, depidikatъ; — воіосъ, глъмецъ, ціовіале (веселъ); das Zimmer iſt noch nicht —, odaia дпкъ пе есте кърцітъ; er iſt immer —, ел тотdeaвна е воіосъ.
Aufgerâumtheit, f., воіъ вънъ, вмóре, вмóре вънъ, ціовіалітате.
Aufgerieben, part., фрекатъ, съпцератъ прin фрекътъръ; стрікатъ, decфііпцатъ, аппъллатъ; das Pferd —, калъл съпцератъ; eine Armee —, о арматъ пімічітъ прin вътъліъ,
Aufgeſchaut, interj., фереште! ia aминте! вітъ-те!
Aufgeſchrunden, part., крепатъ.
Aufgeſperrt, part., deскісъ.
Aufgeſprungen, part., крепатъ, плеспітъ.
Aufgethaut, part., decгlецатъ.
Aufgethürmt, part., грътъдітъ, дпкъркатъ.
Aufgeweckt, a. ші ad., дештептъ, віосъ, спрінтенъ, стіртвосъ.
Aufgewecktheit, f., віошіме, дештептъцівне, стірітъ дештептъ, воіосъ; aufgeweckter Kopf, капъ дештептъ.
Aufgeworfen, a. ші ad., арвпкатъ, дпторсъ дп свсъ; aufgeworfene Lippen, въze pidikate, омъ въzatъ.
Aufgießen, v., вързъ, торпъ deасвпра, свправързъ.
Aufgießer, m., тврпъторіъ.
Aufglänzen, v., релъчіъ, релъстръ.
Aufglätten, v., петезескъ, реполіескъ; калкъ (къташа).
Aufgraben, v., decгропъ; deскідъ съпъндъ; дппалцъ съпъндъ.
Aufgraſen, v., паскъ, депаскъ (іарва).
Aufgrauen, v., се ръварсъ de zi.
Aufgreifen, v., аппъкъ, прindъ, арестезъ; er greift jede Gelegenheit auf, um mir zu ſchaden, елъ се фолосеште de орі че окасіъне спре ямі стріка mie.
Aufgrünen, v., дпверzескъ, ре'пверzескъ; дпчепъ а дпверzi.
Aufgürten, v., decчinгъ, deскinгъ; дпчinгъ; — ръсфръпгъ (пóлеле дп бръъ).
Aufguß, m., тврпътъръ, вързътъръ пе deасвпра, inфвсіъне.
Aufhaben, v., амъ асвпръті, амъ ла mine, портъ; es hat wenig auf ſich, е лъкрв пецінъ, е лъкрв de пецінъ importанцъ; nichts —, дмвлв кв капъл deскоперітъ; die Thür —, вша о цінъ deскісъ; den Mund —, стаъ кв гвра къскатъ.
Aufhacken, v., canъ, deскідъ кв съпоівл, кв сапа; таіъ; сфартъ, стрікъ; alles Holz —, таіъ тóте лемпеле; das Eis —, спаргъ гlаца; die Nüſſe —, спаргъ пвчіле (кв пліскъл, кв чокъл).
Aufhäkeln, v., deскърлігъ, deскопчіъ.
Aufhalt, в. Aufenthalt.
Aufhalten, v., прindъ, опрескъ, арестезъ (дп мерсъ); рецінъ, ре'нтързіъ, дмпedекъ; diфферіъ, амънъ; цінъ deскісъ, ласъ deскісъ; ſein Beſuch hielt mich auf eher zu kommen, вісіта лъ ямі дптързіé вепіреа; halten Sie mich nicht auf, лась-мъ съ плекъ, пв мъ маі рецінеа; er ſucht die Sache aufzuhalten, елъ се дпчéркъ а амъна лъкрвл; ein Pferd —, опрескъ вnъ калъ; einen Prozeß —, дпdелвнгъ вnъ процесъ; ſich bei etwas zu lange —, пердъ тімпъ преа мвлтъ кв чева; den Mund —, каскъ гвра; die Hand —, дптіndъ мъna; das Ruder —, сосескъ (кв лвптреа); ſich —, петрекъ, мъ опрескъ; ſich über etwas —, деfаімъ, крітікъ чева; ямі батъ жокъ de чева; die Geſellſchaft hielt ſich über die Grobheit dieſes Menſchen auf, соцietатеа са сminti de гросолъніа ачестві омъ; ſich mit etwas —, ямі петрекъ кв чева; ſich bei Kleinigkeiten —, мъ окквпъ кв вагателе, пердъ тімпвл кв пімікърі.
Aufhalter, m., опріторіъ, рецінъторіъ; кврсъ, аркапъ.
Aufhaltung, f., пedекъ, дмпedекътвръ, ре'нтързіетвръ, цінере дп

ижѣ, опіре, опірітъръ; ѧваре ѧл рѫсѣ.

Aufhämmern, v., десватѣ, дескідѣ кѫ чокапѫл.

Aufhängen, v., спѫнзърѣ, акъцѣ, сѫспіндѣ; аніпѣ; einem etwas —, факѣ съ крédъ, ѧпдѫплекѣ ла чева; einen Räuber —, спѫнзърѣ пнѣ лотръ.

Aufharken, v., ѧпцепѣ, pidikѣ кѫ цепоіѫл, ѧпфоіѣ кѫ фѫрка.

Aufhaſchen, v., аппѫкѣ, прindѣ; wo haben Sie dieſe Neuigkeit aufgehaſcht? ѫnde aї datѣ преспе ачéстъ повъпате?

Aufhaſpeln, v., депъпѣ; терminѣ кѫ депъпатѫл; ѫъ сколѣ кѫ грeѣ, ѫъ ѧпфіріпѣ кѫ апевоіъ.

Aufhauen, v., спаргѣ, дескікѣ, таіѣ, кѫ секѫреа орі кѫ савіа; сфартѣ, сфъшіѣ, рѫпѣ; ſein Rücken iſt ganz aufgehauen, досѫл лаї есте сфъшіетѣ de кървачѣ; das Eis —, спаргѣ, рѫпѣ гіаца; eine Feile —, таіѣ о пілъ.

Aufhäufeln, v., ѫтърѫпцѣ, търѫпцezѣ; стріпгѣ, адѫпѣ; Erde vor die Weinſtocke —, стріпгѣ пъмъптѣ пе лънгъ віца de віїъ.

Aufhäufen, v., грѫмъдескѣ, ѧпкаркѣ, стріпгѣ, adaorѣ; ѫтпля, ѧптѫлцескѣ; Schulden —, ѧпкаркѣ ла детopiї.

Aufhäufung, f., грѫмъдітъръ, ѧпкъркъръ.

Aufheben, v., pidikѣ, ѧппалцѣ, сѫвпалцѣ; пъстrezѣ, копсервѣ, стрѫпгѣ (маса); десфііпцezѣ, аппѫллezѣ, кассezѣ, аврогѣ; редѫкѣ (о фрънцере); тъ сколѣ; ein wenig —, ѧппалцѣ ѧл къта; aufzuheben geben, даѣ ѧл пъстраре, ѧл депосітѣ; die Augen —, ѧппалцѣ окіі; von der Erde —, pidikѣ дела пъмъптѣ; die Belagerung —, pidikѣ acedia; die Freundſchaft —, стрікѣ прietinia; eine Geſellſchaft —, десфііпцezѣ о сопіетате; ein Geſetz —, аврогѣ, штергѣ (о леце); einen Contract —, аппѫллezѣ ѫп контрактѣ; die Sitzung —, терminѣ, ѧпкеіѣ шedinца; das Spiel —, ѧпчетѣ дела жокѣ: einen Streit —, ѧтпакѣ, котпѫпѣ о чértъ, ѫп прочесѣ; der Gewinn hebt den Verluſt auf, къштігѫл кѫтпъпеште дабна; dieſe Früchte laſſen ſich gut —, фрѫптеле ачесте се потѣ пъстра віпе; der Kranke iſt in dieſem Hauſe gut aufgehoben, копіѫл é ла вѫпо тъпі ѧл каса ачéста; aufgeſchoben iſt nicht aufgehoben, че с'аѣ ѫтъпатѣ, пѫ с'аѣ ші вітатѣ.

Aufheben, n., pidikътъръ; пъстръръ; кассъцівпе, десфііпцаре; viel Aufhebens von etwas machen, факѣ сгототѣ тѫлтѣ пентрѫ чева, даѣ ѧпсетпътате ла чева.

Aufhebung, f., в. Aufheben.

Aufhefteln, v., дескіеіѣ, дескіеторѣ, дескътърътѣ.

Aufheften, v., аніпѣ, акъцѣ; ѧпсеілѣ; дескеіѣ; факѣ съ крédъ чева.

Aufheitern, v., ѧпсепіпѣ, ре'нсепіпѣ, лѫпіпѣ; тъ ѧпвеселескѣ, тъ ѧпвіошezѣ, тъ рекреezѣ; der Himmel —, черѫл се ѧпсепіпъ; ſein Umgang —, сопіетатеа, конверсъцівпеа лаї ѧпсепіпъ, ѧтвѫкъръ; ſeine Stirn —, фрѫптеа са се дескрецеште.

Aufheiterung, f., ѧпсепіпаре, ѧпсепіпътъптѣ, ѧпвеселіре, ѧпвіошаре, дістръццівпе, рекреъцівпе.

Aufhelfen, v., ажѫтѣ а се скъла, ѧптіпдѣ ажѫторіѣ, сѫккѫргѣ; рестабілezѣ; скапѣ din певоіъ; einem eine Laſt —, ажѫтѣ ла о сарчіпъ.

Aufhelfung, f., ажѫторіѣ, сѫккѫрсѣ.

Aufhellen, v., ре'нсепіпѣ, релѫмінѣ; den Verſtand —, лѫмінѣ спіріtѫл; der Himmel hellt ſich auf, черѫл се лѫмінъ.

Aufhellung, f., лѫмінътѫръ; (ѧп хіміъ) лімпезітъръ, лімпезіме.

Aufhenken, v., спѫнзърѣ.

Aufhetzen, v., (ла вънът.) стърпескѣ, сколѣ; асѫцѣ, сѫѫцѣ; аццѣ, ѧптърѫтѣ, іррітѣ; gegen einander —, сѫѫцѣ пе унії асѫпра алтора; das Volk —, ѧптърѫтѣ попорѫл.

Aufhetzung, f., стърпітъръ; астъцътъръ, аціцътънтъ, іррітътъръ.
Aufheulen, v., deштептъ прin ърлетъ, ърлъ таре.
Aufhilfe, f., ажъторїъ, съккърсъ, ассістінцъ.
Aufhissen, v., (ла mapinapї) трагъ ѫп съсъ, арборезъ (вънтреле, флатъръ).
Aufhocken, v., портъ ѫп спате, іаъ пе спате, ѫп кърк.
Aufholen, v., (ла mapin.) съїъ, трагъ ѫп съсъ; ein Schiff wieder —, ретрагъ о паіе ѫп калеа вънтълъї.
Aufhorchen, v., deскidъ ърекіле; hoch —, аскълтъ къ таре къріосітате, сънтъ къ аъзъл аццінтатъ.
Aufhören, v., аскълтъ, сънтъ къ лъаре-аminте, ѫпчетъ, ѫпчетезъ, терminъ, контепескъ; zu arbeiten —, ѫпчетъ dела лъкръ; ohne —, пекоптепітъ, пе'пчетатъ, пе'птрерънтъ.
Aufhörung, f., ѫпчетаре, ѫптрерънере, ѫптреmiссіъне.
Aufhüllen, v., desвълїъ, deскоперїъ, в. Enthüllen.
Aufhüpfen, v., салтъ, саръ de бъкъріъ, цъпъїъ.
Aufhusten, v., тъшескъ.
Aufjagen, v., сколъ, скорпескъ (о фе́ръ); спъріїъ, deскоперїъ, афлъ.
Aufjammern, v., тъ ваіетъ, стрігъ къ ваіетъ.
Aufjauchzen, Aufjauchen, v., стрігъ, салтъ de бъкъріъ, кіъїъ, daъ кіотъ.
Aufjochen, v., ѫпжъгъ ші deсжъгъ.
Aufkämmen, v., пептънъ ѫп съсъ, репептънъ.
Aufkatzen, v., (ла mapin.) къпънезъ апкіра.
Aufkauf, m., къmпърътъръ, къпъръmънтъ; — der Lebensmittel, къпъръmънтъл, adікъ арвъпіреа ші къmпърътъра міжло́челор de віїацъ, ка съ пъ маї ръmънъ; monoполіъ.
Aufkaufen, v., къmпъръ къ pidiката, къ тотъл, прекъпескъ, аккъпърезъ, къmпъръ de провісіъне, къmпъръ къ върта (пе молдов.).
Aufkäufer, m., прекъпецъ, къпъръторїъ, monoполістъ.
Aufkaufung, f., в. Aufkauf.
Aufkegeln, v., ашезъ попічеле, ашезъ ѫп форма ъпъї копъ; ашезъ гло́пцеле de тъпъ.
Aufkehren, v., mътъръ ѫп съсъ, adъпъ mътърънdъ.
Aufkehricht, в. Kehricht.
Aufkeimen, v., цертънезъ, ѫпколцескъ, ръсаръ; mъ паскъ; die Leidenschaft —, патіma се паште, пасіъпеа се е́скъ.
Aufkeimen, n., Aufkeimung, f., цертънъціъне, ѫпколцітъръ, ръсърітъръ.
Aufkeltern, v., калкъ стръгърії, тескъіескъ, сторкъ.
Aufkerben, v., крестъ, ѫпкрестъ.
Aufketten, v., deслънцезъ, скотъ ланцъл, deскатепезъ.
Aufkichern, v., кікотезъ, deштептъ прin кікоте.
Aufkippen, v., къmпъпескъ ѫп съсъ, хъцінезъ, перdъ екілібръл, къmпъпа.
Aufkitten, v., ліпескъ къ лътъ, къ mастікъ.
Aufklaffen, v., стаъ крепатъ, къскатъ.
Aufklaftern, v., пъпъ ѫп стънжінъ.
Aufklappen, v., deскidъ клапеле, трагъ ѫп съсъ аріпеле ъпеї mесе; ръсфрънгъ.
Aufklären, v., лъmърескъ, лімпезескъ; къръцъ, ръскіръ; лъminъ, ѫпceninъ, іллъminъ; aufgeklärter Kopf, omъ лъminатъ; minте deштéптъ; die Zeit wird Alles —, тімпъл ва лъmърі то́те; das Geheimniß klärt sich auf, секретъл се есплікъ (се тълmъчеште).
Aufklärer, m., лъminъторїъ; sie sind die Aufklärer des Volkes, еї сънтъ лъminъторії попорълъї.
Aufklärung, f., лъmъріре, лімпезітъръ, лъminъ; лъmine, кълтъръ; ре'пceninape; — des Geistes unter dem Volke, кълтъра спірітълъї ла попоръ; — verbreiten, ръспъndескъ лъmine, deштептъ minцiле.
Aufklärungssucht, f., mania de a кълтіва.
Aufklauben, v., кълегъ, рекълегъ, addъпъ; чъпескъ къ аневоіе.

Aufkleben, v., Aufkleiben, v., Aufkleistern, v., ꙟнклеїꙋ, акклеїꙋ, аллiпескꙋ, ꙋнгꙋ кꙋ лiпéлъ, кꙋ чiрꙋ.
Aufklettern, v., Aufklimmen, v., тъ сꙋїꙋ, тъ кацърꙋ, тъ бꙋрiкꙋ.
Aufklimpern, v., дештептꙋ прiн дрънгънiтꙋл ꙋнꙋї клавiрꙋ.
Aufklingeln, v., дештептꙋ прiн клопоцелꙋ.
Aufklinken, v., deскidꙋ de кълкътóре (ꙋшъ), deскidꙋ de клапцъ.
Aufklopfen, v., deскidꙋ бътъndꙋ, ръсбатꙋ; — auf den Tisch, батꙋ ꙟн масъ; die Nüsse —, спаргꙋ нꙋчї; die Betten —, скꙋтꙋрꙋ аштернꙋтꙋрiле.
Aufknabbern, v., deскidꙋ клънцънindꙋ, клънцънескꙋ din dinцї.
Aufknacken, v., спаргꙋ кꙋ dinцiї.
Aufknebeln, v., ꙟнцéпънꙋ кꙋ скълꙋшꙋ.
Aufkneipen, v., deскidꙋ кꙋ клештеле.
Aufknöpfen, v., десбꙋмбꙋ.
Aufknüpfen, v., decnodꙋ; спънzꙋрꙋ.
Aufknüpfung, f., спънzꙋрътꙋръ.
Aufkochen, v., рефербꙋ; daꙋ ꙟн клокотꙋ, daꙋ ꙟн ꙋndъ, тъ ꙟнфлꙋ, (фасолеа ꙟн óлъ).
Aufkommen, v., мергꙋ ꙟн сꙋсꙋ, тъ рiдiкꙋ, тъ сколꙋ; тъ ре'нсънътошеzꙋ, тъ рестаꙋрꙋ, крескꙋ, наiнтеzꙋ, проспереzꙋ, ажꙋнгꙋ ла старе бꙋнъ; der Kranke —, болнавꙋл се вindекъ; diese Mode fängt an aufzukommen, ачéстъ modъ ꙟнчепе а се статорi, сéꙋ iа кꙋрсꙋ.
Aufkönnen, v., тъ почꙋ скꙋла.
Aufkoppeln, v., decгapdꙋ (кънї), decхамꙋ (каї).
Aufkrachen, v., тъ спаргꙋ кꙋ покнетꙋ; сарꙋ кꙋ вꙋiетꙋ.
Aufkrallen, v., апꙋкꙋ кꙋ гiаръле, кꙋ кънчiле.
Aufkramen, v., мътꙋрꙋ, depidiкꙋ (ꙟн одъї).
Aufkrämpeln, v., рескартънꙋ.
Aufkratzen, v., сгърiїꙋ, ресгърiїꙋ, рескарпiнꙋ; раzꙋ, ръzꙋїꙋ (пърецiї); das Tuch —, апплапеzꙋ пънꙋра.
Aufkräuseln, v., Aufkräusen, v., ре'нкрецескꙋ, (пърꙋл).
Aufkriegen, v., deскidꙋ; амꙋ а фаче чева; eine Thüre —, deскidꙋ о ꙋшъ.
Aufkrimpen, v., (ла марiн.) der Wind krimpt auf, вънтꙋл се ꙟнтóрнъ спре сóре.
Aufkünden, Aufkündigen, v., deczikꙋ; ренꙋнцiꙋ; ретрагꙋ; ревокꙋ; контрамандꙋ; den Dienst —, скотꙋ din сервiцiꙋ, daꙋ концediꙋ; ein Capital —, речерꙋ ꙋнꙋ къпiталꙋ; ꙟнкꙋноштiнцꙋ ретрацереа ꙋнꙋї къпiталꙋ; einem die Freundschaft —, тъ лапъdꙋ de прiетiнiа кꙋiва; стрiкꙋ прiетiнiа кꙋ чiнева; einen Contract —, ретраттеzꙋ ꙋн контрактꙋ; die Wohnung —, ꙟнштiiнцеzꙋ ешiреа din локꙋiнцъ.
Aufkündigung, f., deczічере, deczicꙋръ, концediꙋ, ренꙋнцiꙋ, ревокъцiꙋне.
Aufkündigungszeit, f., терminꙋ de ꙟнкꙋноштiнцаре, тiмпꙋл de концediꙋ.
Aufkunft, f., ре'нсънътошаре, ревindекаре (тъмъdꙋiре); рестаꙋраре.
Aufküssen, v., дештептꙋ прiн сърꙋтатꙋ.
Auflachen, ка вербꙋ н., дештептꙋ прiн рѫсꙋ; прорꙋпꙋ ꙟн рѫсꙋ, рѫdꙋ кꙋ хохотꙋ, пꙋфнескꙋ ꙟн рѫсꙋ; — ка в. акт. ꙟн форестъріъ: крестꙋ ꙋн арборе, факꙋ о тъiетꙋръ.
Aufladen, v., ꙟнкаркꙋ, ꙟнсарчiнꙋ, ꙟмпꙋнꙋ о сарчiнъ; einem ein Geschäft —, ꙟнсарчiнꙋ кꙋ о трéбъ пе чiнева.
Auflader, m., ꙟнкъркъторїꙋ.
Aufladung, f., ꙟнкъркътꙋръ, ꙟнкъркътѫнтꙋ.
Auflage, f., тапсъ, апгарiъ, контрiбꙋцiꙋне, трiбꙋтꙋ, dape (daжde), ꙟмпꙋсетꙋръ, ꙟмпꙋсецїꙋне, ꙟнкъркътꙋръ; — тiпърiре, ediцiꙋне (de кърцї); — чiтъцiꙋне (ла жꙋdекатъ); adꙋнаре сéꙋ стрѫнсꙋръ опрiтъ; ꙟнтълнiре дéсъ; талпъde-касъ; Auflagen machen, ꙟмпꙋнꙋ апгарiї, ꙟнкаркꙋ тапсе; wie stark ist die Auflage dieses Buches? къте ессемпларї се тiпърiръ din картеа ачéста? die Gesellen haben

ihre Auflage in diesem Wirthshause, фечорії месеріешї се adѹнъ ѧн ачéстъ оспътъріъ; das Gericht hat ihm eine Auflage zugeschickt, трівѹналѹл ѧї трімісе о чітъцiѹне.

Auflangen, v., pidikѹ ѧн сѹсѹ.

Auflanger, m. (ѧн арх.) аллѹнгѹ, аллѹнцiторїѹ.

Auflärmen, v., аллармѹ, дештептѹ прін лармъ.

Auflassen, v., ласѹ deскісѹ; пъръсескѹ (о minъ); ein Lehn —, daѹ din мънъ, чедѹ, ренѹнцiѹ ѹнѹї феѹдѹ (мошіъ боіерéскъ).

Auflassung, f., чессіѹнеа (ѹнѹї феѹдѹ).

Auflauerer, m., пъndiторїѹ, пъndарїѹ, спіонѹ.

Auflauern, v., пъndескѹ, стаѹ, мъ пѹнѹ ла пъndъ; спіонескѹ; er lauert ihr beständig auf, елѹ ѧї калкъ тотѹ ѧн ѹрмъ.

Auflauf, m., конкѹрсѹ, стрѫнсѹръ de óменї, adѹнътѹръ; ръскóлъ; аккрескъмънтѹ; гръмъdітѹръ (de апъ); das ist ein —, іатъ о ръскóлъ, ѹнѹ конкѹрсѹ de óменї.

Auflaufen, v., мъ сѹїѹ; мъ ѧнфлѹ, мъ ѧнгрошѹ, аккрескѹ, мъ ѧмтърескѹ, мъ adaогѹ; die Kosten —, спеселе аккрескѹ; der Fluß —, рѫѹл а крескѹтѹ; das Schiff auf den Strand —, naia дъ песте ѹнѹ сіртѹ; sich die Füße —, ѧмї ватъмѹ, ѧмї ръпескѹ пічóреле; Erz —, dѹкѹ ші торнѹ ѧн топітóре.

Aufläufer, m., (ѧн металл.) кърътoрїѹ, dѹкъторїѹ; (ѧн бѹкът.) плъчінтъ de ѹрезѹ; Eierausläufer, плъчінтъ спѹматъ кѹ оѹ.

Auflauschen, v., аскѹлтѹ; трагѹ кѹ ѹрекеа, пъndескѹ.

Aufleben, v., ре'нвіїѹ, мъ ре'нторкѹ ла віїацъ; рекъштігѹ віоічѹнеа, вігóреа.

Auflecken, v., лінгѹ.

Auflegen, v., пѹнѹ deасѹнра, сѹпрапѹнѹ; апплекѹ, ѧмпѹнѹ; deпѹнѹ, ѧнсарчінѹ; wieder —, ретіпърескѹ о карте, ѧї факѹ а dóа ediцiѹне; gerichtlich —, чітезѹ; ein Pflaster auf die Wunde —, апплекѹ емпластрѹ пе ранъ; einem Pferde die Hufeisen —, потковескѹ ѹнѹ калѹ; einem Pferde den Sattel —, ѧншълѹ ѹнѹ калѹ; einen Eid —, daѹ ѹнѹ жѹръмънтѹ, ѧndаторѹ ла ѹнѹ жѹръмънтѹ; Stillschweigen —, ѧмпѹнѹ тъчере; ein Schiff —, decapмѹ о naie; aufgelegt sein zu etwas, сънтѹ dіспѹсѹ спре чева, амѹ воіъ, мъ афлѹ ѧн тóне, ѧн ѹмóре de а фаче чева; schlecht aufgelegt sein, сънтѹ ръѹ dіспѹсѹ, мъ афлѹ ѧн тóне реле.

Auflegung, f., ѧмпѹсецiѹне, апплекъцiѹне, апплекъмънтѹ.

Auflehnen, v., pazimѹ; мъ оппѹнѹ; мъ ръсколѹ, револтѹ; sich gegen die Obrigkeit —, мъ ръсколѹ асѹпра маціcтратѹреї.

Auflehnung, f., pazimѹ, ръzімътѹръ; оппѹсецiѹне; револтъ, ръскóлъ.

Aufleiern, v., кънтѹ кѹ ліра; sich —, аккрескѹ.

Aufleimen, v., клеіескѹ, деклеіескѹ.

Auflesen, v., кѹлегѹ, adѹнѹ; Aehren —, спікѹіескѹ.

Aufliegen, v., мъ pazimѹ, шедѹ, сънтѹ сѹсцiнѹтѹ, сънтѹ пѹртатѹ; мъ ръпескѹ de лѹнга шедере; сънтѹ фъръ офіцiѹ; der Balken liegt auf der Mauer, гріnda zаче, е пѹсъ пе мѹрѹ, есте сѹсцiнѹтъ de мѹрѹ.

Auflockern, v., decninѹ, дестрамѹ, рърескѹ; ѧнфоїѹ (аштернѹтѹл); клътінѹ (ѹнѹ dinте); ѧнфънезѹ.

Auflodern, v., мъ ѧнфлакърѹ, мъ ѧнпалцѹ ѧн флакърї, мъ ѧнвъпъіезѹ, се ѧнпалцъ въпаіа; das Feuer loderte hoch auf, фокѹл се пълцъ ѧн флакърї; er lodert zu sehr auf, елѹ преа се ѧнфлакъръ de мъніъ.

Auflöffeln, v., аппѹкѹ кѹ лінгѹра, сорбѹ тотѹ.

Auflösbar, a. ші ad., деслегаверѹ, decnodаверѹ, десфъчеверѹ.

Auflösbarkeit, f., деслегъверітате, decnodъверітате, десфъчеверітате.

Auflösen, v., деслегѹ, decnodѹ, dec-

ѣкѣ; декомпънѣ, топескѣ (carea дѣ апъ), ресолвезѣ (о дѣтребъцѣне), аналисезѣ; дечіфрезѣ; — eine Ehe —, десфакѣ о късъторіѣ; Scheidewaſſer löst das Gold auf, апа таре декомпъне аврѣл; ein Band —, decnodѣ о кордеѣ, о фашъ; eine Aufgabe —, ресолвезѣ о проблетъ; einen Zweifel —, ѣтъврескѣ о дѣдоіалѣ; ein Räthſel —, гѣческѣ о enigmъ; eine Armee —, десфакѣ, diccolvѣ, dimitѣ о арматъ; der Nebel wird ſich in Regen —, негѣра се ва префаче дѣн плòіѣ; ſein ſtummer Schmerz löſte ſich in Thränen auf, мѣта са дѣрере прорѣпсе дѣн лакрѣмі.

Auflöſend, ad., деслегатівѣ, декомпѣсетівѣ, деслегънте, ресолѣтівѣ.

Auflöslich, s. Auflösbar.

Auflöſung, f., деслегъмънтѣ, decnodъмънтѣ, солвціѣне; diccolvціѣне; ресолвціѣне; декомпѣсеціѣне; аналісъ; mòрте, десфііпцаре; — eines Schauſpiels, decnodъмънтѣл ѣнеі драме; — des Unendlichen, аналіса кътъцімілор ineiniте; er iſt ſeiner — nahe, еѣ есте апрòпе де mòрте.

Auflöſemittel, Auflöſungsmittel, n., міжлокѣ топітівѣ, солѣтівѣ.

Auflöthen, v., фервіескѣ, ліпескѣ.

Aufmachen, v., десфакѣ; дескоперіѣ; дескідѣ; дестѣпѣ; дескѣіѣ; каскѣ; релацѣ; мache die Thüre auf, дескіде ѣша; was machen Sie ſich ſo frühe auf? кѣчі те сколі ашеа де diminéцъ, ашеа тімпѣріѣ? einen Brief —, дескідѣ о скріcòре; eine Flaſche —, дестѣпѣ о гарафъ; ſich auf die Reiſe —, порпескѣ, пѣрчедѣ, мънекѣ ла дрѣмѣ; ſich auf und davon —, о тѣлескѣ ла фѣгъ.

Aufmahlen, v., мачінѣ тотѣ.

Aufmalen, v., ре'ппрóспетѣ колорітѣл, ре'ппоіескѣ; die Farben ſind aufgemalt, колоріле съптѣ консѣммате (іспръвіте).

Aufmandeln, aufmangeln, v., мънгѣлѣіѣ, рекалкѣ рѣфеле кѣ мънгѣлъѣл.

Aufmarken, v., дѣцетнѣ, пѣнѣ маркъ, маркезѣ.

Aufmarſch, m., мерсѣ, маршѣ, мерсѣ дѣн ширѣрі.

Aufmarſchiren, v., маршезѣ дѣн ширѣрі; маршезѣ дѣн ордіне де вътаіѣ; десфірезѣ; das Regiment marſchirte vor dem Prinzen, рецетънтѣл десфіръ (дефілъ) 'наінтеа прінчіпелѣі.

Aufmaß, n., мъсѣръ кѣ вѣрфѣ, сѣпратъсѣръ, кѣлте.

Aufmäſten, v., дѣграшѣ.

Aufmauern, v., дѣпалцѣ ѣнѣ мѣрѣ, клъдескѣ дѣн сѣсѣ; термінѣ варѣл zidindѣ, мѣрѣіndѣ.

Aufmengen, v., аттестекѣ, дѣнтрестекѣ.

Aufmerken, v., аскѣлтѣ, іаѣ аміите, аттіndѣ, аццінтѣ лѣареа-аміите; дѣцетнѣ, адноtезѣ, маркезѣ.

Aufmerker, m., аскѣлтъторіѣ, чепсоре; спіонѣ.

Aufmerkſam, a. ші ad., лѣъторіѣ аміите, аттіntівѣ; das machte mich —, ачéста дмі аццінтъ лѣареа-аміите; einen auf etwas — machen, а фаче аттіntівѣ пе чінева.

Aufmerkſamkeit, f., лѣаре-аміите, аттіnціѣне; die — erregen, дештептѣ лѣареа-аміите; die — auf etwas richten, дѣндрептѣ аттіnціѣнеа спре чева.

Aufmeſſen, v., мъсѣрѣ (грѣѣл дін аріъ); einem eine Tracht Prügel —, ватѣ ла спете (кѣ вастòне, кѣ веце).

Aufmiſchen, v., аттестекѣ, ретестекѣ; die Karten —, факѣ къціле де жокѣ.

Aufmögen, v., мъ почѣ (pidika).

Aufmuntern, v., дештептѣ; дѣнвъртѣ, дѣнкѣраџезѣ; дістрагѣ (дѣнвеселескѣ); дѣнвіошезѣ; er weiß eine Geſellſchaft aufzumuntern, еѣ штіе дістраџе, дѣнвіоша о сощетате.

Aufmunternd, part., дештептънте, дѣнвървътънте.

Aufmunterung, f., дештептънънтѣ,

deштентътъръ, ꙟпкъръцїъмънтъ; мънгъіере; das verdient —, ачееа мерітъ ꙟпкъръцїъмънтъ.

Aufmüssen, v., требъе съ мъ сколъ.

Aufmutzen, v., ꙟпфіръ; мъстръ (о сminтéлъ); ꙟмпътъ къ ръіпцъ; er mutzt mir Alles auf, елъ ꙟмї ꙟмпътъ тòте nimікъріле; елъ фаче din цінцарїъ артъсарїъ.

Aufnageln, v., цінтъіескъ, піроnескъ, ꙟпцепенескъ къ къіе.

Aufnagen, v., спаргъ, deскidъ розъndъ.

Aufnähen, v., косъ deасъпра; diese Kante ist aufgenäht, ачéстъ бордъръ орї бéртъ есте късътъ пъмаї deасъпра.

Aufnahme, f., пріimіре, речепере, admiсіъne, речепцiъne; ꙟмпръмътъ; ꙟпфіїере, ꙟпфіїетъръ, adопцiъne; — einer Summe Geldes, ꙟмпръмътареа ъneї съме de банї; diese Familie verdient wieder in — gebracht zu werden, ачéстъ фаміліъ мерітъ а фі іаръш ꙟпnaintатъ; diese Mode ist sehr in —, moda ачéста é ꙟп авънтъ маре; in — bringen, addъкъ ла ꙟпфлоріре, просперезъ, ꙟмї мерце біне; мъ аккреditезъ, къштігъ фавòре.

Aufnahmeschein, m., матрікълъ.

Aufnaschen, v., гъстърескъ, лікърескъ, мънкъ п' аскъпсъ; мънкъ къ гїотъра (лакомъ).

Aufnehmen, v., іаъ ꙟп съсъ, pidікъ; пріїmескъ, речепъ; admітъ, даъ адъпостъ къіва; es mit einem —, мъ мъсъръ, мъ ꙟпфръптъ, трагъ deцетъл къ чіпева; мъ ꙟпкаіеръ; es auf sich —, мъ ꙟпсарчінъ къ чева, іаъ асъпръмї; es übel —, іаъ ꙟп пъме de ръъ; für Ernst —, іаъ лъкръл ꙟп adincъ, серіосъ; einen Fremden —, пріimескъ ъпъ стръінъ ꙟп каса меа; Geld —, іаъ банї ꙟмпръмътъ, мъ ꙟмпръмътъ de банї; an Kindes Statt —, ꙟпфіїезъ, adоптъ; ein Protocoll —, іаъ ла протоколъ, іаъ такріръ (ꙟп лімба офіч. а Църеї pom.); fremde Wörter in eine Sprache —, adоптъ, патъралісезъ ворбе стръіне ꙟп вреo лімбъ; etwas als Beleidigung —, іаъ чева ка аффроптъ; etwas als eine Ehre —, ꙟмї цінъ чева de онóре; etwas als Schimpf —, іаъ чева ка deсонóре; eine Rechnung —, іаъ, ревъзъ о сокотéлъ, ъпъ коптъ; eine Festung —, іаъ планъл ъneї фортъреце; ein Feld —, мъсъръ ъп къмпъ.

Aufnehmenswerth, a. ші ad., demnъ de пріїmітъ, de речепътъ.

Aufnehmung, f., в. Aufnahme.

Aufnesteln, v., deскеїъ, deскїоторъ; даъ dръмъл, dimітъ; спънzъръ (ъпъ хоцъ).

Aufnieten, v., цінтъіескъ; ꙟпdoіескъ ъпъ къїъ, ꙟл търтескъ.

Aufnöthigen, v., констрінгъ, сілескъ а пріїmі, облегъ ꙟпdаторъ а пріїmі, ꙟмпъпъ къіва чева.

Aufnöthigung, f., констрінсъръ, сілъ, ꙟпdаторіре, ꙟмпъпере.

Aufnotiren, v., консемпъ, потезъ, маркезъ.

Aufopfern, v., жъртфескъ; sich —, мъ оффеpїъ, мъ сакріфікъ, мъ даъ віптімъ; das Leben —, пъпъ віаца; sich für das Vaterland —, мъ даъ віптімъ пентръ патріъ; Christus hat sich für uns —, Хрістосъ с'а жъртфітъ, с'а оффеpітъ пентръ поі.

Aufopferung, f., віптімъ, deвотъмънтъ, сакріфіцiъ, жъртфъ.

Aufpacken, v., ꙟпкаркъ; deскаркъ, deсфакъ ъпъ тéпкъ; der Wagen ist aufgepackt, каръл есте ꙟпкъркатъ; die Waaren sind noch nicht aufgepackt, мърфіле ꙟпкъ пъ сънтъ deсфъкъте.

Aufpalmen, v., (ла марін.) мъ аккъцъ, мъ кацъръ мънъ de мънъ.

Aufpappen, v., ъпгъ, клеіескъ къ чіръ, къ бреіалъ.

Aufpapper, m., клеіторїъ, ліпіторїъ (de хъртіъ маї вѫртосъ пе пъреці).

Aufpassen, v., ꙟптокмескъ, ашшезъ, ажжъстезъ (ъпъ вестмънтъ пе тръпъ); черкъ; іаъ аminте, пъ-

zeckȣ, пъndeckȣ; paß' auf, wenn ich mit Dir spreche, ia aminte кънd ворвескȣ кȣ тine; paß' auf, daß Du nicht fällst, ia aminte ка съ nȣ kazĭ; er paßt ihm auf den Dienst, ел аре окiĭ асȣпра лȣĭ.

Aufpasser, m., пъndapĭȣ, пъndiторĭȣ, пъziторĭȣ, спionȣ; — сербiторĭȣ, солdатȣ сербiторĭȣ; — (ꙟn mapinъ) пъziторĭȣл ла magazinȣл de mȣniцiȣne.

Aufpassung, f., ꙟnтокmiтȣръ, ажжȣстъmънтȣ; — пъndъ, пъndiтȣръ; — лȣape-aminte.

Aufpauken, v., батȣ ꙟn кimбале.

Aufpeitschen, v., плеспескȣ кȣ бiчȣл; die Haut —, сфъшiiȣ пелеа кȣ ловiтȣра de бiчȣ.

Aufpfeifen, v., шȣiерȣ, флȣiерȣ; deштептȣ кȣ шȣiератȣл.

Aufpflanzen, v., ꙟmплънтȣ; ꙟnnaлцȣ; арборезȣ; mit aufgepflanztem Bajonette angreifen, mъ ꙟnieптȣ, аттакȣ кȣ баionетȣл ꙟmплънтатȣ; eine Fahne —, ꙟnnaлцȣ о флаmȣръ; die Kanonen —, ашшезȣ, ꙟndpeптȣ тȣnȣpiле.

Aufpflöcken, v., батȣ церȣшĭ, цепȣшĭ, ꙟnцепепескȣ.

Aufpflügen, v., спаргȣ кȣ аратрȣл; скотȣ чева кȣ аратрȣл.

Aufpfropfen, v., алтȣiескȣ.

Aufpichen, v., лiпескȣ кȣ ръшiпъ, кȣ стóлъ.

Aufpicken, v., чокnескȣ, стрiкȣ кȣ чокȣл, кȣ плiскȣл (пъстърĭ).

Aufpinseln, v., mȣрȣĭȣ, ремȣрȣĭȣ (ȣnȣ пърете).

Aufplappern, v., факȣ гȣръ, гълъцiъ.

Aufplatschen, aufpatschen, v., кадȣ кȣ плеспетȣ.

Aufplätten, v., петезескȣ; калкȣ, рекалкȣ.

Aufplatzen, v., крепȣ, плеспескȣ.

Aufpochen, v., deскidȣ бътънd.

Aufpoltern, v., deштептȣ кȣ фремътȣ, кȣ сгомотȣ.

Aufprägen, v., ꙟnтiпъpескȣ, ꙟmпрimȣ.

Aufprallen, v., ресалтȣ, сарȣ ꙟn сȣсȣ.

Aufprasseln, v., сарȣ кȣ покnетȣ, тросnескȣ.

Aufprellen, v., сарȣ, ресалтȣ кȣ плеспетȣ.

Aufpressen, v., тескȣiескȣ, стрiнгȣ, сторкȣ, аппъсȣ; deскidȣ аппъсънd.

Aufprobiren, v., черкȣ, факȣ пробъ,

Aufprotzen, v., (ла артiл.) ашшезȣ тȣnȣл пе котiȣгъ, пе телéга лȣĭ.

Aufreißen, v., рȣnȣ, сфъшiiȣ, стȣлгȣ; deскidȣ кȣ iȣцéлъ; крепȣ; плеспескȣ; mъ рȣnȣ, mъ deскосȣ; decemnȣ; die Naht ist aufgerissen, кȣсетȣра с'а десфъкȣтȣ; die Mauer fängt an aufzureißen, mȣрȣл ꙟnчепе а се крепа; das Pflaster —, десфакȣ пардосéла.

Aufreißen, n., Aufreißung, f., deскiсȣръ iȣте, форцатъ, сфъшiiетȣръ; (ꙟn цеометр.) констрȣццiȣne.

Aufreiten, v., ръпескȣ; das Pferd ist aufgeritten, калȣл есте ръпiтȣ de кълърiтȣръ.

Aufreizen, v., ꙟmбарбътȣ, inimezȣ, ꙟnкȣраціезȣ; ꙟnтърѫтȣ, ippiтȣ; deштептȣ; die Leidenschaften —, ꙟnтърѫтȣ патimеле; zur Empörung —, ꙟnтърѫтȣ спре револтъ.

Aufrennen, v., ꙟmпiнгȣ, daȣ престе чева; deскidȣ ꙟn фȣгъ.

Aufrichten, v., pidiкȣ, ꙟnnaлцȣ, addpeптезȣ; статорескȣ, фȣndezȣ, ꙟnтемеiезȣ; ꙟnкеiȣ, контрагȣ; mънгъiȣ, ꙟmбарбътȣ; ein Denkmal —, pidiкȣ ȣnȣ monȣmънтȣ; eine Gesellschaft —, фȣndezȣ о соцiетате; eine Freundschaft —, легȣ о прiетiniъ; einen in seinem Schmerze —, mънгъiȣ пе чiнева ꙟn dȣpepea са.

Aufrichter, m., (ꙟn anатom.) pidiкъторĭȣ.

Aufrichtig, a. ші ad., кȣратȣ ла кȣцетȣ, dpeптȣ, сiнчерȣ, kandidȣ, фрънкȣ, леалȣ (лоiалȣ), ꙟnтрегȣ.

Aufrichtigkeit, f., сѫнчерiтате, леалiтате, kandópe.

Aufrichtung, f., pidiкаре, pidiкътȣръ; ашезъmънтȣ; iнстiтȣцiȣne; mънгъiере.

Aufriegeln, v., десверiгȣ, deскidȣ.

Aufringeln, v., трагȣ ꙟn iнелȣ, iнелезȣ; бȣклезȣ (пърȣл).

Aufriß, m., decemnȣ, проспеттȣл

ънъї edificiŭ; конструкціune, лъare de ънъ планъ.
Aufritzen, v., сгъріїъ, жълескъ.
Aufritzung, f., сгъріетъръ.
Aufrocken, v., пънъ лп фъркъ.
Aufrollen, v., факъ валъ, лпвъліъ, ролезъ; десвъліъ, десролъ, десфъшъръ.
Aufrücken, v., лтпінгъ, паінтъ лп съсъ, ърпескъ; факъ непть (ла ънъ стратъ); — лпфрънтъ.
Aufrudern, v., лънтрескъ, навігъ лп съсъ.
Aufruf, m., кіетаре, прокіетъціune; аппелъ.
Aufrufen, v., кіетъ, прокіетъ, лпвітъ; аппелъ; die Hilfe der Gerechtigkeit —, каътъ ажъторіъ ла жъдекатъ.
Aufrufung, f., аппелъ.
Aufruhen, v., ръпъосезъ.
Aufruhr, m., ръскóлъ, револтъ, ребеліune.
Aufrühren, v., аттестекъ; тішкъ, аттінгъ; дештептъ, търбъръ (патіmеле).
Aufrührer, m., ръскълатъ, ръскълторіъ, ревелъ, револтанте, тървърторіъ de пане, incърцінте.
Aufrührisch, aufrührerisch, a. ші ad., ревелъ, cediţiocъ.
Aufrupfen, v., стългъ лп съсъ.
Aufrütteln, v., скътъръ; дештептъ скътърънdъ; сгъцъіъ.
Aufrütteln, n., Aufrüttelung, f., скътърътъръ.
Auf's, лп локъ de Auf daß; auf's Neue, din noŭ.
Aufsacken, v., іаŭ сакъл лп спате, в. Aufladen.
Aufsage, f., в. Aufkündigung.
Aufsagen, v., zікъ лецціune, речітезъ; dimitъ din сервіцііъ; daŭ дрътъл; ревокъ (ънъ контраттъ).
Aufsägen, v., таіъ къ ферестръъл.
Aufsagung, f., речітъціune; dimicіune.
Aufsammeln, v., колегъ, adънъ, стрінгъ.
Aufsässig, aufsäßig, a. ші ad., контраріъ, adверсаріъ, дештъпосъ; черъікосъ, къпъціносъ, обстінатъ.
Aufsatteln, v., лпшелъ (калъл).
Aufsatz, m., чеса че се пъне deасърра, аппъсъръ, adъосъръ, сърпапъсъръ; ачастъ семніфікъціune о чере стітопъ ал ачестъї къвънтъ, маї лпсémпъ лпсъ ші: скріптъръ, скрісъръ, артікълъ скріс, скіцъ, темъ, тетогandъ, проіептъ; — аккопчіътъра, гътітъра капълъї, коіфъръ, павъ, бе́тъ, ветéлъ; гарнітъръ сéъ лndoітъръ (ла ънъ вестънтъ); сервіцъ de масъ; — auf einer Schranke, капітелъл сéъ фърнітънтъл ънъї артаріъ (dълапъ); Aufsatzspitzen, гарнітъръ de dінтеле (хорвоте).
Aufsätzig, в. Aufsässig.
Aufsätzigkeit, f., контрарієтате, рънцъ, черъічіъ, dъштъніъ.
Aufsäuberer, m., (лп тонт.) depідікъторіъ, къръцітоліъ (de пътънтъ, петре).
Aufsaugen, v., deскідъ сърънd.
Aufsäugen, v., апплекъ (ла ціцъ.)
Aufschaben, v., padъ, спаргъ ръзънdъ.
Aufschanzen, v., лппалцъ ънъ шанцъ.
Aufschärfen, v., аскуцъ; реаскуцъ, ацерескъ; (ла вънът.) таіъ пелеа, despoіъ.
Aufschärfen, m., Aufschärfung, f., аскуцітъръ, ацерітъръ; despoіетъра пелеї.
Aufscharren, v., скъртъ, скотъ лп съсъ, скочоръ; грътъdескъ.
Aufschaudern, v., тъ лпкръпченъ, тръсаръ къ спаітъ.
Aufschauen, v., каътъ, тъ вітъ лп съсъ.
Aufschauern, v., тъ лпфіоръ, тъ къtретъръ; — сапъ віїа а треіа óръ.
Aufschaufeln, v., аррънкъ къ лопата.
Aufschäumen, v., спътezъ, тъ лппалцъ лп спътъ.
Aufschellen, v., дештептъ къ клопоцелъл.
Aufscheren, v., лпвъліъ пе сълъ.
Aufscheuchen, v., спъріъ, лптеріъ.
Aufscheuern, v., фрекъ, шъръіъ, спълъ васеле de арат; тъ спаргъ прін фрекътъръ.
Aufschichten, v., грътъdескъ, ашezъ лп пътъре, лп тéлкърї.
Aufschieben, v., deскідъ лп съсъ,

Digitized by Google

трагъ, лъпингъ ла сосъ; зрпескъ; лътързіїз, атъпъ, лndелъпгъ; die Heirath iſt aufgeſchoben, кълъніа се атъпъ; aufgeſchoben iſt nicht aufgehoben, че с'а атъпатъ, пз с'а ші зітатъ.

Aufſchießen, v., лтпъшкъ ла сосъ; тъ аррънкъ ла сас; крескъ таре, крескъ ка din апъ.

Aufſchlacken, v., тъ сърезъ, тъ префакъ ла съръ.

Aufſchlag, m., бътътъръ de тактъ; — бътътъръ de кърпі; — марціпеа, ръсфръптъра зпзі вестъптъ; — лпкъркътъра ла прецъ, скътпіре, сърататсъ, раватъ.

Aufſchlagen, v., аррънкъ, deскідъ кз търіъ; спаргъ; — пънъ, ашшезъ; батъ, ловескъ; лпторпъ; eine Thür —, спаргъ о ушъ; ein Bett —, аштерпъ зпъ патъ; ein Zelt —, лптіndъ зпъ кортъ; das Buch —, deскідъ картеа; eine Landkarte —, деролъ, десфакъ о хартъ; das Kleid —, ресфръпгъ, сьффълкъ вестъптъл; ſeine Wohnung —, тъ ашшезъ кз локзіпца; die Weine ſind aufgeſchlagen, вінъріле с'аъ скътпітъ.

Aufſchläger, m., бътъторіз, ловіторіз; — ковріgаріз, ватешъ.

Aufſchließen, v,, deскідъ, deскъіз; einem ſein Herz —, deскоперіз секретъл inimei.

Aufſchließer, m., deскізъторіз.

Aufſchließung, f., deскісъръ, deскісетъръ.

Aufſchlingen, v., легъ кз зпъ лацъ; — deслъцескъ; десфакъ; лпгіцъ.

Aufſchlitzen, v., despікъ, deскідъ пъптечеле, сфъшіїз тъіndъ.

Aufſchluß, m., deскъіере, deскъіетъръ, deскісъръ; — есплікъцізне, інформъцізне.

Aufſchmelzen, v., топескъ, ретопескъ.

Aufſchmieden, v., феръъ феръл.

Aufſchminken, v., рътепескъ, сълітепескъ, вілескъ, дрегъ фаца (кз рътепеле).

Aufſchnallen, v., лпкътърътъ; deскътърътъ, deскіпгъ.

Aufſchnappen, v., апънкъ, пріndъ іште; салтъ, саръ.

Aufſchnarchen, v., дештептъ хорънdъ.

Aufſchneiden, v., deскідъ прін тъіетъръ, факъ о тъіетъръ, сфъшіїз; minцъ.

Aufſchneider, m., тъіеторіз ла піро́не; — лъздъросъ, фълосъ, фанфаронъ, вънтъратікъ, чеарлатанъ, minчinocъ.

Aufſchneiderei, f., фалъ го́лъ, фанфаронадъ.

Aufſchneidung, f., deскісъръ, тъіетъръ; (ла апат.) diccenцізне.

Aufſchnellen, v., аррънкъ, рънedъ (піла, minчea, лопта).

Aufſchniegeln, v,. гътескъ, лпподонezъ (о фатъ).

Aufſchnitt, m., тъіетъръ, сфъшіетъръ; — vom Brote, фъліъ de пъне, кодръл, adікъ партеа че се таіе ънтреіз dintr'o пъне.

Aufſchnüffeln, v., adъртекъ.

Aufſchnüren, v., легъ, стрінгъ кз сфо́ръ, кз гъіетанъ; deслегъ, deстрънгъ.

Aufſchobern, v., клъdескъ, стогърі, клъі, жіrezі.

Aufſchocken, v., клъіескъ, ашшezъ ла клъі.

Aufſchöpfen, v., скотъ кз о лінгъръ, кз о кофъ.

Aufſchößling, m., прънкълецъ, въіецоіз, каре креште рънede.

Aufſchrauben, v., лпшърънъ; deсшърънъ.

Aufſchrecken, v., спъріїз, спъітънтъ, дештептъ спъітънтъndъ.

Aufſchreiben, v., іаъ ла скрісъ, скріъ, лпсетнъ, adnotъ.

Aufſchreiber, m., скріторіз, лпсетнъторіз.

Aufſchreien, v., сверъ, стрігъ, цінъ, дештептъ прін цінете.

Aufſchrift, f., лпскріпцізне; (пе скрісорі) тітълътъръ, adресъ, сънпраскріптъръ.

Aufſchroten, v., ротоголескъ, вълътъческъ (зпъ васъ, о вште); трагъ ла сосъ; — таіз (ла фаврі); родъ (вітеле).

Aufſchrunden, v., крепъ (пелеа пе

фацъ орї пе тъпъ, пътъитъл de кълдъръ).

Aufſchub, m., атъпаре, атъпътъръ, лптързїере, лпделъигаре; termină; съспінсіъне; die Sache leidet keinen —, лъкръл пъ съфере нічї о атъпаре.

Aufſchüppen, v., іаъ, pidikъ къ лопата.

Aufſchüren, v., аџіцъ (фокъл).

Aufſchurzen, v., ръсфръпгъ, съффълкъ, съффлікъ (шърцъ, пóле).

Aufſchurzung, f., съффълкътъръ, съффлікътъръ.

Aufſchüſſeln, v., пъпъ лп бліde, лп фарфърїї; óспътъ.

Aufſchütteln, v., скътъръ, сватъ; лпфоїъ (аштерпътъл).

Aufſchütten, v., върсъ, арръпкъ (лп грънарїъ, лп magazinъ).

Aufſchwämmen, v., лпфлъ, лпфоїъ (бърете, спопгіъ); молескъ.

Aufſchwämmung, f., лпфоіетъръ.

Aufſchwänzen, v., лпторкъ кòda (кълълы).

Aufſchwärzen, v., ре'ппегрескъ, лппегрескъ de поъ.

Aufſchwatzen, v., лпдъплекъ къ ворве фрътóсе.

Aufſchweben, v., плътескъ лп аеръ.

Aufſchweifen, v., в. Aufſchwänzen.

Aufſchwellen, v., лпфлъ; лпгрошъ, аккрескъ.

Aufſchwellung, f., лпфлътъръ, лпгрошътъръ.

Aufſchwimmen, v., потъ пе deacъпра, съпрапотъ.

Aufſchwingen (ſich), v., тъ палцъ, тъ аввъптъ, тъ палцъ лп сборъ.

Aufſchwingung, } сборъ, аввъптъ;

Aufſchwung, } салтъ.

Aufſehen ші Aufſchauen, v., прівескъ, каътъ лп сѣсъ, лппалцъ окіі; съправегїезъ.

Aufſehen, n., тафен, батъ ла окї, трагъ лъареа-аминте, факъ сгототъ, въіетъ, парадъ.

Aufſeher, m., съправегіторїъ, inспетторъ.

Aufſeherin, f., inспетторіцъ; inспеторéсъ.

Aufſeigen, v., стерпескъ (о вакъ, о die).

Aufſein, v., сънтъ скълатъ, pidikatъ din аштерпътъ.

Aufſetzen, v., пъпъ deacъпра, пъпъ пе чева, съпрапъпъ, ашшезъ; лпцепепескъ; котпъпъ сéъ тї аштерпъ ideіле пе хъртіъ; лпкалекъ; die Brille —, лтї пъпъ окіларіі; den Hut —, лтї коперїъ капъл, пъпъ пълъріа лп капъ; die Kegel —, ашшезъ попічеле (къглеле); ein Stockwerk —, лппалцъ ънъ катъ (етацїъ) ла о касъ; ein Frauenzimmer —, пъпъ копчъ, аккопчезъ о феmeіъ; den Kopf —, пъпъ капъл, лтї даъ капъл; eine Rechnung —, факъ о сокотéлъ, ънъ коптъ; Gut und Blut —, пъпъ лп перікъл авереа ші віаца; die Speiſen —, addъкъ бъкателе пе масъ; ſich —, лпкалекъ.

Aufſetzer, m., ашшезътторїъ, пъпъторїъ.

Aufſetzung, f., пъсетъръ, пълцътъръ, ашшезътъръ.

Aufſeufzen, v., офтезъ, съспінъ.

Aufſicht, f., прівегїере, inспецціъне, diрепціъне; unter der — ſeiner Lehrer, съпт окіі лпвъцъторілор съї.

Aufſieden, v., факъ съ фérвъ; рефербъ, даъ лп клокотъ.

Aufſiegen, v., deскідъ, рънъ сіцілъл; — пъпъ сіцілъл (печетеа).

Aufſitz, m., лпкълекътъръ.

Aufſitzen, v., шедъ deacъпра, стаъ лп пічóре; прівегезъ; лпкалекъ; dieſes Pferd läßt nicht gut —, ачестъ калъ е греъ de лпкълекатъ; das Schiff —, naia dede лп секъ, naia стете пе о банкъ de пъсінъ; er iſt mir aufgeſeſſen, еъ лл лпшелаїъ.

Aufſitzſtange, f., пръжінъ, пертікъ de шезътъ (гъінеле пóптеа).

Aufſpähen, v., пъndескъ, спіопескъ, лпчеркъ a deскопері.

Aufſpalten, v., деспікъ.

Aufſpannen, v., лптіndъ, дестіndъ, десфъшъръ; — аскълтъ къ лъареаминте; die Segel —, десфъшъръ въларіле.

Aufſparen, v., пъстрезъ, крацъ.

Aufspeichern, v., adȣnȣ ла грънарїȣ; ашшезȣ пе аріъ; ѧmmaгazinezȣ.
Aufspeilern, v., dестindȣ пе церȣшї.
Aufspeisen, v., demъnкȣ, mъnкȣ тотȣ.
Aufsperren, v., deскȣїȣ, deскidȣ; die Augen —, сгъіескȣ окії; das Maul —, стаȣ кȣ гȣра къскатъ, съптȣ о къскътȣръ.
Aufsperrung, f., deскісетȣръ, deскȣіетȣръ, къскътȣръ.
Aufspielen, v., жокȣ, adікъ къптȣ пе ȣnȣ інстрȣмъптȣ.
Aufspießen, v., ѧnцепȣ, іаȣ ѧn сȣсȣ кȣ фȣрка, кȣ фрігареа, кȣ сабіа.
Aufspindeln, v., deпъnȣ.
Aufspinnen, v., deторкȣ, торкȣ тотȣ, ѧmї ръпескȣ deцетеле торкъndȣ.
Aufspleißen, в. Aufspalten.
Aufspreizen, v., ръскърȣ, ръскірȣ (пічóреле); ѧnкорdȣ, ѧnтindȣ.
Aufsprengen, v., спаргȣ, рȣпȣ, deскidȣ кȣ форца; стрікȣ, факȣ съ саръ.
Aufsprengung, f., спърсетȣръ, рȣпътȣръ.
Aufsprießen, v., ръсарȣ; ѧnколцескȣ.
Aufspringen, v., салтȣ, сарȣ ѧn сȣсȣ, mъ ръпеdȣ ѧn сȣсȣ; mъ deскidȣ; крепȣ; das Schloß springt von selbst auf, ѧnкȣіетóреа се deскide de cinешї; vor Freude —, салтȣ de бȣкȣріъ.
Aufspritzen, v., стропескȣ ѧn сȣсȣ, ѧmпрошкȣ.
Aufsprossen, v., mъ ескȣ, ръсарȣ, ѧnколцескȣ, mъ паскȣ.
Aufsprudeln, v., сарȣ, ѧmпрошкȣ, фербȣ, клокотескȣ; волборескȣ (din гȣръ); vor Zorn —, mъ ѧnфербъптȣ de mъніъ.
Aufsprung, m., сърітȣръ, сълтътȣръ; тръсърітȣръ; плеспітȣръ, крепътȣръ.
Aufspulen, v., deпъnȣ пе цéвъ орї пе mосорȣ.
Aufspülen, v., клътескȣ, спълȣ.
Aufspunden, v., dестȣпȣ, скотȣ dопȣл.
Aufspüren, в. Aufspähen.
Aufstaffiren, v., в. Staffiren.
Aufstallen, v., ѧnстаȣлȣ, пȣnȣ ла стаȣлȣ, ла граждȣ, пȣnȣ ла ѧnгръшатȣ.
Aufstampfen, v., ѧndесȣ, ѧnцепенȣ, калкȣ; daȣ, батȣ din пічóре.
Aufstämpfen, v., факȣ болdȣ, гътъліъ ла ȣnȣ акȣ.
Aufstand, m., ръскóлъ, револȣцїȣне, dістȣрбіȣ; — in Masse, incȣрреnцїȣне.
Aufstapeln, v., клъdескȣ, ашшезȣ (лемне).
Aufstapelung, f., клъdітȣръ.
Aufstarren, v., аффігȣ, аццінтȣ окії спре черȣ.
Aufstäuben, v., спȣлберȣ.
Aufstäubern, v., в. Aufstüben.
Aufstauchen, v. (ла фаȣрї) тȣртескȣ, ферȣл спре а се фаче maї скȣртȣ ші maї гросȣ; — ръспінгȣ (кȣрсȣл ȣnȣї рѫȣ).
Aufstechen, v., ѧmпȣнгȣ, deпȣнгȣ, deфігȣ, ѧnфігȣ, ѧnцепȣ, спаргȣ; — (ѧn mapin.) mергȣ апрóпе de въптȣ.
Aufstecken, v., прindȣ, аффігȣ, аninȣ кȣ болdȣрї, кȣ аче; ѧmплъптȣ, ѧnфігȣ; ein Kleid —, pidікȣ, ръсфръпгȣ ȣn вестmъптȣ; ein Licht —, пȣnȣ лȣminареа ѧn каndелабрȣ; eine Flagge —, ѧmплъптȣ, арборезȣ о бandіеръ.
Aufstehen, v., стаȣ deскісȣ; mъ сколȣ, mъ палцȣ; mъ ръсколȣ, револтȣ; die Thür —, ȣшеа е deскісъ; der Kranke —, болнавȣл се скóлъ,
Aufsteifen, v., ѧnтърескȣ, вѫртошезȣ.
Aufsteigen, v., mъ сȣїȣ, mъ ȣркȣ; mъ сколȣ, mъ pidікȣ; die Speisen steigen mir auf, ръгъїȣ de mъnкаре; ein Gewitter —, се аппропіе о фȣртȣnъ, о тімпестате; ein Gedanke —, ѧmї віне о idéъ; die Sonne —, сóреле ръсаре.
Aufsteigung, f., скȣларе, скȣлътȣръ; ѧnпълцаре.
Aufstellen, v., пȣnȣ dрептȣ, ашшезȣ ѧn сȣсȣ; pidікȣ; коллокȣ; Beispiele —, продȣкȣ ессемпле; die Bücher —, ашшезȣ кърціле; ein Denkmal —, ашшезȣ ȣnȣ monȣmъптȣ; Grundsätze —, deфігȣ прінчіпії; eine Falle —, пȣnȣ, ѧnтindȣ кȣрсъ.
Aufstellen, n., Aufstellung, f., стъ-

лацiŭ (dела стаŭ); продѹпцiѹне, продѹсетѹръ; коллокътѹръ.
Aufstemmen, v., pézъmŭ.
Aufstempeln, v., тimбрezŭ, пѹпŭ тimбрѹ (стémпŭ).
Aufsteppen, v., прindŭ косънd кѹ гъѹреле.
Aufstieben, v., в. Aufstäuben.
Aufstiegen, v., ѧптържтŭ, iррiтŭ.
Aufstöbern, v., скочорŭ, афлѹ.
Aufstöpseln, v., decdопŭ.
Aufstoß, m., плъпсóре; ѧпчеркаре de бóлъ; плекътѹръ.
Aufstoßen, v., deскidŭ ѧmпinгънd; ѧпiептŭ; ръпedŭ, аррѹпкŭ; ловескŭ (кѹ пiчорѹл); ръгъiѹ; mъ оцетескŭ; sich den Kopf —, daŭ кѹ капѹл ѧп чева; das Schiff — auf einen Felsen, naia се ръпede ѧптр'о стѫпкъ; das Bier —, береа се ѧпфлъ.
Aufstößig, a. ші ad., оцетiтŭ, ѧппъкрiтŭ; стрiкатŭ; пълiтŭ de бóлъ, оцерiтŭ (zaiфŭ); der Wein ist —, вiпѹл é оцетiтŭ, аре аччептŭ.
Aufsträuben, v., mъ pidiкŭ, mъ ѧпiептŭ, mъ аррѹпкŭ ѧп сѹсŭ.
Aufstreben, v., mъ ѧпчеркŭ, mъ ѧпкордŭ, mъ сiлескŭ ѧп сѹсŭ.
Aufstreben, n., Aufstrebung, f., ѧпчеркаре, ѧпкордъцiѹне, сiлiпцъ.
Aufstrecken, v., ѧптindŭ ѧп сѹсŭ.
Aufstreichen, v., ѧптindŭ, dectindŭ; колорezŭ; — Butter auf's Brot, ѧптindŭ, ѹпгŭ ѹптŭ пе пъпе.
Aufstreifen, v., ръсѹфлiкŭ, ръсфръпгŭ; штергŭ, аттiпгŭ, padŭ.
Aufstreuen, v., пресарŭ, ръспъпdескŭ.
Aufstrich, m., тръсътѹръ, тръсѹръ (кѹ аркѹл пе вióръ).
Aufstricken, v., ѧптindŭ, ръсфръпгŭ, pidiкŭ, аттiпгŭ (пъmъптѹл кѹ пóлеле).
Aufstricken, v., терminŭ кѹ ѧmплетiтѹл (колцѹпĭ).
Aufstülpen, v., ресфръпгŭ, ре'пторкŭ; коперiѹ (кѹ капакŭ).
Aufstürmen, v., форцezŭ, ассалтŭ, deскidŭ кѹ пѹтереа, кѹ вѹiетŭ.
Aufstürzen, v., аррѹпкŭ, пѹпŭ капакѹл, mъ ръпedŭ, кadŭ пе чева.
Aufstutzen, v., гътескŭ, ажжѹстezŭ, ѧmпоцопezŭ.
Aufstützen, v., pézimŭ, проптескŭ.
Aufsuchen, v., каѹтŭ, черкŭ, черчетezŭ.
Aufsuchung, f., къѹтаре, черчетаре.
Aufsummen, v., сборŭ сбърпъindŭ; sich —, крескŭ ѧп сѹmъ, аккрескŭ, mъ adaогŭ.
Auftafeln, v., в. Auftischen.
Auftackeln, v., (ла mapin.) артezŭ, гътескŭ кѹ фѹпiетŭ.
Auftakt, (ѧп mѹсiкъ) контрабътѹтъ.
Auftassen, v., adѹпŭ, клъdескŭ пе арiъ.
Auftauchen, v., реаппарŭ din апъ, есŭ пе сѹпрафаца апеĭ, mъ deскѹфѹndŭ.
Auftaumeln, v., mъ сколŭ comпѹросŭ; mъ decmетiческŭ.
Aufthauen, v., се decгiацъ.
Aufthun, v,, deскidŭ; der Himmel thut sich auf, черѹл се лѹminъ; seine Schande —, ѧmĭ daŭ пе фацъ рѹшinea.
Aufthürmen, v., pidiкŭ, ѧппалцŭ кътŭ ѹпŭ тѹрпŭ; гръmъdескŭ, аmmaccezŭ.
Auftischen, v., пѹпŭ пе mасъ; оспетŭ, траттezŭ.
Auftrag, m., коmmiсiѹне, ѧпсърчiпаре, opdinŭ; Aufträge ertheilen, daŭ коmmiсiѹпĭ.
Auftragen, v., ѧпсарчiпŭ, daŭ коmmiсiѹне, daŭ opdinŭ; die Farben —, колорezŭ, daŭ колорĭ; Speisen —, пѹпŭ бѹкателе пе mасъ.
Auftrapfeln, v., тропъiѹ, факŭ тропотŭ.
Aufträufeln, v., кadŭ ѧп пiкътѹре, deкadŭ.
Auftreffen, v., ѧптълпескŭ, пimерескŭ; аттiпгŭ.
Auftreiben, v., ѧmпiпгŭ ѧп сѹсŭ, mъпŭ аванŭ; скорпескŭ (въпатѹл); черкŭ, афлѹ; ѧпфлѹ; das Bier treibt den Leib auf, береа ѧпфлъ пъптечеле; Geld —, каѹтŭ, прокѹрŭ банĭ.
Auftrennen, v., deскосŭ, deсфакŭ.
Auftreten, v., калкŭ кѹ пiчорѹл; сфартŭ кълкъndŭ; mъ сколŭ, паiптŭ, iптрѹ пе счепъ, аппарŭ; mъ пре-

сънтъ; gegen einen —, мъ сколъ асъпра кыва; leicht —, тергъ ан дешете; mit etwas —, пропъпъ чева; als Zeuge —, стаъ ка мартор; auf der Kanzel —, съ, аппаръ пе амвонъ.

Auftrift, m., къраре спре о іезътъръ; арътъръ де томнъ.

Auftritt, m., трéптъ, скаръ ла касъ; скара унеї карете; счепъ, ачпъцітаре, інтратъ, пресіпцъ; das war ein ſchöner —, ачéста фъ о счепъ фръмосъ.

Auftrocknen, v., секъ, десекъ, ускъ; штергъ (лакрьме); die Kuh iſt aufgetrocknet, вака ачцеркъ.

Auftrommeln, v., дештептъ ку това.

Auftröpfeln, v., в. Aufträufeln.

Auftrumpfen, v., (ан жокъ де кърці) даъ адътъ, батъ ку козъ.

Auftuſchen, v., реколорезъ ку тушъ.

Aufwachen, v., мъ дештептъ.

Aufwachſen, v., крескъ, скрескъ, мъ факъ маре.

Aufwägen, v., кътпъпескъ, кънтъреску.

Aufwallen, v., колкъіъ, клокотъ, ферbъ, ефферbъ.

Aufwallung, v., колкъітъръ, клокотъ; — des Zornes, колкъітъръ, колкотъ де мъніъ, стръпортъ де мъніъ.

Aufwalzen, v., ротескъ, ролезъ, ротълезъ, въльческъ ан сусъ.

Aufwand, m., спесе, костъ; лъксъ; es macht großen —, пе елъ ан уесть мълтъ.

Aufwandeln, v., pidikъ потірьл (ла католічі).

Aufwärmen, v., ре'пкълзескъ; ре'поіескъ, редештептъ (о чértъ).

Aufwartegeld, n., сімвріъ де сервіторіъ.

Aufwarten, v., сервескъ, кьртепескъ, факъ вісітъ; факъ реверінцъ, арътъ респеттьл; деферіъ отаціьл; Ihnen aufzuwarten, съптъ спре сервіціьл Dтале; einer Dame —, факъ кърте унеї dame; ich werde Ihnen morgen —, мъне ан воіъ фаче Dтале вісітъ, мъне те воіъ кьртені; darf ich Ihnen mit dieſem Strauße —? ан почъ офері ачестъ бъкетъ? einem mit etwas —, óспътъ пе чінева ку чева; den Gäſten —, сервескъ óспецілор.

Aufwärter, m., сервъ, сервіторъ, въіатъ, фечоръ, къторіерів.

Aufwärterin, f., сервітóре, фатъ, къторіеръ.

Aufwärts, ad., ан сусъ; — gebogen, ре'пковоіетъ, реаркатъ.

Aufwartung, f., сервіціъ; гріжъ, къртаре, пазъ; вісітъ; респеттъ, отаціъ.

Aufwaſchen, v., спълъ, деспълъ, лъ; кърцъ; alle Seife —, копсумъ съпунъл спълънd; ſich die Hände —, ам скорцезъ мънеле спълънd.

Aufwäſcherin, f., спълътóре.

Aufwaſchfaß, n., васъ де спълатъ.

Aufwaſchwaſſer, n., апъ де спълатъ, спълътъре.

Aufweben, v., десцесъ; терміпъ цесетъра.

Aufwechſel, m., скімбъ, ацiотаціе; в. Aufgeld.

Aufwechſeln, v., стрінгъ вапі din кърсъ.

Aufwecken, v., дештептъ, трезескъ.

Aufwehen, v., сфлъ, палцъ сфлънd (въптъл), спълверъ.

Aufweichen, v., моіе, аммоіе, пъпъ de-a-моіе; топескъ; дескълескъ; дескідъ, дестъпъ мъіndъ; der Regen hat Alles aufgeweicht, плóіа десфундъ пътъпътъл; die Farben —, топескъ колоріле; den Stahl —, дескълескъ, іаъ кълéла оцелълъї прін фокъ, лъсъндъл съ се ръчéскъ ан четъ.

Aufweichen, n., Aufweichung, f., амтъістъръ, топітъръ, топéлъ; кълітъръ.

Aufweiſen, v., ръскеіе.

Aufweiſen, v., арътъ, продъкъ, скотъ ла ведере, пресіптъ; er hat nichts aufzuweiſen, елъ пе аре німікъ пентръ а са легітімаре; ein Zeugniß —, продъкъ унъ аттестатъ.

Aufweiſung, f., арътаре, продъціюне, пресіптъціюне.

Aufweißen, v., реалвескѫ, ре'пълвескѫ, върѫіескѫ, споіескѫ din поѫ.
Aufwenden, v., ѧнтребѫїѫ, апплекѫ; Kosten —, факѫ спесе.
Aufwerfen, v., аррѫпкѫ, проіептѫ ѧн сѫсѫ; ѧнторкѫ, ръсфръпгѫ (бѫze), sich eine Frage —, пропѫпѫ о ѧнтребъцїѫне; das Maul —, аггрінцезѫ din гѫръ; sich zum Vertheidiger —, тъ сколѫ de апъръторїѫ.
Aufwerfen, n., Aufwerfung, f., аррѫпкътѫръ, ѧніептътѫръ; — eines Grabes, съпътѫра ѫнеї гро̀пе; — einer Frage, пропѫсецїѫнеа ѫнеї ѧнтребъцїѫнї.
Aufwichsen, v., черѫіескѫ; — факѫ бобанче, факѫ тратте кѫ спесе марї; den Schnurrbart —, ѫнгѫ, петезескѫ мѫстацеле.
Aufwickeln, v., депънѫ; ѧнвълїѫ, adвълїѫ; — десвълїѫ, десфъшѫ.
Aufwickelung, f., депънътѫръ, adвълітѫръ; — десвълітѫръ, десфъшътѫръ.
Aufwiegeln, v., ѧнтецескѫ, аџітѫ, аццїцѫ, ѧнтърѫтѫ; револтѫ.
Aufwiegen, v., pidікѫ ѧнчетѫ; кѫмпънескѫ, кънтърескѫ.
Aufwiegler, m., ѧнтецїторїѫ; тѫрбѫръторїѫ de лініште; аџітъторїѫ.
Aufwindeln, v., десфъшѫ.
Aufwinden, v., депънѫ кѫ въртежѫл, трагѫ ѧн сѫсѫ кѫ аркапѫл; ѧнвъртѫ, ѧнколъческѫ, ассѫческѫ, ѧмплетіческѫ, ѧнковоїѫ (ка шерпеле); есѫ пе deасѫпра; den Anker —, pidікѫ, скотѫ апкіра; ein Schiff —, трагѫ о паіе пе ѫскатѫ.
Aufwindung, f., сѫчітѫръ, ѧнвъртітѫръ, колъчітѫръ, ковоіетѫръ.
Aufwirbeln, v., волбѫрезѫ, ѧнпалцѫ ѧн волбѫръ; сѫческѫ въртежѫл; deскidѫ (фере́стра).
Aufwirken, v., десплетескѫ, десѫрzескѫ; (ла въпъторї) dехокѫ, девокѫ, deскidѫ въпатѫл; (ла пъперї) daѫ алѫатѫлѫї форма, ѧмплетескѫ колакѫл.
Aufwirren, v., десместекѫ; десметіческѫ, dѫмерескѫ.
Aufwittern, v., adѫрмекѫ.
Aufwogen, v., тъ палцѫ ѧн валѫрї.
Aufwölben, v., болтескѫ.
Aufwühlen, v., скѫрмѫ, скормопескѫ, рѫмѫ, скотѫ скѫрмъndѫ, съпъndѫ; — ръсватѫ, стръватѫ.
Aufwurf, m., скѫрмътѫръ, аррѫпкътѫръ de църѫпъ.
Aufzählen, v., пѫмърѫ, епѫмерѫ, компѫтѫ; einem fünfzig Prügel —, ѧмпарцѫ кѫіва чінчїzечї беце; meine Gründe —, ѧмї епѫмърѫ, ѧмї пропѫпѫ темеіѫріле.
Aufzählung, f., пѫмърътѫръ, компѫтѫ, deтаїѫ.
Aufzaubern, v., deскѫїѫ прін фармече; addѫкѫ прін фармече.
Aufzäumen, v., пѫпѫ фръѫл.
Aufzechen, v., консѫмѫ банкетъndѫ.
Aufzehren, v., консѫмѫ мерindea, стареа.
Aufzeichnen, v., ѧнсемпѫ, ѧнскріѫ; adпотѫ; марчезѫ.
Aufzeichnung, f., adпотъцїѫне.
Aufzeigen, v., в. Aufweisen.
Aufzerren, v., трагѫ ѧн сілъ.
Aufziehen, v., трагѫ ѧн сѫсѫ, deскidѫ тръгъndѫ; pidікѫ, ѧнпалцѫ; (ла пънzарї) ѫрzескѫ; ѧнтindѫ (ко̀рda); — крескѫ, edѫкѫ; ein Gewehr —, трагѫ о пѫшкъ; den Vorhang —, pidікѫ кортіna (перdéoa); einen Teich —, скѫргѫ о балтъ; Seiten —, ѧнтindѫ ко̀рde; die Segel —, трагѫ велѫріле; einen Ducaten —, кѫмпънескѫ ѫнѫ галбінѫ; eine Dame zum Tanze —, ѧнвітѫ о damъ ла danцѫ; gelindere Saiten —, ворбескѫ, тъ портѫ маї domолѫ; es zieht ein Gewitter auf, се аппропіе о фѫртѫпъ, о тімпестате; die Wache zieht auf, кѫстodia віне, солdацїї вінѫ ла кѫстodіъ.
Aufzieherei, f., бажокѫръ, бътаіъ de жокѫ; мокъріъ; глѫмъ.
Aufziehung, f., ѫрzітѫръ, ѧнкорdътѫръ.
Aufziehtau, m., (ла марін.) фѫне de трасѫ ѧн сѫс.
Aufzieren, v., гътескѫ, кітескѫ, ѧмпоцопезѫ, орпезѫ.
Aufzug, m., трацере, тръсътѫръ ѧн

сѫс, сѫгътѫръ; — парадъ, помпъ, прочесіѫне (алаїѫ); тръсѫръ, екіпаџїѫ; — ѫрzéлъ; — (ла театрѫ) актѫ; — кавалкадъ, adікъ алергътѫръ, парадъ кѫ каї.

Aufzupfen, v., стѫлгѫ; десфакѫ ѫнѫ nodѫ.

Aufzwängen, v., deскidѫ кѫ форца; einen Hut —, ꙟndесѫ о пълъріъ кѫ пѫтереа.

Aufzwecken, v., прindѫ, ꙟнцепенеокѫ кѫ ціпте.

Aufzwicken, v., в. Aufzwecken.

Aufzwingen, v., констрінгѫ, форцеzѫ, сілескѫ.

Augapfel, m., лѫміна окїѫлѫї, пѫпіла, глобѫл окїѫлѫї.

Auge, n., окїѫ; (фігѫратѫ) възѫтъ; прівінцъ; пѫптѫ; — мѫгѫрѫ, влъстарѫ; алтоїѫ; mit bloßem —, кѫ окїѫл неарматѫ; mit offenem —, кѫ окії deскішї; mit geschlossenem —, кѫ окії ꙟнкішї; geh' mir aus den Augen, каръте din окії меї; unter vier Augen, ꙟнтре патрѫ окї; der Schalk sieht ihm aus den Augen, окії лѫї спѫнѫ къ есте ѫнѫ ꙟншелъторїѫ; es springt in die Augen, лѫкрѫл é ꙟнвеdератѫ; hast du keine Augen? кѫm de nѫ вezї? es schwebt mir stets vor die —, тотѫdéѫна ꙟмї стъ наінтеа окілор; die — gehen mir über, окії mi се ꙟмплѫ de лакръмї; mit den — winken, трагѫ din окї, daѫ семнѫ кѫ окії; einem die — zudrücken, стаѫ фацъ ла мòртеа кѫіва; die — weiden, паскѫ, десфътѫ окії; der Weinstock treibt —, віїа ꙟмтѫгѫреште; ich bin ihm ein Dorn im —, ел пòртъ ѫръ маре асѫпръмї; eine Krähe hackt der andern die — nicht aus, корбѫ ла корбѫ нѫ'шї скòте окії; das paßt wie die Faust auf's —, dòъ пічòре 'нтр'ѫн кълцѫнѫ; mit unverwandten — ansehen, аффігѫ окії асѫпръ; unter die — sagen, спѫнѫ ꙟн фацъ; aus den — verlieren, перdѫ dinвеdере; ein scharfes — haben, амѫ окї пътрѫнzеторї; große — machen, ꙟнхолбѫ, каскѫ окії; böse — haben, амѫ окї ръї, deокїѫ.

Äugelchen, n., окішорѫ.

Äugeln, v., алтѫіескѫ ꙟн окїѫ, adікъ іаѫ окїѫ de алтоїѫ din рамѫръ ші о пѫнѫ ꙟнтре кòжа ші лемпѫл алтѫї помѫ, ꙟнокїеzѫ; mit einander —, окїескѫ пе фѫрішѫ, арѫнкѫ къѫтътѫръ фѫртівъ.

Augen, v., (ла вънъторї) der Windhund augt den Hasen, огарѫл zъреште пе іепѫре.

Augenachat, m., ахатѫ окїосѫ, ахатѫ сарdонѫ (о пéтръ вѫртòсъ).

Augenader, f., вънъ окїѫларе.

Augenähnlich, a. ші ad., окїѫформѫ, ꙟн форма окїѫлѫї.

Augenarzt, m., окїѫлістѫ.

Augenarznei, f., medічінъ de окї, коллірiѫ, ремеzїѫ офталмікѫ.

Augenbad, n., баіъ de окї, баіъ офталмікъ.

Augenbader, m., васінѫ, васѫ de баіа окілор.

Augenbalsam, m., балсамѫ de окї.

Augenbeschreibung, f., офталмографіъ, окїографіъ.

Augenbinde, f., легътѫръ de окї.

Augenblick, m., кліпъ, кліпéлъ de окїѫ, къѫтътѫръ іѫте; кліпітъ, момѫнтѫ; alle Augenblicke, пе'нчетатѫ, пекѫрматѫ, пе тòтъ кліпіта; in einem —, ꙟнтр'о кліпітъ, ꙟнтр'ѫнѫ момѫнтѫ, кътѫ бацї ꙟн пълмї.

Augenblicklich, ad., ꙟndатъ, ꙟнтр'о кліпъ, момѫнтанѫ.

Augenbogen, m., аркѫл окїѫлѫї.

Augenbraue, Augenbraune, f., спрінчéнъ.

Augenbutter, f., ѫрdòре.

Augencur, f., кѫра de окї.

Augendiener, m., лінгарїѫ, мъгѫліторїѫ.

Augendienerei, f., Augendienst, m., фъцъріъ, іпокрісіъ, комплъчінцъ фалсъ.

Augendrüse, f., гіndѫра окїѫлѫї.

Augenentzündung, f., ꙟнфлъкърътѫръ de окї, офталміъ.

Augenfell, n., (ꙟн хірѫрц.) албéцъ, катараптъ.

Augenfeuchtigkeit, f., ѹmezéла окілор.
Augenfistel, в. Thränenfistel.
Augenfleck, m., патъ ѫп окїѹ (ла омѹ, ла каї).
Augenfluß, m., скѹрсѹръ de окї.
Augengeschwulst, f., ешіреа окїѹлѹї din пѹсецїѹпеа са (ѫп хір.) ексофталміъ.
Augengeschwür, n., ѹрчорѹ ла окї, кънd се кòче се пѹмеште еці-лопе.
Augenglas, n., окіларїѹ, окїарїѹ, о-кїанѹ.
Augengrube, f., скѹфѹпdътѹръ de окї (ла каї, ѹпеорї ші ла òmenї).
Augenhäutchen, n., пелкѹца, пеліца, мембрана, тѹпіка окїѹлѹї.
Augenhöhle, f., гъванѹл окїѹлѹї, гъѹ-па, гъѹпътѹра, орбіта окїѹлѹї.
Augenkammer, f., (анатом.), къмара окїѹлѹї, челе dòъ гъѹпътѹре пліпе de ѹmezéлъ, каре кѹмінекъ ѫп-преѹпъ прін лѹміпа окїѹлѹї.
Augenklappe, f., в. Scheuleder.
Augenknochen, в. Backenknochen.
Augenknorpel, m., (анатом.) тарсѹ, партеа de сѹс а окїѹлѹї.
Augenknoten, m., гіndѹрї, nodѹрї ліптекѹларї.
Augenkrankheit, f., бòлъ, dѹрере de окї, бòлъ офталмікъ.
Augenkrebs, m., ганграпъ, ракѹ, кап-черѹ de окї.
Augenkreis, m., черкѹл окїѹлѹї.
Augenleder, n., окіеларїѹ, перdеа de пеле (ла каї).
Augenlicht, n., лѹміпа окілор, възѹ, вedере.
Augenlid, Augenlied, n., плеопъ.
Augenliederbrand, m., ѫпфлъкъръ-тѹръ, кърбѹпе, антракс de плеопе.
Augenliedervorfall, m., (хір.) къzъ-тѹра плеопелор.
Augenlust, f., плъчереа, пофта, dес-фръѹл окілор.
Augenmaß, n., окїетѹръ, мъсѹръ din окї; nach dem Augenmaße, ла ве-dере, ла пърере.
Augenmerk, n., скопѹ, цінтъ, окіре.
Augenmittel, n., рèmeziѹ офталмікѹ, колірiѹ.
Augenmuskel, f., мѹшкїѹл окїѹлѹї.
Augennagel, m., кѹїѹ de окї (бòлъ).
Augennerv, m., нервѹл окїѹлѹї.
Augennicht, n., оксidѹ de zinкѹ че ръмъпе пе кошѹл кѹпторїѹлѹї de топітѹ, сподъ, тѹтеа.
Augenpappel, f., ѹпѹ соїѹ de палбъ.
Augenpaar, n., пъреке de окї, окї.
Augenperpendikel, m., (ѫп фісікъ) катетѹл окїѹлѹї.
Augenpulver, n., пѹлбере офталмікъ, пѹлбере de окї; das ist wahres —, скрісòреа ачéста стрікъ окії.
Augenpunkt, m., пѹпктѹ de вedере.
Augenreiz, m., мъпкъріме, аціцъ-тѹръ, іррітъцїѹпе de окї.
Augenring, m., черкѹ въпътѹ, рѹптѹ-ръ ѫмпрецїѹр de окї; в. Augen-bogen.
Augenrinnen, n., лъкръмътѹръ пе'п-четатъ, епіфоръ (ѫп med.)
Augenröthe, f., (ѫп med.) рошацъ de окї, ксерофталміа, о dѹрере ѹскатъ кѹ мъпкъріме ші ѹстѹріме, фъръ ѫпфлътѹръ.
Augensalbe, f., ѹпсòре de окї, колірiѹ.
Augenschale, в. Augenbader.
Augenschein, m., вedере, аппъріпцъ, пърере; das lehrt der —, é лѹ-крѹ кїарѹ, бате ла окї; etwas in — nehmen, черчетезѹ, ессаміпѹ, іаѹ ѫп сокотіпцъ, ѫп коncide-ръцїѹпе; nach dem — urtheilen, жѹdекѹ dѹпъ аппъріпцъ.
Augenscheinlich, a. ші ad., вedератѹ, кїарѹ, евеdіпте.
Augenscheinlichkeit, f., евеdіпцъ.
Augenschießer, m., калѹл dракѹлѹї (о інсептъ ѫп іст. патѹр.)
Augenschirm, m., ѹмбрарїѹ de окї, аппъръtòре, перdеа de окї.
Augenschlagader, f., артеріъ офтал-мікъ.
Augenschleim, m., ѹрdòре; о medi-чіпъ бълòсъ de окї.
Augenschmalz, n., ѹрdòре.
Augenschwäche, f., лъпцezimea, слъ-бічѹпеа окілор.
Augensperre, f., deскіziъ de окї (о бòлъ).
Augensperrer, m., Augenspiegel, m., dілъцїторїѹ, оглindъ de окї (ѹпѹ

instrumentu al medicilor oculişti).
Augenspiel, n., jocul ochilor.
Augensprache, f., limba, limbagiul ochilor (prin cenune).
Augensprosse, m., (la vînăt.) ramurĕ ce creşte de lateurea corpului la cervĕ.
Augenstaar, m., albéţe de ochi, cataraptă.
Augenstern, m., lumina, steliţa ochiului, pupilă.
Augentriefen, n., lacrimare, curgerea multă de lacrimi.
Augentrost, m., silurĕ, burduşiţ (o plantă care naşte ce mai tare sa înţepenit la drept de ochi).
Augentrostgras, n., pănădiş.
Augenverdrehen, n., zăpăcire, zăpăcire de ochi.
Augenvorfall, m., eşirea ochilor, exoftalmiă.
Augenwasser, n., apă-de-ochi, apă oftalmică.
Augenweh, n., durere de ochi.
Augenweide, f., păşunea, desfătarea, păscătura, delicioşi ochilor.
Augenwimper, f., geană, perii de pe pleoapă.
Augenwink, m., ochiadă, clipă din ochi; cătătură cochetă.
Augenwinkel, m., unghiul, coada ochiului.
Augenzahn, m., dinţele ochiului.
Augenzeuge, m., martorŭ ochiulatŭ, martorŭ văzătoriŭ.
Augenzier, f., frumseţa ochilor; (la vitan.) limba boului.
Äugig, a. şi ad., ochietŭ, cea ce are ochi; zweiäugig, cu doi ochi, einäugig, orbŭ de unŭ ochi, unŭochietŭ.
Äuglein, n., ochişorŭ.
Augment, n., adaosŭ.
Augst, m., săcerişŭ.
August, (la Romani) Augustŭ, pontifŭ poporuluĭ cu atribuţiă de profeţiă.
August, m., Augustŭ, nume propriŭ şi numele unei luni.
Augustapfel, m., mărŭ verde, mărŭ de Augustŭ.
Augustbirn, f., perŭ orzănă, timpuriŭ.
Augusthopfen, m., xmeiu orzănŭ.
Augustiner, m., Augustinianŭ, un ordinŭ monastică, călugărŭ de al sf. Augustinŭ.
Augustkirsche, f., vişină.
Augustpflaume, f., prună, pergă orzănă.
Auhirsch, m., cervŭ de cămpŭ.
Aurecht, m., v. Angerrecht şi Triftgerechtigkeit.
Aurikel, n., urechia ursului, urechiuşcă, cortucă (o plantă).
Aurin, m., dinzurŭ, ţinţianŭ (o plantă).
Auripigment, n., orpinŭ, auripigmentŭ, o compusŭ de arsenică, pucioasă şi de alte materii vulcanice, întrebuinţa la dupuri de ochi).
Aurora, f., auroră, ziuă, când se înţănă zioa cu noptea.
Aurorafarbe, f., culoarea auroreĭ.
Aus, praep., din, d'intre, dela, dec; dic, în compusăţiuni desemnă scutere, strădare, îndeplinire, eşire, purcedere, prefacere şi a., care se vor ţesuta mai accuratŭ în essemple, cum: er ist — Paris, el este din Paris; — Erfahrung, din esperinţă; — Neugierde, din curiositate; — allen Kräften, din puteri, din tote puterile; Jahr — Jahr ein, din anŭ în anŭ; einer — unserer Mitte, unul dintre noi; er kommt — dem Theater, el vine dela teatru; er macht sich — diesem Fall nichts, dispusu nu'i pasă nimică de cazul acesta; es ist — mit ihm, e pace de el, este omŭ perdutŭ; er weiß weder — noch ein, el nu'i mai dă de capetuĭ, el nu ştie de ce să apuce; das Glas ist —, paharul se deşertă; der Wein ist —, vinul se bea; das Licht ist —, lumina se stinse; — einer Mücke einen Elephanten machen, facŭ dintr'unŭ ţînţariŭ unŭ armasariŭ.
Ausackern, v., scotŭ cu aratrul, descopŭ arăndŭ, terminŭ cu aratul.

Ausädern, v., скотȣ, трагȣ віне, десвінезȣ.
Ausantworten, v., в. Ausliefern, Ueberantworten.
Ausarbeiten, v., лȣкрȣ, прелȣкрȣ, ꙟndeплінескȣ лȣкрареа; компȣнȣ; комплінескȣ, deплінескȣ; прегътескȣ; терminȣ, ꙟнчетȣ кȣ лȣкратȣл; aus der Tiefe —, скотȣ din пътѫнтȣ; einen Ochsen —, деспоїȣ ȣнȣ боȣ.
Ausarbeitung, f., ꙟndeплініре, комплінітȣръ; компȣсеціȣне; продȣптȣ ал спірітȣлȣї, ꙟнчеркърї літераріе; скоцетȣръ, съпътȣръ (din пéтръ).
Ausarten, v., тъ корческȣ, тъ бастардезȣ, деценерȣ, пердȣ віца, соіȣл.
Ausartung, f., корчітȣръ, бъстърzime, деценеръціȣне.
Ausästen, v., десръмȣрескȣ, таїȣ рамȣреле.
Ausathmen, v., ръсȣфлȣ, ръспірȣ; даȣ сȣфлетȣл.
Ausathmung, f., ръсȣфлътȣръ, ръспіръціȣне.
Ausbacken, v., кокȣ віне, кокȣ deплінȣ, скокȣ, ръскокȣ.
Ausbaden, v., скалдȣ, лъȣ de ажȣнсȣ; es — müssen, даȣ de даȣнъ, пъцескȣ ръȣ, плътескȣ скȣмпȣ несокотінца.
Ausbaggern, v., (ла марін.) кȣръцȣ, десмолескȣ (ȣнȣ портȣ).
Ausbähen, v. (марін.) ȣскȣ о наіе.
Ausbalgen, v., деспоїȣ, велескȣ; ꙟмплȣ о пеле.
Ausballen, v., десфакȣ, дестенкȣіескȣ, деваллезȣ.
Aufbannen, v., в. Verbannen.
Ausbau, m., клъdітȣръ, ediфічіȣ терminатȣ (съвършітȣ).
Ausbauchen, v., (ла метал.) пънтеческȣ, лȣкрȣ ꙟн zарфȣрї, лȣкрȣ фігȣре pidікате.
Ausbauchung, f., пънтечітȣръ; ꙟнфлътȣръ; къптȣшітȣра ȣнеї коръвії кȣ скъndȣре пе din афаръ.
Ausbauen, v., терminȣ кȣ клъdітȣл, ꙟнчетȣ de a zidi.
Ausbechern, v., дешертȣ пъхарȣл.
Ausbedingen, v., кondіціонезȣ, пȣнȣ кondіціȣне, пъстрезȣ, ресервȣ ȣнȣ dрептȣ.
Ausbedingung, f., ресервъ, кondіціȣне.
Ausbeeren, v., десбовескȣ, десгръȣнцезȣ, скотȣ бобіцеле орї гръȣнцеле (пасереа).
Ausbeichten, v., мъртȣрісескȣ тòте пъкателе.
Ausbeinen, v., десосескȣ, десфакȣ тòтъ карнеа de пе осȣ.
Ausbeißen, v., мȣшкȣ, рȣпȣ, скотȣ кȣ dinцїї; sich einen Zahn —, ꙟмї фрънгȣ ȣнȣ dinте мȣшкъndȣ.
Ausbeizen, v., скотȣ кȣ апъ-таре, корродȣ (пете).
Ausbessern, v., dрегȣ, репарȣ; рефакȣ, репоіескȣ; рестаȣрȣ, реаккомодȣ; петеческȣ; eine Mauer —, репарȣ, dрегȣ ȣнȣ мȣрȣ; ein Gemälde —, репоіескȣ ȣнȣ таблоȣ; einen Rock —, петеческȣ о хаінъ; Spitzen —, dрегȣ dinтеле (спіцȣрї).
Ausbesserer, m., dресеторїȣ, репъръторїȣ, репоіторїȣ, рестаȣръторїȣ.
Ausbesserung, f., dресетȣръ, репъръtȣръ, рефъкътȣръ, репоітȣръ, реажжȣстъмънтȣ; рестаȣрътȣръ (мерeметȣ); петечітȣръ.
Ausbeten, v., терminȣ рȣгъчȣнеа.
Ausbeugen, v., тъ ферескȣ, тъ даȣ ла о парте, евітȣ.
Ausbeugung, f., ферітȣръ.
Ausbeulen, v., (ла фералбарї) облескȣ, аппланезȣ адънкътȣреле металȣлȣї.
Ausbeute, f., къштігȣ, профітȣ, фолосȣ (din mine), венітȣ.
Ausbeuteln, v., чернȣ; дешертȣ ȣнȣ сакȣ; дешертȣ пȣнга; er ist ganz ausgebeutelt, іа секатȣ пȣнга, пòте сȣфла ꙟн пȣнгъ.
Ausbeuten, v., трагȣ фолосȣ, спекȣлезȣ, къштігȣ; есплоатезȣ (францоzісмȣ).
Ausbiegen, v., ре'ndоіескȣ, ре'нковоїȣ ꙟн афаръ; ꙟнкрецескȣ ротȣndȣ; крестȣ ꙟн формъ de аркȣ; факȣ локȣ; деклінȣ, тъ ферескȣ.
Ausbieten, v., офферїȣ, факȣ, скотȣ

de вънzape; deczikŭ, десфакŭ (о кіріъ).

Ausbietung, f., оффертъ, оффері-тънтŭ, скоцетѹръ ла вънzape; — deczicѹръ, десфъкътѹръ.

Ausbilden, v., фортŭ, фігѹрezŭ; deплinескŭ; кѹлтівŭ; den Körper —, десволтŭ трѹпѹл; den Geist —, кѹлтівŭ, фортŭ спірітѹл.

Ausbildung, f., фортъцiѹne, кѹлтівътѫнтŭ, deплinетѫнтŭ.

Ausbinden, v., деслегŭ.

Ausbitten, v., sich —, рогŭ, черŭ граціъ, черŭ а се аккорda, а mi се da; ich bitte mir die Ehre aus, mit Ihnen zu speisen, тъ рогŭ съ амŭ онòре de а прънzi кѹ dѹmneата; das bitte ich mir aus, тъ рогŭ съ фіŭ крѹцатŭ кѹ ачéста, тъ рогŭ съ нѹ се факъ орĭ zікъ ачéста.

Ausblasen, v., сѹфлѹ, стінгŭ; пѹблікŭ ла сѹнетѹл трімбіцеĭ; das Lebenslicht —, аскѹndŭ сòреле кѹіва, ѹчidŭ.

Ausbläuen, v., батŭ (кѹ бъцѹл).

Ausbleiben, v., лiпсескŭ, нѹ вінŭ, ръмънŭ афаръ, ѫнтърzіїѹ; — ѫнчетŭ, нѹ реесŭ; er bleibt lange aus, ел ѫнтърzie мѹлтŭ; der Athem ist ihm ausgeblieben, нѹ маĭ пѹтеа ръсѹфла; mein Fieber ist mir ausgeblieben, фрігѹріле тъ лъсаръ; mit der Bezahlung —, амънŭ плата; die Post —, поста нѹ сосеште.

Ausbleichen, v., пълбескŭ, білескŭ, терminŭ кѹ пълбітѹл.

Ausbleien, v., плѹмбеzŭ.

Ausblitzen, v., deскаркŭ о сенéцъ, пѹшкъ; ѫнчетŭ de а фѹлцера.

Ausblühen, v., десфлорескŭ, пердŭ флоріле.

Ausbluten, v., сънцерŭ, пердŭ тотŭ сънцеле.

Ausbogen, v., (ла кроіторĭ) аркѹіескŭ, таїѹ, кроіескŭ ѫн форма аркѹлѹĭ.

Ausbohren, v., сфредерескŭ, бортескŭ; den Spund —, тратŭ dопѹл кѹ сфредерѹл.

Ausborgen, v., daŭ ѫмпрѹмѹтŭ, daŭ пе кредітŭ.

Ausbracken, v., в. Ausmerzen, Aussondern.

Ausbraten, v., фрігŭ; das Fleisch ist —, карнеа е фріптъ біне.

Ausbrauchen, v., терminŭ; консѹмŭ, нѹ маĭ амŭ требѹінцъ de чева.

Aufbrauen, v., берърескŭ, фербŭ берea de ажѹнсŭ.

Ausbrausen, v., ѫнчетŭ кѹ фертѹл, нѹ маĭ клокотескŭ; — тімпестатеа ѫнчéтъ; фѹріа се астъмпъръ.

Ausbrechen, v., сфартŭ, рѹпŭ кѹ търіъ; фрънгŭ; кѹръцŭ арборĭ; ерѹпŭ, прорѹпŭ; вомŭ, ревомŭ, боръскŭ, daŭ афаръ; — батŭ стѹпіĭ; спаргŭ (о бѹбъ); (ла вънъторĭ) скочорŭ; der Krieg ist ausgebrochen, ръсвоїѹл а прорѹптŭ; es brach Feuer in diesem Hause aus, ѫн ачéстъ касъ ерѹпсе, еші, се ескъ фокŭ; das Geschwür bricht aus, бѹба спарце; dem Kinde die Zähne —, прѹнкѹлѹĭ ѫĭ крéпъ, ѫĭ есŭ dinцiĭ; in ein Gelächter —, прорѹпŭ ѫн ржсŭ; in Schimpfworte —, прорѹпŭ ѫн ѫнжѹръ-тѹре; eine Arznei —, ревомŭ, daŭ din mine о medічінъ.

Ausbreiten, v., ѫнтindŭ, dестindŭ, аллърцескŭ, dілъцескŭ; ръспъndескŭ; пѹблікŭ, пропагŭ; ausgebreitete Kenntnisse, кѹноштінце ѫнтince, ерѹdiцiѹne (прокопсінцъ) вастъ; die Flügel —, dестindŭ аріпеле; falsche Gerüchte —, ръспъndескŭ фаіме дешерте, фалсе; sich über eine Materie —, dіскѹргŭ пе ларгŭ деспре о матеріъ.

Ausbreitung, f., ѫнтindере, dестinсътѹръ, dілъцітѹръ; аллърцітѹръ; пѹблікъцiѹne; — des Glaubens, лъціреа, пропъгъцiѹnea кредінцеĭ.

Ausbrennen, v., ѫнчетŭ de арсŭ, консѹмŭ прin фокŭ; einen Bienenstock —, пърлескŭ, daŭ прin вълфòре, прin флакъръ ѹнŭ стѹпŭ; Ziegelsteine —, арdŭ біне къръmideле; das Feuer ist ausgebrannt, фокѹл с'а стінсŭ.

Ausbringen, v., скотŭ, трагŭ афаръ; — пѹблікŭ; die Stiefel nicht — können, нѹ'mĭ почŭ скòте штівлеле;

eine Gesundheit auf einen —, веś ля съпътатеа кśва.

Ausbruch, m., рśптśръ, спъртśръ, ерśпцiśне, прорśпцiśне; порпire, стръпортъ (de тъпiъ), ръпire, ля̂нпортътя̂нтъ; — вinъ вертśръ, вinъ ревакъ; — des Vesuvs, ерśпцiśnea Весśвśлśl; — des Feuers, ерśпцiśnea фокśлśl; — des Zornes, ръпire, стръпортъ de тъпiъ; — des Krieges, прорśпцiśnea, ля̂нчепътśра ръсвоiśлśl; Tokaier —, вinъ вертśръ de Токаiъ, ревакъ de Токаiъ.

Ausbrüchig, a. ші ad., датъ-пе-фаць, кśпоскśтъ, въditъ.

Ausbrühen, v., опърiъ, спълъ къ апъ ферśinte.

Ausbrüllen, v., ля̂нчетъ de a тśцi (вośл); a ръкni (леśл).

Ausbrüten, v., клоческъ, скотъ пśl.

Ausbrütung, f., клочél, скоцетśръ de пśl.

Ausbund, m., лśкрś есчелinte, iскścitъ, алесъ; minśne, modelъ, алесътśръ; sie ist ein — von Schönheit, ea este o minśne de фрśмсець; das ist ein — von Spitzbuben, ачеста é унъ тъiестрś ля влестътъцiл, ун пśпгачiъ фъimосъ.

Ausbündig, a. ші ad., iскścitъ, minśnatъ, estraordinariъ, есчелinte.

Ausbürger, m., четъцénъ стръinъ.

Ausbürsten, v., periъ, цеселъ; штергъ пълереа кś periа.

Ausbüßen, v., трагъ тотъ капонśл, тъ капонескъ delinъ; плътескъ; — кърпескъ, dregъ; астśпъ кś стśп (кълцl).

Auscultant, m., аśziторiъ, аскśлтъториъ, аскśлтъпте.

Auscuriren, v., bindekъ delinъ, кśpezъ din ръdъчinъ, ръdъчiminte.

Ausdämpfen, v., аśорескъ, ля̂нпъdśшъ, ассśdъ; стръсśdъ; стръспirъ; stinrъ (кърśпl); (ла въпът.) алśпгъ кś фśтъ; die Füchse —, ля̂нфśтъ, дaъ фśтъ вśлпiлор.

Ausdärmen, v., destaцъ, скотъ тацеле.

Ausdauer, f., dśръцiśne, сśфферinцъ, ръвdape.

Ausdauern, v., dśръ; сśппортъ; сśфериъ пъпъ ля̂п капетъ; цinъ, тръieскъ (о плaнтъ).

Ausdauernd, ad., dśраверъ, сśффериторiъ, констaнте, стърśиторiъ, тръиторiъ (trainiкъ); (ля ботап.) вiваче се ziче de плaнтеле, каре тръieскъ maї тśлтъ ка doї anї.

Ausdehnbar, a. ші ad., ля̂нтinсiверъ, dilъцiверъ, спъnciверъ, dśктiверъ.

Ausdehnbarkeit, f., dilъцiверitaте, ля̂нтinсiверitaте.

Ausdehnen, v., ля̂нtindъ, dectindъ, dilъцескъ, спъndъ, прелśпцескъ, dilърцескъ; dieser Wald dehnt sich weit aus, пъdśреа ачéста се ля̂нtinde фóрте departe; sein Ansehen —, baza, аśторitатеа лśї се ля̂нtinde.

Ausdehnend, adv., ля̂нtincivъ, dectincivъ, dilъцivъ, спъncivъ.

Ausdehnung, f., ля̂нtincśръ, dectincśръ, dilъцitśръ, спъnciśne, dectincemъntъ; лъцime; — der Metalle, dilъцitśра металелор; — des Herzens, (ля фiсiол.) diастолъ, ля̂нtindepeа céъ тiшкареа фiréскъ a inimeї, оппośсъ cістолеї, adikъ стрля̂нцереї de inimъ.

Ausdehnungskraft, f., тъriъ, форцъ спъncivъ, dilъцivъ; спъnciверitате.

Ausdeichen, v., despaрцъ, сепаръ прin iъzetśръ.

Ausdenkbar, ad., ля̂пкiпśiверъ, кцетаверъ, imaцinaверъ.

Ausdenken, v., аффлъ, ля̂пventъ, ля̂пventezъ (дела cimплśл вinъ, venire), скорпескъ; wer hat die Dampfmaschine ausgedacht? cine a ля̂пventatъ maxina de аśоръ?

Ausdeuten, v., есплiкъ, ръспiкъ ля̂п вреo парте, deчiфrezъ.

Ausdichten, v., imaцinъ, (пъскоческъ); (ла mарin.) астśпъ крепътśреле коръśieї.

Ausdielen, v., подескъ, тавлezъ, коперiъ кś скъndśре.

Ausdienen, v., ля̂нплiнескъ сервiцiśл; ausgedienter Soldat, ветерапъ, invalidъ; dieser Hut hat nun aus-

gedient, ачéстъ пълъріъ есте пѫртатъ, е попосітъ.
Ausdingen, v., в. Ausbedingen.
Ausdonnern, v., ѧпчетѫ de тѫпатѫ.
Ausdorren, v., ѫскѫ, deѫскѫ.
Ausdörren, v., десекѫ, deѫскѫ.
Ausdrechseln, Ausdrehen, v., сковескѫ ла стрѫгѫ; ѧпчетѫ de стрѫгѫітѫ.
Ausdreschen, v., ѧмблътескѫ, тріерѫ de плінѫ.
Ausdruck, m., терminѫ, ворбъ, ростѫ, ростітѫръ, спресіѫне, пропѫнціъціѫне; technischer —, терminѫ техпікѫ.
Ausdrücken, v., ѧптіпърескѫ, ѧмпрімѫ; сторкѫ; аппъсѫ афаръ.
Ausdrücken, v., ростескѫ, пропѫнціѫ, ръспікѫ; die Freude —, deскоперїѫ бѫкѫріа; sich gut —, ръспікѫ, пропѫнчіѫ біне.
Ausdrücklich, a. ші ad., апріатѫ, кїарѫ, deтерminатѫ; ѧпadincѫ, anѫme; (пречісѫ).
Ausdrucksvoll, a. ші ad., пѫтеросѫ, енерціосѫ, плінѫ de спресіѫне, спресівѫ, ръспікътівѫ.
Ausduften, v., абѫрезѫ, ръспъndескѫ міросѫ.
Ausdüften, v., тръспірѫ, міросѫ, абѫрезѫ.
Ausdulden, v., сѫппортѫ, сѫфферїѫ, рабдѫ; пѫпѫ капътѫ сѫфферінцеї, ръпъосезѫ.
Ausdunsten, v., аборескѫ.
Ausdünsten, v., аррѫпкѫ аборї, сѫdòpe din трѫпѫ, тръспірѫ.
Ausecken, v. сколцѫрѫ, таїѫ ѧп колцѫрї.
Auseggen, ausegen, v., десграпѫ, скотѫ кѫ грапа.
Auseinander, ad., деспърцітѫ, сепаратѫ; — gehen, мъ деспарцѫ, мъ сепарѫ; — nehmen, десфакѫ; deкомпѫнѫ; — reißen, сфъшіїѫ; — sperren, аллърцескѫ; — setzen, лъмѫрескѫ, ръспікѫ; Streitigkeiten — setzen, компѫнѫ, ѧмпакѫ черте; — wickeln, десвълїѫ, deскѫркѫ; — ziehen, dectindѫ.
Auseinandersetzung, f., деспърцітѫръ, сепъръмѫнтѫ; ръспікътѫръ, есплікъціѫне, deкіаръціѫне.
Auserkiesen, v., аллегѫ.
Auserkoren, v., алесѫ, пре-алесѫ, предестінатѫ.
Auserlesen, a. ші ad., аллесѫ, іскѫсітѫ, de фрѫнте.
Ausersehen, v., пре-аллегѫ, предестінѫ, менескѫ.
Ausersinnen, v., аффлѫ, ѧпвентезѫ.
Auserwählen, v., в. Ausersehen.
Auserzählen, v., ѧпчетѫ de спѫсѫ, епаррѫ тотѫ.
Ausessen, v., мънкѫ тотѫ; — was man eingebrockt hat, каре кѫм ѧші саръ ашеа мънкъ; — was andere eingebrockt haben, сечерѫ ѫnde n'амѫ семънатѫ.
Ausfädeln, v., десфірѫ, дестръмѫ.
Ausfahren, v., есѫ кѫ тръсѫра; карѫ афаръ; мъ прімблѫ кѫ тръсѫра; сапѫ, десфѫndѫ дрѫмѫл; Waaren —, стръпортѫ мърфї; im Gesichte ausgefahren sein, амѫ фацъ бѫбòсъ.
Ausfahrt, f., ешіре, пѫрчеdере кѫ тръсѫра.
Ausfall, m., ѧпіептътѫръ, ръпезіме, ассалтѫ, аттакѫ de трѫпе; — скъdере, скъzътѫръ, скъzъмѫнтѫ (dефічітѫ).
Ausfallen, v., кадѫ, скапътѫ афаръ; реесѫ; ассалтѫ, мъ ѧпіептѫ; die Ernte ist gut ausgefallen, съчерішѫл фѫ мъпосѫ; gut —, реесѫ, есѫ біне; schlecht —, реесѫ ръѫ; sich einen Arm —, скріптескѫ о мънъ.
Ausfalten, v., deскрецескѫ.
Ausfasen, ausfasern, в. Ausfädeln.
Ausfaulen, v., кадѫ de пѫтреціѫне, пѫтрезескѫ пе din лъѫнтрѫ.
Ausfechten, v., стрълѫптѫ; хотъръскѫ о чéртъ прін арме; десбатѫ, ѧпвінгѫ кѫ діспѫта.
Ausfegen, v., мъсѫрѫ, кѫръцѫ, deрідікѫ.
Ausfehmen, v., скотѫ дела ѧпгръшатѫ.
Ausfeilen, v., пілескѫ, сковескѫ прін пілітѫръ.
Ausfenstern, v., батжокѫрескѫ, ѧпжѫрѫ; провербѫ: ѧї daѫ банї пе мїере, adікъ'л сѫdѫїѫ кѫм ѧмї біне ла гѫръ.

Ausfertigen, v., гътескȣ, спеdezȣ, пȣблікȣ.
Ausfeuern, v., пърлескȣ, daȣ фокȣ ȣнȣї васȣ пе din лъȣнтрȣ.
Ausfilzen, v., ѧтплȣ кȣ пърȣ; — чертȣ, ѧнфрȣнтȣ аспрȣ, батȣ насȣл.
Ausfinden, v., deскоперїȣ, аффлȣ, ѧнвентеzȣ.
Ausfindig, ad., — machen, deскоперїȣ; ein Mittel — machen, аффлȣ ȣнȣ modȣ.
Ausfischen, v., пескърескȣ, скотȣ пештїї din апъ; einen Teich —, deшертȣ пескъріа de пештї.
Ausflamen, v., ȣскȣ ѧн флакъръ.
Ausflattern, v., флȣтȣрȣ, сфлȣтȣрȣ.
Ausflechten, v., скотȣ deсплетindȣ, deсплетескȣ.
Ausfleischen, v., deскърнȣ.
Ausflicken, v., петеческȣ, dрегȣ, кърпескȣ.
Ausfliegen, v., сборȣ афаръ.
Ausfließen, v., кȣргȣ афаръ, тъ скȣргȣ.
Ausflucht, f., фȣгъ; сбȣрътȣръ; скȣрсіȣне; стéтътȣ, претестȣ, скȣсъ (deсвінȣіре); Ausflüchte machen, черкȣ съ скапȣ, шовъїȣ, ѧнгъітȣ.
Ausflug, m., сбȣраре, сбȣрътѫнтȣ; порніре, ешіре.
Ausfluß, m., скȣрсȣръ, ръвърсътȣръ.
Ausfluthen, v., тъ ръвърсȣ, ѧнȣndȣ.
Ausfordern, v., провокȣ, кїетȣ ла dȣелȣ.
Ausforderung, f., кїетаре, провокаре, аппелȣ ла лȣптъ.
Ausforderungsbrief, m., картелъ, скрісòре, прін каре кїетї пе чінева ла dȣелȣ.
Ausfördern, v., трагȣ, карȣ, скотȣ афаръ (пéтръ dінтр'о minъ).
Ausforschen, v., черчетеzȣ, ѧнвестігȣ; deскоперїȣ.
Ausforschung, f., черчетътȣръ, інвестігъцїȣне, ессаmенȣ.
Ausfragen, v., ѧнтребȣ, ессаminȣ; ein Geheimniß —, ѧнтребънd deскоперїȣ ȣнȣ секретȣ.
Ausfragung, f., черчетътȣръ, інвестігъцїȣне, ѧнтребъцїȣне, ессаmенȣ.
Ausfressen, v., лȣпъвескȣ, тънкȣ лȣпавȣ, podȣ тотȣ; ѧndопȣ, тъ ѧтбȣібȣ.
Ausfuhr f., еспортъцїȣне, еспортȣ.
Ausführbar, a. ші ad., праптікаверȣ.
Ausführen, v., скотȣ афаръ, еспортȣ; dȣкȣ, карȣ афаръ, — ѧndеплінескȣ, ефъптȣескȣ, ессекȣтеzȣ, терminȣ; einen Bau —, клъdескȣ ȣнȣ ediфічїȣ.
Ausführer, m., еспортъторїȣ, ессекȣторїȣ.
Ausfuhrhandel, m., коmmерчїȣ de еспортъцїȣне.
Ausführlich, a. ші ad., de атърȣнтȣл, пе лȣнгȣ-пе-ларгȣ, атърȣнцітȣ, ѧн deтаіȣрї, deтъіатȣ, din фірȣ-ѧн-пърȣ, кȣ тòте черкȣстъріле.
Ausführlichkeit, f., черкȣстанцїалітате.
Ausführung, f., еспортъцїȣне; ессекȣцїȣне, ѧndеплініре.
Ausfuhrzoll, m., вамъ, доганъ de еспортъцїȣне.
Ausfüllen, v., ѧтплȣ, adѫтплȣ, реѧтплȣ; сȣпплінескȣ; seine Stelle gut —, а се пȣрта біне ѧн постȣл съȣ.
Ausfüllung, f., ѧтплетȣръ; сȣпплінітȣръ, сȣпплетѫнтȣ.
Ausfuttern, v., къптȣшескȣ.
Ausfüttern, v., пȣтрескȣ, daȣ пȣтрецȣ de ажȣнсȣ, ѧнграшȣ.
Ausgabe, f., спесъ, келтȣіалъ (ȣнгȣренісmȣ); — eines Buches, ediцїȣнеа ȣнеї кърцї.
Ausgabebuch, n., карте de спесе.
Ausgähren, v., ѧнчетȣ de фертȣ.
Ausgang, m., ешіре; пòртъ, ȣшъ; — ресȣлтатȣ, капетȣ; пȣрчеdереа спірітȣлȣї сфънтȣ.
Ausgäten, v., плівескȣ, deіербеzȣ, deсръdъчінȣ.
Ausgattern, v., черчетеzȣ пе фȣрішȣ, іскоdескȣ.
Ausgebegeld, n., моnетъ търȣнтъ, банї пентрȣ спеселе орdінаріе (банї de келтȣіалъ).
Ausgeben, v., daȣ афаръ, ѧтпарцȣ, dістрібȣїȣ; — пȣблікȣ (о карте); sich für einen Kaufmann —, тъ daȣ de негȣцеторїȣ; für wahr —, аррътȣ de adевъратȣ; etwas für

das meinige —, ѧmĭ аппропріѹ чева mie; dieses Getreide gibt nicht viel aus, гръѹл ачеста dъ фъінъ пѹцінъ.

Ausgeber, m., dътъторїѹ, dістрівѹторїѹ, dіспенсъторїѹ.

Ausgeberin, f., економа касеї, dіспенсътòріъ.

Ausgebung, f., dістрівѹцїѹне, ѧmпърцéлъ.

Ausgeburt, f., фътѹ; продѹптѹ; — der Hölle, фътѹл тартарѹлѹї, отѹл dракѹлѹї.

Ausgehen, v., есѹ, мергѹ, мъ dѹкѹ афаръ; мъ трекѹ, мъ стінгѹ; мъ терminѹ; морїѹ; ѧmї ліпсеште; пѹрчеdѹ, еmanѹ; wenn er ausgeht, кънdѹ есе ел din касъ; die Lampe —, лампа се стінце; das Geld —, ваніі ѧнчепѹ а ліпсі; das Geld ist ausgegangen, ліпсескѹ ваніі; der Athem —, пѹ маї почѹ ръсѹфла, ѧmї перdѹ респіріѹл; die Sache wird unglücklich —, ачестѹ лѹкрѹ ва еші ръѹ; der Traum —, вісѹл се ѧmплінеште; dieses Wort geht auf r aus, ачестѹ кѹвънтѹ се терminъ ѧn р; er geht auf nichts Gutes aus, ел аре скопѹрї перікѹлòсе; die Waaren —, вънdѹ мърфї, мъ dесфакѹ de мърфї; die Geduld —, перdѹ ръбdареа, пѹ мъ маї почѹ контені; es geht alles über mich aus, тòте кадѹ асѹпра меа; bei einer Familie aus- und eingehen, амѹ інтраре ліберъ ла кѹтаре фаміліъ; auf Abenteuer —, аллергѹ dѹпъ авънтѹре; auf Beute —, каѹтѹ прадъ; leer —, къштігѹ nimікѹ; einen Befehl — lassen, пѹблікѹ ѹнѹ ordinѹ, ѹнѹ mandатѹ; — (ка вербѹ акт.) meine Schuhe —, ѧmї лърцескѹ кълцъmінтеа мергънd; einen Weg —, мъсѹрѹ о кърaре кѹ пашії; der heilige Geist —, спірітѹл сф. пѹрчеde.

Ausgeißeln, v., скотѹ корвъчind, вічѹind.

Ausgeizen, v., рѹпѹ, стрѹжескѹ (фрѹnze de тъбакѹ, кърчеії dела віїъ).

Ausgelassen, ad. ші part., лърцітѹ, dілърцітѹ, релъсатѹ; — dесфръпатѹ, пекѹmпътатѹ, dестръmатѹ; dесmерdатѹ, отѹ фъръ нічї ѹнѹ къпъстрѹ, стръваганте.

Ausgelassenheit, f., dесфръѹ, пекѹmпътѹ, dесmерdътѹръ, ръсфъцѹ, ръсфъцътѹръ, стравагапцъ.

Ausgelegt, ad. ші part., dела Auslegen, пістріцатѹ, къптѹшітѹ кѹ бѹкъцеле de лемнѹ; ausgelegte Arbeit, лѹкрѹ къптѹшітѹ кѹ тъбліце, маркетъріъ.

Ausgemacht, ad. ші part., ѧndеплінітѹ, сігѹрѹ, ne'ndoітѹ, dетерminатѹ, хотърѫтѹ.

Ausgemergelt, a. ші part., dеспервaтѹ, макрѹ.

Ausgenommen, adv., афаръ de . . .

Ausgerandt, a. ші part., смърцінітѹ, dесгърdінітѹ.

Ausgerben, v., аргъсескѹ dеплінѹ.

Ausgeschlagen, part., чѹпітѹ, стрікатѹ (de върсатѹ); рѫіосѹ; лепросѹ.

Ausgesetzt, a. ші part., еспѹсѹ, пѹсѹ афаръ; ѧnтрерѹптѹ, прекѹрmатѹ.

Ausgesucht, ad. ші part., аллесѹ, ассорцітѹ, de калітате бѹнъ, de пріma калітате.

Ausgewachsen, ad. ші part., кокошатѹ, гівосѹ.

Ausgezeichnet, a. ші ad., ѧnсеmnатѹ, dістінсѹ, аллесѹ.

Ausgießen, v., върсѹ, торнѹ; — ѧnфѹndѹ, ѧmплѹ; стінгѹ; dескіdѹ; das Wasser —, върсѹ апа; den Zorn —, dескаркѹ мъніа; das Herz —, dесфакѹ, dескіdѹ іnіma; die Form —, ѧmплѹ форма; das Kind mit dem Bade —, кѹ ръѹл лапъdѹ ші бѹнѹл, кѹ сгѹра лапъdѹ ші аѹрѹл; einen Graben —, ѧmплѹ, ѧnфѹndѹ о грòпъ.

Ausgießung, f., ръвърсътѹръ, тѹрпътѹръ, фѹсіѹне; плѹmбѹітѹръ (de dінцї).

Ausgipfeln, v., чоптескѹ (копачії).

Ausgipsen, v., гіпсѹескѹ, ѧmплѹ кѹ гіпсѹ.

Ausglätten, v., netezескѹ, поліескѹ, daѹ лѹстрѹ, лѹчіеzѹ; калкѹ кѹ ферѹл.

Ausgleichen, v., егалезѫ, ѧndрептѫ, addрептѫ, аппланѫ (потрівескѫ); комплапѫ, аккомодѫ; ѧмплінескѫ, ръфѫїѫ о сокотéлъ; die Sache wird sich —, лѫкрѫл се ва комплъна; wir werden uns darüber —, noї деспре ачéста не вомѫ ѧнвоі; (ла негѫц.) einen Saldo —, плътескѫ, ръфѫіескѫ ѫн салдѫ; (ѧн монетъріъ) die Schrötlinge —, ашшезѫ, ажжѫстезѫ фъліле de металѫ (тъіате спре а се вате банї).

Ausgleicher, m. (ѧн монет.) ажжѫстъторїѫ, кѫмпъніторїѫ.

Ausgleichung, f., егалісъцiѫне; комплънъцiѫне, ѧнвоіéлъ; ръфѫіéлъ.

Ausgleichungsmünze, f., аппѫнтѫ, монетъ кѫ кареа ръфѫіештї орї че сокотéлъ.

Ausgleichungswage, f. (ѧн монет.) кѫмпънъ ажжѫстътòре.

Ausgleiten, Ausglitschen, v., лѫнекѫ, аллѫнекѫ.

Ausglühen, v., мъ ѧнфокѫ, мъ ѧнфлакърѫ; — мъ астъмпърѫ, мъ ръческѫ.

Ausglühung, f., ѧнфокътѫръ, ѧнфокъмънтѫ.

Ausgraben, v., десгропѫ, десцерѫнезѫ, десхѫмезѫ; einen Brunnen —, сапѫ а фънтънъ; einen Baum —, десръдъчінѫ ѫнѫ арборе.

Ausgrabung, f., десгропъмінте, десгропътѫръ.

Ausgrasen, v., іербърескѫ, смѫлгѫ іéрба.

Ausgräten, v., десосескѫ, скотѫ òселе пештелѫї.

Ausgreifen, v., аппѫкѫ пе німеріте; калкѫ ѧмпръштіетѫ (ѫнѫ калѫ).

Ausgriebsen, ausgröbsen, v., деспъстърескѫ.

Ausgrollen, v., ѧнчетѫ de а цiné мъніъ, ръпкòре.

Ausgrübeln, v., скочорѫ, дескоперїѫ кѫ мѫлтъ аккѫратецъ, кѫ кѫріосітате.

Ausgrübeln, n., Ausgrübelung, f., черкаре, къѫтаре кѫріòсъ.

Ausgründen, в. Ergründen.

Ausgrünen, v., ѧнчетѫ de ѧнверzітѫ.

Ausguck, (ла мърінарї) кѫстодіъ, вегїеторїѫ, пазъ.

Ausgurgeln, v., sich, гъргърескѫ, скотѫ гъргъріndѫ.

Ausguß, m., върсътѫръ, тѫрнътѫръ, інфѫсіѫне; — скѫрсѫръ de апъ, каналѫ; таблъ, плакъ de пéтръ.

Aushaaren, v., перdѫ пърѫл, флочії (пъпърлескѫ).

Aushacken, v., рѫпѫ, спаргѫ кѫ чокѫл; таїѫ кѫ барdа, кѫ секѫреа; скотѫ (окії); чоплескѫ (dòцe); ѧмпістрескѫ (пантофї).

Aushäckeln, v., дескърлігѫ.

Aushalftern, v., скотѫ къпъстрѫ.

Aushalten, v., сѫфферїѫ, сѫсцінѫ, сѫппортѫ, рабdѫ пънъ ѧн капетѫ; сѫфферїѫ кѫ констанцъ; es ist nicht auszuhalten, нѫ é de сѫфферітѫ; die Kälte ist nicht auszuhalten, церѫл нѫ е de сѫфферітѫ, церѫл е несѫппортаверѫ; meine Lehrjahre —, ѧмплінескѫ анії de ѧнвъцъчелѫ, de новіціатѫ; eine schwere Probe —, мъ сѫппѫнѫ ла о пробъ греа; im Singen —, сѫсцінѫ тонѫл.

Aushalter, m., (ѧн мѫсікъ) нотъ прелѫнцітъ.

Aushaltungszeichen, n., (ѧн мѫсікъ) семнѫ de прелѫнцітѫръ.

Aushammern, v., скотѫ кѫ чоканѫл (о болфъ); ѧнчетѫ кѫ чокънітѫл.

Aushändigen, v., даѫ din мънъ, ремітѫ, стръdаѫ, аммънѫіѫ.

Aushändigung, f., аммънѫіре, ремісіѫне, чессіѫне, стръпѫсетѫръ.

Aushang, m., мѫстръ еспѫсъ, пробъ скòсъ ла веdере.

Aushangen, v., neutr., сънт аффіптѫ, стаѫ аттърнатѫ, сѫспінсѫ афаръ, спънzѫрѫ афаръ.

Aushängen, v., act. спънzѫрѫ, аттърнѫ, аффігѫ, еспѫнѫ; ein Schild —, скотѫ ѫнѫ ѧнсемнѫ; einen Bogen —, аффігѫ о кòлъ de пробъ.

Aushängeschild, n., ѧнсемнѫ аттърнатѫ, еспѫсѫ, маркъ.

Ausharren, v., аштептѫ пънъ ѧн капетѫ; амѫ ръвdаре, стърѫіескѫ.

Aushauen, v., скобескѫ, скѫлпескѫ, скъфескѫ; таїѫ, рърескѫ (о пъdѫре).

Aushäuten, v., despoĭъ.
Ausheben, v., pidikъ, скотъ афаръ; аллегъ, трагъ, стългъ; eine Thür —, скотъ ъшеа din цѫцinĭ; einen Baum mit der Erde —, стългъ ъnъ арборе; Rekruten —, скотъ рекрътцĭ, рекрътъ, ѫпролъ; eine Stelle aus einem Buche —, аллегъ ъnъ пасацĭъ dintр'о карте.
Ausheber, m., (ла орол.) рòта de сънате; (ла гръdinарĭ) съпоĭъ ші лопъцікъ de феръ къ каре се таіе плаптеле.
Aushebespan, m., (ла тіпогр.) регълéцъ, стéкъ, adikъ лiniĭ de лemnъ орĭ de металъ, къ каре се факъ гарпітъреле, кепареле.
Aushebung, f., скоцетъръ, pidikътъръ; ѫпролътъптъ, рекрътъцiъne.
Aushebungsbogen, m., (ла орол.) аркъ de pidikатъ.
Aushecheln, v., хечелъ; цеселъ, пептепъ; — глътескъ, рѫdъ, тъ mокezъ de чiпева.
Aushecken, v., клоческъ; аффлъ, ѫпвептezъ, imaцinъ, продъкъ; wir wollen doch hören was er ausgeheckt hat, съ аскълтътъ чееа че ърzi елъ; die Vögel haben ausgeheckt, тimпъл оъатълъĭ пасерілор а трекътъ.
Ausheilen, v., вindекъ deплinъ, ре'псъпътошezъ din фъndътъптъ.
Ausheimisch, a. ші ad., стръinъ.
Ausheitern, v., в. Aufheitern.
Ausheizen, v., ѫпкълzескъ, ѫпфербъптъ престе тотъ.
Aushelfen, v., einem —, ажжътъ, съввinъ, ассістъ, стаъ къіва ѫптр'ажжъторĭъ; helfen Sie mir mit einigen Thalern aus, ѫтпрътътътъ къ къцĭва талерĭ.
Aushelfer, m., ажжътъторĭъ, ассістѫпте.
Aushellen, v., в. Ausheitern ші Aufheitern.
Aushemmen, v., despedекъ.
Aushenken, v., в. Aushängen.
Ausheuern, v., в. Vermiethen.
Ausheulen, v., ѫпчетъ de а ърла.
Aushieb, m., ловітъра прітъ.
Aushilfe, f., ажжъторĭъ, съккърсъ.
Aushobeln, v., ein Bret —, съпцiĭъ о скъndъръ.
Aushöhlen, v., сковескъ, гъвъпескъ, minezъ; (ѫп архітект.) капелезъ, adikъ орnezъ търъл, пъретеле къ dъпцĭ, къ върцĭ.
Aushöhlung, f., сковітъръ, гъвъпітъръ; (ѫп архіт.) къпълітъръ.
Aushöhnen, v., ѫтĭ батъ жокъ, рѫdъ, тъ mокezъ de чiпева; er höhnt alle Menschen aus, елъ фаче mòкъ din тоцĭ òmeniĭ; ел ѫшĭ бате жокъ de . . .
Aushöken, aushökern, v., вѫndъ къ търътъл, прекъпескъ.
Ausholen, v., pidikъ врацъл спре а лові; — пресітцъ, піпъĭъ, іаъ пе depарте пе чiпева; стаъ гата de фъгъ орĭ de сърітъ; einen über eine Sache —, а черка пе чiпева ѫп вреъпъ лъкръ; zu weit in einer Erzählung —, ѫпчепъ а спъпе преа пе ларгъ.
Ausholer, m. (ѫп марinъ) фъпĭ dела колцъріле пъпzелор; фъпе de pidikатъ греътъцĭ, фъпеòіе, атъръ.
Ausholzen, v., ръреск (о пъdъре); батъ пе чiпева, ѫĭ daъ пе фоĭ, ѫл фрекъ.
Aushölzen, v., ротъпzескъ (ъп кълкъĭъ чістарĭъл), таĭъ.
Aushorchen, v., аскълтъ, deскоперĭъ ъnъ секретъ.
Aushören, v., аскълтъ пъпъ ѫп капетъ.
Aushub, m., pidikътъръ, pidikъminте, аллесетъръ, лъкръ аллесъ; рекрътъцiъne.
Aushülsen, v., despъстърескъ, desгiокъ.
Aushungern, v., факъ съ mòръ de фòme, addъкъ ла періре de фòme констрінгъ прін фòme (а се съппъпе), аффоmezъ.
Aushungerung, f., періре de фòme, аффоmетъптъ.
Aushunzen, v., ѫпфръптъ, чертъ аспръ.
Aushusten, v., скъіпъ тъшind.
Ausjachtern, v., ѫпчетъ de а фаче глъme, пеbъпiĭ.
Ausjagen, v., аллъпгъ афаръ; ѫпчетъ de въпатъ.

Ausjammern, v., ꙟпчетȣ а тъ бочі, а тъ въіета.
Ausjaten, в. Ausjäten.
Ausjochen, v., десжȣгȣ.
Auskalben, v., ꙟпчетȣ de а фъта (вачеле).
Auskalbern, v., в. Ausjachten.
Auskämmekamm, m., пептіне рарȣ.
Auskämmen, v., пептінȣ, аллегȣ пърȣл; dефірезȣ, deбȣклезȣ, adікъ стрікȣ фрісȣра, бȣклеле (zȣлȣфії) пърȣлȣї.
Auskämpfen, v., ꙟпчетȣ кȣ лȣпта, ꙟпчетȣ а комбате; скотȣ ла о кале кȣ лȣпта.
Auskauen, v., местекȣ, скотȣ мȣстȣл местекънd кȣ гȣра.
Auskehlen, v., капелезȣ, факȣ орнъміпте, (чȣбȣче), върцї ла о колòпъ; die Fische —, десвъптрезȣ, десфакȣ пештії.
Auskehren, v., мътȣрȣ, скотȣ мътȣрънd.
Auskehricht, m., мътȣрътȣръ, гȣпоїȣ.
Auskeifen, v., ꙟпфрȣптȣ аспрȣ, бравезȣ пе чіпева, ꙟл спълȣ кȣ ворба.
Auskeimen, v., ꙟпколцескȣ, цертѫпезȣ (іéрба).
Auskeltern, v., тескȣіескȣ, сторкȣ деплінȣ, ꙟпчетȣ кȣ тескȣітȣл.
Auskennen, v., einen — lernen, стȣdiezȣ пе чіпева; einen unter Hunderten —, рекȣноскȣ пе чіпева dінтре сȣте.
Auskerben, v., крестȣ, dінтезȣ, dінцȣрезȣ, ꙟптретаїȣ, таїȣ кресте, dінцішорї, капелезȣ.
Auskerbung, f., крестътȣръ, капелътȣръ.
Auskernen, v., скотȣ сімбȣрії; (ла монт.) сепарȣ мінералеле маї бȣне.
Auskesseln, v., daȣ форма ȣпеї кълdърї.
Auskeţern, v., (монт.) деспікȣ спре а бате пене, ікȣрї.
Ausklaftern, v., мъсȣрȣ кȣ стъпжінȣ, калкȣлезȣ dȣпъ стъпжінȣ.
Ausklagen, v., прочеdȣ ꙟп контра кȣіва кȣ жȣdекатъ; dіскȣтезȣ, акціонезȣ; къштігȣ ȣп че прін жȣdекатъ; ꙟпчетȣ de а мъ плъпце.
Ausklären, v., в. Aufklären.
Ausklatschen, v., ꙟмї батȣ жокȣ плеснind din мънї; ein Geheimniß —, блътъреск, спȣпȣ ȣпȣ секретȣ; ein Kind —, плеспескȣ кȣ палма пе ȣпȣ бъіатȣ; — ꙟпчетȣ de а плесні, de а апплаȣda.
Ausklauben, v., аллегȣ; чігълескȣ, скобескȣ (din пȣкъ).
Auskleiden, v., десбракȣ, десвестȣ, голескȣ.
Auskleidung, f., десбръкътȣръ, десвестітȣръ.
Auskleinen, v. (ꙟп монтан.) скотȣ ꙟп бȣкъцеле.
Ausklopfen, v., скотȣ бътънd, сватȣ, скȣтȣрȣ; батȣ пе чіпева.
Ausklügeln, v., афлȣ прін істеціме, deскоперїȣ кȣ аце́ріме, кȣ сȣпціетате.
Ausklügelung, f., афлътȣръ, ꙟпвепціȣне істéцъ, сфътòсъ.
Ausknaupeln, v., кȣллегȣ.
Ausknebeln, v., деслъпцезȣ, десферекȣ.
Auskneten, v., фръмъптȣ de-ажȣпсȣ.
Auskochen, v., фербȣ de-ажȣпсȣ; страгȣ, скотȣ, сторкȣ прін фербере; ꙟпчетȣ кȣ фертȣл.
Auskochung, f., фербътȣръ, скоцетȣръ прін фертȣ.
Auskommen, v., есȣ, есȣ афаръ, есȣ din касъ; порпескȣ; мъ ажжȣпгȣ; ich bin seit mehreren Tagen nicht —, еȣ de маї мȣлте зіле пȣ ешіїȣ din касъ; es ist leicht mit ihm auszukommen, ел есте омȣ de паче, омȣ de ꙟпвоіалъ; mit zwölf Ellen werden Sie nicht —, 12 коцї пȣ'цї ворȣ фі de ажжȣпсȣ; mit dieser Frau ist schwer auszukommen, ачéстъ фемеіъ есте плінъ de капріцȣрї, кȣ ачéстъ фемеіъ пȣ поцї тръі; er kann recht gut —, ел аре din че тръі; mit Vielem hält man Haus, mit Wenigem kommt man aus, економȣл бȣпȣ се ажȣпце кȣ пȣцінȣ, din мȣлтȣ тръіештї біне, кȣ пȣцінȣ пȣ сȣфферї фòме.
Auskörnen, v., десгръȣпцȣ.

Auskosten, v., аллегȣ гȣстъndȣ, dешертȣ гȣстъnd.
Ausköthen, v., sich, mъ скріnтескȣ; ausgeköthetes Pferd, калȣ скріnтітȣ, калȣ шолdіȣ.
Auskragen, v. (ѧn архіт.) скотȣ din фаца mȣрȣлȣї ѧn афаръ.
Auskragung, f., скоцътȣръ, ешітȣръ.
Auskrakseln, v., (фаmіліарїȣ) ѧnчетȣ кȣ dіспȣта, nȣ maї чоndръnескȣ.
Aufkrallen, v., стȣлгȣ, рȣпȣ кȣ гїаръле, сгїорȣ.
Auskramen, v., ѧnтindȣ, скотȣ спре вънzаре; er kramt alle seine Gelehrsamkeit aus, елȣ ѧшї dесфъшȣръ тòтъ прокопсіnца са; елȣ се фълеште кȣ штіінца са.
Auskratzen, v., сгъріїȣ, скотȣ прін сгъріетȣръ; о іаȣ ла съnътòса, фȣгȣ.
Auskriechen, v., есȣ din гъòче; — mъ ѧnфіріnȣ.
Auskriegen, v., терminȣ бътъліа, ѧnчетȣ кȣ ръсбоїȣл; — скотȣ, трагȣ; die Handschuhe —, скотȣ mъnȣшеле; die Stiefel —, mъ deскȣлцȣ.
Auskundschaften, v., черчетеzȣ, спіоnеzȣ; ein Land —, рекȣnоскȣ о цéръ.
Auskundschafter, m., спіоnȣ, emісарїȣ.
Auskunft, f., mіжлокȣ, авіzъ (dела вербȣл въdȣ, авъdȣ), партікȣларітъцї, інфорmъцїȣne; geben Sie mir — über diesen Menschen, ѧnфорmézъmъ deспре ачестȣ omȣ.
Auskunftsmittel, n., mіжлокȣ de а dелътȣра о пеdекъ, — mіжлокȣ.
Auskünsteln, v., deскоперїȣ, інвеnтȣ, факȣ чева прін пропріа'mї indȣстріъ.
Auskutschiren, v., есȣ кȣ тръсȣра.
Auslachen, v., deрѫdȣ, ѧmї батȣ жокȣ.
Auslachenswerth, a. ші ad., pіdікȣлȣ.
Ausladen, v., deскаркȣ, deсбаркȣ (о naіе).
Auslader, m., deскъркъторїȣ (ла каръ), deсбъркъторїȣ (ла mарінъ).
Ausladezeug, n. (ла артіл.) верцеа de скосȣ ѧnкъркътȣра арmеї.
Ausladung, f., deскъркътȣръ, deсбъркъmъnтȣ; fehlerhafte —, скоцетȣръ перегȣлатъ (ла артіл.)
Auslage, f., спесе (келтȣіалъ); die — erstatten, ре'nторкȣ спеселе.
Auslagern, v., шеdȣ, zакȣ афаръ; zакȣ de ажȣnсȣ.
Ausland, n., цéръ стръіnъ, стръіnътате; in's — schicken, трімітȣ ѧn стръіnътате.
Ausländer, m., стръіnȣ.
Ausländisch, a. ші ad., din афаръ, din стръіnътате, стръіnосȣ; ausländische Pflanzen, планте ессотіче.
Ausländerei, f., стръіnоmаnіъ, ксеnоmаnіъ (гречістȣ), преіȣбіреа стръіnіmеї.
Auslangen, v., amȣ de-ажȣnсȣ; ich lange damit aus, кȣ атъта 'mї é de-ажȣnсȣ.
Auslärmen, v., ѧnчетȣ кȣ ларmа.
Auslassen, v., ласȣ афаръ, daȣ dрȣmȣл; omітȣ; ȣітȣ, пасеzȣ, трекȣ кȣ веdереа; — топескȣ; mъ dекїарȣ, mъ deскоперїȣ; sich gegen einen —, mъ deскоперїȣ, mъ deстъіnȣескȣ кътръ чіnева; sich mit etwas —, daȣ чева de прічепȣтȣ; hier sind mehrere Wörter ausgelassen, аічї се фъкȣ о лакȣnъ, аdікъ се лъсаръ кътева ворбе nетіnъріте орї nескрісе; Talg —, топескȣ сеȣ; ein Kleid —, лърцескȣ о хаіnъ; ein Wort —, omітȣ о ворбъ; meine Freude —, ѧmї daȣ кȣрсȣ ліберȣ бȣкȣріеї; meinen Zorn —, ѧmї deскаркȣ mъnіа; das Kalb —, факȣ nебȣnії.
Auslassung, f., лърцітȣръ; omісіȣne; лакȣnъ; тречере кȣ веdереа; пȣблікъцїȣne (de врео ordinanцъ).
Auslassungszeichen, n., семnȣ de скòтере, елісіȣne, апострофъ.
Auslauf, m., кȣрсетȣръ, ешітȣръ; пȣрчесȣ, mъnекаре, deпартȣ; профітȣ, веnітȣ, къштігȣ кȣратȣ.
Auslaufen, v., кȣргȣ, аллергȣ, пȣрчеdȣ, есȣ афаръ; mъ скȣргȣ; — mъ терminȣ; mъ ѧnтindȣ; (ѧn архіт.) сарȣ ѧn афаръ; er läuft viel aus, ел бате mȣлтȣ ȣліцеле; die Flotte —, флота пȣрчеde din портȣ; флота ѧшї deстinde вълȣріле; die Flasche —, бȣтеліа се

варсъ; die Wurzeln laufen sehr weit aus, ръдъчіпеле се ꙟптindȣ фòрте департе; (ꙟп montan.) die Erze —, скотȣ mineраліле кȣ рòва, кȣ кърȣчòра; sich —, mъ лърцескȣ; аллергȣ спре а mъ депрinde.

Ausläufer, m., сербȣ, аллергъторїȣ, аллергачїȣ; бъіецоїȣ.

Auslaufkarren, m. (ла mont.) телéгъ, кърȣчòръ de бъіарї.

Auslaugen, v., лешіїezȣ, опърїȣ чепȣшеа спре а скòте din еа сърї, алкалі ш. а.; das Auslaugen, лешіетȣръ.

Auslausen, v., пъdȣкїȣ, спъdȣкїȣ; — dешертȣ пȣпга кȣіва.

Ausläuten, Auslauten, v., ꙟпчетȣ а сȣпа клопотȣл, ꙟпштіінцezȣ, апнȣпцїȣ ꙟпкеіереа търгȣлȣї.

Ausleben, v., ꙟпчетȣ din віїацъ.

Auslecken, v., лінгȣ, dешертȣ лінгънd.

Ausledern, v., къптȣшескȣ кȣ пеле пе dinпъȣптрȣ; — батȣ, daȣ кȣіва пе фої.

Ausleeren, v., dешертȣ, десꙟтплȣ; das Glas —, dешертȣ, беȣ пъхарȣл; viel Galle —, daȣ афаръ фере тȣлтъ; mein Herz —, ꙟтї ȣшорezȣ inima.

Ausleerung, f., dешертъminте, dешертътȣръ, десꙟтплътȣръ; durch den Stuhl —, скретътȣ, скретътȣръ.

Ausleerungsmittel, n., лъссътівъ, пȣргатівъ, medічінъ de скосȣ ла скаȣпȣ.

Auslegeholz, n., лемпȣ de къптȣшітȣ (кȣт é пȣкȣл ш. а., din каре се факȣ тъбліце сȣпцірї спре а се къптȣші кȣ еле мобілеле).

Auslegen, v., ꙟптindȣ, скотȣ, еспȣпȣ de вънzаре; плътескȣ пептрȣ чіпева; daȣ банї кȣ інтересȣ; къптȣшескȣ; есплікȣ, традȣкȣ, коmmintezȣ (dела minте), тълмъческȣ, тълкȣіескȣ; wie legen Sie das aus? кȣт ꙟпцелецї, кȣт о іаї dта ачéста; eine Stelle —, есплікȣ ȣп пасацїȣ; etwas zur Schande —, ꙟтпȣтȣ чева ка deconòpe; einen Soldaten —, скімбȣ квартірȣл ȣпȣї солдатȣ; einen Traum —, есплікȣ, тълкȣіескȣ ȣпȣ вісȣ; ein Schiff —, ашшezȣ о паіе ла радъ, adікъ о ашшezȣ ла ачеа dістанцъ din пòртȣ, ȣnde тотȣ съ фіъ сігȣръ de фȣртȣпе; etwas wohl, etwas übel —, іаȣ чева ꙟп пȣme de біне, ꙟп пȣme de ръȣ.

Ausleger, m., есплікъторїȣ, тълкȣіторїȣ, коmmintъторїȣ, глосъторїȣ, ессецетȣ; (ꙟп mapinъ) ꙟптinzеторїȣ, adікъ пръжінъ de dестінсȣ пънzеле кънd вънтȣл сȣфлъ ꙟпчетȣ.

Auslegung, f., ꙟптinсетȣръ, скоцетȣръ, еспȣсецїȣпе de вънzаре; платъ; — есплікъцїȣпе, коmmintарїȣ, (ꙟп теолоц.) ессецесъ.

Auslegungsart, f., modȣ, маніеръ de а есплікa.

Auslegungskunst, f., артеа de есплікатȣ, мъіестріа de тълкȣітȣ, ессецетікъ.

Auslehnen, v., в. Ausleihen.

Ausleiden, v., сȣфферїȣ пънъ ꙟп капетȣ, ꙟпчетȣ de а сȣффері.

Ausleihen, v., ꙟтпрȣмȣтȣ, daȣ ꙟтпрȣмȣтȣ.

Ausleiher, m., ꙟтпрȣмȣтъторїȣ.

Ausleihung, f., ꙟтпрȣмȣтȣ, ꙟтпрȣмȣтътȣръ.

Auslenken, v., факȣ локȣ, mъ daȣ din dрȣмȣ, деторпȣ кȣ тръсȣра.

Auslernen, v., ꙟпвъцȣ деплінȣ, терminȣ, абсолвȣ ꙟпвъцътȣра, ꙟтї факȣ ꙟпвъцътȣра; der Mensch lernt nie aus, омȣл пічї одатъ пȣ ꙟпвацъ de ажȣпсȣ, — ꙟпвъцъmȣ тòтъ віаца ші тотȣ пȣ штімȣ дестȣл; das ist ein ausgelernter Schalk, е ȣпȣ омȣ стрȣжітȣ ꙟп мішелії.

Auslesen, v., аллегȣ, сепарȣ, daȣ ла о парте; кȣръцȣ о матеріъ; терminȣ, ꙟпкеїȣ чітітȣл.

Ausleser, m., аллегъторїȣ.

Auslesung, f., аллесȣръ, аллесетȣръ, сепарътȣръ.

Auslichten, v., ръреcкȣ, лȣminȣ (о пъdȣре).

Ausliefern, v., предаȣ, стръdаȣ, ꙟтмънezȣ, ремітȣ; die Ueberläufer —, предаȣ десерторії.

Auslieferung, f., предаре, стръdътȣръ, ꙟтмънъмънтȣ, ремісіȣпе.

Auslieferungsvertrag, m., картелъ, траттатъ de pemiciȣne.
Ausliegen, v., стаъ, zакъ, mъ ꙟnвекескъ; der Wein muß —, вinȣл требȣе съ стеа.
Auslieger, m., naie de пazъ, naie de кȣстodiъ.
Auslochen, v., дестȣпъ, десбортескъ, скотъ din бортъ.
Auslocken, v., скотъ прin amъцеле, прin momeле.
Ausloden, v., ръсаръ (рамȣрї).
Auslohen, v., рекокъ, рефербъ, реарdъ.
Auslohnen, v., плътескъ лéфа, солdȣл, сimбріа.
Ausloosen, v., трагъ ла сòрте, сорцескъ; факъ пърцї, ꙟmпарцъ прin лотȣрї, прin лотеріъ.
Auslosbar, a. ші ad., ръскȣmпъраверъ.
Auslöschen, v., стinгъ; штергъ; padъ, капчелеzъ; amортеzъ; löscht das Licht aus, стinцецї лȣminареа; Ihre Schuld ist ausgelöscht, daторіа dȣmітале е штéрсъ, е amортеzатъ.
Auslöschung, f., стinсȣръ, стinсетȣръ, штерсетȣръ; amортеzъmъnтъ.
Auslösen, v., ръскȣmпъръ, еліберъ; деспеmnорезъ (дела пеmnòре, zълогъ, гажъ), еліберъ, скапъ; die Gefangenen sind ausgelöst worden, прinшії (каптівії) сънт ръскȣmпъраці; (ла mъчеларї) die Zunge —, таїȣ лimба.
Auslösungsvertrag, m., картелъ, аdікъ траттатъ прin каре каптівії се daъ ші се іаъ dinтр'ȣnъ статъ ꙟn алтȣл.
Auslothsen, v. (ла mapinъ) пілотеzъ, кърmȣіескъ о корабіъ ꙟn афаръ.
Auslüften, v., аерескъ, свънтъ, пȣnъ ла аеръ.
Ausmachen, v., десфакъ; скотъ; deскidъ; deскȣркъ; decгїокъ; — терminъ, ꙟnкеїȣ, хотъръскъ (deчidъ); mъ ꙟnвоіескъ; das ist eine ausgemachte Sache, ачеста е ȣnъ лȣкрȣ хотъръѫтъ, терminатъ; das ist noch nicht ausgemacht, ачéста ꙟnкъ nȣ е штіȣтъ, nȣ се штіе de сігȣръ; der ist ein ausgemachter Narr, ачеста е ȣnъ паіацъ ꙟnтрегъ; sie mögen es mit einander —, еї ꙟmпаче лȣкрȣл кȣm вор шті, еї вédъ че воръ фаче; wir haben ausgemacht, daß . . ., noї не ꙟnвоіръmъ ка . . .; etwas mit einem auszumachen haben, amъ а deскȣрка чева кȣ чіnева; einen Streit in Güte —, терminъ, комnȣnъ о чéртъ, о diфферінцъ пе калеа пъчеї; diese Herren machen den Stadtrath aus, din ачештї domnї се комnȣne maцістратȣл четъцеї; das macht eine bedeutende Summe aus, ачéста фаче, таіе о сȣmъ консіdераверъ; das läßt sich nur mit dem Degen —, ачéста се пòте термina nȣmaї кȣ спаdа; Austern —, десфакъ стрidії.
Ausmagern, v., mъ факъ макрȣ.
Ausmahlen, v., mачinъ de ажȣnсъ.
Ausmalen, v., zȣгръвескъ, іллȣminъ; терminъ ȣnъ таблоъ.
Ausmangeln, v., ꙟnтindъ алȣатȣл кȣ сȣчіторїȣл.
Ausmeißeln, v., скъфеzъ, скȣлпеzъ (кȣ містріа).
Ausmergeln, ausmärgeln, v., деспервеzъ, слъбескъ.
Ausmerzen, v., кȣръцъ, деспарцъ, лапъdъ ла о парте, делътȣръ, скотъ; проскріъ.
Ausmessen, v., mъсȣръ, коцескъ, стънжіnескъ, арпънтеzъ (ꙟn цеom.); въndъ кȣ mърȣnтȣл; die Felder —, арпънтеzъ къmпȣріле; ein Gebäude —, іаъ mъсȣра ȣnȣї ediфічіъ.
Ausmesser, m., mъсȣръторїȣ, арпънтъторїȣ, стънжіnіторїȣ.
Ausmessung, f., mъсȣрътȣръ, арпънтаціȣ.
Ausmitteln, v., deскоперїȣ, міжлоческъ.
Ausmünden, v., mъ deшертъ, mъ върсъ.
Ausmündung, f., гȣра ȣnȣї рѫъ, інтрареа, ꙟnтрата, върсареа лȣї ꙟn маре сéъ ꙟn алтъ рѫъ.
Ausmünzen, v., таїȣ, тіпъреcкъ банї, monетъ.

Ausmuſtern, v., скотъ, лепъдъ, даѣ дрѣтѣл; ausgemuſterte Waaren, тѣрфї делътѣрате.

Ausmuſterung, f., скоцетѣръ, лъпъдътѣръ; реформъ.

Ausnagen, v., спаргъ прін росетѣръ.

Ausnahme, f., лѣаре-афаръ, скòтере, есчепцїѣне; ресервъ, kondigiѣne; keine Regel ohne —, нічї о регѣлъ фъръ есчепцїѣне.

Ausnahmsweiſe, ad., прін есчепцїѣне.

Ausnehmen, v., іаѣ, скотъ афаръ, есчепъ; ſich gut —, лї стъ, лї шеде ѣine, се аратъ ѣine; ſich ſchlecht —, лї стъ ръѣ, се пресѫнтъ простъ; фаче о фігѣръ неплъкѣтъ; Vögel —, дескѣівъ, іаѣ din кѣівъ пъсърї, пѣї; Waaren —, pidikъ, кѣмпъръ тѣрфї; ein Schwein —, скотъ тѣрѣнтаіеле порквлї.

Ausnehmend, part. ші ad. sing., admiраверъ, естраordinарїѣ, emininte.

Ausnehmer, m

Ausreisen, v., mъ depaртъ, пъpчedъ ла dpъmъ; terminъ кълъторіа.
Ausreißen, v., стългъ, трагъ, стъпческъ; рънъ, сфъшіъ; — mъ рънъ; фъгъ, таїъ ла фъгъ, decepтezъ; — (ла кроіторї) mъ deскосъ, mъ dестръmъ; mit der Wurzel —, decръdъчінъ; das Futter —, къптъшéла се dестрамъ; das Pferd —, калъл іа въптъ, се спаріе ші фъце; endlich wird meine Geduld —, ꙟn ъpmъ eъ ꙟmї воїъ перde ръбdареа.
Ausreißer, m., decepторъ, фъгарїъ.
Ausreißung, f., стълсетъръ, рънтъръ, стъпчітъръ.
Ausreiten, v., mъ прітблъ къларе.
Ausreiter, m., ъшерїъ, кълърецъ.
Ausrenken, v., склінтескъ, dіслокъ.
Ausrenkung, f., склінтітъръ, dіслокътъръ.
Ausrennen, v., о іаъ ла аллергате; ꙟпчетъ къ аллергатъл.
Ausrenten, v., в. Ausroden.
Ausrheden, v. (ла mapin.) къпъескъ, екіпezъ, ꙟпарmъ о корабіъ (атътъ къ арme кътъ ші къ катаргърї, къ фъніетъ, пънzъ ш. а.)
Ausrichten, v., ꙟndpeптъ, depeгъ; — планezъ, компланezъ; — пънъ ꙟn лъкраре, ꙟmплінескъ (іспръвескъ) ессекътezъ, факъ, реесъ; ich habe den Auftrag ausgerichtet, eъ mїam ꙟmплінітъ коmmісіънеа; ich werde es —, eъ воїъ ꙟmплini, nъ воїъ ліпсі а ꙟmплini; damit ist nichts ausgerichtet, къ атъта n'aї фъкътъ nimікъ, къ атъта nъ é de ажъпсъ; er wird nichts —, ел nъ ва рееші нічї декъm; bei ihm ist nichts auszurichten, къ ел nъ о поцї скòте нічї ла о кале; dела ел nъ къштіцї nimікъ; richten Sie meine Empfehlung aus, спъне din парте'mї але меле комплеmінте, салътъ'л din партеа меа; er richtet alles verkehrt aus, ел фаче лъкръл тотъ пе досъ, тотъ deandъpателе, тотъ скълчіатъ; mit Güte mehr als mit Gewalt —, реесъ маї біне къ біnеле dекътъ къ ръъл, къ форца; mit Geld kann man Alles —, аъръл пòте тотъ; eine Botschaft —, ꙟmплінескъ о соліъ, факъ ънъ mесацїъ; einen Schmaus —, daъ о масъ, daъ ънъ оспъцъ; eine Hochzeit —, портъ спеселе ънеї nънте, daъ оспъцъл de nънтъ; (ꙟn mont.) einen Gang —, deскоперїъ о въпъ de металъ.
Ausrichter, m., ессекъторїъ, ꙟmплініторїъ.
Ausrichtung, f., петezітъръ, політъръ къ къцітòіа; ессекъцїъне, ꙟmплінітъптъ.
Ausriechen, v., amіросъ, черкъ amіросind; ꙟmплъ de mіросъ, de профъmъ.
Ausriefen, v., крестъ, капелezъ.
Ausringen, v., съческъ, ꙟnторкъ (mъnъ, гътъ); сторкъ (ръфе); ꙟnчетъ dела лъптъ; ꙟmї terminъ къpареа, morїъ.
Ausrinnen, v., къргъ, mъ скъргъ.
Ausrippen, v., скотъ кòста, deскостъ; die Tabaksblätter —, стръжескъ фоіле de тъбакъ.
Ausritt, m., кълърітъръ, кавалкаdъ.
Ausroden, v., стірпескъ, секъ, секъіескъ, лъzъескъ, decръdъчінъ.
Ausrollen, v., decролъ, decфъшъръ, dестindъ; чъръіескъ, чернъ къ чъръл.
Ausrotten, v., decръdъчінъ, стірпескъ, стрікъ; стерminъ.
Ausrücken, v., есъ, пъpчedъ; есъ ла бътаіъ; mъ пънъ ꙟn маршъ; die Besatzung muß —, гарнісòна требъе съ éсъ къ артеле.
Ausruf, m., стрігътъръ, кїемътъръ, ескїемъцїъне; прокїемъцїъне; ліцітъцїъне, пъблікъцїъне.
Ausrufen, v., стрігъ, пъблікъ, прокїемъ; was ruft der Junge aus? че стрігъ бъіатъл? er ruft Bretzeln aus, ел стрігъ ла ковріцї.
Ausrufer, m., стрігъторїъ, пъблікъторїъ (телалъ dъпъ провінц. молd.-pom.), краінікъ.
Ausrufung, f., стрігътъ, стрігътъръ, пъблікъцїъне.
Ausrufungswort, n., ꙟnтреіепцїъне,

Ausrufungszeichen, n., семнѫ de кїетъцїѹне, пѹнтѫ кїетътівѫ.

Ausruhen, v., ръпосезѫ, odixneскѫ; тъ деласѫ.

Ausrunden, v., ротѹnzескѫ, арротѹnzескѫ.

Ausrupfen, v., стѹлгѫ, чѹпелїѹ, деспенескѫ.

Ausrüsten, v., артѫ, ѧнартѫ; ѧнzестрезѫ; екіпезѫ (францоzістѫ), провъdѫ, препарѫ.

Ausrüster, m., артъторїѹ.

Ausrüstung, f., артътѹръ, артъмънтѫ.

Ausrutschen, v., аллѹнекѫ.

Aussaat, f., семінцъ, сетънътѹръ.

Aussacken, v., dешертѫ ѹнѫ сакѫ.

Aussage, f., zісъ, спѹсъ, ръпортѫ, adeверінцъ; (ла іѹрішті) dепѹсецїѹне.

Aussagen, v., спѹнѫ, еспрітѫ, репортѫ; (ла іѹрішті) dепѹнѫ, adeверезѫ, аттестѫ (ѧн контра кѹіва); der Verbrecher hat Alles ausgesagt, кріміналѹл спѹсе, мъртѹрісі тотѫ.

Aussanden, v., decapineскѫ, decпъсіпескѫ.

Aussatz, m., лепръ; (пе арборї) скорцошіте, рѫіъ; (ла каї) печінціне; (ла оі) върсатѫ; — (ла біліардѫ) акіѫ; — пѹсѹръ, пѹсетѹръ.

Aussätzig, a. ші ad., лепросѫ; печінцінoсѫ.

Aussäuern, v., decакрескѫ, скотѫ акрітеа.

Aussaufen, v., беѫ, гїолкъїѹ, ѧнгітѫ.

Aussaugen, v., reg. ші irreg., сѹгѫ, сватѫ (ѹцерѹл), сторкѫ сѹгъndѫ.

Aussäugen, v., апплекѫ, аллъптезѫ de-ажѹнсѫ.

Aussauger, m., сѹгъторїѹ, сторкъторїѹ.

Ausschaben, v., в. Schaben.

Ausschäkern, v., в. Schäkern.

Ausschalen, v., къптѹшескѫ кѹ скъndѹре; (ла монт.) ѧнкіdѫ галерії.

Ausschälen, v., в. Schälen.

Ausschämen, v., sich, перdѫ рѹшінеа; sie sollten sich die Augen —, нічї съ кѹтезї аці рідіка окії.

Ausschänden, v., (фатіліарѫ) ѧнжѹрѫ, сѹdѹїѹ.

Ausschank, m., вънzаре кѹ тъсѹра (кърчтърітѹл).

Ausscharren, v., decгропѫ, скѹртѫ, скотѫ din пътънтѫ; ѧтї батѫ жокѫ тръгънd кѹ пічорѹл.

Ausscharrung, f., скоцетѹръ, decгропътѹръ.

Ausscharten, v., (ла кѹреларї) ѧнкрестѫ, zітцескѫ.

Ausschattiren, v., ѹтврескѫ, daѫ ѹтвра.

Ausschaufeln, v., рѫнескѫ, аррѹнкѫ кѹ лопата.

Ausschäumen, v., аррѹнкѫ спѹта, спѹтѫ (de тъніъ); ѧнчетѫ de спѹтатѫ.

Ausscheiden, v., decпарцѫ, сепарѫ.

Ausschelten, v., ѧнжѹрѫ; в. Schelten.

Ausschenken, v., върсѫ, торнѫ; вънdѫ кѹ търѹнтѹл; er schenkt Wein aus, ел вінde вінѫ кѹ търѹнтѹл.

Ausscheren, v., тѹndѫ, daѫ пънѹреї тѹнсѹра din ѹртъ.

Ausscheuern, v., кѹръцѫ, фрекѫ; в. Scheuern.

Ausschicken, v., в. Schicken.

Ausschieben, v., в. Schieben.

Ausschießen, v,. ѧтпѹшкѫ, скотѫ ѧтпѹшкънd; decпарцѫ, делътѹрѫ че е ръѫ.

Ausschiffen, v., decваркѫ; тънекѫ кѹ naia.

Ausschiffung, f., decвъркътѹръ, decкъркътѹра de търфї; тънекатѹл кѹ naia.

Ausschilfen, v., decтрестіїѹ.

Ausschimpfen, v., в. Schimpfen.

Ausschinden, v., в. Schinden.

Ausschirren, v., decхатѫ; в. Schirren.

Ausschlachten, v., тъчелезѫ.

Ausschlafen, v., dормѫ de ажѹнсѫ, ѧтї кокѫ сотнѹл.

Ausschlag, m., пріта ловітѹръ; кѹтпънітѹръ, біланцѫ; прекѹтпънъ, препонdеранцъ; — аватере, авътътѹръ ѧнтр'о парте; — спѹzітѹръ; лепръ; ресѹлтатѫ, капетѫ; das gibt der Wage den —, ачéста тѹрбѹръ біланцѹл; er hat ei-

nen — auf dem ganzen Leibe, ел аре спѫzéлъ пе тотѫ трѫпѫл.

Ausschlagen, v., скотѫ, сватѫ (кѫїѫ); рѫпѫ; — къптѫшескѫ, ѧмбракѫ; — ръсфръпгѫ; — реіептѫ, ръсватѫ; рефѫсеzѫ; — крепѫ (мѫгѫрії, бобочії), ловескѫ, daѫ кѫ копіта, асвърліѫ (калѫл); ассѫdѫ (мѫрѫл); мъ спѫzескѫ; einem ein Auge —, скотѫ окїѫл кѫіва; mit Leinwand —, къптѫшескѫ кѫ пънzъ; ein Geschenk —, лапъdѫ, рефѫсеzѫ ѫпѫ пресептѫ; einen Stoß —, ресторкѫ о ловітѫръ; die Sache ist anders ausgeschlagen, лѫкрѫл се ѧнтòрсе алтмінтреа.

Ausschlämmen, v., в. Ausschlemmen.

Ausschleifen, v., точескѫ deплінѫ; — аскѫцѫ пе точілъ.

Ausschlemmen, v., dесмолескѫ, рѫпескѫ, dестѫпѫ, dесглоdескѫ.

Ausschleudern, v., ръпеdѫ, ѧніептѫ, аррѫпкѫ.

Ausschließen, v., скотѫ, ескіdѫ; dепартѫ; — скапѫ din ланцѫ (пе чіпева); (ѧп тіпогр.) терміпѫ о лініъ de літере пе колцарїѫ; ausschließendes Recht, dрептѫ пріватівѫ; ich schließe keinen aus, еѫ пѫ скотѫ афаръ пе nіminї, еѫ пѫ есчепѫ пе nіminї; er ist von der Gesellschaft ausgeschlossen, ел есте ескісѫ din соцієтате, ел пѫ аре парте ла соцієтате.

Ausschließlich, a. ші ad., пріватівѫ, пріватівмъптѫ; ескісівѫ; есчептівѫ; ausschließliches Recht, прівілецїѫ, dрептѫ пріватівѫ, ескісівѫ; dies kommt mir ausschließlich zu, ачéста се ціне пѫмаї de mine, ачéста е пѫмаї партеа меа.

Ausschließung, f., скоцетѫръ, ескісътѫръ; есчепцїѫне, ліпсіре; (ѧп тіпогр.) спацїѫ пътратѫ.

Ausschlüpfen, v., скапътѫ; есѫ (din гъòче).

Ausschluß, m., скòтере, скоцетѫръ; в. Ausschließung.

Ausschlußweise, ad., пріватівмѫптѫ.

Ausschmauchen, v., в. Ausrauchen ші Ausräuchern.

Ausschmeißen, v., в. Auswerfen.

Ausschmelzen, v., в. Schmelzen.

Ausschmieren, v., в. Schmieren.

Ausschmücken, v., ѧпфрѫмсецеzѫ, гътескѫ, орпеzѫ.

Ausschmückung, f. гътéлъ, орпъмѫптѫ.

Ausschneiden, v., таїѫ, тѫпdѫ, ръtеzѫ; кѫръцѫ (арборії).

Ausschnitt, m., тъіетѫръ; кроітѫръ ротѫпdъ ла о мъпекъ; (ѧп цеом.) секторѫ.

Ausschöpfen, v., dешертѫ, скотѫ, скѫргѫ.

Ausschoßen, v., аррѫпкѫ влъстърї, копілашї (арборії).

Ausschoten, v., скотѫ din пъстърї.

Ausschrauben, v., dесшѫрѫбѫ.

Ausschreiben, v., тръскріѫ, ескріѫ, dекопіеzѫ, скотѫ, компілѫ, фѫрѫ, факѫ плацїатѫ (din вреѫпѫ аѫторѫ); — пѫблікѫ, орdіпеzѫ; конкїемѫ, ѧмпѫпѫ; — терміпѫ de скрісѫ; er schreibt seinen Namen nicht aus, ел пѫ'шї скріе пѫмеле ѧптрегѫ; einen Brief —, терміпѫ о скрісòре; eine Stelle —, тръскріѫ, dекопіеzѫ ѫпѫ пасацїѫ; einen Reichstag —, конкїемѫ, конвокѫ о dіетъ; Steuern —, ѧмпѫпѫ контрібѫцїѫпї; (ѧп мѫсікъ) die Stimmen —, скотѫ топѫріле din партітѫръ.

Ausschreiber, m., копістѫ; плацїарїѫ.

Ausschreibung, f., копіъ, естрасѫ; плацїатѫ, фѫрътѫръ dіптр'ѫпѫ аѫторѫ; репърцітѫръ de трібѫтѫ; конкїемаре (de dіетъ).

Ausschreien, v., пѫблікѫ кѫ гласѫ маре, кръіпіческѫ; — dефаімѫ; ѧпчетѫ de стрігатѫ.

Ausschreiten, v., пъшескѫ ларгѫ; пъшескѫ ѧп афаръ; мъсѫрѫ.

Ausschoten, v., скотѫ пе вълътѫчї (din піфніцъ); въпdѫ кѫ рідіката; — пісеzѫ ѧп піѫліцъ; скобескѫ ръzъпd.

Ausschürfen, v. (ѧп монт.) dесгропѫ, сапѫ, minеzѫ.

Ausschuß, m., аррѫпкътѫръ; — лъпъdътѫръ, векітѫръ (бракѫ, марda); — аллесътѫръ, лѫкрѫ аллесѫ; комітетѫ, фрѫпташії ѫпеї корпоръцїѫпї орї коммѫпе; елітъ (францоzісмѫ).

Ausſchütteln, v., скѫтѫрѫ; скотѫ скѫтѫрѫnd.

Ausſchütten, v., вѫрсѫ, торнѫ, дешертѫ; — фътѫ (вітеле); дескаркѫ; лешінѫ de рѫсѫ; дескідѫ сімцѫл, inima; den Zorn über einen —, дескаркѫ мъніа асѫпра кѫіва.

Ausſchüttung, f., дешертътѫрѫ, тѫрпътѫрѫ; фътътѫрѫ; лешінътѫрѫ; дескъркъмѫнтѫ.

Ausſchwärmen, v., лнчетѫ кѫ роітѫл; лнчетѫ кѫ стравагацеле; man muß die Jugend erſt — laſſen, лъсацї не жѫнї съ ле трéкъ фѫріа тінерецелор.

Ausſchwärzen, v., еспортѫ не фѫрішѫ, фѫртівтѫнтѫ, преварікѫ, факѫ контрабондѫ.

Ausſchwatzen, v., флекърескѫ, блатърѫ, пѫпъіѫ, спѫнѫ тóте нітікѫріле, дескоперіѫ орї че секретѫ.

Ausſchweifen, v., лнаркѫ, таіѫ не аркѫ; — мъ даѫ десфръѫлаї, дѫкѫ віацъ лівръ; — мъ аватѫ; in der Rede —, прелѫцескѫ, факѫ дігресівнї лн кѫвънтаре.

Ausſchweifend, a. ші ad., десфръпатѫ, свънтѫратѫ, дестръматѫ, бервантѫ, ліврѫ (провінц. Църеї рот. ші ал Брашовѫлаї); стравагантѫ, фантастікѫ, есчесівѫ; неастъмпъратѫ.

Ausſchweifung, f., десфръѫ, лібертінацїѫ, пекѫтпътѫ, неастъмпърѫ; свънтѫръътѫрѫ; стравагацъ, фантастеріъ.

Ausſchwelgen, v., в. Schwelgen.

Ausſchwitzen, v., ассѫдѫ, стръсѫдѫ; лнчетѫ de ассѫдатѫ; — вітѫ.

Ausſehen, v., вѫдѫ, прівескѫ лн афаръ; прівескѫ пънъ лн капътѫ; ſich etwas —, лнї аллегѫ чева; пѫнѫ окїї пе чева; ſich die Augen —, лнкордѫ, фатігѫ ведеріле; — аппарѫ, сетънѫ, амѫ аппъріпцъ, амѫ аерѫл, амѫ фігѫра ка ші кѫт....; er ſieht krank aus, ел сéтънъ а болнавѫ; er ſieht ſehr alt aus, ел аре о фігѫръ де отѫ преа бътрънѫ; wie ſieht er aus? кѫт é фъкѫтѫ? а че, кѫ че сéтънъ? че фігѫръ аре? es ſieht aus als wollte es regnen, се паре къ ва плоа; er ſieht recht wohl aus, ел е отѫ сънътосѫ, отѫ фрѫтосѫ; er iſt nicht ſo böſe wie er ausſieht, ел пѫ е не атътѫ де діаволѫ, не кътѫ е де негрѫ; es ſieht nicht gut aus, пѫ сънтѫ семне бѫне, лѫкрѫріле пѫ мергѫ бine.

Ausſehend, part., weit ausſehende Plane, планѫрї марї.

Ausſeigern, v., (лн монт.) сепарѫ, стръкърѫ прін топітѫръ.

Ausſeihen, v., стръкърѫ, філтрезѫ.

Ausſein, v., сънтѫ афаръ, ліпсескѫ; das Licht iſt aus, лѫмina e стінсъ; Ihr Glas iſt aus, пъхарѫл дтале е дешертатѫ; es iſt Alles aus, тóте сънтѫ пердѫте.

Ausſein, n., авсінцъ, ліпсіре, нефіінцъ-де-фацъ.

Außen, adv., афаръ, не деасѫпра.

Außenſeite, f., партеа, латѫреа din афаръ.

Außer, prаер. ші conj., афаръ де, афаръ din.

Außerdem, ad., афаръ де ачéста, пеcте ачéста.

Äußere, a., фаца, партеа din афаръ, естеріорѫл, аппъріпцъ.

Außereheliсh, a., бастардѫ, афаръ din късторіъ, din флорї.

Äußerlich, a. ші ad., не din афаръ.

Äußerliche, n., в. Äußere.

Äußern, v., арътѫ, мѫстрѫ; декіарѫ, маніфестѫ, дескоперіѫ.

Außerordentlich, a. ші ad., страординарїѫ, пеcте мъсѫръ.

Außerſinnlich, a. ші ad., спекѫлатівѫ, метафісікѫ.

Äußerſt, adv., маї din ѫрмъ, ѫлтімѫ; äußerſter Preis, прецѫл чел din ѫрмъ, чел маї мърцінітѫ.

Äußerung, f., арътаре, дескіарацїѫне, зісъ, спѫсъ; ſeiner — zufolge, дѫпъ спѫса лѫї.

Außerweſentlich, a. ші ad., неессінціале, че пѫ се цine де фіінца лѫкрѫлаї, акчідінтале.

Ausſetzen, v., еспѫнѫ, скотѫ, дескаркѫ; скотѫ ла ѫскатѫ; лацъдѫ;

пардосескȣ; (ꙟп мȣсікъ) тръскріȣ; (ла тіпогр.) терminȣ de ашшезатȣ, de компȣсȣ; — сȣспindȣ, амънȣ, ꙟптрерȣпȣ, діфферіȣ; dестінȣ, ассемпȣ, стабілезȣ; dефігȣ; крітікȣ, амȣ de zicȣ, de adaосȣ чева ꙟп контръ; ein Kind —, еспȣпȣ, лапъdȣ ȣпȣ прȣпкȣ; eine Pension —, ассемпȣ о пенсіȣне; einen Preis —, пропȣпȣ ȣпȣ прецȣ; Bäume —, стръплъптȣ арборі; eine Wache —, пȣпȣ, ашшезȣ о кȣстоdіъ; die Lehrstunden —, ꙟптрерȣпȣ, ꙟптрекȣрмȣ òреле de лецціȣне; etwas im Testamente —, факȣ ȣп легатȣ ꙟп тестаментȣ.

Aussetzung, f., еспȣсеціȣне; dесбъркъмъптȣ; стръплъптътȣръ; пардосітȣръ; терminȣ; ꙟптрекȣрмаре.

Aussicht, f., възȣтъ, пȣптȣ-de-ведере; перспептівъ; — in die Zukunft, перспептівъ, превеdере, сперанцъ ꙟп вііторіȣ; man hat die — auf die Stadt, прівіреа, пȣптȣл-de-ведере есте кътръ четате.

Aussickern, v., стръкȣрȣ, пікȣрȣ.

Aussitzen, v., стаȣ афаръ; ꙟмплінескȣ тімпȣл (ꙟп прінсòре); mit Waaren —, прекȣпескȣ кȣ марфъ.

Aussöhnen, v., ꙟмпакȣ, ре'мпакȣ.

Aussöhnung, f., ре'мпъкъціȣне.

Aussondern, v., сепарȣ, даȣ ла о парте.

Aussonderung, f., сепъръціȣне; (ꙟп med.) скремътȣ, скремътȣръ.

Ausspähen, v., черчетезȣ, спіонезȣ, інвестігȣ.

Ausspäher, m., спіонȣ; інвестігъторіȣ.

Ausspäherei, Ausspähung, f., спіонітȣръ, спіонаціȣ.

Ausspann, f., стаціȣне, dескълікътòре (копакȣ).

Ausspannen, v., dесхамȣ, dесжȣгȣ; die Leinwand —, dестindȣ пънza.

Ausspannung, f., dесхъмътȣръ; dестінсȣръ.

Ausspeichern, v., скотȣ, іаȣ din гръпаре (din хъмбаре).

Ausspenden, v., даȣ, ꙟмпарцȣ, dістрібȣіȣ; das Abendmahl —, adміністрȣ сф. кȣмінекътȣръ.

Aussperren, v., ꙟпкȣіȣ афаръ; ръскърȣ, кръческȣ пічòреле.

Ausspielen, v., жокȣ, терminȣ жокȣл (de кърці); ein Pferd —, жокȣ ȣпȣ калȣ ла лотеріъ; Trumpf —, жокȣ adȣтȣ; Sie müssen —, Sie haben die Vorhand, dта аі съ жочі, dта жочі ънтеіȣ.

Ausspinnen, v., торкȣ dеплінȣ; скотȣ торкъndȣ; diese Spitzbüberei war fein ausgesponnen, ачéстъ dръчіъ фȣсесе ȣрzітъ кȣ фінецъ.

Ausspioniren, v., спіонезȣ, dескоперіȣ.

Ausspötteln, v., іаȣ ꙟп рѫсȣ.

Ausspotten, v., в. Spotten.

Ausspotten, n., Ausspottung, f., бътаіъ de жокȣ, мокъріъ.

Aussprache, f., ростіре, пропȣнцъ, апчептȣ; deutliche — der Wörter, артікȣлъціȣнеа кіаръ а ворбелор.

Aussprechen, v., ростескȣ, проферіȣ, пропȣнціȣ, zікȣ; das kann man nicht mit Worten —, ачéста пȣ се пòте спȣне кȣ кȣвінте; in seinem Gesichte spricht sich deutlich die Bosheit und Rachesucht aus, ꙟп фісіономіа лȣі се аратъ ꙟпведератȣ ръінца ші ръсбȣнареа.

Aussprechlich, a. ші ad., проферіверȣ, еспрімаверȣ.

Ausspreiten, ausspreizen, v., dестindȣ, ръскърȣ.

Aussprengen, v., ресалтȣ (о пéтръ); ръспъndескȣ, ꙟмпръштіȣ, семънȣ, dілъцескȣ; ein falsches Gerücht —, dілъцескȣ о фаімъ мінчінòсъ.

Ausspringen, v., сарȣ афаръ; скапȣ; о тȣлескȣ; штірбескȣ; aus dem Fenster hinausspringen, сарȣ din ферéстръ; das Messer —, кȣцітȣл се штірбеште.

Ausspritzen, v., стропескȣ; кȣръцȣ, спълȣ (о капъ); стінгȣ кȣ тȣлȣмба; (ꙟп анат.) ꙟпіептезȣ.

Ausspritzung, f., (ꙟп анат.) ꙟпіептъціȣне.

Aussprossen, v., отъвескȣ, ре'пвер-

zeckĕ; mъ гръвпцеckĕ (apцinтъл din топітòре).
Ausſprößling, m., вълстарь, мъгърь.
Ausſpruch, m., пропънціъ; — ceптінцъ, жъдекатъ, декретъ, девіcіне; göttlicher —, ораквл; ſich dem — des Richters unterwerfen, мъ свпнънъ ceптінцеї жъдекъторіълъї.
Ausſpülen, v., вртърескъ, даъ дп вртъ, дескоперіъ, афлъ.
Ausſtaffiren, v., дпартъ (о паіъ); дпzестръ (къ вестминте); гътескъ, дмбракъ.
Ausſtampfen, v., скотъ прін ловітъръ; сватъ (грънпце).
Ausſtand, m., деторіъ актівъ, къпіталъ не дпкассатъ, рестъ de banї; кредітъ; ſeine Ausſtände ſind bedeutend, деторіile сале аттіве съптъ марї, съптъ конcидераверe.
Ausſtändig, a. ші ad., рестанте, ръмасъ.
Ausſtänkern, v., дмпвтъ, дмплъ de пвтòре; — адъртекъ.
Ausſtatten, v., дпzестрezъ, дотezъ; er iſt von der Natur aus mit Geiſt ausgeſtattet, патъра дл дпzестръ къ спірітъ.
Ausſtattung, f., дпzестръторъ, zестре, дотъціъне, параферпъ; ашшезътънтъ, стъверсетънтъ.
Ausſtäuben, v., деспълверъ.
Ausſtäubern, v., спълверъ; квтріерь, кавтъ (въпатъл).
Ausſtäupen, v., бічъіъ, батъ къ въргї.
Ausſtechen, v., скотъ, сковескъ, прін дмпвпсетъръ; дпцепъ; einem die Augen —, скотъ окїї квіва; mit Nadeln —, дмпвпгъ къ ачe; ein Muſter —, пвптezъ, кроіескъ о мъстръ; Raſen —, таіъ вердéцъ, глїї; eine Flaſche Wein —, беъ, дешертъ о вътеліъ de вінъ.
Ausſtecken, v., скотъ, дпфігъ афаръ, арборezъ, pідікъ (о флатъръ); demаркъ, цепъіескъ (о цéрінъ).
Ausſtehen, v., стаъ афаръ; — свфферіъ, свпортъ, свсцінъ; толерь; Geld — haben, амъ банї дацї пе кредітъ; er kann Alles —, еаъ пòте свффері орї че; eine Strafe —, свфферіъ о педéпсъ; mit Waaren —, скотъ тарфъ de вънzаре.
Ausſtehend, part., рестанте; ausſtehende Schuld, деторіъ аттівъ.
Ausſtehlich, a. ші ad., свфферіверъ, свппортаверъ, толераверъ.
Ausſteifen, v., къптъшескъ, дптъреckъ пе din лъвптрь.
Ausſteigen, v., мъ даъ жосъ, decвіндъ (dintr'o тръсвръ); desваркъ (dintr'o паіъ).
Ausſtellen, v., еспънъ, скотъ афаръ, скотъ ла ведере; скотъ de падъ; скотъ de вънzаре, de моделъ, de мъстръ; — свспіндъ; діфферіъ; ремітъ; прелънцескъ; пъръсескъ; крітікъ, чепсврь (dожънескъ); etwas auszuſtellen haben, амъ съ крітікъ, съ мъстрь чева; Gemälde —, еспънъ, скотъ ънъ таблоъ; einen Wechſel —, даъ о поліцъ (скітвъ, катвіъ); einen Wechſel auf einen —, трагъ о поліцъ асупра кліва; einem einen Wechſel —, даъ кліва о поліцъ; eine Obligation —, факъ о обліgаціъне (de деторіъ).
Ausſteller, m., — eines Wechſels, тръсъторіъ de о поліцъ; дътъторіъ de о поліцъ.
Ausſtellung, f., еспъсеціъне, скоцетъръ, скосвръ; — eines Wechſels, тръсътъра, траса de о поліцъ.
Ausſterben, v., моріъ, мъ стінгъ, мъ деспопорь прін морталітате.
Ausſteuer, f., zестре; скълe, рбфе, къ каре се мърітъ о фатъ, параферпъ.
Ausſteuern, v., даъ zестре, дпzестрezъ; — пврчедъ, есъ din портъ (къ паіа).
Ausſtillen, v., апплекъ, аллъптezъ ънъ прънкъ пъпъ ла ънъ терминъ.
Ausſtimmen, v., аккордъ деплінъ (ънъ інстрътънтъ de мъсікъ).
Ausſtöbern, v., деспълверъ, дескълвъіъ, скътърь de пълvере; спълверь; скочорь din локъ аскънсъ.
Ausſtochern, v., кърцъ дінцїї.

Ausstocken, v., стірпескŭ, скотŭ ла ръdъчіne.
Ausstoffen, v., стофеzŭ, къптъшескŭ кŭ стофъ.
Ausstollen, v. (ла аргъсіт.) ꙟптіndŭ пелеа пе каdре.
Ausstopfen, v., ꙟмплŭ, ꙟndопŭ, тіксескŭ.
Ausstoß, m., пріma ловітŭръ, ботъ (ꙟп dŭелŭ); аттакŭ, ꙟпіептътŭръ, аррŭпкътŭръ.
Ausstoßen, v., ꙟмпінгŭ аѳаръ, спінгŭ, ръспінгŭ, ръпеdŭ афаръ; einem ein Auge —, скотŭ окїŭл кŭіва; einem Faße den Boden —, спаргŭ фŭndŭл ŭпŭї бŭтоїŭ; einen Schrei —, сверŭ, ціпŭ, daŭ ŭпŭ ціпетŭ; Seufzer —, сŭспінŭ; Schimpfworte —, сŭdŭїŭ, ꙟпжŭрŭ.
Ausstrahlen, v., аррŭпкŭ, ръспъпdескŭ раzе.
Ausstrecken, v., ꙟптіndŭ, лŭпцескŭ; лъцескŭ (ферŭл).
Ausstreichen, v., батŭ, вічŭіескŭ; апплапеzŭ, петеzескŭ; раdŭ, штергŭ; ŭпгŭ; — аргъсескŭ; in diesem Brief ist viel ausgestrichen, ачéстъ скрісóре é плінъ de штерсŭре; die Falten —, десфакŭ крецелеле; bei Nacht —, ъмблŭ пóптеа.
Ausstreifen, v., штергŭ, петеzескŭ; decгїокŭ, десфакŭ; — батŭ страdеле (ŭліцеле), аллергŭ, факŭ ескŭрсіŭпї.
Ausstreiten, v., ꙟпчетŭ de а комбате; терміпŭ о dіспŭтъ, о лŭптъ.
Ausstreuen, v., ꙟмпръштіїŭ, семъпŭ, ръспъпdескŭ.
Ausstriegeln, v., трагŭ цеселъпd.
Ausströmen, v., мъ ръвърсŭ, кŭргŭ ꙟп торріпте (повóіе), гълкъїŭ; das Blut strömt aus dem Herzen in die Adern aus, съпцеле се ръварсъ din іпімъ прін віне.
Ausströmung, f., ръвърсътŭръ; (ꙟп фісікъ) еффлŭіпцъ, emісіŭпе.
Ausstückeln, v., (ꙟп монт.) таїŭ, бŭкъцескŭ.
Ausstudiren, v., терміпŭ ꙟпвъцътŭра, стŭdіŭл; мъ кŭфŭпdŭ ꙟп стŭdіŭ.
Ausstürzen, v., ръсторпŭ, върсŭ.
Ausstürzer, m. (монт.) deскъркъторїŭ.
Ausstützen, v., раzімŭ, спріжіпескŭ ꙟп афаръ.
Aussuchen, v., аллегŭ, каŭтŭ п'інтре лŭкрŭрї, черкŭ престе тотŭ; alle Winkel —, кŭтріерŭ тóте ŭпгїŭріле.
Aussühnen, v., в. Aussöhnen.
Austäfeln, v., къптŭшескŭ, поdескŭ, паркетеzŭ.
Auständeln, v., ꙟпчетŭ кŭ тъпdълітŭл, пŭ маї тъпdълескŭ, орї тълълескŭ.
Austanzen, v., ꙟпчетŭ кŭ dапцŭл, терміпŭ ŭпŭ dапцŭ.
Austapeziren, v., тапетеzŭ, ꙟпвълїŭ кŭ тапете; mit Sammet —, ꙟптіndŭ кŭ баршóпŭ.
Austauchend, part., (ꙟп фісікъ) емерцінте, спр. ес. раzеле лŭміпеї че есŭ dінтр'ŭпŭ пŭптŭ.
Austauchung, f., емерсŭръ, мерсŭръ, емерсіŭпе.
Austausch, m., скімбŭ, прескімбŭ; ꙟмпъртъшіре (de ideї).
Austauschen, v., скімбŭ, контраскімбŭ.
Austauschung, f., в. Austausch.
Auster, f., стрідіъ, острікъ, ŭп соїŭ de скоїкъ бівалвъ.
Austerbank, f., Austergrund, m., стратŭ, банкъ de стрідії, локŭл ꙟп маре ŭпde се гръмъdескŭ стрідіеле.
Austerfang, m., пескŭітŭл de остріче.
Austerschale, f., скоїкъ de стрідії, гъóче.
Austerstein, m., остракітŭ.
Austhauen, v., се топеште гїаца, се decгїацъ.
Austheilen, v., ꙟмпарцŭ, ре'мпарцŭ, dістрібŭїŭ, ꙟмпъртъшескŭ, кŭміпекŭ; das h. Abendmahl —, administрŭ сф. кŭміпекътŭръ.
Austheiler, m., ꙟмпърціторїŭ, dістрібŭіторїŭ, dіспіпсъторїŭ.
Austheilung, f., ꙟмпърцéлъ, ре'мпърцéлъ, dістрібŭціŭпе.
Austhun, v., скотŭ, десфакŭ; штергŭ, стінгŭ; eine Schuld —, аппŭллеzŭ, салdеzŭ, біланцеzŭ о деторіъ; Geld auf Zinsen —, daŭ банї кŭ dобъпdъ.

Digitized by Google

Austiefen, v., сапŭ аффѫndŭ, аффѫndezŭ, профѫndezŭ.
Austilgen, v., стірпескŭ, стерminŭ; стрікŭ.
Austoben, v., mъ аллinŭ, mъ decфѫріŭ, ꙟпчетŭ кѫ фѫріа; тimпестатеа, фѫртѫпа ꙟпчéтъ; der junge Mensch hat noch nicht ausgetobt, ачестѫї жѫпе ꙟпкъ пѫї трекѫ фѫріа тіперецелор.
Austönen, v., ꙟпчетŭ de сѫпатŭ.
Austrag, m., ꙟпкеіере, хотържре, deчісіѫпе, ресѫлтатŭ; bis zum Austrage des Prozesses, пъпъ ла еширеа прочесѫлѫї.
Austragen, v., скотŭ, dѫкŭ афаръ; ꙟmпарцŭ (скрісорї); репортеzŭ; пѫблікŭ; deфаimŭ; das trägt viel aus, ачéста фаче mѫлтŭ.
Austrägerei, f., пѫртътѫръ de ворбе, флекърітѫръ.
Austräglich, a. ші ad., в. Einträglich.
Austreiben, v., аллѫпгŭ, ꙟптерескŭ, скотŭ; den Teufel —, аллѫпгŭ пе diаволѫл, ессорчісеzŭ.
Austreten, v. act., сторкŭ, калкŭ, скълчіїѫ (папѫкѫл, ботіпа); стіпгŭ (о хъртіъ аппріпсъ); sich den Fuß —, скріптескŭ пічорѫл; die Kinderschuhe —, скапŭ, есŭ din аніï прѫпчіеї; — v. n., есŭ, mъ deпартŭ, пъръсескŭ; decepтеzŭ; mъ deспарцŭ, mъ сепарŭ; aus einer Gesellschaft —, mъ deспарцŭ, mъ сепарŭ dinтр'о соцієтате; das Wasser —, апа есе, dъ din цермї.
Austreugen, popul., в. Austrocknen.
Austrinken, v., беŭ тотŭ, deшертŭ бъndŭ; den Leidenskelch —, беŭ пъхарѫл сѫфферіпцелор.
Austritt, m., ешіре, deпартŭ; пъръсіре; кълкътѫръ, скълчіетѫръ; трéптъ, балконŭ; тълпіцї.
Austrocknen, v., ѫскŭ, deѫскŭ, decекŭ.
Austrocknung, f., deѫскъmъптŭ.
Austrommeln, v., пѫблікŭ кѫ тоба; аллѫпгŭ бътъnd тоба.
Austrompeten, v., пѫблікŭ кѫ трімбіца.
Auströpfeln, austräufeln, austriefen, v., deпікŭ, каdŭ ꙟп пікътѫре.
Austuschen, v., decemпŭ, ѫmбрескŭ кѫ тѫшŭ.
Ausüben, v., deпрindŭ, праттікŭ, ессерчеzŭ; mein Handwerk —, ꙟmї deпрindŭ mecepia; Grausamkeiten —, коmmітŭ крѫzimї; Rache an einem —, ꙟmї ръсбѫпŭ de чіпева.
Ausübung, f., праттікъ, есерчіціŭ, deпрindepe.
Ausverschämt, a. ші ad. provinc., в. Unverschämt.
Auswachsen, v., ꙟпчетŭ de крескѫтŭ; крескŭ пе deплinŭ; ꙟпколцескŭ (гръѫл), крескŭ кѫ гебъ, гебосŭ; (ꙟп ximiъ) вецетеzŭ.
Auswagen, v., sich, кѫтеzŭ а еші.
Auswägen, v., въndŭ кѫ кѫmпъпа; кѫmпъпескŭ; аллегŭ тръгъnd ла кѫmпъпъ.
Auswahl, f., аллецере, аллесътѫръ.
Auswählen, v., аллегŭ, скотŭ аллегъnd.
Auswalken, v., батŭ ла піоъ (dжрстъ).
Auswalzen, v., скѫтѫрŭ кѫ сѫлѫл; ротескŭ кѫ сѫлѫл; терminŭ danцѫл de валцŭ.
Auswammsen, v. prov., скѫтѫрŭ пептарїѫл, adікъ daŭ кѫїва о бътаіъ бѫпъ.
Auswanderer, m., emіграпте, пъръсіторїѫ de патріъ.
Auswandern, v., emігрѫ, mъ decцърескŭ, пъръсескŭ патріа, стръmѫтŭ локѫіпца.
Auswanderung, f., emігръцiѫпе.
Auswärmen, v., ꙟпкълzескŭ de-ажѫпсŭ, ꙟпфербъптŭ deплinŭ.
Auswarten, v., аштептŭ капетѫл.
Auswärtig, a. ші ad., стръінŭ, din афаръ, din алтъ цéръ, — ессотікŭ (о плаптъ); Departement der auswärtigen Angelegenheiten, decпърцеmъптѫл требілор din афаръ.
Auswärts, adv., ꙟп афаръ, ꙟп стръіпътате.
Auswärtszieher, m. (ꙟп апат.) mѫскїѫ абdѫкъторїѫ.
Auswaschen, v., спълŭ, клътескŭ біпе; ꙟпчетŭ de спълатŭ.
Auswässern, v., deссърескŭ, скотŭ сареа прin mѫіетѫръ ꙟп апъ.
Auswechseln, v., скімбŭ.
Ausweg, m., порпéлъ; — modŭ, локŭ de скъпаре, къраре, котітѫ-

ръ; ich finde keinen Ausweg aus dieser Verlegenheit, eŭ nŭ афлŭ nічї о скъпаре dintрŭ ачéстъ ꙟnкŭркътŭръ (конфŭсіŭне).

Ausweichen, v., тъ ꙟnтоїŭ; — тъ фереск̆, тъ daŭ ла о парте, тъ абатŭ.

Ausweichend, adj., скъпътівŭ, евасівŭ (дела вadŭ, евadŭ); ausweichende Antwort, ръспŭнсŭ евасівŭ, ръспŭнсŭ de скъпаре.

Ausweiden, v., deпаскŭ (віте); скотŭ тацеле (din въпатŭ).

Ausweinen, v., аллінŭ dŭререа кŭ плънсŭл; плънгŭ атарŭ; ꙟnчетŭ de плънсŭ.

Ausweis, m., adeверінцъ, dокŭтѫнтŭ, аттестатŭ, ціnòре; nach — der Gesetze, dŭпъ ціnòреа, dŭпъ сŭнетŭл леціlор, ꙟn конформітате кŭ леціле.

Ausweisen, v., скотŭ, daŭ афаръ, ессілезŭ; — арръ̆тŭ, компровŭ, леціtimezŭ; sich —, тъ леціtimezŭ, пробезŭ; das wird sich bald —, престе пŭціnŭ се ва вedé, се ва da пе фацъ.

Ausweisung, f., dекїъръціŭне, леціtimъціŭне.

Ausweißen, v., албескŭ, върŭіескŭ, споіескŭ.

Ausweißung, f., албітŭръ, споітŭръ, споіéлъ.

Ausweiten, v., аллърцескŭ, dілърцескŭ, dілъцескŭ.

Auswendig, a. ші ad., пе din афаръ, пе фацъ; естеріорŭ; de ростŭ, din теморіъ.

Auswerfen, v., арръnкŭ афаръ; върсŭ, скŭіпŭ (сънце); регŭлезŭ (лéфъ, платъ); ein Auge —, скотŭ ŭnŭ окїŭ; den Anker —, арръnкŭ анкіра; das Loth —, арръnкŭ плŭтвŭл; das Pferd wirft gut aus, калŭл терце біне 'тбŭіестрŭ; калŭл арръnкъ біне пічòреле.

Auswetzen, v., аскŭцŭ, штергŭ аскŭцind; eine Scharte —, ꙟndрептŭ о грешéлъ, репарŭ о nedрептате; рестаŭрŭ онòреа пердŭтъ.

Auswichsen, v., черŭїŭ пе din лъŭнтрŭ; — prov. батŭ, фрекŭ, келфънескŭ пе чіпева.

Auswickeln, v., десфъшŭ, десвълїŭ, десфъшŭрŭ.

Auswindeln, v., десфъшŭ, скотŭ din фашъ, din скŭтече.

Auswinden, v., сторкŭ (din тъпа кŭіва), скотŭ кŭ въртежŭл; стъпческŭ, сŭческŭ.

Auswintern, v., iерnezŭ, скотŭ din іéрnъ, nŭтрескŭ ꙟn капŭ de іéрnъ.

Auswipfeln, v., рътезŭ, чоптŭ върфŭрї.

Auswirken, v., тіжлоческŭ, ефъптŭіескŭ, прокŭрŭ, капътŭ; — деспоїŭ, десвъптрŭ (ŭnŭ въпатŭ); рефрътъптŭ (алŭатŭл); таїŭ (ŭнгіа ла ŭnŭ калŭ); терminŭ о цесетŭръ.

Auswirren, v., дескŭркŭ.

Auswischen, v., штергŭ, петезескŭ; einem eins —, трагŭ о палтъ кŭіва.

Auswischer, m., ꙟnфрŭнтътŭръ.

Auswittern, v., тъ декомпŭнŭ, тъ десфлорескŭ; adŭртескŭ, дескоперїŭ; — ꙟnчéтъ de тŭпатŭ.

Auswölben, v., болтескŭ.

Auswölken, v., sich, се ꙟnceninъ.

Auswuchs, m., скрескътŭръ, гòбъ, копілецŭ (de кŭкŭрŭзŭ); чепŭ; стірпітŭръ.

Auswühlen, v., скотŭ рѫтъnd, скŭртŭ, арръnкŭ кŭ флітŭл (порчії).

Auswurf, m., лъпъdътŭръ, арръnкътŭръ, стеркòре, скретътŭ; скŭіпътŭръ; балегъ; das ist ein wahrer —, ачеста é ŭnŭ отŭ блъстътатŭ, о лъпъdътŭръ de отŭ; der — eines Vulkans, ерŭпціŭнеа ŭnŭї Вŭлканŭ.

Auswürfeln, v., жокŭ ꙟn кŭбї.

Auswürfling, m., кodinъ, арръnкътŭръ, лъпъdътŭръ; бракŭ, гŭноїŭ.

Auswurzeln, v., десръdъчінŭ, стірпескŭ.

Auszacken, v., колцŭрŭ, таїŭ ꙟn колцŭрї, dintezŭ.

Auszahlen, v., nŭтърŭ, denŭтърŭ.

Auszählen, v., компŭтŭ, факŭ сокотéлъ; въndŭ кŭ nŭтърŭ, ꙟnчетŭ de компŭтатŭ.

Auszahneln, v., факŭ dinцішорї, таїŭ ꙟn форма dinцішорілор.

Auszahnen, v., се ѫпкеіе тоцї dinцiї; das Pferd hat —, калѹл аре тоцї dinцiї.
Auszapfen, v., скотѹ пе чепѹ; вѫndѹ кѹ търѹптѹл.
Auszäumen, v., в. Abzäumen.
Auszäunen, v., деспарцѹ кѹ гарdѹ.
Auszechen, v., ѫпчетѹ кѹ беѹтѹл, скѹргѹ пъхарѹл.
Auszehren, v., тъ търчезескѹ, deвinѹ търчеdѹ, такрѹ; тъ копсѹтѹ, тъ деспервезѹ, тъ ѹсѹкѹ.
Auszehrung, f., търчезетъптѹ, търчезетѹръ, аттъкрітѹръ, копсѹтцiѹне, деспервътѹръ, фтісіс, офтікъ.
Auszeichnen, v., ѫпсетпѹ, ретаркѹ, потезѹ, тръскріѹ, естрагѹ (dinтр'о карте); dістінгѹ (деосівескѹ); ausgezeichneter Verdienst, мерітѹ таре, мерітѹ dістінсѹ; ausgezeichnete Tugend, віртѹте семнатъ; ausgezeichnete Frau, фетеіъ dістінсъ, ретъркаверъ.
Auszeichnung, f., контрасетпѹ; dістінцiѹне, сетпѹ dістінгъторїѹ (осевіторїѹ).
Auszeideln, v., ватѹ стѹпії de мїере.
Auszerren, v., скотѹ, стѹлгѹ хъцind.
Ausziehen, v., скотѹ, трагѹ афаръ, стѹлгѹ; страгѹ; ѫптindѹ; десръdъчінѹ; десбракѹ; die Handschuhe —, скотѹ тъпѹшеле; einen bis auf's Hemd —, ласѹ пе чінева пѹтаї ѫп къташъ, ѫл деспоїѹ пъпъ ла къташъ; ein Kind —, десбракѹ ѹпѹ прѹпкѹ; den Degen —, скотѹ савіа; die Stiefel —, тъ дескалцѹ; einen Tisch —, трагѹ, лѹпцескѹ о масъ; mit der Wurzel —, стѹлгѹ din ръdъчінъ; die Quadratwurzel —, страгѹ, скотѹ ръdъчіна пътратъ; ка вербѹ п. маї ѫпсéтпъ: скітбѹ локѹінца; фѹгѹ, о тѹлескѹ.
Auszieren, v., ѫпфрѹтсецезѹ, декорезѹ, adорнезѹ.
Auszierung, f., декоръмінте, орпъмінте (подòвъ).
Ausziffern, v., дечіфрѹ.
Auszimmern, v., чоплескѹ, формезѹ прін чоплітѹръ, прелѹкрѹ, dѹрезѹ.
Auszirkeln, v., тъсѹрѹ кѹ компасѹл; alles genau —, факѹ тòте dѹпъ регѹлъ ші компасѹ.
Auszischen, v., тѹіерѹ; ѫпчетѹ de шѹіератѹ.
Auszug, m., пѹрчеdере, порпіре, тъпекаре, департѹ; пѹрчесѹ; стръмѹтаре de локѹінцъ; естрасѹ; прескѹртътѹръ, сѹммарїѹ, компендіѹ; — eines Heeres, департѹл ѹпеї армате; — aus einer Rechnung, естрасѹ dінтр'о сокотéлъ, dінтр'ѹпѹ компѹтѹ.
Auszugsweise, adv., ѫп естрасѹ, ѫп скѹртѹ, прескѹртатѹ.
Auszupfen, v., скартъпѹ, скотѹ скъртъпъпd, стѹлгѹ, десфірѹ; die Wolle —, скартъпѹ лъпа.
Auszürnen, v., тъ дестъпіїѹ, контенескѹ кѹ тъпіа.
Auszwingen, v., скотѹ кѹ форца.
Authal, n., вале, лѹпкъ de лъпгъ ѹпѹ шесѹ ѫптінсѹ.
Authenticität, f., аѹтентічітате, легалітате.
Authentisch, a. ші ad., аѹтентікѹ, аѹтентікътъптѹ.
Autobiograph, m., аѹтов ографѹ, ѫпсѹл скрііторїѹ ал віецеї сале.
Autocrat, m., сінгѹр-domніторїѹ, аѹтократѹ.
Autocratie, f., автократіъ, сінгѹрѹdomніъ.
Auto-da-fe, n., (спаніолістѹ) аѹтоda-фе, десфіінцаре прін фокѹ.
Autodidact, m., аѹтоdidактѹ, сінгѹрѹ ѫпвъцъторїѹ.
Autographisch, a. ші ad., аѹтографікѹ, оріцінале.
Automat, m., автоматѹ.
Autonomie, f., автономіъ, сінгѹрѹ лецїѹіторїѹ.
Autopsie, f., автопсіъ.
Autor, m., аѹторѹ, скрііторїѹ de о карте оріцінале, ѫпчепъторїѹ, ѹрзіторїѹ.
Autorisation, f., ѫмпѹтеріре, аѹторісъцїѹне.
Autorität, f., вазъ, аѹторітате.
Autorschaft, f., аѹторіъ.
Auweh! interj., ах ваї!

Aval, m., авалъ, кезъшіъ речіпрокъ, ѧтпрѫтѫтъ.
Avance, f., naintape, фолосѫ, профітѫ, къштігѫ.
Avancement, n., naintape ѧп постѫ.
Avantgarde, f., авантгардъ, трѫпъ nainte тергътòре, трѫпъ din фрѫнте.
Aventure, f., авънтѫръ, ѧнтътпларе кѫріòсъ, неаштептатъ, фабѫлòсъ, ка din фабѫлъ.
Aventurier, m., в. Abenteuerer.
Aventurinstein, m., авънтѫрінъ.
Averei, f., в. Haferei.
Avers, m., аверсъ, фаца монетеї.
Aversional-Quantum, сѫтъ, кътъцime de ѧнвоіéлъ.
Avertiren, v., daѫ de штіре.
Avis, (zi: аві), авісъ, штіре.
Avista, adv., а віста, дела ведере (а ѫнеї поліце de плътітѫ ла негѫцеторї).
Axe, в. Achse.
Axiom, n., аксіомъ, прінчіпіѫ, зъстътѫ.
Axt, f., съкѫре, бардъ.
Axthelm, m., тѫке а съкѫреї, бардеї.
Az, f., (векїѫ) дрептѫл de а фі оспътатѫ.
Azen, в. Aasen.
Azung, Äzung, f., (ла вънът.) тънкаре.
Azur, m., азѫрѫ, колòре черіъ.
Azurblau, a. ші ad., албастрѫ азѫріѫ.

B.

B, n., а doa літеръ а алфабетѫлѫї церманѫ.
Baake, в. Bake.
Baal, m., Балѫ, zeітате калdeanъ.
Baaldienst, m., балістѫ, кѫлтѫл zeѫлѫї Балѫ.
Baalspfaffe, m., балістѫ (попъ а лѫї Балѫ).
Babbeln, в. Plappern.
Baccalaureat, n., бакалаѫреатѫ, (градѫ академікѫ ѧп Франца).
Baccalaureus, m., бакалаѫреѫ.
Bacchanalien, f. pl., баканалії (сербъторіле лѫї Бакѫ).
Bacchant, m., (міт.) бакантѫ (попъ ал лѫї Бакѫ).
Bacchantin, f., (міт.) бакантъ (попéсъ, преотéсъ а лѫї Бакѫ), фіг. десфрънатъ.
Bacchantisch, a. ші ad., бакантікѫ, бецівѫ, ѧп modѫ de бецівѫ.
Bacchus, m., Бакѫ, zeѫл бецівілор.
Bacchusbruder, m., беѫторїѫ таре.
Bacchusstab, m., тірсѫ (бъцѫл лѫї Бакѫ).
Bach, m., пърѫѫ.
Bachamsel саѫ Bachamel, f., терлъ de апъ, кòдъбáтѫръ.
Bachbunge, f., веронікъ de апъ (плантъ).
Bache, f., скрòфъ сілбатікъ.
Bächelchen, n., рѫѫшорѫ.
Bacher, m., маскѫрѫ сілбатікѫ, de doї анї.
Bachfahrt, f., кале пе лънгъ рѫѫ фъкѫтъ de съпътѫра апеї.
Bachfisch, m., пеште de пърѫѫ.
Bachholunder, m., сокѫ de апъ.
Bachhund, m., къне de вънатѫ кѫ пічòреле скѫрте.
Bachkresse, f., плевѫшкъ, вѫрлѫгъ (пеште).
Bachmünze, f., (бот.) мінтъ (істъ) de апъ.
Bachschmerle, f., міхалцѫ de рѫѫ.
Bachstelze, в. Bachamsel.
Bachwasser, n., апъ de рѫѫ.
Bachweide, f., ръкітъ.
Back, n., (марін.) пънтечеле dinnainte ал коръбіеї.
Back, ad., ѧнапої.
Backapfel, m., търѫ коптѫ ла кѫпторїѫ, търѫ ѫскатѫ ла кѫпторїѫ, търѫ de коптѫ.
Backberechtigt, a. ші ad., ѧndрептъцітѫ а кòче пъне.
Backbirn, f., паръ кòптъ ла кѫпторїѫ, паръ ѫскатъ ла кѫпторїѫ, паръ de коптѫ.

Backbord, n., бабордȣ (стѫнга коръбіеĭ).
Backe } f., бȣкъ а фецеĭ.
Backen } m. pl., латȣреа пȣштеĭ.
Backen, v., a. ші n. ner., кокȣ, фрігȣ, пръжескȣ, ȣскȣ; Brot —, а кóче пъне; Obst —, а ȣска фрȣпте; Fisch —, а фріце, а пръжі пеште; ihm ist sein Brot gebacken, лȣĭ і с'а коптȣ, пȣ ва скъпа; er bäckt arme Ritter, елȣ а ажжȣнсȣ ла сапъ de лемнȣ, е съракȣ.
Backenbart, m., барбъ пе бȣкъ, фаворіцĭ.
Backenbein, n., осчорȣл бȣчілор.
Backendrüse, f., rinda, rindȣра мъсіларе.
Backengrübchen, n., гропіца бȣчеĭ.
Backenknochen, m., фалкъ (ла калȣ).
Backenstreich, m., пълмȣіре, ловітȣръ кȣ палма песте фацъ; einen — geben, а da о палмъ, а пълмъі.
Backenzahn, m., мъсеа de minте.
Bäcker, m., пъперȣ, кокъторĭȣ de пъне, пітарĭȣ (брȣтарĭȣ).
Bäckerbrot, n., пъне de търгȣ, de брȣтарȣ.
Bäckerbursche, m., ѫнвъцъчелȣ ла пъперіъ.
Bäckerei, f., пъперіъ, брȣтъріъ; пітъріъ.
Bäckergewerk, n., корпоръцiȣне de пъперĭ, брȣтарĭ.
Bäckerhandwerk, n., мештеріъ de пъперȣ.
Bäckerin, f., пъпереасъ.
Bäckerschabe, f., чікалъ', грерȣ de пъперіъ.
Bäckerscheider, m., codалȣ, фечĭорȣ de пъперĭȣ.
Bäckerzunft, f., в. Bäckergewerk.
Backfisch, m., пеште de фріптȣ, de пръжітȣ.
Backfleisch, n., карне de фріптȣ, пръжітȣ.
Backgast, m., óспетȣл ȣнеĭ пъперіĭ.
Backgeld, n., плата коптȣлȣĭ.
Backgerechtigkeit, f., dipeптȣ de а кóче пъне.
Backhaus, n., касъ de коптȣ, пъперіъ, кȣпторĭȣ.
Backhefen, f., алȣатȣ.
Bäckig, a. ші ad., бȣкосȣ, фълкосȣ.
Backmeister, m., антістеле престе пъперіъ.
Backmulde, f., коватъ (молдъ).
Backobst, n., фрȣптȣ (мере, пере, прȣне), ȣскатȣ ла кȣпторĭȣ.
Backofen, m., кȣпторĭȣ; in den — schieben, а бъга (пъпеа) ѫн кȣпторĭȣ.
Backofenloch, n., гȣра кȣпторĭȣлȣĭ.
Backofenzins, m., в. Backgeld.
Backordnung, f., регȣлъмънтȣ пентрȣ пъперĭ.
Backpfanne, f., тавъ пентрȣ коптȣ.
Backpiß, m., (мар.) кошȣ ѫн каре се стрѫнце апа че інтръ ѫн корабіъ.
Backprobe, f., пробъ de кóчере.
Backschüssel, f., коватъ, пъперȣ.
Backspeise, f., бȣкате кóпте (алȣатȣрĭ, плъчінте).
Backstein, m., къръмidъ.
Bachstube, f., пъперіъ, брȣтъріъ (каса).
Backtrog, m., трóкъ, коватъ de фръмѫнтатȣ пъне.
Backtuch, n., пънzътȣръ de акоперіт алȣатȣл.
Backwanne, f., в. Backtrog.
Backwerk, n., пръжітȣръ, коптȣръ.
Bad, n., баіе de скалдъ; künstliche Bäder, бъĭ артіфічіале; (med.) trockene Bäder, баіе de абȣре, абȣраре; — der Wiedergeburt, ботеzȣ; пров. ich werde das — bezahlen müssen, воĭȣ требȣі съ плътескȣ пентрȣ алтȣл; sich ins — begeben, а інтра ѫн баіе; ins — reisen, а се dȣче ла бъĭ; das — brauchen, а се ѫнбъіа.
Badeanstalt, f., бъĭ пȣбліче, інстітȣтȣ de бъĭ.
Badeanzug, m., ѫмбръкъмінте de баіе.
Badearzt, m., medікȣ de бъĭ.
Badecur, f., кȣръ de бъĭ; eine — brauchen, а фаче кȣръ de бъĭ.
Badefrau, f., скълdъторéсъ (фемеĭ ѫнсърчінатъ кȣ треаба скълdатȣлȣĭ).
Badegast, m., óспе скълdъторȣ.
Badegeld, n., банĭ de бъĭ.
Badegeräth, n., ȣнелте de баіе.

Badegesell, m., аргатȣ, фечїорȣ de бъїї.
Badehaus, n., каса de бъїї.
Badehemd, n., къташъ de бъїї.
Badehosen, f. pl., icmene de бъїї.
Badekessel, m., кълdape de бъїї.
Badeknecht, в. Badegesell.
Badekleid, n., вестмъптȣ de бъїї.
Badekopf, в. Schröpfkopf.
Badelustbarkeit, f., петречере ла бъї.
Bademantel, m., мантелъ de бъїї.
Bademutter, f., мòшъ.
Baden, v., мъ ꙟмбаїȣ, мъ скалdȣ; er ist wie eine gebadete Maus, плоатȣ ка о пісікъ; sich in Thränen —, а се скълdа ꙟп лакръмї; sich in Wollüsten —, а петрече ꙟп десфрѫпърї; sich in seinem Blute —, а ꙟппота ꙟп сънцеле съȣ.
Badeordnung, f., регȣлъмъптȣ пептрȣ бъіле пȣвліче.
Badeort, Badeplatz, m. локȣ de скълdатȣ, бъїї.
Bader, m., бъіарїȣ.
Baderei, f., каса ȣпȣї бъіарїȣ.
Badereise, f., кълъторіъ ла бъїї.
Badeschiff, n., корабіъ пептрȣ ꙟмбъіатȣ.
Badeschwamm, m., бȣрете, спонцїъ de ꙟмбъіатȣ, de скълdатȣ.
Badestube, f., кіліъ de ꙟмбъіатȣ.
Badewanne, f., васȣ, кадъ de ꙟмбъіатȣ.
Badewarm, a. ші ad., калdȣ ка о баіъ.
Badewasser, n., баіъ, апъ de баіъ.
Badewetter, n., Badezeit, f., тімпȣ пропріȣ de скълdатȣ, епока скълdатȣлȣї.
Badezuber, m., в. Badewanne.
Badorden, m., орdінȣл кавалерілор de баіъ.
Bäffchen, n., гȣлерелȣ сȣв барбъ ла предікаторї.
Bagage, f., багацъ; adȣпътȣръ.
Bagagekarren, —wagen, m., карȣ de багацъ (караванȣ).
Bagatell, n., багателлъ.
Bagger, m., desmoлітóре, (інстрȣмъптȣ кȣ каре се кȣръцъ помолȣл dінтр'ȣп портȣ).
Baggern, v., desnomолȣ, кȣръцȣ de помолȣ (ȣп портȣ).
Bähen, v., пръжескȣ (пъне); пърлескȣ (лемне); облоцескȣ, фомъптезȣ.
Bähemittel, n., (ꙟп med.) обложéлъ, фомъптъцїȣне.
Bähesäckchen, n., съкȣлецȣ ꙟпкълziторȣ, фомъптъторȣ.
Bahn, f., кале, dрȣмȣ, кърaре; каріеръ; лȣптъ; (ꙟп астроп.) орбітъ; die — brechen, а deскіde dрȣмȣл; auf der rechten — bleiben, а цінеа калеа чеа бȣнъ; in die — treten, а інтра ꙟп лȣптъ; auf die — bringen, а пропȣне, а скóте пе тапетȣ; der — der Ehre folgen, а мерце пе калеа онóреї.
Bahnen, v., факȣ, deскізȣ, ватȣ, петезескȣ, аппланȣ кале, dрȣмȣ; gebahnte Weg, кале вътȣтъ, ъмблатъ; sich einen Weg durch die Feinde —, а'шї фаче dрȣмȣ прінтре інімічї (кȣ арма).
Bahnlos, a., фъръ кале, пеѫмблатȣ.
Bahre, f., сікрїїȣ, косчȣгȣ.
Bahrenträger, m., dȣкъторїȣ, пȣртъторїȣ de мортȣ.
Bahrtuch, n., вълȣл мортȣарȣ.
Bährung, f., облоцітȣръ, фомъптъцїȣне.
Bai, f., баїȣ, сінȣ de маре.
Baier, m., баварȣ; —land, Баваріа.
Bailbrechen, v., ꙟптрерȣпȣ лътратȣл (къпеле).
Bailen, v., латръ (къпеле).
Bajadere, f,, баіаdерȣ (кърпъ de ȣмерї ла фемеї); dънцътòре indianъ.
Baisalz, n., саре de маре.
Bajazzo, m., паіацȣ, мъскърічȣ.
Bajonnett, n., баіонеттъ (артъ аскȣцітъ ла вѫрфȣл пȣштеї).
Bake, f., (мар.) балізъ, амаркъ, семпȣ пептрȣ навігъторї ла інтратȣл ꙟп врeȣп портȣ спре а се фері de локȣрї перікȣлòсе.
Bakel, m., бъцȣ, бакȣлȣ.
Baken, v., ватȣ, меліцȣ (інȣ).
Bakengeld, n., платъ de балізъ.
Bakenmeister, m., інспетторе песте балізатȣ.

Balance, f., баланцъ, екѹілібрѹ.
Balanciren, v., баланцезѹ, тъ цінѹ ѧн баланцѹ, ѧн екѹілібрѹ, кѹтпънъ.
Balancirstange, f., ѧndрептарїѹ de баланцѹ, контръпondере.
Balanit, n., баланітѹ (лемнѹ петріфікатѹ).
Balcon, m., балкон.
Bald, ad., ѧndатъ, кѹрънd, іѹте, тімпѹріѹ, акѹтѹ, лесне, маї, пе ачі; er kommt —, віне ѧndатъ; er wird so — nicht kommen, нѹ ва веni кѹрънd; er ist — hier, — dort, ел е кънd ічї, кънd коло; das ist nicht so — geschehen, астъ треабъ нѹ се фаче аша лесне; er ist — so groß als ich, е маї атътѹ de маре ка міне; er wäre — ins Wasser gefallen, пе ачі ера съ казъ ѧн апъ.
Baldachin, m., балdакінѹ, ѹраніскѹ, черѹ.
Baldig, a. ші ad., ръпеdѹ, іѹте, кѹрънdѹ, промтѹ.
Baldrian, m., валеріанъ (плантъ).
Balg, m., пеле, пеліцъ, кожітѹръ, деспоіетѹръ (че о лапъdъ шерпеле); бѹрdѹфѹ; фоі.
Balge, f., албіъ, каdъ (пентрѹ къмъші).
Balgen, sich, v. pl., тъ лѹптѹ, тъ батѹ.
Bälgen, sich, v. pl., тъ деспелѹ, деспоїѹ (шерпеле).
Balgenkopf, m., гѫтѹ, капѹл фоілор.
Balgentreter, m., кълкъторѹл фоілор ла органе, сѹфлъторѹл, ѧтфлъторѹл органелор.
Balger, m., лѹптачїѹ, бътъѹщѹ.
Balgerei, f., лѹптъ, трѫнтéлъ.
Balggerüst, n., скаѹнѹ de фоі.
Balggeschwulst, f., (хірѹр.) атеромъ.
Balken, m., бѫрнъ, грindъ; (пров.) man sieht den Splitter in des Nächsten Auge, aber nicht den Balken in seinem eigenen Auge, везї стеркѹл ѧн окїѹл вечінѹлѹї, ші бѫрна din окїѹл тъѹ нѹ о везї.
Balkenband, n., скаѹнѹ (ѧнтр'о лъѹтъ).
Balkendecke, f., (лемнър.) подѹ de бѫрне.
Balkenkante, f., (арх.) фацъ de грindъ, de бѫрнъ.
Balkenkeller, m., челарїѹ подітѹ кѹ грinzї.
Balkenkopf, m., капетѹ de грindъ.
Balkenrecht, n., dірептѹ de а пѹне грinda кѹ капетѹл ѧн тѹрѹл вечінѹлѹї.
Balkenriß, m., планѹл лемнъріеї ѹнѹї ediфічіѹ.
Balkenruthe, —klafter, f., тъсѹръ de ѹн стѫнцінѹ ѧн лѹнціме ші de о ѹртъ ѧн гросіме.
Balkenstein, m., пéтръ къпітѹларе de грindъ.
Balkenstütze, f., } пѹнтарїѹ, цііторѹ
Balkenträger, m., } de грindъ.
Balkenwage, f., кѹтпънъ, кънтарїѹ.
Balkenwerk, n., лемнъріа, лемнътѹра (керестéоа пентрѹ ѹн ediфічіѹ).
Balkenzoll, m., тъсѹръ de ѹнѹ полікарѹ ѧн лѹнціме ші de о лініъ ѧн гросіме.
Balkon, m., балконѹ.
Ball, m., ботбъ, сферъ, пілъ; (віл.) біллъ; балѹ; — spielen, den — schlagen, тъ жокѹ de а піла, батѹ піла; (біл.) einen — machen, а фаче о біллъ; einen — geben, а da ѹнѹ балѹ; ein — des Glückes sein, а фі свѫнтѹратѹ de còрте, а фі жокѹл порокѹлѹї.
Ballade, f., балладъ, поесіъ.
Ballanzug, m., ѧтбръкътънтѹ, костѹтѹ de балѹ.
Ballast, m., ѧнкъркътѹръ, сарчінъ, балластъ (спре а da греѹтате ла о наіъ).
Ballasten, v., ѧнкаркѹ, ѧнсарчінѹ, балластѹ о наіъ.
Ballastung, f., ѧнкъркътѹръ, ѧнсърчінаре de наіъ.
Bällchen, n., ботбіцъ, пілѹцъ, білѹцъ, білъ мікъ, глобѹлецѹ, балонашѹ.
Ballei, f., дістріптѹ, провінчіъ (ѧн орdінѹл тевтонікѹ).
Balleisen, n., варгъ de ферѹ.
Ballen, m., пілъ, колетѹ, легътѹръ; бобокѹ (ла флорї); бѹрікѹ (ла децетѹ); тéнкѹ (de 10 топѹрї хър-

тіъ); валъ (de пънzъ); — an der Hand, пътнъл.
Ballen, v., ѫнвълїъ, легъ ѫн валърї, ѫн колете, ѫн тéнкърї; mit geballter Hand, Faust, къ пътнъл ѫнкісъ; der Schnee ballt sich, неаоа се вълътъчеште, се adънъ ѫн валъ.
Ballenbinder, m., легъторъ ѫн валърї (марфъ).
Ballenwaare, f., марфъ de колетъ, de тéнкъ; марфъ ordinape.
Ballenweise, ad., къ рідіката (марфъ).
Ballenzinn, n., късъторїъ ѫн валърї.
Ballet, n., баллетъ (danцъ).
Balletmeister, m., маістеръ, ѫнвъцъторъ de баллетъ.
Ballförmig, a. ші ad., бомбосъ, ѫн форма бомбеї.
Ballgast, m., óспете de балъ.
Ballhaus, n., касъ de балъ; de жъкатъ къ піла.
Ballhornisiren, v., стрікъ ѫndрептънd (ка Баллхорнъ, ънъ тіпографъ).
Ballistik, f., балістікъ (артеа de а тъсъра черкъл deскрісъ de бомбеле арънкате).
Ballisten, pl., балісте (інстръmінте ѫн векіme de арънкатъ, de спартъ ла търї (бербечї).
Ballkleid, n., вестънтъ de балъ, domino.
Ballmeister, m., мештеръ ал жокълъї de а піла.
Ballnetz, n., рецеа de бътътъ піла.
Ballon, m., баллонъ, аеростатъ.
Ballotage, f., балотацъ.
Ballotiren, v., балотеzъ (даъ вотъл арънкъndъ білъ неагръ, албъ).
Ballotirkugel, f., білъ de балотъмънтъ.
Ballspiel, n., жокъ de а піла.
Ballstock, m., акіъ (варга къ каре се батъ білеле ѫн біліардъ).
Balltafel, f., біліардъ.
Ballunternehmer, m., ѫнтрепрінzъторъ de ън балъ.
Balsam, m., балсамъ.
Balsamine, f., балсамінъ (флòре).
Balsamiren, v., ѫмбалсамъ.
Balsamirung, f., ѫмбалсъмънтъ.
Balsamisch, a. ші ad., балсамікъ, балсъмосъ; balsamische Pflanzen, планте балсаміче.
Balsamkraut, n., балсамъ de гръdінъ.
Balsamlilie, f., крінъ ѫмбалсаматъ.
Balsamöl, n., олеїъ de балсамъ.
Balsampappel, f., плопъ балсаміферъ.
Balsampflanze, f., амірic (плантъ).
Balsamtanne, f., брадъ de балсамъ (арборе).
Balse, f., шеікъ къ вѫнтреле ші къ коліве пе dѫнса.
Balsenbrücke, f., пънте de пеле de кънї de маре (фоче) ѫмплъте къ аеръ.
Baltisch, a. ші ad., балтікъ.
Balustrade, f., балъстрадъ.
Balz, f., пъіре, коітъ, коітъръ (ла пасеріле челе марї).
Balzen, v., се пъіескъ, коіескъ (пасеріле челе марї).
Balzezeit, f., тімпъ de пъітъ, de коітъ.
Bambus, m., } бамбъ, трестіъ de
Bambusrohr, n., } бамбъ.
Bämme, f., фъліъ, фасчіъ de пъне.
Bammeln, v., в. Baumeln.
Bamseln, v., батъ (пелеа).
Bananasbaum, m., стокінъ de парадісъ.
Banco, n., арцінтъ, банї de банкъ.
Band, n., кордеа; кордонъ; лентъ; легътъръ; nodъ; черкъ (ботарї); легъмънтъ (ѫн анатом.); бандацїъ (хір.); катенъ, легътъръ; — der Ehe, легътъра късъторіеї; — des Blutes, легътъра сънцелъї, аффінітатеа, къмнъціа; — der Freundschaft, легътъра амічіціеї; seine Banden zerreißen, а'шї спарце кътъшеле, катена; in Ketten und Banden legen, а пъне, а бъга ѫн кътъше, фéре, катенъ.
Band, m., волъмъ, томъ; легътъръ de кърцї; Werk von vier Bänden, опъ ѫн патръ томърї, волъмъ; dieses Buch hat einen schönen —, ачеастъ карте е легатъ фрътосъ.
Bandader, f., (анат.)
Bandachat, m., акатъ корделатъ, акатъ-онісъ (мінер.)
Bandage, f., (кір.) бандацъ, черкъ, легътъръ de сърпътъръ.
Bandagist, m., бандацістъ.
Bandalabaster, m., алабастръ корделатъ.

Bandartig, a. ші ad., корделатѫ, ѫп modѫ de кордеа.
Bandbeifügung, f., adaocѫ de кордеа.
Bändchen, n., корделіцъ.
Bande, f., бandъ, трѫпъ, чéтъ (de фѫрї).
Bandeisen, n., ферѫ ѫп фъшії.
Bandenfrei, a. ші ad., деслегатѫ, ліберѫ de легътѫре, неѫпфръпатѫ.
Bändelier, n., бandeліеръ, кордонѫ песте ѫтерї, ѫтерарїѫ.
Bänderjaspis, m., іаспіс бръсdатѫ de фъшії, іаспісѫ zonатѫ.
Bänderlehre, f., (апат.) десmолоціъ.
Bändereich, a. ші ad., волѫminосѫ, пѫтеросѫ ѫп томѫрї.
Bänderreich, a. ші ad., авѫтѫ ѫп корделе.
Bandfabrik, f., фабрікъ, manѫфъптѫръ de корделе.
Bandfisch, m., пеште корделатѫ.
Bandförmig, a. ші ad., корделатѫ, ѫп фортъ de кордеа.
Bandhacken, m., кърлігѫ, ціціneїѫ.
Bandhandel, m., корделъріъ, комерцѫ кѫ корделе.
Bandholz, n., (ботар.) лemnѫ (пѫіеле) de черкѫрї.
Bändig, a. ші ad., легаверѫ; domестічіверѫ, ѫтблъпziверѫ; — machen, в. Bändigen.
Bändigen, v., domестіческѫ; ѫтблъпzескѫ; domолескѫ; addѫкѫ ла сѫппѫпере, аскѫлтаре; seine Leidenschaften —, ѫтї ѫпфръпѫ пасіѫпіле; кѫчерескѫ (о цеаръ, попорѫ).
Bändigung, f., domестічіре, ѫтблъпzіре.
Bandit, m., бandітѫ, фѫрѫ, хоцѫ (de бandъ), лотрѫ.
Bandkrämer, m., пегѫцеторѫ кѫ корделе.
Bandmacher, m., корделарѫ, фъкъторѫ de корделе.
Bandmarmor, m., марmоръ корделатъ.
Bandmasche, f., nodѫ de корделе, кокардъ.
Bandmesser, n., (ботар.) кѫцітѫ ботърескѫ.
Bandnagel, m., кѫїѫ de лemnѫ.
Bandnudeln, f. pl., тъіецеї лацї.
Bandreif, m., черкѫ.
Bandrose, f., nodѫ de корделе ѫп форma pozeї.
Bandstein, m., ахатѫ ѫndѫлосѫ.
Bandstuhl, m., цесъторїѫ (ръсвоїѫ) de корделе.
Bandstück, n., лemnѫ de черкѫ.
Bandwaare, f., марфъ de корделе.
Bandweber, m., цесъторѫ de корделе.
Bandweide, f., салче рошіъ (ръкітъ) de легатѫ.
Bandwirker, m., корделарѫ.
Bandwurm, m., верme, солітарѫ, лімврікѫ корделатѫ (ѫп òmenї).
Bange, a. ші ad., сфіїосѫ, фрікосѫ, ѫпкѫіетѫ, ѫпгріжатѫ; mir ist —, mї е фрікъ, mї е тѳатъ; es wird mir — dabei, mъ ѫпкѫіетъ; es ist mir — für ihn, mъ кѫтремѫрѫ de сóртеа лѫї; davor ist mir nicht —, пѫ mъ ѫпкѫіетъ ачееа; einem — machen, а ѫпсѫфла фрікъ кѫіва; es ist heute sehr —, azї е ѫп тімпѫ фóрте ѫпъdѫшіторѫ (кълdѫръ, аршіцъ); in banger Erwartung sein, а аштепта чева кѫ сфіїалъ.
Bängel, m., в. Bengel.
Bangen, v., amѫ фрікъ, темере, сфіїалъ; mir bangt davor, mъ темѫ de ачееа.
Bangigkeit, f., сфіїалъ, темере, фрікъ, ѫпкѫіетѫdъ.
Bänglich, a. ші ad., кам ѫпкѫіетѫ, сфіїчосѫ, ѫппъdѫшіторѫ; es ist — in Ihrem Zimmer, е калdѫ de пъdѫшітѫ ѫп касъ'цї.
Bänglichkeit, f., чева ѫпкѫіетѫdъ.
Bangmüthig, a. ші ad., мікѫ de сѫффлетѫ, лашѫ.
Bank, f., бaпкъ, скаѫпѫ лѫпгѫ; (ком.) бaпкѫ; opdinѫ; geistliche —, opdinѫ еклесіастікѫ; weltliche —, opdinѫ лѫтескѫ; durch die —, de ръndѫ, de а валма; Geld in die — legen, депѫпѫ бaпї ѫп бaпкѫ; auf die lange — schieben, amъпѫ de azї пъпъ мъне; die — sprengen, къштігѫ тотѫ бaпкѫл (ѫп картофоріъ); — halten, а da бaпкѫ (ѫп карт.)
Bankactie, f., акціъ de бaпкѫ.

Bankagent, m., agente de bankъ, de skimbъ.
Bankagio, n., provisione de bankъ.
Bankanweisung, f., biletъ de bankъ.
Bankarbeit, f., lъkrъ, labóre, okupъţione meditariъ.
Bankarbeiter, m., lъkrъtoriъ meditariъ.
Bankart, Bankert, m., bastardъ, fătъ de leле, de kъrvъ, de florі.
Bankbein, n., piciorъ de skaunъ.
Bankbruch, m., v. Bankerott.
Bänkchen, n., bъnkuţъ, bankъ, skaunъ mikъ.
Bankconto, n., kontъ, sokotélъ de bankъ.
Bankdirector, m., ¦direptorъ de bankъ.
Bänkelsänger, m., kъntъreţъ de piaţъ, de tъrgъ; poetastrъ, poetъ rъu, slabъ.
Bankerott, m., falitъntъ, bankrotъriъ; — machen, falitъntezъ, bankrotezъ, facъ falitъntъ.
Bankerottiren, v., falitъntezъ, bankrotezъ (moflъzeskъ).
Bankerottirer, m., bankrъtore, falitore (moflъzъ).
Bankerottirerin, f., bankrъtorésъ, faliторésъ, femeiъ ce falitъntъ.
Bankerottirmandat, n., regulъtъntъ de bankrъtъriъ.
Bankert, v., v. Bankart.
Bankett, n., bъnketъ (petrecere kъ bъtъrъ ші mъncare).
Banketiren, v., bъnketezъ.
Bankgeld, n., argintъ, bani de bankъ.
Bankgericht, n., kъrte, tribunalъ de komerţъ.
Bankhaken, m., (mъsarі) kъrligul din skaunъ de ţinepenitъ skъndurele le celuitъ.
Bankhalter, Bankherr, m., bankerъ.
Bankhammer, m., (la ferarі) ciokanъ de ţintuitъ.
Bankhobel, m., skaunъ de celuitъ.
Banklehne, f., spate de skaunъ, docariъ.
Banknote, f., cidulъ de bankъ, biletъ de bankъ, banknotъ.
Bankschein, m., v. Bankactie ші Bankzettel.
Bankschlachten, n., skaunъ (la mъcelarі) de tъiatъ, de bundatъ karne; mъcelъriъ.
Bankschlächter, m., tъietorъ, bunzătorъ de karne la skaunъ; mъcelarъ.
Banktüchtig, a. ші ad., bunъ de skaunъ.
Bankvaluta, f., valóre de bankъ.
Bankzahlung, f., respundere, platъ dintr'un bankъ.
Bankzettel, m., cidulъ de bankъ.
Bankzins, m., kontribuţionea de skaunъ.
Bann, m., skъmunekăţione, anatemъ, lepădare din bisericъ, afurisire; cerkul, reionul (unei jurisdicţioni); in den — thun, skъmunekъ, anatemizezъ; afurisescъ, leapădъ din bisericъ saŭ din komunitatea creştinъ.
Bannbrief, m., bulъ skъmunekătóre.
Bannen, v., skъmunekъ, anatematizezъ; ecorcizezъ, skotъ (ne diavolъ, ne spiritъ ruu), junkъntъ, fermekъ; er kann den Teufel —, e mare strigoiu; alte Hunde sind böse zu —, purtul din fire n'are leкuire, kalul bătrânъ nu'l mai junveţi jmbuestrъ.
Bannen, m., ecorcistъ, magъ, junkъntъtorъ, fermekătorъ.
Bannen, n., ¦flamurъ, stindardъ, stégъ.
Bannerherr, m., domnъ flamurifer, banъ, barone, kare avea jurisdikţione kriminale jn sekuluъ meziu.
Bannerlehn, n., feudъ ¦banalъ, baronescъ.
Bannfluch, m., anatemъ, blăstъmъ
Bannforst, m., pădure opritъ.
Bannkelter, f., presъ, téskъ banale, kъ kare jші stórkъ strugurii locuitorii unui cerkъ perturitъ.
Bannleute, m. pl., vasalі.
Bannmühle, f., mórъ banale, kъ kare se servescъ locuitorii unui cerkъ.
Bannrichter, m., judiче kriminale.
Bannstein, m., pétrъ pertuitóre, terminъ; cetnъ de otarъ, de moşiъ.

Bannstrahl, m., фѫлтінъторїѫ, скотінекътівѫ, апатетъ.
Bannung, f., скѫтінекъцїѫне; есорчістѫ.
Bannvogt, m., вегїеторѫ престе отареле ѫнѫї локѫ.
Bannwaare, f., тарфъ опрітъ de контребандъ.
Bannwald, m., в. Bannforst.
Bannwart, —wärter, m., в. Flurschütz.
Bannwasser, n., апъ, рѫѫ ѫн каре есте опрітѫ а пескѫі.
Banquier, (банкіé), m., (ѫн ком.) банкерѫ, пропріетарѫ de банкѫ; (ѫн картоф.) чел че dъ банкѫ.
Banse, f., локѫ аллътѫреа кѫ аріа, (о парте а шѫреї).
Bansen, m., есѫфлацїѫл анітaлѫлѫї рѫтегъторѫ.
Bansen, v., а клъі, а стогѫі (снопії).
Bar, a. ші ad., (ѫн ком.) комтантѫ, ефептівѫ, нѫтератѫ, гата, кѫратѫ; bare Geld, банї нѫтерацї; ich bezahle Alles —, плътескѫ тотѫ ѫн банї гата; um bares Geld spielen, жокѫ кѫ банї а тънъ; barer Ertrag, венітѫ кѫратѫ; голѫ; barfüßig, deскѫлцѫ; bares Geld lacht, кѫ банї гата кѫтперї ші лапте de пасере.
Bär, m., ѫрсѫ; (ѫн астр.) ѫрса таре, ѫрса мікъ (констелъцїѫнї); бербече de лемнѫ; junge —, пѫїѫ de ѫрсѫ; einen Bären einbinden, факѫ даторії; er tanzt nach der Pfeife wie ein —, данцъ кѫт ѫї кънтъ.
Barake, f., баракъ, късѫцъ, тіndъ.
Baranke, f., пелчікъ міслінъ.
Baratt, m., (ком.) баратеріъ, скімбѫ; —handel, негоцѫ ѫн скімбѫ.
Barattiren, v., баратезѫ, негоцезѫ ѫн скімбѫ.
Barbar, m., барбарѫ; крѫdѫ, сълватікѫ, феросѫ.
Barbarei, f., барбаріъ, крѫzіме, неѫманітате, ферочітате, тіраніъ, гросіетате, вandaлістѫ.
Barbaria, цéръ ѫн Афріка септемтріонале.
Barbarfalk, m., фалконе, шоїтѫ de Барбаріа.
Barbarin, f., барбаръ (фетеіъ).
Barbarisch, a. ші ad., барбарікѫ, крѫdѫ; barbarische Sprache, літбъ барбаръ.
Barbarismus, m., (грат.) барбарістѫ.
Barbe, f., барбѫ (пеште).
Barbeinig, a. ші ad., deскѫлцѫ, кѫ віпеле гòле.
Barbeißig, a. ші ad., реѫчіосѫ, арцъгосѫ, бътъіосѫ, тъніосѫ.
Barber, m., барберѫ, калѫ de Барбаріа.
Barbenkraut, m., бърбѫшòръ (плантъ).
Barbett, m., къне таре.
Barbier, m., бърбіерѫ.
Barbierbecken, n., васінѫ бърбіерескѫ.
Barbieren, v., тъ бърбіѫ, тъ радѫ (барба, пърѫл).
Barbiergestell, m., codалѫ бърбіерѫ.
Barbierjunge, m., dісчіплѫ, ѫнвъцъчелѫ бърбіерѫ.
Barbiermesser, n., брічїѫ, резъторїѫ, резоїѫ.
Barbierstube, f., бърберіъ, бѫтікъ de бърбърітѫ.
Barbierzeug, n., ѫнелте, інстрѫмінте da бърбърітѫ.
Barchent, m., паркетѫ, фѫстанъ, (матеріъ цесѫтъ de бѫтбакѫ ші лънъ).
Barchentmacher, —weber, —wirker, m., цесъторѫ de паркетѫ.
Bardaut, m., бѫфѫ.
Barde, m., бардѫ, поетѫ ла цермаnії векї, ѫн спечіе ла Скоцї.
Bardengesang, m., кънтекѫ de бардѫ.
Bardiet, n., кънтекѫ de лѫптъ.
Bare, f., осѫ de балепъ крѫdѫ.
Bareis, n., гіацъ неакоперітъ кѫ néоъ.
Bären, v., коітѫръ (ѫнтре ѫрсѫ ші ѫрсóікъ).
Bärenbeißer, m., dогѫ, (кѫне) пентрѫ вънатѫ de ѫрсѫ.
Bärendecke, f., копертъ de пеле ѫрсінъ.
Bärendreck, в. Lakrizensaft.
Bärenfang, m., кѫрсъ de прінсѫ ѫрсѫ.
Bärenfell, n., пеле de ѫрсѫ.
Bärenfett, n., гръсіме de ѫрсѫ.

Bärenführer, m., мънъторѫ, кondѫкъторѫ de ѫрсѫ, ѫрсарѫ.
Bärenfuß, m., пічорѫ de ѫрсѫ.
Bärenhatz, f., лѫптъ, вънътòре de ѫрсѫ кѫ doцĭ, бътаіъ de ѫрсѫ.
Bärenhaut, f., пеле de ѫрсѫ, пеле ѫрсінъ; auf der — liegen, а тръі ѫн лепевіре, а тъіа кънілор фрѫnzъ.
Bärenhäuter, m., лепешѫ, трѫнторѫ, трѫndавѫ, перde-варъ, кѫіонѫ.
Bärenhäuterei, f., лепе, трѫнторіъ, трѫndъвіъ, кѫіонеріъ.
Bärenhüter, m., (астр.) арктофілаче, воарѫ.
Bärenjagd, f., вънъторіъ de ѫрсѫ.
Bärenklau, f., (бот.) акантъ, брѫнка ѫрсѫлѫĭ, пълъmidъ.
Bärenklee, m., тріфоїѫ ѫрсінѫ.
Bärenlauch, m., аїѫ ѫрсінѫ.
Bärenmuff, m., мѫнекарѫ de ѫрсѫ.
Bärenöhrlein, n., ѫрекіца ѫрсѫлѫĭ (плантъ).
Bärenschmalz, n., сеѫ de ѫрсѫ.
Bärentanz, m., danцѫ de ѫрсѫ.
Bärentappe, f., ѫрмъ de ѫрсѫ.
Bärentatze, f., брѫнкъ de ѫрсѫ.
Bärentraube, f., стрѫгѫре ѫрсінѫ (плантъ).
Barett, n., баретъ (къчіѫлъ патрѫнгїѫларе, преоцéскъ).
Barfrost, m., церѫ секѫ.
Barfuß, ad., deскѫлцѫ.
Barfüßer, m., кармелітѫ, (monaxѫ); —orden, ordinea monaxілор deскѫлцĭ.
Barfüßig в. Barbeinig.
Barg, m., поркѫ кастратѫ, маскѫрѫ.
Barhäuptig, ad., кѫ капѫл голѫ.
Bärin, f., ѫрсъ, ѫрсòікъ.
Bariton, m., (мѫс.) барітонѫ.
Barke, f., баркъ, лѫнтре.
Barköpfig, a. ші ad., кѫ капѫл голѫ.
Bärlapp, m., лікоподіѫ (плантъ).
Bärlatsch, m., калошѫ, ѫнкълцъмънтѫ de пѫслъ, de пърѫ віцелінѫ.
Barme, в. Barbe.
Bärme, f., спѫмъ; дрождіъ de бере.
Barmherzig, a. ші ad., місерікòрdіосѫ, піетосѫ, компътіміторѫ, мілосѫ; місераверѫ, тікълосѫ, demnѫ de мілъ.
Barmherzigkeit, f., місерікордіъ, піетате, компътіміре.
Bärmutter, f., (анат.) матріче, маткъ.
Bärmütze, f., къчіѫлъ de пеле de ѫрсѫ (грънъdірéскъ).
Barn, m., мънкъторіѫ (есле).
Barock, a. ші ad., барокѫ, кѫріосѫ, рідікѫлѫ, ѫнтортокеатѫ.
Barometer, m., барометрѫ.
Baron, m., барone.
Baronesse, f., баронéсъ, бароніцъ.
Baronie, f., бароніъ, баронатѫ.
Baronin в. Baronesse.
Baronisiren, v., баронісесѫ.
Bärpfeife, f., флѫіерѫ сѫнъторѫ басѫ (ѫн органе).
Barre, f., дрѫгѫ, парѫ; варгъ (de металѫ); кѫртъ de наіъ.
Barren, m., Gold in Barren, аѫрѫ ѫн върцĭ.
Bärsch в. Börs.
Barsch, a. ші ad., аспрѫ, брѫскѫ; barsches Wesen, маніеръ, пѫртаре аспръ.
Barschaft, f., монетъ нѫмератъ, ѫн актѫ.
Barschheit, f., аспріме.
Bart, m., барбъ; мѫстацъ (ла пеште, ла котоїѫ); — eines Schlüssels, пана кеіеĭ; sich den — scheren, ѫмĭ факѫ барба; in den — brummen, мѫрмѫрѫ ѫнтре dinцĭ, бѫфнескѫ; in den — hinein lügen, minцѫ пе фацъ фъръ рѫшіне; sich um des Kaisers — streiten, мъ dіспѫтѫ деспре ѫмбра асінѫлѫĭ, мъ dіспѫтѫ de лѫнъ капрінъ; Einem etwas in den — sagen, спѫнѫ чева ѫн фацъ кѫїва.
Bärtchen, n., бърбѫцъ, бървішóръ.
Bartbecken в. Barbierbecken.
Bartbürste, f., періъ de барбъ.
Barte, f., осѫ de валенъ; бардъ (інстр.)
Bärteln, v., тѫndѫ пърѫл de пе поставѫ de лѫнъ.
Bartfäden, m., мѫстъцеле (ла пеште).
Bartfisch, m., пеште мѫстъчіосѫ, бърбосѫ.
Bartgerste, f., орzѫ мѫстъчіосѫ.
Bartgras, n., éрбъ бърбòсъ.
Barthaar, n., пърѫ de барбъ.

Barthe, f., бардъ.
Barthel, m., Бартоломеѕ; пров. er weiß wo Barthel Most holt, ел штіе че фаче.
Bärtig, a. ші ad., барбатѕ̆, бърбосѕ̆.
Bartkratzer, m., бърбіерѕ̆ чіорсъіторѕ̆.
Bartlos, a. ші ad., сбърбатѕ̆, фъръ барбъ, спѫнѕ̆.
Bartneige, f.,
Bartnelke, f., гарòфъ бърбòсъ.
Bartscherer, m., тѕndъторѕ̆ de барбъ.
Bartseife, f., съпѕнѕ̆ пентрѕ барбъ.
Bartwachs, n., } чéръ пентрѕ барбъ
Bartwichs, f., } саѕ̆ мѕстаце.
Bartzängelchen, n., клеште пентрѕ dіресѕл мѕстацелор.
Barutsche, f., фелїѕ de кърѕцъ семікоперітъ.
Bärwinkel, m., Bärwurz в. Bärklau.
Barzahlung, f., плътіре комтантъ (ѫн нѕмеръторе).
Bärzeit, f., тімпѕл коітѕреї ла ѕршї.
Basalt, m., басалтѕ̆ (пéтръ вѫртòсъ).
Bascha, m., пашъ.
Base, f., мътѕшъ, ѕнкіашъ; басъ, фѕndъмънтѕ̆.
Basilienkraut, n., басілікѕ̆, бѕсъіокѕ̆.
Basilisk, m., васіліскѕ̆ (шерпе фабѕлосѕ̆).
Basiren, v., басезѕ̆, фѕndезѕ̆.
Basis, f., басъ, фѕndъмънтѕ̆.
Baß, ad., (векїѕ) фòрте, мѕлтѕ̆.
Baß, m., басѕ̆; — singen, кѫнтѕ̆ басѕ̆, ѫн тонѕ̆ гросѕ̆; den — spielen, жокѕ̆ пе кòрda чеа грòсъ а віòреї.
Baßbläser, m., фаготѕ̆, фаготістѕ̆.
Bassa в. Bascha.
Bassaner, m., спечіе de гѫскъ din інсѕла Басса ѫн Скоціа.
Basset, n., басетѕ̆ (жокѕ̆ de кърцї); фелїѕ de скріпкъ.
Baßgeige, f., віолонѕ̆ de басѕ̆.
Bassin, n., басінѕ̆ (ла фонтънї съріторе).
Bassist, m., басістѕ̆.
Baßnote, f., нотъ de басѕ̆.
Basson, m., басонѕ̆, фаготѕ̆.
Baßpfeife, f., фаготѕ̆.
Baßsaite, f., кòрda чеа маї грòсъ а веркърѕї інстрѕмънтѕ̆ мѕсікале.
Baßsänger, m., кънтърецѕ̆ de басѕ̆, басістѕ̆.
Baßschlüssel, m., (мѕс.) кеіа басѕлѕї, ad. а лѕї f-ut-fa.
Baßstimme, f., гласѕ̆, тонѕ̆ de басѕ̆.
Bast, m. ші n.; скòрца інтеріòръ а арборілор; о матеріъ de скòрцъ арборінъ.
Basta, int., дестѕл! ажѕнце!
Bastant, a. ші ad., капаче, de ажѕнсѕ̆.
Bastard, m., бастардѕ̆, фечіорѕ̆ de леле, копілѕ̆ пелецітімѕ̆; корчѕ̆ ла animале, п. е. продѕптѕл ѕнеї acine dінтр'ѕнѕ̆ калѕ̆.
Bastardfenster, n., ферéстръ фалсъ.
Bastardmohn, m., макѕ̆ ібрідѕ̆.
Bastardwechsel, m., (ком.) поліцъ трасъ про форма.
Baste, f., (жокѕ̆) бастъ.
Bastei, f., бастіòнъ.
Basten, a. ші ad., de скòрцъ.
Bastseil, n., фѕніъ de скòрцъ.
Basthut, m., кънчіѕлъ de скòрцъ.
Bastling, m., кънепъ фемeнінъ (de варъ).
Bastmatte, f., лéсъ de скòрцъ de лемнѕ̆.
Bastonade, f., бастонадъ, чіомъцітѕръ (ла талпъ).
Bataille, f., бътаіъ.
Bataillon, n., баталіон.
Batarde, f., батардъ.
Baten, batten, v., ѫмї пріїеште, фолосеште (мѫнкареа).
Bathengel, m., дѕмбѕрѕ̆ (плантъ).
Batist, m., батістъ.
Batisten, a., de батістъ.
Batterie, f., батеріъ.
Battiren, v., батѕ̆ кѕ пічіòреле сърindѕ̆ (данцѕл).
Batzen, m., бацъ (monedъ елветікъ ка de 4 крѕчіарї); er hat —, омѕ̆ бъносѕ̆; er hat keine —, н'аре банї.
Bau, m., ediфічіѕ̆, zidipe; констрѕцціѕне, стрѕттѕръ; кѕлтѕръ; віzѕніъ; — des menschlichen Körpers, стрѕттѕра корпѕлѕї omeneскѕ̆; — des Feldes, кѕлтѕра къмпѕлѕї; Seiden—, кѕлтѕра de мътасъ; — der Rede, цесътѕра dіскѕрсѕлѕї; auf den — kommen, а фі осъп-

ditŭ ла лѫкрѫ пѫблікŭ; der — der Füchse, vizѫnia вѫлпеĭ.

Bauamt, n., офічіŭ, intendanцъ de ediфікъцїѫne.

Bauanschlag, m., калкѫлŭ, сокотéлъ despre тòте спеселе ѫneĭ ediфікъцїѫnĭ.

Bauart, f., архітептѫръ, стілŭ, modŭ, тіпŭ, фелŭ de a ediфіка, zidi; die griechische, römische, gothische —, архітептѫръ грéкъ, romanъ, готікъ.

Bauaufseher, m., inспетторе песте фачереа ѫneĭ касе.

Baubedarf, m., печесаріїле ла pidiкареа ѫneĭ касе.

Bauch, m., въптре, пъптече, фòле; — eines Schiffes, пъптечеле naieĭ; — einer Flasche, — ал гарафеĭ, флашъĭ; seinem — dienen, съптŭ склавѫл пъптечелѫĭ; den — vollfressen, тъпкŭ de тъ спаргŭ; Sie hat einen dicken —, е ѫпгрекатъ, е de бѫпъ сперанцъ.

Bauchbruch, m., (хір.) гастрочелъ, сѫрпътѫръ.

Bauchdiener, m., гастролатрѫ, склавѫл пъптечелѫĭ, тъпкъчіосŭ, лакотŭ.

Bäuchen, v., тъ пъптеческŭ.

Bauchfell, n., (анат.) перітоніъ, пеліца пъптечелѫĭ.

Bauchfinne, —flosse, f., аріпіòръ абdominaле (ла пеште).

Bauchfluß, m., diареъ, флѫссŭ de вінтре, скѫрсѫръ, ѫрdinаре.

Bauchförmig, a. ші ad., вінтріфортŭ.

Bauchgegend, f., (анат.) реціѫnea пъптечелѫĭ; in der —, апрòпе de вінтре.

Bauchgrimmen, n.. колікъ.

Bauchgurt, m., чінгъ; шерпарїѫ.

Bauchhöhle, f., конкавітатеа вінтреĭ de жосŭ.

Bäuchig, a. ші ad., пъптекосŭ, вѫптросŭ; конвепсŭ, бѫлбѫкатŭ; bäuchige Glas, стіклъ (глажъ) конвепсъ.

Bäuchelchen, n., пъптечелŭ, вінтречелŭ.

Bauchkneipen, n., колікъ, тъіетѫрĭ, dѫрерĭ прін пъптече.

Bauchkrampf, m., сгѫрчеĭ de пъптече, колікъ.

Bauchnath, f., (анат.) гастрорафіъ, кѫсътѫръ de пъптече.

Bauchöffnung, f., (хір.) гастротоміъ, deскізътѫръ de пъптече.

Bauchpulsader, f., артеріъ геліакъ.

Bauchredner, m., вінтрілокŭ.

Bauchriemen, m., (шел.) чінгъ, кѫреа, шерпарŭ.

Bauchring, m., черкŭ абdominaле.

Bauchschmerz, m., dѫрере de пъптече.

Bauchschnitt, m., в. Bauchöffnung.

Bauchsorge, f., mania, патіма гастрікъ.

Bauchstich, m., (хір.) стръпѫпсътѫръ de пъптече.

Bauchstück, n., (ла коръб.) корцѫл de навъ; (ла тъчел.) бѫкатъ de пъптече.

Bauchwassersucht, f., idропікъ.

Bauchweh, n., торбŭ, бòлъ de пъптече.

Bauchwurm, m., лімбрікŭ.

Bauchzirkel, m., компасŭ сферікŭ, пъптекосŭ.

Bauchzwang, m., констіпъцїѫne, ѫпкѫіетѫръ de пъптече.

Baude, f., (ѫп Сілесіа) касъ; (пе Алпĭ) тѫртъ.

Baudirector, m., diретторе de ediфікъцїѫne.

Bauen, v., ediфікŭ, (касефікŭ), zideскŭ, констрѫезŭ, факŭ касъ; кѫлтівŭ, лѫкрѫ пътъптѫл; есплоатезŭ о minъ; in diesem Lande baut man viel Getreide, ѫп астъ цéръ се фаче, се кѫлтівъ тѫлтŭ грѫŭ; meine ganze Hoffnung ist auf Sie gebaut, тòтъ сперанца am пѫс'о ѫп Dѫmneата; ich baue auf sein Wort, тъ ласŭ пе ворба лѫĭ; dieser Mann hat sich arm gebaut, ъста с'а рѫінатŭ фъкънd ла касе; ein Nest —, а'шĭ фаче кѫїбѫл; Honig —, а кѫлтіва албіне; ein Bauwerk —, лѫкрѫ о minъ; пров. wer am Wege bauet, hat viel Meister, челŭ че ѫшĭ пѫблікъ фаптеле, се еспѫне ла крітікъ; das Pferd ist schön ge-

baut, калъл е біне фъкътъ; auf den Sand —, а zidi пе nicinъ, а лъкра фъръ temeïъ; Luftschlösser —, ѫmĭ ѫnкіnъескъ mъnцĭ de аъръ, zideскъ ѫn вѫntъ.

Bauer, m., кълтівъторїъ, церанъ, къmпéнъ, плъгарїъ, лъкръторїъ de пъmъntъ; простъ, nечіоплітъ, nекълтіватъ, mожікъ; (ѫn шахъ) піонъ; (ѫn карт.) фанте, бъіатъ.

Bauer в. Vogelbauer.

Bauerarbeit, f., лъкръ, лабòре къmпенéскъ.

Bauerart, f., maniеръ de църанъ.

Bauerbengel, m., фечіоръ de църанъ, nекълтъ, nечіоплітъ, бъdъранъ.

Bauerbrot, n., пъне брътъ.

Bauerde, f., пъmъntъ de кълтіватъ.

Bauererz, n., (mont.) есъ mасівъ de металъ.

Bauerpflegel в. Bauerbengel.

Bauerfrau, f., церéнъ, кѫmпéнъ, лъкръторéсъ de пъmъntъ.

Bauergut, n., пъmъntъ, mошіъ църъnéскъ.

Bauerhaft, a. ші ad., църъnосъ, къmпескъ.

Bauerhaus, n., касъ църъnéскъ.

Bauerhof, m., кърте църъnéскъ.

Bauerhund, m., кѫne сътескъ.

Bauerhufe, f., пъmъntъ, огоръ, агръ църъnескъ.

Bauerhütte, f., бордеїъ, колібъ.

Bäuerin, f., църанкъ.

Bäuerisch, a. ші ad., църъnескъ, къmпенескъ; nекълтіватъ, простъ, nечіоплітъ.

Bauerkerl, m., в. Bauerbengel,

Bauerkleid, n., вестmъntъ църъnескъ.

Bauerknecht, m., сервъ църъnескъ.

Bauerleben, n., віїацъ, траїъ църъnескъ.

Bauerlehen, n., феъdъ църъnескъ.

Bauerlied, n., къntекъ църъnескъ.

Bauerlümmel, m., гросоланъ, nекълтіватъ.

Bauermädchen, n., църъnкъцъ, фатъ тѫnъръ de църанъ.

Bauermagd, f., сервантъ сътéскъ.

Bauermensch, m., omъ църанъ.

Bauernaufstand, m., рескòлъ църъnéскъ.

Bauernhochzeit, f., nъntъ църъnéскъ.

Bauernkrieg, m., ресвелъ ѫn коnтра църанілор ресколацĭ.

Bauernregel, f., праттікъ, регълъ църъnéскъ фъndатъ пе черкърĭ.

Bauernsenf, m., сіnапъ сълватікъ, mъштарїъ църъnескъ, miїефлоръ.

Bauernsitte, f., пъравъ (mоравъ), datinъ църъnéскъ.

Bauernstand, m., класа църъnéскъ, пъсъцїъne de църанъ.

Bauerntracht, f., ѫmбръкъmъntъ, портъ църъnескъ.

Bauerschaft, f., комъnітате църъnéскъ, църъnіme.

Bauerschenke, f., оспътъріъ (кѫрчmъ) църъnéскъ.

Bauersmann, m., omъ църанъ, — къmпéнъ, — лъкръторїъ de пъmъntъ, сътéнъ.

Bauersprache, f., лімваціъ, idiomъ църъnéскъ, сътéскъ.

Bauerstolz, m., орголіъ, mѫndріъ църъnéскъ; mѫndріъ nебънъ, прòстъ.

Bauerwesen, n., ікоnomіъ, фачіendъ къmпенéскъ.

Bauerwezel, m., паротітъ (mорбъ гътърале.

Bauerwirtschaft, f., в. Bauerwesen.

Bauerwolle, f., лѫnъ църъnéскъ.

Baufällig, ad., ръіnаверъ, dърѫmаверъ, къzъторїъ; пръпъdітъ; das Haus ist sehr —, каса есте фòрте ръіnаверъ; der Mann wird recht —, ъстъ omъ е таре пръпъdітъ, е о къzътъръ.

Baufälligkeit, f., ръіnаверітате, dърѫmаверітате; къzътъръ, каdъчітате.

Baufel, f., огоръ (агръ), цéрінъ; пъmъntъ, локъ, къmпъ de аратъ.

Baufest, ad., таре ка mъръл.

Baufloß, n., плътъ de лемnъріъ.

Baufreiheit, f., лівертате de касефікатъ.

Baufrohne, f., сервіцїъ, аргъціъ пеnтръ касефікъцїъne.

Baufuß, m., ъртъ къ каре се mъсъръ ediфічіъл.

Baugefangener, m., форцатȣ̆, арестатȣ̆, прінсȣ̆ de фортърéцъ, de четате; осъndітȣ̆ ла лȣкрȣ пȣблікȣ̆.
Baugeist, m., maniъ, патімъ de ediфікатȣ̆.
Baugerüst, m., пȣнте, стелаціȣ.
Bauhaft, a., лȣкраверȣ̆, кȣлтіваверȣ̆ (ꙟn спечіе пентрȣ minъ).
Bauherr, m., касефікъторїȣ, diреттòре de касефікъціȣне, ediле (ла romanї).
Bauhof, m., кȣрте сéȣ̆ локȣ̆ пентрȣ матеріалȣл de касефікатȣ̆.
Bauholz, n., лемнъріъ de касефікатȣ̆, керестеа.
Baukosten, f. pl., спесе, келтȣіеле de касефікатȣ̆.
Baukunst, f., архітеттȣръ, арте de касефікатȣ̆.
Baukünstler, m., архітетторе.
Bauland, n., къмпȣ̆ лабораверȣ̆.
Baulebung, f., (леці) dреттȣл пропріетарȣлȣї de а лȣа ȣнȣ̆ капȣ̆ de вітъ dела ȣнȣ̆ сътеанȣ̆ мортȣ̆.
Bauleute, m. pl., касефікъторї, мештерї, лȣкръторї (петрарї, мȣрарї, аргаці) de касефікатȣ̆.
Baulich, a. ші ad., локȣіверȣ̆; im baulichen Stande erhalten, цінȣ̆ ꙟn бȣнъ старе,
Baulohn, m., платъ de касефікатȣ̆.
Baulust, f., пасіȣне, dорінцъ de касефікатȣ̆.
Baulustig, a. ші ad., пасіȣнатȣ̆ de а касефіка.
Baum, m., арборе, копачїȣ; (цесът.) сȣлȣ̆; dрȣгȣ̆ (ла пóртъ); пров. kein — fällt auf den ersten Schlag, нічї ȣнȣ̆ арборе нȣ каdе ла пріма ловітȣръ.
Baumachat, m., акатȣ̆ арбȣросȣ̆, ръмȣросȣ̆ (пéтръ).
Baumähnlich, a., арборесчінте, арборіȣ̆, че аре семънаре кȣ арвореле; eine baumähnliche Pflanze, о плантъ арборесчінте.
Baumaloe, f., агавъ.
Baumameise, f., фȣрнікъ маре de арборе.
Baumaterialien, n. pl., матеріале кȣм: петре шчл.
Baumauster, m., стрidіъ de арборї (фелȣ̆ de скоікъ).
Baumbau, m., скòрцъ de арборе; бомбасінъ (матеріъ).
Baumbeschreibung, f., dendрографіъ, deскріпціȣне de арборї.
Baumbrand, m., тъчїȣне, арсȣръ de арбòре (морбȣ̆).
Baumbruch, m., (ферестр.) рȣптȣръ, dърѫмътȣръ de арборї (прін фȣртȣнъ).
Baumeister, m., маістерȣ̆ de касефікатȣ̆, архітеттóре.
Baumeln, v., пendȣлеzȣ̆, мъ хȣцȣ̆, стаȣ̆ аninатȣ̆, спънzȣратȣ̆ ꙟn аерȣ̆.
Bäumen, v., (вънът.), sich, а се сȣі, а сбȣра пе арборе; а се рidіка ꙟn dóъ пічòре (калȣл), а се арборі; легȣ̆; стрѫнгȣ̆ кȣ dрȣгȣ̆ (фънȣ̆); ꙟnвълескȣ̆ пе сȣлȣ̆ (пънz.)
Baumente, Baumänte, f., рацъ de арборї (сълбатікъ), Anas Clangola а лȣї Лінеȣ̆.
Baumen, a., de арборе.
Baumeule, f., бȣхъ ȣрекїатъ.
Baumfalle, f., бътеалъ.
Baumfalke, m., фалконе de арборї.
Baumfarn, m., поліпоdȣ̆.
Baumflechte, f., (бот.) ліхенȣ̆ плȣмънарȣ̆ (ал лȣї Лінеȣ̆), спечіе de мȣшкїȣ.
Baumfloh, m., пȣрече de арборе.
Baumfrosch, m., в. Laubfrosch.
Baumfrucht, f., помȣ̆, фрȣптȣ̆ de арборе.
Baumgang, m., алее.
Baumgans, f., фелїȣ de гѫскъ сълбатікъ.
Baumgarten, m., верцеріъ, арборетȣ̆.
Baumgärtner, m., верцерарїȣ, плънтъторїȣ de арборї.
Baumgärtnerei, f., кȣлтȣръ de арборї.
Baumgipfel, m., вѫрфȣл арборелȣї.
Baumgrille, f., чікалъ.
Baumhacker, —kletter, —läufer, —bicker, m., чертіъ, къцърътòре (пасере).
Baumharz, n., решінъ, клеіȣ̆ de копачї.
Baumhecke, f., гарdȣ̆ віȣ̆, палісаdъ de арборї.
Baumhoch, a., ꙟnалтȣ̆ de арборе.

Baumholder, в. Holunder.
Baumholz, n., арворі de керестеа, бѫні пентрѫ ediфікатѫ.
Baumkäfer, m., скаравеѫ капрікорнѫ.
Baumkelter, f., тéскѫ кѫ dрѫгѫ.
Baumknospe, f., бобокѫ.
Baumkrebs, m., капкрѫ de арборе (капгренъ).
Baumlang, a.. лѫнгѫ de арборе.
Baumlaus, f., пѫрече, лindinъ de арборе.
Baumleiter, f., скаръ dѫплъ.
Baumlerche, f., чіокърланѫ de пъdѫре.
Baummalve, f., малвъ арворікъ.
Baummarder, m., мѫстелъ, невъстѫікъ de пъdѫре.
Baumast, f., ѧнгръшътѫръ кѫ гinde.
Baumeißel, m., скарпелѫ гръdinърескѫ.
Baummesser, m., кѫцітѫ гръdinърескѫ.
Baummistel, f., вескѫсе арборе.
Baummoos, n., мѫшкіѫ de арборе.
Baumnachtigall, f., пітѫліче рошіатікъ.
Baumöl, n., олеѫ de оліве, ѫптѫ de лемнѫ.
Baumpfahl, m., парѫ, проптеа сѫсцінътóре de арборе.
Baumpflanzer, m., плънтъторіѫ de арборе.
Baumpflanzung, f., плънтъцiѫне, плънтътѫръ de арборе.
Baumpflaster, m., в. Baumwachs.
Baumrebe, f., віцъ че креште ла ѧнълцітеа ѫнѫї арборе.
Baumrände, f., ржіъ de арборе (пе скóрцъ).
Baumrinde, f., скòрцъ.
Baumrose, f., dжрmozѫ (арборе).
Baumsaft, m., сѫкѫ de арборе,
Baumsäge, f., ферестрашѫ гръdinърескѫ.
Baumscheere, f., фòрфечї гръdinърештї.
Baumschrei, m., (ѧн пікт.) фрѫnzетѫ.
Baumschröter, m., скаравеѫ червікорнѫ, рѫdашкъ.
Baumschule, f., семінцарїѫ de арборї.
Baumschwamm, m., агарікѫ, бѫрете de арборе, din каре се фаче éскъ.
Baumseide, f., в. Baumbast.
Baumspecht, m., в. Baumhacker.
Baumstark, a., таре ка арбореле; вжртосѫ, цéпънѫ, робѫстѫ.
Baumstein, m., dентрітѫ, пéтръ арборóсъ, ръмѫрòсъ.
Baumstück, n., пометѫ, партеа dестінсъ ѧнтр'о гръdinъ плънтатъ кѫ арборї фрѫптіферї.
Baumsturzel, m., цъплігѫ, вжрвѫшорѫ че ръмъне ла лемнеле че нѫ с'аѫ тъіатѫ dрептѫ.
Baumstütze, f., попѫ, проптéсѫл арборе.
Baumtau, n., капѫ de фѫніъ de корабіъ.
Baumwachs, n., чéръ саѫ емпластрѫ de алтѫітѫ арборї.
Baumwanze, n., стелніцъ, плошніцъ, пеdѫке de арборе.
Baumwolle, f., бѫмбакѫ.
Baumwollen, ad., de бѫмбакѫ.
Baumwollenbaum, m., арборе проdѫпторїѫ de бѫмбакѫ.
Baumwollengarn, n., тортѫ de бѫмбакѫ.
Baumwollenstraude, f., сілене, арборе проdѫпторїѫ de бѫмбакѫ.
Baumwollenwaaren, f. pl., бѫмбъкъріъ, марфъ de бѫмбакѫ.
Baumwollenweberei, f., манѫфъптѫръ, цесътѫръ de бѫмбъкъріъ.
Baumwollenzeug, n., пънzъ, матеріъ de бѫмбакѫ.
Baumzucht, f., кѫлтѫръ de арборї.
Bauordnung, f., орdinъцiѫне прівітóре ла касефікъцiѫне.
Bauplatz, m., локѫ de касефікаре.
Baurath, m., консіліарїѫ de ediфікъцiѫне.
Bauriß, m., планѫ de о касъ шчл. de фъкѫтѫ.
Bausback, m., бѫкатѫ, бѫспатѫ, босѫмфлатѫ.
Bausbäckig, a., бѫкосѫ, босѧмфлъчосѫ.
Bausch, m., сінѫ; ѧмфлътѫръ; (хір.) компресъ; in — und Bogen laufen, кѫмпърѫ кѫ рідіката, кѫ гросѫ.
Bauschen, v., ѧмї ѧмфлѫ бѫчіле, мъ босѧмфлѫ.
Bauschkauf, m., кѫмпърътѫръ кѫ рідіката, кѫ гросѫ.
Bauschreiber, m., скрііторїѫ de касефікътѫръ.
Bauschule, f., шкóлъ de архітеттѫръ.

Bauschutt, m., dъръmътъре (ѧn ърma ъneĭ касефікъцiъnĭ).
Baustätte, f., локъ, арiа, пе каре се pidiкъ о касъ.
Baustein, m., пéтръ de касефікатъ, de zidiтъ.
Baustoff, m., матеріалъ de касефікатъ.
Bausucht, f., maniъ de касефікатъ.
Bauverständig, a., перчепътъ ла касефікътъръ.
Bauwerk, n., лъкръ de архітеттъръ.
Bauwesen, n., касефікъріъ, zidъріъ, тòтъ рекъісіта ла касефікатъ.
Bauwuth, f., в. Bausucht.
Bauzierath, m., орnъmъnтъ de архітеттъръ.
Baxen, sich, v., mъ боссezъ, mъ бъшескъ, mъ батъ къ пъmnĭ.
Baxen, n., боссетъръ, бъшітъръ (лъптъ енглezéскъ).
Baxer, m., боссеторiъ, бъшіторiъ.
Bay, f., cinъ de mape, голфъ.
Be, препосіцiъne nedeспърцiверъ контрасъ din Be, че се препъne ла вербĭ.
Beabsichtigen, v., koncidepъ, amъ ѧn bedepe, amъ de скопъ, цiнтескъ.
Beachten, v., осервъ, iaъ aminte, iaъ ѧn бъгаре de сémъ.
Beachtenswerth, } a., осерваверъ.
Beachtenswürdig, }
Beackern, v., прелъкръ къ аръторiъ.
Beamter, m., оффічiале, ѧmпiегатъ, deрегъторiъ.
Beängstigen, v., mъ ѧnфрікъ, mъ сперiъ, ѧmĭ къшъnъ neастъmпъръ.
Beantragen, v., motiвezъ, ацiтъ о ѧnтревъцiъne.
Beantworten, v., ръспъndъ.
Beantwortung, f., ръспъnсъ, реплікъ.
Beantwortungsschreiben, n., скрісъ ръспъnсівъ.
Bearbeiten, v., прелъкръ, кълтівezъ; maniпълezъ; чоплескъ; das Land —, кълтівъ пъmъnтъл; einen Garten —, кълтівъ гръdina; ein Pferd —, ѧnвъцъ калъ; Einen —, ѧnapmezъ пе чiнева; den Marmor —, чоплескъ mapmoръ.
Bearbeitung, f., прелъкраре, кълтъръ; maniпълъцiъne, inфорmъцiъne.
Beaufsichtigen, v., съпръвегiezъ, inспеттezъ.
Beaufsichtigung, f., съпръвегiъ, съпръвегiетъръ; inспеццiъne, inспеттъръ.
Beauftragen, v., ѧnсарчiнъ, ѧnкаркъ (къ о miciъne, трéвъ).
Beauftragte, m., ѧnсърчiнатъ, ѧnкъркатъ, komicapiъ, ацiнте.
Beäugeln, v., окiескъ amopocъ; sich —, се оглindеште.
Beaugenscheinigen, v., есплорezъ, рекъnоскъ, вiсiтezъ, iaъ ѧn bedepe, прiвескъ.
Beaugenscheinigung, f., есплоратъръ, вiсiтъцiъne, inспеттъръ, прiвiтъръ.
Bebändern, v., ѧnкорdелezъ, орnezъ къ корdеле.
Bebändert, a., ѧnкорdелатъ, орnатъ къ корdеле.
Bebauen, v., ѧnкасефікъ, коперiъ о арiъ къ касе, къ zidipĭ; кълтівъ (огоръ, вiiъ).
Bebauung, f., касефікътъръ, кълтъръ.
Beben, v., тремъръ, кътремъръ; er bebt vor Furcht, елъ тремъръ de фрікъ.
Beben, n., тремъръ, тремъръtъръ, кътремъръ.
Bebern, v., клъnцъnескъ, dѫрdoескъ; er bebert vor Kälte, ѧĭ клъnцеnескъ dinцiĭ de фрiгъ.
Bebildern, v., iконezъ, орnъ къ iкòne; die Wand, das Zimmer —, орnъ пъретеле, каса къ iкòne.
Bebinden, v., цiърлегъ, ѧnфъшъръ.
Beblechen, v., ѧnвълескъ къ феръ албъ; ѧnцоцоnezъ, орnъ къ гъстъ простъ.
Beblümen, v., ѧnфлорezъ, ѧnфръmсецezъ, орnъ къ флорĭ.
Bebluten, v., mъ 'nсъnцеръ, mъ ѧmплъ de сънце.
Bebrämen, f., Verbrämen.
Bebrücken, v., ѧmпоdескъ, ѧmпъnтескъ, факъ поdъ, пъnте песте ъnъ рѫъ.
Bebrunsen, v., в. Bepissen.
Bebrüten, v., клоческъ.
Bebürden, v., ѧmповъръ.
Bebürsten, v., перiiъ (пълъріа, вестъnтъл).

Becher, m., покалȣ, пъхарȣ; потірȣ; кȣпъ.
Becherförmig, a. ші ad., покаліфортȣ, ѧn фортъ de покалȣ.
Bechern, v., веȣ сорвітъndȣ, веȣ decȣ ші къте пȣцінȣ.
Becherschwamm, m., бȣрете, пȣмітȣ ȣрекеа Іȣdeї.
Becken, n., васінȣ; чітвалȣ.
Beckenschläger, m., чітвъларїȣ; феральварїȣ.
Becker, m., в. Bäcker.
Bedachen, v., коперїȣ (каса).
Bedacht, m., чіркȣспеццїȣне, рефлесіȣне, лȣаре-аminте, прекȣцетаре; mit gutem —, кȣ прекȣцетаре; auf etwas — nehmen, іаȣ аminте чева; auf etwas — sein, амȣ гріжъ de чева.
Bedächtig, Bedächtlich, a. ші ad., чіркȣспеттȣ, прȣdinте; кȣ лȣареаminте, кȣ чіркȣспеццїȣне.
Bedächtigkeit, Bedächtlichkeit, f., чіркȣспеццїȣне, прекȣцетъцїȣне, лȣареаminте, прȣdinцъ.
Bedachtsam, в. Bedächtig.
Bedachtsamkeit, в. Bedächtigkeit.
Bedachung, f., коперітȣръ.
Bedanken, sich, v., мȣлцъмескȣ кȣіва пентрȣ чева; рефȣzȣ, аȣ пріїмескȣ; bei ihm müssen Sie sich —, лȣї аї съ мȣлцъмештї.
Bedarf, m., требȣінцъ, ліпсъ; dефептȣ.
Bedauerlich, в. Bedauernswürdig.
Bedauern, v., ѧмї паре ръȣ, ѧмї е мілъ; къіескȣ, плънгȣ (пе чінева); компътімескȣ (кȣ чінева); er ist sehr zu —, елȣ é demnȣ de плънсȣ.
Bedauernswürdig, a., къіверȣ, demnȣ de плънсȣ, de мілъ.
Bedecken, v., коперїȣ, аккоперїȣ; апърȣ, скȣтескȣ, ескортеzȣ, протегȣ; das Haupt —, аккоперїȣ капȣ, пȣнȣ къчїȣла пе капȣ; bedeckte Gang, алеіȣ de вердéцъ; er kann kaum seine Blöße —, é съракȣ голȣ.
Bedeckung, f., коперітȣръ, скȣтітȣръ, ескортъ.
Bedenken, v., кȣцетȣ, консіdерȣ, рефлеттȣ, meditȣ, гъndескȣ; ich will es —, мъ воїȣ гъndi; — Sie, was Sie zu thun haben, гъndеште-те че аї съ фачї; Einen im Testamente —, а теста кȣіва dȣпъ мóрте; ohne sich zu —, фъръ а се маї гъndi; bei sich —, meditъ ѧn cine; sich wieder —, sich anders, ѧшї скітвъ пъререа, гъndȣл.
Bedenken, n., кȣцетаре, рефлессіȣне, гъndіре; ѧndoіалъ, скрȣпȣлȣ, темере; ich habe dabei kein —, нȣ мъ ѧndoіескȣ ла ачееа; er macht sich kein — daraus, нȣ'л dóре капȣл de ачееа; er macht sich über nichts ein —, елȣ нȣ се ѧndoїеште de nimіка; sein — über etwas abgeben, а'шї da пъререа deспре чева; ein — einholen, а чере ȣнȣ сфатȣ.
Bedenklich, a., рефлеттаверȣ, консіdераверȣ, demnȣ de кȣцетатȣ, de гъndітȣ; перікȣлосȣ, dелікатȣ, кȣ препȣсȣ; die Sache scheint mir —, астъ трéвъ mi се паре а фі кȣ препȣсȣ, dелікатъ, перікȣлòсъ; das macht mich —, аста мъ пȣне ла гъndȣрї, ла ѧndoіалъ.
Bedenkzeit, f., тімпȣ de а се гъndi, сорокȣ, терminȣ de а се deчіde, отърѫ; ich gebe Ihnen drei Tage —, ѧцї daȣ сорокȣ de треї zіле ка съ те гъndештї; er nimmt sich lange —, ѧї требȣе мȣлтȣ тімпȣ пънъ а се сокоті.
Bedeuten, v., daȣ а ѧнцелеце, dекїарȣ, есплікȣ; sich — lassen, іаȣ de кȣвънтȣ; семніфікȣ, нотеzȣ, demȣстрȣ, превестескȣ; was soll das —? че ва съ zікъ ачéста? was soll das Lachen —? че семніфікъ ъстȣ рісȣ? das hat viel zu —, ачéста é імпортантȣ; das hat nicht viel zu —, аста нȣ ѧнсемнézъ nimіка; es hat nichts zu —, нȣ е nimіка; sein Wort hat nicht viel zu —, ворва лȣї n'аре мȣлтȣ темеїȣ; die Wunde hat nichts zu —, плага нȣ е перікȣлóсъ; das

bedeutet Regen, аста превестеште плòіе.

Bedeutend, a. ші ad., ѧнсемнъторȣ, семніфікатівȣ, імпортанте.

Bedeutsam, a. ші ad., семніфікатівȣ, de маре ѧнсемнътате.

Bedeutsamkeit, f., імпортанцъ, ѧнсемнътате.

Bedeutung, f., семніфікъцiȣне, сенсȣ, ѧнцелесȣл (ȣнеї ворбе); маркъ, превестіре; von —, de імпортанцъ; Mann von —, бърватȣл імпортанте; die Wunde ist nicht von —, рана нȣ е перікȣлòсъ.

Bedeutungslos, a., неѧнсемнъторȣ.

Bedeutungsvoll, a., семніфікатівȣ.

Bedielen, v., ѧнтъблескȣ, подескȣ кȣ гріnzї, кȣ деспікътȣрї.

Bedienen, v., сервескȣ; адміністрȣ; кȣртенескȣ; seinen Herrn bei Tische —, а серві пе Домнȣл съȣ ла масъ; eine Dame —, а кȣртені пе о дóмнъ; ein Amt —, а адміністра ȣнȣ постȣ; das Geschütz —, а прегъті тȣнȣл; er hat sich meines Geldes bedient, елȣ с'а сервітȣ кȣ ваніï меї; sich einer Gelegenheit —, се фолосеште de окасіȣне.

Bedienſten, v., ѧмпїегȣ, амплоїезȣ, пȣнȣ ѧн оффічіȣ, ѧн дерегъторіъ пе чінева.

Bediente, m., сервȣ, аргатȣ, лакеȣ, domестікȣ; оффічіарїȣ, дерегъторїȣ, ѧмпіегатȣ.

Bedientenstube, f., камеръ de сервї.

Bediententracht, f., лівреіъ.

Bedienung, f., сервіцiȣ, аргъцiъ; оффічіȣ, дерегъторіъ; er hat eine einträgliche —, аре о дерегъторіъ грасъ, къштігòсъ; in diesem Wirthshause ist die — schlecht, ѧн астъ оспътъріъ сервіцiȣл е простȣ.

Beding, m., кондіцiȣне.

Bedingen, v., кондіцiонезȣ, стіпȣлезȣ, токмескȣ, мъ ѧнвоіескȣ, мъ ажȣнгȣ ла прецȣ; ich habe einen festen Preis bedungen, м'ам токмітȣ кȣ ȣнȣ прецȣ фіптȣ; eine Arbeit —, м'ам ажȣнсȣ ла прецȣ пентрȣ ȣнȣ лȣкрȣ.

Bedingt, a. ші ad., кондіцiонатȣ.

Bedingung, f., кондіцiȣне, стіпȣлъцiȣне, токмеалъ, ѧнвоіалъ; unter der —, кȣ кондіцiȣнеа; sich ohne alle — ergeben, мъ сȣппȣнȣ фъръ кондіцiȣне.

Bedingungsfall, m., тесе кондіцiонале (лоц.)

Bedingungsweise, adv., кондіцiоналетънте.

Bedlamit, m., невȣнȣ de легатȣ.

Bedrängen, v., стрѫмторȣ, стрѫнгȣ, некъжескȣ, сȣпърȣ; апъсȣ; ѧмпілезȣ; er ist in sehr bedrängten Umständen, елȣ се афлъ ѧн маре неказȣ, стрѫмтораре, невоіе.

Bedrängniß, n., Bedrängung, f., стрѫмтораре, сȣпъраре, неказȣ, невоіъ.

Bedrecken, v., ѧмплȣ de къкатȣ, кȣфȣрескȣ.

Bedrohen, v., ameninцȣ; der Feind bedroht die Festung, inimікȣл ameninцъ фортърéца.

Bedrohlich, a. ші ad., ameninцinте.

Bedrohung, f., ameninцетънтȣ.

Bedrucken, v., тіпърескȣ, ѧмпрімȣ.

Bedrücken, v., аппъсȣ, ѧмпілȣ, оппрімȣ, калкȣ сȣв пічóре.

Bedrücker, m., аппъсъторїȣ, ѧмпілъторїȣ.

Bedrückung, f., аппъсътȣръ, ѧмпілътȣръ.

Bedüften, v., парфȣмезȣ.

Beduine, m., бедȣінȣ (арабȣ nomadȣ).

Bedüngen, v., гȣноіескȣ.

Bedünken, v., мі се паре; sich — lassen, а креде.

Bedünken, n., пърере, опініȣне, сокотінцъ; meines Bedünkens, дȣпъ опініȣнеа меа.

Bedupfen, v., аттінгȣ.

Bedürfen, v., einer Sache —, ѧмї требȣїеште, ѧмї ліпсеште чева; амȣ требȣінцъ, амȣ ліпсъ de чева; ich bedarf Ihrer Hilfe, амȣ требȣінцъ de ажжȣторїȣл Дтале; ich bedarf Ihres Geldes nicht, н'амȣ ліпсъ de ваніï Дтале; es bedarf keines Beweises, н'аре требȣінцъ de довадъ.

Bedürfniß, n., нечесітате, требȣінцъ, ліпсъ, невоіъ.

Bedürftig, a. ші ad., ѧнтребѹінцатѹ, ліпсітѹ, місерабѹ; einer Sache — sein, амѹ требѹінцъ de чева.
Bedürftigkeit, f., печесітате, ліпсъ.
Beeckt, a., ѹнгїѹлатѹ, колцѹратѹ.
Beegen, v., грапѹ.
Beehren, v., онорѹ; er beehrt mich mit seiner Freundschaft, тъ онòръ кѹ амічіціа са.
Beehrung, f., онòре.
Beeiden, Beeidigen, v., жѹрѹ, depѹнѹ жѹръмънтѹ; мъртѹрісескѹ прін жѹръмънтѹ; seine Aussage —, ашї ѧнтърі кѹ жѹръмънтѹ мъртѹрісіреа.
Beeidigung, f., жѹръціѹне, жѹръмънтѹ, adeверіре кѹ жѹръмънтѹ.
Beeifern, sich, v., тъ zелескѹ, тъ сіргѹескѹ; ich werde mich — Ihrer Erwartung zu entsprechen, тъ воі zелі а ръспѹnde ла аштептареа Dтале.
Beeiferung, f., zелѹ, ardóре.
Beeilen, sich, v., тъ гръбескѹ, тъ zорескѹ.
Beeinträchtigen, v., прежѹdічіеzѹ, ѹсѹрпеzѹ, ватъмѹ, рестрінгѹ, мърцінескѹ (dрептѹл алтѹіа); nedрептъцескѹ.
Beeinträchtigung, f., ѹсѹрпъмънтѹ, nedрептъцъмънтѹ, прежѹdіціѹ.
Beeisen, v., аггіецѹ, аккоперїѹ кѹ гіацъ; ферекѹ; beeiste Gefilde, кътпѹ аккоперітѹ кѹ гіацъ, аггеціатѹ.
Beelzebub, m., Белсебѹбѹ.
Beenden, Beendigen, v., фінеzѹ, терminѹ, сфършескѹ, пѹнѹ фіне, терminѹ.
Beendigung, f., фіне, фінемънтѹ, сфършітѹ.
Beengen, v., ѧнгѹстѹ, стрімторескѹ, рестрінгѹ, мърцінескѹ.
Beengung, f., ѧнгѹстътѹръ, стрімторъмънтѹ, рестрінгъмънтѹ.
Beerben, v., ерezескѹ, моштенескѹ пе чінева; er hat seinen Bruder beerbt, елѹ а ерezітѹ пе фрате-съѹ.
Beerblau, n., албастрѹ ка порѹтбеоа, вънътѹ.
Beerdigen, v., ѧмморmънтѹ, пѹнѹ ѧн мормънтѹ.
Beerdigung, f., ѧмморmънтъціѹне.
Beerdigungsfeierlichkeit, f., фѹнерале, солепітате de ѧмморmънтаре.
Beerchen, n., бобіцъ.
Beere, f., бóбъ.
Beerenartig, a. ші ad., бобіформѹ.
Beermost, m., мѹстѹ de бòбе.
Beerwein, m., вінѹ de бóбе, (вінѹ de стрѹгѹрї некълкацї, смънтъна вінѹлѹї).
Beet, n., патѹ (калdѹ), стратѹ.
Beete, f., біетъ, сфеклъ.
Beeten, v., факѹ стратѹрї, ѧмпарцѹ ѧн стратѹрї.
Beetweise, adv., ѧн формъ de стратѹрї.
Befächsern, v., плънтѹ вії (ботошескѹ).
Befähigen, v., капачітеzѹ, факѹ капаверѹ.
Befähigung, f., капачітате.
Befahrbar, a. ші ad., кълъторіверѹ, навігаверѹ.
Befahren, v., навігѹ, плѹтескѹ (пе ѹнѹ рѫѹ), ѧмплѹ (пе о кале); eine befahrene Straße, кале бътѹтъ; einen Schacht —, тъ коборѹ ѧнтр'о minъ; zu — haben, а авеа а се теме.
Befahrung, f., навігъціѹне; коборъмънтѹ ѧнтр'о minъ; темере.
Befallen, v., тъ аппѹкъ, тъ сѹпрinde чева; von einer Krankheit — werden, а фі аппѹкатѹ de о бòлъ.
Befangen, v., тъ кѹпрindѹ, тъ сѹпрindѹ, тъ ѧнкѹркѹ, тъ ѧнволвеzѹ.
Befangen, part. ші adj., кѹпрінсѹ, сѹпрінсѹ, ѧнкѹркатѹ, ѧнволѹтѹ; ein befangenes Benehmen, о маніеръ темidъ, превенітъ; von Vorurtheilen — sein, сънтѹ плінѹ de прежѹdіції.
Befangenheit, f., пересолѹціѹне, темiditате.
Befassen, v., аппѹкѹ, прindѹ, піпъїѹ; кѹпрinde (ѧн сіне); sich mit etwas —, тъ оккѹпѹ кѹ чева.
Befehden, v., тъ сфъdескѹ, тъ батѹ, порнескѹ ресбелѹ; dекїарѹ ресбелѹ прінтр'ѹнѹ еролdѹ; контестѹ; sich —, а се бате ѧнтре сіне.

Befehdung, f., декіърѫіѕне de resвелъ, контестъціѕне, остілітате, сѫдъмънтъ.

Befehdungsbrief, m., картелъ.

Befehl, m., opdinъ, комъндъ, порънкъ; öffentliche —, ezicъ, emicъ; obrigkeitliche —, mandatъ, комъндъмънтъ, opdinъціѕне; auf —, din opdinъ; bis auf weitern —, пънъ ла алтъ орънdвіалъ; ich bin zu Ihrem Befehle, съntъ гата спре сервіцій D-тале; was steht zu Ihrem Befehle? че порънчештї? den Befehlen Jemandes nachkommen, a имплini, a есекvта opdinвл кѣіва.

Befehlerisch, a. ші ad., имперіосъ, комъндъторіѕ, порънчіторіѕ; ын modъ imperіосъ.

Befehligen, v., комъндъ, opdinъ, имперъ.

Befehlshaber, m., комъndante, имперанте.

Befehlshaberisch, v., v. Befehlerisch.

Befehlshaberschaft, f., Befehlshaberstelle, f., постъ de комъndante, комъндъмънтъ.

Befehlsweise, ad., ын modъ комъндъторъ.

Befehlszettel, m., вълетінъ.

Befeilen, v., пілескъ, полієскъ кв піла.

Befestigen, v., фортіфікъ; ынтъреск, ынцепенеск, консолідъ; конструінъ; einen Platz —, фортіфікъ о піацъ; Nägel —, ынцепенеск кѣіе; den Thron —, консолідъ тронвл; das Band der Freundschaft —, конструінъ легътвра de амічіцій.

Befestigung, f., фортіфікътвръ, ынтъріътвръ.

Befestigungskunst, f., артеа de a фортіфіка, архіттетвръ мілітаре.

Befestiger, m., фортіфікторіѕ.

Befeuchten, v., имоіѕ, инвmedъ.

Befeuchtung, f., имоіътвръ, инвmedъціѕне.

Befeuern, v., инфламezъ, ынфлакъръ, ынфокъ.

Befiedern, v., импънezъ, ынвракъ кв пене.

Befinden, v., афлъ, гъсескъ (кв кале); жvdікъ; man befand nicht für rathsam ɔc., нв с'а гъсітъ кв кале, кв сфатъ; sich —, с'афлъ ѣіне сеѣ ръѣ, съпътосъ сеѣ волнавъ, петрече; wie — Sie sich? ештї съпътосъ? Sie befindet sich in andern Umständen, е ынгрекатъ; die Sache befindet sich so, трéва стъ аша; er befindet sich in Kronstadt, ел петрече ын Брашовъ.

Befinden, n., стареа de съпътате, сеѣ de сóрте; wie ist Ihr —, кvm стаї кв съпътатеа? кв сóртеа? нач — der Umstände, двпъ ымпреџівърї.

Befindlich, a. ші ad., афлъторіѕ вndева.

Befixnissen, v., ынвернісескъ.

Beflechten, v., ынфъшоръ кв ымплетітъръ чева (о óлъ кв сѫртъ).

Beflecken, v., спвркъ, пътezъ, ынтінъ, тъпжескъ; петezескъ(чіст.); mit Blut —, ынсъџеръ; mit Tinte —, тъ пътezъ кв негрéлъ; seine Ehre —, ымї ынтінъ онóреа; sein Gewissen —, ымї ыннегрескъ конштііпца.

Befleckung, f., спвркътвръ, ынтінътвръ, тъпжітвръ.

Befleißen, sich, v., тъ zелескъ, сіргвескъ, стръдвескъ, сілескъ; стvdіezъ; тъ апплікъ; тъ окvпъ, ынделетніческъ; sich einer Sache —, тъ апплікъ ла чева; sich der Theologie —, стvdіezъ теолоџіа; sich der Kürze —, се сілеште а фі скvртъ (ын ворвіре).

Befleißigung, f., zелъ, сіргвінцъ, стръдвінцъ; апплікъціѕне.

Beflissen, a. ші ad., zелосъ, стvdіосъ, дііџінте, сіргвіторіѕ, стръдвіторіѕ.

Beflissener, m., стvdінте.

Beflissenheit, f., v. Befleißigung.

Beflittern, sich, v., тъ ынфлътвръ, тъ орнъ кв флътрей.

Befloren, v., ынфлоръ, акоперіѕ кв флоръ (кв о матеріъ сѫџіре), ынвъліѕ.

Beflügeln, v., ынаріпъ, дaв аріпе,

прінескъ; (ал форест.) einen Wald —, deскідъ къраре прінтр'о пъдяре.

Beflügelt, part. ші ad., аларіатъ.

Beflüſchen, v., коперіѣ кѫ рамѫрі de пінъ (ла кърбѫнарі).

Befolgen, v., есекѫтъ, ѫртезъ ordінъціѫнілор; аскѫлтъ, мъ сѫпѫнъ, мъ цінъ de чева; ich werde Ihren Rath —, воіѣ ѫрма сфатѫл D-тале.

Befolgung, f., есекѫціѫне, ѫрмъмънтъ.

Beförderer, m., алаінтъторіѣ; протеттоpіѣ; спедіторіѣ.

Beförderinn, f., алаінтъторе; протеттоpе.

Beförderlich, a. ші ad., алаінтаверъ, фавораверъ; — ſein, а фі фавораверъ.

Befördern, v., спедіезъ, алаінтезъ, грѫбескъ (о трёбъ); фаворізезъ, ажѫнтъ (пе чінева); dieſer Vorfall hat ſeinen Tod —, ачестъ аччідентъ а грѫбітъ мортеа са; einen —, ажѫнтъ пе пештіне а алаінта ал веръ о дірегъторіѣ; Waaren —, спедіезъ марфъ.

Beförderung, f., спедітѫрѫ; промоціѫне; man muß auf ſeine — denken, съ алгріжімъ de промоціѫнеа лѫі; er hat ſeine — erhalten, ел а прііміт кнъ офічіѣ.

Beförderungsmittel, n., веікѫлъ, алчітъмънтъ (міжлокъ de а прегъті, алдрепта, алаінта чева).

Befrachten, v., алкаркъ (о трѫсѫрѫ, о павѫ кѫ марфъ); алкіріезъ (о павѫ).

Befrachter, m., алкіріеторіѣ (de о корабіѣ ка съ о алкарче).

Befrachtung, f., алкъркътѫрѫ, алкіріетѫрѫ.

Befragen, v., алтревъ; ſich —, мъ алформъ; ich werde mich näher darum —, мъ воіѣ алформа маі кѫ атърѫнтѫл.

Befragen, n., Befragung, f., } алформъціѫне. алтревъціѫне.

Befreien, v., еліверъ, скапъ, мънтѫіѣ; скѫтескъ; aus der Gefangenſchaft —, еліверъ din склавіѣ; von der Wache befreit ſein, съмъ скѫтітъ de гардъ.

Befreier, m., еліверътоpіѣ, мънтѫіторіѣ.

Befreierin, f., еліверътріцъ.

Befreit, part. ші ad., елівератъ, мънтѫітъ; скѫтітъ.

Befreiung, f., еліверъціѫне, мънтѫіре; скѫтітѫрѫ.

Befremden, v., мъ, сѫпрінде, mi се паре стреінъ, кѫріосъ, мъ пѫне ал mіраре; das befremdet mich, аста мъ пѫне ал mіраре; laſſen Sie ſich das nicht —, de аста съ пѫ те mірі; das darf Sie nicht —, аста съ пѫ те сѫпрінzъ.

Befremdend, ad., Befremdlich, ad., } сѫпрінсінте, страваганте, страордінаріѣ.

Befremdung, f., сѫпрісъ, міръціѫне, страваганцъ, страордінаріътате.

Befreſſen, v., мънкъ машкъндъ de ічі de коло, podъ.

Befreunden, v., алатіческъ; алфінезъ, алпъріптескъ (рѫдескъ); er ſuchte ſie mit einander zu —, елъ с'а сілітъ a'і алатічі; ich bin mit dieſem Herrn befreundet, съмъ алфінатъ, алпъріндзітъ кѫ ъстъ Domnъ.

Befreundete, m., аффінъ, рѫдъ.

Befreundung, f., алатічітѫрѫ, інфінътѫрѫ, алрѫдітѫрѫ.

Befrieden, v., Befriedigen, v., } алпакъ, алдестѫлъ, мѫлцѫтескъ, сатіфакъ, алдестѫлезъ; domолескъ; алгръдескъ; die Natur iſt leicht befriediget, натѫра се алдестѫлеште кѫ пѫцінъ; ſchwer zu —, е греъ de мѫлцѫмітъ; ſeinen Stolz —, алпакъ мândріа.

Befriedigung, f., алпъкътѫрѫ, алдестѫлътѫрѫ, сатіфъптѫрѫ; domолітѫрѫ; алгръдітѫрѫ.

Befrohnen, v., імпѫнъ клакъ, роботъ, боіерескъ.

Befruchten, v., фекѫндезъ, фертілітезъ, факъ poditoріѣ.

Befruchtung, f.. фекѫндъціѫне.

Befugen, v., автоpізезъ, алпътерескъ, алдіpептескъ, алволніческъ.

Befugniß, n., аѹторісъцїѹне, ѧтпѹтерітѹръ; dрептѹ.
Befugt, a. ші ad., аѹторісатѹ, ѧтпѹтерітѹ, ѧndрептѹітѹ, ѧнволнічітѹ.
Befühlen, v., піпъїѹ, палпѹ; den Puls —, піпъїѹ пѹлсѹл.
Befühlen, n., } піпъітѹръ, палпітъцїѹне.
Befühlung, f., }
Befund, m., старе, сітѹъцїѹне.
Befundbuch, n., (ком.) інвентарїѹ.
Befurchten, v., бръсdezѹ.
Befürchten, v., тъ темѹ.
Befürchtniß, f., } тéтъ, фрікъ.
Befürchtung, f., }
Befzen, v., латрѹ сѹрdѹ ші ѧнтрерѹптѹ.
Begaben, v., dотezѹ, ѧнzъстрezѹ, dърѹескѹ; diese Kirche ist reich begabt, астъ бісерікъ е богатѹ dотатъ.
Begabung, f., dотъцїѹне (бісерікъ), ѧнzестрътѹръ, dарѹ.
Begaffen, v., гѹръкаскѹ, прівескѹ чева кѹ гѹра къскатъ.
Begaffer, m., гѹръкаскъ.
Begängniß, ѹсітатѹ нѹмаї ѧн компѹсъцїѹне, в. Leichenbegängniß.
Begatten, sich, v., се ѧтпреѹнъ; ѧтпърекіazъ, се коіескѹ (animaлеле).
Begattung, f., коітѹръ, ѧтпреѹнътѹръ, ѧтпърекїетѹръ.
Begeben, sich, v., тъ dѹкѹ, мергѹ; тъ daѹ (ѧн протеццїѹнеа кѹїва); тъ ретрагѹ; тъ ласѹ (de претенцїѹне); се ѧнтътплъ; sich auf's Land —, мергѹ ла цéръ; sich nach Hause —, тъ dѹкѹ акасъ; sich unter Jemandes Schutz —, тъ daѹ сѹб протеццїѹнеа кѹїва; das kann sich wohl einmal —, аста ѧнкъ пòте а се ѧнтътпла; sich dieser Sache —, тъ ласѹ de ъстѹ лѹкрѹ; sich zu Bette —, тъ кѹлкѹ; sich auf die Flucht —, апѹкѹ фѹга; sich seiner Ansprüche —, се ласъ de претенцїѹніле сале.
Begebenheit, f., } авънтѹръ, евенітънтѹ, касѹ, аччіdінтѹ.
Begebniß, n., }
Begegnen, v., тъ ѧнтълнескѹ (кѹ чінева); ѧнтълнескѹ, ѧнтітпінѹ (пе чінева); траттezѹ (біне сéѹ ръѹ пе чінева); се ѧнтътплъ; превінѹ; einem —, тъ ѧнтълнескѹ кѹ чінева; ich begegnete ihm auf der Straße, л'амѹ ѧнтітпінатѹ пе страdъ; einem höflich —, ѧнтітпінѹ кѹ кѹртеніъ пе чінева; einem Uebel —, превінѹ ѹнѹ ръѹ; das kann Jedem —, аста се пòте ѧнтътпла ла тòтъ лѹмеа.
Begegniß, n., евенітънтѹ, касѹ.
Begegnung, f., ѧнтълнітѹръ; тръттъцїѹне; freundliche —, тръттъцїѹне амікалъ.
Begehen, v., вісітѹ, черкѹ; коммітѹ, факѹ; челебрezѹ; das Feld —, вісітѹ къмпѹл; einen Fehler —, факѹ о ерóре; eine Sünde —, пъкътѹескѹ; einen dummen Streich —, коммітѹ о нерозіъ; ein Fest —, челебрezѹ о сербътòре.
Begehr, n., } dорінцъ, пофтъ, черере, петіцїѹне.
Begehren, n., }
Begehren, v., пофтескѹ, dорескѹ; пецескѹ; претіndѹ; man soll nicht des Nächsten Gut —, съ нѹ пофтімѹ авереа вечінѹлѹї; unbedingten Gehorsam —, черѹ сѹппѹнере некондіцїонатъ; ein Mädchen zur Ehe —, пецескѹ о фатъ спре късъторіъ.
Begehrbar, a. ші ad., } dорівeрѹ, пофтіверѹ, пецівeрѹ, сéѹ dорітoрїѹ, пофтітoрїѹ, пецітoрїѹ.
Begehrlich, a. ші ad., }
Begehrlichkeit, f., пофтъ, dорінцъ; лакоміъ, кѹпіdітате.
Begehrungsvermögen, n., апетітѹ, факѹлтатеа de пофтітѹ.
Begehrungstrieb, m., інчітъмънтѹл de пофтъ.
Begeifern, v., ѧтбълѹ, ѧтплѹ de бале.
Begeilen, v., ѧнгѹноіескѹ.
Begeistern, v., інспірѹ, ентѹсіezѹ, animezѹ; der Wein fängt an ihn zu —, вінѹл а ѧнчепѹтѹ съ'лѹ есалтеze.
Begeisterung, f., інспіръцїѹне, ентѹсіастѹ, анітъцїѹне, есалтъцїѹне;

dichterische —, вѫнъ, фокȣ поетікȣ; — der Gemüther, есълтъцїȣне de спіріте.

Begier, f., } кȣпіdітате, dорінцъ,
Begierde, f., } пофтъ, авіdітате, конкȣпіштінцъ, пасіȣне; ѧнвершȣнътȣръ (ла віте); sinnliche —, пофтъ трȣпéскъ; er brennt vor —, арde de пофтъ.

Begierig, a. ші ad., кȣпіdȣ, авіdȣ, пасіонатȣ, пофтічїосȣ; dорітор̆ȣ; ѧнвершȣнатȣ; er ist — auf Ehre, е кȣпіdȣ de онòре; er ist — auf Gewinn, е авіdȣ de къштігȣ; er ist — auf Neuigkeiten, е кȣріосȣ de поȣтъцї.

Begierigkeit, f., кȣпіdітате, авіdітате.

Begießen, v., ѧнȣdȣ, стропескȣ, версȣ кȣ апъ; die Blumen —, ѧнȣdȣ флоріле.

Begiften, v., ѧнzестрezȣ (фатъ).

Begina, f., бегінъ (ȣн фелїȣ de кълȣгъріцъ).

Beginn, m., ѧнчепȣтȣ.

Beginnen, v., ѧнчепȣ; ѧнтрепріndȣ; er weiß nicht was er — soll, нȣ штіе de ȣnde съ о ѧнчéпъ, нȣ штіе че съ факъ; wer viel beginnt, bringt wenig zu Stande, каре ѧнчепе мȣлте фінеште пȣцїне, каре ѧмбȣкъ преа маре, се ѧннéкъ; gut begonnen, ist halb gewonnen, чел че а ѧнчепȣтȣ біне, а фінітȣ пе жȣмътате; seiner —, фаче пе небȣнȣл.

Beginnen, n., ѧнчепȣтȣ; ѧнтрепріnzътȣръ.

Begipsen, v., ѧнгіпсȣіескȣ, ѧнкрȣстezȣ, ѧмбракȣ кȣ гіпсȣ (пъретеле).

Begittern, v., ѧнгрътескȣ, ѧнкіdȣ кȣ грътії, кȣ zебреле.

Beglauben, } v., аттестȣ, чертіфікȣ,
Beglaubigen, } конфірмȣ, ѧнтърескȣ, adеверескȣ; вidimezȣ, легалісezȣ; gerichtlich —, вidimezȣ; eine Urkunde —, вidimezȣ ȣн докȣмънтȣ; eine Kopie —, аȣтентікȣ о копіъ; durch Zeugen — lassen, adеверескȣ кȣ мъртȣрії; durch Eid —, аттестȣ кȣ жȣръмънтȣ.

Beglaubigung, f., аттестъцїȣне, чертіфікъцїȣне, ѧнтърітȣръ, adеверіре, вidimаре, легалізъцїȣне.

Beglaubigungsschein, m., чертіфікатȣ.

Begkaubigungsschreiben, n., } аккреdітівъ, літере кредінцїарї.
Beglaubigungsbrief, m., }

Beglaubt, a. mi ad., аттестатȣ, adеверітȣ, ѧнтърітȣ, вidimатȣ, аȣтентіфікатȣ.

Begleiten, v., ѧнсоцескȣ, ѧнтовъръшескȣ, кондȣкȣ; аккомпанezȣ (ѧн мȣсікъ).

Begleiter, m., ѧнсоцїторїȣ; кондȣтторїȣ.

Begleiterin, f., ѧнсоцїтòре; кондȣттóре.

Begleitung, f., ѧнсоцїтȣръ, сȣітъ, кортецїȣ; аккомпанъмънтȣ (мȣс.); zahlreiche — eines großen Herrn, кортецїȣ нȣмеросȣ ал ȣнȣї domнȣ маре.

Begliedern, v., ѧмтъмбрezȣ, ѧмтъdȣлърескȣ, формȣ мембрії, ѧнорґънezȣ.

Begliederung, f., ѧмтъмбръцїȣне, ѧнорґънъцїȣне, формъцїȣне de мембрії, de органе.

Beglotzen, v., прівескȣ кȣ окії марї, къскацї.

Beglücken, v., ѧнферіческȣ, ѧннороческȣ, факȣ феріче (пе чінева); der Himmel möge Sie —, Dȣмнezeȣ съ те факъ феріче! — Sie uns mit Ihrem Besuche, съ авемȣ онóре а фі вісітацї.

Beglücker, m., ѧнферічіторїȣ; ѧннорочіторїȣ, феріче-фъкъторїȣ; er war der Beglücker seiner Unterthanen, елȣ а ферічітȣ пе сȣdіцїї съї.

Beglückwünschen, v., ферічітezȣ, гратȣлezȣ, орezȣ.

Begnabbern, v., родȣ кȣ dінцїї (óсе, пъне ȣскатъ).

Begnaden, } v., грацїezȣ, факȣ грацїъ, іертȣ; пардонezȣ;
Begnadigen, } einen Missethäter —, грацїezȣ пе ȣнȣ фъкъторїȣ de ръȣ.

Begnadigung, f., грацїаре, ертаре, пардонȣ.

Begnadigungsrecht, n., dірептȣл грацїъреї.

Begnügen, ſich, v., тъ тълъмтескъ, тъ аждестълезъ.

Begnüglich, Begnügſam, } в. Genügſam.

Begrabeln, v., пінъіѳ десъ, аттінгъ тереѳ вшърелъ.

Begraben, v., ажпортъптъ, ажгропъ; da liegt der Hund —, аічі е каіѳл реѳлѳї, аічі е грехатеа.

Begräbniß, n., ажпортъптътъръ; ажгропъціѳне.

Begräbnißgruft, f., кріптъ.

Begräbnißmahl, n., репаѳсъ портъріѳ, потанъ.

Begräbnißplatz, m., портъптъ; чімітеріѳ.

Begrabung, f., ажпортъптъціѳне.

Begrasen, v., ажіервескъ, коперіѳ, ажбракъ кѳ іérвъ; ſich —, се ажграшъ (пъскъндъ іérвъ).

Begrauen, v., кърънцескъ; ажвътръпескъ.

Begreifen, v., прindъ, аппѳкъ, тъпѳезъ; кънрindъ; концінъ ажаінте; перченъ; deine Hand —, аппѳкъ тъна та; darunter begriffen, кънрinzъndѳce аічі ші —; das iſt ſchwer zu —, аста е греѳ de перченътъ; er war in der Arbeit begriffen, ера ла лъкръ, ера окъкпатъ; ſich —, ажї віне ажн сімцъ (din міръціѳне, din тъліѳ).

Begreiflich, a. ші ad., перчептівері, кънрinziвері, ажцелесівері, кіарі; einem etwas — machen, факъ пе чінева съ ажцелéгъ.

Begreiflichkeit, f., перчептівері тате, кіарітате евідінцъ.

Begrenzen, v., търцінескъ, цертъескъ, хотъескъ, пънъ марціне, тертінъ; рестрінгъ; черкъ, скріѳ; begrenzte Verſtand, мінте пъцінъ.

Begrenzung, f., търцінітъръ, цертърітъръ; конфінї, марцінї, граніце.

Begriff, m., ідеъ, ноціѳне, конченътъ; сенсъ, ажцелесъл (ворвеї); kurzer —, епітомъ, прескъртаре; ich habe gar keinen — davon, n'amъ нічї о ідеъ деспре ачѳста; im — ſein, amъ de гъндъ, de скопъ; съптъ ажн пънтъ de a ..

Begriffsbeſtimmung, f., дефініцѳне.

Begrübeln, v., скоціорескъ, деспікъ пърѳ черчетъндъ деспре чева.

Begründen, v., пробезъ, довedескъ кѳ аргъмінте, кѳ темеіърї; ѳнdezъ; ein neues Lehrgebäude —, ажтемеіezъ о сістемъ нóъ.

Begründer, m., ѳнdъторіѳ.

Begrünen, v., ажверzескъ, аккоперіѳ кѳ верdéцъ.

Begrünt, part. ші ad., ажверzітъ, аккоперітъ кѳ верdéцъ.

Begrüßen, v., салътъ, комплімънтezъ, херетісескъ.

Begrüßung, f., салътъціѳне, комплімънтъ.

Begucken, v., прівескъ кѳ кѳріозітате.

Begünſtigen, v., фаворezъ; ажѳтъ, протеgъ; ажлеспескъ; der Zufall begünſtigte den Erfolg, ажтъмплареа а фаворатъ реешітѳл; die Natur hat ihn ſehr begünſtigt, натъра л'а ажѳтатъ фóрте.

Begünſtigung, f., фавóре, фаворъціѳне; ажлеспітъръ.

Begürten, v., ажчінгъ.

Begutachten, v., ажї daъ пъререа; аппробезъ.

Begutachtung, f., пърере, аппробъціѳне.

Begütern, v., ажнавъцескъ, ажвогъцескъ, dotezъ, ажzestrezъ кѳ аверї.

Begütert, part. ші ad., ажнавъцітъ; begütert ſein, съптъ ажнавъцітъ.

Begütigen, v., ажмѳѳезъ, domolескъ, ажмлъпzескъ.

Begütigung, f., ажмѳѳпътъръ, domolітъръ, ажмлъпzітъръ.

Behaaren, v., ажпърошezъ, коперіѳ кѳ перї, девінъ пъросъ.

Behacken, v., чіоплескъ, тъndъ, къръцъ (арворії); сапъ ажціѳръ (плаптеле, віїа, легѳмеле).

Behadern, v., ажстръпцърezъ, акоперіѳ кѳ стрепце.

Behaftet, a., mit etwas —, плінъ, кънрincъ, аттакатъ, ловітъ, сѳпѳсъ, ажкъркатъ; mit Schulden —, ажкъркатъ de даторії; mit dem Fieber —, аппѳкатъ de фріґѳрї.

Behageln, v., ап гріndінезъ, ампле de гріndінъ (кътпъл).

Behagen, v., ам прїеште, ам плаче, ам съфере, ам тікпеште.

Behaglich, a. ші ad., прїінчїосъ, плъкътъ, съфериверъ, комодъ; behagliche Gemüthsſtimmung, диспъсецїне плъкътъ а съфлетълъї.

Behaglichkeit, f., комодітате, прїінцъ, тікпъ.

Behaltbar, a. ші ad., цініверъ, вшоръ de цінътъ аминте.

Behalten, v., цінъ, рецінъ, опрескъ (ла мине); консервъ, пъстрезъ; behaltet es nur, цине; er kann kein Geheimniß bei ſich —, ел пъ пóте цінé секретъ; einen zum Eſſen —, а рецінé ла масъ пе чінева; etwas im Gedächtniß —, цінъ аминте; die Oberhand —, амъ съпретъцїне; das Feld —, репортъ вітторіъ, ап вінгъ; das Recht —, амъ дрептъ, къштігъ, жудеката, процесъл; im Auge —, амъ ап ведере, пъ пердъ din окї; einem die Sünde —, пъ іертъ пъкателе.

Behälter, m., рецінъторіъ, ресервъторіъ (локъ унде се реціне чева).

Behältniß, n., локъ пропріъ de рецінътъ: магазінъ (пентръ мърфї); темніцъ (пентръ фъкъторї de ръъ); котецъ (пентръ порчї) ш. ч. л.

Behaltſam, a., рецініверъ), капаверъ (de a цінé аминте).

Behaltſamkeit, f., факълтатеа de a цінé аминте).

Behammeln, v., мъ фештелескъ.

Behämmern, v., чїокъпескъ, батъ къ чїокапъл.

Behandeln, v., мънъескъ, манінълезъ; тратезъ (мъ портъ вine сéъ ръъ къ чінева); скріъ (деспре унъ овіептъ); търгъескъ; einen ſehr artig —, траттезъ пе чінева къ політецъ; einen Gegenſtand —, мънъезъ унъ овіептъ, скріъ деспре о матеріъ; ſich gut — laſſen, есте траттатеверъ, есте бънъ de къръ.

Behandlung, f., тръттъмънтъ, мънъітъръ, търгъітъръ.

Behändigen, v., амтънъескъ, даъ ап мънъ, пресентъ, трімітъ.

Behang, m., Behänge, f., аттърнътъръ, анінътъръ; (вънът.) врекї плекате.

Behängen, v., аттърнъ, анінъ; тапісезъ, конерїъ, орнъ аттърнъндъ (de пъреці); ein Zimmer mit Bildern —, орнъ о къмаръ къ ікóне; einen Hund —, пънъ о легътъръ пе унъ кане.

Beharken, v., гревлезъ.

Beharnen, v., пішъ, ампле къ пішатъ.

Beharniſchen, v., апкъірацезъ, апзелезъ, амплатошезъ, амврăкъ къ къірасъ, къ zéоъ, къ платошъ.

Beharren, v., стъръескъ, персеверъ, ретънъ статорнікъ (ап опініне); апчеръіческъ; bei ſeinem Beſchluße —, персеверъ ла пропъсъл меъ.

Beharrlich, a. ші ad., стъръіверъ, персеверапте, констапте.

Beharrlichkeit, f., Beharrung, f., стъръінцъ, персеверапцъ, констапцъ; черъікосітате.

Beharſchen, v., апкожескъ, апскорцезъ, фортъ кóжъ, скóрцъ; die Wunde iſt beharſcht, плага с'а апкожатъ, а прінсъ скóрцъ).

Beharzen, v., апръшінезъ, конерїъ къ ръшінъ.

Behauben, v., амъопетезъ, апкъіцезъ, пънъ бопетъ, къіцъ.

Behauchen, v., съпръсъфлъ, контръспіръ.

Behauen, v., чїоплескъ(пéтръ,лемнъ); ретезъ, къръцъ de ратърї (арборії); aus dem Groben —, десгрошъ, чїоплескъ din гросъ.

Behauptbar, a., съсцініверъ.

Behaupten, v., съсцінъ, апъръ, мънъцінъ; ſein Anſehen —, ам съсцінъ автопітатеа; ſeinen Rang, ſeinen Platz —, ам съсцінъ рапгъл, ам мънъцінъ постъл; den Platz —, репортъ вітторіъ; das Schlachtfeld —, ап вінгъ.

Behauptung, f., съсцінере, апърare, аффірмъцїне.

Behausen, v., ꙟпкъсеzȣ, іаȣ ꙟп касъ, ꙟпкȣартіреzȣ (сълъшлȣескȣ).
Behausung, f., ꙟпкъсътȣръ, лȣаре ꙟп касъ; касъ; локȣінцъ; wie gefällt Ihnen diese —? кȣт ꙟцї плаче астъ локȣінцъ?
Behäuten, v., (шел.) ꙟтпелеzȣ, ꙟтвракȣ кȣ пеле.
Behelf, m., скȣzъ, претестȣ, decвінȣіре пефондатъ (прічінȣіре).
Behelfen, sich, v., т'ажȣтȣрȣ, каȣтȣ а тъ скъпа кȣтȣ потȣ, а тъ decвіновъцї кȣ тінчїȣнї; ich weiß mich hierbei nicht zu —, пȣ штіȣ кȣтȣ съ тъ скапȣ; sich mit Lügen —, аллергȣ ла тінчїȣнї; sich kümmerlich —, тръіеште кȣт пóте, тръіеште din тънъ ꙟп гȣръ, de azї пънъ тъне; sich mit der Sprache — können, аре дарȣл ворвіреї; sich mit Reden nicht — können, ꙟї ліпсеште пȣтереа кȣвънтȣлȣї, пȣ штіе а се еспріта.
Behelflich, a. ші ad., претестосȣ.
Behellen, v., Behelligen, v., ꙟпкотоdеzȣ, сȣпърȣ, каdȣ сарчінъ ꙟп спінареа алтȣїа.
Behelligung, f., ꙟпкотоdітате.
Behelmen, v., ꙟпкоіфеzȣ, ꙟпкаскеzȣ, пȣпȣ коіфȣл, каскъ.
Behen, n., кȣкȣвалъ (dȣпъ Лінneȣ) сапопърікъ (плантъ).
Behende, a. ші ad., аџерȣ, іȣте, спрінтенȣ, промптȣ.
Behendigkeit, f., аџерітате, іȣцїте, спрінтеніъ, промтітȣdъ.
Behennuß, f., пȣкъ de Морінга.
Behennußbaum, m., морінга, Guilandila moringea, dȣпъ Лінneȣ; (арвóре ал кърȣїа лемпȣ е таре ші одоріферȣ).
Beherbergen, v., аdъпостеzȣ, ꙟпоспътеzȣ, пріїтескȣ ꙟп касъ, ꙟп оспътъріъ, ꙟп локашȣ.
Beherbergung, f., аdъпостітȣръ.
Beherrschen, v., dominеzȣ, domneскȣ, ꙟтпъръцескȣ, гȣвернеzȣ; ꙟпфрънȣ; man muß sich zu — suchen, требȣе съ те кърмȣештї пе сінецї; ein Land —, domneскȣ песте о цéръ; seine Leidenschaften —, ꙟтї ꙟпфрънȣ патімеле.
Beherrscher, m., domnȣ, domnіторїȣ, сȣверанȣ (стъпъніторїȣ).
Beherrscherin, f., dòmnъ, сȣверанъ.
Beherrschung, f., domniъ, гȣвернȣ, гȣвернетънтȣ, імперїȣ.
Beherzigen, v., іаȣ ла інітъ; есаminȣ, коncideрȣ кȣ аттенцїȣне; diese Wahrheit kann nicht genug beherzigt werden, астȣ аdевърȣ пȣ се пòте лȣа а інітъ ꙟпdестȣл.
Beherzigung, f., коncideръцїȣне матȣръ, лȣаре а інітъ серіòсъ.
Beherzigungswerth, a. ші ad., demnȣ de а се лȣа а інітъ, коncideраверȣ.
Beherzt, a. ші ad., інітосȣ, кȣрацїосȣ, кȣтеzъторȣ, бравȣ; der ist ein beherzter Mann, ъла е ȣп бърватȣ бравȣ; — machen, ꙟпкȣръцеzȣ.
Beherztheit, f., кȣрацїȣ, кȣтеzътȣръ.
Behetzen, v., сȣтȣцȣ, ꙟптърѫтȣ (фéръле).
Behexen, v., ꙟпстрігоіеzȣ, фермекȣ, ꙟпкънтȣ.
Behexung, f., ꙟпстрігоітȣръ, фермекътȣръ, ꙟпкънтъцїȣне.
Behilflich, a. ші ad., ажȣтатівȣ, de ажȣторїȣ; einem bei etwas — sein, ажȣтȣ пе чінева ла чева.
Behilflichkeit, f., ажȣторїȣ.
Behindern, в. Verhindern.
Behner, m., кошаркъ, паперȣ.
Behobeln, v., сȣвцїȣ, петеzескȣ кȣ рѫndéоа (целȣіескȣ).
Behobelung, f., целȣітȣръ.
Beholfen, part. ші ad., ажȣторатъ; ꙟпdетънатікȣ, каре штіе а се ажȣтора.
Beholzen, v., аdкрескȣ, ажȣтȣ крештереа лемпȣлȣї ꙟп пъdȣре; sich —, ꙟпръмȣреzȣ; die Bäume — sich, арворії се ꙟпръмȣрézъ.
Beholzung, f., пъdȣрітȣ (dрептȣ de а тъіа dінтр'о пъdȣре кътъцїтеа требȣінчїòсъ de лемне de арсȣ).
Behör, n., в. Zubehör.
Behorchen, v., аdȣрекеzȣ, аскȣлтȣ пе аскȣнсȣ (ла ȣшъ).
Behörde, f., аȣторітате, dерегъторіъ; трівȣнале, жȣdіче компетінте; аппаратȣ, кȣвенітȣръ; аdресъ;

ich wende mich an seine —, mъ adpecezŭ кътре depeгъторіа компетінте а са; einen Brief an die — abgeben, daŭ епістола dъпъ adpeca ca.

Behörig, в. Gehörig.

Behosen, v., ѧнчòрекŭ, ѧтпанталонезŭ, ѧпісmenezŭ, ѧтбракŭ къ чòречĭ, къ панталонĭ, къ істене; sich —, mъ ѧтбракŭ къ істене.

Behuf, m., требъінцъ, ъсŭ; комоdітате; фолосŭ; скопŭ, фіне; zum Behufe der Armen, ѧп фолосъл місерачілор; zu dessen —, спре ачелŭ скопŭ, фіне.

Behufig, a. ші ad., требъінчĭосŭ, фолосіторĭъ, комоdŭ.

Behuft, part. ші ad., копітатŭ, ъпгіатŭ.

Behüten, v., пъzескŭ, ферескŭ, аппърŭ, протегŭ; паскŭ (къ вітеле ъпŭ локŭ); Gott behüte Dich, Dъmnezeŭ съ те протеце! Behüte Gott! ферéскъ Dъmnezeŭ.

Behüter, m., пъzіторĭъ, пъndарĭъ.

Behutsam, a. ші ad., черкъспеттŭ, пръdінте, превъzъторĭъ, лъторĭъ аmінте; man muß bei der Sache — zu Werke gehen, требъе съ фітŭ черкъспецĭ ѧп каъса аста; — verfahren, ътблъ къ лъаре аmінте.

Behutsamkeit, f., черкъспеццiъне, кіпzъінцъ.

Behütung, f., пазъ.

Bei, prop., ла, лъпгъ, ѧп, пе, съв, къ, ѧп компъсъцĭъне семпіфікъ ко, ѧтпреъпъ, ѧп ъпіре, легътъръ; adv., ка ла, кат, — Tische, ла масъ; — der Kirche, лъпгъ бісерікъ; — guter Gesundheit, ѧп бъпъ съпътате; — meiner Ehre, пе опóреа меа; — meiner Treue, пе лецеа меа; — Strafe, съвŭ пеdéпсъ; eins beim andern, ъпъл къ алтъл; ich bin nicht — Gelde, пъ мі се ѧптъмплъ банĭ; — aller seiner Klugheit ist er doch betrogen worden, къ тòтъ пръdінца са елŭ тотъшĭ фъ ѧпшелатŭ; er ist schon — Jahren, е камŭ бътръпŭ; — Wasser und Brot sitzen, съптŭ кondemnатŭ ла апъ ші пъне; nicht — sich sein, nicht — Verstande sein, пъ пъ е ѧп тòте мінціле; — drei Ellen tief, ка ла треĭ коцĭ adъпкŭ; er ist — weitem besser, елŭ есте мълтŭ шаĭ бъпŭ; — dem Allem, къ тòте астеа; — weitem nicht, нічĭ de кътŭ; — Leibe nicht, нічĭ ѧптр'ъпŭ кіпŭ.

Beian, ad., лъпгъ, апрòпе, ла.

Beiarbeiter, m., коллъкръторĭъ.

Beibehalten, v., консервŭ, цінŭ ла міне.

Beibehaltung, f., консервъцĭъне.

Beibiegen, v., аллътъръ, аккіdŭ; beigebogene Copie, копіъ аккісъ.

Beibinden, v., коллегŭ, легŭ ла ъпŭ локŭ.

Beiblatt, n., съплетъптŭ, фòіъ страорdінаръ, adaосŭ.

Beibote, m., коммесацерĭъ; кърієрŭ лътърале, страорdінарĭъ.

Beibringen, v., аппортŭ, addъкŭ; daŭ; апплікŭ; рапортŭ, чітеzŭ; ѧпсінъескŭ, ѧпсъфлъ; къшъпŭ; Zeugen —, addъкŭ мъртърії; einem Arzenei —, daŭ къїва меdікъмъптŭ; ein Klistier —, апплікŭ, пъпŭ клістірŭ; Gründe —, чітеzŭ сéŭ рапортŭ аргъмінте; einem eine Meinung —, ѧпсъфлъ къїва о опініъне; Furcht —, къшĭъпŭ фрікъ; einem Gift —, daŭ къїва отравъ; einen Stoß —, ѧĭ daŭ о ловітъръ.

Beibringung, f., аппортъцĭъне, dътътъръ; ѧпсінъітъръ; чітъцĭъне.

Beichte, f., конфесіъне, мъртърісіре (de пъкате); zur — gehen, мергŭ ла мъртърісіре; — hören, аскълтŭ мъртърісіреа пъкателор.

Beichten, v., конфесеzŭ, мъртърісескŭ, спъпŭ пъкателе; мъ мъртърісескŭ.

Beichtformel, f., формълъ de конфесіъне.

Beichtgeld, n., denарŭ de конфесіъне.

Beichtiger, m., в. Beichtvater.

Beichtkind, n., пенітінте, пенітентъ, фіĭъл саŭ фіĭа спірітъале (каре се мъртърісеште.)

Beichtstuhl, m., конфесіонарїѹ.
Beichtvater, m., конфесорїѹ, спірітѹале (dѹховнікѹ).
Beichtzettel, m., чертіфікатѹ de мъртѹрісіре.
Beide, a., ѧмвї, amъndoї; einer von beiden, ѹнѹл din doї; alle —, amъndoї; keiner von —, нічї ѹнѹл, нічї алтѹл; zu beiden Seiten, de о парте ші de алта.
Beiderlei, a., de ѧмвї, de amъndoї; — Geschlechts, de ѧмвеле сексе, de ценѹ комѹне.
Beiderseitig, a. ші ad., de ѧмвеле пърцї, ѧмвілътѹрале; речіпрокѹ.
Beiderseits, ad., ѧмвілътѹралмънте, речіпроче.
Beidlebig, a. амфівіѹ; beidlebiges Thier, анімале, амфівіѹ (че тръіеште ѧн апъ ші пе ѹскатѹ).
Beidrehen, v., аппропіїѹ ѧнвъртіndѹ (ла коръвіерї); ресѹческѹ вънтреле (ка съ нѹ ѧнаінтеze корабіа).
Beidrucken, v., коѧмпрімѹ, ѧнтіпъреск ѹ аллътѹреа; пѹнѹ сіцілѹ.
Beidrücken, v., констрінгѹ, м'апропіїѹ костріngъndѹ.
Beidschattig, a., (цеогр.) амфішчіѹ, омѹ кѹ dóъ ѹмвре (локѹіторїѹ ѧн zona фервінте).
Beieinander, ad., ѧмпреѹнъ; — leben, віеzѹ, кѹстѹ ѧмпреѹнъ.
Beierbe, m., коерезітарїѹ, моштеніторїѹ сѹвстітѹтѹ.
Beiessen, v., бѹкатъ меzіъ (че се пѹне ѧнтре фріптѹръ ші пóме.
Beifall, m., аппровъцїѹне (ашъітѹръ), плъчере, апплаѹсѹ; ѧнвоіре; — geben, апплаѹdѹ; seinen — geben, мъ ѧнвоіескѹ.
Beifallen, v., ѧмї віне, ѧмї каde ѧн мінте, ѧн меморіъ; sein Name fällt mir nicht bei, нѹ'мї віне ѧн мінте нѹмеле лѹї; jetzt fällt es mir wieder bei, акѹм ѧмї віне ѧн меморіъ.
Beifällig, a. ші ad., фаворавер ѹ; інчіdінте, ѧнтъмплъторѹ.
Beifallklatschen, n., апплаѹсѹ, аппровъцїѹне прін бътаіъ ѧн палме.
Beifestung, f., чітаdелъ (лътѹрале).
Beifolgen, v., аккомпанеzѹ; аллътѹрѹ, аккіdѹ; ѹрмѹ аллътѹреа; beifolgende Brief, ѹрмътóреа епістолъ аллътѹратъ.
Beifrau, f., коажѹторéсъ (ла о мóшъ).
Beifuge, f., adaocѹ, сѹплемънтѹ.
Beifügen, v., adaogѹ; алліпескѹ; аккіdѹ; ich werde noch ein Wort —, воїѹ маї adaoце ѧнкъ о ворбъ.
Beifügung, f., adaocѹ, adъосетѹръ; аппесѹ, аллътѹрътѹръ.
Beifuß, m., артімісъ, пеліпіцъ (плантъ).
Beigang, m. (монт) мерсѹ лътѹралѹ; вънъ de металѹ лътѹрале.
Beigeben, v., daѹ аллътѹреа, de ажѹторѹ.
Beigebogen, a. ші ad., в. Beibiegen.
Beigehen, v., мергѹ аллътѹреа, сънт аллътѹратѹ; aus beigehenden Papieren, din аллътѹрателе хъртії: sich — lassen, ѧмї трече прін капѹ, кѹтеzѹ; wie kannst Du Dir — lassen das zu thun, кѹм ѧцї трече прін гъndѹ а фаче ачéста.
Beigehend, a. ші ad., аккісѹ, ачі аллътѹратѹ (dокѹмънтѹ).
Beigehilfe, m., adіѹнкт, ажѹторїѹ.
Beigemach, n., кабінетѹ; къмаръ лътѹрале.
Beigenannt, a., прóнѹмітѹ, zісѹ; полекрітѹ.
Beigesell, m., ажѹторїѹ, соцѹ, къмърадѹ.
Beigesellen, v., ассоціеzѹ, коѧнсоцескѹ; мъ ѧнсоцескѹ; мъ ассоціеzѹ.
Beigut, n., пъмънтѹ (мошіъ) аллътѹрале.
Beiher, ad., аколо лънгъ.
Beiherziehen, v. (ла вън.) кondепрindѹ, коѧнвъцѹ (пе ѹнѹ къне тънърѹ лънгъ алтѹл бътрънѹ).
Beihilfe, f., ажѹторѹ, ассістінцъ; ich bedarf Ihrer —, еѹ ам требѹінцъ de ажѹторѹл dтале.
Beiholen, v., addѹкѹ ачі.
Beijagen, n., вънътѹръ, вънатѹ страорdінарѹ.
Beikammer, f., в. Nebenkammer.

Beikarte, f., (ꙟn карт.) карте лътꙋрале, лънгъ adꙋтꙋ̆.
Beikirche, f., філіале, параклісꙋ̆, капелъ.
Beiklang, m., консꙋнетꙋ̆, сꙋнетꙋ̆ лътꙋрале.
Beikleben, v., алліпескꙋ̆, акклеіескꙋ̆.
Beiknecht, m., консервꙋ̆, сꙋбсервꙋ̆.
Beikoch, m., конбꙋкътарїꙋ, сꙋббꙋкътарїꙋ (кꙋптъ).
Beikommen, v., вінꙋ̆ лънгъ; ꙟnапропіꙋ̆; егалезꙋ̆, ажꙋнгꙋ̆ кꙋ, mъ асемънꙋ̆; er wird seinem Bruder nie —, елꙋ̆ nꙋ ва ажꙋнце nічї odатъ кꙋ фрате-съꙋ̆; die Feinde können der Stadt nicht —, inimічії nꙋ се потꙋ̆ апропіа de четате; seinem Schaden —, ꙟmї ꙟndрептꙋ̆ daꙋna.
Beikommend, a. ші ad., ꙋрmъndꙋ̆, venindꙋ̆ аллътꙋратꙋ̆.
Beikraut, n., провісіꙋне de легꙋmъ.
Beikreis, m., (астр.) епічіклꙋ.
Beil, n., секꙋре.
Beilade, f., кꙋтіъ лътꙋрале.
Beilage, f., акклꙋсъ, сꙋплеmънтꙋ̆, фоілетонꙋ̆, фòіъ страорdinаре, adaосꙋ̆; Sie werden aus der — ersehen, веї vedea din акклꙋзъ; die Zeitung hat eine —, жꙋрnалꙋл аре сꙋплеmънтꙋ̆, фоіъ страорdinаръ.
Beilager, n., nꙋнтъ, черемоніъ nꙋпціале.
Beilast, f., (mар.) портаціꙋ, сарчінъ лътꙋрале (іертатъ mарinарілор шервї).
Beiläufer, m., галопінꙋ̆, аллергъторїꙋ, тръпъdъторїꙋ, сервꙋ̆ че се трімітe ꙟnкóчї ші ꙟnколо.
Beiläufig, a. ші ad., inчidinте, лътꙋрале; ꙟnтрéкътꙋ̆, din ꙟnтъmпларе; ка ла; er hat — davon gesprochen, а ворвітꙋ̆ ꙟnтрéкътꙋ̆ деспре ачееа; der Verlust wird — auf tausend Thaler geschätzt, перdереа е стіmатъ ка ла о mіїъ талерї.
Beilehen, n., секꙋріцъ.
Beilegen, v., аллътꙋрꙋ̆, adaогꙋ̆; depꙋнꙋ̆, пꙋнꙋ̆ ла о парте; imпꙋтꙋ̆, аттрібꙋїꙋ; терminꙋ̆; Proben —, аллътꙋрꙋ̆ пробе; einem die Schuld —, imпꙋтꙋ̆ кꙋїва; eine Sache —, терminꙋ̆ трéба, ꙟmпакꙋ̆ трéба; einem einen Spitznamen —, полекрезꙋ̆ пе чінева; (mар.) ꙟndрептꙋ̆ naia dꙋпъ вънтꙋ̆; цінꙋ̆ парте кꙋїва.
Beileid, n., компъсіꙋне, компътіmіре; сimпатіъ.
Beileidsbezeigung, f., kondopinцъ.
Beileidsvisite, f., вісітъ de kondopinцъ.
Beilfertig, ad., фінітꙋ̆ din секꙋре (лемнър.)
Beilförmig, секꙋріфорmꙋ̆.
Beiliegen, v., adzакꙋ̆, adстаꙋ̆, zакꙋ̆, стаꙋ̆ лънгъ; конкꙋлкꙋ̆, mъ кꙋлкꙋ̆ ꙟmпреꙋнъ.
Beiliegend, ad., аллътꙋратꙋ̆, аккісꙋ̆.
Beilkespiel, n., жокꙋ̆ de трꙋкꙋ̆.
Beilken, v., жокꙋ̆ трꙋкꙋ̆.
Beilkraut, n., mъzърікъ кꙋ пъстърї лате (плантъ).
Beim (ꙟn локꙋ̆ de bei dem); nahe — Hause, апрòпе лънгъ касъ.
Beimagd, f., консервъ, консерванте.
Beimeßen, v., аттрібꙋїꙋ, daꙋ̆; ꙟnфрꙋнтꙋ̆, ꙟmпꙋтꙋ̆; einem Glauben —, крезꙋ̆, daꙋ̆ кредінцъ кꙋїва; einem die Schuld —, ꙟmпꙋтꙋ̆ кꙋїва віnа, ꙟnфрꙋнтꙋ̆ пе чінева пентрꙋ вінъ.
Beimessung, f., imпꙋтъцїꙋне.
Beimischen, v., ammестекꙋ̆; dem Weine Wasser —, ammестекꙋ̆ вінꙋ̆ кꙋ апъ.
Beimischung, f., ammестекътꙋръ; легъцїꙋне (ла mеталꙋ̆).
Bein, n., осꙋ̆; кòпсъ; пічїорꙋ̆; die Kälte dringt durch Mark und —, mъ петрꙋnde фрігꙋл пънъ ла осꙋ̆; die Beine aus dem Fleische nehmen, decocezꙋ̆ карnеа, скóтꙋ̆ óселе din карnе; gut auf den Beinen sein, съnтꙋ̆ бꙋnꙋ̆ de пічіóре; nicht gut auf den Beinen sein, nꙋ съnтꙋ̆ бꙋnꙋ̆ de пічіóре; eine Armee auf die Beine bringen, пꙋnꙋ̆ ꙟn пічїòре о арmатъ; einem Kranken auf die Beine helfen, а ꙟnсънътоша пе ꙋnꙋ̆ болnавꙋ̆; einem auf die Beine helfen, факꙋ̆

старea кꙋіва; wieder auf die Beine kommen, ꙟmї ревінꙋ ꙟn фіре, ꙟmї ꙟndрептꙋ сънътатеа, трéва, авереа; sich auf die Beine machen, плекꙋ, іаꙋ dрꙋmꙋл; das heilige —, осꙋл сакрꙋ (осꙋ d'асꙋпра кꙋрꙋлꙋї); Stein und — schwören, жꙋрꙋ пе тоцї zeiї ші cemizeiї; was man nicht im Kopfe hat, muß man in den Beinen haben, dакъ п'аї ꙟn капꙋ, съ аї ꙟn пічїóре.

Beinahe, ad., maї, ка ла, кам, п'ачі; er wäre — gefallen, п'ачі ера съ кадъ.

Beinähnlich, a., осіфортꙋ.

Beiname, m., пропꙋме, полікръ.

Beinarbeiter, m., лаворъторїꙋ ꙟn осꙋ.

Beinartig, a. ші ad., ососꙋ, de калітате осінъ.

Beinasche, f., чепꙋшъ de óсе.

Beinbohrer, m., сфреdелꙋ de ꙟnгъꙋрітꙋ óсе.

Beinbrecher, m., вꙋлтꙋрꙋ, акілъ осіфрънгъ (пасере).

Beinbruch, m., фрънтꙋръ de осꙋ.

Beinbrüchig, a., осіфрънтꙋосꙋ (челꙋ че аре ꙋпꙋ осꙋ саꙋ пічорїꙋл фрънтꙋ).

Beinchen, n., осчїорꙋ, пічїорꙋшꙋ.

Beindrechsler, m., стрꙋгарїꙋ ꙟn осꙋ.

Beinern, a., de осꙋ.

Beinerzeugung, f., осіфікъцїꙋне.

Beinfäule, f., каріъ ꙟn осꙋ.

Beinfeile, f., (хір.) ꙋпꙋ фелїꙋ de пілъ кꙋ каре хірꙋрцїї пілескꙋ óсе.

Beinfisch, m., острачеꙋ (пеште).

Beinfolter, f., тортꙋръ de пічїорꙋ, ꙋпꙋ інстрꙋмънтꙋ кꙋ каре ꙟnкълца пе тортꙋрънzії.

Beinfraß, m., в. Beinfäule.

Beinfügung, f., артікꙋлъцїꙋне, ꙟmпреꙋпареа óселор, (анат.) сімфісъ.

Beingerippe, n., скелетꙋ.

Beingeschwulst, f., } ꙟmфлътꙋръ ла
Beingewächs, n., } осꙋ, есостесъ.

Beingras, n., антерікъ осіфрънгъ.

Beinharnisch, m., кꙋірасъ, zéоъ (пентрꙋ пічїорꙋ).

Beinhart, a. ші ad., таре ка осꙋл.

Beinhaus, n.. осарїꙋ, осъріъ.

Beinhaut, f., } пеліостъ (анат.)
Beinhäutchen, n., } пеліцъ че аккопере осꙋл.

Beinheil, n., остеоколъ, (фелїꙋ de матеріъ петрóсъ крезꙋтъ odinióръ бꙋпъ а ꙟnтърі óселе).

Beinhöhle, f., ꙟmбꙋкътꙋръ de óсе.

Beinholz, n., } леꙋштéпꙋ (плантъ).
Beinhülsen, f., }

Beinicht, a. ші ad., осїїꙋ; осіфортꙋ, ка осꙋл.

Beinig, a. ші ad., ососꙋ, осꙋтꙋ, провъzꙋтꙋ кꙋ óсе; кꙋ пічїóре.

Beinkleider, n. pl., панталонї, ісmене, брачї.

Beinknopf, m., } (анат.) кondілꙋ, ешітꙋръ, крескътꙋръ de
Beinknoten, m., } óсе.

Beinkrebs, m., (хір.) кангренъ de осꙋ.

Beinlade, f., (хір.) інстрꙋмънтꙋ de а ашеzа осꙋлꙋ, пічїорꙋл скріптітꙋ, фрънтꙋ.

Beinleder, n., пеле de къптꙋшéлъ (кꙋрел.).

Beinlos, a. ші ad., decocатꙋ, фъръ óсе.

Beinmark, n., мъdꙋвъ.

Beinnaht, f., кꙋсътꙋръ de осꙋ.

Beinschellen, f. pl., фéре, легътꙋръ; einem — anlegen, а пꙋне пе ꙋпꙋл ꙟn фéре.

Beinschraube, f., машінъ, інстрꙋмънтꙋ de тортꙋратꙋ пічїóреле.

Beinschwarz, n., негріме de осꙋ, негрімеа de фꙋмꙋ (пікт.)

Beinspath, m., ꙟmфлътꙋръ ла пічїорꙋл калꙋлꙋї.

Beinöl, n., олеїꙋ de осꙋ.

Beinwaare, f., осъріъ, марфъ de óсе.

Beinweh, n., (med.) остеокопіъ, dꙋрере de óсе.

Beinwell, n., остеоколъ (пéтръ).

Beinwunde, f., плагъ, ранъ ла пічїорꙋ.

Beiordnen, v., коорdінꙋ.

Beiordnung, f., коорdінъцїꙋне.

Beipferd, m., калꙋ лътꙋралꙋ, неꙟnхъматꙋ (поволнікꙋ).

Beipflichten, v., ашеескꙋ, аппровꙋ, сꙋскріꙋ, тъ ꙟnвоіескꙋ кꙋ, съптꙋ

de опiнiѕnea кѕiва; ich pflichte euch bei, тъ ꙟнвоiескѫ кѕ опiнiѕnea D-тале, съптѫ de пъреpeцi.

Beipflichtung, f., аппробъцiѕne, ашеъцiѕne.

Beirath, m., консiлiѫ, сфатѫ.

Beirathen, v., сфътѕескѫ.

Beirechnen, v., в. Zurechnen.

Beisammen, ad., ꙟтпреѕnъ; dicht —, констрiншi, ꙟndесѕiцi; wir sitzen zu eng —, шedemѫ преа констрѫншi; — schlafen, kondormѫ, конкѕлкѫ, кѕлкѫ ꙟтпреѕnъ.

Beisaß, m., ziлéрiѫ, пълтарiѕ, локѕiторiѕ неашеzатѫ, фъръ къпътъiѕ.

Beisatz, m., adъоцiтѕръ, addiцiѕne, сѕплетъптѫ, аппѕсъцiѕne.

Beischießen, v., контрiбѕiѕ, daѫ ажѕторiѕ ꙟn банi; ich habe meinen Theil beigeschossen, eѫ amѫ контрiбѕiтѫ партеа mea.

Beischlaf, m., колокѕiнцъ марiтале, ꙟтпреѕnътѕръ трѕпéскъ; коiтѫ; uneheliche —, конкѕбiнацiѕ, траiѕ кѕ цiiтóре.

Beischläfer, m., конкѕлкъторiѕ, kondormiторiѕ, соцѫ de патѫ.

Beischläferin, f., конкѕлкъторéсъ, kondormiторéсъ, сòцъ de патѫ; uneheliche —, конкѕбiнъ, цiiтòре.

Beischlag, m., монетъ фалсъ.

Beischlagen, v., adaогѫ, аллътѕрѫ; тъ ꙟнвоiескѫ; imiтѫ.

Beischließen, v., ꙟнкidѫ; addaогѫ, аллътѕрѫ.

Beischluß, m., iнклѕсъ, скрiсóре аллътѕратъ.

Beischlüssel, m., кеiъ фалсъ, кеiъ хоцéскъ.

Beischreiben, v., аскрiѫ, скрiѫ, аппотеzѫ пе марцiне, аппостiлеzѫ.

Beischreiben, n., аппостiлѫ.

Beischreiber, m., конскрiiторiѕ, adiѕnктѫ.

Beischuß, m., контрiбѕцiѕne.

Beisegel, n., (мар.) вънтреа лътѕрале.

Beisein, n., пресiнцъ, афларе de фацъ; in meinem —, ꙟn пресiнца, ꙟn фiiнца mea de фацъ.

Beiseit, Beiseite, ad., Beiseits, de о парте, ла о парте, ꙟнлътѕреа; etwas bei Seite setzen, пѕнѫ чева ла о парте; bei Seite ziehen, трагѫ ла о парте; bei Seite treten, тъ трагѫ ла о парте; alle Scham bei Seite setzen, а пѕне ла о парте тòтъ рѕшiнеа; Scherz bei Seite, глѕма ла о парте, фъръ глѕмъ.

Beiseitesetzung, f., ѕiтѕръ, пѕнере ла о парте, ꙟнлътѕраре, тречере кѕ ведереа; mit — meines eigenen Vortheils, кѕ ꙟнлътѕрареа iнтересѕлѕi меѫ.

Beisetzen, v., коллътѕрѫ, аллътѕрѫ, пѕнѫ лънгъ сéѫ аллътѕреа; eine Leiche —, ꙟтмортъптѫ аллътѕрé. die Segel —, dестindѫ вънтрелеле.

Beisetzung, f., коллътѕраре; ꙟтмортъптъцiѕne.

Beisetzwort, n., епiтетѫ.

Beisichtig, a. шi ad., мiопсѫ, скѕртѫ възъторiѕ.

Beisitz, m., шеziѕ лътѕрале.

Beisitzen, v., ассiстѫ, ашшеdѫ, съптѫ фацъ, шеdѫ лънгъ, шеdѫ аллъторé.

Beisitzer, m., ассесорiѕ, ашеzъторiѕ.

Beispiel, n., ессемплѕ; zum —, пентрѕ ессемплѕ; ein — an einem nehmen, iаѫ ессемплѕ dела алтѕл.

Beispiellos, a. шi ad., фъръ ессемплѕ, фъръ пъреке, неаѕziтѫ, страорdiнарiѕ.

Beispiellosigkeit, f., фъръ-ессемплiтате.

Beispringen, v., einem —, вiнѫ, сарѫ ꙟнтр'ажжѕторiѕ, ажжѕтѫ; сѕбвiнѫ.

Beißel, m., dалтъ, ръzѕшѫ.

Beißen, v., тѕшкѫ, (кѕ dinцiї); пiшкъ (пѕречеле, пiперѕл); тъ тѫнкъ (пелеа); тъ рòde, тъ тѕстръ (кѕцетѕл); ich kann die Rinde nicht —, еѫ нѕ почѫ рòde кòжа; es beißt mich auf der Haut, тъ тънкъ пелеа; der Wein beißt im Halse, вiнѕл тъ ꙟннéкъ; die Zähne zusammen —, клънцънескѫ, стрiнгѫ dinцiї; sich in die Zunge —, ꙟтi тѕшкѫ лiмба; weder zu —, noch zu brocken haben, мòре de фòме; in's Gras —, тънкъ

мъмънтъл de сѫтъ елѣ, мóре; ein todter Hund beißt nicht, е мóртъ фе́ра, 'і с'а дѫсѣ вепінъл; се дитретъшкъ, се тъпънкъ (кънії); се тъпънкъ о́тепії.

Beißend, a. ші ad., тѫшкъторіѫ, тѫшкъндѣ; шішкъторіѫ, пішкъндѣ; аттіпгъторіѫ (кѫ ворве).

Beißig, a. ші ad., тѫшкъчіосѣ, тордаче.

Beißigkeit, f., тѫшкътъръ; тъпкъріне.

Beißker, m., пеште пітікѣ.

Beißkorb, m., ботніцъ (че се пѫне дп гъра ѫнъї аnітале).

Beißzahn, m., дінте інчісівѣ, тъіеторіѫ.

Beißzange, f., клеште.

Beistand, m., ажжѫторіѫ, ассістінцъ; ажжѫтъторіѫ, ассістінте; гесhtliche —, адвокатѣ, прокѫраторе.

Beiständer, m., ассістінте, ажжѫтъторіѫ.

Beistandsgelder, n. pl., сѫвсідіѣ, ажжѫторіѫ дп банї.

Beistechen, v., пѫпѣ аллътъре́, вагѣ; stecken Sie Geld bei, іацї банї, пѫнецї банї дп посѫнаріѫ; вагѣ, дпфѫндѣ дп темніцъ.

Beistehen, v., ассістѣ, ажжѫтърѣ, стаѣ дп ажжѫторіѫ; den Armen —, ажжѫтѣ пе місъраčї; einer Frau in Kindesnöthen —, тошескѣ пе о фетеіъ; so wahr, wie mir Gott beistehe! аша съ'мї ажжѫте Dѫmnezeѣ!

Beisteuer, f., контрівѫціѫне, ажжѫторіѫ дп банї; сѫвенціѫне; колеттъ; елетосінъ, потапъ; eine — sammeln, факѣ о колеттъ.

Beisteuern, v., контрівѫіѫ, іаѣ парте ла спесе, даѣ о сѫтъ о́рекаре пентрѫ келтѫіелї котѫне.

Beistimmen, v., аппробѣ; конспіцѣ, конценсѣ; тъ ѫнескѣ, тъ дпвоіескѣ кѫ опініѫнеа кѫіва.

Beistimmung, f., конспіцінтъ, конценсѣ, аппровъціѫне.

Beistrich, m., віргѫлъ, коттъ.

Beistrom, m., ріѣ коллътъраде, ратъръ д'ѫнѣ ріѣ.

Beistück, n., вѫкатъ лътъраде, піесъ адъогатъ; (тъч.) вѫкатъ de карне простъ адъогатъ ла чеа вѫнъ.

Beitasche, f., посѫнаріѫ лътъраде.

Beitaue, m., (мар.) фѫніѣ лътъраде de наіъ.

Beithun, v., аскѫндѣ, пѫнѣ ла пъстраре; ſich —, тъ дпсінѫіѫ.

Beitisch, m., тасъ лътъраде, а дóа тасъ.

Beitrag, m., контрівѫінцъ, ажжѫторіѫ; контінцентѣ, парте; адѫнътъръ de дарѫрї; Jeder gibt seinen —, верѣ каре дші дъ контінцентъл, партеа са.

Beitragen, v., контрівѫіѫ, даѣ, ажжѫтъреzѣ; іаѣ, пріндѣ парте ла о дape.

Beitreiben, v., тънѣ, гонескѣ (вънатъл); die Steuern —, адѫнѣ, стрінгѣ контрівѫціѫнеа, дареа; eine Schuld —, скотѣ дъторіа.

Beitreibung, f., тънътъръ, гонітъръ де вънатѣ; ессекѫціѫне, стрінсъръ де дape; скосъръ де дъторіі.

Beitreten, v., einem —, ціпѣ кѫ чева; трекѣ, тъ даѣ дп партеа кѫіва; іаѣ партеа кѫіва; тъ ѫнескѣ кѫ чінева; дптрѫ; einer Meinung —, тъ ѫнескѣ кѫ о пърере; der gerechten Sache —, ціпѣ кѫ каѫса чеа дрéптъ; einer Gesellschaft —, інтрѫ дптр'о соціетате.

Beitritt, m., акконсімцімънтѣ; аппровъціѫне; ѫніре кѫ .., дптраре дп .., тречере дп ..

Beiurtheil, n., сентінцъ, хотъръре деспре ѫнѣ пѫнтѣ де контроверсъ; сентінцъ дптредокторіѫ.

Beivormund, m., тѫторе, епітропѣ лътъраде, сѫррогатѣ.

Beiwache, f., вівоакѣ, гардъ де нóпте, гардъ де ресервъ.

Beiwagen, m., тръсѫръ, карѣ страорdінаріѫ, лътъраде.

Beiweg, m., кале лътъраде, кале де педестрії (пе лънгъ чеа маре).

Beiweib, n., в. Nebenweib.

Beiweitem, ad., кѫ мълтѣ маї (мълтѣ сѫѣ пѫцінѣ); er ist — größer als sein Bruder, елѣ е мълтѣ маї дналтѣ де кътѣ фрателе съѫ; er

ist — nicht so gelehrt шчл., елъ е къ тълтъ маї пъцінъ доктъ шчл.
Beiwerfen, v., adaorъ, арънкъ лънгъ.
Beiwerk, n., в. Nebenwerk.
Beiwickeln, v., ѧнвълескъ лънгъ.
Beiwohnen, v., коплокъіескъ; ассістъ, съптъ фацъ (ла о adъnape); einem Weibe —, тъ кълкъ къ о фетеїъ, локъіескъ къ о фетеїъ; ehelich —, тъ ѧтпреънъ къ о фетеїъ; der Predigt —, ассістъ, съптъ фацъ ла предікъ.
Beiwohnung, f., коллокъінцъ; ассістінцъ, пресінцъ; актъ карнале, ѧтпреънаре трънéскъ къ о фетеїъ.
Beiwort, n., (грам.) ажжеттівъ, епітетъ.
Beiwörtlich, a. ші ad., ажжеттіверъ.
Beizählen, v., аппътеръ; сокотъ ѧнтре ..; пънъ ла пътеръ.
Beizbrühe, f., лікоръ корозівъ; аргъсалъ.
Beize, f., корросіъне, тъчеръцїъне; аттоітъръ, аргъсéлъ; (ла вънът.) вънътъръ къ пасерї ѧнвъцате (къ фалконї).
Beizen, v., корродъ, тъчеръ, аттоїъ; аргъсескъ, тъвъческъ; вънезъ (къ пасерї деприпсе).
Beizeichen, n., контръмаркъ, контръсетнъ.
Beizeichnen, v., контръмаркъ, контръсетнезъ.
Beizeiten, ad., ла тімпъ, тімпъріъ, къръндъ; ich bitte Sie — zu kommen, те рогъ віно ла тімпъ.
Beizimmer, n., кавінетъ, къмаръ лътърале.
Beizkraft, f., пътере корросівъ.
Beizkufe, f., аргъсіторїъ, васъ de аргъсітъ.
Beizoll, m., вамъ страордінаръ.
Beizvogel, m., пасере ръпітòре, вънътòре.
Beizwasser, n., апъ корросівъ, апъ таре.
Bejagen, v., вънезъ; einen Wald —, вънезъ ѧнтр'о пъдъре.
Bejahen, v. ашеескъ, зікъ аша; аффірмъ, ѧнкредінцъ.
Bejahend, a. ші ad., ашеъндъ, аффірмъндъ, ѧнкредінцъндъ; аффірмънте, ѧнкредінцънте, ашеънте; аффірмътівъ, ѧнкредінцътівъ; bejahende Meinung, пърере аффірмътівъ; bejahender Satz, пропъсецїъне аффірмъндъ.
Bejahrt, a., ѧнапітъ, ѧннаінтатъ ѧн върстъ, вътрънъ.
Bejahung, f., аффірмъцїъне, ашеъцїъне.
Bejahungsweise, ad., ѧн модъ аффірмътівъ.
Bejammern, v., деплънгъ, коплънгъ; es ist zu —, daß .., е лъкръ de плънсъ, къ ..
Bejammernswerth, Bejammerungswürdig, a. ші ad., деплънціверъ, demnъ de плънсъ; деплораверъ.
Bejauchzen, v., іъбілезъ, іоескъ, кіъескъ; прітескъ къ аккіетъцїъне, къ стрігъте de io! de іоха!
Bekacken, v., ѧнкакъ, ѧтплъ къ къкатъ; къфърескъ.
Bekalken, v., ѧнвъръескъ, ѧнкалчінъ.
Bekalmen, v., (мар.) стаъ ла adъпостъ, стаъ пе локъ пе маре din ліпса вънтълъї.
Bekämpfen, v., комватъ; ѧнфрънъ пасіъніле.
Bekämpfer, m., комвътъторїъ, лъптъторїъ.
Bekämpfung, f., вътаіъ, лъптъ; ѧнфрънътъръ de пасіънї.
Bekannt, a. ші ad., къноскътъ, штіътъ, поторїъ; пъблікъ; фаміліаре, інтімъ; челебръ, фъімосъ, diese Geschichte ist —, історіа, фапта аста, есте къноскътъ; die Nachricht ist schon —, астъ штіре есте кам пъблікъ; ich bin mit ihm — geworden, амъ фъкътъ къноштінцъ къ дѫнсъл; — machen, факъ къноскътъ; пъблікъ; sich — machen, тъ факъ къноскътъ; sich mit einem — machen, факъ къноштінцъ къ чінева; sich mit einer Sprache — machen, ѧнвъцъ а кънòште о лімбъ, ѧтї ѧнсъшескъ къноштінца ънеї лімве; — machen, девінъ пъблікъ, къштігъ репъте, репъ-

тъцїѕне; als — annehmen, пресѕппѕнѕ̆ de кѕноскѕтѕ̆.

Bekannte, m. ші f., кѕноскѕтѕ̆, кѕноскѕтъ; amікѕ̆, amікъ; wir sind alte —, noї съптем кѕноскѕцї, amічї векї.

Bekanntheit, f., поторітате.

Bekanntlich, a. ші ad., рекѕноскѕтѕ̆; прекѕм есте штіѕтѕ̆, кѕм штіе тóтъ лѕмеа; er ist — reich, елѕ̆ е авѕтѕ̆ кѕм е штіѕтѕ̆.

Bekanntmachung, f., пѕблікъцїѕне, ꙟнштіінцаре, потіфікъцїѕне.

Bekanntschaft, f., кѕноштінцъ, amічіцїъ, фаміліарітате; — mit Jemandem machen, факѕ̆ кѕноштінцъ кѕ чінева; sehr vertraute — mit einem haben, am мѕлтъ фаміліарітате кѕ чінева.

Bekanten, v., ꙟмтѕкезѕ̆, факѕ̆ мѕке.

Bekappen, v., ꙟнкъчіѕлѕ̆, ꙟнкоіфезѕ̆, ꙟнкѕкѕїѕ; ретезѕ̆ (арборї).

Bekehrbar, a. ші ad., ре'нторнаверѕ̆, de 'нторсѕ̆, конвъртіверѕ̆ (чел че се пóте ре'нтòрче ла о релеціѕне).

Bekehren, v., ꙟнторкѕ̆, конвъртескѕ̆; аббатѕ̆ (дела ръѕ̆ ла біне, дела пъгъністѕ̆ ла крештіністѕ̆).

Bekehrer, m., конвъртіторїѕ, місіонарїѕ, омѕ̆ апостолікѕ̆; der Heidenbekehrer Paulus, Апостолѕл цінтелор (нéмѕрілор), пъгънілор.

Bekehrung, f., ꙟнтòрсъмънтѕ̆, конвъртъмънтѕ̆.

Bekehrungsanstalt, f., інстітѕтѕ̆ de пропагандъ.

Bekehrungseifer, m., zелѕ̆ пропагандістікѕ̆.

Bekehrungsgesellschaft, f., сочіетате de пропагандістї.

Bekehrungssucht, f., проселітістѕ̆.

Bekeilen, v., ꙟмпънѕ̆, ꙟнцепънескѕ̆ кѕ пене (de лемнѕ̆).

Bekennen, v., мъртѕрісескѕ̆; дескоперїѕ адевърѕл; рекѕноскѕ̆; аккѕсѕ̆, пърескѕ̆; der Verbrecher hat nichts bekannt, кріміналѕл н'а мъртѕрісітѕ̆ німіка; er hat sich zu dem Kinde bekannt, с'а рекѕноскѕтѕ̆ de татъ ал ачестѕї копілѕ̆; Gott seine Sünden —, мъртѕрісескѕ̆ лѕї Dѕмнезеѕ̆ пъкателе; auf einen —, пърескѕ̆ пе чінева; sich zur Unterschrift —, ꙟшї рекѕнòште сѕскріпцїѕнеа (іскълітѕра); sich zur christlichen Lehre —, мъртѕрісескѕ̆ релеціѕнеа крештінéскъ.

Bekenner, m., мъртѕрісіторїѕ, конфесорїѕ.

Bekenntniß, n., мъртѕрісіре, декїъръцїѕне; eidliche —, декїъръцїѕне кѕ жѕръмънтѕ̆.

Bekichern, bekickern, v., pidѕ̆ ꙟн пѕмнї, кікотезѕ̆ ꙟнтр'аскѕнсѕ̆.

Bekielen, v., ꙟмпънѕ̆ кѕ пене (de гѫскъ ѕн фортепіанѕ̆).

Beklagen, v., долезѕ̆, плънгѕ̆, деплънгѕ̆, деплорѕ̆ (пе чінева); компътімескѕ̆, мі е мілъ; мъ плънгѕ̆ (de чінева); sich bei einem über etwas —, мъ плънгѕ̆ ла чінева de чева.

Beklagenswerth, Beklagenswürdig, a., деплòраверѕ̆, деплънсѕ̆, demнѕ̆ de плънсѕ̆.

Beklagte, m. ші f., пърътѕ̆, пърътъ; аккѕсатѕ̆, аккѕсатъ; ꙟнвінѕітѕ̆, ꙟнвінѕітъ.

Beklammern, v., ꙟнтърескѕ̆, ꙟнцепенескѕ̆ кѕ скóве; афферезѕ̆; мъ аппѕкѕ̆ кѕ мъна, стрінгѕ̆ кѕ мъна.

Beklatschen, v., апплаѕдѕ̆; ворвескѕ̆ ръѕ̆ de чінева, флекърескѕ̆,

Beklatschung, f., апплаѕдътѕръ.

Beklauben, v., чіѕгѕлескѕ̆, лінгѕ̆.

Bekleben, v., акклеіескѕ̆, алліпескѕ̆; ꙟнклеіескѕ̆.

Beklecken, v., пътезѕ̆, мънжескѕ̆, фештелескѕ̆.

Bekleiden, v., ꙟнвестмънтѕ̆, ꙟмбракѕ̆; аккоперїѕ кѕ..; тапісезѕ̆, ꙟнвълескѕ̆; mit Marmor —, ꙟнкрѕстѕ̆, ꙟмбракѕ̆ кѕ мартѕръ; ein Amt —, ꙟмбракѕ̆ ѕн оффічіѕ̆, administрѕ о дерегъторіъ; einen mit einem Amte —, пѕнѕ̆ пе чінева ꙟн дерегъторіъ.

Bekleidung, f., ꙟнвестмънтаре, ꙟмбръкъмънтѕ̆; къптѕшéлъ (корабіъ); administраре (оффічіѕ̆); мѕрѕітѕръ, тенкѕіéлъ (пърете); тінзътѕрї (кѕ каре се орнéзъ каса).

Bekleistern, v., ꙟнклеіескѕ̆, алліпескѕ̆.

Beklemmen, v., стрінгѕ̆, аппъсѕ̆; ꙟн-

клештезȣ̆; стрімторезȣ̆; das beklemmt mein Herz, ачéста ꙟмї аппасъ, ꙟмї рȣпе inima; in beklemmten Umständen sein, сȣнт стрімторатȣ̆.

Beklemmung, f., ꙟнклештетȣръ; стрѫнсȣръ, рȣптȣръ, аппъсътȣръ, греȣтате de inimъ, de пептȣ̆.

Beklettern, v., мъ сȣїȣ акъцъръndȣмъ.

Beklommen, a. ші ad., кȣ inima ꙟнклештатъ, фръптъ; стрімторатȣ̆.

Beklopfen, v., токȣ̆, батȣ̆ decȣ̆, чокънескȣ̆.

Beklügeln, v., крітікȣ̆, eccaminȣ̆, чепсȣрȣ̆ софістікъndȣ̆; факȣ̆ пе doктȣл eccaminъndȣ̆, жȣdекъndȣ̆ о каȣсъ; мъ сфътошескȣ̆.

Beklunkern, v., ꙟнстрепцезȣ̆, ꙟмплȣ кȣ стрепце.

Bekommen, v., апчептȣ̆, капътȣ̆, пріімескȣ̆; мерȣїȣ; er hat einen Schuß —, л'аȣ̆ ꙟмпȣшкатȣ̆; Knospen —, ꙟмбобочеште; Blätter —, ꙟнфрȣnzеште; Wurzel —, прinde ръdъчінъ; Risse —, крéпъ; meine Frau hat ein Kind —, невaста меа а фъкȣтȣ̆ ȣнȣ̆ копілȣ̆; eine Krankheit —, кadȣ̆ ꙟн бòлъ; er hat das Fieber —, ла прінсȣ̆ фрігȣріле; er hat Lust —, іа венітȣ̆ воіа бȣнъ; Zähne —, есȣ̆ dinцїї; Junge —, пȣіеште; kann man es zu sehen —? пòте се вedea, de възȣт е? zu Gesicht —, въdȣ̆; es ist zu —, се пóте къпъта; семніфікъ, сервеште спре біне сéȣ̆ ръȣ̆; das bekommt mir wohl, ачéста ꙟмї сервеште спре біне; wohl bekomme es Euch! съ въ фіъ de біне! das Bad wird ihm gut —, ва съ'ї пріїаскъ баіа; es hat ihm schlecht —, нȣ і а къzȣтȣ̆ біне.

Bekorken, v., астȣпȣ̆, ꙟndопȣ̆ (флашеа).

Beköstigen, v., нȣтрескȣ̆; ꙟнтрецінȣ̆, daȣ̆ de мънкатȣ̆, оспетезȣ̆; in diesem Wirthshause wird man schlecht beköstigt, ꙟн астъ оспътъріъ бȣкателе сънт реле.

Beköstigung, f., нȣтрітȣръ, оспътътȣръ, demънкатȣ̆, віптȣ̆.

Bekotzen, v., аскȣіпȣ̆.

Bekräften, } v., ꙟмпȣтерескȣ̆; ꙟн-
Bekräftigen, } търескȣ̆; adeверескȣ̆; ассекȣрȣ̆, конфірмȣ̆, веріфікȣ̆.

Bekräftigend, a., ꙟнтъріndȣ̆, веріфікъndȣ̆,

Bekräftigung, f., ꙟнтърітȣръ; adeверіре, веріфікъцїȣне.

Bekränzen, v., ꙟнгірлandezȣ̆, ꙟнкȣнȣнезȣ̆, ꙟнкоронезȣ̆ (кȣ флорї); ꙟнчінгȣ̆ кȣ гірлandъ, кȣ кȣнȣнъ de флорї.

Bekränzung, f., ꙟнгірлandътȣръ, ꙟнкȣнȣнътȣръ.

Bekratzen, v., скарпінȣ̆; сгъріїȣ.

Bekrauten, v., ꙟмбȣріонезȣ̆, коперїȣ кȣ бȣріене.

Bekreiden, v., ꙟнкредезȣ̆, албескȣ̆ кȣ кредъ.

Bekreisen, v., (въпът.) ꙟнкȣнцїȣрȣ̆ о пъdȣре.

Bekreuzen, } v., факȣ̆ крȣче, ан-
Bekreuzigen, } нотȣ̆ кȣ семнȣл крȣчеї; ꙟнкрȣческȣ̆; ꙟнкрȣчішезȣ̆.

Bekriechen, v., ме тѫръскȣ̆.

Bekriegen, v., портȣ̆ бътаіъ ꙟн контра ....; мергȣ̆ кȣ арме асȣпра ....; комбатȣ̆.

Bekrippen, v., einen Teich, ꙟнтърескȣ̆ кȣ гратіъ, кȣ лéсъ (de парї ші нȣіеле); факȣ̆ о стабілъ (zъгасȣ̆).

Bekritteln, v., крітікȣ̆, чепсȣрȣ̆.

Bekritzeln, v., ꙟнпістрезȣ̆; скріȣ̆ ръȣ̆.

Bekrönen, v., ꙟнкоронȣ̆.

Bekrusten, v., ꙟнкрȣстȣ̆, ꙟнскорцȣ̆, ꙟнкожескȣ̆; sich —, се скорцішéзъ, се кожеште, се ꙟнкрȣстъ.

Bekümmern, v., ꙟнтрістȣ̆, аттрістȣ̆, сȣпърȣ̆, мъхнескȣ̆ (пе чінева); къшȣнȣ̆ гріжъ, сȣппъраре, пъсȣ̆ (кȣїва); секȣестрȣ, пȣнȣ̆ сȣб секȣестрȣ; сȣппърȣ̆; sich —, мъ аттрістȣ̆, мъ сȣппърȣ̆, мъ мъхнескȣ̆; ꙟмї пасе; sich um etwas —, ꙟмї пасъ de чева, мъ ꙟнгріжескȣ̆ de чева; bekümmert euch nicht um mich, нȣ'цї пасе de mine, съ нȣ те ꙟнгріжештї de mine; bekümmere dich um dich, везї de тіне; bekümmert euch nicht um un-

gelegte Eier, nъ те лега ъnde nъ те dòpe, nъ'цĭ въга лінгъра ъnde nъ'цĭ ферве òла; er bekümmert sich um Alles, елъ пòртъ гріже стръіne.

Bekümmerniß, f., аттрістъцiъne, ѫнтрістаре, тъхнічіъne, съппъраре; пъсъ; гріжъ.

Bekümmert, a. ші ad., аттрістатъ, ѫнтрістатъ, тъхнітъ, съппъратъ, ѫнгріжатъ; къ пъсъ.

Bekunden, v., (ѫн лецĭ) спънъ.

Beküssen, v., сърътъ, пъпъ decъ ші търънтъ, daъ сърътърĭ тълте.

Belächeln, v., сържdъ de чева; ржнжескъ.

Belachen, v., ржdъ de чева.

Belachenswerth, a. pidікълъ, demnъ de a фі лъатъ ѫн ржсъ.

Belacken, v., аллъстръескъ, daъ лъстръ.

Beladen, v., ѫнкаркъ; ѫнсарчінъ, ѫтповъръ; mit Schulden —, ѫнкъркатъ de деторіĭ.

Beladung, f., ѫнкъркътъръ, ѫнсърчінътъръ.

Belagerer, m., ѫтблокъторъ, accediaторъ, ѫнкъпцiъръторъ, ѫтпресъръторъ.

Belagern, v., ѫтблокъ, acediъ, ѫтпресоръ, ѫнкъпцiъръ (четатеа); табъръ (ѫн цiъръ); съпъръ къ черерĭ; seine Gläubiger — ihn täglich, креdіторіĭ ѫл съпъръ пе тóтъ zіòa.

Belagerte, a. ші ad., ѫтблокатъ, accediатъ, ѫтпресъратъ, ѫнкъпцiъратъ.

Belagerung, f. ѫтблокаре, acedieтъръ, ѫтпресъръtъръ; acediъ.

Belagerungsgeschütz, n., тъпърĭ, канòне марĭ, de acediатъ.

Belagerungskunst, f., артъ de acediатъ, de ѫтпресъратъ.

Belang, n., кътіme; імпортанцъ, ѫнсемнътате, консекъінцъ; das ist von geringem —, аста е de пъцінъ ѫнсемнътате.

Belangen, v., einen —, трагъ, кіемъ ла жъdекатъ; ѫн кът с'атінце, прівеште; was mich belangt, ѫн кът с'атінце de mine, ѫн кът прівеште ла mine, ѫн кът пентръ mine, din партеа mea.

Belangung, f., кіемъцiъne, трацере ла жъdікатъ.

Belappen, v., ein Gehölz —, ѫнчінгъ о пъdъріче къ плъші; ѫнтіndъ плъшіле ѫн цiъръл ъnорĭ тъфе (ла вънът.)

Belassen, v., ласъ къm а фостъ.

Belasten, v., ѫнсарчінъ, ѫнкаркъ.

Belästigen, v., съпъръ, inкomodezъ, шedъ ѫн спінареа къіва.

Belatten, v., ѫнлъцъескъ, батъ лацĭ.

Belattung, ч., ѫнлъцъітъръ.

Belauben, v., ѫнфръnzескъ, ѫнфоіескъ; dъ фръnze, фоіĭ, (арборіĭ.)

Belaubt, a., ѫнфръnzітъ, ѫнфоітъ, тъфосъ; der Baum ist nicht sehr —, nъ преа е ѫнфръnzітъ арбореле.

Belaubung, f., ѫнфръnzітъръ, ѫнфоітъръ.

Belauern, v., спіонezъ, пъndескъ, пъzескъ ѫн аскъпсъ; er belauert seine Frau, ѫшĭ пъzеште, ѫшĭ теме невaста.

Belauerung, f., спіонътъръ, пъndъ; ѫнтіnсъръ de къpсъ.

Belauf, m., кътіme; съmъ тотале; копрінсъ.

Belaufen, v., коліndъ, аллергъ, цiъръmблъ, ъmблъ dъпъ..; die Gränzen —, аллергъ фронтіереле; sich —, се ѫтпъреке, се 'mпреъnъ, се коіескъ (animaлеле); sich —, ѫн сокотелĭ, се съіе, таіе; die Kosten — sich höher als das Kapital, спеселе таіе маĭ тълтъ dекът капіталъл; es belauft sich auf tausend Gulden, се съіе ла о мііе фіорінĭ.

Belaufung, f., коліndътъръ; коітъръ, ѫтпърекере.

Belauschen, v., спіонezъ, пъndескъ, в. belauern.

Beläuten, v., съnъ, трагъ кампанеле (клопотеле).

Beleben, v., ѫнвіiezъ, вівіфікъ; animezъ; ѫнвіошескъ; ѫнсъфлецескъ; Ihre Unterhaltung belebt die ganze Gesellschaft, конверсъцiъnea D-тале ѫнвіошазъ тóтъ

adȣnapea; wieder —, pe'nвia; den Muth wieder —, pedeштептȣ кȣраџiȣл.

Belebt, a. ші ad., віȣ, віоіȣ, веселȣ; спіртȣосȣ; inimocȣ; ꙟпсȣфлецітȣ; deштептȣ; er ist sehr —, е фòрте віоіȣ, веселȣ, deштептȣ; eine belebte Stadt, ȣn орашȣ фóрте імпопȣлатȣ.

Belebtheit, f., віоічіȣne; спірітȣосітате.

Belebung, f., pe'nвiїape; вівіфікъцiȣne; ꙟпсȣфлецітȣръ.

Belecken, v., аллінгȣ; гȣстȣ.

Beledern, v., ꙟтпелезȣ, ꙟпкȣрълезȣ.

Beleg, m., хъртіъ жȣстіфікатівъ; adeверітòріȣ; dокȣмънтȣ; кȣітанцъ шчл.

Belege, n., (кроіт.) марџine; тівітȣръ.

Belegen, v., аштерпȣ; аккоперїȣ; ꙟтбракȣ; тівескȣ; гопеште (таȣрȣл вака); саре (артъсарїȣл іапа); котоіеште шчл.; dieser Sitz ist belegt, ъст шезȣ е прінсȣ; mit Dielen —, пардосескȣ кȣ скъndȣрї; mit Fließen —, пардосезȣ кȣ плъчї, кȣ леспезї; mit Rasen —, къптȣшескȣ кȣ фъшії de пъмънтȣ ꙟпверzіте; mit Abgaben —, ꙟтпȣпȣ dабілії, dърї; mit Strafen —, пеdепсескȣ; eine Rechnung —, dесфакȣ о сокотéлъ, adeверезȣ о сокотéлъ; mit einem Namen —, ꙟтпȣпȣ ȣпȣ пȣме; eine Stadt mit Truppen —, пȣпȣ гарпісòпъ ꙟптр'ȣп орашȣ.

Belegen, a. ші ad., пȣсȣ, ашезатȣ, сітȣатȣ.

Belegung, f., аштерпътȣръ; аккоперъмънтȣ; тівітȣръ; коітȣръ (ꙟптре animaле); — mit Steinplatten, пардосітȣръ кȣ плъчї de пéтръ; — mit Urkunden, dокȣментъцiȣne; — mit Strafen, пеdепсітȣръ; — mit Steuern und Abgaben, імпȣсетȣръ de dабілії ші контрібȣцiȣne.

Belegsstelle, f., чітатъ (dінтр'о скріптȣръ).

Belehmen, v., ꙟтмȣрȣіȣ (кȣ лȣтȣ).

Belehnen, v., ꙟпфеȣdezȣ, ꙟпвестескȣ, ꙟтбракȣ, кȣ феȣdȣ; dърȣескȣ ȣпȣ феȣdȣ; einen Unadeligen mit einem Rittergute —, ꙟпфеȣdezȣ пе ȣпȣ пеповілȣ.

Belehner, m., domnȣ феȣdaле.

Belehnte, m., васалȣ феȣdатарїȣ.

Belehnung, f., ꙟпфеȣdетȣръ, ꙟпфеȣdъцiȣne, ꙟпвестітȣръ кȣ феȣdȣ.

Belehren, v., ꙟпвъцȣ (пе алтȣл), ꙟпстрȣезȣ, ꙟпформезȣ; er läßt sich gern —, ꙟї плаче съ ꙟпвеце dела алтȣл, се інстрȣéзъ бȣкȣросȣ; sie sind schlecht belehrt worden, ештї реȣ ꙟпформатȣ; einen eines Bessern —, decaмъцескȣ пе чіпева, ꙟл ꙟпdрептȣ, ꙟл пȣпȣ пе калеа чеа бȣпъ.

Belehrung, f., інстрȣццiȣne, ꙟпвъцътȣръ; сватȣ.

Beleibt, a., корпосȣ, трȣпосȣ; грасȣ; sie sind zu —, ештї преа корпосȣ.

Beleibtheit, f., корпȣленцъ, трȣпешіъ.

Beleibzüchtigen, v., (леџї) ꙟтпепсіонезȣ, пȣпȣ ꙟп пепсіȣne; daȣ ȣпȣ венітȣ пе віацъ.

Beleidigen, v., ꙟпжȣрȣ; аттінгȣ, аттакȣ (онòреа); ꙟпфрȣптȣ; er fühlt sich durch alles beleidigt, ел се сімте аттінсȣ de тóте; ватъмȣ.

Beleidigend, a., ꙟпжȣрънте, ꙟпжȣріосȣ; аттінгъторȣ; beleidigende Ausdrücke, спресіȣнї ꙟпжȣріòсе.

Beleidiger, m., ꙟпжȣръторїȣ, аттінгъторїȣ (de онòре).

Beleidigte, m., ꙟпжȣратȣ, аттакатȣ, аттінсȣ (ла онòре).

Beleihen в. belehnen.

Beleimen, v., ȣнгȣ кȣ клеіȣ.

Beleisten, v., ꙟпрамезȣ, ꙟтпервезȣ, пȣпȣ рамъ, первазъ.

Belemmern, v., (мар.) ꙟтпеdекȣ, стаȣ ꙟп dрȣмȣ.

Belemnit, m., белемпітȣ.

Belesen, v., аллегȣ; кȣръцȣ.

Belesen, a., чітітȣ; літератȣ, adъпатȣ ꙟп літерътȣръ.

Belesenheit, f., леттȣръ.

Beleuchten, v., аллȣмінȣ, іллȣмінȣ; делȣчіdȣ, аллъмȣрȣ, факȣ кіарȣ; ессамінȣ, черкȣ кȣ амъръптȣл; alle Stuben sind beleuchtet, тòте къмереле съптȣ іллȣмінате; wir

wollen diese Lehren näher —, съ делꙋчidъmꙋ maĭ бine астъ доктрinъ.

Beleuchtung, f., аллꙋminъцiꙋne, iллꙋminъцiꙋne; делꙋчidъцiꙋne, dicкꙋciꙋne.

Belfern, v., кiаꙋеште, латръ (кънеле); mꙋрmꙋрꙋ, mъ сфъdескꙋ, mъ чертꙋ.

Belfern, n., кiаꙋiтꙋръ, лътрътꙋръ, лътръmъnтꙋ; сфъdiтꙋръ.

Beliebäugeln, в. Liebäugeln.

Belieben, v., плаче, пофтескꙋ, воiескꙋ, бiневоiескꙋ, doрескꙋ; was beliebt? че пофтештĭ? плакъ? Sie belieben mir zu versprechen, aĭ бiневоiтꙋ a'mĭ промiте; belieben Sie mit mir zu frühstücken, плакъцĭ а гꙋста, а dежꙋna, кꙋ mine; Sich etwas — lassen, сꙋферiꙋ, рабdꙋ; amꙋ плъчере пентрꙋ ꙋnꙋ че.

Belieben, n., плъчере, плакꙋ, воiнцъ, пофтъ, гꙋстꙋ; nach Ihrem —, кꙋm пофтештĭ; das steht in Ihrem —, аста стъ ла воiнца D-тале; ich stelle es in Ihr —, ласꙋ ла dicпꙋсецiꙋnea, ла гъсiреа кꙋ кꙋвiiнцъ а D-тале; bezahlen Sie nach Ihrem —, плътеште dꙋпъ плакꙋл D-тале; an etwas — finden, am гꙋстꙋ ла чева; mit etwas nach — umgehen können, факꙋ че вреꙋ кꙋ чева, amꙋ ла dicпꙋсецiꙋnea mea.

Beliebig, a., dꙋпъ плакꙋ, dꙋпъ воiнцъ; плъкꙋтꙋ, арбiтрарiꙋ; eine Flasche von beliebiger Größe, о флашъ de mъріme плъкꙋтъ.

Beliebt, a. плъкꙋтꙋ; iꙋбiтꙋ; бiневъzꙋтꙋ, стiматꙋ; er ist da —, ел é iꙋбiтꙋ, бiневъzꙋтꙋ ачi; sich — machen, mъ факꙋ плъкꙋтꙋ; sich beim Volke — zu machen, каꙋтꙋ съ къштiгꙋ фавòреа попорꙋлꙋĭ.

Belisten, v., ꙟпшелꙋ, пꙋnꙋ ла mъnъ.

Belittern, v., (ꙟn mine) ꙟпскърезꙋ, пꙋnꙋ скаръ, трепте.

Belladonna, f., (плантъ) mътръгꙋnъ.

Bellen, v., кiаꙋескꙋ, латрꙋ (кънеле).

Bell-Etage, (Белетаџ), f., ръndꙋл, катꙋл чел maĭ фрꙋmосꙋ ꙟнтр'ꙋnꙋ ediфiчiꙋ.

Belletrist, m., белетрiстꙋ, кꙋлтiвъторiꙋ de арте фрꙋmòсе.

Belletristrik, f., белетрiстiкъ.

Belletristisch, a., белетрiстiкꙋ; ein belletristischer Schriftsteller, аꙋтóре белетрiстiкꙋ, поетꙋ.

Bellhammel, в. Leithammel.

Bellona, f., (miтол.) Белона, zeiца ресбелꙋлꙋĭ.

Beloben, v., аллаꙋdꙋ.

Beloben, n., аллаꙋdъцiꙋne.

Belobungsdekret, m. лъꙋdаторiꙋ.

Belochen, v., (ꙟn форест.) ꙟнгъꙋрꙋ, сфреdелꙋ (арборiĭ ка съ есе гꙋmi, ръшiнъ).

Belohnbar, a., премiаверꙋ, рекомпенсаверꙋ, ремꙋнераверꙋ; demnꙋ de премiꙋ (de респлатъ).

Belohnen, v., премiеzꙋ, ремꙋнерꙋ, рекомпенсꙋ (респлътескꙋ); пеdепсескꙋ; es belohnt die Mühe nicht, nꙋ фаче остенéла; er ist genug für seine Mühe belohnt, ел с'а ремꙋнератꙋ de ажꙋнсꙋ пентрꙋ остенéла са.

Belohnung, f., ремꙋнеръцiꙋne, премiꙋ.

Belügen, v., ꙟпшелꙋ кꙋ minчiꙋnĭ.

Belugsen, v., ꙟпшелꙋ, пꙋnꙋ ла mъnъ.

Belustigen, v. ꙟnвеселескꙋ, ꙟmбꙋкꙋрꙋ, рекреезꙋ; sich —, mъ бꙋкꙋрꙋ, mъ веселескꙋ; mъ рекреезꙋ; петрекꙋ.

Belustigung, f., ꙟnвеселiтꙋръ, ꙟmбꙋкꙋрътꙋръ; рекреъцiꙋne, dесфътъmъnтꙋ.

Belvedere, n. белвеdере, веdере-белъ, фрꙋmóсъ.

Bemachen, v., ꙟmбалегꙋ; sich —, mъ 'mбалегꙋ.

Bemächtigen sich, v., ꙟmĭ аппропрiеzꙋ, ꙟmĭ ꙟnсꙋшескꙋ; аппꙋкꙋ, оккꙋпꙋ, пꙋnꙋ mъna; sich einer Person —, пꙋnꙋ mъna, арестеzꙋ пе чiнева.

Bemächtigung, f., аппропрiецiꙋne, аппꙋкътꙋръ; оккꙋпъцiꙋne.

Bemakeln, v., ꙟmmакꙋлꙋ, пътеzꙋ.

Bemalen, v., deпiнгꙋ, zꙋгръвескꙋ; орnꙋ кꙋ пiттꙋре.

Bemahlen, v., mачiнꙋ.

Bemannen, v., екꙋiпеzꙋ, провъzꙋ

кȣ тателоцї (о паіъ); die Flotte ist bemannt und ausgerüstet, флота е екȣіпатъ ші ѧпартатъ.

Bemannung, f., екȣіпътъптȣл (ȣпеї паіе).

Bemänteln, v., тантелезȣ, паліезȣ, ѧтбровоdескȣ; таскȣ, акоперїȣ (фаптеле).

Bemäntelung, f., тантелътȣръ, паліъцїȣне; таскаре, аскȣndере.

Bemasten, v., ѧпкатарцезȣ, провъzȣ кȣ катарце (о паіъ).

Bemastung, f., ѧпкатарцетъптȣ, ѧпкатарцерітȣ.

Bemauern, v., ѧпкіdȣ, чінгȣ кȣ тȣрї, ѧттȣрȣескȣ.

Bemaulschellen, v., пълтȣескȣ.

Bemausen, v., ескатотезȣ, фȣрȣ пе-песітцїте.

Bemehlen, v., ѧпфърінȣ, ѧпфъінȣ.

Bemeiern, v., ein Gut, ѧпарендезȣ о тошіъ.

Bemeißeln, v., ѧттістріезȣ, лȣкрȣ кȣ містріа.

Bemeistern, v., dominȣ; сȣбжȣгȣ; ѧпфрѫпȣ; seine Leidenschaften —, dominȣ патітеле; sich —, тъ факȣ domnȣ (песте чева); оккȣпȣ.

Bemeldet, v., поменітȣ, сȣсzісȣ, сȣпȣмітȣ.

Bemengen sich, v., т'аттестекȣ.

Bemerkbar, a. ші ad., ѧпсемпаверȣ, сітцїверȣ, перчептіверȣ; вісіверȣ; die Kälte ist heute sehr —, фрігȣл е фòрте сітцїверȣ астъzї; das ist mit den Augen nicht —, аста пȣ се пóте вedé кȣ окїї.

Bemerkbarkeit, f., перчептіверітате, вісеверітате.

Bemerken, v., ѧпсемпȣ, потȣ, обсервȣ, deскоперȣ; — Sie wohl, ѧпсемпеазъцї біне.

Bemerklich, в. Bemerkbar.

Bemerkung, f., ѧпсемпаре, оссервъцїȣне.

Bemisten, v., ѧпгȣпоіескȣ, ѧпграшȣ (огорȣл).

Bemitleiden, v., плънгȣ (пе чінева), атȣ мілъ (de чінева); компътітескȣ (кȣ ..).

Bemittelt, a., авȣтȣ, бінестънте, ѧпстърітȣ, кȣ dape de тъпъ; er ist sehr —, wenn auch nicht reich, de-ші пȣ е богатȣ, dap ѧї dъ шъпа, аре кȣ че тръі.

Bemöbeln в. Ausmöbeln.

Bemoosen, v., ѧттȣскезȣ, аккоперїȣ, ѧтбракȣ кȣ тȣшкіȣ.

Bemooste, a., ѧттȣскітȣ; ѧтбръкатȣ кȣ тȣшкіȣ; bemooste Haupt, стȣdінте абсолȣтȣ.

Bemörteln, v., чіментезȣ, тȣрȣїȣ, тепкȣескȣ.

Bemühen, v., сȣппърȣ, остепескȣ; пȣпȣ ла фатікъ; sich —, тъ остепескȣ, тъ пȣпȣ ла фатікъ, тъ 'пкомоdȣ; — Sie sich nicht, пȣ те сȣпъра, пȣ те 'пкомоda; — Sie sich nur herein, іацї фатікъ а інтра; dürfte ich Sie —, mir meinen Hut zu reichen? ѧтї іаȣ ѧпdръспéлъ а те рȣга ка съ 'тї daї пълъріа; sich um ein Amt —, те батȣ dȣпъ ȣпȣ постȣ.

Bemühung, f., фатікъ, остепéлъ; лаборе; гріжъ.

Bemüssigen, v., облегȣ; астрѫпгȣ; сілескȣ.

Benachbaren, v., тъ 'пвечінезȣ; тъ конфінезȣ.

Benachbart, a., ѧпвечінатȣ; конфінатȣ, конфінънте.

Benachrichtigen, Benachrichten, v., ѧпкȣпоштінцезȣ, авісезȣ; daȣ ѧп кȣпоштінцъ, daȣ de штіре.

Benachrichtigung, f., ѧпштіінцаре, авісъ.

Benachrichtigungsbrief, m., —schreiben, n., скрісòре de ѧпштіінцаре, скрісòре de авісъ.

Benachtheiligen, v., прежȣdічіезȣ; dъȣпезȣ; факȣ, аddȣкȣ daȣпъ.

Benageln, v., ѧпкȣіескȣ; піроnескȣ; цінтȣіескȣ.

Benagen, v., podȣ.

Benähen, v., аккосȣ; косȣ песте тотȣ, цїȣрȣ ѧп цїȣрȣ.

Benamen, Benamsen, v., аппȣтескȣ; daȣ пȣте.

Benarbt, a., чікатрісатȣ, плінȣ de семпе de ръпї віndекате.

Benaschen, v., гȣстърескȣ; лікъіескȣ,

(гѫстезѫ пе аскѫнсѫ чева din лъкоміъ.)
Benässen, v., ꙟнѫmedezѫ; ꙟmmoïѫ.
Benebeln, v., ꙟnnегѫрезѫ, коперїѫ кѫ негѫръ, кѫ гéцъ; се 'нтѫнекъ, се тѫрбѫръ (mintea); sich —, mъ 'mбътѫ.
Benebst, ad., тотѫ de одатъ; кътре ачестеа, в. Nebst.
Benedeien, v., вінекѫвънтѫ; мърескѫ, глоріфікѫ, лаѫdѫ.
Benedictenkraut, n., гарòфъ сілватікъ (плантъ).
Benedictiner, m., benediктінѫ, кълѫгърѫ de чéта Ст. Бенediктѫ.
Benedictinerin, f., бенediктінъ.
Benedictinerkloster, n., monастеріѫ de бенediктінї.
Benediction, f., вінекѫвънтъцiѫне.
Benefiz, n., бенефіцїѫ; вінефаптѫ.
Benehmen, v., іаѫ; pidікѫ; ліпсескѫ (пе чінева de чева); detрагѫ; das benimmt der Sache nichts, аста n' addѫче каѫсеї нічї о даѫпъ; das hat mir alle Lust benommen, аста mї a pidікатѫ тòтъ воіа; nun ist mir alle Hoffnung benommen, акѫm m'am ліпсітѫ de тòтъ сперанца; die Aussicht —, ꙟmпedекѫ вedереа, перспеттіва; einem das Licht —, ꙟнтѫнекѫ кѫіва вedереа; den Muth —, ꙟї стрікѫ кѫраціѫл; einem die Furcht —, ассекѫрѫ пе чінева; einem den Irrthum —, десатъцескѫ пе чінева; einem die Sorgen —, скапѫ de гріжї пе чінева; sich —, mъ портѫ (віне саѫ реѫ); er weiß sich nicht zu —, nѫ штіъ а се пѫрта.
Benehmen, n., пѫртаре, мъніеръ; kondѫітъ; leichte und angenehme —, kondѫітъ несілітъ ші плъкѫтъ.
Benehmung, f., лѫъмъптѫ, detрацере, ліпсіре.
Beneiden, v., пісmѫескѫ, inвidiezѫ; сѫнт жалѫсѫ de ...
Beneidenswerth, a., пісmѫіверѫ, demnѫ de inвidiатѫ.
Beneidung, f., inвidiъ, пісmъ.
Benennen, v., nѫmескѫ, daѫ nѫme; denѫmескѫ; benannte Zahl, nѫmерѫ nѫmітѫ, конкретѫ; Zeit und Ort —, аппѫнтезѫ тімпѫл ші лекѫл.
Benennung, f., denѫminъцiѫне, nѫme; einen Bruch unter einerlei — bringen, addѫкѫ о фръццiѫне ла ачееашї denѫminъцiѫне.
Benetzen, v., ѫdѫ, moïѫ; скалdѫ; mit Thränen —, скалdѫ кѫ лъкріme.
Benetzung, f., ѫdътѫръ, ꙟmmѫіетѫръ.
Bengel, m., мъчіѫкъ, чіomагѫ, бѫтъ; гросоланѫ, бъdъранѫ, можікѫ.
Bengelhaft, a., можікосѫ, бъdъръносѫ, гросоланѫ, нечіоплітѫ.
Bengeln, v., ein Schwein —, пѫнѫ жіѫжеѫ, (ла гѫтѫл ѫнѫї поркѫ ка съ nѫ пòтъ інтра ꙟн гръdінї); аббатѫ (nѫчї).
Benicken, v., ашеескѫ din капѫ; конфірmѫ dъndѫ din капѫ.
Beniemen, v., decemnѫ, denѫmескѫ.
Beniessen, v., конфірmѫ стръnѫтъndѫ.
Benippen, v., сорбітезѫ; sich —, me кам ꙟmбътѫ.
Benne, f., пъnерѫ, кошаркъ; кошаріѫ.
Benöthigt, a., einer Sache — sein, amѫ требѫінцъ de чева.
Benummern, v., denѫmерѫ, ꙟncemnѫ кѫ nѫmерї, nѫmерizezѫ.
Benutzen, } v., аппрофітѫ; сплоатезѫ
Benützen, } (чева); трагѫ фолосѫ (din чева); mъ сервесѫ кѫ .., ꙟнтребѫінцезѫ ..; er benützt seine Jugend, ел профітъ de жѫнеца са; — Sie das Buch, so lange Sie wollen, сервеште-те кѫ картеа кът веї воі, die Gelegenheit —, аппрофітѫ окасіѫнеа.
Benützung, f., ѫсѫ, фолосінцъ; аппрофітъцiѫне; — einer Pachtung, есплоатъцiѫнеа ѫнеї apende.
Benzoe, f., бенzoïѫ (арборе).
Benzoeharz, n., ръшінъ de бенzoïѫ.
Benzoesäure, f., (кім.) ачідѫ бенzoікѫ.
Beobachten, v., оссервѫ, багѫ de сéмъ, сімцѫ; імплінескѫ (даторіа); mъ сѫпѫнѫ (ла леці); ich habe es nicht beobachtet, da er hereinkam, n'am сімцітѫ къ а інтратѫ; die Gesetze —, mъ сѫпѫнѫ ла леці; Seine Schuldigkeit —,

ami amплiпескъ datoria; Still-ſchweigen —, пъзескъ тъчерea; die Sterne —, черкъ, eccaminъ стелеле.

Beobachter, m., оссервъторiъ, бъгъторiъ de cémъ; черкъторiъ; пъziторiъ.

Beobachtung, f., оссервъцiзне, бъгare de cémъ; пъzire.

Beobachtungsarmee, f., армать de оссервъцiзне.

Beobachtungsgeiſt, m., спiрiтъ спекълативъ, черкъторiъ.

Beölen, v., amолеezъ, зnгъ къ олеь.

Beorden, v., орънdзескъ, котънdъ (пе чiнева съ méргъ зndева); denзтezъ; даз opdinъ; beordert ſein, съит орънdзiтъ, amъ opdinъ ка ...

Beracken, v., amкаркъ, amсарчiнъ (карь, калъ); ſich —, тъ 'nкаркъ.

Beranzern, v., amкзiрaceзъ, amzълezъ, amплътъшezъ; amвракъ къ кзiрасъ шчл.

Berechen, v., amкътръпескъ, amстолескъ, amпъкърь.

Berelzen, v., amблъпескъ.

Bererlen, v., amтърцелezъ, орнъ къ търцеле.

Berfählen, v., amпърczъ; (харачezъ віla).

Berfeffern, v., amпiперezъ.

Berferchen, v., einen Acker —, amграшъ огорзл, пзпъndъ пе dжпсзл стъпа.

Berflanzen, v., amплъптezъ; einen Wald —, amплъптezъ о пъdзре.

Berflaſtern, v., amблъстърь, пзпъ властзре; петрзескъ; пardосескъ.

Berflöcken, v., amпърezъ, amцерзшezъ, amтърческъ, сеь батъ парi, церзшi шчл.

Berflücken, v., стзлгъ, рзтпъ пе déасзпра (пене, флорi).

Berflügen, v., арь.

Berfropfen, v., amdonъ; пзпъ donъ.

Berfründen, v., даз зnъ бенефiчiъ еклес., о превendъ; аппревendezъ пе чiнева.

Berichen, в. Berechen.

Berichen, v., чiзпескъ (пасерi).

Berinfeln, v., даз колóре къ пепелзл.

Berifſen, v., пiшъ пе ..; er hat die Hoſen berißt, 'шi a пiшатъ icтепеле.

Berlanken, v., amпаркетezъ; къптзшескъ къ скъndзрi.

Berolſtern, v., amперinezъ; amвракъ къ перine (скаванъ).

Berrägen, v., amпрimъ, amтiпърескъ, (кiпзл domniторзлзi пе топетъ).

Berrudern, v., amпзdрь, amпзлверъ.

Berrunkten, v., аппзптezъ; berunktete Noten, пote аппзптате; тетовezъ, amпiстрezъ пелеа къ пзпте.

Berſunſchen, v., amпзпческъ, тъ amбътъ къ пзпчiз.

Berſurren, v., amпзрпърь, amвракъ къ пзрпъръ.

Bequem, a. ші ad., кзвiiнчiосъ; bequeme Gelegenheit, окасiзне кзвiiнчiосъ; комодъ, тiкнiтъ; ein bequemes Zimmer, касъ комодъ; ein bequemer Menſch, омъ търziь, лепешъ; machen Sie es ſich —, фъ-те комодъ; комодътъпте; es ſitzt ſich — in dieſem Lehnſtuhle, отзл шéde комодъ ап ъстъ шeziз; — leben, тръiескъ тiкнiтъ.

Bequemen, ſich, v., (зи сеь пасh etwas), т' аккомodezъ, тъ конформъ; тъ регзлъ, тъ даз dзпъ пърь, тъ даз dзпъ amпрецiзърi, тъ плекъ; amгъdзiь; man muß ſich dazu —, требзе съ трекъ прin acта; ſich nach Umſtänden —, тъ даз dзпъ amпрецiзърi; ſich nach Faſſungskraft der Schüler —, тъ регзлezъ dзпъ капачiтатеа dicчiполiлорь.

Bequemlich в. Bequem.

Bequemlichkeit, f., комодiтате; amdemъпътъръ; ътблътóре; nach Ihrer —, къ комодiтатеа D-тале.

Bequicken, v., amтеркзрezъ, полiескъ къ теркзрiь.

Berahmen, v., amрatezъ, amкадрь.

Beraimen, v., конфiнъ, (зп къmпъ), ami пзпъ termini.

Beranden, berändern, berändeln, v.,

факȣ марцine (кепарȣ), маї алесȣ ла монетъ.

Berappen, v., (мȣр.) чіментезȣ, мȣрȣіескȣ.

Berasen, v., аштернȣ ȣн локȣ кȣ фъшіі de пътънтȣ ѫнверzіте (ѫніербезȣ).

Beraspeln, v., podȣ; padȣ; рѫкъїȣ; скърцъїȣ.

Berathen, v., провъzȣ кȣ челе печесаріі; свътȣескȣ, daȣ сватȣ; Sie ist schlecht —, ea e реȣ свътȣітъ; Gott berathe Euch! Dzeȣ съ'цї ажȣте! sich —, мъ сфътȣескȣ.

Berather, m., свътȣіторїȣ.

Berathschlagen, v., деліберȣ, мъ консȣлтȣ; конферȣ.

Berathschlagung, f., делібъръцiȣне, консȣлтъцiȣне.

Berathung, f., консіліȣ, сватȣ.

Berauben, v., фȣрȣ; депръdȣ; einen einer Sache —, ръпескȣ чева dела чінева, ліпсескȣ пе чінева de чева; ein Schiff —, депръdȣ о наіъ; der Kleider —, десбракȣ, деспоїȣ; der Mannheit —, кастрезȣ, скобескȣ; der Jungferschaft —, стрікȣ о фатъ, ѫї іаȣ фечóріа; sich einer Sache —, мъ ліпсескȣ de ȣнȣ лȣкрȣ; seines Verstandes beraubt sein, съптȣ ліпсітȣ de minте.

Beraubung, f., фȣртȣ; депръdъцiȣне; ръпітȣръ; деспоітȣръ; — der Mannheit, къстръцiȣне, скопітȣръ; — der Jungferschaft, стрікаре de фечоріъ, ла о фатъ.

Berauchen, v., аффȣмезȣ, аффȣмȣ; berauchte Wände, пърецї аффȣмацї.

Beräuchern, v., сȣффȣмȣ, перфȣмȣ, (п. е. лȣкрȣрї бънȣіте de пестъ, de чіȣмъ); тъмъіезȣ.

Beräucherung, f., сȣффȣмігъцiȣне, перфȣмътȣръ; тъмеітȣръ.

Beraucht, a., аффȣматȣ.

Beraumen, v., детерminȣ, дефігȣ (тімпȣ).

Beraupen, v., кȣръцȣ de omide.

Berauschen, v., ѫмбътȣ, амецескȣ, кърътȣіескȣ; sich —, мъ 'мбътȣ, мъ кърътȣіескȣ; (ла вънат.) der Eber hat die Sau berauscht, верȣл а верітȣ скрòфа сілбатікъ.

Berauscht, part. ші a., беатȣ, ѫмбътатȣ, кърътȣітȣ, амецітȣ (de бътȣръ).

Berauschung, f., ѫмбътътȣръ, бецiъ.

Berberisbeere, Berberitz, f., берберіцъ (арборелȣ).

Berechenbar, a., калкȣлаверȣ; nicht —, некалкȣлаверȣ.

Berechnen, v., калкȣлȣ, сокотескȣ; компȣтȣ; daȣ сокотéлъ; er hat mir alle seine Ausgaben berechnet, mi a datȣ сокотéлъ de тóте келтȣеліле сале; sich mit einem —, мъ десфакȣ de чінева.

Berechnung, f., калкȣлȣ, сокотéлъ, компȣтȣ, dape de сокотéлъ.

Berechtigen, v., ѫndрептȣезȣ, аȣторісезȣ; daȣ dірептȣ, аȣторітате, прівілецiȣ, воіъ, пȣтере, de а фаче.

Berechtiget, a., аȣторісатȣ, ѫndрептъцітȣ, прівілецiатȣ, ѫмпȣтерітȣ.

Berechtigung, f., ѫndрептȣіре, аȣторізъцiȣне, прівілецiȣ, ѫмпȣтерітȣръ.

Bereden, v., einen zu etwas, конвінгȣ, ѫndȣплекȣ кȣ ворба пе чінева, ѫл факȣ съ крédъ чева; etwas —, десапробȣ, крітікȣ, дефаімȣ чева; etwas —, ворбескȣ чева; wir wollen es nachher weiter —, ноі вомȣ ворві пе ȣрмъ маї пе ларгȣ деспре ачееа; sich —, мъ свътȣескȣ, мъ консȣлтȣ, деліберȣ; мъ конворбескȣ, мъ пȣнȣ ла кале.

Beredt, Beredtsam, a. ші ad., еллокȣентȣ, лімбȣтȣ, гȣрешȣ.

Beredtsamkeit, f., еллокȣенцъ, лімбȣцiъ, гȣръшіъ; dарȣл ворбіреї, пȣтереа кȣвънтȣлȣї; die Gabe der — haben, амȣ dарȣл кȣвънтȣлȣї.

Beredung, f., персвъцiȣне, персвътъмънтȣ; ѫndȣплекъцiȣне кȣ ворба; конворбітȣръ.

Beregnen, v., мъ ѫмmoie, мъ скалdъ плòіа.

Bereiben, v., сȣпресерȣ фрекъndȣ (п. е. zахарȣ).

Bereich, m., реціѕне, черкѫ, dістріптѫ, копріпсѫ, сферъ; das liegt außer meinem Bereiche, аста пѫ каde ѫп сфера даторіілор теле.

Bereichern, v., ѫпавѫцескѫ; sich —, тъ 'павѫцескѫ.

Bereicherung, f., ѫпавѫцітѫръ.

Bereifen, v., ein Faß, черкѫескѫ, о бѫте, легѫ кѫ черкѫрї; ѫтбрѫтезѫ, аккоперїѫ кѫ брѫтъ.

Bereift, part. ші a., ѫтбрѫтатѫ; кърѫптѫ.

Bereimen, v., рітезѫ, факѫ версѫрї рітате; einen —, а кънта пе чінева ѫп ріме.

Bereisen, v., вісітѫ, черчетезѫ кълъторіndѫ; ътблѫ, аллергѫ; Messen —, ътблѫ търгѫріле.

Bereit, a. ші ad., гата; плекатѫ, порпітѫ (спре чева); immer zum Spiele — sein, сънтѫ пѫрѫреа гата спре жок; sich — machen, тъ прегътескѫ; sich — halten, а фі, а ста гата.

Bereiten, v., прегътескѫ; (арг.) аргъсескѫ, daѫ ѫлтітѫл фасопѫ пеілор; den Tisch —, аштерпѫ маса; das Bett —, факѫ патѫ; eine Speise —, гътескѫ ѕпѫ фелѫ de бѫкате; sich —, тъ прегътескѫ спре чева.

Bereiten, v., черчетезѫ, вісітезѫ ѕпѫ локѫ, тергъпdѫ къларе; ѫпкалекѫ; ѫпвъцѫ ѕпѫ калѫ ла кълърітѫ.

Bereiter, m., гътіторїѫ, прегътіторїѫ; аргъсіторїѫ; кълъреціѫ; тъіестрѫ de кълърітѫ.

Bereits, ad., жат, акѫт.

Bereitschaft, f., прегътітѫръ, dіспѫсеціѫне, ла ѫпdетънъ; in — sein, а фі гата; in — haben, а авеа ла ѫпdетънъ; Geld in — haben, а авеа банї ла dіспѫсеціѫне.

Bereitung, f., der Grenzen, вісітъціѫнеа фронтіереї; — der Pferde, dіресѫра, ѫпвъцътѫра de каї; — der Leder, тъбъчіреа, аргъсіреа de пеї; препъръціѫне, прегътітѫръ.

Bereitwillig, a. ші ad., гата, промтѫ (а фаче чева); сервіціосѫ, ѫптімпінъчіосѫ.

Bereitwilligkeit, f., промтецъ; zелѫ (а фаче воіа алтѫіа); сервіціосітате.

Berennen, v., фѫгѫ спре . ., тъ ръпеdѫ; eine Stadt —, ѫтпресорѫ (о четате), daѫ асалтѫ (ла о четате); блокезѫ.

Berennung, f., ѫтпресѫрътѫръ; блокътѫръ; асалтѫ.

Bereuen, v., тъ къіескѫ, ѫтї паре реѫ; du wirst es noch —, веї съ те къіештї ѫпкъ.

Bereuung, f., къінцъ, пърере de реѫ; пенітінцъ.

Berg, m., тѫпте; über — und Thal, песте тѫпцї ші песте въї; er ist über alle Berge, а фѫцітѫ, а скъпатѫ; wir sind noch nicht über den —, ѫпкъ п'ам трекѫтѫ престе тòте греѫтъціле, die Haare stehen mir zu Berge, mi се pidікъ пърѫл ѫп капѫ; hinter dem Berge wohnen auch Leute, пѫ с'а фінітѫ лѫтеа ѫп тіне; er verspricht goldene Berge, проміте тѫпцї de аѫрѫ; da stehen die Ochsen am Berge, ачі е ачі, ачі е греѫтатеа; — und Thal kommen nicht zusammen, aber wohl die Menschen, тѫпте кѫ вале пѫ се ѫптълпеште, ѫпсъ отѫ кѫ отѫ da; hinter dem Berge halten, а'шї аскѫпde сітцітънтеле, кѫцетеле, скопѫл; eine Reihe Berge, о катенъ de тѫпцї.

Bergab, ad., інжосѫ, ла вале, сковоръпdѫ; bergauf und —, сѫіndѫ ші сковоръпdѫ; ѫпсѫсѫ ші ѫпжосѫ; es geht mit ihm immer mehr —, трéва лѫї ѫї терце тотѫ маї спре реѫ.

Bergader, f., вънъ металікъ.

Bergacademie сéѫ Bergakademie, f., академіъ монтаністікъ, мінералоцікъ.

Bergalaun, m., алаѫпѫ, пéтръ акръ.

Bergälteste, m., ветеранѫл мінъторілор, чел маї векіѫ ѫптре монтаністї, ѫптре въіарї.

Bergamotte, f., пергамотъ (пéръ).

Bergampfer, m., реварвъ сілватікъ (плантъ).
Bergamsel, f., мерлъ de мѫнте.
Bergamt, n., іѫрісdіцціѫне, оффічіѫ montanістікѫ.
Bergan, Bergauf, ad., ѧнсѫсѫ; ла deалѫ, ла мѫнте; сѫindѫ.
Bergandorn, m., жалешѫ de мѫнте, ёрва сф. Іóane.
Bergarbeit, f., лавòре de mine.
Bergarbeiter, m., minъторѫ, бъіарѫ, чіокъпашѫ, лѫкръторѫ de mine.
Bergart, f., minералъ, сѫвстанцъ петрòсъ аместекатъ кѫ металѫ.
Bergbalsam, m., пафтъ.
Bergbarthe, f., секѫре бъіешéскъ.
Bergbau, m., кѫлтѫръ, есплоатъціѫне de mine; minералоціъ.
Bergbauer, в. Bergbewohner.
Bergbaukunde, —kunst, f., артъ, счіінцъ de а лѫкра mineле.
Bergbeamte, m., оффічіалѫ montanістікѫ.
Bergbeschreibung, f., орографіъ, deскріпціѫне de мѫнте; zur — gehörig, орографікѫ.
Bergbewohner, m., мѫнтéнѫ, локѫіторѫ de мѫнте.
Bergblau, n., пéтръ лазѫрѫ; алвастрѫ de мѫнте; хрісоколѫ.
Bergbock, в. Steinbock.
Bergbohrer, m., сфреdелѫ montanістікѫ (de ѧнгъѫрітѫ петрі, мѫнці).
Bergbote, m., месацерѫ, кѫріерѫ montanістікѫ.
Bergbraun, a., колоре брѫнетъ; лѫтѫ ѫмбрікѫ.
Bergbuche, f., мъчіешѫ.
Bergdachs, m., мармотъ de мѫнте.
Bergdistel, f., скъіете de мѫнте; anгінаръ сілватікъ.
Bergdohle, f., чіòкъ de мѫнте (пасере).
Bergdrossel, f., стѫрzѫ de мѫнте (пасере).
Bergegeld, n., скъпърітѫ (вапії че се плътескѫ челора че скапъ лѫкрѫріле naie-фрънте); dірептѫл de скъпърітѫ.
Bergeinsiedler, } m., еремітѫ de мѫнте; ѫпѫпъ de мѫнте.
Bergeremit, }
Bergeisen, n., містріъ montanістікъ.
Bergelster, f., гаіе de мѫнте (пасере ръпітóре).
Bergen, v., скапѫ (лѫкрѫрї naie-фрънте); аскѫndѫ, челеzѫ; асекѫреzѫ; er ist geborgen, ел е скъпатѫ; er ist ein geborgener Mann, ел е ѫнѫ омѫ къпътѫітѫ; ich kann dich nicht —, нѫ те почѫ аскѫnde.
Bergente, f., рацъ de Іслаndіа.
Bergersisch, m., кітѫ de Берген, ѧн Норвеціа.
Bergerle, f., пъdѫчелѫ de мѫнте (арборелѫ).
Bergerz, n., металѫ крѫdѫ.
Bergeule, f., бѫфніцъ de мѫнте.
Bergfall, m., скѫфѫndъмънтѫ de мѫнте.
Bergfarbe, f., окрѫ; пъмънтѫ колоратѫ, din каре се фаче гълбінéлъ.
Bergfein, в. Gediegen.
Bergfertig, a. ші ad., (ла minарї) офтікосѫ, фтісікѫ.
Bergfeste, f., (min.) піластрѫ, колѫмнъ пентрѫ сѫсціnѫтѫл болтеї de minъ.
Bergfestung, f., четъцѫіе пе мѫнте.
Bergfett, n., гръсіме de мѫнте, ръшінъ minерале.
Bergfeuer, n., фокѫ сбѫръторѫ.
Bergfink, m., піцігоіѫ de мѫнте.
Bergflachs, m., amiantъ, (пéтръ кѫ аціщòре din каре се пòте фаче пънzъ несѫпѫсъ ла арzътѫръ.)
Bergflecken, m., оръшелѫ de мѫнте.
Bergfluß, m., спатѫ топіверѫ селенітікѫ; флѫорѫ.
Bergforelle, f., пъстравѫ de мѫнте.
Bergfreiheit, f., прівілеціѫ montanістікѫ; dрептѫ de есплоататѫ mine.
Berggang, m., вънъ металікъ.
Berggebot, n., орdінѫ кътре minарї.
Berggebrauch, m., овічеіѫ montanістікѫ.
Berggeist, m., спірітѫ некѫратѫ, dръкѫлецѫ de mine; арътаре.
Berggelb, n., окрѫ (колòре), в. Bergfarbe.
Berggenoß, m., консоціѫ, ассоціатѫ ла о minъ.
Berggericht, n., трівѫналѫ montanістікѫ.

Berggeschworne, m., жȣратȣ montanістікȣ.
Berggesetz, n., леце montanістікъ.
Berggestift, n., фондъцiȣне пентрȣ minapĭ (сърачĭ саȣ болнавĭ).
Berggewächs, n., плантъ de mȣnte; minepaлъ.
Berggewerksschaft, f., корпоръцiȣне de minapĭ.
Berggezeug, n., інстрȣмънте de minъpітȣ.
Berggift, n., арсенікȣ.
Berggilte, f., крапȣ nordікȣ.
Bergglas, n., minepaлъ лȣчіòсъ.
Berggrün, n., верde ченȣшiȣ.
Berggruß, m., сълȣтаре montanістікъ.
Berggut, n., фосілiĭ, minepaле.
Bergharz, n., бітȣminȣ, асфалтȣ.
Berghase, m., іепȣре албȣ, — de mȣnte.
Berghaspel, m., въртіторĭȣ (кȣ каре се скотȣ din minъ minepaле).
Berghauer, m., чіокънарȣ, minapȣ.
Berghauptmann, m., къпітанȣ, inспетторȣ (песте mine).
Berghauptmannschaft, f., къпітъніъ, inспетторіъ de mine.
Berghimbeere, f., mȣръ de mȣnte.
Berghun, n., препеліцъ de mȣnte.
Berghund, m., (min.) кърȣчіòръ кȣ кошȣ (пентрȣ скосȣл ремъшіцелор din mine.)
Bergicht, a. ші ad., de mȣnte, mȣntiȣ.
Bergig, a. ші ad., mȣntȣосȣ, алпестрȣ, mȣnténȣ, плінȣ кȣ mȣnцĭ.
Bergjunge, m., (min.) фечіорȣ, аргатȣ minapȣ.
Bergkappe, f., къчіȣліцъ бъіешéскъ.
Bergkarren, m., кърȣчіòръ біротъ, білéгъ montanістікъ.
Bergkatze, f., мотокȣ сілбатікȣ de mȣnte.
Bergkette, f., катенъ de mȣnцĭ.
Bergkiesel, m., петросіліче, пéтръ de стънкъ.
Bergklee, n., тріфоїȣ албȣ de mȣnte.
Bergkluft, f., пречіпіцĭȣ, препастіъ.
Bergknappe, m., minapȣ, фечіорȣ minapȣ.
Bergknappschaft, f., корпоръцiȣне de minapĭ.
Bergkohle, f., лemnȣ imпетрітȣ бітȣminосȣ, кърбȣне de пъмънтȣ.
Bergkork, m., amiantȣ плȣтосȣ.
Bergkosten, f., спесе de есплоътъцiȣне de minъ.
Bergkratze, f., ръzъторĭȣ de minapĭ.
Bergkresse, f., кардаminъ (плантъ).
Bergkristall, m., крісталȣ de mȣnte, minepaлȣ лȣчіосȣ.
Berglachter, f., мъсȣръ montanістікъ.
Bergläufig, a. ші ad., алла minapĭ; конфортȣ кȣ ȣсȣл minapілор.
Bergleder, n., пеле фосілъ; тъбларȣ (шȣрцȣ) бъіешескȣ (бȣкатъ de пеле че 'шĭ пȣнȣ minapiĭ ꙟnainte с'аȣ ꙟndiрептȣ.
Berglehne, f., деклінъцiȣне (повърнітȣръ) de mȣnte.
Bergletten, m., хȣмъ de mȣnte, хȣмъ металікъ.
Berglein, n., mȣnte мікȣ, mȣntішорȣ, mȣnчелȣ.
Bergleute, m., minapĭ; mȣntenĭ.
Berglosung, f., (ꙟn min.) къмара ȣнȣĭ minapȣ; спацiȣ ȣnde се depȣнȣ minepaле, петре, інстрȣмънте шчл.
Bergmann, m., лъкȣіторĭȣ mȣnténȣ; minapĭȣ; montanістȣ; der — vom Leder, minapĭȣ пълмашȣ; der — von der Feder, montanістȣ скріiторĭȣ; der — vom Feuer, minapȣ топіторĭȣ.
Bergmännchen, n., в. Berggeist.
Bergmännisch, a. ші ad., montanістікȣ; ка minapiĭ; бъіешескȣ.
Bergmannsstand, m., класа minapілор.
Bergmaus, f., лemminгȣ (шòрече).
Bergmehl, n., фъріnъ фосіле, фъріnъ вȣлканікъ.
Bergmeise, f., піцiгоiȣ лȣнгкоdатȣ (пасере).
Bergmeister, m., maістерȣ de mine, dіреnторе de mine.
Bergmilch, f., металȣ флȣidȣ, лапте minepaлȣ.
Bergmönch, в. Berggeist.
Bergnachfahrer, m., вісітъторĭȣ de mine.

Bergnymphe, f., opeadъ, nimфъ de mѕnte.
Bergöl, n., петролеѕ̆, олеѕ̆ de пе́тръ.
Bergordnung, f., поліцїъ, леце, оръndѕіалъ montanістікъ.
Bergpapier, n., папірѕ̆ de mѕnte, спечіе de amiantѕ̆, каре се десфоіе ꙟn фоії сѕбцірї.
Bergpech, n., бітѕmenѕ̆, асфалтѕ̆, пъкѕръ.
Bergpecherde, f., ампелітѕ̆.
Bergpfeffer, m., каméadъ, daфінъ mezeрóсъ, піперѕ̆ de mѕnte (плантъ).
Bergpolei, m., ростарінѕ̆ сілбатікѕ̆ (плантъ).
Bergprediger, m., предікаторѕ̆ montanістікѕ̆.
Bergpredigt, f., предікъ пентрѕ montanістї, minapї.
Bergrath, m., консіліарїѕ montanістікѕ̆.
Bergrecht, n., dрептѕ̆ montanістікѕ̆ (жѕсѕ̆, леце, kondікъ); віерітѕ̆, саѕ̆ чееа че се іа пе вії дела mѕntenї.
Bergrechtlich, a. ші ad., конфортѕ̆ dрептѕлѕї, леціlор montanістіче.
Bergrichter, m., жѕdікъторѕ̆ montanістѕ̆.
Bergroth, n., арсенікѕ̆ рошїѕ.
Bergröthel, в. Röthel.
Bergrücken, m., спінаре de mѕnцї.
Bergruthe, в. Wünschelruthe.
Bergsäbel, m., кѕцітѕ̆, сабіъ бъіешаскъ.
Bergsache, f., каѕсъ montanістікъ.
Bergsaft, m., сѕкѕ̆ minерале.
Bergsalz, n., саре minерале.
Bergsanikel, m., сенічіорѕ̆ de mѕnte (чінчї фої, о плантъ).
Bergscheide, f., деспърцітѕръ de mѕnцї.
Bergschichte, f., лавòре сѕрогаторѕ̆ (чел факѕ̆ minapії dѕпъ че 'шї аѕ̆ фінітѕ̆ рѕптѕл).
Bergschlag, m., къmпѕ̆ аравѐрѕ̆, ашезатѕ̆ пе mѕnte.
Bergschlitten, m., трагъ, саніъ de mѕnte.
Bergschloß, n., кастеїѕ, pidікатѕ̆ пе mѕnte.
Bergschlucht, f., пасадъ; трекътòре ꙟнтре mѕnцї; стрімтòре.
Bergschmied, m., фъѕрарѕ̆ бъіешескѕ̆.
Bergschöppenstuhl, m., скаѕнѕ̆, трібѕналѕ̆ montanістікѕ̆.
Bergschreiber, m., скрііторѕ̆ montanістікѕ̆.
Bergschüssig, a. ші ad., bergschüssige Erz, minералъ аmестекатъ кѕ пъmънтѕ̆ саѕ̆ пе́тръ (ꙟn min.).
Bergschwaden, m., mофітѕ̆, (аерѕ̆ ꙟнгрекатѕ̆ de абѕрї minералї веninошї).
Bergschwefel, m., спечіе de вітріолѕ̆.
Bergsegen, m., manъ; ad., венітѕ̆ ꙟndестѕлъторѕ̆ de mine.
Bergsperling, m., врабіъ de mѕnte.
Bergspitze, f., върфѕ̆ de mѕnte.
Bergstadt, f., четате de mѕnte, montanістікъ.
Bergsteiger, m., dірегъторїѕ de minapї.
Bergstraße, f., кале de mѕnte.
Bergsucht, f., фтісіъ, офтікъ, морбѕ̆ de плъmънї, de каре пътіmескѕ̆ de комѕнѕ̆ minapії.
Bergsüchtig, a., фтісікосѕ̆, офтікосѕ̆, пътіmашѕ̆ de плъmънї.
Bergtalg, m., сеѕ̆ de mѕnte.
Bergthal, n., къmпіъ ꙟнтре mѕnцї.
Bergtheer, m., пісасфалтѕ̆, пекѕръ minерале.
Bergtheil, m., порціѕне, парте din minъ.
Bergtorf, m., ампелітѕ̆.
Bergtracht, f., костѕmѕ̆, портѕ̆ бъіескѕ̆.
Bergtrog, m., трòкъ бъїешаскъ.
Berguhu, в. Bergeule.
Bergüblich, a. ші ad., алла mѕntenї, minapї; dѕпъ datina minapілор, mѕntenілор.
Bergulme, f., ѕлmѕ̆ сілбатікѕ̆.
Bergung, f., (map.) скъпареа (лѕкрѕрілор din naiъ-фрънте); mъntѕіре; аскѕndере.
Bergunter, ad., пе mѕnte ꙟнжосѕ̆; ла вале.
Bergurtheil, n., сентінцъ ешітъ дела трібѕналѕл montanістікѕ̆.
Bergverständige, m., minapѕ̆ ꙟнвъцатѕ̆, каре се перчепе ла mine; minералогѕ̆.

Bergvitriol, m., вітріолъ натівъ, къратъ (къm ece din minъ).
Bergvogt, m., жъdiче de mine.
Bergvolk, n., попоръ mъnтénъ; попоръ montanістікъ.
Bergwachs, n., чéръ minерале, бітъminъ.
Bergwand, f., пърете de стѫпкъ.
Bergwardein, m., пробъторъ, черкъторъ (de металеле къпрinсе ѫn minерале).
Bergwasser, n., апъ de mъnте.
Bergweide, f., салче de mъnте.
Bergwein, m., вінъ de mъnте.
Bergwerk, n., minъ, minъріъ; баіе.
Bergwerkswissenschaft, f., minералоціъ, металърціъ; штіінцъ de minерале, штіінцъ de метале.
Bergwesen, n., minърітъ, бъіешітъ.
Bergwetter, n., аеръ de minъ; тimпъ de mъnте.
Bergwild, n., въпатъ de mъnте.
Bergwind, m., въптъ de mъnте.
Bergzehnte, m., zечimъ (diжmъ) din minерале.
Bergzehnter, m., zечimъторъ (diжmарїъ) de mine.
Bergzeichen, n., марка, семпъл minарілор (трóка, феръ, маїъ, стéгъ).
Bergziege, f., капръ сілбатікъ, капръ de mъnте.
Bergzimmermann, m., лемпаръ, тесларъ, тъmпларъ montanістікъ.
Bergzinn, n., късъторъ натівъ, къратъ.
Bergzinnober, m., ціноберъ натівъ.
Bergzögling, m., сколарїъ montanістікъ (че ѫnвацъ ѫn скóлъ, саъ академіъ montanістікъ).
Bergzunder, m., éскъ de mъnте.
Bericht, m., релъціъne, реппортъ, пъръціъne, авісъ, штіре; рефератъ; — erstatten, реппортеzъ; факъ ъn рефератъ; laut —, dъпъ штіреа; ohne weitern —, фъръ алтъ авіzъ.
Berichten, v., ѫnштіінцеzъ, авіzеzъ, інформъ, інстръеzъ; реппортеzъ; рефереzъ; daъ реппортъ, факъ релъціъne; Sie sind unrecht berichtet, nъ ештї біне інформат; Sie sind mit Lügen berichtet, 'цї аъ спъсъ minчіъnї; er hat uns viel Neues berichtet, nї а спъсъ mълте поътъцї; wie man fragt, wird man berichtet, къm ѫnтребї аша ѫцї респъndъ; einen Sterbenden —, къminекъ пе ъnъ mъpindъ; (monet.) die Münzstücke —, фаconézъ, прегътескъ, ротъnzескъ monета (пентръ імпріmатъ).
Berichterstatter, m., реппорторїъ; реферendарїъ.
Berichterstattung, f., реппортъръ, релъціъne, реферадъ.
Berichtigen, v., dрегъ, коррегъ, ревеdъ, ѫndрептъ; фінеzъ, терminъ (ъn лъкръ); пъnъ ълтіmа mъnъ (ла о трéбъ); (ѫn ком.) солdеzъ (ъn контъ); плътескъ (о dъторіъ); die Sache ist berichtigt, с'а фъкътъ трéба, каъса с'а пъсъ ла оръndъіалъ; unsere Rechnung ist berichtigt, контъл постръ с'а солdат; ein Gewicht —, ѫndрептъ о пondере.
Berichtigung, f., dіресъръ, коррецціъne, ревісіъne, ѫndрептаре; — eines Aufsatzes, коррецціъnеа ъneї теme; солdаре; — einer Rechnung, солdареа ъnъї контъ (ком.); рефъіре, плътіре; терminъціъnеа (ъnъї лъкръ).
Berichtigungsbogen, m., фоіъ dокъmъntътòре.
Berichtmäßig, a. ші ad., раппортъформъ, ѫn формъ de раппортъ.
Berichtung, f., віатікъ, ълтіmа комъnікъціъne (католічї).
Berichtzettel, m., бълетінъ, чеdълъ ѫnштіінцетòре.
Beriechen, v., amіросъ, (аппъсескъ).
Beriefeln, Beriefen, v., капелеzъ, (ѫn аркіт.) орnъ къ върцї, къ dъnцї, къ mъкї (о колъmnъ).
Beriegeln, v., ѫnкіzъ, провъzъ къ ѫnкъітóре; къ белчіъгъ, верігъ.
Berieseln, v., кърце mърmъръndъ (рѫърелъ піnтре петре.)
Berinden, sich, v., се 'nскорцеште, се 'nкожеште; с'аккопере къ скòрцъ.
Beringen, v., ѫnінелеzъ, провъzъ къ інелъ; ist der Finger beringt, so ist die Jungfrau gedingt, с'аъ

скітватȣ інелеле, се търітъ фетеле.

Beritten, part. ші a., ein berittenes Pferd, калȣ аккълърітȣ, ѧнвъцатȣ; wohl oder schlecht beritten sein, amȣ калȣ бȣнȣ саȣ ръȣ de кълърітȣ; — machen, тъ провъzȣ de калȣ екȣіпатȣ.

Berkan, m., баракапȣ (спечіе de матеріъ цесȣтъ).

Berline, f., берлінъ (спечіе de тръсȣръ de Берлінȣ).

Berlinerblau, n. ші a., албастрȣ, azȣрȣ de Берлінȣ, прȣсіатȣ (колоре).

Berloquen, f., брелокъ.

Berme, f., бермъ.

Bernhardiner, m., бернardinȣ, кълȣгърȣ de чéта ст. Бернardȣ.

Bernstein, m., амбръ галбенъ (кіхлібарȣ); сȣкчінȣ.

Bernsteinarbeiter, Bernsteindrechsler, m., лȣкрътоpїȣ, стрȣгарȣ de амбръ.

Bernsteinen, a., de амбръ, амбрінȣ.

Bernsteinfang, m., пескȣітȣръ de амбръ (маї кȣ сéмъ пе цермȣрії търеї балтіче).

Bernsteinfirniß, m., вернісȣ, фірнісȣ de амбръ.

Bernsteingeist, m., спірітȣ de амбръ.

Bernsteingericht, n., трібȣналȣ (ѧнсърчінатȣ кȣ каȣсе прівітòре ла пескȣітȣл de амбръ ѧн Прȣсіа).

Bernsteinhandel, m., комерцȣ кȣ амбръ.

Bernsteinleser, m., кълегъторїȣ de амбръ.

Bernsteinschöppe, m., ассесорȣ ла трібȣналȣл de амбръ.

Bernsteinöl, n., олеȣ de амбръ.

Bernsteinsalz, n., саре de сȣкчінȣ.

Bernsteinsäure, f., (кім.) ачідȣ сȣкчінікȣ.

Bernsteinverwalter, m., administраторȣ ал магazінȣлȣї de амбръ.

Bernthaler, m., талерȣ de Берн (монетъ.)

Berohren, v., (касеф.) ѧмпапȣрезȣ, аккоперїȣ кȣ папȣръ; ѧнстȣфȣескȣ, аккоперїȣ кȣ стȣфȣ.

Berosten, v., се рȣцінеште.

Bersten, v., крéпъ (мȣрȣл), се decпікъ, се спінтекъ; плеснеште; се спарце; — vor Aerger, крепȣ de некazȣ; vor Zorn —, крепȣ de мъніъ; vor Lachen —, тъ спаргȣ de рѫсȣ, тъ стрікȣ de рѫсȣ; fressen, daß einer — möchte, а мънка съ крепе.

Bertram, m., піретрȣ, ромъніцъ (плантъ).

Berüchtigen, v., dефаімȣ, deскреdітȣ, факȣ нȣме ръȣ (кȣіва); er ist sehr berüchtigt, е фòрте dефъіматȣ, аре нȣме фòрте ръȣ.

Berüchtiget, part. ші a., dефъіматȣ; deскреdітатȣ; ѧнфератȣ; ѧнсемнатȣ de ръȣ.

Berücken, v., прindȣ кȣ аркапȣ (калȣ); прindȣ кȣ лацȣ (пасере); ѧншелȣ, амъцескȣ; пȣнȣ ла мънъ; laßt euch nicht —, съ нȣ те ѧншелї, съ нȣ казї ѧн кȣрсъ; der ist leicht zu —, пе ъла ȣшорȣ ѧл пȣї ла мънъ.

Berückung, f., ѧншелъторіъ.

Berücksichtigen, v., іаȣ ѧн вedере, ѧн консіdеръцiȣне, амȣ ѧн окї, амȣ ѧн прівіре (чева); wenn Sie seine Jugend —, лȣъndȣ ѧн вedере жȣнецеа са...

Berücksichtigung, f., консіdеръцiȣне, прівінцъ, респеттȣ; mit..., кȣ прівінцъ кътре..., ѧн респеттȣ...

Berudern, v., ѧнвъслескȣ (о корабіъ).

Beruf, m., вокъцiȣне, місіȣне, кїемаре; dаторіъ, облегъцiȣне, dірегъторіъ, фȣнкцiȣне, професіȣне; dіспȣсецiȣне, аплекаре; seinem — folgen, а ȣрма вокъцiȣнеї сале (дела Dzeȣ); das ist sein —, аста е dаторіа лȣї; dazu habe ich keinen —, аста нȣ е трéба меа, нȣ цine de сфера dаторіілор меле; er geht seinem Berufe nach, ел ѧшї каȣтъ de постȣ, de фȣнкцiȣнеа са; er hat keinen — zu..., ел нȣ е кїеmатȣ а...; ich spüre keinen — zu..., нȣ съптȣ deспȣсȣ..., n'amȣ аплекаре а...

Berufen, v., кїемȣ; конвокȣ; einen wohin —, кїемȣ пе несчіне ȣndева; einen wozu —, кїемȣ пе

чінева пентрѫ чева; einen in seine Dienste —, кїемѫ пе чінева ла постѫл съѫ; die Stände —, конвокѫ diета, парлъмънтѫл, статѫріле; sich —, мъ провокѫ ла чева ..; аппелезѫ; мъ 'нтемеїезѫ; іаѫ de мартѫріъ; sich auf einen —, мъ провокѫ ла кѫтаре...; sich auf einen höhern Richter —, аппелезѫ ла станцъ маї налтъ; sich auf seine Unschuld —, мъ 'нтемеїезѫ пе невіновъціа меа.

Berufen, в. Berüchtigt.

Berufsarbeit, f., Berufsgeschäft, n., оккѫпъціѫне оффічіо́съ; лѫкрѫ ѧмпѫсѫ de постѫ, de даторіъ, de кїемареа са.

Berufung, f., вокъціѫне, кїемаре; конвокъціѫне, конкїемаре.

Beruhen, v., ремънѫ (лънгъ чева); мъ фондезѫ (пе чева); аттърнѫ (de чева); auf sein Leben beruht das Wohl des ganzen Landes, ферічітатеа цереї ѧнтреці атърнъ дела віаца лѫї; es dabei — lassen, амънѫ; ремънѫ, стаѫ пе чееа че есте; wir wollen es dabei — lassen, съ стъмѫ пе ачéста; wir wollen es bis auf eine andere Zeit — lassen, съ аммънъмѫ каѫса пънъ ла алтѫ тімпѫ; man hat die Sache auf sich — lassen, аѫ лъсатѫ трéба балтъ.

Beruhigen, v., аллінѫ, лініштескѫ, астъмпърѫ, ѧмпакѫ, ѧмпъчїѫескѫ, домолескѫ; die Gemüther —, ѧмпакѫ інімеле; sich —, мъ лініштескѫ; мъ скапѫ de óрекаре гріжъ (über etwas); — Sie sich, лініштештете.

Beruhigend, a., аллінънте, ѧмпъчѫіторѫ.

Beruhigung, f., аллінътѫръ; ѧмбѫкѫръціѫне; das kann ich Ihnen zu Ihrer — sagen, цїо потѫ спѫне спре ѧмбѫкѫръціѫнеа D-тале.

Berühmen, sich, v., (einer Sache), мъ лаѫдѫ, мъ фълескѫ.

Berühmt, a. ші ad., ренѫмітѫ, фаїмосѫ, вестітѫ кѫ нѫме; sich — machen, ѧмї факѫ нѫме, мъ факѫ ренѫмітѫ.

Berühmtheit, f., ренѫме.

Berühren, v., аттінгѫ; berührt diese Saite nicht, н'аттінце кóрда аста; eine Sache —, а ворві деспре о каѫсъ; sich —, с'аттінгѫ, девінѫ контігѫе.

Berührung, f., аттінцере; контаттѫ.

Berührungslinie, f., (цеом.) танцентъ.

Berührungspunkt, m., пѫнтѫ de аттінцере, de контаттѫ.

Berührungswinkel, m., ѫнгїѫ de контаттѫ.

Berunzeln, v., ѧнкрецескѫ.

Berupfen, v., жѫмѫлескѫ, смѫлгѫ пенеле; смѫлгѫ de банї (пе чінева).

Berussen, v., ѧнфѫніцінѫ, мѫрѫїескѫ кѫ фѫніцине.

Beryll саѫ Berill, m., берілѫ, пéтръ преціóсъ, верзіъ, зісъ ші апамарінъ.

Besacken, v., ѧнсекѫескѫ, ѧнкаркѫ кѫ сачї; ѧмплѫ сакѫл саѫ посѫнарѫл; sich —, а се ѧнкърка; а се ѧнавѫці.

Besäen, v., семънѫ (огорѫл кѫ гръне); пресерѫ.

Besage, ad., (dessen) дѫпре; ѧн ѫрма..., ѧн пѫтереа..., ѧн конформітате кѫ..., конформѫ кѫ...; besage seines eigenen Geständnisses, дѫпре кіар мъртѫрісіреа са; besage der Ankündigung, ѧн конформітате кѫ пѫблікъціѫнеа.

Besagen, v., спѫне, зіче, доведеште; das besagt seine Unterschrift, о доведеште сѫбскріпціѫнеа са; der Titel besagt was im Buche enthalten ist, тітлѫл спѫне че се кѫпрінде ѧн карте.

Besagt, part., зісѫ, детто.

Besagtermaßen, ad., кѫм с'а зісѫ.

Besaiten, v., ѧнкордѫ (ѫнѫ інстрѫмънтѫ), ѧї пѫнѫ кòрде.

Besalben, v., ѫнгѫ, фрекѫ кѫ балсамѫ, олеѫ; фештелескѫ, кѫфѫрескѫ; er hat sich besalbt, с'а фештелітѫ.

Besalzen, v., даѫ саре, пресърѫ.

Besamen, v., даѫ семінцъ, ѧнсеміцезѫ (ѫнѫ огорѫ); sich —, се проплънтъ. прін семінца са.

Beſanden, v., ѧпарінезъ, акконеріѳ къ арінъ, къ ніcінъ.

Beſänftigen, v., аллінъ; ѧтвлъпзескъ, ѧтпакъ, ѧтвънезъ; ſich —, тъ 'твънезъ, тъ домолескъ.

Beſänftigung, f., аллінаре, ѧпдѳлчетъптъ, потолітъръ, ѧтвънтъръ.

Beſänftigungsmittel, n., паліатівъ.

Beſanmaſt, m., (mar.) катаргъ артімонъ (ѳлтімъ, саѳ ал треілеа ші чел маї мікъ дінтр'о наіъ).

Beſanſegel, n., (mar.) вънтрелъ де артімонъ.

Beſatz, m., гарнітъръ, ѧпдоітъръ, марџіне (тівітъръ).

Beſatzung, f., гарніcоnъ; прешезіѳ; das Regiment liegt in —, реџітънтъл с'афлъ ѧп гарніcоnъ; — in eine Stadt legen, а ѧпгарніcона о четате.

Beſauen, v., ѧптінъ, спъркъ, фештелескъ.

Beſaufen, v., ѧтвътъ; ſich —, тъ 'твътъ.

Beſchaben, v., радъ (ръкъіѳ).

Beſchädigen, v., ѧпдъънезъ, аддѳкъ даънъ; ватъмъ; стрікъ.

Beſchädiger, m., дъънъторіѳ, вътъмъторіѳ.

Beſchädigung, f., даънъ, пагѳвъ, стрікъџіѳне.

Beſchaffen, a. ші ad., фъкътъ, афлъторіѳ ѧптр'о старе, калітате, кондиџіѳне шчл.; ſo iſt die Welt —, аша е лѳмea фъкътъ; die Sache war ſo —, стареа лъкрълъї ера аша; wie iſt es um Euch —? кът ѧдї мерџе трéба? es iſt übel mit ihm —, ел пѳ стъ вінe.

Beſchaffenheit, f., старе; калітате, кондиџіѳне, сòрте, ѧтпреџіѳраре; eigentliche —, ѧпсѳшіme; — der Luft, стемперътъра аерълъї; — des Leibes, конcтітъџіѳнea трѳпълъї; nach — der Umſtände, дѳпъ ѧтпреџіѳрърї; was hat es mit dieſer Sache für eine —? кът стъ кѳ трéба аста? es hat mit dieſer Sache dieſelbe — wie mit..., кѳ трéба аста стъ токмаї ка ші кѳ ачеea че...; die Sachen werden bald eine andere — bekommen, пестe пъџінъ требіле вор лѳа алтъ фаџъ.

Beſchaffenheitswort, n., адверъ de калітате (gram.).

Beſchäften, v., пѳнъ патъ ла пѳшкъ.

Beſchäftigen, v., окѳпъ кѳ..., даѳ de лъкрѳ., de фъкътъ; ѧпделетніческъ; mit etwas beſchäftigt ſein, съптъ окѳпатъ кѳ чева; ſich —, тъ окѳпъ...; womit — Sie ſich? че фачї? кѳ че те окѳпї?

Beſchäftigung, f., окѳпъџіѳне; фачендъ; трéбъ.

Beſchalen, v., ѧтплъсълескъ, пѳнъ плъселе; ѧттъпѳпкіѳ, пѳнъ тъпѳпкіѳ, тъпаръ (ла ѳнъ кѳџітъ); къптъшескъ кѳ скъндърї.

Beſchälen, v., дескорџезъ, дескърезъ (кѳръџъ de пъръ), дескожескъ; саре (артъсарїѳл éпа); der Hengſt hat die Stute beſchält, артъсарїѳл а сърітъ éпа.

Beſchäler, m., артъсарїѳ; (фер.) плъсърарїѳ, тъпѳпкіарїѳ.

Beſchälgeld, n., артъсърітъ, (банї че се даѳ пентрѳ а фі сърітъ éпа de ѳнъ артъсарїѳ).

Beſchälhengſt, m., артъсарїѳ.

Beſchälknecht, m., аргатѳл че џіне ші дъ дрѳмѳ артъсарїѳлъї ла éпї.

Beſchälzeit, f., епохъ, тімпъ de артъсърітъ.

Beſchämen, v., рѳшінезъ, ѧпфрѳптъ, конфѳндъ, даѳ de рѳшіне; вніlескъ (пе чінева.)

Beſchämung, f., рѳшінътъръ, рѳшіне, ѧпфрѳптъџіѳне, конфѳсіѳне.

Beſchatten, v., ѧпѳмбрезъ, акконеріѳ кѳ ѳмбръ.

Beſchattung, f., ѧпѳмбріре, ѧпѳмбрітъръ.

Beſchatzen, v., ѧтпѳпъ даре, контрібѳџіѳне, тапсъ (пе о четате).

Beſchauen, v., въдъ, прівескъ, каѳтъ; ecaminъ, черкъ; контѧмплѳ; ſich im Spiegel —, се вede ѧп оглиндъ (с'амміръ).

Beſchauer, m., прівіторіѳ, ecaminъторіѳ, контѧмплъторіѳ.

Beſchaulich, контѧмплатівъ; das be-

schauliche Leben, віацъ контемплътівъ.

Beschäumen, v., ѧпспѹмезѹ, аккоперїѹ, ѧмплѹ кѹ спѹмъ.

Beschauung, f., прівіре, къѹтътѹръ, черкъмънтѹ, есаміпъцїѹне; контемплъцїѹне.

Bescheid, m., респѹнсѹ; сентінцъ, хотърѫре жѹдекъторéскъ, рескріптѹ; bis auf weiteren —, пънъ ла алтъ оръndѹіалъ; ich weiß hierin keinen —, еѹ n'am штіінцъ деспре ачéста; geben Sie mir genauen — über diese Sache, ѧнформéзъмъ кѹ амърѹнтѹл деспре ачéстъ каѹсъ; — auf Ihre Gesundheit, ѧн сънътатеа дтале! thun Sie mir —, респѹnde кѹ тоастѹ, реѧнкінъ кѹ покалѹл; um etwas — wissen, а авеа кѹноштінцъ деспре чева, а фі версатѹ, адъпатѹ шчл.; in einem Hause — wissen, а шті фіінцеле ѹнеї касе; keinen — wissen, ѧнтімпінѹ педечї, нѹ мъ штіѹ ажжѹтора; nun habe ich meinen —, акѹм штіѹ че съ факѹ.

Bescheiden, v., даѹ (кѹіва чева), дърѹескѹ, ѧмпъртъшескѹ, провъзѹ (пе чінева кѹ чева); einen wohin —, кїемѹ (пе чінева съ вінъ ѹndева), ѧнштіінцезѹ, орdінѹ (ка съ се афле ла ѹн локѹ хотърѫтѹ); die Natur hat ihm viele Vorzüge beschieden, натѹра л'а ѧнzестратѹ кѹ мѹлте дарѹрї; er hat mich auf morgen beschieden, м'а кїематѹ пентрѹ мъне; es ist ihm sein Theil beschieden worden, ел шїа лѹатѹ партеа са; einen vor Gericht —, сороческѹ пе песчіне ла трівѹналѹл де жѹдекатъ; einen auf einen Tag —, амънѹ сорочіреа кѹїва пе о zi; einen auf seine Frage —, даѹ респѹнсѹ кѹїва; einen eines Bessern —, а кондѹче пе чінева пе о кале маї вѹнъ; sich — lassen, мъ ѧndѹплекѹ, мъ ѧнвоіескѹ, іаѹ де кѹвънтѹ, мъ аккомодезѹ; er ist ein Mensch, der sich — läßt, е ѹн омѹ каре се ѧнвоіеште; ich bescheide mich dessen, еѹ мъ ѧndѹплекѹ ла ачееа.

Bescheiden, a. ші ad., кѹмпътатѹ, модератѹ, модестѹ, діскретѹ; bescheidene Theil, порцїѹне кѹмпътатъ; in seinen Ansprüchen — sein, сънт модестѹ ѧн претенцїѹнї; in seinen Reden — sein, сънтѹ діскретѹ ѧн ворве; модеръмънте, модестемънте.

Bescheidenheit, f., кѹмпътате, модестіъ, модеръцїѹне, діскреціѹне.

Bescheinen, v., лѹмінѹ, іллѹмінѹ; респъndѹ лѹмінъ.

Bescheinigen, v., чертіфікѹ, аттестезѹ, адеверезѹ, кѹітезѹ.

Bescheinigung, f., чертіфікатѹ, аттестатѹ, адеверінцъ, квітанцъ; чертіфікъцїѹне, аттестътѹръ, адеверіцїѹне, квітѹіре.

Bescheißen, v., аккакѹ, ѧмплѹ кѹ къкатѹ; ѧншелѹ; амъцескѹ.

Bescheißerei, f., къкътѹръ, къкъріъ; ѧншелъцїѹне, амъцітѹръ.

Beschellen, v., аninѹ клопоцелѹ, ѧнклопоцезѹ (вітеле).

Beschenken, v., einen —, дърѹескѹ, гратіфікѹ (пе чінева); даѹ пресентѹ, гратіфікъцїѹне (кѹїва); ich bin beschenkt worden, am пріїмітѹ дарѹ, пресентѹ; er ist mit einer goldenen Uhr beschenkt worden, а пріїмітѹ ѧн дарѹ ѹн орлоцїѹ де аѹрѹ.

Beschenkung, f., дарѹ; дърѹітѹръ; пресентѹ; гратіфікъцїѹне.

Bescheren, v., фòрфекѹ, тѹndѹ кѹ фòрфечеле.

Bescheren, v., дърѹескѹ, даѹ ѧн дарѹ, ѧн пресентѹ, (се ѧнтребѹінцéзъ маї вѫртосѹ де дарѹріле че не вінѹ фъръ весте дела Dѹмnezeѹ, дела сóрте; дела òменї ла анѹл ноѹ); die Kinder haben zu Weihnachten viel beschert bekommen, копіїї аѹ къпътатѹ мѹлте дарѹрї де анѹл ноѹ (кръчїѹнѹ); was Gott beschert, bleibt unverwehrt, че а датѹ домнѹл, нѹ'цї іа омѹл; че'цї а фост ѹрсітѹ, се ѧмплінеште; das war mir nicht beschert gewesen, ачéста н'а фостѹ дестінатѹ пентрѹ мine.

Bescherung, f., форфекътѹръ, тѹн-

сѫръ; dарѫ, пресентѫ (de анѫл поѫ).

Beschicken, v., трimітѫ; прегътескѫ; кѫлтівѫ; ѫнгріжескѫ; пѫнѫ ѫн оръndѫіалъ; (ла вън.) коітѫръ (ѫнтре червї); den Acker —, кѫлтівѫ огорѫл; sein Haus —, ѫтї пѫнѫ каса ла оръndѫіалъ; das Vieh —, ѫнгріжескѫ de віте; das Erz —, прегътескѫ minерале.

Beschickung, f., трimітере; прегътітѫръ; гріжъ; аллегъцiѫне (аместекътѫръ de метале).

Beschickungsregel, f., регѫлъ de аллегъцiѫне.

Beschienen, v., ферекѫ (шinѫескѫ); ein Rad —, ферекѫ рòта.

Beschießen, v., detѫнѫ, канонезѫ; mit Bomben —, бомбарdезѫ; батѫ кѫ тѫнѫ (о четате); ein Gewehr —, dескаркѫ о артъ ка съ о пробѫ.

Beschießung, f., канонаdъ, бомбърdъмънтѫ.

Beschiffbar, a., навігаверѫ, плѫтіверѫ, de навігатѫ (рѫѫ).

Beschiffen, v., навігѫ, коръвіезѫ, плѫтескѫ пе . . .

Beschilft, a., ѫнтрестіатѫ, аккоперітѫ de трестіъ.

Beschilfen, v., ѫнтрестіезѫ.

Beschimmeln, v., ѫнтмѫчезескѫ, прindѫ мѫчегаїѫ; ѫнфлорескѫ, прindѫ флòре.

Beschimmelung, f., ѫнтмѫчезътѫръ.

Beschimpfen, v., ѫнжѫрѫ; ѫнсѫлтѫ; deconорѫ (нечінстескѫ).

Beschimpfung, f., ѫнжѫрътѫръ, ѫнсѫлтъцiѫне, deconоръмънтѫ.

Beschindeln, v., ѫншindелескѫ, коперїѫ кѫ шindіле (асчеле).

Beschinden, a., dескорцѫ, dескожескѫ, деспелѫ (деспоїѫ).

Beschirmen, v., скѫтескѫ, пѫнѫ сѫб скѫтѫ; апърѫ, протегѫ; adъпостезѫ; Gott beschirme Euch, Dѫmnezeѫ съ те скѫтéскъ.

Beschirmung, f., скѫтітѫръ.

Beschlabbern, v., ѫтвълезѫ; бълъческѫ; флепкънескѫ, флекърескѫ.

Beschlafen, v., ein Mädchen, свергѫрѫ; ѫнгрошѫ, ѫнгрекѫ о фатъ; dорmѫ кѫ о фатъ; etwas —, а се ківzѫі adънкѫ деспре чева песте нòпте, амънъndѫ каѫса пе а doa zi; das muß man erst —, нòптеа е mama сватѫлѫї; съ не maї кіпzѫimѫ пънъ мъне.

Beschlag, m., секвестрѫ; ѫтбаргѫ, етбарго (наіъ); ферекътѫръ, ѫтбръкътѫръ кѫ ферѫ (de карѫ, ѫшъ); потковітѫръ (калѫ), мѫчеzітѫръ (пърете); чéцъ (пе флашъ); auf etwas — legen, пѫнѫ секвестрѫ; etwas in — nehmen, пѫнѫ мъна пе чева; den — aufheben, pidікѫ секвестрѫ; — auf ein Schiff legen, пѫнѫ ѫтбаргѫ пе о корабіъ, опрескѫ de а еші din портѫ; (ѫн min.) металѫ че ѫн формъ de пѫлбере се пѫне пе minерале.

Beschläge, n., ферътѫръ; гарнітѫръ; кеѫтòре (ла кърцї легате).

Beschlagen, v., ферекѫ, легѫ кѫ ферѫ; секвестрезѫ; mit Silber —, ѫтбракѫ кѫ арцінтѫ; mit Eisen —, легѫ кѫ ферѫ; ein Pferd —, потковескѫ ѫн калѫ; ein Pferd scharf —, потковескѫ калѫл кѫ колцї ка съ нѫ алѫнече пе гїацъ; eine Thüre —, ферезѫ, ѫтбракѫ кѫ ферѫ о ѫшъ; die Räder —, шinѫескѫ рòтеле; Schiffe —, пѫнѫ ѫтбаргѫ пе коръвії; (монт.) die Münzen —, ротѫnzескѫ (ажѫстезѫ) монета; (кім.) eine Retorte —, ѫndѫкѫ, саѫ аккоперїѫ кѫ о матеріъ òрекаре реторта; (мар.) die Segel —, стрѫнгѫ вънтрелеле; — sein, сънтѫ ѫndемънатікѫ, deпрінсѫ; мѫчезескѫ, прindѫ флòре; чéцъ; die Wände —, мѫрії ассѫdъ.

Beschlagen, part. ші ad., ферекатѫ; мѫчезітѫ; deпрінсѫ, adъпатѫ; in einer Sache gut — sein, сънтѫ біне deпрінсѫ ѫн . . .

Beschlagleine, f., (мар.) фѫне de вънтреле.

Beschlagnahme, Beschlagnehmung, f., секвестрѫ; ѫтбаргѫ.

Beschlagnehmer, m., секвестръторїѫ, секвестранте.

Beschlagtasche, f., (фер.) тéкъ фераръ, de потковітѫ.

Beſchlämmen, v. Beſchlemmen.

Beſchleichen, v., сънpindъ, daъ песте чінева пе-песітуіте; т'апропіъ лпчетішоръ, т'апропіъ тергъndъ пе върфъл пічорелор, тъ стръкоръ, тъ фърешезъ.

Beſchleiern, v., лпвълескъ; аккоперіѣ къ вълъ.

Beſchlemmen, v., лптінъ, лттолескъ.

Beſchleunigen, v., гръбескъ, пріпескъ, zорескъ (чева).

Beſchleunigung, f., гръвітъръ, пріпітъръ, zорітъръ.

Beſchließen, v., лпкідъ, къпріndъ (лптіне); фінезъ, лпкеіѣ; лті пропънъ; деліберезъ; gerichtlich —, декретезъ; die Sache iſt beſchloſſen, трéва с'а хотъръtъ; ſein Leben auf dem Lande —, лші фінéзъ віаца ла сатъ; ſein Leben in Einſamkeit —, мóре лп сінгърътате.

Beſchließer, m., кіеларъ, къторашъ.

Beſchließerin, f., кіелърéсъ, къторъшіцъ.

Beſchließung, f., лпкідере; фіне.

Beſchluß, m., лпкідере, лпкеіере, фіне; конклъзіѣне; хотърăре, резолуціѣне; zum — des Jahres, ла фінеа анълуі; zum Beſchluſſe, спре лпкеіере, лп фіне; den — machen, фінезъ; zum — kommen, вінъ ла резълтатъ; einen — faſſen, хотъръскъ.

Beſchmaddern, v., тăпжескъ, пътезъ, тъсгълескъ.

Beſchmauchen, v., аффътезъ, сърфъ фътъ асъпра ..., аффътічезъ.

Beſchmauſen, v., парасітезъ; тънкъ пе сокотéла алтъіа.

Beſchmeißen, v., аррънкъ спре ...; лтплъ къ (тінъ); спъркъ къ (къкатъ); das Fleiſch iſt beſchmiſſen, карпеа с'а лтплът de тъшіце.

Beſchmieren, v., ънгъ, фрекъ (къ олеъ, саъ алтъ гръсіме); спъркъ; тънжескъ; Brot mit Butter, den Leib mit Oel —, ънгъ пънеа къ ънтъ, корпъл къ олеъ; Narrenhände — Tiſch' und Wände, нътеле пеъънілор съntъ скріce лп тóте пърціле; пъреціі съntъ хъртіа пеъънілор.

Beſchmierung, f., ънсътъръ, ънціѣне; тънжітъръ.

Beſchmitzen, v., лптінъ; пътезъ; лпегрескъ.

Beſchmutzen, v., тънжескъ, лппегрескъ, фешелескъ, лптінъ (вестіmінтеле, тънеле).

Beſchnauben, Beſchnaufen, v., атіросъ сфорънdъ.

Beſchneidebret, n., (легът. de кър.) скъndъръ de ретезатъ кърці.

Beſchneidehobel, m., (легът. de кър.) къцітъ de ретезатъ.

Beſchneiden, v., детаіѣ; ретезъ, тъndъ (арворіі); черкътаіѣ (копілъл); einem etwas —, детрагъ дела чінева чева; die Bienen —, ретезъ стъпълъ.

Beſchneidepreſſe, f., (легът. de кър.) пресъ de тъіатъ, de ретезатъ.

Beſchneider, m., черкътъіеторіѣ, ретезъторіѣ.

Beſchneidung, f., черкътъіере; тъіетъръ; ретезътъръ; тъпсъръ; die — an Herz und Mund, лпфръпареа іnіmеі ші а гъреі.

Beſchneien, v., ніnце, аккопере къ néоъ.

Beſchneiteln, v., (гръd.) къръцъ арборіі de ръмъріле петребъінчóсе.

Beſchnellen, v., сънpindъ; лпшелъ.

Beſchnippeln, beſchnippen, v., ретезъ, тъndъ стремітъціле (ла чева).

Beſchnittene, m., черкътъіатъ, тъіатъ лмпреціръ,

Beſchnitzen, beſchnitzeln, v., таіѣ мърънтъ, хъкъескъ.

Beſchnoppern, beſchnuppern, beſchnüffeln, v., атіросъ сфорънdъ; er muß Alles —, елъ требъе съ'ші ваце пасъл лп тóте.

Beſchnüren, v., лпфъшіоръ; лпсфорезъ; орнъ къ гъітанъ, къ шінъръ.

Beſchocken, v., лтпънъ тапсъ, dare (пе пътънтъ).

Beſchönen, beſchönigen, v., петезескъ, аккоперіѣ, палiезъ; десвіновъцескъ; скъzъ; die Fehler eines Menſchen —, пашtезъ дефептеле дрекърі.

Beschönigung, f., петезітѫръ, паліатѫръ, скѫзъ.
Beschränken, v., ставілезѫ, търцінескѫ, ѧнкідѫ, ѧнгръдескѫ; die Aussicht ist durch die Bäume beschränkt, арборії ѧнкідѫ перспеттіва, ведерea; sein Verstand ist so beschränkt, daß..., mintea лѫї е атътѫ de търцінітъ, къ...
Beschränkend, a., търцініторѫ, рестрѫнгъторѫ.
Beschränktheit, f., пѫцінътате (de авере); стрѫмтòре (de локѫінцъ); — des Verstandes, minte търцінітъ, каре нѫ веde маї deпарте de лѫнгѫл насѫлѫї.
Beschränkung, f., стъбілітѫръ; ѧнгръdіре; търцініре.
Beschreiben, v., deскріѫ; deфінѫ; ѧнсемнѫ; скріѫ пе чева; формезѫ; еспрімѫ; es läßt sich nicht —, нѫ се пòте deскрі; einen Dieb —, ѧнсемнѫ пе ѫнѫ фѫрѫ, ѧї факѫ семнъмънтѫл; etwas umständlich —, deскріѫ чева кѫ амърѫнтѫл; (ц̣еом.) einen Kreis —, deскріѫ ѫнѫ черкѫ; ein Dreieck —, формѫ ѫнѫ тріѫнгіѫ.
Beschreiber, m., deскрііторїѫ; Erd—, ц̣еографѫ; — einer Gegend, корографѫ; Welt—, космографѫ.
Beschreiblich, a. ші ad., deскрііверѫ.
Beschreibung, f., deскрінцiѫне; deфініцiѫне; семнъмънтѫ (de ѫнѫ фѫрѫ); — einer Maschine, deскрінцiѫнеа саѫ deфініцiѫнеа ѫнеї машіне; — der Vögel, орнітолоцiъ; — der Fische, іктіолоцiъ; — der Insekten, ентомолоцiъ; — der Erde, ц̣еографіъ; — des Mondes, селенографіъ; — des Meeres, idрографіъ; — der Knochen, остеолоцiъ; — der Muskeln, міолоцiъ; — der Fossilien, орітографіъ; — der Berge, орографіъ; — eines Ortes, топографіъ; — des Himmels, ѫранографіъ.
Beschreien, v., deфаімѫ; deплънгѫ; deокіѫ, ѧнкънтѫ.
Beschreiten, v., калкѫ, пъшескѫ, пѫнѫ пічїорѫл; das Ehebett —, кѫноскѫ міреса; die Schwelle —, пъшескѫ прагѫл; ein Pferd —, ѧнкалекѫ калѫл; eine Laufbahn —, інтрѫ ѧн dірегъторіъ, апѫкѫ о каріеръ.
Beschroten, v., фòрфекѫ; podѫ; ретезѫ.
Beschuhen, v., ѧнкалцѫ; ѧмпапѫчезѫ; einen Pfahl —, ѧнферезѫ върфѫл ѫнѫї парѫ.
Beschuldigen, v., einen einer Sache —, аккѫсѫ, ѧнвіновъцескѫ (пе чінева de чева); ѧмпѫтѫ; ѧнкріminѫ.
Beschuldiger, m., аккѫсъторїѫ; ѧмпѫтъторїѫ; ѧнвіновъцiторїѫ.
Beschuldigung, f., аккѫсъцiѫне; ѧмпѫтъцiѫне; falsche —, калѫмніъ.
Beschummeln, v., жѫмѫлескѫ, смѫлгѫ пенеле; ѧншелѫ, пѫнѫ ла мънъ.
Beschuppen, v., deссолzескѫ (пештеле); einen —, смѫлгѫ, тѫndѫ, ѧншелѫ, пѫнѫ ла мънъ (пе чінева).
Beschürfen, v., (ѧн min.) deскоперїѫ, голескѫ (о вънъ de металѫ).
Beschürzen, sich, v., мъ 'нчінгѫ кѫ тъбларѫ (шѫрцѫ).
Beschütten, v., mit Wasser —, стропескѫ, върсѫ апъ (песте чінева); mit Erde —, аккоперїѫ кѫ церрънъ; mit Wohlthaten —, ѧмплѫ de бѫнътъцї.
Beschützen, v., протегѫ, скѫтескѫ, апърѫ.
Beschützer, m., протетторїѫ, скѫтіторїѫ.
Beschützung, f., протеццiѫне, скѫтітѫръ, акоперъмънтѫ.
Beschwägern sich, v., мъ 'нкѫмнъцескѫ, м' аффінезѫ.
Beschwägerung, f., ѧнкѫмнъцiре.
Beschwängern, в. Schwängern.
Beschwatzen, v., ѧndѫплекѫ лінгѫшindѫ.
Beschwefeln, v., ѧнсѫлфѫрѫ; ѫнгѫ, ліпескѫ кѫ пѫчіòсъ.
Beschweift, a., кodатѫ.
Beschweißen, v., ассѫdѫ, мъ ѧмплѫ de сѫdòре; (ла вънът.) мъ мънжескѫ кѫ сънце de фéръ.
Beschwerde, f., сарчінъ; греѫтате; сѫпъраре; плънсòре; Hauptbeschwerden, dѫрере de капѫ; Mutterbeschwerden, істерікъ; Glie-

derbeschwerden, артрітікъ; seine Beschwerden vor dem Throne des Fürsten anbringen, тъ плънгѫ ла ѧтпъратѫл.

Beschwerdeschrift, f., інстанцъ, плънсòре (жалбъ).

Beschweren, v., ѧнсарчінѫ, ѧнгреѫнезѫ; ѧнкаркѫ; ѧнкомоdезѫ, сънтѫ спре греѫтате кѫіва; den Magen —, ѧнкаркѫ стомакѫл; mit Auflagen, ѧнгреѫнезѫ кѫ dаждіі; ich will Sie nicht damit —, нѫ воіѫ съ 'цї факѫ сѫпъраре кѫ ...; sich bei Einem über etwas —, а се плънце ла чінева пентрѫ чева; — Sie sich darüber beim Richter, плънцете ла жѫdекъторѫ пентрѫ ачееа.

Beschwerlich, a. ші ad., греоїѫ, сѫпъръчіосѫ, молестѫ, ѧнкомоdѫ; einem — fallen, einem — sein, сънтѫ сарчінъ кѫіва, каdѫ греѫ кѫіва.

Beschwerlichkeit, f., греѫтате; ѧнкомоdітате, сѫпъраре, остенéлъ.

Beschwerniß, f., в. Beschwerde.

Beschwerung, f., ѧнсърчінътѫръ; ѧнгреѫтънтѫ, аггреѫтънтѫ; ѧнкомоdътънтѫ.

Beschwichtigen, v., аллініштескѫ, потолескѫ, факѫ съ такъ (пе ѫнѫ копілѫ).

Beschwichtiger, m., аллініштітіторїѫ.

Beschwingen, v., аввънтѫ, daѫ сворѫ.

Beschwitzen, в. Beschweißen.

Beschwören, v., жѫрѫ, аdеверезѫ кѫ жѫръмънтѫ; есорчесѫ (скотѫ demoni); рогѫ таре (пе чінева) ѧл жѫрѫ.

Beschwörer, m., конжѫръторїѫ; есорчістѫ; магѫ; стрігоїѫ.

Beschwörungsbuch, n., карте de есорчістѫ, de фермекатѫ, de deскънтатѫ ші ѧнкънтатѫ.

Beschwörung, f., der Schlangen, ѧнкънтътънтѫ; — des unreinen Geistes, есорчістѫ; рѫгъчіѫне фервінте.

Beseelen, v., ѧнсѫфлецескѫ, ѧнаnimезѫ; ѧнкораџезѫ.

Beseelung, f., ѧнсѫфлецітѫръ.

Besegeln, v., ѧнвънтрезѫ; навігѫ, коръвіезѫ.

Besehen, v., въdѫ, есаminѫ, окіескѫ; wenn man die Sache beim Lichte besieht, есаminъndѫ лѫкрѫл маї deапрòпе; sich im Spiegel —, тъ оглindескѫ (m' amірѫ).

Besehnen, v., ѧнкорdѫ (аркѫл), пѫнѫ кòрdъ (ла аркѫ).

Beseichen, в. Bepissen.

Beseifen, v., съпонескѫ.

Beseiligen, v., ѧнфѫнезѫ, провъdѫ кѫ фѫніі (о наіъ).

Beseitigen, v., dелътѫрѫ; Streitigkeiten —, ѧтпъчїѫескѫ; die Sache ist schon beseitigt, с'а ѧтпъкатѫ трéба.

Beseligen, v., феріческѫ, факѫ феріче.

Besen, m., тътѫръ; neue — kehren gut, сервіі ноѫї ка ші тътѫра ноѫъ сервескѫ біне ѧн прімеле зіле; сѫта ноѫъ, стъ de кѫїѫ.

Besenbinder, Besenmacher, m., тътѫрарїѫ, легъторїѫ, фъкъторїѫ de тътѫръ.

Besenförmig, a. ші ad., тътѫріфортѫ, ѧн фортъ de тътѫръ.

Besenheide, f., бѫрѫіанъ de тътѫръ.

Besenreis, n., ратѫръ de местéкънѫ.

Besenstiel, m., тънарѫ, кòdъ de тътѫръ.

Besessen, a., domnітѫ, посеdатѫ; vom Teufel —, кѫпрінсѫ de чел некѫратѫ; vom Geize —, сгърчітѫ; клочітѫ (оѫе).

Besessene, m. ші f., demoniакѫ, ѧнdръчітѫ, енергомънѫ.

Besessenheit, f., ѧнdемонітѫръ, ѧнdръчітѫръ, ѧтпрілостіре, енергѫтъніъ.

Besetzen, v., пѫнѫ, ашезѫ чева пе ..., провъdѫ чева кѫ ..., (din печесітате сéѫ орнътънтѫ); mit Bäumen —, ѧтплънтезѫ; mit Band —, ѧнкорdелезѫ; mit Edelsteinen —, орнѫ кѫ петре нестімате; mit Spitzen —, гарнезѫ кѫ спіцѫрї (хорботе); mit Soldaten —, ѧтплѫ de солdацї; eine Stadt —, ѧнгарніconезѫ о четате; einen Teich —, ѧтпештінѫ ѫн лакѫ, ѧл провъзѫ кѫ пештї; ein Amt

—, оккѫпѫ ѫнѫ постѫ; den Tisch mit Speisen —, ѧмплѫ маса кѫ бѫкате; der Tisch ist besetzt, нѫ маї е нічї ѫнѫ скаѫнѫ голѫ ла масъ; der Platz, der Stuhl ist besetzt, локѫл, скаѫнѫл е оккѫпатѫ; eine Stadt mit Einwohner —, ѧмпопорезѫ ѫн орашѫ; die Musik mit Stimmen —, ѧмтѫлцескѫ кънтъреціі.

Besetzung, f., mit Soldaten, гарнісóнъ, ѧнгарнісонътѫръ; — mit Bändern, гарнітѫръ, ѧнкорделаре; — eines Teichs mit Fischen, ѧмпештінътѫръ; — eines Posten, оккѫпъціѫне de постѫ.

Beseufzen, v., сѫспінѫ, офтéзѫ, оптéзѫ.

Beseufzung, f., сѫспінѫ, оптатѫ; цеметѫ,

Besichtigen, v., вісітѫ, есаminѫ, черчетезѫ, інспеттезѫ, трекѫ прін окї.

Besichtigung, f., вісітъціѫне, інспецціѫне.

Besieben, v., пресерѫ чернъndѫ.

Besiegbar, a. ші ad., девінціверѫ, че се пòте девінце; кѫчеріверѫ.

Besiegeln, v., ассіцілѫ, пѫнѫ сіцілѫ (печетеа).

Besiegen, v., ѧнвінгѫ; seine Feinde, Neider —, тріѫмфѫ песте інімічіі ші пісташіі меї.

Besieger, m., ѧнвінгъторїѫ, тріѫмфъторїѫ.

Besiegung, f., вітторіъ; тріѫмфѫ.

Besingen, v., кънтѫ; челебрезѫ; er verdient besungen zu werden, мерітъ а фі кънтатѫ (ѧн версѫрї).

Besinnen, sich, v., ѧмї addѫкѫ аminте; ѧмї вінѫ ѧн сінемї; ѧмї іаѫ сéма; мъ гъndескѫ алтръminте; ѧмї батѫ капѫл; ich will mich —, мъ воїѫ маї гъndi; ich werde mich noch darauf —, ѧмї воїѫ addѫче аminте; ich habe mich anders besonnen, мї am скімбатѫ гъndѫл; sich wieder —, ѧмї вінѫ ѧн сінемї; sich lange —, мъ 'ndoiескѫ; sich eines Bessern —, мъ decamъцескѫ, мъ іаѫ dѫпъ ѫнѫ сватѫ маї бѫнѫ.

Besinnen, n., гъndipe; nach langem —, dѫпъ мѫлтъ гъndipe; bei Sinnen sein, а фі кѫ мінтеа ѧнтрéгъ.

Besinnung, f., addѫчереаminте; гъndipe, рефлесіѫне; вепіре ѧн сімціре; кѫпоштінцъ; er behielt seine — bis auf den letzten Augenblick, а кѫпоскѫтѫ пънъ іа ешітѫ сѫфлетѫл; die — verlieren, а перde кѫпоштінца.

Besinnungskraft, f., факѫлтатеа de а'шї addѫче аminте, memoria.

Besinnungslos, a. ші ad., амецітѫ, амморцітѫ, фъръ сімцічїѫне.

Besippt, part. ші a., ѧнамічітѫ, ѧнафінітѫ, ѧмпърінцітѫ.

Besitz, m., поссесіѫне, пропріетате, стъпъніре (de касъ, мошіъ); im Besitze einer Sache sein, съптѫ ѧн поссесіѫнеа ...; von etwas — ergreifen, — nehmen, іаѫ чева ѧн поссесіѫне; in — setzen, пѫнѫ ѧн поссесіѫне; aus dem Besitze setzen, — treiben, еспропріезѫ, скотѫ din поссесіѫне; wieder in — setzen, реаверітезѫ, репѫнѫ ѧн поссесіѫне.

Besitzen, v., шеde ѧndелѫнгѫ (пе чева), клочеште; поссеdѫ, стъпънескѫ, цінѫ, am ѧн пропріетате; die Henne besitzt die Eier, гъіна клочеште оѫеле; ein großes Capital —, am капіталѫ маре.

Besitzer, m., поссесорѫ, пропріетарїѫ; стъпънѫ; unrechtmäßige —, ѫсѫрпъторїѫ; — eines Hauses, пропріетарїѫл касеї.

Besitzerin, f., пропріъторéсъ, стъпънъ.

Besitzergreifung, Besitznahme, Besitznehmung, f., лѫаре ѧн поссесіѫне; апѫкаре ѧн стъпъніре; widerrechtliche —, ѫсѫрпъціѫне.

Besitzfähig, a., капаверѫ de а інтра ѧн поссесіѫне.

Besitzrecht, n., поссесорїѫ, dрептѫ de пропріетате.

Besitzstand, m., поссесіѫне, авере ѧн пропріетате.

Besitzthum, m., пропріетате, авѫтѫ.

Besitzung, f., поссесіѫне, пропріетате; енергѫмъніъ; ѧndръчіре.

Besocken, v., къпѫтѫ кълцѫнї, кълцъмінтеа.

Besoffen, a., беатъ, ѧмбътатъ.
Besoffenheit, f., беціъ, ѧмбътътъръ.
Besohlen, v., ѧнтълпезъ, пънъ талпъ.
Besolden, v., солdezъ (пе солdaцї); саларіезъ (пе оффічіалї); daъ лéфъ.
Besoldung, f., солdъ, саларїъ.
Besömmern, v., (агр.) ѧнсемънцезъ арътъра de прітъваръ.
Besonder, a., партікъларъ, сінгъларъ, спечіалъ, deосевітъ; чіъdатъ, капріціосъ, стръінъ; besonderer Umstand, партікъларітате, сінгъларітате, спечіалітате; ein ganz besonderer Mann, омъ чіъdатъ; er hat seine besondern Launen, ѧшї аре капріціїле сале.
Besonderheit, f., сінгъларітате, партікъларітате.
Besonders, ad., ѧн-парте, ѧнdeосевї; маї-аллесъ, маї-вѫртосъ, ѧн-спеціе, къ deосевіре; — wohnen, а локъі ѧн парте; — schön, къ deосевіре фрътосъ; — da, маї вѫртосъ ачі.
Besonnen, a. ші ad., ѧнцелептъ, мінтосъ, къ мінте, чіркъспеттъ, кінzъітъ.
Besonnen, v., ѧнсореште, бате сóреле.
Besonnenheit, f., ѧнцелепцїъне, чіркъспеццїъне; мінтошіъ, пресінцъ de спірітъ, de мінте; кінzъінцъ; er verlor die —, ел ѧшї перdъ пресінца de мінте; er thut alles mit —, ле фаче тòте къ кінzъінцъ.
Besorgen, v., etwas, портъ гріжъ, ѧнгріжескъ; мъ темъ; ich werde Ihre Sachen —, воїъ ѧнгріжі de лъкръріле D-тале; er besorgt ein großes Unglück, се теме de о маре непорочіре.
Besorglich, a. ші ad., ѧнсъфлъторъ de тéмъ, de гріжъ; е de темътъ.
Besorglichkeit, f., темере, фрікъ, аппреънсїъне, ръъ de темътъ; um allen Besorglichkeiten zuvor zu kommen, спре а превені тòте релеле че сънтъ de темътъ.
Besorgniß, n., гріжъ, тéмъ, фрікъ; aus —, de фрікъ къ . . .
Besorgsam, a., ѧнгріжіторъ, лъъторъ амінте.
Besorgt, a., ѧнгріжітъ; къпрінсъ de тéмъ (пентръ чева); er ist sehr für seine Gesundheit —, е фòрте ѧнгріжітъ пентръ сънътатеа са.
Besorgung, f., ѧнгріжіре.
Bespannen, v., ѧнхамъ; ѧнкорdъ (ънъ інстръмънтъ de мъсікъ); ist der Wagen bespannt? с'аъ пъсъ каіі ла тръсъръ?
Bespeien, v., аскъіпъ, ѧмплъ къ скъіпатъ (къ скъпітъ); боръскъ; sich —, се ѧмпле de скъпітъ.
Bespeiung, f., аскъіпътъръ; борѫтъръ.
Bespeilern, v., ѧнцеръшезъ, ѧнцепъшезъ; пънъ церъшї, цепъшї.
Bespicken, v., ѧнслънінезъ, ѧмпънъ къ слънінъ; sein Beutel ist gut bespickt, теашка лъї е плінъ; sich —, мъ 'нбогъцескъ.
Bespiegeln, sich, v., мъ 'ноглindezъ, м'амміръ.
Bespiegeln, v., ein Zimmer, орнъ къ оглінzї о касъ.
Bespinnen, v., ѧнфъшоръ къ фіръ; ѧмплетескъ.
Bespornen, v., ѧмпінтенъ, пънъ пінтенї.
Bespötteln, v., аттінгъ; іаъ ѧн бътаіъ de жокъ; dерѫdъ.
Bespotten, v., ѧмї батъ жокъ.
Besprechen, v., іаъ ворбъ ѧнаінте, токмескъ (о локъінцъ); комъndъ, комісіонезъ (марфъ); ѧнкънтъ, фермекъ; sich —, мъ ѧнцелегъ, конферїъ; ich habe mich mit meiner Frau darüber besprochen, м'ам ѧнцелесъ къ неваста меа ѧн каъса аста.
Besprechung, f., токміре, арвъніре; комісіънаре; ѧнкънтъмънтъ; конворбітъръ, конферінцъ.
Besprengen, v., стропескъ.
Bespringen, v., саре (армъсарїъл éпа), гонеште (таъръл вака).
Bespritzen, v., ѧмпрошкъ (къ апъ); mit Koth —, ѧмплъ къ нороїъ; mit Blut —, ассънцеръ.
Besprudeln, v., ѧмпрошкъ (клокотіndъ).
Bespucken, v., аскъіпъ, скъіпъ асъпра...
Bespülen, v., спалъ, скалdъ; der

Fluß bespült die Mauern der Stadt, рѫѹл спалъ тѹріі четъціі.

Bespunden, v., ѧndопѹ (врана бѹціі).

Besser, a. ші ad., (комп. дела gut), maĭ бѹпѹ; maĭ біне; dieser Weg ist —, калеа аста е maĭ бѹпъ; — machen, ѧndрептѹ, addѹкѹ ла maĭ бѹпъ старе; — werden, deвіне maĭ бѹпѹ, се 'ndрéптъ; etwas —, maĭ бінішорѹ; mir geht es etwas —, ѧmĭ мерце maĭ бінішорѹ, тъ сімцѹ maĭ біне; — hin, maĭ департе; — hinauf, maĭ сѹсѹ; besser hab' ich, als hätt' ich, че е атънъ пѹ е minчіѹпъ; maĭ біне azĭ ѹпѹ оѹ, декът тъне ѹпѹ боѹ.

Bessern, v., коррегѹ; ѧтбѹпътъцескѹ; dрегѹ; рефакѹ, репарѹ; es ist alles gebessert, тот е репаратѹ; er ist nicht zu —, ел е ѧпкорреціверѹ, ел пѹ maĭ е de ѧndрептатѹ; sich —, тъ ѧndрептѹ, тъ факѹ maĭ бѹпѹ (моралічеште); тъ 'псъпътошезѹ, deвінѹ копвалештіпте; es hat sich noch nicht mit ihm gebessert, ел пѹ с'а ѧndрептатѹ ѧпкъ.

Besserung, f., sittliche, коррецціѹне, ѧтбѹпътъціре; — der Wege, diресѹръ; — eines Hauses, репъръціѹне; — eines Kranken, рекопвалештіпцъ.

Besserungsfähig, a., коррецiверѹ.

Besserungshaus, n., інстітѹтѹ de коррецціѹне, de ѧndрептаре.

Bestählen, в. Verstählen.

Bestallen, v., інсталезѹ, ашезѹ ѧп dірегъторіъ.

Bestallung, f., інстълъціѹне; саларіѹ.

Bestallungsbrief, m., діплотъ, декретѹ (de ашезаре ѧптр'о dірегъторіъ.

Bestand, m., стъверітате, dѹраре, консістіпцъ, стърѹіпцъ; рестѹ, ремъшіцъ; старе; арендъ; das Wetter wird keinen — haben, тімпѹл пѹ ва dѹра, ціпеа; er war fleißig, allein es hatte keinen —, ера діліціпте, ѧпсъ іа ліпсітѹ стърѹіпца; in — nehmen, арендезѹ; in — haben, ціпѹ ѧп арендъ; in — geben, ѧпарендезѹ, daѹ in арендъ (о мошіъ).

Bestandbuch, n., (ком.) інвентаріѹ.

Beständer, Beständner, Bestandmann, m., арендаторіѹ, ціїторіѹ ѧп арендъ, кіріашіѹ (локатаріѹ).

Bestandgeld, n., банї de арендъ.

Bestandgut, n., мошіъ de ѧпарендатѹ; касъ de ѧпкіріатѹ.

Bestandherr, m., дътъторіѹ ѧп арендъ.

Beständig, a., констъпте, статорнікѹ, dѹраверѹ; контінѹѹ, пекоптенітѹ, вечінікѹ; тотd'аѹна, пѹрѹреа.

Beständigkeit, f., статорнічіъ, констанцъ, dѹраверітате, контінѹъціѹне.

Bestandjagd, f., въпъторітѹ ѧпарендатѹ.

Bestandtheil, m., парте компѹпінте, констітѹтівъ, есенціале; прінчіпіѹ.

Bestandwesen, n., сѹстанцъ, ессінцъ.

Bestandzeit, f., тімпѹ кътѹ ціне ѧпарендътѹра.

Bestangen, sich, v., (форест.) се ѧпгрóшъ (арборі ѧп пъdѹре), се ѧтпръжінъ.

Bestärken, v., ѧптърескѹ; einen in seiner Bosheit —, а ѧптърі пе чінева ѧп маліціа са.

Bestärkung, f., ѧптъріре.

Bestätigen, v., ѧптърескѹ, adеверескѹ; ein Gesetz —, санціонезѹ о леце; den Frieden —, ратіфікѹ пачеа; (ла въпът.) а се ѧпкредінца деспре локѹл ѹnde с' афлъ въпатѹл (вѹлпе, червѹ).

Bestätigung, f., ѧптъріре, adеверітѹръ; санціѹне; ратіфікъціѹне.

Bestätigungsjagen, n., (въпът.) въпаре de фéръ, деспре ал къреї локѹ ѹnde с' афлъ съптѹ ѧпкредінцаці въпъторіі.

Bestatten, v., zur Erde —, ѧтмортъптезѹ; ѧпzестрезѹ; eine Tochter —, ѧпzестрезѹ о фіїъ.

Bestattung, f., ѧтмортъптаре; ѧпгропъціѹне.

Bestauben, v., тъ ѧтпѹлверезѹ.

Bestäuben, v., ѧтпѹлверезѹ.

Bestauden, sich, v., dъ ѧп паїѹ; das Korn bestaudet sich, гръѹл dъ ѧп паїѹ.

Beste, a., (сѫперл. dела gut), чел maĭ бѫнѫ, фòрте, прéбѫнѫ; флòрéа; фрѫнтеа; bester Freund! скѫмпе amiче! die — Mannschaft, фрѫнтеа солdацiлор; das — Mehl, флòреа фъріneĭ; in seinen besten Jahren, ꙟн флòреа вѫрстеĭ; im besten Schlafe, кънd е comnѫл maĭ dѫлче; der erste —, чел ꙟнтъĭѫ venitѫ; bei der ersten besten Gelegenheit, ла прima окъсiѫне потрівітъ; aufs —, zum besten, am besten, bestens, фòрте біне, ꙟн modѫл чел maĭ бѫнѫ.

Beste, n., біneле, фолосѫл (чiнчесенца); das gemeine —, біneле комѫнѫ, пѫблікѫ; zum Besten gereichen, ꙟмĭ сервеште de біне; du kommst am Besten dabei weg, цie ꙟцĭ віне партеа чеа maĭ бѫнъ; ich befinde mich nicht zum Besten, еѫ мъ сimтѫ кам ръѫ; das — von Einem reden, лаѫdѫ пе чiнева; das Beste bei etwas thun, а фаче, а контрібѫi maĭ мѫлт...; sein Bestes thun, фаче кът се пòте maĭ біне; einen zum Besten haben, iаѫ ꙟн рѫсѫ, iаѫ песте пiчiорѫ пе чiнева; nicht viel zum Besten haben, сънт съракѫ; eine Flasche Wein zum Besten geben, траттезѫ, оспетезѫ кѫ о флашъ de вінѫ; das — verdirbt oft das Gute, maĭ-біneле фаче maĭ мѫлт dекът біneле.

Bestechbar, в. Bestechlich.

Bestechen, v., ꙟмпѫнгѫ; mітѫескѫ, корѫмпѫ; ѫнгѫ; er läßt sich —, се коррѫмпе; er läßt sich nicht —, е ꙟнкорѫптіверѫ.

Bestecher, m., коррѫпторѫ, mітѫiторѫ.

Bestechlich, a., коррѫптіверѫ.

Bestechlichkeit, f., коррѫптіверітате.

Bestechnaht, f., кѫсѫтѫръ netedъ.

Bestechung, f., коррѫпцiѫне.

Besteck, n., токѫ, кѫтiъ, тéкъ пентрѫ кѫцiте, iнстрѫмiнте шчл.

Bestecken, v., ꙟмплънтѫ, пѫнѫ (легѫме ꙟн страте); ꙟмпърезѫ; Erbsen —, ꙟмпърезѫ (хъръческѫ) mazъреа; das Haar mit Blumen —, орнѫ пърѫл кѫ флорĭ; mit Mandeln —, гарnezѫ, ꙟмпънѫ кѫ mirdaле (о тортъ).

Bestehen, v., стаѫ, кѫстаѫ (статѫл); мъ компѫнѫ din пърцĭ (трѫпѫл); dѫрезѫ; сънтѫ валidѫ, ꙟн пѫтере (леџеа); auf etwas —, стаѫ пе чева, сънтѫ статорнікѫ ꙟн ...; auf seinem Kopfe —, се ꙟнчервiче, се ꙟndърътнiчеште; wohl oder übel —, gut oder schlecht —, мъ скапѫ кѫм потѫ dinтр'ѫнѫ некаzѫ; mit Schimpf und Schande —, есѫ кѫ рѫшine din чева; in einer Rede —, мъ ꙟмпеdекѫ ꙟн кѫвънтаре; auf seiner Forderung —, нѫ слъбеште, нѫ ласъ din претенцiѫнеа са; ꙟнарendezѫ, iаѫ ꙟн арendъ; ꙟнкiрiezѫ (ѫнѫ локашiѫ); einen Kampf —, сѫсцiнѫ о лѫптъ; ein Abenteuer —, трекѫ прiнтр'о авънтѫръ.

Bestehen, n., старе, кѫстаре; сѫбсiстiнцъ.

Bestehend, a. шi ad., консiстiнте; компѫсѫ din ...; сѫбсiстiнте.

Bestehlbar, a., фѫраверѫ; предаверѫ.

Bestehlen, v., фѫрѫ; пръdѫ (чева).

Bestehlung, f., фѫртѫ; прадъ, пръdътѫръ.

Bestehung, f., ꙟнарendътѫръ; ꙟнкiрiетѫръ.

Besteifen, в. Bestärken.

Besteigen, v., сѫĭѫ, мъ сѫĭѫ, ѫркѫ, мъ ѫркѫ; ein Pferd —, ꙟнкалекѫ; den Thron —, мъ ꙟнтронезѫ; einen Berg —, сѫĭѫ мѫнтеле; ein Schiff —, мъ ꙟмбаркѫ.

Besteigung, f., сѫiтѫръ.

Bestellen, v., пѫнѫ пе .., аккоперiѫ, ꙟмплѫ de ...; (ком.) коммiтѫ, daѫ комiсiѫне; bestellte Waaren, мърфѫрĭ комiсiонате; орdinѫ (съ се факъ чева), bestellte Arbeit, лаборе орdinатѫ; einen wohin —, daѫ ꙟнтълнiре ...; einen zu sich —, а кiема пе чiнева ла сine; einen zu etwas —, а пѫне пе чiнева песте чева; etwas bei einem —, комiттѫ чева ла чiнева; haben Sie etwas zu —? аĭ съ 'мĭ daĭ вреo комiсiѫне? einen Wagen —, токмескѫ о кърѫцъ;

Pferde —, токмескѫ каiї; Stiefeln —, daѫ съ'мї факъ стiбле; einen Acker —, арѫ огорѫ; einen Auftrag —, ѧмплiнескѫ о комiсiѹне; einen Brief —, ѧмтъпѹезѫ о епiстолъ; einen Vormund —, denѹмескѫ ѹпѫ тѹторѫ; einen zu einem Amte —, пѹпѫ пе пештiне ѧп постѫ; falsche Zeugen —, скотѫ мъртѹрiї minчinòce; sein Haus —, ѧмї пѹпѫ ѧп оръndѹiалъ требiле касеї.

Besteller, m., ordinъторїѹ; (ѧп ком.) комiтiнте.

Bestellung, f., ordinѫ; комiсiѹне; ѧптълнiре; — des Feldes, аръtѹръ; — eines Amtes, ѧмплiнiнiреа ѹпѹї постѫ; — eines Vormundes, denѹмiцiѹнеа ѹпѹї тѹторѫ; einen Brief zur — mitgeben, daѫ кѹїва о епiстолъ ка съ о ѧмтъпѹезе dѹпъ adресѫ.

Bestellzeit, f., тiмпѫ пропрiѹ de кѹлтiватѫ къмпѹл; тiмпѹл лѹкрѹлѹї.

Bestens, ad., фòрте бiне, ѧп modѹл чел маї бѹпѫ.

Besteppen, v., косѫ кѹ гъѹреле, тiвескѫ (бродесѫ).

Besternen, v., ѧпстелезѫ, ѧпсемпѫ кѹ стеа.

Besteuern, v., ѧмпѹпѫ dажde.

Bestgut, n., чел маї бѹпѫ тѹтѹпѫ амерiканѫ ѧп фрѹпze.

Besthaupt, в. Baulebung.

Bestialisch, a., бестiалѫ, брѹталѫ.

Bestialität, f., бестiалiтате.

Besticken, v., косѫ кѹ флѹтѹреї; тiвескѫ.

Bestie, f., бестiъ.

Bestieben, v., ѧмпѹлберѫ.

Bestiebeln, v., ѧпстiблезѫ.

Bestielen, v., пѹпѫ кóдъ, мънерѫ.

Bestimmbar, a. шi ad., детерminаверѫ.

Bestimmen, v., детерminѫ, децермѹрѫ, decemnѫ, (хотъръскѫ); deфinѫ; deфiгѫ; dectinѫ, сънтѫ menitѫ; Zeit und Ort —, детерminѫ, deфiгѫ тiмпѫ шi локѫ; ein Wort —, deфinѫ о ворбъ, ѧї цермѹрескѫ сепсѹл; es ist mir nicht bestimmt, пѹ е dectinатѫ, пѹ е menitѫ пентрѹ mine; sich —, мъ детерminѫ, мъ dectinѫ.

Bestimmt, a. шi ad., детерminатѫ, decemnатѫ; deфinitѫ, пречiсѫ, респiкатѫ, deфiптѫ; секѹрѫ; dectinатѫ, menitѫ; bestimmte Antwort, респѹпсѫ пречiсѫ, категорiкѫ.

Bestimmtheit, f., пречiсiѹне.

Bestimmung, f., детерminъцiѹне; deфiпцiѹне, deфiniцiѹне; dectinъцiѹне, menipe; còрте, ѹрсiтъ, dectinѫ; — des Preises, deфiniцiѹнеа прецѹлѹї; — eines Begriffs, deфiniцiѹнеа ѹпеї ideї; das ist unsere —, аста е còртеа пóстръ.

Bestimmungsgrund, m., мотiвѫ.

Bestimmungsort, m., локѫ menitѫ; adресъ.

Bestimmungswort, n., (гр.) партiкѹлъ.

Bestmöglich, Bestmöglichst, ad., кътѫ се пóте маї бiне.

Bestocken sich, v., dъ ѧп трѹпкїѹ, — ѧп паїѹ, — ѧп кочапѫ (планта); се ѧптрѹпке, се ѧмпъiеште.

Bestoßen, v., deскорцѫ; пiлезѫ din гросѫ, decгрошезѫ.

Bestoßhobel, m., ръndea, цiлъѫ de decгрошатѫ.

Bestrafen, v., пedепсескѫ; mit Worten —, dожепескѫ, ѧпфрѹптѫ; mit Lügen —, deminцѫ, скотѫ de minчiѹнъ (пе чiнева); ѧї daѫ deminцiмънтѫ.

Bestrafer, m., пedепсiторїѹ.

Bestrafung, f., пedéпсъ; — der Lügen, deminцiмънтѫ.

Bestrahlen, v., ѧпразеезѫ, iллѹminѫ кѹ разе, арѹпкѫ разе асѹпра ...

Bestrahlung, f., ѧпразецiѹне.

Bestreben, sich, мъ сфорцѫ, мъ сiлескѫ, мъ сiргѹескѫ, мъ трѹdескѫ din пѹтерї; sich nach etwas —, а аспiра, а dopi, а се бате dѹпъ чева.

Bestreben, n., } сфорцъ, сiргѹiнцъ,
Bestrebung, f., } трѹdъ.

Bestreichen, v., ѹпгѫ, фрекѫ; mit Lehm —, мѹрѹїѹ кѹ лѹтѫ; — аттiнгѫ, ажжѹпгѫ (кѹ тѹпѹл); diese Anhöhe bestreicht die Stadt, din астъ алцiме се пóте бате четатеа кѹ артiлерiа.

Bestreichung, f., ѹпсътѹръ, фрекътѹръ; — mit Lehm, мѹрѹiтѹръ.

Bestreitbar, a. ші ad., комбътіверŭ, аттакаверŭ (контеставерŭ), контръверсаверŭ, de комбътѫтŭ.

Bestreiten, v., ѫмпѫмnezŭ, комбатŭ, аттакŭ; den Feind —, комбатŭ пе inimikŭ; einen Satz, eine Meinung —, dicпѫтŭ, батŭ о тезъ, о опініѫне; ich will es nicht —, пѫ негŭ, пѫ контръzікŭ; seine Förderung wird —, претенцїѫнеа лѫї се контестъ, се траце ла ѫndoiéлъ; den Aufwand —, контрівѫїѫ ла спесе, портŭ спеселе, келтѫеліле; alle Arbeiten —, съптŭ ажѫнсŭ пентрѫ тòте лѫкрѫріле, почŭ але фаче сінгѫрŭ.

Bestreiter, m., ѫмпѫмпъторїѫ, комбътъторїѫ; контръверсъторїѫ, (контестъторїѫ.)

Bestreitung, f., комбатере, ѫмпѫмпъцїѫне; — der Unkosten, пѫртаре de спесе.

Bestreuen, v., респъndескŭ асѫпра ..; mit Sand —, ѫnapinezŭ, ѫмпѫлберŭ; mit Salz —, пресърŭ; mit Mehl —, ѫnфъріnŭ; mit Zucker —, ѫnzaxapezŭ; mit Pfeffer —, ѫмпіперezŭ; mit Asche —, ѫnченѫшezŭ.

Bestreuung, f., респъndіре; пресерътѫръ; в. Bestreuen.

Bestricken, v., легŭ кѫ фѫніï (пе ѫnŭ фѫрŭ); ѫnфъшорŭ кѫ ѫмплетітѫръ; ѫnлъцezŭ, прindŭ ѫn лацŭ; ѫnрецеezŭ, прindŭ ѫn рецеа.

Beströmen, v., ѫnѫndъ, спалъ (торентеле чева).

Bestücken, v., ѫnapmezŭ кѫ тѫпѫрї (о наїъ.)

Bestürmen, v., ассалтŭ (о четате), daŭ ассалтŭ; сѫпърŭ; Einen mit Bitten —, гръмъdескŭ кѫ рѫгъчіѫнї пе ...; mit Fragen —, сѫпърŭ кѫ ѫnтребъчіѫнї; von Leidenschaften bestürmt werden, а фі аціtатŭ, тѫрбѫратŭ de патіме.

Bestürmung, f., ассалтŭ; сѫпъръцїѫнї.

Bestürzen, v., аккоперїѫ; мъ спърїѫ, мъ ѫnспъїмъnтŭ, мъ тѫрбѫрŭ, мъ ѫїмескŭ; ръмъnŭ ѫnкремеnітŭ.

Bestürzt, a. ші ad., спъріатŭ, спъїмъnтатŭ, тѫрбѫратŭ, ѫїмітŭ, сѫпрінсŭ, ѫnкремеnітŭ.

Bestürzung, f., ѫnспъїмъnтътѫръ; ѫnкремеnітѫръ; in — gerathen, мъ кѫпрindŭ de спъїмъnтътѫръ.

Besuch, m., вісітъ; ѫмблетŭ, мерсŭ (ла търгѫрї); оспецї; einen — abstatten, факŭ о вісітъ; Einem einen — erwiedern, ѫnторкŭ вісіта; einen — ablehnen, рефѫzŭ, пѫ пріімескŭ вісіта.

Besuchen, v., вісітezŭ, черчетezŭ, каѫтŭ, мергŭ съ въdŭ (пе чінева, саŭ чева); ѫмблѫ; er besucht die Schule, ѫмблъ ла шкòлъ.

Besuchkarte, f., білетŭ de вісітъ.

Besuchung, f., вісітъцїѫне, черчетътѫръ.

Besudeln, v., ѫnтіnŭ, мънжескŭ; спѫркŭ.

Betäfeln, в. Täfeln.

Betagen, v., терміnŭ, пѫnŭ терміnŭ (сороческŭ); се 'мплінеште терміnѫл.

Betagt, a. ші ad., ѫnzілітŭ, бътръnŭ; ѫмплінітŭ, трекѫтŭ (терміnŭ), betagte Schuld, Zinsen, dъторіъ, інтересе ал кърор терміnŭ de плътітŭ а трекѫтŭ.

Betakeln, v., (мар.) ѫnфѫніezŭ, провъdŭ кѫ фѫніï (о наіъ).

Betalgen, v., ѫnгŭ кѫ сеŭ.

Betasten, v., піпъїѫ.

Betäuben, v., ассѫрzескŭ; аморцескŭ; амецескŭ.

Betäubung, f., ассѫрzіре, амморцїре; амецітѫръ.

Betaxen, v., ѫмпѫnŭ тапсъ, dърї.

Betbruder, m., іпокрітŭ, фарісеŭ, фъцарїѫ.

Bete, f., сфеклъ.

Bête, f., (zi Bet), бетъ, ѫn фелŭ de жокŭ ѫn кърцї; — machen, — werden, пердŭ сѫма депѫсъ ѫn жокŭ.

Beten, v., орŭ, рогŭ (пе Dzeŭ), факŭ рѫгъчїѫне, мъ 'nкіnŭ; ein Vaterunser —, zікŭ ѫnŭ Татъл пострѫ; Noth lehrt —, кънd съптем ѫn перікѫл пе addѫчем аміnте de Dzeŭ.

Beter, m., оръторїѹ, рогъторїѹ, ѧпкіпъторїѹ.

Betfahre, f., кърътѹръ de клакъ (вечінѹ ла вечінѹ).

Betfahrt, f., пелеріпаџїѹ, терсѹ спре ѧпкіпъчїѹне ла ѹпѹ локѹ сф. (хаdџалікѹ, тѹрч.).

Betglocke, f., кампапелъ сѹпътòре de рогъчїѹне, (Апгелѹс; Аве-Маріа).

Bethätigen, актівезѹ, dовеdескѹ кѹ акте, кѹ фапте; еффъптѹескѹ.

Bethauen, v., ѧпроърезѹ.

Bethaus, n., оръторїѹ, рогъторїѹ, касъ de рогъчїѹне; (пентрѹ) бісерікъ.

Bethaut, a., ѧпроъратѹ.

Betheiligen, v., ѧтпъртъшескѹ, факѹ съ іа парте; тъ ѧтпъртъшескѹ, іаѹ парте, партечіпѹ.

Betheiligte, m., пърташѹ; парте інтересатъ; партечіпънте.

Betheiligung, f., ѧтпъртъшіре, ѧтпъртъшітѹръ, партечіпъцїѹне.

Betheeren, v., ѧпкътръпезѹ, ѹпгѹ, тѹрѹїѹ кѹ катрапѹ.

Betheuern, v., ассекѹрезѹ, ѧпкреdінцезѹ, ашеескѹ кѹ zеѹ! пе леџе! пе онóре! протестѹ.

Betheuerung, f., ассекѹръмънтѹ, ѧпкреdінцаре, аdеверъцїѹне кѹ zеѹ! шчл.; протестъцїѹне.

Bethören, v., ѧппебѹпескѹ, скотѹ din minцї, атъџескѹ, спърїѹ (історісindѹ къ ѧтблъ стафії, шчл.).

Bethörend, a., ѧппебѹпіторѹ, атъџіторѹ.

Bethörung, f., ѧппебѹпіре; ѧпорвітѹръ; атъцітѹръ.

Bethulich, a. ші ad., ажжѹтарецѹ; комоdѹ.

Bethun, sich, v., се какъ сѹб сіне, се кѹфѹреште, се спѹркъ кѹ стеркѹл съѹ; т'ажжѹторѹ; тъ факѹ комоdѹ; sich nicht — können, пѹ тъ потѹ ажжѹтора; тъ стрімторезѹ.

Betiteln, v., ѧптітѹлѹ, daѹ тітлѹ; каліфікѹ; wie soll ich ihn —? кѹт съ'л ѧптітѹлѹ?

Betitelung, f., ѧптітѹлътѹръ, ѧптітѹлъцїѹне, ѧптітѹлъмънтѹ; каліфікъцїѹне.

Betkammer, f., оръторїѹ, рогъторїѹ; касъ de рѹгъчїѹне (ѧп локѹ de бісерікъ).

Betölpen, v., атъџескѹ.

Betonen, v., аччентѹїѹ, (оксіезѹ) ѧптонѹ, лѹпџескѹ тонѹл; eine scharf betonte Silbe, сілабъ акчентѹатъ.

Betonung, f., акчентѹъцїѹне, ѧптонъмънтѹ.

Betonie, f., бетонікъ (плантъ).

Betracht, m., консіdеръцїѹне, (в. Betrachtung); in —, din прівінцъ.., din респеттѹ..; авъndѹ ѧп консіdеръцїѹне..; лѹъndѹ ѧп вedере..; in gewissem —, ѧп атаре респеттѹ; in — seines Alters, лѹъndѹ ѧп вedере вѫрста са; das kommt nicht in —, аста пѹ се іа ѧп бъгаре de сéмъ.

Betrachten, v., mit den Augen —, аффігѹ, пътрѹndѹ (кѹ окії); mit Augen und Verstand —, есаminѹ, черкѹ, консіdерѹ, оссервѹ; mit Verstand allein —, меdітѹ; іаѹ, цінѹ (de чева); einen als Spitzbuben —, іаѹ, цінѹ пе чінева de омѹ de німіка.

Betrachtend, a., контемплъndѹ, контемплатівѹ.

Betrachtenswürdig, a., demnѹ de консіdератѹ.

Betrachter, m., контемплъторїѹ, консіdеръторїѹ.

Beträchtlich, a. ші ad., консіdераверѹ, імпортантѹ; de імпортанцъ, de консекѹенцъ.

Beträchtlichkeit, f., імпортанцъ, ѧпсемпътате.

Betrachtung, f., аффігъмънтѹ, окітѹръ аффігътòре; есаменѹ, черкаре, консіdеръцїѹне, оссервъцїѹне; меdітъцїѹне; in — ziehen, іаѹ аminте; іаѹ ѧп консіdеръцїѹне, ѧп бъгаре de сéмъ; in tiefe Betrachtungen versunken sein, сънтѹ аффѹndатѹ ѧп меdітъцїѹнї.

Betrachtungswissenschaft, f., штіінцъ спекѹлатівъ.

Betracht, m., сѹмъ тоталъ; der —

der Ausgabe übersteigt, сѫма тоталъ а спеселор трече престе а венітѫлѫї.

Betragen, v., фаче..., таіе..., се сѫіе..., се рідікъ... (сѫма); die Unkosten können hundert Thaler —, спеселе потѫ съ таіъ о сѫтъ de талерї; sich —, мъ портѫ; er hat sich als Mann von Ehre —, с'а портатѫ ка ѫнѫ омѫ de онòре.

Betragen, n., портаре, кондѫітъ; er hat kein —, н'аре портаре; er hat ein unausstehliches —, аре о кондѫітъ несѫферіверъ.

Betrauern, v., плънгѫ пе ѫнѫ мортѫ; долескѫ, портѫ доліѫ (жале).

Betrauernswürdig, a., доліверѫ, demnѫ de долітѫ, demnѫ de лъкріме.

Beträufeln, Beträufen, v., аппікѫрѫ, ꙟнѫmedѫ чева фъкъndѫ съ кадъ кѫ пікътѫра; einen Braten mit Speck —, аппікѫрѫ кѫ лардъ фріптѫра.

Betraut, a. ші ad., кредінцiосѫ, конфідінте.

Betraute, m., кредінцiатѫл, кредінцiарѫл (кърѫїва).

Betreff, m., in —, ꙟн прівінца...; ꙟн респеттѫл...; ꙟн кътѫ..., че с'аттінце.

Betreffen, v., сѫпрindѫ, daѫ песте...; се ꙟнтъмплъ; ажжѫнце; прівеште; е ворбъ de..., е ꙟнтребъцїѫне de...; девінѫ ѫїмітѫ, конфѫсѫ; man hat den Dieb auf der That betroffen, aѫ датѫ песте фѫрѫ фѫръndѫ, aѫ сѫпрінсѫ пе фѫрѫ кѫ лѫкрѫ фѫратѫ ꙟн мънъ; mich hat das Unglück betroffen, mi с'а ꙟнтъмплатѫ непорочіреа; hat Sie ein Unglück betroffen? те а ажѫнсѫ о непорочіре? was mich betrifft, ꙟнкътѫ прівеште ла mine; es betrifft Ehre und Leben, ворба е de віацъ ші онòре; er war ganz betroffen, ел девені de тотѫ конфѫсѫ.

Betreffend, a. ші ad., кончерніnте, прівіторїѫ; ꙟнкътѫ пентрѫ mine; mich —, че се цine de mine, кътѫ прівеште ла mine.

Betreiben, v., паскѫ, мънѫ ла пъшѫне, ла пъскътѫръ (вітеле); dѫкѫ, портѫ, маніпѫлезѫ, administрѫ (оффічіѫ); факѫ кѫ съргѫінцъ (о трéбъ); мішкѫ, zорескѫ (чева).

Betreten, v., калкѫ, пѫнѫ пічїорѫл пе...; інтрѫ; ватѫ; сѫпрindѫ; мъ тѫрбѫрѫ; ich werde seine Schwelle nie wieder —, ꙟнвечї нѫ і воїѫ маї кълка прагѫл; das Zimmer —, інтрѫ ꙟн касъ; die Kanzel —, мъ сѫїѫ ꙟн амвонѫ; einen Weg —, плекѫ пе о кале; Jemandes Fußstapfen —, імітѫ пе чінева, ѫрмезѫ кѫїва; einen über etwas —, сѫпрindѫ пе чінева; worüber — sein, мъ тѫрбѫрѫ de чева.

Betreten, part. ші a., бътѫтѫ, ꙟмблатѫ, deскісѫ (dрѫмѫ); сѫпрінсѫ, ѫїмітѫ, спъріатѫ, тѫрбѫратѫ.

Betretenheit, f., сѫпрісъ; тѫрбѫръцїѫне; ѫїмітѫръ, конфѫсіѫне.

Betretung, f., інтрътѫръ; (в. Betretenheit).

Betretungsfall, m., касѫ de сѫпрісъ; im Betretungsfalle..., ла касѫ съ dea песте тіне...

Betrieb, m., мънътѫръ, пъстѫръ, пъскѫтѫ (de віте); ꙟndemnѫ, ꙟнчітъмънтѫ; zорітѫръ; портареа (ѫнеї требї); — eines Bergwerkes, сплоътъцїѫне; auf — seines Bruders, din ꙟndemnѫл фрате-съѫ.

Betriebsam, a. ші ad., фаптівѫ, аптівѫ, лаборіосѫ, діліцінте, indѫстріосѫ, съргѫінцiосѫ.

Betriebsamkeit, f., фаптівітате, аптівітате, indѫстріетате, съргѫінцъ.

Betriebscapital, n., фондѫл черкѫлънте ꙟн врео ꙟнтрепрindере óрекаре.

Betrigen, в. Betrügen.

Betrinken, v., ꙟмбътѫ; sich —, мъ 'мбътѫ.

Betroffen, v., сѫпрінсѫ, тѫрбѫратѫ, ѫїмітѫ, конфѫсѫ.

Betroffenheit, f., в. Betretenheit.

Betröpfeln, в. Beträufeln.

Betrüben, v., тѫрбѫрѫ (апа); ꙟнтрістѫ, аттрістѫ, контрістѫ; сѫпърѫ, пъкъжескѫ; diese Nachricht hat ihn sehr betrübt, ачéстъ поѫ-

тате л'а лнтрістатъ фóрте; ſich —, мъ лнтрістъ. мъ аттрістъ, мъ сънъръ; кадъ лн мелапколіъ.

Betrübniß, f., лнтрістъціúне, аттрістъціúне, трістрé цъ; сънъраре, сънъръмънтъ, пеказъ; атъръціúне.

Betrübt, a. ші ad., тръвратъ; лнтрістатъ, аттрістатъ, трістъ; атърътъ; сънъратъ, пъкъжітъ; betrübte Nachrichten, штірі трісте; es iſt —, daß ..., е трістъ лúкрь, къ ...

Betrug, m., лншълъціúне, атъцíре; віклепіъ; — der Sinne, іллúсіúне; — in Schlüſſen, софістеріъ, софістъ; mit — umgehen, лнблá кь лншълъторіі; лнпостръ.

Betrügen, v., лншълá; атъцескъ; віклепескъ; ſich —, мъ лншълъ, мъ атъцескъ; факъ ерope; in ſeinen Hoffnungen betrogen werden, мъ лншълá лн сперанцъ'мі.

Betrüger, m., лншълъторíь, атъціторíь; лнпосторíь; фарісеú (лн челе сфінте).

Betrügerei, f., лншълътръ, атъцітръ; лнпостръ; фарісеíъ.

Betrügerin, f., лншълъторéсъ.

Betrügeriſch, } a. ші ad., лншълъ-
Betrüglich, } торъ, лншълъчíосъ, атъціторъ, атъцічíосъ; дешертъ, іллúсорíь.

Betrüglichkeit, f., іллúсіúне, дешертъціúне, аппъріпцъ лншълъчíóсъ.

Betrunken, part. ші ad., бъутъ, лнбътатъ.

Betſaal, m., салъ de рогъцíúне, de лнкінатъ; орътторíь.

Betſchweſter, f., фарісеъ, іпокрітъ, віготъ.

Betſtube, f., кътаръ de рогъцíúне.

Betſtuhl, m., скаúнъ de рогъцíúне (ún фелъ de іконостасъ).

Betſtunde, f., óръ de рúгъцíúне.

Bett, n., патъ; стратъ (легúмі); кълкúшъ (ла вънът.); — einer Kelter, фúндъ de теаскъ; das — machen, факъ, аштерпъ патúл; das — aufſchlagen, дipегъ патúл; zu Bette gehen, ſich zu Bette legen, мъ кълкъ, мъ пúнъ лн патъ; das — hüten, мъ афлá лн бетецéлъ, zakъ лн патъ; auf dem Bette der Ehre ſterben, морíь отъ de отепíъ, морíь лн ресбелъ, лнтр'о дерегъторíъ опораьеръ.

Bettag, m., zi de рогъцíúне.

Bettbank, f., патъ de форта банчеl.

Bettbehang, m., кортíнъ, перdea de патъ.

Bettboden, m., фондúл, подúл (скъндúріле) патúлúі.

Bettbretter, pl., скъндúріле de патъ.

Bettdecke, f., копереtъмънтъ de патъ; плапотъ.

Bettel, m., калічітъ; багателъ; лúкрь de нimіка, de пúцінъ прецъ; місеръчіъ; das iſt der ganze —, аста е тотъ; das iſt lauter —, аста е місеръчіъ лúчіъ.

Bettelarm, a., съракъ, місеракъ, лípітъ, калікъ.

Bettelbrief, m., карте de къпътатъ; скрісóре, петіцíúне de чершітъ.

Bettelbrot, n., пúне de къпътатъ, пúне de чершітъ; пúпеа сърацúлúі; er muß das — eſſen, тръіеште din къпътатъ.

Bettelbruder, m., фрате, кълúгъръ чершіторъ.

Bettelbube, m., копілъ чершіторíь.

Bettelbirne, f., фатъ чершітóре.

Bettelei, f., чершіторíъ; калічітъръ; ſich auf die — legen, се дъ ла чершіторíъ.

Bettelfrau, f., чершіторéсъ.

Bettelgeld, n., банí de чершітъ, de помапъ; багателъ.

Bettelgeſindel, n., чершіторíме, калічíме.

Bettelhaft, a. ші ad., съракъ, місеракъ; сърúкосъ; калікосъ.

Bettelherberge, f., адъпостъ, оспътторíъ de чершіторí, de калічí.

Bettelkleid, n., вестмънтъ чершіторескъ.

Bettelleute, pl., чершіторí; калічí.

Bettellumpen, pl., трепце.

Bettelmann, m., чершіторíь.

Bettelmönch, m., помакъ чершіторíь.

Bettelmünze, f., denapíь пентрь чершіторí, банí мънúнцí; мънúнцíшъ.

Betteln, v., чершескъ, черъ помапъ,

елемосінъ; тъ батȣ таре dȣпъ чева; auf den Brand — gehen, черȣ пентрȣ аршї; um ein Amt —, ътвлȣ таре dȣпъ ȣнȣ постȣ; — gehen, тергȣ dȣпъ къпътатȣ.

Bettelorden, m., ordinȣл, чéта кълȣгърілорȣ чершіторї.

Bettelsack, m., десакъ de чершіторїȣ; ташкъ, траістъ de калікȣ.

Bettelspiel, n., жокȣ-пе-мікȣ (карт.)

Bettelstaat, m., гътéлъ, орнътънтȣ калікосȣ.

Bettelstab, m., бастонȣл чершіторїȣлȣї; бъцȣл калічіеї; einen an den — bringen, addȣкȣ ла сапъ de лемнȣ пе чінева, ꙟл съръческȣ; an den — gerathen, am ажжȣнсȣ ла десакъ.

Bettelstolz, m., мъndріъ прòстъ; трȣфіъ de калікȣ.

Betteltanz, m., danцȣл калічілорȣ (чéртъ бътаіе).

Bettelvogt, m., свірȣ, віръȣ, (birro, італ.) прівегіторїȣ песте чершіторї.

Bettelvolk, n., місеръчіме, чершіторіме, калічіме, каналіъ.

Betten, v., аштернȣ, факȣ патȣ; wie man sich bettet, so schläft man, кȣм ꙟшї аштерне, аша ва dormi, кȣм сéмънъ аша ва сечера; sich von einander —, dormȣ ꙟн патȣрї сепарате; sich zusammen —, се кȣлкъ ꙟмпреȣнъ; sich gut oder schlecht —, мъ пȣнȣ ꙟн старе бȣнъ сéȣ реа.

Bettflasche, f., ꙟнкълzіторїȣ de патȣ, (васȣ, ꙟн каре се пȣне апъ фервінте спре а ꙟнкълzі патȣл).

Bettfrau, f., аштернъторéсъ de патȣ (ла кȣрцї).

Bettgenoß, m., kondormіторїȣ, соцȣ de патȣ; камерадȣ.

Bettgenossin, f., kondormітòре, сòцъ de патȣ.

Bettgeräth, n., аштернȣтȣ.

Bettgestell, n., лемнъріа de патȣ, патȣ (лемнȣ).

Bettgurt, m., чінгъ de патȣ.

Betthimmel, m., черȣ de патȣ, кортȣ, павілонȣ de патȣ.

Bettkammer, f., къмаръ de dormітȣ, къмаръ de патȣрї.

Bettkissen, n., перінъ de патȣ.

Bettlägerig, a., бетегосȣ, zъкъторȣ ꙟн патȣ.

Bettlacken, в. Betttuch.

Bettler, m., чершіторїȣ, калікȣ, місеракȣ.

Bettlerin, f., чершіторéсъ, калікъ, місеракъ.

Bettlergesindel, n., тȣрмъ de калічї, в. Bettelvolk.

Bettmeister, m., прівегіторїȣ de патȣрї (ла кȣрцї).

Bettpisser, m., пішъторїȣ ꙟн патȣ.

Bettpisserin, f., пішеторéсъ ꙟн патȣ.

Bettpfanne, f., патȣ-ꙟнкълzіторїȣ, ȣн інстрȣмънтȣ de фелȣл тігъіеї ꙟнгърȣітȣ.

Bettsack, m., сакȣ кȣ паіе, mindipȣ de паіе.

Bettsäule, f., колòна патȣлȣї.

Bettscheicher, m., къкъчїосȣ ꙟн патȣ.

Bettschirm, m., скȣтȣ de патȣ, паравапȣ.

Bettseicher, m., в. Bettpisser.

Bettstange, f., стінгіъ de патȣ.

Bettstelle, f., патȣ (лемнȣ), в. Bettgestell.

Bettstollen, m., печїорȣ de патȣ.

Bettstroh, n., паіе de патȣ.

Betttisch, m., патȣ масъфортȣ.

Betttuch, n., аккоремънтȣ, копертъ de патȣ; лінчеолȣ.

Bettüberzug, m., ꙟмбръкъмънтȣ de патȣ, фацъ de перінъ, de салтеа, токȣ.

Bettung, f., аштернътȣръ; (ꙟн фортіфікъц.) постъмънтȣ de тȣнȣрї; баттеріъ.

Bettvorgang, m., кортінъ, перdea de патȣ.

Bettwanze, f., пъdȣкè de патȣ, (стелніцъ, плошніцъ).

Bettwärmer, m., патȣ-ꙟнкълzіторїȣ; в. Bettpfanne ші Bettflasche.

Bettzeug, n., аштернȣтȣ, аппертінінце de патȣ, (салтеа, перінї, лінчеолȣ).

Bettziehe, f., в. Bettüberzug.

Betünchen, v., ꙟналбескȣ, върȣіескȣ, споіескȣ.

Betwoche, Bittwoche, f., септъмънъ de рогъчіúні; рогате; 6-а септъмънъ dвпъ паштї.

Beţe, f., къцеа; флеóрцъ, кврвъ.

Betzimmer, n., орътóріъ, рогътóріъ.

Beuchbütte, f., бътінъ de лешіъ.

Beuche, f., лешіъ; Wäſche in die — legen, пвпъ рвфеле пегре лп лешіъ.

Beuchen, v., лешіúъ, факъ лешіъ; Wäſche —, спълъ кв лешіъ пънzетвріле.

Beuge, f., плекътвръ, лпкврвътвръ, лпковоíетвръ.

Beugefall, m., (грат.) касъ.

Beugemuskel, m., (апат.) твскіъ флессóріъ, плекътóріъ.

Beugen, v., плекъ, лпкліпъ, лпкврвеzъ, лпковоíъ, лndoескъ, стржтвеzъ; тъ стерескъ, тъ втілескъ, тъ 'пкіпъ; die Knie —, плекъ цепвпкіял; das Recht —, калкъ дрептатеа; einem den Nacken —, фрънгъ корпвл трвфіеї кúва; ſich unter das Joch —, тъ свппвпъ, тъ даъ склавъ.

Beugſam, в. Biegſam.

Beugung, f., плекъцúвне, лпкіпъцúвне, плекътвръ, флесúвне; лndoітвръ.

Beule, f., кокòшъ; лтфлътвръ, ешітвръ, ббвъ, ббвоіъ; veneriſche —, ббвòíе веперíче.

Beulig, a., кокошатъ; ббвосъ.

Beunruhigen, v., тврввръ, пеліпіштескъ; алартезъ, ацітъ; свпъръ; секърezъ.

Beunruhigung, f., тврвврътвръ, пеліпіштіре, алартъмънтъ, ацітъцúвне; секътвръ.

Beurbaren, v., десцелінъ, кврцъ ші факъ араверъ (впъ локъ òрекаре спіпосъ, търчіпосъ).

Beurkunden, v., доквментezъ, adeверъ, доведескъ кв доквминте; ein Aktenſtück —, автентікъ впъ актъ.

Beurlauben, v., концедіъ, лічепчіezъ, лась акасъ (пе впъ солдатъ); ſich —, лмі їаъ воіе, лмі їаъ zіва бвпъ, їаъ концедіъ; es iſt ſpät, ich muß mich —, е тързіъ, требве съ мъ дакъ.

Beurlaubte, m., солдатъ концедіатъ, лъсатъ акасъ.

Beurlaubung, f., концедіъ, лічінцъ, воіе de a мерце акасъ.

Beurtheilen, v., жвдікъ, факъ жвдікатъ; крітікъ, ченсвръ (о карте); Andere nach ſich —, а жвдіка пе алцій двпъ сіне.

Beurtheiler, m., жвдікътóріъ; крітікъ, ченсóріъ; стімътóріъ, прецвіторіъ.

Beurtheilung, f., жвдікатъ; респънмънтъ; крітікъ, ченсвръ.

Beurtheilungskraft, f., факвлтате de a жвдіка; мінте съпътóсъ; реzонъ.

Beute, f., прадъ; (пъперí) коватъ; кошніцъ de албіне, (хлеíъ, ла ром. мвнт.; штіввеíъ ла ром. молд.); auf — ausgehen, есъ ла пръдатъ; zur Beute werden, девінъ прадъ, ажжвнгъ de прадъ.

Beutel, m., ташкъ, пвпгъ, посвпаръ, съкълецъ; маíв (de бътътъ інъ); сітъ de мóръ; den — ziehen, дескідъ пвпга; den — ſpicken, лмплъ пвпга, тъ 'пвогъцескъ; ſich nach ſeinem — richten, а се лптінде пе кътъ лл ажжвпце плапома, а 'шí мъсвра спеселе двпъ венітъ; er hat die Schwindſucht im —, пвпга е гóлъ; aus einem — zehren, а келтві de комвнъ, а фі пе о пвпгъ; den — fegen, а дешерта пвпга; es geht über meinen —, нег, аста мерце пе ревашл меъ, пе копгвл меъ.

Beutelchen, n., пвпгвліцъ, тешквліцъ.

Beutelfaß, n., (мар.) вврíв пвпгатъ.

Beutelfaul, a. ші ad., сгърчітъ, стржпсъ ла пвпгъ.

Beutelförmig, a., лп формъ de пвпгъ.

Beutelgarn, n., (неск.) рецеа кв съкълецъ.

Beutelgeld, n., (мор.) сітърітъ, вапíї че се плътескъ пентрв сіта de мòръ; пентрв черпвтъ.

Beutelherr, m., в. Säckelmeiſter.

Beutelich, a., пвпгарíв, фъкътóрів de пвпцí.

Beutelkammer, f., черпътóрів, брв-

търіъ, adeкъ къmаръ ѕnde се черне фъіna.
Beutelkasten, m., сітъ de mòръ.
Beutellehen, n., феѕdѕ простѕ че се акѕіта кѕ ѕnѕ denapїѕ.
Beutelmeise, f., піцігоїѕ de Літвania.
Beuteln, v., чернѕ (фъріnъ); батѕ, (меліцѕ къnепъ, inѕ); sich —, mъ пѕnгѕескѕ.
Beutelnetz, в, Beutelgarn.
Beutelperrücke, f., перѕкъ кѕ ташкъ.
Beutelratze, f., dideлфѕ, клоцаnѕ кѕ ташкъ.
Beutelschloß, n., ѫnкѕїетòре de пѕnгъ.
Beutelschneider, m., тъїеторїѕ de пѕnцї, пѕnгачїѕ, фѕрѕ іскѕсітѕ.
Beutelschneiderei, f., пѕnгърітѕ, пѕnгъчітѕръ, фѕрътѕръ mъїестрóсъ.
Beutelsieb, n., сітъ déсъ.
Beutelstolz, a. ші ad., mъndрѕ пе пѕnга са.
Beutelthier, n., animaл кѕ пѕnгъ.
Beuteltuch, n., пъnzъ de пърѕ пеnтрѕ сітъ.
Beuten, v., прадѕ, факѕ прадъ.
Beutenhonig, m., mере сілбатікъ.
Beutler, m., пѕnгарїѕ, тешкарїѕ, фъкъторїѕ de пѕnцї, de ташче.
Beutner, m., вегіторїѕ de алвіne, (стѕпарїѕ, прісъкарїѕ).
Bevölkern, v., ѫmпопѕлѕ, ѫmпопорѕ; sich —, се 'mпопóръ.
Bevölkerung, f., ѫmпополъцїѕne, ѫmпопоръцїѕne.
Bevollmächtigen, v., ѫmпѕтерескѕ, аѕторісеzѕ; daѕ плінъ пѕтере.
Bevollmächtiger, m., ѫmпѕтеріторїѕ, коміцінте.
Bevollmächtigte, m., ѫmпѕтерітѕ, mandатарїѕ; плеnіпотіnцiарїѕ, прокѕръторїѕ; — Gesandte, амбасадорѕ, солѕ плеnіпотіnте.
Bevollmächtigung, f., ѫmпѕтерітѕръ, аѕторісъцїѕne, плеnіпотіnцъ.
Bevor, conj., ѫnainте de.
Bevormunden, v., провъdѕ кѕ тѕторѕ, кѕраторѕ; daѕ тѕторѕ, пѕnѕ сѕв епітропіъ, сѕв тѕторатѕ, сѕв кѕрателъ.
Bevorrechten, Bevorrechtigen, v. ѫmпрівілецiеzѕ, daѕ прівілецїѕ, прерогатівъ, dірептѕрї.
Bevorstehen, v., nainте стъ, сѕпръ стъ, стъ ѫn пѕnтѕ de a евеni, de a се ѫnтъmпла; ameninцъ; es steht ihm ein großes Unglück bevor, ѫл ameninцъ о mаре nеnорочіре; in bevorstehender Woche, ѫn септъmъna віітóре, просітъ.
Bevorstehend, a., amenѫnцinте; віітоpѕ, аппропіеторѕ; bevorstehende Gefahr, перікѕл ameninцѫnте.
Bevortheilen, v., ѫnшълѕ, daѕnѕ ѫn інтересѕл аштептатѕ (пе чінева), апѕкѕ пе din nainте (пе чінева), ѫї їаѕ порѕmбѕл de пе фокѕ, mъ фолосескѕ пе mine пъгѕбindѕ пе алтѕл.
Bevortheilung, f., ѫnшълъцїѕne, прежѕdецїѕ.
Bevorworten, v., прекѕвъnтѕ.
Bevorzugen, v., преферїѕ, daѕ ѫnтъіетате.
Bewachen, v., вегїеzѕ, гарdеzѕ, пъzескѕ, цinѕ кѕстоdіъ.
Bewachsen, v., с'аккопере, се ѫmбракъ; mit Gras —, ѫnіербézъ; mit Haar —, се ѫmпърошézъ; mit Moos —, се ѫmmѕшкézъ.
Bewachsen, a., крескѕтѕ, аккоперітѕ; mit Gras —, ѫmбръкатѕ кѕ éрбъ; mit Haar —, аккоперітѕ кѕ пърѕ; mit Moos —, ѫmmѕшкітѕ.
Bewachung, f., гарdъ, кѕстоdіъ, вегіѕ.
Bewaffnen, v., ѫnарmеzѕ, проведѕ кѕ арme; mit bewaffneter Hand, кѕ mъnъ арmатъ; ganz völlig —, арmеzѕ din капѕ пъnъ ѫn пічіóре; sich —, m' арmеzѕ.
Bewaffnung, f., ѫnарmъmъnтѕ, ѫnарmаре.
Bewahren, v., пъстреzѕ, консервѕ; апърѕ, ассекѕрѕ, ферескѕ; Gott bewahre! ферéскъ Dzeѕ; Gott bewahre mich davon! Dzeѕ съ mъ ферéскъ! о bewahre! nѕ е adeвератѕ!
Bewähren, v., adeвереzѕ, dовеdескѕ, аппробѕ; черкѕ, сперіmѫnтеzѕ; bewährter Freund, amікѕ проватѕ; das ist eine bewährte Thatsache, аста е о фаптъ dовеdітъ.
Bewahrer, m., консервъторїѕ; кѕстоde, гарdістѕ, пъzіторїѕ, вегіторїѕ.

Bewährer, m., adeверіторїѕ.
Bewahrheiten, v., adeверезѫ.
Bewährt, a. ші ad., проватѫ, черкатѫ; аѕтентікѫ.
Bewahrung, f., консервъцїѕне, пъстраре.
Bewährung, f., adeверіцїѕне, апробъцїѕне.
Bewaldrechten, v., desгрошѫ, чїоплескѫ лемнѕл ѧн патрѕ тѕкї (лемн.).
Bewallen, v., ѧнкалцѫ кѕ пътънтѫ (adѕнѫ пътънтѕл ѧн цїѕрѕл ѕнеї планте).
Bewalden, v., ѧтпъdѕрезѫ, ѧтплѕ кѕ пъdѕре.
Bewältigen, v., кѕчерескѫ; ѧнвінгѫ, сѕппѕнѫ.
Bewalzen, v., netezeскѫ кѕ сѕлѕл, кѕ чілindрѕл (о арътѕръ); ѧнчілindрезѫ.
Bewandern, v., перкѕрѫ, перѫтблѕ (о цéръ).
Bewandert, part. ші a., ѧтвлатѫ, adъпатѫ, черкатѫ, сперітънтатѫ, deпрінсѫ, пъцітѫ (ѧн чева); nicht —, неѧтблатѫ, нечеркатѫ, непъцітѫ, фъръ есперіінцъ.
Bewandt, a., атаре, астѫ (калітате, фелѫ); bei so bewandten Umständen, ѧн атарї черкѕстърї; wenn es so — ist, dакъ е астѫфелѫ; diese Sache ist so —, каѕса аста стъ аша.
Bewandtniß, f., старе, ѧтпрецїѕраре, кondiцїѕне, калітате; was hat es damit für eine —? кѕт стъ трéба? was es auch für eine — haben möge, ор кѕт ва фі; es hat eine andere — mit der Sache, каѕса стъ алтѫфелѫ.
Bewappnen, в. Bewaffnen.
Bewässern, v., ѧнѕdѫ, ѧтплѕ кѕ апъ.
Bewegbar, a., тішкаверѫ, тобілѫ.
Bewegen, v., тішкѫ; ѧndemнѫ; ѧndѕплекѫ, ацітѫ; аціцѫ, ѧнтърѫтѫ; моїѕ inima, addѕкѫ ла ѧndѕраре, ла тенереце; hin und her —, скѕтѕрѫ; einen zum Lachen, Weinen —, ѧнтърѫтѫ ла рѫсѫ, ла плънсѫ пе нештіне; sich zum Mitleid — lassen, се ѧndѕръ.

Beweggrund, Bewegungsgrund, m., тотівѫ, ѧтпѕлсѫ, ѧтболdѫ; каѕсъ, кѕвънтѫ.
Beweglich, a. ші ad., тішкаверѫ, тішкъторїѕ, тобіле; bewegliche Güter, авере тішкътòре; bewegliche Feste, сербъторї тобілї; патетікѫ; ѧndѕръторѫ, теперѫ; eine bewegliche Rede, кѕвънтаре патетікъ.
Beweglichkeit, f., тобілітате, волѕбілітате, тішкъріте, їѕцїте.
Bewegung, f., тішкаре, тотѫ; starke —, ацітъцїѕне; — mit den Händen, цестікѕлъцїѕне; — der Truppen, еволѕцїѕне; — der Gemüther, тѕрбѕраре de спіріте; aus eigener —, din тотѕл пропріѫ; Bewegungen mit den Händen machen, цестікѕлѫ; sich in — setzen, а се тішка; sich — machen, а фаче тішкаре; zu viel — mit den Händen machen, а dънънъі din тънї.
Bewegungsfähigkeit, f., капачітате, пѕтінцъ de а се тішка.
Bewegungskraft, f., віртѕте тішкътòре.
Bewegungskunst, Bewegungslehre, f., механікъ, штіінцъ despre тішкаре.
Bewegungslos, a., immобілѫ, нетішкаверѫ.
Bewegungszirkel, n., (астр.) deферінте (ал ѕнѕї планетѫ).
Bewehren, v., ѧнартѫ.
Bewehrung, f., ѧнартътънтѫ.
Beweiben, v., ѧнсорѫ, късъторескѫ, daѫ фетеіъ (кѕїва); sich —, тъ ѧнсорѫ, тъ късъторескѫ; 'тї їаѫ фетеіъ.
Beweiden, v., deпаскѫ, паскѫ кѕ вітеле (ѕнѫ кътпѫ).
Beweinen, v., deплънгѫ; плънгѫ перdереа (кърѕїва).
Beweinenswerth, Beweinenswürdig, a., deплънцїверѫ, deплораверѫ, demнѫ de плънсѫ.
Beweis, m., dовadъ, рацїѕне, аргѕтънтѫ, пробъ, demѕстръцїѕне; stiller —, пробъ тъкѕтъ; halber —, семіпробъ; gerichtlicher —,

dовадъ легале; den — führen, dовedескȣ, пробȣ.

Beweisbar, a., demȣстраверȣ, пробаверȣ.

Beweisen, v., пробȣ, demȣстрȣ; dовedескȣ, търтȣрісескȣ, конфіртȣ кȣ аргȣмънте; арътȣ; sich undankbar gegen einen —, а се аръта перекȣноскъторȣ; einem Höflichkeiten —, а се пȣрта кȣ політецъ; sich freundschaftlich —, а се пȣрта аміkаверȣ.

Beweisend, a., пробатівȣ, бробънте, demȣстрътівȣ, demȣстрънте.

Beweisführer, m., demȣстръторїȣ, пробъторїȣ, аргȣмънтъторїȣ, dовеdіторїȣ, довеџіȣ.

Beweisführung, f., demȣстръцїȣне, аргȣмънтъцїȣне, dedȣццїȣне, dовеdітȣръ.

Beweisgrund, m., аргȣмънтȣ, реzонȣ, кȣвънтȣ; Beweisgründe anführen, addȣкȣ аргȣмънте.

Beweiskraft, f., пȣтере demȣстрътівъ.

Beweislich, a., demȣстраверȣ, пробаверȣ.

Beweisrede, f., реconемънтȣ, аргȣмънтъцїȣне.

Beweisschluß, m., сілоџістȣ.

Beweisschrift, f., dокȣмънтȣ, інстрȣмънтȣ dовеdіторїȣ.

Beweißen, v., ѫпалбескȣ.

Beweisstelle, f., чітатъ; аȣторітате.

Beweisstück, n., актȣ жȣстіфікатівȣ, dокȣмънтȣ.

Beweisthümler, m., довеџіȣ, в. Beweisführer.

Bewenden, v., es dabei — lassen, ръмънȣ пе лънгъ ачеаста, мъ цінȣ de ачеаста, стаȣ пе ачеаста; wir wollen es dabei — lassen, съ стъмȣ пе ачеаста; hierbei muß es sein — haben, съ не цінемȣ de аста; es bei leeren Versprechungen — lassen, а се ціné de фъгъdȣінце дешéрте; es bei bloßen Höflichkeiten — lassen, се мȣлцȣмеште кȣ комплімънте сечї.

Bewerb, m., къȣтаре, ѫмбларе (dȣпъ чева), стърȣінцъ; трéбъ, фачеndъ; пегоцȣ, къштігȣ, мерȣітȣ; Sie machte sich einen — in das Zimmer, ѫшї фъкȣ трéбъ прін касъ.

Bewerben, sich, v., каȣтȣ, ѫмблȣ, мъ батȣ (dȣпъ чева); черȣ, пецескȣ; sich um einen Dienst —, каȣтъ о dірегъторіъ; sich um ein Mädchen —, ѫмблъ dȣпъ о фатъ, о пецеште de невастъ.

Bewerbung, f., къȣтаре, ѫмбларе (dȣпъ чева), пецірe.

Bewerber, m., конкȣрінте, пецїторїȣ, каndidатȣ; Mitbewerber, компецїторїȣ.

Bewerfen, v., коперїȣ арȣнкъndȣ асȣпра..; eine Wand mit Kalk —, чіментеzȣ, тенкȣескȣ, мȣрȣіескȣ кȣ варȣ; mit Lehm —, ліпескȣ, брȣшескȣ кȣ лȣтȣ; mit Koth —, ѫмплȣ кȣ тінъ.

Bewerksgeld, n., маїестрітȣ, ванї че се даȣ пентрȣ dрептȣл de маістерȣ.

Bewerkstelligen, v., еффъптȣескȣ, есекȣтȣ, реалісеzȣ, ѫнфіінцеzȣ.

Bewerkstelligung, f., еффъптȣіре, реалісъцїȣне, есекȣтъмънтȣ, ѫнфіінцаре, ѫndеплінітȣръ.

Bewichsen, v., чірȣескȣ.

Bewickeln, v., ѫнвълескȣ, ѫнфъшорȣ; mit Stroh —, ѫнфъшорȣ кȣ паїе; mit Windeln —, ѫнфашїȣ.

Bewickelung, f., ѫнвълітȣръ, ѫнфъшїȣрътȣръ, ѫнфъшїаре.

Bewilligen, v., ѫнвоїескȣ, кончеdȣ, ѫнгъdȣїȣ, ѫнкȣвіінцȣ.

Bewilligung, f., ѫнвоіре, кончесіȣне, ѫнгъdȣінцъ, ѫнкȣвіінцъмънтȣ, консімцемънтȣ.

Bewillkommen, Bewillkommnen, v., салȣтȣ, компліментеzȣ; ѫнтімпінȣ, пріімескȣ кȣ бȣкȣріъ, кȣ ѫмбръцішърї.

Bewillkommnung, f., салȣтъцїȣне (сърȣтъцїȣне), компліментаре; ѫнтімпінȣ бȣкȣросȣ, пріімірe ѫмбръцішътòре; грътȣлъцїȣне de біневенітȣ.

Bewimmern, v., цемȣ, воческȣ, deплънгȣ.

Bewimpeln, v., ein Schiff, ѫнфламȣрȣ о паїъ.

Bewinden, v., ѧнколъческѫ, ѧнфъшорѫ, ціѹрлегѫ.
Bewindhaber, m., dіpeпторїѹ de сочіетате комерціале (ѧн Оланda).
Bewindsel, n., (мар.) легътѹръ.
Bewirken, v., къшѹнѫ, продѹкѫ, еффъптѹескѫ, есоперѫ.
Bewirkung, f., къшѹнъмънтѫ, еффъптѹръ, есопъръціѹне.
Bewirthen, v., оспетезѫ, тратезѫ.
Bewirtschaften, v., іконоmісезѫ, портѫ іконоmіа, аmmіністрѹ, (ківернісескѫ, о мошіъ).
Bewirthung, f., оспътътѹръ, тратъмънтѫ.
Bewitthumen, v., ассекѹрѫ мѹїереї о парте din бѹнѹріле пропрії.
Bewitzeln, v., ватжокѹрескѫ кѹ ворве сърате.
Bewohnbar, a. ші ad., локѹіверѫ.
Bewohnen, v., локѹескѫ, оккѹпѫ о касъ.
Bewohner, m., локѹіторїѹ; die ersten ursprünglichen — eines Landes, локѹіторії аборіцені.
Bewohnung, f., локашїѹ, локѹінцъ.
Bewölben, v., ѧмволтескѫ.
Bewölken, v., ѧннорезѫ; тѹрвѹрѫ; es ist bewölkt, с'а ѧнноратѫ, с'а тѹрвѹратѫ.
Bewollen, v., ѧнлънезѫ, коперїѹ кѹ лънъ.
Bewunderer, m., аmmіръторїѹ; adoръторїѹ.
Bewundern, v., аmmірѫ; adорѫ;
Bewundernswürdig, a. ші ad., аmmіраверѫ, demnѫ de аmmіратѫ.
Bewunderung, f., аmmіръцїѹне.
Bewunderungswürdig, в. Bewundernswürdig.
Bewurf, m., чімънтѫ, тенкѹїéлъ, мѹрѹітѫ.
Bewurzeln, sich, v., се ѧнръdъчінъ, прінde ръdъчінъ.
Bewußt, a., штіѹтѫ, кѹноскѹтѫ; es ist Jedermann —, тòтъ лѹме штіъ; bewußte Sache, каѹсъ штіѹтъ, каѹсъ ѧн ѧнтребъцїѹне; sich einer Sache — sein, а'шї addѹче аmінте de чева; sich nichts Böses — sein, нѹ штіе съ фіъ фъкѹтѫ вр'ѹн ръѫ; so viel mir —, пе кът штіѫ, пе кът ѧмї есте кѹноскѹтѫ; er ist sich nichts Gutes —, се сімте віноватѫ; sich seiner nicht mehr — sein, 'шї а перdѹт сімцірea, нѹ маї штіъ de сіне.
Bewußt, m., штіре; mit meinem —, кѹ штіреа меа; ohne mein —, фъръ штіреа меа.
Bewußtlos, a. ші ad., фъръ сімцірe, фъръ кѹноштінцъ; лешінатѫ.
Bewußtsein, n., кѹноштінцъ; конштіінцъ (кѹцетѫ); dein eigen — wird die Wahrheit sagen, конштіінца та ва аттеста adевърѹл.
Bezahlen, v., солdезѫ (ком.); плътескѫ, респоndѫ, акѹїтезѫ; пеdепсескѫ; die Rechnung ist bezahlt, контѹл е солdатѫ; die Schulden sind bezahlt, dъторііле сънтѫ акѹітате; baar —, плътескѫ ѧн банї нѹмераці; in klingender Münze —, респоndѫ ѧн монетъ сѹнътòре; bei Heller und Pfennig —, плътескѫ пънъ ла ѹнѫ крѹчіарѫ; mit gleicher Münze —, мъсѹрѫ кѹ ачеа мъсѹръ, кѹм ѧмї фаче ѧї факѫ; die Schuld der Natur —, морїѹ; ich will ihn schon —, ѧї воїѹ фаче-о еѫ.
Bezahler, m., плътіторїѹ; guter —, платнікѫ бѹнѫ; schlechter —, платнікѫ ръѫ.
Bezahlung, f., платъ, саларїѹ, солdѫ; респѹndере (dаторіеї).
Bezähmbar, a. ші ad., adomестічіверѫ, ѧмвлънzіверѫ.
Bezähmen, v., adomестіческѫ, ѧмвлънzескѫ; ѧнфрънѫ, пѹнѫ фрънѫ, стъмпърѫ (патімеле); sich —, се 'нфрънъ, се стъмпъръ.
Bezähmung, f., adomестічітѹръ.
Bezahnen, v., ein Rad —, ѧndінтезѫ о рòтъ.
Bezaubern, v., ѧнкънтѫ, ѧнфермекѫ, ѧнстрігоїескѫ; мъ ѧмплѹ de бѹкѹріъ, мъ ръпескѫ de ...
Bezaubernd, a., фермекъторїѹ, ѧнкънтъторїѹ.
Bezauberung, f., ѧнкънтъмънтѫ, фермекътѹръ, ѧнстрігоіре.
Bezäumen, v., ѧнфрънѫ, в. Bezähmen.
Bezäunen, в. Umzäunen.

Bezechen, v., ѧтвътѫ; sich —, тъ ѧтвътѫ.
Bezeichnen, v., ѧнсемнѫ, нотѫ, маркезѫ (чева); пѫнѫ семнѫ, нотъ (ла чева).
Bezeichnung, f., ѧнсемнъмънтѫ, нотъ, маркъ; — mit Tonzeichen, акчентѫъцiѫне; — eines Diebes, семнъмънтѫл ѫнѫї фѫрѫ.
Bezeigen, v., арътѫ, demѫстрѫ; dekiарѫ; факѫ кѫноскѫтѫ; seine Erkenntlichkeit —, ѧшї аратъ рекѫноштiнца; sich —, тъ портѫ; er bezeigt sich immer sehr gut gegen mich, се пòртъ фòрте бiне кѫ mine.
Bezeigen, n., портаре, портъмънтѫ, кondѫiтъ, maniеръ.
Bezeigung, f., арътътѫръ, demѫстръцiѫне.
Bezetteln, v., ѧнчеdѫлезѫ, пѫнѫ чеdѫлъ (пе марфъ).
Bezeugen, v., аттестѫ, мъртѫрiсескѫ, ѧнтърескѫ (кѫ dовезї).
Bezeugung, f., аттестъмънтѫ, мъртѫрiсiре, конфiрмъцiѫне.
Bezichten, bezichtigen, bezüchtigen, v., аккѫсѫ, ѧтпѫтѫ, ѧнвiновъцескѫ, в. Beschuldigen.
Beziehen, v., die Gränzen —, вiсiтѫ фронтiера; ein Haus —, тъ мѫтѫ ѧнтр'о касъ; eine Geige —, ѧнкорdѫ о вiòръ; das Bett —, ѧтбракѫ патѫл; mit Vorhängen —, ѧнкортiнезѫ, пѫнѫ перdеле; etwas mit Leder oder Papier —, аккоперїѫ, ѧтбракѫ кѫ пеле, кѫ хъртiъ; ein Lager —, мергѫ ла кастре, ла табъръ; die Messen —, ѧтблѫ ла търгѫрї; ich beziehe mich auf mein letzteres Schreiben, тъ провокѫ ла ѫлтiма меа скрiсóре; einen Wechsel —, трагѫ о полiцъ, о камбiъ; eine Rente —, трагѫ о рентъ, о ѧнтратъ; eine Summe Geldes —, прiїмескѫ о сѫмъ de банї; sich —, се аккопере; се реdѫче, се репòртъ, се провòкъ; diese Schrift bezieht sich auf Urkunden, астъ скрiптѫръ се репòртъ ла dокѫмiнте орiцiналї.
Bezieher, m., eines Wechsels, тръгъторїѫ de камбiъ, de полiцъ.
Beziehlich, a. шi ad., релатiвѫ, реdѫчiверѫ, репортаверѫ.
Beziehung, f., der Gränzen, вiсiтъцiѫне de фронтiеръ; — des Bettes, ѧтбръкътѫръ de патѫ; — einer Geige, ѧнкорdътѫръ de вióръ; — auf etwas, релъцiѫне, репортѫ; in dieser —, ѧн астъ прiвiре; in — auf ..., ѧн рапортѫ кътре ...; in — auf Andere, ѧн релъцiѫне кътре алцiї; in — mit einem stehen, стаѫ ѧн релъцiѫне.
Beziehungsweise, ad., ѧн modѫ релътiвѫ.
Beziehungswort, n., пронѫме релътiвѫ.
Bezichen, v., аццiнтезѫ, амѫ de скопѫ.
Beziffern, v., аццiфрезѫ, ѧнсемнѫ кѫ цiфре, нѫмерiзезѫ.
Bezimmern, v., таїѫ, чїоплескѫ, лемнърескѫ.
Bezirk, m., черкѫ, черкѫiтѫ, цїѫрѫ, околѫ, цiнѫтѫ; — einer Stadt, цiнѫтѫл ѫнеї четъцї.
Bezirkeln, v., цермѫрескѫ, мърцiнескѫ.
Bezirksgericht, n., трiбѫналѫ de черкѫ.
Bezoar, Bezoarstein, m., бezoарdѫ, пéтръ че се формéзъ ѧн стомахѫл капреї нѫмiтъ Бezoар; antidотѫ, контръвенiнѫ; Bezoaressig, Bezoarpulver, оцетѫ, пѫлбере de бezoар.
Bezoarziege, f., капръ-бezoаръ, капръ de ноѫа Спанiъ, газелъ de Indiї.
Bezüchtigen, в. Bezichtigen.
Bezuckern, v., ѧнzахарезѫ, пресерѫ кѫ zахарѫ.
Bezug, m., рапортѫ, релъцiѫне; ѧтбръкътѫръ (de патѫ); ѧнкорdътѫръ (de інстр. мѫс.); — auf etwas nehmen, кѫ релъцiѫне кътре..
Bezughabend, } a., релатiвѫ, чееа че
Bezüglich, } аре релъцiѫне.
Bezwacken, v., пiшкѫ, роdѫ; einen —, рѫпѫ din авереа алтѫiа.
Bezwecken, v., цiнтѫескѫ; аццiнтезѫ, амѫ de скопѫ.
Bezweifeln, v., тъ ѧнdоiескѫ, амѫ ѧнdоiалъ (деспре чева).
Bezweifelung, f., ѧнdоiалъ (бънѫiалъ).
Bezwicken, v., пiшкѫ.

Bezwingbar, a. ші ad., кѫчеріверѫ, вінцiверѫ, че се пóте вінце, кѫчері.
Bezwingen, v., вінгѫ, кѫчерескѫ, сѫбжѫгѫ, сѫппѫнѫ; er kann die Flasche Wein nicht allein —, нѫ е ꙟн старе а дешерта сінгѫрѫ о флашъ de вінѫ; seine Leidenschaften —, ꙟнфрънъ патімеле.
Bezwinger, m., вінгъторїѫ, кѫчеріторїѫ.
Bezwinglich, a. ші ad., кѫчеріверѫ; ꙟнфрънаверѫ.
Bezwingung, f., кѫчерітѫръ, редѫчере ла сѫппѫнере.
Bezwisten, v., десватѫ, діспѫтѫ о каѫсъ.
Bibalien, pl., бібалії, дарѫ (бакшішѫ de бъѫтѫ); венітѫрї лътѫралї.
Bibel, f., бібліъ, сънта скріптѫръ.
Bibelanstalt, f., сочіетате бібліkъ.
Bibelausgabe, f., ediцiѫне de бібліъ.
Bibelausleger, m., ессецетѫ, есплікъторїѫ de бібліъ.
Bibelauslegung, f., ессецесъ, есплікъцiѫне de бібліъ (тълкѫіре).
Bibelfest, a., скріптѫрарѫ, адъпатѫ ꙟн бібліъ.
Bibelkunde, f., біблістікъ.
Bibellesen, n., леттѫръ de бібліъ.
Bibelmäßig, a. ші ad., мъсѫратѫ, потрівітѫ, конформѫ кѫ бібліа.
Bibelsprache, f., лімбъ бібліkъ.
Bibelspruch, m., сентінцъ бібліkъ.
Bibelwerk, n., бібліъ ꙟнсоцітъ de коментарїѫ.
Biber, m., касторѫ.
Biberaffe, m., павіанѫ (сіміъ).
Biberbaum, m., късѫцъ de касторѫ.
Biberfett, n., гръсіме de касторѫ.
Bibergeil, n., касторіѫ.
Biberhaar, n., пърѫ de касторѫ.
Biberhären, a., касторінѫ, фъкѫтѫ din пърѫ de касторѫ.
Biberhund, m., (въп.) къне de въпатѫ касторї.
Biberhut, m., пълъріъ касторінъ.
Biberklee, m., тріфоїѫ апатікѫ.
Biberkraut, n., чентаѫръ мікъ.
Bibernetz, n., рецеа de прінсѫ касторї.
Biberratze, f., десманѫ, клоцан москатѫ.
Biberwurz, f., арістолакъ (плантъ).
Bibliograph, m., бібліографѫ.
Bibliographie, f., бібліографіъ.
Bibliothek, f., бібліотекъ; лібреріъ.
Bibliothekar, m., бібліотекарїѫ.
Biblisch, a. ші ad., біблікѫ.
Biblist, m., біблістѫ.
Biblistik, a. ші ad., біблістікѫ.
Bickbeere, в. Heidelbeere.
Bicke, f., Bickel, m., съпоїѫ.
Bickelhaube, f., коіфѫ.
Bieder, Biederherzig, a. ші ad., лоїалѫ, онестѫ, пробѫ (бравѫ), бѫнѫ, кѫратѫ, дрептѫ ші дескісѫ (кѫ inima).
Biederkeit, f., лоїалітате, онестате, пробітате, бѫнътате, сінчерітате, кѫръценіъ de inimъ.
Biedermann, m., омѫ пробѫ, онестѫ, сінчерѫ.
Biedersinn, m., лоїалітате, бѫнътате, сімплітате.
Biederweib, n., фемеіъ онестъ.
Biegbar, a. ші ad., млъдіосѫ, ꙟндѫплекъчіосѫ, флесіверѫ.
Biege, f., стрѫмбътѫръ, ꙟндоітѫръ, млъдіетѫръ, короцітѫръ, флесіѫне.
Biegeisen, n., інстрѫмънтѫ de ꙟндоітѫ.
Biegen, v., стръмбезѫ, ꙟндоіескѫ, ꙟнковоіескѫ, плекѫ; sich —, се стръмбъ, се короцеште, се плекъ, се ꙟндоїеште; es muß — oder brechen, връндѫ не-връндѫ требѫе съ се факъ; er lügt, daß sich die Balken —, minte de стъ сòреле ꙟн локѫ, minte ка ѫнѫ папецерістѫ.
Biegsam, a. ші ad., ꙟндоічїосѫ, ꙟнковоічїосѫ, плекъчїосѫ, стръмбъчїосѫ; блъндѫ; er hat einen biegsamen Charakter, е ѫнѫ омѫ каре се дъ дѫпъ пърѫ.
Biegsamkeit, f., ꙟндоіверітате, ꙟнковоічїѫне, флесіверітате.
Biegung, f., ꙟндоітѫръ, ꙟнковоітѫръ, флесіѫне, плекъмънтѫ, плекътѫръ; сінѫосітате; der Fluß macht viele Biegungen, рѫѫл фаче мѫлте сінѫосітъцї, котітѫрї.
Biegzange, f., клеште de ꙟндоітѫ.
Bienchen, n., албініцъ.

Biene, f., албінъ; männliche —, албінъ маскȣлінъ, тръпторȣ̆.
Bienenbau, m., кȣлтȣръ de албіне.
Bienenbaum, m., арцарȣ̆ (арборе).
Bienenbeute, f., бȣтінъ de албіне кошіцъ, ȣлеїȣ, штїȣбеїȣ.
Bienenbrot, n., пъстȣръ, ачеа парте de фагȣрȣ̆ din каре се пȣтрескȣ̆ албінеле.
Bienenbrut, f., къцеїї, пȣїї de албіне че стаȣ̆ ꙟп кілїї партікȣларе.
Bienendreck, m., стеркȣ̆, ȣрdорї de албіне.
Bienenfalter, m., міере ръїòсъ.
Bienenfanger, Bienenfeind, Bienenfresser, m., меропе, албіневорȣ̆, мънкъторїȣ de албіне (пасере).
Bienenharz, n., прополісъ, матеріъ ръшінòсъ кȣ каре албінеле споїескȣ̆ пъреціі інтернї аї кошніцеї.
Bienenhaube, f., в. Bienenkappe.
Bienenhaus, n., касъ de албіне, албінъріъ, станцъ de албіне, (стȣпінъ, прісакъ).
Bienenkappe, f., фъцарїȣ, глȣгъ, кȣ каре се сервескȣ̆ албінарії ка съ пȣ'ї мȣшче албінеле.
Bienenkönigin, f., албіна реціnъ, албіна мȣмъ (матка).
Bienenkorb, m., кошніцъ de албіне в. Bienenbeute.
Bienenkraut, n., мелісъ, (мътъчінъ) (плантъ).
Bienenkunst, f., арте de а кȣлтіва албіне.
Bienenmann, m., в. Bienenwärter.
Bienenmutter, f., в. Bienenkönigin.
Bienenrecht, n., албінърітȣ̆.
Bienenschabe, f., в. Bienenfalter.
Bienenschwarm, m., роїȣ de албіне.
Bienenspecht, меропе в. Bienenfanger.
Bienenstachel, m., акȣ̆ de албінъ.
Bienenstand, m., албінъріъ, в. Bienenhaus.
Bienenstich, m., пȣнсȣръ de албінъ.
Bienenstock, m., кошніцъ, кошȣ̆, ȣлеїȣ, штїȣбеїȣ.
Bienenvabe, f., фагȣ̆.
Bienenvater, m., албінарїȣ, стȣпарїȣ, прісъкарїȣ.
Bienenwärter, m., албінарїȣ, вегіторїȣ de албіне, в. Bienenvater.
Bienenweiser, m., кondȣкъторїȣ de албіне, албіна мȣмъ, албіна реціnъ.
Bienenwuth, f., тȣрбътȣръ de албіне (морбȣ̆).
Bienenzelle, f., челȣлъ, кіліъ de фагȣрȣ̆.
Bienenzucht, f., в. Bienenbau.
Biennium, n., біаnnȣ̆, тімпȣ̆ de doї anї.
Bier, n., бере.
Bierbank, f., оспътъріъ de бере.
Bierbann, в. Bierzwang,
Bierbottich, m., бȣтінъ, кадъ de бере.
Bierbrauer, m., берарїȣ, фербъторїȣ de бере.
Bierbrauerei, f., мъїестріа de а ферве бере.
Bierbruder, m., беȣторїȣ, веціvȣ̆ de бере.
Bieressig, m., оцетȣ̆ de бере.
Bierfaß, n., бȣте de бере.
Bierfiedler, m., лъȣтарїȣ кърціїторїȣ, кърпачїȣ, простȣ̆.
Bierflasche, f., флашъ de бере.
Biergast, m., òспе de бере, каре фрекȣентъ ȣнȣ̆ локȣ̆ ȣnde се вінde бере.
Biergeld, n., dарȣ̆ de банї пентрȣ а беа бере (вакшішȣ̆).
Bierglas, n., покалȣ̆ de бере.
Bierhaus, n., оспътъріъ de бере, каса ȣnde се вінde бере; беръріъ, каса ȣnde се ферве бере.
Bierhefen, pl., спȣмъ, dрождії de бере.
Bierkaltschale, в. Biermährte.
Bierkanne, f., капъ de бере.
Bierkarren, m., карȣ̆ de бере, (ȣнȣ̆ фелȣ̆ de тръсȣръ лȣнгъ ꙟнгȣстъ фъръ лоітре пентрȣ кърaтȣл de бȣтòіе шчл.).
Bierkeller, m., челарїȣ, (півніцъ) de бере.
Bierkranz, m., кȣнȣнъ, маркъ, семнȣ̆, контръсемнȣ̆ de беръріъ.
Bierkrug, m., ȣлчіорȣ̆ de бере.
Biermährte, f., сȣпъ de бере; бере'ппъне.
Bierprobe, f., провъ de бере.
Bierrausch, m., веціъ de бере.
Biersäufer, m., беȣторїȣ de бере.
Bierschank, m., вънzаре de бере.
Bierschenke, f., оспътъріъ de бере, беръріъ, в. Bierhaus,

Bierschenker, m., вънzъторїѹ de вере.
Bierschild, n., семнѹ, контръ-семнѹ d'асѹпра порцїї ѹnde се вinde вере.
Bierschröter, m., ꙟнчелъторїѹ, бѹтарїѹ че пѹне вереа ꙟн челарїѹ (хаmалѹ de вере).
Bierstube, f., къmаръ de беѹтѹ вере.
Biersuppe, f., сорбъ, сѹпъ de вере.
Biertrinker, m., беѹторїѹ de вере.
Bierverleger, m., ліферанте de вере.
Bierwage, f., веремeтрѹ, кѹmпънъ кѹ каре се кѹnòште греѹтатеа спечіфікъ а вереї.
Bierwagen, в. Bierkarren.
Bierwirth, в. Bierschenker.
Bierwisch, в. Bierzeichen.
Bierwürze, f., mѹстѹ de вере.
Bierzapfer, m., вънzъторїѹ de вере кѹ mърѹнцїшѹ.
Bierzwang, m., monополѹ de вере.
Biestbutter, f., ѹнтѹ de корастъ, саѹ de прімѹл лапте ал вачеї фътате.
Biestmilch, f., корастъ, прімѹл лапте ал вачеї фътате.
Bieten, v., ꙟmбїїѹ, даѹ, пресентеzѹ, пропѹнѹ (съ прїїméскъ); черѹ, даѹ (ѹн прецѹ ꙟн кот.); дорескѹ; пофтескѹ; сѹїѹ, крескѹ прецѹл, (ла аѹкцїѹне, лічітъцїѹне, mezатѹ, кѹртевеке) атърdісескѹ; mъ оппѹнѹ, ресістѹ ꙟн фацъ; wie viel — Sie für das? кѹm даї ачéста? was — Sie mir dafür? че mї даї? ein Unglück bietet dem andern die Hand, о непорочіре пѹ віне нічї одатъ сінгѹръ; zu wenig —, ꙟmї промiцї преа пѹцінѹ; mehr — als ein Anderer, даѹ песте алтѹл (атърdісескѹ); einem einen Trunk —, ꙟmбїїѹ пе чінева кѹ ѹн покалѹ de беѹтѹръ; einem einen Stuhl —, пресентеzѹ кѹїва ѹн скаѹнѹ; einem die Hand —, даѹ кѹїва mъна; einen guten Morgen, guten Tag, guten Abend, gute Nacht —, оптеzѹ diminéцъ бѹнъ, zіòъ бѹнъ, сéръ бѹнъ, nòпте бѹнъ; einem die Spitze —, mъ оппѹнѹ, mъ ꙟmпотрівескѹ, ꙟнфрѹнтѹ, факѹ фрѹнте, арътѹ пѹmнѹ, арma (кѹїва); einem hilfreiche Hand —, ꙟнтindѹ кѹїва mънъ de ажжѹторїѹ; dem Feinde den Rücken —, фѹгѹ dinaintea inimікѹлѹї.
Bieter, m., ꙟmбїїеторїѹ.
Bietz, m., mamелъ, цїцъ; сфъркѹ, mѹкѹ de mamелъ.
Bietzen, v., сѹгѹ цѫцъ.
Bigamie, f., бігаmіъ, лѹаре ꙟн късъторіъ а доъ фемеї ꙟн ачелашї тimпѹ.
Bigamisch, a., бігаmікѹ.
Bigot, a., біготѹ; іпокрітѹ, в. Betbruder.
Bigoterie, f., біготеріъ.
Bihne, f., (mет.) сгѹръ, скóрцъ, ремъшіцъ de есѹрї.
Bijouteriewaaren, f. pl., біжѹтерії, марфъ de петре скѹmпе.
Bilanz, f., біланцѹ.
Bilchmaus, f., mармота чітеллѹ (animал).
Bild, n., imaцine, ікòнъ, фігѹръ; тъблоїѹ, кіпѹ; портретѹ; ideъ, deскріпцїѹне; сimболѹ; — eines Götzen, сimѹлакрѹ, idолѹ (кіпѹ чїоплітѹ); der Schlaf ist das — des Todes, сomнѹл е imaцinea морцеї; ein — von etwas entwerfen, deскріѹ, decemнѹ чева; ein richtiges — von etwas geben, даѹ о ideъ дрéптъ деспре чева.
Bildanbeter, m., ікополатрѹ, adоръторїѹ, ꙟнкінъторїѹ de ікòне.
Bildanbetung, f., ікополатріъ.
Bildarbeit, f., скѹлптѹръ, тъблоїѹ; лѹкрѹ de скѹлптѹръ, de піктѹръ.
Bildchen, n., ікоnіцъ, фігѹріцъ.
Bilden, v., формѹ, даѹ формъ; mit dem Meißel —, скѹлпеzѹ, скопескѹ; mit dem Pinsel —, decemнѹ, deпінгѹ, zѹгръвескѹ; von Erde —, плъстѹескѹ; bildende Kraft, віртѹте формътріче; wohl gebildet, віне фъкѹтѹ; eine Gesellschaft —, органісеzѹ о сочіетате; das Herz —, кѹлтівѹ inima; den Geist —, лѹminеzѹ mintea; sich —, се формézъ, се кѹлтівъ шчл.
Bildend, a., пластікѹ.
Bilderagat, m., агатѹ фігѹратѹ (пéтръ).
Bilderanbeter, в. Bildanbeter.

Bilderbeſchreiber, m., іконографъ.
Bilderbeſchreibung, f., іконографіѣ.
Bilderbibel, f., біблїѣ іллюстратъ; біблїѣ орнатъ къ ікòне.
Bilderblende, f., фіріdъ, ферéстръ òрбъ, клотопъ de пѣсъ ікòне, статѣе, ѧп пърете.
Bilderbogen, m., zodiакъ; кòлъ іллюстратъ къ фігѣре.
Bilderbuch, n., карте ікопатъ.
Bildercabinet, n., кабіпетъ de тъблоїѣрї.
Bilderdeutung, f., іконолоціѣ, сплікъціѣне de ікòne.
Bilderdiener, m., іконолатръ.
Bilderdienſt, m., іконолатріѣ.
Bilderfeind, m., іконотахъ, лѣптъторїѣ de ікóne.
Bilderfibel, f., абчdарїѣ іллюстратъ.
Bilderform, f., фортъ, тіпарїѣ пентръ торпатъл фігѣрелор.
Bilderfuß, m., педестарїѣ тікъ пе каре стъ о фігѣръ, о статъ.
Bildergallerie, f., галеріѣ de тъблоїѣрї, ікóne, кадре.
Bildergeſtell, n., педестарїѣ.
Bilderhandel, m., негоцъ de тъблоїѣрї, ікòne.
Bilderkrieg, m., іконотахіѣ, лѣптъ асѣпра ікòнелор.
Bilderlehre, f., іконолоціѣ, тіполоціѣ.
Bildermann, m., ікопарїѣ.
Bildern, v., фоіетезъ о карте, ка съ въdъ ікòнеле dintr'ѧпса.
Bildernaht, f., кѣсѣтъръ къ фігѣрї, арте de a кòсъ къ фігѣрї.
Bilderrahmen, m., первазъ, кадръ de ікònъ.
Bilderreich, a., піторескъ, плінъ de фігѣрї.
Bildersaal, m., салъ орнатъ къ тъблоїѣрї, в. Bildergallerie.
Bildersammlung, f., колеццїѣне de тъблоїѣрї, ікònъ.
Bilderſchrift, f., іерогліфъ, скріптъръ къ фігѣрї ѧп локъ de літере.
Bilderſprache, f., лімвъ фігѣратъ, метафорікъ.
Bilderſtreit, m., в. Bilderkrieg.
Bilderſtürmer, m., іконокластъ, іконотахъ, dърънпътторїѣ de ікòne, в. Bilderfeind.
Bilderſtürmerei, f., іконотахіѣ.
Bilderwerk, n., оперъ de сковіторїѣ саѣ de пікторїѣ.
Bildgießer, m., торпътторїѣ de статъ.
Bildgießerei, f., торпърїѣ de статѣе.
Bildgraber, m., калкографъ, съпътторїѣ de фігѣрї (ѧп мет.)
Bildgraberkunſt, f., калкографіѣ.
Bildhauer, m., скѣлпторїѣ, скопіторїѣ, статѣарїѣ.
Bildhauerakademie, f., академіѣ de скѣлптъръ.
Bildhauerarbeit, f., скѣлптърітъ, скѣлптъръ.
Bildhauerei, Bildhauerkunſt, } f., скѣлптъріѣ, арте de скѣлптъръ.
Bildlich, a. ші ad., фігѣратъ, метафорікъ, тіпікосъ, аллегорікъ, сімволікъ; bildlicher Ausdruck, спресіѣне метафорікъ.
Bildmacher, m., фъкъторїѣ de фігѣрї (din металъ, гіпсъ, чéръ шчл.)
Bildner, m., (векїѣ) артістъ скѣлпторїѣ, статѣарїѣ.
Bildnerkunſt, f., скѣлпторіѣ.
Bildniß, n., ефіціе, портретъ, кіпъ; im — hängen, a спънzѣра ѧп ефіціе.
Bildſam, a. ші ad., фортаверъ; дочілъ; ѣшоръ de портретатъ; прііміторъ de кѣлтъръ.
Bildſäule, f., статѣ, колòнъ (кіпъ чоплітъ); — zu Fuße, статѣ педéстръ; — zu Pferde, статѣ къларéцъ.
Bildſchnitzer, m., скѣлпторїѣ, съпътторїѣ ѧп летнъ (de кіпѣрї).
Bildſchnitzerei, f., скѣлптъръ ѧп летнъ.
Bildſchön, a., прéфрътосъ; ein bildſchöner Mann, омъ фрътосъ ка ѣп портретъ.
Bildſeite, f., аверсъ, фаца монетеї къ кіпѣл domніторїѣлѣї.
Bildſtecher, m., съпътторїѣ.
Bildſtein, m., пéтръ фігѣратъ.
Bildung, f., фортъцїѣне, фортъмънтъ, фігѣръцїѣне, фігѣръмънтъ; плъстѣіре, плъстъцїѣне; — des Geſichtes, фісіономіѣ; — des Verſtandes, кѣлтъръ; — eines Staates, оргънісъцїѣне; das Mädchen hat

keine —, копіла п'аре edȣкъцiȣne, п'аре крештере.
Bildungsanstalt, f., ашшезъмънтȣ, інстітȣтȣ (шкòлъ, семінарїȣ) de edȣкъцiȣne, de крештере.
Bildungskraft, f., } віртȣте формъ-
Bildungstrieb, m., } тріче.
Bildweber, в. Damastweber.
Bill, f., білȣ, проіептȣ de леце ла англії.
Billard (zi: білїар), n., біліарїȣ; — spielen, жокȣ ла біліарїȣ.
Billardball, m., білъ de біліарїȣ.
Billardspiel, n., жокȣ de біліарїȣ.
Billardspieler, m., жокъторїȣ de біліарїȣ.
Billardstock, m., акіȣ, вéрга de бътȣтȣ біла ла біліарїȣ.
Bille (zi: біллїе), білъ; чоканȣ de ферекатȣ рòта; чепȣ dела фȣсȣл ротеї de мòръ.
Billen, v., ферекȣ мòра.
Billenmehl, n., ȣрлȣіалъ, фъіна dȣпъ ферекътȣръ.
Billet, n., білетȣ, ревашȣ, чеdȣлъ.
Billetiren, v., ѧмбілетезȣ, ѧнсемнȣ кȣ білете (марфа).
Billig, a. ші ad., кȣвіінчїосȣ, жȣстȣ, dрептȣ, раціонаверȣ, потрівітȣ, мъсȣратȣ; конформȣ dрептȣлȣї кȣвънтȣ шчл.; wie —, dȣпъ кȣм се кȣвіне; es ist nicht mehr als —, кȣм чере dрептȣл кȣвънтȣ; es ist —, seine Schulden zu bezahlen, се каde, ка съ 'шї плътéскъ dъторіїле; er hat sein Haus — gekauft, ел а кȣмпъратȣ каса са кȣ ȣнȣ прецȣ потрівітȣ.
Billigen, v., ѧнкȣвіінцезȣ, афлȣ de жȣстȣ, de dрептȣ.
Billiger, m., ѧнкȣвіінцъторїȣ, аппробъторїȣ.
Billigermaßen, } ad., кȣ dрептȣ, кȣ
Billigerweise, } кȣвіінцъ.
Billigkeit, f., раціонаверітате, dіскреціȣне, кȣвіінцъ.
Billigung, f., ѧнкȣвіінцаре, аппробъцїȣне, консімцімънтȣ.
Billion, f., білїонȣ, о міїъ de міліòне.
Bilsenkraut, n., жȣштіамȣ, мъсълъріцъ (плантъ).
Bilsenöl, n., олеїȣ de жȣштіамȣ.
Bilz, m., бȣрете; wie ein — aufwachsen, ресаре ка бȣретеле.
Bimmel, f., кампанелъ, клопоцелȣ.
Bimmeln, Bimpeln, v., сȣнȣ кампанела, цънгънескȣ.
Bimsen, v., помічезȣ, фрекȣ, лȣстрȣескȣ кȣ помічe.
Bimsstein, m., помічe, (пéтръ порóсъ).
Bindahle, f., сȣлъ.
Bindart, f., (лемн.) секȣре; інстрȣмънтȣ кȣ dòъ тъішȣрї.
Bindbalken, m., архітравȣ, кóрdа, гріnda прінчіпале.
Bindchen, n., бandъ мікъ (ла мънека къмешеї), пантлікȣцъ.
Binde, f., бandъ; фашіъ; (кір.) бandaцiȣ, легътȣръ; чінгъторȣ, бръȣ (ла попї); шарпъ (ла офіцірї).
Bindeisen, n., цéвъ de ферȣ (ѧнтревȣінцатъ ѧн фабріче de стіклърії).
Bindelohn, n., черкȣръріtȣ, платъ пентрȣ легатȣ кȣ черкȣрї.
Bindemesser, в. Bandmesser.
Bindemittel, n., міжлокȣ de легатȣ (чімȣрȣ, клеїȣ.)
Binden, v., легȣ; ѧннodȣ; (теолоц.) Macht zu —, пȣтере de а лега; gebundene Schreibart, стілȣ метрікȣ; ein Buch —, легȣ картеа; ein Faß —, черкȣіескȣ бȣтеа; mit Strick —, ѧнфȣнезȣ; mit einer Binde, ѧнфашїȣ; mit Ketten —, ѧнкатенезȣ, ѧнкътȣшезȣ; der Leim, Kalk bindet, клеїȣл, варȣл лéгъ; einen an etwas —, облегȣ, ѧнdаторезȣ пе чінева ла чева; an etwas gebunden sein, а фі сȣппȣсȣ ла чева; er ist an die Gesetze gebunden, ел е сȣппȣсȣ ла лецї; an die Stunde gebunden sein, мъ цінȣ de òръ; einem etwas auf die Seele —, легȣ кȣїва чева de сȣфлетȣ; einem nicht Alles auf die Nase —, амȣ секретȣ пентрȣ чінева, нȣї спȣнȣ тòте; sich —, се лéгъ; sich an etwas —, с'алліпеште de чева.
Binden, n., легаре.
Bindend, a., легънте; облегънте, рестрънгънте.

Binder, m., легъторїѹ; бѹтарїѹ.
Bindeschlüssel, m., (теол.) кеіа Ст. Петрѹ, пѹтере de а лега.
Bindestoff, m., (фіс.) матеріъ легъто̀ре, клеїѹ.
Bindestrich, m., (пѹнт. ѧн грам.) ліпіо́ръ, семнѹ̆ de ѹніре ші деспърцїре.
Bindewort, n., (гр.) конжѹкцїѹне.
Bindezeug, n., інстрѹмінте de легатѹ̆, кѹтіа ъсторѹ̆ інстр. (хір.).
Bindfaden, m., спаргъ, сфо̀ръ (de легатѹ̆).
Bindfadenrolle, f., мосорѹ̆, пъпѹшъ de сфо̀ръ.
Bindholz, n., (лемн.) ко́рдъ, лемнѹ̆ de легатѹ̆.
Bindmesser, n., в. Bandmesser.
Bindriemen, m., кѹре́оъ de легатѹ̆.
Bindscheide, f., (бѹт.) те́къ de кѹцїтѹ̆.
Bindseil, n., (мар.) летътѹръ, фѹне.
Bindstock, m., скълѹшѹ̆, рестеѹ̆, бѹкатъ de лемнѹ̆ че се петрече прін фѹніъ de легатѹ̆.
Bindung, f., легътѹръ, легъмънтѹ̆.
Bindweide, f., в. Bandweide.
Bindwurm, m., до̀гъ.
Bingelkraut, n., меркѹре́лъ, бріъ, слобоногѹ̆ (плантъ).
Binkeln, v., пішѹ̆, в. Harnen.
Binnen, praep., пънъ ѧн . . , ѧн кѹрсѹ̆ . . ; ѧнтре, ѧн . . ; — drei Tagen, пънъ ѧн треї зіле; — Jahr und Tag, ѧн кѹрсѹ̆ de ѹнѹ̆ анѹ̆; — heute und morgen, ѧнтре азї ші мъне, d'азї пънъ мъне; — Kurzem, ѧн скѹртѹ̆ (тімпѹ̆).
Binnendeich, m., стабілъ, зъгасѹ̆ інтеріорѹ̆.
Binnengewässer, n., апе медітеране.
Binnenhandel, m., негоцѹ̆ інтеріорѹ̆.
Binnenland, n., це́ръ інтеріо̀ръ (ѧнкѹнцїѹратъ de алтеле).
Binnenländer, m., наіъ мікъ, оландезъ.
Binnenlaufen, v.. інтрѹ ѧн портѹ̆.
Binnenlehen, n., феѹдѹ̆ че се іа дела Domнѹл теріторіале.
Binnenmühle, f., мо̀ръ інтеріо̀ръ (ѧн міжлокѹл сатѹлѹї).
Binnenwasser, n., апъ ѧнкісъ de зъгасѹ̆.
Binnenwerk, n., кѹсѹтѹръ de рецеа, de спіцѹрї че се фаче ѧн міжлокѹ̆ de орнъмънтѹ̆.
Binomium, n., (алц.) біномiѹ, кътіме компѹсъ din доі нѹмерї.
Binse, f., піпірігѹ̆, рогосѹ̆ (плантъ).
Binsenblume, f., спечіе ре цїочел.
Binsendecke, f., рогожінъ de піпірігѹ̆.
Binsengras, n., піпірігѹ̆ артікѹлатѹ̆, нодѹросѹ̆.
Binsenkorb, m., пъне́рѹ̆, кошѹ̆ de піпірігѹ̆.
Binsenmatte, f., в. Binsendecke.
Binsenreuse, f., вѫршъ de піпірігѹ̆ (de прінсѹ̆ неште).
Binsensumpf, m., піпіріцїште.
Binsig, a. ші ad., піпірігосѹ̆.
Biograph, m., біографѹ̆.
Biographie, f., біографіъ, дескріпцїѹне de віацъ.
Biographisch, a. ші ad., біографікѹ̆.
Birke, f., месте́кънѹ̆.
Birken, a., de месте́кънѹ̆.
Birkenbesen, m., мътѹръ de месте́кънѹ̆.
Birkenbusch, m., месте́кънішѹ̆.
Birkenholz, n., лемнѹ̆ de месте́кънѹ̆.
Birkenmaier, m., кѹпъ de лемнѹ̆ de месте́кънѹ̆.
Birkenmeth, m., мѹстѹ̆, медѹ̆ de месте́кънѹ̆.
Birkenreis, n., рамѹръ de месте́кънѹ̆.
Birkenrinde, f., ско́рцъ de месте́кънѹ̆.
Birkensaft, m., сѹкѹ̆, мѹстѹ̆ (че'л дъ месте́кънѹл ѧнгъѹріндѹсе).
Birkenschwamm, m., бѹрете de месте́кънѹ̆.
Birkenwald, m., местекънішѹ̆, пъдѹре de месте́кънѹ̆.
Birkfuchs, в. Rothfuchs.
Birkhahn, m., Birkhuhn, n., кокошѹ̆ сълбатікѹ̆.
Birkhenne, f., гъінѹшъ.
Birkling, в. Birkschwamm.
Birkwildpret, n., вънатѹ̆ de месте́кънѹ̆ (кокошѹ̆, гъінѹшъ).
Birn, f., паръ.
Birnapfel, m., маръпаръ.
Birnbaum, m., пърѹ̆ (арборе).

Birnbäumen, a., de пърѫ, de лемнѫ de пърѫ.
Birnbaumholz, n., лемнѫ de пърѫ.
Birnchen, n., пърѫцъ.
Birneſſig, m., оцетѫ de пере.
Birnförmig, a. ші ad., періформѫ, ѧн формъ de паръ.
Birnkürbiß, m., кѣкѫрветъ ка пара.
Birnlatwerge, f., ліктарїѫ de пере, спеџіе de дѫлчéцъ.
Birnmoſt, m., мѫстѫ de пере.
Birnmotte, f., моліъ (верме) de паръ.
Birnprobe, f., пробъ баротетрікъ, інстрѫмънтѫ de стіклъ ѧн формъ de паръ пентрѫ а тъсѫра сѫпџіетатеа аерѫлуї.
Birnquitte, f., паръ гѫтѫіóсъ.
Birnquittenbaum, m., пърѫ гѫтѫіосѫ.
Birnſtamm, m., трѫпкїѫ de пърѫ.
Birnſtiel, m., пічіорѫ, кóдъ de паръ.
Birnwalze, f., зъвалъ, нодѫ de зъвале.
Birnwein, m., сігірѫ, вінѫ de пере.
Bis, ad., пънъ; — hieher, пънъ ачі; — dahin, пънъ аколо; von Oſtern — Pfingſten, дела Паштї пънъ ла Росалїї; drei — vier, треї саѫ патрѫ; es waren unſer — zweihundert, ноі ерам ка ла дóъ сѫте; — an, — auf, — zu, афаръ; Alle — auf ihn, афаръ de елѫ тоцї; ſo lange —, пънъ кънdѫ; thun Sie es nicht — ich es Ihnen ſage, нѫ фаче пънъ кънdѫ нѫ'ці воіѫ спѫне еѫ; ſchreiben Sie dieſen Brief — ich wieder komme, скріъ астъ епістолъ пънъ кънdѫ воіѫ ревені.
Biſam, m., мѫскѫ (матеріъ міросітóре); mit — parfumiren, ѧнмѫсчезѫ, парфѫмѫ кѫ мѫскѫ.
Biſamapfel, m., мърѫ мѫскатѫ.
Biſambirn, f., паръ мѫскатъ.
Biſamblume, f., амбретъ.
Biſambock, m., мѫскѫ, цапѫ мѫскатѫ.
Biſambüchſe, f., скатълъ, кѫтіъ de мѫскѫ.
Biſamente, f., рацъ мѫскатъ.
Biſamfarben, a., мѫскъціѫ, колóре de мѫскѫ.
Biſamgeruch, m., одóре de мѫскѫ.
Biſamhirſe, m., черѫ мѫскатѫ.
Biſamkäfer, m., гъndакѫ мѫскѫосѫ.
Biſamkatze, f., чіветъ (анімал din вевере), се зіче ші Zibetkatze.
Biſamklee, m., тріфоіѫ мѫскатѫ.
Biſamknoblauch, m., аіѫ мѫскатѫ.
Biſamknopf, m., в. Biſamkugel.
Biſamkörner, pl., гръѫнце de амбретъ.
Biſamkraut, n., érвъ, бѫрѫіана мѫскълуї.
Biſamkugel, f., Biſamkügelchen, n., мѫскарdінѫ, (хапѫрї, пілюле).
Biſamnarciſſe, f., нарчісъ мѫскатъ.
Biſamratze, f., клоцанѫ мѫскатѫ de Антіле.
Biſamroſe, f., росъ мѫскатъ.
Biſamthier, n., мѫскѫ, анімале мѫскатѫ.
Biſamziege, f., капръ мѫскатъ.
Biſchof, m., епіскопѫ; орапцéдъ, портокалатъ, бъѫтѫръ рекорітóре din сѫкѫ de портокалъ ші захарѫ.
Biſchöflich, a. ші ad., епіскопескѫ, епіскопале; biſchöfliche Kirche (ѧн Англіа), бісерікъ (реліџіѫнеа) епіскопале саѫ англікапъ.
Biſchofsamt, n., епіскопатѫ, епіскопіъ.
Biſchofshut, m., мітръ; інфѫлъ (ла католічі); (бот.) епімедіѫмѫ.
Biſchofskreuz, n., крѫче епіскопéскъ.
Biſchofsmantel, m., мантаоъ епіскопéскъ.
Biſchofsſtab, m., пастóралъ, бастонѫ, кържъ епіскопéскъ.
Biſchofsthum, в. Bisthum.
Biscuit, n., (zi: біскві), бісконтѫ, песметѫ.
Bisher, ad., пънъ ачі, пънъ акѫм; wie —, ка пънъ акѫм.
Bisherig, a., че а трекѫтѫ, аѫ че а фостѫ пънъ акѫм; das bisherige Wetter, тімпѫл че а фостѫ пънъ акѫм; die bisherigen Nachrichten, новътъціле че ні аѫ венітѫ пънъ акѫм.
Bismuth, m., бісмѫтѫ (метал.)
Biſon, Biſonochs, } m., бісон, (боѫ de Америка септемтріонале).
Biß, m., мѫшкътѫръ; (вънът.) динџіі фéреї.
Bißchen, n., бѫкъцеа, бѫкъцікъ, фърътъ, фъртітѫръ, фъріміцъ, пікѫ, пѫџінѫ, пѫџінтелѫ; er liebt die gu-

ten —, лъ́ лі плакъ въкъцелеле чеде вине; ein — Brot, о фъръмъ de пъне; geben Sie mir ein — Waſſer, dъ'mі ън пікъ de апъ; wartet ein —, аштéптъ пъцінтелъ.

Biſſen, m., въкатъ, въкътъръ; einem den — vor dem Maule wegnehmen, іаъ къїва въкътъра din гъръ; es giebt hier ſchmale —, ачі тръескъ кат сънцірелъ; einem ſchmale — geben, мікшорезъ къїва порцінеа de мънкаре, цінъ ръъ de мънкаре (не чінева); der — iſt zu fett für Dich, астъ въкатъ пъ е пентръ тіне; auf einen guten — gehört ein guter Trunk, дъпъ о въкътъръ вінъ се кънне ън вестъ вінъ.

Biſſenweiſe, ad., къ въката, къ въкътъра.

Biſſig, a. ші ad., мъшкъторъ; аттінгъторъ.

Biſten, v., einen —, кіемъ къ пст! пст!

Biſthum, n., епіскопіе.

Biſweilen, ad., унеорі, кътеодатъ.

Bittbrief, m., в. Bittſchrift.

Bitte, f., рогъминте, черере.

Bitten, v., рогъ, пофтескъ, лнвітъ, черъ; er hat mich um zehn Thaler gebeten, мі а черътъ зече талері; er hat mich zum Balle gebeten, m' a лнвітатъ ла валъ; ſind Sie auch mit gebeten? ші Dта ештї лнвітатъ? er hat mich vor und nach Gott gebeten, m'a рогатъ пе Dzeъ; um Verzeihung —, черъ ертъцінне.

Bitter, m., рогъторіъ, лнвітъторіъ, черъторіъ.

Bitter, a. ші ad., амаръ; мъшкъторъ; тристъ; — werden, а се лнатърж; bittere Wahrheit, адевъръ аспръ; bitterer Feind, інімікъ апрігъ; er ſieht aus wie der bittere Tod, е палітъ ка мо́ртеа, мо̀ртеа лі стъ зъгръвітъ пе фаць.

Bitterbier, n., бере амаръ.

Bitterböſe, a., фо̀рте ръъ, фо́рте ръътъціосъ, фо́рте лптържатъ, фо́рте мъніосъ.

Bitterdiſtel, f., спечіе de скъіете.

Bittererde, f., (кім.) магнесіъ, пътънтъ амаръ.

Bitterholz, n., касіъ, лемнъ de касіъ.

Bitterkalk, m., варъ стінсъ.

Bitterkeit, f., амъръцінне, амаръ; аспріме.

Bitterklee, m., тріфоіъ de лакъ (плантъ).

Bitterkreſſe, f., в. Löffelkraut.

Bitterlich, a. ші ad., амарелъ, амърій, кат амаръ.

Bitterſalz, n., сare амаръ, сълфатъ de магнесіъ.

Bitterſtoff, m., (кім.) амърінъ, прінчініъ амаръ.

Bitterſüß, a., дълчеамаръ.

Bitterwaſſer, n., апъ мінерале амаръ.

Bitterwein, m., вінъ пелінъ.

Bitterwurz, f., цепціанъ (плантъ).

Bitteſſen, n., (алокъреа) оспецъл ла пецеалъ.

Bittfuhre, f., сервіцій гратъітъ, къръторъ de клакъ.

Bittgang, m., процесінне; літаніе; ешіре къ кръчіле.

Bittlich, a. ші ad., рогъндъ, къ рогъминте; einen — um etwas angehen, рогъндъ черъ чева дела чінева.

Bittſchreiben, n., Bittſchrift, f., скріcòре de рогъминте, съплікъ, петіцінне, меморіалъ, (інстанцъ, жалбъ).

Bittſchreiber, m., скрііторіъ de рогъминте; петіціонаріъ.

Bittſteller, m., петіціонаріъ, съплікънте, рогъторіъ.

Bittweiſe, ad., лн modъ рогъторъ, лн кінъ съплікънте.

Bittuminös, a. ші ad., бітъминосъ.

Bivouac, m., бівакъ (петречере съа черъ ліберъ по́нтеа а солдацілор).

Bivouaquiren, v., бівачезъ.

Bizarr, a. ші ad., бізаръ, капріціосъ, стравагантъ, страординаріъ, чъдатъ.

Bizarrerie, f., бізаръріе, страваганцъ, капріціосітате.

Blachfeld, n., шесъ, къмпіе, къмпъ планъ.

Blachfroſt, m., церъ секъ.

Blachfiſch, m., пеште кълъторіъ (din

каре се скòте о матеріъ пéгръ ка пегрéла de скрісѫ).
Blaffen, в. Bellen.
Bläffert, m., блафартѫ (monетъ веке пе лъпгъ Pinѫ).
Blähe, f., въптѫосітате (ꙟпфлътѫръ de пъптіче прін въптѫрі).
Blähen, v., ꙟпфлѫ (о вешікъ), ꙟпгътфѫ, къшіѫпѫ въптѫрі; sich —, тъ ꙟпфлѫ; тъ ꙟпгъпфѫ, тъ тъndрескѫ.
Blähend, a., въптѫосѫ; ꙟпфлътѫосѫ.
Blähung, f., ꙟпфлътѫръ, флътѫосітате, въптѫосітате.
Blähungsmittel, n., medічінъ ꙟп контра въптѫрілор.
Blak, m., въпаіе, флакъръ.
Blake, f., кордъ, талпъ de шеїкъ (de рѫѫрі).
Blaker, в. Wandleuchter.
Blame, f., блестемѫ, deфаїмѫ, ворбіре de ръѫ.
Blamiren, v., блестемѫ, deфаїмѫ, ворбескѫ de ръѫ.
Blank, a. ші ad., албѫ; netedѫ, політѫ, лѫчіѫ; blanke Wein, вінѫ албѫ; blanke Schwert, спадъ гòлъ; die Schüssel ist sehr —, тъіерѫл е фóрте netedѫ; er stand im blanken Hemde, ера десбръкатѫ, ера пѫтаї ꙟп къташъ; — feilen, полескѫ кѫ піла.
Blanke, в. Planke.
Blänke, f., албіте.
Blänken, v., лѫчіѫ, фрекѫ; кѫръцѫ (васеле de металѫ); поліескѫ.
Blänker, m., атъкъторіѫ ічі коло́ (такт. міл.)
Blankett, n., бланкетъ, картъ албъ; пленіпотінцъ; — zur Vollmacht geben, daѫ картъ албъ, пленіпотінцъ.
Blankhaken, m., скóбъ ресѫчітъ.
Blankmacher, m., ꙟпалбіторіѫ.
Blankscheit, f., варгъ de осѫ елефантінѫ, de пеште аѫ оцел че се пѫпе ла корсетѫ, ла пептарїѫ de стрѫпцере ал дóмпелор.
Blanquett, в. Plankett.
Blärren, в. Plärren.
Bläschen, n., бешікѫцъ.
Blase, f., бешікъ; große —, бешікоїѫ; міжлокѫл апплікатѫ а скòте вешікъ, вешікъторїѫ (вісікътòре).
Blasebalg, m., фоі, сѫфлъторїѫ; den — treten, сѫфлъторѫ de органе (тръгъторѫ, кълкъторѫ).
Blasebalggesicht, n., бѫкѫпфлатѫ, бѫфле.
Blasebalgröhre, f., цéвъ de сѫфлатѫ.
Blasehorn, n., корпѫ, бѫчінѫ.
Blaseinstrument, n., інстрѫмънтѫ кѫ каре се къптъ сѫфлъndѫ.
Blaseloch, n., ꙟмбѫката, (партеа інстрѫмънтѫлѫї de сѫфлатѫ че се ꙟмбѫкъ).
Blasen, v., сѫфлѫ; ins Feuer —, сѫфлѫ ꙟп фокѫ; der Wind bläst, бате, траце въптѫл; ins Glas —, ꙟпфлѫ стіклъ; die Trompete —, сѫпѫ кѫ тромбіта; zum Angriffe —, daѫ семпалѫ de аттакатѫ; zum Abzuge —, daѫ семпалѫ de ретрасѫ; Lärm —, кїемѫ ла арме; die Flöte —, къптѫ кѫ флаѫта; einem etwas in die Ohren —, шоптескѫ кѫїва чева; in die Büchse —, контрібѫїѫ ла спесе.
Blasen, n., сѫфларе, сѫфлъмънтѫ.
Blasenband, n., (анат.) ѫракѫ, легътѫръ de бешікъ (а ѫdѫлѫї).
Blasenbruch, m., (кір.) чістерочелъ, рѫптѫръ de бешікъ.
Blasendarmbruch, m., (кір.) ентерочісточелъ, рѫптѫръ de мацѫл бешічеї.
Blasenentzündung, f., чістітъ, інфламаціѫне, апрindере de бешікъ.
Blasenerbse, f., mazере бешікатъ.
Blasenerdrauch, m., (бот.) фереа пътънтѫлѫї (плантъ).
Blasenfieber, n., фрігѫрі de бешікъ.
Blasengang, m., каналѫ чістікѫ, кондѫтѫл бешічеї de фере (анат.).
Blasengries, m., (med.) морбѫ de пéтръ.
Blasengrün, n., верde ка бешіка.
Blasenhut, m., капакѫ de казанѫ, de кълdаре (de дестілатѫ).
Blasenkäfer, m., кантарідѫ, гѫndакѫ de тѫрбаре.
Blasenkohl, m., кѫрекїѫ, варzъ бешікатъ.
Blasenkrampf, m., спастѫ, кърчеї ла бешікъ.

Blasenkraut, n., атрікъларъ, червапъ (плаптъ).
Blasenpflaster, n., бешікъторїъ (бешікътòре).
Blasensand, m., песіпъл че се формéзъ ꙟп бешіка ъдълъї ла пътіташії de пéтръ.
Blasenschnitt, m., літотоміъ, оперъцїъне че се фаче спре а скòте пéтра форматъ ꙟп бешіка ъдълъї.
Blasenschnur, f., ъракъ.
Blasenstein, m., пéтръ фъкътъ ꙟп бешікъ.
Blasensteinschneider, m., літотомістъ.
Blasenstich, m., чістеотоміъ, пъпсъръ de бешікъ.
Blasenvorfall, m., (кір.) сърпаре de бешікъ.
Blasenzins, m., вінърсърітъ, dажdia пентръ dрептъл de а ферье вінарсъ.
Blaserohr, n., цéвъ de съфлатъ.
Blasewerk, n., съфлъторїъ, інстръмъптъ de съфлатъ.
Blasicht, a. ші ad., бешічіъ, ка бешіка.
Blasig, a. ші ad., бешікосъ; blasiges Erz, металъ бешікосъ.
Blasirt, a., тъмпітъ, песімцїторїъ.
Blasonniren, v., zъгръвескъ марче, армърії къ колòреле къвеніте; есплікъ, deскріъ марчеле.
Blasonnirkunst, f., ералdікъ.
Blasphemie, f., блестемъ, ꙟпжъръторъ (хълъ) ꙟп контра лъї Dzeъ.
Blasphemiren, v., блестемъ, ꙟпжъръ.
Blasphemisch, a. ші ad., блестемъторїъ, ꙟпжъръторїъ.
Blaß, a. ші ad., пълітъ, галбінъ; blasse Tinte, тіптъ алвъ; — wie der Tod, галбенъ ка мòртеа; — werden, мъ ꙟпгълбінескъ; deвінъ палітъ.
Blaßblau, a. ші ad., албастръ deскісъ, въпътъ пълітъ, въпътъ гълбъїъ.
Blässe, f., палòре, гълбінéлъ; семпъ (ка стéоа ꙟп фрънте, маї къ сéмъ ла каї); Pferd mit einer —, калъ стелатъ.
Bläßente, f., лешіцъ, спецїе de гъінъшъ de апъ.
Blaßgelb, a. ші ad., галбінъ deскісъ.
Blaßgrün, a. ші ad., верde deскісъ.
Bläßhuhn, n., Bläßling, m., в. Bläßente.
Blaßroth, a. ші ad., рошїъ deскісъ.
Bläſtrig, a. ші ad., вещікосъ.
Blatt, n., фòіъ, фрънzъ (de плаптъ); фóіъ, філъ, паціпъ (de карте); скъпdъръ, таблъ (de масъ); фоіъ (de лінціолъ de рокіъ); флóре (de кеіе); латъ (de савіъ, de пънza ферестреълъї); periodische —, фоіъ періоdікъ; öffentliche Blätter, газете, ші déкъ есъ пе тòтъ zioa, жърпале; ein Betttuch von zwei, drei etc. Blättern, лінціолъ de dòъ, треї шчл. фоії; das — hat sich gewendet, с'а скімбатъ фаца лъкрълъї, лъкръл а лъатъ алтъ фацъ; sich kein — vor den Mund nehmen, пъмескъ лъкръл пе пъмеле съъ, ворбескъ пе фацъ, ворбескъ лїберъ фъръ реціпере; vom Blatte singen, spielen, къптъ пе поте din пріма възътъ.
Blattansatz, m., (бот.) стіпъле, фрънzеле че се факъ ла баzа челорлалте фрънzе.
Blattauge, n., окїъ (мъгъръ de фрънzе).
Blattblei, n., плоmвъ ꙟп фоі.
Blättchen, n., фоіцъ; (анат.) фоптънеа.
Blättchengold, n., аъръ фоіатъ, ꙟп фоі, аъръ de поліітъ.
Blatten, v., сфоіескъ, deсфоіескъ, сфрънzескъ, deсфрънzескъ.
Blatter, f., бъбъліцъ, пъштеа; върсатъ; Blattern, pl., върсатъ; — haben, am върсатъ; — bekommen, мъ върсъ; die — einimpfen, вакчінъ, ꙟпокїеzъ, алтъескъ (посъескъ).
Blättererde, f., (кім.) пъмъптъ ꙟпфоіатъ de тартаръ.
Blättererz, n., мінерале къстъторъ din фоі de арцінтъ къратъ.
Blätterflechte, f., ліхенъ бъбосъ.
Blättergebackene, n., коптъръ ꙟпфоіатъ.
Blättergelb, a. ші ad., галбінъ ꙟп колóреа фрънzеї ъскате, галбінъ верde.

Blättergold, в. Blättchengold.
Blattergrube, f., гропіцъ, семнѫ de върсатѫ.
Blätterig, a., фоіосѫ, фоіатѫ; фрѫпzосѫ, фрѫпzатѫ.
Blätterlos, a., пефоіосѫ, сфоіосѫ, сфоіатѫ, сфрѫпzатѫ, фъръ фоі, фъръ фрѫпzе; (бот.) апеталѫ.
Blattern, v., амѫ върсатѫ; das Kind hat noch nicht geblattert, копілѫл ѫпкъ п'а авѫт върсатѫ.
Blättern, v., фоіетеzѫ, ѫпторкѫ фоіле, філеле ѫптр'о карте; десфоіескѫ, десфропzескѫ; sich —, се десфоіъ, се десфропzъ.
Blatternarbe, f., сгапкъ, семнѫ, стрікътѫръ de върсатѫ.
Blatternarbig, a., стрікатѫ de върсатѫ, (blattergrubig, pockennarbig).
Blatterimpfung, f., вакчіпаре, алтѫіре, ѫпокѫлъцiѫпе.
Blatterkrankheit, f., бетежéлъ de върсатѫ.
Blätterreich, a., фоіосѫ, фропzосѫ.
Blätterrose, f., орбапцѫ бешікосѫ.
Blätterschwamm, m., бѫрете пътѫросѫ.
Blätterstein, n., пéтръ бѫбóсъ.
Blättertabak, m., тѫтѫпѫ ѫп фоі.
Blätterteig, m., алѫатѫ ѫп фоі, ѫп пътѫрі.
Blättertorf, m., тіzікѫ пътѫросѫ.
Blätterweise, ad., кѫ фоіа, кѫ фрѫпzа.
Blätterwerk, n., (аркіт.) фропzърітѫ, орпъмънтѫ de фропzе.
Blätterzahn, m., dinте солzосѫ (ла каі).
Blattförmig, a. ші ad., фоіформѫ.
Blattgerste, f., орzѫ фрѫпzосѫ.
Blattgold, в. Blättchengold.
Blatthalter, m., (тіпогр.) віzорїѫ, інстрѫмънтѫ цiіторїѫ de фоіъ ѫпnaintea zецарѫлѫї.
Blatthüter, m., (тіпогр.) рекїемъторїѫ, ворба че се пѫпе сѫб ѫлтімѫл ръndѫ ал фоіеї тіпъріте, ші кѫ каре ѫпчепе ръndѫл прімѫ ал ѫрмътóреї.
Blattkäfer, m., крісомела, гѫndакѫ.
Blattkohl, m., кѫрекїѫ фоіатѫ, варzъ, пеѫпвълітъ, фъръ къпъцiпъ.
Blattlaus, f., пѫрече de фоі.
Blattlauskäfer, m., гѫndакѫ, zісѫ боіі лѫї Dzеѫ.
Blattraupe, f., omidъ.
Blattreif, m., черкѫ de ферѫ.
Blattsauger, m., кърмъzѫ (інсектѫ din каре се фаче колòреа стакожіъ).
Blattscheu, a., теметорѫ ші de фрѫпzе, фóрте фрікосѫ.
Blattseite, f., паціпъ.
Blattsilber, n., арцiптѫ фоіатѫ, ѫп фоі.
Blattstiel, m., кóda фоіеі, петіолѫ (ѫп бот.)
Blattvergoldung, f., аѫрітѫръ, поліітѫръ кѫ фоі de аѫрѫ.
Blattversilberung, f., арцiптѫіре кѫ фоі de арцiптѫ.
Blattwender, m., фóі-ѫпторкъторїѫ.
Blattweiser, m., indiче, реціcтрѫ.
Blattwicker, m., ѫпфъшѫръторѫ (інсектѫ) че се ѫпфъшóръ ѫп фòіъ кънd се метаморфézъ.
Blattzinn, m., кѫсоторѫ фоіатѫ, ѫп фоіі.
Blau, a., албастрѫ, въпътѫ, аzѫрѫ; hell—, албастрѫ deскісѫ; dunkel—, въпътѫ ѫпкісѫ; himmel—, албастрѫ черіѫ, аеріпѫ; violen—, албастрѫ віоріпѫ; — machen, — anlaufen lassen, daѫ кѫ колóре албастръ; — färben, колорезѫ албастрѫ; einem die Augen — schlagen, факѫ кѫїва окіі віпецї бътъndѫл; mit einem blauen Auge davon kommen, скапѫ пе ѫшорѫ; du wirst dein blaues Wunder sehen, о съ везї мінѫпе; einem einen blauen Dunst vormachen, амецескѫ мінціле кѫїва; einen blauen Montag machen, сербъторескѫ, пѫ лѫкрезѫ (ворбind деспре мештерї); ins Blaue schießen, daѫ ѫп въптѫ, мъ сфорцезѫ сѫрda.
Blauäugig, a., окїѫ албастрѫ, чел че аре окіі албастріі.
Blaubart, m., барбъ албастръ.
Blauel, m., маїѫ, бътъторїѫ, лопъцікъ.
Blaueln, v., батѫ кѫ маїѫл (пънzетѫріле ла спълатѫ).
Blauen, v., албъстрезѫ; мъ албъстрезѫ, deвінѫ албастрѫ.
Blauen, v., батѫ кѫ маїѫл; ѫпвіне-

цескъ, пъпъ ѫп віпецéлъ (рѫфеле); ѫпвіпецескъ (пе чіпева бътъпdѫл); sich —, се ѫпвіпецеште; се сепіпъ (черѫл).
Blauente, f., рацъ сълбатікъ.
Blaufarbe, f., колòре албастръ.
Blaufärber, m., въпсіторїѫ (боапцїѫ), тіпторїѫ de албъстрѫ.
Blaufarbenwerk, n., албъстръріъ, фабрікъ de албастратъ.
Blaufleckig, a., пътатъ албастрѫ.
Blaufuß, m., фалкопе пескарїѫ.
Blauglas, n., в. Schmalte.
Blauholz, n., лемпъ de Брасіліа пептрѫ въпсітъ.
Blaukelchen, n., прігóре кѫ гѫтъ албастрѫ (пасере).
Blaukohl, m., кѫрекїѫ албастрѫ.
Blaukopf, m., капъ албастрѫ (рацъ ѫп Америка); капъ албастрѫ (omidъ).
Blauküpe, f., кълdаре de албъстрітъ.
Blaulich, a., албъстріъ, azѫріпъ.
Blauling, m., спечіе de пеште.
Blaumeise, f., піцігоїѫ албастрѫ.
Blaumüller, m., (ла mont.) чіръ фъръ ѫптъ.
Blausäure, f., (кіm.) ачidъ прѫсікъ.
Blauschecke, f., калъ пътатъ въпътъ.
Blauschimmel, m., калъ сѫръ въпъцїъ.
Blauschnabel, m., боталвастрѫ, врабіъ de Кіпа.
Blausel, m., віпецéлъ, скробéлъ віпецітòре.
Blauspecht, m., геѫпóіъ албастръ.
Blaustein, m., пéтръ въпътъ, албастръ.
Blaustrumpf, m., спіопъ, въпzъторїѫ, тръdъторїѫ, терміпъ de деспрецъ, кѫ каре се пѫтескъ dоробапцїї, свірії шчл.
Blautaube, f., порѫтбъ албастрѫ.
Blauwasser, n., апъ черіъ.
Blauzimmer, m., стѫрzъ албастрѫ пе спате.
Blech, n., металъ бътѫтъ, таблъ, плакъ; Gold-, Silber-, Kupfer-, таблъ de аѫръ, арцінтъ, аратъ, чіòе шчл.; таблъ de феръ споітъ кѫ кѫсѫторъ, феральбъ, тіпікеа; банї; er hat brav —, е бъпосъ.
Blecharbeit, f., лѫкрѫ de феральбъ.
Blecharbeiter, m., феральварїѫ, тіпікіцїъ.
Blechdach, n., коперішїъ de феральбъ.
Blechen, v., плътескъ; er muß derb —, требѫе съ плътéскъ гросъ.
Blechern, a., de феральбъ, de таблъ de металъ.
Blechfabrik, f., феральбъріъ, фабрікъ de феральбъ.
Blechfeuer, n., фокъ de фабрікатъ феральбъ.
Blechgeschirr, n., васе de феральбъ.
Blechhammer, m., } фабрікъ de феръ
Blechhütte, f., } албъ, чокапъ de фъкѫтъ табле de феръ.
Blechmaß, n., тъсѫръторїѫ de металъ бътѫтъ, інстрѫтъптъ кѫ каре се тъсѫръ гросітеа таблелор de аѫръ, арцінтъ, калібрѫ шчл.
Blechmünze, f., брактéтъ, сокотеа, фісъ, monетъ фъръ валóре.
Blechmütze, f., коіфъ, каскетъ de феральбъ.
Blechnagel, m., кѫїѫ кѫ капѫл латъ.
Blechschere, f., фóрфечї de тъіатъ табле de металъ.
Blechschläger, Blechschmied, m., феральварїѫ, тіпікіцїъ.
Blechverzinnung, f., кѫсѫторіре de табле de феръ.
Blechwaare, f., ѫпеалта de феръ албъ, феральбъріт, търфї de тіпікеа.
Blechzange, f., клеште марї.
Blecken, v., die Zähne —, рѫпжескъ dіпцїї.
Blei, n., плотбъ; (кіm.) сатѫрпъ; — in Blöcken, плотбъ ѫп бѫкъцї; gerollte —, плотбъ ѫп табле; mit — ausfüttern, mit — ausfüllen, плотбеzъ.
Bleiabgang, m., скоріъ, скѫръ de плотбъ.
Bleiader, f., (min.) въпъ de плотбъ.
Bleiafter, m., фъръмътѫрї de плѫтбъ.
Bleianflug, m., поспъіалъ, сѫфлътѫръ плотбòсъ (пе міперале).
Bleianschuß, m., крістълісъцїѫпе de плотбъ.
Bleiarbeit, f., плотбъріъ.
Bleiarbeiter, m., плотбарїѫ, лѫкръторїѫ кѫ плотбъ.

Bleiarsenik, m., (кim.) арсенікŭ de пломбŭ.
Bleiartig, a., de натȣра плȣмбȣлȣĭ.
Bleiarzenei, f., medічінъ de сатȣрнŭ.
Bleiasche, f., скȣръ, ченȣшъ de пломбŭ; плȣмбŭ калчінатŭ.
Bleiauflösung, f., страптŭ de пломбŭ.
Bleibalsam, m., балсамŭ de сатȣрнŭ.
Bleiben, v., ремънŭ, стаŭ, рестаŭ; ꙟнтърziŭ; ціnŭ, dȣрŭ; морŭ; bei einem zu Tische —, ремънŭ ла прънzŭ; — Sie bei mir, ціnете de mine; bleibt da, стъĭ ачі; bleibt mir vom Leibe, фȣцĭ, нȣ те апропіа; es bleibt dabei, фіъ; біне! — Sie gesund, фіĭ сънътосŭ; es bleibt Alles beim Alten, тóте ръмънŭ кȣм аŭ фост; es bleibt unter uns, съ ръмънъ ꙟнтре ноĭ; bleibt nur dabei, ціnете нȣмаĭ de ачéста; das mag —, съ нȣ фіъ; er bleibt lange, ꙟнтърziъ; laßt es —, ласъ; die Reise muß —, кълъторіа нȣ се ва фаче; wo sind wir stehen geblieben? ȣnde amŭ стътȣтŭ, пънъ ȣnde amŭ ажȣнсŭ? das lasse ich wohl —, нічĭ гѫndŭ amŭ съ факŭ ачéста; was bleibt mir übrig? че'мĭ а маĭ ремасŭ? es wird nicht dabei —, трéба нȣ ремъне аша; — lassen, ꙟнчетеzŭ; ласŭ; bei etwas —, контінȣŭ, мъ ціnŭ de чева; stehen —, рестаŭ, мъ опрескŭ; liegen —, стаŭ кȣлкатŭ; bei seiner Meinung —, а ремънеа пе лънгъ опініȣнеа са; nicht bei einer Rede —, нȣ мъ ціnŭ de ȣна ꙟн ворбіре; bei Ehren —, ꙟмĭ ціnŭ онóреа; im Bette —, zакŭ ꙟн патŭ; am Leben —, віеzŭ; auf dem Platze —, im Gefechte —, морĭȣ ꙟн кътпŭ de бътъліъ.
Bleiben, n., ремънере; hier ist meines Bleibens nicht, пентрȣ mine нȣ е ръмънере аічĭ.
Bleibend, a., ръмънъndŭ, ръмънънте, ръмъіторŭ; стътътòрŭ; er hat keine bleibende Stätte, ел н'аре локашŭ стътъторĭȣ.
Bleiblumen, pl., флорĭ de сатȣрнŭ.
Bleibutter, f., ȣнтŭ de сатȣрнŭ, о сȣвстанцъ че есе прін dестілъціȣне din пломбŭ, местекатŭ кȣ сȣбліматŭ коросівŭ.
Bleich, a., пълітŭ, галбенŭ; bleiche Gesichtsfarbe, фацъ пълітъ; — werden, deвінŭ пълітŭ; bleicher Wein, вінŭ албȣріŭ.
Bleiche, f., пълітате, пълітецъ, гълбенéлъ; ꙟналбіторіъ (пънzетȣрĭ, лѫнъ, чéръ).
Bleichen, v., ꙟналбескŭ.
Bleicher, m., ꙟналбіторĭȣ.
Bleicherlohn, m., ꙟналбіторітŭ, платъ de ꙟналбітŭ.
Bleichplatz, m., ꙟналбіторĭȣ.
Bleichsalz, n., саре de ꙟналбітŭ ръпеde (інвентатъ ла 1770 ꙟн Алтendорф).
Bleichsucht, f., клорозъ, гълбінаре (бетецéлъ).
Bleichwand, f., пърете de лȣтŭ кълкатŭ.
Bleichwassersucht, f., леȣкофлегмаціъ (бòлъ албъ).
Bleidach, n., коперішĭȣ, аккоперемънтŭ de пломбŭ.
Bleidarmgicht, в. Bleikolik.
Bleidecker, m., аккоперіторĭȣ кȣ пломбŭ.
Bleierde, f., пломбŭ ефлорітŭ.
Bleien, v., пломбȣескŭ.
Bleiern, a., de пломбŭ.
Bleierz, n., мінерале пломбŭ.
Bleiessig, m., оцетŭ de пломбŭ.
Bleifalk, m., фалконе ченȣшіŭ (пасере).
Bleifarbe, f., колòре de пломбŭ.
Blaufärbig, a., пломбіŭ.
Bleifeder, в. Bleistift.
Bleifluß, m., мінерале пломбŭ крісталіzатŭ.
Bleigang, m., dȣптŭ, вънъ de пломбŭ (min.)
Bleigeist, m., спірітŭ de сатȣрнŭ.
Bleigelb, n., масікотŭ (колор. пікт.)
Bleigemisch, в. Bleiquick.
Bleigießer, m., топіторĭȣ, върсъторĭȣ de пломбŭ.
Bleigießerei, f., топіторіъ, върсъторіъ de пломбŭ.
Bleiglanz, m., галенъ, сȣлфȣръ de

плотбѫ, металѫ консістінте din плотбѫ атестекатѫ кѫ пѫчїòсъ.

Bleiglas, n., стіклъ de плотбѫ, че се форме́zъ ла топіреа сілічіѫлѫї кѫ occidѫл ачестѫї металѫ.

Bleiglätte, f., літаргѫ, сталтѫ de плотбѫ, occidѫ de плотбѫ, топітѫ ші крісталісатѫ ꙟп табле.

Bleiglimmer, m., (min.) minъ de плотбѫ, плотбѫ мікачеатѫ.

Bleigrau, a., плотбіѫ, сѫрѫ, чепѫшіѫ, de колòреа плотбѫлѫї.

Bleigraufe, n., (min.) крісталѫ de плотбѫ.

Bleihaltig, a., плотбосѫ, кѫ плотбѫ.

Bleihammer, m., чоканѫ de фералбарїѫ.

Bleihe, f., албѫрнѫ (пеште).

Bleiherd, m., (ꙟп топітор.) ватръ de скосѫ арцінтѫ прін плотбѫ.

Bleihütte, f., (min.) плотбъріъ, топітòре de плотбѫ.

Bleiicht, a., плѫтбіѫ, de патѫра плотбѫлѫї.

Bleiig, a., плотбосѫ.

Bleikalk, m., плотбѫ калчінатѫ, плотбѫ варѫ.

Bleikehlchen, n., в. Blaukehlchen.

Bleiknecht, m., (стікл.) інстрѫмънтѫ кѫ каре се сервескѫ стікларії спре а тѫрті плотбѫл.

Bleikolik, f., колікъ сатѫрнінъ.

Bleikönig, m., плотбѫ натівѫ.

Bleikristall, m., крісталѫ de плотбѫ.

Bleiloth, n., мъсѫръторїѫ de профѫndітате, перпendікѫлѫ.

Bleimulde, f., плотбѫ ꙟп бѫкъцї.

Bleimulm, в. Bleierde.

Bleiniederschlag, m., пречіпітатѫ de плотбѫ.

Bleiocker, m., окрѫ de плотбѫ.

Bleiöl, n., олеїѫ de сатѫрнѫ.

Bleipflaster, m., ъмпластрѫ de сатѫрнѫ, фъкѫтѫ din олеїѫ, черѫсъ ші din miniѫ.

Bleiplatte, f., таблъ, плакъ de плотбѫ.

Bleiprobe, f., пробъ de плотбѫ.

Bleiquick, аталгамъ de плотбѫ.

Bleirad, n., в. Bleizug.

Bleirecht, a. ші ad., перпendікѫларїѫ, dрептѫ ꙟп ціосѫ (senkrecht).

Bleirohr, n., цавъ ꙟп каре се багъ черѫсъ, креіонѫ.

Bleirolle, f., валѫ de плотбѫ.

Bleiroth, n., minїѫ, occidѫ рошїѫ de плотбѫ, плотбѫ ѫпітѫ кѫ оссіцепѫ.

Bleisack, m., скѫріъ, сгѫръ, (ка пѫпга) ла топіреа аѫрѫлѫї, аѫ арцінтѫлѫї.

Bleisafran, m., сафранѫ de сатѫрнѫ.

Bleisalbe, f., ѫнцентѫ, (аліфіъ) de сатѫрнѫ.

Bleisalz, n., саре de сатѫрнѫ.

Bleischaum, m., в. Bleiasche.

Bleisicht, f., пътѫръ de плотбѫ топітѫ.

Bleischiefer, m., арdесіъ de плотбѫ.

Bleischlacke, f., скѫріъ de плотбѫ.

Bleischlich, m., шелікѫ, аѫ плотбѫ фъръматѫ.

Bleischnur, f., в. Bleiloth.

Bleisiegel, n., плотбѫітѫръ.

Bleischweif, m., плотбацінъ.

Bleistein, m., пе́тръ плотбо́съ.

Bleistift, m., креіонѫ, кondеїѫ de плотбѫ.

Bleivitriol, m., вітріолѫ de плотбѫ, сѫлфатѫ de плотбѫ.

Bleiwage, f., кѫмпънъ, нівелъ кѫ плотбѫ.

Bleiweiß, n., черѫсъ; (пікт.) албѫ de плотбѫ.

Bleiweißfabrick, f., фабрікъ de черѫсъ.

Bleiwurf, m., в. Bleiloth.

Bleiwurz, f., dінтелъріцъ (бот.) ші Bleikraut.

Bleizange, f., клеште de трасѫ плотбѫ (стікл.).

Bleizeichen, в. Bleisiegel.

Bleizucker, m., zахаṇѫ de сатѫрнѫ, саре de плотбѫ.

Bleizug, m., (стікл.) інстрѫмънтѫ кѫ каре се траце ші се форме́zъ плотбѫл пентрѫ ферестрії; плотбѫ тръгътòре.

Blende, f., фере́стръ, ѫшъ òрбъ, фалсъ; окіларї, перdеле (ла къпестре); паравапѫ; (minер.) блеndъ, саѫ псеѫdогаленъ; лампъ òрбъ de хоцѫ.

Blenden, v., орбескѫ; ꙟптѫпекѫ; іаѫ веdереа прін пре́мѫлтъ стрълѫчіре; амъцескѫ, ꙟпшелѫ, фер-

текȣ; sich durch Gold — lassen, се орвеште de аȣрȣ.
Blendfenster, n., ферéстръ òрвъ.
Blendkugel, f., бòмбъ орвітòре.
Blendlaterne, f., лътпашїȣ орвȣ, лътпашїȣ хоцескȣ.
Blendleder, n., парокї, океларї ꙟпконтра лȣminеї.
Blendling, n., вастардȣ, фіїȣ de леле, фътȣ de кȣрвъ.
Blendrahmen, m., (пікт.) первазȣ орвȣ пе каре се 'нтinde пънzъ аȣ хъртіъ пентрȣ deпincȣ.
Blendstein, m., цеглъ, оланъ, че се пȣне пе кóма акоперішȣлȣї.
Blendung, f., орвітȣръ; ꙟнтȣнекътȣръ, лȣаре de вedepe; ілȣсіȣне; (форт.) апъръмънтȣ, скȣтітȣръ (de сȣсȣл naieї, ал фортерецеї); аскȣнzътȣръ (метерezȣ).
Blendwerk, n., ілȣсіȣне, апцъріnцъ сéкъ, фантастъ, пълȣкъ, пълȣчіре; (форт.) апъръмънтȣ, скȣтȣ, сеȣ вер че міжїлокȣ прin каре се сȣвтрагȣ трȣпеле din вedepea ші din тȣнȣріле inimiче.
Blennorrhöe, f., скȣрсȣръ венерікъ, скȣлъмънтȣ.
Blesse, f., ціптъ, стеа (пе фронтеа калȣлȣї); калȣ стелатȣ ꙟп фронте.
Blessiren, v., ръпескȣ.
Blessur, f., ранъ, плагъ, блесȣръ.
Bleßwerk, n., (idротекн.) плесȣіре, лесȣіре (а ȣнȣї цертȣрȣ).
Bletz, m., (min.) панъ de ферȣ; петекȣ.
Blick, m., къȣтътȣръ, арȣнкътȣръ de окїȣ, окіаdъ, окіетȣръ, прівіре, вedepe, кліпіре de окїȣ; лȣчіре; verliebter —, окіаdъ аморóсъ; finsterer —, къȣтаре ȣрсȣсъ, посоморѫтъ; einen — auf etwas werfen, арȣнкȣ о къȣтътȣръ асȣпра ȣнȣї лȣкрȣ; in einem —, ꙟнтр'о батере de окїȣ, ꙟнтр'о кліпіре de окїȣ; den — zur Erde senken, плекȣ окії.
Blicken, v., каȣтȣ, прівескȣ; лȣminezȣ; die Sonne blickt durch die Wolken, сòреле лȣminézъ прінтре норї; sich — lassen, с'аратъ, се ꙟнфъцішézъ, есе ла лȣminъ, ла вedepe; um sich her —, каȣтъ ꙟн цiȣрȣ; seitwärts —, каȣтъ костішїȣ.
Blickfeuer, n., семналȣ de фокȣ (че се dъ пе маре de пе тȣрнȣріле din портȣрї).
Blickgold, n., аȣрȣ, каре dȣпъ топіре ꙟнкъ нȣ е кȣръцітȣ de тотȣ de алте метале коннатȣрале.
Blind, a. ші ad., орвȣ; пърȣтȣ, аскȣнсȣ, фалсȣ; — machen, орвескȣ (пе чіпева); — werden, deвinȣ орвȣ; er urtheilt wie ein Blinder von der Farbe, жȣdікъ ка орвȣл de колóре; — gehorchen, мъ сȣпȣнȣ орвеште; — laden, ꙟнкаркȣ пȣшка фъръ глонцȣ; blinde Thür, ȣшъ пърȣтъ; blinder Passagier, кълъторїȣ несокотітȣ, (каре с'аместекъ ꙟнтре пасацерї ші кълътóреште кȣ пошта фъръ штіреа спеdітȣреї); blinde Klippen, стънчї аскȣнсе сȣвт апъ; blinder Lärm, алармъ фалсъ; blinder Angriff, аттакȣ префъкȣтȣ.
Blindboden, m., (берарї) фȣndȣ фалсȣ (къzї).
Blinddarm, m., мацȣ орвȣ, мацȣ ꙟнфȣndатȣ (din натȣръ).
Blinde, f., (мар.) вънтрелъ.
Blindekuh, f., бава òрвъ (жокȣ).
Blindgeboren, a., нъскȣтȣ орвȣ.
Blindglaubig, a. ші ad., крезъторїȣ орвеште.
Blindheit, f., орвіъ; mit — geschlagen, орвітȣ.
Blindlings, ad., орвеште, кȣ окії ꙟнкішї.
Blindschleiche, f., чечілізȣ, шерпе невеninосȣ.
Blindschloß, n., ꙟнкізъторїȣ секретȣ, лакътȣ орвȣ.
Blindschuß, m., пȣшкътȣръ óрвъ, фъръ глонцȣ.
Blinken, v., лȣческȣ, стрълȣчїȣ, скінтеїezȣ, скліпескȣ; der Diamant blinkt, diamантȣл стрълȣче; einem —, факȣ кȣїва семнȣ кȣ окїȣл.
Blinzen, blinzeln, v., кліпескȣ, міжескȣ, цінȣ окії семі-ꙟнкішї, свърческȣ din окії.
Blinzelmaus, f., в. Blindekuh.

Blitz, m., фѫлцерѫ; тръспетѫ, съцéта фѫлцерѫлѫї; er ist vom — getroffen, е ловітѫ de фѫлцерѫ, е тръспітѫ, фѫлцератѫ; er ist schnell wie der —, е іѫте ка фѫлцерѫл.

Blitzableiter, m., кondѫкъторїѫ, феріфѫлцерѫ, парафѫлцерѫ, паратѫпетѫ.

Blitzen, v., фѫлцеръ; скінтеіезѫ, скапърѫ, стрълѫчїѫ.

Blitzeile, f., іѫцime de фѫлцерѫ.

Blitzfunken, m., скінтеїе електрікъ, de фѫлцерѫ.

Blitzleiter, в. Blitzableiter.

Blitzschlag, в. Donnerschlag.

Blitzschnell, a. ші ad., іѫте, ръпеde ка фѫлцерѫл.

Blitzschnelle, в. Blitzeile.

Blitzstrahl, m., тръспетѫ, съцéта фѫлцерѫлѫї, разъ de фѫлцерѫ.

Block, m., блокѫ, чепѫ, трѫпкїѫ, бѫтѫкѫ; болованѫ, бѫкатъ mape (de марморъ шчл.)

Blockade, f., блокътѫръ, в. Blockirung.

Blockbatterie, f., батеріъ mішкътóре пе вълътѫчї.

Blockbaum, m., арвòре de ферестрътѫръ.

Blocken, v., (деспре фалконї) се пѫпе пе арборе (кѫ прada).

Blöcken, v., пѫпѫ ꙟп бѫтѫкѫ, пѫпѫ ꙟп фéре; einen stöcken und —, легѫ, ферекѫ пе чіпева.

Blöckhaus, n., касъ de бърпе, de лемпе лѫпцї ші грòсе печїопліте, пѫсе ѫпѫл асѫпра челѫїлалтѫ.

Blockholz, n., талпе, блапе de лемпѫ.

Blockiren, v., блочезѫ, ꙟпкізѫ, ꙟмпресорѫ (четатеа).

Blockirung, в. Blockade.

Blöckkarren, m., карѫ лѫпцітѫ пептрѫ кърaтѫ лемпе de касефікатѫ.

Blockmörser, m., піѫліцъ de лемпѫ.

Blockpfeife, f., цéвъ, флѫіерѫ, de органѫ фаврікатѫ dінтр'о сінгѫръ бѫкатъ.

Blockrad, n., рòтъ фъкѫтъ dінтр'ѫп сінгѫрѫ трѫпкїѫ.

Blockrolle, f., скріпетѫ, машінъ de рідікатѫ греѫтъцї.

Blockschiff, n., плѫтъ.

Blockstück, n., бѫкатъ, болованѫ (de плотбѫ шчл.).

Blocktaube, f., порѫтвѫ сілватікѫ.

Blockwagen, m., карѫ гросѫ пеферекатѫ; карѫ кѫ патрѫ рòте грóсе de бѫтѫчї пептрѫ транспортѫ de греѫтъцї марї.

Blockzinn, n., кѫсѫторїѫ ꙟп бѫкъцї.

Blöde, a. ші ad., сфіїосѫ, тімідѫ; хебетѫ, хъбъѫкѫ; славѫ; blöde Augen haben, съптѫ славѫ de окї; ein blöder Hund wird selten fett, сфіїосѫл пѫ ꙟпаінтéзъ.

Blödigkeit, f., сфіїцiѫне; хебецiъ; слъвіцiѫне de ведере.

Blödling, m., хебетѫ, хъбъѫкѫ.

Blödsichtig, a. ші ad., славѫ de ведере.

Blödsichtige, m. ші f., міопсѫ, скѫртѫ възъторїѫ.

Blödsichtigkeit, f., слъвіцiѫне de ведере.

Blödsinn, m., хебецiъ, хъбъѫчiъ; смінтіре; пъѫчiъ; тъмпітѫръ.

Blödsinnig, a. ші ad., хебетѫ, смінтітѫ, пъѫкѫ, тъмпѫ.

Blödsinnigkeit, f., в. Blödsinn.

Blohm, m., (въпът.) станіштеа червілор, локѫл de гопъ а червілор.

Blöken, v., бълъеште; мѫцеште; die Schafe —, бълъеште оіеа; die Rinder —, вітеле (воѫл, вака) мѫцескѫ.

Blöken, n., бълъітѫръ; мѫцітѫръ.

Blond, a., блондѫ, албенецѫ, бълапѫ, плъвіцѫ; blonde Mannsperson, бълапѫ, блондінѫ; blondes Frauenzimmer, бълапъ, блондінъ.

Blondchen, n., бълъпѫцѫ, блондінѫцѫ.

Blondgelockt, a., кѫ пърѫ галбенѫ бѫклатѫ, кърлігатѫ.

Blonde, f., спіцѫрї, хорвоте de мътасъ; блондъ.

Blondin, m., блондінѫ, бълапѫ (омѫ).

Blondine, f., блондінъ, бълапъ (фемеіъ).

Bloquade, в. Blockade.

Bloß, Blos, a. ші ad., голѫ; дескоперітѫ; сімплѫ; сінгѫрѫ, пѫмаї; im bloßen Hemde, ꙟп къмашъ; mit bloßen Füßen, кѫ пічòреле дескѫлце; mit bloßem Degen, кѫ спада скóсъ; auf ein bloßes Wort,

пе сімплъл меѫ кѫвънтѫ; das ist ein bloßes Gerücht, аста е нѫмаї о фаїмъ; im bloßen Kopfe gehen, ѫмблѫ кѫ капѫл deскоперітѫ; in bloßen Füßen gehen, ѫмблѫ deскѫлцѫ; ein Pferd — reiten, ѫнкалекѫ калѫл пе deсшелате; sich — geben, а се deскопері, а се da прінсѫ; — stellen, deскоперїѫ, daѫ пе фацъ; einen — stellen, компромітѫ пе чінева; sich der Gefahr — stellen, m' еспѫнѫ ла перікѫлѫ.

Blöße, f., голіцїѫне; (форест.) поіанъ; слъвіцїѫне, deфептѫ, парте слабъ; пърцїле рѫшінóсе; eine — geben, ѫмї арътѫ слъвіцїѫнеа.

Blößen, в. Entblößen.

Blößling, m., (пел.) пéле deспърѫітъ.

Blühen, v., флорескѫ, ѫнфлорескѫ, факѫ флорї; сънтѫ ѫн флóре, ѫн пѫтере, am креdітѫ, am репѫтъцїѫне; jetzt blühet sein Weizen, акѫм ѫї ѫмблъ кѫлесѫл лѫї; sie blühet wie eine Rose, флореште ка о росъ.

Blühen, n., флоріре.

Blühend, a., флоріторїѫ, флорінте, флорindѫ, флорітѫ; blühende Stiel, стілѫ флорінте; eine blühende Einbildungskraft, о імацінъцїѫне віїъ.

Blühezeit, f., флорії, тімпѫл інфлорітѫреї.

Blümchen, n., флорічікъ; кóda de їепѫре.

Blume, f., флóре; чінчесінца (ла чева); стеа (ла калѫ); менстрѫ (сорокѫ ла фемеї); кóda (de фéре рощіатіче); Blumen pflükken, кѫллегѫ флорї.

Blumeln, v., флорърескѫ (албіна, алергъndѫ dела о флòре ла алта); ворвескѫ, тъ ѫнцелегѫ прін флорї.

Blümen, v., ѫнфлорескѫ, факѫ флорї (пе матерії.)

Blumenau, f., пратѫ флорітѫ.

Blumenbank, f., банкъ de флорї.

Blumenbau, m., кѫлтѫръ de флорї.

Blumenbeet, n., стратѫ de флорї.

Blumenbinderin, f., бѫкетърéсъ, тънѫнкїерéсъ de флорї.

Blumenbinse, f., піпірігѫ ѫнфлорітѫ.

Blumenblatt, n., фóіїъ de флорї (бот.) петалъ.

Blumblattartig, a., петалікѫ, петалоidѫ.

Blumenbüschel, n., бѫкетѫ, тънѫнкїѫ de флорї; (бот.) стеблъ.

Blumendecke, f., в. Blumenkelch.

Blumenerde, f., пътънтѫ de флорї (гѫноіосѫ, бѫнѫ).

Blumenfest, n., флорії, флоралії.

Blumenflor, f., ѫнфлорітѫръ, ѫнфлоріреа флорілор.

Blumenflur, f., кътпѫ кѫ флорї.

Blumengarten, n., гръdінъ de флорї.

Blumengärtner, m., гръdінарїѫ флорістѫ.

Blumengehänge, n., гірлаndъ, орнътънтѫ.

Blumengeschirr, n., васѫ de флорї.

Blumengewächs, n., плантъ кѫ флорї.

Blumengewinde, в. Blumengehänge.

Blumengöttin, f., Флора (міт.), zeiца флорілор.

Blumengrapp, m., скѫмпіъ (бѫнъ de тінтѫръ) парте фемінінъ.

Blumengriffel, m., (бот.) пістілѫ (органѫ фемеіескѫ de фрѫптѫъцїѫне ал флорілорѫ).

Blumenhaar, n., кѫкѫтъ (cuscuta, італ.).

Blumenhändler, m., негоцїторїѫ de флорї.

Blumenhonig, m., мере de флорї.

Blumenkäfer, m., гъndакѫ de флорї.

Blumenkelch, m., (бот.) каліче, потірѫ, періантъ.

Blumenkenner, m., флорістѫ.

Blumenknospe, f., бобокѫ de флòре.

Blumenkohl, m., картіфіолъ, конопіdъ.

Blumenkranz, m., корóнъ, кѫнѫнъ de флорї, гірлаndъ.

Blumenkrug, m., васонѫ (пентрѫ цінѫтѫ de флорї).

Blumenleben, n., віацъ de флорї; віацъ скѫртъ.

Blumenlese, f., антолоцїъ, колепцїѫне de флорї.

Blumenmaler, m., пітторѫ, zѫгравѫ de флорї, пітторїѫ флорістѫ.

Blumenmehl, n., в. Blumenstaub.

Blumenmonat, m., флорарїѹ, лѹна флорілор, Апріліѹ.
Blumenreich, a., флоросѹ, плінѹ de флорї; ѧнфлорітѹ (стілѹ).
Blumenrohr, n., трестіъ de Indiї.
Blumenscheide, f., (бот.) спатъ.
Blumenscherbel, m., óлъ de флорї, гівечіѹ.
Blumenschirm, m., скѹтѹ, ѹмбрелъ (ла флòре).
Blumenschnur, f., в. Blumengehänge.
Blumenseite, f., фаца лѹкратъ а пелеї.
Blumensprache, f., антографіъ, лімбаціѹ de флорї, ворбіре прін флорї, ка прін семне.
Blumenstängel, m., тѹлеїѹ, кòдъ, которѹ de флòре.
Blumenstaub, m., (бот.) полінъ, пѹлбереа семінціале, фрѹтіфікаре.
Blumenstein, m., спечіе de конкілъ, zісъ екінантъ.
Blumenstickerei, f., кѹсътѹръ кѹ флорї.
Blumenstiel, m., кóдъ, тѹлеїѹ de флòре.
Blumenstrauß, m., бѹкетѹ.
Blumenstück, n., стратѹ, локѹ de флорї; (ла zѹграві) кадръ кѹ флорї; (ла тъчеларї) бѹкатъ de карне din апої.
Blumenthee, m., тееїѹ, чеїѹ ѧмперътескѹ, din фої тінере.
Blumentopf, m., òлъ, васонѹ пентрѹ флорї.
Blumenwerk, n., флорърітѹ, орнъмънтѹ de флорї (арк.).
Blumenzucht, f., кѹлтѹръ de флорї.
Blumenzwiebel, f., бѹлбѹ, чепѹцъ (ла ръдъчіна флòреї).
Blumicht, a. ші ad., флоріѹ, ка флòреа.
Blumig, a. ші ad., флоросѹ.
Blumist, m., флорістѹ, флорарїѹ.
Blut, n., сънце; фаміліъ, семінціъ, расъ; mit — befleckt, пътатѹ кѹ сънце; mit kaltem Blute, кѹ сънце рече; bis auf's —, пънъ ла сънце, фòрте; Gut und —, авере ші віацъ; Fleisch und —, карне ші сънце, пофте трѹпештї; ein junges —, о фіінцъ теперъ; das — steigt ihm ins Gesicht, і се сѹіе сънцеле ѧн фацъ, се рошеште; — lassen, ѧмї їаѹ сънце; einen bis auf's — quälen, сѹпърѹ фòрте пе чінева; Bande des Blutes, легътѹре de фаміліъ; Opfer ohne —, жертфъ некрѹптатъ; — schwitzen, ѧмї пѹнѹ тòтъ пѹтереа.
Blutacker, m., къмпѹл сънцелѹї, къпътатѹ кѹ прецѹ de сънце.
Blutader, f., вънъ.
Blutagath, m., агатѹ сънціїѹ.
Blutampfer, m., мъкрішѹ рошїѹ.
Blutapfel, m., мърѹ рошїѹ (ла mezѹ).
Blutarm, a. ші ad., серакѹ ліпітѹ.
Blutauswurf, m., скѹпітѹръ, върсътѹръ de сънце.
Blutbad, n., кърпаціѹ, мъчелѹ, ѹчідере, върсаре маре de сънце (ѧн о бътъліъ).
Blutbann, m., пѹтере de а пеdепсі кѹ мòрте; їѹрісdіцціѹне кріміналe.
Blutbehälter, m., в. Blutgefäß.
Blutbeschreibung, f., ематографіъ.
Blutbirn, f., паръ рошіъ (ла mezѹл).
Blutbühne, f., ешаподѹ, (стелаціѹ de тъіатѹ капѹл).
Blutdurst, m., сете de сънце.
Blutdurstig, blutdürstig, a. ші ad., сънценарїѹ, сетосѹ de сънце; крѹдѹ, крѹделѹ.
Blutegel, m., сънцесѹгъ, ліпітóре.
Bluteiter, m., пѹроїѹ.
Bluten, v., сънцерѹ, ѧмї кѹрце сънце; ѧмї върсѹ сънцеле; der Finger blutet mir, децетѹл ѧмї сънцеръ, ѧмї кѹръ сънце din децетѹ; er wird — müssen, ва требѹі съ'ї есе пе насѹ; das Herz blutet mir, mi се рѹпе inima; aus der Nase bluten, ѧмї кѹръ сънце din насѹ; sich zu Tode —, ѧї кѹръ тотѹ сънцеле; ein Stich der nicht blutet, аттінцере мѹшкътóре.
Bluten, n. сънцерарe.
Blutend, a., сънцеръndѹ, сънцеръnте.
Bluterz, n., мінералъ рошіъ d'арцінтѹ.
Bluterzeugung, f., сънцефікъціѹне.
Bluterzeugend, a., сънцефікътівѹ.
Blutfahne, f., стéгѹ рошіѹ, флатѹръ de ресбоїѹ.

Blutfarbe, f., колòре сънцiĭъ.
Blutfarbig, a. ші ad., сънцiĭъ.
Blutfink, m., піцiгоĭъ рошĭъ.
Blutfluß, m., еторацiъ, кърсъ de сънце.
Blutflüssig, a., еторацiосъ, съпъсъ ла кърсъ de сънце.
Blutfremd, a., de тотъ стръinъ, некъпоскътъ.
Blutgefäße, n. pl., въне, артерiĭ.
Blutgeld, n., прецъ de сънце.
Blutgericht, n., жъdiчĭъ сънцепарĭъ, трiбъналъ крiminале.
Blutgerüst, n., ешаподъ, в. Blutbühne.
Blutgeschwür, n., бъбъ, апостемъ, кърбъпкълъ.
Blutgier, f., сете de сънце; кръzime.
Blutgierig, a. ші ad., сетосъ de сънце, кръdъ, сънцепаръ.
Blutgras, n., meĭъ рошĭъ.
Bluthänfling, m., кънепinъ рошĭъ, (пасере).
Blutharnen, n., ематъріъ, пішаре de сънце.
Blüthe, f., флòре, ѧпфлорiтъръ; фрътсеце, тепереце, вiртъте; er starb in der — seines Alters, търi ѧп върста чеа маĭ фрътóсъ; in der — seines Glückes, ѧп кълтеа ферiчiтъцiĭ сале.
Blüthenblatt, n., (бот.) петéлъ, фоiъ de флòре.
Blüthenzeit, f., тimпъл флóреĭ, тimал ѧпфлорiреĭ.
Bluthochzeit, f., пъптъ сънцерóсъ, пòптеа Бартоломеъ, кънd се ъчiсеръ Ѹгепоцiĭ ѧп Парiс.
Bluthund, m., отъ кръdъ, сънцепарĭъ, барбаръ.
Bluthusten, m., емотъсiъ, тъсъ къ сънце.
Blutig, a. ші ad., сънцератъ, сънцеръпте, плiнъ de сънце; einen — schlagen, ѧтплъ de сънце, факъ сънце пе чiнева, бътъndъл; keinen blutigen Heller haben, n'amъ банъ кiоръ, n'am пара фръптъ.
Blutigel, в. Blutegel.
Blutgang, a. ші ad., теперелъ, фòрте теперъ.
Blutkohl, m., варzъ рошiъ.
Blutkoralle, f., търцéпъ рошĭъ ка сънцеле.
Blutkraut, n., херiчiкъ.
Blutkuchen, m., (кет.) ѧпкiегътъръ de сънце.
Blutkugelchen, n., гловшоръ, молекълъ de сънце.
Blutlassen, в. Aderlaß.
Blutlauf, m., черкълъцiъне de сънце, (в. Blutfluß, Ruhr).
Blutlauge, f., лешiъ de сънце, алкалi флоцiстiкъ.
Blutleer, a., дешертъ de сънце.
Blutlilie, f., крiнъ сiлватiкъ.
Blutlos, a. ші ad., фъръ сънце.
Blutmasse, f., масса, тотimea сънцелъĭ.
Blutmensch, m., отъл сънцелъĭ, отъ сънцепаръ, кръdъ.
Blutmilchen, n., лапте къ сънце, бетецéлъ ла вачĭ, пептръ каре daъ сънце ѧп локъ de лапте.
Blutnabelbruch, m., ематофалъ.
Blutnäpfchen, в. Aderlaßbecken.
Blutnuß, в. Lampertsnuß.
Blutpfirsiche, f., персекъ къ mezĭъ рошĭъ.
Blutrache, f., вendеттъ, ресбъпаре de сънце, — пептръ оторъ.
Bluträcher, m., ресбъпъторĭъ de сънце.
Blutrath, m., сватъ ѧп каъсе крiminале, сънцерóсе.
Blutregierung, f., сънцекратiъ.
Blutreich, a. ші ad., сънцеросъ, сънцiĭъ.
Blutreinigend, a., къръцiторĭъ, пъргъторĭъ de сънце (mediчiнъ).
Blutreinigung, f., къръцiъне, пъргъцiъне de сънце.
Blutrichter, m., жъdiче крiminале, жъdiче de сънце.
Blutroth, a. ші ad., рошĭъ ка сънцеле; er wurde —, се роші ка сънцеле; er wird — im Gesichte, тотъ сънцеле i се съi ѧп фацъ.
Blutrünstig, a. ші ad. ѧпсънцератъ.
Blutsauer, a. ші ad., фóрте акръ; песте тъсъръ греъ; blutsaure Arbeit, лаворе фóрте остепiчiосъ; er läßt es sich — werden, съdъ

сънце ші апъ, мѫнчеште de нѫ маї пòте.
Blutsauger, m., вампірѫ, (веспертілѫ рошїѫ), сѫгъторїѫ de сънце; ліпітóре, сънцесѫгъ.
Blutschande, f. інчестѫ, коітѫ ѫнтре рѫденії de сънце.
Blutschänder, m., ѫнчестѫосѫ.
Blutscheu, f., сфіїалъ de сънце, емофобіъ.
Blutschöppe, m., ассесорѫ ла трібѫналѫ кріміналѫ.
Blutschrötig, в., Blutrüstig.
Blutsschuld, f., крімъ de сънце, пъкатѫ de мóрте, омѫчідіѫ.
Blutsschwamm, m., чіѫперкъ, бѫрете сънцїїѫ.
Blutsschwären, в. Blutsgeschwür.
Blutsschweiß, m., сѫдòре de сънце.
Blutsschwelle, f., ѫмфлътѫръ ла цепѫнкї (морбѫ ла каї).
Blutsfreund, m., консънцїїѫ, амікѫ, (рѫдъ) de сънце.
Blutsfreundschaft, f., консънцеітате.
Blutsspeichel, m., скѫіпатѫ, флегмъ кѫ сънце.
Blutspat, в. Blutsschwell.
Blutspur, f., ѫрмъ, семнѫ, патъ de сънце.
Blutstallen, в. Blutharnen.
Blutstaar, m., албéцъ пе окїѫ (din сънце).
Blutstätte, f., локѫл сънцелѫї, ал ѫчідереї, ал есекѫцїѫнеї.
Blutstaupe, f., пішаре кѫ сънце (маї кѫ сéмъ ла оі).
Blutstein, m., ематітѫ, металѫ феросѫ рошїѫ.
Blutstillen, n., опрітѫръ de сънце.
Blutstillend, a., стіптікѫ, опріторѫ de сънце (медічінъ).
Blutstockung, f., емостасіъ, старе de сънце.
Blutstropfen, m., пікътѫръ de сънце.
Blutsturz, m., емотосіъ, еморацїъ, върсаре de сънце.
Blutsverwandt, a. ші ad., консънцїїѫ, рѫдітѫ de сънце.
Blutsverwandtschaft, f., консънцїетате.
Blutthat, f., фаптъ сънцерòсъ.
Bluttaufe, f. ботезѫ кѫ сънце.
Bluttreibend, a. ші ad., емагогѫ, порніторїѫ de сънце.
Blutumlauf, m., чіркѫлъцїѫне de сънце.
Bluturtheil, n., сентінцъ de мóрте.
Blutvergießen, n., върсаре de сънце, мъчелѫ, карнацїѫ.
Blutverlust, m., пердере de сънце.
Blutwage, f., сънцеметрѫ, кѫмпънъ пентрѫ а мъсѫра сънцеле (кір.).
Blutwärme, f., темперътѫра, кълдѫра натѫралъ а сънцелѫї.
Blutwasser, n., серосітате, лімфъ, парте апътòсъ а сънцелѫї.
Blutweinen, n., лъкръмаре de сънце (морбѫ ла фемеї).
Blutwenig, ad., фòрте пѫцінѫ.
Blutwurst, f., сънцеацїѫ, кърнацїѫ, ѫмплѫтѫ кѫ сънце.
Blutwurz, f., цераніъ рошіъ (плантъ).
Blutzehent, m., zечімъ, діжмъ, пе віте.
Blutzeuge, m., мартірѫ (мартѫрѫ), доведіторѫ кѫ сънцеле.
Blutzwang, m., тенесмѫ de сънце, скремътѫ кѫ сънце.
Boberelle, f., папелъ, бѫрѫїанъ de бешіка чеа реа.
Bock, m., цапѫ; бербече (машінъ); шезїѫ (капра) вісітіѫлѫї; грешалъ, ерòре; чімпоїѫ; alte —, цапѫ бътрънѫ; alte geile —, кѫрварїѫ бътрънѫ; einen in den — spannen, багѫ ѫн бѫтѫкѫ, ѫн гросѫ, пѫнѫ ѫн фéре; der polnische —, чімпоїѫ; einen — schießen, факѫ о грешалъ гросоланъ; den — zum Gärtner setzen, даѫ оіле ѫн паzа лѫпѫлѫї, ласѫ пештеле пе пісікъ, смеѫра пе ѫрсѫ.
Bockdecke, f., акоперемънтѫ de шезїѫ (ла тръсѫръ).
Böckchen, n., цъпшіорѫ, іедѫ.
Bocken, v., се пърчеште (капра); пѫте а пърчїѫ, а цапѫ; пѫне капѫл ѫн пептѫ ші асвърле (калѫл); меліцъ (кънепъ, інѫ).
Bockfell, n., пеле de цапѫ, пеле капрінъ; alte —, бабъ хѫдъ, хъркъ, которóнцъ.
Bockflöte, f., флѫіерѫ, тілінкъ.

Bockfüßig, a. ші ad., кȣ пічòре de цапȣ, стрѫмбȣ de пічіóре.
Bockgeruch, m., Bockgestank, m., міросȣ, пȣтóре de цапȣ.
Bockgestell, n., проптеа de кърȣцъ.
Bockhirsch, m., ірочербȣ, червȣ ка цапȣл (ѫп Америка).
Bockig, a. ші ad., пърчіціосȣ, ȣмблъторїȣ dȣпъ коітȣ (капреле); міросіторїȣ а цапȣ.
Bockkäfer, m., скарабеȣ капрікорпȣ.
Bockkalb, n., iedȣ, пȣїȣ de къпріòръ.
Bocklamm, n., мелȣ.
Bockleder, n., пеле (лȣкратъ) de цапȣ.
Bockledern, a., de пеле (лȣкратъ) цапінъ.
Bockmühle, f., мóръ de вънтȣ (ашезатъ пе о капръ de лемнȣ).
Bockpfeife, f., чімпоїȣ.
Bockpimpinelle, f., пімпінелъ (перънселȣ) сасіфрънгъ.
Bockpolster, n., перінъ de капръ (ла тръсȣръ).
Bocksauge, n., чеакърȣ, а кърȣї ȣпȣ окїȣ е маї маре de кътȣ челалтȣ; (min.) окїȣ капреї; пателъ, (скоікъ).
Bocksbart, m., барба цапȣлȣї, (плънтъ).
Bocksbeere, f., афінъ.
Bocksbeutel, m., datінъ, овічеїȣ ѫпвекітȣ, de рѫсȣ; прежȣdічїȣ.
Bockshorn, n., корпȣ de цапȣ; фънȣ греческȣ; einen ins — jagen, багȣ пе чінева ѫп корпȣ de цапȣ (капръ), ѫл ѫпфрікошезȣ; ins — blasen, алармезȣ сȣрda.
Bockslied, n., кънтекȣ десфрънатȣ.
Bocksprung, m., капріòлъ, сърітȣръ de цапȣ, сърітȣръ ѫп сȣсȣ фъръ арте ші каdенцъ.
Bockstreich, m., негіовіъ, нерозіъ.
Bockstück, n., тȣпȣ пе о рòтъ.
Bockstütze, f., разъмȣ de капръ (тръсȣръ).
Bockversellung, f., (арк.) стелаціȣ, скелъ.
Boden, m., пъмънтȣ, (пъвімънтȣ), теріторїȣ; фȣndȣ; кȣрȣ (ла о флашъ); подȣ (de касъ, граждȣ), грънарїȣ; fruchtbare —, пъмънтȣ фрȣттіверȣ; Zimmer auf ebenem —, касъ ѫп фаца пъмънтȣлȣї; катȣл, деспърцемънтȣл de жосȣ; — einer Schachtel, фȣndȣл ȣнеї кȣтії; — eines Zeuches, кътпȣл ȣнеї стофе; zu — werfen, тръптескȣ ла пъмънтȣ; Grund und —, посесіȣне немішкътòре; einen — in ein Faß setzen, ѫпфȣndȣ о бȣте; einem Faß den — ausschlagen, десфȣndȣ о бȣте; dem Faße vollends den — ausschlagen, стрікȣ de тотȣ о трéбъ; ein Handwerk hat einen goldenen —, челче аре арте, аре парте, мештешіȣгȣл е капіталȣ сігȣрȣ.
Bodenbalken, m., грindъ de подȣ, — de пардосалъ.
Bodenblech, n., таблъ de фȣndȣ (ла кълdъріле съръріілор).
Bodenbohne, f., фасоле олóгъ.
Bodenfenster, n., ферéстръ de подȣ.
Bodengericht, n., (вънът.) лацȣ (ѫптіncȣ пе пъмънтȣ пентрȣ а прindе пасерї).
Bodengeschoß, n., деспърцъмънтȣ ѫп фаца пъмънтȣлȣї а ȣнеї касе.
Bodenhaube, f., къіцъ de рецеа.
Bodenholz, n., лемнȣ de фȣndȣрї.
Bodenkammer, f., локȣінцъ, станцъ, къмаръ ѫп подȣ.
Bodenlitzen, f. pl., іцеле din фȣndȣ (цес.)
Bodenloch, n., гаȣръ, ферестріцъ de подȣ (пентрȣ лȣмінъ).
Bodenlos, a. ші ad., фъръ фȣndȣ; фъръ басъ, фъръ темеїȣ; bodenlose Tiefe, авісȣ, профȣndітате фъръ фȣndȣ.
Bodenmatte, f., рогожінъ de пічòре, de подінъ.
Bodenrad, n., (орл.) рóта фȣndаментале ѫп орлоцїȣ.
Bodensäge, f., (бот.) ферестреȣ de фȣndȣрї.
Bodensatz, m., ашезътȣръ, пȣсетȣръ пе фȣndȣ, dрождії, стратȣ.
Bodenschicht, f., стратȣ фȣndаменталȣ.
Bodenschlüssel, m., кеїъ de подȣ, de грънарїȣ.
Bodenschraube, f., в. Bodenzieher.
Bodenschwelle, f., ȣрсоїа, грinda (прагȣл) подȣлȣї.

Bodenstein, m., пéтра inфeрiòръ de mòръ.
Bodenstück, n., dóгъ de фȣndȣ̆, ꙟnфȣndътȣръ, в. Bodenholz.
Bodenthür, f., ȣша подȣлȣї, ȣша гръпарȣлȣї.
Bodentreppe, f., скаръ de подȣ̆, de гръпарїȣ.
Bodenzieher, m., (бот.) трагȣ̆ фȣndȣ̆, (шȣрȣпȣ̆ кȣ каре вотарȣл траџе dóга чеа din ȣртъ de фȣndȣ̆).
Bodenzins, m., dape, етбатікȣ̆, пентрȣ пътъптȣ̆.
Bodengott, m., ватъ, dape, пе бȣцї, пе васе.
Bodmen, v., (бот.) ꙟnфȣndezȣ̆, пȣпȣ̆ фȣndȣ̆ (ла бȣте).
Bodmen, n., ꙟnфȣndътȣръ.
Bodmerei, f., бodinъріъ; авантȣръ, ріскътȣръ (кънd нештіне пȣне о сȣтъ de банї ꙟn негоцȣ̆ пе о корабіъ кȣ перікȣл de a перde банії, пръпъdindȣсе корабіа.)
Bodmereibrief, m., контраттȣ̆, dокȣмънтȣ̆ de бodinъріъ, de ріскътȣръ.
Bofist, m., бешіка поркȣлȣї, пȣфȣлецȣ̆, (спечіе de чїȣперкъ).
Boë, f., віжеліъ.
Bogen, m., аркȣ̆ (артъ веке); болтітȣръ; аркȣшіъ; черкȣ̆ (џеом.); кóлъ, філъ; капче; стръмбътȣръ; den — spannen, ꙟntindȣ̆ аркȣл; mit dem — schießen, трагȣ̆ кȣ аркȣл; — einer Brücke, аркȣл ȣнȣї подȣ̆ (понте); (арк.) äußere —, естрadосȣ̆, фаца конвессъ естерпъ а ȣнеї болте; innere —, інтрadосȣ̆ фаца конкавъ інтерпъ а ȣнеї болте; gothische —, аркȣ̆ готікȣ̆; ein Bausch und —, в. Bausch; ein — Papier, о кòлъ de хъртіъ.
Bogen, sich, v., се аркȣеште, се стрѫмбъ, се ꙟнковоїе, се гърбовеште.
Bogenbohrer, в. Drillbohrer.
Bogenbrücke, f., понте аркатȣ̆.
Bogendecke, f., болтъ.
Bogener, m., аркарїȣ, фъкъторїȣ de аркȣрї.
Bogenfahrt, f., кȣмпърътȣръ кȣ гросȣ̆, (кȣ топтанȣ̆).
Bogenfelle, f., резътòре; пілъ кȣ аркȣл.
Bogenfenster, n., ферéстръ аркатъ, болтітъ.
Bogenfläche, f., конвессітате.
Bogenförmig, a. ші ad., аркȣфортȣ̆, ꙟn фортъ de аркȣ̆.
Bogengang, m., аркаdъ, тратȣ̆ болтітȣ̆.
Bogengerüst, n., калȣпȣ̆ de болтітȣ̆, лемнъріа аркȣфортъ, пе каре се zideште аркȣ̆, болтъ.
Bogengewölbe, n., болтітȣръ аркатъ.
Bogengröße, f., мъріме de кóлъ, ꙟn фоліȣ̆, Buch in —, карте ꙟn фоліȣ̆.
Bogenhalle, f., портікȣ̆.
Bogenlaube, f., болтъ de верdéцъ.
Bogenlinie, f., лініъ аркатъ, лініъ черкȣларе; — der fliegenden Bombe, параболъ.
Bogenpfeiler, m., колóпъ, стълпȣ̆ de аркȣ̆; пічїорȣ̆ dрептȣ̆.
Bogenmacher, m., в. Bogener.
Bogenrund, a. ші ad., аркатȣ̆ стрѫмбȣ̆ ка аркȣл.
Bogenrundung, f., болтітȣръ, аркътȣръ, кȣрбътȣръ; гърбовітȣръ (гарбо італ.).
Bogenschluß, m., кеїа болтеї, (ȣлтіma пéтръ кȣ каре се ꙟnкеїъ о болтъ.)
Bogenschuß, m., съцетътȣръ, траџере кȣ аркȣл; (арт.) арȣпкътȣръ аркатъ, парабола (ȣнеї бòмбе.)
Bogenschütz, m., аркашїȣ, аркарїȣ, съцетъторїȣ.
Bogensehne, f., кóрdъ de аркȣ̆.
Bogenstellung, f., аркътȣръ, болтітȣръ.
Bogenstrich, m., тръсътȣръ de аркȣшїȣ (пе віòръ).
Bogenweise, ad., кòла; ка аркȣ̆, ꙟn modȣ̆ de аркȣ̆.
Bogenwinde, f., ꙟnкорdъторїȣ, інстрȣмънтȣ̆ de ꙟnкорdатȣ̆ аркȣл.
Bogenzahl, f., пȣмерȣл кòлеї
Bogenzeichen, n., (тіпогр.) семнътȣръ.
Bogenzirkel, m., компасȣ̆, чіркȣлȣ̆ (інстр.).
Bogig, a. ші ad., аркатȣ̆, аркȣітȣ̆; — machen, аркȣіескȣ̆; — aus-

schneiden, таіѹ аркѹітѹ, ѧп формъ de аркѹ.
Bogspriet, n., (мар.) катаргѹл ъптеїѹ (ѧп корабіъ).
Bogsprietsegel, n., (мар.) вентрелъ ъптеїъ.
Bohle, n., (ѧп Шлесвігѹ) пътъптѹ.
Bohle, f., тъблоїѹ, скъndѹръ грòсъ, блапъ de лемпѹ, de поdітѹ, de блъпітѹ.
Bohlen, v., блъпескѹ, ѧптъблескѹ.
Bohlengeld, n., шътрърітѹ, банї плътіцї пентрѹ локѹл ѹnde се фаче шатръ пентрѹ а вinde марфъ.
Bohlensäge, f., ферестреѹ de спіптекатѹ лемпѹ de блане.
Böhme, m., боемѹ; Böhmin, f., боемъ.
Böhmenland, n., Боеміа.
Böhmisch, a. ші ad., боемікѹ; die böhmische Sprache, лімба боемікъ; böhmische Dörfer, лѹкрѹ стреіпѹ; das sind ihm böhmische Dörfer, аста е пентрѹ dѫпсѹл сапскрітѹ, лѹкрѹ пеаѹzітѹ.
Böhmer, m., стѹрzѹ кѹкѹатѹ.
Bohnart, f., бардъ латъ ші сѹпціре, (лемп.)
Bohnbürste, f., періъ de фрекатѹ.
Böhnchen, n., бобчелѹ, бобѹ мікѹ.
Bohne, f., бобѹ; türkische —, фасоле; — eines Pferdes, о патъ пéгръ пе dінціі калѹлѹї.
Bohnen, v., чірѹескѹ, фрекѹ, лѹческѹ, лѹстрезѹ кѹ чéръ.
Bohnen, n., черѹітѹръ.
Bohnenacker, m., бобішїѹ, огорѹ семъпатѹ кѹ бобѹ.
Bohnenbaum, m., арборелѹ кѹ пъстеї бобòсе.
Bohnenblüthe, f., флòре de бобѹ.
Bohnenegel, m., гъргъріцъ de бобѹ.
Bohnenerz, в. Bohnerz.
Bohnenhülse, f., пъстаіъ, пошгіцъ, кóжъ de бобѹ.
Bohnenkaper, m., каперѹ пъстеіосѹ, — сілбатікѹ.
Bohnenkeim, m., семінцъ, колцѹ de бобѹ.
Bohnenkraut, n., сатѹражіъ (плантъ).
Bohnenmehl, n., фъріпъ de бобѹ.
Bohnenstange, f., харакѹ de бобѹ.
Bohnenstroh, n., паіе de бобѹ; grob wie —, фóрте гросоланѹ.
Bohner, m., фрекъторїѹ,
Bohnerz, n., ферѹ греѹпціосѹ.
Böhnhase, m., кърпачїѹ (кроіторїѹ).
Bohnlappen, m., петекъ, кърпъ de фрекатѹ.
Bohrahle, f., сѹлъ de трасѹ лініі, de сгъріатѹ пе лемпѹ.
Bohrbank, f., інстрѹмъптѹ de ѧпгъѹрітѹ, (тѹпѹрї, бѹтѹчї ла рòте).
Bohreisen, n., ферѹл сфреdелѹлѹї.
Bohren, v., ѧпгъѹрескѹ, бортескѹ, сфреdелескѹ; ein Schiff in den Grund —, ѧппекѹ о корабіъ, ѧпгъѹрindo о daѹ аффѹndѹ; nicht gern dicke Bretter —, прецетѹ, тъ ферескѹ de лѹкрѹ греѹ.
Bohren, n., ѧпгъѹрітѹръ.
Bohrer, m., сфреdелѹ; сфреdеліторїѹ, ѧпгъѹріторїѹ.
Bohrkäfer, m., карїѹ (інсектъ).
Bohrkrätzer, m., сфреdелѹ реzѹіторїѹ.
Bohrlade, в. Bohrbank.
Bohrloch, n., гаѹръ, бортъ de сфреdелѹ.
Bohrmehl, n., фъріпъ de сфреdелѹ, пѹлбереа че каdе dѹпъ сфреdелітѹ.
Bohrmühle, f., мóръ de ѧпгъѹрітѹ (п. е. цевіле de фонтъні).
Bohrmuschel, f., апоміъ, скоікъ сфреdелѹ.
Bohrspäne, в. Bohrmehl.
Bohrzeug, n., інстрѹмъптѹ de гъѹрітѹ.
Boi, m., боіъ (стофъ).
Bojar, m., боерѹ.
Bojazzo, m., паіацѹ.
Boje, в. Ankerboje.
Bojer. m., баркъ.
Bojleine, f., фѹпе, отгопѹ de апкіръ.
Bojsalz, n., саре маріпъ.
Bökel ші Pökel, m., саремѹръ.
Bökelfleisch, n., карпе саремѹратъ.
Bökeln, v., саремѹрѹ, пѹпѹ ѧп саре.
Boll, a. ші ad., вѫртосѹ; спопціосѹ, бортосѹ.
Bolle, f., бѹлбѹ, чéпъ, къпъціпъ (de плантъ).
Bollengewächs, n., плантъ бѹлбòсъ.
Böller, m., піѹліцъ.
Bollete, f., болетъ, семпѹ de вамъ.

Bollig, a. ші ad., бълвосъ, чепосъ; вжртосъ.

Bollwerk, n., (ал форт.) бастіонъ, метерезъ, алтърітвръ ал цівріа унеї четъцї; (ал idpaвл.) тврѣ апъръторѣ, стабілъ.

Bologneſerhündchen, n., къцелъ de Болонія.

Bolus, m., болъ, спечіе de хвтъ алтребвінцатъ de medічінъ; пілвлъ.

Bolz, Bolzen, m., сецетъ, варга съцецїї; літва (фервлъї de кълкатъ); квік, піронъ, гъвріть ал капъ; der Alles zu — dreht, чел че есплікъ тоте ал сенсъ ръѣ; der eine dreht die Bolzen, der andere muß ſie verſchießen, че а плъствітъ внвл, челалалт требве съ пвнъ ал лвкраре.

Bolzenſchloß, n., лакатъ кв літвъ, кв zъворѣ.

Bombarde, f., бомбардъ, машінъ de арвпкатъ бомве.

Bombardement, (zi: бомвард'ман), n., бомвърдътъптъ.

Bombardier, m., бомвардарів.

Bombardiren, v., бомвардѣ.

Bombaſin, m., бомвасінъ (матеріъ de дорів).

Bombaſt, m., алгжтфътвръ (ал стілъ, ворвъ).

Bombaſtiſch, a. ші ad., алгжтфатъ, алтвпекатъ (ал стілъ, ворвіре).

Bombe, f., бомвъ; mit Bomben beſchießen, бомвардѣ.

Bombenfeſt, a. ші ad., таре de пв'ї пасъ de бомве.

Bombenfeuer, n., вомвърдътъптъ, фокъ кв бомве.

Bombenfrei, a. ші ad., секврѣ ал контра вомвардъреї.

Bombenfüllen, n., вмплвтвръ de бомве.

Bombenloch, n., гвръ de бомвъ.

Bombenſchiff, n., кораві кв вомве.

Bombenwerfen, v., вомвардѣ, арвпкѣ бомве.

Bon, m., поліцъ, адеверінцъ, квітанцъ.

Bonbon, m., кофетвръ.

Bonbonniere, f., квтіъ de (цінвтъ) кофетврі.

Bonification, f., воніфікъцівне, decdъвнаре.

Bonificiren, v., воніфікѣ, decdъвнезѣ.

Bonmot, (zi: вопмо), n., глвтъ кв спірітѣ, ворвъ съратъ.

Bonnit, n., вонітъ (спечіе de пеште маріпъ).

Bonnet, n., вопетъ, къчівлъ, къіцъ, скѣфіъ.

Bonnette, f., въптреа мікъ.

Bonſens, (zi: вопсан), m., minte съптосъ.

Bonvivant, (zi: вопвіван), m., віневіънте, отѣ къреї ал плаче съ тръіаскъ ал веселіі ші петречері.

Bonze, m., вопzѣ, попъ indiandѣ, алвъцатъ кінezѣ.

Boot, n., вотѣ, пакевотѣ, лвптре, баркъ, шеікъ.

Bootshaken, m., капце de баркъ, (кв каре се трагѣ ла цертѣ).

Bootsknecht, m., мателотѣ, маріпарів.

Bootsleute, m. pl., мателоцї, маріпаріі.

Bootsmann, m., сввофічірѣ de маріпъ.

Borax, m., бораче, спечіе de саре че алпеспеште топіреа металелор; unreine —, бораче патівѣ.

Borarſäure, f., ачідѣ борачікѣ.

Bord, m., марціпе (de васѣ, de кораві); цертѣ; an — gehen, тъ алваркѣ; an — bringen, алкаркѣ пе кораві; an — nehmen, іаѣ ал кораві; an — haben, ам ал кораві; über — ſpringen, сарѣ din кораві; über — werfen, арвпкѣ din кораві, арвпкѣ ал маре.

Bordanker, m., анкіръ прінчіпалъ.

Bordbret, n., (векіь) скъндвръ de анінатѣ перделе.

Börde, f., пътъптѣ подіторѣ.

Borde, f., бортъ, галонѣ, пасътъптѣ, шіретѣ (de варіі матерії).

Bordell, n., бордеіь, квівѣ de кърве.

Bordenmacher, Bordenwirker, m., пасътъптаріь.

Bordiren, v., бортezѣ, пасътъптezѣ, косѣ пе марцінї кв пасътъптѣ, кв галонѣ шчл.

Bordirung, f., пасъмънтътъръ, бортътъръ, късътъръ пе марцінї.

Boreas, m., бòре, вънтъл септентріонале.

Borg, m., ѫмпрътътъ, креditъ, кредінцъ; auf — nehmen, іаъ пе креditъ.

Borgen, v., ѫмпрътътъ (пе алтъл); daъ ѫмпрътътъ; тъ ѫмпрътътъ, іаъ ѫмпрътътъ, іаъ пе креditъ; — macht Sorgen, каре dъ ѫмпрътътъ, ѫшї перde банїї ші амічїї; lange geborgt ist nicht geschenkt, ѫмпрътътъл неплътітъ ѫнкъ нъ е dърътітъ.

Borger, m., чел че їа ѫмпрътътъ.

Borgweise, ad., къ ѫмпрътътъ, пе креditъ.

Boristhenes, m., Nістръ.

Borke, f., скòрцъ, кóже (пе бъбе саъ арборе).

Borkenkäfer, m., гѫndакъ de скóрцъ.

Borkenwurm, m., верме de скòрцъ, каріъ.

Born, m., фонтънъ, сорцѐнте, ісворъ; gegrabener —, пъцъ; апъ de фонтънъ; саретъръ (ѫн сал.); ein Glas —, ън покалъ de апъ фрішъ; Wasser in — tragen, каръ апъ ѫн маре.

Bornblock, m., валъъ, трòкъ, de адъпатъ вітеле.

Borneimer, m., вадръ de пъцъ.

Bornen, v., адъпъ.

Bornkanne, f., чїътъръ.

Bornmeister, m., інспетторїъ песте фонтънеле de саретъръ.

Bornirt, a. ші ad., мърцінітъ (ла мінте), пъцінъ ла спірітъ, простъ.

Bornirtheit, f., пъцінътате de спірітъ.

Borragen, Boretsch. m., боранъ, лімба боълъї (плантъ).

Börs, m., кострьшъ (пеште).

Borsdorferapfel, m., мъръ de Борсдорфъ.

Börse, f., ташкъ, пънгъ; бърсъ (касъ ъnde се адънъ негоцеторії пентръ требї комерчіале).

Börsenschließer, m., портарїъ de бърсъ.

Börsenspiel, n., аціотаціъ.

Börsentag, m., zi de бърсъ.

Borst, m., кръпътъръ, спінтекътъръ, плеспітъръ.

Borstbesen, m., мътъръ de поркъ.

Borste, f., пъръ вѫртосъ, цепосъ, маї алесъ чел de пе спінареа поркълъї.

Borsten, v., сбърлескъ, аріческъ (пъръл); das Schwein borstet sich, поркъл се сбърлеште.

Borstenartig, a. ші ad., ка пъръл цепосъ.

Borstenförmig, a. ші ad., цепіфортъ.

Borstenvieh, n., анімалъ къ пъръ цепосъ, поркъ.

Borstig, a. ші ad., цепосъ, сбърлітъ; — werden, мъ мъніїъ.

Borstpinsel, m., періъ; пенелъ de пъръ цепосъ.

Borstwisch, m., мътъръ de пъръ, скътърътóре.

Borte, в. Borde.

Börteln, v., бортезъ; факъ марціне (ла васъ).

Bösartig, a. ші ad., перпічїосъ, ръъ; de соїъ ръъ (бъбъ, бетежéлъ); ръътъцїосъ.

Bösartigkeit, f., ръътъцїъне, фіре реа, малічіъ.

Böschen, v., пезішескъ, факъ пезішъ (акоперемънтъл касеї).

Böschung, f., пезішітъръ (форт.); innere —, скарпъ; äußere —, контръскарпъ.

Bose, f., мънънкїъ (de інъ); панъ de гъскъ.

Böse, a. ші ad., ръъ, ръътъцїосъ, счелератъ; мъніосъ; нефѐрічітъ; греъ; — Geld, банї ръї (афаръ din кърсъ); böser Tag, zi неферічітъ; — Wesen, бòла ареа, епіліпсіъ; das ist eine — Arbeit, ъста е ън лъкръ греъ, der — Feind, діаволъ; werden Sie nicht gleich —, нъ те мъніа ѫndатъ; es ist nicht so —, wie man es macht, дракъ нъ е аша негръ прекъм ѫл zъгръвескъ; einen — machen, мъніъ, ѫнтърѫтъ пе чінева; auf einen — werden, мъ мъніъ пе чінева; über etwas — werden, мъ мъніъ de чева; es nicht — meinen, нъ воіескъ ръъл; böses

Gewissen, копштіінцъ нéгръ; in bösem Rufe stehen, am нѫме ръѫ.
Böse, n., ръѫ; man muß nicht Böses mit Bösem vergelten, съ нѫ фачетѫ ръѫ пентрѫ ръѫ; Böses thun, а фаче ръѫ; der —, сатана.
Bösewicht, m., счелератѫ, блестематѫ, стренгарїѫ (отѫ).
Boshaft, a. ші ad., ръѫтъцiосѫ, малічіосѫ, плекатѫ спре ръѫ; фѫріосѫ; счелератѫ; пелецїѫітѫ; dръкосѫ; ѫndърътнікѫ.
Bosheit, f., ръѫтъцiѫне, малічіъ, ѫndърътнічіъ.
Bosheitssünde, f., пъкатѫ прекѫцетатѫ.
Bösherzig, a. ші ad., ръѫ ла inimъ; inimъ нéгръ.
Böslich, ad., кѫ ръѫтате.
Bosquet, (zi: боскé), n., dѫтбравъ, пъdѫріче. (Hain).
Boßelbahn, в. Kegelbahn.
Boßelkugel, в. Kugelkugel.
Boßeln, v., жокѫ ѫn попічї, ѫn кѫгле.
Boßeln, Boßen, Bossiren, v., лѫкрѫ ѫn реліефѫ, съпѫ, скопескѫ ѫn арцiнтѫ саѫ алтъ матеріъ, асфел ка фігѫріле съ стеа ешіте афаръ.
Bossirer, m., лѫкръторїѫ ѫn реліефѫ.
Böswillig, a. ші ad., ръѫвоіторїѫ.
Böswilligkeit, f., реавоінцъ.
Bot, (векїѫ) в. Gebot.
Botanik, f., ботанікъ, парте din історіа натѫрале че тратéзъ деспре планте.
Botaniker, m., ботаністѫ.
Botanisch, a. ші ad., ботанікѫ.
Botanisiren, v., ботанісезѫ, ербѫрезѫ, стръпгѫ ербѫрї.
Bote, m., месацерѫ, кѫріерѫ, вестіторїѫ; ein reitender —, кѫріерѫ кълъреццѫ, ештафетъ; eigene —, еспресѫ.
Botenamt, n., кѫріеріъ.
Botenfrau, f., кѫріерéсъ, месацерéсъ.
Botenläufer, m., кѫріерѫ песоdромѫ, педестрѫ.
Botenlohn, m., кѫріерітѫ, плата кѫріерѫлѫї.
Botenmeister, m., капѫл кѫріерілор.
Botenschiff, в. Packetboot.
Botenschild, n., маркъ кѫріерéскъ.
Botmäßigkeit, f., domniъ, пѫтере; unter seine — bringen, а сѫпѫне.
Botschaft, f., месацїѫ (рапортѫ че'л фаче ѫn прешеdінте de репѫблікъ кътре репресентанцї); амбасаdъ, соліъ; штіре, весте; was bringen Sie uns für eine —? че весте не adѫчї?
Botschafter, m., солѫ, амбасаdорѫ (елчіѫ).
Böttcher, m., боттарѫ, каре фаче бѫцї.
Böttcherarbeit, f., ботъріъ.
Böttcherholz, n., лемнѫ de dòце.
Böttcherschlögel, m., маіѫ ботърескѫ.
Böttcherwoche, f., прiма септъмънъ а търгѫлѫї (ѫn Лiпсiа).
Bottich, m., бѫтінъ.
Bottichreif, m., черкѫ de бѫтінъ.
Boudoir, (zi: бѫdоар), n., кабінетѫ, къмаръ de репаѫсѫ, de ѫмбръкатѫ а ѫнеї dòмне.
Boufon, m., бѫфонѫ, мъскърічіѫ (чїѫфѫ).
Bouillon, f., боїліонѫ, zéмъ de карне.
Boullette, f., перішіоръ, гълѫшкъ de карне.
Bouquet, n., бѫкетѫ, мънѫнкїѫ de флорї (Blumenstrauß).
Boussole, f., бѫсѫлъ, компасѫ, інстрѫмънтѫ de оріентатѫ.
Bouteille, f., бѫтеліъ, флашъ.
Boutique, f., бѫтікъ, болтіцъ, пръвъліѫцъ, dѫгеніцъ.
Bowle, (zi: бол), f., кастронѫ.
Boxen, в. Baxen.
Bracelet, (zi: брасле), бръцаръ.
Brach, a., целінітѫ, пъръцінітѫ, лъсатѫ неаратѫ (огорѫ); — liegen, стъ пъръцінітѫ (пъмънтѫл).
Brachacker, m., целінъ, параціnъ, пърлогѫ, облéгъ.
Brache, f., целінъ, параціnъ; семънътѫръ ѫn целінъ.
Brachen, v., десцелінезѫ, деспъръцінезѫ, арѫ целіна, пъраціна; огорезѫ.
Brachen, n., десчелінаре, огорѫре.
Brachfeld, n., в. Brachacker.
Brachgras, n., éрбъ de пърлогѫ.
Brachheu, n., фънѫ de пърлогѫ.
Brachium, n., бракїѫ, пѫтере арматъ.
Brachkäfer, m., гѫзъ, гѫndакѫ de гѫноїѫ.
Brachlerche, f., чїокърліъ de целінъ.

Brachmonat, m., Iȣniȣ, лȣna de огорѫтȣ.
Brachschein, n., новілȣniȣ de Iȣniȣ.
Brachvogel, m., корлъ (пасере).
Brachwiese, f., фънацїȣ de пърлогȣ.
Brachygraphie, f., бракіграфіъ, арта de a скрі кȣ прескȣртърї.
Brachzeit, f., тімпȣл десцеленітȣлȣї, огорѫтȣлȣї.
Brack, m., віслъ (спечіе de копоїȣ).
Brack, n., лепъдътȣръ, гȣноїȣ, ремъшіцȣрї, кòde.
Bracken, v., десчілінезȣ, деспърцескȣ, лъпъдъndȣ че е ръȣ ші цїindȣ че е бȣnȣ.
Bracker, m., десчіліпіторїȣ, аллегъторїȣ (de марфъ).
Brackgut, n., марфъ прóстъ.
Brackschaf, n., оіъ de кóдъ.
Bracktisch, m., масъ de десчілінітȣ, de алесȣ.
Brackvieh, n., вітъ de кòдъ.
Brackwasser, n., апъ салечіъ, апъ дȣлче местекатъ кȣ апъ съратъ de маре.
Bracteat, m., брактеатъ, в. Blechmünze.
Bragen, v., (аргъс.) трагȣ ла кȣцетȣръ
Brägen, крерї.
Brägenwurst, f., кърнацїȣ de крерї de поркȣ.
Brähnen, v., (вънът.) се ѫнвершȣнъ (скрòфа дȣпъ верȣ),
Bram, m., грозанъ, ценістръ (плънтъ); марцїне, бортътȣръ.
Bramapriester, в. Bramine.
Bramarbas, m., podomontȣ, фанфаронȣ, лъȣдарецȣ, палаврацїȣ.
Bramarbasiren, v., podomontezȣ, фанфаронезȣ, мъ лъȣдърескȣ.
Bramfall, m., (мар.) фȣнеа крȣчеї брата.
Bramine, m., браminȣ, попъ, кълȣгърȣ indianȣ.
Bramraa, f., (мар.) крȣчеа брата.
Bramsegel, n., (мар.) вънтрелеле катаргȣлȣї брата.
Bramstange, f., (мар.) катаргȣл брата.
Brand, m., інчендіȣ, фокȣ, ардере, арсȣръ; тъцїȣне; ein — Ziegelsteine, кȣпторїȣ de кърътizї; der — im Korn, тъцїȣне ѫн грѫȣ; der — an Reben, арічіȣ (пе бȣтȣчї de віъ); — Kalk, варніцъ, кȣпторїȣ de варȣ; kalte —, сфачелȣ, кангренъ, ракȣ рече; der — werden, дъ ѫн кангренъ; Knochen—, карїȣ; in — stecken, пȣнȣ фокȣ; in — gerathen, іа фокȣ (чева); einen — löschen, стѫнгȣ фокȣ, апріndереа; auf den — betteln, чершескȣ пентрȣ арсȣ.
Brandader, f., (анат.) вънa крȣралъ, de крачї; вънa іллієшъ; (агрік.) съръtȣръ пе огорȣ.
Brandbettler, m., чершіторїȣ арсȣ, чел че чершеште ажȣторїȣ пентрȣ арсȣ.
Brandblase, f., вешікъ de арсȣръ.
Brandbock, в. Seuerbock.
Brandbrief, m., чертіфікатȣ de арсȣ; скрісóре amъніцътòре de пȣсȣ фокȣ.
Brandcasse, f., кассъ de банї пентрȣ аршї; інстітȣтȣ de ассікȣранцъ пентрȣ фокȣ.
Branden, v., се сфармъ (валȣріле мъреї).
Brandente, f., рацъ рошіатікъ.
Brander, m., —schiff, наіъ апріnzътòре; (арт.) фітілȣ.
Branderz, f., мінералȣ кървȣносȣ, компȣсȣ din пъмънтȣ металікȣ ші din бітȣмене.
Brandfalke, m., фалконе рошїȣ.
Brandfaß, n., (арт.) бȣте інчендіаріъ.
Brandfeier, f., сервътòре пентрȣ фокȣ.
Brandfest, в. Feuerfest.
Brandfieber, n., фрігȣрї къшȣнате din ардереа ȣнȣї мъдȣларїȣ.
Brandfleck, Brandflecken, m., патъ, семнȣ de арсȣръ; съръtȣръ; (med.) семнȣ de кангренъ.
Brandfleckig, a. ші ad., семнатȣ de арсȣръ; кангреносȣ.
Brandfuchs, m., вȣлпе карбонаръ; (калȣ) роївȣ.
Brandgasse, f., кале ѫнтре доȣе касе лъсатъ пентрȣ фокȣ; ȣдіцъ.
Brandgerste, f., орzȣ тъцїȣнатȣ.
Brandgeruch, m., міросȣ а арсȣ; (кір.) емпіреȣмȣ.
Brandgeschmack, m., гȣстȣ а арсȣ, а пърлітȣ.

Brandglocke, f., тѫчінѫ, клопотѫ de фокѫ.
Brandhafer, m., овъсѫ тъцїѫнатѫ, кърбѫнатѫ.
Brandhaken, в. Feuerhaken.
Brandhirsch, m., червѫ рошіѫ, червѫ de Боемія.
Brandhemd, n., кеташъ, вънтрéлъ de апрінсѫ коръбії інімічe.
Brandhuhn, n., гъінъ ка кіріъ пентрѫ ѫн огорѫ кѫръцітѫ ѧмпрѫмѫтѫ.
Brandicht, a. ші ad., міросіторѫ а пърлітѫ; арсіѫ.
Brandig, a. ші ad., тъцїѫносѫ, кърбѫносѫ.
Brandkasse, в. Brandcasse.
Brandkauz, m., бѫхъ рошіатікъ.
Brandkorn, n., грѫѫ тъцїѫносѫ.
Brandkugel, f., бомбъ інчендіаріъ, аппрінzътòре.
Brandlattich, в. Huflattich.
Brandmaal, Brandmahl, n., семнѫ de арсѫръ; ѧнферътѫръ, марка de інфаміъ че се фаче кріміналілор кѫ ферѫ арсѫ.
Brandmaalen, brandmahlen, brandmarken, v., ѧнферѫ; deconорѫ; er ist auf ewig gebrandmarkt, елѫ е deconоратѫ пентрѫ тотdeaѫна.
Brandmauer, f., (касеф.) мѫрѫ міжлочіѫ.
Brandmehl, n., фъріnъ тъцїѫнóсъ, din грѫѫ кѫ тъцїѫне.
Brandmittel, n., антіпіротікѫ, medічінъ пентрѫ арсѫръ.
Brandopfer, n., олокаѫстъ, арdере de тотѫ (ла жѫdeії).
Brandpfahl, m., парѫ de каре лега пе кріміnарії жѫdекацї съ се арzъ.
Brandpflaster, n., ембластрѫ de арсѫръ.
Brandrakette, f., фішікѫ, ракетъ de ресбоїѫ, ракетъ a la Congrève.
Brandregen, m., плòїъ de тъцїѫне, din каре се кредé а се къшїѫна тъцїѫнеле ѧн гръне.
Brandröhre, f., цéвъ аппрінzътóре.
Brandrose, f., орбалцѫ кангреносѫ.
Brandsalbe, f., ѫнсòре de арсѫръ.
Brandsatz, m., аместекътѫръ de ѫмплѫт бомбеле інчендіаре.
Brandsäure, f., (кім.) ачідѫ піролемніѫ, ачідѫ че се скóте прін dестілъцїѫнеа лемнѫлѫї.
Brandschaden, v., daѫнъ къшїѫнатъ прін фокѫ; арсѫръ (пе трѫпѫ).
Brandschatzen, v., ѧмпѫнѫ контрібѫцїѫне (ѧн тімпѫ de ресбелѫ).
Brandschatzung, f., контрібѫцїѫне.
Brandschiefer, m., арdóсъ грасъ, стратѫ бітѫміносѫ.
Brandschiff, в. Brander.
Brandschlange, f., аспідъ.
Brandschutt, m., dъръмътѫрї къшїѫнате de фокѫ.
Brandsilber, n., арцінтѫ лъмѫрітѫ (прін фокѫ).
Brandsohle, f., талпъ інтръмеzіъ.
Brandstat, Brandstätte, Brandstelle, f., локѫл інчендіѫлѫї, а фокѫлѫї, локѫл касеї арсе.
Brandstein, m., къръмідъ.
Brandsteuer, f., dаре пентрѫ аршї; асікѫранцъ пентрѫ фокѫ.
Brandstifter, m., інчендіарїѫ, пѫіторѫ de фокѫ, аппрінzъторїѫ; в. Mordbrenner.
Brandstück, n., бѫкатъ de арцінтѫ лъмѫрітѫ.
Brandthür, f., ѫшъ de ферѫ.
Brandung, f., сфъръмътѫръ, батерea ѫndелор.
Brandversicherung, в. Feuerversicherung.
Brandversicherungsanstalt, в. Feuerversicherungsanstalt.
Brandwache, f., кѫстоdіъ de фокѫ; (мар.) корабіъ de пазъ.
Brandwunde, f., плагъ de арсѫръ.
Brandzeug, n., ѫнаалта de арсѫ, de аппрінсѫ.
Branke, Brante, f., бръпкъ, пічїорѫ de ѫрсѫ.
Branntwein, m., вінѫ арсѫ, ракіѫ.
Branntweinblase, f., кълdаре de ракіѫ; (dестіл.) аламбікѫ.
Branntweinbrenner, m., фербъторїѫ de вінарсѫ; dестілъторїѫ.
Branntweinbrennerei, f., фабрікъ de вінарсѫ, вінарсъріъ, ракіъріъ, велніцъ; dестілъторїѫ.
Branntweingeist, m., спірітѫ.
Branntweinprobe, f., вінарсіметрѫ, пробъ de ракіѫ.

Branntweinschenke, f., оспътъріъ de вінарсȣ.

Branntweinspülicht, m., дрождіъ ремасъ ꙟп кълдареа de ракіȣ.

Brasilienholz, n., лемнȣ de Брасіліа, лемнȣ de колоратȣ рошїȣ.

Braß, m., векітȣрї, лепъдътȣрї, німікȣрї.

Brasse, f., (мар.) фȣнеа брацелор, фрънгіа крȣчелор кȣ вънтреле.

Brassen, v., ꙟпволтезȣ, ꙟптіndȣ вънтреле кȣ фȣнеа брацелор.

Bratapfel, m., търȣ (бȣнȣ) de коптȣ, търȣ коптȣ.

Bratbock, m., скаȣнȣ de фрігаре.

Braten, v., фрігȣ (ꙟп фрігаре); auf dem Roste —, пръцескȣ, фрігȣ пе грътарȣ; gebratene Fische, пештї фріпцї; gebratene Kastanie, кастаніі пръцїте; nach dem der Mann ist, brät man ihm die Wurst, кȣм е сънтȣл, аша ші тъмъіа.

Braten, m., фріптȣръ; den — wenden, торнȣ фрігареа; den — riechen, а міросі чева de департе.

Bratenbrühe, f., сосȣ de фріптȣръ.

Bratenfett, n., гръсіме de фріптȣръ.

Bratenkleid, n., вестмънтȣ de дȣмінекъ, de галъ.

Bratenmeister, m., (ла кȣрте) маістерȣл de фріптȣръ.

Bratenschüssel, f., фарфȣріъ de фріптȣръ.

Bratenspieker, m., ꙟмпънъторїȣ de фріптȣръ.

Bratenwender, m., фрігъторїȣ, ꙟнторнъторїȣ de фрігаре (омȣ, інстрȣмънтȣ).

Bräterei, f., фріптȣръріъ, болтъ кȣ фріптȣрї.

Bratfisch, в. Backfisch.

Brathäring, m., херінгȣ de фріптȣ, херінгȣ фріптȣ.

Bratkoch, m., фрігъторїȣ.

Brätling, m., бȣрете (хірібȣ, чїȣпéркъ) de фріптȣ, саȣ-фріптȣ.

Bratofen, m., кȣпторїȣ de фріптȣ.

Bratpfanne, f., тігаіе, тіпсіъ de фріптȣ.

Bratröhre, f., котлонȣ de фріптȣ.

Bratrost, m., грътарїȣ de фріптȣ.

Bratsau, f., óлъ кȣ капакȣ de фріптȣ ꙟп спȣзъ.

Bratsche, f., брачъ, віòръ de брацȣ.

Bratschirm, m., акоперішїȣ de фокȣ.

Bratspieß, m., фрігаре.

Bratspill, n., въртежїȣ, скріпетȣ, інстрȣмънтȣ че стъ dінтр'ȣнȣ сȣлȣ петрекȣтȣ пе міжлокȣ de дрȣцї ꙟп цїȣрȣл кърȣіа въртіndȣсе се ꙟпфъшіоръ о фȣне.

Bratwurst, f., кърнацїȣ de фріптȣ.

Brauberechtigt, a. ші ad., ꙟпdрептъцітȣ а ферве бере.

Braubottich, m., бȣтінъ, кадъ de фертȣ бере.

Brauch, в. Gebrauch.

Brauchbar, a. ші ad., ꙟптребȣіверȣ, фолосіверȣ, бȣнȣ de чева, пропріȣ ла чева.

Brauchbarkeit, f., фолосіверітате, ꙟптребȣіверітате.

Brauchen, v., ꙟптребȣїȣ, фолосескȣ; мъ сервескȣ (кȣ, de чева); амȣ требȣінцъ; Arzenei —, ꙟптребȣїȣ medічінъ; eine List —, мъ сервескȣ de ꙟпшелъцїȣне; Ernst —, мъ портȣ серіосȣ (кътре чінева); was brauchst Du? de че аї требȣінцъ? es braucht, е требȣінцъ, фаче требȣінцъ; sie braucht es nur zu sagen, п'аре декът съ zікъ; er braucht nur ein Wort zu sagen, п'аре съ zікъ декът о ворбъ; das brauchst Du nicht zu wissen, п'аї требȣінцъ съ штії аста; bleibt da, ich brauche Euch, стъї ачі, амȣ требȣінцъ de тіне; wozu kann das gebraucht werden? de че трéбъ пóте фі аста? das ist zu nichts zu —, аста нȣ е de нічї о трéбъ; zu was braucht es so vieler Umstände? de че фолосȣ атътеа черемоніі? einen Arzt —, мъ сервескȣ de ȣн medікȣ; Vorsicht —, мъ портȣ кȣ чіркȣспеццїȣне.

Bräuchlich, в. Gebräuchlich.

Brauen, v., ферве бере (фаче пȣнчіȣ, оцетȣ шчл.); das —, фертȣръ de бере.

Brauer, m., берарїȣ.

Brauerei, f., беръріъ.

Brauerinnung, Brauerschaft, f., корпоръцiѕне de берарĭ.
Brauerlohn, m., сiмбрiъ de беръріъ.
Braugeräth, n., ѕнелте de беръріъ.
Braugerechtigkeit, f., беръріт̆ѕ, dрептѕ̆ de а ферве бере.
Brauhaus, n., беръріъ (каса).
Brauherr, m., пропрiетарĭѕ de беръріъ.
Braukessel, m., кълdаре de фертѕ̆ бере.
Brauknecht, m., аргатѕ̆ de беръріъ.
Braukufe, в. Braubottich.
Braumeister, в. Bierbrauer.
Braun, a. ші ad., брѕнѕ̆, негріцĭосѕ̆ (че бате ѧн негрѕ) òкешiѕ̆; мѕргѕ̆; kaffee—, кафенiѕ̆; kastanien—, кастанiѕ̆; — und blau schlagen, батѕ̆ ръѕ̆ пе чiнева.
Braunbier, n., бере негріцĭòсъ.
Braune, m., калѕ̆ мѕргѕ̆.
Braune, f., колòре брѕнъ, негріцiòсъ; (med.) ангiнъ, dѕрере ѧн гѫтѕ̆.
Bräunen, v., брѕнезѕ̆, колорезѕ̆ негрiѕ̆; пръцескѕ̆, рѕменескѕ̆ (фрiптѕра); мъ пърлескѕ̆, мъ негрескѕ̆ (de còре).
Braunfisch, m., поркѕ̆ de маре, делфiнѕ̆ негрѕ (Meerschwein).
Braunfuchs, m., вѕлпе ѧнкiсъ (ла пърѕ̆).
Braungelb, a. ші ad., галбенѕ̆ ѧнкiсѕ̆, галбенѕ̆ кафенiѕ̆.
Braunhuhn, n., гъiнѕшъ кастенiъ, векасѕ̆ кафенiѕ̆.
Braunkehlchen, n., прiвегiтòре de мѕрĭ.
Braunkohl, m., кѕрекĭѕ, варzъ рошiъ.
Braunkohle, f., кърбѕне de пъмънтѕ̆.
Braunlich, a. ші ad., негріцĭосѕ̆, брѕнетѕ̆.
Braunling, m., мърѕ̆ ѧнкiсѕ̆ (ла колóреа кóжеĭ).
Braunroth, a. ші ad., рошiѕ̆ ѧнкiсѕ̆ (колòре къръмезеĭ).
Braunschecke, f., мѕргѕ̆ пътатѕ̆ (калѕ̆).
Braunstein, m., манганесiъ.
Braunsteinerz, n., мiнералѕ̆ манганесѕ̆.
Braunwurz, f., скрофѕларъ (плантъ).
Brauordnung, f., регѕлъмънтѕ̆ пентрѕ берарĭ.
Braupfanne, f., в. Braukessel.
Braurecht, n., в. Braugerechtigkeit.
Braus, m., in Saus und — leben, а тръi ѧн петречерĭ кĭѕiтòре, сгомотóсе.
Brausche, f., кокòшъ, кѕкѕĭѕ, корнѕ̆; das Kind hat sich eine — gefallen, копiлѕл къzънd шĭ а фъкѕтѕ̆ ѕн кѕкѕĭѕ (пъсъdiтѕръ).
Brause, f., фербетѕръ, фръмънтътѕръ, фербере; der Wein ist in der —, вiнѕл ферве; сiта дела ѕdътóре.
Brausebeutel, m., спечiе de бетецéлъ ла порчĭ, в. Windbeutel.
Brausekopf, m., капѕ̆ апрiнсѕ̆; омѕ̆ нелiнiштiтѕ̆.
Brausen, v., das Wasser und Winde —, ѕрлъ, вiжъiе, мѕрмѕръ; das Meer —, мѕцеште; der Wein —, сфѫръе; das siedende Wasser —, колкъеште; der Pferde —, сфоръе; es braust mir vor den Ohren, ѧмĭ цiѕе ѕрекiле.
Brausen, n., ѕрлетѕ̆, вiжеiтѕ̆, мѕрмѕрѕ̆ (апа ші вънтѕл); мѕцетѕ̆ (мареа); сфѫръiтѕ̆ (вiнѕл ші береа); клокотѕ̆ (апа фербънdъ); сфоръiтѕ̆ (калѕ̆); цiѕiтѕ̆ (ѕрекеа).
Brausicht, a. ші ad., фѕрiосѕ̆, ръпеdе, вiѕ̆, ѧнфокатѕ̆.
Braut, f., мiрéсъ, логоdнiкъ; wer das Glück hat, führt die — heim, пе каре ѧл ажѕтъ порокѕл, ачела мерѕеште.
Brautaltar, в. Traualtar.
Brautaussteuer, в. Aussteuer.
Brautbett, n., патѕ̆ нѕнцiалѕ̆, патѕ̆ de нѕнтъ.
Brautdiener, m., сервѕ̆ de нѕнтъ.
Brautführer, m., dѕкъторĭѕ de мiрéсъ, ворнiчелѕ̆ de нѕнтъ; паранiмфѕ̆.
Brautführerin, f., dѕкътòре de мiрéсъ (dрѕшкъ, ла рот. молd.); паранiмфъ.
Brautgemach, n., къмаръ нѕнцiалъ, къмаръ de нѕнтъ.
Brautgeräth, n., ѕнаалта (вестмiнте, скѕле) че требѕе съ аĭбъ мiрéса кънd се мърiтъ.
Brautgeschenk, n., dарѕ̆ de нѕнтъ, — de мiрéсъ.
Brauthemd, n., къмашъ de нѕнтъ.

Bräutigam, m., mipe, логоdnікŭ.
Brautjungfer, f., фатъ de nѹnтъ.
Brautkammer, f., в. Brautgemach.
Brautkind, n., копілŭ лѹатŭ ѧn пънтече ѧnainте de кѹnѹnіъ.
Brautkleid, n., вестмънтŭ nѹnцiалŭ.
Brautkranz, m., кѹnѹnъ de mipéсъ.
Brautkuß, m., сърѹтатŭ de логоdnічї.
Brautleute, m. pl., логоdnічії, тіnерії.
Bräutlich, a. ші ad., ка о mipéсъ.
Brautlied, n., епіталамŭ, кънтекѹл mipeceї.
Brautmesse, f., місъ de кѹnѹnіъ.
Brautnacht, f., прima nóпте dѹпъ кѹnѹnіъ.
Brautpaar, в. Brautleute.
Brautring, m., інелŭ de логоdnъ, de кѹnѹnіъ.
Brautschatz, m., zестре; dарŭ de nѹnтъ.
Brautschmuck, m., жѹваере; гътéла mipeceї.
Brautsuppe, f., сѹпъ de mipéсъ, сѹпъ калdъ че маї ѧnainте се da mipeceї a doa zi dѹпъ nѹnтъ.
Brauttag, в. Hochzeitstag.
Brauttanz, m., danцŭ de mipéсъ.
Brautwerber, m., пецiторїѹ, чел че чере ѧn късъторіъ пе о фемеїе пентрѹ чіnева.
Brauwesen, n., беръріtŭ.
Brav, a. ші ad., бравŭ, кѹраціосŭ, форте, воїnікŭ; опестŭ; das ist —, аста е біne; er singt —, кънтъ біne.
Bravheit, f., бравѹръ, кѹраціѹ, фортіъ.
Bravo! interj., браво!
Bravade, f., бравадъ, лъѹdърошіъ; maniеръ nепъсътóре.
Braviren, v., бравеzŭ, nѹ'mї пасъ (de чіnева); факŭ коnтръ.
Brecharzenei, f., вomітівъ, medічіnъ de върсатŭ.
Brechbar, a. ші ad., фрънціверŭ; (опт.) рефрънціверŭ.
Brechbarkeit, f., фрънціверігате, фрънціpітате; (опт.) рефрънціpітате.
Breche, f., меліцъ.
Brecheisen, n., пъргіъ de ферŭ; kazma.
Brechen, v., рѹmпŭ; сфармŭ; спаргŭ; стрікŭ; фрънгŭ; ѹрлѹескŭ (гръŭ); боръскŭ, върсŭ; калкŭ (леціеа); gebrochene Worte, ворве рѹпте; gebrochene Zahl, nѹmерŭ фрънцеросŭ; Noth bricht Eisen, печесітатеа nѹ кѹnóште леце; den Stab über einen —, пропѹnчіŭ кѹ соленітате сентінца de mòрте; Servietten —, кітескŭ сервете; Obst —, кѹлегŭ фрѹптŭ (mере, пере); die Ehe —, прекѹрвескŭ; die Freundschaft —, стрікŭ amічіціа; mit einem —, mъ стрікŭ кѹ чіnева; etwas über das Knie —, факŭ кѹ пріnéлъ чева; durch etwas —, mъ стръватŭ; aus dem Gefängnisse —, ерѹmпŭ, фѹгŭ din прінсóре; in ein Haus —, спаргŭ о касъ; die Nacht bricht herein, с'апропіъ сéра, ѧnсърézъ; das Herz bricht mir, möchte mir —, mi се рѹmпе inima; die Augen — ihm, i се ѧmпъіанжінъ окії; ein Thränenstrom brach aus ihren Augen, лъкрімiле л'аŭ порnітŭ шіроїѹ; hier — reiche Erze, ачі сънтŭ віne богате de mіnерале; sich —, се рѹmпе, се фрънце; die Wellen — sich am Felsen, ѹndеле се фрънгŭ ѧn коnтра стънчелор; die Wolken — sich, се рісіпескŭ nорії; das Wetter bricht sich, се скімбъ тімпѹл; die Kälte hat sich gebrochen, с'а mѹіатŭ фрігѹл.
Brecher, m., меліцъторїѹ.
Brecherlich, a., боржверŭ; грецосŭ; es ist mir —, ѧmї віne съ върсŭ.
Brechfieber, n., фрігѹрї кѹ върсътѹръ.
Brechhammer, m., (петрарї) чїоканŭ mape de спартŭ.
Brechmeißel, m., реzѹшїѹ de сфъръmатŭ.
Brechmittel, n., вomітівъ, міжлокŭ, medічіnъ, de върсатŭ.
Brechnuß, f., nѹкъ вomікъ, къшѹnътóре de върсатŭ.
Brechpulver, n., пѹлвере вomіторїѹ.
Brechpunkt, m., (опт.) nѹnтŭ de рефрънціѹne.
Brechstange, f., в. Brecheisen.
Brechung, f., фрънціmънтŭ, фрънтѹръ, рѹптѹръ; — der Strahlen, рефрънціѹne; — der Gesetze, кълкаре.

Brechwein, m., вінȣ emeтікȣ.
Brechweinstein, m., тартарȣ emeтікȣ.
Brechwurz, f., ръдъчіпъ вomітъторіъ, ръдъчіпъ ѧптърітътòре de върсатȣ, іпекакȣапа.
Brechzeug, n., інстрȣмънте de спартȣ ѧпкȣіеторі.
Brei, m., папъ; чірȣ; viele Köche versalzen den —, ѧптре mȣлте móше ръмъне вȣрікȣ петъіатȣ.
Breit, a. ші ad., латȣ; ларгȣ; zwei Ellen —, латȣ de doї коцї; keine Hand —, пȣ е латȣ кътȣ mъпа; nicht einen Finger —, пȣ е латȣ пічї кътȣ deцетȣл; es fehlt nicht ein Haar —, пȣ ліпсеште пічї кътȣ ȣп фірȣ de пърȣ; einen — schlagen, ѧпшелȣ пе чіпева; sich — machen, а се ѧпгъmфа, а се лъȣda, а се da de mape; weit und —, петотindene, deпарте; er ist weit und — berühmt, репȣтъцiȣпеа лȣї е фòрте лъцітъ; ein Langes und Breites schwatzen, а чікълі mȣлте deспре ȣп лȣкрȣ, а цiпеа о кȣвънтаре фòрте лȣпгъ deспре чева.
Breitaxt, f., Breitbeil, n., бардъ.
Breitblätterig, a., кȣ фоіле лате.
Breitbrüstig, a., кȣ пептȣ латȣ.
Breite, f., лъцime; лърцime; шесȣ ларгȣ; — vom Tuch, лъцimea пъпȣреї; nördliche —, лъцime (цеогр.) септентріопале; südliche —, лъцime mepidionaле.
Breiten, v., лъцескȣ, лърцескȣ, ѧптindȣ; das Tischtuch auf den Tisch —, ѧптinzȣ пънzетȣра пе масъ.
Breitfocke, f., (коръб.) вънтрéлъ пътратъ.
Breitgold, n., фоіцъ, фрȣпzъ de аȣрȣ din галбенї.
Breithammer, m., чїокапȣ mape de лъцітȣ.
Breitkopf, m., каплатȣ (пеште кȣ капȣ латȣ).
Breitlich, a., лътȣцiȣ, лътърецȣ.
Breitling, m., лътърецȣ (пеште).
Breitnasig, a. ші ad., пасȣ плостітȣ, кȣ пасȣ плостітȣ.
Breitschnabel, m., ботȣлатȣ, рацъ кȣ ботȣ лътърецȣ.
Breitschulterig, a. ші ad., спътосȣ.
Breitschwanz, m., кодълатȣ, шерпе ѧп Сȣрinam.
Breitwegerich, в. Wegebreit.
Breiumschlag, m., катапластъ, облоцéлъ кȣ чірȣ.
Bleiweich, a. ші ad., móле ка папа, ка чірȣ.
Bremmeln, в. Brummen.
Bremmer, m., (ѧп min.) котецітȣръ, ȣп фелȣ de пȣцȣ.
Bremmerschacht, m., грóпъ кȣ котіцітȣрї.
Bremse, f., тъȣпȣ (інсектъ, mȣскъ); (ферар.) евашеа, фелȣ de клеште, кȣ каре потковарȣл апȣкъ пасȣл калȣлȣї; die — anlegen, аппȣкȣ кȣ евашéоа; стълпȣ ла челарїȣ de ѧпфъшȣратȣ фȣпеа.
Bremsen, v., стрѫпгȣ кȣ евашéоа; deласȣ васе ѧп челарїȣ ѧпфъшїȣръndȣ фȣпеа ѧп цїȣрȣл стълпȣлȣї.
Bremswerk, n., (min.) пеdекърітȣ, інстрȣмънте de ѧmпеdекатȣ.
Brennarbeit, f., лȣкрȣ de фокȣ.
Brennbar, a. ші ad., арzіверȣ, аппрinzіверȣ, че се пóте аппрinde.
Brennbarkeit, f., арzіверітате.
Brennblase, f., кълdape de dестілатȣ, de фъкȣтȣ спірітȣ, ракіȣ.
Brenneisen, n., ферȣ de фрісȣратȣ, ферȣ кȣ каре фрісоріі, ѧпкрецескȣ ші ѧmкърлігъ пърȣл; ферȣ de інфератȣ (кріmінaлї); de арсȣ (pane); de маркатȣ (васе, віте).
Brennapparat, m., в. Brennzeug.
Brennen, v., арdȣ; аппрinzȣ; пȣпȣ фокȣ; die Sonne brennt mich, mъпълеште сóреле; der Pfeffer brennt auf der Zunge, піперȣл пішкъ ла лімбъ; der Gebrannte fürchtet das Feuer, m'а арсȣ лаптеле, акȣm сȣфлȣ ші ѧп целътінъ (піфтії, речї, котороце); was dich nicht brennt, das lösche nicht, пȣ те аmестека ȣnde пȣ'цї фербе òла; Kalk —, факȣ варȣ; Kaffee —, пръжескȣ кафеа; die Haare —, ѧпкрецескȣ пърȣ; Kohlen —, факȣ кърбȣнї; Silber —, лъmȣрескȣ арцінгȣ; Branntwein —, dестілȣ, факȣ вin-

арсѫ; eine Wunde —, арzѫ, каѫтерісеzѫ о плагъ; арdѫ, ꙟпапрindѫ, съптѫ ꙟп флакъръ, іаѫ фокѫ; es brennt! арde! фокѫ! das Holz brennt nicht gut, лемпеле астеа пѫ арdѫ біне; sengen und —, пѫстіескѫ тóте кѫ фокѫ; er läuft, als wenn ihm der Kopf brennte, фѫце ка кънd 'їаї фі пѫсѫ фокѫ пе спінаре; vor Liebe —, тъ топескѫ de amòре; sich —, а се арde; sich weiß —, тъ deсвіновъцескѫ, ꙟтї спълѫ тъніле.

Brennen, n., арсѫръ, аппрінсѫръ; каѫтерізъцїѫне (ранъ); пръцітѫръ (кафеа) dестілъцїѫне (вінарсѫ); ꙟпкрецітѫръ (de пърѫ).

Brennend, a., арzънте; аппрінzънте; каѫтерізънте, dестілънте; brennende Kohlen, кърбонї вії; brennende Nessel, ѫрzікъ пішкътòре; brennende Augen, окії аппрінші; eine brennende Farbe, колòре віїъ; eine brennende Hitze, кълdѫръ арzънте; ein brennender Durst, сете ꙟпфокатъ.

Brenner, m., арzъторїѫ; аппрінzъторїѫ, пѫіторїѫ de фокѫ.

Brennerde, f., тіzікѫ, пътънтѫ арzъцїосѫ.

Brennerei, f., арzъторіъ (вінарсъріъ, кѫпторѫ de варѫ, de къръmizї).

Brenngeld, n., ꙟпферърітѫ; арzърітѫ; банії че се плътескѫ пентрѫ ꙟпферътѫръ, пентрѫ арсѫ (de къръmidъ, òле шчл.).

Brennglas, n., лінте аппрінzътòре, стіклъ конвессъ че прін конченттрареа разелорѫ аппрінde.

Brennhaus, n., касъ de арсѫ (къръmidъ, òле); касъ de фъкѫтѫ вінарсѫ, ракіѫ (велніцъ).

Brennhitze, f., аршіцъ, кълdѫръ mаре.

Brennherd, m., ватръ; фокѫ (пѫнтѫл ꙟп каре се конченттръ разеле).

Brennholz, n., лемнѫ de фокѫ.

Brennhütte, f., (min.) топіторіъ, лъmѫрітòре, рафінъріъ (de аѫрѫ, арцінтѫ).

Brennkasten, m., ладъ de арсѫ піпе, лїѫлеле.

Brennknecht, m., аргатѫ, сервѫ de арzъторії.

Brennkolben, m., кълdаре de фъкѫтѫ (ракіѫ); аламбікѫ de dестілатѫ.

Brennkraut, n., ренѫпкѫлъ de балтъ.

Brennlinie, f., (матем.) параболъ.

Brennluft, f., аерѫ аппрінzіверѫ.

Brennmaterial, n., матеріалѫ de арсѫ (лемне).

Brennmeister, m., dестілъторїѫ, ръфінъторїѫ.

Brennmittel, n., каѫтерїѫ, міжлокѫ каѫстікѫ, арzъторїѫ.

Brennnessel, f., ѫрzікъ.

Brennofen, m., кѫпторїѫ de арсѫ.

Brennöl, n., олеїѫ (de інѫ, de рапіцъ) de арсѫ; олеїѫ de лампъ.

Brennpfanne, f., топітòре; тігае de арсѫ, de топітѫ.

Brennpunkt, m., фокѫ, в. Brennherd.

Brennspiegel, m., мірарїѫ (оглindъ) каѫстікѫ.

Brennstoff, m., матеріъ de арсѫ; (хім.) флоцістонѫ.

Brennstoffig, a., флоцістікѫ.

Brennweite, f., dістанцъ de фокѫ (опт.)

Brennzeug, n., ѫнелте de dестілатѫ, de вінърсърітѫ.

Brente, f., кадъ.

Brenzeln, v., міросѫ а пърлітѫ.

Brenzlich, a. ші ad., емпіреѫматікѫ, міросінте а пърлітѫ.

Bresche, f., спъртѫръ, рѫптѫръ (de mѫрѫ, de гарdѫ); — schießen, спаргѫ mѫрѫл кѫ тѫнѫріле.

Bresthaft, a., непѫтінцїосѫ, слѫтѫ, інвалідѫ.

Bret, n., скъndѫръ; тріктракѫ (таблъ ꙟмпърцітъ ꙟп 64 пътрате de колòре варії пе каре се жòкъ); mit Bretern belegen, къптѫшескѫ кѫ скъndѫрї; im Brete spielen, жокѫ тріктракѫ; auf einem Brete bezahlen, плътескѫ тотdeodатъ; einen guten Stein im Brete haben, съптѫ біне патронатѫ; hoch am Brete sein, m'афлѫ ꙟп пѫтере; hoch an's — kommen, тъ ꙟпалцѫ ла рангѫ; vor das heiße — kom-

men, ажжъпгъ ꙟпаintea жъdікъторіеї.
Bretbaum, m., арборе de скъndъpї, арборе de ферестръъ.
Bretchen, n., асчіòръ.
Bretern, a. ші ad., de скъndъръ.
Bretern, v., скъndърескъ, ꙟптъблескъ.
Bretmeister, m., (чістарї) прітъл codале, локъцininте de maістеръ.
Bretmühle, f., ферестръъ de фъкътъ скъndъpї.
Bretnagel, m., къїъ de скъndъpї.
Bretsäge, f., ферестръъ de тъіатъ скъndъpї.
Bretschneider, в. Bretmeister.
Bretspiel, n., тріктракъ, жокъ ꙟп табле.
Bretspieler, m., жъкъторїъ ла тріктракъ.
Bretstein, m., damъ, піонъ шчл.
Bretwand, f., пърете de скъndъpї, (пърете ꙟптремеziъ пентръ a деспърці о къmаръ шчл.)
Breve, n., бревъ, скрісòре папéскъ (кътре прінчіпї).
Breviar, n., бревіарїъ (регълъторїъ de рогъціъпї пе óре ла католічї, екъіваленте къ „Часловъл" славонескъ); das — beten, zікъ бревіарїъ.
Breze, Brezel, f., коврігъ, колъчелъ.
Brezelbäcker, m., коврігарїъ.
Bricke, f., трéпъ тарінатъ.
Bricole, m., бріколъ, ръсъріре de білъ (біліарїъ); etwas par — erfahren, афлъ чева пе съб тъпъ.
Bricoliren, v., ловескъ о білъ din дъръптъ.
Brief, m., епістолъ, скрісóре; Hand—, білетъ, ревашіъ; Befehls—, ordinъ; ein — Nadeln, пакетъ de аче; ein — Tabak, о пъпъшъ de тътънъ; Briefe mit einem wechseln, съптъ ꙟп кореспondinцъ къ чінева; — und Siegel über etwas haben, amъ кънoштінце секъре деспре о каъсъ; — und Siegel geben, ꙟпкредінцезъ къ темеїъ; einem hinter die Briefe kommen, дескоперъ секретеле къїва.
Briefadel, m., поблецъ къ діпломъ.
Briefbote, m., месаџеръ, кърієръ, портъторъ de скрісорї.
Briefbuch, n., епістоларїъ, карте къ фортъларе de епістоле; кondікъ de копііле скрісорілор.
Briefchen, n., білетъ.
Briefcopie, f., копіъ de епістолъ, епістолъ копіатъ.
Brieffelleisen, n., ташкъ (жаmantan) de епістоле.
Briefform, f., фортъ de епістолъ; стілъ епістоларїъ.
Briefgeld, n., портъ, банї de поштъ.
Briefgut, n., търфъpї десъmnате ꙟп епістолъ.
Brieflich, a. ші ad., ꙟп скрісъ, ꙟп фортъ de епістолъ, прін епістолъ.
Briefmuster, n., modелъ de епістолъ.
Briefpapier, n., хъртіъ de епістолъ, хъртіъ de поштъ.
Briefpost, f., поштъ de скрісорї.
Briefschaften, f. pl., епістоле; скріптъpї, хъртії, dокъmънте, ъріче.
Briefschrank, m., секреторїъ, бїъро.
Briefstämpel, m., тімбръ de поштъ.
Briefstecher, m., інстръmънтъ къ каре се ꙟпгъърескъ, се ꙟпцéпъ епістолеле.
Briefsteller, m., аъторъл ъпеї епістоле; епістоларїъ.
Briefstil, m., стілъ епістоларїъ.
Brieftabak, m., тътънъ ꙟп пакетъpї.
Brieftasche, f., портфоліъ, ташкъ de скрісорї.
Brieftaube, f., порътбъ портъторъ de епістолъ.
Briefträger, m., ꙟтпърціторїъ de скрісорї.
Briefumschlag, m., копертъ.
Briefwechsel, m., корреспondinцъ; im — mit einem stehen, стаъ ꙟп корреспondinцъ къ чінева.
Brigade, f., бріgadъ.
Brigadier, m., бріgadіръ, комъndънте de бріgadъ.
Brigantine, Brigg, f., бріgъшїоръ, коръбіòръ.
Brillant, m., бріліантъ, diamantъ тъїатъ ꙟп феце; — a. ші ad., стрълъчітъ, търецъ, minъnатъ, бріліантъ.
Brillantiren, v., бріліантезъ.
Brille, f., океларї; пъреке de окїеларї; ꙟпшелъцїъпе; гаъра дела

ѫмблътóре; einem eine — aufsetzen, ѧпшелѫ пе чіпева; — des heimlichen Gemachs, скаѫпѫл ѫмблътòреї.

Brillenfutter, Brillenfutteral, n., токѫ de окїеларї.

Brillenmacher, m., окїеларістѫ.

Brillenschlange, f., шерпе окїеларіатѫ.

Brillente, f., рацъ сілбатікъ кѫ ботѫ рошїѫ.

Brilliren, v., бріліезѫ, лѫческѫ, стрълѫческѫ, скъптеескѫ ка бріліаптѫ.

Brillofen, m., кѫпторїѫ кѫ доъ гѫрї.

Bringen, v., dѫкѫ; addѫкѫ; стръпортѫ; мънѫ; кondѫкѫ; факѫ; daѫ; скотѫ; къшїѫпѫ; was bringt Sie hieher? de че вії аічї, че те addѫче аічї? was — Sie? че addѫчї? Früchte —, addѫкѫ фрѫпте, сéѫ факѫ фрѫпте, podeскѫ; ein Ständchen —, daѫ о серенадъ; es einem —, а ѧпкіпа пе съпътатеа кѫїва; Ehre —, факѫ ondре; Unglück —, addѫкѫ пепорочіре; Schande —, deconopezѫ; etwas aus den Gedanken —, скотѫ din minте чева; ich kann es nicht dahin —, пѫ о потѫ скòте ла къпътъїѫ; es ist kein Wort aus ihm zu —, пѫ поцї скòте ворбъ din гѫръ'ї; ein Kind zur Welt —, паскѫ ѫп копілѫ; seinen Sohn auf die Lehre —, ѧшї dъ ла ѧпвъцътѫръ (ла мештешѫгѫ) пе фіїѫ съѫ; einem eine Nachricht —, addѫкѫ кѫїва о весте; es dahin —, es so weit —, daß . . . addѫкѫ лѫкрѫ пънъ аколо, къ . . .; es weit, hoch —, ажжѫпгѫ департе, ѧпnaintezѫ, спорескѫ шчл.; an sich —, къштігѫ, addѫкѫ ѧп стъпъпіре; er hat sein Alter nicht hoch gebracht, п'а тръітѫ мѫлтѫ; einen auf's Aeußerste —, стръмторезѫ, скотѫ din ръбdаре пе чіпева; einen um etwas —, факѫ пе чіпева съ пéрdъ чева, ѧл ліпсескѫ de чева; etwas mit sich —, а чере, а фаче требѫінцъ, а воі; etwas an den Tag —, etwas an's Licht —, скотѫ ла лѫminъ, deскоперѫ; etwas auf's Tapet —, iaѫ ла deсватере; er hat es an mich gebracht, ел м'а addѫсѫ ла ачеста, ел е каѫса; seine Tochter an den Mann —, а'шї мъріта фата; seine Waare an den Mann —, а'шї вінde марфа; Nutzen —, addѫче фолосѫ; einen auf etwas —, daѫ о idee кѫїва; ѧл факѫ съ'шї addѫкъ aminте; einen auf den Gedanken —, addѫкѫ пе чіпева ла idea, deштептѫ ѧптр'ѫпсѫл кѫцете; auf andere Gedanken —, deсамъцескѫ пе чіпева, ѧї скімбѫ ideіле; einen auf seine Seite —, трагѫ ѧп парте'мї пе чіпева; etwas auf die Seite —, пѫпѫ, daѫ ла о парте чева; etwas auf einen —, ѧпвіповъцескѫ пе чіпева кѫ чева; einen aus einem Orte —, мішкѫ din локѫ пе чіпева; etwas aus einem —, скотѫ (секретѫ) din чіпева; die Flecken aus einem Kleide —, скотѫ пата din вестмънтѫ; in Rechnung —, iaѫ ѧп сокотéлъ; in Gang —, порпескѫ; in den Kopf —, багѫ ѧп капѫ (кѫїва чева); man kann nichts in ihn —, пѫ'ї поцї бъга пімікa; in Ordnung —, addѫкѫ ла оръпdѫіалъ; es über das Herz —, мъ ѧпdѫплекѫ, ѧмї калкѫ inima; in's Unglück —, пепороческѫ, факѫ пепорочітѫ; in Verdacht —, addѫкѫ ѧп бъпѫіалъ; sich in's Verderben —, ѧшї къшѫпъ пеіре; sich um's Leben —, се сіпѫчіde; einen um seine Kunden —, а лѫа мѫштеріі кѫїва; unter die Leute —, вестескѫ прінтре óменї; etwas von der Stelle —, стръпортѫ; etwas zu Papier —, пѫпѫ, скріѫ чева пе хъртіъ; zum Gehorsam —, addѫкѫ ла аскѫлтаре; zum Zorn —, ѧптърѫтѫ мъпіа (кѫїва); zu Falle —, факѫ съ кадъ, абатѫ; deсмънтѫ; zu Stande —, еффъптѫескѫ; zum Schweigen —, факѫ съ такъ; aus der Fassung —, ѧл скотѫ din флегмъ; zur Sprache —, addѫкѫ ѧп ворбіре.

Bringer, m., портъторїѫ, dѫкъторїѫ.

Brink, m., мовілъ кȣ éрвъ, пашіште, фънацȣ̆.
Brite, m., брітанȣ̆, англезȣ̆.
Britisch, a. ші ad., брітанікȣ̆, англезескȣ̆.
Britsche, в. Pritsche.
Brocat, m., брокатъ, стофъ кȣсȣтъ кȣ фірȣ̆ de аȣрȣ̆ саȣ̆ арцінтȣ̆.
Broche, (zi: брош) m., акȣ̆ de пептȣ̆.
Brochiren, (zi: брошірен), v., (лег. de кърцї) брошȣрезȣ̆, легȣ̆ ꙟн брошȣре.
Brochure, (zi: брошїȣр). f., брошȣръ, фашчікȣлȣ̆, сарчінъ, легътȣръ.
Brocke, f., Bröckchen, n., фъръмъ, фъръмітȣръ, бȣкъцікъ.
Bröckeln, v., фъръмȣ̆, dȣмікȣ̆, (пъне шчл.); sich —, се фъръмъ, се dȣмікъ; се фъріnéзъ (варȣл).
Brocken, m., фъръмъ, бȣкъцікъ; übrige — von einer Mahlzeit, ремъшіцеле ȣнеї mece.
Brocken, v., фъръмȣ̆; dȣмікȣ̆, бȣкъцескȣ̆; er hat nichts zu beißen und zu —, n'аре че съ пȣнъ пе масъ.
Brockenperle, f., мърцеа перегȣлатъ, колцȣрòсъ.
Brockenstahl, m., оцелȣ̆ бȣнȣ̆ че се вinde кȣ бȣкъціка.
Brockenweise, ad., кȣ фъръмітȣра.
Bröcklich, a., фъръмаверȣ̆.
Brod, n., в. Brot.
Brodel, Broden, Brodem, m., аборе, фȣмȣ̆, есаборъціȣне.
Brodiren, v., бродезȣ̆, косȣ̆ пе марцінї кȣ флорї, кȣ гъȣреле шчл.
Bröchlichkeit, f., фъръмаверітате.
Broihahn, m., фелȣ̆ de бере албъ.
Brombeere, f., мȣръ.
Brombeerstaude, f., —strauch, m., мȣрȣ̆ (арборелȣ̆).
Bromhahn, Bromhuhn, Bromhenne, в. Birkenhuhn.
Bronze, f., бронзȣ̆.
Bronziren, v., бронзезȣ̆.
Brosame, f., meziȣ̆ de пъне, фъръмітȣръ.
Bröschen, n., лапцї сéȣ̆ карне гіndȣлòсъ (ла гътȣл віцелȣлȣї).
Brösel, m., фъръміцъ.
Bröseln, v., фъръмȣ̆, dȣмікȣ̆ пъне.
Brösling, m., фрагъ албъ.
Brot, n., пъне; Abend—, чінъ; Mittags—, прънзȣ̆; Vesper—, мерendъ; Hausbacken—, пъне de касъ; Bäcker—, пъне de вънdȣтȣ̆; ungesäuertes —, azimъ; Schnittchen —, мȣіетȣ̆; er ist das liebe — nicht werth, нȣ е demнȣ̆ къ мънкъ пънеа; er hat kaum das liebe — dabei, абіа къштігъ кътȣ̆ мънънкъ; sein — haben, аре кȣ че тръі; einen auf Wasser und — setzen, пȣнȣ̆ пе чінева ла постȣ̆ de пъне кȣ апъ.
Brotbäcker, m., пънарȣ̆, пітарїȣ, брȣтарїȣ.
Brotbank, f., пънъріъ, брȣтъріъ (рот. мȣнт. дела bluterie, локȣ̆ de чернȣтȣ̆).
Brotbaum, m., арборе de пъне ꙟн India ресъріте́нъ.
Brotbrechen, n., франціȣнеа пънеї.
Brotbrei, m., панатъ, сȣпъ de пъне.
Brötchen, n., пънешїòръ, пітȣшкъ.
Brotdieb, m., фȣрȣ̆ de пъне; фȣрȣ̆ de ківернісала алтȣїа.
Broterwerb, m., къштігȣ̆ de пъне.
Brotfrucht, f., фрȣптȣл арборелȣї de пъне.
Brotgährung, f., доспіреа пънеї.
Brotgelehrte, m., доптȣ̆, ꙟнвъцатȣ̆ de професіȣне.
Brotherr, m., domнȣл касеї, каре dъ пънеа domестічілорȣ̆.
Brotkarren, m., карȣ̆ de кърaтȣ̆ пъне.
Brotkorb, m., панерȣ̆, кошїȣ de пъне; einem den — höher hängen, а маї тъїа, а маї ꙟмпȣціна порціȣнеа кȣїва.
Brotkrume, f., miezȣ̆ de пъне.
Brotkruste, f., кòжъ de пъне.
Brotkuchen, m., ліпіъ, фокачъ (погачъ).
Brötling, m., сервȣ̆ нȣмаї пе мънкаре.
Brotlos, a. ші ad., фъръ пъне, ліпсітȣ̆ de офічіȣ̆; стерпȣ̆; das sind brotlose Künste, ачесте съптȣ̆ ніште арте кȣ каре нȣ поцї тръі; er ist jetzt —, елȣ̆ е акȣм фъръ постȣ̆; — werden, ꙟмї пердȣ̆ офічїȣ.

Brotlosigkeit, f., лiпсъ de але траïѕлѕï.
Brotmangel, m., лiпсъ de пъне.
Brotmesser, n., кѕцiтѕ̆ de тъïатѕ̆ пъне.
Brotneid, m., invidiъ, ръпстiре, пiстъ ꙟн контра пънеï алтѕïа.
Brotneider, m., челѕ̆ че пiстѕеште посiцiѕнеа алтѕïа.
Brotpreis, прецѕл пънеï.
Brotranft, m., колтѕкѕ̆, donцѕ̆, ачеа парте ешiтъ а пънеï че е маï бiне кòптъ.
Brotrinde, f., кóжъ de пъне.
Brotscharren, m., в. Brotbank.
Brotschau, f., черчетътѕра а пънерiлорѕ̆, а брѕтарiлорѕ̆.
Brotschaufel, f., лопатъ de бъгатѕ̆ пъне ꙟн кѕпторïѕ.
Brotscheibe, Brotschnitte, f., фашче, фълiъ ротѕndъ de пъне.
Brotschrank, m., артарïѕ de пъне (dѕлапѕ̆).
Brotspende, f., ꙟмпърцiре de пъне de помапъ.
Brotsuppe, f., сѕпъ de пъне.
Brottaxe, f., тапсъ, прецѕ̆ deфiптѕ̆, пентрѕ пъне.
Brotteig, m., алѕатѕ̆.
Brottorte, f., тортъ de пъне.
Brotverwalter, m., ꙟнгрiжiторïѕ de пъне (ꙟн мопъстiрï).
Brotwagen, m., тръсѕръ de кърaтѕ̆ пъне.
Brotwandlung, f., трансѕстанцiацiѕне, префачереа пънеï ꙟн трѕпѕ̆.
Brotwasser, n., апъ de пъне, апъ ꙟн каре с'а мѕiатѕ̆ пънеа.
Brotwissenschaft, f., штiiнцъ dѕпъ каре мънънкъ чiнева о пъне.
Brotwurzel, f., маniокѕ̆, арборелѕ̆ de Америка din а кърѕïа ръdъчiнъ се фаче пъне.
Brotzwagen, m., патѕл тѕнѕлѕï.
Brouillon (zi брѕлïон) m., ꙟмпѕрѕ̆, чïорнъ (de конченѕ̆, пiптѕръ).
Bruch, m., рѕптѕръ, фръптѕръ, фръпцере; спъртѕръ; крецiтѕръ, ꙟndoiтѕръ; кръпътѕръ; сѕрпътѕръ (de mine, de бòше); (арiт.) фрапцiѕне; (въпът.) ръмътѕръ, съпътѕръ (de поркѕ̆ сълб.); das geht in die Brüche, ачестѕ̆ лѕкрѕ е перdѕтѕ̆; einen — haben, а фi сѕрпатѕ̆, вътъматѕ̆.
Bruch (кѕ и лѕнгѕ̆), m., бълтътѕръ, морастiнъ.
Brucharzt, m., кiрѕргѕ̆ de сѕрпътѕръ.
Bruchband, n., бandaцïѕ, легътѕръ, черкѕ̆ de сѕрпътѕръ.
Bruchbeere, f., афiнѕ̆ de морастiнъ.
Bruchdach, n., в. Mansard.
Bruchgold, n., аѕрѕ̆ натiвѕ̆.
Bruchgras, n., éрбъ de бълтiшiѕ̆.
Bruchhalter, m., (кiр.) опрiтóре, пеdекъ de сѕрпътѕръ.
Brüchig, a., фръптѕ̆, фръптѕросѕ̆, сѕрпатѕ̆, сѕрпъцiосѕ̆; крецѕ̆, ꙟndoiтѕ̆; бълтосѕ̆, мъръстiносѕ̆.
Bruchkraut, n., ерniарiъ, бѕрѕiанъ de сѕрпатѕ̆.
Bruchpflaster, n., ембластрѕ de сѕрпатѕ̆.
Bruchschiene, f., скъndѕрiцъ пентрѕ фръптѕрï (de òce).
Bruchsilber, n., арцiнтѕ̆ de топiтѕ̆.
Bruchschneider, m., оперъторïѕ de сѕрпътѕръ, в. Brucharzt.
Bruchschnitt, m., inчiсiѕне de сѕрпътѕръ.
Bruchstein, m., пéтръ de minъ.
Bruchstück, n., фръгмънтѕ̆, фръптѕръ.
Brüchte, f., глóбъ ꙟн банï, amandъ.
Brüchten, v., глобескѕ̆ ꙟн банï.
Brückchen, n., подiшорïѕ, подiцъ.
Brücke, f., подѕ̆, понте; fliegende —, понте сборънте; eine — schlagen, факѕ̆ подѕ̆; eine — abbrechen, стрiкѕ̆ подѕл; dem Feinde eine goldene — bauen, а deскide dрѕмѕ̆ ла inimiкѕл фѕцiнте; einem die — treten, мъ інтересезѕ̆ пентрѕ чiнева.
Brücken, v., факѕ̆ подѕ̆; провъzѕ̆ кѕ подѕ̆.
Brückenamt, n., деспърцемънтѕл de подѕрï (офiчiѕ̆).
Brückenbalken, m., грindъ de подѕ̆.
Brückenbau, m., констрѕццiѕне de подѕрï, артеа de а констрѕi подѕрï.
Brückenbogen, m., аркѕ̆, болтъ de понте.

Brückenboot, n., лѫнтре de подѫ, лѫнтре пе каре се констрѫъ понтонѫ песте ѫнѫ рѫѫ.
Brückengeländer, n., браце, партаклѫкѫ (че се факѫ пе марцінеа понтеї ка съ нѫ казъ чінева).
Brückengeld, n., подърітѫ, ванії че се даѫ ла подѫ пентрѫ трекѫтѫ.
Brückenjoch, n., пърішіѫ, жѫгѫ de подѫ.
Brückenkopf, m., капѫ de подѫ, апъръторїѫ, скѫтѫ de подѫ.
Brückenlehne, f., в. Brückengeländer.
Brückenpfeiler, m., піластрѫ, пічїорѫ de подѫ.
Brückenschanze, f., шанцѫ, съпътѫръ de скѫтітѫ подѫл.
Brückenschiff, n., в. Brückenboot.
Brückenschreiber, m., ватешѫ de подѫ.
Brückenzoll, m., ватъ, dape de подѫ, в. Brückengeld.
Brückenzolleinnehmer, m., ватешѫ de подѫ.
Brückung, f., подітѫръ, подéлъ, de стаѫлѫ.
Brudel, m., абѫре; фербътѫръ ꙟн клокотѫ, ꙟн колкъітѫ.
Brudeln, колкъеште (апа фербъndѫ).
Bruder, m., фрате; leibliche —, фрате бѫнѫ, фрате церманѫ din ачелашї татъ ші ачееашї матъ; mein jüngerer Bruder, фрателе челѫ маї мікѫ; Brüder von einem Vater oder einer Mutter, фрацї вітрецї, саѫ фрацї бѫнї нѫмаї dѫпъ татъ саѫ мѫмъ; wie Brüder mit einander leben, тръіескѫ ка фрацїї, тръіескѫ фръцеште, ꙟн фръцієтате; ein lustiger —, омѫ жовіале, омѫ de петречере; gleiche Brüder gleiche Kappen, кѫм е сакѫ аша е ші петекѫ, кѫм е съптѫ ші тъмѫїа.
Brüderchen, n., фръціорѫ.
Brüdergemeinde, f., сочієтатеа реліціòсъ а Херпхѫтерілорѫ.
Bruderherz, n., інімъ de фрате, інімъ сінчеръ, кѫратъ.
Bruderkind, n., непотѫ, непóтъ de фрате.
Bruderkirche, f., бісеріка херпхѫтеріанъ.
Bruderkuß, m., сърѫтатѫ фръцескѫ.
Brüderlich, a. ші ad., фръцескѫ, фръціпеѫ.
Brüderlichkeit, f., фръцієтате.
Bruderliebe, f., амóре фръцéскъ.
Brudermord, m., фратечідіѫ, оморѫ de фрате.
Brudermörder, m., фратечідъ, ѫчігъторїѫ de фрате.
Bruderschaft, f., фръцінътате, фръцієтате; кътъръzіъ; geistliche —, конфръцієтате; — mit einander machen, а се ꙟнфръці, а фратерніza.
Brudersſohn, m., непотѫ de фрате.
Bruderstochter, f., непóтъ de фрате.
Brudersweib, n., кѫмпатъ.
Brudertreue, f., кредінцъ фръцéскъ.
Brühe, f., zamъ; сосѫ; eine lange — über etwas machen, а ціне ѫнѫ діскѫрсѫ лѫнгѫ деспре чева; eine alte Henne gibt eine gute —, о гъінъ бътрънъ фаче zama бѫнъ; in der — stecken lassen, пъръсескѫ пе чінева ꙟн пороїѫ, ла некаzѫ.
Brühen, v., опърескѫ.
Brühfaß, n., васѫ de опърітѫ.
Brühfutter, n., нѫтрецїѫ опърітѫ (лътѫрї; търѫцъ).
Brühheiß, —warm, a. ші ad., фербінте de оперітѫ, фербінте ꙟн кропѫ, фербінте колкъіторїѫ.
Brühkessel, m., казанѫ.
Brühl, m., бълтішїѫ, арінішїѫ.
Brühnäpfchen, n., тасъ de сосѫ.
Brühwasser, n., апъ de опърітѫ.
Brüllen, v., рѫцеште, раце, ръкнеште, мѫцеште (леѫл, боѫл шчл.).
Brüllochs, m., таѫрѫ.
Brummbär, —bart, —kater, m., мортъіторїѫ, омѫ ѫрсѫсѫ.
Brummbaß, m., бомбардъ (цавъ de органе че дъ басѫ бомбъніторїѫ).
Brummeisen, n., дръмбъ.
Brummeln, v., мѫрмѫрѫ.
Brummen, v., мѫрмѫрѫ, бомбънескѫ, сбърпъескѫ.
Brummer, m., таѫрѫ (бѫхаїѫ); кóрдъ de басѫ; бомбардъ.
Brummig, Brummicht, a. ші ad., мѫрмѫросѫ; ѫрсѫсѫ.

Brummkreisel, m., пріспелъ, сфърлéзъ, свърпъітóре.
Brummochs, m., таврѣ; топтѣ, пътъръѣ (omѣ).
Brummvogel, m., колібрі (пасере мікъ).
Brunelle, f., бріпòлъ, прѫпъ ѫскатъ че віне din Brignol, орашѣ ꙟп Франца.
Brünett, a., брѫпетѣ, пегріцїосѣ.
Brünette, f., брѫпетъ, фемее пегріцїòсъ.
Brunft, f., коітѫръ de червї.
Brunften, v., се коіеште (червѫл).
Brunftzeit, f., тімпѣ de коітѣ (ꙟптре червї).
Brunireisen, n., Brunirstahl, m., інстрѫмъптѣ de лѫстрѫітѣ.
Bruniren, v., лѫстрѫескѣ, поліескѣ.
Brunnen, m., фонтъпъ, пѫцїѫ, есвор; meine Hoffnung ist in den — gefallen, мї амѣ пердѫтѣ спераnца; —trinken, den — gebrauchen, факѣ кѫръ de апъ; Wasser in den — tragen, дѫкѣ апъ ꙟп дѫпъре, факѣ лѫкрѫ de прісосѣ.
Brunnenader, f., въпъ de апъ, въпъ de фонтъпъ.
Brunnenanstalt, в. Badeanstalt.
Brunnenarzt, m., medікѣ (докторе) de бъї.
Brunnenbecken, n., васіпѣ, ресервъторїѫ de фонтъпъ.
Brunnenbohrer, m., сфределѣ de фонтъпї.
Brunnencur, f., кѫръ de апъ мінерале.
Brunneneimer, m., вадръ, гълéтъ, чїѫтѫръ de фонтъпъ.
Brunnenfeger, Brunnenräumer, m., кѫръцїторїѫ de фонтъпї.
Brunnengebrauch, в. Brunnencur.
Brunnengräber, m., фонтъпарїѫ.
Brunnengast, m., òспетѣ de бъї.
Brunnengeländer, n., Brunnenkranz, m., гардѣ, ꙟпгръдітѫръ de пѫцїѣ, партаклѫкѣ.
Brunnenhahn, —zapfen, m., чепѣ de фонтъпъ.
Brunnenkasten, в. Brunnenbecken.
Brunnenkresse, f., пъстѫрелѣ, бръпкѫцъ.
Brunnenmeister, m., фонтъпарїѫ.
Brunnenort, m., локѣ ѫnde се афлъ апе мінерале.
Brunnenquell, m., есворѣ de пѫцїѣ.
Brunnenrad, n., рòтъ de пѫцїѣ.
Brunnenröhre, f., цéвъ de фонтъпъ.
Brunnensalz, n., саре de фонтъпъ, скóсъ din апъ мінерале.
Brunnenschrank, m., гісделе, ꙟпгръдітѫръ de пѫцїѣ.
Brunnenschwengel, m., кѫмпъпъ de пѫцїѣ.
Brunnensäule, f., фѫркъ de кѫмпъпъ ла пѫцїѣ.
Brunnenseil, n., фѫпе de гълéтъ.
Brunnenwasser, n., апъ de пѫцїѣ, — de фонтъпъ.
Brunnenzeit, f., тімпѣ de бъї.
Brunnenziegel, m., къръмідъ de zідітѣ фонтъпї.
Brunst, f., ардòре, флакъръ, пасіѫпе аппрінсъ (спре коітѫръ); інчендіѣ, аппрindере.
Brünstig, a. ші ad., арzінте, фербінте.
Brünstigkeit, f., арzіме, фербінцéлъ, ꙟпфокъцїѫпе.
Brunstzeit, в. Brunftzeit.
Brunzen, v., мъ пішѣ.
Brunzer, m., пішоткъ, каре се пішъ пе мінѫтѣ.
Brunzicht, a., пішецїосѣ.
Brunzglas, —gefäß, n., —topf, m., òлъ de пішатѣ.
Brüsk, a. ші ad., ръпеде, іѫте; спѫлвератѣ; аспрѫ.
Brüskiren, v., траттезѣ аспрѫ (пе чінева), мъ рестескѣ (кътре чінева).
Brust, f., пептѣ; сѫпѣ; цїцъ; пептарїѫ; інімъ; — an — stoßen, даѣ пептѣ кѫ пептѣ; einem Kinde die — geben, даѣ цїцъ ѫпѫї копілѣ; von der — entwöhnen, ꙟпцеркѣ; einen an die — drücken, а стрѫпце ла інімъ пе чінева; sich in die — werfen, а се ꙟпгѫмфа.
Brustader, f., въпа мамелъ, въпа торачікъ.
Brustarzenei, f., medічінъ пепторарь.
Brustbeere, f., ziziфъ.

Brustbein, n., осъл пепторарe; (an.) стернъ.
Brustbeschwerde, f.. греътате de пептъ.
Brustbild, n., бъстъ, статъъ dела пептъ ѫн съсъ.
Brustblatt, n., в. Brustriemen.
Brustbohrer, m., сфреdелъ че се сфорцъ къ пептъл.
Brustbret, n., dіскъ пептарїъ къ каре се спріжіпеште сфреdелъ ѫн пептъл.
Brüstchen, n., пептъцїъ; цїцішòре; пептарїъ (вестмънтъ).
Brüsten, sich, v., мъ лъъdърескъ; мъ ѫнфлъ, мъ ѫнгъмфъ; мъ ръцоескъ.
Brustentzündung, f., інфлъмъцїъне, аппрінzътъръ de пептъ (плъмънї).
Brustfell, n., diафрагмъ.
Brustfieber, n., фрігърї пепторарe (астматіче, плъмънарї).
Brustfinne, f., аріпіóръ пепторарь (ла пеште).
Brustfleck, m., пептарїъ; тъбларїъ (шорцъ).
Brustflosse, в. Brustfinne.
Brustgang, m., (anат.) кondъптъ торахікъ.
Brustgeschwür, n., ъмпіемъ, коптъръ de пептъ; оперъцїъпеа ачестеї бетежелї.
Brustharnisch, m., zea пепторарь.
Brusthöhle, f., (anат.) кошъл пептълъї.
Brustholz, n., пептарїъ, лемнъ пе каре (ла лъкръ) се pazімъ чінева къ пептъл, в. Brustbret.
Brusthonig, m., мїере de пептъ, medічінъ къ мїере пептръ пептъ.
Brustkette, f., опріторї (хамъ).
Brustknochen, m., в. Brustbein.
Brustkrankheit, f., dъpepe de пептъ, бетежéлъ de плъмънї; mit einer — behaftet, офтікосъ.
Brustlatz, m., кърпъцъ; къмъшіцъ (кемісеттъ); вестъ, пептарїъ.
Brustleder, n., (кълц.) тъбларїъ.
Brustlehne, —mauer, f., pezъмъторїъ; мъръ de съб ферéстръ; партаклъкъ (ла понте, скаръ шчл.).
Brustleier, f., в. Brustbohrer.
Brustmilch, f., емълсіъне пепторарь.
Brustmittel, n., в. Brustarzenei.
Brustmuskel, f., мъскълъ пепторарь.
Brustpelz, m., пептарїъ.
Brustpulver, n., пълвере пепторарь.
Brustreinigend, a. ші ad., къръцїторїъ de пептъ.
Brustriemen, m., пептарїъ (de хамърї), прéсънъ, пресъръ (ла шеа).
Brustsaft, m., съкъ, сіропъ de пептъ.
Brustschild, n., скътъ, еціdъ.
Brustschleier, m., вълъ пепторарь, факіолъ, къ каре кълъгъріцеле католіче ѫшї аккоперъ пептъл.
Brustschmerz, m., dъpepe de пептъ.
Brustschnupfen, m., катарь пепторарь, тъсъ катарарь.
Bruststreifen, в. Busenstreifen.
Bruststück, n., (мъч.) карне de пептъ; бъстъ; (ѫн скрімъ) пептарь de пеле къптъшітъ.
Brustthee, m., теeїъ, чéїъ пепторарь.
Brusttuch, n., —wams, m., в. Brustlatz.
Brüstung, в. Brustlehne.
Brustwarze, f., сфъркъл цїцеї.
Brustwassersucht, f., idропікъ пепторарь.
Brustweh, n., ваїетъ de пептъ, в. Brustschmerz ші Brustkrankheit.
Brustwehr, f., (форт.) парапептъ, пропептъ (мъръ, пърете, апъръторїъ).
Brustwerk, n., пептъл органелор, саъ ачеа парте а ачестора че стъ фацъ къ оргъпістъ; пептъ, сѫпъ.
Brustwirbel, m., (anат.) вертебреле, ѫнкеїетъріле спінъреї.
Brustwurzel, f., анцелікъ (плъптъ).
Brut, f., клочітъръ; пъітъръ; die Henne ist in der —, гъіна клочеште; — der Fische, ікре, пештішїорї; — der Bienen, роїъ; gottlose —, семінцъ блестематъ.
Brutal, a. ші ad., бръталъ; кръdъ; сілбатікъ; пекълтіватъ, можікосъ.
Brutalität, f., бръталітате, можічіъ.
Brutbiene, в. Drohne.
Brütei, n., оъ клочітъ; оъ de клочітъ.
Brüten, v., клоческъ; макінеzъ, плъпъескъ (вр'ъпъ ръъ).
Brüten, n., клочітъръ; макінъцїъне.
Bruthenne, f., клошкъ.
Brütig, a., eine brütige Henne, гъінъ клочітóре; ein brütiges Ei, оъ клочітъ, саъ de клочітъ.

Brütkäfig, m., котецȣ̆, ковергъ de клочітȣ̆.
Brütofen, m., кȣпторїȣ de клочітȣ̆ (мъіестрітȣ̆).
Brutto, n., брȣтȣ̆, (kom.) оппȣсȣ̆ ла нетто; —gewicht, пondepe брȣтъ, греȣтатеа мърфȣрілор ꙟмпреȣнъ кȣ лъzіле, пънzа шчл.; —einkommen, ꙟнтратъ, венітȣ̆ брȣтȣ̆, венітȣ̆ din каре нȣ с'аȣ̆ скъzȣтȣ̆ келтȣїеліле.
Bruttovermögen, n., авере брȣтъ; ad., авере din каре нȣ съптȣ̆ скъzȣте даторііле.
Brützeit, f., тімпȣл клочітȣреї.
Brutzwiebel, m., че́пъ колцітъ, крескȣтъ.
Bst! interj., пст!
Bubbern, v., бȣбȣескȣ̆, dȣdȣескȣ̆, вȣȣескȣ̆.
Bube, m., бъїатȣ̆; бъїецоїȣ; пȣцоїȣ; бірбантȣ̆, стрепгарїȣ (краіȣ̆); (ꙟн карт.) валетȣ̆.
Buben, v., стрепгърескȣ̆; — und huren, а стрепгърі ші кȣрвъсърі.
Bubenstreich, —stück, m., Buberei, f., бірбанцїъ, стрепгъріъ, (країлѫкȣ̆); блестемъцїъ.
Bübisch, a. ші ad., бірбантȣ̆, стрепгарїȣ, блестематȣ̆.
Bubonen, f. pl., бȣбо̀не.
Buccinit, m., бȣчінітȣ̆ (фелȣ̆ de скоїкъ ꙟмпетрітъ).
Bucentaur, m., бȣчентаȣрȣ̆ (чентаȣрȣ̆ din мітол.); пȣмеле коръбіеї, пе каре се пȣпеа доцеа de Венеціа кънd се кȣпȣпа кȣ мареа.
Buch, n., карте, волȣмȣ̆; kondікъ; концȣ̆; zu Buche tragen, а ꙟмпротокола, ꙟнреціcтра; — halten, а dȣче корреспondінца; wie ein — reden, а ворві ка din карте.
Buchadel, в. Briefadel.
Buchampfer, m., мъкрішїȣ фъцескȣ̆.
Buchbinder, m., легъторїȣ de кърцї.
Buchbinderei, f., легъторіъ de кърцї.
Buchbinderhandwerk, n., мъїестріе de а лега кърцї.
Buchbinderhobel, m., целъȣ̆ de рътеzатȣ̆ кърцї.
Buchdrucker, m., тіпографȣ̆.
Buchdruckerballen, в. Druckerballen.
Buchdruckerei, f., тіпографіъ.
Buchdruckerkreuz, n., ꙟнтінzъто́ре, крȣче пе каре се ꙟнтіndȣ̆ ко́леле ка съ се ȣсȣче.
Buchdruckerkunst, f., арта тіпографікъ.
Buchdruckerpresse, f., прессъ, те́скȣ̆.
Buchdruckerschwärze, f., негралъ de тіпографіъ.
Buchdruckerstock, m., вінетъ, (флорї съпате ꙟн лемнȣ̆ аȣ̆ металȣ̆ пентрȣ орнатȣл кърцілор тіпъріnde).
Buche, Büche, f., Buchbaum, m., фагȣ̆ (арборе).
Bucheichel, —ecker, f., жірȣ̆ (семінцъ de фагȣ̆).
Büchelchen, n., къртічікъ.
Buchen, v., (kom.) петрекȣ̆, скріȣ̆ ꙟн карте, ꙟн kondікъ.
Büchen, a. ші ad., de фагȣ̆ (лемн.)
Buchenholz, n., лемнȣ̆ de фагȣ̆.
Buchenland, n., фъцетȣ̆.
Buchenraupe, f., omidъ de фагȣ̆.
Bücheraufseher, m., бібліотекарїȣ.
Bücherbeschreiber, m., бібліографȣ̆.
Bücherbret, n., поліцъ de кърцї.
Bücherdieb, m., плаціаторїȣ.
Bücherfreund, m., бібліофілȣ̆, іȣбіторїȣ de кърцї.
Büchergestell, n., стелаціȣ de кърцї.
Bücherhandel, m., негоціȣ de кърцї.
Bücherkenner, m., кȣноскъторїȣ de кърцї.
Bücherkenntniß, f., бібліографіъ, кȣноштінцъ de кърцї.
Bücherlaus, f., моліъ de кърцї.
Büchernarr, m., бібліоманȣ̆.
Bücherregal, в. Büchergestell.
Bücherrichter, m., ченсорȣ̆.
Büchersaal, m., бібліотекъ.
Büchersammlung, f., коллеццїȣне de кърцї; бібліотекъ.
Bücherschrank, m., артарїȣ, dȣлапȣ̆ de кърцї.
Büchersprache, f., лімбъ кȣратъ, лімба скріптȣреї, а кърцілор, а ꙟнвъцацілор.
Büchersucht, f., бібліоманіъ.
Büchertrödel, m., негоцȣ̆ кȣ кърцї векї.
Büchertrödler, m., вънzъторїȣ de кърцї векї.

Bücherverzeichniß, n., каталогȣ de кърцї.
Büchervorrath, m., коллеццїȣне de кърцї, бібліотекъ.
Bücherwesen, n., літератȣръ.
Bücherwurm, m., верме, моліъ de кърцї; omȣ каре ꙟшї петрече zілеле чітindȣ мереȣ ла кърцї.
Bücherwuth, в. Büchersucht.
Buchesche, f., фрасінȣ сілбатікȣ.
Buchfink, m., піцігоїȣ de фагȣ.
Buchführer, в. Buchhalter.
Buchführung, в. Buchhalterei.
Buchgläubiger, m., кірографарїȣ, в. Chirographar.
Buchhalten, n., в. Buchhaltung.
Buchhalter, m., конторістȣ, цііторїȣ de кondiче, de катастіше, de реџістре, de сокотелї.
Buchhalterei, f., арта de a цінеа катастішеле, артеа de a dȣче контȣріле; конторіъ; бȣроȣ.
Buchhaltung, f., цінере, dȣчере de катастіше; einfache —, скріптȣръ сімплъ; doppelte —, italienische —, скріптȣръ dȣплъ (dopia scritturazione); die doppelte — führen, цінȣ катастішеле ꙟн партіdъ dȣплъ.
Buchhandel, m., негоцїȣ de кърцї.
Buchhändler, m., къртȣрарїȣ, лібрарїȣ, негоціторїȣ de кърцї.
Buchhandlung, f., къртȣръріъ, негоціторіъ кȣ кърцї.
Buchladen, m., лібръріъ, болтъ de кърцї.
Buchmast, f., ꙟнгръшетȣръ (de порчї) кȣ жірȣ.
Buchs, Buchsbaum, m., чімішірȣ, мерішїорȣ (арборелȣ).
Buchsbäumen, a., de чімішірȣ (лемнȣ).
Buchschuld, f., даторіъ de катастіхȣ; даторіъ фъкȣтъ ла ȣн негоціторїȣ пе креdітȣ ші трекȣтъ ꙟн кondікъ.
Büchse, f., скатȣлъ, кȣтіъ; пȣшкъ; каравінъ; gezogene —, пȣшкъ гінтȣітъ.
Büchsen, v., трагȣ кȣ пȣшка.
Büchsenbohrer, m., сфреdелȣ de гъȣрітȣ каравіне.
Büchsenfutter, n., токȣ de каравінъ.
Büchsengeld, n., банї de кȣтіъ (чершіторештї).
Büchsenkugel, n., глонцȣ de каравінъ.
Büchsenkunst, f., мъїестріа de a фаче пȣштї.
Büchsenlauf, m,, цéвъ de пȣшкъ.
Büchsenmacher, m., каравінарїȣ, фъкъторїȣ de пȣштї.
Büchsenmeister, m., канонірȣ, тȣнарȣ, артілерістȣ.
Büchsenpulver, n., пȣлбере фінъ.
Büchsenschaft, m., патȣ de пȣшкъ.
Büchsenschäfter, m., маістерȣ de патȣрї de пȣшкъ.
Büchsenschmied, в. Büchsenmacher.
Büchsenschuß, m., пȣшкътȣръ; einen — weit, кът бате пȣшка.
Büchsenschütz, m., каравінарїȣ (плъіашїȣ, солdатȣ).
Büchsenspanner, m., вънъторїȣ ȣмплъторȣ de пȣштї; кеїъ (de ꙟнкорdатȣ кокошїȣ).
Buchstabe, m., літеръ; große —, літеръ капіталъ; Anfangs—, літеръ ініціалъ, саȣ нȣмаї ініціала; nach dem Buchstaben, ꙟн сенсȣ літералȣ.
Buchstäbeln, v., мъ цінȣ de сенсȣ літералȣ.
Buchstabenfolge, f., ordine алфабетікъ.
Buchstabenräthsel, n., логогріфȣ, шарadъ, гѫчітȣръ ꙟн літере.
Buchstabenrechnung, f., алџебръ, калкȣлȣ кȣ літере.
Buchstabenspiel, n., Buchstabenversetzung, f., метатесъ, анаграмъ.
Buchstabiren, v., сілабеzȣ.
Buchstäblich, a. ші ad., літералȣ, dȣпъ літеръ (сенсȣ); — übersetzen, традȣкȣ din літеръ ꙟн літеръ, — літералемънте.
Bucht, f., сінȣ (de маре).
Buchtitel, m., тітȣл de карте.
Buchwald, m., фъџетȣ, пъdȣре, сілвъ de фаџї.
Buchweizen, m., хріскъ.
Buckel, m., гібъ, гобъ; einem den — waschen, a фрека (a бате) пе чінева; sich einen — lachen, a лешіна de рѫсȣ.
Buckelig, a. ші ad., гібосȣ; sich — lachen, a се стріка de рѫсȣ.
Buckelochs, m., бісон, спечіе de боȣ, ꙟн Америка септентріонаре.

Bücken, ſich, v., мъ ɲлекінъ, ɲлкінъ; мъ плекъ; мъ мікшорезъ, вмілескъ; ſich bis zur Erde —, а се ɲлкіна пънъ ла пътънтъ; ſich — um einem Schuß auszuweichen, мъ пітълъ dinaintea вълї глонцъ.

Bückling, m., ɲлкінъцїоне, комплімънтъ, реверінцъ; мътапіъ.

Buchling, m., херінгъ, ціръ сератъ ші свънтатъ.

Bude, f., волтіцъ; баракъ; късоцъ (шатръ) de скъндърї.

Budenmann, m., летпарїъ каре фаче ші десфаче волтіцеле (de скъндърї) пе ла търгърї.

Budenzinß, m., кіріъ de шатре.

Budget, n., бюцетъ.

Budtheil, n., авере мішкъторе а церанълъї.

Büffel, m., біволъ.

Büffelei, f., лаборе греъ.

Büffelfleiſch, n., карне de біволъ.

Büffelhaut, f., пеле de біволъ.

Büffelkalb, n., пъїв, віцелъ de біволъ (малакъ).

Büffelkuh, f., біволіцъ.

Büffelleder, n., в. Büffelhaut.

Büffeln, v., лъкръ ка ун біволъ, дъкъ грея.

Buffet, (zi: бюфе́), n., артарїъ, дълапъ.

Bug, m., плекътъръ, кървътъръ, ɲлковъітъръ, гърбовітъръ; спатъ (de вой, de осе); (mar.) проръ, партеа dinainte a коръбіеї.

Bugader, f., вепъ de спатъ.

Buganker, m., анкіра прореї.

Bügel, m., кокърлъ; скаръ (de шеа); тортъ, мънъшъ (ла кошаркъ); — am Degen, стражъ (ла мънаръ спадеї); гънжъ (de пеле); колакъ (de фънїї); черкъ (de феръ тъблітъ); aus dem — kommen, пердъ скъріле; mit kurzen Bügeln reiten, кълъреск къ скърї скъртате.

Bügeleiſen, n., феръ de кълкатъ, феръ de dectincъ (пънzетърї, вестминте).

Bügelfeſt, a., цепънъ ɲл скърї.

Bügelgarn, n., пласъ de пасърї.

Bügellos, a. ші ad., дескъратъ, фъръ скърї; — werden, перде скъріле.

Bügeln, v., калкъ, dectindъ (къ феръл къцъшї шчл.).

Bügelriem, m., кърéоъ de скаръ.

Bügelſtahl, m., лімба, inima, ферълъї de кълкатъ.

Buglahm, a. ші ad., спетітъ (калъ).

Buglähme, f., } спетіре, спетіBugſchwinden, n., } търъ.

Buglieger, m., (mar.) прорарїъ.

Bugſirboot, n., коравіъ пентръ реторкатъ.

Bugſiren, v., (mar.) бъксезъ, реторкезъ, трагъ ɲл портъ о коравіъ къ ажъторъл вне'а саъ a маї мълтора маї мічї ɲл контра апеї.

Bugſirtau, n., фъне de реторкатъ.

Bugſtück, n., спатъ (карне); (mar.) тънъ de проръ.

Bühel, m., (векїв) колнікъ, дéлъ, дъмбъ.

Buhldirne, f., кървъ.

Buhle, m. ші f., амантъ, амантъ; цїіторїъ, цїіторе; кърварїъ, кървъ.

Buhlen, v., um ein Frauenzimmer —, факъ кърте, вмблъ дънъ о фемее; mit einer —, амъ de a фаче къ о фатъ; um ein Amt —, мъ батъ дънъ унъ постъ.

Buhler, m., къртісанъ, галантъ, амантъ, чічісвеъ, цїіторїъ; кърварїъ.

Buhlerei, f., кокетъріъ, галантъріъ.

Buhlerin, f., къртісанъ, амантъ, кокетъ, цїіторе; кървъ.

Buhleriſch, a., аморосъ, галантъ, кокетъ.

Buhlin, f., амантъ.

Buhlſchaft, в. Buhlerei.

Buhlſchweſter, f., соръ de патъ, цїіторе.

Bühne, f., (ɲл четъцїле марїне цермане) кортеїв, локъ спацїосъ ɲл каре се цїне марфа десбаркатъ пънъ се багъ прін магазінї; кеїв.

Bühne, f., трібънъ; Blut—, ешаподъ; театръ, шепъ; катедръ; стелажїв.

Bühnen, v., подескъ, ɲнтъблескъ, къптъшескъ (къ скъндърї).

Bühnenbekleidung, f., декоръцїѹне de счепъ.
Bühnendichter, m., поетѹ dрamaтікѹ.
Buhnengeld, n., кортеітѹ, баніі че се плътескѹ пептрѹ цінѹтѹл търфеї ѧп кортеїѹ, в. Buhne.
Bühnenheld, m., ероѹл ѹпеї бѹкъцї театрале.
Bühnenmalerei, в. Dekorationsmalerei.
Bühnenmeister, m., (теат.) макіністѹ; (мар.) вегїеторїѹ песте марфа десбаркатъ.
Bühnenstück, n., бѹкатъ, піесъ de театрѹ.
Bühnenverzierung, f., декоръцїѹне de театрѹ.
Bühnenwand, f., кѹлісъ, пърете de счепъ.
Bühnenwerk, n., счепърітѹ, машінърітѹл театрѹлѹї.
Buhu, m., в. Uhu.
Bukolisch, a. ші ad., бѹколікѹ.
Bulbe, f., бѹлбѹ, чепѹцъ.
Bulbig, a. ші ad., бѹлбосѹ, чепосѹ.
Bulle, Bullochs, m., таѹрѹ.
Bulle, f., бѹлъ; goldene —, бѹлъ de аѹрѹ; флашъ.
Bullenbeißer, m., dогѹ, zъвodѹ, dѹлъѹ, къпе маре de мъчеларї.
Bullenkalb, m., віцелѹ (Ochsenkalb).
Bullensammlung, f., коллеццїѹне de бѹле.
Bulletin, n., бѹлетінѹ, жѹрнарїѹ.
Buhwurz, в. Wolfskirsche.
Bums, interj., бѹфѹ! тропк! еакъ'л ла пъмънтѹ!
Bumsen, v., тропкъїескѹ къzжndѹ.
Bund, m., легътѹръ, фашъ, бржѹ; лігъ, аліанцъ, конфеdеръцїѹне; тѹрбанѹ.
Bund, n., мънѹнкїѹ (пѹеле); спопѹ (гржѹ); сарчінъ (ѹскътѹрї, сѹрчеле); легътѹръ (черкѹрї, кеї); ein — Garn; мосорѹ (тортѹ); ein — Haare auf dem Kopfe, моцокѹ (моцѹ) шчл.
Bundbruch, m., рѹптѹръ de аліанцъ.
Bundbrüchig, a. ші ad., кълкъторѹ de аліанцъ.
Bündchen, Bündel, n., легътѹрікъ, пакетащїѹ.
Bündelweise, ad., кѹ пакетѹ, кѹ легътѹра.
Bundesgenoß, m., аліатѹ, конфеdератѹ.
Bundesglied, n., мембрѹ ал конфеdеръцїѹнеї.
Bundeslade, f., арка, секрїѹл (лаdа) лецеї а тестамънтѹлѹї (ла жѹdеї).
Bundesmäßig. a. ші ad., феdератівѹ.
Bundesstaat, m., статѹ феdератівѹ; Bundesstaaten, статѹрї конфеdерате.
Bundesstadt, f., четате а конфеdеръцїѹнеї; четате аліатъ.
Bundestag, m., dіетъ, adѹнанцъ а конфеdерацїлор.
Bundesverein, m., ѹніѹне, конфеdеръцїѹне.
Bundesverfassung, f., констітѹцїѹне феdераръ.
Bundesverwandte, в. Bundesgenoß.
Bündig, a. ші ad., легатѹ, скѹртѹ (стілѹ); валідѹ, валаверѹ; цéпънѹ; конвінгъторїѹ; bündige Schreibart, стілѹ стръпсѹ.
Bündigkeit, f., валіdітате, солідітате, форцъ; скѹртіме.
Bündniß, n., легътѹръ, лігъ, алліанцъ, конфеdеръцїѹне; — mit einander machen, а се конфеdера.
Bundsteg, m., (тіп.) деспърцарѹ.
Bundweise, ad., кѹ мънѹнкїѹ, кѹ сарчіна шчл.
Bunge, f., dобъ.
Bungen, v., бате dоба.
Bungensucht, f., idропікъ ла пънтече.
Bunt, a. ші ad., пестріцѹ; въргатѹ; бълцатѹ; варїѹ; аместекатѹ.
Buntfarbig, a. ші ad., варїѹ колоратѹ, пестріцѹ.
Bundfleckig, a. ші ad., пътатѹ, пѹптатѹ.
Bundkohl, m., кѹрекїѹ пестріцѹ.
Bundscheckig, a. ші ad., бълцатѹ, пістріцѹ; тіпсѹ кѹ колорії варії, чїѹdатѹ амместекате; buntscheckiger Rock, вестмънтѹ de арлекінѹ.
Bunzen, m., пѹптарїѹ, прібоїѹ.
Burat, m., бѹратъ (стофъ).
Bürde, f., сарчінъ.
Bureau, n., бїѹроѹ (канцеларіъ); секреторїѹ (масъ de скрісѹ).

Burg, f., кастелѫ, костеїѫ; пъргѫ; die k. Burg zu Wien, палатѫл імперіале.

Burgbann, m., аццінѫтѫл ѫнеї четъцї.

Bürge, m., bade, кезашѫ; респонзъторїѫ; — für einen sein, а фі bade пентрѫ чінева; den Burgen muß man würgen, кезашѫ ештї, плътештї.

Bürgemeister в. Bürgermeister.

Bürgen, v., für einen —, тъ пѫнѫ кезашѫ, респѫндѫ еѫ, даѫ каѫцїѫне еѫ пентрѫ чінева.

Bürger, m., четъцеанѫ (ал ѫнѫї статѫ ліберѫ); —, бѫргърѫ, чіве (локѫіторѫ пърташѫ de дрептѫріле ѫнѫї орашѫ мѫнічіпіѫ).

Bürgeradel, m., патрічіатѫ.

Bürgerbuch, n., кондікъ катаграфікъ а бѫргърілор.

Bürgereid, m., жїѫръмънтѫ чівікѫ.

Bürgerfreund, m., амікѫл попѫлѫлѫї.

Bürgergarde, f., гардъ націоналъ, четъцéнъ.

Bürgergehorsam, m., арестѫ (пентрѫ (бѫргърї).

Bürgergeld, n., бѫргърітѫ, банії пентрѫ пріімітѫ ѫнтре бѫргърї.

Bürgerhauptmann, m., капітанѫ de гардъ четъцéнъ, сѫташїѫ.

Bürgerin, f., четъцéнъ, чівъ, бѫргеръ.

Bürgerkrieg, m., ресвелѫ чівіле.

Bürgerkrone, f., кѫнѫнъ чівікъ.

Bürgerlehn, n., феѫдѫ непобілѫ.

Bürgerlich, a. ші ad., четъцепескѫ; чівікѫ; —e Tracht, портѫ четъцепескѫ; das —e Recht, леці чівіле; eine —e Klage, каѫсъ чівіле (опѫсъ ла каѫса кріміналe); —e Gerichtsbarkeit жѫрісдіццїѫне чівіле.

Bürgerliche, m., плебеѫ.

Bürgermädchen, n., фатъ de бѫргърѫ.

Bürgermeister, m., бѫргместерѫ.

Bürgermeisteramt, n., бѫргместеріъ, оффічїѫ de бѫргместерѫ.

Bürgerpflicht, f., даторінцъ, облегъцїѫне de четъцéнѫ, de чіве.

Bürgerrecht, n., дрітѫ четъцепескѫ; індіценатѫ; ѫмпъмънтенітѫръ.

Bürgerrolle, f., в. Bürgerbuch.

Bürgerschaft, f., бѫргъріме, четъценіме.

Bürgerschule, f., шкóлъ de бѫргърї, шкóлъ секѫндаръ.

Bürgersfrau, f., бѫргърéсъ; четъцéнъ.

Bürgersmann, m., бѫргърѫ, четъцéнѫ.

Bürgersinn, m., чівістѫ.

Bürgersitte, f., датінъ четъценéскъ.

Bürgersoldat, m., гардістѫ.

Bürgerstand, m., бѫргъріcтѫ, пласа бѫргърілор, пласа мезіъ.

Bürgerstolz, m., мъндріъ de бѫргърѫ, de четъцéнѫ.

Bürgertugend, f., віртѫте de четъцéнѫ, чівістѫ.

Bürgerwache, f., гардъ четъцéнъ.

Burgfreiheit, f., аццінѫтѫл ѫнѫї кастелѫ побілѫ.

Burgfriede, m., асілѫ de кастелѫ; аццінѫтѫл ѫнѫї кастелѫ; секѫрітате пѫблікъ; паче de кастелѫ.

Burggericht, n., префеттѫръ de кастелѫ; трібѫналѫ жѫдікъторескѫ аццінънте de ѫнѫ кастелѫ.

Burggraf, m., бѫрграфѫ, конте de кастеїѫ, кастеланѫ; (пѫргарїѫ, пъркълабѫ).

Burggräfin, f., бѫрграфінъ, контесъ de кастеїѫ, кастеланъ.

Burggrafschaft, f., бѫрграфатѫ.

Burghauptmann, } m., къпітанѫ de
Burgherr, } костеїѫ; кастеланѫ, команданте de костеїѫ.

Burgin, f., вадъ, кезашъ.

Burglehen, n., феѫдѫ de кастелѫ.

Burgrichter, m., жѫдіче de кастелѫ.

Burgsaß, —mann, m., локѫіторїѫ, аццінінте de костеїѫ.

Bürgschaft, f., каѫцїѫне, кезъшїъ; гаранцїъ.

Bürgschein, m., білетѫ de каѫцїѫне.

Burgunderwein, m., вінѫ de Боргонѫ.

Burgverließ, n., сѫтеръмѫ de костеїѫ; прінсорїѫ, ѫнкісóре.

Burgvogt, m., жѫдікъторїѫ de трібѫналѫ кастеланѫ; пъркълабѫ, пъзіторїѫ de ѫнкісóре.

Burgwarte, f., ведетъ, тѫрнѫ de кѫстодіъ ѧн костеїѫ.
Burlesk, a. ші ad., бѫрлескѫ, почітѫ, чїѫдатѫ, скімосітѫ.
Bursche, m., бъїатѫ; фечїорѫ; стѫденте (de ѫніверсітате церт.); ѧнвъцъчелѫ; консорте; катерадѫ; сервѫ; пѫцоїѫ; ich werde Ihnen meinen Burschen schicken, ѧцї воїѫ трімітe фечїорѫл (сервѫл) меѫ.
Bürschbüchse, f., карабінъ, пѫшкъ, флінтъ гінтѫітъ.
Bürsche, f., вънаре кѫ пѫшка; freie —, вънаре ліберъ; auf die — gehen, а терце ла вънатѫ.
Bürschen, v., вънезѫ кѫ пѫшка.
Burschenleben, n., віацъ de олтеїѫ, — de флъкъѫ; віацъ de стѫденте.
Burschenschaft, f., лігъ de стѫденцї (ла ѫніверс. церт.)
Burschencomment, (zi: -коman), m., Burschensitte, f., датінъ, норавѫрї de стѫдінте.
Bürschgeld, n., дарѫ de банї (бакшішѫ) че вънъторѫл пріїмеште дела патронѫ пентрѫ фера ѧмпѫшкатъ.
Bürschhund, m., копоѫ, огарѫ, кънe de вънатѫ.
Bürschmeister, m., маістерїѫ вънъторѫ, вегїеторїѫ песте обїентеле de вънатѫ.
Bürschpulver, n., правѫ (ёрбъ), пѫлбере de вънатѫ.
Bürschrohr, n., в. Bürschbüchse.
Bürstchen, n., періѫцъ.
Bürste, f., періъ.
Bürsten, v., перїѫ, штергѫ, кѫръцѫ кѫ періа вестмінтеле.
Bürstenartig, a. ші ad., ка періа, цепосѫ, свърлітѫ, аспрѫ.
Bürstenbinder, —macher, m., періерїѫ, легъторїѫ, фъкъторїѫ de перії.
Bürtig, a. ші ad., (ѧнтребѫінцатѫ ѧн компѫнереа de ворбе) eben—, егалѫ кѫ наштереа, de ачееашї оріцine; в. Gebürtig.
Bürzel, m., кóдъ скѫртъ (кѫт е а чербѫлѫї); кѫрѫ; пѫрцѫ.
Burzelbaum, m., тѫмбъ; einen — machen, мъ даѫ de а тѫмба.
Burzelig, a. ші ad., скѫртѫ ші гросѫ.
Burzeln, v., мъ даѫ de а тѫмба, — песте капѫ, de а кѫрѫ ѧн сѫсѫ; факѫ капітѫмбъ.
Busch, m., тѫфъ; десішїѫ de арборeї; моцѫ (пе капѫ ла пасерї); крéстъ (de пене de коіфѫ); auf den — schlagen, каѫтѫ епѫреле ѧн тѫфъ, піпъїѫ пѫлсѫл, черкѫ.
Buschaffe, m., орангѫтанг.
Buschbaum, m., арборе пітікѫ.
Buschbohne, f., фасоле тѫфóсъ (олóгъ).
Buschen, m., тѫфшіóръ.
Büschel, n., тѫфшіóръ; (деспре флорї) бѫкетѫ, мънѫнкїѫ; (деспре пърѫ маї кѫ сéмъ кънd е ѧн неорънdѫїалъ) чїѫфѫ; моцїѫ.
Büschelartig, a. ші ad., тѫфосѫ.
Büschelerbse, f., мазере тѫфóсъ, чїокѫрóсъ.
Büschelweise, ad., кѫ бѫкетѫ, кѫ тѫфа.
Buschhahn, m., кокошїѫ моцатѫ.
Buschholz, n., тѫфърітѫ, тѫфарї.
Buschicht, a. ші ad., тѫфіѫ.
Buschig, a. ші ad., тѫфосѫ; buschige Bäume, арборї фрѫнzїошї.
Buschklafter, f., стънжінѫ de лемнѫ верde.
Buschklepper, m., хоцѫ de пъdѫре.
Buschmaus, —ratte, f., шòрече, клоцанѫ de тѫфе din Америка.
Buschstreu, f., фрѫнzарїѫ (нѫтрецїѫ de тѫфе ѫскате пентрѫ віте).
Buscht, m., (ла фабрікацїї de хъртіъ) пакетѫ de 182 de колї de кѫрънd фъкѫте ші ѧнсемнате.
Buschweide, f., салче тѫфóсъ, лоzіъ.
Buschwerk, в. Buschholz.
Büse, в. Häringsbüse.
Busen, m., сінѫ, пептѫ, цiце; künstliche —, цiце фалсе; in seinen — greifen, ѧмї даѫ песте гѫръ.
Busenfreund, m., амікѫ ѧнтімѫ.
Busennadel, f., акѫ de пептѫ.
Busenschleife, f., фїонкѫ, nodѫ de панглікъ.
Busenstreif, m., —krause, f., хорбота, фреzа че се пѫне ла гѫра къмешеї, ла бърбацї ла пептѫ, ла фемеї ѧн цїѫрѫл гѫтѫлѫї.
Busentuch, n., кърпъ de пептѫ.
Bußaar, m., бѫzѫ, пасере de фелѫл фалконілор.

Buße, f., пенітінцъ (покъінцъ); amandъ (глòбъ) пеdéпсъ ѧп банї.
Büßen, v., ѧndрептѫ, decdъѹnezѫ; сатісфакѫ; ein Verbrechen —, спълѫ о фъръdелеце; mit Gelde —, тъ глобескѫ кѹ банї; seine Lust —, а'шї ѧndестѹла пофта; Du wirst es noch —, о съ'цї плънцї ѧпкъ пъкатѹл, о съ'цї віъ ѧпкъ акрѹ; oft müssen die Kinder für die Eltern —, adeceopї се ѧптъmплъ къ пърінцїї тънънкъ агѹрідъ, ші копіілор ле стрепеzескѫ dінцїї.
Büßer, m., пенітінте.
Büßerin, f., пенітінте.
Bußfertig, a. ші ad., пенітінте, покъінте.
Bußfertigkeit, f., пенітінцъ, покъінцъ.
Bußgebet, n., рогъцїѹне de покъінцъ.
Bußhard, в. Bußaar.
Bußlied, n., кънтекѫ de пенітінцъ.
Bußpredigt, f., предікъ de пенітінцъ.
Bußtag, m., zi de пенітінцъ.
Bußtext, m., тестѫ асѹпра пенітінцеї ѧптр'ѹнѫ кѹвънтѫ.
Bußthränen, pl., лакръmї de пенітінцъ.
Büßung, f., еспіъцїѹне; пенітінцъ; пеdéпсъ.
Büste, f., бѹстъ.
Butte, (Bütte), f., бѹтікъ; бърбое (пеште).
Büttel, m., біръѫ; апродѫ, dоробантѫ; карпефіче.
Büttelei, f., прінсóре; локашѹл шербіторілор пѹтерацї ла Büttel.
Buttenkorb, m., кошѫ.
Buttenträger, m., хатал, портъторѫ de кошѫ.
Butter, f., ѹнтѫ (de віте); ausgelassene —, ѹнтѫ топітѫ; — machen, батѫ ѹнтѫ.
Butterbämme, f., пъне кѹ ѹнтѫ.
Butterbirn, f., паръ ѹнтòсъ, — тълъїацъ.
Butterblume, f., пъпъdіъ, флòре de ѧпгълбенітѫ ѹнтѹл.
Butterbrezel, f., колъчелѫ, ковріґѫ коптѫ кѹ ѹнтѫ.
Butterbrot, n., пъне ѹнсъ кѹ ѹнтѫ.
Butterbrühe, f., сосѫ албѫ, сосѫ кѹ ѹнтѫ.
Butterbüchse, f., бѹтінікъ кѹ ѹнтѫ.
Butterfaß, n., бѹтінъ, бѹтінеїѹ de аллесѫ ѹнтѫ.
Butterfladen, m., плъчінтъ кѹ ѹнтѫ.
Butterfliege, f., в. Buttervogel ші Molkendieb.
Butterfrau, f., ѹнтърéсъ.
Buttergebackene, n., плъчінтърії, пръжітѹрї кѹ ѹнтѫ.
Buttergelb, a., галбенѫ ка ѹнтѹ.
Butterhändler, —krämer, —mann, m., вънzъторїѹ de ѹнтѫ, ѹнтѹрарїѫ.
Butterhocker, m., —höckin, f., прекѹпецѫ, прекѹпéцъ de ѹнтѫ.
Butterhose, f., ботіцъ кѹ ѹнтѫ.
Butterig, a. ші ad., ѹнтѹосѫ.
Butterkrebs, m., ракѫ пъпърлітѫ.
Butterkuchen, m., коптѹръ кѹ ѹнтѫ.
Buttermarkt, m., піаца ѹnde се вінde ѹнтѫ.
Buttermilch, f., zерѫ de ѹнтѫ.
Buttern, v., алегѫ, батѫ ѹнтѫ.
Butterschnitte, в. Butterbämme.
Butterstämpel, Buttersterl, Butterstiel, m., бътъторїѹ (бъцѹл) de бѹтінъ (ѧп каре се аллеце ѹнтѫ).
Butterstolle, f., фокаче кѹ ѹнтѫ ші оѹъ.
Butterteig, m., алѹатѫ кѹ ѹнтѫ.
Buttertopf, m., òлъ de (цінѹтѫ) ѹнтѫ.
Buttervogel, m., флѹтѹре.
Butterweck, m., тѹртіцъ de ѹнтѫ; фашче de пъне ѹнсъ кѹ ѹнтѫ.
Butterweich, a., mòле ка ѹнтѹ.
Buttner, m., бѹтарїѹ, в. Böttcher.
Butz, Butzen, m., боцѫ; бѹmбѫ, болdѫ; mѹкѫ (de лѹmіпаре); сітбѹрѫ (de (пòme), інітъ, цїцінъ (de бѹбоїѹ).
Butzschere, f., mѹкърї.
Butzkopf, m., делфінѫ орка.
Büvette, n., бѹфетѫ, къmаръ кѹ беѹтѹрї аѫ тънкърї рекорітòре.
Burbaum, в. Buchsbaum.

C.

(Везї ші літеріле K ші Z.)

C, n., а треїа літеръ ѫп алфабетѫл церманѫ.
Cabale, f., кабалъ, макінъцїѫне, інтрігъ; eine — anrichten, орzескѫ о кабалъ.
Cabalenmacher, m., омѫ de кабале, макінъторїѫ, інтрігантѫ, фаццїосѫ.
Cabbala, f., каббалъ, доктрінъ секретъ а жѫdeілор.
Cabaliren, v., кавалеzѫ, факѫ ла кабале.
Cabalist, m., кабалістѫ.
Cabane, f., колібъ, ковергъ; къмаръ de наіъ.
Cabinet, n., кабінетѫ, къмаръ секретъ; колецїѫ de міністрії; камеръ de рарітъцї.
Cabinetsbefehl, m., орdіне de кабінетѫ.
Cabinetsminister, m., міністрѫ de кабінетѫ.
Cabinetsordre, f., в. Cabinetsbefehl.
Cabinetsrath, m., консіліарїѫ de кабінетѫ.
Cabinetssekretär, m., секретарїѫ de кабінетѫ.
Cabinetssiegel, m., сіцілѫ кабінетѫлѫї; сіцілѫ пріватѫ.
Cabinetsstück, n., бѫкатъ de кабінетѫ, верче артефаптѫ demnѫ de цінѫтѫ ѫп кабінетѫ.
Cabiskraut, n., в. Kopfkohl.
Cabriole, f., капріолъ, сърітѫръ капрінъ фъръ каdінцъ.
Cabriolet, n., кабріолетѫ, білéгъ, тръсѫръ бірòтъ.
Cacao, m., какао, фрѫптѫ din каре се фаче чоколата.
Cacaobaum, m., арборе какао.
Cacaobohne, f., бобѫ de какао.
Cacaobutter, f., ѫнтѫ, олеѫ de какао.
Cachectisch, a. ші ad., кахектікѫ.
Cacherie, f., кахессіъ, сфършаніъ.
Cacodämon, m., какоdemon, спірітѫ ръѫ, спірітѫ пекѫратѫ.
Cadaver, m., каdаврѫ, трѫпѫ мортѫ (хоітѫ, стървѫ).
Cadaverös, a. ші ad., каdаверосѫ; пѫтѫросѫ.
Cadenz, f., (мѫс.) каdенцъ.
Cadet, m., каdетѫ.
Cadetencorps, n., корпѫ de каdецї.
Cadetenhaus, n., касъ de каdецї.
Cadi, m., каdі, жѫdекъторїѫ тѫрческѫ.
Caduc, a., (ѫп dірептѫрї) рекъzъторїѫ; das Gut ist — geworden, феѫdѫл рекаdе ла прінчіпе; перdѫтѫ; рѫінатѫ; в. Hinfällig ші Heimfällig.
Caffee, в. Kaffee.
Caffetier, m., кафетарїѫ, кафецїѫ.
Caftan, m., кафтанѫ, вестмънтѫ тѫрческѫ de рангѫ.
Cahier, n., тетраdіѫ.
Cajoliren, v., лінгѫшескѫ, dесмерdѫ.
Cajütte, f., каіѫтъ, къмара къпітанѫлѫї de корабіъ.
Calamank, в. Kalamank.
Calamität, f., каламітате, касѫ фаталѫ, ѫптъмпларе непорочітъ.
Calcant, m., кълкъторїѫ de органе.
Calciniren, v., се калчінъ, се префаче ѫп варѫ.
Calcul, m., калкѫл, сокотéлъ.
Calculator, m., калкѫлъторїѫ; —tion, f., калкѫлъцїѫне; —latur, f., калкѫлътѫръ, оффічіѫ; —iren, v., калкѫлеzѫ.
Calecuter, m., Calecuter Hahn, кѫркапѫ, кокошіѫ de Indії; —ische Henne, кѫркъ.
Calefactor, m., в. Einheizer, Stubenheizer, Aufwärter.
Calfatern в. Kalfatern.
Cälibat, n., челібатѫ.
Caliber, m., калібрѫ, лърцімеа ѫнеї цевї (тѫнѫ, пѫшкъ); гросімеа глонцѫлѫї; von gleichem —, von einem —, de ачелашї калібрѫ.
Calibriren, v., (арт.) калібреzѫ.

Calomel, n., меркѫріѫ сѫбліматѫ.
Calorimeter, m., калоріметрѫ.
Calumniant, m., камлѫмпіаторїѫ.
Calvinismus, m., калвінісмѫ.
Calvinist, m., калвінісмѫ.
Camaldulenser, m., камалдѫл (монакѫ).
Cambialrecht, n., дрептѫ de скімбѫ.
Cambio, m., камбіъ.
Camee, m., камеъ, пе́тръ преціо́съ de маї мѫлте феце.
Camelot, m., камелінѫ, фелѫ de матеріъ de лѫпъ.
Camerad, m., къмърадѫ.
Cameradschaft, f., къмъръзіъ, компаніъ, консорціъ.
Cameral, a., къмърарѫ; —administration, f., administръціѫне de фінанце; —wissenschaft, штіінцъ de фінанце.
Cameralist, m., камералістѫ.
Camisol, n., камісолъ, пептарѫ.
Campagne, f., кампаніъ.
Campescheholz, n., кампешѫ, лемнѫ de Америка кѫ каре се рошескѫ оѫеле.
Campher, m., камфорѫ; mit — machen, камфорезѫ; —baum, арборе камфорѫ; —spiritus, спіртѫ de камфорѫ.
Campiren, v., кампезѫ.
Canaille, f., каналіъ, дрождііле попорѫлѫї.
Canal, m., каналѫ; стръмтòре de маре; — zwischen England und Frankreich, каналѫл Маншѫ.
Canapé, n., канапéа.
Canarienbastard, m., канарїѫ бастардѫ.
Canaster, в. Knaster.
Candelaber, m., канделабрѫ, полікандрѫ.
Candidat, m., кандідатѫ.
Candiren, v., ꙟнзъхърескѫ, аккоперѫ кѫ zахарѫ; candirte Früchte, фрѫпте ꙟнzахарате.
Caneel, Canehl, m., скорцішòръ, в. Zimmet.
Canneliren, v., (арк.) трагѫ дѫнцї, върцї (чѫбѫче).
Canevas, m., каневасѫ.
Cannibalisch, a. ші ad., канібалѫ, антропофагѫ; крѫдѫ, сілбатікѫ.
Canon, m., канонѫ, оръндѫїалъ; леце бісерічéскъ фъкѫтъ de кончілії.
Canonade, f., канонадъ, словоzіре de маї мѫлте тѫнѫрї деодатъ, саѫ ѫнѫл дѫпъ алтѫл.
Canonicat, n., канонікатѫ.
Canonicus, m., канонікѫ.
Canonisch, a. ші ad., канонікѫ; das canonische Recht, канòнеле саѫ дреттѫл бісеріческѫ.
Canonisiren, v., канонісезѫ, трекѫ пе чінева ꙟн каталогѫл сънцілор.
Cantate, f., кантатъ, поемъ фъкѫтъ ка съ се пòтъ кънта.
Cantille, f., фірѫ de аѫрѫ саѫ de арцінтѫ сѫчітѫ, сірмъ.
Canton, m., кантонѫ, цінѫтѫ анѫме ꙟн Елвеціа.
Cantoniren, v., кантонезѫ, (солдаціі) се ашшéзъ ꙟн кѫартіре ꙟнтр'ѫн цінѫтѫ.
Cantor, m., канторѫ, кънтърецѫ, псалтѫ.
Cantorat, n., канторатѫ, кънтъръціъ.
Cantorei, f., канторіъ, локѫінца канторѫлѫї.
Canzellei, в. Kanzellei.
Canzellist, m., канцелістѫ, скрііторїѫ.
Canzon, f., кънтекѫ.
Canzonette, f., кънтекѫцѫ.
Caoutchouc, (zi: кочѫк), m., гѫмі еластікѫ.
Cap, n., капѫ, промонторїѫ (цеог.)
Capable, a. ші ad., капаверѫ.
Capacität, f.; капачітате.
Capellan, m., капланѫ.
Capelle, f., капелъ, параклісѫ.
Capelliren, v., (кім.) кѫпелезѫ, лъмѫрезѫ аѫрѫ саѫ арцінтѫ.
Caper, f., в. Kaper
Capiren, v., кѫпрінде, іа аміnте.
Capitäl, n., капітелѫ de колонъ.
Capital, n., капіталѫ, фондѫ; das ist ein todtes —, ъста е ѫн къпіталѫ мортѫ, п'а дѫче інтересѫ; Capitalien haben, амѫ капіталѫрї; — a. ші ad., капіталѫ, прінчіпалѫ; ein —buchstabe, літеръ капіталъ.
Capitalist, m., капіталістѫ.
Capitän, m., къпітанѫ, сѫташїѫ.
Capitel, n., капѫ (дінтр'о карте);

einem das — lesen, ѧтпровозѫ, чертѫ пе чіпева; капітѫл, adѫnape de канопічї; — halten, a ціnea adѫnape de канопічї; —schluß, хотърѫре, сентінцъ капітѫларе.
Capitelsherr, Capitular, Capitularherr, m., канопікѫ капітѫларїѫ.
Capitulant, m., капітѫлъпте.
Capitulation, f., капітѫлъцїѫne.
Capituliren, v., капітѫлезѫ; траттезѫ, тъ ѧпвоескѫ (кънd тъ предаѫ ѧп ръсвоїѫ).
Capot, a., капотѫ, тарц; ла жокѫл пікетѫ; — machen, съптѫ капотѫ; ad., п'атѫ фъкѫтѫ пічї о леватъ.
Caprice, f., капрічіѫ; тòпе ѧп пѫртаре.
Capriciös, a. ші ad., капрічіосѫ.
Capriciren, v., факѫ капрічії.
Capriole, f., капріолъ; Capriolen machen, a сърі, a сълта; в. Cabriole.
Capsicum, n., піперѫ спаніолескѫ.
Capuciner, m., капѫцінѫ (monакѫ); —kloster, monастіре de капѫцінї.
Caput, a. ші ad., перdѫтѫ, рѫінатѫ; —rock, m., капѫтѫ.
Capuze, f., капѫцѫ, глѫгъ кълѫгъре́скъ.
Carabiner, m., каравінъ, пѫшкъ скѫртъ.
Carabinier, m., кърѫвінарїѫ, арматѫ кѫ каравінъ.
Caraffe, Caraffine, f., карафъ, карафінъ.
Carat, в. Karat.
Caramel, m.. карателѫ, zахарѫ арсѫ.
Caramboliren, v., каратволезѫ (біліарїѫ).
Carbonade, f., (бѫк.) карвонаdъ, фріптѫръ пе грътарїѫ, пе кървѫнї.
Carbunkel, m., карвонкѫл; антраче, бѫбъ, ѫтфлътѫръ гангренòсъ.
Carcer, n., карчере, ѧпкісòре (таї аллесѫ пе ла школї).
Cardamome, f., карdamomъ (плантъ аромaтікъ).
Cardinal, m., карdіналѫ.
Cardinal, a. ші ad., прінчіналѫ, фронтачїѫ.
Cardinalat, n., карdіналатѫ, карdінъціъ, пѫрпѫръ сакръ.
Cardinalbischof, m., епіскопѫ карdіналѫ.
Cardinalcollegium, n., коллецїѫл de карdіналї.
Cardinalhut, m., капелъ de карdіналѫ.
Cardinalzahl, f., пѫтерѫ карdінарѫ.
Cardobenedicten, m., е́рва папеї, е́рвъ сънцітъ.
Caresse, f., decmерdъцїѫne.
Caressiren, v., decmерdѫ, в. Cajoliren.
Carfiol, в. Blumenkohl.
Caricatur, f., карікътѫръ.
Cariös, a. ші ad., каріосѫ; тънкатѫ.
Cariole, f.; кърѫцъ кѫ dóъ рòте.
Cariren, v., a фі ліпсітѫ (de тънкаре).
Carlsd'or, m., Каролінї, аѫрї de аї лѫї Каролѫ.
Carmeliter, m., картелітѫ (monакѫ).
Carmen, n., поетъ.
Carmesin, a., кърмъсіѫ.
Carmin, m., карminѫ, колòре рошіъ.
Carmosiren, carmusiren, v., (ла жѫвеларї) einen Stein —, картосезѫ, ѧтвракѫ ѧп цїѫрѫ о пе́тръ (прецiòсъ) кѫ алтеле таї тічї.
Carneol, m., карнеолѫ (пе́тръ прецiо́съ).
Carneval, m., карнавалѫ.
Carosse, f., каретъ.
Carotte, f., торковѫ; сѫчітѫръ de тїѫтѫп.
Caroussel, n., карѫшелѫ, жокѫ каваларескѫ de ѧптречере ла фѫгъ.
Carré, n., каре́, пътратѫ.
Carreau, (zi: карò), каро (карте de жокѫ).
Carrière, f., каріеръ; локѫ de ѧптречере кѫ каії; кѫрсѫл стелелор, ал віецїї; оффічіѫ; en carrière, ѧп фѫга таре; ein Pferd in — setzen, a da піптенї калѫлѫї ка съ те́ргъ ѧп фѫга таре; — machen, факѫ каріеръ, ѧпаінтезѫ (ѧп постѫрї, рангѫрї).
Cartel, n., картелѫ, білетѫ прін каре се кїатъ ла dѫелѫ; ѧпвоіре ѧптре dóъ партіde інітіче пентрѫ рескѫтпъраpea прінпшілор ѧп ресвелѫ.
Cartesianer, m., картесіанѫ.
Cartesianismus, m., картесіанісмѫ.
Carton, m., картонѫ, такава.
Cartouche, f., картѫшѫ, картаче, фі-

шікъ; кѫtia ѫnde ce цінъ матерій аппрінzътòре.
Cascade, f., каскадъ, в. Wasserfall.
Cartblanche, f., хъртіъ албъ, дмпѫтерінцъ.
Casel, f., каселъ, вестмънтъ de місъ.
Casematte, f., касематъ.
Caserne, f., касарцъ.
Casimir, m., kazimіръ, фелъ de поставъ сѫнціре.
Casino, n., касіno, локъ de adѫнаре пентрѫ конверсъціѫне ші петречере маї повіле.
Cassation, f., касъціѫне, десфііндаре de сèнтінцъ жѫdікъторéскъ шчл.; скòтере din деregъторіъ.
Cassations-Gericht, n., —hof, m., трібѫналъ, кѫрте de късъціѫне.
Casse, f., кассъ; die — führen, цінъ каса (кѫ банї); bei — sein, a авea банї; nicht bei — sein, a nѫ авea банї дп актъ.
Cassen-Bestand, m., стареа кассеї; —buch, kondika кассеї; —schein, білетъ de кассъ.
Casserole, f., кастронъ, тінціръ, тігае de аратъ.
Cassie, f., касіъ (фрѫптъ, дптребѫінцатъ дп medічінъ).
Cassienbaum, m., касіаръ, арѫоре de India.
Cassiren, v., кассezъ, десфііндezъ.
Cassirer, Cassier, m., касіаръ, цііторіѫ de кассъ.
Cassirung, f., касъціѫне, скòтере din dіpегъторіе.
Cassonade, f. каconadъ, zахаръ пѫмаї одатъ рафінатъ.
Castell, n., кастелъ, костеіѫ; —an, m., кастелапъ; —anei, кастелъпіъ; пѫркълъвіъ.
Castorhut, m., капелъ, пълъріъ de касторъ.
Castrat, m., кастратъ, десткаскратъ, скопітъ, жѫгънітъ.
Castriren, v., кастrezъ, десткъскѫpezъ, скопескъ, жѫгънескъ.
Casual, a. ші ad., kazѫалъ, дптъмплъторъ; —ität, kazѫалітате.
Casualrede, f., кѫвънтаре окасіонаре.
Casuar, m., kazѫаръ (стрѫцъ).
Casuist, m., kazѫістъ.
Casuistik, f., kazѫістікъ, парте а теолоцієї че тратézъ деспре nedѫтеріріле конштііцеї.
Cäsur, f., чезѫръ.
Casus, m., (гр.) kazъ.
Catalog, m., каталогъ.
Catarrh, m., гѫтѫраръ, катаръ; mit — beschwert, катаросъ.
Cataster, m., катастрѫ, в. Steuerbuch.
Catastrophe, f., катастрофъ; фіne, дптъмпларе неферічіть.
Causalität, f., kaѫсалітате.
Caustisch, a. ші ad., kaѫстікъ.
Cautel, f., пазъ, прекъціѫне.
Cauterisiren, v., kaѫтерісezъ.
Caution, f., kaѫціѫне.
Cavalcade, f., кавалкадъ, плімвътѫръ помпòсъ a òmenілор пе каїї.
Cavallerie, f., кълъріme; leichte —, кълъріme ѫшòръ; schwere —, кѫірасеріъ, кълъріme греа.
Cavallerist, m., кълърецъ; von der leichten Reiterei, карабінаріѫ, dpaгонъ; von der schweren Reiterei, кѫірасіаріѫ.
Cavalier, m., кавалеръ, цантіломъ, повілъ; бърватъ декоратъ.
Cavent, m., вade, кezашъ, в. Bürge.
Caviar, m., кавіаръ, ікре.
Caviren, v., kaѫціonezъ.
Cedant, m., чедънте, чел че дші дъ дрептѫл алтѫіа.
Ceder, f., Cederbaum, m.; чедрѫ; —harz, чедрінъ, ръшінъ de чедрѫ; —holz, лемнъ de чедрѫ.
Cedern, a., de чедрѫ.
Cediren, v., чедezъ, дмї даѫ дрептѫл меѫ алтѫіа.
Celebriren, v., челебрezъ, сервezъ; Celebrität, f., челебрітате, сербъторіъ; репѫте.
Celle, f., челъ, чіліъ.
Cement, n., четънтъ, верче матеріъ легътòре; (ла тѫрарї) тепчіъ); (дп кіміъ) пѫлвере коroзівъ, кѫрцціторіѫ.
Cementiren, v., чементezъ, (ла тѫр.) тепкѫескъ; (кім.) кѫрецъ аѫръ саѫ арцінтъ.
Cementkupfer, n., аратъ пречіпітатъ.
Cementpulver, n., пѫлвере четънтъторіѫ (спре a кѫрцці аѫръ, арцінтъ).

Cementstahl, m., оцелŭ четъптъторїŭ.
Cementwasser, n., апъ вітріолікъ, апъ четъптъторіъ.
Censiren, v., ченсȣрезŭ; черкŭ; Censor, m., ченсорŭ; Censur, f., ченсȣръ; einem Buche die Censur ertheilen, даŭ воіъ а се тіпъpі о карте.
Census, m., ченсŭ, dажdіъ анȣалъ.
Cent, n., чентŭ, сȣтъ; (kom.) fünf pro—, чінчї ла сȣтъ, 5 %.
Centaur, m., ченталȣрŭ; ein weiblicher —, ченталȣрéсъ.
Centauria, f., ченталȣръ (плантъ medічin.)
Centifolie, f., чентіфоліъ (розъ).
Centner, m., кънтарїȣ, чентепарїȣ (тажъ); —schwer, a., фòрте греŭ.
Central, a., ченталŭ.
Centralisation, f., ченталісъцїȣне.
Centralisiren, v., ченталісезŭ.
Centralkraft, f., пȣтере чентіпеталъ.
Centrifugal, a., чентіфȣгарŭ.
Centriren, v., чентрезŭ, addȣкŭ ꙟп чентрȣ.
Centrum, n., чентрȣ.
Centurie, f., чентȣріъ.
Ceremonialgesetz, n., леце черемоніаръ.
Ceremonie, f., черемоніъ.
Ceremoniel, n., черемоніарŭ.
Ceremoniös, a. ші ad., черемоніосŭ.
Certificat, n., чертіфікатŭ, adеверінцъ.
Cervelatwurst, f., крерацїȣ, кърнацїȣ de крерї.
Cession, f., цесіȣне.
Cessionär, m., чесіонарїȣ, в. Cedent.
Chagrin, m., сігрінŭ, пеле лȣкратъ (маї кȣ сéмъ de катърŭ саŭ мъгарŭ).
Chaise, (zi: шéz), f., тръсȣръ deскісъ пе жȣмътате, брашованкъ.
Chalcedon, Chalcedonier, m., калчеdonŭ, пéтръ de фелȣл агатȣлȣї, ꙟп фаца лаптелȣї ші порóсъ.
Chalkograph, m., калкографŭ, съпъторїȣ ꙟп аратъ; Chalkographie, f., калкографіъ.
Chamäleon, n., камелеȣ.
Chamit, m., камітŭ, фелŭ de скоїкъ ꙟмпетрітъ.
Champagnerwein, m., шампаніŭ, вінŭ шампаніŭ.
Champignon, (zi: шампігнїон), m., чїȣперкъ.
Chaos, n., хаос; конфȣсіȣне; аместекътȣръ, тохȣ-бохȣ.
Chaotisch, a. ші ad., каотікŭ.
Charade, f., шарadъ, гъчітȣръ, чімілітȣръ.
Character, m., караттерŭ, семнŭ deстінтівŭ; demnітате, рангŭ; літтеръ; —isiren, v., караттерісезŭ; —istik, f. караттерістікъ; —istisch, караттерістікŭ; —los, a. ші ad., фъръ караттерŭ; —losigkeit, лінсъ de караттерŭ, нестаторіъ; —schilderung, deскрiццїȣне de караттерŭ; —zug, тръсȣръ de караттерŭ.
Charfreitag, m., Вінерea патімілор.
Charge, f., шарцъ, dірегъторіъ; ȣмплȣтȣръ.
Chargirung, f., ꙟмпȣшкътȣръ.
Charivari, n., шаріварі, мȣzікъ de пісічї; о фоіъ періоdікъ ꙟп Франца.
Charlatan, m., шарлатанŭ; —erie, f., шарлатанеріъ.
Charmant, (zi: шарман), a. ші ad., плъкȣтŭ, формосŭ, мінȣнатŭ.
Charniere, в. Scharnier.
Charophyllum, n., барабоїȣ.
Charpie, (zi: шарпі), f., сфірŭ, скамъ (de пȣсŭ ла ръпї).
Chartabianca, f., картъвланкъ, в. Cartblanche.
Charwoche, f., септъмъна патімілор.
Chaudeau, (шodo), n., верї че беȣтȣръ калdъ.
Chaussée, (шосé), f., шосеа, кале артефаптъ.
Chef, (шеф), m., шефŭ, капŭ, прінчіпалŭ.
Chemie, f., кімiъ.
Chemiker, m., кемістŭ.
Chemisch, a. ші ad., кемікŭ.
Chemisette, (ш'мізéт) n., шемісетъ, кътъшіцъ.
Cherub, Cherubin, m., херȣвімŭ.
Chicane, f., шікапъ; chicaniren, шікапезŭ.

Chiffre, (zi: шіфр), f., скріттъръ секретъ, семнѫ секретѫ.
Chignon, m., моцокѫ, гътéлъ de капѫ фетеéскъ; einen — machen, легѫ пърѫл моцокѫ.
Chimäre, f., кіmеръ; chimärisch, a. ші ad., хіmерікѫ.
China, n., кінъ (плантъ mediч. de фрігѫрі); —rinde, f., скòрцъ de кіna; —wurzel, ръдъчінъ de кінъ.
Chiragra, n., кірагръ, реѫматісmѫ, dѫрере de мънї.
Chirographar, m., (т. жѫр.) кірографарѫ, кредіторѫ, ал кърѫіа dрептѫ се ꙟнтемеіéзъ нѫмаї пе ѫнѫ ꙟнскрісѫ пріватѫ.
Chirographarisch, a. ші ad., кірографарікѫ.
Chiromant, m., кіромаnте, гѫчіторїѫ din семнеле мѫнілорѫ.
Chiromantie, f., кіромаnцїъ.
Chirurg, m., кірѫргѫ.
Chirurgie, f., кірѫрцїъ.
Chirurgisch, a. ші ad., кірѫрцікѫ.
Chlor, n., (кіm.) клоръ.
Chlorsäure, f., (кіm.) ачідѫ клорікѫ.
Choc, m., чіокѫ, чокніре, ловіре.
Chocolate, f., чоколатъ; Tasse —, тасъ de чоколатъ.
Chocolatenkanne, f., капъ de чоколатъ.
Cholera, f., колеръ.
Cholerisch, a. ші ad., колерікѫ, ветежітѫ de колеръ; темперъmъnтѫ колерікѫ.
Chor, m. ші n., хорѫ.
Chorag, m., dѫкъторїѫ de хорѫ.
Choral, m,, хоралѫ, кънтекѫ вісеріческѫ ꙟн хорѫ.
Choralaltar, m., алтарїѫл прінчіпале.
Choralbuch, n., антіфонарїѫ.
Choralist, m., хоралістѫ.
Chorbischof, m., хорепіскопѫ.
Chorfrau, f., кълѫгъріцъ хорістъ.
Chorgeld, n., хоръріtѫ, ваніі че се daѫ кънтъреціlорѫ dела mice пентрѫ морцї.
Chorgericht, n., консісторїѫ.
Chorgesang, m., кънтекѫ de хорѫ.
Chorhemd, n., каmісъ, вестmъnтѫ лѫнгѫ вісеріческѫ.
Chorherr, m., канонікѫ.
Chornonne, v. Chorfrau.
Chorographie, f., корографіъ, dескріереа ѫнеї церї.
Chrisam, n., крістъ, мірѫ, олеїѫ de оліве сънцітѫ.
Christ, m., крештінѫ.
Christabend, m., ажѫнѫл кръцїѫнѫлѫї, сéра de кръцїѫнѫ.
Christbescherung, f., dарѫ de кръцїѫнѫ (анѫл ноѫ).
Christenheit, f., крештінътате.
Christenthum, n., крештіністѫ.
Christfest, n., паштереа лѫї Крестѫ, кръцїѫнѫ.
Christihimmelfahrtsfest, n., ꙟнълцареа Domнѫлѫї.
Christkindlein, n., копілѫ Ісѫсѫ.
Christlich, a. ші ad., крештіанѫ, крештінескѫ.
Christmesse, —mette, f., місъ de нóптеа крецїѫнѫлѫї.
Christmonat, m., Dечемвре.
Christnacht, f., нòптеа de кръцїѫнѫ.
Christschein, m., повілѫніѫ лѫї Dечемвре.
Christstolle, f., тѫрте de кръцїѫнѫ, нѫміте скѫтічіле лѫї Крестѫ.
Christtag, m., zioa de кръцїѫнѫ.
Christus, m., Крестѫ, Хрістосѫ.
Christwurz, f., елеворѫ, воцъцелѫ, кѫткѫрігѫ (плантъ mediч.)
Chrom, n., кромъ, сѫстанцъ металікъ.
Chromatisch, a. ші ad., кроmатікѫ.
Chromsäure, f., ачідѫ кроmатікѫ.
Chronik, f., кронікъ, історіъ ашеzатъ dѫпъ ръndѫл анілорѫ.
Chronisch, a. ші ad., (med.) кронікѫ; chronische Krankheit, ветежéлъ кронікъ.
Chronogramm, n., кронограmъ (версѫ, ꙟнскріццїѫне).
Chronolog, m., кронологѫ.
Chronologie, f., кронолоцїъ; —isch, a. ші ad., кронолоцікѫ.
Chronometer, m., кронометрѫ.
Chrysanthemum, n., флóре галбенъ.
Chrysoberyll, m., крісоберілѫ (пéтръ прец.).
Chrysolith, m., крісолітѫ (пéтръ).
Chrysopras, m., крісопрасѫ (пéтръ).
Chur, f., елеццїѫне, елетторатѫ;

—fürst, m., прінчіпе елетторарŭ алегъторїѹ; —fürstenthum, n., прінчіпатŭ елетторалŭ; —fürstlich, a. ші ad., елетторарŭ; —fürstentag, m., dietъ, adѹnanцъ de елетторї.
Chylus, m., кілѹ; die Bereitung des —, кіліфікъцїѹne.
Chymie в. Chemie.
Cibebe в. Cubebe.
Cicerone, m., чічероne, kondѹкъторїѹ.
Cichorie, f., чікоре.
Cicisbeo (zi чічісбео), m., чічісбеѹ (ла італ.) amікŭ de касъ, ассоцїъторїѹ de dómne.
Cicuta, f., кѹкѹтъ (плантъ).
Cider, m., cidрѹ, сігірŭ, вінŭ de пòme.
Cigarre, f., сѹгаръ.
Cinnamet, m., скорцішїòръ.
Circulär, n., черкѹларŭ.
Circulation, f., черкѹлъцїѹne.
Circuliren, v., черкѹлеzŭ.
Circumflex, m., черкѹфлесŭ, семnŭ de ѧнтопъцїѹne.
Cirkel, m., в. Zirkel.
Ciseliren, v., съпŭ, скопескŭ кѹ dалта фігѹрї ѧn матерії тарї.
Cistenröschen, n., чістеїѹ (плантъ).
Cisterne, f., чістернъ.
Cisterzienser, m., чістерчінŭ (monакŭ).
Citadelle, f., четъцѹїе.
Citat, n., чітатъ.
Citation, f., чітъцїѹne (dintр'о карте); сорочіре, кїемаре кѹ терminŭ ла жѹdікатъ.
Citiren, v., чітеzŭ; сороческŭ.
Citronat, n., чітронатŭ, фелŭ de dѹлчéцъ de кóжъ de лътѫе.
Citrone, f., чітронъ, лътѫе, кітръ.
Citronenbaum, m., чітронŭ, лътѫіŭ, (арборе).
Citronenbrot, n., віскоптŭ de чітронŭ, че се фаче din zахарŭ фрекатŭ кѹ кòжъ de лътѫе.
Citronenbrühe, f., сосŭ de лътѫе.
Citronenessenz, f., есінцъ de чітронŭ.
Citronengelb, a. ші ad., лътѫіїŭ, de колóреа чітронеї.
Citronenmelisse, f., лътѫіцъ, мелісъ кѹ міросŭ de лътѫе.
Citronenmuß, n., мармелатъ de лътѫї, фелŭ de dѹлчéцъ.
Citronensalz, n., чітратъ, саре de лътѫе.
Citronensäure, f., ачідŭ чітрікŭ.
Citronenwasser, n., лімонадъ.
Civil, a. ші ad., чівіле; ѹрбанŭ, політікосŭ, кѹ маніере; кѹртепецїŭ; —beamte, m., персòнъ маціcтраръ; —bedienung, f., дерегъторіъ чівіле.
Civilisation, f., чівілісъцїѹne.
Civilisiren, v., чівілісеzŭ.
Civilliste, f., лістъ чівілъ, саларїѹл domniторїѹлѹї (ѧn църї констітѹціонаре).
Civilproceß, m., прочесŭ чівіле.
Civilrecht, n., дреттŭ, жѹсŭ, чівіле.
Claret, m., кїаретŭ, спечіе de вінŭ.
Clarin, n., кларінŭ, ѹнŭ фелŭ de трімбітъ.
Clarinette, f., кларінетŭ.
Classe, f., класъ; ордіне, деспърціре, градŭ, трéптъ; in Classen abtheilen, деспарцŭ ѧn класе.
Classification, f., класіфікъцїѹne.
Classiker, m., аѹторе класікŭ.
Classisch, a. ші ad., класікŭ; фронтачїѹ, de пріма мѫнъ.
Clause, f., клаѹсъ, клаѹсѹлъ, кондіцїѹne спечіале ѧнтр'ѹнŭ скрісŭ пріватŭ саŭ пѹблікŭ.
Clausur, f., клаѹсѹръ (монаст.); копсъ, аграфŭ de карте.
Claviatur, f., кеіъторїѹ, верігъ аŭ черкŭ de ферŭ de каре с'атърнъ кеіле.
Clavier, n., клавірŭ, фортепіанŭ; —spielen, кънтŭ ла клавірŭ; —schlüssel, m., кеїе de клавірŭ; —saite, f., кòрdъ de клавірŭ.
Clavis, n., клавъ, фіекаре din бѹкъцелеле de абаносŭ саŭ de осŭ дела клавірŭ, каре аттінгъndѹсе кѹ децетѹл къшѹнъ тонŭ.
Clericus, m., клерікŭ.
Client, m., кліънте, (чіракŭ); —schaft, f., кліентелъ, патрочініŭ.
Clima, в. Klima.
Clique, f., клікъ, чéтъ de фіінце, каре с'аŭ ѹнітŭ съ клочéскъ інтріцї.

Cloak, m., клоакъ, каналъ сътеранъ de скърсъ ърдърї.
Club, m., клъбъ, сочіетате de бърбацї, карї с'adънъ ꙟн zіле отъръте спре а ворбі de требї пъвліче.
Clubist, m., клъбістъ.
Clytoris, m., лінтікъ.
Coadjutor, m., коажъторїъ.
Coadjutoramt, n., коажъторіъ.
Coalisiren, v., коллегъ; die coalisirenden Mächte, пътеріле коллегате.
Coalition, f., коаліцїъне, коллегъцїъне.
Cocarde, f., кокардъ, фїонкъ (de панглічї).
Cochenille, f., кошенілъ, інсектъ din каре се фаче колóреа кърмъzіъ, стакожіъ.
Cocon, m., коконъ, гогòшъ, бълzъ de мътасъ (фъкътъ de гѫndачії de мътасъ).
Cocosbaum, m., арборе кокосъ.
Cocosnuß, f., пъкъ кокосъ.
Codex, m., кодіче, кондікъ.
Codicill, n., кодічілъ, adaосъ ла ън тестамънтъ фъкътъ маї наінте.
Coëfficient, m., (алц.) коефічіънте.
Coëristenz, f., коесістінцъ.
Coffre, m., къферъ.
Cognac, (конїак), m., вінарсъ фрънческъ.
Cohärenz, f., коерінцъ, ꙟнсъшіреа пърцілор констітътіве але корпърілор de а се цінеа легате ъна de алта.
Cohäsion, f., коесїъне.
Cohobiren, v., (кім.) дестілеzъ.
Cohorte, f., коортъ, чéтъ de солдацї.
Coiffure, f., коафъръ, гътéлъ de капъ.
Coitus, m., коітъ, ꙟмпреъпътъръ трънéскъ.
Cölibat, n., челібатъ.
Colibri, m., колібръ.
Collaborator, m., коллабораторїъ.
Collateralerbe, m., хъръzітарїъ (моштеніторїъ), лътъраръ.
Collation, f., коллацїъне, дареа ънъї бенефічіъ, ківернісéлъ; аллътърареа а дòъ ꙟнскрісърї.
Collationiren, v., коллацїонеzъ, аллътъръ копіа къ оріцінaлъл.
Collator, m., коллаторїъ.
Collectaneen, n, pl., рекълецере de естратте.
Collecte, f., коллектъ, стрѫнсъръ de дарърї.
Collecteur, m., коллекторїъ, кълегъторїъ, стрѫнгъторїъ de дарърї, дажде шчл.
Collectiv, a. ші ad., коллектівъ; (грам.) че ꙟн сінгъларїъ аратъ маї мълте персòне саъ лъкрърї.
College, m.; коллегъ, компаніонъ, товарошъ.
Collegiatkirche, f., бісерікъ коллецїаръ.
Collegium, n., коллецїъ; кърсъ; ein — hören, аскълтъ ън кърсъ; Collegia lesen, факъ прелеццїънї пъвліче.
Collet, n., колетъ, гълеръ.
Colli, n., (ком.) колетъ, легътъръ de марфъ.
Collidiren, v., коллідеzъ, мъ ловескъ, мъ німерескъ ꙟмпреънъ.
Collision, f., коллізіъне.
Colloquium, n., коворбіре.
Colonialwaaren, f., марфъ колоніаръ (zахаръ, кафеа шчл.)
Colonie, f., колоніъ.
Colonist, m., колоністъ.
Colonnade, f., колонадъ, шіръ de колóне ашшеzате ꙟн сіметріъ.
Colonne, f., колонъ, стѫлпъ; (міл.) корпъ de тръпе.
Colophonium, n., колофоніъ.
Coloquinthe, f., краставецї амарї.
Colorit, n., колорітъ.
Coloß, в. Koloß.
Colporteur, m., мъмъларїъ, сарчінарїъ, негоцїторїъ каре ꙟшї пóртъ марфа ꙟн спінаре.
Columne, f., (тіп.) колъмнъ; Buch in gespaltenen Columnen, карте тіпърітъ ꙟн колъмне деспърцїте.
Combination, f., комбінъцїъне.
Comet, m., кометъ; —enkreis, орбітъ кометаріъ.
Comma, n., комъ, віргълъ.
Comitat, n., комітатъ.
Comité, m., комітетъ.
Comitien, n. pl., (антік.) комiцїї, adънанце попораре.
Commandant, m., комъндънте.

Commandiren, v., комъндезъ.
Commandite, f., командитъ, сочіетате de неговіъ din аї къреї membрії унії пънъ вані, алції лъкръ.
Commando, n., командъ.
Coment, (zi: koman), m., поравъ, datinъ.
Commaſſation, f., комъсъціune.
Commende, f., kommendъ, венефічіал, венітъл унуї преотъ de mirъ.
Comment=ar, m., комънтарів, есплікъціunea унуї тестъ; —ator, m., комънтаторів; —iren, комънтезъ.
Commenthur, m., комъндъторів; —ei, f., комъндътъръ.
Commerz, m., комерцъ, неговіъ.
Commerzialcollegium, n., колеціе de комерцъ; къмаръ неговіторéскъ.
Commerzialrath, m., консіліарів de комерціъ.
Commerzialſtraße, f., друмъ de цéръ, друмъ маре.
Commiß, m., комісъ.
Commiſſär, m., комісаріе.
Commiſſariat, n., комісаріатъ.
Commißbäcker, m., пънаріе мілітъреscъ, — мунціunaріе.
Commißbrot, n., пъне мілітъréскъ, провіантъ, пъне de мунціune.
Commißfahrer, m.; артаторів, каре къ спесе проприї артézъ о наіъ сав маї мълте спре але порні не маре ун контра inimiкълуї.
Commiſſion, f., комісіune; —är, m., комісіonаріе; —ögeſchäft, n., комерчіъ de комісіune; —waaren, марфъ de комісіune.
Commitent, m., комітънте, персóна каре унсърчінézъ пе алтъ персóнъ, нъмітъ комісіonаріе, къ къмпъраrea сав вindерea мърфеї, zicъ de комісіune.
Committiren, v., комітезъ, дав комісіune.
Commode, a. ші ad., комодъ, тіknітъ; — f., скріnъ; артаріе.
Commodität, f., комодітате.
Commodore, f., комодоръ, кърмъіторъ de наіъ.
Commotion, f., комоціune.
Commun, a. ші ad., комунъ.
Communalgarde, v. Bürgergarde.
Communicant, m., комунікънте, чел че се комініекъ.
Communication, f., комунікъціune; —slinie, лініъ de комунікъціune; ad., шанцъ, дъктъ че лéгъ доъ фортіфікъціunі; —ströhre, цéвъ de комунікъціune.
Communicativ, a. ші ad., комунікатівъ.
Communiciren, v., мъ комініекъ, мъ унпъртъшескъ (къ сф. таіnъ); einem etwas —, a унпъртъші чева кuіва.
Communion, f., комуніune, комініекътъръ.
Communität, f., комунітате.
Compact, a. ші ad., компактъ.
Compagnie, (zi: kompagni), компаніе (de cond.); сочіетате, ассочіеціune.
Compagnon, m., компаніonъ, соцъ, товарошъ ла неговъ.
Comparativ, m., (гр.) компаратівъ.
Compaß, m., вескълъ, компасъ, акъ магнетікъ; —häuschen, n., кесуца компаскълуї; —roſe, в. Windroſe.
Compendiariſch, a. ші ad., компендіаріе, рестрінсъ, прескъртатъ.
Compendium, n., компендіъ.
Compenſation, f., компенсъціune, потрівіре; унвънътъціре; deсдъунъціune; унплінітъръ.
Compenſiren, v., компенсезъ.
Competent, a., компетънтъ, квііnціосъ, къzътъ; леціtімъ; — m., компетънте, компеціторів, конкърънте.
Competenz, f., компетінцъ.
Compil=ation, f., компілъціune, адънаре din маї мълте кърці спре а фаче унa; —ator, m., компілаторів; —iren, v., компілезъ.
Complaiſance, f., комплесанцъ, комплъчере.
Complementum, n., унплінітъръ.
Complet, a., комплетъ, комплінітъ; —iren, v., комплінескъ.
Complex, a., комплетітъ, комплексъ.
Complexion, f., комплесіune, констітуціunea, стъмпърътънтъл трупълуї.
Complicirt, a., комплікатъ; ункъркатъ.

Compliment, n., комплімънтѫ; ѫнкінъцїѹне; tiefe —, ѫнкінъцїѹне профѹндъ; ein — erwiedern, ресалѹтѫ; —iren, v., комплімънтезѫ; —arius, m., комплімънтарїѹ, чел че фаче комплімънте мѹлте.
Complot, n., комплотѫ.
Compon=iren, v., компѹнѫ; —ist, m., компоністѫ.
Composition, f., компосіцїѹне.
Compreß, a. ші ad., стрѫнсѫ, констрѫнсѫ; —e, f., компресъ (кір.) легътѹръ de ранъ; —ion, компресїѹне, стрѫнсѹръ.
Compromiß, n., компромісѫ.
Compromißact, m., актѫ компромiцiторїѹ, актѫ прін каре dòъ саѫ маї мѹлте персóне се сѹппѹнѫ ла сентінца еретокріцілор, а фъкъторілор de паче.
Compromittiren, v., компромітѫ.
Comptoir, (zi: комтоар), в. Contor.
Computus, m., компѹтѫ.
Comtesse, f., контесъ.
Concav, a. ші ad., конкавѫ, къвънатѫ, чееа че аре о сѹпръфацъ ротѹндъ ші adѫнчітъ ѫн міжлокѫ; —ität, f., конкавітате, къвънътате.
Concentr=ation, f., кончентръцїѹне, adѹнаре ѫнтр'ѹнѫ чентрѹ; —iren, v., кончентрѹ; seine Gedanken —, ѫмї кончентрѹ ideiле, —isch, a. ші ad., кончентрікѫ.
Concept, n., кончептѫ (чїорнъ); einem das — verrücken, а траце dѹнгъ пе планѹріле кѹїва; aus dem —e kommen, ѫмї пердѫ фірѹл ворвіреї; —papier, n., хъртіъ de рѫндѫ, — прòстъ.
Concert, n., кончертѫ; ein — geben, daѫ кончертѫ; —ist, m., кончертістѫ; —iren, v., кончертезѫ; —meister, m., маістерѫ, diреттoрїѹ de кончертѫ.
Concession, f., кончесїѹне, ѫнгъdѹіре; diпломъ.
Conchylien, f., конкілії, скоїкърії.
Concilium, n., кончіліѫ, cinodѫ (соборѫ), adѹнаре de клерікарї; ăcumenisches —, cinodѫ екѹменікѫ, цепералѫ.
Concipiren, v., кончепѫ, компѹнѫ.
Concipist, m., кончіпістѫ.
Conclave, n., конклавъ, локѹл ѹnde с' adѹнъ кардіналії пентрѹ алецереа папеї.
Conclusum, n., конклѹсѫ, декретѫ; сентінцъ.
Concordanz, f., конкорdанцъ, конглъсѹіре.
Concordat, n., конкорdатѫ, ѫнвоіре че се фаче ѫнтре Domніторї ші ѫнтре Папа ѫн каѹсе бісерічештї.
Concubinat, n., конкѹбінатѫ (посъdнічіъ), цiiторітѫ.
Concubine, f., конкѹбінъ, мѹїере ѫнтрецінѹтъ.
Concurrent, m., конкѹрънте, компецiторїѹ.
Concurrenz, f., конкѹрінцъ.
Concurriren, v., конкѹрезѫ.
Concurs, m., конкѹрсѫ; ѫнтречере; істанцъ че о daѫ креdіторії контра ѹнѹї dаторіѫ пентрѹ а пріїмі чееа че аѫ съ їа.
Concursmasse, f., стареа фаліторелѹї пе каре конкѹръ креdіторії.
Condemniren, v., kondemnѫ (ла мòрте).
Condition, f., kondiцїѹне; —irt, a. ші ad., kondiцionатѫ.
Conditor, m., конфетарїѹ, в. Zuckerbäcker.
Condolenz, f., kondopінцъ, компътіміре.
Condoliren, v., kondopezѫ, компътімескѫ, ѫмї арътѫ dѹреpea.
Condor, m., вѹлтѹре kondѹрѫ.
Conducteur, m., kondѹкъторїѹ; kondѹкторїѹ (ѫн фіс.)
Conduite, f., kondѹітъ, пѹртаре.
Confect, n.; конфетѫ; —bäcker, m., конфетарїѹ.
Conferenz, f., конферінцъ; —minister, m., міністрѹ de конферінцъ.
Confession, f., конфесїѹне (de реліцїѹне); мъртѹрісіре (de пъкате); —arius, m., конфесіонарїѹ (попъ); —sverwandte, m., корреліцiонарїѹ.
Confinium, n., конфініѫ, марцine.
Confirm=and, a., конфірмъndѫ, de мірѹітѫ; —ation, f., конфірмъ-

цїѕne, mipѫiтъръ; дптърiтъръ, adeвepipe; —iren, v., конфiрмъ, mipѫeскъ; дптъреск.

Confis=cation, f., конфiскъцїѕne; —ciren, v., конфiскъ.

Confitüren, pl., конфетърi.

Conflict, m., конфлiктъ, лoвipe, icвipe.

Conföderation, f., конфедеръцїѕne.

Conform, a., конфортъ.

Confrater, m., конфрате.

Confrontiren, v., конфронтъ, аллътъръ.

Confundiren, v., конфѫndъ, дпкѫркъ.

Confus, a. ші ad., конфѫсъ; iф bin völlig —, сѫнтъ amецiтъ de тотъ; —ſion, f., конфѫсiѕne, amecтекътъръ, дпкѫркътъръ.

Congeſtion, f., концесцiѕne, грътъdipe de ѫmezeлї лa o парте a трѫпѫлѫї.

Conglomerat, n., грътъditъръ.

Congregation, f., конгрегъцїѕne.

Congreß, m., конгресъ.

Congruent, a., конгрѫънте, потрiвiтъ, кѫвiинцїосъ.

Coniſch, a., конiкъ.

Conjugation, f., конжѫгъцїѕne.

Conjugiren, v., конжѫгъ.

Conjunction, f., конжѫнкцїѕne (грат.)

Conjunctur, f., касъ; черкѫстаре, дмпрецiѕраре.

Conjuration, f., конжѫръцїѕne.

Connexion, f., конnесiѕne; легътъръ, ѫnipe; кѫноштинцъ.

Connoſſement, Connaiſſement, в. Frachtbrief.

Conrector, m., конректо́ре; —at, n., конректоратъ.

Conſcribiren, v., конскрiй; дпроли солдацi.

Conſcription, f., конскрiцїѕne.

Conſecration, f., консекръцїѕne; консфинцiре (de вiсер.), хiротонiсiре.

Conſecriren, v.. консакрѫ, консфинцескъ, афiорiсескъ, дпкiнъ чева луї Dѫmnezeŭ.

Conſens, m., консенсъ, консiмцъ.

Conſequent, a., консекѫънте.

Conſequenz, f., консекѫiнцъ.

Conſervation, f., консервъцїѕne, пъстрape; —ѫbrille, окiеларi de пъстратъ окiї.

Conſignatar, m., консемпъторiѕ, дрегъторiѕ дпсърчinатъ кѫ лѫкрѫiле depoсite.

Conſignatur, f., консемпъцїѕne, консемпътъръ; depoсitъръ (de banї сай алте лѫкрѫрi).

Conſigne, f,, opdinъ пентрѫ солдатьл вегiеторiѕ.

Conſigner, v., denѫnъ, пѫnъ дп depoсitъ, дпкredinцezъ, daй дп пъстрape.

Conſilium, n., (despre o вetежéлъ) консѫлтъ, консѫлтъцїѕne.

Conſiſtenz, f., консiстинцъ; дмпiегътъръ.

Conſiſtorial (дп комѫn.), —rath, m., accecopъ de консiсторiѕ.

Conſiſtorium, n., консiсторiѕ; dикастерiѕ.

Conſolidiren, v., консолidezъ.

Conſonant, m., (гр.) консонънтъ.

Conſort, m., консоцъ, консорте; компliче.

Conſpectus, m., конспеттъ.

Conſpiration, f., конспiръцїѕne, в. Conjuration.

Conſtabler, Conſtabel, m., тѫнарiѕ, артiлерiстъ; —ѫkammer, f., (мар.) сънта Барвара.

Conſtatiren, v., констътezъ, дптърескъ.

Conſtellation, f., констелъцїѕne.

Conſternirt, a. ші ad., констернѫтъ, ѫimitъ, дпкremenitъ.

Conſtituiren, v., конститѫezъ.

Conſtitution, f., конститѫцїѕne; —ell, a. ші ad., конститѫционаръ, конститѫционалетънте; —aliſt, m., конститѫционарiстъ; —ѫwidrig, a. ші ad., антiконститѫционарiѕ.

Conſtruction, f., конструцїѕne.

Conſul, m., консѫлъ; —at, n., консѫлатъ; —ent, m., адвокатъ, лецiстъ свътѫiторiѕ; —iren, v., черъ сватъ; —tiren, v., мъ свътѫескъ, мъ консѫлtezъ.

Conſument, m., консѫмъторiѕ; miстѫiторiѕ; келтѫiторiѕ.

Conſumtion, f., консѫмъцїѕne; келтѫire; mistѫire.

Conſumtionsſteuer, f.. daждe de консѫмцїѕne.

Contant, a., ꙟn актȣ̆, ꙟn nȣmеръ-тòре (банї).
Contanten, m. pl., (kom.) monетъ сȣпътòре.
Contentiren, v., плътескȣ̆, ꙟndестȣ-лezȣ̆, mȣлцъmескȣ̆ (пе креdiторї).
Conterfei, n., портретȣ̆; —en, v., портретezȣ̆, факȣ̆ портретȣ̆.
Contest, m., контестȣ̆, концесȣтȣ̆.
Continental-handel, m., комерцȣ̆ de концinъnте; —sperre, f., сістемъ концinъnтаръ (сілȣітòре).
Contingent, n., контinцenте, партеа кȣвenітъ de прiїmiре саȣ̆ de dape.
Continuiren, v., контinȣezȣ̆.
Continuirlich, a. ші ad., контinȣȣ̆, пеꙟnтрерȣптȣ̆.
Conto, m., Conti, (ла пегоцiторї) контȣ̆, сокотéлъ; семnътȣръ de креdiтȣ̆; auf — geben, daȣ̆ пе креdiтȣ̆; auf — nehmen, iaȣ̆ пе креdiтȣ̆; das geht auf sein —, аста се фаче пе сокотéла лȣї; einem — geben, daȣ̆ креdiтȣ̆ кȣїва; sein — finden, а авеа фолосȣ̆; — saldiren, солdezȣ̆ ȣn контȣ̆.
Contobuch, n., карте de конто.
Contor, Comptoir, (zi: контоар), n., конторїȣ; —ist, m., конторістȣ̆.
Contour, f., контȣрȣ̆; цiрȣ̆.
Contozahlung, f., плътiре de конто.
Contraband, a., контръбandȣ̆; —e, f., контръбandъ, марфъ iмпортатъ пе фȣрішiȣ̆ саȣ̆ пе вama кȣкȣлȣї.
Contract, a. ші ad., контрасȣ̆, паралiтiкȣ̆, сгѫрчiтȣ̆; —, m., контраттȣ̆; mündliche —, контраттȣ̆ ворбарȣ̆; —mäßig, a., контраттȣарїȣ.
Contradiction, f., контръdiццїȣne.
Contrahent, m., контраъnте.
Contrahiren, v., контраттezȣ̆, факȣ̆ контраттȣ̆.
Contrasigniren, v., контръсемnȣ̆, сȣбскрiȣ̆ тотȣ̆ ꙟn ачеа хъртiъ.
Contrast, m., контрастȣ̆, пепотрiвiре.
Contrastiren, v., контрастezȣ̆.
Contravenient, m., кълкъторїȣ de леце.
Contravention, f., кълкътȣръ de леце.
Contreadmiral, m., контраdmiралȣ̆.
Contreband, в. Contraband.
Contrebaß, m., контрабасȣ̆; віора de басȣ̆.
Contrebillet, (zi: контрбiлiе), n., контрабiлетȣ̆, adеверiнцъ dimпотрiвъ.
Contremarke, f., контрамаркъ.
Contreordre, (zi: контрорdр), контраорdine.
Contresigne, (zi: контр'сiгn), n., контрасемnȣ̆.
Contretanz, m., контраdanцȣ̆.
Contribuiren, v., контрiвȣezȣ̆.
Contribution, f., контрiбȣцїȣne.
Controle, f., контролъ; —eur, m., контролорїȣ; —iren, v., контролezȣ̆.
Controverse, f., контроверсъ, dесбатере, dicпȣтъ.
Contumaz, f., контȣmацiъ, карантiнъ; —iren, v., кondamnȣ̆ ꙟn контȣmацъ, осъndескȣ̆ ꙟn лiпсъ; —zeit, f., тimпȣ̆ контȣmацiарȣ̆, прескрiсȣ̆ пентрȣ карантiнъ.
Contusche, f., вестmъnтȣ̆ mȣїерескȣ̆.
Contusion, f., контȣсїȣne, ловiтȣръ òрбъ.
Conus, n., конȣ̆; konische Section, секцїȣne конiкъ.
Convalescent, a. ші ad., конвалесчinте, чел че се скóлъ din бетежéлъ.
Convenable, a. ші ad., конвенаверȣ̆, кȣвenітȣ̆.
Convenienz, f., кȣвiiнцъ.
Conveniren, v., се кȣвine; es convenirt mir, mi се каde, mi се кȣвine.
Convent, m., конвентȣ̆, конвенiтȣ̆, adȣnанцъ нацiоналъ; —, monъстiре.
Conventikel, m., конвентiкȣл, adȣnанцъ секретъ.
Convention, f., конвенцїȣne, ꙟnвоiре, траттатȣ̆; —ell, a. ші ad., конвенцiонарїȣ, dȣпъ ꙟnвоiре, опȣсȣ̆ ла патȣрарȣ̆.
Conventionsgeld, n., банї конвенцiонарї; —münze, f., monетъ конвенцiонаръ.
Conventual, m., конвентȣарїȣ, кълȣгърȣ̆, monакȣ̆.
Convergent, a., конверцinте, (цеom.) ачеа кȣалiтате а лiniiлор dрепте

dвпъ каре кавтъ а се вні ѧп ачелашї пвптѣ.
Convergenz, f., конверџінцъ.
Converſation, f., конверсъцївне, конворвіре; —вѕѵrafe, літъ de конверсъцївне.
Converſiren, v., конверсезѣ.
Convex, a. шi ad., конвессѣ, конвъскатѣ; —ität, конвессітате.
Convictorium, n., конвікторїв, салъ de мънкаре; масъ гратіс ла вніверсітъцї.
Convivium, n., óспецїѣ.
Convociren, v., конвокѣ.
Convoi, (zi: конвоа), n., процесївне, конвоіѣ (алаіѣ).
Convulſion, f., конвълсївне; свъчътъторъ, спастѣ; кърчеітъръ.
Convulſiviſch, a. шi ad., конвълзівѣ.
Coordiniren, v., koopdinѣ.
Coperta, f., копертъ.
Copie, f., копіъ.
Copialien, pl., копіалїї, копіерітѣ, вані de копіатѣ.
Copirbuch, n., kondікъ de копіі.
Copiren, v., копіezѣ.
Copirmaſchine, f., téскѣ de копіатѣ.
Copiſt, m., копістѣ.
Copula, f., конвлъ, легътъръ.
Copulation, f., квпвпіъ.
Copuliren, v., квпвпѣ, ѧмпревпѣ.
Coquet, a., кокетѣ; —te, f., кокетъ; —terie, f., кокетъріъ; —iren, v., кокетезѣ.
Coram, einen — неһmen, трагѣ ла респвndere (пе чінева); —iren, v., ѧпфъцошезѣ; ѧмпровозѣ, спълѣ (пе чінева).
Cordial, a. шi ad., kopdiapѣ, din inimъ; —ität, f., kopdialітате, іввіре din inimъ.
Cordon, m., kopdonѣ, лептъ, kopdелъ; марџіне, конфіне.
Cordwan, m., kopdвanѣ, сафтіanѣ, (пеле de капръ аргъсіт).
Corinthen, pl., стафіde мічї, стрвгврї de копінтѣ.
Cornet, m., корнетѣ, стегарѣ кълърецѣ.
Cornette, f., скѣфъ de пóпте.
Corollarium, n., короларіѣ.
Corporal, m., корпорарѣ, копрарѣ; — vom Tag, копрарѣ zіврнарїѣ; —ſchaft, f., копръріъ, чéта, фечіорітеа вні копрарѣ.
Corporation, f., корпоръцївне.
Corporell, a. шi ad., трвпескѣ.
Corps, n., корпѣ, леџївне, трвпъ (de солдаџї); mobiles —, трвпъ мішкаверъ.
Corpulent, a. шi ad., трвпешїѣ, корпвлептѣ.
Corpulenz, f., трвпешіъ.
Correct, a. шi ad., корректѣ, фъръ еророї de тіпарѣ; —heit, f., корреџївне; —or, m., корректорѣ; —ur, f., корректвръ; —urbogen, m., кóлъ de корректвръ.
Correlation, f., коррелъцївне.
Correſpondent, m., корресnondinte.
Correſpondenz, f., корресnondinцъ.
Correſpondiren, v., корресnondѣ.
Corridor, m., koridorѣ.
Corrigiren, v., корregѣ, dpегѣ, ѧпdрептѣ ероріле тіпографіче.
Corroſiv, a., коррозівѣ.
Corrupt, a. шi ad., коррвптѣ.
Corruption, f., коррвпцївне.
Corſar, m., корсарїѣ, піратѣ.
Corſet, n., корсетѣ.
Corvette, f., корветъ (паіъ белікъ маї мікъ).
Coryphäus, m., коріфеѣ.
Coſecante, f., (цеом.) косекантъ.
Coſinus, m., (цеом.) косінѣ.
Coѕmo=gonie, f., фачереа лвмеї; —graphie, дескріереа лвмеї; —logie, костолоџіъ.
Coѕmopolit, m., костополітѣ, четъцéнл лвмеї.
Coѕmopolitiѕmus, m., костополітісмѣ,
Coſtüm, n., коствмѣ, портѣ.
Coſtümiren, v., коствмезѣ.
Cotangente, f., (цеом.) котанџінтъ.
Coteletten, pl., котлете, костіце de міелѣ, de поркѣ шчл.
Coterie, f., котеріъ, соціетате de кътева персóне інтріганте.
Cothurn, m., котврнѣ, ѧпкълцъмінте de акторї.
Cotoyiren, v., котескѣ; мергѣ алътвре.

Coujon, m., сікаїѹ, блестематѹ, стрепгарїѹ, omѹ de nimika.
Coujoniren, v., кѹionezѹ, сікъїескѹ, сѹпърѹ (пе чінева).
Couleur, f., колòре.
Coulis, n., кѹлісъ, пърете de счепъ ла театрѹ.
Coup de main, (zi: кѹ de mén), m., еспediцїѹне фъръ весте, вер че ѧптрепрinzътѹръ ѧndръспéцъ ші іѹте.
Coupon, m., кѹпонѹ.
Cour, f., кѹрте; einem die — machen, кѹртепескѹ пе чінева.
Courage, f., кѹраціѹ; —ur, a. ші ad., кѹраціосѹ.
Courent, a. ші ad., кѹрентѹ, кѹргъторѹ; леціѹітѹ; комѹнѹ.
Courbette, f., съріре аркѹітъ (а калѹлѹї).
Courier, m., кѹріерѹ; —stiefeln, pl., чїоботе марї.
Cours, m., кѹрсѹ de монетъ, de скімбѹ; das Geld hat einen hohen —, аѹрѹл се вinde таре скѹмпѹ; —iren, v., аре кѹрсѹ; —zettel, m., білетѹ de кѹрсѹ.
Courtage, f., самсарітѹ.
Courtoisie, (zi: кѹртоazi), f., кѹртепіре, політецъ, ѹрбанітате.
Cousin, (zi: кѹzen), m., върѹ.
Cousine, (zi: кѹzin), f., верішóръ.
Couvert, n., пънzътѹръ de масъ.
Couvertiren, v., копертezѹ, пѹпѹ ѧп копертѹ скрісòреа.
Cravate, Cravatte, f., краватъ, легътѹръ de гѫтѹ.
Creatur, f., креатѹръ; фъптѹръ.
Credenzen, v., кредепцѹ, гѹстѹ, пептрѹка съ ѧпкредinцezѹ (пе domnѹ); —teller, m., сѹкѹпъ, тасъ; —tisch, m., кредinціаръ, (кат.); къмаръ кѹ de але мънкърії.
Credenzer, m., кредinцарїѹ; покарїѹ (пъхарнікѹ).
Credit, m., кредітѹ; стімъ, репѹтъцїѹне; кредinцъ; auf — geben, даѹ пе кредітѹ; — geben, кредітezѹ; auf — nehmen, іаѹ пе кредітѹ; —brief, m., літере de кредітѹ; —iren, v., кредітezѹ; —iv, n., літере кредепціалї; ѧпскрісѹл, ѧп пѹтереа кърѹїа аре чінева съ іа о сѹмъ de банї; —or, m., кредіторїѹ.
Credo, n., крezѹ, (реліціосѹ; політікѹ).
Creiren, v., алегѹ, пѹмескѹ.
Cremor-tartari, m., кремортартарѹ.
Crepiren, v., крепѹ; періѹ.
Criminal, a. ші ad., (ѧп комп.) кріminарѹ; —codex, m., кодіче кріminаръ; —gericht, n., трібѹналѹ кріminарѹ; —ist, m., кріminарістѹ; —proceß, m., прочесѹ кріminарѹ; —rath, m., консіліарїѹ (маї біне ассесорѹ) de трібѹналѹ кріminарѹ; —sache, f., каѹсъ кріminаръ.
Crise, f., крісъ.
Criterium, n., крітерїѹ, семнѹ прin каре се кѹпòште adеверѹл ѹнѹї лѹкрѹ.
Crocodil, в. Krokodil.
Croupier, (zi: крѹпіé), m., крѹпіерѹ, сочіѹ; товарошѹ, ажѹтъторїѹ.
Crucifix, n., крѹчіфіче.
Crudität, f., крѹdітате.
Crypta, f., кріптъ, болтъ de ѧммортънтаре.
Cubebe, f., кѹбебъ (плънтъ mediч.)
Cubikfuß, m., ѹрмъ кѹбікъ; —ruthe, f., стънцепѹ кѹбікѹ; —wurzel, f., ръdъчінъ кѹбікъ.
Cubus, m., кѹбѹ.
Cuiraß, m., кірасъ, zaoъ.
Cuirassier, m., кірасіаріѹ.
Culisse, f., кѹлісъ.
Culmination, f., (астр.) кѹлminъцїѹне.
Culminiren, v., кѹлminezѹ.
Cultiviren, v., кѹлтівѹ.
Cultur, f., кѹлтѹръ; edѹкъцїѹне.
Cultus, m., кѹлтѹ.
Cur, f., кѹръ; трътъмънтѹ, къѹтътѹръ; eine — gebrauchen, мъ каѹтѹ кѹ medікѹ; —abel, a. ші ad., кѹраверѹ.
Curatel, f., кѹрателъ.
Curator, m., кѹраторѹ, тѹторѹ, епітропѹ.
Curé, m., попъ ла врео бісерікъ (кат.)
Curialstil, m., стілѹ кѹріалѹ, стілѹ de канцеларіъ.

Curios, a. ші ad., кѫріосѫ, чел че ва съ афле то́те; сінгѫларѫ; чїѫdатѫ; рарѫ.

Curiosität, f., кѫріосітате.

Curiren, v., кѫрезѫ, віndекѫ, каѫтѫ, траттезѫ (о бетеже́лъ).

Current, в. Courant.

Current, a. ші ad., кѫррентѫ; —schrift, f., скріттѫръ кѫррентъ; —schulden, f. pl., даторії кѫрате; —iren, v., вестескѫ ꙟн цїѫрѫ.

Curs, m., кѫрсѫ; —iren, v., кѫррѫ, съптѫ ꙟн кѫрсѫ; —ivschrift, f., (тіпогр.) літере кѫрсіве (кѫлкате); —orisch, a. ші ad., кѫрсорїѫ; —us, m., кѫрсѫ (de ꙟнвъцътѫръ).

Custos, m., кѫстоde, пъziторїѫ (ꙟн кавінете); рекїемъторїѫ (тіпогр.)

Cyclus, m., чіклѫ, крѫгѫ, ѫнѫ пѫмерѫ отърѫтѫ de anї.

Cylinder, m., чілindрѫ, сѫлѫ; —isch, a. ші ad., чілindрікѫ.

Cymbel, f., чімбалъ; —kraut, n., чімбаларъ (плантъ); —schläger, m., чімбъларїѫ, къптъторїѫ кѫ чімбала.

Cyniker, m., чінікѫ; перѫшінатѫ.

Cynisch, a. ші ad., чінікѫ, ка ѫнѫ чінікѫ; cynische Philosophie, чінісмѫ.

Cynosur, f., чіносѫръ, нортъ (поїмъ), регѫлъ, ꙟndреттарїѫ.

Cyperkatze, f., котоїѫ de чіпрѫ, фелѫ de котоїѫ чепѫшїѫ въргатѫ кѫ пегрѫ.

Cyperpflaume, f., прѫпъ de Чіпрѫ.

Cypresse, f., чіпаросѫ; —nwald, m., чіпаресътѫ.

Czako, m., чакъѫ.

Czaar, m., царѫ.

Czaarin, f., царінъ (ꙟмпъръте́са рѫшілор).

D.

D, n., а патра літеръ ꙟн алфабетѫл цермanѫ.

Da, ad., аічї, ачі, аколо, ꙟн честѫ локѫ; атѫнчї; von —, de аколо; hier und —, пе ічї пе коло; — und dort, ічї коло; — ist er, е́къ'л; wer da! чіне е аколо! ich bin gleich wieder —, мъ реторкѫ ꙟndатъ; — sein, съптѫ de фацъ, съптѫ пресінте; dieser Mann —, ачестѫ бърбатѫ; conj., фіindкъ; ꙟн време че, къndѫ, пе къndѫ; — doch, de ші, кѫ то́те къ, мъкаркъ; — das geschah, къndѫ се ꙟнтъмплъ ачееа; — er krank ist..., de време че елѫ е бетежітѫ...; interj., е́къ! везї! —, habe ich es nicht gesagt? везї, пѫ цїам спѫсѫ еѫ?

Dabei, ad., лънгъ; кътре аче́ста; апро́пе; de фацъ; аколо; er war —, елѫ ера de фацъ; wir thun das und das, wollen Sie — sein? ноі мерцемѫ съ фачемѫ аттаре лѫкрѫ, вреї съ фії кѫ ноі (de партіda, пѫмерѫл пострѫ)? wir sind nahe —, неамѫ аппропіатѫ; es mag — bleiben, аша съ фіъ! — ist sie sehr schön, кътре ачесте е фо̀рте фрѫмо̀съ; er ist schon oft — gewesen, елѫ а мѫшкатѫ жам din мърѫ.

Da capo, ad., (мѫz.) дела капетѫ, дела ꙟнчепѫтѫ.

Dach, n., акоперемъптѫ, акоперішїѫ de касъ; unter — bringen, акоперѫ; протегѫ; ein — decken, акоперѫ каса; unter dem —e wohnen, локѫескѫ ꙟн катѫл чел маї сѫсѫ; einem — und Fach geben, пріїмескѫ ꙟн касъ пе чінева; ꙟл къпътѫескѫ; weder — noch Fach haben, н'аре нічї къцелѫ нічї пѫрчелѫ; einem auf dem —e sitzen, пъzескѫ de апро̀пе пе чінева, пѫ'л пердѫ din ведере, ꙟл спіонезѫ; da ist gleich Feuer im —e, ꙟndатъ ꙟї саре; es wird von allen Dächern gepredigt, се ворбеште прін то̀те каселе; ein Sperling in der Hand ist besser als eine

Taube auf dem —e, че е атънъ нȣ е minчїȣнъ.
Dachbalken, m., талпъ de акоперішїȣ.
Dachdecker, m., акоперіторїȣ; шindілъторїȣ.
Dächelchen, n., акоперішїȣ mікȣ̆.
Dachfahne, f., ц̣ірȣетъ, сфѫрлезъ de вънтȣ̆, в. Wetterfahne.
Dachfenster, n., лȣкарнъ, ферестрȣе de подȣ̆.
Dachförmig, a., ѫн формъ de коперішїȣ, пезішїȣ.
Dachgeschoß, n., в. Dachkammer.
Dachgesperre, n., лемнъріа de акоперішїȣ.
Dachhammer, m., маїȣ de акоперітȣ̆.
Dachkammer, Dachstube, f., къмаръ ѫн подȣ̆.
Dachkehle, f., dȣктȣ̆ (сгіабȣ̆) de коперішїȣ.
Dachlatte, f., лац̣ї.
Dachloch, n., гаȣръ de коперішїȣ.
Dachluke, f., лȣкарнъ.
Dachmoos, n., мȣскіȣ̆ че креште пе ц̣ігле.
Dachmühle, f., мòрішкъ de вънтȣ̆ пȣсъ ѫн върфȣл акоперішїȣлȣї.
Dachmuschel, в. Steckmuschel.
Dachnase, f., ферéстръ de подȣ̆ ешітъ афаръ.
Dachrecht, в. Traufrecht.
Dachrinne, Dachröhre, f., скȣргъторїȣ, dȣктȣ̆, ȣлȣкȣ̆, шіпотȣ̆.
Dachs, m., везȣре (бȣрсȣкȣ̆); —bau, m., —loch, n., візȣніе, гаȣръ de везȣре; —fell, n., —schwarte, f., пеле de везȣре; —fett, n., гръсіме de везȣре; —grau, a., чепȣшїȣ de везȣре; —haube, f., пласъ, рец̣еа de прінсȣ̆ везȣрї; —hund, —finder, —kriecher, —schliefer, m., къне везȣренарїȣ, фелȣ̆ de къне кȣ пічòре скȣрте трȣпȣ̆ лȣнгȣ̆ de вънатȣ̆ везȣрї.
Dachschiefer, m., ардезіъ, пéтръ пътȣрòсъ de акоперітȣ̆.
Dachschindel, n., шindілъ, асчіòре de акоперітȣ̆.
Dachschwelle, f., талпъ de акоперішїȣ.
Dachsin, Dächsin, f., везȣрòе.
Dachspan, m., скъndȣреле че се пȣнȣ̆ пе акоперішїȣ сȣб ц̣ігле спре а ѫтпеdека плоіа.
Dachsparren, m., къпріорȣ̆.
Dachspitze, f., кȣлтеа акоперішїȣлȣї.
Dachstein, n., ц̣іглъ, ардезіъ; (min.) стратȣ̆.
Dachstroh, n., паіъ de акоперітȣ̆.
Dachstuhl, m., скаȣнȣ̆ de акоперетънтȣ̆.
Dacht, в. Docht.
Dachtel, в. Ohrfeige.
Dachtraufe, f., скȣргътòре, dȣктȣ̆ de апъ de пе акоперішїȣ.
Dachung, f., акоперітȣръ; ѫнвълітȣръ.
Dachwerk, n., акоперетънтȣ̆ (de касъ шчл.)
Dachziegel, m., ц̣еглъ.
Dactylus, в. Daktylus.
Dadurch, ad., кȣ ачееа, прін ачéста, пе аколо; — geht der Weg, пе аколо терц̣е калеа.
Dafern, conj., déкъ, ѫнкътȣ̆, ла казȣ̆ къ.
Dafür, ad., de ачееа; пентрȣ ачéста; ѫн локȣ̆ съ; es ist kein Mittel —, пентрȣ ачéста нȣ е medічінъ; ich kann nicht —, еȣ̆ п'амȣ̆ че фаче, нȣ сънтȣ̆ еȣ̆ каȣса; da sei Gott —, съ нȣ dea Dȣмнезеȣ̆; er sollte arbeiten, er spielte aber —, ѫн локȣ̆ съ лаборе, се жȣкъ; — ansehen, а пріві de ачееа; — halten, а сокоті, а лȣа de ачееа; — sein, а фі пентрȣ; — sorgen, а пȣрта гріжъ; — stehen, а ста бȣнȣ̆, а da вадъ, каȣц̣іȣне.
Dafürhalten, n., сокотéлъ, опініȣне, пърере; nach meinem —, dȣпъ капȣл меȣ̆.
Dagegen, ad. ші conj., контръ; din контръ; ѫн скімбȣ̆; ich habe nichts — zu sagen, п'амȣ̆ че зіче контръ; was gibst Du mir —? че'мї даї ѫн скімбȣ̆? — halten, аллътȣрȣ̆, компарȣ̆; — handeln, контръвінȣ̆; — sein, мъ оппȣнȣ̆.
Dagger, Daggert, n., олеїȣ гросȣ̆.
Daguerrotyp, n., дагеротіпȣ̆; —ie, f., дагеротіпіъ; артеа лȣї Дагерȣ̆ de а десемна кȣ лȣмінъ.
Daheim, ad., акасъ; ла сене.
Daher, ad. ші conj., de аколо, de

колеа, de ачі; de ачеea, деч̆, дрепт ачеea, аша dар, прін вртаре; er kommt —, елъ̆ вine de аколо; — kommt ſein Unglück, de ачі се трaце непорочіреа са; er iſt krank, — kommt er nicht, е вете́ръ̆, de ачеea нъ̆ вine; er fährt — wie ein Fürſt, елъ̆ кълъторе-ште (іште) ка унъ̆ прінчіпе; — laufen, але́ргъ; — wanken, се апропіъ шовъіндъ̆.

Dahiro, (векіъ̆) дн локъ̆ de Daher.

Dahier, в. Hier.

Dahin, ad., аколо, дптр'аколо, кътре ачеа парте; eben —, токта аколо; bis —, пънъ аколо; treten Sie —, течі de ачеа парте; da geht er hin, éкъ'л къ се дъче; es ſteht —, ob ... нъ̆ штіъ̆, дéкъ ...; ich laſſe es — geſtellt ſein, аста о лаъ̆, нъ̆ воіъ̆ съ жъдікъ̆; die Zeit geht —, тімпъл трече; ich werde es — bringen, о съ есъвтескъ̆; ich habe es nie — bringen können, n'amъ̆ пътът реші нічі одатъ; er hat ſein Lohn —, 'ші а лъатъ̆ плата; — geben, пъръсескъ̆; — welken, се вестежеште; — raffen, — reißen, ръпеште; — ſein, пере, мóре; ſein Leben — geben, дші сакріфікъ віаца.

Dahinaus, ad., пе колеа афаръ.

Dahinein, ad., пе ачі дн лъвнтръ.

Dahingegen, conj., din контръ; дн локъ̆ къ.

Dahinten, ad., дndіреттъ̆, дnапоі, дн вртъ.

Dahinter, ad., дndіреттъ̆, дn docъ̆, ла спате; es ſteckt etwas —, ачі е о дръчіъ ла міжлокъ̆; — kommen, дескоперъ̆; — ſein, а авea окіі дескіші, а съпръвегіа.

Dahinwärts, ad., дntр'аколо.

Dahlbord, n., (мар.) парапентъ коръвіеі.

Dahlen, v., мъ копілъреск̆, мъ 'нтрек̆, фак̆ лебъдіі, глъмеск̆.

Daktylus, m., (прosod.) дактілъ̆.

Daliegen, v., zak̆. шедъ̆, мъ афлъ ачі, аколо.

Damalig, a. ші ad., de одініóръ, de атънчі, din ачелъ̆ тімпъ̆.

Damals, ad., атънчі; ſchon —, de атънчі.

Damascener, a., damacчінъ̆, de damack̆; —arbeit, f., damacчінъріъ; —klinge, f., къстъръ, лімва тъіóсъ (de сабіъ, спадъ) de damack̆; —ſtahl, m., оцелъ̆ damacчінъ̆.

Damascieren, v., damacчінezъ̆, дмплънтъ̆ фірічеле de арцінтъ̆ сан̆ de авръ̆ дн феръ̆ сан̆ оцелъ̆ пентръ орнътъръ ла спаде, пъшчі шчл.

Damascierer, m., damacчінарія, челъ̆ че лъкръ damacчінъріъ.

Damaſt, m., damack̆, фелъ̆ de матеріъ de мътасъ къ флорі ші къ дóъ феце; —arbeit, f., damack̆ріъ; —en, a., de damack̆; —leinwand, f., пънзъ damack̆; —muſter, n., мъстръ de damack̆; —weber, m., цесъторія de damack̆.

Dambock, m., къпріоръ̆.

Dame, f., damъ, dòmnъ; — vom Stande, dòmnъ de къалітете; die — ſpielen, а фаче пе dómna; — ſpielen, аъ̆ зіеhen, жокъ̆ тавлъ; (дн карт.) damъ сан̆ карте, пе каре есте фігъратъ о фетее.

Damenbret, n., тавлъ, скъндъръ, de жъкатъ̆ жокъл damелор; —ſpiel, n., жокъл damелор; —ſtein, m., damъ, піонъ̆.

Damen, v., damezъ̆ (дн жокъл dam.)

Damenſattel, m., шea de dómnъ, шea фетеéскъ.

Damhirſch, m., къпріоръ̆; —kuh, f., къпріóръ, чівтъ.

Dämiſch, a. ші ad., стіптітъ̆, хъвътъ̆, пъкъ̆, дntр'о вреке, челъіа че і ліпсеште о dòгъ.

Damit, ad., къ ачéста, прін ачéста; conj., ка, ка съ, пентръ ка, спре а; — nicht, пентръ ка съ нъ̆; nur hier —, дъмі нъmаі; er thut — groß, се ръцоеште, се вгфлъ дн пене.

Dampfig, n., пъіъ̆ de къпріóръ.

Damm, m., ставілъ, езътъръ, зъraz, вмплътъръ de пътънтъ̆, лемне, петрій спре а опрі апа;

—bruch, m., рѫптѫръ de стабілъ; —weg, m., кале ѫмплѫтъ, в. Chaussée.

Dämmen, v., стабілі, ꙟмпедека кѫ ѫмплѫтѫръ de пътънтѫ; а пъдѫші (ѫн комплотѫ).

Dammerde, f., пътънтѫ de ѫмплѫтѫръ; пътънтѫ вецетаверѫ.

Dämmerig, a. ші ad., мѫргѫріѫ, ка крепѫскѫлѫл, ка кънdѫ с'аместекъ пóптеа кѫ zioa.

Dämmerlicht, n., лѫмінъ мѫргѫріъ, абїа лѫчітòре.

Dämmern, v., (сéра) мѫрцеште; (dimin.) се крапъ de zioъ.

Dämmerschein, m., лѫчіре мѫрцїїъ.

Dämmerung, f., Abend—, f., мѫргѫ, крепѫскѫлѫ de сéръ; Morgen—, ziopї, крепѫскѫлѫ de diminéцъ, крепътѫръ de zioъ; —szeit, f., тімпѫ de мѫрцітѫ, аѫ de ревърсатѫл ziopілор.

Dammmeister, m., мештерѫ de ѫмплѫтѫръ.

Dammstraße, f., в. Dammweg ші Chaussée.

Dämon, m., demonѫ; —isch, a. ші ad., demonікѫ; —ologie, f., demonолоцїъ.

Dampf, m., абóре; —bad, n., скалdъ, баїе de аборї; —bahn, в., Eisenbahn; —boot, n., навъ de аборе, вапорѫ.

Dampfen, v., аборескѫ; фѫмегѫ.

Dämpfen, v., стъмпърѫ, аллінѫ, моїѫ (топѫл); стѫнгѫ, потолескѫ (фокѫл); сѫгрѫмѫ, ꙟпъdѫшескѫ, апъсѫ (о рескòлъ); ꙟнтѫпекѫ (колòреа); —d, a., аллінънте; стѫнгънте, апъсънте.

Dämpfer, m., аллінъторїѫ, стъмпъръторїѫ, ꙟппъdѫшіторїѫ.

Dämpfig, a., астматікѫ; (de каї) кѫ текпефесѫ.

Dämpfigkeit, f., астмѫ, ресѫфларе греа, ꙟппекътѫръ, степосѫ; (каї) текпіфесѫ.

Dampfkessel, m., кълdаре, казанѫ de продѫсѫ аборї.

Dampfkohle, f., кърбѫне фѫмегъторїѫ.

Dampfkugel, f., (кім.) соліпілъ, гїѫлеа арѫпкътóре de абѫре.

Dampfloch, n., ресѫфлътòре, гаѫръ пе каре есѫ абѫрії.

Dampfmaschine, f., машінъ de аборї (вапорѫ, локомотівъ).

Dampfmesser, m., аборіметрѫ, елатерометрѫ, мъсѫръторїѫ de абѫрї.

Dampfmittel, в. Palliativ.

Dampfnudel, f., гълѫштї ꙟппъdѫшіте.

Dampfpacketboot, n., пакеботѫ de аборе.

Dampfröhre, f., цéвъ de дескъркатѫ (абѫрї dintр'о машінъ).

Dampfschiff, n., вапорѫ, навъ de аборї; —fahrt, f., плѫтітѫръ кѫ вапорѫ.

Dampfstoß, m., аїептѫръ de аборї.

Dampftopf, m., пъбѫшітòре.

Dampftransport, m., стръпортѫ кѫ машінї de аборї.

Dämpfung, f., ꙟппъdѫшітѫръ; стѫнсѫръ.

Dampfwagen, m., карѫ de аборї; машінъ локомотівъ.

Damthier, n., animалѫ къпріорѫ.

Damwild, Damwildpret, n., къпріоріъ; въпатѫ маре.

Danach, в. Darnach.

Daneben, danebst, ad., алътѫре, лънгъ, пе лънгъ ачéста; афаръ de ачéста.

Danebrogsorden, m., ordinѫл (кавалеріа) daneброгѫ (Danimарка).

Danebrogsritter, m., кавалерѫ de ачестѫ ordinѫ.

Danieden, ad., ачі саѫ аколо жосѫ.

Danieder, ad., жосѫ, ла пътънтѫ; — liegen, zакѫ ла аштерпѫтѫ; — beugen, пръпъdітѫ de ꙟнтрістатѫ; — schlagen, dекѫлѫ ла пътънтѫ; стерескѫ.

Dank, m., мѫлцъмітъ; граціъ; einem — sagen, abstatten, мѫлцѫмескѫ кѫїва; einem etwas schlechten — wissen, а пѫ фі даторѫ мѫлцъмітъ кѫїва; einem vielen — wissen, а авеа мѫлтѫ de а мѫлцъмі кѫїва; mit — erkennen, рекѫпоскѫ; Gott sei —! харѫ Domnѫлѫї! man kann ihm nichts zu —e machen, пѫ'ї поцї фаче nimіка пе плакѫ; etwas wieder eines — thun, факѫ чева ꙟп контра воіеї кѫїва.

Digitized by Google

Dankadresse, f., adресъ de мѫлцъmipe.
Dankaltar, m., алтарїѫ de сакріфікатѫ.
Dankbar, a. ші ad., мѫлцъmiторїѫ, рекѫпоскъторїѫ; —keit, f., гратітѫdine, мѫлцъmітъ, рекѫпоштіnцъ; —lich, ad., кѫ рекѫпоштіnцъ.
Dankbeflissen, a. ші ad., сіргѫіторїѫ а мѫлцъmi; рекѫпоскъторїѫ; —heit, f., сіргѫіnцъ de а мѫлцъmi.
Dankbegierde, f., ардòре de а мѫлцъmi.
Dankbegierig, a. ші ad., аппріnсѫ de dopinца de а мѫлцъmi, сетосѫ de а мѫлцѫmi.
Danken, v., мѫлцъmескѫ, daѫ харѫ, граціъ (пентрѫ чева); ресалѫтѫ; —swerth, a., demnѫ de рекѫпоштіnцъ.
Dankfest, n., сервътòре de мѫлцъmipe.
Dankgebet, n., рогъцїѫne de мѫлцъmipe.
Dankgefühl, n., сіmцѫ de мѫлцъmipe.
Danklied, n., къптекѫ de мѫлцъmipe.
Dankopfer, n., сакріфічіѫ de мѫлцъmipe.
Dankrede, f., кѫвъптѫ de мѫлцъmipe.
Danksagung, f., мѫлцъmipe, ростіре de мѫлцъmipe.
Danksagungsschreiben, n., епістолъ de мѫлцъmipe, adресъ.
Dankverpflichtet, a. ші ad., даторїѫ а мѫлцъmi.
Dankvergessen, a., ѫпгратѫ, пемѫлцъmiторїѫ.
Dann, ad., атѫпчї, ѫп ачелѫ тіmпѫ; — und wann, къndѫ ші къndѫ, din тіmпѫ ѫп тіmпѫ, ѫпеорї, къте одатъ; selbst —, кїар ші атѫпчї; nun —! шї апої!
Dannen, ad., von —, de аколо; nicht von — gehen, пѫ мъ mішкѫ din локѫ.
Dannenher, Dannenhero, в. Daher.
Daphne, f., леѫстапѫ.
Daran, ad., ла ачееа саѫ ачéста; de пе —, din —, ѫптрѫ ачееа саѫ ачéста; er arbeitet —, елѫ лѫкръ ла ачéста; — erkennt man, de пе ачéста се кѫпóште; ich zweifle —, мъ ѫndoескѫ ѫптр'ачéста; es ist mir wenig — gelegen, пѫцінѫ ѫmї пасъ; ich habe genug —, ѫmї ажжѫпце; es ist nichts —, пѫ е nimiка dinтр'ачеа, е minчїѫпъ; er ist übel —, пѫ'ї віne ла сокотéлъ; ich will mich — machen, о съ мъ аппѫкѫ; er will nicht —, пѫ'ї віne съ се аппѫче; ich habe nicht — gedacht, nічї пѫ m'amѫ гъndітѫ ла ачéста; ich weiß nicht wie ich mit ihm — bin, пѫ штіѫ кѫm стаѫ кѫ елѫ, пѫ штіѫ че съ гъndескѫ de елѫ; ich kehre mich nicht —, пѫ мъ дóре капѫ de ачéста; du wirst auch — müssen, віne ръndѫл ші ла тіne (съ морї); man muß Salz — thun, требѫе съ пѫї саре; Sie sind unrecht —, те ѫпшелї ѫптр'ачéста.
Darauf, ad., пе, ассѫпра, ла, dѫпъ, деспре; da ist ein Stuhl, setzt Euch —, éкъ скаѫпѫ, шезї пе елѫ; acht Tage —, dѫпъ опт зіле; den Tag —, ѫп ѫрмътòреа zi; er antwortete nicht —, елѫ пѫ респѫпсе ла...; verlassen Sie sich —, фії odixnітѫ; — geben, daѫ арвѫпъ; nichts — geben, пѫ іаѫ ѫп сéмъ; der Galgen stehet —, е опрітѫ сѫв педéпсъ de фѫрчї; — los! пе елѫ!
Daraus, ad., din ачéста, de ачі; — folgt, de ачі ѫрмéзъ; — kann man schließen, de ачі се пóте копкіde; es wird nichts —, се алеце пѫлвере; ich mache mir nichts —, пѫ'mї пасъ, хабарѫ n'amѫ; ich weiß nicht, was ich — machen soll, пѫ штіѫ че съ жѫdікѫ; — kann ich nicht klug werden, пѫ перчепѫ nimiка ла ачéста, пѫ мъ потѫ оріента; was wurde —? че фіne а лѫатѫ ачеа каѫсъ?
Darben, v., amѫ ліпсъ (de челе печесарії), dѫкѫ певоіъ; морїѫ de фóme.
Darbieten, v., офферѫ, пресентѫ; ѫмвіїѫ, пропѫпѫ; sich —, се ѫмвіъ; се пресентъ; се ѫпфъцішéзъ.

Darbietung, f., оффертъ; ѧмвіетѹръ.
Darbringen, v., оффер̆, addѹкѹ̆, ѧнфъцішеzѹ̆ (прінос̆, жертфъ, dарѹ̆).
Darein, ad., ѧн лъѹнтрѹ, ѧн ачéста; ѧн ачееа; ich willige —, тъ ѧнвоїескѹ̆; er kann sich nicht — finden, нѹ се штіе конформа; sich — legen, се ѧнтрепѹне; sich — mischen, се аместекъ; — sprechen, се вагъ ѧн ворвъ; — schlagen, ісвескѹ̆, таіѹ̆ ла міжлокѹ̆; — geben, oben — geben, daѹ̆ пе deасѹпра.
Dargeben, v., daѹ̆ аколо, пресентѹ̆; sich —, тъ daѹ̆ жертфъ, тъ еспѹнѹ̆.
Darin, ad., ѧн лъѹнтрѹ, ѧн ачéста, ѧн ачееа; — irren Sie sich, ѧн ачéста те ѧншелї.
Darlage, f., плътіре.
Darlegen, v., еспѹнѹ̆, пѹнѹ̆ ачі, пѹнѹ̆ de фацъ, пѹнѹ̆ ѧнаінтеа окілор, пресентѹ̆; demѹстрѹ, dовedескѹ̆, лъмѹрескѹ̆ кѹ темеїѹрї; mit Gründen —, demѹстрѹ кѹ рezóне.
Darlegung, f., еспѹсъцїѹне; demѹстръцїѹне.
Darlehen, Darlehn, n., Darleihe, f., ѧмпрѹмѹтѹ̆.
Darleihen, v., ѧмпрѹмѹтѹ̆.
Darleiher, m., ѧмпрѹмѹтъторїѹ.
Darliefern, v., тръdaѹ̆.
Darm, m., мацѹ̆; —bandwurm, m., солітарїѹ; —bein, n., (анат.) осѹл іліакѹ̆; —bruch, m., ентерочелъ, рѹптѹръ de маце; сѹрпътѹръ; —fell, n., перітоніъ, мембранъ, пеліцъ de маце; —fistel, f., фістѹлъ інтестінаръ; —gang, m., —röhre, f., каналѹ̆ інтестіналѹ̆, de мацъ; —gicht, f., патімъ іліакъ; —grimmen, n., —fraß, m., колікъ; —haut, f., (анат.) мембранъ інтестіналъ, в. Darmfell; —lehre, f., ентеролоціъ; —naht, f., ентерорафіъ, кѹсѹтѹръ de маце; —ruhr, f., dісентеріъ; —saite, f., кòрdъ de маце; —saitenmacher, m., кордарїѹ; —schleim, m., мѹкосітате de маце; —schnitt, m., ентеротоміъ; —schwanz, m., (анат.) цїцінъ de мацѹ̆; —strenge, f., колікъ; —wurm, m., лімбрікѹ̆; —zwang, m., ѧнкѹїере.
Darnach, ad., апої; ѧн ѹрмъ; dѹпъ ачееа; конформѹ̆ кѹ; einige Tage —, кътева zіле dѹпъ ачееа; ich werde mich — richten, тъ воїѹ регѹла dѹпъ ачееа; er sieht nicht —, нѹ аре ачелѹ̆ аерѹ̆; — der Mann ist, bratet man den Vogel, кѹм е съптѹ̆ ші тъмъіа; — die Umstände sind, dѹпъ черкѹстърї; das ist auch —, нічї ачéста нѹ прецѹеште мѹлтѹ̆.
Darneben, в. Daneben.
Darnieder, в. Danieder.
Darrbalken, m., стѫнгіъ de ферѹ̆ саѹ̆ de лемнѹ̆, dела ѹскъторіъ (de орzѹ̆ пентрѹ бере).
Darrblech, n., плакъ, таблъ de металѹ̆ ѧнгъѹрітъ ѧн ѹскъторіъ.
Darrbret, n., скъndѹръ ѧнгъѹрітъ, гратіъ de ѹскатѹ̆.
Darre, f., ѹскъторіъ, копторїѹ de ѹскатѹ̆; гратії de ѹскатѹ̆ (малтѹ̆.) ad. орzѹ̆ аѹ̆ грѫѹ̆ крескѹтѹ̆; (med.) атрофіъ, офтікъ, топіре пе пічòре; — der Vögel, ѹмфлътѹръ ла кòda пасерілор.
Darreichen, v., daѹ̆, ѧнтіndѹ̆, пресентѹ̆ (ѹн покарѹ̆ de апъ).
Darreichung, f., пресентъцїѹне.
Darren, v., ѹскѹ̆ (малтѹ̆) ѧн ѹскъторії; (мет.) ресѹdѹ̆, аллегѹ̆ ѹн металѹ̆ de алтѹл топіndѹле.
Darrfieber, n., фрігѹрї офтікóсе.
Darrgeld, n., малтѹітѹ̆.
Darrhaus, n., касъ de ѹскатѹ̆ (малтѹ̆); касъ кѹ копторїѹ de ѹскатѹ̆ (малтѹ̆).
Darrhorde, f., гратіъ пентрѹ а ѹска малтѹ̆.
Darrkrätze, f., скòріъ, скѹръ.
Darrling, m., скѹръ de арамъ.
Darrmalz, n., малтѹ̆ ѹскатѹ̆.
Darrofen, m., копторїѹ de ѹскатѹ̆; копторїѹ de ресѹdатѹ̆ (de топітѹ̆ мет.)
Darrsucht, f., атрофіъ, бóлъ сéкъ; в. Darre.
Darrsüchtig, a., офтікосѹ̆, челѹ̆ че се ѹскъ пе пічòре.
Darrwand, f., в. Darrblech.
Darschießen, в. Vorschießen.

Darstellbar, a. ші ad., репресентаверѫ, ꙟпфъцошіверѫ.
Darstellen, v., репресентѫ, ꙟпфъцошезѫ; еспѫпѫ; ꙟпкіпѫескѫ, depingѫ, zѫгръвескѫ; in Bildern —, арътѫ ꙟп параболе; sich —, се пресентъ.
Darstellung, f., репресентъцїѫне, ꙟпфъцошаре, еспосіцїѫне; —sart, f., modѫ de a репресента; —skunst, f., арте de a репресента.
Darstrecken, v., ꙟптindѫ; ꙟмпрѫмѫтѫ.
Darthun, v., доведескѫ, demѫстрѫ, пробезѫ.
Darthuung, f., доведітѫръ; demѫстръцїѫне, провъцїѫне.
Darüber, ad., песте ачéста, пе deасѫпра; maї пре сѫсѫ; деспре ачéста; legt ein Bret —, пѫне о скъndѫръ пе deасѫпра; er hat mir nichts — gesagt, пѫ'mї a спѫсѫ nimiка деспре ачéста; ich will mich — machen, о съ mъ пѫпѫ пе...; der Verfasser ist — gestorben, аѫторѫл mѫрі лѫкръndѫ ла...; er ist — weg, er ist — hinaus, елѫ е maї пре сѫсѫ de ачесте; — geht nichts, ачéста n'аре пъреке; nimiка пѫ о ꙟптрече, е maї пре сѫсѫ de тòте; nichts — oder darunter, нічї maї mѫлтѫ нічї maї пѫцінѫ; — vergeht die Zeit, ꙟптр'ачееа тimпѫл трече; es geht alles darunter und —, мергѫ тóте аместекате.
Darum, ad. ші conj., ꙟп цїѫрѫ; деспре ачееа; de ачееа, пентрѫ ачееа, дрепт ачееа саѫ ачéста; binden Sie einen Bindfaden —, лéгъ ѫп фірѫ ꙟп цїѫрѫ; — wissen, штіѫ деспре ачееа; es sei —! фіъ аша! — wird ein Mann Vater und Mutter verlassen, пентрѫ ачéста ва лъса омѫл пе татъсъѫ ші пе mѫmъса; ich bin — gekommen, amѫ пердѫтѫ а...; es ist — geschehen, с'а іспръвітѫ кѫ ...; es ist mir blos — zu thun, інтенцїѫнеа mea пѫ е алта декътѫ...; es ist mir nicht —, скопѫл meѫ пѫ есте ъла...
Darunten, ad., ачі жосѫ, ла вале.
Darunter, ad., сѫптѫ ачéста; maї жосѫ; ꙟптре, dintре, ꙟп пѫmерѫ; zehn Jahre und —, zече anї ші maї жосѫ; mit — begriffen, копрінzъndѫсе ꙟп пѫmерѫ ші...; ich kann es nicht — geben, пѫ потѫ da maї жосѫ; du sollst dich nicht — mengen, тѫ съ пѫ те аместечї ꙟптре...
Darwägen, v., къптъреск ꙟп пресінца кѫїва.
Darweisen, v., продѫкѫ, арътѫ, факѫ а се ведеа.
Darzählen, v., пѫmерѫ ꙟп пресінца кѫїва.
Darzu, в. Dazu.
Das, art. n., лѫ; — Eisen, ферѫлѫ; pron. n., ачелѫ, ачестѫ; — hier, ачеста de ачі; — da, — dort, ачела de аколо.
Dase, в. Bremse.
Dasein, v., сънтѫ пресінте, de фацъ; есістѫ; —, n., пресінцъ; есістінцъ; фіінцъ, ънсѫ.
Daselbst, ad., аколо, кїарѫ-аколо, ꙟпсѫші-аколо; ꙟп ачелѫ локѫ, аколеашї; — möchte ich wohnen, аколеашї ашѫ dорі съ локѫїескѫ.
Dasig, a., локалѫ, de локѫ.
Dasmal, ad., пентрѫ астъ оръ, — datъ.
Daß, conj., къ, ка; ка съ, съ; пентрѫ ка; de; als —, декътѫ ка съ; о — ich dich schon längst gekannt hätte, о de те ашѫ фі кѫпоскѫтѫ maї de mѫлтѫ, че пъкатѫ, къ пѫ...; niemals, — ich wüßte, habe ich so etwas gethan, пе кътѫ цінѫ аminте, еѫ n'amѫ фъкѫтѫ нічї odатъ ѫпѫ че асеменеа.
Dasselbe, pron., ачелашї.
Data, n. pt., date, фапте.
Datiren, v., datezѫ, пѫпѫ datъ.
Dativ, m., (грам.) казѫ datівѫ.
Dato, ad., bis —, пънъ ꙟпdатъ, пънъ ꙟп астъ òръ.
Dattel, f., даттілъ, фінікъ, кѫрmалъ; —baum, m., даттіліферѫ, фінікѫ, кѫрmалѫ (арборе); —kern, m., сімбѫре de кѫрmалъ; —öl, n., олеїѫ de фінікѫ; —palme, f., в.

—baum; —pflaume, f., прѫпъ ка кѫрмала.

Datum, n., датъ; ohne —, фъръ датъ.

Daube, f., dòгъ; neue Dauben in ein Faß ziehen, а ꙟndoга о бѫте.

Daubenfügung, f., dóгъмънтѫ.

Daubenholz, n., лемнѫ de dòцe.

Däuchten, v., mi се паре.

Dauer, f., dѫраре, dѫратъ; стабілітате; fortwährende —, контінѫътате; —haft, a. ші ad., dѫраверѫ, траїнікѫ; солідѫ; стабілѫ; —haftigkeit, f., dѫраверітате, солідітате, тръїнічіъ.

Dauern, v., dѫрezѫ; цінѫ; —, n. ші imp., ꙟмї паре ръѫ, mi е мілъ; er dauert mich sehr, ꙟл плънгѫ фòрте; es dauert mich, daß..., ꙟмї паре ръѫ, къ...; sich keine Mühe — lassen, нѫ крѫцъ нічї о фатікъ! sich die Kosten nicht — lassen, нѫ тънцеште de спесе.

Daum, Daumen, m., полікарѫ, deцетѫл челѫ маре; einem den — halten, протегѫ, патрочінezѫ пе чінева; einem den — auf's Auge setzen, пѫїѫ сѫла ꙟн кòсте ла чінева, ꙟл констрѫнгѫ, ꙟл іаѫ de скѫртѫ; —breit, a. ші ad., латѫ de ѫн полікарѫ; — dick, a. ші ad., гросѫ de ѫн полікарѫ; —klapper, f., сѫнъторїѫ; —leder, n., deцетарїѫ de пеле (ла кожокарї); —schraube, f., стрѫжарїѫ (інстрѫмънтѫ de тортѫръ).

Daumling, m., deцетарїѫ; омѫ пітікѫ.

Daune, f., пѫфѫ; в. Flaumfeder.

Dauphin, m., dофінѫ, прінцѫл моштеніторїѫ de корóнъ (ꙟн Франца).

Daus, n., ѫнѫ окїѫ (ꙟн кърцї), асѫ.

Dauung, f., містѫіре; —ssaft, m., кілѫ.

Davidsharfe, f., харфъ маре.

Davon, ad., din ачееа, de ачееа, деспре ачееа; de ачі, de аколо; gebet mir —, daцi'mї din ачееа; gehen Sie nicht —, нѫ те dѫче de аколо; — laufen, фѫцe, скапъ; — fliegen, сбóръ; — kommen, се скапъ; sich — machen, се мънтѫеште de перікѫлѫ; mit einem blauen Auge — kommen, скапѫ кѫ фацъ dестѫл de кѫратъ; eine Krankheit — tragen, m'а аллегѫ кѫ о ветежéлъ; den Sieg — tragen, репортѫ вікторіъ.

Davor, ad., dinaintea, фацъ кътре фацъ; de ачéста; das Haus steht gerade —, каса стъ фацъ кътре фацъ; legen Sie ein Schloß —, пѫне ѫн лакатѫ; — behüte uns Gott! de ачéста съ не ферéскъ Dѫmnezeѫ! — sei Gott! ферéскъ Dѫmnezeѫ! ich kann nicht —, n'amѫ че съ факѫ.

Dawider, ad., контръ; ich habe nichts —, n'amѫ nimiка контръ; ich bin nicht —, нѫ мъ оппѫнѫ.

Dazu, ad., ла ачéста; пе лънгъ ачееа; ꙟнкъ; че е маї мѫлтѫ; de ачееа; пентрѫ ачéста; was sagen Sie —? че zічї ла аста? wie komme ich —? de ѫnde мїаѫ венітѫ аста? — ist er da, аста е трéва лѫї; — gehört Zeit, аста чере тімпѫ; Du mußt noch etwas — legen, тѫ аї съ маї adaoцї ꙟнкъ чевашї; ich rathe Ihnen nicht —, нѫ те свътѫескѫ ла ачéста; — kommt noch, daß..., adaoцe, че е ші маї мѫлтѫ, къ ...; — thun, daß..., съ бацї de сéмъ, ка..., съ те бацї, ка ...; — habe ich es nicht gegeben, нѫ ц'amѫ dат'о пентрѫ ачéста; — kommen, сѫпръвінѫ; — gelangen, а ажѫнцe; — geben, контрібѫїѫ, ꙟмї daѫ партеа; — legen, — thun, adaoгѫ.

Dazukunft, f., сѫпръвеніре.

Dazumal, ad., атѫнчї, маї алесѫ атѫнчї.

Dazwischen, ad., ꙟнтре, ꙟнтр'ачееа, ꙟнтр'ачесте; ꙟн міжлокѫ; es steckt etwas —, е чева ла міжлокѫ; reden Sie nicht immer —, нѫ мъ тотѫ ꙟнтрерѫпе; — sein, liegen, stehen, сънтѫ ꙟнтрепѫсѫ; — legen, setzen, stellen, ꙟнтрепѫнѫ, ꙟнтр'ашezѫ; — kommen, ꙟнтревінѫ; —kunft, f., ꙟнтревенцїѫне.

Debatte, f., десватере; деспѫтъ.

Debattiren, v., десватѫ; деспѫтѫ.

Debet, n., (ком.) деторіъ; de датȣ; im — stehen, аре съ dea.
Debit, m., девітȣ, вънzаре (de търфȣрї кȣ търȣнцішȣл); —iren, v., девітеzȣ, вънdȣ (тарфъ); —or, m., даторїȣ.
Debut, (zi: девїȣт) ꙟнчепȣтȣ (девȣітȣ).
Decadence, (zi: декаdanc), f., декъdінцъ, скъпътаре (а ȣнȣї статȣ).
Decan, m., деканȣ; —at, n., деканатȣ (demnітатеа ȣнȣї деканȣ).
Decatiren, v., декатірȣ, скотȣ лȣстрȣл поставȣлȣї датȣ de фабрікънте.
Decem, m., дечітъ, діжтъ, zечітъ.
December, m., Дечетвре.
Decemvir, дечетвірȣ; —at, n., дечетвіратȣ.
Dechanei, f., деканіъ, (каса, локȣінца деканȣлȣї).
Dechant, m., деканȣ.
Decher, m., zечіме (ȣсітатъ маї вѫртосȣ ла кȣръраpї); ein — Felle, о zечіме de пеії.
Dechiffriren, v., дечіфреzȣ.
Decimal, (ꙟн компȣнерї) zечіталȣ; —bruch, m., фракцїȣне zечіталъ; —rechnung, f., калкȣлȣ zечіталȣ; —system, n., сістемъ zечіталъ; —zoll, m., полікарȣ zечіталȣ, ad. ꙟтпърцітȣ ꙟн 10 лініі.
Decimation, f., zечітъцїȣне.
Decimiren, v., zечітеzȣ.
Decision, f., дечіziȣне, хотърѫре жȣdікъторéскъ.
Decisiv, a. ші ad., дечіziвȣ.
Deck, в. Verdeck.
Decke, f., копертъ; плапотъ; страїȣ, пътȣръ; ꙟнвълітȣръ (de верї че фелȣ) арша (пе ша), коворȣ, пънzътȣръ (пе масъ), вълȣ, манта; подінъ, пардосалъ (жосȣ); подȣ, таванȣ, плафондȣ, черȣл, болта касеї (сȣсȣ); подȣ de наіъ; sich nach der — strecken, тъ ꙟнтіndȣ кътȣ ажȣнце плапота, ad. дȣпъ авере; unter einer — stecken, а фі ȣна, ла ȣн гъndȣ, кȣ чінева; er hat eine — vor den Augen, а авеа окії легацї, а фі фертекатȣ.
Deckel, m., коперетънтȣ, капакȣ; —becher, m., —glas, n., покарȣ кȣ капакȣ; —kanne, f., капъ кȣ коперетънтȣ; —sieb, f., сітъ саȣ чїȣрȣ кȣ dòъ фȣndȣрї.
Decken, v., коперȣ; den Tisch —, пȣнȣ маса, ad. аштернȣ пънzътȣра; ein Haus —, аккоперȣ каса; eine Stadt —, апърȣ о четате; einen Transport —, скортеzȣ ȣн стръпортȣ; gedeckt sein, а фі асекȣратȣ; der Berg deckt den Wald, тȣнтеле іа ведереа пъdȣреї; sich —, т'асекȣрȣ; (цеом.) diese Dreiecke — sich, асте треї тріȣнгїȣрї коꙟнчідézъ; —flechter, m., ꙟтплътіторїȣ de рогожінї, фъкъторїȣ de страїȣрї; —gemälde, n., zȣгръвітȣръ de таванȣ, de черїȣ ал касеї; болтъ deпіктъ; —händler, m., негоцїторїȣ кȣ страіе, плапоме шчл.; —macher, m., плапотарїȣ, стръіарїȣ рогожінарїȣ шчл.
Decker, m., коперіторїȣ de касе.
Deckmantel, m., мантаоъ; маскъ, претестȣ; — der Frömmigkeit, фъцъріъ, іпокрісіъ.
Decknetz, n., рецеа, пласъ (въпът. de пасърї).
Deckplatte, f., леспеde, плакъ de коперітȣ.
Deckrasen, m., глії верzї de коперітȣ, de ꙟтбръкатȣ.
Deckung, f., коперітȣръ, коперіре; (провісіȣне).
Deckwachs, n., чéръ de ȣтплȣтȣръ.
Deckwerk, в. Blendwerk, (форт.)
Declamation, f., декїътъцїȣне.
Declamator, m., декїътъторїȣ; —isch, a. ші ad., декїетъторікȣ.
Declamiren, v., декїътȣ.
Declaration, f., декїъръцїȣне.
Declariren, v., декїарȣ.
Declination, f., (грат.) деклінъцїȣне, флесіȣнеа пȣтелȣї.
Decliniren, v., деклінȣ.
Decoct, n., декоттȣ, декоццїȣне.
Decoration, f., декоръцїȣне; —smaler, m., декораторїȣ.
Decoriren, v., декорезȣ.
Decorum, n., декорȣ, кȣвіошіъ, бȣнъ кȣвіінцъ.

Decort, n., (ком.) скъzъмънтъ (de прецъ); —iren, v., скаzъ (din прецъ).
Decret, n., декретъ; —iren, v., декретеzъ.
Dedication, f., dezікъцїѹне.
Dediciren, v., dezікъ (ꙟнкінъ о карте).
Deduciren, v., dedѹкъ.
Defect, a. ші ad., дефеттѹосъ, nedeплінітъ, кѹ ліпсъ; —, m., дефеттъ, nedeплініре, імперфецїѹне; —e von Büchern, есемпларе дефеттѹóсе; —e in einer Rechnung ziehen, а черка кѹ атърѹнтѹл о сокотéлъ ші а ї афла ерорії.
Defension, f., дефенсіѹне, апъраре; —slinie, f., лініъ de апъраре.
Defensiv, a. ші ad., дефенсівъ, дефенсіъ; —allianz, f., аліанцъ дефенсівъ.
Defensor, m., дефенсоръ, апъръторїѹ.
Deferiren, v., den Eid —, даъ жѹръмънтъ кѹїва, пѹнъ съ жѹре (т. de жѹріспр.)
Deficientenhaus, n., інстітѹтъ de репаосъ (пептрѹ попї).
Deficit, n., дефічітъ; ліпсъ, неажѹнсъ (ꙟн веніт.)
Defilee, n., стръмтóре, пасадъ ънгѹстъ.
Defiliren, v., дефіръ (трекъ ꙟн шіръ пе dinaintea командънтелѹї солдацїї).
Definiren, v., дефінеzъ, децермѹрескъ, отъръскъ (о idee, ѹн конченттъ).
Definition, f., дефініцїѹне, децермѹріре.
Definitiv, a. ші ad., дефінітъ, децермѹрітъ, отържтъ; —sentenz, f., —urtheil, n., сентінцъ, жѹдікатъ дефінітъ.
Defloration, f., дефлоръцїѹне, свергѹръцїѹне, стрікаре de фечїоріъ.
Defloriren, v., дефлорезъ, свергѹръ.
Defraudation, f., дефръѹдъцїѹне, мънкаре de банї; атъцїре, ꙟншеларе.
Degen, m., спадъ (спатъ), савіъ; mit bloßem —, кѹ спада гóлъ; das ist ein alter guter —, ъста е ѹн спатаръ бравъ; mit dem — in der Hand, кѹ мъна ꙟнарматъ, кѹ савіа ꙟн мънъ; sich auf — schlagen, а дѹела кѹ савіа; etwas mit dem — ausmachen, а фіні о каѹсъ прін дѹелъ; —band, n., портъ-спадъ; —fläche, f., латѹл савіеї; —förmig, a. ші ad., спадъфортъ; —gefäß, n., мънѹнкїѹ de спадъ; —gehenk, n., —koppel, f., кѹрéоъ, чінгъ de савіъ; —griff, m., —heft, n., мънѹнкїѹ de савіъ; —klinge, f., кѹстѹра, ферѹл тъїосъ ал спадеї; —knopf, m., помъ, мъръ, бѹмбъ дела мънѹнкїѹл савіеї; alte —, ветеранъ бравъ, осташіъ бравъ; —quaste, f., канафъ de савіъ; —scheide, f., тéкъ de спадъ; —stich, m., —stoß, m., ловітѹръ, пѹнсътѹръ de савіъ.
Degeneriren, v., деценерезъ, мъ корческъ, ꙟмї пердъ віца, семінца.
Degout, (zi: degѹ), m., десгѹстъ.
Degradation, f., дегръдъцїѹне.
Degradiren, v., деградезъ.
Dehnbar, a. ші ad., естінсіверъ; делъцїверъ; —keit, f., естінсіверітате; делъцїверітате.
Dehnen, v., дестіндъ, естіндъ, лъцескъ, прелѹнцескъ; трагъ, трагънъ; sich —, се естінде, лъцеште, лѹнцеште.
Dehnung, f., естінсїѹне, прелѹнцїре; —szeichen, n., (грам.) семнѹл прелѹнцїреї.
Deich, m., ставілъ, ѹмплѹтѹръ, (zъгаzъ, еzътѹръ); —bruch, m., рѹптѹръ de ставілъ; —damm, m., ѹмплѹтѹръ лътѹрале de ставілъ; —en, v., факъ ставілъ; —frei, a. ші ad., скѹтітъ de ставілітъ; —graf, m., вегіеторїѹ провінчіале de ставілї; —grafschaft, f., дістріктѹл ѹнѹї вегіеторїѹ de ставілї; —herr, m., пропріетарїѹ de о ставілъ; —pflichtig, a. ші ad., облегатъ ла ставілітъ (de а лѹкра саъ de а цінеа ꙟн бѹнъ старе ѹн zъгаzъ саъ о ставілъ); —richter, m., жѹдіче de ставілї.
Deichsel, f., оіште (рѹдъ) de каръ; бардъ; —arm, m., кракъ de оіште;

—kette, f., опріторї; —pferd, n., калъ дела оіште, калъ роташїъ; —ring, m., верігъ de оіште.
Deichufer, n., цермъ ъмплътъ.
Deichweg, m., кале пе лънгъ о стабілъ.
Dein, Deine, pron. pr., тъъ, та; das Mein und Dein richtet viel Unheil an, ал меъ ші ал тъъ къшїъпъ мълтъ ръъ.
Deiner, Deine, Deines, саъ der die das Deine, pron. pos., ѧнтребъінцатъ, фъръ събст., ал тъъ, а та.
Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, ad., пентръ тіне, din каъса та, пентръ плакъл, фавòреа та.
Deinige, (der, die, das), pron. pos., ал тъъ, а та; die Deinigen, аї тъї, ad: фаміліа та, domестічїї тъї; sorge für das —, аї гріжъ de требіле тале.
Deining, f., маре аціtатъ.
Deinsen, v., рекъръ, мерце ѧndъръtъ (о паіъ бетежітъ ѧп ресбоїъ марінъ).
Deismus, m., zeicmъ, кредінца ѧп Dъmnezeъ фъръ deскоперіре.
Deist, m., zeicтъ; —erei, f,, zeicmъ; —isch, a. ші ad., zeicтікъ.
Dejeuné, (zi: dежїъné), dежъnъ, гъстаре.
Dekade, f., декадъ.
Dekalog, m., декалогъ, zече порънчї.
Delectiren, v., делептъ, десфътъ.
Delegat, m., делегатъ.
Delegation, f., делегъцїъне, депътъцїъне, комісіъне.
Deliberation, f., деліберъцїъне, десватере.
Deliberiren, v., деліберъ, десватъ.
Delicat, a. ші ad., делікатъ; —esse, f., делікатецъ.
Delinquent, m., кріміпарїъ, фъкъторїъ de реле; —in, f., кріміпаръ.
Delirium, n., деліріъ.
Delphin, m., делфінъ.
Deltaförmig, a., делтіформъ, de форма делтеї.
Demagog, m., demагогъ; —ie, f., demагоціъ; —isch, a. ші ad., demагоцікъ.
Demant, в. Diamant.
Demarkationslinie, f., лініъ de demъркъцїъне (ѧнтре dòъ церї, мърї).
Demaskiren, v., demаскъ.
Demnach, conj., dечї, аша dар, прін ърмаре.
Demnächst, ad., апої, dъпъ, ѧп фіне; къръndъ.
Demohngeachtet, в. Ungeachtet.
Demoiselle, f., damічелъ, domnішòръ, (коконіцъ, dъdъкъ).
Demokrat, m., demократъ; —ie, f., demокраціъ; —isch, a. ші ad., demократікъ.
Demoliren, v., dѫрѫmъ, абатъ, daъ ла пъмънтъ (касъ шчл.)
Demolirung, f., dѫрѫmъцїъне, абътъмънтъ.
Demonstration, f., demъстръцїъне.
Demonstrativ, a. ші ad., demъстръtівъ.
Demonstriren, v., demъстръ; dовedескъ.
Demontiren, v., deскалекъ (de пе калъ); cmontezъ, іаъ тъпъл жосъ; прін каnonadъ стрікъ о батеріъ, о adъкъ ла тъчере.
Demoralisation, f., demoралізъцїъне.
Demoralisiren, v., demoралізezъ.
Demuth, f., ъмілітате, ъмілінцъ, смереніъ.
Demüthig, a. ші ad., ъмілітъ, смерітъ; съппъсъ; ъмілітънте, къ смереніъ; —ung, f., ъмілітъръ.
Denar, m., denарїъ.
Dendrit, m., dendрітъ, в. Baumstein.
Dengelhammer, m., чїоканъ de бътътъ кòса.
Dengeln, v., батъ (аскъцъ) кòса.
Dengelstock, m., баткъ, пековълъшъ пе каре се бате кòса.
Denkart, f., кіпъ, modъ de къцетаре.
Denkbar, a. ші ad., імаціnаверъ, къцетаверъ.
Denkbild. n., deвісъ, сімболъ, емблемъ.
Denkbuch, n., албъмъ, карте ѧп каре се скріе чева de adъсъ аminте; меморіалъ; жърnаръ.
Denken, v., къцетъ, гъndескъ; сокотескъ; medітъ; жъdікъ; daъ къ сокотéла; ѧмї ѧмаціnъ; ѧмї ѧп-

кінвескъ; дмї адъкъ аминте; an oder auf etwas —, а кцета despre чева; auf etwas Böſes —, плънвескъ врежнъ ръў; ſich etwas —, дмї дпкінвескъ чева; hin und her —, дмї батъ капъ, тъ фрътънтъ къ минтеа; der Menſch denkt, Gott lenkt, омюл пропвне, Dzeŭ dicпвне, пъ кът гъndeште омюл, чі кът ва Domnюл; daran —, дмї адъкъ аминте; bei ſich —, а се гъndi дп сене; niedrig —, а авеа сімцімънте апвсе; auf ſeine Predigt —, дшї meditъ predika.

Denker, m., meditъторіъ, кцетъторіъ; tiefe —, спіритъ профюndъ.

Denkfähig, a. ші ad., дпвестітъ къ факюлтате кцетътівъ; —keit, f., факюлтатеа кцетътівъ.

Denkfreiheit, f., лібертатеа копштіінцеї, — de a кцета.

Denkkraft, f., факюлтатеа кцетътівъ.

Denklehre, f., лоцікъ.

Denkmal, n., монюмънтъ.

Denkmünze, f., medaліъ, монетъ меторіалъ.

Denkſäule, f., колопъ, обеліскъ de адъчере аминте.

Denkſchrift, f., меторіалъ; інскріцівне.

Denkſpruch, m., девізъ, сентінцъ.

Denkſtein, m., пétръ меторіалъ.

Denkungsart, в. Denkart.

Denkvermögen, n., в. Denkkraft.

Denkwürdig, a. ші ad., меторавернъ, дпсемнавернъ, demnъ de адъчере аминте; —keit, f., меторавернтате; —keiten, мемóрії, нотіцівні.

Denkzeichen, n., семнъ меторіалъ.

Denkzeit, f., епокъ.

Denkzettel, m., меторіъ, білетъ меторіалъ; jemandem einen — geben, батъ пе чінева ка съ цінъ минте; — der Juden, філаттеріъ.

Denn, conj., кънї, пентръкъ, фііndкъ; декътъ; es wäre —, es ſei —, дéкъ пъ, афаръ дéкъ пъ; wie —! чі кът! wen ſehe ich —? dap че 'мї въдъ окії?

Dennoch, conj., тотюшї, къ тóте асте.

Denomination, f., денюмінъцівне.

Denominator, m., денюмінторіъ.

Denſität, f., денсітате.

Dentiſt, m., дінтістъ.

Denunciation, f., денюнчіацівне, пърцторъ пе аскюнсъ.

Denunciren, v., денюнчіъ.

Departement, n., деспърцътънтъ.

Dependent, a. ші ad., денендънте, атърпънте, атърпъторіъ.

Dependenz, f., денендінцъ, атърпаре.

Dependiren, v., деніndъ, атърпъ.

Depenſe, (zi: denanz) келтюіалъ dешéртъ.

Depeſche, f., денешъ.

Deponent, m., денопънтъ (грам.) de фортъ пас. ші семніфікъцівне актівъ; денюіторіъ, денозіторіъ.

Deponiren, v., денюнъ, денозезъ (банї шчл. спре пъстраре).

Deportation, f., депортъцівне; есіларе, еспатріаре.

Deportiren, v., депортезъ, есілезъ, еспатріезъ, сюргівнескъ, скотъ din цéръ ші дъкъ ла юн локъ хотърцтъ de юnde депортатюл п'аре воіъ а се ретòрче.

Depoſitenbank, f., банкъ de денозітъ.

Depoſitengelder, pl., банї денюші, денозітацї.

Depoſitum, n., денозітъ, лъкръ денюсъ.

Depot, (denò), n., денозіторіъ; денозітъ; резервъ de солдацї.

Deprecíren, v., тъ рогъ, черъ іертъцівне.

Deputat, n., парте, порцівне, саларіъ; —ion, f., денютъцівне.

Deputiren, v., денютезъ, трімітъ депютатъ.

Deputirte, m., денютатъ, трімісъ.

Der, die, das, art., лъ, ле, а; pron., челъ, ачелъ; каре.

Derangiren, (derapціrn), v., десорdінезъ, пюnъ дп перъndюіалъ; търбъръ.

Derartig, a., де ачелъ фелъ.

Derb, a. ші ad., вжртосъ, солідъ; цéпънъ; аспръ; верде; das iſt eine derbe Antwort, éкъ юn респюнсъ аспръ; — antworten, респюndъ верде; —heit, f., вжртошїъ, солідітате; аспріме.

Dereinst, ad., odeniòръ; òрекъndȣ; вреodатъ.
Derent-halben, —wegen, —willen, ad., пентрȣ ачéста, de ачееа; пентрȣ карії, пентрȣ dѫпшії, пентрȣ фавореа, amòреа лор.
Dergestalt, ad. ші conj., астфелȣ; ѫп ъстȣ кіпȣ, ѫп ъстȣ modȣ; ѫптр'атътȣ.
Dergleichen, a., атаре, асемене, астфелȣ; — Menschen, wie er, muß man achten, астфелȣ de òmenї, кȣm есте ел, требȣескȣ респеттацї.
Derhalben, conj. ші ad., пентрȣ ачееа.
Derivation, f., dерівъцїȣне.
Der—, die—, dasjenige, pr., ачелȣ, ачеа.
Dermaleinst, в. Dereinst; —ig, a., de odiniòръ.
Dermalen, ad., акȣm, астъdатъ, пентрȣ акȣm.
Dermalig, a., актȣалȣ, пресінте.
Dermaßen, ad., атътȣ, пънъ ѫптр'атътȣ; аша de таре.
Dero, pron., Dвòстръ, вòстръ; zu — Befehl, ла ordinea Dвóстръ.
Dero-halben, —wegen, conj., пентрȣ ачéста, de ачееа.
Der—, die—, dasselbe, —bige, pron., ачелашї, ачееашї; тотȣ ачелашї, тотȣ ачееашї; (ѫп тонȣ кȣртеніторїȣ) Dieselben haben mir befohlen, Dв. mїацї demъndатȣ.
Derweile, derweilen, ad., ѫптр'ачееа, в. Unterdessen.
Derwisch, m., dервішіȣ, кълȣгърȣ maomedanȣ.
Desarmiren, v., decarmȣ.
Descendent, m., decчendънте, ȣрташіȣ, челȣ че се траце dінтр'о фаміліъ.
Descendenz, f., decчendінцъ, скоборѫтȣръ, ȣртъшіъ.
Descendentallinie, f., ліпіъ скоборѫndъ.
Deserteur, m., decерторїȣ, фȣгарїȣ (солdатȣ).
Desertion, f., decерцїȣне.
Desertiren, v., decертezȣ.
Deßfalls, ad., ѫп ачелȣ казȣ; пентрȣ ачееа.
Deßgleichen, a., атаре, асеменеа, в. Dergleiche; ad. астфелȣ; —, conj., прекȣm ші; ънкъ.
Deßhalb, —halben, ad., de ачееа, пентрȣ ачееа.
Designation, f., decemnъцїȣне.
Designiren, v., decemnȣ.
Desinficiren, v., кȣръцїȣ de mїacme.
Desolat, a., decолатȣ, фòрте ѫптрістатȣ.
Desperat, a., decператȣ; —ion, f., decперъцїȣне.
Desperiren, v., decперȣ.
Despot, m., decпотȣ; —isch, a., decпотікȣ; ad. decпотічеште; —ismus, m., decпотісmȣ.
Dessent-halben, —wegen, —willen, ad., de ачееа, пентрȣ ачееа; de ачéста, пентрȣ ачéста.
Dessert, n., пóме, dȣлчецȣрї, лъптърії шчл. че се пȣnȣ пе масъ ла фінеа прънzіȣлȣї; меселікȣрї.
Dessin, n., decemnȣ, пікторіъ.
Destillation, f., decтілъцїȣне.
Destilliren, v., decтілȣ; стрекорȣ; трагȣ (вінарсȣ, спірітȣ).
Destillirer, m., decтілъторїȣ.
Destillir-blase, f., алаmбікȣ; —kammer, f., decтілъріъ.
Desto, ad., кȣ атътȣ; — besser, атътȣ maї біне; — schlimmer, атътȣ maї ръȣ; nichts — weniger, тотȣшї, кȣ тóте асте; je mehr man ihm gibt, — mehr will er haben, ѫї daї deцетȣл челȣ мікȣ ші елȣ ѫцї чере ші мъна.
Dest-wegen, —willen, ad. ші conj., de ачееа, в. Dessentwegen; —weil, de ачееа кънї; eben —, токма пентрȣ ачееа.
Detachement, (деташman), n., деташемънтȣ, деспърцемънтȣ, о чатъ de солdацї.
Detachiren, v., деспартȣ ші трімітȣ (о парте de солdацї).
Detail, n., детаїȣ; —handel, m., комерчїȣ кȣ детаїȣл, мърȣнцішȣл; —händler, m., негоцїторїȣ кȣ мърȣнцішȣ; —liren, v., детаїezȣ, спȣnȣ кȣ deамърȣнтȣл, din фірȣ ѫп пърȣ.
Detto, a., тотȣ ачееа; тотȣ аколо.

Deube, f., фѫртѫ.
Deuchten, в. Däuchten.
Deut, m., банѫ олandezѫ; ich gebe keinen — darum, нѫ фаче о чапъ deцератъ.
Deute, в. Düte.
Deutelei, f., сплікъцїѫне фалсъ ші pidiколъ.
Deuteln, v., сплікѫ фалсѫ ші pidiкѫл.
Deuten, v., арръtѫ (кѫ deцетѫ); факѫ семnѫ (кѫ окїѫ); сплікѫ (вісѫл); факѫ алѫziѫne; er deutet Alles auf sich, ле іа тóте асѫпръ.
Deuter, m., сплікъторїѫ; —ei, f., сплікъцїѫне; (din фісіonomiъ) метопоскопіъ; (din лініамънтеле мънелор) кіромanцiъ.
Deutler, m., сплікъторїѫ фалсѫ.
Deutlich, a. ші ad., кїарѫ, лімпеde, лъмѫрітѫ, лѫminатѫ, dестinсѫ, ѧнцелеціверѫ; респікатѫ; —keit, f., кїарътате, лімпеzime, лъмѫрътате, ѧнцелеціверітате.
Deutsch, a., цермanікѫ, алеmanікѫ, немцескѫ; ad. цермanеште, немцеште.
Deutsche, m. ші f., цермanѫ, алеmanѫ (pom. din Pomania олтéнъ), немцѫ.
Deutschherr, m., кавалерѫ ал ordinѫлѫї теѫтonікѫ.
Deutschmeister, m., мареле местерѫ ал ordinѫлѫї теѫтonікѫ.
Deutung, f., сплікъцїѫне; Traum—, сплікъцїѫне (тѫлкѫіре) de вісѫ; —svoll, a. ші ad., плінѫ de ѧнсемnаре, мѫлтѫ ѧнсемnъторїѫ.
Devalvation, f., девълвъцїѫне, скъzътѫръ de прецѫ ла монетъ.
Devise, f., девізъ.
Devot, a. ші ad., девотѫ, вісерікосѫ, реліціосѫ; —ion, f., девоцїѫне.
Diaconat, n., diaконатѫ, diaконіъ.
Diaconissin, f., diaконéсъ, diaконіцъ.
Diaconus, m., diaконѫ.
Diadem, n., diademъ, легътѫръ de фрѫнте, семnѫл рігатѫлѫї ла антічї.
Diakustik, f., diaкѫстікъ.
Diagnostik, f., diaгnостікъ, кѫноштінца саѫ ѧнвъцътѫра de а кѫнòште бетежеліле.
Diagonal, a., diaгonалѫ; —linie, f., лініъ diaгonалъ.
Dialect, m., diaлектѫ; —ik, f., diaлектікъ; —iker, m., diaлектікѫ.
Dialog, m., diaлогѫ, ворвіре ѧнтре doї.
Diamant, m., diamantѫ; ungeschliffene —, diamantѫ брѫтѫ; geschliffene —, брілїantѫ; —en, a., diamantinѫ, de diamantѫ; —gewicht, n., пondере de цїѫваере de каре патрѫ греѫнце фаче ѫн каратѫ; —händler, m., diamantiapїѫ; —hart, a. ші ad., таре ка diamantѫл; —mutter, f., матріче, пéтръ ѧн каре се афлъ diamantѫ; —nadel, f., акѫ de diamantѫ; —pulver, n., пѫлбере de diamantѫ; —ring, m., інелѫ de diamantѫ; —schmuck, m., скѫле, цїѫваере de diamantѫ; —schleifer, m., diamantapїѫ.
Diameter, m., diaметрѫ.
Diaphoretisch, a., diaфоретікѫ, сѫdopiферѫ.
Diarium, n., ziapїѫ.
Diarrhöe, n., diapiъ, трéпъdѫ, ѫрdinape.
Diät, f., dietъ, ziѫрnѫ, лéфъ пе zi; регѫлъ de віацъ; —etik, f., dietетікъ, артеа віецеї; —isch, a., dietетікѫ.
Dicasterium, n., dікастерїѫ.
Dicht, a. ші ad., decѫ, компактѫ; солidѫ; стрѫнсѫ; таре.
Dichte, Dichtheit, f., decime, солiditate.
Dichtelei, f., поеzітѫръ (терm. decпрецѫіторїѫ).
Dichten, v., плъстѫескѫ, imaцinѫ; поетісеzѫ, факѫ версѫрї; meditѫ; sein — und Trachten ist darauf gerichtet, тòте гъndѫріле ші лѫкрѫріле лѫї съптѫ аціntате спре ачеea.
Dichter, m., поетѫ; —ader, f., вънъ поетікъ; —anlage, f., талентѫ поетікѫ; —feuer, n., —flug, m., фокѫ, авънтѫ, сборѫ поетікѫ; —freiheit, f., лічепцъ поетікъ; —gabe, в. —anlage; —gluth, f., фокѫ поетікѫ; —isch, a. ші ad., поетікѫ, поетічеште; —ling, m., поеташіѫ; —pferd, n., (міт.) пе-

гасȣ̆; —sprache, f., лімбацїȣ поетікȣ̆; —werk, n., опȣ̆ (ȣвраціȣ) поетікȣ̆, ꙟнверсȣрї.
Dichtigkeit, в. Dichte; —messer, m., manometрȣ, decimetрȣ.
Dichtkraft, f., пȣтереа de a поетіza, в. Dichtvermögen.
Dichtkunst, f., поеziъ, поетікъ, артеа поетікъ.
Dichtlaubig, a. ші ad., фрȣnziосȣ̆, фоіосȣ̆.
Dichtung, f., поеziъ; плъстȣіре, в. Erdichtung; —sart, f., ценȣ̆, фелȣ̆ de поеziъ.
Dichtvermögen, n., факȣлтеа de a поетіza.
Dichtwerrig, n., астȣпътȣръ de крепътȣрї ла о naiъ.
Dick, a. ші ad., гросȣ̆, грасȣ̆; десȣ̆; волȣminосȣ̆; ȣтфлатȣ̆; —armig, a. ші ad., бръціосȣ̆, кȣ брацеле гро́се; —ärschig, a. ші ad., кȣросȣ̆; —backig, a. ші ad., бȣкосȣ̆; —bauch, m., пънтекосȣ̆ (omȣ̆); —bein, n., ко́псъ, партеа пічїорȣлȣї dела шолдȣ̆ пънъ ла ценȣнкї; —blütig, a. ші ad., сънцеросȣ̆; —brüstig, a. ші ad., пептосȣ̆, ціцосȣ̆.
Dicke, f., гросіme; decime.
Dickfleischig, a. ші ad., кърnосȣ̆.
Dickhaarig, a. ші ad., пъросȣ̆; тȣфосȣ̆.
Dickhals, m., гѫтȣ̆ гросȣ̆ (omȣ̆); —ig, a. ші ad., гѫтосȣ̆.
Dickhäutig, a. ші ad., пелосȣ̆; —keit, f., гросіme de пеле.
Dickheit, в. Dicke.
Dickhülsig, a. ші ad., скорцосȣ̆; кожосȣ̆.
Dickicht, n., decішіȣ̆ (de пъdȣре).
Dickkopf, m., капȣ̆ гросȣ̆; къпъціnосȣ̆ (omȣ̆); капȣ̆ mаре; dickköpfig, a. ші ad., къпъціnосȣ̆; чербікосȣ̆, ꙟndъръtnікȣ̆, кȣ капȣ mаре.
Dicklaubig, в. Dichtlaubig.
Dickleibig, a. ші ad., трȣпосȣ̆, корпȣлосȣ̆, плінȣ̆; —keit, f., трȣпешіъ, корпȣленціъ.
Dicklich, a. ші ad., гросȣцȣ̆; десȣцȣ̆.
Dicklippig, a. ші ad., бȣzатȣ̆.
Dickmaulig, a. ші ad., кȣ гȣра mаре.
Dicknasig, a. ші ad., пъzосȣ̆, ботосȣ̆.
Dickohrig, a. ші ad., ȣрекїатȣ̆, кȣ ȣрекї mарї; кam сȣрdȣ̆, гросȣ̆ de ȣрекї.
Dickrindig, a. ші ad., кȣ скорца dе́съ.
Dickrübe, f., брозбъ.
Dickrückig, a. ші ad., спінъросȣ̆, кȣ спінаре гро̀съ; це́пънȣ̆.
Dicksaft, m., сірȣпȣ̆, mȣстȣ̆ гросȣ̆.
Dickschnäbler, m., чїокȣ гросȣ̆.
Dickstein, m., diamantȣ̆ брілънтатȣ̆, саȣ̆ пілітȣ̆, nȣmaї пе deасȣпра.
Dicktau, в. Kabeltau.
Dickthuer, m., лъȣdареціȣ, фълосȣ̆, челȣ̆ че фаче din цѫнцаріȣ̆ артъсарїȣ; —ei, f., лъȣdърошіъ; —isch, a. ші ad., лъȣdъросȣ̆.
Dickwanst, m., пънтекосȣ̆, бȣрdȣфосȣ̆; —ig, a. ші ad., пънтекосȣ̆.
Dickzirkel, m., компасȣ̆ de mъсȣратȣ̆ гросіme.
Dictando, ad., diктъndȣ̆.
Dictat, n., diктатȣ̆.
Dictator, m., diктаторїȣ; —isch, a. ші ad., diктаторікȣ̆.
Dictatur, f., diктатȣръ.
Diction, f., dікціȣне.
Dictiren, v., diктеzȣ̆.
Didac-tik, f., didактікъ; —tisch, a. ші ad., didактікȣ̆.
Dieb, m., фȣрȣ̆, хоцȣ̆; тълхарїȣ; Gelegenheit macht Diebe, окасіȣнеа фаче пе фȣрȣ̆; die kleinen Diebe hängt man, die großen läßt man laufen, пе фȣрії чеї mічї ꙟї спънzȣръ, пе чеї mарї ꙟї скапъ, леціле сънтȣ̆ ка пънzа de паіанжінȣ̆, че прінde mȣсчеле ші ласъ трѫнторії.
Dieberei, f., фȣрътȣръ, фȣртȣ̆; тълхъріъ, хоціъ.
Diebin, f., фȣръ, хо̀цъ, mȣїере фȣраче.
Diebisch, a. ші ad., фȣраче, хоцїосȣ̆, тълхъросȣ̆, dатȣ̆ ла фȣртȣ̆; —er Weise, хоцеште, пе фȣрішіȣ̆.
Diebsbande, f., бandъ, че́тъ de фȣрї.
Diebsbrut, f., лепъdътȣръ, dрождіъ, семінцъ (neamȣ̆) de фȣрȣ̆.
Diebsgesell, —genoß, m., соціȣ̆, компліче de фȣратȣ̆.
Diebsgesindel, n., в. Diebsbrut.

Diebsglück, n., норокъ (фъртъпъ) пемерітатъ.
Diebsgriff, m., апъкътъръ, тъестріъ де фъръ.
Diebshehler, m., аскъпзъторіъ де фъртъ.
Diebsherberge, f., оспетъріъ де фъріі; razdъ de хоцї.
Diebshöhle, f., пештеръ де фъріі.
Diebsknipp, m., апъкътъръ хоцéскъ.
Diebslaterne, f., лампашіъ орбъ, в. Blendlaterne.
Diebsneſt, Diebsloch, n., кыбъ, гавръ де хоцї.
Diebsrotte, f., адъпътъръ, трупъ де фъріі, в. Diebsbande.
Diebsſchlüſſel, m., кеіе хоцéскъ, кеіе а тотъ decкізътòре.
Diebsſinn, m., патъръ, плекаре спре фъратъ.
Diebsſprache, f., лімбъ хоцéскъ, лпцелéсъ пъмаї де фъріі.
Diebsſtreich, m., фаптъ хоцéскъ.
Diebſtahl, m., фъртъ; gewaltſamer —, фъртъ фъкътъ къ спарцере де лпzеръторіі.
Diebswirth, m., оспътаріъ, razdъ de фъріі.
Diele, f., скъндъръ; podea; аріъ; tindъ (вестібълъ); —n, v., podeскъ, скъндърескъ; —nkopf, m., (аркіт.) тъторъ, орпътъптъ де аркітеттъръ; —nuhr, f., орлоціъ де tindъ, de лптратъ; —nwand, f., пъреte de скъндъріі; —nwerk, n., скъндъріть.
Dienen, v., сервескъ (слъцескъ), факъ сервіціъ; ажътъ, фолосескъ; Ihnen zu —, спре сервіціъл Дтале; damit iſt mir nicht gedient, acта пъ m'ажътъ; laſſen Sie ſich dies zur Nachricht —, acта съ'цї фіъ спре штіре; wie hoch dient er? че платъ аре? als Soldat, als Anwalt —, мілітърескъ, адвокъцескъ; zu Fuße —, сервескъ ка педестръ; es dient zu nichts, пъ фолосеште німіка.
Diener, m., сервъ, domeстікъ, аратъ, чіокоіъ, фечіоръ, слъгъ; діреґъторіъ; Ihr —, сервъ Дтале; einem einen — machen, салътъ пе чіпева; ein guter Herr macht einen guten —, кът е Domпъл аша ші сервъл; —ſchaft, f., domeстічіме; —in, f., сервъ; Ihre —, серва Дтале.
Dienlich, a. ші ad., de сервіціъ; de трéбъ; вънъ, фолосіторіъ; wozu iſt das —? de че трéбъ е?
Dienſt, m., сервіціъ; постъ, оффічіъ, діреґъторіъ; трéбъ (слъжбъ), фъпціъне; kondiціъne; erzeige mir dieſen —, фъ'мї трéба acта; einen — ſuchen, кавтъ kondiціъne; aus dem —e gehen, есъ din сервіціъ; —e nehmen, лптръ лп міліціъ; — erweiſen, — leiſten, факъ сервіціъ; —chen, n., діреґъторіъ мікъ.
Dienſtadel, m., поблецъ лптрепатъ къ оффіціъ; поблецъ de тогъ.
Dienſtag, m., марцї.
Dienſtalter, n., векіме de сервіціъ.
Dienſtanweiſung, f., інструціъне de сервіціъ, оффічіъ.
Dienſtbar, a. ші ad., облегатъ а серві; роботашіъ, клъкащіъ; склавъ; —keit, f., сервітъте, сербіъ, склъвітъ, склъвіъ.
Dienſtbefliſſen, a. ші ad., сіргъінцїосъ; сервілъ; оффічїосъ; —heit, f., сіргъінцъ, сервілітате, оффічіосітате, zелъ de а серві.
Dienſtbote, m., сервіторіъ; сервітòре.
Dienſtchen, n., постълецъ, діреґъторіъцъ.
Dienſteifer, m., zелъ de діреґъторіъ, de сервіціъ.
Dienſteifrig, a. ші ad., zелосъ de а серві, оффічїосъ.
Dienſtentlaſſung, f., demicіъне; елібераре din сервіціъ.
Dienſtergeben, a. ші ad., datъ ла сервіціъ, ла оффічіъ.
Dienſtfähig, a. ші ad., капаверъ de сервіціъ; —keit, f., капачітате de сервіціъ.
Dienſtfehler, m., ерope фъкътъ лп сервіціъ.
Dienſtfertig, a. ші ad., промтъ, гата, спре сервіціъ; —keit, f., промтецъ ла сервіціъ.
Dienſtfrei, a. ші ad., ліберъ, скътітъ, de сербіре, de роботе, de бое-

рескѣ; —heit, f., скѫтинцъ de сервіре.
Dienſtgefliſſen, в. Dienſtbefliſſen.
Dienſtgefälligkeit, f., комплесанцъ, плъчере de а серві, кѫртеніъ.
Dienſtgeld, n., банї de сервітѣ, de роботъ, de боерескѣ.
Dienſtgenoß, m., соціѣ de сервіцііѣ, катърадѣ, коллегъ.
Dienſtgeſchäft, в. Amtsgeſchäft.
Dienſtgeſuch, n., ѫмбларе dѫпъ сервіцііѣ.
Dienſthaft, a. ші ad., роботарїѫ, сѫпѫсѣ ла сервітѣ.
Dienſtherr, m., Domnѣ, кѫї се кѫвіне боерескѣ, роботе.
Dienſthufe, f., ізгърѣ domneскѣ, че ѫп роботарїѫ е облегатѣ ал лѫкра.
Dienſtjahr, n., anѣ de сервіцііѣ.
Dienſtkleidung, f., ѫніформъ.
Dienſtknecht, m., сервѣ, аргатѣ.
Dienſtleiſtung, f., сервіцііѣ, оффічііѣ.
Dienſtleute, pl., domeстечї; роботарїї, в. Dienſtmann.
Dienſtlohn, m., саларїѫ (сімбріъ) de сервіцііѣ.
Dienſtlos, a. ші ad., фъръ сервіцііѣ.
Dienſtmagd, f., сервітóре, сервъ, сервантъ.
Dienſtmädchen, Dienſtmädel, n., сервічіóръ.
Dienſtmann, m., омѣ de сервіцііѣ; роботарїѫ; васалѣ, феѫdатарїѫ.
Dienſtpfennig, m., банѣ de кіріъ, de токмéлъ, арвѫнъ.
Dienſtpferd, n., калѣ de сервіцііѣ; калѣ мілітъреscѣ.
Dienſtpflicht, f., даторіъ, облегъцііѫне de сервіцііѣ; —ig, a. ші ad., облегатѣ а серві.
Dienſtrock, m., в. Dienſtkleidung.
Dienſttracht, f., портѣ, костѫмѣ deрегъторескѣ.
Dienſtthuend, a., фѫнціонарїѫ.
Dienſtunfähig, a. ші ad., ѫпкапаверѣ, петревнікѣ, de а серві; інвалідѣ; —keit, f., ѫпкапачітате de а серві.
Dienſtverwandt, a. ші ad., облегатѣ а серві.
Dienſtvolk, n., в. Dienſtleute.
Dienſtvorſchrift, f., регѫлътънтѣ de сервіцііѣ.
Dienſtwillig, a. ші ad., плекатѣ а серві.
Dienſtzeit, f., тімпѣ de сервіцііѣ.
Dienſtzwang, m., дреттѣ de а констріпце ла сервіцііѣ, ла роботе шчл.
Dieß, pron., ачестѣ, ачелѣ.
Dieſe, dieſer, dieſes, pron., ачестѣ, ачéста, істѣ, іста; ъстѣ, ъсга.
Dieſemnach, в. Demnach.
Diesſeitig, a., чітеріорѣ.
Diesſeits, ad., динкóче, d'астъ парте.
Dießfallѣ, ad., ѫп ачестѣ казѣ.
Dießjährig, a. ші ad., de істѣ анѣ.
Dießmal, ad., істъдатъ; —ig, a., челѣ de астъдатъ.
Dietrich, m., Teodorікѣ; кеїе хоцéскъ че прінde ла мѫлте ѫпкїеторї; кърлігѣ.
Dieweil, conj., (векїѫ) фііndкъ.
Differential-größe, f., кътіme діфеpінціалъ; —тефнніц, f., калкѫл 'діффеpінціалѣ.
Differenz, f., діффеpінцъ, неасетънаре, непотрівіре.
Differenziren, v., діффеpенцеzѣ.
Differiren, v., діффеpezѣ.
Diffeſſion, f., денегъцііѫне пріп жѫрътънтѣ.
Difficil, a. ші ad., греѣ, греоіѣ.
Difficultät, f., грекѫтате.
Digeſtion, f., діцесцііѫне, містѫіре.
Digreſſion, f., дігресііѫне, абатере.
Dilation, f., амънаре; терміпѣ, сорокѣ.
Dilemma, n., ділетъ; сілоцістѣ корпѫтѣ.
Dilettant, m., ділетантѣ, ізвіторїѫ de арте.
Diligence, (zi: діліцанс), f., діліцанцъ, карѣ ізте.
Dill, m., мърарїѫ (плънтъ); —e, f., кана дела канделабре; цéва ѫп каре се багъ фітілѣ ла лампе.
Dimenſion, f., dimenсііѫне, мъсѫръ, стенсііѫне.
Dimittiren, v., demітѣ.
Diner, (zi: diné), прънзіѣ.
Ding, n., ънсѫ, фііпцъ; лѫкрѫ, обіептѣ; трéвъ; das iſt ein böſes —, ъста е ѫп лѫкрѫ ал дракѫлуї; was iſt das für ein —? че есте аїа? er hat große Dinge im Kopfe,

елъ аре планърї марї ꙟн капъ; er ist immer guter Dinge, елъ е пърърea мълцъмітъ, — веселъ; das geht nicht mit rechten Dingen zu, ачі нъ е лъкръ кърaтъ; geschehene Dinge sind nicht zu ändern, вътаіа ші ф... нъ се маї ꙟнторкъ; alle guten Dinge sind drei, че е треї е бънъ; das dumme —, простъл; gut — will Weile haben, лъкръ бънъ чере тімпъ, къ ꙟнчетъл се фаче оцетъл.

Dingebrief, m., контраттъ, zапісъ, хъртіъ de ꙟнвоіалъ.

Dingen, v., токмескъ (къръъшїъ); пъїмескъ; багъ ꙟн сервіцїъ; ꙟнкіріezъ; einen Bedienten —, багъ сервъ; ein Schiff —, ꙟнкіріezъ о наіъ.

Dingepfennig, m., арвънъ, банї de токмéлъ, в. ші Angeld.

Dingflüchtig, a. ші ad., фъгарїъ спре а скъпа de черчетаре жъdікъторéскъ.

Dingpflichtig, a. ші ad., съппъсъ ла черчетаре жъdікъторéскъ.

Dinggericht, n., трібънaлъ, жъdікъторіъ сътéскъ.

Dinglich, a. ші ad., реалъ, че се ціне de лъкръ.

Diniren, v., прънzескъ.

Dinkel, m., алакъ; —gerste, f., zеопіръ.

Dinstag, в. Dienstag.

Dinte, f., негрéлъ, в. Tinte; —nfaß, n., кълъмарїъ; —nfisch, m., сапіъ, калмарїъ.

Diöces, f., diечezъ, епархіъ; —an, m. ші a., diечесанъ.

Diopter, m., діоптеръ, інстр. мат.; —lineal, n., алidadъ, інстр. мат. къ каре се іа мъсъра ънгїърілор.

Dioptrik, f., діоптрікъ, парте din оптікъ; —isch, a. ші ad., діоптрікъ.

Diphthong, m., діфтонгъ.

Diplom, n., діпломъ; —at, m., діпломатъ; —atik, f., діпломатікъ, штіінца de а dечіфра діпломеле шчл.; —, a. ші ad., діпломатікъ; —atiker, m., діпломатістъ; —atisch, a. ші ad., діпломатікъ.

Diptam, m., фръсінелъ (плънтъ).

Direct, a. ші ad., діреттъ, dреттъ, deadреттъл; —ion, f., діреціъне; —or, m., діретторе; —orat, n., діретторатъ; —orin, f., діретторéсъ; —orium, n., діретторїъ.

Dirigiren, v., dірігъ; регълъ, гъбернezъ.

Dirne, f., фатъ; сервантъ; feile —, търфъ, кървъ.

Discant, m., dіскънтъ, съпранъ, гласъл чел маї съсъ.

Disciplin, f., dісчіплінъ; —iren, v., dісчіплінezъ.

Discontiren, v., (ком.) dесконтezъ, плътескъ ꙟнаінте de сорокъ ші скаdъ сконтъ.

Disconto, m., сконтъ; —casse, f., кассъ de сконтъ.

Discours, m., dіскърсъ, къвънтаре.

Discret, a. ші ad., dіскретъ, ꙟнцелептъ; тъкътъ; —ion, f., dіскреціъне; sich auf — ergeben, мъ съппънъ ла бъна воінцъ; —ionstage, m. pl., (ком.) zіле de граціъ, zіле de кръцаре.

Discussion, f., dескъсїъне, десбатере.

Discutiren, v., dескосъ, десбатъ.

Disgustiren, v., dісгъстezъ.

Disharmonie, f., dісармоніъ, какофоніъ, dісcонънцъ; —isch, a. ші ad., dісармонікъ.

Dislociren, v., dіслочezъ.

Disparat, a. ші ad., непотрівітъ.

Dispensation, f., dіспенсъціъне, деслегаре, скътіре dела врео леце; ꙟмпърціре.

Dispensatorium, n., речетарїъ, карте de речете.

Dispensiren, v., dіспънсezъ, деслегъ.

Disponent, m., dіспънъторїъ.

Disponibel, a. ші ad., dіспоніверъ.

Disponiren, v., dіспънъ, пънъ ла оръndъїалъ; gut oder schlecht disponirt sein, сънтъ біне саъ ръъ деспъсъ; ich bin nicht disponirt dazu, нъ сънтъ плекатъ ла ачéста.

Disposition, f., dіспъсеціъне, мъсъръ; плекаре.

Disproportion, f., dіспропорціъне; —irt, a. ші ad., dіспропорціонатъ.

Disput, m., dіспътъ, чéртъ; сфаdъ;

—ation, f., dicпȣтъцїȣne, dicepтъцїȣne; —iren, v., dicпȣтȣ̆; —irkunſt, f., diалеттікъ; —irlich, a. ші ad., dicпȣтаверȣ̆.
Diſſenter, m., еретікȣ̆, схісматікȣ̆.
Diſſertation, f., dicepтъцїȣne, тратаре штіінчіфікъ а врeȣneї матеріі.
Diſſident, m., акатолікȣ̆, в. Diſſenter.
Diſſonanz, f., diconanцъ, в. Mißklang.
Diſtanz, f., dicтанцъ, deпъртаре, dicтаре; —punkt, m., пȣнтȣ̆ de deпъртаре.
Diſtel, f., скъете; —fink, m., стіглецȣ̆; —ig, a. ші ad., скъїосȣ̆; —kopf, m., гътъліъ de скъїете; —melone, f., мелокаттȣ̆.
Diſtichon, n., (просod.) dicтіхȣ̆, пъреке de версȣ̆.
Diſtinction, f., dicтінцїȣne; ein Mann von —, омȣ̆ ꙟнсемнатȣ̆.
Diſtinguiren, v., префірȣ̆.
Diſtrict, m., dicтріктȣ̆.
Dithyrambe, f., (поес.) dітірамбȣ̆; —iſch, a. ші ad., dітірамбікȣ̆.
Diurniſt, m., ziȣрністȣ̆.
Divan, m., diванȣ̆.
Divergent, a., diверцінте.
Divergiren, v., diверцezȣ̆ (лінііле мергȣ̆ къскъndȣce).
Divers, a., diверсȣ̆, фелȣрітȣ̆.
Divertiren, v., мъ deсфътȣ̆, петрекȣ̆ ꙟн плъчері.
Dividend, m., (аріт.) diвidъndȣ̆; —e, f., diвidendъ, партеа de къштігȣ̆ кȣвenітъ dinтр'о ꙟнтрепрінzїȣne.
Divi-diren, v., (аріт.) ꙟмпартȣ̆, diвidȣ̆; —ſion, f., diвiciȣne; —ſor, m., diвicорїȣ, ꙟмпърцїторїȣ; —ſorium, n., (тіп.) diвizорїȣ, клештіца каре апȣкъ манȣскрісȣ.
Divis, (тіп.) n., семнȣ̆ de деспърцїре.
Döbel, m., чепȣ̆; фелȣ̆ de пеште; обсігъ (плънтъ); —boden, m., подȣ̆ dȣплȣ.
Döbeln, v., чепȣескȣ̆, прindȣ̆ кȣ чепї.
Doberig, a. ші ad., ꙟнъdȣшіторїȣ (кълdȣра пе ꙟнорате вара).
Doch, conj. ші ad., тотȣшї, кȣ тóте асте; даръ, ꙟнсъ; ja —, da аша; nicht —, даръ, ба ба; нȣ нȣ; kommen Sie —, чі вінъ одатъ; laß mich — in Ruhe, еn ласъ мъ ꙟн паче; ſo antworte —, чі респȣnde; daß — mein Vater käme, о de ар віне татъ меȣ̆.
Docht, m., фітілȣ̆, фестілъ (de лȣмънаре); —garn, n., тортȣ̆, фірȣ̆ de фестілъ; —meſſer, n., тъїеторїȣ de фештіле.
Dociren, v., ꙟнстрȣїȣ̆, ꙟнвъцȣ̆ (пе алтȣл).
Docke, f., пъпȣшъ; чїокънелȣ̆ (ла ȣн клавірȣ̆); стъвіларїȣ (че сервеште спре а опрі саȣ̆ emite апа dinтр'о пісчінъ, лакȣ̆); токȣ̆ (фелȣ̆ de кончіȣ̆, коафȣръ); naiекопстрȣіторїȣ (локȣ̆ ȣnde се dȣрézъ naiеле); скȣлȣ̆, жїȣрȣбіцъ (de фірȣ̆ de мътасъ).
Docken, v., Garn —, dапънȣ̆, пъпȣшескȣ̆; ein Schiff —, репарezȣ̆, dȣрezȣ̆ о naiъ; —, мъ жокȣ̆ кȣ о пъпȣшъ; —geländer, n., валȣстрадъ, партаклъкȣ̆, zебреле кȣ фȣсчеї; —ſpiel, n., жокȣ̆ кȣ маріонете, пъпȣшї.
Doctern, v., мъ докторескȣ̆, іаȣ̆ medічінъ.
Doctor, m., докторе; medікȣ̆; —werden, deвінȣ̆ докторе (de medічінъ, філософіъ шчл.); —ant, m., докторъndȣ̆, челȣ̆ че аспіръ саȣ̆ е прегътітȣ̆ а фі докторе; —at, n., докторатȣ̆; —hut, m., къчїȣлъ докторéскъ; —in, f., докторіцъ.
Doctrin, f., доктрінъ.
Document, n., докȣмънтȣ̆; —iren, v., докȣмънтezȣ̆, інстрȣмънтezȣ̆, доведескȣ̆ кȣ ȣріче, інстрȣмънте.
Dod, m., пънашїȣ.
Doge, m., доцъ; —nwürde, доцеатȣ̆, demnітате de доцъ.
Dogge, f., догȣ̆ (къне).
Dogma, n., догмъ, пȣнтȣ̆ de ꙟнвъцътȣръ (маї кȣ сéмъ ꙟн реліцїъ) пȣсȣ̆ ка прінчіпіȣ̆ nedeспȣтаверȣ̆; —tik, f., догматікъ, партеа de теолоцїъ че тратézъ деспре dогме; —tiſch, a. ші ad., догматікȣ̆; —tiſiren, v., догматісezȣ̆; —tiſt, m., догматістȣ̆.
Dohle, f., чòкъ (пасере); скȣрсорїȣ (каналȣ̆).

Dohne, f., лацȣ̆ (de прінсȣ̆ пасерї); —nfang, m., прінсȣръ кȣ лацȣ̆ de пасерї; —nstrich, m., ꙟнтінсȣръ de лацȣрї.
Dolch, m., пȣмнарїȣ; kleine —, стілетȣ̆; —stich, m., ловітȣръ de пȣмнарїȣ; —stock, m., бъцїȣ̆ кȣ шішїȣ̆, кȣ стілетȣ̆.
Dolde, f., вървȣ̆; крештетȣ̆; (ꙟн ботанікъ) ȣмбрелъ, гъмълїъ; —n-artig, a. ші ad., ȣмбрелосȣ̆; —n-gewächs, n., плантъ ȣмбреліферъ; —ntraube, f., корімбȣ̆.
Dollman, m., dȣлатъ.
Dolmetsch-en, v., сплікȣ̆, тълмъческȣ̆; —er, m., сплікъторїȣ, тълмачїȣ; —ung, f., сплікъчїȣне, тълмъчіре.
Dom, m., domȣ̆, кȣполъ; катеdралъ.
Domäne, f., —ngut, n., dominiȣ̆, мошіъ domnéскъ, а корòнеї; —n-kammer, f., камера de dominiї.
Domcapitel, n., капітȣл.
Domdechant, m., deканȣл капітȣлȣї.
Domestik, m., domестікȣ̆, сервȣ̆.
Domherr, m., канонікȣ̆; —lich, a. ші ad., канонїческȣ̆; —nstelle, f., канонікатȣ̆.
Domicellar, f., канонікȣ̆ тънерȣ̆.
Domicil, n., domічіліȣ̆, локȣінцъ; —iren, v., domічілезȣ̆, статорезȣ̆ кȣ локȣінца.
Dominicaner, m., dominіканȣ̆, кълȣгърȣ̆ de opdin. Ст. Dominікȣ̆.
Dominiren, v., dominezȣ̆, domneскȣ̆.
Domino, m., dominȣ (вестмънтȣ̆ de маскъ); —spiel, n., жокȣл domino.
Domkirche, f., бісерікъ катеdраръ.
Domküster, m., сакрістанȣ̆, еклісіарїȣ, катеdрарȣ̆.
Dompfaff, m., пірȣлъ (пасере).
Domprediger, m., преdікаторїȣ бісерічеї катеdраре.
Domprobst, m., попъ dела біс. кат.; фам. попа ъл маре; препосітȣ̆; —ei, f., препосітȣръ.
Domschnepfe, f., кȣрлъ верde, сітарїȣ кȣ пасȣ̆ лътърецїȣ (пасере).
Domstift, n., капітȣлȣ̆ катеdрарїȣ кȣ тóте апертенінцеле.
Donat, m., ꙟнчепȣтȣрї de лімба латінъ; —ar, m., dърȣіторїȣ; —schnitzer, m., ерóре граматікаръ.
Donjon, m., тȣрнȣ̆ de апъраре.
Donlage, Donlege, f., інклінъцїȣне, повърнітȣръ; donlegig, a. ші ad., інклінатȣ̆, повърнітȣ̆.
Donner, m., тȣнетȣ̆; —büchse, f., (векїȣ) бомбарdъ, тȣнȣ̆; —gott, (мітол.) Жоіе тȣнънте; —keil, m., пéтръ de тръснетȣ̆, съцéтъ de фȣлцерȣ̆, фȣлцерȣ̆; —knall, m., тръснетȣ̆, тȣнетȣ̆, dȣрdȣітȣ̆.
Donnern, v., тȣнъ, вȣескȣ̆.
Donnerscheu, a., бронтофовȣ̆, темъторїȣ de тȣнетȣ̆.
Donnerschlag, m., ловітȣръ de тръснетȣ̆, фȣлцератȣ̆.
Donnerschlund, m., гȣръ de тȣнȣ̆.
Donnerstag, m., (zioa) Жої.
Donnerstein, m., белеппітȣ̆, в. Donnerkeil.
Donnerstimme, f., гласȣл тȣнъторїȣ, стенторінȣ̆.
Donnerstrahl, m., фȣлцерȣ̆.
Donnerwetter, n., фȣртȣнъ, време греа.
Donnerwolke, f., норȣ̆ ꙟнгрекатȣ̆ de флȣіdȣ̆ електрікȣ̆.
Donnerwort, n., ворбъ dетȣнътòре, ворбъ спъїмънтътòре.
Doppel-adler, m., акȣілъ бікапітаръ, пажїȣръ ꙟмпърътéскъ; —atlaß, m., атласȣ̆ dȣплȣ.
Doppel-band, n., кóрdеа кȣ dòъ феце; —bier, n., бере dȣплъ; —blech, n., таблъ dȣплъ de ферȣ̆.
Doppel-dach, n., акоперемънтȣ̆ dȣплȣ; —deutig, a. ші ad., екȣівокȣ̆; —deutigkeit, f., амбігȣітате, екȣівочітате, ꙟнцелесȣ̆ кȣ ꙟndoїалъ; —dukaten, m., аȣрȣ̆ dȣплȣ, галбенȣ̆ ꙟndoітȣ̆, dȣплонȣ̆.
Doppelehe, f., бігаміъ, ꙟнсоцїре ꙟndoітъ, кȣ doȣе персòне deodатъ.
Doppelfenster, n., ферéстръ ꙟndoітъ.
Doppelflinte, f,. флінтъ, пȣшкъ, dȣплъ, кȣ doȣе цевї.
Doppelgarn, n., тортȣ̆, фірȣ̆ ꙟndoітȣ̆.
Doppelgänger, m., dȣплѫмбачїȣ̆, персòнъ че креde а фі deodатъ ꙟн doȣе локȣрї.
Doppelgeige, f., віóръ de аморȣ̆.
Doppelhaken, m., аркебȣзъ кȣ фȣркъ.

Doppelharfe, f., арфъ кȣ doȣe шірȣрї de кóрde de металȣ̆.
Doppelheirat, f., късъторіъ dȣплъ (doї фрацї кȣ doȣe сȣрорї саȣ̆ алтернатівȣ̆).
Doppelherzig, a. ші ad., кȣ doȣe inimї, фалсȣ̆; —keit, f., dȣплічітате de inimъ, фалсітате.
Doppellauf, m., цéвъ dȣплъ (de флінтъ); —ig, a. ші ad., dȣплȣ de цавъ, саȣ̆ кȣ doȣe цевї.
Doppellaut, m., diфтонгȣ̆, вокалъ ꙟndoітъ.
Doppeln, v., dȣплезȣ̆, ꙟndoескȣ̆.
Doppelpunkt, m., doȣe пȣнте (:).
Doppelraffinade, (kom.) zахарȣ̆ de doȣe орї рафінатȣ̆.
Doppelsammet, m., катіфеа (баршонȣ̆) dȣплȣ.
Doppelsatz, m., (тіпог.) dȣплекътȣръ.
Doppelschattig, a., анфісчіȣ̆, кȣ doȣe ȣмбре (локȣіторії zoneї фербінте).
Doppelschlag, m., (mȣz.) dȣплъ ловіре а ȣнȣї тонȣ̆.
Doppelschritt, m., пасȣ̆ dȣплȣ, пасȣ̆ сфорцатȣ̆.
Doppelsinn, m., сенсȣ̆ екȣівокȣ̆, кȣ doȣe ꙟнцелесȣрї; —ig, a. ші ad., екȣівокȣ̆, кȣ doȣe ꙟнцелесȣрї.
Doppelt, a. ші ad., dȣплȣ, ꙟndoітȣ̆.
Doppeltaffet, m., тафетъ dȣплъ.
Doppelthaler, m., талерȣ̆ dȣплȣ.
Doppeltreppe, f., скаръ, ꙟndoітъ, трепте кȣ doȣe шірȣрї.
Doppeltriller, m., (mȣc.) каdенцъ dȣплъ.
Doppelung, f., dȣплътȣръ, реdȣплътȣръ.
Doppelvers, m., dістікȣ̆, пъреке de версȣрї.
Doppelzüngig, a. ші ad., кȣ doȣe лімбї, фалсȣ̆, ȣна ворбеште ші алта гъndеште.
Doppelzüngler, m., омȣ̆ кȣ doȣe лімбї.
Doppelzwirn, m., ацъ de Фландріа.
Dorf, n., сатȣ; das ist ihm böhmische Dörfer, аста е санскрітȣ̆ пентрȣ dѫнсȣл, ad.: нȣ перчене nimiка ла атаре лȣкрȣ; —art, f., маніеръ сътънéскъ; —bäcker, m., пънерїȣ de сатȣ̆.
Dorfbarbier, m., бърбіарїȣ de сатȣ̆.
Dorfbengel, m., бъdъранȣ̆, можікȣ̆ de сатȣ̆.
Dorfbewohner, m., сътéнȣ̆.
Dörfchen, n., сътȣцїȣ̆, сътȣлецȣ̆.
Dorffest, n., сербътóре сътéскъ, — църъпéскъ.
Dorffleischer, m., мъчеларїȣ de сатȣ̆.
Dorfflur, f., кътпȣ̆, цéріна сатȣлȣї.
Dorffräulein, n., damічелъ, domnішòръ de цéръ, крескȣтъ ла сатȣ̆.
Dorfgeistliche, m., попъ de сатȣ̆.
Dorfgemeine, f., комȣнъ сътéскъ.
Dorfjugend, f., жȣnime сътéскъ.
Dorfjunker, m., domnішорȣ̆ de цéръ, в. Landjunker.
Dorfkirche, f., бісерікъ de сатȣ̆.
Dörflich, a. ші ad., сътескȣ̆.
Dorfmanier, f., маніеръ можікòсъ.
Dorfmark, f., цінȣтȣл (отарȣл) ȣнȣї сатȣ̆, в. Dorfflur.
Dorfmäßig, a. ші ad., в. Dörflich.
Dorfpfarre, f., парохіъ de сатȣ̆; —r, —prediger, —priester, m., парохȣ̆, преотȣ̆, попъ, предікаторȣ̆ de сатȣ̆.
Dorfrichter, m., жȣdіче de сатȣ̆.
Dorfschaft, f., комȣнъ сътéскъ, в. Dorfgemeine.
Dorfschenke, f., оспътъріъ (кържмъ) de сатȣ̆.
Dorfschöppe, m., жȣратȣ̆, алесȣ̆, бътрънȣ̆ de сатȣ̆.
Dorf-schule, f., шкóлъ de сатȣ̆; —-schulmeister, m., ꙟнвъцъторїȣ de сатȣ̆.
Dorfschulze, Dorfschuldheiß, m., капȣл ȣнеї комȣне сътештї.
Dorfsprache, f., лімбацїȣ сътескȣ̆.
Dorisch, a. ші ad., dорікȣ̆.
Dorn, m., спінȣ̆, гімпе, цéпъ, цепȣшъ; er ist mir ein — im Auge, ел мї е спінȣ̆ ꙟн окї, нȣ'л потȣ̆ сȣфері; keine Rosen ohne Dornen, нȣ е розъ фъръ гімпї, нȣ е бȣкȣріъ кȣратъ de тòтъ інтрістъцїȣнеа.
Dornartig, a. ші ad., ка спінеле.
Dornbusch, m., тȣфъ de спінȣ̆, спінетȣ̆.
Dornen, a. ші ad., de спінї; —krone, f., кȣнȣнъ de спінї; —voll, a. ші

ad., плinȣ de спinĭ; —los, a. ші ad., фъръ спinĭ.
Dorngebüſch, f., спinетȣ, спinішiȣ.
Dorngewächs, n., плантъ спinóсъ.
Dornhecke, f., гарdȣ de спinĭ; спinішiȣ.
Dornicht, a. ші ad., спiniȣ.
Dornig, a. ші ad., спinосȣ.
Dörnling, m., бȣрете спinосȣ.
Dornmuſchel, f., скоiкъ гimпóсъ.
Dornraupe, f., omidъ гimпóсъ.
Dornſchwamm, в. Dörnling.
Dornſtrauch, m., спinȣ (арборелȣл).
Dornzaun, m., гарdȣ de спinĭ.
Dörrbret, в. Darrbret.
Dörre, в. Dürre ші Darre.
Dorren, v., се ȣсȣкъ (фрȣnza).
Dörren, v., ȣскȣ (пòme).
Dörrofen, в. Darrofen.
Dörrſucht, в. Darrſucht.
Dörrwarze, f., фелȣ de nегȣ; сфъркȣ секȣ.
Dorſch, m., гаdȣ каларĭȣ (фелȣ de пеште ȣскатȣ).
Dort, ad., аколо (aloco); —her, de аколо; —herum, аколо ꙟn цĭȣрȣ; —hin, ꙟптр'аколо; —hinaus, ꙟптр'аколо афаръ; gehen Sie —, ешĭ пе аколо афаръ; — hinüber, аколо песте; —ig, a., din ачелȣ локȣ; — ſelbſt, кĭар аколо.
Doſe, f., скатȣлъ, кȣтiъ, табакiеръ; —nbild, —nſtück, n., кiпȣ пе табакiеръ.
Doſis, f., doсъ, кѫтime тъсȣратъ de mediкъminте.
Doſſiren, v., (форт.) клъdескȣ пiezішĭȣ.
Doſſirung, f., (форт.) клъdiре пiezішъ.
Doſten, m., магеранȣ, совȣрфȣ (плънтъ).
Dotation, f., dотъцĭȣne, ꙟnzестраре.
Dotter, m., гълбinȣшĭȣ de оȣ; —blume, f., калче ші алте флорĭ галбене; —gelb, a. ші ad., галбенȣ ка гълбinȣшĭȣл de оȣ; —kraut, n., тȣштарĭȣ сiлватiкȣ (плънтъ); —weide, f., салче, рекiтъ галбенъ.
Douane, (zi: dȣane), f., вамъ, adminiстръцĭȣnea de вамъ; каса ȣnde се iа вамъ (карвасара = караван сераiл); —ier, m., вамешĭȣ; —nlinie, f., лiniъ de вамъ.
Doublé, n., dȣплъ (ла бiлiарĭȣ).
Doublette, f., dȣплетъ (монетъ, карте ꙟn doȣe есемпларе).
Doubliren, v., dȣплеzȣ; iаȣ ꙟndoiтȣ; къптȣшескȣ; факȣ dȣплъ.
Douceur, n., dарȣ, банĭ de бъȣтȣ.
Douche, (zi: dȣшé), f., dȣшъ, баiъ ꙟn стропĭ.
Doxologie, f., dосолоцiъ.
Drache, m., dракоnе, (dракȣ) бълаȣрȣ, смеȣ (de хъртiъ, фéръ фабȣлóсъ); аспiдъ (деспре фемеĭ реле); апкiръ кȣ чiнчĭ бръnчĭ; —nbaum, m., арборе dракоnе; —nblut, n., фелȣ de гȣмĭ nȣmiтȣ сънце de dракоnе; —nfiſch, m., пеште dракоnе; —nkopf, m., капȣ de dракоnе, капȣ de смеȣ (ла апъdȣптеле стрешiнiлор); —nſchlange, f., шерпе кȣ арiпĭ; —nſtein, m., dракоniтȣ; —nwurz, f., крinȣ de апъ, de балтъ; —nzahn, m., dinте de dракоnе (осȣ фосiлȣ).
Drachme, f., dрахмъ (dрамȣ), а опта парте din ȣnчiъ.
Drabel, m., (фȣnарĭ) ꙟnкȣркътȣръ de фiре.
Dragoman, m., dрагоmanȣ, сплiкъторiȣ, тълмачiȣ.
Dragoner, m., dрагоnȣ (мiлiтарĭȣ).
Dragun, m., тархоnȣ (плънтъ).
Draht, m., фiрȣ (de металȣ), сiрмъ, телȣ; —arbeit, f., фiлiгранȣ, верĭ че лȣкрȣ de фiре de металȣ; —bank, f., банкъ, скаȣnȣ de трасȣ сiрмъ, телȣ; —bauer, m., кȣшкъ, колiвiъ de телȣ, de сiрмъ.
Drähtern, a. ші ad., de телȣ, de сiрмъ.
Drahtfeder, f., аркȣрĭ de телȣ (ла капапеле).
Drahtfenſter, n., ферéстръ ꙟnгръdiтъ кȣ сiрмъ.
Drahtgitter, n., гратiъ de телȣ.
Drahthammer, m., телъріъ, сiрмъріъ, фабрiкъ de фiрȣ de металȣ.
Drahtkette, f., катенъ de сiрмъ.
Drahtplatten, n., фабрiкъцĭȣne de сiрмъ.
Drahtpuppe, f., марiонетъ.

Drahtrichter, m., обліторїѹ, ѫndреттъторїѹ de фірѹ de металѹ.
Drahtrolle, f., сірмъ, телѹ adѹnатѹ ѫn формъ de сѹлѹ; пъпѹшъ de сірмъ.
Drahtsaite, f., кòрdъ, стрѹnъ de сірмъ, телѹ.
Drahtschere, f., фòрфечї de (тъїатѹ) сірмъ.
Drahtsieb, n., сітъ de телѹ.
Drahtsilber, n., арцінтѹ ѫn фірѹ.
Drahtzieher, m., сірмарїѹ, фірарїѹ, фъкъторїѹ de сірмъ.
Drahtzug, m., фабрікъ de фъкѹтѹ сірмъ шчл.
Drall, в. Derb, Dicht.
Dralle, f., гінтѹітѹръ (de флінтъ).
Drama, n., dрамъ; —tiker, m., dраматістѹ; —tisch, a. ші ad., dраматікѹ; —tisiren, v., dраматісезѹ; —turgie, f., dраматѹрцїъ, артеа dраматікъ.
Drang, m., ѫмбѹлzéлъ, ѫndесѹїалъ; zорїѹ, zорінцъ; ѫмболdіре; dорінцъ.
Drängen, v., ѫмбѹлzескѹ, ѫndесѹескѹ; калкѹ; стрінгѹ (кътре пърете); гемѹескѹ; аппъсѹ, стръмторезѹ (пе ѹn даторїѹ); sich —, мъ ѫndесѹ; sich durch das Volk —, ѫшї deскіde локѹ прін попорѹ котіndѹ; sich zu etwas —, се zореште а фаче чева.
Drangsal, n., місеріъ, асѹпріре, ѫмпіларе, апъсаре; тѹрбѹраре; сѹферінцъ; греѹтате, невоіъ, некаzѹ.
Drangvoll, a. ші ad., плінѹ de невоії.
Draperie, f., dраперіъ.
Drapiren, v., dрапезѹ.
Drasch, m., ѫnвълмъшéлъ; гріжъ, остенéлъ.
Drastisch, a. ші ad., (med.) dрастікѹ, мъnъторїѹ, (de кѹръцеnііле каре лѹкрézъ іѹте ші кѹ пѹтере).
Drauf, в. Darauf; —geld, n., арвѹnъ, в. An- ші Aufgeld.
Dräuschen, v., плòъ de варсъ.
Draußen, ad., афаръ.
Drechselbank, f., скаѹnѹ стрѹгърескѹ.
Drechseln, v., стрѹгърескѹ.
Drechsler, m., стрѹгарїѹ; —arbeit, f., стрѹгъріъ; —handwerk, n., мъестріа стрѹгъріеї.
Dreck, m., къкатѹ, стеркѹ, скръмънтѹ, ѹрdѹръ, балегъ; тінъ; некѹръцеnіъ, мѹрdъріъ; die Straßen sind voll —, страdеле съnтѹ пліne de некѹръцеnії; wer — angreift, besudelt sich, те аместечї ѫn тържцъ, те мъnъnкъ порчії, чіne ѹмблъ кѹ къкатѹ, се мъnцеште; —haufen, m., гръмаdъ de гѹnоїѹ; —ig, a. ші ad., плінѹ de къкатѹ, de тінъ; —karren, m., карѹ de кърaтѹ къкатѹ; —käfer, m., кърьбѹшѹ de балегъ; —loch, n., гаѹръ de гѹnоїѹ; —sau, f., скрóфъ, тѫрфъ; —winkel, m., гѹnоїарїѹ, ѹnгїѹ ѹnde се deпѹnѹ некѹръцеnії.
Drehbahn, в. Seilerbahn.
Drehbank, в. Drechselbank.
Drehbar, a. ші ad., тѹрnаверѹ.
Drehbasse, f., тѹnішорѹ de коръбії, че се ѹмпле кѹ картаче.
Drehbaum, m., баріеръ, кѹмпъnъ de ѫnкісѹ dрѹмѹл.
Drehbrücke, f., поnте тѹрnъnте.
Dreheisen, n., ферѹ de стрѹгърітѹ (dалтъ, реzѹшіѹ шчл.)
Drehen, v., ѫnторкѹ (фрігареа); ѫnвъртескѹ (рòта); сѹческѹ (фѹnіа, гътѹл); стрѹгърескѹ; einem den Degen aus der Hand —, сторкѹ спаdа din мъnа кѹїва; einem den Rücken —, а ѫnтòрче кѹїва dосѹл; einem eine Nase —, портѹ de насѹ пе чіnева, ѫл ѫnшелѹ; sich —, се ѫnтóрче ѫn цїѹрѹ; der Wind dreht sich, въnтѹл се скімбъ; sich herum —, а се ѫnвърті; sich auf einem Fuße herum —, се ѫnвъртеште ѫnтр'ѹnѹ пічїорѹ.
Dreher, m., ѫnвъртіторїѹ, ѫnтѹрnъторїѹ; стрѹгарїѹ.
Drehhals, в. Wendehals.
Drehkrank, a. ші ad., къпкіатѹ, бетéгѹ de капкіатѹ (òіе); —heit, f., къпкіъ.
Drehkreuz, n., баріеръ, въртітòре, че стъ dінтр'о крѹче орізоnталъ пе ѹn стълпѹ меnітъ а ѫmпеdека віте ші тръсѹрї.

Drehlade, в. Drechſelbank.
Drehloch, n., вьртецїѣ, волѣвръ ѧн ань.
Drehling, m., óіе кънкіатъ.
Drehorgel, f., оргънашїѣ нвртъреццїѣ.
Drehpult, n., нѣлпітѣ тврпънте.
Drehrad, n., рóтъ de ѧнвъртітѣ.
Drehſcheibe, f,, dickѣ, рòтъ спре а нѣне ѧн mішкаре варіі mашіне de але мештерілор.
Drehſeſſel, Drehſtahl, m., скаѣнѣ ѧнвъртіторїѣ; скаѣнѣ стрѣгърескѣ.
Drehſtahl, m., в. Dreheiſen.
Drehſtift, m., (орлоц.) фѣсѣ de ѧнвъртітѣ; стілѣ de стрѣгъріт̀ѣ.
Drehung, f., ѧнвъртітъръ, тврнѣръ, тврнъмънтѣ.
Drehwürfel, m., кѣбѣ саѣ zарѣ ѧнвъртіторїѣ.
Drei, n. c., треї; alle —, твстреї; alle — Tage, тотѣ ла треї zіле; —armig, a. ші ad., трівращїѣ; —beinig, a. ші ad., трінезїѣ; —blatt, n., тріфоїѣ (плънтъ); —blätterig, a. ші ad., (вот.) трінеталѣ, кѣ треї фоіі; —becher, m., трінодарїѣ, наіъ de лініъ кѣ треї подѣрі; —drähtig, a. ші ad., тріфірїѣ, ѧмплетітѣ, ресѣчітѣ ѧн треї фіре; —eck, n., трівнгїѣ; —eckig, a. ші ad., трівнгїкларїѣ; —eckige Hut, пълъріъ ѧн треї колцѣрі; —ecklehre, f., трігонометріъ.
Dreieinig, a. ші ad., (теол.) трівнікѣ, трінітарїѣ; —e Gott, Dzeѣ ѧн треї персòне; —keit, f., трінітате, треіме; —keitfeſt, n., сервътòреа трінітъцеї.
Dreier, m., тріарїѣ (грошіцъ); —lei, a., de треї фелѣрі.
Dreifach, a. ші ad., тріплѣ, ѧнтреітѣ; — vermehren, тріплезѣ; das —e Große, трінотіѣ (алц.); —ѣblume, f., віóлъ тріколоръ; —e, n., тріплѣ; —heit, f., тріплічітате.
Dreifälherig, a. ші ad., (вот.) трілокларїѣ.
Dreifaltig, a. ші ad., в. Dreifach ші Dreieinig; —keit, в. Dreieinigkeit.
Dreifarbig, a. ші ad., тріколорѣ.
Dreifuß, m., трінодѣ, трінічерїѣ; піростеіѣ; —ig, a. ші ad., трінезіѣ, кѣ треї пічóре.
Dreigeſang, m., (мѣс.) тріо.
Dreigeſtaltig, a. ші ad., тріформѣ.
Dreigliederig, a. ші ad., трімембрѣ.
Dreihauig, a. ші ad., (агрономіъ) трікосіѣ; —e Wieſe, фънаціѣ трікосіѣ, че се пóте косі de треї орі.
Dreiherr, m., трівтвірѣ; —ſchaft, f., трівтвіратѣ, tridomniъ, domniъ de треї бърбаці.
Dreijährig, a. ші ad., третінѣ, тріанѣарїѣ, de треї анї.
Dreikantig, a. ші ad., трімѣкіатѣ.
Dreiklang, m., трітонѣ, трігласѣ.
Dreikönigsfeſt, n., Dreikönigstag, m., сервътóреа саѣ zioa de Епіфаніъ.
Dreilappig, a. ші ad., тріловѣ (вот.)
Dreilaut, Dreilauter, m., тріфтонгѣ.
Dreiling, m., тріарїѣ (пъне de треї бані); ѣнѣл din треї копіі пъскаці одатъ.
Dreilöthig, a., de о ѣнчіъ ші жѣмътате.
Dreimal, ad., de треї орі; —ig, a., трінлікатѣ.
Dreimaſter, m., трікатаргѣ, наіъ кѣ треї катаргѣрі.
Dreimatig, a. ші ad., трікатарцікѣ.
Dreimonatlich, a. ші ad., трілѣнарїѣ; —e Zeit, тріместруѣ.
Dreipfünder, m., трінѣндарїѣ, твнѣ че арѣнкъ глонцѣ de треї нѣнzі.
Dreipfündig, a. ші ad., трінѣндікѣ.
Dreireihig, a. ші ad., тріръндікѣ, кѣ треї ръндѣрі.
Dreiruderig, a. ші ad., тріретікѣ, трівъсларїѣ, наіъ кѣ треї шірѣрі de въсле.
Dreiſaitig, a. ші ad., трікордікѣ.
Dreiſch, m., целінъ (пъмънтѣ ѧнкъ неаратѣ).
Dreiſchlag, m., пасѣ ѧмѣѣестрѣ (ла калѣ); тъсѣръ тріплъ (мѣс.)
Dreiſchlitz, m., (арк.) трігліфѣ, орнатънтѣ de треї чїѣѣче ѧн стілѣ dорікѣ.
Dreiſchneidig, a. ші ad., кѣ треї тъішїѣрі, кѣ треї аскѣцітѣрі.
Dreiſchürig, в. Dreihauig.
Dreiſeitig, a. ші ad., трілътѣрарѣ.
Dreiſilbig, a. ші ad., трісілавѣ.

Dreisitzig, a. ші ad., кȣ треї шезȣрї.
Dreispänner, m., тръсȣръ кȣ треї каіі.
Dreißig, n. c., треїzечї; —er, m., трizечерїȣ (персòнъ, вінȣ); —erlei, a. ші ad., de треїzечї de фелїȣрї.
Dreißigjährig, a. ші ad., de треїzечї анї, трizечанȣарїȣ.
Dreißigste, a. ші ad., ал треїzечелеа; —l, n., о треїzечіме $^1/_{30}$; —ns, ad., а треїzечéòръ.
Dreist, a. ші ad., ꙟndръспецȣ, кȣтеzъторїȣ, кȣраціосȣ, inimосȣ; сфрȣнтатȣ, фъръ фрȣнте, перȣшінатȣ; —igkeit, f., ꙟndръспéлъ, кȣраціȣ; сфрȣнтеціъ, перȣшінаре.
Dreistimmig, a. ші ad., трігласнікȣ, тріверсікȣ, трівочікȣ.
Dreistöckig, a. ші ad., кȣ треї катȣрї, ръndȣрї (касъ, палатȣ).
Dreistündig, a. ші ad., тріорікȣ.
Dreistündlich, a. ші ad., ла фіекаре треї оре.
Dreitägig, a. ші ad., трiziарїȣ; —e Fieber, фрігȣрї терціане.
Dreiwöchentlich, a. ші ad., трісептемънарїȣ.
Dreizack, m., трidintъ, фȣркъ кȣ треї dinцї; —ig, a. ші ad., трidintікȣ.
Dreizehn, n. c., треїспреzече; —er, m., треїспреzечéрїȣ; —te, n. o., ал треїспреzечелеа; —tel, n., треїспреzечіме $^1/_{13}$.
Dreizeilig, a. ші ad., тріліniарїȣ.
Dreizinkig, в. Dreizackig.
Dreizöllig, a. ші ad., тріполікарікȣ.
Drell, в. Drillig.
Dreschen, v., ꙟмблътескȣ, батȣ (гръне); треїерȣ (кȣ каіі); leeres Stroh —, прinde пе орбȣ ші'ї скòте окіі, pade пе спънȣ, тȣnde пе келȣ.
Drescher, m., ꙟмблътіторїȣ; —lohn, m., ꙟмблътіторітȣ, плата de ꙟмблътітȣ.
Dreschflegel, m., ꙟмблечіȣ.
Dreschmaschine, f., машінъ de тръіератȣ.
Dreschtenne, f., аріъ.
Dreschzehnte, m., zечімъ de гръȣл ꙟмблътітȣ.
Dreschzeit, f., тімпȣл ꙟмблътітȣлȣї, треіератȣлȣї.
Dressiren, v., dрегȣ, гътескȣ (пърȣл); ꙟнвъцȣ, deпрindȣ (калȣл).
Dressirer, m., гътіторїȣ, deпрinzъторїȣ.
Driebrachen, v., (агрон.) арȣ пентрȣ а треїа òръ агрȣ.
Driesch, a. ші ad., неаратȣ, пъръцінітȣ; —en, v., деспъръцінескȣ, арȣ о параціnъ.
Drieseln, в. Drehen.
Drillbohrer, m., сфреdелȣ кȣ аркȣ.
Drillen, v., ꙟнвъртескȣ, сфреdелескȣ.
Drillhäuschen, n., пȣпъzъ, късȣцъ въртерéцъ пе ȣн стълпȣ, ꙟн каре се ꙟнкіdȣ віновацїї спре а се еспȣне ла бажокȣра óменілор.
Drilling, m., тріцемънȣ; —sbruder, m., фрате тріцемънȣ, ȣнȣл din треї пъскȣцї odатъ; —sschwester, f., сòръ тріцемънъ; —sgeburt, f., фачере de треї копіі.
Dringen, v., стръпгȣ, стръмторезȣ; durch etwas —, трекȣ прin чева; der Regen dringt durch den Mantel, плòеа трече прin мантаоъ; auf etwas —, стърȣескȣ ла чева; incістȣ; in etwas —, zорескȣ чева; пътрȣndȣ, стръватȣ; durch die Menge —, стръватȣ прin мȣлціме; ein Geheimniß —, пътрȣndȣ ȣн секретȣ; einen zu etwas —, а констрѫнце ла чева пе чінева; sich zu etwas —, а се ꙟмбȣлzі, а се бъга, а се аместека ла чева; — d. a. ȣрцінте, zорінте, грабнікȣ; dringende Geschäfte, требї ȣрцінте.
Dringlich, a. ші ad., ȣрцінте, zорінте; —keit, f., ȣрцінцъ, zорінцъ, прінъ.
Dritte, (der, die, das) n. o., ал треїлеа; durch — Hand, прin а треїа мънъ, ꙟndіретте; —halb, a., doї ші жȣмътате.
Drittel, Drittheil, n., о а треїа парте.
Dritteln, v., ꙟнтреїескȣ, ꙟмпартȣ ꙟн треї пърцї.
Drittens, zum Dritten, ad., а треїа òръ.
Dritthalb, в. Drittehalb.
Drittletzt, a. ші ad., антепенȣлтімȣ,

ал треїлеа челуї de лъпгъ алтимъ, ал треїлеа пътерънd дела фine.
Drittmann, m., ун ал треїлеа, міжлочіторіу.
Drob, в. Darob.
Droben, ad., асъпра; da droben, аколо сусъ.
Droguerie, Droguerei, f., дрогъріе, дробъріе, спічерії, матеріале че се вънdъ ал апотече ші спічерії пентрu medikътънте.
Droguiſt, m., дробістъ, спічеріу.
Drohen, v., аменінцъ; das Haus droht einzufallen, каса аменінцъ къdере.
Drohne, f., трънторъ; —nbrut, f., къцелітъръ de трънторъ.
Dröhnen, v., тъ кътретъръ, тъ сгъцііу, тъ клетінъ.
Drohung, f., аменінцътъръ; für — muß man ſich nicht fürchten und auf Verſprechung nicht bauen, de аменінцътъръ съ пу те темі, не фъгъdзінцъ съ пу те лашї.
Drohwort, n., ворбъ аменінцътòре.
Drollig, a. ші ad., бърлескъ, pidikkлъ, оріціналъ, чіudatъ, почітъ deшепцатъ; —feit, f., pidikkлосітате, почітъръ.
Dromedar, m., dромedaріу.
Dromete, в. Trompete.
Drömt, n., тъсъръ de гръпе.
Dronte, f., лебъdъ кякклатъ.
Dröſchel, n., ътблъчііу.
Dröſchen, в. Dräuſchen.
Droſchke, f., дрошкъ.
Droſſel, f., стърzъ (пасере); гътъ, монтъл гътълуї, търлл луї Adamъ; —ader, f., въпъ журъларъ.
Droſt, m., фелъ de дрегъторіу.
Drüben, ad., de чеа парте, dinколо.
Drüber, в. Darüber.
Druck, m., апъсаре; тіпаріу, тèскъ, пресъ; стрънсъръ; ътпіларе; ein Buch in den — geben, daß ла тіпаріу о карте; unter dem —e leben, а тръі ал апъсаре; — der Hand, стрънсъръ de мънъ; einem den letzten — geben, а рsina deплінъ пе чінева; erſte, zweite —, пріma, adòua ediціune; —bar, a. ші ad., тіпърівері.
Druckberichtiger, m., корректоре.
Druckberichtigung, f., корреттъръ.
Druckbewilligung, f., imпріматър, воіа dатъ de a ce тіпърі чева.
Druckbogen, m., фоіъ, колъ de тіпаріу.
Druckbuchſtabe, m., літеръ de тіпаріу.
Drucken, v., тіпърескъ, imпріmъ (карте); стампезъ (пънzътъръ).
Drücken, v., апъсъ, стрънце (ал-кълцъmintea); тескъескъ, сторкъ; ътпілезъ, калкъ; pòde; die Schuhe — mich, тъ стрънгъ папъчіі; Sie wiſſen nicht, wo mich der Schuh drückt, Dта пу штіі унde ътї пасъ, унde тъ dòpe пе mine; der Sattel hat das Pferd gedrückt, шаоа а росъ калъ, л'а стрікатъ ла спате; das Geheimniß drückt ihn, секретъл ал ръть ла іпіmъ, пу nòte ціné секретъ; dieſe Speiſe drückt mich im Magen, тънкареа аста mі а къzътъ греу ла стомакъ; die Sorgen — ihn nieder, ал отòръ гріжіле; es drückt mich auf der Bruſt, amъ о гревтате ла пептъ; die Hand —, стрънгъ de мънъ; Geld in die Hand —, пънъ ал мънъ banі; an die Bruſt —, стрънгъ ал брацe; einen zu Boden —, ътпілezъ; den Hut in die Augen —, трагъ пълеріа пе окіі; das Volk —, апъсъ попорълл; das Siegel auf eine Urkunde —, пънъ печетеа пе ун докътънтъ; den Saft aus etwas —, а стòрче; die Aepfel werden ſich —, тереле се воръ търті; —, n., апъсаре; стрънцере; гревтате; ътпіларе.
Drückend, a., апъсънте; стрънгънте; греу; ътпілъторіу.
Drücker, m., кълкътóре (ла zарърі); клінчіу, клапцъ (ла ушъ); кóрdъ (ла пъшчі, орлоціі).
Drucker, m., тіпъріторіу, тіпографу, імпрімъторіу; стъмпъторіу; —ei, f., тіпографіе; стъмпъріе; —farbe, —ſchwärze, f., колóре, негрéлъ de тіпаріу; —kunſt, в. Buchdruckerkunſt; —lohn, m., тіпърітъ, плать

de тіпърітѫ; —presse, f., пресъ, тéскѫ de тіпърітѫ.

Druck-fehler, m., ератъ de тіпаріѫ; —fertig, a. ші ad., гата de тіпаріѫ; —freiheit, f., лібертате de тіпаріѫ; —genehmigung, f., імпріматѫр; —gewicht, n., апъсъторїѫ; —jahr, n., анѫл тіпъріреї; —kosten, f. pl., спеселе тіпарїѫлѫї; —kraft, f., пѫтереа апъсътóре; —maschine, f., машінъ de апъсаре; —ort, m., локѫл тіпъріреї; —papier, n., хъртіъ de тіпаріѫ, хъртіъ фъръ клеіѫ; —pergament, n., велінъ; —probe, f., провъ de тіпаріѫ; —pumpe, f., пѫмпъ апъсътòре; —richtig, a. ші ad., корреттѫ; —richtigkeit, f., коррецїѫне; —schrift, f., карте тіпърітъ.

Drucksen, v., мъ ꙟndoескѫ, темпорізезѫ; мъ ꙟнкѫркѫ ꙟн ворбъ.

Drucktafel, f., трѫкѫ, в. Beilketafel.

Drucktisch, m., масъ de тіпърітѫ, de стъмпатѫ.

Druckwerk, n., машінъ пѫсъ ꙟн мішкаре прін апъсаре; тѫлѫмпъ.

Drud, m., Drude, f., стрігоїѫ, стрігòе; магѫ, магъ; фермекъторїѫ, фермекътòре.

Drudenfuß, Alpfuß, m., фігѫръ пентагонъ, кѫ чінчї колцѫрї, семнѫ пітагорікѫ.

Druide, m., dрѫidѫ (попъ челтікѫ); ꙟнкъптъторїѫ.

Drum, ad., в. Darum.

Drunten, ad., жосѫ.

Drunter, ad., сѫптѫ, в. Darunter.

Drüschen, n., гindѫліцъ.

Druse, f., (min.) грѫпъ, гръмаdъ de крістълізъцїѫнї; гѫтѫраріѫ (ла каії).

Drüse, f., гindѫлъ; —nbeschreibung, f., adenографіъ; —nlehre, f., adenолоціъ; —nbeule, f., ѫмфлътѫръ de гindѫрї, бѫбòне; —nblume, f., adenантеръ (вот.); —ngeschwulst, f., ꙟнфлътѫръ de гindѫлї; —nkrankheit, f., бетежéлъ de гindѫрї.

Drusen, pl., dрождії, тесковінъ, в. Hefen.

Drusicht, drusig, a. ші ad., кріcталізатѫ ꙟн грѫпе.

Drusig, a. ші ad., гѫтѫръросѫ, кѫ гѫтѫраріѫ (калѫ).

Drüsig, a. ші ad., гълкосѫ, гindѫросѫ.

Dryade, f., dріаdъ, німфъ de сілвъ.

Du, pr. pers., тѫ; — bist es, тѫ ештї ъла.

Dual, m., dѫалѫ; —ismus, m., dѫалістѫ, ꙟнвъцътѫра деспре доѫе прінчіпії ал бінелѫї ші ръѫлѫї; —ist, m., dѫалістѫ.

Dublette, в. Doublette.

Ducaten, m., dѫкатѫ, галбенѫ; —gold, n., аѫрѫ de dѫкатѫ.

Ducken, sich, v., мъ пітѫлѫ, мъ плекѫ, мъ ꙟнковоїѫ; мъ ѫмілескѫ.

Duckmäuser, m., мъцъ блъndъ; іпокрітѫ, фъцаріѫ, префъкѫтѫ; —ei, f., фъцъріъ, іпокрісіъ, префъкъторіъ; —ig, a. ші ad., фъцъросѫ, іпокрітѫ; —n, v., мъ фъцърескѫ, мъ префакѫ, мъ портѫ ка о мъцъ блъndъ.

Dudeldei, n., багателъ.

Dudelei, f., чімпоітѫръ; мѫсікъ реа.

Dudeln, v., чімпоескѫ, кънтѫ кѫ чімпоії; кънтѫ ръѫ.

Dudel-sack, m., чімпоіѫ; —pfeifer, m., чімпоіаріѫ.

Duell, n., dѫелѫ; —ant, m., dѫелънте; —iren, sich, v., dѫелезѫ, мъ батѫ ꙟн doї.

Duett, n., (мѫс.) dѫо, doietъ, кънтекѫ пентрѫ doї.

Duft, m., аборе, вапоре; газѫ; міросѫ, мірéстъ; —bruch, крепътѫръ de церѫ (ла арборї); —en, v., евапорезѫ, саборезѫ; ассѫdѫ; —wolke, f., норѫ de аборї, норѫ албѫ.

Düften, v., скотѫ абѫрї, респаndескѫ міросѫ.

Duftig, a. ші ad., аборосѫ, вапоросѫ; респъndіторїѫ de міросѫ.

Duldbar, a. ші ad., толераверѫ; сѫфферіверѫ.

Dulden, v., толерѫ; сѫфферѫ; alle Religionen —, а толера тòте реліціѫніле.

Dulder, m., толеръторїѫ, сѫфферіторїѫ; пътімітоpїѫ.

Duldsam, a. ші ad., толеранте; —keit, f., толеранцъ.
Duldung, f., сѫфферінцъ; толеранцъ.
Dult, m., (векїѫ) търгѫ.
Dumm, a. ші ad., стѫпidѫ, idiотѫ, небѫнѫ, негіобѫ, топтѫ, неродѫ, простѫ; сментітѫ; ігнорънте; несімцітоpїѫ; —er Streich, нерозіъ; —es Zeug, небѫнії; der Kopf ist mir ganz —, mi е амецітѫ капѫ; —dreist, a. ші ad., ѧndръснецїѫ, сфрѫнтантѫ неродѫ; —dreistigkeit, сфрѫнтъцїъ нерòдъ.
Dumm-heit, f., стѫпiditate, негїобіъ, топцїъ, нерозіъ; —kopf, —erjan, m., пътъръѫ, топтѫ, нетотѫ, негїобѫ, неродѫ; капѫ секѫ; —köpfig, a. ші ad., секѫ de капѫ, стѫпidѫ; —kühn, a., ѧndръснецѫ небѫнѫ.
Dumpf, a. ші ad., сѫрdѫ, ѧnnъdѫшітѫ, ѧnnекатѫ (сѫнетѫ).
Dümpfel, m., лакѫнъ; въртежїѫ de апъ.
Dumpfheit, f., idioцїъ, тъмпіъ.
Dumpfig, a. ші ad., ѫmedѫ, мѫчedѫ; —keit, f., ѫmiditate; мѫчeditate.
Dumpflachter, f., (min.) мъсѫръ de патрѫ коцї.
Dune, f., пѫфѫ; —nbett, n., патѫ de пѫфѫ,
Düne, f., дълмѫ, прѫndѫ de nicinѫ, пе цермѫрії мъреї.
Dung, Dünger, m., гѫноїѫ de ѧnгръшатѫ огòре.
Dunggabel, f., фѫркъ de гѫноїѫ.
Düngen, v., гѫноескѫ.
Düngung, f., гѫноітѫръ.
Dunkel, a. ші ad., ѧnтѫнекатѫ, ѧnкісѫ; тѫлбѫратѫ; неѧnцелесѫ; некѫноскѫтѫ; фъстікіѫ, оффѫскатѫ; опакѫ, опъчітѫ; es wird —, се 'нтѫнекъ, се ѧnоптéзъ; се тѫрбѫръ тімпѫл; die Zukunft ist —, вііторїѫл е некѫноскѫтѫ; ein —er Begriff, о idee не'nцелéсъ; —, n., ѧnтѫнерекѫ; im —n ist gut munkeln, ѧn тѫрбѫре е біне а пескѫі.
Dünkel, m., ванітате, дешертъцїѫне, семецїъ небѫнъ; ѧnкіпѫіре преа мѫлтъ de сіне.
Dunkel-blau, a., албастрѫ, вънътѫ ѧnкісѫ; —braun, a., негрѫ, мѫргѫ ѧnкісѫ; —gelb, a., галбенѫ ѧnкісѫ; —grau, a., чепѫшіѫ ѧnкісѫ; —grün, a., верde ѧnкісѫ; —roth, a., рошіѫ ѧnкісѫ.
Dünkelhaft, a. ші ad., семецїѫ.
Dunkelheit, f., ѧnтѫнечіме, оскѫрітате; in der — leben, а тръі некѫноскѫтѫ.
Dunkeln, v. a., колорезѫ ѧnкісѫ; v. n., се 'нтѫнекъ; es fängt an zu —, ѧnчепе а се ѧnопта.
Dünkelvoll, a., плінѫ de ванітате, de дешертъцїѫне.
Dünken, v., се паре; es dünkt mich (mir), mi се паре, сокотескѫ; sich klug —, се сокотеште, се цine ѧnцелептѫ; sich groß —, се цine маре.
Dünn, a. ші ad., сѫпцїре; делікатѫ; рарѫ; мърѫнтѫ; —er Strich, лініъ сѫпцїре; —er Regen, плòе мърѫнтъ; —e Papier, хъртіъ фінъ; —e Leinwand, пънзъ раръ; —e Suppe, зѫпъ лѫнгъ; eine —e Nase haben, а авеа ѫн міросѫ бѫнѫ; den Dünnen haben, а авеа къкърéла; große Männer sind — gesäet, óменії марї съптѫ рарї; das Geld ist — bei ihm, n'аре ванї; — machen, сѫпцїїѫ, рърескѫ, decгросезѫ; — werden, девінѫ сѫпцїре.
Dünne, Dünnheit, f., сѫпцїрътате, ръріме.
Dünn-bärtig, a., кѫ барба раръ; —beinig, a., кѫ пічòре сѫпцїрї; —bier, n., бере слабъ; —haarig, a., рарѫ ла пърѫ; —hülsig, a., сѫпцїре ла кòжъ; —schalig, a. ші ad., сѫпцїре ла гъòче.
Dunsen, в. Aufdunsen ші Aufschwellen.
Dunst, m., аборѫ, вапорѫ, газѫ; фѫмѫ (dѫхòре); (въпът.) аліче, (плѫмбѫ мърѫнтѫ пентрѫ пасерї), в. Vogeldunst; einem einen blauen — vormachen, а зѫгръві каії пе пърецї; —bad, n., скалдъ de аборї, баіе мѫскълéскъ; —bläschen, n., бешікѫцъ de аборе.

Dunsten, v., свапорезȣ; траспірȣ, асȣдȣ.
Dünsten, v., факȣ съ аборéскъ.
Dunstig, a., вапоросȣ.
Dunstkreis, m., атмосферъ.
Dunstkugel, в. Dampfkugel.
Duodez, n., доъспрезе (ꙟп 12 кóла ȣпеї кърцї); —band, m., карте ꙟп доъспрезече.
Dupfen, в. Tupfen.
Duplicat, n., дȣплікатȣ.
Dupliciren, v., дȣплічезȣ.
Duplik, f., дȣплікъ.
Dupliren, v., дȣплезȣ (біл.)
Duplum, n., дȣплȣ.
Durabel, a. ші ad., дȣраверȣ.
Dur, a. ші ad., (мȣс.) дȣрȣ, аспрȣ.
Durch, praep., стръ; прін; прін міжлокȣ, пінтре, песте; ad., крȣчішіȣ, кȣрмезішіȣ, пънъ dінколо; — und —, de коло пънъ dінколо, dінтр'о парте пънъ ꙟп чеалалтъ; die ganze Nacht —, тóтъ нòптеа; mich schwitzt — und —, сънтȣ тотȣ нȣмаї сȣдòре.
Durchackern, v., арȣ біне огорȣл; коррегȣ, ꙟndреттезȣ.
Durcharbeiten, v., прелȣкрȣ біне, фръмънтȣ біне (алȣатȣ); чїомъцескȣ біне; sich die Hände —, ꙟмї бешікȣ мъніле лȣкръndȣ; sich —, трекȣ песте тóте греȣтъціле; ꙟпвінгȣ пеdечіле; есȣ deасȣпра невоілор.
Durchaus, ad., абсолȣтȣ, песте тотȣ; — nicht, нічї декȣмȣ.
Durchbacken, v., рескокȣ; в. Ausbacken.
Durchbauschen, v., спȣлверізезȣ ȣп decemnȣ, даȣ кȣ ȣп секȣлецȣ плінȣ кȣ кърбȣнї пісацї песте ȣп decemnȣ пȣнтатȣ кȣ акȣ.
Durchbeben, v., тремȣрȣ din тотȣ трȣпȣл.
Durchbeißen, v., стръмȣшкȣ, мȣшкȣ пънъ dінколо; sich —, есȣ ла къпътъїȣ.
Durchbeizen, v., стръродȣ, родȣ пънъ dінколо; се пътрȣnde de аргъсéлъ (пелеа).
Durchbetteln, v., ein Land, стръчершескȣ, трекȣ чершіndȣ о цéръ; sich —, ꙟшї трече віаца чершіndȣ.
Durchbeuteln, v., стръчернȣ.
Durchblasen, v., стръсȣфлȣ, сȣфлȣ прін . . .
Durchblauen, v., факȣ вънътȣ бътѫndȣ.
Durchblättern, v., стръфоїезȣ, фоїетезȣ, ꙟпторкȣ фоіле тòте; чітескȣ пе deасȣпра.
Durchblick, m., стръвеdере; —en, v., стръвъdȣ, пътрȣndȣ кȣ веdереа.
Durchblinken, v., стрълȣчіȣ.
Durchblitzen, v., стръфȣлцерȣ.
Durchbohren, v., стръфорезȣ, сфреdелескȣ пънъ dінколо; mit dem Degen —, стръпȣнгȣ кȣ спаdа; einen mit den Blicken —, пътрȣndȣ кȣ окії пе чінева.
Durchbohrung, f., стръфорътȣръ; стръпȣнсȣръ.
Durchbraten, v., фрігȣ біне, ресфрігȣ.
Durchbrausen, v., петрече вȣіndȣ, вѫжіindȣ; трече кȣ сȣнетȣ.
Durchbrechen, v., рȣмпȣ ꙟп доȣе (бъцȣ); deскіdȣ гаȣръ de ȣшъ, ферéстръ ꙟп мȣрȣ; скапȣ, спаргъndȣ ȣша; рȣмпȣ (стабілъ); крапъ (бобочії флорілор).
Durchbrennen, v., стръарdȣ, стръгъȣрескȣ кȣ ферȣ арсȣ; арde de тотȣ.
Durchbringen, v., петрекȣ; стръпортȣ; трекȣ; den Faden durch das Nadelöhr bringen, петрекȣ фірȣ прін ȣрекеа акȣлȣї, ꙟпфірезȣ акȣ; ꙟмї мънънкȣ авереа; цінȣ, пъстрезȣ (песте іéрнъ віте, флорї); sich —, ꙟшї ціне віаца; sich kümmerlich —, о дȣче de азї пънъ мъне.
Durchbringung, f., рісіпітȣръ.
Durchbrochen, a. ші ad., стръфоратȣ, стръръптȣ.
Durchbruch, m., стръръптȣръ; спъртȣръ; ревърсаре (de апъ); — der Zähne, ешіре de dінцї.
Durchbuchstabiren, v., сілабізезȣ din скòрцъ пънъ ꙟп скòрцъ (о карте).
Durchdenken, v., меdітȣ, есаміnȣ пънъ ꙟп фоndȣ; рȣмегȣ біне.
Durchdrängen, v., стръватȣ; пътрȣndȣ; sich —, се стрекóръ.
Durchdreschen, v., стръ'мблътескȣ, треїерȣ тотȣ deаръndȣ.

Durch-dringen, v., петрѫndѫ, ресбатѫ, трекѫ; —dringlich, a. ші ad., петрѫnzіверѫ, стръбътареціѫ; —dringung, f., петрѫnzътате.
Durchdrücken, v., петрекѫ апъсъndѫ; жѫлеште,ръпеште апъсъndѫ (шаоа пе калѫ).
Durchdüften, v., перфѫmezѫ.
Durchdünsten, v., стръсѫdѫ, свапорezѫ.
Durcheilen, v., стръкѫрѫ; трекѫ репеde.
Durcheinander, ad., конфѫсѫ, аmестекатѫ, перетере (deавалma); —laufen, кѫрѫ, алергѫ ꙟп decopdinѫ.
Durch-fahren, v., стръкърѫцѫ; стръплѫтескѫ; трекѫ кѫ кърѫца, кѫ naia; überall mit seinem Kopfe —, къштігѫ тòте кѫ остеніцїѫnea mea; —fahrt, f., пасаdъ, трекътòре.
Durchfall, m., diареъ, скѫрсѫръ de пъптече, къкърéлъ, скѫфѫрéлъ; —en, v., каdѫ прінтр'о гаѫръ; ремънѫ афаръ (din о алеџере); пѫ къштігѫ (ла лотеріъ).
Durchfalten, v., ꙟпкреџескѫ de тотѫ.
Durchfäule, f., пѫтреziцїѫne, арічіѫ (бетежéлъ пѫтреdъ ла копіта калѫлѫї).
Durchfaulen, v., пѫтреzескѫ de тотѫ.
Durchfechten, v., ресвінгѫ, елѫптѫ опініѫnea mea; sich —, ꙟmї факѫ dрѫmѫ кѫ спаdа аmънъ; m'апърѫ кѫ кѫвінте.
Durchfeilen, v., стръпілеzѫ.
Durchfeuchten, к., ѫmеzескѫ песте тотѫ.
Durchfeuern, v., ꙟпфочеzѫ, ꙟпкълzескѫ таре; трагѫ кѫ пѫшка, daѫ кѫ тѫпѫ (прінтр'о гаѫръ),; ꙟmпѫшкѫ de пръпъdескѫ.
Durchfischen, v., пескѫескѫ песте тотѫ.
Durchflammen, в. Entflammen.
Durchflattern, v., трекѫ фълфъіndѫ, трекѫ ка ꙟп сборѫ.
Durchflechten, v., ꙟmплетескѫ песте тотѫ.
Durchflicken, v., петеческѫ песте тотѫ.
Durchfliegen, v., стръсборѫ, трекѫ сѫѫръndѫ прін..; einen Brief —, чітескѫ репеde о епістолъ.
Durchfließen, v., стръкѫрџе (рѫѫл).
Durchflößen, v., трекѫ кѫ плѫта прін..; стръплѫтескѫ.
Durchfluß, m., стръкѫрсѫ de апъ, скѫрсѫ de апъ прін..
Durch-forschen, v., есаminѫ, черчетеzѫ кѫ аmърѫптѫл; респікѫ пърѫ; —forschung, f., черчетаре профѫndъ.
Durchfragen, v., ꙟптребѫ тотѫ deаръndѫ, — ѫпѫл dѫпъ алтѫл.
Durchfressen, v., mъпънкѫ, роdѫ пъпъ dінколо, стръфореzѫ роzъndѫ; die Mäuse haben den Käse durchgefressen, сòречії аѫ ꙟпгъѫрітѫ кашѫ; sich —, парасітеzѫ, тръескѫ mъпкъndѫ ічї колеа, ла ѫпії ла алціі.
Durchfrieren, v., ꙟпгіецѫ de тотѫ, аmmорцескѫ de фрігѫ.
Durchfuchteln, v., батѫ кѫ ловірї de сабіъ пе тоцї deаръndѫ.
Durchfuhr, f., трекътѫре de карѫ; —ѕzoll, m., вамъ de трансітѫ.
Durchführen, v., стръпортѫ; dѫкѫ, кondѫкѫ, трекѫ прін..; скотѫ ла капетѫ.
Durchfunkeln, v., стръскъптеескѫ.
Durchfüttern, v., стръпѫтрескѫ, іерпеzѫ, трекѫ іéрпа пѫтріndѫ (вітеле); ле пѫтрескѫ пе тòте.
Durchgähnen, v., петрекѫ (тòтъ сéра) къскъndѫ.
Durchgähren, v., фербе, фермънтъ (береа) de тотѫ.
Durchgällen, v., ѫmплѫ de фере; ꙟпвеninеzѫ.
Durch-gang, m., пасаdъ, трекътóре, стръпасѫ; enge —, стръmтòре, стръпасѫ ънгѫстѫ; —gänger, m., трекъторїѫ, стръпъсъторїѫ; фѫгарїѫ, десерторїѫ; —gängig, a. ші ad., кѫ трекътòре, стръпасаверъ (касъ); комѫпѫ, ценерале, ѫніверсале; ad., песте тотѫ, ꙟп тотѫ локѫл; so ist es durchgängig, аша е песте тотѫ; —gangshandel, m., негоціѫ de трансітѫ; —gangszoll, в. Durchfuhrszoll.
Durchgehen, v., трекѫ крѫчішѫ, трекѫ прін.., петрекѫ (пъdѫреа); ресбатѫ, пътрѫndѫ; фѫгѫ, десертеzѫ;

чітескŭ ѧнтре́кътŭ; ревъdŭ, черкŭ (о сокоте́лъ); sein Pferd ging mit ihm durch, ъл ръпі калѹл; seine Meinung ging durch, опініѹnea са фѹ пріїмітъ; dieses Haus geht durch, астъ касъ трече dінтр'о страdъ ѧнтр'алта; ich habe mir die Füße durchgegangen, мї амŭ ръпітŭ пічо́реле ѹмблъndŭ; genau —, черчетеzŭ кѹ deaмърѹнтѹл; noch einmal —, а маї трече оdатъ прін мънъ; —ds, ad., ѧнцеперaлŭ, песте тотŭ, претотіndіne.

Durchgeigen, v., кънтŭ кѹ віора dела капŭ пънъ ла фіne (о аріъ).

Durchgerben, v., аргъсескŭ, тъбъческŭ, dѹбескŭ песте тотŭ (пеіле).

Durchgießen, v., торпŭ, върсŭ прін . .

Durchglänzen, v., стрълѹческŭ.

Durchglühen, v., рошескŭ ѧн фокŭ; ѧнфлъкърезŭ.

Durchgraben, v., пътрѹndŭ съпъndŭ, стръсъпŭ.

Durchgreifen, v., петрекŭ апѹкъndŭ; іаŭ мъсѹрї енерцiче; —d, a. ші ad., енерцікŭ, пътрѹnzъторїѹ; —de Mittel, міжло̀че ероіче.

Durchgrübeln, v., скочорескŭ кѹ deaмърѹнтѹл, черчетŭ din фірŭ ѧн пърŭ, deспікŭ пърŭ; есаminŭ профѹndŭ.

Durchgucken, v., мъ ѹїтŭ прінтр'о гаѹръ; мъ ѹїтŭ кѹ deaмърѹнтѹл; die bloße Haut guckt durch den Strumpf durch, се веde пелеа го̀лъ прін кълцѹnŭ (чїорапŭ).

Durchguß, m., стръкѹръто̀ре; стръвърсаре.

Durchhaben, v., амŭ трекѹтŭ, амŭ фінітŭ; ein Buch —, амŭ чітітŭ о карте пънъ ѧн капетŭ.

Durchhacken, v., таїѹ, хъкѹескŭ, мърѹнтŭ, в. Durchhauen.

Durchhallen, v., пътрѹndŭ ресопъndŭ; ѹмплѹ тотŭ de ресѹнетŭ.

Durchhauchen, v., пътрѹndŭ ресѹфлъndŭ.

Durchhauen, v., прекѹрмŭ; таїѹ, спінтекŭ ѧн doѹe (кѹ спаdа, ферестръŭ шчл.); батŭ, пісъцескŭ, чїомъцескŭ; sich —, ѧмї deскіdŭ ларгŭ, ѧмї факŭ dрѹмŭ кѹ сабіа.

Durchhaus, n., касъ кѹ трекъто̀ре прінтр'ънса.

Durchhecheln, v., меліцŭ, сѹбцiezŭ, скармънŭ біne (інŭ, кънепъ); крітікŭ, чепсѹрезŭ; іаŭ ѧн рѫсŭ пе чінева.

Durchheizen, v., daŭ фокŭ бѹnŭ (ла собъ); ѧнкълzескŭ біne біne.

Durchhelfen, v., ажѹтŭ а трече; ажѹтŭ а скъпа din перікѹл; sich —, а'шї ажѹта сінгѹрŭ; er mag sich selbst —, скапесе елŭ пе сінешї.

Durchhellen, v., стрълѹminŭ, іллѹminŭ.

Durchheulen, v., ѹмплѹ de ѹрлете; трекŭ ѹлѹлъndŭ (олълъindŭ).

Durchhinken, v., трекŭ (dрѹмѹл) скїопътъndŭ.

Durchhitzen, v., ѧнфербънтŭ de тотŭ.

Durchhöhlen, v., скобескŭ, къвънескŭ, пънъ dінколо.

Durchholen, v., батŭ, цесълŭ пе чінева.

Durchhüpfen, v., трекŭ хѹпъindŭ, съріndŭ.

Durchirren, v., рътъчі прін . . .

Durchjagen, v., мънŭ (чева прін . .); трекŭ (пъdѹреа, къмпѹл) вънъndŭ; трекŭ репеde; er hat sein Vermögen durch die Gurgel gejagt, 'шї а мънкатŭ аверea.

Durchjammern, v., петрекŭ бочіndѹмъ.

Durchjauchzen, Durchjubeln, v., петрекŭ іѹбілъndŭ, кіѹindŭ.

Durchkälten, v., мъ ръческŭ de тотŭ.

Durchkämmen, v., пептінŭ біne.

Durchkämpfen, v., eine Sache, а елѹпта о каѹсъ; sich —, ѧшї deскіde ларгŭ кѹ спаdа.

Durchkäuen, Durchkauen, v., местекŭ (бѹкътѹра) біne біne.

Durchkeulen, v., петрекŭ, скотŭ кѹ папа (de лемнŭ); einen —, батŭ біne пе чінева.

Durchklettern, v., мъ къцъреcкŭ прін . . .

Durchklopfen, v., факŭ съ тре́къ чїокъпіndŭ; батŭ біne (пе чінева); скѹтѹрŭ кожокѹл кѹїва.

Durchkneten, v., фръмънтŭ біне (алѫатѫл).
Durchkochen, v., фербŭ біне.
Durchkommen, v., вінŭ, трекŭ прін..; стръпасŭ; ресбатŭ (пе ѫн дрѫмŭ ръŭ); реесŭ; скапŭ din..; damit werden Sie nicht —, кѫ ачéста нѫ о съ те мънтѫешті; glücklich —, скапŭ ѫнтрегŭ ші сънътосŭ.
Durchkönnen, v., потŭ (трече, пътрѫnde, ресбате) прін чева.
Durchkosten, v., гѫстŭ пе тòте (вінѫрі) deарънdѫ.
Durchkrämpeln, v., скармънŭ, пептенŭ біне (лъна).
Durchkratzen, v., сгъріŭ песте тотŭ, стръфорезŭ сгъріindŭ.
Durch-kreuzen, v., се ѫнкрѫчішéзъ, стръпасъ ѫн крѫче (лініле, къіле); перѫмблѫ крѫчішŭ ші кѫрmezішіѫ (чева); —kreuzung, f., ѫнкрѫчішітѫръ.
Durchkriechen, v., мъ търъскŭ прін..; мъ въреcкŭ прін..; скочорескŭ, скормонескŭ; er durchkriecht alle Winkel des Hauses, елŭ скоточеште прін тóте ѫнгіѫріле касеі.
Durchlachen, v., die Zeit, трекŭ (тімпѫл) pizъndŭ.
Durchlangen, в. Durchreichen.
Durchlaß, m., тръпъсadъ, трекътòре; стрекѫрътòре; —en, v., ласŭ а паса; трекŭ; стръкѫрŭ; філтрезŭ.
Durchlaucht, f., алтецъ, ѫнълціме (тітлѫ); —ig, —igst, a., преаѫнълцатŭ, серенісімŭ.
Durchlauf, m., скѫрсѫръ; diареъ; —en, v., скѫрŭ, трекŭ кѫръndŭ, кѫрŭ прін..; пътрѫndŭ; чітескŭ ѫнтреакътŭ; есаminŭ пе deасѫпра; рѫмпŭ алергъndŭ; Ehrenstellen —en, а трече прін тòте дерегъторіiле.
Durchläutern, v., кіаріфікŭ, кѫръціŭ, лімпезескŭ, лъмѫрескŭ стрекѫръndŭ прін (чіѫрŭ, сітіцъ шчл.)
Durchleben, v., ѫмі петрекŭ віаца.
Durchlernen, v., ѫнвъцŭ, стѫdiezŭ тотŭ.
Durch-lesen, v., чітескŭ тотŭ, — din скóрцъ пънъ ѫн скòрцъ (о карте); —lesung, f., лектѫръ; — wieder —, речітескŭ тотŭ.
Durchleuchten, v., стрълѫческŭ, лѫческŭ прін..; се зъреште, се ѫнтревеde, се веde прін..; а лѫmina de тотŭ; einen —, а петрече пе чінева кѫ лѫmina.
Durchliegen, v., ѫнвекескŭ чева прін мѫлтъ zечере асѫпра; sich —, мъ ръпескŭ zъкъndŭ мѫлтŭ.
Durchlispeln, v., стръмѫрмѫрŭ, мѫрмѫрŭ прін . . .
Durchlöchern, v., стръгъѫрескŭ, факŭ гаѫръ пънъ ѫн чеалалтъ латѫре; ein Gesetz —, калкŭ о леце.
Durchlocken, v., амъцескŭ ші трагŭ прінтр'о гаѫръ.
Durchlüften, v., аерісезŭ біне, еспѫнŭ ла аерŭ.
Durchlügen, sich, v., трекŭ, скапŭ кѫ minчіѫna.
Durchmachen, v., факŭ тотŭ, факŭ дела капŭ пънъ ѫн фіне; er hat alle Schulen durchgemacht, а трекѫтŭ прін тòте класеле.
Durchmarsch, m., стръмерсŭ, мерсŭ, тречере (de міліціъ) прін ...; —iren, v., стръмергŭ.
Durchmeißeln, v., ѫнгъѫрескŭ кѫ містріа.
Durchmengen, durchmischen, v., ѫнтреместекŭ, местекŭ біне.
Durch-messen, v., мъсѫрŭ тотŭ de арънdѫ; —messer, m., diаметрѫ.
Durchmögen, v., потŭ (трече, мерце) прін чева.
Durchmüssen, v., требѫе съ мергŭ, съ трекѫ прін. . .
Durchmustern, v., черчетезŭ, есаminŭ, ревъzŭ, мѫстрѫезŭ кѫ амърѫнтѫл; noch einmal —, рекѫноскŭ.
Durchnageln, v., піронескŭ.
Durchnagen, v., родŭ пънъ dinколо, ѫнгъѫрескŭ розъndŭ; der Gram durchnagt mein Herz, мъ топескŭ de ѫнтрістаре.
Durchnähen, v., стръпѫнгŭ, косŭ кѫ гъѫреле.
Durchnässen, v., inѫmedezŭ, immoіѫ, пътрѫndŭ de ѫmezітате; ich bin ganz durchnäßt, сънтŭ плоатŭ ка о пісікъ.

Durchpassiren, v., стръпасȣ.
Durchpatschen, v., трекȣ прin . . плеснindȣ.
Durchpeitschen, v., бічїȣескȣ; цъселȣ, батȣ кȣ бічіȣ бine; daȣ песте окї, фinezȣ кȣръndȣ о трéбъ.
Durchpflügen, v., арȣ бine, в. Durchackern.
Durchpilgern, v., перегрinezȣ прin . .
Durchpissen, v., ȣмплȣ de пішатȣ.
Durchplaudern, v., трекȣ (тimпȣ), локотindȣ, ворбindȣ ла верzї ші ȣскате.
Durchplündern, v., прадȣ deаръndȣ.
Durchpressen, v., петрекȣ прin . . тескȣindȣ.
Durchprobiren, v., пробеzȣ deаръndȣ.
Durchprügeln, v., батȣ бine (пе чінева).
Durchquetschen, v., петрекȣ прin . . тȣртindȣ саȣ тескȣindȣ.
Durchrädern, v., петрекȣ прin чїȣрȣ, прin dърmоїȣ.
Durchrasen, v., ȣмблȣ, алергȣ, тȣрбатȣ, фȣріосȣ; die Nacht —, петрекȣ нòптеа ꙟn фȣріъ.
Durchrauchen, v., есе фȣмȣл прin . .
Durchräuchern, v., афȣмȣ, перфȣмȣ, факȣ а се пътрȣnde de фȣмȣ.
Durchrauschen, v., трече, пътрȣnde, вȣindȣ, въжіindȣ.
Durchrechnen, v., калкȣлȣ din капȣ пънъ ꙟn фine; noch einmal —, рекалкȣлȣ, маї сокотескȣ одатъ.
Durchregnen, v., плоъ прin . .; стръбате плоїа прin . .
Durchreiben, v., петрекȣ фрекъndȣ (mazepea прin сітъ); ръпескȣ, жȣлескȣ (мъніле), фрекъndȣ; das Tuch reibt bald durch, поставȣл се рòде кȣръndȣ.
Durchreichen, v., пресентеzȣ, ꙟнтindȣ прin . .; в. Durchlegen.
Durchreini-gen, v., кȣръцȣ, пȣріфікȣ de тотȣ; —gung, f., кȣръцітȣръ, пȣріфікъцїȣне ꙟнтрéгъ.
Durchreise, f., кълъторіъ прin . .; —n, v., кълъторескȣ прin . .; —nde, m., кълъторїȣ, пасаџерȣ.
Durchreißen, v., рȣмпȣ de коло пънъ dinколо; сфъшіїȣ de тотȣ; sich —, се рȣмпе, се сфъшіъ de тотȣ; —, n., рȣптȣръ, сфъшіітȣръ.
Durchreiten, v., трекȣ прin . . къларе; кълърескȣ прin . .
Durchrennen, v., перкȣрȣ, алергȣ прin . .; einen mit dem Degen —, стръпȣнгȣ кȣ спаdа пе чінева.
Durchriechen, v., міросȣ прin . .; пътрȣndȣ кȣ міросȣл.
Durchrieseln, v., трече рівшїорindȣ прin . .
Durchrinnen, v., стръкȣрȣ.
Durchriß, m., рȣптȣръ, спінтекътȣръ прin міжлокȣ.
Durchritt, m., стръкълърітȣ, тречере къларе.
Durchritzen, v., кръпȣ, спінтекȣ пънъ dinколо.
Durchrollen, v., трече ростоголindȣ; manganezȣ бine; die Wäsche —, мънгънеzȣ бine пънzетȣріле.
Durchrosten, v., рȣџінескȣ de тотȣ.
Durchrösten, v., пръжескȣ бine.
Durchrücken, v., мергȣ прin . .
Durchrudern, v., трекȣ прin . . въслindȣ.
Durchrühren, v., мішкȣ бine бine.
Durchrütteln, v., скȣтȣрȣ, сгъцїїȣ бine бine.
Durchsäbeln, v., таїȣ кȣ сабіа ꙟn доȣе, de тотȣ.
Durchsäen, v., персамънȣ, самънȣ песте тотȣ.
Durchsägen, v., ферестрȣескȣ ꙟn доъ, таїȣ кȣ ферестръȣ пънъ dinколо.
Durchsalzen, v., сарȣ бine бine, факȣ а се пътрȣnde de саре.
Durchsäuern, v., ꙟнъкрескȣ бine бine; фръмънтȣ пънеа.
Durchsausen, v., трече прin . . кȣ сгомотȣ.
Durchschaben, v., пътрȣndȣ ръкъindȣ.
Durchschaffen, v., стръпортȣ, dȣкȣ прin . .
Durchschallen, v., ресȣнъ прin . .
Durchschaudern, v., пътрȣndȣ кȣ кръпченіъ.
Durchschauen, v., прівескȣ пе ръndȣ; пътрȣndȣ кȣ веdереа; въdȣ прin . .
Durchschauern, v., пътрȣndȣ кȣ фіорї.
Durchscheinen, v., стрълȣческȣ, ꙟн-

трелѫminѫ, лѫminѫ прin . .; —d, a. ші ad., стръвъzъторїѫ, diaфanѫ.
Durchscherzen, v., петрекѫ (timпѫ) глѫmindѫ.
Durchscheuern, v., пътрѫndѫ, рѫmпѫ, жѫлескѫ фрекъndѫ.
Durchschieben, v., ѧmпinгѫ (чева) прin . .
Durchschießen, v., ѧmпѫшкѫ прin . .; спаргѫ, чїѫрескѫ пѫшкъndѫ; ein Buch —, ѧнтрефоiezѫ о карте, ad: о легѫ върстатѫ кѫ філе албе; die Zeilen mit Linien —, рърескѫ ръndѫріле кѫ лiniї.
Durchschießlinie, f., (тіп.) ѧнтрелiniъ.
Durchschiffen, v., трекѫ прin . . naiгъndѫ, коръбiindѫ.
Durchschimmern, v., ѧнтрелiкѫреште.
Durchschlafen, v., петрекѫ dopmindѫ.
Durchschlag, m., спъртѫръ, стръпѫнсѫръ, стръбътътѫръ; стръкѫръто̀ре, сітіцъ; брiбоiѫ; ресбiчiѫ, кѫїѫресбътъторїѫ; —en, v., стръбатѫ, ресбатѫ; стръпѫнгѫ; спаргѫ, гъѫрескѫ бътъndѫ; стрекѫрѫ; das Papier schlägt durch, хъртiа ѧmбеа, сѫце; die Medizin hat durchgeschlagen, medічina а стръбътѫтѫ, а лѫкратѫ; Erbsen —, стрекорѫ mazъре; sich —, ѧшї deскide кале кѫ спаda; der Regen schlägt durch, плоїеа стръбате; —eisen, n., брiбоiѫ, ферѫ de спарцере, de ресбатере.
Durchschlängeln, v., серпѫеште прin . .
Durchschleichen, v., трекѫ фѫрешindѫmъ; sich —, се фѫрешézъ прin . . се въръ бiнiшор прin . .; се скапъ прin . .
Durchschleppen, v., тѫрескѫ прin . .
Durchschleudern, v., трекѫ прin . . легънъndѫmъ, mергѫ прin . . decmъцатѫ.
Durchschlingen, v., ѧнтрелечеzѫ, ѧmплетескѫ.
Durchschlitzen, v., спiнтекѫ ѧn doѫe.
Durchschlummern, v., петрекѫ moцъindѫ, dopmiтъndѫ.
Durchschlüpfen, v., скапѫ прin . . mъ стрекорѫ.
Durchschmausen, v., den Tag, петрекѫ то̀тъ zioa ла масъ.
Durchschmeißen, v., арѫнкѫ, асвърлѫ прin . .
Durchschmelzen, v., топескѫ de тотѫ.
Durchschmettern, v., фрънгѫ тръсnindѫ.
Durchschmiegen, v., трекѫ прin . . . ѧndoindѫmъ, плекъndѫmъ; mъ daѫ dѫпъ пърѫ.
Durchschmieren, v., ѫнгѫ, mѫрѫїѫ deaръndѫ; цъсълѫ, батѫ.
Durchschneiden, v., таїѫ ѧn doѫe; кръпѫ пе miжлокѫ, ѧнтретаїѫ; Berge die ein Land —, mѫnцї че ѧнтретаїе о цéръ.
Durchschneien, v., ninцe прin . .
Durchschnitt, m., стрътъїетѫръ, decпiкътѫръ; (цеom.) секцiѫне, ѧнтресекцiѫне; (арк.) профiлѫ; im —e, ѫна кѫ алта, ѧn diametрѫ; —sansicht, f., вedepe ѧn профiлѫ (а ѫneї тъїетѫрї прin miжлокѫ); —slinie, f., лiniъ diametралъ; —spreis, m., прецѫ miжлочiѫ; —spunkt, m., пѫнтѫ de ѧнтретъїере (а doѫe лiniї); —ssumme, f., сѫmъ miжлочiъ; —szahl, f., пѫmерѫ miжлочiѫ.
Durchschnüffeln, v., mipocѫ deapѫndѫ сфоръindѫ; ѧmї върѫ пасѫл.
Durchschreien, v., ѫmплѫ de стрiгъте; стръбатѫ цiпъndѫ.
Durchschreiten, v., трекѫ пъшindѫ; mъсорѫ пъшindѫ.
Durchschuß, m., (пънzарї) бътътѫръ, (trame) стръmътѫръ; стръпѫшкътѫръ.
Durchschütteln, v., скѫтѫрѫ бiне; das Fieber hat ihn tüchtig durchgeschüttelt, л'а скѫтѫратѫ бiне фрiгѫріле.
Durchschütten, v., стръвърсѫ, върсѫ прin . .
Durchschüttern, v., сгѫdѫїѫ, клътinѫ, кѫтремѫрѫ (тотѫ трѫпѫл, óселе).
Durchschwärmen, v., петрекѫ (timпѫ) кѫ decфръnърї; трекѫ прin . . фанатizъndѫ; роiеште прin . .
Durchschwatzen, v., петрекѫ локътъndѫ, (палаврацindѫ, фленкъnindѫ).
Durchschweifen, v., ѫmблѫ лъла (хаїmana), тъindѫ кънiлор фрѫnzъ прin . .

Durchschwelgen, v., петрекȣ (тimпȣ) ꙟn десфръȣ.
Durchschwimmen, v., стръпотȣ, трекȣ (рѫȣл) ꙟn потȣ; ꙟпотȣ прin . .
Durchschwitzen, v., асȣдȣ de тотȣ, асȣдȣ de 'mĭ есе сȣдóре прin къmашъ.
Durchsegeln, v., стръвънтрезȣ, коръвiезȣ прin . .
Durchsehen, v., стръвъдȣ, въдȣ прin . .; черчетезȣ, ревъзȣ, inспiчiезȣ; стръватȣ, пътрȣndȣ.
Durch-seihen, v., стрекȣрȣ; фiлтрезȣ; —seihung, f., стрекȣрътȣръ, фiлтръцiȣне.
Durchsein, v., amȣ трекȣтȣ, amȣ реешiтȣ, amȣ фiнiтȣ; съптȣ dinколо, de чеа парте; er ist glücklich durch, а скъпатȣ ꙟнтрегȣ шi съпътосȣ.
Durchsetzen, v., трекȣ (рѫȣл); реесȣ; скотȣ ла капътȣ, ꙟнвiнгȣ пеdечiле.
Durchseufzen, v., трекȣ (вiаца) сȣспiнъndȣ.
Durchsicht, f., inспецiȣне, ревiсiȣне; стръвеdере, стръпърере; проспеттȣ; —ig, a. шi ad., стрълȣчiдȣ, стъвъзъторiȣ, стръпаръnте, diафанȣ; —igkeit, f., стрълȣчiдiтате, стръпаранцъ.
Durchsickern, durchsintern, v., стрекорȣ пiкȣрindȣ.
Durchsieben, v., чернȣ кȣ сiта, трекȣ прin сiтъ.
Durchsingen, v., петрекȣ къптъndȣ; къптȣ (ȣn къптекȣ) dела капȣ пънъ ꙟn фiне; ȣmплȣ (каса) кȣ къптекȣ.
Durchsinken, v., каdȣ прin . .
Durchsitzen, v., спаргȣ, рȣmпȣ, шезъndȣ mȣлтȣ (пе чева); петрекȣ шезъndȣ; ganze Nächte beim Spiele —, петрекȣ нопцĭ ꙟнтрецĭ ла кърцĭ; sich —, се ръпеште шезъndȣ.
Durchsollen, v., требȣе съ трекȣ прin . .
Durchsonnen, v., еспȣнȣ ла сòре, сорескȣ.
Durchsorgen, v., петрекȣ ꙟn грiжĭ.
Durchspähen, v., черчетезȣ кȣ лȣаре аminте.
Durchspalten, v., деспiкȣ ꙟn доȣе.
Durchspicken, v., ꙟmпънезȣ (кȣ слъninъ) песте тотȣ.
Durchspielen, v., жокȣ (кърцĭ), ꙟmĭ жокȣ (рола), къптȣ (къптекȣ) пънъ ꙟn фiне; петрекȣ (тimпȣ) жȣкъndȣ.
Durchspießen, v., стръфiгȣ, стръпȣнгȣ.
Durchsprengen, v., алергȣ (къларе) ꙟn фȣга mаре; ȣdȣ песте тотȣ; пресърȣ.
Durchspringen, v., трекȣ прin . . . съpindȣ; стръсаĭȣ; крапъ, плеснеште, саре (чева) dела ȣn капетȣ пънъ ла алтȣл.
Durchspritzen, v., стропескȣ, ꙟmпрошкȣ прin . .
Durchsprudeln, v., стръватȣ гългъindȣ.
Durchspüren, v., ȣрmърескȣ (въпатȣл).
Durchstänkern, v., ꙟmпȣцȣ, ȣmплȣ de пȣтóре; скоточескȣ; ꙟmĭ багȣ пасȣ.
Durchstauben, v., ȣmплȣ de пȣлбере.
Durchstäuben, v., петрекȣ пȣлбере прin чева (престе ȣn десеmnȣ).
Durchstäubern, в. Durchstöbern.
Durchstäupen, v., трекȣ прin пȣеле; батȣ аmарȣ (пе чiнева).
Durch-stechen, v., стръпȣнгȣ; таĭȣ (стабiлъ); das Getreide —, реmiшкȣ, ресколескȣ гръȣл; mit jemandem —, mъ ꙟнцелегȣ кȣ чiнева ꙟнтр'аскȣнсȣ; —stecherei, f., ꙟнцелецере секретъ; ꙟнтрiгъ.
Durchstecken, v., стръвѫрȣ, стръфiгȣ, багȣ прin . .
Durchstehlen, sich, v., се фȣрешéзъ.
Durchsteigen, v., mъ сȣĭȣ прin . .
Durchsteppen, v., косȣ кȣ гъȣреле престе тотȣ.
Durchsteuern, v., стръпавiгȣ.
Durchstich, m., стръпȣнсȣръ; ресколiтȣръ (de гръȣ).
Durchsticken, v., косȣ, ꙟmпȣескȣ кȣ флорĭ, deпiнгȣ кȣ акȣ песте тотȣ.
Durchstinken, v., ꙟmпȣцȣ.
Durchstöbern, durchstören, v., скȣтȣрȣ, скоточескȣ, скорmонескȣ песте тотȣ.
Durchstolpern, v., трекȣ прin . . . ꙟmпеdекъndȣmъ.
Durchstopfen, v., астȣпȣ песте тотȣ.

Durchſtoßen, v., ѧмпінгъ прін . .; стрѫвѫнгъ; спаргъ ісвіндъ (вша).
Durchſtrahlen, v., стръре́зъ, стръляче (со́реле).
Durchſtreichen, v., штергъ, трагъ къ пана (рѫндарі), апвлезъ; перкаръ (о цéръ); свъптаръ.
Durchſtreifen, v., вмбла ръткъіндъ прін . .; (mil.) вмбла ескотіндъ ка съ кѧпоскъ посіцівнеа іnimiкълві; трагъ върцї, ѧпвърстезъ песте тотъ.
Durchſtreiten, v., скотъ ла капетъ чертъндѧмъ; ſich —, ѧмі дескідъ дрѧмъ лѧптъндѧмъ.
Durchſtreuen, v., пресъръ прін . . саъ претѧтіndine.
Durchſtrich, m., стерсѧръ (de рѫндарі); стрѫпъсаре (de пасері); —vogel, m., пасере стрѫпъсъптъ.
Durchſtriegeln, v., цъсълъ вine вine (каіі); крітікъ, чепсѧрезъ.
Durchſtrömen, v., кърце (ржвл) прін . .; се реварсъ.
Durchſtudiren, v., стѧdiezъ вine; петрекъ ѧпвъцъндъ.
Durchſtürmen, v., прорѧтпъ прін . .; трекъ прін . . ка ѧн віфоръ, фортѧпъ; віфорезъ, фортѧпезъ прін . .; трекъ прін . . кѫ репезівне.
Durchſtürzen, v., тъ аїептъ къ репезівне, даъ пъвалъ, кадъ фъръ весте прін . .
Durch-ſuchen, v., каѧтъ, візітезъ, черкъ претѧтіndine; ресколескъ, скоточескъ; —ſuchung, f., візітаре, черчетаре кѫ деатърѧптвл.
Durchſüßen, v., ѧпдвлческъ de тотъ.
Durchtändeln, v., петрекъ къ nimiкърі.
Durchtanzen, v., петрекъ дѫцѫіndъ; дѫцѫескъ пѫпъ ѧп фіне; рѧтпъ (скарпіі) дѫцѫіndъ.
Durchtappen, v., трекъ прін . . . пірѫіndъ.
Durchtaumeln, v., трекъ прін . . . шовѫіndѧмъ, ѧмплетечіndѧмъ (ка ѧн ameцітъ, веатъ).
Durchtoben, v., петрекъ товъіndъ; трече (въптвл) прін . . . вѫіndъ; тергъ вѫвѫіndъ прін . .
Durchtönen, v., трекъ прін . . . сѫпѫндъ; персѫнъ, ресѫнъ; вмплѫ de сѧпетъ.
Durchtoſen, v., трекъ прін . . вѫвѫіndъ.
Durchtraben, v., трекъ (кѫ калъ), ѧптрéпъдъ пе ѫndева.
Durchtragen, v., традѫкъ, стрѫпортъ.
Durchtrampeln, v., ѧместекъ, спаргъ стропшіndъ.
Durchtrauern, v., петрекъ dоріndъ, ѧп dорїѫ (dолїъ), ѧптрістіndѧмъ.
Durchträufeln, v., стропескъ, пікърезъ прін . .
Durchträumen, v., петрекъ вісъндъ.
Durchtreiben, v., тъпъ прін . .; петрекъ (mazere) прін сітъ; реесъ; einen Keil —, батъ ѫн ікъ прін . .
Durchtreten, v., спаргъ, дескідъ локъ кълкъндъ; die Laſtthiere traten durch den Schnee, вітеле дескісеръ кале прін пéоъ.
Durchtrichtern, v., петрекъ прін пълніъ (леікъ, хѧніъ, тріктеръ).
Durchtrieb, m., стрѫтъпътѫръ, тъпътѫръ прін . .; пъшѫпітъ, дрептвл de а пѫтеа тъпа вітеле ла пъшѫне прін . .
Durchtrieben, a. ші ad., ф inъ, маліціосъ, префъкѫтъ, віклéнъ, ширетъ; —heit, f., префъкъцїе, віклепіе, фінецъ, малічіъ.
Durch-triefen, —tropfen, —tröpfeln, v., пікърезъ прін . .; стрекъръ пікърindъ.
Durchtrinken, v., петрекъ бѫндъ.
Durchtrippeln, v., трекъ ѧп пашї търѫпцї прін . .
Durchtrocknen, v., вскъ de тотъ; ſich —, се вскъ прсстс тотъ.
Durchtrotten, в. Durchtraben.
Durchüben, v., есерчезъ пѫпъ ѧп фіне.
Durchwachen, v., петрекъ вегіndъ.
Durchwachs, n., плѫтъ къ трѫпківі крескѫтъ прін фрѫпзъ; врѫкітъріцъ, вѫплехръ; —en, v., ѧптрекрескъ; durchwachſenes Fleiſch, карне крескѫтъ ѧптре лардъ.
Durchwackeln, v., тергъ пе ѫndева легъпъндѧмъ; батъ вine.
Durchwagen, ſich, v., кътézъ, тъ ѧпкѫметъ а трече прін . .

Durchwägen, v., кънтъреск̆ deaръndȣ.
Durchwalken, v., ꙟнвълеск̆ біне (ла піȣъ сȣманȣ̆); батȣ̆ біне.
Durchwallen, v., трек̆ прін..; клокотеште прін..
Durchwälzen, v., рестоголеск̆, daȣ̆ de adȣра прін..
Durchwammsen, v., батȣ̆ біне.
Durchwandeln, v., перȣмблȣ прін..
Durchwandern, v., кълъторескȣ̆ прін..
Durchwärmen, v., ꙟнкълzеск̆ біне.
Durchwaschen, v., рȣпȣ̆ спълъndȣ̆; фінеzȣ̆ а спъла; спълȣ̆ біне біне.
Durchwässern, v., ȣdȣ̆ песте тотȣ̆.
Durchwaten, v., трек̆ прін вadȣ̆.
Durchweben, v., ꙟнтрецес̆.
Durchweg, m., стръкъраре, трекъто́ре; —, ad., песте тотȣ̆, ꙟн ценералȣ̆.
Durchwehen, v., пътрȣnde (въптȣ) сȣфлъndȣ̆.
Durchweichen, v., моїȣ de тотȣ̆; се моїъ de тотȣ̆.
Durchweinen, v., петрек̆ плънгъndȣ̆.
Durchwerfen, v., аїептȣ̆, арȣпк̆ (ціпȣ̆) прін..; чїȣрȣеск̆ (гръне).
Durchwetzen, v., спаргȣ̆, ꙟнгъȣрȣ̆ аскȣцindȣ̆, точindȣ̆.
Durchwichsen, v., черȣеск̆ престе тотȣ̆; батȣ̆, чїомъцеск̆, цъсълȣ̆ біне.
Durchwimmern, v., петрек̆ цемъndȣ̆, бочindȣмъ.
Durchwinden, v., ꙟнтреплетеск̆, петрек̆ прін.. ꙟмплетindȣ̆; sich —, мъ елȣптȣ̆ (din вр'о невоїъ).
Durchwintern, v., іернеzȣ̆, скотȣ̆ din іе́рнъ (віте, планте).
Durchwirbeln, v., трече прін.. въртъжindȣсе; ресȣнъ прін..; Töne — die Luft, аерȣл ресȣнъ de тонȣрї.
Durchwirken, v., фръмънтȣ̆ біне; ꙟнтрецес̆.
Durchwischen, v., мъ скапȣ̆, фȣгȣ̆.
Durchwölben, v., болтеск̆ престе тотȣ̆.
Durchwollen, v., воїȣ а трече прін..
Durchwühlen, v., ржмъ песте тотȣ̆ (порк̆); ресколеск̆.
Durchwurf, m., арȣпкаре прін чева; гратіъ de петрекȣтȣ̆ (арінъ).
Durchwürzen, v., аромеzȣ̆, dрегȣ̆ кȣ аромe (сафранȣ̆, скорцішо̀ръ) біне біне.
Durchzählen, v., нȣмерȣ̆ deaръndȣ, ȣнȣ къте ȣнȣ.
Durchzanken, v., петрек̆ сфъdindȣмъ.
Durchzechen, v., петрек̆ (но̀птеа) бъndȣ̆.
Durch-zeichnen, v., decemnȣ̆ ȣнȣ dȣпъ алтȣ; калк̆, ad: іаȣ̆ decemnȣ саȣ̆ скрісо̀реа прінтр'ȣнȣ̆ стръпаранте; —zeichnung, f., калкътȣръ.
Durchziehen, v., трагȣ̆, петрек̆ прін..; (фірȣ прін акȣ̆); трапъсȣ̆, трек̆ прін.. (о це́ръ пасеріле); ꙟнфіреzȣ̆; іаȣ̆ ꙟн ржсȣ̆.
Durchzischen, v., трече прін.. шїȣеръndȣ̆.
Durchzoll, в. Durchgangszoll.
Durchzucken, v., тръсърȣ̆ прін..
Durchzuckern, v., zахареzȣ̆ престе тотȣ̆.
Durchzug, m., трансітȣ̆, тречере, трапасаdъ; — der Luft, стръфлȣсȣ̆.
Durchzwängen, v., констръпгȣ̆ а трече прін..
Durchzwitschern, v., сво̀ръ прін... чіріпindȣ̆.
Dürfen, v., кȣтеzȣ̆, ꙟndръспеск̆, амȣ̆ воїъ; требȣе, амȣ̆ требȣінцъ; потȣ̆; Du darfst noch reden? ші маї ꙟndръспештї а ворбі? wir — nicht ausgehen, п'авемȣ̆ воїъ а еші; Sie — es nur sagen, п'аї dекътȣ̆ съ'мї zічї; das dürfe wohl geschehen, аста се по́те ꙟнтъмпла; ich darf nicht, нȣ потȣ̆, нȣ'мї есте ертатȣ̆; darüber darf man sich nicht wundern, аста нȣ е demіратȣ̆.
Dürftig, a. ші ad., ліпсітȣ̆; місеракȣ̆, місеръчіосȣ̆; —keit, f., ліпсъ, місеръчіъ, нечесітате.
Dürr, a. ші ad., ȣскатȣ̆; секȣ̆; стерпȣ̆; макрȣ; mit —en Worten sagen, а zіче кȣ ворбе сечї; —beinig, a. ші ad., спȣлпатȣ̆, кȣ пічо́ре сечї, decшірате; —leibig, a. ші ad., ȣскъцівȣ̆, мъкріȣ̆ (de трȣпȣ̆); —e, f., ȣскъцїȣне; сечітате; макріме.
Dürrmaden, f., комідоне (о бетеже́лъ).

Dürrsucht, в. Darrsucht.
Dürrwurz, f., плантъ de атрофіъ.
Durst, m., сете, einen großen — haben, a mopi de сете; —en, dürsten, v., amŭ сете, ѧпсетезŭ; —ig, a. ші ad., сетосŭ, ѧпсетатŭ, ассетатŭ; —losigkeit, f., —mangel, m., лiпсъ de сете.
Durst-natter, —schlange, f., dincadъ.
Dusel, m., ameцéлъ; ѕĭmipe; —ig, a. ші ad., ameцітŭ, ѕĭmітŭ; —n, mъ ameцескŭ, mъ ѕĭmескŭ; mъ опъческŭ.
Düster, a. ші ad., ѧптѕпекосŭ; опъчітŭ; трістŭ, телапколікŭ, посоторѫтŭ; ѧпкісŭ; —n, v., се ѧптѕпекъ, се ѧптрістéзъ, се посотореште, се ѧпкіde; —heit, —keit, f., ѧптѕпечіme; телапколіъ.
Dute, Düte, f., корпŭ (de хъртіъ ресѕчітъ спре а пѕпе конфетѕрĭ шчл. ѧптр'ѫпсѕл); — цiцъ.
Düten, v., сѕпŭ din корпŭ.
Dutzend, n., dѕzinъ; —weise, ad., кѕ dѕzina.
Duumvir, m., dѕѕмвірŭ.
Duzbruder, m., amікŭ бѕпŭ, пе каре ѧл тѕimŭ; ich bin — mit ihm, еŭ mъ тѕескŭ кѕ елŭ.
Duzen, v., тѕескŭ.
Duzschwester, f., amікъ бѕпъ, пе каре о тѕimŭ.
Dynamik, f., dinamікъ, штіinцa deспре пѕтере.
Dynamisch, dynamistisch, a. ші ad., dinamiческŭ.
Dynamometer, m., dinamometрѕ.
Dynast, m., dinастŭ; —ie, f., dinастіъ.
Dysenterie, f., dicenтеріъ.

E.

E, a чінчеа літеръ ѧп алфабетѕл цермапŭ.
Ebbanker, m., апкіръ пептрѕ рефлѕсŭ.
Ebbe, f., рефлѕсŭ; жосапъ, mape скъzъптъ; Flut und —, флѕсŭ ші рефлѕсŭ.
Ebben, v., рефлѕъ, рекѕръ, скаde (mapea).
Eben, a., петедŭ, екалŭ, планŭ; есактŭ; dрептŭ; — machen, аппланезŭ, комплапезŭ; —, ad., токмаї; кїарŭ; — der, — die, — dieselben, токмаї ачела, токмаї ачееа, токмаї ачеїа; — da, — daselbst, токмаї аколо; — daher, токмаї de аколо; — damals, токмаї атѕпчї; — so, кїарŭ аша; — so groß, токмаї аша de mape; — so viel, токмаї атътŭ de мѕлтŭ; — so wenig, токмаї атътŭ de пѕцinŭ; es ist — das, токмаї ачееа; das sage ich —, аста (аїа) zікŭ ші еŭ; das will ich — nicht sagen, аста токмаї пѕ о zікŭ; das wollte ich —, токмаї аста о воїамŭ ші еŭ; Sie kommen — recht, віі токмаї віне, віі токмаї ла пѕптŭ; da kommt er —, éкъ'л къ віне; ich habe so — getrunken, пѕмаї къ че бъѕїѕ.
Ebenbaum, m., абапосŭ (арборе).
Ebenbild, n., imaцine; портретŭ; кіпŭ; ікóпъ (acemene алтѕїа); семъпаре кѕ алтѕл; er ist das — seines Vaters, елŭ есте zѕгръвітŭ кіпѕ татъ-съŭ, самъпъ кѕ татъ-съŭ ка оŭ кѕ оŭ.
Ebenbürtig, a. ші ad., de ачееашї паштере, оріцine (тотŭ повілŭ, аŭ тотŭ плебеŭ); —keit, f., екалітате de паштере, de кondiцiѕне.
Ebendaselbst, в. Eben.
Ebene, f., фацъ; планŭ; шесŭ.
Ebenen, v., екалезŭ, аппланезŭ; петезескŭ, факŭ dрептŭ; фъцѕескŭ.
Ebenfalls, ad., acemene, тотŭаша.
Ebenholz, n., лемпŭ de абапосŭ.
Ebenist, m., евепістŭ, лѕкръторїѕ de абапосŭ.
Eben-maß, n., сіметріъ, пропорцiѕне (мъсѕръ екалъ); —mäßig, a. ші ad., сіметрікŭ, пропорцiопалŭ, екалŭ.
Ebenung, f., петезітѕръ, фъцѕітѕръ.

Ebenteuer, в. Abenteuer.
Ebentischler, в. Ebenist.
Eber, m., верŭ; wilder —, верŭ сілбатікŭ.
Eberesche, f., сорбŭ (арборе).
Ebergeld, n., верітŭ, банї пентрѹ верŭ.
Eberhirsch, m., верŭчербŭ, бабірѹсъ, фелŭ de поркŭ din Молѹче de търіmea червѹлѹї.
Eberraute, f., Eberei, n., пеліпіцъ абротапъ.
Eberwurz, Eberwurzel, f., карлінъ.
Echappiren, (zi: ешапіреn), v., скапŭ.
Echinit, m., екінітŭ.
Echo, n., еко, ресѹнетŭ, сѹнетŭ датŭ ꙟпапої.
Echoffirt, (zi: ешофірт), a. ші ad., ꙟпфербінтатŭ.
Echt, в. Aecht.
Echti-gen, v., леџітimezŭ; —gung, f., леџітimъцiѹne.
Eck-balken, m., гріndъ din колцŭ; —band, n., ферътѹръ, легътѹръ din колцŭ; —bogen, m., аркŭ din колцŭ (ла подѹрї); —bret, n., таблъ ѹнгїѹларъ; —chen, n., ѹнгїѹлецŭ; mікъ dістанцъ.
Ecke, f., колцŭ; ѹнгїѹ; mѹке; mікъ dістанцъ; an allen —n, претѹтindinea; von allen —n und Enden, din тòте латѹріле, din тóте пърціле; er ist in keiner — zu finden, n'aї съ'л гъсештї пікъірї; die vier —n der Welt, челе патрѹ пѹнте карdінале але лѹmeї.
Ecker, f., гіndъ, в. Eichel.
Eck-feile, f., пілъ mѹкїатъ, ѹнгїѹларъ; —fenster, n., ферестръ ѹнгїѹларъ, din ѹнгїѹ; —haus, n., касъ ѹнгїѹларъ, din ѹнгїѹл, колцѹл (страdeї, піацеї); —ig, a. ші ad., ѹнгїѹларїѹ, ѹнгїѹлатŭ; колцѹросŭ; —kammer, f., къmаръ din колцŭ; —loch, n., гаѹръ, пѹнгъ din колцŭ (біліарїѹ); —pfeiler, m., стълпŭ; піластрѹ, търашŭ ѹнгїѹларїѹ, din колцŭ; —säule, f., колопъ ѹнгїѹларъ; —schaft, m., (арк.) пічорѹл mѹрѹлѹї din ѹнгїѹ, mѹрѹл dела ферéстръ пъпъ ла колцŭ; —schrank, m., —schränkchen, n., арmарїѹ, dѹлапŭ ѹнгїѹларїѹ; —stämpel, m., (легът. de кърцї) тimбрѹ de (ꙟпкістрітŭ) колцѹрї; —stein, m., пéтръ ѹнгїѹларъ, пéтръ din ѹнгїѹ; —stube, f., къmаръ din колцŭ; —tisch, m., масъ de ѹнгїѹ; —zahn, m., колцŭ, dinте капікŭ; —zimmer, n., станцъ ѹнгїѹларъ.
Eclatant, a. ші ad., еклатантŭ, стрълѹчітŭ; пѹблікŭ; бътъторїѹ ла окї.
Eclipse, f., еліпсъ, ліпсъ de лѹminъ, ꙟптѹнечіme.
Edda, f., eda (скріттѹръ сф. скаndінавікъ).
Edel, a. ші ad., побілŭ; алесŭ; преціосŭ, скѹmпŭ; џеперосŭ, есчелентŭ, mарінimосŭ; die —n des Volkes, побілїї (боерії) попорѹлѹї; ein edler Gang ꝛc., вънъ богатъ de металŭ; —bürtig, a. ші ad., пъскѹтŭ побілŭ, побілŭ de паштере.
Edel-dame, —frau, f., фемее побілъ, dómпъ, кокòпъ, боеріцъ.
Edeldenkend, a. ші ad., лібералŭ, побілŭ гъndіторїѹ.
Edelfräulein, n., вергѹръ, фатъ побілъ, damічелъ, domnішóръ, dѹdѹкъ (молd.).
Edelgeboren, a. ші ad., џеперосŭ, de бѹнŭ џенŭ (тітлѹ).
Edel-gesinnt, —herzig, a. ші ad., побілŭ, џеперосŭ, бѹнŭ кѹ inima.
Edelhof, m., кѹрте de побілŭ, костеїѹ.
Edelknabe, m., паџїѹ, копілŭ, фечорŭ de побілŭ (че сервеште ла алтŭ побілŭ), (чїокоїѹ).
Edelknecht, m., скѹтіерŭ.
Edel-mann, m., бърбатŭ побілŭ, боерїѹ, кавалерŭ; џаптілоmŭ; —männisch, a. ші ad., побілескŭ, боерескŭ, domneскŭ; de побілŭ.
Edel-muth, m., џеперосітате; —müthig, a. ші ad., џеперосŭ.
Edeln, v., побілezŭ.
Edel-sinn, m., сimцŭ, сimцimъптŭ побілŭ; —sinnig, a. ші ad., побілŭ сimцiторїѹ, кѹ сimцŭ побілŭ.
Edelstein, m., пéтръ скѹmпъ, преціòсъ, пестimатъ; џѹваерŭ; —handel, m., пегоціŭ кѹ петре преціосе; —händler, m., пегоціторїѹ кѹ петре преціóсе; џїѹваерџїѹ; —schneider, —schleifer, m., тъїе-

торїѹ, політорїѹ de петре пестімате.

Edeltanne, f., пінѹ, молідѹ, брадѹ побілѹ.

Edelthat, f., фаптъ побілъ.

Edelwild, n., вънатѹ таре.

Edem, n., edemѹ, гръdinъ de десфътаре, парадісѹ.

Edict, n., ediттѹ, ezicѹ, орdinѹл сѹверанѹлѹї; —alcitation, —alladung, f., —alien, pl., чітъцїѹне, сорочіре, кїемаре ла жѹdікатъ кѹ ediттѹ; —mäßig, a. ші ad., ediттале.

Ediren, v., edaѹ, daѹ прін тіпарїѹ, скотѹ ла лѹminъ, пѹблікѹ (о карте).

Edition, f., editiѹne.

Editor, m., editорїѹ.

Education, f., edѹкъцїѹне, крештере.

Efendi, m., ефendi.

Efer, a. ші ad., іѹте, таре (лешіъ), аџерѹ.

Effect, m., еффептѹ; —en, pl., еффепте, бѹнѹрї mішкътòре, вестminте шчл.; —iv, a. ші ad., еффептівѹ, —uiren, v., еффъптѹескѹ, есекѹтезѹ, ѧпфіінцезѹ.

Efloch, n., гаѹра de форма лѹї F а віолінеї.

Egal, a. ші ad., екалѹ, асеменеа; —isiren, v. екалезѹ, факѹ тотѹна; —ität, f., екалітате.

Ege, Egge, f., грапъ; —block, m., бѹтѹкѹ de ѧпгреѹїатѹ грапа; —pflug, m., скаріфікаторѹ, грапъ кѹ колцї аръторї; —schlitten, m., трагъ de грапъ; —zahn, —zinken, m., колцѹ, dinте de грапъ; —n, v., гръпезѹ; —r, m., гръпъторїѹ.

Egel, в. Blutegel.

Egoismus, m., еѹісмѹ, егоісмѹ, в. Selbstsucht.

Egoist, m., еѹістѹ, егоістѹ; —isch, a. ші ad., егоістівѹ.

Ehe, ad., ѧпаінте; — als, ѧпаінте de че; eher, маї ѧпаінте, маї кѹръndѹ; — ein Jahr vergeht, ѧпаінте de а се ѧмплini ѹн анѹ; er kam eher als ich, ел веni маї наінте декътѹ mine; je eher je lieber, кътѹ маї наінте атътѹ маї біне.

Ehe, f., (ѧпсѹратѹ, мърітішіѹ) късъторіъ, пѹнтъ; ѧпсоцїре; конжѹцїѹ; (поет.) imenѹ; Kinder erster —, копії din прima късъторіъ; in den Stand der — treten, а се ѧпсѹра, мъріта; die — brechen, калкѹ кредінца конжѹгалъ; außer der — leben, тръескѹ ѧп челібатѹ.

Eheband, n., легътѹръ пѹнцїалъ, nodѹ конжѹгалѹ, кѹпѹніъ.

Eheberedung, f., ѧпвоіре, конвенцїѹне de ѧпсоцїре, в. Ehecontract.

Ehebett, n., патѹл пѹнцїї; das — beschreiten, мірелеле кѹпóште пе мірéсъ, ѧмплініреа конжїѹцїѹлѹї.

Ehe-brechen, v., ѧптінѹ патѹл пѹнцїї, прекѹрвезѹ, факѹ adѹлтерїѹ, калкѹ кредінца конжѹгалъ; —brecher, m., adѹлтерѹ, прекѹрварїѹ; —brecherin, f., adѹлтеръ прекѹрвъ; —brecherisch, a. ші ad., adѹлтерѹ, прекѹрварѹ; —bruch, m., adѹлтерїѹ, прекѹрвіъ.

Ehebund, m., Ehebündniß, n., в. Eheband.

Ehecontract, m., контраттѹ de ѧпсоцїре.

Ehedem, Ehedessen, ad., odiniòръ, odатъ, óрекъndѹ, маї de мѹлтѹ; ѧпаінте de аста.

Ehefähig, a. ші ad., капаверѹ de пѹнтъ, потінте.

Ehefeind, Ehescheu, m., місогамѹ, ѹръторїѹ de късъторіъ.

Ehefrau, f., мѹїере мърітатъ.

Ehefriede, m., паче конжѹгалъ.

Ehe-gatte, —gemal, —genoß, —herr, m., мъре, бърбатѹ, соцїѹ, консòрте.

Ehe-gattin, —gemalin, —genossin, —hälfte, f., невастъ, фемее, соцїъ, консòртъ.

Ehegebühr, в. Ehepflicht.

Ehegemach, n., къмаръ пѹнцїаръ.

Ehegericht, n., трібѹналѹ de каѹсе de късъторіъ; консісторїѹ.

Ehegestern, ad., алалтъіерї.

Ehegott, m., imenѹ.

Ehehaften, pl., педечї лецїтіме.

Ehehalt, m., сервѹ, сервъ.

Ehejahr, n., anŭ de късъторіъ.
Ehejoch, n., жѫгѫл късъторіеĭ.
Ehekreuz, n., крѫчеа, ad: пекаzѫріле късъторіеĭ.
Ehekrüppel, m., къzътѫръ de бърбатŭ, бърбатŭ бътръпŭ, пепотіпцiосŭ.
Eheleiblich, a. ші ad., лецĭѫітŭ, пъскѫтŭ (копілŭ) din патŭ лецĭѫітŭ.
Eheleute, pl., копжѫцĭ, консорцĭ, късъторіцĭ, бърбатѫл кѫ певаста.
Ehelich, a. ші ad., копжѫгалŭ, мърітатъ, ꙟпсѫратŭ; лецĭѫітŭ; —e Pflicht, даторіъ копжѫгалъ.
Ehelichen, v., ꙟпсоцескŭ, (мърітŭ, ꙟпсорŭ) късъторескŭ; sich —, се мърітъ, се ꙟпсòръ.
Eheliebste, m. ші f., консорте.
Ehelos, a. ші ad., челібатарĭѫ, пе'псѫратŭ, пемърітатъ; холтеĭѫ, флъкъŭ; фатъ маре; —igkeit, f., челібатŭ, холтеіъ, фетіъ.
Ehelustig, a. ші ad., доріторĭѫ, пофтіторіѫ de ꙟпсоцітŭ, каре ѫмблъ dѫпъ ꙟпсѫратŭ, мърітатŭ.
Ehemalig, a. ші ad., de odinióръ.
Ehemals, в. Ehedem.
Eheordnung, f., регѫлъмъптŭ de ꙟпсоцipe.
Ehepaar, n., пъреке de ꙟпсоцiцĭ, в. Eheleute.
Ehepacten, в. Ehecontract.
Ehepfand, n., amanетŭ (копілŭ) de ꙟпсоцipe.
Eher, ad., маĭ nainте, в. Ehe.
Eherecht, n., dреттŭ de късъторіъ; лецĭ de ꙟпсоцipe.
Ehern, a., de арамъ, de бронzŭ, de металŭ; таре, въртосŭ.
Ehesache, f., каѫсъ de късъторіъ.
Eheschänder, m., adѫлтерŭ.
Eheschatz, m., соцiŭ, консорте; zестре.
Ehescheidung, f., деспърцipe, десфачере de късъторіъ, діворцiŭ; auf die — klagen, ѫмблѫ ла консісторĭѫ ка съ мъ десфакŭ.
Ehesegen, m., біпекѫвъптаре а пѫпцеĭ; копіiĭ.
Ehestand, m., статѫл ꙟпсоцipeĭ, късъторіъ, в. Ehe.
Ehestens, ad., кътŭ маĭ кѫръndŭ, ла прima окасіѫне.
Ehesteuer, f., zестре.
Ehestifter, m., інстітѫторĭѫ, ꙟптемеіторĭѫ, вòтрѫ de късъторіъ.
Ehestiftung, f., інстітѫцiѫне de късъторіъ; контраттŭ de ꙟпсоцipe.
Ehestreit, m., чéртъ, сфаdъ ꙟптре късъторіцĭ.
Eheteufel, m., Асmodeŭ, семъпъторĭѫ de zizaniъ ꙟптре бърбатŭ ші певастъ.
Ehetrennung, f., деспърцipe, десфачере, діворцiŭ.
Ehetreue, f., кредінцъ копжѫгалъ.
Eheverbindung, f., ꙟпсоцipe, късъторіъ, копжѫцĭѫ, кѫпѫпіъ.
Eheverlöbniß, n., логоdпъ.
Ehevermächtniß, n., легатŭ ꙟптре ꙟпсоцiцĭ че аре съ іа ѫпѫл саŭ алтѫл ꙟп каzŭ de мòрте.
Eheversprechen, n., Eheversprechung, f., фъгъdѫінцъ de лѫаре ꙟптрѫ късъторіъ.
Ehevertrag, m., контраттŭ de ꙟпсоцipe; фоіъ de zестре.
Ehevogt, m., кѫраторѫ ѫпеĭ въdѫве.
Ehevor, ad., ꙟпainте.
Eheweib, n., соцiъ.
Ehrbar, ehrbarlich, a. ші ad., опораверŭ, опестŭ; modестŭ, венераверŭ, кѫвіінчосŭ; de трéбъ, de оменіъ, че шеde біне; ein —es Mädchen, фатъ de оменіъ; —keit, f., опестате; кѫвіінцъ; modестіъ.
Ehr-begierde, f., амбіцiѫне, іѫбіре de онòре, de глоріъ; —begierig, a. ші ad., амбіцiосŭ, іѫбіторĭѫ de онòре, de глоріъ.
Ehre, f., онòре, глоріъ, мърipe, лаѫdъ; репѫме, фатъ бѫпъ; Mann von —, омŭ de онóре; — sei Gott! мърipe лѫĭ Dzeŭ, лаѫdъ Dлѫĭ! auf meine —! пе онòреа меа! im Puncte der —, ꙟп пѫптŭ de онòре; Ihr Wort in —n, фіецĭ фаца опоратъ; in allen —n, кѫ тóтъ онòреа; —nhalber, din онóре; das ist aller —n werth, аста пѫ е de рефѫсатŭ, е акчептаверŭ; er steht sehr in —n, аре маре вазъ; meine — steht auf

dem Spiele, onòpea mea стъ ѫп перікѫл; er hat — im Leibe, omŭ кѫ рѫшіne; er hat keine — im Leibe, omŭ фъръ рѫшіne; — verloren, Alles verloren, maĭ віne віаца декътŭ онóреа; — dem — gebührt, онóре кѫĭ се кѫвіne; einen Kuß in —n kann Niemand verwehren, ѫпŭ сърѫтатŭ невіноватŭ пѫ е пічĭ ѫпŭ пъкатŭ: einem — erweisen, a da онòре кѫĭва; einem die letzte — erweisen, a da ѫлтіma онòре кѫĭва, ad. ал петрече ла мортъптŭ; jemandes — verletzen, a вътъma онóреа саŭ пѫмеле вѫпŭ кѫĭва; auf — halten, a ціné ла онóре; ѫмĭ пасъ de онóре; in —n halten, онорезŭ, респеттезŭ; ich mache mir eine — daraus, mĭ о ціпŭ de онóре; ich habe die — ihn zu kennen, amŭ онóре ал кѫпòште; einen bei der — angreifen, mъ аттіпгŭ de онóреа кѫĭва; seine — zum Pfande setzen, mъ легŭ кѫ онóреа mea; ein Mädchen um ihre — bringen, a ръпі онóреа ѫпеĭ фете, a о deconopa; ein Mädchen wieder zu — bringen, a ѫптреці онóреа (чіпстеа) ѫпеĭ фете.

Ehreifer, m., пѫптŭ de онóре, zелŭ de a'шĭ апъра онòреа.

Ehren, v., онорезŭ, респеттезŭ; веперезŭ; прецѫескŭ.

Ehrenamt, n., оффічіŭ de онóре.

Ehrenbahn, f., каріеръ онораверъ.

Ehrenbelohnung, f., онораріŭ.

Ehrenbesuch, m., вісітъ de онóре, de черемоніъ.

Ehrenbezeugung, f., demѫстръціѫне de онòре, омаціѫ.

Ehrenbogen, m., аркŭ de онòре.

Ehrenbürger, m., четъцéпŭ онораріŭ.

Ehrendame, f., damъ, dòmпъ de онóре, damічелъ de кѫрте.

Ehrendenkmal, n., монѫмъптŭ de онóре.

Ehrendieb, в. Ehrenschänder.

Ehrendienst, m., оффічіŭ de онóре, чівілітате.

Ehrenerklärung, f., реставі́ліре, репъръціѫне de онòре, сатісфъпціѫне.

Ehrenfall, m., черемоніъ de кѫрте ла каре е облегатŭ прін онóре; казŭ de онòре.

Ehrenfest, n., сербътóре de онóре, —, a. ші ad., фóрте онестŭ.

Ehrengebühr, f., онораріŭ.

Ehrengedächtniß, в. Ehrendenkmal.

Ehrengedicht, n., поемъ de онóре.

Ehrengehalt, m., пенсіѫне оноріфікъ.

Ehrengelag, n., прънzŭ ѫп онòреа кѫĭва.

Ehrengepräng, n., помпъ.

Ehrengericht, n., трібѫналŭ пентрѫ каѫсе de онóре.

Ehrengeschenk, n., dарŭ, пресентŭ онораріŭ.

Ehrengipfel, m., кѫлме de онòре.

Ehrengrab, n., чепотафіŭ, мортъптŭ de онóре.

Ehrenhalber, ad., пентрѫ онòре.

Ehrenhandel, m., каѫсъ de онóре.

Ehrenklage, f., плънцере пентрѫ репъръціѫнеа онòреĭ.

Ehrenkleid, n., вестмъптŭ de черемоніъ, de онóре, de галъ, de сербътòре.

Ehrenkränkung, f., сѫпъраре, аттіпцере de онóре.

Ehrenkranz, m., кѫпѫпъ пѫпціалъ; кѫпѫпъ de онòре.

Ehrenkuß, m., сърѫтаре (салѫтаре) de онóре, de черемоніъ, de етікетъ.

Ehrenlegion, f., леціòне de онóре.

Ehrenlohn, m., онораріŭ; преміŭ de лаѫdъ.

Ehrenlüge, f., мінчіѫпъ оффічіóсъ, мінчіѫпъ фъкѫтъ спре а мъптѫі онóреа кѫĭва.

Ehrenmal, n., монѫмъптŭ de онóре.

Ehrenmann, m., бърбатŭ de онóре; бърбатŭ пробŭ, бравŭ.

Ehrenmitglied, n., мембрѫ онораріŭ.

Ehrenmünze, f., medaліъ, монетъ de онòре.

Ehrenname, m., пѫме оноріфікŭ, тітлѫ.

Ehrenpfad, m., калеа онóреĭ, а лаѫdеĭ.

Ehrenpforte, f., пóртъ, аркŭ de тріѫмфŭ.

Ehrenpreis, n., веронікъ (плъптъ).

Ehrenpunkt, m., пѫптŭ de онóре.

Ehren-raub, m., фѹртѹ̆ de onóре (прin калѹmniъ, deфаїmъ); —räuber, m., фѹрѹ̆ de onòре, калѹmniаторїѹ, deфъїmъторїѹ.
Ehrenrede, f., кѹвънтаре лъѹdъторiъ.
Ehrenreich, a. ші ad., плinѹ̆ de onóре, onестѹ̆.
Ehren-retter, m., аполоцiстѹ̆, апъръторїѹ de onòре; —rettung, f., аполоцiъ, апъраре de onóре.
Ehrenrichter, m., арбiтрѹ onорарїѹ, жѹdiкъторїѹ ꙟn каѹсе de onòре.
Ehrenrührig, a. ші ad., ꙟnжѹрїосѹ̆, проброziторїѹ, deфъїmъторїѹ, аттiнгъторїѹ de onóре.
Ehrensache, f., каѹсъ de onòре; каѹсъ фiнindъ прin dѹелѹ̆.
Ehrensäbel, m., савiъ, спаdъ de onóре.
Ehrenschänder, m., калѹmniаторїѹ, deфъїmъторїѹ, проброziторїѹ, блъстъmъторїѹ, в. ші Ehrenräuber.
Ehrenschändung, f., калѹmniъ, deфаїmъцiѹne, deconoраре, пътаре de onòре.
Ehrenschild, m., скѹтѹ̆ de onóре.
Ehrenschmuck, m., семnеmънтѹ̆ de onòре (кавалерiъ, medaлiъ).
Ehrenschuß, m., салвъ (deскъркътѹръ de тѹnѹрї, пѹшчї) de onóре.
Ehrensold, m., onорарїѹ (платъ onорiфiкъ), в. Ehrenlohn.
Ehrenspiegel, m., есемплѹ de imiтатѹ̆.
Ehrenstaffel, f., градѹ̆, трéптъ de onóре.
Ehrenstelle, f., постѹ̆ onораверѹ̆; demnitате; карiеръ.
Ehrenstrafe, f., пеdéпсъ de inфаmiъ, пеdéпсъ deconорътòре, ѹmiлiтóре.
Ehrenstreit, m., чéртъ ꙟn каѹсъ de onòре.
Ehrenstück, n., пiесъ de onòре.
Ehrenstufe, f., градѹ̆ de onòре.
Ehrentag, m., zi de onòре, de черемоniъ, de пѹnтъ, de ꙟmпърцiреа премiiлор.
Ehrentanz, m., салтѹ̆, danцѹ̆ de onóре.
Ehrentempel, m., пантеонѹ̆; темплѹ рidiкатѹ̆ ꙟn onòреа кѹїва.
Ehrenthalben, ad., пентрѹ onòре.
Ehrentitel, m., тiтлѹ de onóре.
Ehrentod, m., móрте глорiòсъ; móрте ꙟn къmпѹл бътълiеї пентрѹ пацiѹne.
Ehrentrunk, m., тоастѹ̆, бъѹтѹръ ꙟn onóреа кѹїва.
Ehrenverletzung, f., ꙟnжѹрътѹръ.
Ehrenvoll, a. ші ad., onорiфiкѹ̆; глорiосѹ̆; плinѹ̆ de onóре.
Ehrenvormund, m., тѹторѹ̆, епiтропѹ̆, onорарiѹ̆.
Ehrenwache, f., гарdъ de onóре.
Ehrenwein, m., вinѹ̆ onорарiѹ̆.
Ehrenwerth, a. ші ad., demnѹ̆ de onóре, onораверѹ̆, веnераверѹ̆.
Ehrenwort, n., кѹвънтѹ̆ de кредinцъ, паролъ de onóре; sein — geben, ꙟnкредinцеzѹ̆ пе чiнева, ꙟmї daѹ̆ парола.
Ehrenzeichen, n., семnеmънтѹ̆ de onòре (кавалерiъ); deкоръцiѹne.
Ehrerbietig, a. ші ad., респеттѹосѹ̆, реверinте, арътъторїѹ de onòре.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung, f., респеттѹ̆, omaцiѹ̆, реверinцъ; аскѹлтаре.
Ehrfurcht, f., темере респеттѹòсъ; — gegen Gott, релiцiѹne; евлавiъ; — gegen Eltern, пiетате.
Ehrgefühl, n., сimцѹ̆ de onóре.
Ehrgeiz, m., амбiцiѹne, iѹбiре de глорiъ, сете de лаѹdъ, de мъріре; —ig, a. ші ad., амбiцiосѹ̆; iѹбiторїѹ de глорiъ, сетосѹ̆ de лаѹdъ, de мъріре.
Ehrgier, f., пофтъ de onòре, в. Ehrgeiz.
Ehrlich, a. ші ad., onестѹ̆, de omenie; бѹnѹ̆, пробѹ̆, бравѹ̆; —er Name, nѹme бѹnѹ̆, реnѹme, репѹтъцiѹne; so wahr ich — bin, пе onóреа mea; ein —er Mann hält sein Wort, omѹл de omeniъ nѹ'шї калкъ кѹвънтѹл; — währt am längsten, omenia е maї скѹmпъ deкът тòте; — machen, репарѹ̆ onóреа; ein unehrliches Kind — machen, лецiтimеzѹ̆ ѹn копiлѹ̆ din флорї; einen Soldaten — machen, addѹкѹ̆ пе ѹn солdатѹ̆ сѹб стéгѹ̆; er hat mich — bezahlt, mї а плътiтѹ̆ omeneште; —keit, f., onестате, omeniъ, провiтате; ꙟnтрецiтате (de карактерѹ̆).
Ehrliebe, f., фiлотimiъ, iѹбiре de onòре, в. Ehrgeiz.

Ehrlos, a. ші ad., deconectŭ, inфamŭ, deфъїmatŭ, фъръ onòpe; —igkeit, f., neomeniъ; inфamiъ; лашітате.

Ehrsam, a. ші ad., onectŭ, цiiторїѹ ла onópe; —keit, f., onестате.

Ehr-sucht, f., amвiцiѹne, пофтъ de onópe; —süchtig, a. ші ad., amвiцiосŭ.

Ehrtrieb, m., ꙟndemnŭ de onòpe, ꙟmблетŭ dѹпъ глоріъ.

Ehrvergessen, a. ші ad., ѹїтъторїѹ de пропріа onòpe, перфidŭ, лашŭ; —heit, f., ѹїтъторіе de пропріа onòpe, перфidiъ; лашітате.

Ehrwidrig, a. ші ad., deconopъnte, контрарїѹ onóреї.

Ehrwürde, f., реверінцъ, кѹвіошіъ (тітлѹ).

Ehrwürdig, a. ші ad., demnŭ de onòpe, респеттаверŭ, веnераверŭ, реверъndŭ (тітлѹ); —er Vater, реверъnde пъріnте.

Ei, interj., хеї! de бѹкѹріъ a! ха! de mipape хеї, хъm! de пеплъчере, оф!

Ei, n., оŭ; weiche —, оѹе moї; harte —, оѹе тарї, рескòпте; faule —, оѹе клочіте, стътѹте; Eier legend, оѹъ (гъіna); er ist kaum aus dem — gekrochen, авїа і с'аŭ dѹсŭ mѹчії dела пасŭ; man muß mit ihm umgehen wie mit einem rohen —, требѹе съ те порцї кѹ ел фóрте delікатŭ; ел е фóрте сѹсчептіверŭ; sie sehen sich so ähnlich wie ein — dem andern, еї сеmъnъ ѹnѹл кѹ алтѹл ка оŭ кѹ оŭ; ка doѹе пікътѹрї de апъ; das — will klüger sein als die Henne, ꙟnвъцъчелѹл ва съ фіъ maї свътосŭ dекътŭ ꙟnвъцъторїѹ съŭ; er geht wie auf Eiern, ъmблъ паре къ калкъ пе оѹе.

Eibe, f., Eibebaum, m., тісъ.

Eibisch, m., малвъ, nалвъ, алтеъ; —wurzel, f., ръdъчіnъ de nалвъ; —baum, m., сорвŭ, в. Vogelbeerbaum.

Eichapfel, m., nѹкъ de галъ, гогóшъ de стежарїѹ.

Eiche, f., стежарїѹ, горѹn (черкŭ); —, f., mъсѹръ nортаръ, mъсѹръ пѹблікъ.

Eichel, f., гindъ; (карт.) верde, трефлѹ; —ernte, f., кѹлесŭ de гindъ; die Schweine in die —n treiben, mъnŭ порчії ла гindъ; —förmig, a. ші ad., ꙟn форma гindeї.

Eichelhafer, m., овъсŭ пегрѹ.

Eichelle, f., котŭ de mъсѹръ nортаръ.

Eichel-mast, m., nѹтрімъnтŭ кѹ гindъ, ꙟnгръшъmъnтŭ de порчї кѹ гindъ; —stein, m., балаnітŭ; —schwein, n., поркŭ de гindъ.

Eichen, a. ші ad., de стежарїѹ, de горѹnŭ (черчеnŭ, черчіїѹ); —blatt, n., (фоіъ de (черкŭ) de стежарїѹ; —holz, n., лemnŭ de горѹnŭ; —laub, n., фрѹnzъ de стежарїѹ; —moos, n., mѹшкїѹ de стежарїѹ; —rinde, f., скóрцъ de стежарїѹ; —stamm, m., трѹnкїѹ de стежарїѹ; —schwamm, m., бѹрете de стежарїѹ; —wald, m., стежерішїѹ (черчетŭ).

Eicher, Eichherr, Eichmeister, Eichner, m., черчетъторїѹ de mъсѹрї ші пondepe пѹбліче.

Eichgebühr, f., плата пеnтрѹ ꙟndреnтатŭ de mъсѹрї пѹбліче.

Eichhorn, Eichhörnchen, n., счіѹрелŭ, веверіцъ; fliegende —, счіѹрелŭ своръnте.

Eichmaß, n., mѹстръ de mъсѹръ, mъсѹръ тімбратъ dѹпъ каре се регѹлézъ алте mъсѹрї.

Eichpfahl, m., парŭ mъсѹръторїѹ de ꙟnълцimea апеї ла о mòръ.

Eid, m., жѹръmъnтŭ.

Eidam, m., цinepe.

Eid-bruch, m., спержѹрїѹ, кълкаре, рѹптѹръ de жѹръmъnтŭ; —brüchig, a. ші ad., спержѹрŭ, кълкъторїѹ de жѹръmъnтŭ.

Eidbürge, m., Eidbürgschaft, f., каѹцiѹne кѹ жѹръmъnтŭ.

Eidechse, f., шопърлъ.

Eiderdunen, pl., пѹфŭ, пене moї de гъскъ de Iслandia.

Eiderente, Eidergans, f., eideръ, рацъ, гъскъ пѹфосъ de Iслandia.

Eides-ablegung, f., deпѹnepe de жѹръmъnтŭ; —ablehnung, f., рекѹ-

съцiѕне de жѕръмънтѕ̆; —formel, f., формѕлъ de жѕръмънтѕ̆; —leistung, f., жѕраре; —pflicht, f., облегъцiѕне кѕ жѕръмънтѕ̆.

Eidge-noß, m., конфеdератѕ̆; —nossenschaft, f., конфеdеръцiѕне; —nössisch, a., конфеdератарїѕ, пърташiѕ̆ ла конфеdеръцiѕне.

Eidlich, a. ші ad., жѕратѕ̆, кѕ жѕръмънтѕ̆ (ꙟнтърітѕ̆).

Eidotter, Eierdotter, Eiergelb, n., гълбенѕшѕ̆ de оѕ̆.

Eidschwur, m., жѕръмънтѕ̆; жѕраре.

Eier-frau, f., оѕърéсъ, вънzъторéсъ de оѕъ; —krebs, m., ракѕ̆ кѕ iкре; —kuchen, m., жѕмърї, пъпаръ, пъпърадъ; —legen, n., оѕаре; —linie, f., лiнiъ овалъ; —mann, m., оѕърарїѕ; —schale, f., гъòче de оѕ̆; —stock, m., оѕарїѕ; —suppe, f., сѕпъ de оѕъ; —tanz, m., данцѕ̆ прiнтре оѕе.

Eifer, m., мънiъ (ꙟndemnъцiѕне) порнiре (асѕпра); in — gerathen, a се апрinde de мънiъ; zелѕ̆, сiргѕiнцъ, ръвнъ; фервóре, ардòре; mit — beten, мъ рогѕ̆ кѕ ардóре; einer Sache seinen ganzen — widmen, мъ пѕнѕ̆ пе о трéвъ din тóте пѕтерiле.

Eifer-er, m., zелаторїѕ; —ig, a. ші ad., zелосѕ̆, ръвнiторїѕ, дiлiцiнте.

Eifern, v., мъ iѕцескѕ̆, мъ мънiѕ̆; мъ сiргѕескѕ̆, амѕ̆ zелѕ̆, ръвнъ (пентрѕ чева).

Eifersucht, f., целоziъ, zелотiпiъ; рiвалiтате, емѕлъцiѕне, ꙟнтречере; пiсмъ; die — rege machen, аціцѕ̆ zелоzia.

Eifersüchtig, a. ші ad., жалѕzѕ̆, целосѕ̆; теметорїѕ (de невастъ); —e, m. ші f., жалѕzѕ̆, жалѕzъ.

Eifersüchtelei, f., жалѕziъ невѕнъ; темъторiъ фъръ каѕсъ.

Ei-form, f., формъ овалъ; —förmig, a. ші ad., овалѕ̆, овiформѕ̆.

Eifrig, в. Eiferig.

Eigen, a. ші ad., пропрiѕ̆, сеѕ̆, съѕ̆ꙟнсѕшї; партiкѕларїѕ, сiнгѕларїѕ; кѕрiосѕ̆; ессактѕ̆, акѕратѕ̆; ꙟnadincѕ̆; —es Vermögen, авере пропрiъ; —er Herd ist Goldes werth, а авé каса са фаче мѕлтѕ̆; mit —er Hand, кѕ ꙟнсашї мъна са; sich etwas — machen, а'шї ꙟнсѕші чева; das —e einer Sache, ꙟнсѕшiмеа ѕнѕї лѕкрѕ; er ist ein —er Mensch, ел е ѕн омѕ̆ сiнгѕларїѕ, кѕрiосѕ̆; er hat etwas —es im Sprechen, ел аре ѕнѕ̆ че сiнгѕларїѕ ꙟн ворбiре; einen —en Boten schicken, тръмiтѕ̆ ѕн кѕрiерѕ̆ ꙟnadincѕ̆, тръмiтѕ̆ ѕн еспресѕ̆; er ist in seiner Sache sehr —, е фòрте акѕратѕ̆ ꙟн требiле сале.

Eigenansicht, f., аѕтопсiъ.

Eigenartig, a. ші ad., сiнгѕларїѕ, de фелѕл съѕ̆; —keit, f., еdiокрасiъ; сiнгѕларiтате.

Eigendünkel, m., пресѕмцiѕне, арогапцъ, ꙟнкiпѕiре deшéртъ de сене.

Eigenen, eignen, sich, v., се потрiвеште, есте бѕнѕ̆ (de чева), с'акòмоdъ.

Eigener, Eigner, в. Eigenthümer.

Eigenhändig, a. ші ad., мъна меа, (та, са шчл.), аѕтографѕ̆.

Eigenheit, f., ꙟнсѕшiме, пропрiетате, партiкѕларiтате; — einer Sprache, idiотiсмѕ̆.

Eigenleidig, a. ші ad., (med.) ideопатiкѕ̆.

Eigenliebe, f., амòре пропрiъ, сiнiѕвiре; егоiсмѕ̆.

Eigenlob, n., сiнлаѕdъ, лаѕdъ de сiне ꙟнсѕшї; — stinkt, пропрiа лаѕdъ пѕте.

Eigen-macht, f., пѕтере арбiтраръ, деспотiсмѕ̆; сiнволнiчiъ; —mächtig, a. ші ad., арбiтрарїѕ, деспотiкѕ̆, сiнволнiкѕ̆.

Eigenname, m., нѕме пропрiѕ̆.

Eigennutz, m., iнтересѕ̆, фолосѕ̆ пропрiѕ̆; егоiсмѕ̆, ѕтiлiсмѕ̆.

Eigennützig, a. ші ad., iнтересатѕ̆; —keit, f., в. Eigennutz.

Eigenrache, f., ресбѕнаре, вendетъ, пропрiъ.

Eigens, ad., анѕме, ꙟnadincѕ̆.

Eigenschaft, f., калiтате, пропрiетате, ꙟнсѕшiме, натѕръ, каратерѕ̆, нотъ; die Allmacht ist eine — Gottes, атотпѕтiнца е ѕнѕ̆ аттрiбѕтѕ̆ ал лѕї Dzeѕ̆; gute —, вiр-

тѫте; schlechte —, віцiѫ, кѫсѫрѫ; —swort, n., (гр.) adжептівѫ.

Eigenschrift, f., аѫтографѫ, скріптѫръ de мънъ пропріъ.

Eigensinn, m., червічіъ, червікосітате; ꙟndъръtnічіъ; капріцiъ, вizаръріъ; —ig, a. ші ad., червікосѫ, ꙟndъръtnікѫ; ꙟnтецітѫ (entêté); капріцiосѫ, вizарѫ.

Eigen-sucht, f., егоістікѫ; —süchtig, a. ші ad., егоістѫ.

Eigen-thum, n., пропріетате; старе, авере; ererbtes —, мошіъ, пропріетате ремасъ dела пъріnцї; —thümer, m., пропріетарїѫ, domnѫ; поссесорїѫ; —thümerin, f., пропріетаріъ, пропріетъре́съ, поссесоре́съ.

Eigenthümlich, a. ші ad., пропріѫ, сеѫ; карактерістікѫ, спечіфікѫ; —e Schwere, греѫтате спечіфікъ; —e Schreibart, стілѫ карактерістікѫ; —keit, f., калітате пропріъ, ꙟnсѫшіме карактерістікъ; — einer Sprache, ценіѫл ѫneї лімве.

Eigenthums-herr, m., domnѫ пропріетарїѫ; —recht, n., dрептѫ de пропріетате.

Eigentlich, a. ші ad., пропріѫ, сеѫ; adевератѫ; ad. ꙟn adеверѫ; dрептѫ; im —en Sinne, ꙟn сенсѫ пропріѫ; — zu reden, ворвind dрептѫ; — verhält es sich so, ꙟn adевърѫ каѫса стъ аша; er weiß — nicht was er will, кънd веї къѫта, сінгѫрѫ nѫ штіе че вреа; — haben Sie Recht, ворвindѫ adевърѫл, Dта аї dрептате.

Eigen-wille, m., воіnцъ пропріъ, в. Eigensinn; —willig, a. ші ad., чел че аре воіnца са, в. Eigensinnig.

Ei-land, n., інсѫлъ, островѫ; —länder, m., інсѫланѫ.

Eilbote, m., кѫріерѫ, кѫрсорїѫ; стафетъ.

Eile, f., грабъ. пріпъ, zорїѫ; ängstliche —, тръпъdъцiѫне; in der —, кѫ граба; in aller —, кътѫ маї іѫте, маї кѫръndѫ; ich habe —, мъ гръбескѫ; es hat keine —, nѫ е zорїѫ; — hat Weile, граба ꙟnтърzіъ тре́ба.

Eilen, v., мъ гръбескѫ, мъ пріпескѫ, алергѫ; seinem Verderben entgegen —, се гръбеште спре пеіреа са; Eile mit Weile, пріпеште ꙟnчетѫ, din пасѫ ꙟn пасѫ ажѫnцї deпарте; —d, —ds, ad., іѫте, ръпеde, ꙟnпріпъ, deграбѫ.

Eilf, n. c., ѫnспрезече; je —, къте ѫnспрезече; —e, f., ѫn ѫnспрезече.

Eilfertig, a. ші ad., грабнікѫ, іѫте, пріпіторїѫ, diліцiнте; —keit, f., в. Eile.

Eilfte, ad., ал ѫnспрезечелеа; —l, n., о а ѫnспрезечеа (парте); —ns, ad., ѫnспрезече орї.

Eilfthalb, a., zече ші жѫмътате.

Eilig, a. ші ad., грабнікѫ, іѫте, пріпіторїѫ; —st, ad., фо̀рте іѫте.

Eilmarsch, m., маршѫ сфорцатѫ, мерсѫ іѫте, ръпеdѫ.

Eilpost, f., поштъ іѫте, diліцéнѫ; кѫріерѫ.

Eilwagen, m., карѫ іѫте.

Eimer, m., чїѫтѫръ (situla), вadръ, гълéтъ; —ig, a., de о вadръ; —weise, ad,, кѫ вadра, кѫ чїѫтѫра.

Ein, eine, art. nedef., ѫnѫ, о; ein Mann, ѫnѫ бърватѫ; eine Frau, о фемее; n. c., ѫnѫл, ѫna, о; es ist ein Gott, ein Glaube, ѫnѫ Dzeѫ, о кредіnцъ, в. Einer, eine, eines.

Ein, ad., ꙟn, ꙟnлъѫnтрѫ; Jahr aus, Jahr —, din anѫ ꙟn anѫ; ich weiß weder aus noch —, nѫ штіѫ ꙟnкътръѫ съ'мї ꙟnторкѫ капѫл (ꙟn комп. кѫ верв. семпіфікъ ꙟnтраре, пътрѫndере).

Einackern, v., ꙟnарѫ.

Einander, pr. ші ad., ѫnѫл кѫ алтѫл, ѫnії кѫ алцїї, ꙟnтре сене; sie helfen sich —, с'ажѫтъ ѫnѫл кѫ алтѫл; — lieben, се іѫвескѫ ꙟnтре сіне; — küssen, се 'nтресърѫтъ; Alles durch — werfen, а местекѫ тотѫ; Alles mit —, кѫ тотѫл; über —, ѫnѫл песте алтѫл, клаіе пе гръмаdъ; neben —, ѫnѫ лънгъ

алтъл; acht Tage hinter —, опть zile dupъ алта.
Einantworten, v., тръдаў, лмтъпъezў.
Einarbeiten, ſich, v., тъ dedaў, тъ denpindў, тъ лмпрътішескў.
Einarmig, a., чlъпгў, лipcitў de dnў брацў.
Einartig, a., de ачелашї фелў, спіцъ, цепў; dніфортў.
Ein=äſchern, v., лпчепъшezў, пречепъшezў; redъкў лп чепъшъ; штергў кь фокў; —äſcherung, f., лпчепъшіре; штерцере кь фокў, incendiў.
Ein=athmen, v., трагў ші ресъфлъ aerў лп плътънї, лтвеў aerў ші ресъфлъ; inспірў, respірў; —, n., athmung, f., трацере ші ресъфларе de aerў, respіръціune, aспіръціune.
Einäßen, v., canў лп металў (кь апъ таре).
Einäugig, a., monoкълў, орвў de dnў окіў, кіорў.
Ein=ballen, —ballіren, v., лпвълескў, лпвалezў, легў лп валў, лпténкў; —ballirung, f., лтвалітъръ, лпвълітъръ, легаре лп валў, лпténкў, лтвълацію.
Ein=balſamiren, v., лтвалсамцў; —=balſamirung, f., лтвалсъмънтў, лтвалсъмаре.
Einband, m., легътъръ (de карте).
Einbanſen, v., пъпў, ашшezў, грътъdескў (гръў лп magazinў, шъръ).
Einbauen, ſich, v., се лпкъівъ.
Einbedingen, v., кърindў лп токтélъ.
Einbeere, f., стрънърл вълпеї.
Ein=begreifen, v., кърindў лп . .; —begriffen, a. ші ad., лтплічітў, корpinzъndў, сокотindў лп . .
Einbeißen, v., тъшкў лп чева; пътрындў тъшкъndў; се лтвъкъ (ротеле).
Einbeizen, v., тачерў кь саре, оцетў; пъпў лп лікóре корросівъ чева.
Einbekommen, v., прітескў лп . .
Einberechnen, v., кърindў лп сокотélъ, компътў.
Einbetteln, v., капътў чершindў; — ſich, се лпcinъеште лінгъшindў, се лптродъче прin рънъчіънї.
Ein=beugen, —biegen, v., лпкървezў, лпгървовezў, лndoieскў, лпковоіў, плекў лплъънтръ; eine eingebogene Naſe, насў акъілінў; —biegung, f., лпковоітъръ, плекъціъne лплъънтръ.
Einbilden, ſich, v., лтї imaцінў, лтї фігърў, лтї лпкіпъеште къ е чева de dънсъл; er iſt ein eingebildeter Menſch, ел е ун омў дешертў.
Einbilderiſch, einbildiſch, a. ші ad., фантастў, дешертў, сътецў, арогante; чел че лшї фаче о ideъ прea таре de cine.
Einbildung, f., imaцінaціune; фантасіъ; кітеръ; ideъ гólъ; das iſt nur —, аста е нътаї кітеръ; —skraft, f., пътерea imaцінатівъ, фантасіъ.
Einbinden, v., легў (о карте); легў (чева лп чева: спічеле лп спопў); einem Pathen etwas —, дъръескў чева фіпълї de ботezў.
Ein=blaſen, v., лпсъфлъ; шоптескў (chuchoter); —bläſer, m., лпсъфлъторіъ; шоптіторіъ; —blaſung, f., inспіръціune, лпсъфлътъръ, шоптітъръ.
Einblatt, n., епатікъ албъ.
Einblätterig, a. ші ad., монопетарў, de о фоіъ.
Einbläuen, v., лпкълкў, факў съ лпвеце прin бътї.
Einblumig, a., унфлóре.
Einbohren, v., лпгъърескў.
Einbrechen, v., лпфрънгў; дърмтў; спаргў; daў жосў; —, се рътпе, се фрънце, се скъфундъ; пъвълескў; irрътпў; in ein Haus —, спаргў о касъ; in ein Land —, irрътпў, пъвълескў лптр'о цéръ; das Eis brach unter ihm ein, с'а скъфundatў гіаца кь dънсъл; die Nacht bricht ein, се фаче нóпте; mit —der Nacht, пелпcерате; die Gerichte Gottes brechen über

uns ein, жѹdекъцiле лѹĭ Dzeŭ кadŭ песте noĭ.

Einbren-nen, v., ѧпферезŭ, факŭ семпŭ кѹ ферѹ арсŭ; ein Weinfaß —, ѧпсѹлфѹрезŭ, ѧпфѹтŭ кѹ пѹчióсъ, о вѹте; Mehl —, пръжескŭ фъiпъ; —nung, f., ѧпферътѹръ; ѧпсѹлфѹраре.

Ein-bringen, f., ѧтпортŭ, ѧптрѹdѹкŭ, карŭ ѧп..; ѧтпòртъ, adѹче венiтŭ; ѧпdеплiнескŭ; decdaѹпŭ; gefänglich —, dѹкŭ прiпсŭ (ла ѧпкiсòре); Waaren —, ѧптрѹdѹкŭ, ѧтпортŭ търфѹрĭ; wie viel wird Euch das —? кътŭ ѧцĭ ва ѧтпорта; че фолосŭ, че венiтŭ ѧцĭ ва adѹче? das Versäumte —, ѧпdеплiнескŭ че am негрiжiтŭ; —, —bringung, f., ѧптрѹdѹпцĭѹне; провентŭ; decdъѹпаре; ѧтпортъцĭѹне.

Einbrocken, v., dѹтiкŭ; фъръмŭ; бѹкъцескŭ; er hat einzubrocken, аре кѹ че тръi; wer eingebrockt hat, mag es ausessen, чiне а dѹтiкатŭ, тънънче; чiне а фъкѹтŭ, трагъ; oft müssen die Kinder ausessen, was die Eltern eingebrockt haben, de тѹлте орĭ стръпезескŭ dinцiĭ копiiлор de агѹрida че аŭ тънкат о пърiнцiĭ; de тѹлте орĭ сѹферŭ копiiĭ пентрѹ пъкателе пърiнцiлор.

Einbruch, m., спъртѹръ; ѧпфръптѹръ; скѹфѹndаре; пъвълiре, iррѹптѹръ, iррѹпцiѹне; mit — der Nacht, петѹрцiте, пеѧпсерате; Diebstahl mit —, фѹртŭ кѹ спъртѹръ.

Einbrühen, v., опърескŭ, торпŭ апъ фербiнге песте..

Ein-bürgen, v., патѹралiсезŭ, ѧпчетъцепескŭ; се патѹралiсéзъ, се фаче четъцéпŭ, пътънтéпŭ; —-bürgerung, f., патѹралiсъцĭѹне; ѧпчетъцъпiре, ѧтпътънтéпiре.

Einbuße, f., daѹпъ, перdере.

Einbüßen, v., перdŭ, сѹферĭѹ daѹпъ, пагѹвъ; скапътŭ; das Leben —, die Augen —, ѧтĭ перdŭ вiаца, окiĭ.

Ein-cassiren, v., ѧпкассезŭ, прiтескŭ ѧп кассъ (банĭ); —cassirung, f., ѧпкассъцĭѹне.

Eindämmen, eindeichen, v., кѹпрiпdŭ ѧп стабiлĭ.

Eindecken, v., аккоперĭѹ.

Eindeutig, a. шi ad., ѹпiвокŭ, de о сiпгѹръ семпiфiкъцĭѹне.

Eindicken, v., ѧпгрошезŭ (тѹстŭ прiп фербере).

Eindingen, v., кѹпрiпdŭ ѧп токмéлъ.

Eindorren, v., ѧтпѹцiпезŭ, тiкшорезŭ ѹскъпdŭ, сéкъпdŭ.

Eindrängen, sich, v., се ѧптрѹdѹче, се ѧпdéсъ, се вѫръ.

Eindrehen, v., факŭ съ ѧптре ѧпторпъпdŭ.

Ein-dringen, v., пътрѹпdŭ ѧп..; iррѹтпŭ, ѧптрѹ кѹ потiнцъ; стръватŭ; профѹпdезŭ; mit dem Heere in ein Land —, ѧптрѹ ѧптр'о цéръ кѹ армата; auf jemanden —, аттакŭ пе чiнева; tief in eine Wissenschaft —, профѹпdезŭ о штiiнцъ; —dringend, —dringlich, a. шi ad., пътрѹпzъторĭѹ, стръвътъторĭѹ; енерцiкŭ; кѹ енерцiъ; —dringlichkeit, f., енерцiъ; —-dringling, m., отŭ каре се сфределеште ѧп тòте; —dringung, f., iррѹпцĭѹне; — in ein Amt, ѧптрѹсĭѹне.

Eindruck, m., iтпресiѹне, ѧптiпърiтѹръ; пondере; пѹтере, тотъптŭ; сiтцiцiѹне; — machen, фаче iтпресiѹне; —en, v., ѧптiпърескŭ.

Eindrücken, v., аппъсŭ ѧп..; спаргŭ аппъсъпdŭ; стрiвескŭ, тѹртескŭ; стампезŭ.

Einduften, v., перфѹтŭ.

Einegen, eineggen, v., аккоперĭѹ (семънца) гръпъпdŭ.

Einengen, v., констрiнгŭ, стрiмторезŭ.

Einer, eine, eines, pron. ned., óрекаре, ѹпѹл òрекаре; der — und der Andere, ѹпѹл шi алтѹл; — wie der Andere, ѹпѹл ка шi алтѹл; — nach dem Andern, ѹпѹл dѹпъ алтѹл; die —n, die Andern, ѹпiĭ алцiĭ; — Hand wäscht die andere, о тънъ спалъ пе алта; das — mal,

das andere mal, odатъ, алтъdатъ; der — so, der Andere anders, ѕnѕ аша, алтѕл алmінтреле; es ist eins, тотѕ̆ ѕna.

Einerlei, a., ачелашї, de ачелашї ценѕ̆, фелѕ̆, соїѕ; ѕniфортѕ̆, identікѕ̆; von — Farbe, de ачееашї колòре; das ist —, е тотѕ̆ ѕna; das ist das ewige —, тот ачееа ші ачееа, тот къптекѕл чел векїѕ; — werden, mъ identіфікѕ̆.

Einernten, v., сечерѕ̆ ші adѕnѕ̆; Ruhm —, кѕллегѕ̆ глоріъ; —, n., реколтъ, сечерішїѕ.

Einerseits .., anderseits .., ad., de о парте .., de алта ..

Einexerciren, v., ексерчітѕ̆, deпрindѕ̆.

Einfach, a. ші ad.. сімплѕ; ꙟn ѕna (фірѕ̆); сінгѕратікѕ̆ (сопѕ̆); прімарїѕ (пѕмерѕ̆); некомпѕсѕ̆, неꙟмплетітѕ̆; —е Größe, monomѕ̆ (алц.); —heit, f., сімплітате.

Einfächerig, a., (бот.) ѕnілокѕларїѕ.

Einfädeln, v., ꙟnфірѕ̆, трекѕ̆ фірѕл прin акѕ̆; ѕрzескѕ̆, ꙟnчепѕ̆ (чева віне саѕ̆ ръѕ̆).

Ein-fahren, v., карѕ̆ ꙟn ..; Getreide —, карѕ̆ бѕкате ꙟn гръпарїѕ; Pferde —, ꙟnвъцѕ̆ каії а траце; —, mъ ꙟmваркѕ̆; mъ пѕnѕ̆ ꙟn тръсѕръ; (min.) mъ сковорѕ̆ ꙟnтр'о minъ; —fahrer, m., інспетторе de mine.

Einfahrt, f., ꙟnтратъ; ꙟmбъркатъ; сковоръшїѕ (ꙟn mine).

Einfall, m., къdере, сѕрпътѕръ, dържmътѕръ; іррѕпціѕne, інкѕрсіѕne (ꙟn цéръ inimікъ); ꙟnкъdinцъ (а разелор); ꙟnчidinцъ (а лініілор); веnіре аminте; съріре ꙟn капѕ̆; wunderliche —, капріціъ, тòпъ; witzige —, глѕmъ съратъ, спірітѕóсъ; er kam auf den —, ꙟї съpі ꙟn minте, ꙟї веni ideea; das ist ein bloßer —, аста е пѕmаї о фантасіъ; er hat Einfälle wie ein altes Haus, капѕл лѕї е хodороцітѕ̆, аре ніште глѕme несърате.

Einfallen, v., ꙟnкаdѕ̆; се сѕрпъ, се dържmъ, каdе ꙟn рѕіne; ꙟnкѕрѕ̆, іррѕmпѕ̆; се éскъ, се івеште. dъ фъръ весте; се аффѕndъ, се скѕфѕndъ; віne, трече прin minте, капѕ̆; ꙟnтръ (mѕс.); das —de Licht, лѕmina інчidinте; dieses Gebäude will —, астъ касъ се рѕінézъ; in ein Land —, ꙟnкѕрѕ̆, іррѕmпѕ̆ ꙟnтр'о цéръ; es fiel Regenwetter ein, dede фъръ весте плóїа; die Augen fallen ein, окії се аффѕndъ; eingefallene Backen, бѕчї скѕфѕndате; ihm fallen immer närrische Sachen ein, ꙟї вінѕ̆ ꙟn капѕ̆ тотѕ̆ пѕmаї пеѕѕпії; bei dieser Stelle fallen die Hörner ein, ла ачестѕ̆ пасацїѕ се аѕzіръ корпѕріле; sein Name will mir nicht —, пѕ пòте съ'mї вінъ ꙟn minте пѕmеле съѕ̆; was fällt Ihnen ein? dap че'цї віne ꙟn капѕ̆? lassen Sie sich das nicht —, съ пѕ'цї трéкъ прin minте аста; —d, a., інчidinте.

Einfalls-punkt, m., пѕптѕ̆ de інчidinцъ; —winkel, m., ѕnгїѕ de інчidinцъ.

Einfalt, f., сімплітате, наівітате, кѕръцеnіъ de inimъ; натѕралецъ.

Ein-fältig, a. ші ad., сімплѕ; топтѕ̆, простѕ̆, nеродѕ̆; вітъ; —fältigkeit, f., сімплітате; топціъ, простіъ, nерозіъ; —faltspinsel, m., сімплѕцѕ̆.

Einfangen, v.. прindѕ̆ ші ꙟnкidѕ̆.

Einfärbig, a. ші ad., de о сінгѕръ колòре.

Einfaßband, n., кордеа de тівітѕ̆.

Ein-fassen, v., ꙟnвъсѕескѕ̆, ꙟmбѕтеzѕ̆ (багѕ̆ чева ꙟn бѕте), ꙟnсъкѕескѕ̆, багѕ̆ чева ꙟn сакѕ̆; тівескѕ̆ ꙟn цїѕрѕ̆; черкѕdаѕ̆, чінгѕ̆, цїѕркidѕ̆ (кѕ гардѕ̆ шчл.); ꙟnкаdрezѕ̆ (ѕnѕ̆ тъблъѕ̆); Bienen —, прindѕ̆ ші багѕ̆ (ꙟn кошіцъ) роїѕл; Steine in Gold ꝛc. —, а кѕпрinde ꙟn аѕрѕ̆ петре скѕmпе; mit einer Gallerie —, а ꙟnкѕnцїѕра кѕ о галеріъ; —fassung, f., ꙟnвъсѕіре; ꙟmбѕтіре; ꙟnсъкѕіре; ꙟnкаdръmъnтѕ̆; тівітѕръ.

Einfaulen, v., ꙟmпѕтреzескѕ̆.

Einfehmen, v., mъnѕ̆ ла гindъ (порчії спре ꙟnгръшаре).

Einfeilen, v., ѧнтаіѹ, факѹ тъіетѹръ кѹ піла.
Einfeuchten, v., ѧнтмоіѹ, ѧнѹмедѹ.
Einfesseln, v., ѧнкатенезѹ, ѧнлънцѹескѹ.
Einfetten, v., ѧнграшѹ.
Einfeuern, v., ѧнфочезѹ, факѹ фокѹ таре.
Einfinden, sich, v., adвінѹ, конвінѹ, тъ афлѹ пресінте.
Ein-flechten, v., ѧнплетескѹ, ѧнтрецесѹ; ѧнтрълечезѹ; m'аместекѹ; sich in Händel —, m'аместекѹ ѧн ѧнтріцї; —flechtung, f., ѧнплетітѹръ.
Einfleischen, v., ѧнкърнезѹ; ein eingefleischter Teufel, diaволѹ ѧнкарнатѹ, ѧнпеліцатѹ.
Einflicken, v., ѧнпетеческѹ, пѹнѹ петекѹ ла . .; ѧнширѹ; тъ вѫрѹ, тъ ѧнсѫнѹіѹ; sich überall —, ѧшї багъ насѹ ѧн тòте.
Einfliegen, v., ѧнсборѹ, есѹ ші ѧнтрѹ.
Einfließen, v., ѧнкѹръ, се скѹрце ѧн . .
Einflößen, v., ѧнстілезѹ, ѧнторнѹ, ѧнвърсѹ кѹ пікътѹра, ѧніептѹ; ѧнсѹфлѹ; —flößung, f., ѧнстілъцїѹне; ѧнторнаре; ѧнспіръцїѹне,
Einfluß, m., ѧнвѹкътѹръ, гѹръ, върсаре (de рѫѹ); ѧнфлѹінцъ, ѧнрѫѹріре; пѹтере, креditѹ. Mann von großem —, бърбатѹ de ѧнфлѹінцъ; —reich, a. ші ad., потінте, кѹ ѧнфлѹінцъ.
Ein-flüstern, v., ѧнсѹфлѹ; шоптескѹ (ла ѹреке); ѧнсінѹїѹ, ѧндемнѹ; —flüsterung, f., ѧнсѹфларе.
Ein-fordern, v., рескотѹ; рекїемѹ; черѹ, претіndѹ ка съ addѹнѹ; рекапътѹ; —forderung, f., ессацїѹне; рескоцъмънтѹ; —forderer, m., ессатторїѹ.
Einförmig, a. ші ad., ѹніформѹ, форматѹ тотѹ ѧн ачелашї modѹ; сімплѹ; —keit, f., ѹніформітате.
Einfreien, sich, v., інтрѹ ѧнтр'о фамілїъ прін ѧнсоцїре.
Einfressen, v., коррóde, інтръ мънкъndѹ, розъndѹ (апа таре); ѧнгітѹ (ѹнѹ афронтѹ); —, n., коррозіѹне.
Ein-friedigen, v., ѧнкідѹ; ѧнгръdескѹ; —friedigung, f., ѧнгръdітѹръ.
Ein-frieren, v., ѧнгїецѹ; —frierung, f., ѧнгїецъмънтѹ.
Ein-fugen, ein-fügen, v., ѧнкрестезѹ, ѧнклештезѹ, ѧнкеїѹ; ѧнфѹndѹ; ѧнфігѹ; —fügung, f., ѧнкрестътѹръ, ѧнкеїере прін крестътѹръ (incastratura).
Ein-fuhr, f., імпортъцїѹне; —fuhr-artikel, m. pl., артікѹлї (марфъ) de імпортъцїѹне; Ein- und Ausfuhr, імпортъцїѹне ші еспортъцїѹне; —führbar, a. ші ad., імпортаверѹ, че се пóте ѧнтрѹdѹче; —führen, v., ѧнпортѹ; ѧнтрѹdѹкѹ; вѫрѹ, багѹ, портѹ карѹл ѧнлъѹнтрѹ; ашшезѹ, інстълезѹ; —führer, m., ѧнтрѹdѹкъторїѹ; —fuhrhandel, m., комерчїѹ de імпортъцїѹне; —führung, f., ѧнтрѹdѹццїѹне; ѧнпорътѹръ; інстъреціѹне; інстъѹръцїѹне; —fuhrwaare, f., марфъ de імпортъцїѹне; —fuhrzoll, m., вамъ de імпортъцїѹне.
Ein-füllen, v., ѧнплѹ; ѧнвасезѹ, ѧнвѹтезѹ, ѧнвърсѹ; —füllung, f., ѧнплътѹръ, ѧнвъсаре.
Einfüßig, a., монопедѹ, кѹ ѹн пічїорѹ.
Einfüttern, v., ѧнтокѹескѹ, пѹнѹ ѧн токѹ; in Stroh —, ѧнвълескѹ ѧн паіъ.
Eingabe, f., меморіалѹ, сѹплікъ, петіцїѹне, черере ѧнскрісѹ (жалбъ, істанцъ).
Eingang, m., ѧнтраре; локѹл de ѧнтраре: ѧнтратъ, ѹшъ, прагѹ; ѧнтрѹdѹццїѹне; der — einer Komödie, прологѹ; — einer Musik, прелѹdіѹ; — eines Tractates, прелімінареле ѹнеї скріерї; — eines Buches, ѧнтродѹкцїѹне, префацъ, прекѹвънтаре, проемїѹ; — einer Predigt, ессорзїѹ; den — machen, ѹрзескѹ; — finden, сѹнтѹ віне пріїмітѹ, афлѹ харѹ; — verschaffen, ѧнлеснескѹ (кѹїва), ѧнтраре (ла чінева); er fand mit seinen Bitten wenig —, нѹ і с'аѹ лѹатѹ ѧн консіdеръцїѹне черереа; nach — der ausstehenden Gelder, dѹпъ

че'мї вор інтра ванї дела даторї; — des Engpasses, гъра ънгъстеї пасаде; —s-Abgabe, вамъ де ѧнтратъ; —s, ad., ла ѧнчепътъ; die —s erwähnten Umstände, черкъстанцеле меморате ла ѧнчепътъ; —sgeld, n., —szoll, m., ѧмпорторїъ; ванї де ѧмпортъцїъне, ванї де ѧнтратъ.

Eingeben, v., даъ ѧн.. (гъръ); тръдаъ; ѧнсъфлъ, ѧнспіръ; einem Gift —, даъ веninъ, ѧнвеninezъ (отръвескъ), eine Bittschrift —, даъ, вагъ о съплікъ.

Eingebildet, a. ші ad., кімерікъ, імацінарїъ, ідеалъ, ѧнкіпъітъ; дешертъ, арогънте.

Eingebinde, n., даръ, пресентъ де ботезъ.

Eingebogen, a., ѧнковоїатъ, ѧнгърбовітъ, ѧнаркъітъ.

Einge-boren, a. ші ad., ънікъ, ънъл пъскътъ, ънъцеnітъ; indiцenъ, натъраръ; —borne des Landes, indiцeniї църеї, пъмънтенї.

Eingebrachte, n., addъсъ; zестре.

Eingebung, f., пресентаре, даре; інспіръцїъне; сватъ; ѧndemnъ.

Eingeburt, f., indiцenатъ; —srecht, n., дрептъ де indiцenатъ, де ѧмпъмънтенітъ.

Eingedenk, a. ші ad., цііторїъ minте, adъкъторїъ aminте; sei meiner —, цine-мъ minте, нъ мъ ъїта.

Eingefallen, a. ші ad., ръінатъ, къzътъ ѧн ръіне; къфъndатъ; макръ.

Eingefleischt, a. ші ad., ѧнкарнатъ; —er Satan, сатанъ ѧмпеліцатъ.

Eingehen, v., ѧнтръ, віне, addъче; мъ ѧнвоескъ (ла чева); eccaminъ; се рестрінце; пере; ѧнчетézъ; ein- und ausgehen, ѧнтраре ші ешіре; es geht die Nachricht ein, се вестеште, а венітъ штіре; das geht ihm schwer ein, ѧї ѧнтръ греъ ѧн капъ; die Zinsen gehen richtig ein, інтереселе се плътескъ регълатъ; einen Vergleich —, а се токмі, а се ѧнвоі; eine Wette —, мъ прindъ пе ръмасъ; eine Verbindung —, мъ легъ; eine Verbindung mit einem Mädchen —, мъ цінъ къ о фатъ, о іаъ ѧн късъторіъ; ich gehe Alles ein, мъ ѧнвоіескъ ла тóте; in jemandes Schriften —, eccaminъ скріселе къїва; das Tuch — lassen, даъ ла апъ (ка съ се рестрінгъ) поставъл; die Zeitung ist eingegangen, газета а ѧнчетатъ; се ъсъкъ, перъ (деспре планте); се стінгъ, се консъмъ (деспре продъптеле артеї); се штергъ, се трекъ (деспре датіне); —, n., ѧнтраре; веніре (де весте); рестрѫнсъръ; пеіре; ѧнчетаре; ъскаре (плантъ).

Eingekapselt, a. ші ad., ѧнкапсълатъ.

Eingelegt, a. ші ad., ѧнкръстатъ, ѧмкістріцатъ, маркетатъ (лемнъріі); damacчінатъ, плакатъ (аратъріі, феръріі); орї че лъкръ че се къптъшеште саъ се ѧнкістрézъ къ тъбліце де колòре варіъ.

Eingemacht, a. ші ad., конфъкътъ; —es, конфетъръ, компотъ; (іакніъ; салче).

Eingenommen, a. ші ad., прінсъ, апъкатъ; преокъпатъ, прекъпітъ; превенітъ; плекатъ спре чева; er ist ganz für diesen Gedanken —, е де тотъ преокъпатъ де ідеіле ачесте; —heit, f., прежъдіціъ, превенціъне; преокъпъціъне.

Eingepfarrt, a. ші ad., ѧмпарохіатъ; къпрінсъ, ѧнкорпоратъ ѧнтр'о парохіъ; парохіанъ.

Eingepflanzt, a. ші ad., ѧмплънтатъ, ѧнпъскътъ, натъраръ.

Eingerichte, n., (ла лъкътъші) къцелъ, гардъ, ла сéръ, че трече прін барва кеїеї.

Eingesalzen, a. ші ad., съратъ; —es Fleisch, саратъ, карне съратъ (пъстратъ).

Eingeschaltet, a. ші ad., ѧнтрекалатъ.

Eingeschränkt, a. ші ad., мърцінітъ, констрінсъ; —heit, f. мърцініре.

Eingesessen, a. ші ad., стабілітъ. domічіліатъ, ашезатъ къ локъінца.

Ein-geständniß, n., мъртърісіре, конфесіъне; —gestehen, v., мъртърісескъ; рекъноскъ.

Eingeweide, n., мърънтъї, маце; —lehre, f., ентеролоціъ, сплан-

колоцiъ; —wurm, m., верме intестinарȣ, din лъȣнтрȣ.

Ein=gewohnen, v. n., мъ dedaȣ, мъ deпpindȣ а локȣi ȣndeва; —gewöhnen, v. a., ѧнвъцȣ, deпpindȣ (пасерĭ шчл.) а локȣi ȣndeва, акклiматiсezȣ.

Eingewurzelt, a. шi ad., ѧнръdъчiнатȣ; ѧнвекiтȣ.

Eingezogen, v., ретрасȣ, сiнгȣратiкȣ; економȣ, пекелтȣiторiȣ; конфiскатȣ; —heit, f., сiнгȣрътате, ретiръцiъ, вiацъ сiнгȣратiкъ.

Eingießen, v., ѧнторнȣ, ѧнфȣndȣ; mit Blei —, ѧмплȣмбеzȣ; —, n., iнфȣсiȣне.

Eingittern, v., ѧнкiдȣ, ѧнчiнгȣ кȣ гратiĭ, ѧнгрътескȣ.

Ein=graben, v., ѧмтормънтȣ, ѧнгропȣ; сапȣ ѧн..; скобескȣ, ѧнтаĭȣ; —grabung, f., ѧмтормънтаре, ѧнгропъцĭȣне; скобiтȣръ, съпътȣръ ѧн..

Eingreifen, v., багȣ мъна ѧн чева, пȣнȣ мъна пе чева; се ѧмбȣкъ, се ѧнкре́стъ (dinцiĭ а doȣе ро́те); калкȣ, кȣтрȣпескȣ (пропрiетатеа алтȣĭа).

Eingriff, m., ѧмбȣкътȣръ, ѧнкрестътȣръ; ȣсȣрпътȣръ, кълкаре (de dрептȣ стръiнȣ); einen — in Jemandes Recht, Amt thun, а тъĭа ѧн dрептȣл, а се бъга ѧн тре́ба алтȣĭа.

Einguß, m., върсътȣръ, тȣрнътȣръ ѧн..; iнфȣсiȣне.

Einhacken, v., аббатȣ, deтаĭȣ.

Ein=hägen, v., ѧнкiдȣ кȣ гарdȣ вiȣ; —hägung, f., ѧнкiдере кȣ гарdȣ вiȣ.

Ein=häkeln, v., ѧнкърлiгȣ; sich —, се сгърiъ; —haken, ѧнкатаратеzȣ, ѧнкопчiеzȣ, ѧнкiътореzȣ.

Einhalt, m., опрiре, пеdекъ; — thun, опрескȣ, ѧмпеdекȣ; рецiнȣ; —en, v., опрескȣ, ѧмпеdекȣ, рецiнȣ; mit etwas —, прекȣрмȣ, сȣспindȣ, стаȣ пе локȣ кȣ..; mit der Zahlung —, ѧнчетеzȣ кȣ плата; плътескȣ ла терminȣ; mit der Arbeit —, прекȣрмȣ лȣкрȣл.

Einhandeln, v. a., кȣмпърȣ; etwas —, кȣпрiндȣ ѧн кȣмпърътȣръ чева; —, v. n., перdȣ din капiталȣ, скапътȣ кȣ негоцȣ; Haus und Hof —, мъ рȣinеzȣ кȣ негоцȣл.

Ein=händig, a. шi ad., ȣnimънȣ, фъръ о мънъ, чĭȣнгȣ; —händigen, v., ѧмтънеzȣ, daȣ ѧн мънъ; тръdaȣ; —händigung, ѧмтънаре, сȣбсемнътȣръ de прiмiре; —händigungsschein, m., бiлетȣ de ѧмтънаре, речепiсъ.

Einhängen, v., аninȣ, пȣнȣ ѧн..; die Ohrringe —, пȣнȣ черчеiĭ; eine Thüre —, пȣнȣ ȣша ѧн цiцiнĭ; ѧл iаȣ пе din docȣ.

Ein=hängezirkel, m., (орарĭ) компасȣ de ѧнкрестътȣръ; —hängig, a, шi ad., атърнъторiȣ, аninъторiȣ de о парте.

Ein=hauchen, v., ѧнсȣфлȣ, ѧнспiрȣ; —hauchung, f., ѧнсȣфлътȣръ, ѧнспiръцĭȣне.

Einhauen, v.. прекȣрмȣ тъindȣ; таĭȣ ѧн чева; стрiкȣ, фърътȣ (ȣша, по̀рта) кȣ секȣреа; стръбатȣ прiн inimiкȣ кȣ спаdа; ѧнсковескȣ, таĭȣ ѧн пе́тръ (фiгȣрĭ).

Einheben, v., пȣнȣ ѧн.. рidiкъndȣ, в. Einhängen; (тiпогр.) пȣнȣ ѧн те́скȣ.

Einheften, v., косȣ, легȣ ѧн...

Einheilen, v., вindекȣ плага, рана, кȣ (плȣмбȣл) ѧнтр'ѫнса.

Einheimisch, a. шi ad., ѧнтрѫнсекȣ, domестiкȣ, indiцenȣ, de локȣ; (med.) endemiкȣ; —er Krieg, ресбелȣ ѧнтрънсекȣ, dinлъȣнтрȣ, чiвiле, dinтре noĭ.

Einheiraten, sich, v., мъ кȣмпъцескȣ, рȣdескȣ кȣ о касъ прiн късъторiре.

Einheit, f., ȣnime, ȣnitате, monadъ.

Ein=heizen, v., калефакȣ, факȣ калdȣ, ѧнкълzескȣ; факȣ фокȣ; —heizer, m., калефъпторiȣ.

Ein=helfen, v., ѧнсȣфлȣ, шоптескȣ, ажȣтȣ пе чiнева а'шĭ addȣче аminте рола; —helfer, m., ѧнсȣфлъторiȣ.

Einhellig, a. шi ad., ȣnanimȣ, ѧнтр'ȣнȣ гласȣ; —keit, f., ȣnanimiтате.

Einhemmen, v., ѧмпеdекȣ.

Einhenkelig, a., кѫ о тóртъ, тъпкшъ; —e Topf, òлъ кѫ о тòртъ.
Einher, ad., лпкóче, лплъѫнтрѫ; — gehen, — fahren, — treten, — reiten, мергѫ, м'апропрiѫ, кълърескѫ, трѫфашiѫ, тъndрѫ лпкóче.
Einheßen, v., denpindѫ, лпвъцѫ кънiл ла въпатѫ.
Ein=holen, v., ажѫнгѫ пе чiпева (лп дрѫмѫ, лп стѫdiѫ); лптimпiнѫ, есѫ лпaintea кѫiва; прiтескѫ кѫ потпъ (пе ѫнѫ Domnѫ); ein Ur=theil —, черѫ о хотърѫре, centiпцъ жѫpidiкъ; die Stimmen —, кълегѫ вотѫрiле; —holung einer Perſon, лптimпiпape, прimipe.
Einhorn, n., monочерѫ, ѫniкорпѫ; See—, monodonѫ; —ig, a., ѫniкорпѫтѫ.
Ein=hufig, a., colinedѫ, кѫ о ѫнгiъ, копiтатѫ; —hufer, m. pl., colinede, animалѫ копiтатѫ.
Ein=hüllen, v., лпвълезiѫ, коперiѫ, лптпъпѫшezѫ, лпфъшѫрѫ; —hüllung, f., лпвълiтѫръ, коперiтѫръ.
Einig, a. ші ad., ѫniкѫ, сiпгѫрѫ; ѫniтѫ, лпцелесѫ; wir ſind —, съптетѫ лпцелешi; über den Preis — werden, пе лпвоiтѫ ла прецѫ; mit ſich ſelbſt nicht — ſein, стаѫ ла лпdолéлъ; —en, v., ѫнескѫ, факѫ ѫна; —keit, f., ѫniре, лпцелецере; паче; копкордiъ, ѫнanimiтате.
Einiger, einige, einiges, a., óрекаре, кътѫва; vor einigen Tagen, кѫ кътева ziле лпainte; es hat mir einige Mühe gekoſtet, тъ цine кътъва остiпъцiѫне.
Einigermaßen, ad., óрекѫт, лптр'ѫнѫ кiпѫ.
Ein=impfen, v., вакчiпѫ, алтѫескѫ, de върсатѫ (посъескѫ); —impfung, f., вакчiпъцiѫне, алтѫiре de върсатѫ.
Einjagen, v., вагѫ, тъпѫ, гопескѫ лп ..; einem Furcht —, лптimidѫ, вагѫ фрiкъ лп чiпева; einem Schrek=ken —, спъimъптezѫ пе чiпева.
Einjährig, a., de ѫнѫ апѫ; (бот.) апѫварѫ.
Einjochen, v., лпжѫгѫ.
Einkalken, v., moiѫ лп варѫ.
Einkaſſiren, v., лпкассezѫ.
Einkauen, einkäuen, v., daѫ лп гѫръ местекатѫ; деслѫческѫ, факѫ пе чiпева съ баце лп капѫ чева.
Einkauf, m., кѫтпърътѫръ; —en, v., кѫтпърѫ, търгѫескѫ; —käufer, m., кѫтпърътоriѫ, пегѫцiторiѫ; —ѫpreis, m., прецѫл кѫтпърърel.
Einkehlen, v., гавапezѫ, скапалezѫ; die Dächer —, пѫпѫ скѫрсориѫ (zriaѫ) лптре dóѫе коперiше коптiгѫi; —ſtein, m., цiглъ гѫвъпiтъ, олапъ.
Einkehr, f., локашiѫ, оспетърiъ; —en, v., трагѫ ла оспетърiъ; трекъпdѫ m'аббатѫ de вiсitezѫ пе чiпева.
Einkeilen, v., лптпъпezѫ, лпчепѫескѫ, прindѫ, лптърескѫ кѫ чепi; Je=mandem etwas —, вагѫ кѫiва чева лп капѫ.
Ein=kerben, v., скрiпелezѫ; лпкрестѫ; —kerbung, f., лпкрестътѫръ.
Ein=kerkern, v., лпкарчерezѫ, лпкidѫ лп карчере, лп гросѫ; —=kerkerung, f., лпкарчеръцiѫне, лпкidере лп гросѫ.
Einkernig, a., монопiренѫ, кѫ ѫнѫ сiмѫѫре.
Einketten, v., лпкатенezѫ, пѫпѫ лпфере, лп катене.
Einkitten, v., лптмастiчezѫ, лпклеiескѫ, легѫ кѫ мастiкѫ, кѫ клеiѫ.
Einklagen, v., трагѫ ла жѫdекатъ пентрѫ datoriл.
Einklammern, v., лпkidѫ лп парантесѫ.
Einklang, m., (мѫс.) ѫniconѫ, акордѫ; консопъпцъ; ѫniре, конcencѫ, конкордia вотѫрiлор; ар=moniъ.
Einklappig, a., (бот.) ѫniвалвъ, кѫ ѫнѫ капакѫ.
Einkleben, v., лпклеiескѫ.
Ein=kleiden, v., einen Soldaten, лтбракѫ солдатѫ пе чiпева; eine Nonne —, лтбракѫ о къллгъріцъ; etwas in Worte —, лпфъцiшezѫ (о idee) кѫ ворве; ſich — laſſen, лтбракѫ (раса); eine Sache gut —, а лпфъцiша о какеъ din пар-

теа чеа фавораверъ; —kleidung, f., ꙟнвестмънтаре, ꙟмбръкъмънтꙋ; кълꙋгъріре.

Einkleistern, в. Einkleben.

Einklemmen, v., стрінгꙋ.

Einklinken, v., ꙟнклепчезꙋ, ꙟнкідꙋ (ꙋша) кꙋ клепчїꙋ.

Einklopfen, v., вѫрꙋ бътъndꙋ; einen Nagel —, батꙋ ꙋнꙋ кꙋїꙋ.

Einkneten, v., аместекꙋ алꙋатꙋ фръмънтъndꙋ.

Einknicken, v., фрънгꙋ (паїꙋ).

Einknüpfen, v., ꙟннодꙋ (банї ꙟн сꙋdарїꙋ).

Einkochen, v., скаdꙋ фербъndꙋ.

Einkommen, v., schriftlich —, черꙋ кꙋ істанцъ (жалбъ); bei Jemandem —, daꙋ кꙋїва о петіцїꙋне; wider einen —, мъ плънгꙋ, рекїемꙋ ꙟн контра кꙋїва; dawider —, протестезꙋ; —, ꙟмї віне аminте; ꙟнтръ, провінꙋ (банї); —, n., ꙟнтратъ, провентꙋ, венітꙋ; er hat sein gutes —, аре бꙋнꙋ провентꙋ.

Einkoppeln, v., ꙟнкідꙋ, ꙟнгръdескꙋ.

Einkorben, v., ꙟнкошезꙋ.

Einkramen, v., стрінгꙋ марфа (че ера dесфъкꙋтъ) ꙟн болтіцъ.

Einkreisen, v.. ꙟмпрецїꙋрезꙋ; ꙟнкідꙋ ꙟн черкꙋ.

Einkriechen, v., ꙟнтрꙋ търъndꙋмъ; скаdе, се контраце (пънꙋра ла апъ).

Einkriegen, v., капътꙋ, прімескꙋ.

Einkünfte, f. pl., ꙟнтратъ, провентꙋ, венітꙋ.

Ein-laden, v., ꙟнкаркꙋ, ꙟмбаркꙋ; ꙟнвітꙋ, пофтескꙋ; кїемꙋ; —ladung, f., ꙟнкъркътꙋръ, ꙟмбаркаре; інвітъцїꙋне; —ladungsschreiben, n., білетꙋ de інвітъцїꙋне; —ladungsschrift, f., програмъ.

Einlage, f., (пꙋнере ꙟн...) пꙋсетꙋръ (ꙟн жокꙋ de кърцї); фоndꙋ (ꙟн негоцꙋ); інклꙋсъ (хъртіа ꙟнкісъ ꙟнтр'о скрісòре).

Einlager, n., обстацїꙋ; ꙟнкꙋартіръмънтꙋ; —n, v., ꙟнкꙋартірезꙋ, ꙟнкантонезꙋ.

Ein-länder, m., пъмънтéнꙋ; —ländisch, a. ші ad., пъмънтèнꙋ, indiцenꙋ.

Einlangen, в. Einreichen.

Einlaß, m., лъсаре ꙟн..; ꙟнтратъ; портіцъ, ꙟнтратъ пентрꙋ пеdестрії; bis zehn Uhr ist —, пънъ ла zече óре е ꙟнтраре; —billet, n., —karte, f., білетꙋ, картъ de інтраре; —en, v., ласꙋ а інтра; sich auf etwas —, се ласъ ла чева (ла ворбъ), с'аместекъ ꙟн чева; sich auf eine Klage, oder mit einem —, а се лъса ꙟн прочесꙋ кꙋ чінева; sich in einen Wortwechsel —, інтрꙋ ꙟн dіспꙋтъ; sich in neue Bekanntschaften —, факꙋ кꙋноштінце ноꙋе; ich lasse mich mit ihm nicht ein, нꙋ воїꙋ съ ам а фаче кꙋ ел; man muß sich nicht mit dem Gesinde —, нꙋ тревꙋе съ те аместечї ꙟн тържцъ; —lassung, f., лъсаре ꙟн лъꙋнтрꙋ, інтраре; —preis, m., прецꙋ de інтраре; —lassung des Dampfes, ꙟнтрꙋdꙋкцїꙋне de абꙋре.

Einlauf, m., ꙟнтраре, сосіре ꙟн портꙋ; —en, v., ꙟнтръ ꙟн портꙋ; сосеште, віне, ажꙋнце (штіре); скаdе, се констрінце, се рестрінце (пънꙋра); es laufen gute Nachrichten ein, аꙋ сосітꙋ бꙋне нꙋвеле; es sind Klagen gegen euch eingelaufen, аꙋ венітꙋ пѫрї ꙟнконтръцї; die Gläubiger laufen ihm bald das Haus ein, креdіторії нꙋ'ї daꙋ пасꙋ; —en lassen, daꙋ ла апъ пънꙋра.

Einlaugen, v., ꙟнлешіезꙋ, пꙋнꙋ ꙟн лешіъ.

Einläuten, v., трагꙋ кампана (клопотꙋл); die Messe —, трагꙋ de міссъ (літꙋргіъ); das Fest —, трагꙋ de сърбътóре.

Einlegemesser, n., Einleger, m., брічéгꙋ, кꙋцітꙋ а кърꙋїа кꙋстꙋръ се ꙟndоеште ꙟн плъселе.

Einlegen, v., пꙋнꙋ ꙟн..; Holz in Ofen —, пꙋнꙋ лемне ꙟн копторїꙋ; Waaren —, стрінгꙋ марфа; Bier —, пꙋнꙋ ꙟн челарїꙋ бере, факꙋ провісіꙋне de бере; Gurken —, мꙋрезꙋ краставецї; Fische in Essig

—, mapinezŭ пеште; Fleisch —, факŭ карпеа саратъ; Reden —, ботошескŭ; Eisen, Stahl mit Gold oder Silber —, damacчinezŭ; ѧпкістрezŭ; Soldaten zur Besatzung —, пѫпŭ солдацї ѧп гарпісóпъ; Soldaten bei Jemanden —, ѧпкѫартірezŭ; Ehre, Schande mit etwas —, капътŭ опóре, рошіне кѫ чева; ein gutes Wort — für einen, пѫпŭ о ворбъ бѫпъ пентрѫ чіпева; eine Appellation —, daŭ аппелъцїѫне.

Einleger, m., ботошарїѫ; брічéгŭ.

Einlegung, f., пѫпере ѧп . .; в. Einlegen.

Einleimen, v., ѧпклеїескŭ.

Ein-leiten, v., ѧптрѫdѫкŭ; ѧпdрѫmezŭ; ѧпdірептezŭ; dірігŭ; тъпѫezŭ; —leitung, f., ѧпdрѫmаре; ѧптрѫdѫпцїѫне, префацъ.

Einlenken, v., mit den Pferden, ѧпторкŭ, ѧпdреттezŭ (éръшї ла dрѫmŭ); ревіпŭ (ла пропосітŭ); тъ коррегŭ, ревіпŭ ла калеа віртѫцеї.

Einlernen, v., ѧпвъцŭ de ростŭ, пе dіпафаръ.

Einlesen, v., кѫлегŭ (віїа); алегŭ фірéле; adopmŭ пе чіпева чітіndѫ'ї.

Einleuchten, v., есте кїарŭ, лѫmіпатŭ, ѧпвеdератŭ; копвіпце; es leuchtet ein, е ѧпвеdератŭ; das leuchtet mir nicht ein, пѫ тъ потŭ копвіпце деспре ачéста; —d, a., кїарŭ, лѫmіпосŭ, евіdепте, ѧпвеdератŭ, копвіпгъторїѫ; das ist —d, ачéста é кїарŭ; —d machen, деслѫческŭ.

Ein-liefern, v., традŭ; тръmітŭ (теслімezŭ); —lieferung, f., тръdаре, dedаре, тръmітере (теслімаре).

Einliegen, v., ѧплочezŭ; bei einem —, локѫескŭ ла чіпева.

Einlispeln, v., шоптескŭ ла ѫреке, daŭ de штіре ѧп аскѫпсŭ.

Einlöchern, v., ѧпгъѫрескŭ.

Einlogiren, v., ѧплочezŭ, ѧпкѫартірezŭ.

Ein-lösen, v., рескотŭ, рескѫmпърŭ (ѫпŭ amanетŭ, zелогŭ, о камвіъ), респѫпzъпdŭ прецѫл; —lösung, f., рескòтере, рескѫmпъраре.

Einlöthen, v., ліпескŭ кѫ металŭ топітŭ.

Einlullen, v., ѧплѫлѫескŭ, addopmŭ (пе ѫпŭ копілŭ) къптъпdѫ'ї лѫлѫ.

Einmachen, v., пѫпŭ ѧп . .; Fische —, ѧmmapinezŭ; Gurken —, mѫрezŭ; Früchte —, копфакŭ фрѫпте (кѫ zахарŭ); den Teig —, факŭ алѫатŭ; Kalk —, стіпгŭ варŭ; Fleisch —, факŭ стѫфатŭ.

Einmähdig, a., odатъ de косітŭ пе апŭ.

Einmahlen, v., mачіпŭ; eingemahlenes Getreide, гръпŭ mачіпатŭ.

Einmahnen, v., есекѫтezŭ, скотŭ daторії.

Einmal, ein Mal, ad., odатъ; odіпіóръ; maї de mѫлтŭ; пѫцінŭ; nur —, пѫmaї odатъ; — für allemal, odатъ пентрѫ тотŭdéѫпа; auf —, deodатъ; — über das andere Mal, ѫпа dѫпъ алта; zeigen Sie —, аратъ'mї пѫцінŭ; trinken Sie —, беа odатъ; endlich kommt er —, ѧпфіпе éкъ'л къ віпе; nicht —, пічї mъкарŭ.

Einmaleins, n., odатъѫпѫл, табла пітагорікъ.

Einmalig, a., deodатъ; сіmплѫ.

Einmännerig, einmännig, a., monandрѫ (бот.)

Einmarsch, m., інтратъ, ѧmmерсŭ; —iren, v., інтрѫ, ѧmmергŭ.

Einmaß, n., скъzъmъптŭ.

Ein-master, m., корабіъ кѫ ѫпŭ катаргŭ; —mastig, a. ші ad., кѫ ѫпŭ катаргŭ.

Einmauern, v., ѧпчіпгŭ кѫ mѫрŭ; ѧmmѫрezŭ, ѧпzіdескŭ, пѫпŭ, ѧmплъптŭ ѧп mѫрŭ, ѧп zіdŭ; einen Verbrecher —, ѧпкіdŭ ѫп кріmіпалŭ.

Einmeischen, v., опърескŭ малтѫл (берарї).

Einmeißeln, v., ѧптаїѫ кѫ dалта.

Ein-mengen, v., местекŭ ѧп . .; Verse in die Rede —, местекŭ версѫрї ѧп ворбіре; sich —, m'аmестекŭ; —mengung, f., mішколапцъ, ѧmmестекаре; ѧптревепцїѫне.

Einmessen, v., вагŭ, ѧпторпŭ (ѧп

cavĭ гръб), тъсвръндъ'л mal лнтыѣ; скадъ, лмпвцinezъ тъсвръндъ.

Ein-miethen, v., лнкipiezъ о касъ; —miethung, f., лнкipiepe.

Einmiſchen, v., лттестекъ, в. Einmengen.

Einmummen, v., лттасчezъ, лтпъпвшezъ.

Ein-münden, v., се варсъ, се лтвъкъ (рѣкалъ); —mündung, f., лтвъкътвръ, лтвъкъмънтъ.

Ein-münzen, v., лттопетezъ, факъ, префакъ лп топетъ (авръ, арцiнтъ); —münzung, f., лттопетаре.

Ein-muth, m., Ein-müthigkeit, f., вnanimitate, лпвоiре, копкордiъ; —-müthig, a. ші ad., вnanimъ.

Einnageln, v., лпквiескъ, прindъ къ квle.

Einnähen, v., лпкосъ; стръмтezъ косъндъ; in Packtuch —, косъ лп пънзъ de лпвълiтъ; Blumen —, косъ къ флорi, къ пвil, къ алтiце.

Einnahme, f., iнтратъ, венitъ, провентъ; — eines Ortes, окквпъцiвне, лтпвтпъцiвне; Steuer—, касъ de дажde; —buch, n., карте de iнтрате.

Einnehmen, v., iаъ лп .. прiмескъ; Platz —, iаъ локъ; viel Platz —, окквпъ мълтъ локъ; eine Stadt —, окквпъ, лтпвтnezъ о четате; mit Sturm —, iаъ къ асealтъ; eine Ladung —, лпкаркъ (naiea); Waſſer —, провъзъ (naiea) къ апъ; Kohlen —, провъзъ къ кървапi; die Segel —, стръпгъ пънzеле; die Wäſche —, стръпгъ, addвnъ рвфеле; Geld —, прiмескъ banі; die Steuern —, addвnъ дажdia; ſeine Ausſtände —, прiмескъ че ам съ iаъ дела даторi; eine Arzenei —, iаъ медikъмънтъ, дофторiъ; ein Frühſtück —, дежвnezъ, факъ гвстаре; die Mahlzeit —, прънzескъ; dieſer Wein nimmt den Kopf ein, вinъ ъста вате ла капъ; Furcht nimmt die Gemüther ein, инiмеле се квприndъ de фрiкъ; einen für etwas —, факъ съ се лндвре; ſich vom Zorne — laſſen, а се квприndе de мънiъ; jemanden für ſich —, къштигъ граціа кыва; für jemand eingenommen ſein, фаворezъ пе чiнева, сънтъ лнаторатъ de чiнева; gegen etwas eingenommen ſein, врескъ чева; der ſich leicht — läßt, кредвлъ, лесне крezъторiъ; —d, a. ші ad., свавъ, блъндъ, плъквтъ, лпсiнвънте; пврiъ, аттръгъторiъ, граціосъ.

Einnehmer, m., лпкассаторъ, перчепторiъ (свташъ); —dienſt, m., перчепторатъ (свтъшiъ).

Einnehmung, f., прiмiре, перчепцiвне, рескоцiвне; окквпъцiвне, кучеріре, лтпвтпъцiвне; прекъпъцiвне.

Einneſteln, v., лпкiпгъ, лплъцвескъ.

Einnetzen, v., лпвтnedezъ.

Einnicken, v., моцъескъ, addopmitezъ.

Einniſten, einniſteln, ſich, v., се лпкviвъ; ſich bei Jemanden —, тъ лптрвдвкъ ла чiнева.

Einnöthigen, v., констръпгъ (а лпгiці medikъm.)

Einöde, f., дешертъ, сiпгврътате.

Einöhrig, a., къ о вреке.

Einölen, v., лполеескъ, впгъ, фрекъ къ олеiъ.

Ein-packen, v., лтпвпъ; лтпакетezъ; in Ballen —, лтвалezъ, лпвълескъ; in Papier —, лпхъртiezъ, пвпъ лп хъртiъ; in Kiſten —, лплъдezъ, ашшедъ лплъzі; in Tonnen —, лптопezъ; er fängt an einzupacken, а лпчепвтъ а лтвътръпi; er müßte —, требvi съ се ретрагъ; —packer, m., лтвълiторiъ, лтпакеторiъ; —packung, f., лтпакетацiъ, лтвълiтвръ, лтвълацiъ.

Einpappen, v., легъ къ кокъ.

Einpaſſen, v., потрівескъ чева лп .. факъ а се лпкреста, лтвъка.

Einpaſſiren, v., пасъ лп . .; iнтрв (de óмenі); лтпортъ (de лъкрврі).

Ein-pfählen, v., лтпарezъ, лпкidъ къ парі; —pfählung, f., парicadъ.

Einpfarren, v., ѧmпарохіezȣ̆, ѧnкорпорezȣ̆ ѧnтр'о парохіъ.
Einpfeffern, v., ѧmпіперezȣ̆, dрегȣ̆ кȣ піперȣ̆.
Einpferchen, v., ѧnстаȣлezȣ̆, ѧnкіdȣ̆ ѧn стаȣл (оіле).
Ein-pflanzen, v., ѧmплъnтezȣ̆; ein eingepflanzter Hase, ȣръ ѧnвекітъ, ѧnръdъчіnатъ; —pflanzung, f., ѧmплъnтъцїȣne.
Einpflöcken, v., ѧnкіdȣ̆ кȣ цепе.
Einpflügen, v., ѧnарȣ̆.
Einpfropfen, v., ѧnокȣлezȣ̆, алтȣескȣ̆ (ѧn скòрцъ, кóжъ).
Ein-pfünder, m., тȣnȣ̆ de ȣn пȣnтȣ̆; —pfündig, a. ші ad.; de о лібръ, de ȣn пȣnтȣ̆.
Einplaudern, v., ȣmплȣ кȣ ворбе пе чіnева, ѧл addорmȣ̆ лімбȣціndȣї.
Einpökeln, v., пȣnȣ̆ ѧn саръmȣръ.
Einprägen, v., ѧnтіпърескȣ̆.
Einpredigen, v., ѧnръdъчіnezȣ̆ (прінчіпії) предікъndȣ̆.
Ein-pressen, v., констръnгȣ̆, пȣnȣ̆ ѧn пресъ; ѧnтескȣескȣ̆; —pressung, f., ѧnтескȣіре.
Einprügeln, v., ѧnвъцȣ̆ (пе чіnева), бътъndȣ'л.
Einpudern, v., ѧmпȣdрezȣ̆.
Einpumpen, v., ѧnтȣлȣmбezȣ̆, върсȣ̆ кȣ тȣлȣmба ѧn . .
Einpuppen, sich, v., се ѧmпъпȣшéзъ, іа фортъ de nimфъ, се крісалідéзъ.
Ein-quartiren, v., ѧnлочezȣ̆, ѧnкȣартірezȣ̆; —quartirung, f., ѧnкȣартіръmъnтȣ̆ (de солдацї); ѧnлокъmъnтȣ̆.
Einquellen, v., ѧmmоїȣ, пȣnȣ̆ ѧn апъ.
Einquerlen, einquirlen, v., аmестекȣ̆ бътъndȣ̆ (оȣ̆, фъіnъ ѧn сȣпъ).
Einrahmen, v., ѧnкȣadрezȣ̆, ѧnрамezȣ̆.
Einrammeln, einrammen, v., ѧnфȣndȣ̆ кȣ ватпарȣл, кȣ maїȣ.
Ein-rangiren, (zi: einpanцірen), v., ѧnшірȣ̆, пȣnȣ̆ ѧn шірȣ̆, ѧn ръndȣ̆; —rangirung, f., ѧnшірȣітȣръ.
Einrathen, v., сватȣескȣ̆.
Einräuchern, v., ѧnфȣmezȣ̆, ȣmплȣ de фȣmȣ̆.
Ein-räumen, v., пȣnȣ̆ ла локȣ̆; daȣ̆, факȣ̆ локȣ̆, dешертȣ̆, голескȣ̆ (каса); ѧnгъdȣїȣ; ѧnкȣвіінцezȣ̆; jemandem den Vorrang —, кончеdȣ̆ кȣїва пріматȣл; —räumung, f., — der Möbeln, пȣnере ла локȣ̆ а мобілілор; — eines Platzes, dape de локȣ̆; dешертъmъnтȣ̆; кончесіȣne, ѧnкȣвіінцаре.
Einraunen, в. Einflüstern.
Einrechnen, v., компȣтȣ̆, аnnȣmъръ, кȣпріndȣ̆ ѧn сокотéлъ.
Einrede, f., інтерпелъцїȣne; контръzічїȣne, реплікъ; обіепцїȣne; есчепцїȣne.
Einreden, v., персватȣескȣ̆; ѧndemnȣ̆ кȣ кȣвіnте, ѧл adȣкȣ̆ кȣ ворба ла чева; einem Muth, Herz —, ѧmвърбътezȣ̆, іnimezȣ̆, ѧnсȣфлȣ кȣрацїȣ; таїȣ ворба; інтерпелezȣ̆, контръzікȣ̆; реплікȣ̆.
Einreffen, v., стръnгȣ̆ въnтрелеле, пънzеле de naiъ.
Einregistriren, v., ѧnрегістрȣ.
Ein-reiben, v., ѧnфрекȣ̆; den Körper mit Oel —, ȣnгȣ̆ трȣпȣл кȣ олеїȣ; факȣ̆ съ інтре фрекъndȣ̆, стробіndȣ̆; —räubung, f., ѧnфрекътȣръ.
Einreichen, v., пресеnтezȣ̆, daȣ̆ ѧn . .; в. Eingeben.
Ein-reihen, v., ѧnфірezȣ̆, ѧnшірȣ̆, пȣnȣ̆ ѧn ръndȣ̆, ѧn орdіne; —reihig, a., (бот.) ȣніфірȣ̆, de ȣn шірȣ̆.
Ein-reißen, v., сфъшіїȣ, спіnтекȣ̆ (спре ѧnтрȣ), факȣ̆ спіnтекътȣръ ѧn . .; dърѫmȣ̆, рȣіnezȣ̆; deспікȣ̆, кръпȣ̆ (лemnȣ̆); се лъцеште, се ѧnтіnтіnde, се ѧnчіnцe, іа пȣтере (ȣn ръȣ̆); eine Krankheit reißt ein, се ѧnчіnцe ȣn бетешȣгȣ̆; —reißer, m., dефъкъторїȣ; —reißung, f., сфъшіетȣръ ѧn . .; лъцітȣръ (de вреȣnȣ̆ ръȣ̆).
Einreiten, v., кълърескȣ̆ ѧn . .; інтрȣ къларе; ресторnȣ̆ мергъndȣ̆ къларе.
Einrenken, v., репоnȣ̆, реашezȣ̆; —renkung, f., репȣnере ла локȣ̆ (ȣn мембрȣ склінтітȣ̆).
Einrennen, v., спаргȣ̆, фръnгȣ̆ репеzіndȣmъ.
Ein-richten, v., пȣnȣ̆ ла локȣ̆ (ȣn

тетврѣ склінтітѣ); ынdpептезѣ, dicпѣнѣ, пѣнѣ ын ordine, регѣлезѣ; ажжѣстезѣ: organicezѣ; —richtung, f., ынdpептаре, dicпѣсеціѣне, конститѣціѣне, ынорѣндѣire, регѣларе; ажжѣстъмънтѣ; organicъціѣне; häusliche —richtung, ікономіѣ domecтікъ; —richtung eines Staates, organicъціѣне а ѣнѣї статѣ.

Einriegeln, v., ынверіцезѣ, ынкідѣ кѣ верігa.

Einritt, m., ынтратѣ къларе.

Einritzen, v., ынсгъріѣ, ынтаіѣ, в. Eingraben.

Einrollen, v., ынвълескѣ.

Einroſten, v., се ынрѣцінеште.

Ein-rücken, v., ыншірѣ (ынсерѣ); in die Zeitung —, даѣ ын жѣрналѣ; лаѣ спаціѣ ла капѣл ліпеї (ла скріере); інтрѣ; ѣртезѣ ын локѣл кѣіва; —rückung, f., ынширатъ; лъсаре de спаціѣ ла капетѣл ліпіеї; ынтратѣ (de солдаці); ѣртаре ын локѣл кѣіва; —rücke-gebühr, f., платъ пентрѣ ынширатъ.

Einrühren, v., аттестекѣ (medікъмънтѣл ын покарѣ).

Einrunzeln, v., мъ свърческѣ.

Eins, f., ѣна, в. Einer, einig; noch — habe ich Euch zu ſagen, маї амѣ ѣна съ'ці zікѣ; — ins andere gerechnet, компѣтѣндѣ ѣна кѣ алта; es iſt mir alles —, мі е тотѣ ѣна; — von beiden, ѣна din дòъ; es iſt —, е о оръ; noch —, ынкъ ѣна; in einem fort, ынконтінѣѣ; mit —, deodatъ, фъръ весте; Handels— werden, мъ токтескѣ; — werden, мъ ѣнескѣ; — ſein, сѣнтѣ ѣна.

Einſaat, f., семінцъ, сетънътѣръ.

Einſacken, v., ынсъкѣескѣ, пѣнѣ ын сакѣ.

Einſäen, v., сетѫнѣ.

Einſagen, v., ынсѣфлѣ.

Einſägen, v., ынтаіѣ кѣ ферестръѣ.

Einſaitig, a. ші ad., ѣнікордъ.

Ein-ſalben, v., ѫмвалсамезѣ, ынѣнгѣ; —ſalbung, f., ѫмвалсъмънтѣ, ынѣнгътъръ.

Ein-ſalzen, v., ынсърезѣ, пѣнѣ ын сарe; —ſalzer, m., ынсъръторіѣ; —ſalzung, f., ынсърътъръ.

Einſam, a. ші ad., сінгъратікѣ, ретрасѣ, депъртатѣ de лѫме; (despre локърі) дешертѣ, спопѣлатѣ; —keit, f., сінгърътате; дешертѣ.

Ein-ſammeln, v., кѣлегѣ (віїеа, пòме); adѣнѣ (гръне, вотърі); факѣ рекòлтъ; стрінгѣ (daждіа); —ſammler, m., кѣлегътоpіѣ; колепторіѣ, adѣнътоpіѣ; —ſammlung, кѣлецере; — der Früchte, рекòлтъ; — der Almoſen, къпътатѣ, колецціѣне.

Einſatz, m., вадъ, пѣітъръ (de вані ын жокѣ de къргі); wie hoch iſt der —? кътѣ е вада, ad. кътѣ пѣнет ла жокѣ? — von Schachteln, кѣтіі че се пѣнѣ ѣна ынтр'алта; —gewicht, n., пондере че стъ din маї мълте вѣкъці пѣсе ѣна ынтр'алта.

Einſauen, v., фештелескѣ.

Einſäuern, v., ынъкрескѣ; търезѣ; тарінезѣ; den Teig —, плътъдескѣ, факѣ алѣатѣ.

Ein-ſaugen, v., ынсѣгѣ; ассорбѣ, ѫмбѣ; ſich —, се ріндѣ (лініторіле); —ſaugemittel, n., міжлокѣ ассорвіторіѣ; —ſäugung, f., ынсѣцере, ынсѣгътънтѣ.

Einſäumen, v., тівескѣ.

Einſchachteln, v., ынкѣтіезѣ, пѣнѣ о кѣтіѣ ынтр'алта.

Einſchalig, a. ші ad., кѣ о скоїкъ; кѣ о кóжъ.

Ein-ſchalten, v., ынтрекълезѣ, вѣрѣ, ынтрепѣнѣ; einen Tag —, ынтрекълезѣ о zі; —ſchaltung, f., ынтрекълъціѣне; ътволістѣ (астроп.)

Einſchanzen, v., ынкідѣ кѣ шанцѣ.

Einſchärfen, v., рекомъндѣ кѣ deadінсѣл; репетѣ деноѣ, ынкѣлкѣ.

Einſcharren, v., ынгропѣ, аскѣндѣ ын пъмънтѣ; das Feuer —, ынвълескѣ, аккоперіѣ фокѣ кѣ чепѣшъ.

Einſchattig, a. ші ad., етеросчіѣ, кѣ о ѣтвръ.

Ein-ſchenken, v., торнѣ ын . .; даѣ съ вея; einem reinen Wein —, пѣ-

тескȣ лȣкрȣ пе пȣтеле съȣ; —schenker, m., покарїȣ (пъхарпікȣ).
Einscheuern, v., ѧпгръпърескȣ, багȣ ѧп гръпарїȣ, ѧп шȣръ.
Einschichtig, a. ші ad., кȣ ȣпȣ стратȣ.
Einschicken, v., тръмітȣ.
Ein-schieben, v., ѧпіептȣ, аррȣпкȣ, багȣ, вѫрȣ; ѧптрекалȣ; сȣбстітȣезȣ; das Brot —, багȣ пъпеа ѧп копторїȣ; —schiebsel, n., парептесȣ, ворбъ ѧптрепȣсъ; —schiebung, f., бъгаре ѧп копторїȣ; ѧпшіръцїȣпе, ѧптрекълъцїȣпе.
Einschießen, v., детȣпȣ, дърѫтȣ кȣ тȣпȣ (тȣрȣ, касъ); багȣ пъпеа ѧп копторїȣ; (цесеторї) батȣ тратъ; ein Gewehr —, черкȣ о пȣшкъ; Geld —, даȣ банї; се сȣрпъ; sich —, се депрinde а да кȣ пȣшка; sich bei einem —, се ѧпсіпȣъ.
Ein-schiffen, v., ѧтбаркȣ (тарфъ, солдацї); —, ѧптрȣ ѧп портȣ кȣ корабіа; sich —, се ѧтбаркъ; —schiffung, f., ѧтбъркътъптȣ; —schiffer, m., ѧтбъркъторїȣ.
Einschirren, в. Anschirren.
Einschlachten, v., таїȣ віте пептрȣ касъ.
Einschlafen, v., addopmȣ; ammopцескȣ; морїȣ; die Füße sind mir eingeschlafen, мї аȣ ammopцітȣ пічїóреле.
Einschläferig, a., —es Bett, патȣ de о персòпъ.
Ein-schläfern, v., addopmітȣ; факȣ съ дòрмъ; addȣкȣ ѧп секȣранцъ пе чіпева, ка апої съ'ї факȣ ръȣ; —schläferung, f., addopmітътъптȣ; — durch Opium, ѧпопіȣтъптȣ.
Einschlag, m., ловітȣръ; ѧтпълтътъптȣ, dape de тъпъ (ла ѧпвоіре); тратъ, бътътȣръ (ѧп ȣрzéлъ); ѧпклȣсъ (скрісòре ѧптр'алта); ѧпdoітȣръ, реплікътȣръ (кȣсȣтȣ); сȣлфȣръ, пȣчіóсъ (de фȣматȣ бȣцї); сватȣ; blos durch andere Einschläge handeln, лȣкрȣ пȣтаї дȣпре сватȣрї стръіпе; портȣ, траспортȣ.
Ein-schlagen, v., батȣ ѧп . .; спаргȣ, десфȣпdȣ; ѧпвълескȣ, ѧтпълтȣескȣ, даȣ тъпа (ла ѧпвоіре); Nägel —, батȣ кȣїе; Pfähle —, батȣ парї; den Eintrag —, батȣ тратъ ѧп ȣрzéлъ (ла цесъторї); Holz —, пȣпȣ лемпе ѧп стъпцінї; Eier in die Suppe —, батȣ оȣе ѧп сȣпъ; den Wein —, ѧпсȣлфȣрезȣ вінȣл; Pflanzen —, коперїȣ кȣ пътъптȣ планте; die Fenster —, спаргȣ ферестріле; die Zähne —, рȣтпȣ dinцїї; den Boden in das Faß —, десфȣпdȣ бȣтеа; in Papier —, ѧпхартезȣ; ѧтбълезȣ; die Hand —, даȣ тъпа, ѧтпълтезȣ; schlagen Sie ein, дъ тъпа; Schweine —, тъпȣ порчїї ла гіndъ; dieser Mensch schlägt nicht gut ein, ъстȣ отȣ пȣ респȣпde ла бȣпа опініȣпе че óменїї о аȣ de дѫпсȣл; das schlägt nicht in mein Fach ein, аста пȣ каde ѧп ресорцȣл теȣ, ѧп сфера облегъцїȣпілор теле; das schlägt in die Theologie ein, аста се цїпе de теолоцїъ; der Blitz hat eingeschlagen, а тръспітȣ; einen Weg —, аппȣкȣ ȣпȣ дрȣтȣ; den Weg des Lasters —, аппȣкȣ пе калеа віцїȣлȣї; (min.) ѧпчепȣ а съпа; ѧпкаdрéзъ, се кȣвіпе; стръвате; die Farben schlagen ein, колòреле стръватȣ; реéсъ; das Pferd ist gut eingeschlagen, калȣлȣ а ешітȣ бȣпȣ; —schläger, m., minарїȣ ѧпчепъторїȣ; —schlägig, a. ші ad., аппъртіпіпте, прівіторїȣ ла . .; —schlagfaden, m., фірȣ de тратъ; —schlagung, f., —schlagen, n., батере ѧп . .; десфȣпdape; спарцере; ѧтпълтътъптȣ; ѧтбълацїȣ; тръспітȣ; ѧптръмътȣръ.
Einschleichen, sich, v., сȣбіптрȣ, тъ іптрȣdȣкȣ пе песітцїте, тъ фȣрешезȣ; тъ ѧпсіпȣескȣ; с'алȣпекъ (о ерóре).
Einschleiern, v., ѧпвоалезȣ, ѧпфакїолезȣ, коперїȣ кȣ вълȣ, воалȣ, факїолȣ.
Einschleifen, v., ѧптрȣdȣкȣ тарфъ de контръбаndъ; ѧпdȣкȣ кȣ сапіа; —, v. ir., таїȣ ѧп . .; auf dem Glase sind schöne Figuren ein-

geschliffen, съптѫ фрѫмòсе фігѫре тъіате ѫп стіклъ.
Einschleppen, v., тѫръскѫ ѫп . .; ѫптрѫдѫкѫ пе фѫрішѫ.
Ein-schließen, v., ѫпzърezѫ (serare), ѫпкідѫ, ѫпкѫіѫ; ѫпчінгѫ, ѫппреціѫрѫ (кѫ тѫрі); блокezѫ, ашшеziѫ (о четате); einen Brief —, ѫпкідѫ о епістолъ ѫптр'алта; ein Wort —, ѫпкідѫ ѫп парентесѫ о ворбъ; einen in sein Gebet —, помепескѫ пе чінева ѫп рогъціѫне; —schließlich, a. ші ad., ѫпкісівѫ; ѫпкісівътъпте; —schließung, f., ѫпкісътъптѫ; ѫтпреціѫрътѫръ; ѫпкѫіетѫръ; —schließungszeichen, n., семпѫл парентесѫ ( ).
Einschlingen, v., ѫпгітѫ; ѫплъцezѫ; в. Verschlingen.
Ein-schlucken, v., ѫпгітѫ; —schluckung, f., ѫпгіцътъптѫ.
Einschlummern, v., dopmітѫ, аццінѫ (ассокріе).
Einschlüpfen, v., інтрѫ пе песітціте.
Einschlürfen, v., сорбітezѫ.
Einschluß, m., інклѫzъ; парентесѫ; mit —, інкіzівѫ, компѫтъпdѫ; es waren 200 Soldaten mit — der Gefangenen, ераѫ 200 солdаці компѫтъпdѫ ші прінші; —weise, ad., ѫпкіzътъпте; —zeichen, n., парентесѫ.
Einschmalzen, v., ѫпгръшezѫ, ѫпгѫ кѫ грасѫ.
Ein-schmeicheln, sich, v., тъ 'псінѫіѫ, тъ ліпескѫ лінгѫшіndѫ; —schmeichelung, f., лінгѫшітѫръ; ѫпсінѫъціѫне.
Einschmeißen, в. Einwerfen.
Ein-schmelzen, v., топескѫ; скаde топіndѫсе; —schmelzung, f., топіре.
Einschmettern, v., сфъръмѫ ѫп бѫкъці ісбіndѫ.
Einschmieden, v., ѫпкатепezѫ, пѫпѫ ѫп фéре.
Einschmiegen, v., тъ плекѫ, тъ даѫ dѫпъ чева; тъ ѫпсінѫіѫ.
Ein-schmieren, v., ѫпѫпгѫ, тъ фрекѫ; mit Oel —, тъ ѫпгѫ кѫ олеіѫ; mit Pomade —, тъ ѫтпотъdezѫ; mit Unschlitt —, тъ ѫпгѫ кѫ сеѫ; sich —, тъ ѫпѫпгѫ, тъ фрекѫ кѫ ѫпсòре; —schmierlappen, m., петекѫ de ѫпѫпцере.
Einschmutzen, v., ѫппегрескѫ (къташа); ѫпсоіескѫ (salir), ѫттъпжескѫ.
Einschnallen, v., ѫпкатаратezѫ, ѫпкінгѫ, стрѫпгѫ ѫп кѫрéоъ; копстрѫпгѫ.
Einschnarchen, v., addopmѫ оркъіndѫ.
Einschnauben, v., die Luft, ѫптрагѫ аерѫ кѫ пѫтере.
Ein-schneiden, v., ѫптаіѫ; ѫпгръвezѫ; Brot in die Suppe —, таіѫ пъпе ѫп сѫпъ; seinen Namen in einen Baum —, ѫптаіѫ пѫтеле ѫп скóрца арборелѫі; das Getreide —, сечерѫ ші adѫпѫ бѫкателе; —schneidig, a. ші ad., кѫ ѫпѫ тъішіѫ; —schnitt, m., ѫптъіетѫръ, ѫпчісіѫне.
Einschnitzen, v., ѫптаіѫ, ѫпгравezѫ.
Einschnupfen, v., трагѫ пе пасѫ.
Einschnüren, v., стрѫпгѫ ѫп фѫпіі, ѫплъцezѫ; sich — lassen, тъ ѫпкорсетezѫ; Perlen —, ѫпфірѫ, ѫпшірѫ търцеле.
Einschnurren, v., addopmітѫ пе чінева сфърѫіndѫі.
Einschöpfen, v., скотѫ апъ ѫптр'ѫпѫ васѫ.
Ein-schränken, v., ѫпцертѫрескѫ, ѫтпреціѫрѫ кѫ цертí; рестрінгѫ, търціпескѫ, редѫкѫ, контепескѫ, ѫпфръпezѫ, пѫпѫ фръпѫ; sich —, тъ търціпескѫ; —d, a. ші ad., рестрінсівѫ; —schränkung, f., търціпіре, цертѫріре; ѫпфръпътѫръ, контепіре.
Einschrauben, v., ѫпшѫрѫбѫ.
Einschrecken, v., спъітъптezѫ.
Ein-schreiben, v., ѫпскріѫ; ѫпреціcтрѫ; —schreiber, m., реціcтраторіѫ; —schreibung, f., ѫпскріере, ѫпреціcтрътѫръ; ѫттатрікѫлъціѫне.
Einschreien, v., бѫчінѫ ла ѫреке.
Ein-schreiten, v., ѫппасezѫ, ѫптрѫ пъшіndѫ; ѫптревінѫ; gerichtlich —, пѫрчедѫ жѫdікътореште; —schreitung, f., ѫптревенціѫне.
Einschroten, v., ѫпчелърezѫ, багѫ ѫп челаріѫ.

Einschrumpfen, v., се ꙟнсвърчеште, се рестрінце, се ꙟнгѹстъ.

Einschub, m., ꙟмпінсѹръ, ꙟмпѹсѹръ; сѹвстітѹцїѹне, сѹплетъптѹ.

Einschüchtern, v., ꙟнтimidѹ, ꙟнфрікошезѹ.

Einschürig, a. ші ad., de о тѹнсѹръ (оіеа пе анѹ).

Einschuß, m., трамъ.

Einschustern, v., скапътѹ, пердѹ ꙟн спекѹлъцїѹне, мъ рѹінезѹ.

Einschütten, v., ꙟнфѹндѹ, ꙟнторнѹ; Getreide in Säcke —, ꙟнсъкѹескѹ гръне.

Ein-schwärzen, v., ꙟннегрескѹ; контръвандезѹ; —schwärzer, m., контръвандарїѹ.

Einschwatzen, v., ꙟндѹплекѹ кѹ лімбѹцїъ.

Einschwefeln, v., ꙟнсѹлфѹрезѹ.

Einsegeln, v., ꙟнтрѹ кѹ вънтреле.

Ein-segnen, v., вінекѹвънтѹ; ein Paar Verlobte —, чітескѹ кѹнѹніа; einen Sterbenden —, кѹмінекѹ; die Kinder —, конфірмѹ (мірѹескѹ); —segnung, f., вінекѹвънтаре, вінезічїѹне.

Einsehen, v., въдѹ ꙟн.., пътрѹндѹ кѹ ведереа; кѹноскѹ, ꙟнцелегѹ; ich sehe das ein, еѹ въдѹ аста; ich kann die Sache nicht —, еѹ нѹ пътрѹндѹ ъстѹ лѹкрѹ; seinen Irrthum —, ꙟшї кѹнòште ерóреа; —, n., ein — haben, амѹ штіінцъ деспре чева; рекѹноскѹ; дескоперїѹ.

Einseifen, v., съпонескѹ престе тотѹ.

Einseitig, a. ші ad., ѹнілътѹрарѹ; парцїалѹ; сѹперфічіалѹ; auf —en Bericht urtheilen, жѹдікѹ неаскѹлтъндѹ ші партеа чееалалтъ; —keit, f., ѹнілатѹралітате; пъртініре.

Ein-senden, v., тръмітѹ; —sender, m., тръміцїторїѹ, спедіторїѹ; —sendung, f., тръміцїѹне, тръмісїѹне, тръмітере, спедіцїѹне.

Ein-senken, v., demітѹ, ꙟнласѹ, ласѹ жосѹ; скоборѹ; im Wasser —, даѹ аффѹндѹ; Reben —, ꙟмплънтѹ віцъ, вотошескѹ; Todten —, ꙟмпортънтѹ; —senkung, f., demісїѹне, лъсаре ꙟн жосѹ; аффѹндаре.

Ein-setzen, v., ꙟмпѹнѹ, пѹнѹ ꙟн.. ꙟнкарчерезѹ; Bäume —, ꙟмплънтезѹ; Zähne —, ꙟмї пѹнѹ дінцї фалсї; Glasscheiben —, пѹнѹ окїѹ ла ферéстръ; zum Pfand —, пѹнѹ аманетѹ; einen zum Erben —, факѹ ерезітарїѹ, кліронomѹ; jemanden in ein Amt —, інсталезѹ, ашшезѹ ꙟн дірегъторіъ; einen Bischof —, ꙟнскъѹнезѹ; in seine Rechte —, реаверітезѹ; sich in den Wagen —, мъ пѹнѹ ꙟн тръсѹръ; —, n., ꙟмплънтъцїѹне (деспре планте); ꙟнерезітъцїѹне (деспре кліронomї); інсталаре; ꙟнскъѹнаре (епіскопѹ); ꙟнтронаре (Domnѹ); —setzung, f., в. Einsetzen n.; —setzungsworte, n. pl., кѹвінтеле де консъкръцїѹне (деспре чіна де таїнъ).

Einsicht, f., прівіре, ведере ꙟн.. інспеццїѹне; пътрѹндере, аскѹцїме де мінте, ꙟнцелецере; кѹноштінцъ; опініѹне, пърере, ideъ; nach meiner —, дѹпъ пъререа меа; es ist ein Mann von großer —, омѹ плінѹ де кѹноштінце; nichts entgeht seiner —, німіка нѹ'ї скапъ din ведере; zur — vorlegen, сѹппѹнѹ ла інспеццїѹне; Mangel an —, ліпсъ де ꙟнцелепцїѹне; —svoll, a. ші ad., плінѹ де пътрѹндере, лѹмінатѹ; —ig, a. ші ad., ꙟнцелегъторїѹ, ꙟнцеліцїнте, пътрѹнзъторїѹ, аскѹцітѹ ла мінте.

Einsickern, v., се ꙟмвеа.

Ein-siedelei, f., еремітацїѹ (локѹінца); еремітате; —siedler, m., еремітѹ, анакоретѹ (пѹстнікѹ); сінгѹратікѹ; —siedlerisch, a. ші ad., сінгѹратікѹ, еремітікѹ; ка ѹнѹ еремітѹ.

Einsieden, в. Einkochen.

Einsiegeln, v., інсіцїлѹ.

Einsilbig, a. ші ad., моносілавікѹ, ѹнісілавѹ; лаконікѹ.

Einsingen, v., аддормѹ (пе чінева: пе ѹнѹ копілѹ) кънтъндѹї, п. е. nani nani пѹїѹл mami; sich —, се депрінде ла кънтатѹ.

Einsinken, v., се скѫфѫndъ, се аффѫndъ.
Ein-sitzen, v., ꙟпшеdѫ, тъ сѫїѫ, тъ пѫпѫ ꙟп (тръсѫръ); —sitzig, a. ші ad., de ѫпѫ шеzїѫ, de о персòпъ (тръсѫра).
Einsmals, ad., odiniόръ, odатъ.
Einsöhlig, a. ші ad., кѫ о талпъ.
Ein-spannen, v., ꙟптindѫ (пе гергефѫ); ꙟпхатѫ (каіі); —spänner, m., кърѫцъ de ѫпѫ калѫ; —spännig, a. ші ad., ѫпіжѫгѫ, de ѫпѫ калѫ (кърѫцъ); —spannung, f., ꙟптindере; ꙟпхътаре.
Einspeichern, v., ꙟпгръпърезѫ, ꙟтмагazinezѫ.
Ein-sperren, v., ꙟпкіdѫ; —sperrung. f., ꙟпкісѫръ.
Einspielen, v., ein Stück —, есерчезѫ о піесъ; einen —, addopmѫ (пе чінева) къптъndѫ ла ѫпѫ інстрѫмъптѫ de мѫсікъ; sich —, тъ есерчезѫ ла ѫпѫ інстрѫмъптѫ.
Einspinnen, v., ꙟпторкѫ, шестекѫ алтъ матеріъ ꙟп тортѫ, п. е. пърѫ ꙟп лъпъ; sich —, се ꙟпвълеште ꙟпторсътѫра са, (гѫndакѫл de мътасъ ꙟп оѫлѫ съѫ).
Ein-sprechen, v., ꙟпanimezѫ, ꙟпкѫръцезѫ; einem Muth —, ꙟпсѫфлѫ кѫрацїѫ; контръzікѫ, тъ оппѫпѫ; bei einem —, тъ аббатѫ ла чінева ꙟптрéкътѫ; —sprecher, m., оппѫпъпте; —sprechung, f., інспіръцїѫне.
Einsprengen, v., стропескѫ (кѫ апъ къмъшіле); Fleisch mit Salz —, пресърѫ карпеа; спаргѫ, факѫ съсаръ din кóрdъ (ѫша).
Einspringen, v., ꙟпсарѫ.
Ein-spritzen, v., ꙟтпрошкѫ, ꙟпіептѫ, ꙟпсірінцезѫ, аррѫпкѫ кѫ тѫлѫмба; —spritzung, f., ꙟтпрошкътѫръ, ꙟпіепцїѫне.
Einspruch, m., контръziцїѫне, рекїемъцїѫне, протестъцїѫне; — thun, факѫ рекїемъцїѫне.
Einspünden, v., ꙟпdопѫ, ꙟпвръпезѫ (бѫтеа).
Einst, ad., odiniόръ, óрекъndѫ.
Einstallen, v., ꙟпстъѫлѫ, багѫ ꙟп стаѫлѫ.
Einstämmig, a. ші ad., ѫпістіпітѫ, de о стіпітъ, ѫпістірпарїѫ; de ѫпѫ трѫпкїѫ.
Einstampfen, v., ꙟпкалкѫ, ватѫ кѫ маїѫл (пътъптѫл, врънzа ꙟп пѫтіпъ).
Einstand, m., ꙟптраре (ꙟп dірегъторіъ); —srecht, n., dрептѫ de преферінцъ (ла віndереа ѫпеї касе).
Einstänkern, v., ꙟтпѫцѫ, ꙟтплѫ de пѫтòре.
Einstäuben, v., ꙟтпръвѫескѫ.
Einstechen, v., ꙟпфігѫ, ꙟпцепѫ, ꙟтпѫпгѫ; mit einem Trumpfe —, батѫ кѫ ѫпѫ атѫ.
Einstecken, v., das Schwert in die Scheide, вѫрѫ спаdа ꙟп тéкъ; das Geld —, ꙟтвѫрсезѫ; ꙟпкарчерѫ; ꙟпгітѫ (ꙟпфрѫптъцїѫне).
Einstehen, v., ꙟптрѫ ꙟп сервіціѫ; daѫ вadъ, стаѫ бѫпѫ (пептрѫ чінева); іаѫ парте ла ѫпѫ пегоцѫ.
Einstehlen, sich, v., тъ фѫрешезѫ; тъ ꙟптрѫdѫкѫ.
Einsteigen, v., ꙟптрѫ сѫіndѫтъ.
Ein-stellen, v., пѫпѫ ꙟп.. (калѫ ꙟп стаѫлѫ, óръ ꙟп котецѫ, марфъ ꙟп магazinѫ); контепескѫ (dела чева); seine Arbeit —, ꙟпчетезѫ dела лѫкрѫ; die Reise —, тъ ласѫ de кълъторіъ; ein Vorhaben —, атъпѫ ѫпѫ пропѫсѫ; seine Zahlungen —, сѫспіndѫ плъціле; die Schauspiele —, ꙟпкіdѫ театреле; sich —, тъ ꙟпфъцїшезѫ, тъ пресептѫ; —stellung, f., ꙟтпѫітѫръ; контепіре; ꙟптрерѫпере.
Einstens, в. Einst.
Einsticken, v., косѫ флорї (пе о матеріъ), deпінгѫ кѫ акѫ.
Ein-stimmen, v., ꙟптопѫ, консопѫ, ꙟтпреѫпѫ сопѫл меѫ кѫ ал алтѫїа; консітцѫ, тъ аккорdѫ, тъ ѫпескѫ; —stimmig, a. ші ad., ѫпісопѫ; соло; ѫпанітѫ, кѫ ѫпѫ гласѫ; —stimmigkeit, f., ѫпанітате, конкорdіъ; —stimmung, f., консопъпцъ, артоніъ.
Einstmals, в. Einst.
Einstockig, a., кѫ ѫпѫ ръпdѫ, кѫ ѫпѫ катѫ (касъ).

Einstopfen, v., пѫпѫ ѫп . . апъсъndѫ; ѫтплѫ (піпъ).
Ein-stoßen, v., стрікѫ, спаргѫ ѫтпінгъndѫ; ѫпфігѫ ловindѫ; sich den Kopf —, ѫтї спаргѫ капѫл; —-stoßung, f., спърсѫръ.
Ein-streichen, v., вѫрѫ, багѫ, фрекъndѫ; Geld —, ѫнтéшкѫескѫ, ѫтбѫрсеzѫ банї; —streichfeile, f., пілъ de деспікатѫ.
Einstreuen, v., респъndѫ; ѫтместекѫ; сѫбштерпѫ; dem Vieh —, сѫбштерпѫ вітелор.
Einstrich, m., върѫре прін фрекътѫръ; тѫрѫітѫръ; dinте (ла барба кеїеї).
Einstricken, v., местекѫ ѫтплетindѫ; ѫтплетескѫ ѫп . .
Einströmen, v., ѫпкѫргѫ, се варсъ ѫп . .; се adѫпъ, вінѫ (òmeniї) ка торентѫл din тóте пърціле; ѫнтръ ка торентѫл.
Einstücken, v., ѫтпетеческѫ; ѫтпартѫ ѫп бѫкъцї.
Einstudiren, v., seine Rolle —, ѫтї ѫпвъцѫ рола.
Einstürmen, v., dърѫтѫ, ресторпѫ ловindѫ; dъndѫ пъвалъ; auf einen —, пъвълескѫ асѫпра кѫїва.
Einsturz, m., рѫінъ, къdере, скѫфѫndаре.
Einstürzen, v., се dѫрѫтъ, каdе, се рѫінъ.
Einstutzen, v., (гръdinарії) тоndѫ, ретонzескѫ.
Einst-weilen, v. ad., пънъ ѫна алта, deокамdатъ, пънъ атѫнчї, ѫнтр'ачееа; —weilig, a. ші ad., провісорїѫ, інтерімістікѫ.
Einsudeln, v., ѫпсоіескѫ, ѫнтінѫ.
Ein-tägig, a. ші ad., de o zi, ефемерѫ; —tagsfliege, f., ефемеръ.
Eintanzen, sich, v., тъ есерчеzѫ ла danцѫ.
Ein-tauchen, v., тъ daѫ аффѫndѫ, тъ кѫфѫndѫ; ѫнтінгѫ (кondеїѫл ѫп негрéлъ); ѫтмоїѫ; —tauchung, f., аффѫndаре; ѫнтінцере.
Ein-tauschen, v., факѫ скімбѫ; —tauschung, f., скімбѫ.
Einteigen, v., факѫ алѫатѫ.
Ein-theilen, v., ѫтпартѫ, dівidѫ; in Klassen —, класіфікѫ; —theilung, f., ѫтпърціре, dівісіѫне; класіфікъцїѫне.
Einthun, v., ѫтпѫпѫ; Korn —, ѫнгръпърескѫ; Waaren —, тъ провъdѫ кѫ тарфъ.
Eintönig, a. ші ad., монотонѫ, ѫніформѫ; —keit, f., монотоніъ; ѫніформітате.
Eintonnen, v., ѫнтоннеzѫ, пѫпѫ ѫп тóне.
Eintraben, v., ѫнтрѫ ѫп трéпъdѫ.
Ein-tracht, f., ѫніре, конкорdіъ, армоніъ, бѫнъ ѫнцелецере; —trächtig, a. ші ad., іѫбіторїѫ de ѫніре, віецѫіторїѫ ѫп армоніъ, паче, бѫнъ ѫнцелецере; —trächtigkeit, f., в. Eintracht.
Eintrag, m., (цесъторї) тратъ, бътътѫръ; daѫпъ, вътъмаре, пеdекъ, прежѫdіціѫ; — thun, deрогѫ, прежѫdічіеzѫ; dem Adel — thun, скаdѫ ваzа поблецеї.
Ein-tragen, v., ѫтпортѫ, addѫпъ, dѫче ѫп . .; ѫпскріѫ, трекѫ ѫп кondікъ (dатѫрї, лѫатѫрї); ѫпсемпеzѫ; батѫ (тратъ); addѫче провентѫ, фолосѫ; die Bienen tragen ein, албіпеле ѫтпортъ мéре; in's Protokoll —, ѫпрецістреzѫ; ein Gut das viel einträgt, бѫпѫл, мошіа че addѫче фрѫмосѫ провентѫ; —träglich, a. ші ad., лѫкрътівѫ, фолосіторїѫ, addѫкъторїѫ de венітѫ; —träglichkeit, f., венітѫ, провентѫ; —tragung, f., ѫтпортаре; ѫпрецістраре.
Eintränken, v., ѫтмоїѫ, daѫ ла апъ; ѫтї ресбѫпѫ.
Einträufeln, в. Eintröpfeln.
Eintreffen, v., сосескѫ, вінѫ, ажжѫнгѫ; пітерескѫ; се ѫтплінеште (вотѫл); се веріфікъ (проорочіа); се ловеште, се потрівеште (компѫтѫл).
Ein-treiben, v., ѫтмънѫ, мънѫ ѫп . . (вітеле); батѫ, факѫ съ ѫнтре ѫпѫ кѫїѫ; стрѫнгѫ, скотѫ (dажdіа, dаторііле); —treibung, f., мънаре de віте; скóтере de (dажdіъ, dаторії).
Eintreten, v., консолідѫ кълкъndѫ,

ынтъреск кв пічіорвл (ръдъчіна ын пътънтъ); спаргъ кълкъндъ (кнъ фвндъ de васъ); скълчіъ; intрв, пвнъ пічіорвл ын . .; се івеште, се аратъ, се éскъ; treten Sie ein, intръ; es trat eine heftige Kälte ein, с'а фъкътъ церъ; es tritt oft der Fall ein, adeceорі се івеште касвл, adeceорі се ынтъмплъ; die Schuhe —, калкъ скарпіі; in das Amt —, intрв ын постъ; —tretung, f., кълкътънтъ шчл.

Eintrichtern, v., ынпълніезъ, торнъ ын бвте кв пълніа, кв леіка; багъ ын канъ кв пълніа.

Eintritt, m., intратъ; ынчепътъ; mit — des Winters, кв ынчепътвл іерней; —sbillet, n., білетъ de intратъ; —sgeld, n., банї de intратъ; —szimmer, n., антікътаръ.

Eintrocknen, v., сéкъ, десéкъ, се всвкъ; скade вскънdвce.

Eintröpfeln, v., ынпікърезъ, ынторнъ кв пікътвра.

Eintunken, v., ынmоїъ, ынtінгъ.

Einüben, v., есерчезъ; deпpindъ, ынвъцъ; ſich —, мъ есерчезъ.

Ein-verleiben, v., ынкорпорезъ, ынтрвпезъ; ассочіезъ; —verleibung, f., ынкорпоръцівне.

Einverſtanden, a., ынцелесъ; mit jemanden — ſein, свнтъ ынцелесъ кв чінева.

Einverſtändniß, n., ынцелеџере.

Einverſtehen, ſich, v., мъ ынцелегъ, мъ ынвоіескъ . .

Einvettern, ſich, v., мъ ынквмпъцескъ; мъ ынсінвіъ.

Einvieren, v., ынпътрезъ.

Ein-wage, f., скъзъмънтъ de пондере; —wägen, v., кънтъреск ші пвнъ ын . . (васъ, сачї); ſich —, скade кънтъріndвce.

Einwalken, v., батъ, калкъ (ла піоъ); den Thran in das Leder —, пвнъ пелеа ын олеїв de пеште; ſich —wägen, intръ ла кълкатъ.

Einwalzen, v., аствпъ кв чіліndрв съмънца ын пъмънтъ.

Einwälzen, v., ростоголескъ ын . . даъ de a вълътвквл ын . .

Einwand, m., в. Einwendung.

Ein-wandern, v., immігрв, прівецескъ; intрв ынтр'о цéръ; intрв ла маістеръ; —wanderer, m., immігранте, челъ че intръ ынтр'о цéръ; —wanderung, f., immігръцівне.

Einwärts, ad., ынлъвntрв, спре ынтрв.

Einwäſſern, v., ынпезъ; moїъ ын апъ; пвнъ а moїъ.

Einweben, v., ынцесъ (флорї).

Einwechſeln, v., скімвъ.

Einwehen, v., респъndескъ свфлъndъ.

Ein-weichen, v., ынmоїъ; —weichung, f., ынmоітвръ.

Ein-weihen, v., съпцескъ; копсакрв; преоцескъ; хіротоніескъ; клвгъреск; ынціезъ, ынтрвdвкъ ын містерії; ынавгвезъ; мъ сервескъ пентрв прітаоръ de кнъ лвкрв; ein neues Kleid —, ынвракъ пентрв прітадатъ кнъ вестъмънтъ; —weihung, f., съпціре (de вісерікъ); хіротоніре (de преотъ); ініціатвръ; —weihungsfeier, f., сервътóре de съпціре.

Ein-weiſen, v., ынтрвdвкъ, ынстълезъ (ын дрегъторіъ); ынпосецезъ; ындрептезъ; —weiſung, f., ашшезаре, ынтрвdвцівне (ын дрегъторіъ) інстълъцівне; ынпосесіонаре, ындреттаре.

Einwelken, v., се ынвештезеште.

Einwenden, v., оппвнъ, контръzікъ, овіентъ.

Einwendung, f., контръzіцівне, оппвсъцівне, овіенцівне; претестъ; есквсъцівне; — machen, факъ овіенцівне.

Einwerfen, v., ынієптъ, аррвнкъ (петре, бóмбе) ын . .; спаргъ кв петре (ферéстра); държмъ; овіентъ; —werfung, f., спарцере; овіенцівне.

Ein-wickeln, v., ынвълескъ, ынфъшіоръ; ein Kind —, ынфашіъ; —wickelung, f., ынвълітвръ, ынфъшіътвръ.

Einwiegen, v., addopmъ (не чінева), легъпъndъ'лъ; ла ассеквръ.

Einwilligen, v., мъ ынвоіескъ; кол-

cimцȣ, mъ ȣneckȣ; —willigung, f., ꙟnвoipe koncimцiȣne, koncimцimъntȣ; seine — zu etwas geben, ꙟmĭ daȣ koncimцimъntȣл.

Einwinden, v., ꙟnфашiȣ, ꙟnскȣтеческȣ.

Einwintern, v., ꙟniepnȣ, nȣтрескȣ песте iéрnъ (віте); mъ deпpindȣ кȣ iéрna; es wintert ein, ꙟnчепе а се iepna.

Ein-wirken, v., inцесȣ; inфлȣinцezȣ; аре еффептȣ; —wirkung, f., inцесътȣръ; inфлȣinцъ; ꙟmпȣлсȣ; göttliche —, ꙟnсȣфларе dzeéскъ.

Einwirthschaften, v., факȣ iкonomiъ, провiсiȣne; er hat sich eingewirthschaftet für den Winter, елȣ шĭ а фъкȣтȣ iкonomia de iéрnъ.

Einwittern, v., (min.) се ꙟnгрéкъ (металȣл) кȣ сȣстанце металiче прiн есабȣръцiȣne сȣтеранъ.

Ein-wohnen, v., локȣескȣ; шedȣ; —wohner, m., локȣiторiȣ; цъpéнȣ, къmпéнȣ (ла къmпȣ); четъцéнȣ (ꙟn четате); —wohnerschaft, f., локȣiторiĭ; —wohnung, f., локъцiȣne (локашiȣ).

Einwühlen, v., аскȣndȣ рѫmъndȣ.

Einwurf, m., обiепцiȣne.

Einwurzeln, v., се ꙟnръdъчinézъ, прinde ръdъчinъ; eingewurzelte Krankheit, бетежéлъ ꙟnръdъчinатъ, ꙟnвекiтъ; wie eingewurzelt, ка къndȣ аĭ фi бътȣт'о кȣ кȣĭе.

Einzahl, f., (грам.) сinгȣларiȣ, nȣmерȣ сinгȣрiтȣ.

Einzählen, v., nȣmерȣ шi пȣnȣ ꙟn чева; кȣпpindȣ ꙟn nȣmерȣ.

Einzähnen, v., стрѫnгȣ ꙟn dinцĭ.

Einzängeln, v., прindȣ ꙟn клеште.

Einzapfen, v., daȣ пе чепȣ (вinȣ, бере); ꙟnчепȣескȣ; факȣ чепȣ.

Ein-zäunen, v., ꙟnгръdескȣ; —zäunung, f., ꙟnгръdiтȣръ.

Einzeichnen, v., ꙟnсemnȣ, ꙟnскрiȣ; decemnȣ ꙟn..; sich —, mъ ꙟnскрiȣ.

Einzehig, a. шi ad., monodaттiлȣ.

Einzelding, n., indiвidȣ, ꙟnсȣ.

Einzelheit, f., deтаĭȣ; партiкȣларiтате.

Einzeln, a. шi ad., ȣnikȣ, сinгȣрȣ, деспърекĭатȣ; —er Handschuh, mъnȣшъ деспърекĭатъ; — Geld, monетъ mърȣnтъ; — zählen, nȣmерȣ ȣna къте ȣna; —wesen, n., фiinцъ сinгȣратiкъ, indiвidȣ; —verkauf, m., вънzаре ꙟn deтаĭȣ, кȣ mърȣnта.

Ein-ziehen, v., трагȣ ꙟn . . багȣ; петрекȣ; ассорбе, ꙟmбé; inтръ, се ꙟnгȣстъ; inтрȣ кȣ помпъ ꙟn четате; einen Faden —, петрекȣ фiрȣл прiн акȣ; die Segel —, стрѫnгȣ въnтрелеле; einen Balken —, петрекȣ о гpindъ; gerichtlich —, конфiшкȣ; gefänglich —, ꙟnарестеzȣ; die Luft —, респiрȣ; Gelder —, ꙟnкассеzȣ; die Besoldung —, таĭȣ саларĭȣл; seine Außenstände —, ꙟmĭ addȣnȣ банiĭ дела даторĭ; die Steuern —, стрѫnгȣ daждia; eine Erbschaft —, прiмескȣ о ерeziȣne; Kundschaft —, прiмескȣ inфорmъцiȣne, спionezȣ; der Schwamm zieht das Wasser ein, бȣретеле ассорбе; die Pfeife —, ласȣ din mъndpiъ, din претенцiȣnĭ, mъ плекȣ; das Regiment zog in die Stadt ein, рецеmъnтȣл inтръ кȣ помпъ ꙟn четате; die Feuchtigkeit hat sich in das Holz eingezogen, ȣmezéла а inтратȣ ꙟn лemnȣ; —ziehung, f., des Athems, респiръцiȣne; — der Feuchtigkeit, ꙟmбере ассорбiре; — der Güter, конфiскъцiȣne; — der Schulden, скóтере de даторiĭ; — in eine Wohnung, стръmȣтаре.

Einzig, a. шi ad., ȣnikȣ, сinгȣрȣ; страорdinарĭȣ; minȣnатȣ; — und allein, ȣnikъminте, nȣmaĭ; — in seiner Art, ȣnikȣ ꙟn фелȣл съȣ.

Einzingeln, v., ꙟnчinгȣ.

Einzischeln, v., шоптескȣ ла ȣреке.

Einzollig, a. шi ad., ȣniполiкарiкȣ, de ȣn децетȣ.

Einzuckern, v., ꙟnzъхърескȣ.

Einzug, m., ꙟmmерсȣ, inтратъ; — des Siegers, трiȣmфȣ, овъцiȣne.

Einzwängen, v., ꙟnклештеzȣ (ꙟnкрештеzȣ) кȣ сфорцъ, факȣ съ inтре констрinгъndȣ.

Einzwingen, v., констрinгȣ съ ĭеа ꙟn сine.

Eirund, a ші ad., овалъ, ротъndъ ка оълъ.

Eis, n., гіацъ, церъ; zu — frieren, е церъ; es friert, ѧнгіацъ; der Fluß geht mit —, рѫъл dъче гіацъ; das — brechen, фрънгъ гіаца, deскidъ пентръ ѧнтъїаdатъ dръmъ; jemanden auf's — führen, скотъ din пепенї пе чінева, ѧї ѧнторкъ капъл; —agat, m., агатъ пеколоратъ; —bahn, f., dръmъ, трекътóре пе гіацъ; —bank, f., банкъ, стратъ, піскъ de гіацъ; —bär, m., ърсъ албъ, ърсъ поларїъ; —baum, —brecher, —bock, m., гіацъфрънгъторїъ (търашї, парї пъшї ла о dістанцъ óрекаре dрептъ стълпії подърілор ка съ фрънгъ гіаца); —berg, m., гіецарїъ, тъпте de гіацъ (ѧн Елвеціа); —bruch, m., рънтъръ de гіацъ.

Eisen, v., рътпъ гіацъ; desгіецъ, къръцїъ de гіацъ.

Eisen, n., феръ; gegossene —, феръ търпатъ; gediegene —, феръ патівъ; alte —, феръ векіъ; Noth bricht —, печесітатеа пъ кънóште лецеа, певоіа фрънце феръл; man muß das — schmieden, wenn es warm ist, бате феръл пънъ е калdъ; er hat ein Herz von —, аре о inimъ de феръ, е кръdъ, пекомпътімітоpїъ; mit — beschlagen, ферекъ; jemanden in — legen, пънъ ѧн фéре пе чінева; —ader, f., вънъ de феръ; —arbeit, f., лъкръ de феръ, феръріъ; —arbeiter, m., лъкръторїъ ла феръ, ферарїъ; —artig, a. ші ad., феръціносъ, ка феръл; —bahn, f., dръmъ ферекатъ; —baum, m., арборе афрікапъ, ал къръїа лемпъ е таре ка феръл, сіdероссілоп (Lineus); —bergwerk, n., minъ de феръ; —beschlag, m., ферекътъръ; —blausäure, f., ачidъ ферочініакъ; —blech, n., таблъ, плакъ de феръ; verzinnte —blech, фералбъ; —blüthe, f., флóре марціаре, спечіе de сталатітъ; —bohrer, m., брівоїъ de ѧнгъърітъ феръ; —draht, m., фіръ de феръ, телъ; —druse, m., minъ de феръ крісталісатъ; —erde, f., терѫтъ феръціносъ; —erz, n., minералъ de феръ, баіъ de феръ; —extrakt, m., естратъ de феръ; —fabrik, f., фабрікъ de феръ; —farbe, f., колóре de феръ, фаца ферълъї; —farbig, a. ші ad., ѧн фаца ферълъї; —feilicht, n., пілітъръ de феръ, пълбере de феръ din пілітъръ; —fest, a. ші ad., таре, вѫртосъ ка ферълъ; статорпікъ; —fleck, m., патъ de феръ, de ръцінъ de феръ; —fresser, m., фрънцеферъ, фапфаронъ, бравъ фалсъ, лъъdъросъ; —funke, m., скінтеїъ; —gang, m., вънъ de феръ; —gehalt, m., пърціле ферóсе але ънъї корпъ; —geräth, n., ънелте de феръ; феръріtъ; —gießer, m., торпъторїъ de феръ; —gießerei, f., торпъріъ de феръ; —glimmer, m., міка феръцінóсъ; —grau, a. ші ad., съръ de феръ; —haltig, a. ші ad., феросъ, къ феръ, ѧнгрекатъ къ феръ; —hammer, m., чокапъ таре; фабрікъ de фъкътъ феръ; —handel, m., пегоцїъ къ феръ; —hart, a. ші ad., таре, вѫртосъ, феріъ; —holz, n., сіdероссілоп; —hütchen, n., акопітъ (Lineus) плаптъ; —hütte, f., фъъръріъ; (къшпіцъ) феръріъ; —kalk, m., феръ калчінатъ, ръцінъ de феръ; —kasten, m., ладъ de феръ; ладъ къ феръріі; —kies, m., піретъ de феръ; —kitt, m., пъсолапъ, чіmentъ de феръ, че се фаче din пътъптъ вълкапікъ рошіатекъ аmестекатъ къ варъ; —kram, m., пегоціъ къ феръріі търънте; —kraut, n., вервънъ; —kuchen, m., пръжітъре; калde (ѧн Бъкърештї); —los, a. ші ad., deфератъ; —loth, n., mестекътъръ de феръ, de ліпітъ феръ; —mine, f., minъ de феръ; —niederschlag, m., пречіпітатъ de феръ; —ocher, m., окръ de феръ; —ofen, m., къпторїъ de феръ; фъъръріъ; —orid, n., occidъ de феръ; —platte, f., плакъ de феръ;

—probe, f., черкаре (а вней mine) de аре феръ; провъ de феръ дифокатъ (ла пържолі); —roſt, m., рждінъ de феръ; —ſalz, n., сare марціаре, вітріолъ de марте; —ſäure, f., ачідъ de феръ; —ſicht, f., стратъ de феръ дін тоніръ; —ſchimmel, m., калъ албъферіъ; —ſchlacke, f., скоріъ de феръ; —ſchmied, m., ферарію; —ſchrot, търъпцішъ de феръ; —ſchüſſig, a. ші ad., в. —haltig; —ſchwärze, f., негре́лъ фъкътъ din о компъсъціune de феръ ші din оцетъ; —ſtab, m., drъгъ de феръ; —ſpäne, m. pl., пілітъръ de феръ; —ſtein, m., —ſtufe, f., пе́тръ, mineралъ, въпъ de феръ; —vitriol, n., вітріолъ марціаръ; —waare, f., марфъ de феръ, феръріъ; —waſſer, n., апъ марціаръ, къ феръ; —weinſtein, m., тартаръ марціаръ; —werk, n., феръріть; —wurz, f., чептаъръ рміосъ; —zeug, n., инструмънтъ de феръ; феръріъ.

Eiſern, a. ші ad., de феръ; тare, въртосъ, це́пънъ; necimţitoріъ; —e Zeiten, тімпі грей; —e Zeitalter, секолъ de феръ; —er Brief, opdinъ дънърzieторіъ; —e Capitalien, капіталіі вечініче.

Eis-fahrt, f., съніетъръ пе гіацъ; терсъ de слоі; тоніре de нїаоъ; —gang, m., терсъ, порніре de слоі; —gebirge, n., мъпці de гіацъ, гіъцарі; —grau, a. ші ad., кърънтъ, de тотъ албъ; —grube, f., —keller, m., гіъцъріъ; —ig, a. ші ad., de гіацъ, гіъціосъ, гіъцаріъ; —kalt, a. ші ad., рече, ка гіаца; —kluft, f., крепътъръ de лемне de церъ; —kraut, n., гіъцаръ (плантъ); —kruſte, f., ко́жъ de гіацъ; —luft, f., аеръ рече ка гіаца; —meer, n., маре гіаціаръ; —pfeiler, m., в. Eisbock; —punkt, m., пънтъл конгіеціънеі (пе скара термометрълуі); —pflug, m., машінъ de рънтъ гіацъ (асемене аратрълуі); —rinde, в. Eiskruſte; —ſcholle, f., гіецоіъ, слоіъ; —ſchuh, m., скарпі de датъ пе гіацъ; —ſpitze, f., —ſporn, m., колцъ, кліъ de гіацъ (ла потко́ве); —vogel, m., алчіонъ (пасере); —zacken, —zapfen, m., стреіъ, църцъре de гіацъ; —zohne, f., zonъ гіаціаръ.

Eitel, a. ші ad., дешертъ, мъndръ, зъврелъ; трекъторіъ; секъ, къратъ нъmaі . .; — Stolz, мъndріъ дешертъ; — Brot eſſen, мънънкъ пъне се́къ; еа іст — Gift, е къратъ нъmaі веніnъ; —keit. f., дешертъціune; мъndріъ, зъврътате, —keit der Welt, дешертъціunea лъмеі.

Eiter, m., пъроіъ, конътъръ; —artig, a. ші ad., пъроіосъ, ка пъроіеле; —beule, f., вълъ пъроіосъ; —blatter, f., пъштеоъ пъроіосъ; —fluß, m., сънпъръціune, скърсъръ de пъроіе, конътъръ; —ig, a. ші ad., пъроіосъ; —n, v., се пъроіеште, кóче, сънпърéзъ; —neſſel, f., ърzікъ тікъ; —ſtock, m., ціцінъ, ръдъчінъ de вълоіъ; —ung, f., сънпъръціune.

Eiweiß, n., албушъ de оъ.

Ekel, m., десгъстъ, гре́цъ; сътърare; пеплъчере; — erregen, къшънъ десгъстъ; —, a. ші ad., десгъстъпте, десгъстъторіъ, грецосъ; делікатъ; er іст ſehr — im Eſſen, е фóрте делікатъ ла мънкаре; das іст eine ekle Sache, аста е о кавсъ спінósъ; —haft, a. ші ad., десгъстъпте; —haftigkeit, f., десгъстъціune; делікътецъ; —ig, a. ші ad., десгъстъторіъ; —n, v., мъ десгъстъ, мі е гре́цъ; mir ekelt davor, мъ десгъстъ; —name, m., нъmire батжокорósъ, полекръ.

Eklektik, f., Eklektismus, m., еклектікъ, еклектісмъ; штііпцъ кóле́съ; —er, m., еклектікъ, філософъ каре фъръ а пріimі о сістемъ óрекаре аллеце din тóте че і се пare лъі.

Eklektiſch, a. ші ad., еклектікъ.

Eklipſe, f., еклінсъ, лінсъ de лъmінъ, дънъпечіme; — der Sonne, — des Mondes, дънъпечіme de сóре, de лъпъ.

Ekliptik, f., екліптікъ, калеа сóрелȣї.
Ekliptisch, a. ші ad., екліптікȣ̆.
Ekloge, f., еклогъ.
Ekstase, f., естасъ; in — gerathen, тъ естасіезȣ̆.
Elaborat, m., елаборатȣ̆.
Elasticität, f., еластічітате.
Elastisch, a. ші ad., еластікȣ̆.
Elbkatze, f., в. Iltiß.
Elbogen, m., котȣ̆ (ал тъпеї); sich auf den — lehnen, тъ разъмȣ̆ пе коте.
Eldorado, n., Елдорадо, цéръ ȣnde кȣрце лапте ші тїере, цéръ ȣnde крескȣ̆ плъчіптеле пе гардȣрї.
Elektor, m., електорїȣ; —at, n., електоратȣ̆ (прінчіпатȣ̆).
Elegant, a. ші ad., елегантȣ̆.
Eleganz, f., елеганцъ.
Elegi-e, f., елеціъ; —sch, a. ші ad., елеціакȣ̆.
Electr-icität, f., електрічітате; —icitätsmesser, m., електрометрȣ; —icitätsträger, m., електрофорȣ̆; —isch, a. ші ad., електрікȣ̆; —isiren, v., електрісезȣ̆; —isirmaschine, f., машінъ електрікъ.
Elektrophor, в. Electricitätsträger.
Element, n., елементȣ̆, стіхіъ; сȣбстанцъ; прінчіпіȣ̆; ꙟнчепȣтȣ̆; —arisch, a. ші ad. елементарїȣ, ꙟнчепъторїȣ.
Elementar, a. ші ad., елементарїȣ; —buch, n., карте елементаръ; —klasse, f., класъ ꙟнчепътóре; —kenntnisse, кȣноштінце елементаре; —lehrer, m., ꙟнвъцъторїȣ de ꙟнчепȣтȣрї; —unterricht, m., ꙟнвъцътȣръ елементаръ.
Elend, n., місеріъ, місеръчіъ; тікълошіъ; есілȣ̆, сȣргїȣнȣ̆; —, a. ші ad., місераверȣ̆, місеръчосȣ̆; мішелȣ̆; неферічосȣ̆; біетосȣ̆; тікълосȣ̆; петребнікȣ̆; пръпъдітȣ̆; свънтȣратȣ̆; ръȣ̆; ein —er Mensch, ȣнȣ̆ омȣ̆ ръȣ̆; du —es Geschöpf, мішелȣ̆ че ештї; —iglich, ad., мішелеште, тікълошеште.
Elen-thier, n., червȣ алчеȣ̆; —shaut, f., пеле de алчеȣ̆; —sklaue, f., ȣнгіе de алчеȣ̆.
Elephant, m., елефантȣ̆; aus einer Mücke einen Elephanten machen, факȣ̆ din цѫнцарїȣ артъсарїȣ.
Elephanten-aussatz, m., елефантіъсіъ, ȣн фелȣ̆ de лепръ; —führer, m., кондȣнторїȣ de елефантȣ̆; —geschrei, n., свіерътȣ̆ de елефантȣ̆; —laus, f., пъдȣке de елефантȣ̆; (вот.) анакардȣ̆; —lausbaum, m., анакардарȣ̆ (арборе); —orden, m., ордінȣл de елефантȣ̆ (ꙟн Данемарка); —papier, n., хъртіъ елефантȣ̆, (фелȣ̆ de хъртіъ францозéскъ кȣ ачестȣ̆ семнȣ̆); —rüssel, m., провосчідȣ̆; —zahn, m., дінте de елефантȣ̆, філдішїȣ; versteinter —zahn, одонтолітȣ̆.
Eleve, n., елевȣ̆, дісчіплȣ.
Elf, n. c., ȣнспрезече.
Elfe, f. ші ad., сілфідъ, (Елеле).
Elfeck, n., endекаедрȣ, endекагонȣ̆, кȣ ȣнспрезече колцȣрї.
Elfenbein, n., осȣ̆ de елефантȣ̆, de філдішїȣ̆; —arbeiter, m., стрȣгарїȣ ꙟн осȣ̆ елефантінȣ̆; —ern, a., de елефантȣ̆, елефантінȣ̆; —schwarz, n., негрȣ аваносȣ̆, пȣлвере de осȣ̆ елефантінȣ̆.
Elf-er, m., ȣнспрезечерȣ̆; —erlei, a. ші ad., de ȣнспрезече фелȣрї; —fach, a. ші ad., ꙟнȣнспрезечітȣ̆; —te, n. o., ал ȣнспрезечелеа.
Elision, f., елісіȣне.
Elite, f., елітъ, фрȣнтеа, партеа чеа маї бȣнъ.
Elixir, n., елісірȣ̆ бъȣтȣръ медікаре; чінчїесінцъ.
Elle, f., котȣ̆ (de мъсȣратȣ̆); —nbogen, m., котȣ̆ (ал тъпеї); —nbreit, a., латȣ̆ de ȣнȣ̆ котȣ̆; —nhoch, a., палтȣ̆ de ȣнȣ̆ котȣ̆; —nlang, a., лȣнгȣ̆ de ȣнȣ̆ котȣ̆; —waare, f., марфъ кȣ котȣл; —nweise, ad., кȣ котȣл.
Eller, в. Erle.
Ellipse, f., елліпсъ, (ꙟн реторікъ ші математ).
Elliptisch, a. ші ad., елліптікȣ̆.
Eloge, (zi: елоц), f., елоціȣ̆, zічере de лаȣдъ, панецерікъ.
Eloquent, a. ші ad., елокȣентȣ̆, ꙟнzъстратȣ̆ кȣ дарȣл ворбіреї.
Eloquenz, f., елокȣенцъ.

Elritze, f., іакȣлȣ; чіпрінȣ фоссінȣ (Лінеȣ).
Els, Else, f., алоzъ, в. Alose.
Elsebeerbaum, m., пъdȣчелȣ.
Elster, f., цéркъ, коцофанъ.
Eltern, pl., пърінцї, тамъ, татъ; —los, a. ші ad., фъръ пърінцї, орфанȣ, орфелінȣ, сърманȣ; —losigkeit, f., орфелінаціȣ, орфанъціъ.
Elterlich, a. ші ad., пърінцескȣ, патрімоніарȣ.
Elysäisch, a., елісеікȣ; —e Felder, кътпї елісеічї.
Elysium, n., Елісеȣ.
Email, n., сталтȣ; —arbeit, f., стълтътȣръ; —arbeiter, m., стълтъторїȣ, стълтістȣ; —liren, v., сталтеzȣ.
Emanci-pation, f., еманчіпъціȣне, скъпаре din склавіъ, de сȣптȣ пȣтереа пърінцéскъ; —piren, v., еманчіпȣ.
Emball-age, f., ѧтбълаціȣ; —iren, v., ѧтвълеzȣ.
Embargo, n., ѧтбарго, опріре de a еші din портȣ фъръ воіъ.
Emblem, (zi: атблем), n., ътблемъ; сімболȣ; семнȣ; —atisch, a., ътблематікȣ.
Embonpoint, (zi: анбопноен), плінітате de трȣпȣ.
Embryo, m., ътбріонȣ, фътȣ, фрȣптȣл пънтечелȣї.
Emendiren, v., emendezȣ, ѧndрептȣ.
Emeritus, m., emeritirt, емерітатȣ, ессервітȣ.
Emeute, (zi: емеот), f., ресколъ, револтъ.
Emigrant, m., емігранте.
Emigration, f., емігръціȣне.
Emir, m., емірȣ, тітлȣ de demnітате пентрȣ чеї че се трагȣ din семінца лȣї Маомедȣ.
Emissär, m., емісcарїȣ, стрімісȣ.
Emittiren, v., смітȣ, факȣ а чіркȣла (ком.)
Emmerling, m., пресȣръ (пасере).
Emolument, n., фолосȣ, венітȣ лътȣрарȣ.
Empfahen, в. Empfangen.
Empfang, m., прімірe; речепціȣне; ѧнтімпінȣ; in — nehmen, іаȣ ѧн прімірe; den — bescheinigen, кіȣтеzȣ, даȣ адеверінцъ de прімірe; —en, v., прімескȣ, речепȣ; ѧнтімпінȣ.
Empfäng-er, m., прімітоpїȣ; —lich, a. ші ad., сȣсчептіверȣ; прімітоpїȣ; —lichkeit, f., прімірe; сȣсчептіверітате; —niß, f., кончепціȣне, прімірe ѧн пънтече.
Empfangschein, m., речепісъ; кȣітанцъ; адеверінцъ de прімірe.
Empfehl, m., в. Empfehlung.
Empfehlen, v., рекомъndȣ; ѧмї іаȣ zіоа бȣнъ; —swerth, a., рекомъndаверȣ, demnȣ de рекомъndатȣ.
Empfehlung, f., рекомъndъціȣне; meine — zu Hause, комплімeнте акасъ; —skarte, f., картъ de рекомъndъціȣне; —sschreiben, n., епістолъ de рекомъndъціȣне, de ѧнтрȣdȣчере.
Empfindbar, a., сімціверȣ; —keit, f., сімціверітате.
Empfindelei, f., префъкътȣръ de сімціре, сімціре аффептатъ, рідіколъ; тінерецъ сторфъітъ.
Empfindeln, v., префакȣ сімціре, мъ сторфъіескȣ.
Empfind-en, v., сімцȣ; —lich, a. ші ad., сімціторїȣ, сімціверȣ; —lichkeit, f., сімціверітате; —sam, a., сімціȣ; —samkeit, f., сімціціȣне; —ung, f., сімцімънтȣ; —ungskraft, f., пȣтере сімцітівъ; —ungslaut, m., інтеріепціȣне; —ungslos, a. ші ad., несімціторїȣ, несімціверȣ; —ungslosigkeit, f., несімціверітате; —ungsvermögen, n., факȣлтате сімцітівъ; —ungsvoll, a. ші ad., плінȣ de сімціре, фòрте сімціторїȣ; —ungswerk, —ungszeug, n., сімцȣ, органȣл сімціціȣнеї.
Emphase, f., ътфасъ, пȣтере ѧн zіціȣне.
Emphatisch, a. ші ad., ътфатікȣ, помпосȣ ѧн ворбъ.
Empiri-e, f., емпіріъ, есперіінцъ, штіінцъ прін черкаре; —ker, m., емпірікȣ (medікȣ din черкаре); —sch, a. ші ad., емпірікȣ; —s-

mus, m., emпiрiстȣ, mediчinъ че се ѧнтemeiézъ nȣmaĭ пе еспе-рiinцъ.

Empor, ad., ѧn сȣсȣ, сȣсȣ, ѧnалцатȣ.

Empor-arbeiten, sich, v., mъ ѧnалцȣ, mъ pidiкȣ; —bleiben, v., стаȣ пе déсȣпра; —bringen, v., ѧnnалцȣ, ѧnnaintȣ (ѧn dрегъторie onòpe), факȣ флòре; —halten, v., сȣсцinȣ; —heben, v., pidiкȣ ѧn сȣсȣ; —helfen, v., ажжȣтȣ съ се скóле; —kommen, v., mъ сȣĭȣ, mъ ѧnnалцȣ, ѧnnaintȣ; —ragen, v., саĭȣ, плȣтескȣ пе déсȣпра; —schauen, v., каȣтȣ ѧn сȣсȣ, pidiкȣ окiĭ кътре черȣ; —schweben, v., m'авънтȣ; —schwimmen, v., асȣпръnотȣ, плȣтескȣ пе déсȣпра; sich —schwingen, m'авънтȣ, iaȣ сборȣ; —sehen, в. —schauen; —stehen, v., mъ сȣсцinȣ, mъ pidiкȣ; —steigen, v., mъ сȣĭȣ; —streben, v., пъzȣескȣ ла maĭ ѧnnалте; den Kopf —strecken, v., pidiкȣ капȣл ѧn сȣсȣ; —wachsen, v., крескȣ ѧn сȣсȣ.

Empören, v., ресколȣ, ребелȣ, револтȣ, ресвръtескȣ; аmmȣцĭȣ; sich —, mъ ресколȣ, mъ ребелȣ, mъ револтȣ.

Empörer, m., ресколiторĭȣ, ребелȣ, ребелъторĭȣ, револтанте, ресвръtiторĭȣ, тȣрбȣръторĭȣ.

Empörerisch, a. ші ad., в. Aufrührerisch.

Emporium, n., emпорiȣ, пiацъ de комерцiȣ; maraziъ de марфъ.

Emporkirche, f., странъ; амвонȣ, подiшорȣ.

Emporkömmling, m., первенiтȣ, омȣ ноȣ.

Empörung, f., рескòлъ, револтъ, ребелiȣне, iнсȣрепцiȣне, революцiȣне; —sgeist, m., спiрiтȣ de революцiȣне; революцiонарĭȣ.

Empyreumatisch, a. ші ad., emпiреȣматiкȣ.

Emsig, a. ші ad., аптiвȣ, лȣкръторĭȣ, сiргȣiторĭȣ, diлiцinте; —keit, f., аптiвiтате, сiргȣinцъ, diлiцinцъ.

Enclave, f., локȣ ѧnкiсȣ de алтȣ локȣ.

Encouragiren, (zi: анкȣраџiрen), v., ѧnкȣръцezȣ.

Encyclica, f., енчiклiкъ, черкȣларĭȣ папалȣ.

Encyklopädi-e, f.. енчiклопеdiъ, тесаȣрȣ de штiinцъ, колеццiȣне de кȣноштiнце; —sch, a. ші ad., енчiклопеdiкȣ; —st, m., енчiклопеdiстȣ.

End-absicht, f., кȣцетȣ фiнарȣ, цiнтъ ȣлтiмъ; —bescheid, m., в. —urtheil; —buchstabe, m., лiтеръ фiнаръ.

Endchen, n., къпътъĭȣ; пъртiчiкъ; ремъшiцъ.

Ende, n., фiне (сфършiтȣ), капетȣ, марџiне, терminȣ, стръmiтате; mòрте; рамȣръ (червȣ); Hirsch von zehn —n, червȣ кȣ zече рамȣрĭ; — der Stadt, марџiнеа четъцiĭ; am —, ѧn фiне; das — der Straße, капȣл стратеĭ; zu dem —, спре ачéстъ фiне; zu welchem —? de че? an allen —n, претȣтindenea; von allen —, din тòте пърцiле; am — der Welt, ла фiнеа лȣмеĭ; es nimmt kein —, nȣmaĭ аре капетȣ; — gut, Alles gut, фiнеа ѧnкоронézъ лȣкрȣл; фiнеа аллеџе; zioa съ ziчĭ къ а фостȣ бȣнъ dȣпъ аппȣсȣ; etwas beim rechten — ergreifen, штiȣ de ȣnde съ аппȣкȣ трéва; es geht mit ihm zu —, траџе de мóрте; zu — gehen, ein — nehmen, zu — bringen, фiнezȣ; einer Sache ein — machen, пȣнȣ фiне ла о каȣсъ.

Endemisch, a. ші ad., endemiкȣ, пропрiȣ ȣнеĭ церĭ (med.)

Enden, endigen, v., фiнezȣ, сфършескȣ, терminȣ, гътескȣ, iспръвескȣ, пȣнȣ фiне ла..; sein Leben —, ѧmĭ фiнezȣ ziлеле, морĭȣ; sich —, се фiнézъ, се терminъ; sich auf eine lange Silbe —, се фiнézъ ѧn сiлабъ лȣнгъ; sich an etwas —, есе ѧn чева.

Endes-gefertigte, —unterzeichnete, m., сȣбскрiсȣ, сȣбѧnсemnатȣ.

Endigung, Endung, f., фiне, терminъцiȣне; ешiтȣ; ѧnкiсiȣне.

Endivie, f., чікóре, пъпъdiъ; —n-salat, m., салатъ de чікóре.
Endlich, a., фінарȣ̆; —, ad., ꙟn фіне, ꙟn челе de пе ȣрмъ; —keit, f., фіналітате, мърцінime.
End-los, a. ші ad., нефінітȣ̆, фъръ фіне, немърцінітȣ̆; —losigkeit, f., нефінітате, немърцініре; —punkt, m., пȣнтȣ̆ фінарȣ̆, фіне, терminȣ̆; —reime, m., рімъ фінаръ; —schaft, f., фінітȣ̆, ешітȣ̆, конкісіȣне; —schluß, m., ꙟнкеїере фінаръ; —silbe, f., сілабъ фінаръ; —spruch, m., сентінцъ фінаръ; —ursache, f., каȣсъ фінаръ; —urtheil, n., жȣdікатъ din ȣрмъ, сентінцъ de-фінітівъ; —wort, n., ворбъ фінаръ; —zeile, f., лініъ фінаръ; —zweck, m., цінтъ, скопȣ̆ фінарȣ̆.
Energi-e, f., енерцiъ; —sch, a. ші ad., енерцікȣ̆.
Enflamiren, v., ънфлаmezȣ̆, ꙟnапрindȣ̆, ꙟnвъпъіezȣ̆.
Engagement, (zi: ангаж'man), n., ънгацемънтȣ̆, облегъціȣне; інвітъціȣне; пріміре ꙟn сервіціȣ̆.
Engagiren, (zi: ангажірен), v., ънгацezȣ̆, облегȣ̆, токмескȣ̆ ꙟn сервіціȣ̆; ꙟnвітȣ̆ (ла danцȣ̆); sich —, мъ ънгацezȣ̆.
Engbrüstig, a. ші ad., астатікȣ̆, греȣ̆ ресȣфлъторїȣ; ꙟmбȣлzітȣ̆; —keit, f., стрімтецъ de пептȣ̆; астъ; греȣтате de ресȣфлатȣ̆; ꙟmбȣлzъмънтȣ̆.
Enge, f., стрімтецъ, стрімтȣръ; ънгȣстіъ, ънгȣстіme; пасаdъ ънгȣстъ, стрімтóре; etwas in die — ziehen, ънгȣстezȣ̆; in die — treiben, багȣ̆ ꙟn корнȣ̆ de капръ, стрімторezȣ̆; —, a., стрімтȣ̆, ънгȣстȣ̆, стрінсȣ̆; сȣгрȣматȣ̆; — Kleid, вестмънтȣ̆ стрімтȣ̆; — Kamm, пептене мърȣнтȣ̆; — Paß, пасаdъ ънгȣстъ; im —n Sinne, ꙟn сенсȣ̆ стрінсȣ̆; die Schuhe sind mir zu —, скарпії ꙟmї сънтȣ̆ прé стрімцї; —r machen, стрімтezȣ̆; —r werden, се стрімтézъ.
Engel, m., ꙟnцерȣ̆; тръmісȣ̆, вестіторїȣл лȣї Dzeȣ̆; mein —, dрагȣл меȣ̆, ꙟnцерȣл меȣ̆; —brot, n., пъне ꙟnцерéскъ; —chen, n., ꙟnцерашїȣ; —chor, m., хорȣ̆ ꙟnцерескȣ̆; —lein, n., в. —chen; —fisch, m., скалȣ̆, скатінъ (пеште); —sgestalt, f., фігȣръ de ꙟnцерȣ̆; —gleich, a. ші ad., ꙟnцерескȣ̆, ꙟnцерікȣ̆; —rein, a. ші ad., кȣратȣ̆ ка ȣнȣ̆ ꙟnцерȣ̆, невіноватȣ̆; —schön, a. ші ad., фрȣмосȣ̆ ка ȣнȣ̆ ꙟnцерȣ̆; —sgeduld, f., ръбdаре ꙟnцерéскъ; —sgesicht, n., фацъ ꙟnцерéскъ, фацъ de ꙟnцерȣ̆; —gruß, m., салȣтъціȣне ꙟnцерéскъ, бȣнъвестіре (кътре Маріа); —sgüte, f., бȣнътате ꙟnцерікъ; —skopf, m., капȣ̆ de ꙟnцерȣ̆; —sstimme, f., гласȣ̆, версȣ̆ ꙟnцерікȣ̆; —süß, n., поліпоdіȣ̆; dȣлче ка ȣнȣ̆ ꙟnцерȣ̆; —wurz, n., анцелікъ (плънтъ).
Engerling, m., ларвъ, пъпȣшъ de інсектъ.
Enghalsig, a. ші ad., стрімтȣ̆; —e Flasche, f., флашъ кȣ гътȣл стрімтȣ̆.
Engherzig, a. ші ad., мікȣ̆ ла інімъ; неценеросȣ̆, некомпътімітоpїȣ, кȣмплітȣ̆; —keit, f., мічіme de інімъ; неценеросітате, кȣмпліціъ.
Engl-ändern, v., скоdezȣ̆, таїȣ коdа (ла ȣнȣ̆ калȣ̆); —isirtes Pferd, калȣ̆ скоdатȣ̆.
Englisch, a. ші ad., ънцерікȣ̆; англіканȣ̆, англеzескȣ̆, врітанікȣ̆; —e Krankheit, рахітіс; —e Kirche, бісерікъ англіканъ; —e Sprach-eigenheit, f., англічістȣ̆.
Engmaschig, a. ші ad., кȣ окїȣрї ънгȣсте (чїорапȣл, кълцȣнȣл).
Engpaß, m., пасаdъ ънгȣстъ, стрімторе.
Enkaustik, f., ънкаȣстікъ; zȣгръвіъ кȣ колорї аmестекате кȣ чéръ ꙟnкълzітъ; ȣнȣ̆ фелȣ̆ de мігмъ компȣсъ din чéръ ші терпентінȣ̆ пентрȣ лȣстрȣітȣ̆.
Enke, m., анкȣлȣ̆ (погънічїȣ), бъїатȣ̆ ажȣторїȣ ла аргатȣл de аратȣ̆.
Enkel, m., непотȣ̆; —in, f., непòтъ; —kind, n., копілȣ̆ de непотȣ̆, стръпепотȣ̆; —tochter, f., стръпепóтъ.
Enorm, a., енорmȣ̆, смъсȣратȣ̆, престе мъсȣръ; —ität, f., енорmітате.

Ent, part. ned., че лисе́мнъ: decфачере, decпърцире, depъртаре, лпчетаре, лiпсъ, скiмбаре, кипindere, коръспиndere; се пòте традвче маi лп скиртъ кв de, dec, пре.

Entadeln, v., decповiлезъ, decпоiв, лiпсескъ de повiлiтате; пътезъ повiлiтатеа, deconopezъ.

Entamten, v., кацезъ, лiпсескъ din depегъторiъ.

Entarten, v. n., мъ корческъ, мъ deccoiескъ, depeперъ, мъ стрiкъ.

Entäften, v., decръмвреск, детрвпкiезъ рамii, decпiкъ.

Entäußern, ſich, v. r., мъ лiпсескъ, мъ спропрiезъ, мъ прiвезъ; мъ decвъръ, мъ пъръсескъ (de чева); ſich eines Amtes —, мъ лапъдъ de o depегъторiъ.

Entäußerung, f., лiпсipe de квпъвоiъ, спропрiецiвне, прiвъцiвне.

Entbehren, v. n., лмi лiпсеште (чева), мъ почъ лiпсi, нв'мi пасъ (de чева); iч kann es nicht —, нв мъ почъ лiпсi (de чева).

Entbehrlich, a. ші ad., че пòте лiпсi, че е de прiсосъ; —keit, f., лкрв de прiсосъ, петребвiнцъ.

Entbehrung, f., лiпсъ, прiвъцiвне.

Entbieten, v., кiемъ, чiтезъ; лнквпоштiнцезъ; ſeinen Gruß —, мъ лнкiнъ кв съпътате, салвтъ.

Entbietung, f., лнквпоштiнцаре, кiемаре; тръмiтере de комплетъптъ.

Entbinden, v. n., деслегъ, decфакъ, скапъ, еліверъ; мъ вшорезъ; паскъ; ſie iſt von einem Knaben entbunden worden, дънса пъскв внъ првнкъ; des Eides —, деслегъ de жврътъптъ; aller Sorgen entbunden ſein, съптъ скъпатъ, сквтiтъ de орi че гriжъ.

Entbindung, f., деслегътъптъ, вшорътъптъ, вшораре; пащере; скъпаре; —ſanſtalt, f., спiталъ de пъскътòре, ашезътъптъ, касъ, локалъ вnde паскъ фетеiле лнгрекате; —ſarzt, m., мошiторiв, матосъ, докторъ de мошiтъ (ла пащере); —ſkunſt, f., мошеriъ, штiинца мошiтвлвi.

Entblättern, v., decфрвнзескъ, стрвжескъ, decфоiезъ.

Entblöden, ſich, v., лndръспескъ, decвракъ рвшinea, нв мъ сфiлескъ.

Entblößen, v., deскоперiв; decголескъ; лiпсескъ; дешертъ; mit entblößtem Haupte, кв капвл deскоперiтъ; aller Hilfe entblößt, лiпсiтъ de тот ажвторiвл.

Entblößung, f., deскоперетъптъ; голътате; лiпсъ, прiвъцiвне.

Entblühen, v. n., decфлорескъ.

Entbrechen, ſich, v., (кв цепiтивъ); мъ контенескъ, мъ реццинъ; мъ лпфрънъ; мъ ствлгъ, мъ рвпъ.

Entbrennen, v., мъ лпфлакъръ, мъ лпвъпъiезъ, мъ апrindъ, iaв фокъ.

Entbürden, v., мъ deскаркъ, мъ вшорезъ, мъ deccарчinъ.

Entbürgern, v., decчетъценескъ, лiпсескъ de дрептвл вnвl четъцénъ.

Entdecken, v., дескоперiв, decвълiв; афлв; зъреск; einen Dieb —, афлв пе вnъ фвръ; einem ſein Herz —, дескоперiв квiва секретвл inimei.

Entdecker, m., дескоперiторiв.

Entdeckung, f., дескоперiре, дескоперетъптъ, афларе, инвенцiвне.

Ente, f., рацъ.

Entehren, v., deconopezъ, deфъimezъ, инфamezъ (печiнстескъ); пъпгъреск, дефлорезъ, decвергврезъ, стрiкъ фечориа (вnеi вергре); ſich —, перdъ онòреа, мъ deconopezъ.

Entehrer, m., пъпгъриторъ, стрiкъторъ de фечориъ.

Entehrung, f., deconòре, инфamiъ; деградаре; пъпгърitвръ, дефлорацiвне.

Enteilen, v., фвгъ ръпede, ръсфвгъ; dicпаръ.

Enteranker, m., (лп marinъ), анкiръ de абордатъ.

Enterben, v., decepezескъ, decтоштепескъ, лiпсескъ de кліpонотiъ (пе вnъ фiiв).

Enterbung, f., decepezipe, decтоштепiре.

Enterhaken, m., капче, гръпiнъ, ар-

пѫнъ (кърлігѫ), ѫнгіцъ de арѫнкатѫ ші прінсѫ коръбії.
Enterich, m., ръцоїѫ.
Entern, v., ѧнкънчезѫ, ѫнгіцезѫ, прindѫ ші трагѫ корабіа dѫштанѫлѫї.
Entfahren, v., скапѫ, сфѫгѫ; es entfuhr mir ein Wort, ѧмї скъпъ ѫнѫ кѫвънтѫ.
Entfallen, v. n., ѧмї кade, ѧмї сфѫце, ѧмї скапъ (din мънї); es ist mir —, нѫ'мї віне аminте, амѫ ѫїтатѫ.
Entfalten, v., десфъшѫрѫ, десволтѫ; decdoїескѫ, деспътѫрѫ, дескрецескѫ, десвълїѫ, десѫрzескѫ; deскidѫ (inima).
Entfaltung, f., десфъшѫръмънтѫ, десволтътѫръ, decdoітѫръ; deскоперемънтѫ.
Entfärben, v., десколорезѫ, десвъпсескѫ; sich —, скімбѫ фаца, колóреа фецеї.
Entfernen, v., департѫ, алѫнгѫ; ѧndелѫнгѫ; es wird sich auf einige Zeit —, се ва депърта, ва абсѫнта пе кътва тімпѫ; sich vom Ufer —, се департъ дела малѫ.
Entfernt, a. ші ad., депъртатѫ, дістанте; ich bin weit — es zu glauben, сънтѫ департе de а креde ачéста.
Entfernung, f., департѫ, депъртъцiѫне, дістанцъ; ѧndелѫнцime.
Entfesseln, v., дескътѫшезѫ, деслънцезѫ, дескатенезѫ, еліберѫ.
Entflammen, v., ѧнфлакърѫ, ѧнфокѫ, ѧнвъпъіезѫ; vom Zorne —, de мъніъ ѧнфлъкъратѫ, аппрінсѫ.
Entfleischen, v., дескърнезѫ.
Entfliegen, v. n., скапѫ кѫ сборѫл.
Entfliehen, v. n., скапѫ кѫ фѫга, о тѫлескѫ ла фѫгъ.
Entfließen, v., мъ департѫ кѫргъndѫ, мъ скѫргѫ.
Entfremden, v., ѧнстръінѫ; фѫрѫ.
Entführen, v., ръпескѫ, амъцескѫ ка съ фѫгъ (о фемеіъ); кondѫкѫ.
Entführer, m., ръпіторїѫ.
Entführung, f., ръпіре, ръпітѫръ.
Entgegen, pr., чере датівѫ; ѧнсéмнъ: ѧн контръ, din контръ, din партеа оппѫсъ; кътръ, спре, ѧнnainте, спре ѧнтімпінѫ; dem Strome —, ѧн контра рѫѫлѫї; einem — sein, сънтѫ контрарїѫл кѫїва; gerade —, токма din контръ, токма оппѫсѫ.
Entgegenarbeiten, v., лѫкрѫ ѧн контра алтѫїа, крѫческѫ планѫріле кѫїва.
Entgegnen, v., ръспѫndѫ (кѫїва), ѧнтімпінѫ, ѧнтълнескѫ (пе чінева).
Entgehen, v. n., скапѫ, мъ скапѫ, фѫгѫ; мъ ферескѫ (de вреѫнѫ перікѫлѫ); die Kräfte —, ѧмї скаdѫ пѫтеріле.
Entgelt, n., ръсплатъ; ohne —, фъръ платъ, гратіс.
Entgelten, v. n., іаѫ ръсплатъ, сѫферїѫ.
Entgleiten, v. n., аллѫнекѫ; фѫгѫ, скапѫ.
Entgürten, v., десчінгѫ.
Enthalten, v., кѫпрindѫ, концінѫ; sich —, мъ контенескѫ, мъ ѧнфрънѫ, мъ рецінѫ, мъ абсцінѫ; was enthält dieses Buch? че кѫпрinde картеа ачéста? sich einer Person —, мъ ферескѫ de соцієтатеа кѫтъреї персóне.
Enthaltsam, a. ші ad., контенітѫ, ѧнфрънатѫ, кѫмпътатѫ, moдератѫ.
Enthaltsamkeit, Enthaltung, f., ѧнфрънаре, контенiре, кѫмпътѫ.
Enthaupten, v., таїѫ капѫл, декѫлѫ, дескъпітезѫ.
Enthauptung, f., тъїереа капѫлѫї, декѫлътѫръ.
Entheben, v., діспенсезѫ, департѫ (dінтр'ѫнѫ постѫ); дессарчінѫ.
Entheiligen, v., дессфінцескѫ, профанезѫ, спѫркѫ, (пріхънескѫ лѫкрѫрї сфінте).
Entheiliger, m., профънъторїѫ, спѫркъторїѫ, (пріхъніторїѫ).
Entheiligung, f., профънъцiѫне, спѫркаре.
Enthüllen, v., десвълїѫ, дескоперїѫ.
Enthülsen, v., деспъстърескѫ (бобї, mazъре).
Enthusiasmus, m., ентѫсіасмѫ, ѧнсѫфлецiре; ѫimiре.

Enthusiast, m., ентѫсіастѫ, ѧнсѫфлецітѫ; ѫimітѫ.
Entjochen, v., десжѫгѫ.
Entjungfern, v., десверцінезѫ, пънгъреск̆ѫ, деѳлорезѫ, десфечореск̆ѫ.
Entkeimen, v., ѧнколцеск̆ѫ (ерба), цермѫнезѫ.
Entkerkern, v., dimітѫ (слободѫ) din прінсòре, din гросѫрі.
Entkleiden, v., десвестѫ, десвракѫ, десвестмънтѫ, десголеск̆ѫ; деспоїѫ, ліпсеск̆ѫ de вестмінте.
Entkleidung, f., десвестітѫръ, десвръкъмѫнтѫ.
Entkommen, v. n., скапѫ, фѫгѫ (дела о прінсòре); der Gefahr —, скапѫ din перікѫлѫ.
Entkräften, v., деспѫтереск̆ѫ, деспервезѫ, пердѫ пѫтеріле; den Muth —, таїѫ кораціѫлѫ, дескораціезѫ, decinimezѫ.
Entkräftung, f., деспѫтеріре, деспервъціѫне (слъбічѫне); дескѫраціѫ.
Entladen, v., дескаркѫ, ѫшорезѫ, дессарчінѫ (десповорезѫ); die Wolken — sich, пѫорії варсъ плóіа; sein Gewissen —, ѧмі ѫшорезѫ кѫцетѫл.
Entladung, f., дескъркътѫръ, дессърчінъмънтѫ.
Entlang, praep., деалѫнгѫл.
Entlarven, v., десмаск̆ѫ, десларвезѫ; дескоперіѫ, даѫ пе фацъ, даѫ de голѫ.
Entlarvung, f., деслървътѫръ, десмъскътѫръ, дескоперітѫръ.
Entlassen, v., даѫ дрѫмѫл, dimітѫ, еліверѫ, скапѫ (пе чінева), концедіезѫ; des Arrestes —, скотѫ, скапѫ din арестѫ; einen Sklaven —, даѫ ѫнѫі склавѫ лівертатеа.
Entlassung, f., dimiciѫне, концедіѫ, еліверaре, скъпаре (слобозіре).
Entlasten, v., десгреѫнезѫ, дескаркѫ.
Entlauben, v., десфрѫнzеск̆ѫ, десфоіезѫ.
Entlaufen, v. n., фѫгѫ, сфѫгѫ, скапѫ; десертезѫ.
Entlaufung, f., фѫгъ; десертаре.
Entledigen, v. a., дессарчінѫ, ліверезѫ; ѫшорезѫ; терміnѫ, ѧнчетѫ (дела ѫнѫ лѫкрѫ); ѧнdеплінеск̆ѫ; sich eines Auftrages —, ѧмплінеск̆ѫ о комісіѫне, ѧмплінеск̆ѫ чееа че mi с'а комісѫ; mein Gewissen —, ѧмі ѫшорезѫ кѫцетѫл; sich seiner Pflicht —, ѧші ѧмплінеште даторінца.
Entledigung, f., ѧndеплініре; ѫшоръмънтѫ.
Entleeren, v., дешертѫ, голеск̆ѫ.
Entleerung, f., дешертътѫръ, голітѫръ.
Entlegen, a. ші ad., депъртатѫ; —heit, f., депъртъчіѫне, депъртаре, дістанцъ.
Entlehnen, v., ѧмпрѫмѫтѫ, мъ ѧмпрѫмѫтѫ, іаѫ ѧмпрѫмѫтѫ, іаѫ пе креditѫ.
Entlehnung, f., ѧмпрѫмѫтѫ, ѧмпрѫмѫтаре, ѧмпрѫмѫтътѫръ, лѫаре пе креditѫ.
Entleiben, v., ѫчidѫ, оморѫ, іаѫ віаца.
Entleibung, f., оморѫ, ѫчidере, омѫѫчidіѫ.
Entlocken, v., скотѫ, смомеск̆ѫ, амъцеск̆ѫ; dem Auge Thränen —, сторкѫ лакръмі din окі; einem ein Geheimniß —, афлѫ секретѫл кѫіва.
Entmannen, v., кастрезѫ, сковеск̆ѫ, ліпсеск̆ѫ пе ѫнѫ бърбатѫ de пѫтереа цеперътòре, десбърбъцеск̆ѫ.
Entmannung, f., къстрътѫръ, сковітѫръ, ліпсіре de пърціле цеперътóре.
Entmarken, в. Entnerven.
Entmasten, v., десарворезѫ, дескатарцезѫ, іаѫ жосѫ катаргѫл дела корабіъ.
Entmenschen, v., десомеnеск̆ѫ, деградѫ, десфігѫрезѫ, ліпсеск̆ѫ de demnітатеа оменéскъ.
Entmuthigen, v., десварбътѫ, дескѫраціезѫ, ѧнсѫфлѫ фрікъ.
Entnehmen, v., іаѫ, скотѫ; сѫвтрагѫ; трагѫ асѫпра кѫіва (о поліцъ, einen Wechsel); der Gefahr —, скотѫ din перікѫлѫ.
Entnerven, v., деспервезѫ (слъбеск̆ѫ).
Entpaaren, v., деспърекіезѫ, дессоцеск̆ѫ.
Entquellen, v., ісвореск̆ѫ, скътѫреск̆ѫ, мъ деріѫреск̆ѫ, мъ дерівѫ.
Entrathen, v., мъ почѫ ліпсі, n'am требѫінцъ.

Enträthseln, v., гъческѫ, decчiфрezѫ, deслегѫ гъчiтѫре, enigme (шарade, франц.); лътѫрескѫ, кiарѫфакѫ.
Entreißen, v., стънческѫ, ръпескѫ, стѫлгѫ кѫ пѫтереа; der Gefahr —, скапѫ, сѫбтрагѫ dела перiкѫлѫ; dem Tode —, скапѫ din гѫра морцiї.
Entreißung, f., стънчiтѫръ. ръпiре.
Entrich, в. Enterich.
Entrichten, v., плътескѫ, daѫ, ре'mбѫрсezѫ; die Steuern —, плътескѫ dареа (бiрѫлѫ, контрiбѫцiѫnea).
Entriegeln, v., deскѫїѫ, трагѫ zъворѫл, скотѫ верiга.
Entringen, v., стънческѫ лѫптъndѫmъ, апѫкѫ.
Entrinnen, v., mъ скапѫ, mъ сѫбтрагѫ, скапѫ din перiкѫлѫ.
Entrollen, v., mъ daѫ de-a-dѫра, mъ ротескѫ.
Entrücken, v., сѫбтрагѫ dела вedере, апѫкѫ ръпеde, ръпескѫ.
Entrunzeln, v., deскрецескѫ, decгѫрzескѫ.
Entrüsten, v., mъ аццiцѫ, mъ тѫрбѫрѫ, mъ ѫптърѫтѫ спре mъniъ; mъ оцерескѫ; вinѫ ѫn mъniъ, ѫn фѫрiъ; mъ ѫmфлакърѫ de mъniъ.
Entrüstung, f., mъniъ, аццiцътѫръ, ѫптъртъчiѫne.
Entsagen, v. n., mъ ласѫ, mъ лапъdѫ (de чева), репѫнцiѫ; meinen Ansprüchen —, mъ абатѫ dела претiнсiѫniле меле; dem Christenthume —, репегѫ кредiнца крештiнéскъ; der Erbschaft —, репѫнцiѫ ерeziтъцiї, nѫ претindѫ клiроnomiъ; der Krone —, mъ лапъdѫ de корónъ; der Welt —, daѫ лѫmiї ръmасѫ-бѫnѫ.
Entsatz, m., сѫккѫрсѫ, ажѫторiѫ, скъпаре de асediъ, de ѫmпресѫраре арmатъ.
Entsäuern, v., deсакрескѫ.
Entschädigen, v., decdaѫnѫ, деспъгѫбескѫ, репарѫ daѫna.
Entschädigung, f., decdaѫnъ, decdъѫnаре, репъръцiѫnea daѫneї.
Entscheiden, v. хотъръскѫ, deтерminѫ; жѫdекѫ, deчidѫ, ресолвezѫ; факѫ пе арбiтрѫл; —de Schlacht, бътълiъ deчiсiвъ, хотърѫтóре; dieß entscheidet, ачéста deчide (хотъреште); sein Schicksal ist entschieden, decтinѫл лѫї е префiптѫ, ѫрсiта лѫї е фъкѫтъ, сóртеа лѫї е штiѫтъ; einen Streit —, deчidѫ, жѫdекѫ о каѫсъ, терminѫ о чéртъ.
Entscheidung, f., хотърѫре, deтерminъцiѫne; сентiнцъ; ресолѫцiѫne; — einer Krankheit, крiса ѫneї бóле; — eines Schiedsrichters, сентiнца ѫnѫї арбiтрѫ; —sgrund, m., темеїѫ хотърѫторiѫ, аргѫmѫнтѫ deчiсiвѫ.
Entschlafen, v. n., adорmѫ; ръпъосezѫ, морiѫ.
Entschlagen, v., mъ скапѫ, mъ deсфакѫ, mъ ретрагѫ, mъ deсбаiерѫ; sich der Geschäfte —, пъръсескѫ требiле; sich der Sorgen —, deпартѫ грiжеле; sich der Welt —, mъ ретрагѫ din лѫme.
Entschleiern, v., deсвълiѫ, deскоперiѫ, делътѫрѫ вълѫл, deсфакiолезѫ.
Entschleierung, f., deсвълiтѫръ.
Entschließen, sich, v., mъ deтерminѫ, mъ хотърескѫ, mъ deчidѫ, mъ ресолвezѫ; deскidѫ, deскѫїѫ (ѫnвекiтѫ); entschlossen sein, съnтѫ deтерminатѫ, хотърѫтѫ.
Entschließung, f., deтерminъцiѫne, deчiсiѫne.
Entschlossen, a. шi ad., deтерminатѫ; ресолѫтѫ, хотърѫтѫ; mit —er Miene, кѫ фацъ неспъїmъnтатъ, кѫрацióсъ; —heit, f., търiъ сѫфлетéскъ, бърбъцiъ, сѫфлетѫ ресолѫтѫ (ла орї шi че), ресолѫцiѫne.
Entschlummern, v. n., addорmѫ, в. Entschlafen.
Entschlüpfen, v., скапѫ, аллѫпекѫ, скапътѫ (din mъnъ); es ist ihm ein Wort entschlüpft, л'а лѫатѫ гѫра пе din nainте, iа скъпатѫ о ворбъ; aus dem Gedächtnisse —, ѫmї ece din minте, din memoрiъ.
Entschluß, m., deтерminъцiѫne, пропѫсѫ, хотърѫре, ресолѫцiѫne; verzweifelter —, пропѫсѫ deсператѫ; das ist mein letzter —, ачéста есте

хотърѫреа mea чea din ѕртъ, ачеста é пропѫсѫ meѣ deфiнiтивѣ; er hat den feſten — gefaßt, el este тare determinatѣ.

Entſchuldigen, v., decвinѫiх, deckѫлпѣ, скѫсѣ; ſein Betragen iſt nicht zu —, пѫртareа лaĭ пѫ ce пóte decвinѫi; ſich — laſſen, черѣ скѫсъ, черѣ iертъчiѫne (къ пѫ почѣ beni).

Entſchuldigung, f., decвinѫire, скѫсъ, deckѫлпъ, deckѫлпъцiѫne.

Entſchweben, v. n., сворѣ лiпѣ, лпчетѣ, тъ палцѣ лп aерѣ.

Entſchwefeln, v., къръцѣ de пѫчóс, decпѫчошezѣ.

Entſchwimmen, v., скапѣ кѣ потѫл.

Entſchwinden, v. n., diспарѣ, трекѣ iѫte.

Entſeelt, part., мортѣ, ръпъосатѣ.

Entſehen, v. n., тъ рѫшinezѣ, тъ рошeckѣ.

Entſetzbar, a. ші ad., declокаверѣ, че ce пóte da ші depърта din локѣ.

Entſetzen, v., depѫпѣ, dimitѣ, лiпceckѣ; daѣ скккѫрсѣ, лiвerezѣ de acediъ; ſich —, тъ спъĭтъптѣ, тъ лпфiорѣ; —, n., спаĭтъ, фрiкъ, teрóre.

Entſetzlich, a. ші ad., спъĭтъптъчiосѣ, лпфрiкошатѣ, кѫтплiтѣ, лпсѫфлъторѣ de teрóre.

Entſetzung, f., лiвeръцiѫne, скъпare de acediъ, скккѫрсѣ; depѫсецiѫne, dimiciѫne.

Entſiegeln, v., decciцiлѣ, decпечетezѣ.

Entſinken, v. n., кadѣ лпчетiшорѣ.

Entſinnen, ſich, v., лmĭ addѫкѣ aminte, лmĭ cѫввine, лmĭ recѫввine, лmĭ рекĭемѣ лп meтoriъ.

Entſinnlichen, v., къръцѣ, лiверѣ de cimцѫлiтate, скапѣ de пѫтereа cimцѫрiлор трѫнeштĭ.

Entſinnung, v. Erinnerung.

Entſittlichen, v., стрiкѣ пъравѫрiле вѫне, корѫтпѣ moралiтatea, demoралiцezѣ, deправezѣ.

Entſpinnen, v., ѫрzeckѣ, decфъшѫрѣ, decволтѣ; daraus entſpann ſich ein Prozeß, dintрѫ ачeea ce eckъ ѫпѣ прочесѣ.

Entſprechen, v., коръспѫндѣ, ръспѫндѣ, лпdecтѫлezѣ, аккордѣ; die Ueberſetzung entſpricht dem Original, traдѫцiѫnea коръспѫnde, este лп конформiтате кѣ oриgiнaлѫл; —d, part., коръспѫndinte, коръспѫnzetorѣ, конформѣ, кѫвiiнчiосѣ, aналогѣ (потрівітѣ).

Entſprießen, v., ръсарѣ, тъ depивѣ, тъ трагѣ, decvindѣ, лmĭ трагѣ oриgiнea.

Entſpringen, v. n, фѫгѣ, сарѣ афаръ, скапѣ, iсворъскѣ, скатърezѣ; depивѣ, рeсѫлтѣ, провiнѣ, пѫрчedѣ, decvindѣ; daraus iſt alles Unheil entſprungen, de aiчĭ пѫрчece тотѣ рѫѫл; aus dem Kloſter —, фѫгѣ din moпъстire.

Entſtalten, v. Verunſtalten.

Entſtehen, v. n., тъ пaскѣ, провiнѣ, пѫрчedѣ, тъ къшĭѫnѣ, тъ eckѣ, рeсѫлтѣ, iaѣ o фортъ óрекаре; was wird daraus —? че ce ва пaште de аколо? ка сѫѕст. n. oриgiне, пaштере, пъскътъръ, лпчепътъръ, лпчепѫтѣ, рeсѫлтатѣ.

Entſtehung, f., лпчепътъръ, прiнчепiѣ, oриgiне, depивъцiѫne.

Entſteigen, v., тъ лпалцѣ, ecѣ лп сѫсѣ, ръсарѣ (сóреле).

Entſtellen, v., скiмoсeckѣ, decфiгѫрѣ, deфopmezѣ; eine Erzählung —, скiмвѣ, алтerezѣ o пъръцiѫne (повестire).

Entſtellung, f., скiмoсiтъръ, decфiгъръцiѫne.

Entſtrömen, v., сголкъĭх, скатърezѣ, кѫргѣ кѣ прiсocинцъ (ѫпѣ iсворѣ, o въпъ тъietъ).

Entſtürzen, v., тъ лпientѣ din пълцime.

Entſündigen, v., къръцѣ, iертѣ пъкателе.

Enttäuſchen, v., decaтъцeckѣ, decпълѫческѣ, aввatѣ din oniniѫnea рътъчiтъ.

Entthronen, v., deстronezѣ, лiпceckѣ de тронѣ.

Entthronung, f., deстропare, deстропъцiѫne.

Entübrigen, v. Erübrigen.

Entvölkern, v., decпопopezѣ, спопopezѣ, дешертѣ de локѫiтopi.

Entwachsen, v., скрескȣ, devinȣ преа маре; der Schule — sein, сънт преа маре de шкóлъ, amȣ пъсатȣ anii de шкòлъ; dem Kleide —, скрескȣ, есȣ din вестмънтȣ.
Entwaffnen, v., decapmȣ.
Entwässern, v., скȣргȣ, сторкȣ апа, ȣскȣ; (ꙟn ximiъ) кончентрезȣ.
Entweder, conj., céȣ, орĭ, аȣ, верĭ, фіе ка; — oder, céȣ céȣ, орĭ орĭ, аȣ аȣ; — alles, oder nichts, орĭ тòте, орĭ nimika, орĭ Чесарȣ, орĭ nimika.
Entwehren, sich, в. Erwehren.
Entweichen, v., скапȣ кȣ фȣга, dicпарȣ.
Entweihen, v., профанезȣ, пріхъпескȣ, ꙟптінȣ (о бісерікъ ші орĭ че локȣ сакрȣ); decxiротопескȣ, dессфінцескȣ, іаȣ dарȣл.
Entwenden, v., ꙟпстръінȣ, фȣрȣ, пітȣлȣ.
Entwerfen, v., deлiniȣ, decemnȣ, adȣмбрезȣ, факȣ о скіцъ; проіептезȣ, аштернȣ; einen Plan —, deлiniȣ, факȣ ȣпȣ планȣ; ein Gemälde —, скіцезȣ, трагȣ прітеле ліпіатȣре ла о кадръ.
Entwerfer, m., проіептъторȣ, adȣмбръторȣ.
Entwerfung, f., скіцъ, deлiniътȣръ.
Entwickeln, v., desволтȣ, desвълĭȣ, desфъшȣрȣ, desплетескȣ, decnodȣ, ръскірȣ; es muß sich bald —, лȣкрȣл се ва лътȣрі ꙟп скȣртȣ.
Entwickelung, f., desволтъмънтȣ, desфъшȣръмънтȣ; лътȣріре; катастрофъ (ръстȣрнътȣра, спарцереа ȣпȣĭ лȣкрȣ, ȣпȣĭ евінемънтȣ ꙟптр'ȣпȣ modȣ òрешкаре).
Entwildern, v., dессълбътъческȣ, desферезȣ, ꙟтблънzескȣ, domeстіческȣ; чівілісезȣ.
Entwindeln, v. desфъшĭȣ, desфъшȣрȣ.
Entwinden, v., сторкȣ, стȣлгȣ, стънческȣ din тънъ.
Entwirren, v., deскȣркȣ, deскълческȣ.
Entwischen, v., скапȣ пе фȣрішȣ, о тȣлескȣ.
Entwöhnen, v., desвъцȣ, факȣ съ ласе о datinъ; ꙟпцеркȣ (ȣпȣ прȣпкȣ); аватȣ dела о datinъ.
Entwölken, v., ръсіпескȣ пȣорії; der Himmel entwölkt sich, черȣл се ре'nceninъ.
Entwürdigen, v., degradȣ, ȣмілескȣ, detрагȣ béza.
Entwurf, m., скіцъ, adȣмбръмънтȣ, adȣмбрътȣръ; проіептȣ; ȣрzéлъ; кончептȣл прітȣ; прітȣл decemnȣ.
Entwurzeln, v., desръdъчінȣ.
Entzaubern, v., desфермекȣ, deскънтȣ.
Entziehen, v., сȣбтрагȣ, ретрагȣ; detрагȣ; ліпсескȣ; мікшорезȣ; einem den Lohn —, трагȣ сімбріа кȣĭва; der Gefahr —, сȣбтрагȣ dела перікȣл; sich der Sorgen —, скапȣ de гріжъ.
Entziehung, f., сȣбтръсȣръ, ліпсіре, мікшорътȣръ.
Entziffern, v., desчіфрезȣ, deскȣркȣ; сплікȣ.
Entzücken, v., ꙟпкънтȣ, ръпескȣ, стръпортȣ, ȣімескȣ, естасіезȣ; ich bin ganz entzückt, сънт кȣ тотȣл ꙟпкънтатȣ; vor Bewunderung entzückt sein, а фі ръпітȣ de admiръцiȣne.
Entzückt, a. ші ad., ꙟпкънтатȣ, ръпітȣ, стръпȣртатȣ, естасіатȣ.
Entzückung, f., ꙟпкънтъмънтȣ, ръпічȣне, стръпортȣ, естасъ, ȣімірe.
Entzündbar, a. ші ad., ꙟпфлъкъраверȣ, апрinzеверȣ; —keit, f., апрinzеверітате, капачітатеа, пȣтінца de а се апрinde.
Entzünden, v., апрindȣ, ꙟпфокȣ, ꙟпфлакърȣ, daȣ фокȣ; sich —, а се інфлама, ꙟтбожора о бȣбъ, о рапъ.
Entzwei, ad., рȣптȣ ꙟп dóъ, ꙟпфрънтȣ; —en, v., desȣпескȣ, desпартȣ, desпърекіескȣ, сепарȣ, къшȣпȣ desȣпіре, diскорdiъ; —ung, f., desȣпіȣне, diccimцiȣне, diccimцȣ, ꙟтпърекере, diскорdiъ.
Enzian, m., цепцianъ (плантъ).
Epakte, f., епактъ, (ꙟп хрополоц.) пȣтерȣл каре пентрȣ фіекаре анȣ еспрітъ връста лȣпеĭ ꙟп моментȣл челȣ din ȣртъ ал анȣлȣĭ че трече. Епакта ажȣтъ ка съ се пòтъ determina епочеле de

міжлокъ але лъпелор пóъ пе фіекаре апъ.

Ephemer, a., ефемеръ, терминъ греческъ примитъ ын тóте лімвеле, ынсémnъ фііндъ сав лъкръ че цине нъмаї о zi, сéй преcте тотъ анъ че кърындъ трекъторъ: флóре ефемеръ, фрігрї ефемере, поэтъцї ефемере.

Ephen, m., iederъ; —artig, a. шї ad., iederосъ, ка iedera; —kranz, m., кънънъ, гірландъ de iederъ.

Ephor, m., ефоръ, тотъ греческъ, о магістратъръ сéй dereгъторіъ маре ла Спартанї ашezатъ спре а контравалапца потестатеа реціlор шї а сепатълї. Ефорії ера чінчї.

Epidemie, f., епідеміъ, бóлъ че ловеште пе анъ нъмъръ маре de óменї ын ачелаш тімпъ шї пе ачелеаш локърї.

Epigramm, n., епіграмъ, поесіóръ мікъ че се терміnъ ка о глъмъ сéй істéцъ, сéй мъшкътóре.

Epik, f., епікъ, епопеъ, компъсеціъне поетікъ маре, ын каре се декъпъ маї въртосъ ероістъл. Нъмаї къте о мінте ценіалъ продъче поесії епіче.

Epikuräer, m., епікърeй.

Epikuriśm, m., епікърісмъ, десфръ трънескъ, моралъ, датінъ de a тръі ын плъчеріле сімцърілоръ трънешті.

Epilepśie, f., епілепсіъ, бóла чea реа, кълкътъръ, стропшéлъ, чea певоіъ, о бóлъ первóсъ че цине скъртъ, волнавъл ынсъ каде ынтре конвълсіънї ынфрікошате перzъндъшї тóтъ копштіінца de сіне.

Epilog, m., епілогъ, капетъ, ынкеїере (а унъї дискърсъ, а унеї поесії).

Epiśode, f., епісодъ, лъкраре, акціъне че ынтрекаде ын акціънea прінчіпалъ a унеї епопее, драме, орї a унъї романъ.

Epiśtel, f., епістолъ, епістоліъ; скріcóре апостолéскъ.

Epitaphium, n., епітафіъ, інскріпціъне пе унъ мортъптъ орї сікріъ.

Epoche, f., епохъ, унъ пънтъ анъмітъ ын історіъ, каре есте ынсемнатъ прін врехнъ евенітъптъ маре, грандіосъ, конcидераверъ, страordinарїъ.

Epopee, f., епопеъ, в. Epik.

Erpich, m., целіnъ сълватікъ.

Equipage, f., екъіпаціъ (францозісмъ); ынсémnъ одатъ тотъ че се цине de о тръсъръ, каї, хамърї, шербіторї; алтъдатъ, тотъ че се чере спре а гъті, ынарша, провісіона о коравіъ.

Equipiren, v., екъіпezъ, гътескъ.

Er, елъ, дънсъл, пронъме маскълінъ de a трeia персóнъ; пентрїї ынсъ'л аплéкъ шї ла a dóa персóнъ кънdъ ворбескъ кă deспрецъ, спр. ec. hat — geholfen? ажътатаї тă? er маї есте шї о пъртічікъ че се ынтревъе ла компъсеціънї шї еспрімъ ажънцереа врехнъї скопъ, сéй о dорінцъ òрекаре.

Erachten, v., сокотъ, кредъ, съпънъ, жъдекъ, мі се паре; Sie können leicht —, дънneата поцї кънpinde ъшоръ; meines Erachtens, дъпъ сокотінца mea.

Eraffern, v., къштігъ прін аратъ.

Erarbeiten, v., къштігъ прін лъкръ.

Erbacker, m., агрă, къмпъ ерezітъ, ерezіторїъ.

Erbadel, m., повлецъ ерezітаріъ, повілітате de моштенire.

Erbamt, n., dereгъторіъ ерezітаріъ.

Erbangen, v., мъ пътръndъ de спаімъ, мъ ынфіоръ.

Erbantheil, m., парте de моштенire, порціъне ерezітъ.

Erbarmen, ſich, v., компътімескъ, компацъ, мъ ынdърă, ымі есте мілъ; Gott erbarme ſich ſeiner, Dzeŭ съ'шї пънъ мілă кă елъ; es iſt zum —, есте ваї de отъ.

Erbärmlich, a. шї ad., міserаверъ, тікълосъ, мішелосъ, demnъ de компътімire; er iſt ein —er Menſch, e унъ отъ de німіка; —e Lügen, мінчънї мішелóсе; —keit, f., міserіъ, мішелътате, тікълошіъ, лъкръ de німіка, старе de компътімітъ.

Erbarmung, f., компътимире, компъсівне, міл, дндврарe; —slos, некомпътимітор, не'ндвръторъ, крвдъ; —svoll, дндвръторъ, компътимітор.

Erbauen, v., фабрікъ, фъвреск, касъфак, дналц, pidik; eine Brücke —, констрвезъ вн подъ; ſich —, iaв есземпл вн.

Erbauer, m., фабрікътор, фвндътор.

Erbaulich, a. ші ad., есземпларе, de вн есземпл, вмілітор.

Erbauung, f., дврape (zidipe), касъфікъцівне, констрвцівне; фвндъцівне; есземпл вн.

Erb-beamte, m., оффічіал къ постъ еpezitopiв; —begräbniß, n., кріптъ epezitapiъ, мортъптъ фамініарів; —beſitz, m., посесівне epezitapiъ.

Erbe, m., epede, epezitop, мошт́н, моштепітор, кліпопомъ; ohne —n ſterben, мopів фъръ копіі, фъръ epezі; —, n., epezitate, кліпономіъ, моштепіре.

Erbeben, v. n., третвр, мъ кътретвр.

Erbeigenthum, n., пропрістате epezitъ, авере de моштепіре.

Erbeinigung, f., контраттъ de вніре дптре кліпономі.

Erben, v., epezeск, моштепеск, кліпономеск.

Erbeten, v., къштігъ прin рвгъчівне.

Erbetteln, v., къштігъ чершиндъ.

Erbeuten, v., пръdezъ; къштігъ кънвнъ de дпвінгъторъ.

Erbfähig, a. ші ad., капаче, dестолнік de epezitate.

Erb-fall, m., кась de epezitate; —-fällig, ad., къзвтъ, девенітъ прin моштенire; —fehler, m., скъдере, дефентъ, непвтінцъ моштенітъ; —feind, m., двшманъ epezitъ (дела пъринці); —gut, n., авере epezitapiъ, патрімоніъ, epezitapiв; —-land, n., цър de epezitate; —-nehmer, m., прімітор de o epezitate.

Erbfolge, f., вртаре, свчесівне ла кліпономіъ; —krieg, m., ръсвоів пентрв кліпономіъ, ръсвоів de свчесівне.

Erb-fürſt, m., прінчіпе, domnitop epezitapів; —fürſtenthum, n., прінчіпатъ epezitapів.

Erbgeſeſſen, ad., проприетарів de вн вапар стътъторе.

Erbgrind, m., лепръ epezitapiъ.

Erbin, f., epezitópe, кліпонòмъ, моштепітòре.

Erbieten, ſich, v., мъ дмбіів, офферів.

Erbieten, n., Erbietung, f., дмбіетаръ, офертъ.

Erbitten, v., къштігъ прin рвгъчівне, дндвплекъ рвгъндъ; ſich — laſſen, се дндвръ, се дндвплекъ ла рвгъчівне; nicht zu — ſein, нв е de дндвплекатъ.

Erbittern, v., атъреск, оцъреск, дптървтъ; дпаспреск.

Erbittlich, a. ші ad., дндвплекавер, дндвръторів.

Erblaſſen, v., дпгълвіпеск, аторцеск; мopів.

Erblaſſer, m., тестъторъ, лъсъторъ de epezitate.

Erblaſſungsrecht, n., dpептъ de a фаче тестаментъ, dpептъ de a dіспвне ліверъ асвпра авері лор.

Erbleihen, n., фехдъ epezitapів.

Erbleichen, в. Erblaſſen.

Erblich, a. ші ad., epezitapів, къ dpептъ de epezitate.

Erblicken, v., зърск, дескопері, вдъ.

Erblinden, v., орвеск, девінъ орвъ.

Erblöden, в. Entblöden.

Erblos, a. ші ad., фъръ epezі; вапарі ліпсіте de кліпономі, авері вакапте.

Erbloſigkeit, f., ліпсъ de epezі.

Erblühen, v., дпфлорескъ.

Erborgen, v., іаъ дмпрвмвтъ.

Erboßen, v., мъніів, ацицъ, дптървтъ, дпфрієзъ.

Erbot, в. Anerbieten.

Erbötig, ad., прегътітъ, препаратъ, дісповсъ; — ſein, мъ дмбіів, мъ офферів.

Erbpacht, m., емфітевсъ (дп Прінчіпате се нвмеште пе слав. вестмънъ); e калітате de дpendъ че

се іа кȣ контраттȣ пе ȣнȣ шірȣ маї лȣнгȣ de anї, спр. ес. пе 99 ші пе лънгъ о платъ анȣалъ орї сервіцїȣ deфіптȣ odатъ пентрȣ тотdéȣна. Емфітеȣселе пентрȣ ꙟndелȣнга лорȣ dȣраре трекȣ ȣшорȣ ꙟн пропріетате тоталъ а арендъторȣлȣї.

Erbrecht, в. Erbvergleich.

Erbrechen, v., спаргȣ, рȣпȣ, deскidȣ спъргъndȣ, deскidȣ кȣ форца; вомȣ, върсȣ (че am мънкатȣ), боръскȣ; einen Brief —, deскidȣ, deсфакȣ о скрісòре; Erbrechen ка сȣбс. n. спъртȣръ, рȣптȣръ, фръптȣръ; вомітȣ, вомітȣръ, върсътȣръ.

Erbrecht, n., dрептȣ, dрітȣ ерezітарїȣ, dрептȣ de моштеніре.

Erbrechung, f., рȣптȣръ, фръптȣръ; вомітȣръ.

Erbreich, n., domніъ, імперїȣ, ꙟмпъръцїъ, регатȣ de моштеніре, регатȣ ерezітарїȣ.

Erbritter, m., кавалерȣ ерezітарїȣ ал імперїȣлȣї.

Erbsatzung, f., тестаментȣ, dіспȣсецїȣне ерezітаріъ.

Erbschaft, f., кліроnomіъ, ерezітате, моштеніре.

Erbschleicher, m., пъndіторȣ dȣпъ о моштеніре, лінгарїȣ dȣпъ о кліроnomіъ.

Erbschlüssel, m.; кеїе de моштеніре (пентрȣ фартече).

Erbse, f., mazъре (легȣмъ); —nbrot, n., пъне de mazъре; —nsuppe, f., сȣпъ de mazъре.

Erbstaat, m., статȣ ерezітарїȣ.

Erbsünde, f., пъкатȣ стръмошескȣ, пъкатȣ оріцінарїȣ, пъкатȣ моштенітȣ, пъкатȣл лȣї Adamȣ.

Erbtugend, f., віртȣте моштенітъ, ерezітъ.

Erbübel, n., ръȣ моштенітȣ.

Erbuhlen, v., къштігȣ прін мъіестрії аморосе; къштігȣ прін апȣкътȣре десфръnате.

Erbunterthan, m., сȣdітȣ, васалȣ.

Erbvergleich, m., ꙟнвоіéлъ, конвенцїȣне de ерezітате.

Erbvermächtniß, n., легатȣ, о парте de авере тестатъ.

Erbvertrag, в. Erbvergleich.

Erb-zins, m., канонȣ сéȣ арendъ емфітеȣтікъ (вестънȣ); —gut, фȣndȣ емфітеȣтікȣ, емфітеȣсъ; —leben, n., феȣdȣ емфітеȣтікȣ.

Erdachse, f., осіеа пъмънтȣлȣї.

Erdapfel, m., картофȣ, пòмъ, пéръ de пъмънтȣ, пічокъ, крȣмпънъ (бandрабȣрче, алȣнéле).

Erdart, f., соїȣ, спіцъ de пъмънтȣ, соїȣ de лȣтȣ; —ig, a. ші ad., пъмънтосȣ, ка пъмънтȣл.

Erdbahn, f., dрȣмȣл, калеа, орбіта пъмънтȣлȣї (ꙟмпрецїȣрȣл сòрелȣї).

Erdball, m., глобȣ пъмънтескȣ.

Erdbeben, n., кȣтремȣрȣ de пъмънтȣ.

Erdbeerbaum, m., фръгарїȣ (арборе).

Erdbeere, f., фрагъ, къпшȣнъ (déкъ сънтȣ de гръdінъ маї марї; молdовеніі zікȣ фрагȣ ла пома фрагȣлȣї); —nsaft, m., сȣкȣл, сірȣпȣл de фрацї; —nstaude, f., планта фрацеї, фръгърелȣ.

Erdbeschreiber, m., цеографȣ, deскрііторȣ ал пъмънтȣлȣї.

Erdbeschreibung, f., deскріпцїȣнеа, deскрісȣра пъмънтȣлȣї.

Erdbirne, f., в. Erdapfel.

Erdboden, m., пъмънтȣ, тръжмȣ, фаца, кóжа, скóрца пъмънтȣлȣї.

Erdbrand, m., фокȣ сȣбпъмънтескȣ, арсътȣръ, апріndере de торфъ (пъмънтȣ че арde ка лемнȣлȣ ȣскатȣ).

Erdbreite, f., лърцімеа, лъцімеа пъмънтȣлȣї.

Erddamm, n., пълцътȣръ de пъмънтȣ.

Erddurchmesser, m., diаметрȣл пъмънтȣлȣї, лініа че трече dрептȣ прін мїеzȣл пъмънтȣлȣї dела ȣнȣ полȣ ла алтȣл.

Erde, f., пъмънтȣ; лȣме; fette —, пъмънтȣ грасȣ, глїїосȣ; lockere —, пъмънтȣ ȣшорȣ, цержносȣ.

Erden, irden, a., de пъмънтȣ, de лȣтȣ, de хȣмъ; —bürger, m., омȣ пъмънтéнȣ, омȣ din лȣме; —freude, f., плъчере, бȣкȣріъ лȣмéскъ; —enge, f., істмȣ, лімбъ de пъмънтȣ (че се ꙟнтіnde ꙟн

mape); —glück, n., ферічіре пътънтéскъ, віне лѫтескѫ.
Erdenkbar, в. Erdenklich.
Erdepheu, m., iedeръ de пътънтѫ.
Erdfahl, a., пътънтіѫ, de колòреа лѫтѫлѫї, пълітѫ, секѫ.
Erdfall, m., скѫфѫndътѫръ, скъzътѫръ de пътънтѫ.
Erdfarbe, f., колòре de лѫтѫ ѫскатѫ.
Erdfläche, f., сѫпрафаца пътънтѫлѫї, плънéцъ.
Erdflachs, m., amiantѫ.
Erdgalle, f., (ботан.) чентаѫръ търъntъ.
Erggeschoß, n., планѫл de жосѫ (ал ѫneї касе).
Erdicht, ad., ка пътънтѫл.
Erdichten, v., афлѫ, inвентеzѫ, imaцinezѫ (пъскоческѫ); Lügen —, скорнескѫ minчѫnї.
Erdichtet, a. ші ad., скорнітѫ, inвентатѫ; фалсѫ, minчinосѫ; ximерікѫ, фабѫлосѫ.
Erdichtung, f., скорнітѫръ, фабѫлъ.
Erdig, ad., пътънтосѫ.
Erdkarte, f., картъ цеографікъ.
Erdkloß, Erdenkloß, m., бѫлгърѫ, боцѫ, брѫшѫ de пътънтѫ.
Erd-körper, m., корпѫ, трѫпѫ пътънтескѫ; —kreis, m., черкѫлѫ пътънтѫлѫї; —kugel, f., глобѫ, сферъ (бòтъ) а пътънтѫлѫї.
Erdkunde, f., цеографіъ, штіінцъ deспре пътънтѫ.
Erd-lage, f., Erdlager, n., стратѫ, пътѫръ de пътънтѫ; —last, f., масса, матеріа пътънтѫлѫї.
Erdlehre, f., цеолоціъ.
Erd-messer, m., цеометрѫ, тъсѫръторѫ de пътънтѫ; —meßkunst, f., цеометріъ; —messung, f., тъсѫрътѫръ de пътънтѫ.
Erdmoos, n., тѫшкїѫ de пътънтѫ.
Erdnähe, f., періцеѫ, апропіетѫра пътънтѫлѫї (ѧn астроn.)
Erdnuß, f., алѫнікъ (о плантъ).
Erdöl, n., пъкѫръ, петролеїѫ.
Erdpech, Erdharz, n., вітѫme, асфалтѫ.
Erdpol, m., полѫл пътънтѫлѫї.
Erdpunkt, m., пѫнтѫ de пътънтѫ.
Erdrauch, m., фѫтърікъ (о плантъ); фѫтѫ, чéцъ че се pidікъ ѧn сѫсѫ.
Erdreich, n., пътънтѫ; лѫme; търъѫтѫ; хѫтъ.
Erdreisten, v., ѧndръспескѫ, кѫтеzѫ, тъ ѧnчеркѫ.
Erdrose, f., росъ шерпѫітòре.
Erdrosseln, v., сѫгрѫтѫ, гѫтѫескѫ.
Erdrücken, v., ѧnпъdѫшѫ, конкѫлкѫ, deкѫлѫ, ѫчidѫ, сѫгрѫтѫ, сѫппъсѫ.
Erdrücken, m., спінаре, тѫке, dълтъ de пътънтѫ.
Erdsalz, n., салітръ, салпетръ.
Erdscheibe, f., dіскѫл пътънтѫлѫї.
Erdschicht, в. Erdlage.
Erdschiffer, Erdumsegler, m., кѫнцїѫръторѫ de пътънтѫ.
Erdscholle, f., в. Erdkloß.
Erdschwefel, m., лікоnodіѫ.
Erdstrich, m., zonъ, бръѫ (ѧn цеогр.)
Erdulden, v., сѫферїѫ, рабdѫ, пацѫ, сѫппортѫ.
Erduldung, f., сѫферінцъ, пъцііnцъ, ръбdаре.
Erdtoffel, f., в. Erdapfel.
Erdwall, m., валѫ de пътънтѫ, троіанѫ.
Erdwurm, m., рѫтъ; літврікѫ.
Ereifern, sich, v., тъ ѧnтърѫтѫ, тъ тъніїѫ.
Ereignen, sich, v., се ѧnтътплъ, евіне, окѫрце.
Ereigniß, n., евенітънтѫ; касѫ, ѧnтътпларе.
Ereilen, v., ажѫнгѫ фѫгъndѫ, апѫкѫ.
Eremit, m., еремітѫ, съхастрѫ (пѫстнікѫ).
Eremitage, f., еремітацїѫ, кіліа ѫnѫї съхастрѫ; се zіче ші deспре ѫнеле късчóре сéѫ фоішóре de прін гръdінеле артіфічіóсе.
Ererben, v., ерezескѫ, къштігѫ de тоштеніре.
Erfahren, v., афлѫ, тъ інфортѫ, вінѫ ла кѫноштінца ѫnѫї лѫкрѫ, ѧnчеркѫ, ѧnвъцѫ, прічепѫ прін сперііnцъ; пъцескѫ; von wem haben Sie es —? dела чіне аї афлатѫ Dта? er hat vieles in der Welt —, ачела черкъ тѫлте ѧn лѫme; Unglück —, пъцескѫ непорочіре; —, a., пъцітѫ, черкатѫ, deпрінсѫ, праттікѫ.
Erfahrung, f., черкаре, пъсѫ, спе-

piinцъ, праттікъ; in — bringen, вінŭ ла кȣноштінца (кȣтърȣĭ лȣкрȣ).

Erfahrungssatz, m., accіomъ, ѧнвъцътȣръ скòсъ din ѧndелȣнгъ черкаре.

Erfechten, v., къштігŭ прін лȣптъ; den Sieg —, ѧнвінгŭ, репортŭ вінторіъ.

Erfinden, v., афлȣ, інвентезŭ, скорнескŭ (пъскоческŭ).

Erfinderisch, erfindsam, a., афлъторŭ, інвенцiосŭ, інцeніосŭ.

Erfindung, f., афлътȣръ, дескоперітȣръ, інвенцiȣне, скорніре; —sgabe, f., талентŭ, афлъторŭ, інвентівŭ; —sgeist, m., цeніŭ інвентівŭ.

Erflehen, v., капътŭ прін рȣгъмінцĭ.

Erfolg, m., ȣрмаре, ресȣлтатŭ, сȣчесŭ, ефептŭ; ich stehe für den —, еŭ стаŭ бȣнŭ къ ва рееші; der — wird es lehren, ȣрма ва аръта.

Erfolgen, v., ȣрмéзъ, евіне, ресȣлтъ, се éскъ, се наште; hieraus kann viel Gutes —, de аічĭ пóте ресȣлта мȣлтŭ біне.

Erforderlich, a., черȣтŭ, требȣінчосŭ, требȣіторĭȣ, нечесарĭȣ; —en Falls, дéкъ с'ар чере, ла касŭ de требȣінцъ.

Erfordern, v., черŭ, претіndŭ, речерŭ; die Umstände — es, ѧмпрецĭȣръріле черŭ ашеа.

Erforderniß, n., Erforderung, f., требȣінцъ, черінцъ.

Erforschen, v., черчетезŭ, черкŭ, есаminŭ, інвестігŭ; афлȣ, кȣноскŭ; die Geheimnisse der Natur —, черчетезŭ секретеле натȣреĭ; die Gesinnungen einer Person —, черкŭ кȣцетȣл, сімцімінтеле ȣнеĭ персòне.

Erforschung, f., черчетаре, інвестігъцiȣне, ессаminаре.

Erfragen, v., ѧнтребŭ; афлȣ прін ѧнтребъчĭȣнĭ, ессаminŭ, інвестігŭ.

Erfrechen, sich, v., кȣтезŭ кȣ перȣшінаре (ам обръзнічіъ).

Erfreuen, sich, v., мъ бȣкȣрŭ, мъ веселескŭ.

Erfreulich, a. ші ad., ѧмбȣкȣръторĭȣ, плъкȣтŭ, веселŭ.

Erfrieren, v. n., ѧнгĭъцŭ, децерŭ, морĭȣ de фрігŭ.

Erfrischen, v., ре'мпрóспетŭ, ръкорескŭ; рестаȣрŭ, рекреезŭ; —d, part., рекоріnте, рекоріторĭȣ, рестаȣратівŭ.

Erfrischung, f., ре'мпроспътȣръ, рекорітȣръ, рестаȣръмънтŭ, рекреъцiȣне; —smittel, n., міжлокŭ рекоріторĭȣ.

Erfüllen, v., ѧмплінескŭ, комплінескŭ; jemandes Bitte —, прімескŭ рȣгъмінтеа кȣĭва, консімцŭ ла черереа кȣтърȣĭ; das Gelübde —, ѧмплінескŭ вотȣл (релецiосŭ); das Gesetz —, ѧмплінескŭ лецеа; mein Versprechen —, мъ цінŭ de кȣвънтŭ, ѧмплінескŭ промісiȣнеа, пъзескŭ парола.

Erfüllt, part., ѧмплінітŭ, плінŭ.

Erfüllung, f., ѧмплінітȣръ; ѧмплътȣръ, ѧмплемънтŭ; in — gehen, се ѧмплінеште.

Ergänzen, v., ѧнтрецескŭ, ѧndеплінескŭ, комплінескŭ, сȣпплінескŭ, ein Buch —, реѧмплȣ лакȣнеле ȣнеĭ кърцĭ, ѧнтрецескŭ о карте; eine Compagnie —, комплінескŭ о компаніъ.

Ergänzung, f., сȣпплемънтŭ, комплінітȣръ.

Ergattern, v., афлȣ, дескоперĭȣ (іскодескŭ) прін амъцелĭ.

Ergeben, sich, v., мъ даŭ, мъ апплекŭ, мъ dedaŭ, мъ сȣппȣнŭ; ȣрмéзъ, се ѧнтъмплъ, евіне; се аратъ, се adеверéзъ; daher ergibt es sich, de аічĭ ȣрмéзъ; man muß sich darein —, требȣе съ не dedъмŭ (кȣ кȣтаре лȣкрȣ); sich auf Gnade und Ungnade —, мъ сȣппȣнŭ ла діскрецiȣне; sich in den Willen Gottes —, мъ ласŭ ла воіа лȣĭ Dzeŭ; sich dem Müßiggange —, мъ даŭ лeнеĭ; —, a. датŭ; dedатŭ; девотатŭ; ѧнклінатŭ; —er Diener, сервŭ девотŭ, сервŭ плекатŭ; —heit, f., девотъмънтŭ, ѧнклінъцiȣне, ефепцiȣне, сȣппȣнере; апплекъцiȣне; dedape.

Ergebniß, n., ресȣлтатŭ, продȣптŭ.

Ergebenst, a. ші ad., преа плекатŭ, преа девотŭ.

Ergebung, f., сѫпѫнере, сѫвmiсiѫне; ресемпъцiѫне; — in den Willen Gottes, сѫпѫнере ла воiа лѫĭ Dzeŭ.

Ergehen, v. n., есе (ѫнŭ mandатŭ); sich, über sich —, пацŭ, петрекŭ, mi се ꙟнтъmплъ; wie wird es mir —? че ва фi de mine? etwas über sich — lassen, сѫферĭѫ чева съ трéкъ престе mine, сѫферĭѫ кѫ ресемпъцiѫне; einen Befehl — lassen, пѫблiкŭ о ordinъцiѫне; Gnade für Recht — lassen, daŭ грацiъ ꙟн локŭ de dрептате, преферĭѫ dрептъцiĭ грацiа.

Ergiebig, a. ші ad., фрѫптѫосŭ, mъносŭ, роdiторŭ, лъсъторŭ (гръѫл ла трiератŭ); —keit, f., спорĭѫ, фрѫптѫосiтате; абѫndanцъ, прiсосiнцъ.

Ergießen, v., ръвърсŭ, стръвърсŭ, ꙟнѫndŭ; ръспъndŭ, спъndŭ, спъndескŭ; sich —, се ръварсъ, ꙟнѫndъ.

Ergießung, f., ръвърсътѫръ, ꙟнѫndътѫръ, ꙟнѫndъmъntŭ; — der Säfte, стръвърсътѫра ѫmezелелор.

Ergötzen, v.. десфътŭ, ꙟmбѫкѫрŭ, ꙟнвеселескŭ, факŭ плъчере, факŭ гѫстŭ, рекреezŭ.

Ergötzend, ergötzlich, a., десфътъчiосŭ, рекреатiвŭ.

Ergötzlichkeit, Ergötzung, f., десфътаре, ръсфъцŭ; плъчере, рекреъцiѫне.

Ergrauen, v., ꙟнкърѫнцескŭ; ꙟmбътръneскŭ.

Ergreifen, v., апѫкŭ, пѫнŭ mъna, прindŭ; beim Arme —, апѫкŭ de брацŭ; den Degen —, апѫкŭ сабiа; die Flucht —, о тѫлескŭ ла фѫгъ; die Gelegenheit —, профiтŭ, mъ фолосескŭ de окасiѫне; ein Gewerbe —, ꙟmбръцошеzŭ о професiѫне.

Ergrimmen, v., mъ ꙟнфѫрiĭѫ, вiнŭ ꙟн фѫрiъ.

Ergrübeln, v., черчетеzŭ (скоточескŭ), deскоперĭѫ черчетъndŭ.

Ergründen, v., черкŭ ла фѫndŭ, афлѫ темеĭѫлŭ, пътрѫndŭ, стръбатŭ пънъ ла фѫndŭ.

Erguß, m., в. Ergießung.

Erhaben, a. ші ad., ꙟналтŭ, алтŭ, пълцатŭ, рidiкатŭ; сѫблimŭ, emininте; лѫкратŭ ꙟн релiефŭ; —e Brust, пептŭ репълцатŭ; —er Gedanke, ideъ сѫблimъ, кѫцетŭ ꙟналтŭ; —e Schreibart, стiлŭ сѫблimŭ; —e Figur, фiгѫръ ꙟн релiефŭ.

Erhabenheit, f., ꙟнълцiме, mъpiме, emininцъ, сѫблimiтате; — des Geistes, сѫблimiтатеа спiрiтѫлѫĭ, ꙟннълцiмеа minцеĭ, сѫпреmiтатеа цeniѫлѫĭ; — der Gesinnungen, mъpiniмiъ, пoбiлiтатеа сѫфлетѫлѫĭ.

Erhaltbar, ad., de цiнѫтŭ, консерваверŭ, dѫраверŭ.

Erhalten, v., цiнŭ, рецiнŭ, сѫсцiнŭ; пъстреzŭ; ꙟнтрецiнŭ; прimескŭ, речепŭ; къштiгŭ; пѫтрескŭ; консервŭ, mънцiнŭ; Gott erhalte euch! Dzeŭ съ въ цiнъ; — Sie mir Ihre Freundschaft, пъстрézъ'mĭ прiетiнiа Dтале; ich habe einen Brief —, am прiĭmiтŭ о скрiсòре; eine Familie —, цiнŭ, пѫтрескŭ о фаmiлiъ; das Leben —, цiнŭ, консервŭ вiéца; in Respekt —, цiнŭ ꙟн респептŭ; den Sieg —, къштiгŭ вiпторiа, репортŭ ꙟнвiнцереа.

Erhalter, m., цiнъторŭ, пъстръторŭ, консервъторŭ; пѫтрiторŭ.

Erhaltung, f., цiнътѫръ, пъстрътѫръ, консервъцiѫне; къштiгаре, dобъndiре; сѫбсiстiнцъ.

Erhandeln, v., негоцескŭ, факŭ трафiкъ; къштiгŭ търгѫindŭ.

Erhängen, v., спънzѫрŭ.

Erhärten, v., ꙟнвѫртошеzŭ; adeвереzŭ, пробеzŭ, demѫстрѫ (кѫ dокѫminте, кѫ темеĭѫрĭ), dовеdескŭ.

Erhaschen, v., апѫкŭ, прindŭ (гiбѫескŭ).

Erheben, v., рidiкŭ, ꙟналцŭ; прimескŭ; sein Herz —, ꙟналцŭ inima; ein Geschrei —, стрiгŭ, сверŭ; sich —, mъ трѫфескŭ, mъ mъndрескŭ.

Erheblich, ad., ѫncemnatŭ, ѫncemnaверŭ, imnoртante, koncideраверŭ.
Erhebung, f., ѫnълцътъръ, pidikътъръ; ѫncemnътате, imnoртanцъ; аванцъmъnтŭ, ѫnaintape (ла pangъpĭ).
Erheirathen, v., къштігŭ прin късъторіъ.
Erheischen, v., черŭ, претindŭ.
Erheitern, v., pe'nceninŭ, ѫnвiĭoшezŭ.
Erheizen, v., ѫnкълzeскŭ, ѫnфербъnтŭ.
Erhellen, v., іллъminezŭ, ѫnвedepŭ; лъmъpeскŭ; —, v. neutr., се паре, аппаре, се ѫnвedeръ, се maniфестъ, есте кіарŭ, се лъmъреште.
Erhenken, sich, v., се спънzъръ.
Erheucheln, v., къштігŭ прin фъцъріъ.
Erhitzen, v., ѫnфербъnтŭ; ѫnтърѫтŭ; das Blut —, сънцеле се ѫnфербъnтъ; die Einbildungskraft —, фаntacia се ѫnфлакъръ.
Erhitzung, f., ѫnкълzipe, фербinцéлъ, ѫnфербъnтътъръ, ѫnтърѫтъчiъne.
Erhoben, в. Erhaben.
Erhöhen, v., съiъ, pidikŭ, ѫnалцŭ; die Besoldung —, adaoгŭ, ѫmmъpeскŭ лéфа; eine Farbe —, ѫnалцŭ о колóре, о факŭ съ ресалте, съ батъ maĭ mълтŭ ла окĭ; den Glanz —, ѫnnалцŭ, аккрескŭ лъстръл; den Muth —, ѫnкораціezŭ; das Verdienst —, лаъdŭ, іллъстрezŭ mepітъл.
Erhöhung, f., ѫnълцъmъnтŭ, алцъmъnтŭ, pidikътъръ, adaocŭ (ла платъ), аккрескъmъnтŭ (ла прецъpĭ).
Erholen, sich, v., ѫmĭ pевinŭ ѫn cinemĭ, mъ рекълегŭ, mъ рестаъpŭ, mъ репъосezŭ, mъ domолескŭ; sich an etwas —, mъ decdaъnŭ; sich von einer Krankheit —, ѫmĭ рекъштігŭ съпътатеа, mъ pe'nсъпътошezŭ, mъ pe'nтpamŭ; sich von einer Ohnmacht —, mъ deштептŭ dinтр'ъnŭ лешinŭ; ѫmĭ pевinŭ ѫn cimцъpĭ; sich bei einem Rath —, черŭ konciлiъл, сфатъл къiва.
Erholung, f., pe'nтръmape, рестаъръцiъne, pe'nвiĭoшape, рекреъцiъne (dъnъ остенéлъ); ръnaocŭ.
Erhören, v., аъzŭ, аскълтŭ (ръгъчiъnea).
Erinnerlich, ad., чееа че ѫцĭ вine ѫn minте.
Erinnern, v., addъкŭ aminте, рекĭъmŭ ѫn memoріъ; nomeneскŭ; sich —, ѫmĭ съвine, ѫmĭ ресъвine; einen Schuldner an die Bezahlung —, addъкŭ aminте daторĭълъĭ ка съ плътéскъ; sich der Wohlthaten —, цinŭ minте вinефачеріле.
Erinnerung, f., съвenipe, съвeninцъ, цinepe-aminте, nomenipe; admoniцiъne (а ъnъĭ daторĭъ); ѫnштiinцape; eine traurige —, о съвenipe трістъ; —skraft, —svermögen, търіа memopieĭ; —szeichen, cemnŭ de съвenipe.
Erkalten, v., mъ ръческŭ.
Erkälten, sich, v., ръческŭ, капътŭ ръчéлъ.
Erkämpfen, v., къштігŭ ѫnвinцepea, къштігŭ прin лъптъ; елъптŭ.
Erkargen, v., addъnŭ, стрѫnгŭ прin аваріцiъ.
Erkaufen, v., къmпърŭ; корътпŭ, mітъескŭ.
Erkennbar, ad., ъшорŭ de рекъноскътŭ.
Erkennen, v., къnоскŭ, рекъnоскŭ, deосебескŭ, dicчерnŭ; deчidŭ, хотъръскŭ; — zu geben, факŭ съ прічéпъ; mit Dank —, арътŭ рекъnоштinцъ, mъ арътŭ mълцъmiторŭ; in einer Sache —, хотъръскŭ ѫnтръ о каъсъ; eine Strafe —, deкретezŭ о пedéпсъ; an der Stimme —, къnоскŭ пе ворбъ.
Erkenntlich, ad., рекъnоскъторŭ.
Erkenntlichkeit, f., рекъnоштinцъ; ръсплатъ.
Erkenntniß, f., къnоштinцъ, штiinцъ, noцiъne; centinцъ жъdекъторéскъ, хотърѫре, konкеĭере, deчiciъne, жъdекатъ.
Erkennung, f., рекъnоскъmъnтŭ, рекъnóштере; —szeichen, cemnŭ, коnтрасemnŭ.
Erker, m., балконŭ, аркóръ, ешітъръ

a внеї пърці de касъ; —fenſter, ферéстра балконвлуї.
Erfieſen, v., алегъ.
Erflärbar, a. ші ad., спікаверъ, десльчіверъ, лътъріверъ.
Erflären, v., декіаръ, спънъ, manifестезъ; спікъ, сплanezъ, (тълмъческъ); er wurde für unſchuldig erflärt, елъ фъ декіаратъ de невіноватъ; — Sie ſich deutlicher, ръспікъте маї кратъ; in die Acht —, осъndескъ, kondamnъ, трімітъ лn ecciліъ; den Krieg —, декіаръ ръсвоїъ.
Erflärend, part., декіаръndъ, декіаратівъ, декіаръторїъ.
Erflärer, m., спікъторъ, десльчіторъ, котжлтъторъ.
Erflärlich, ad., спікаверъ.
Erflärung, f., спікъцінне; декіаръцінне, спъсъ; —bart, маніеръ de а се спліка; —bfunſt, артъ есецетікъ; —bſchrift, скріптъръ декіаръторіъ.
Erfleden, v., е de ажънсъ; фолосеште.
Erfleckſich, a. ші ad., de ажънсъ, конcидераверъ.
Erflettern, erflimmen, v., тъ кацъръ, тъ скїъ.
Erflingen, v., ръсънъ.
Erflopfen, v., ресватъ, despindъ, стрікъ.
Erflügeln, в. Ausflügeln.
Erforen, a. ші ad., алесъ.
Erfranken, v. n., тъ болнъвескъ.
Erfühlen, ſich, v., тъ реческъ.
Erfühnen, ſich, v., тъ лнкътътъ, кътезъ.
Erfunden, v., adънъ штірї, іскодескъ.
Erfundigen, ſich, v., черчетезъ, речеркъ, тъ інформъ, трагъ інформъцінні, факъ лntребъчъне.
Erfundſchaften, в. Ausfundſchaften.
Erfünſteln, v., продъкъ къ тъіестріъ, інвентъ; фъцърескъ, тъ префакъ, афъптезъ.
Erfünſtelt, part., тъіестросъ, артефічіосъ; префъкътъ, фъцъріт, афъптатъ.
Erfünſtelung, f., префъкътъръ, афъптъцінне.
Erlaben, в. Laben.
Erlahmen, v., девінъ паралітікъ.
Erlangbar, ad., че се пóте ажънце, добъndi.
Erlangen, v., сосескъ, добъndескъ, къштігъ; ſeinen Zweck —, ажънгъ ла скопъ.
Erlangung, f., ажънцере, ажънсътъпт.
Erlaß, m., релъсаре, ертаре, remiсінне; opdinъцінне, emiсінне, emicъ, opdinъ, opdinanцъ; — der Sünden, ертареа пъкателор, авсолвцінне de пъкате; — am Preiſe, скъdере din прецъ.
Erlaßbrief, m., карте de ертъчъне.
Erlaſſen, v., ласъ, реласъ, daъ; emitъ, remitъ; ертъ, авсолвъ, dicnencezъ; einen Befehl —, пъвлікъ прокіетъ ънъ mandatъ; den Eid —, dicnencezъ, ертъ de жъръмънтъ; die Sünden —, деслегъ de пъкате; die Schulden —, ертъ datoрііле.
Erlaßjahr, n., іъвілеъ, анъл лn каре се ерта datoрііле лn лецеа веке.
Erläßlich, ad., de ертатъ, ертаверъ.
Erlaſſung, f., релъсътъръ, remiсінне, dicnencъ, ертъчъне, в. Erlaſſen.
Erlaſſungsſünde, f., пъкатъ лесне de ертатъ.
Erlauben, v., daъ воіъ, копчедъ, акордъ, пермітъ, ертъ (а фаче чева), лnгъдъіъ (marіаріспъ); iſt es erlaubt? се дъ воіъ? се копчеде? meine Umſtände — es nicht, лntрецінръріле теле пъ тъ értъ; ſich zu —, а'шї лъа воіъ, а'шї арога (ънъ дрептъ ш. а.)
Erlaubniß, f., копчесінне, воіъ, пермісінне (лnгъдъінцъ, marіар.); mit Ihrer —, къ воіа Dтале; die — geben, daъ воіъ, акордъ копчесінне.
Erlaubt, part. ші ad., копчесъ, пермісъ, воіъ datъ, акордатъ (лnгъдъітъ).
Erlaucht, ad., (тітълатъръ), стръльчітъ, ілъстръ, de о таре demnitate.
Erlauern, v., афлъ прin пъndъ, prindъ лn пъndъ; die Gelegenheit —,

пъndескъ окасіѕnea, ажѕnгъ, сосескъ алергъndъ.
Erlauschen, v., афлѕ аскѕлтъndъ, трагъ кѕ ѕрекеа.
Erläutern, v., лімпезескъ, лътѕрескъ, кѕръцъ; сплікъ, ръспікъ.
Erläuterung, f., лімпезітѕръ, лътѕрітѕръ, кѕръцітѕръ, сплікъцiѕne.
Erle, f., арinъ (арборе).
Erleben, v., апѕкъ а тръі; віецѕіескъ пъnъ . . ; черкъ, пъцескъ, въdъ; dieser Mann hat vieles erlebt, отѕл ачеста пъці тѕлте; ich werde es nicht —, ачéста nѕ о воїѕ ажѕnце; so etwas habe ich noch nie erlebt, ꙟn віéца mea n'amъ maї пъцітъ асеmenea.
Erledigen, v., десгреѕnъ, deссарчinъ, ѕшорезъ; терminъ, deчidъ; deвinъ ꙟn вакапцъ, се deшéртъ (ѕnъ постъ).
Erledigung, f., deссърчinаре, ѕшорaре; вакапцъ.
Erledigt, part., вакапте, deшертатъ.
Erlegen, v., ѕчidъ, ръпѕnъ, токъ ꙟn капъ; deпѕnъ, deпѕmъръ, плътескъ, ръспѕndъ (о dаторіъ).
Erleichtern, v., ѕшорезъ, десгреѕnъ, фачерітезъ; den Schmerz —, алinъ dѕререа.
Erleichterung, f., ѕшораре, ѕшоръmъnтъ, алinаре.
Erleiden, v., сѕферїѕ, пацъ, сѕппортъ, в. Leiden.
Erlen, a., de арinъ.
Erlernen, v., deпрindъ, ꙟnвъцъ.
Erlesen, v., алегъ.
Erleuchten, v., лѕminъ, ілѕminъ; den Verstand —, deштептъ, кѕлтівъ minтеа; erleuchteter Mann, omъ лѕminатъ.
Erliegen, v., mъ ръпѕnъ, сѕбкаdъ; dem Schmerze —, dѕререа mъ апасъ, dѕререа mъ ръпѕne.
Erlisten, v., къштігъ прin amъцірї, amъцескъ, віклепескъ (dела ѕnгѕрескѕл hitlen; везї кърціле nóстре вісерічештї тіпъріте ꙟn вéкѕл ал 17леа).
Erlogen, a., фалсъ, minцітъ, minчinосъ, скорnітъ.
Erlös, n., ваnії стрѫnшї din въnzареа mърѕnтъ; dаравере mърѕnтъ.
Erlöschbar, ad., че се пòте стіnце, стіnцеверъ.
Erlöschen, v. a., стіnгъ, аmорцескъ, сmорцескъ; —, v. n., mъ стіnгъ, апѕnъ.
Erlöschung, f., стіnсѕръ, аmорцірe, апѕnере.
Erlösen, v., ръскѕmпъръ, лiборъ.
Erlöser, m., ръскѕmпъръторъ, лiберъторъ, mъnтѕіторъ; deслегъ.
Erlösung, f., ръскѕmпъраре, ръскѕmпъръmъnтъ, скъпаре, лiберъцiѕne, mъnтѕіnцъ.
Erlügen, v., скорnескъ, inвеnтезъ minчѕnъ.
Erlustigen, v., ꙟmбѕкѕръ, ꙟnвеселескъ, рекреезъ.
Ermächtigen, v., ꙟmпѕтерескъ, аѕторісезъ; sich —, апѕкъ, пѕnъ mъnа (пе чева), арогъ, кѕтезъ.
Ermächtigung, f., ꙟmпѕтерірe, аѕторісъцiѕne.
Ermahnen, v., ꙟndemnъ, сфътѕескъ, (dожъnескъ); —d, ꙟndemnътівъ, сфътѕіторїѕ, dожъnіторїѕ.
Ermangeln, v., лiпсескъ, omітъ; daran wird es nicht —, de ачеea nѕ ва фі лiпсъ; ich werde nicht —, еъ nѕ воїѕ лiпсі.
Ermangelung, f., лiпсъ, deфептъ, скъdере.
Ermannen, v., ꙟmбарбътъ, ꙟnкораціезъ, прindъ inimъ, прindъ ла віртѕте.
Ermäßigen, v., кѕmпътъ, modерезъ, рестрinгъ.
Ermatten, v. a., лъnцезескъ, остеnескъ, обосескъ; —, v. n., перdъ пѕтеріле, mъ обосескъ, mъ фатігъ.
Ermattung, f., лъnцезіme, обосéлъ, фатігъ.
Ermel, m., mъnекъ.
Ermessen, v., mъсѕръ, коmmъсѕръ; жѕdекъ, сокотескъ, daъ кѕ сокотéла, mi се паре; кѕnоскъ; рефлеттезъ.
Ermeßlich, a. ші ad., коmmъсѕраверъ; провавeръ.

Ermorden, v., оморѫ, омѫчidѫ, acacinezѫ (франц.).
Ermordung, f., оморѫ, омѫчidiѫ.
Ermüden, v. a., остепескѫ, фатігѫ; —, v. n, мъ остепескѫ.
Ermüdung, f., остепе́лъ, фатігъ.
Ermuntern, v., deштептѫ; ꙟпвiїошezѫ, ꙟпвеселескѫ, ꙟмварвътѫ, inimezѫ.
Ermunterung, f., deштептъцiѫne; ꙟмвървътаре; ꙟпкѫръцiаре, inimape; iларiтате, веселiъ.
Ernähren, v., пѫтрескѫ (хръпескѫ), daѫ de мъпкатѫ, цinѫ, ꙟптрецinѫ; крескѫ, портѫ de грiжъ; sich von seiner Hände Arbeit —, ꙟмї цinѫ вiе́ца кѫ лѫкрѫл мъпiлор: —d, part., пѫтрiтiвѫ, хръпiторiѫ.
Ernährung, f., пѫтрiмъптѫ (храпъ), ꙟптрецinере, пѫртаре-de-грiжъ.
Ernennen, v., denѫмескѫ; dekїарѫ, dectinѫ (хотъръскѫ), аллегѫ: zu einem Amte —, denѫмескѫ ла о deрегъторiъ; zu meinem Nachfolger —, dectinѫ de ѫрмъторiѫ ал меѫ; einen Tag zu etwas —, deтерminѫ, accemnѫ о zi.
Ernennung, f., denѫmipe, denѫmiтѫръ, dectinъцiѫne.
Erneuen, erneuern, v., ꙟпноiескѫ, репоiескѫ, реꙟпчепѫ, репетѫ, ре'мпро̀спътѫ; das Andenken —, ре'поiескѫ сѫвепiреа (факѫ помепiре); ein Gebäude —, репарѫ, репоiескѫ о касъ; die Kräfte —, рестаѫрѫ пѫтерiле; den Schmerz —, ре'мпро̀спътѫ dѫререа.
Erneuernd, part., ре'мпро̀спътъndѫ, репоindѫ.
Erneuerung, f., репоiтѫръ, ре'пчепътѫръ.
Erniedrigen, v., ꙟпжосескѫ, ѫмiлескѫ, deграdѫ, den Preis —, скаdѫ прецѫл; wer sich selbst erhöht, der soll erniedrigt werden, чел че се ꙟпналцъ, ѫмiлi-се-ва.
Erniedrigung, f., ꙟпжосемъптѫ, ѫмiлiре, deграdътѫръ, скъзътѫръ.
Ernst, ernsthaft, ernstlich, a. шi ad., ꙟпаdincѫ, серiосѫ, фъръ глѫмъ; —, m., zелѫ, фербо́ре (рѫвпъ); ist das Ihr —? ворвештї ꙟпаdincѫ? es wird —, лѫкрѫл deвine серiосѫ; mit — betreiben, паintezѫ кѫ фербо́ре; — brauchen, мъ факѫ северѫ, рiгоросѫ; ernsthafter Mann, омѫ серiосѫ, омѫ каре се цiне ꙟп вазъ.
Ernte, f., сечерiшѫ, adѫпътѫръ, стрiпсѫръ de семъпътѫре, реколтъ; —göttin, Черес, zeiца сечерiшѫлѫї; —kranz, кѫпѫпа de спiче; —monat, Iѫлiѫ, лѫпа лѫї Кѫпторiѫ; —zeit, тiмпѫл сечерiшѫлѫї.
Eroberer, m., кѫчерiторiѫ, ꙟпвiнгъторiѫ, сѫбжѫгъторiѫ.
Erobern, v., кѫчерескѫ, сѫбжѫгѫ, ꙟпвiнгѫ; mit Sturm —, кѫпрindѫ кѫ ассалтѫ.
Eroberung, f., кѫчерiтѫръ, кѫчерiнцъ, сѫбжѫгътѫръ, сѫпѫпере, ꙟпвiнцере (бiрѫiнцъ).
Eröffnen, v., deскidѫ; dekїарѫ; ꙟпчепѫ; den Ball —, факѫ ꙟпчепѫтѫ ла ѫпѫ балѫ; einen Brief —, deскidѫ о скрiсо̀ре; ein Geheimniß —, deскоперiѫ ѫпѫ секретѫ; eine Sitzung —, deскidѫ о шеdiнцъ.
Eröffnung, f., deскiсѫръ, апрiетѫръ; ꙟпчепътѫръ; —srede, прологѫ.
Erörtern, v., deсватѫ, eccaminѫ, dicкѫтezѫ.
Erörterung, f., deсватере, eccaminape, dicкѫсiѫne, черчетаре.
Erotisch, ad., еротiкѫ (елепiстѫ), de амо́ре.
Erpachten, в. Pachten.
Erpel, m., ръцоiѫ.
Erpicht, ad., dedатѫ; капрiцiатѫ, ꙟмпътimiтѫ, пъсiѫпатѫ (пептрѫ чева); auf etwas erpicht sein, стаѫ пептрѫ чева кѫ капрiцѫ.
Erpressen, v., сторкѫ, iаѫ кѫ форца, ръпескѫ; einem ein Geheimniß —, сторкѫ секретѫл кѫїва.
Erpressung, f., сторсетѫръ, ръпiре, апгарiъ.
Erproben, erprüfen, v., пѫпѫ ла провъ, пѫпѫ ла черкаре, сперiмѫптezѫ (iспiтескѫ).
Erquicken, v., рестаѫрѫ, рестаторескѫ, рекреezѫ, ре'птъреcкѫ, конфортezѫ; мъпгъiѫ, алiпѫ, ре'пвiїошezѫ.

Erquickend, erquicklich, ad. ші part., рестаѹратівѹ, рекреатівѹ.
Erquickung, f., рестаѹръмъптѹ, копфортѹ, ре'птъріре, ре'пвіїошаре.
Errathen, v., гъческѹ.
Errathung, f., гъчітѹръ.
Errechten, в. Rechten.
Erregbar, ad., ꙟптърѫтаверѹ, іррітаверѹ, аццiцаверѹ; дештептаверѹ; аџітаверѹ; —keit, f., іррітаверітате, аццiцаверітате.
Erregen, v., мішкѹ, дештептѹ, ꙟптърѫтѹ; einen Sturm —, се порнеште о тімпестате, фортѹпъ.
Erregung, f., мішкъцiѹне, дештептъцiѹне: аџітъцiѹне; скѹлътѹръ.
Erreichbar, a. ші ad., че се пòте ажѹнџе.
Erreichen, v., ажѹнгѹ; ein gewisses Alter —, ажѹнгѹ ла о връстъ óрекаре; seinen Endzweck —, а'шї ажѹнџе скопѹл.
Erreichung, f., ажѹнсѹръ, ажѹнсетѹръ.
Erretten, v., скапѹ, лiберезѹ (мъптѹїѹ).
Erretter, m., скъпъторѹ, лiберъторѹ, (мъптѹіторѹ).
Errettung, f., лiберъцiѹне, скъпъмъптѹ, консервъцiѹне, (мъптѹінцъ).
Errichten, v., рідікѹ, ꙟппалцѹ; статорескѹ, фѹndezѹ, ашшезѹ; es wurde ihm ein Denkmal errichtet, і с'а пълцатѹ ѹнѹ монѹмъптѹ; eine Schule —, фѹndezѹ о шкóлъ.
Errichtung, f., ꙟппълцъмъптѹ, рідікътѹръ; статорітѹръ, фѹndъцiѹне, інстітѹцiѹне.
Erringen, v., къштігѹ кѹ греѹтате.
Erröthen, v., рошескѹ, мъ рѹшінѹ.
Errungenschaft, f., къштігѹ, бѹнѹрї къштігате кѹ греѹтъцї.
Ersättigen, v., сатѹрѹ, сацiезѹ.
Ersättigung, в. Sättigung.
Ersatz, m., ꙟплокътѹръ, ꙟплокъмъптѹ, рефъкътѹръ; еківалінте (тотѹ-атътѹ), бѹніфікъцiѹне, десдъѹнъмъптѹ: сѹррогатѹ (оцетѹ ꙟп локѹ de вінѹ).
Ersaufen, v. n., мъ ꙟппекѹ.
Ersäufen, в. Ertränken.
Erschachern, v., факѹ трафіче, трафічезѹ, къштігѹ сфърпърindѹ, ꙟпшелъndѹ.
Erschaffen, v., факѹ, плъстѹескѹ, креезѹ (zideскѹ), продѹкѹ din nimікѹ.
Erschaffer, в. Schöpfer.
Erschaffung, f., креъцiѹне, плъстѹітѹръ, продѹпцiѹне din nimікѹ (zidipe); — der Welt, фачереа лѹмії.
Erschallen, v., ресѹнѹ, ре'птонезѹ; мъ ръспъndескѹ; ein Gerücht —, се лъцеште о фаїмъ.
Erscheinen, v. n., аппарѹ, мъ арътѹ, есѹ ла ведере, мъ арътѹ, мъ ꙟпфъцошезѹ, мъ пресъптезѹ; es ist ein Buch erschienen, с'а пѹблікатѹ о карте; er ist vor Gericht erschienen, с'а ꙟпфъцошатѹ ла жѹдекатъ; öffentlich —, есѹ, мъ арътѹ ꙟп пѹблікѹ; bei einer Feierlichkeit —, ꙟптревінѹ ла о солепітате.
Erscheinung, f., аппъреціѹне, ꙟпфъцошаре, івéлъ; пърере, вісіѹне (дела вісѹ), пълѹкъ, пълѹчіре, фантомъ, фенoменѹ; der —en hat, ѹнѹ вісіонарїѹ, ѹнѹ фанатікѹ.
Erschießen, v., ꙟмпѹшкѹ, ѹчідѹ кѹ артъ de фокѹ.
Erschlaffen, v., реласѹ, дескордѹ, деспервезѹ; —, v. n., мъ дескордѹ, мъ реласѹ, мъ обосескѹ, мъ ꙟмmoїѹ (de пѹтерї), слъбескѹ (славон.), мъ бълцескѹ.
Erschlaffung, f., релъсъцiѹне, дескордъцiѹне.
Erschlagen, v., декѹлѹ, ѹчідѹ, токѹ ꙟп капѹ; vom Blitze —, тръснітѹ.
Erschlagung, f., декѹлътѹръ, токътѹръ; ѹчідере.
Erschleichen, v., сѹбръпескѹ, апѹкѹ пе къї стрѫмбе, капътѹ прін тѫрѫтѹре, гѫбѹескѹ, атъцескѹ; er hat diese Gnade erschlichen, елѹ а къштігатѹ ачéстъ граціъ прін атъцелї; eine Erbschaft —, сѹбръпескѹ о кліронoміъ.
Erschleichung, f., сѹбръпіре, апѹкътѹръ, къштігѹ ꙟпшелатѹ.
Erschnappen, v., ꙟпхапѹ, ꙟмбѹкѹ; апѹкѹ.

Erschöpfbar, erschöpflich, a., deшертаверѫ, скѫрцеверѫ.
Erschöpfen, v., deшертѫ (скоцъndѫ апа din пѫцѫ), скѫргѫ, голескѫ; decпервезѫ, овосескѫ; mein Beutel ist erschöpft, пѫнга 'mĭ есте го́лъ; die Geduld —, пѫ maĭ почѫ ръвda; einen Gegenstand —, сторкѫ о матеріъ, dicкѫргѫ асѫпра еĭ фо̀рте пе ларгѫ.
Erschöpfung, f., скѫрсетѫръ, скоцетѫръ (de апъ), deшертътѫръ (а пѫцѫлѫĭ); decпервъцiѫне, слъвiчѫне).
Erschrecken, v. a., спъĭmъптѫ, спъріiѫ; ѧпфрікѫ; v. n., mъ спъріiѫ.
Erschrecklich, a. ші ad., спъĭmъптъторѫ, de спъріатѫ, ѧпфрікоше́тѫ; страорdinарiѫ, престе-мъсѫръ.
Erschreckung, f., спаĭmъ, теро̀ре.
Erschrocken, part., спъріатѫ, кѫпрiнсѫ de спаĭmъ.
Erschüttern, v., скѫтѫрѫ, кѫтремѫрѫ, сгѫdѫiѫ.
Erschütterung, f., скѫтѫрътѫръ, кѫтремѫрѫ; — der Gesundheit, скimвареа съпътъцiĭ.
Erschweren, v., ѧпгреѫпѫ; апъсѫ; das Uebel —, факѫ ръѫлѫ maĭ апрігѫ.
Erschwerung, f., ѧпгреѫпътѫръ, греѫмъптѫ, греѫтатеа ръѫлѫĭ.
Erschwingen, v., ажѫпгѫ ѧп сворѫ; реесѫ, скотѫ ла кале, къштігѫ кѫ остене́лъ; er hat die höchste Stufe des Glückes erschwungen, елѫ ажѫпсе ѧп кѫлтеа ферiчiреĭ; er kann die Unkosten nicht —, елѫ пѫ по̀те пѫрта спеселе.
Erschwinglich, a., че се по̀те ефъптѫі, ѧпфiiнца, че по̀те рееші, реешіверѫ (de ші кѫ маре греѫтате).
Ersehen, v., въdѫ, ажѫпгѫ кѫ окiĭ; рекѫпоскѫ, прічепѫ, dedѫкѫ, ѧпкеiѫ; алегѫ, dестiнѫ, менескѫ; er war dazu —, елѫ фѫ преалесѫ ла ачéста; daraus kann man —, de аічĭ се по́те прічепе.
Ersehnen, v., doрескѫ фербiнте.
Ersessen, в. Erpicht.
Ersetzbar, a., репараверѫ.
Ersetzen, v., релокѫ, репарѫ, ре'пторкѫ, рестаѫрѫ; decdaѫпѫ.
Ersetzlich, в. Ersetzbar.
Ersetzung, f., релокъmъптѫ, ре'пторсѫръ, рестаѫръцiѫне, репъръцiѫне.
Ersichtlich, ad., вedератѫ, възѫтѫ, кiарѫ.
Ersinnen, v., iнвентезѫ, афлѫ, imaцinезѫ.
Ersinnlich, ad., imaцinаверѫ (пъскочiверѫ).
Ersitzen, v., контрагѫ прiн шеdере (о во̀лъ); къштігѫ прiн ѧпdелѫпгъ посесiѫне, прескрiѫ, къштігѫ прiн прескрiпцiѫне (о мошiъ).
Ersitzung, f., прескрiпцiѫне (терminѫ жѫрidiкѫ).
Erspähen, v., deскоперiѫ спiонъndѫ, спiонескѫ.
Ersparen, v., пъстрезѫ, крѫцѫ; економескѫ.
Ersparniß, f., пъстраре, стрѫнсѫръ, економiъ.
Ersprießlich, erprießlich, a., фолосiторiѫ, профiтаверѫ, аваптацiосѫ (дела аванѫ, каре се ѧптребѫе decѫ ѧп Цéра рom.)
Erst, ad., ънтеiѫ, ла ѧпчепѫтѫ, прimadатъ; maĭ ънтеiѫ, maĭ nainте; авеа; пѫmaĭ; — morgen, пѫmaĭ мъне; — dann, пѫmaĭ атѫпчĭ; nun bin ich — fertig, авеа акѫm am фiнiтѫ; sie ist — sechzehn Jahre alt, еа пѫmaĭ акѫm е de 16 anĭ; dѫнса п'аре dекътѫ 16 anĭ.
Erstarken, v. n., mъ ѧmпѫтерескѫ, mъ ѧптърескѫ.
Erstarren, v. n., ѧпцепенескѫ, ѧпкременескѫ, ѧпгiъцѫ, аморцескѫ; mъ ѧпкiегѫ; vor Kälte —, ѧпгiъцѫ de фрiгѫ; vor Schrecken —, ѧпкременескѫ de спаĭmъ; das Blut —, съпцеле се ѧпкiагъ.
Erstarrung, f., ѧпкременiре, ѧпцепенiтѫръ, амо̀рце́лъ; стѫпо́ре.
Erstatten, v., daѫ, релокѫ, ѧпторкѫ, рефакѫ, рестаѫрѫ; Bericht —, факѫ ръпортѫ; die Unkosten —, ре'пторкѫ спеселе.
Erstattung, f., ре'пто́рчере, dътътѫръ, репърътѫръ; платъ; ръпортѫ; decdъѫпаре.

Erstaunen, v., mъ minȣnȣ̆, съntȣ̆ ȣimitȣ̆, стаȣ̆ ла mipape, стаȣ̆ ка ѫmmъpmȣpitȣ̆; es ist zum —, é de minȣne.
Erstaunen, sub. n., minȣnape, стȣпópe, ȣimipe.
Erstaunend, erstaunlich, a., de minȣne, страорdinapiȣ, ȣimiторiȣ.
Erstaunt, a., ȣimitȣ̆, пȣсȣ̆ ла mipape; сȣпрапрinсȣ̆.
Erster, erste, erstes, a., ъntеiȣл, прimȣл, прimapiȣл, прimitiвȣл, прinчiпалȣл; von der ersten Kindheit an, din прȣnчiъ.
Erstechen, v., стръпȣnгȣ̆, жȣnгiȣ, стръфiгȣ̆, ȣчidȣ̆ кȣ пȣmnapiȣл, ѫnжȣnгiȣ кȣ кȣцitȣл.
Erstehen, v., кȣmпъpȣ̆ ла лiчiтъцiȣne; pe'nвiiȣ, mъ сколȣ̆ (din морцi).
Erstehung, f., кȣmпъpътȣpъ; pe'nвiiepe.
Ersteigen, v., mъ сȣiȣ, mъ ȣpкȣ̆, mъ 'nалцȣ̆.
Ersteigung, f., сȣitȣ̆, сȣitȣpъ, ѫnълцъmъntȣ̆.
Erstens, ad., ъntеiȣ, ла локȣл ъntеiȣ; прima-dатъ.
Ersterben, v., морiȣ; апȣnȣ̆, mъ пеpdȣ̆; аморцескȣ̆, mъ паралiсеzȣ̆ (ȣnȣ̆ mъdȣларiȣ); das Wort erstarb ihm auf der Zunge, граiȣл ѫi стете, лiмба i се ѫmплетечi.
Erstgeboren, a., ъntеiȣ - пъскȣтȣ̆, прimȣцenitȣ̆.
Erstgeburt, f., ъntеiа наштере, прimaцenitȣpъ; —recht, maiоратȣ̆.
Ersticken, v., ѫnnъdȣшȣ̆; сȣгрȣmȣ̆; die Begierden —, ѫnфрънȣ̆, коnтенескȣ̆ патimеле; vor Hitze —, mъ ѫnnъdȣшȣ̆ de фербiнцéлъ.
Erstickung, f., ѫnnъdȣшéлъ; сȣгрȣmътȣpъ.
Erstlich, ad., maï ъntеiȣ, прimaópъ, ла ѫnчепȣтȣ̆.
Erstling, f., фрȣптȣл dinтъiȣ; —e, пъргъ, прimiцiъ.
Erstmals, ad., ѫntеiа-dатъ; —versuch, прima-пробъ.
Erstreben, v., капътȣ̆, dобъndескȣ̆ кȣ остенéлъ.
Erstrecken, sich, v., mъ ѫntindȣ̆, mъ тindȣ̆, mъ лърцескȣ̆; ажȣnгȣ̆; wie hoch erstreckt sich die Summe? ла кътȣ̆ таiе сȣma?
Erstreiten, v., капътȣ̆ прin dicпȣте.
Erstürmen, v., iaȣ̆ кȣ ассалтȣ̆.
Erstürmung, f., лȣътȣpъ кȣ ассалтȣ̆.
Ersuchen, v., черȣ̆, речерȣ̆; рогȣ̆, пофтескȣ̆.
Ertappen, v., апȣкȣ̆, сȣпрапрindȣ̆; auf frischer That —, прindȣ̆ ѫn фаптъ.
Ertheilen, v., ѫmпарцȣ̆, daȣ̆, кȣminекȣ̆; конферiȣ; einen Befehl —, daȣ̆ opdinȣ̆, demъndȣ̆, порȣnческȣ̆ (maгiapicmȣ̆); einen Auftrag —, комitȣ̆, ѫnсарчinȣ̆, daȣ̆ комiсiȣne; Unterricht —, daȣ̆ леццiȣne.
Ertheilung, f., dape, кȣminекъцiȣne, конферiтȣpъ; — einer Nachricht, ѫmпъpтъшipea ȣneï поȣътъцi.
Ertödten, v., ȣчidȣ̆; мортiфiкȣ̆, тортȣpezȣ̆ (сimцȣpiле трȣпештi).
Ertönen, v., ръсȣnȣ̆, ѫnтонȣ̆.
Ertrag, m., вenitȣ̆, ревenitȣ̆, провenitȣ̆, фолосȣ̆, продȣптȣ̆.
Ertragen, v., портȣ̆; adȣкȣ̆; сȣферiȣ, сȣпортȣ̆, рабdȣ̆; nicht zu —, nȣ е de сȣферitȣ̆.
Erträglich, a., сȣпортаверȣ̆, сȣферiверȣ̆, de сȣферitȣ̆; пасаверȣ̆, лȣкрȣ че пóте пъса, трече de бȣnȣ̆; —es Schicksal, сòрте de сȣферitȣ̆, сóрте пасаверъ.
Ertragsam, в. Erträglich.
Ertragung, f., сȣферinцъ; толерапцъ, ръбdape.
Ertränken, v. a., ѫnnекȣ̆.
Ertränkung, f., ѫnnекъцiȣne.
Ertrinken, v. n., mъ ѫnnекȣ̆.
Ertrotzen, v. a., скотȣ̆ прin amepinцъpi, iaȣ̆ бравъndȣ̆, апȣкȣ̆ фрънгъndȣ̆ воinца кȣiва, сторкȣ̆ кȣ форца.
Erübrigen, v., пъстрezȣ̆, спорескȣ̆, пȣnȣ̆ ла о парте, maï am ȣnȣ̆ рестȣ̆.
Erve, f., mъzъpiке.
Erwachen, v. n., mъ deштептȣ̆; der Tag —, се ръварсъ de ziopi; vom Tode —, pe'nвiiȣ din морцi.
Erwachsen, v., крескȣ̆, акрескȣ̆, ажȣnгȣ̆ ла връстъ; фiгȣратȣ̆: пȣрчedȣ̆, провinȣ̆, mъ паскȣ̆, mъ ескȣ̆, ресȣлтȣ̆; es ist viel Unheil daraus —, de aiчi с'а ескатȣ̆ реле mȣлте.

Erwachsen, part. ші a., крескѫтѫ, жѫне, фечорѫ (фечóръ); —er Mensch, omѫ фъкѫтѫ; ziemlich —, търічелѫ.
Erwachsung, f., deштептъцiѫne..
Erwägen, v. a., кѫmпънескѫ, iaѫ ꙟn сокотiнцъ, koncideрѫ, eccaminѫ; etwas reiflich —, iaѫ лѫкрѫл ла о сокотiнцъ матѫръ; koncideрѫ лѫкрѫл серiосѫ.
Erwägung, f., кѫmпънiтѫръ, сокотiнцъ серiòсъ, koncideръцiѫne, рефлесiѫne серióсъ; in — ziehen, кѫmпънескѫ вine.
Erwählen, v., алегѫ.
Erwähnen, v., adѫкѫ aminте, kommeморѫ.
Erwähnung, f., adѫчере-aminте, kommeморъцiѫne, меморiъ.
Erwärmen, v. n., mъ ꙟnкълzескѫ; —, v. a., ꙟnкълzескѫ.
Erwarten, v. a., аштептѫ, Zeit und Umstände —, тimпѫрескѫ, аштептѫ dела тimпѫ ші ꙟmпрецiѫрърї; große Dinge von einem —, ꙟmї промiтѫ лѫкрѫрї марї dела чiнева.
Erwartung, f., аштептаре, аштептъцiѫne, аштептътiвъ; dopiнцъ; wider alle —, престе тóтъ аштептареа; er hat meine — übertroffen, а ꙟnтрекѫтѫ аштептъріле меле; —svoll, плiнѫ de аштептаре.
Erwecken, v., deштептѫ, decвегiezѫ; Eifersucht —, deштептѫ целосiъ, препѫсѫ; vom Tode —, рекiъmѫ ла вiéцъ.
Erwecklich, a. ші ad., dътъторiѫ de eccemплѫ вѫnѫ, (ediфiкъторiѫ).
Erweckung, f., deштептъmънтѫ, deштептъцiѫne.
Erwehren, sich, v., mъ апърѫ; mъ пресервѫ, mъ ферескѫ; er konnte sich des Schlafes nicht —, елѫ nѫ'шї потѫ ꙟnвiнце comnѫл.
Erweichen, v., moïѫ, amoïѫ; ꙟndoiошezѫ, deвiнѫ фрацedѫ; компътiмескѫ (кѫiва).
Erweichlich, erweichbar, a., че се пóте amoié, amoieверѫ.
Erweichung, f., amoieтѫръ; компъсiѫne, ꙟnфръцezipe.
Erweis, m., провъ, demѫстръцiѫne, adeверiнцъ, веріфікъmънтѫ (dовadъ).
Erweisbar, erweislich, a., demѫстраверѫ, арътаверѫ.
Erweisen, v., арътѫ, провезѫ, demѫстрѫ, аверезѫ, adeверезѫ, веріфікѫ (dовedескѫ); handgreiflich —, провезѫ ꙟnвedератѫ, demѫстрѫ ла окї, ла евedinцъ; sich höflich —, се аратъ кѫртепецѫ, се пóртъ кѫ полiтецъ; einen Dienst —, факѫ ѫnѫ сервiцiѫ кѫiва; Ehre —, факѫ кѫiва onòpe; die letzte Ehre —, петрекѫ ла mopmънтѫ; факѫ кѫiва сервiцiѫл челѫ din ѫрmъ.
Erweitern, v., лърцескѫ, лъцескѫ, ꙟnтindѫ, стindѫ, dілъцескѫ; ein Haus —, лърцескѫ о касъ.
Erweiterung, f., dілърцiтѫръ, алъргъmънтѫ.
Erwerb, m., къштiгѫ; —en, v., къштiгѫ; sich seinen Unterhalt —en, а'шї къштiга траiѫл вiецеї; —fähig, харnікѫ, капаче de а къштiга; —sam, къштiгъросѫ, indѫстрiосѫ; —sfleiß, indѫстрiъ; —smittel, mіжлóче de къштiгатѫ; —szweig, рамѫ de indѫстрiъ, de месерiъ.
Erwerbung, f., в. Erwerb.
Erwiedern, v., ре'нторкѫ, ресторкѫ; ръспѫndѫ, реплiкѫ; daѫ ꙟndъръптѫ.
Erwiederung, f., ре'нторсѫръ; ръспѫncѫ, реплiкъ.
Erwirken, v., mіжлоческѫ, къштiгѫ прiн сiлiнцъ.
Erwischen, v., апѫкѫ, daѫ престе.., прindѫ.
Erwünschen, v., dорескѫ.
Erwünscht, a. ші ad., преа dорiтѫ.
Erwürgen, v., сѫгрѫmѫ, гѫтѫескѫ.
Eryngium, n., спiнѫл въптѫлѫї.
Erz, n., mineралъ, металѫ; iаръ ла поецї ꙟncémnъ арамъ, вронzѫ ші ѫnéлтъ de металѫ.
Erz, adj., архi, кѫвънтѫ ꙟmпрѫmѫтатѫ dела елiнї, iаръ апоï ꙟn гѫра nemцiлорѫ ші стрiкатѫ, каре се ꙟnтребѫе ла компѫнерї, спре а denота кѫ елѫ о сѫперiорiтате, ѫnѫ че есчелiнте, de фрѫnте, de ꙟncemnътате маре, сéѫ ші спре

a марка вінъ че преа de nimikъ, преа miceраверъ; ашеа поцї zice: архікапчеларїь, ка ші архіпевенъ. Din кувінтеле компвсе кв Erz ап-семнъмъ нвмаї кътева, кум: Erz-aber, f., вънъ de металъ; —-amt, n., деregъторіа, автоpітатеа прінчіпалъ, пе карea o авea алегъторіі imперїалї цермань; —-arbeit, f., лвкрв de бронзъ; —-bärenhäuter, m., архіполтронъ, фрікосъ-лъвдъросъ de фрънте; плéкъфвг de чеї марї; —betrüger, m., ґншелъторіь de фрънте, архіґншелъторіь; —biſchof, m., архіепіскопъ, мітрополітъ; —bisthum, n., архіепіскопатъ; —böſewicht, m., отвл челъ маї вълъстматъ; —bieb, m., фвръ de месеріъ, архіфвръ; —bumm, a., хъвъвкъ de фрънте; —engel, m., архангелъ; —faul, a., лепешъ ка трвпкївл, архілепешъ; —feind, m., дшманъ, неатікъ жвратъ; —-freſſer, m., гвръ-спартъ, отъ фо̀рте мъпкъчосъ; —gauner, m., трвфторъ de фрънте, ґншелъторіь маре; —herzog, m., архідвче; —herzogthum, n., архідвкатъ; —-heuchler, m., іпокріторь, архіфъцаріь; —hure, f., пвтанъ, кврвъ ґнфератъ; —kämmerer, m., архікамераріь; —kanzler, m., архікапчеларіь; —ketzer, m., еретікоїь, ереціархъ; —lüge, f., мінчвнъ корпвратъ, мінчвнъ се 'нгїъце апа; —narr, m., архіпъіацъ; —prieſter, m., архіпресвітеръ; —ſtift, n., біseріка, еклісіа мітрополітанъ.

Erzählen, v., спвнъ, реферїь, пъrezъ, повестескъ.

Erzählung, f., спвсетвръ, спвсъ, резъцінне; пъръцінне; повелъ; повестіре.

Erzeigen, v., арътъ, въдескъ; denotezъ, маніфестъ; ſich dankbar —, а се аръта мвлцъміторіь.

Erzeugen, v., продвкъ, цеперezъ (пасъ); es wird viel Wein erzeugt, се продвче вінъ мвлтъ; —d, part., продвктівъ; цеперъторїь.

Erzeuger, m., цеперъторъ, пъскъторъ.

Erzeugniß, n., продвктъ, продвцінне.

Erzeugung, f., продвцінне; цеперъцінне; формъцінне; —skraft, f., пвтере, факвлтате цеператівъ.

Erzfigur, f., фігвръ de бронзъ.

Erzgebirge, n., мвнцї кв металврї.

Erzgießer, m., тврпъторїь de бронзъ.

Erzgrube, f., гро̀пъ, мінъ, ваіъ de металврї.

Erzhaltig, a. ші ad., метълосъ, есосъ.

Erziehen, v., даъ крештере, крескъ (пе првнчї), едвкъ, даъ едвкъцінне; формezъ; дісчіплінezъ; кондвкъ.

Erzieher, m., крескъторъ, едвкъторъ, педагогъ; квлтівъторъ.

Erziehung, f., едвкъцінне, крештере; er hat keine —, елъ аре вінъ ґнвъцъ ръъ, ѐ ръъ едвкатъ; —s-anſtalt, f., інстітвтъ de крештере, ашезъмънтъ de едвкъцінне; пенсіонатъ; —sart, f., методъ de едвкаре; —sfach, n., педагоцїь.

Erzielen, v., ґмї пропвнъ; окїескъ, ацінтъ (ла чева); продвкъ (вінъ че); Bäume —, крескъ арворї.

Erzittern, v., мъ кътретвръ (мъ ґнгrozескъ).

Erzitterung, f., трет, фрікъ, павръ маре.

Erzkunde, f., металврціъ.

Erzmutter, f., мътрічеа металвлвї.

Erzürnen, v., адвкъ ла мъніъ, ґнтърінтъ, свпъръ (пе чінева); ірітъ; мъ мъніь, мъ ґнтърінтъ.

Erzwecken, v., ажвнгъ скопвл.

Erzwingen, v., іаъ кв форца, сторкъ; — wollen, вреъ а рееші кв орї че прецъ, вреъ а фаче пе кътъ нв почъ.

Es, pr. ned., елъ, се, чінева, ґл, се ґнтребве ґп петцеште маї вінтосъ ґнаінтеа вервілор, вnde ґп ротънеште нв аре локъ; es regnet, плóъ; es fragt ſich, се ґнтрéбъ; es freut mich, мъ вквръ; es ſind gewiſſe Leute, сънтъ внеле персóне.

Esquadron, f., скадронъ.

Eſche, f., фрacінъ.

Eſchen, a., de фрacінъ; —holz, f., лемнъ de фрacінъ; —wald, m., фръсінетъ.

Escortiren, v., (францozicmŭ) скортezŭ, петрекŭ (пе чіпева, céŭ de воіъ, céŭ de сілъ).
Esel, m., acinŭ, мъгарŭ; wie ein — schreien, раце ка ѕпŭ мъгарŭ; er schlägt auf den Sack und meint den —, вате шéоа, съ се прічéпъ éпа; —sbrücke, f., пѕптеа мъгарілор, локŭ de петрекѕтŭ ꙟп лепе; —sohr, n., ѕреке de acinŭ (лѕпгъ); ꙟndoітѕра колцѕлѕї ла о карте; ѕпгѕрóпкъ (плаптъ); —sstreich, m., фаптъ мъгърéскъ.
Eselchen, n., мъгърелŭ, acinелŭ.
Eselei, f., мъгъріъ, секътѕръ, пъѕчіъ.
Eseltreiber, m., acinарїѕ, мъгърарїѕ, кondѕкъторїѕ de acinї.
Esparsette, f., (стръіпŭ), тріфоїѕ, спарсетъ.
Espe, f., плопŭ тремѕръторїѕ.
Eßbar, ad., de мъпкатŭ, бѕпŭ de мъпкатŭ, мъпкаверŭ.
Esse, f., къminŭ, ватръ.
Essen, v., мъпкŭ; etwas —, гѕстърескŭ; zu Abend —, чіпŭ, чіпezŭ; zu Mittag —, пръпzескŭ; mit vollen Backen —, ꙟndопŭ, мъпкŭ лакомŭ; sich satt —, мъ сатѕрŭ; ка subs. n.: das ist ein köstliches —, ачéста е о мъпкаре делікатъ, о бѕкатъ делічіòсъ; das — anrichten, adѕкŭ бѕкателе пе масъ; zum — einladen, кїемŭ, іпвітŭ ла пръпzŭ; —szeit, f., òра de мъпкатŭ.
Essenz, f., есіпцъ.
Esser, m., мъпкъторŭ, мъпкачŭ; viele — zu Hause haben, амŭ акасъ гѕре мѕлте.
Eßgabel, f., фѕркѕліцъ, фѕркѕцъ.
Essig, m., оцетŭ, вінŭ-акрѕ; mit — angemacht, марінezŭ, факŭ мъріпатъ; мѕрezŭ ꙟп оцетŭ; nach — schmeckend, е оцетосŭ, аре гѕстŭ de оцетŭ; — brauen, факŭ оцетŭ; zu — werden, се оцетеште, devine, се фаче оцетŭ; —artig, a., оцетосŭ; —äther, m., етерŭ de оцетŭ; —braten, m., карпе фріптъ кѕ оцетŭ; —brauer, m., оцетарїѕ, фъкъторїѕ de оцетŭ; —brauerei, f., фабрікъ de оцетŭ; —sauer, a., акрітŭ, оцетітŭ; —säure, f., акріme de оцетŭ.
Eßlöffel, m., лінгѕръ de масъ.
Eßlust, f., апетітŭ, пофтъ de мъпкаре.
Eßsaal, m., салъ de мъпкаре; рефъпторїѕ (ла кълѕгъріі апѕсепї), трапезъ (ла чеї ръсърітепї), (софраџеріъ).
Eßwaaren, f. pl., de-але-мъпкъріі, продѕпте de мъпкатŭ; бъкъпіъ.
Estafette, f., (францoz.) стафетъ.
Estragon, m., тархопŭ (плаптъ).
Etabliren, v., (франц.) статорескŭ, ставерескŭ, ашezŭ, ꙟптемеїѕ (локѕіпцъ, пегѕцеторіъ ш. а.)
Etape, f., (франц., терminŭ міліт.) тапъ, постŭ, deскълекътóре пептрѕ осташї.
Ethik, f., етікъ, моралъ.
Ethnographie, f., етнографіъ, deскріереа попóрълор.
Etiquette, f., (франц.) етікетъ, маніеръ фінъ, пѕртаре dѕпъ регѕлеле салопелорŭ; цідѕлікъ (пе стікле).
Etliche, pron. pl., къцїва, кътева, ѕпіі, ѕпеле; — zwanzig, ка врео dòъzечї.
Etwa, etwas, ad., ѕпеорї, къndŭва, пòте фі ка врео; wenn — jemand kommen sollte, de кѕмва ар веni чіпева; es waren — zweihundert da, ера ка врео dòъ сѕте.
Etwas, pron., чева, кътŭва, óрекътŭ, пѕцінŭ; ohne — zu sagen, фъръ а zіче чева; kommt — näher, веніцї чева маї апрóпе.
Etwelche, pron. pl., ѕпіі, къцїва.
Etymolog, m., етімологŭ.
Euer, —e, —es, pron., ал вострѕ, а вòстръ.
Euerig, eurig, —e, —es, a., алŭ вострѕ, а вóстръ.
Eule, f., бѕхъ, бѕхпъ, кѕкѕвéікъ; мътѕръ de скѕтѕратŭ кѕ кóda лѕпгъ; —nspiegel, m., бѕфопŭ, омŭ віклéпŭ.
Euphonie, f., (греч.) еѕфоніъ, бѕпъ сѕпаре.
Eurethalben, euretwegen, ad., din каѕса вóстръ, пептрѕ воі.

Euretwegen, ad., ⁊n фавòреа вó-стръ, пентрѫ вої.
Euter, f., ѫерѣ (ла вакъ).
Evangeliſch, a., евангелікѣ.
Evangeliſt, m., евангелістѣ.
Evangelium, n., евангеліе, евангеліѣ.
Evidenz, f., евединцъ, ведепіте.
Ewig, a., вечнікѣ, пѫрѫреа цііторіѫ, фъръ капетѣ, етернѣ; пекѫрматѣ, пе⁊пчетатѣ, тотѣдéѫпа.
Ewigkeit, f., вечіъ, етернітате; фігѫр. тітпѣ фòрте лѫнгѣ; das ҳätte ich in — nicht geglaubt, n'aш фі крezѫт'o нічі одатъ; es ſcheint mir eine —, мі се паре о сѫтъ de anі.
Examen, n., ессатенѣ, черчетаре.
Erarch, m., (греч.) ессархѣ, о деregътоpіъ ⁊nпалтъ.
Excellenz, f., Есселінцъ.
Excerpt, n., естратѣ.
Excеß, m., есчесѣ, dicopdine.
Exegeſe, f., (греч.), ессецесъ, сплікареа скріптѫрелор.
Exekution, f., ессекѫціѫне, ⁊ndeплініре.
Exempel, n., ессемплѫ, провлетъ.
Exemplar, n., ессемпларѣ; оріціналѣ, тъпѫскрісѣ.
Exil, n., ессілѣ (сѫргѫпѣ, ісгóпъ).
Exiſtenz, f., ессістінцъ, траїѫл віецеї, віецѫіреа ⁊nса.
Exorcismus, m., ессорчістѣ, скòтереа дрячілор.
Exoteriſch, ad., opdinapіѫ, dep⁊ndѣ, вѫлгарѣ.
Exotiſch, a., ессотікѣ, стръінѣ.
Experiment, n., сперітъптѣ, провъ, черкаре.
Exponent, m., спѫпѫпте (⁊n арітм.).
Exprеß, a. ші ad., ⁊nadincѣ, апѫте.
Expreſſe, m. кѫріерѣ, кѫрсорѣ, еспресѣ.
Extemporiren, v., стімпѫрезѣ, improвісезѣ.
Extra, ad., (латіп.) афаръ-de; чі ⁊n петцеште се ⁊нтребѫе спре а depota сѫперлатівѣ, сéѣ чева пеаштептатѣ; —poſt, f., пошть страordinapіъ; —fein, a., фòрте фінѣ.
Ey, n., оѣ, в. Ei.

F.

F, n., а шесеа літеръ а алфаветѫлуї цертанѣ.
Fabel, f., фавѫлъ; lehrreiche —, апологѣ; параці⁊не, повестіре, васпъ; —buch, n., карте de фавѫле; —dichter, m., фавѫлістѣ; —haft, a. ші ad., фавѫлосѣ; —haftigkeit, f., фавѫлосітате; —hanѣ, m., фавѫлъторіѫ, тіпчіпосѣ; —lehre, f., тітолоціъ; —leſe, f., коллецію⁊не de фавѫле; —n, v., фавѫлезѣ, спѫпѣ ла фавѫле, плъстѫескѣ, тіптѣ, таіѣ ла тіпчіѫнї, ла палаврe; —pferd, n., калѣ фавѫлосѣ; —ſchreiber, m., скрііторіѫ de фавѫле; —thier, n., аніталѣ фавѫлосѣ; —welt, f., лѫте фавѫлóсъ; —werk, n., лѫкрѫ фавѫлосѣ; карте, опѣ фавѫлосѣ.
Fabricant, m., фавріканѣ, фавріктоpѣ.
Fabricat, n., фаврікатъ, лѫкрѫ, артікѫл de фаврікъ; —ion, f., фаврікъцію⁊не; —ur, f., фаврікътѫръ.
Fabriciren, v., фаврікѣ.
Fabricirung, f., фаврікъцію⁊не.
Fabrik, f., фаврікъ, тапѫфъптѫръ; —arbeit, f., лѫкрѫ de фаврікъ, фавріkатъ, тапѫфаптъ; —arbeiter, m., лѫкрътоpіѫ ⁊n фаврікъ, фавріканѣ; —auffeher, m., іпспепторѣ de фаврікъ; —waare, f., тарфъ de фаврікъ, фавріkатъ; —zeichen, n., тарка фавріčеї.
Fabulant, m., фавѫлантѣ.
Fabuliren, в. Fabeln.
Fabuliſt, m., фавѫлістѣ.
Fabulöѣ, a. ші ad., фавѫлосѣ.
Façade, f., фацадъ, фрѫптаріѫ, фрѫпте de касефічіѣ.
Facette, f., фачетъ, фъцióръ, фъчішóръ (ла петре скѫпе чіопліте).
Fach, n., кѫтіъ, сікріашіѫ, сълтаріѫ; heimliches —, аскѫпсъторіъ; Fä-

cher im Gehirn, кіліѹце, челѹле; таблъ, тъбліцъ; despърцітънтѹ, сепцiѹне; пласъ, класъ, спеціъ, ценѹ; das gehört in ein anderes —, аста цine de алтъ класъ; професіѹне, месеріъ; ресорціѹ; das schlägt nicht in mein —, аста нѹ каde ѧн ресорціѹл меѹ, нѹ е спечіалітатеа меа; er ist stark in seinem —e, елѹ ъші кѹнòште біне месеріа са; sein eigentliches — ist die Chemie, фортеле лѹї е кеміа; einem Dach und — geben, прітескѹ ѧн локашїѹ пе чінева.

Fachbaum, m., (морарї) парѹ idрометрѹ; стабілъ.

Fachbogen, m., дрънгѹ, інстрѹмънтѹ ѧн формъ de аркѹ кѹ кóрдъ de скъртънатѹ лънъ.

Fache, f., (пълъріерї) лънъ бътѹтъ ла дрънгѹ.

Fächeln, v., факѹ вънтѹ кѹ апъръто̀реа; sich —, мъ вънтѹрезѹ.

Fachen, v., батѹ лънъ; despартѹ ѧн кіліѹце; аціцѹ (фокѹ) вънтѹръndѹ.

Facher, m., дрънгѹіторїѹ, бътъторїѹ de лънъ.

Fächer, m., апърътóре, вънтѹраръ; —förmig, a. ші ad., ка апърътóреа; —ig, a., челѹлосѹ, челѹрарїѹ; —macher, m., апърътоpістѹ; —n, в. Fächeln; вънтѹрескѹ; —palme, f., палмѹ фінікѹ флавеформѹ, de форма апърътòреї; —stab, m., кóда апърътóреї.

Fachgerte, f., нѹіа de гратіъ.

Fachholz, n., парѹ, церѹшѹ de гратіъ.

Fachreise, f., вършъ.

Fächser, m., ресадѹ; боташїѹ.

Fachtisch, m., масъ, таблъ пе каре се бате лъна ла дрънгѹ.

Fachweise, ad., дѹпъ despърцітѹрї, дѹпъ кѹтії.

Facit, m., сѹмъ тоталъ; das — machen, ѧнсѹмезѹ; das — der Sache, темеїѹл лѹкрѹлѹї; бѹба каѹсеї.

Fackel, f., факлъ, торцъ (масала); —distel, f., кактѹ (плънтъ); —jagd, f., вънътòре кѹ тóрце; —läufer, m., пѹртъторїѹ de факлъ, торціерѹ.

Fackeln, v., флъкърезѹ, вълвеїѹ; тімпѹрізезѹ, мъ кодескѹ, факѹ насѹрї; das Licht fackelt, лѹмінареа фаче вълвътаіъ; mit dem Lichte herum —, ѧмблѹ кѹ лѹмінареа ѧнкóчї ші ѧнколо; nicht lange —, нѹ тімпорізéзъ; hier ist nicht zu —, ачі нѹ е de нъсѹрітѹ.

Fackelschein, m., лѹчіре de факле.

Fackeltanz, m., данцѹ ла факле.

Fackelträger, в. Fackelläufer.

Fackelzug, m., кондѹптѹ кѹ факле.

Façon, f., фасонѹ, формъ.

Facsimile, n., факсіміле, контръфъптѹръ, копіетѹръ кѹ мъна.

Facta, n. pl., фапте, апте.

Factisch, a., ефептівѹ.

Factor, m., фъпторѹ, комісіонарїѹ, аціnте; (аріт.) ѹна din челе доѹе кътімї че формéзъ продѹптѹл; —ei, f., фапторъріъ, компѹторїѹ, локѹл ѹnde сънтѹ комісcіонарії ѹнеї касе негоціторештї; —eihandel, m., негоціѹ de комісіѹне.

Factotum, n., фактотѹ, тапандъ.

Factum, n., фаптъ.

Factur, f., фаптѹръ, фоіъ кѹпрінсъторіъ de прецѹл ші калітатеа мърфѹрілор тръмісе; —buch, n., карте de фаптѹрї; —iren, v., фаптѹрезѹ; —werth, a., кътѹ фаче дѹпъ фаптѹръ.

Facultät, f., факѹлтате, пѹтере; корпѹ (de професорї); —smitglied, n., Facultist, m., мембрѹл de факѹлтате, факѹлтістѹ.

Fädchen, n., фірѹцѹ.

Fade, a. ші ad., фадѹ, грецосѹ, десгѹстѹосѹ, неплъкѹтѹ; несъратѹ.

Faden, m., фірѹ; тортѹ; мъсѹръ марітімъ de лѹнцime; — ziehen, дѹкѹ фірѹл; an einem — hängen, а се цiné нѹмаї ѧнтр'ѹнѹ фірѹ; keinen trockenen — an sich haben, а фі плоатѹ, асѹдатѹ, пънъ ла пеле; den — (in der Rede) verlieren, пердѹ фірѹл ворбіреї; nach dem — schneiden, таїѹ пе фірѹ.

Fadenbruch, m., лътѹрòіе (ѧн пънзъ).

Fadenförmig, a. ші ad., ка фірѹл, фіріформѹ.

Fadengerade, a. ші ad., dрептȣ пе фірȣ; перпendікȣларїȣ.
Fadengleich, a. ші ad., пе фірȣ.
Fadengold, n., фірȣ, сірmъ de аȣрȣ, аȣрȣ торсȣ.
Fadenhalter, m., цііторїȣ de фірȣ.
Fädenig, a. ші ad., ацосȣ, фіросȣ.
Fadenkraut, n., філаго (Лінеȣ).
Fadennackend, a. ші ad., голȣ кȣт 'л а фъкȣт mȣmъса.
Fadennudeln, pl., тъїецеї, фіdea.
Fadenrecht, a. ші ad., dрептȣ ка фірȣл.
Fadenscheinig, a. ші ad., ла чееа че се въdȣ фіреле.
Fadensilber, n., арцінтȣ торсȣ, фірȣ de арцінтȣ.
Fadenweise, ad., кȣ фірȣл.
Fadenwurm, m., рѫmъ.
Fädig, в. Fädenig.
Fadheit, f., фаdецъ, грецошіъ, dесгȣстъцїȣне.
Fagot, n., фаготȣ; —ist, m., фаготістȣ.
Fähe, f., mȣіерȣшка ла тòте патрȣпеdеле ръпаче.
Fahen, (векїȣ) в. Fangen.
Fähig, a. ші ad., капаверȣ, dестоїнікȣ, вреdнікȣ бȣнȣ de . .; dочілȣ; —keit, f., капачітате, dестоїнічіъ, вреdнічіъ; талентȣ; dочілітате.
Fahl, a. ші ad., фȣлвȣ; персечіȣ (калȣ че бате din албȣ ѫn роібȣ); —gelb, a. ші ad., галбінȣ спълъчітȣ; —roth, a. ші ad., роібȣ.
Fahlleder, n., пеле de къпȣтъ.
Fähnchen, n., стегȣлецȣ.
Fähndrich, в. Fähnrich.
Fahne, f., стіndарdȣ, флатȣръ, бandіеръ, стéгȣ; zerfetzte — macht dem Krieger Ehre, флатȣра трепцȣітъ фаче онòре мілітарїȣлȣї.
Fahnen-futter, n., токȣ de стéгȣ; —junker, m., стегарїȣ; —marsch, m., маршȣл стéгȣлȣї; —schmied, m., ферарїȣ, потковарїȣл (ȣнȣї скаdронȣ de кълъріme); —schuh, m., кълкъїȣл, мънȣша стéгȣлȣї; —stange, f., —stock, m., кóda стéгȣлȣї; —träger, m., портъторїȣ de стéгȣ, стегарїȣ; —weihe, f., бінекȣвънтаре de стéгȣ; —weise, ad., кȣ деспърцітънтȣл; —zug, m., деспърцітънтȣ de стéгȣ.
Fahnjunker, Fähnrich, m., сȣбофіцірȣ стегарїȣ.
Fahnschmied, в. Fahnenschmied.
Fahrbar, a. ші ad., ѫmблаверȣ, кърȣцаверȣ, праптікаверȣ (dрȣmȣ); навігаверȣ, плȣтіверȣ; стръпортаверȣ.
Fahrbrücke, f., поdȣ ѫmблъторїȣ.
Fahrbuch, n., карте de скоборътȣ (ѫn mine).
Fähre, f., поdȣ, лȣнтре ѫmблътóре; kleine —, баркъ; вadȣ, трекътóре; mit der — übersetzen, трекȣ (рѫȣл) кȣ лȣнтреа.
Fahren, v., карȣ, dȣкȣ, портȣ; mънȣ, кondȣкȣ; mъ кърȣцеzȣ; плȣтескȣ; mъ сънїȣ; ѫmблȣ; трекȣ, стръпортȣ; інтрȣ; mъ скоборȣ; каdе; есе; mъ ѫnалцȣ; Steine —, карȣ петре; der Kutscher fährt gut, вizітіȣл мънъ біне; fahre zu, Kutscher, мънъ вizітіȣле! fahre zum Teufel! dȣте ла dракȣ! пеї! fahre wohl! мерцї сънътосȣ, мерцї ѫn паче, кале бȣнъ! zu Wagen —, mъ кърȣцеzȣ; zu Schiffe —, плȣтескȣ; auf dem Schlitten —, mъ сънїȣ; einen über einen Fluß —, трекȣ пе чінева песте рѫȣ; in die Hölle —, mъ скоборȣ ѫn іаdȣ; der Blitz fährt aus den Wolken, фȣлцерȣл каdе din норї; in den Schacht —, mъ даȣ ѫn пȣцїȣ; in die Luft —, mъ рідікȣ ѫn аерȣ; gen Himmel —, mъ ѫnалцȣ ла черїȣ; aus dem Bette —, тръсаїȣ din патȣ; mit der Hand hin und her —, бънъескȣ din мънї; aus der Hand —, скапȣ din мънї; aus der Haut —, ѫmї есȣ din пеле; einem in die Haare —, сарȣ ѫn пърȣ кȣїва; einem über's Maul —, респоndȣ аспрȣ, mъ ръстескȣ кȣїва; mit der Hand in die Tasche —, багȣ мъна ѫn ташкъ; einem durch den Sinn —, ѫnфрънгȣ червічіа кȣїва; wohl oder übel wobei —, ѫmї ȣmблъ біне сéȣ ръȣ ѫn чева; — lassen, ласȣ, реласȣ, слъбескȣ; dесістȣ (dела чева), пъ-

ръсескѫ; etwas von seiner Forderung — lassen, maĭ ласѫ din претенцiѕне; den Irrthum — lassen, тъ десатъцескѫ, ꙟтĭ вінѫ ꙟп сітцiре.

Fahrend, a., кѫ кърѫца, кѫ naia; —e Habe, авере тiшкъторiъ; —e Ritter, кавалерѫ еранте.

Fahrgeld, Fährgeld, n. порторiѕ; (пентрѫ кърaтѫ) къръѕшiтѫ; (пентрѫ тречереа кѫ подѫлѫ) подърiтѫ; (пентрѫ стръпортѫ кѫ naia) павлѫ.

Fahrgeleise, n., ротацiѕ, орбiтъ, ѕрта профѫndъ а ротеĭ (въгажiѕ).

Fahrgerechtigkeit, f., дрептѫ de а цiнеа подѫ песте ѕнѫ рѫѫ: подърiтѫ, понтенiтѫ.

Fahrknecht, m., подарѫ, лѫнтрашѫ; аргатѫ de къръѕшiтѫ.

Fahrlässig, a. ші ad., лъсъторiѕ, негрiжiнте, indолiнте; —keit, f., лъсътѫръ, негрiжiнцъ, indолiнцъ.

Fährlich, Fährlichkeit, в. Gefährlich.

Fährmann, m., подарѫ, лѫнтрашiѕ; портъторiѕ; трекъторiѕ.

Fahrniß, f., бѫнѫ тiшкъторiѕ.

Fahrpost, f., поштъ кѫ тръсѫра.

Fahrschiff, n., лѫнтре de трекѫтѫ.

Fahrseil, n., фѫнiа, отгонѫл подѫлѫĭ ꙟтблъторiѕ.

Fahrstraße, f., дрѫмѫ таре, дрѫмѫ пѫблiкѫ.

Fahrt, f., кълъторiъ (пе ѕскатѫ сéѫ пе апъ); дрѫмѫ, кале; каботацiѕ (пе лънгъ цертiĭ тарiнĭ); кърaре; ꙟнкъркътѫръ портатъ (de карѫ); eine Wasser—, о портатъ de апъ.

Fahrtmaß, n., калеметрѫ, тъсѫръторiѕ de дрѫмѫ (iнстрѫмънтѫ).

Fahrwasser, n., апъ навiгаверъ; каналѫ.

Fahrweg, m., кале de карѫ, дрѫмѫ бътѫтѫ de каре.

Fahrwind, m., вънтѫ бѫнѫ, фаворaверѫ de плѫтiтѫ.

Fahrzeug, n., васѫ (лѫнтре, баркъ, naiъ) de терсѫ пе апъ.

Fahrzoll, в. Fahrgeld.

Falb, a. ші ad., палiтѫ, галбiнѫ; фѫлвѫ; —e, f., калѫ персечiѫ, роiвѫ.

Falbel, f., фалваръ, танцетъ; —iren, v., орнѫ кѫ фарваре.

Falbicht, a., че дъ ꙟп галбiнѫ, гълбѫiѕ.

Falkade, f., фалкадъ, фелѫ de сърiтѫръ de калѫ.

Falkaune, f., фалконѫ, шоiмѫ.

Falke, m., фалконѫ, шоiмѫ.

Falken-auge, n., окiѕ de фалконѫ, ведере ацеръ; —beize, —jagd, f., фалконърiъ, въпътóре кѫ фалконѫ; —eule, f., бѫхъ кѫ насѫ фалконiнѫ; —haube, —kappe, f., кънчѫлъ de фалконѫ; —ier, —jäger, m., фалконарiѕ, въпъторiѕ кѫ фалконѫ; —ierkunst, f., фалконърiъ; —meister, m., маiстерѫ de фалконарĭ; —recht, n., фалконърiтѫ; —schlag, m., сковорѫреа фалконѫлѫĭ; —spiel, n., —stoß, m., кънканъ de прiнсѫ фалконĭ; —schwanz, m., кòда фалконѫлѫĭ.

Falkiren, v., ein Pferd — lassen, а фаче съ факъ калѫл фалкаde.

Falkner, m., в. Falkenier; —ei, f., фалконърiъ.

Falkonet, n., фалконетѫ.

Fall, m., къdере, къzътѫръ; рѫiнъ; перiре; касѫ, евенiтънтѫ, ꙟнтъмпларе; dicграцiъ; скъdере (de апъ); сковорѫре (а теркѫрѫлѫĭ ꙟп барометрѫ); свергѫръцiѕне; zu —e bringen, атъцескѫ о фатъ: zu —e kommen, се ласъ а се атъцi (фата); in diesem —e, ꙟп ъстѫ касѫ; im —e daß . ., ла ꙟнтъмпларе ка . .; auf jeden —, ла тòтъ ꙟнтъмпларea; auf keinen —, нiчĭ ꙟнтр'ѫнѫ касѫ; auf den —, ла ꙟнтъмпларе; wir wollen den — setzen, съ пѫнемѫ касѫлѫ, съ не ꙟнкiпѫiмѫ; Hochmuth kommt vor dem —e, мънdрiлор ле стъ Dzeѫ ꙟп контръ, мънdрiа е ꙟнnainте-мергътòреа къdереĭ; der Rückfall ist schlimmer als der —, рекъdереа е маĭ реа dекътѫ къdереа, рътъчiреа din ѫрмъ е маĭ реа dекѫтѫ чеа dintъiѕ; —bar, a. ші ad., тъiаверѫ, че се пòте тъiа, оборѫ; —baum, m., барiеръ; —beil, n., гiлотiнъ; —brücke, f.,

подъ pidiкъторiъ (ла четъцĭ песте шанцърĭ).

Falle, f., лацъ, кърсъ; eine — legen, ꙟntindъ лацъ, пънъ кърсъ; in die — locken, а траце ꙟn кърсъ къ ꙟnшелъцiъne.

Falleisen, n., кърсъ de феръ (пентръ прiнсъ лъпĭ шчл.).

Fallen, v., кадъ; декадъ, пiкъ; скаde (прецъл); пере, mòpe; фатъ; iррътпе; се варсъ (ржъл ꙟn mape); einem zu Füßen —, кадъ ла пiчóреле къĭва; einem in's Wort, in die Rede —, таĭъ ворба къĭва; auf die Nase —, daъ ꙟn пасъ; tod zur Erde —, кадъ mортъ ла пъmънтъ; sich wund —, се ръпеште къzъndъ; um den Hals —, ꙟmбръцiшеzъ; einem in die Hände —, кадъ ꙟn mъпiле къĭва; in die Augen —, бате ла окĭ; in Ohnmacht —, лешiнъ; in Ungnade —, кадъ ꙟn dicграцiъ; durch das Schwert —, кадъ de сабiъ; in eine Krankheit —, mъ бетеzескъ; in's Land —, iррътпъ ꙟn цéръ; einem zur Last —, кадъ ꙟn спiнареа къĭва; in's Rothe —, бате ꙟn рошiъ; das Wetterglas fällt, барометръл скаde; das Fest fällt auf den Montag, сърбътóреа каde лъпĭ; der Würfel ist gefallen, сорцъл а къzътъ; er ist nicht auf den Kopf gefallen, ел нъ е гъгъъцъ; meine Hoffnung ist in den Brunnen gefallen, m'amъ ꙟnшелатъ ꙟn сперанцъ'mĭ; der Apfel fällt nicht weit vom Stamme, че есе din mъцъ шòречĭ mъпънкъ, ъnde а сърiтъ капра саре шi éда, пара нъ каde департе de пъръ; von einem Hiebe fällt kein Baum, нiчĭ ънъ арборе нъ каde de о ловiтъръ; mit der Thüre in's Haus —, а ворбi цоропокъ; ich fiel auf den Gedanken, ꙟn веni аminте ideea; jemandem in die Haare —, пънъ mъпа ꙟn плетеле къĭва; vieles Vieh ist an dieser Seuche gefallen, mълте вiте перiръ de епidemia ачéста; von schönen Pferden — schöne Füllen, епеле фрътóсе фатъ mъnzĭ фрътошĭ; Hochmuth — lassen, ласъ din mъndрiъ.

Fällen, v., таĭъ, аббатъ, daъ жосъ (ънъ арборе); (кim.) пречiпiтъ; жъdiкъ; das Gewehr —, плекъ арma; ein Urtheil —, факъ сентiнцъ, хотърескъ.

Fallend, a. шi ad., къzъndъ, къzъторiъ; —е Sucht, f., епiлепсiъ, стропшалъ, пъбъdъĭ.

Fallendung, f., (грam.) фiналъ de касъ.

Fallfenster, n., търапъ, ферéстръ къzътóре.

Fallgatter, n., гратiъ къzътóре, катараптъ.

Fallgrube, f., грóпъ de къzътъ ꙟnтр'жnса (пентръ прiнсъ лъпĭ шчл.)

Fallholz, n., къzътърĭ, ъскътърĭ (лемне).

Fallhut, n., фрънтапърътóре, къчĭълъ de къdере (къiцъ de копiĭ ꙟmплътъ къ пъръ, ка съ'ĭ апере de ловiре къzъndъ).

Fällig, a. шi ad., ꙟmплiнiтъ (терminъл), de плътiтъ, de респонсъ (банĭ, даторiъ).

Faliment, n., фалimънтъ, банкроцiъ.

Falliren, v., банкротеzъ.

Fallirt, fallit, a. шi ad., банкротатъ, фалiментатъ, mъфлъzъ.

Fallissement, (zi: фалiс'man), n., в. Falliment.

Fallklappe, f., кърсъ; катараптъ.

Fallladen, m., търапъ.

Falllehn, n., феъdъ персоналъ.

Fallnetz, n., лацъ, кърсъ de рецеле.

Fallmütze, f., в. Fallhut.

Fallobst, n., фрънтъ стрiвiтъ (прiн къdере).

Fallpfahl, m., в. Fallbaum.

Fallriegel, m., Fallklinke, f., клепчiъ къzъторiъ, лакътъ (loquet).

Falls, conj., ꙟn касъ къ . .

Fallschirm, m., паракъzътъ, кортъ, ътбрелъ de скоборжтъ (ла балóне).

Fallstrick, m., лацъ, кърсъ.

Fallsucht, f., епiлепсiъ.

Fallsüchtig, a. шi ad., епiлептiкъ.

Fallthür, f., ъшъ къzътòре; тарапъ.

Fällung, f., тъiетъръ, deбатере; пре-

чіпітъцїѹне (кім.); — eines Urtheils, dape de centinцъ.
Fallwildbret, n., селбътъцїѹнї (въпатѹ) мóрте, періте.
Fallwunde, f., ранъ din къзътѹръ.
Falsarius, m., фалсарїѹ.
Falsch, a. ші ad., фалсѹ, minчinосѹ, калпѹ; —es Geld, банї калпї; —er Freund, amікѹ префъкѹтѹ; —e Meinung, опініѹне minчinòсъ; —e Ton, diconanцъ; —, n., ліпсъ, фалсітате, ꙟпшелъцїѹне; ohne — wie die Tauben, сімплѹ ка порѹмбѹл; —e, m. ші f., ꙟпшелъторїѹ, ꙟпшелътóре.
Fälschen в. Verfälschen.
Falschheit, f., фалсітате.
Falschherzig, a. ші ad., фалсѹ кѹ inima, тръдъторїѹ; —keit, f., тръдъцїѹне, дѹплічітате; фъцъріъ.
Fälschlich, ad., кѹ фалсітате, фалсѹ.
Falschmünzer, m., фалсіфікъторѹ de монетъ, фъкъторѹ de банї калпї; —ei, f., фачере de банї калпї.
Falsett, n., Falsetstimme, f., тонѹ фалсѹ.
Falsum, n., фалсітате.
Fältchen, n., крецѹ мікѹ.
Falte, f., ꙟпкрецітѹръ, пътѹръ; ꙟпdoітѹръ; —n machen, werfen, факѹ креце; in Falten legen, ꙟпdoіескѹ; die —n ausmachen, deскрецескѹ; die —n verlieren, се decdoіеште; die Stirne in —n legen, ꙟпкрецескѹ фрѹптеа.
Fälteln, v., ꙟпкрецескѹ, ꙟпdoіескѹ.
Falten, v., ꙟпкрецескѹ, ꙟпdoіескѹ, пѹпѹ ꙟп пътѹрї; die Hände —, пѹпѹ мъніле крѹчішѹ, ле ꙟпкрестезѹ; in einen Brief —, ꙟпdoіескѹ, ꙟпкідѹ о епістолъ; die Stirne —, ꙟпкрецескѹ фрѹптеа.
Faltenkleid, n., вестмъптѹ кѹ ꙟпкрецітѹрї.
Faltenlos, a. ші ad., фъръ креце, неꙟпкрецітѹ.
Faltenmagen, Blättermagen, m., стомакѹ ꙟпкрецітѹ (ла рѹмегътòре).
Faltenreich, a. ші ad., плінѹ de креце.
Faltenrock, m., фѹстъ ꙟпкрецітъ.
Faltenschlag, Faltenwurf, m., (пітѹръ ші скѹлптѹръ) арѹпкътѹръ de драперії.
Faltenweise, ad., ꙟп пътѹрї.
Falter, m., флѹтѹре.
Faltig, a., ꙟпкрецітѹ, кѹ креце, кѹ ꙟпdoітѹрї; —e Stirn, фронте ꙟпкрецітъ.
Faltung, f., ꙟпкрецітѹръ, ꙟпdoітѹръ.
Falz, f., ꙟмпърікере (пасерї марї), в. Batz.
Falz, m., ꙟпdoітѹръ, пътѹръ (ла кòле de хъртіъ); мѹке, кълкъїѹл (кърцеї); ꙟпкрестътѹръ, ꙟпкъвътѹръ; скъпълітѹръ (чїѹбѹкѹ) ла колóне ші стратѹл пѹштеї; гарdinъ (ла васе); —bein, n., осѹ de ꙟпdoітѹ (хъртіъ); —bret, n., скъпdѹръ de ꙟпdoітѹ (хъртіъ); —messer, —eisen, n., кѹцітòіъ, інстрѹмъптѹ deскърпъторїѹ (аргъсіторї).
Falzen, v., ꙟмпътѹрѹ, ꙟпdoіескѹ; ꙟпкъвезѹ; ꙟпскъпълезѹ (чїѹбѹчезѹ); гърdinезѹ, факѹ гарdinъ, крестътѹръ ла dòцe; deскърпезѹ (пелеа, ла аргъсіторї); —, n., ꙟпdoітѹръ; ꙟпкрестътѹръ, ꙟмбѹкътѹръ; скъпълітѹръ.
Falzhobel, m., целъѹ de гарdinъ.
Fama, f., фаїмъ.
Familiär, a., фаміліарѹ.
Familiarität, f., фаміліарітате.
Familie, f., фаміліъ; касъ; копії; er hat keine —, елѹ п'аре копії; семінцїъ, цепѹ; —nangelegenheit, f., требї domестіче, de а ле фаміліеї; —nbegräbniß, n., кріптъ de фаміліъ, в. Erbbegräbniß; —nbild, —ngemälde, n., таблъѹ репресентъпте de о фаміліъ; —ngesicht, n., аерѹ de фаміліъ; —ngruft, f., в. —nbegräbniß; —ngut, n., фіdeїкомісъ (ашезъмъптѹ прін каре dіеташѹл ꙟпсърчінéзъ пе моштеніторїѹл съѹ ка ла време хотърѫтъ съ dea ла врео персóнъ тóтъ сéѹ о парте din авереа че і ласъ); —nkrankheit, f., бóлъ de фаміліъ; —nkreis, m., сінѹл фаміліеї; —nleben, n., віацъ domестікъ; —nname, m., пѹме de фаміліъ; —nstolz, m., мъпdріъ de фаміліъ; —nvermächtniß,

n., фideĭкomicъ; —nzirkel, m., в. —nkreis.
Famös, a. ші ad., фъĭmocŭ.
Famulus, m., сервŭ; фатѫлŭ (ла ѫnŭ докторŭ); скріiторĭѫ.
Fanatiker, m., фанатікŭ.
Fanatisch, a. ші ad., фанатікŭ.
Fanatismus, m., фанатісмŭ.
Fanfare, f., фанфаръ, сѫнетŭ de трімвіце.
Fanfaron, m., фанфаронŭ.
Fang, m., прінсŭ; пескѫітŭ; прадъ (чееа че се прінde); —ball, m., пілъ; —eisen, n., капканъ de ферŭ, ланче (ла въпъторĭ); інелŭ de логоdnъ.
Fangen, v., прінdŭ, апѫкŭ (кѫ мъпіле, кѫ ѫнгііле, кѫ клештеле шчл.); арестеzŭ (пе ѫnŭ ръŭ); Feuer —, іа фокŭ; Fische —, пескѫескŭ; mit gefangen, mit gehangen, чіне ѫтблъ кѫ хоціĭ кѫ еĭ пере; sich — lassen, каde ѫn кѫрсъ, се прінde ѫn лацŭ.
Fanggeld, n., dарŭ (бакшішŭ) пентрѫ прінсŭ de фéре.
Fangmesser, n., кѫцітŭ въпъторескŭ.
Fangnetz, n., рецеа de прінсŭ.
Fangstrick, m., лацŭ, пласъ.
Fangzahn, m., колцŭ, dінте тъіеторŭ (ла поркŭ сілватікŭ).
Fant, m., Fäntchen, n., бъіецелŭ, омѫшорŭ, dешертŭ, аморезатŭ de сіне.
Fantasie, f., фантасіъ, імаціпъціѫне; —stück, n., піесъ de фантасіъ.
Fantasiren, v., фантасіеzŭ; вісеzŭ, аіѫрескŭ; кънтŭ о фантасіъ.
Fantast, m., фантастŭ; —isch, a. ші ad., фантастікŭ.
Farbe, f., колòре, (въпсеа); колорітŭ; тіптъ; тіптѫръ; негрéлъ (de скрісŭ, de тіпърітŭ); фацъ (de омŭ); тромфŭ, маслъ (ла жокŭ de кърцĭ); претестŭ; gesunde —, фацъ de съпътосŭ; er spricht davon wie der Blinde von der —, ворбеште деспре ачéста ка орбѫл de колóре; die — halten, сѫнтŭ статорĭѫ; die — verändern, скімбŭ колóреа, скімбŭ опініѫнеа; immer in einer — singen, а кънта тотŭ пе о кóрdъ.
Farbebret, n., (тіпогр.) таблъ кѫ негрéлъ de пе каре се іа кѫ пілка.
Farbebrühe, f., тіптѫръ, боіалъ.
Färbeholz, n., врасіліанŭ, лемнŭ de тіптѫрітŭ.
Färbekessel, m., кълdаре de тіптѫрітŭ.
Färbekraut, в. Färberöthe.
Färbekufe, f., кадъ de тіптѫрітŭ, de боітŭ.
Färbekunst, f., арта тіптѫрікъ.
Farbelos, a. ші ad., de колоратŭ, фъръ фацъ.
Färben, v., колорезŭ, тіптѫрезŭ, въпсескŭ, боіескŭ.
Farbenbrechung, f., местекътѫръ de колорĭ.
Farbenbret, n., палатъ, тъбліцъ (ла zѫгравĭ).
Farbengebung, f., колорітŭ.
Farbenglanz, m., віочĭѫне de кълорітŭ.
Farbenhandel, m., негоціŭ кѫ колорĭ.
Farbenkasten, m., кѫтіъ кѫ колорĭ.
Farbenkenner, m., кѫноскъторĭѫ de колорĭ.
Farbenleiter, m., гръdъціѫнеа de колорітŭ.
Farbenmesser, n., лопъцікъ de колòре, местекъторĭѫ.
Farbenmischung, f., аместекътѫръ de колорĭ.
Farbenmuschel, f., скоĭкъ de (ціnѫтŭ ѫn трѫнса) колорĭ.
Farbennäpfchen, n., блідѫцŭ de колорĭ.
Farbenreiber, m., фрекъторĭѫ de колорĭ.
Farbenreich, a. ші ad., варіŭ ла колóре, кістріцŭ.
Farbenspatel, m., местекъторĭѫ, лопъцікъ de колорĭ.
Farbenspiel, n., варіетате de колорĭ.
Farbenstein, m., пéтръ de фрекатŭ колорĭ.
Farbenstift, n., пастелŭ, ѫnŭ фелŭ de креіонŭ.
Farbenstrahl, m., разъ колоратъ de сòре.
Farbentuch, n., пънѫръ колоратъ.
Farbenwechsel, m., скімбаре de феце, жокŭ de колорĭ.

Färber, m., тінторїѹ, тінтіцїѹ, колоріторїѹ, въпсіторїѹ, боіанцїѹ.
Färberbaum, m., сѹмакѹ, скѹмпіъ.
Färberei, f., тінтѹръ; тінтѹръріъ (артеа), тінторїѹ (каса).
Färberkessel, m., codалѹ тінтѹрарїѹ.
Färberröthe, f., гарансъ, гарапѹ, роівъ, колòреа чеа рошіъ скóсъ dінтр'ачéстъ плантъ.
Färberseide, f., іéрбъ градъ, кѹ каре се тінтѹрéзъ чівітѹ.
Färbestoff, m., сѹбстанцъ колорантъ.
Färbezeit, f., тімпѹл ѧн каре фереле ѧшї скімбъ пърѹл.
Farbig, a. ші ad., колоратѹ.
Färbung, f., тінтѹръ, колóре.
Farce, (zi: фарс), f., фарцъ, піесъ de театрѹ мъскърічòсъ; токътѹръ, ѧмплѹтѹръ (бѹкътъріъ).
Farinzucker, m., zахарѹ нѹмаї odатъ рафінатѹ, zахарѹ рафінатѹ.
Farre, m., жѹнінкѹ, жѹнканѹ, віцелѹ.
Farrenkraut, n. феретъ, філіче (плантъ).
Färse, f., жѹнінкъ, жѹнканъ; —nkalb, n., віцеа.
Farzen, v., бешѹ, daѹ бешінъ.
Farzer, m., бешіторїѹ.
Fasan, m., фъсанѹ; —enbeize, f., въпътóре de фасанї кѹ фалконї; —enbeller, —enhund, m., къне de фасанї, фъсънарїѹ; —erie, f., фъсънъріъ; —enhahn, m., фъсанѹ кокошѹ; —enhenne, f., фъсанъ гъінъ; —enjagd, f., въпътóре de фъсанї; —enmeister, m., фъсънарїѹ; —enwärter, m., вегїъторїѹ de фъсанї.
Fäschen, n., фірѹцѹ, фірішорѹ.
Faschine, f., фашінъ, маї мѹлте верцї легате ѧнтр'ѹна спре а ѧмплеа гропї; —nwerk, n., фашінацїѹ, ѧмплѹтѹръ кѹ фашіне.
Fasching, m., карневалѹ, кърнелецї.
Fascikel, m., фашчікѹл, фъшїѹцъ (de брошѹре); брацѹ, (кътіме de плънте шчл. къте пòте лѹа чінева ѧн браце).
Fasel, m. ші f., клочітѹръ; пѹї мърѹнцї (de пасерї), пештї мърѹнцї; расъ, соїѹ (de каї); цеперъцїѹне, семінцъ, (пръсілъ); ein Schwein von guter —, поркѹ de расъ бѹнъ.
Faselei, f., фасъліъ; глѹмъ; шагъ (молд.); небѹніъ (мѹнт.)
Faseler, Faselhans, m., фасъліторїѹ, небѹнатікѹ, омѹ ѹшѹрелѹ.
Faselhengst, в. Beschäler.
Faselig, a. ші ad., фъсълосѹ, небѹнатікѹ, глѹмецѹ, веселѹ.
Faseln, v., фъсълескѹ; аїѹрескѹ; фатъ (скрóфа); фаче семінцъ (пръсілъ, ворбіndѹ de animale).
Fäseln, v., дестрамѹ, сфірезѹ; sich —, се дестрамъ, се сфіръ.
Faselochs, m., таѹрѹ de семінцъ.
Faselschwein, n., поркѹ de семінцъ, верѹ.
Faselvieh, n., віте de семінцъ.
Fasen, m., фірѹ, ацъ; —nackt, faselnnackt, a. ші ad., голѹ de тотѹ, деспоїетѹ кѹм л'а фъкѹтѹ мъса.
Fasen, fasern, в. Fäseln; —, v. n., ворбескѹ аїѹреа.
Faseole, Fasele, f., фасоле.
Faser, f. pl., фірѹ (скѹртѹ ші сѹпціре); ацъ; фібръ; —icht, a. ші ad., фіріѹ, ка фірѹл; —ig, a. ші ad., фіросѹ, фібросѹ; —e Fleisch, карне фібрòсъ.
Fasig, a. ші ad., фіросѹ, фібросѹ, ацосѹ; сфіратѹ.
Faß, n., васѹ; große —, бѹте; kleine —, бѹтоїѹ, полобокѹ (молд.); бѹріѹ (мѹнт.); —bauch, m., пънтечеле бѹтеї; —binder, m., бѹтарїѹ; —boden, m., фондѹ de бѹте, —bohrer, m., сфределѹ de бѹте; —daube, f., дóгъ de бѹте.
Fäßchen, n., бѹтоїѹ, бѹріѹ, бѹтоїашїѹ; бѹтінъ.
Fassen, v., прindѹ; ѧнсъкѹескѹ; ѧнвъсезѹ; кѹпрindѹ (кѹ мъна, кѹ окії); ѧнцелегѹ, кѹпрindѹ (кѹ мінтеа); апѹкѹ (кѹ гїареле), кѹ dінцїї (ѧнколцескѹ); легѹ (ѹнѹ diamantѹ) кѹ аѹрѹ; jemanden bei seinem Worte —, прindѹ ѧн ворбъ пе чінева; einen Entschluß —, а се детермина; Muth —, Herz —, мъ ѧнкѹръцезѹ, прindѹ інімъ; sich —, ѧмї вінѹ ѧн фіре; мъ стъмпърѹ; sich kurz —, мъ еспрімѹ скѹртѹ; auf's Korn —, іаѹ ла цінтъ; sich auf etwas gefaßt ma-

chen, аштептѫ прегътітѫ чева; Wurzel —, а прinde ръдъчinъ.
Faßgeschmack, m., гѫстѫ de бѫте.
Faßholz, n., лemnѫ de dóцe.
Faßlich, a. ші ad., кѫпрinсiверѫ, inцелецiверѫ, ѫшорѫ de перчепѫтѫ; —keit, f., кѫпрinсiверiтате.
Faßreif, m., черкѫ de васѫ.
Fassung, f., eines Steines, легътѫръ; ꙟmплътѫръ, ꙟnбѫтemъnтѫ; — des Gemüthes, dicпѫсецiѫnea inimeĭ, стареа сѫфлетѫлѫĭ; aus seiner — bringen, ꙟnтържтѫ, тѫрбѫрѫ, скотѫ din флегmъ пе чinева; die — verlieren, перdѫ кѫmпътѫл; —s-kraft, f., пѫтереа ꙟnцелецiтiвъ; —slos, a. ші ad., deскопчептратѫ.
Faßwaare, f., бѫтеnерiъ, mарфъ de васе de лemnѫ.
Faßweise, ad., кѫ бѫтеа.
Faßwerk, n., бѫтеnерiъ.
Fast, ad., maĭ, пе ачi, ка ла, в. Beinahe.
Fasten, v., жѫnezѫ, ажжѫnezѫ, постескѫ; —, n., ажжѫnѫ, постѫ; —, f., пъресimĭ, постѫл паштелорѫ; —abend, m., лъсатѫлѫ de карne; mарцĭ грасѫ; —bretzel, f., коврiгѫ de постѫ; —gebet, n., рѫгъцiѫne de постѫ; —prediger, m., предiкъторѫ de пъресimĭ; —predigt, f., предiкъ de пъресimĭ; —sonntag, m., прima dominiкъ din пъресimĭ; —speise, f., бѫкатъ de постѫ; —suppe, f., сѫпъ de постѫ; —zeit, f., тimпѫл постѫлѫĭ.
Fastnacht, f., ѫлтima nòпте din карnевалѫ; —lustbarkeit, f., петречере ла лъсатѫлѫ de карne; —schmaus, m., банкетѫ ла лъсатѫлѫ de карne.
Fasttag, m., zi de постѫ, ажжѫnѫ.
Fata, n. pl., сòрте; ѫрсiтъ; евеnimъnтѫ; —l, a. ші ad., фаталѫ; неферiче; ѫрiчiосѫ; —lismus, m., фаталiсmѫ, кредinца ꙟn преѫрсiтъ; —list, m., фаталiстѫ, каре nѫ прimеште алтъ каѫсъ а евеnimintелор афаръ de ѫрсiтъ; —lität, f., фаталiтате, сóрте de каре nѫ пóте чinева скъпа.
Fata Morgana, f., ѫрсiтòреа Моргана.
Fatum, n., фатѫ, сòрте, ѫрсiтъ.
Faul, a. ші ad., пѫтредѫ; ꙟmпѫцiтѫ (апъ) пѫтѫросѫ; клочiтѫ (оѫ), стрiкатѫ, гъѫnосѫ (dinте); вермеnосѫ, mъnкатѫ de карĭ; лeneшѫ; —es Geschwätz, ворбъ сéкъ; —e Wäsche, рѫфе imóсе; —baum, m., mълinѫ (арборе); —bett, n., патѫ de odixnъ, софъ; —bütte, f., пѫтрezitорiѫ, пѫтinъ de пѫтрezitѫ трепцеле (фабр. хъртiъ); —e, m., лeneшѫ, пѫтѫросѫ.
Faulen, v., пѫтрezескѫ, се корѫmпе, се стрiкъ; се карiazъ, се mъnъnкъ (dinцiĭ); —zen, v., mъ daѫ ла лene, mъ тръndъвескѫ; факѫnimiка; —zer, m., факѫnimiка, перdеваръ; —zerei, f., лeneвiре; —zerin, f., лeneшъ, пѫтѫрóсъ.
Faulfieber, n., фрiгѫрĭ пѫтреde.
Faulfleckig, a. ші ad., кѫ пете de пѫтрezицiѫne.
Faulheit, f., лene; пѫтрezіъ.
Faulicht, a. ші ad., пѫтрezіѫ, че ꙟnчепе а пѫтрezi.
Faulkrankheit, f., ветеzipe пѫтредъ.
Fäulniß, f., пѫтрezitѫръ; — der Knochen, карiетѫръ; —widrig, a. ші ad., аntiпѫтредѫ.
Faulthier, n., ai (аnimалѫ фóрте лeneшѫ).
Fäulung, f., пѫтрezицiѫne.
Faum, в. Schaum; —en, v., спѫmezѫ.
Faun, m., Фаѫnѫ, zeitате къmпенéскъ (mitол.)
Faust, f., пѫmnѫ; mit dem Degen in der —, кѫ mъnъ арmатъ; das paßt wie die — auf's Auge, се потрiвеште ка nѫка ꙟn пърете, ка пѫmnѫл ꙟn окiѫ.
Fäustchen, n., пѫmnішорѫ; in's — lachen, а ржde ꙟnфѫndатѫ, а се бѫкѫра (de ръѫл алтѫiа) ꙟnтр'аскѫnсѫ.
Faustdegen, m., пѫmnарiѫ.
Faustdick, a. ші ad., кътѫ пѫmпѫлѫ; es — hinter den Ohren haben, а фi фòрте блъстеmатѫ пе сѫв аскѫnсѫ.
Fäustel, Fausthammer, m., чiоканѫ mъnарiѫ.
Fausthandschuh, m., mъnѫшъ фъръ

deцете, ѧп каре тъпа інтръ кѫ тотѫл.
Faustkampf, m., бѫшітѫръ.
Faustkämpfer, m., бѫшіторїѫ.
Faustpinsel, m., бidinea, пътътѫфѫ.
Faustrecht, n., dрептѫлѫ пѫтпѫлѫї, dрептѫлѫ челѫї маї таре.
Faustrohr, n., карабінъ.
Faustschlag, m., ловітѫръ de пѫтпѫ, пѫтпітѫръ.
Fauteuil, (zi: фотеоіл), m., скаѫпѫ кѫ браце.
Faveur, f., фавóре.
Favorisiren, v., фаворезѫ.
Favorit, m., фаворітѫ.
Faxen, v., пебѫпіі, карагіозіі, комеdіі, арлекініі.
Faxenmacher, m., арлекінѫ, бѫфопѫ, пебѫпѫ, паіацѫ.
Fayence, f., фаіансъ, фелѫ de порцеланѫ.
Februar, m., Феврѫаріѫ, Фаѫрѫ.
Fechsen, fächsen, v., плъптѫ, ръсъdескѫ.
Fechtbahn, f., каріеръ de лѫптъ.
Fechtboden, m., арепъ, локѫ de лѫптъ, шкòлъ de скрітъ.
Fechtdegen, m., спаdъ de скрітъ.
Fechten, v., тъ лѫптѫ; чершескѫ; mit Händen —, daѫ, бъпъескѫ din тъпї.
Fechter, m., лѫптачїѫ, пѫтпачїѫ; гладіаторѫ (ла чеї векї); чершіторїѫ.
Fechtersprung, m., салтѫ de лѫптачїѫ.
Fechterstreich, m., ісвіре de лѫптачїѫ.
Fechthandschuh, m., тъпѫшъ de скрітъ, тъпѫшъ къптѫшітъ.
Fechtkunst, f., скрітъторіъ.
Fechtmeister, m., маістерѫ de скрітъ.
Fechtplatz, m., локѫ de скрітъ.
Fechtschule, f., шкòлъ de скрітъ.
Fechtstunde, f., óръ de скрітъ.
Feder, f., папъ; кóрdъ, аркѫ, ресарѫ; къламѫ (dела Calamarius) кondeїѫ; пърѫ вѫртосѫ (de верѫ); цепѫ (арічїѫ); папъ (ѧп пълъріъ, бѫкетѫ, ла мілітарї); моцѫ; er liegt noch in den Federn, е ѧп патѫ ѧпкъ; er schmückt sich mit fremden Federn, е коцофапъ че се ѧпцоцонéзъ кѫ пене de пъѫпѫ; den Vogel kennt man an seinen Federn, пасъреа се кѫпóште пе пене; eine spitzige — führen, атѫ ѫпѫ стілѫ тѫшкъторїѫ; ein Mann von —, отѫлѫ кondeїѫлѫї.
Federalaun, m., алаѫпѫ, пéтръ акръ, фірòсъ; асвестѫ фіросѫ.
Federartig, a. ші ad., ка папа; еластікѫ.
Federball, m., пілъ de пене.
Federbesen, m., тътѫръ de пене.
Federbett, n., патѫ de пене.
Federbüchse, f., тéкъ de пене, кълътарїѫ, (calmar, fr.)
Federbusch, m., пепачїѫ, папъ (ла коіфѫрї).
Federfechter, m., лѫптачїѫ de кondeїѫ, dіспѫтъторѫ.
Federförmig, a. ші ad., пеніфортѫ.
Federfuchser, в. Federfechter.
Federfuß, m., (деспре порѫтвї) пічїорѫ ѧпкълцатѫ.
Federhaken, m., кърліцелѫ кѫ кóрde (ла орлоціі).
Federhart, a. ші ad., еластікѫ, въпжосѫ, оцелосѫ.
Federharz, n., гѫтіеластікѫ.
Federhaus, n., токѫлѫ zетвірікѫлѫї (орлоціѫ).
Federheld, m., ероѫ de папъ.
Federhut, m., пълъріъ кѫ папъ; пълъріъ кѫ ресаръ.
Federicht, a. ші ad., пеніѫ.
Federig, a. ші ad., пепосѫ.
Federkiel, m., тѫлеїѫ de папъ.
Federkissen, n., перінъ de пене.
Federkraft, f., еластічітате, ресъріте.
Federkrieg, m., лѫптъ літераріъ; полетікъ.
Federleicht, a. ші ad., ѫшорѫ ка папа.
Federlesen, n., алецере, кѫръціре de пене; nicht viel —s machen, а пѫ'л креста, а пѫ фаче тѫлте церемоніі кѫ чінева.
Federlos, a. ші ad., спъпатѫ, спъпѫ.
Federmeißel, m., папъ de кѫръцітѫ о рапъ.
Federmesser, n., кѫціташѫ de кondeіе, пепічелѫ.
Federmütze, f., къчїѫлъ кѫ пене.
Federn, v., пердѫ пепеле; а фі еластікѫ; sich —, скітвъ пепеле, пепърлеште (пасереа).

Federnelke, f., гарóфъ пенòсъ.
Federrohr, n., в. Federbüchse.
Federschleißen, n., кѹръцiре de пене.
Federschmücker, m., колорiторiѹ de пене.
Federschnitt, m., тъiетѹръ de панъ.
Federspalt, m., крепътѹръ de панъ.
Federspanner, m., ѧнкордъторiѹ de ресаръ.
Federspiel, n., жокѹ de пене аѹ de ресаре; тънѹнкiѹ de пене de атъцiтѹ фалконѹ; въпатѹ кѹ фалконi; спъріетóре de фере; пасерi сiлватiчi de въпатѹ.
Federspule, f., в. Federkiel.
Federstaub, m., пѹфѹ.
Federstäuber, m., скѹтѹрътòре de пене; негоцiторiѹ de пене.
Federstreit, m., полемiкъ.
Federstrich, m., тръсѹръ de панъ.
Federstutz, m., моцѹ de пене.
Federuhr, f., орлоцiѹ кѹ ресаре.
Federvieh, n., оаре.
Federwage, f., кънтарiѹ кѹ ресаре.
Federweiß, в. Federalaun.
Federwildpret, n., въпатѹ търѹнтѹ.
Federzeichnung, f., decemnѹ din панъ.
Federzirkel, m., компасѹ кѹ ресаръ.
Federzug, m., тръсѹръ de панъ.
Fee, f., феъ; ѹрсiтòре, zinъ (Елеле), мѹiере ънкънтътóре кѹ нѹрii шi грацiiле сале (fata, iтал.).
Feenhaft, a. шi ad., че цine de о феъ; ѧнкънтъторiѹ, мацiкѹ.
Feenmährchen, n., баснѹ, повесте de феi.
Feenschloß, n., костеiѹ de феi.
Feerei, f., фееріъ, цéра елелор.
Fege, f., кѹръцiтòре; чiѹрѹ.
Fegefeuer, n., пѹргаторiѹ, фокѹ кѹръцiторѹ.
Fegezeit, f., тiмпѹл ретезатѹлѹi de стѹпi.
Fegen, v., кѹръцѹ; мътѹрѹ; чертѹ; einen —, спълѹ пе чiнева, ѧлѹ чертѹ; einem den Beutel —, секѹ пѹнга кѹiва.
Feger, m., кѹръцiторѹ, мътѹръторѹ.
Fegerei, f., кѹръцiтѹръ.
Fehde, f., (векiѹ), остiлiтате; сфадъмънтѹ; ресвелѹ.
Fehdebrief, m., картелѹ, скрiсóре провокътóре ла dѹелѹ; dекiъръцiѹне de ресвоiѹ.
Fehdehandschuh, m., мънѹшъ de лѹптъ; einem den — hinwerfen, арѹнкѹ кѹiва мънѹша, ѧл провокѹ.
Fehe, f., счiѹрелѹ de Сiверiа.
Fehl, ad., (ѧн компѹсецiѹнi) аратъ смiнтъ, дефептѹ, лiпсъ, фалсѹ, ѧнzadарѹ, ѧндешертѹ, сѹрda; — gebären, абортезѹ; — fahren, — gehen, рътъческѹ dрѹмѹлѹ; — schießen, даѹ сѹрda, нѹ нiмерескѹ пѹшкъndѹ; — schlagen, ловескѹ ѧн въптѹ; — schließen, аргѹментезѹ смiнтiтѹ.
Fehlbar, a. шi ad., фалiверѹ, сѹппѹсѹ ла смiнтъ.
Fehlbarkeit, f., фалiверiтате.
Fehlbitte, f., рогъмiнте дешéртъ; рефѹсъ; eine — thun, мъ рогѹ сѹрda.
Fehlbitten, v., мъ рогѹ de цiава.
Fehlbogen, m., кòлъ лiпсъndъ.
Fehlbohren, v., даѹ гаѹръ ла локѹ непотрiвiтѹ.
Fehldruck, m., тiпъріре грешiтъ, фóiъ ръѹ тiпъріт.
Fehlen, v., нѹ нiмерескѹ (грешескѹ) пѹшкъndѹ; лiпсеште (din адѹнаре); es fehlt mir an Geld, ѧмi лiпсескѹ банi; рътъческѹ; пъкътѹескѹ, кадѹ ѧн пъкатѹ; м'атъцескѹ; es fehlte nicht viel, so .., нѹ лiпсiа мѹлтѹ, ка ..; weit gefehlt, департе de а .., нѹ нѹмаi; weit gefehlt, daß er mich schmähen sollte, lobet er mich vielmehr, нѹ нѹмаi къ нѹ мъ крiтiкъ, чi маi вѫртосѹ мъ лаѹдъ; was fehlt Ihnen? че аi? че пъсѹ аi; an mir soll es nicht —, din парте'мi нѹ воiѹ лiпсi, еѹ нѹ воiѹ фi каѹса.
Fehler, m., ерорe (грешéлъ); дефептѹ (кѹсѹрѹ); смiнтъ; пъкатѹ; неперфепцiѹне; Druck—, ератъ; Zeit—, анахронiсмѹ; jeder hat seine —, нiчi ѹнѹ омѹ фъръ кѹсѹрѹ; einen — begehen, а греши; eines —s anklagen, ѧмпѹтѹ о смiнтъ; seine — ablegen, мъ коррегѹ.
Fehlerfrei, a. шi ad., фъръ ерорe; перфептѹ; коррептѹ.

Fehlerhaft, a. ші ad., кȣ ерope; вічїосȣ; dефептȣосȣ, пекоресȣ.
Fehlerhaftigkeit, f., dефептȣосітате.
Fehlergang, m., ътвларе dешéртъ.
Fehlgeburt, f., авортȣ.
Fehlgewinn, m., фолосȣ переешітȣ.
Fehlgriff, m., апȣкътȣръ пеnimерітъ; ȣлȣїалъ; einen — thun, кадȣ ꙟп ерóре.
Fehlhieb, m., ловіре пеnimерітъ.
Fehlkarte, f., картъ фалсъ.
Fehlkauf, m., кȣmпърътȣръ пеnimерітъ.
Fehlschluß, m., ресопъmъптȣ фалсȣ.
Fehltritt, m., пасȣ грешітȣ, потікпіре (калȣлȣ).
Fehm, f., пъскȣтȣ ла гindъ аȣ ꙟірȣ.
Fehmgeld, n., ванї пентрȣ пъскȣтȣ ла гindъ.
Fehmgericht, n., жȣdeцȣ кріmiналȣ секретȣ, трібȣналȣл інкȣісіцiȣпеї dinВестфаліа штерсȣ ꙟп вéкȣлȣXVI.
Fehmer, Fehmrichter, m., жȣdікъторїȣ dела трібȣналȣлȣ кріmiналȣ.
Fehmstätte, f., локȣ de есекȣцiȣпе секретъ.
Fehn, n., пъmъптȣ тizікȣ.
Fehwamme, f., пъптече (пеле) de счїȣрелȣ (веверіцъ) de Сіберіа.
Feier, f., репаȣсȣ; феріъ, вакапцъ; сербътòре, сербаре.
Feierabend, m., ꙟпчетаре dела лȣкрȣ; — machen, ꙟпчетȣ dела лȣкрȣ, фінezȣ лȣкрȣ; viele Hände machen bald —, mȣлте mъпї кȣръndȣ фінézъ лȣкрȣ; bei —, ꙟп òре de шеdере.
Feiergebrauch, m., черемоніъ.
Feiergesang, m., къптȣ de сербаре.
Feierglocke, f., клопотȣ (тóкъ) de а ꙟпчета dела лȣкрȣ.
Feierjahr, n., анȣ de репаȣсȣ (тотȣ алȣ 7леа ла векії евреї).
Feierkleid, n., вестmъптȣ de сербътòре, de галъ.
Feierlich, a. ші ad., сербъторескȣ, солепелȣ, помпосȣ, черемоніосȣ.
Feierlichkeit, f., сербътòре, солепітате, помпъ, черемоніъ.
Feiern, v., сербезȣ, челебрезȣ; mърескȣ, лаȣdȣ; репъȣсезȣ, mъ ласȣ dела лȣкрȣ, odixneскȣ; сфінцескȣ; eine Hochzeit —, факȣ пȣптъ; gefeierte Name, пȣme челебрȣ; der Acker feiert, агрȣлȣ се ласъ пеаратȣ.
Feierstunde, f., òръ de репаосȣ, de odixnъ.
Feiertag, m., zi de сербътòре, вакапцъ, феріъ.
Feiertäglich, a. ші ad., de zіле марї (вестmъптȣ).
Feierzug, m., прочесіȣпе, літаніъ, ешіре кȣ ікòпеле; кondȣптȣ помпосȣ, парадъ, конвоїȣ (алаїȣ).
Feifel, f., паротіde, гindȣрї; ꙟmфлътȣра de ачесте гindȣрї (ла каї).
Feig, a. ші ad., лашȣ, фрікосȣ; темеdȣ, фъръ кȣраціȣ; mішелȣ; er lief — davon, елȣ фȣцi mішелеште.
Feigblatter, в. Feigwarze.
Feigbohne, f., лȣпінъ.
Feige, f., стокінъ, фігъ.
Feigenbaum, m., фігȣ, стокінȣ (арборе); wilder —, капріфігȣ.
Feigenblatt, n., фòіъ de фігȣ.
Feigendrossel, Feigenschnepfe, f., фігеdȣлъ, бекацъ de стокінї.
Feigengarten, m., гръdінъ de фіцї.
Feigenholz, n., лемпȣ de фігȣ.
Feigenkorb, m., кошȣ de (пȣсȣ) стокіне.
Feigenwald, m., фігърітȣ, стокінетȣ.
Feigheit, f., лашітате, теміdецъ, mішелътате.
Feigherzig, a. ші ad., пеinimосȣ, пȣцінȣ кȣ inima.
Feigherzigkeit, f., пеinimошіъ.
Feigling, m., mішелȣ, фрікосȣ, лашȣ.
Feigwarze, f., пегȣ (маї кȣ сémъ веперіȣ), крéстъ.
Feigwarzenkraut, n., (бот.) челіdоніъ (скліпецȣ).
Feil, a. ші ad., de вънzаре; вепалȣ, мерчепарїȣ; —е Dirne, фатъ че се вінde, простітȣатъ; eine —е Seele, омȣ вепалȣ; —bieten, скотȣ de вънzаре; — haben, амȣ de вънzаре.
Feilbietung, f., скòтере ла вънzаре.
Feile, f., пілъ; unter die — nehmen, поліескȣ, даȣ лȣстрȣ.

Feilen, v., въndȣ, кȣтпърȣ; пілеzȣ; поліескȣ.
Feilenhauer, m., піларїȣ, фъкъторȣ de піле.
Feilenheft, n., тъпȣпкїȣ de пілъ.
Feilheit, f., венzърітате, кȣтпъраверітате.
Feilicht, Feilsel, n., Feilspäne, m. pl., Feilstaub, m., пілітȣрї, пȣлбере de сȣб пілъ.
Feilschen, v., ѧнтребȣ de прецȣ; търгȣескȣ, тъ токтескȣ; скотȣ de въnzаре.
Feilscher, m., търгȣіторȣ, токтіторȣ.
Fein, a., сȣпціре (пъnzъ, ацъ); фінȣ (аȣрȣ); делікатȣ (колòре); десȣ (пептіне); делікатȣ (гȣстȣ); аскȣцітȣ (аȣzȣ); аџерȣ (възȣ); џептілȣ (портȣ); фрȣтòсъ пȣртареа, істецȣ, шіретȣ, віклéнȣ; търȣнтȣ (тіпарїȣл); das ist nicht —, аста нȣ е фрȣтосȣ; das ist ein —er Fuchs, ъста е ȣнȣ шіретȣ; — ad. кȣ фінеце; das ist — ausgedacht, аста есте імаџінатъ кȣ фінеце.
Feind, ad., (кȣ sein, werden), einem — sein, воїȣ ръȣл кȣїва, съптȣ кȣїва inimікȣ, dȣжтънескȣ; ȣръскȣ; der Lüge — sein, ȣръскȣ minчїȣna.
Feind, m., inimікȣ, dȣжтанȣ, връжташȣ; abgesagte —, inimікȣ жȣратȣ; der böse —, diаволȣлȣ.
Feindlich, a., inimікȣ, остілȣ, dȣжтънескȣ, връжтъшескȣ; ad. dȣжтънеште, кȣ inimічіціъ.
Feindschaft, f., inimічіціъ, ȣръ, остілітате, dȣжтъніъ.
Feindschaftlich, в. Feindlich.
Feindselig, a. ші ad., inimікȣ, остілȣ.
Feindseligkeit, f., inimічіціъ, ȣръ.
Feine, Feinheit, f., фінецъ; сȣпціетате; делікатецъ; кȣръценіъ; істеціме; шіреценіъ.
Feingefühl, n., съmцȣ делікатȣ.
Feingespitzt, a. ші ad., фінȣ аскȣцітȣ.
Feinhechel, m., пептінї търȣнцї (de рафінатȣ інȣ).
Feinkörnig, a. ші ad., търȣнтȣ ла бобȣ.
Feinzucker, m., zахарȣ рафінатȣ.
Feist, a. ші ad., грасȣ, ѧнгръшатȣ (de animале); — machen, пȣнȣ ла ѧнгръшаре (порчї).
Feiste, Feistigkeit, f., гръсіме.
Feisten, v., ѧнграшȣ.
Feistjagen, v., въпътóре (de червї) кънd съптȣ грашї.
Feistzeit, f., (въпъторї) тімпȣл кънd червії съптȣ грашї.
Felbel, m., плісъ, семі-баршонȣ.
Feld, n., къmпȣ, къmпіъ; freies —, къmпȣ расȣ, планȣ, шесȣ; огорȣ; кастре, табъръ; таблъ de ȣшъ; über das Feld gehen, fahren, мергȣ ла къmпȣ, ла сатȣ; zu —e ziehen, in's — rücken, есȣ ла таберъ; eine Armee in's — stellen, ашшедȣ армата ѧн кастре; das — behalten, behaupten, а'шї сȣсцінé пȣсецїȣнеа ѧн къmпȣл de бътъліъ; aus dem —e schlagen, а фȣгъріне inimікȣ; das steht noch in weitem —e, съптемȣ ѧнкъ департе de (чева), е ѧнкъ фóрте песекȣрȣ.
Feldaltar, m., алтарȣ портърецїȣ.
Feldameise, f., фȣрнікъ de къmпȣ.
Feldapotheke, f., спіцеріъ мілітаръ.
Feldapotheker, m., спіцерȣ мілітарїȣ.
Feldarbeit, f., лȣкрȣ de къmпȣ, агрікȣлтȣръ.
Feldarzt, m., докторȣ мілітарїȣ.
Feldbäcker, m., пънéрїȣл арматеї.
Feldbäckerei, f., пъпъріъ, брȣтъріъ de арматъ.
Feldbau, m., агрікȣлтȣръ.
Feldbauer, m., аръторȣ, агрікȣлторȣ.
Feldbett, n., патȣ портърецїȣ.
Feldbinde, f., кърпъ, фашъ мілітърéскъ.
Feldblume, f., флòре de къmпȣ.
Feldbohne, f., бобȣ маре.
Feldcypresse, f., чіпаросȣ de къmпȣ; тъmъіцъ (плъптъ).
Feldcasse, f., касса арматеї.
Feldchirurgus, m., кірȣргȣ кастренсе.
Felddieb, m., фȣрȣ de фрȣпте къmпене.
Felddienst, m., сервіціȣ (роботъ) de къmпȣ.
Feldenzian, m., џенціанъ къmпéнъ.
Feldequipage, f., екȣіпаџїȣ кастренсе.
Felderdecke, f., (арк.) таванȣ, плафондȣ орнатȣ.

Felderbse, f., mazepe de кътпѫ.
Feldesel, m., тъгарѫ сілбатікѫ.
Feldflasche, f., тоністрѫ, флашъ мілітъре́скъ.
Feldfrüchte, f. pl., фрѫптѫрї, продѫптѫрї кътпене.
Feldgeflügel, n., пасерї de кътпѫ.
Feldgeistliche, m., попъ de табъръ.
Feldgeräth, n., ѫнелте de агрікѫлтѫръ; екѫіпаџїѫ de ресбоїѫ.
Feldgerechte Jäger, m., вънъторѫ праттікѫ, deпрінсѫ, de кътпѫ.
Feldgeschrei, n., (міл.) паролъ, (лоџінкъ) семналѫ de ресбоїѫ.
Feldgeschütz, n., артілеріъ de кътпѫ.
Feldglocke, f., (терminѫ трівіалѫ) фѫрчї, спънzѫръто́ре.
Feldgewächs, n., плантъ кътпе́нъ.
Feldgott, m., zeї кътпенештї.
Feldgottesdienst, m., сервіџіѫ dzeeскѫ ꙟн табъръ.
Feldgraben, m., гро́пъ ла кътпѫ.
Feldgrille, f., грерѫ de кътпѫ.
Feldherr, m., dѫче, џенералѫ сѫпремѫ; ꙟмператоре (ла векї).
Feldherrnstab, m., бастонѫ de комъndъ.
Feldherrnwürde, f., demnітате de dѫче.
Feldherrnzelt, n., табернаклѫ преторескѫ, de џенералѫ.
Feldhuhn, n., потърніке, препеліцъ.
Feldhüter, m., вегїеторїѫ de кътпѫ (жітарїѫ).
Feldhütte, f., колібъ; табернъ; тіndъ (тенте) кортѫ.
Feldjäger, m., вънъторѫ (de пасерї), плъїешїѫ.
Feldkanzelei, f., канцеларіъ de таберъ.
Feldkatze, f., мотокѫ сілбатікѫ.
Feldkasse, f., кассъ de таберъ.
Feldkessel, m., кълdаре de таберъ.
Feldkoch, m., бѫкътарїѫ мілітарїѫ.
Feldkohl, m., кѫрекїѫ сілбатікѫ.
Feldkresse, f., мінтъ броште́скъ.
Feldkriegskasse, в. Feldkasse.
Feldküche, f., кѫгніъ de таберъ.
Feldkümmel, m., кіminѫ сілбатікѫ.
Feldlager, n., табъръ, кастре; das — aufschlagen, кътпеzѫ, таберѫ.
Feldlattich, m., лъптѫкъ сілбатікъ.
Feldlazareth, n., лъzъретѫ (спіталѫ) пѫртъреџїѫ.
Feldlerche, f., чїокърліъ de кътпѫ.
Feldlilie, f., ліліъ de кътпѫ.
Feldmarder, m., мѫстелъ de кътпѫ.
Feldmark, f., терminії ѫнѫї кътпѫ.
Feldmarschall, m., марешалѫ кътпестрѫ.
Feldmaus, f., шо́рече de кътпѫ.
Feldmeister, m., веліторїѫ, деспоіторїѫ.
Feldmesser, m., інџінерѫ топографѫ, арпънторѫ, агрѫмъсѫръторѫ.
Feldmeßkunst, f., џеodесіъ, артеа de а мъсѫра агрії.
Feldmessung, f., мъсѫраре de агрії.
Feldmohn, m., макѫ сілбатікѫ.
Feldmusik, f., мѫсікъ мілітаръ.
Feldnachbar, m., конфіне.
Feldnelke, f., гарофъ сілбатікъ.
Feldpost, f., поштъ мілітаръ.
Feldprediger, в. Feldgeistliche.
Feldratte, f., рътанѫ, гѫсганѫ de кътпѫ.
Feldrecht, n., dрептѫ рѫралѫ.
Feldregiment, n., реџімънтѫ, леџіѫне de бътаіъ.
Feldrose, f., росъ (рѫжъ) de кътпѫ.
Feldschanze, f., фортіфікъџіѫне de таберъ.
Feldscherer, m., кірѫргѫ de таберъ.
Feldscheuche, f., спъріето́ре (de пасерї).
Feldschlacht, f., бътаіъ.
Feldschlange, f., шерпе; (артіл.) фелѫ de тѫнѫ, шерпънтінѫ.
Feldschmiede, f., фаѫрѫ мілітарїѫ.
Feldsoldat, m., солdатѫ de кампаніъ.
Feldschön, a., фрѫмосѫ ꙟн перспептівъ.
Feldschöppe, m., ассесорѫ ла трібѫналѫл кътпенескѫ.
Feldschutz, в. Feldhüter.
Feldschwamm, m., бѫрете de кътпѫ, чїѫперкъ.
Feldspinne, f., пъіанженѫ de кътпѫ.
Feldstein, m., пе́тръ de терminѫ, de отарѫ.
Feldstück, n., тѫнѫ de табъръ; пеісаџїѫ.
Feldstuhl, m., скаѫнѫ пѫртъреџїѫ.
Feldtaube, f., порѫмбѫ de кътпѫ.
Feldtisch, m., таблъ пѫртъре́цъ.
Feldvogt, в. Feldhüter.
Feldwache, f., гарdъ de табъръ, веdетъ.
Feldwachtmeister, m., маіорѫ, мажорѫ.
Feldwebel, m., серџенте (фелdвебелѫ).

Feldweg, m., кале прінтре це́рінї.
Feldwegs, n., (векїв), мъсвръ de мянзіме = 125 пашї; stadiŭ.
Feldwicke, f., мъзъріке de кътпъ.
Feldwiese, f., фънацъ; пъшївне, сѣхатъ.
Feldwinde, f., рокіа рындвнелеї (пл.).
Feldwirthschaft, f., ікономіъ рѣралъ.
Feldzeichen, n., семналъ мілітаръ (кокардъ, кърпъ).
Feldzeugamt, n., авзіторатъл сѣпретъ.
Feldzeugmeister, m., ценералъ de артілеріъ.
Feldzug, m., спедиціївне мілітаръ; кампаніъ; ресвоїв.
Felge, f., лнторпътъръ de аръътъръ; обадъ.
Felgen, v., лнторпъ аръътъра (огорѣл); лнкалцъ кв обадъ (ро́та).
Felgenhauer, m., ротарїв.
Fell, n., пеле; (пе окї) пеліцъ, перdea, алве́цъ; einem das — über die Ohren ziehen, despoїв пе чінева de тоте.
Fellbereiter, m., аргъсіторїв.
Felleisen, n., те́шкъ; цемантанъ; портфоїв.
Felonie, f., фелопіъ, тръдъціївне (а унїї васалъ лн контра сѣзерапълї съъ).
Fels, Felsen, m., стапъ, стъпкъ de пе́тръ; —bank, f., банкъ de стане (лн мърї), скопълъ.
Felsenartig, a. ші ad., стъпкосъ, петросъ, ка стапа.
Felsenberg, m., мѣнте de пе́тръ.
Felsenbrust, f., пептъ це́пънъ.
Felsenfest, a. ші ad., таре ка пе́тра; ставеръ, не'ндвплекатъ, немішкатъ.
Felsengebirge, n., мѣнте de стънчї.
Felsengruft, f., мормънтъ (кріптъ), пештеръ лн стъпкъ.
Felsengrund, m., фондъ, темеліъ de стъпкъ; вале лнтре стънчї.
Felsenhart, a. ші ad., таре, вжртосъ ка стъпка; лнпетрітъ, нелндвратъ, несімціторъ.
Felsenharz, n., інімъ de пе́тръ.
Felsenkeller, m., челарїв лн пе́тръ.
Felsenkette, f., катенъ, грвпъ de стънчї.
Felsenkluft, f., крепътъръ, despікътъръ лн стънчї.
Felsenmann, m., локвіторїв лн стънчї.
Felsenmasse, f., массъ de стънчї, станъ таре.
Felsenriff, n., банкъ, стратъ, шіръ de стънчї.
Felsenschwer, a. ші ad., греъ ка стъпка.
Felsenstadt, f., четате лнтре стънчї.
Felsentaube, f., порвмбъ рвпіколъ.
Felsenthal, n., вале лнтре стане.
Felsentreue, f., кредінцъ пекліптіть.
Felsenwand, f., крънътъръ de станъ ка пъретеле.
Felsern, a., de стъпкъ.
Felshang, m., повърніре de стъпкъ.
Felsicht, a., петросъ.
Felsig, a., плінъ de стънчї, стъпкосъ.
Felsklippe, f., скопвл, піскъ de стъпкъ (лн таре).
Felsstein, m., пе́тръ de стъпкъ.
Feluke, f., фелвкъ, баркъ, коръбіо́ръ.
Fench, m., ко́da вълпеї, папікъ (Лінеъ).
Fenchel, m., anaconъ, кітенъ двлче, молотрв (плънтъ); gemeiner —, мъраріъ.
Fenchelgurke, f., краставецї мвраці кв мъраріъ.
Fenchelöl, n., олеїв de anaconъ.
Fenchelthee, m., че́їъ de anaconъ.
Fenn, n., Fenne, f., морастінъ.
Fenster, n., фере́стръ; blindes —, фере́стръ орвъ; фіріdъ.
Fensteraustritt, m., балконъ.
Fensterbeschläge, n. pl., гарdінї, ферърііле дела фере́стръ (кърліце, бълъмале).
Fensterblei, n., плвмбвл окїврілор дела фере́стръ.
Fensterbogen, m., аркъ de фере́стръ.
Fensterbret, n., скъндвръ ла фере́стръ.
Fensterbrüstung, f., zidвл пе каре стъ фере́стра; парапептъ; аккоторїв.
Fenstercben, n., ферестрвіъ, ферестрвцъ.
Fensterflügel, m., капатъ de фере́стръ.
Fensterfutter, n., къптвше́лъ ла фере́стръ.
Fenstergeld, n., ферестрацїв, такса че се дъ пентрв ферестрії.
Fenstergewand, n., капатъ.
Fenstergiebel, m., фронтонъ.
Fenstergitter, n., гратії, жалвсії de фере́стръ.

Fensterglas, n., стіклъ, гласъ (цémŭ) de ферéстръ.
Fensterhaspe, f., цiцinъ (гарdъ) de ферéстръ.
Fensterkissen, n., перinъ (de пѫсŭ) ла ферéстръ.
Fensterkitt, m., мастікŭ (din кретъ ші олеїѫ) de ліпітŭ стікла ла окїѫріле ферестреї.
Fensterkreuz, n., крѫче de ферéстръ.
Fensterladen, m., облопŭ (таблъ) de ферéстръ.
Fensterlehne, f., парапептŭ, аккоторїѫ, в. Fensterbrüstung.
Fenstern, v., ферестрі, пѫпŭ ферестрі; jemanden —, а спъла пе чіпева.
Fensteröffnung, f., гаѫръ de ферéстръ.
Fensterpfeiler, m., zidѫл, стълпѫл ꙟптре doѫe ферестрі.
Fensterpfosten, Fensterstock, m., пічїорѫл de лемпŭ ꙟптре кънателе ферестреї.
Fensterrahmen, m., рамъ, первазŭ, черчевеа.
Fensterriegel, m., верігъ ꙟпкѫїетòре de ферéстръ.
Fensterscheibe, f., окїѫ; таблъ (de стіклъ) de ферéстръ.
Fensterschirm, m., жалѫсії.
Fensterschweiß, m., сѫдóре, авòре че се пѫпе пе ферèстръ.
Fenstersteuer, f., в. Fenstergeld.
Fenstervorhang, m., кортінъ, перdеа.
Fensterwerk, n., ферестръріъ.
Ferch, m., авѫре de саре ші сѫлфѫре (пѫчóсъ) ꙟп mine.
Ferien, f. pl., ферії, вакапцъ.
Ferkel, Ferkelchen, n., пѫрчелŭ.
Ferkeln, v., се пѫрчеште, фатъ пѫрчеї.
Fermentation, f., фремънтъцiѫне, доспіре, фервере.
Fermentiren, v., фремънтъ, ферве, доспеште.
Fern, a. ші ad., депъртатŭ, департе; von —, de департе; in so —, ꙟпкътŭ; das sei —, съ мъ ферéскъ Dzeŭ!
Fernambuck, m., —holz, n., лемпŭ брасіліапŭ.
Fernansicht, f., перспептівъ.
Ferne, f., дістаре, дістапцъ, депъртаре; er sieht gut in die —, елŭ веde департе.
Fernen, v., департŭ; паре фрѫмосŭ de департе.
Ferner, comp., дела Fern, ѫлтеріорŭ, маї ꙟпколо, маї департе; апої; афаръ de аста.
Fernerhin, ad., de ачі ꙟпаіnте, ꙟп фііторїѫ.
Fernerweit, fernerweitig, a. ші ad., в. Ferner.
Fernewein, m., вінŭ de апŭ.
Fernglas, n., окїапѫ мікŭ, лорпетъ, перспептівъ.
Fernig, a. ші ad., de апѫ трекѫтŭ.
Fernerhin, ad., департе ꙟпколо.
Fernrohr, n., окїапѫ (маре), телескопŭ; mit einfachem —e, моноклѫ.
Fernsäulig, a., (архіт.) ареостілŭ.
Fernscheinlehre, f., ꙟпвъцътѫръ de перспептівъ.
Fernscheinig, a. ші ad., перспептівŭ.
Fernschreibekunst, f., телеграфіъ.
Fernsichtig, a. ші ad., пресвітŭ, възъторїѫ пѫмаї ꙟп депъртаре, оппѫсŭ ла міопсŭ.
Fernsichtigkeit, f., пресвіопіъ.
Ferse, f., кълкъїѫ (omenї); пінтепŭ (пасерї); einem auf der — nachfolgen, а ѫрмърі пе чіпева, а'лŭ ажѫпце din апої.
Fersenbein, n., осѫл кълкъїѫлѫї.
Fersengeld, n., — geben, а о лѫа ла пічїорŭ, а фѫцi.
Fersenleder, n., пеле de кълкъїѫ (ла папѫкŭ).
Fertig, a. ші ad., фінітŭ, терміпатŭ, фъкѫтŭ, гата, съвършітŭ; депрінсŭ; спрінтепŭ; гівачіŭ; (міліт.) macht euch —! гътіцівъ! sich — machen, мъ прегътескŭ; — sprechen, а ворві кѫргънте; er ist mit seinem Vermögen —,'шї а мънкатŭ авереа.
Fertigen, v., фінезŭ, съвършескŭ, ꙟмплінескŭ.
Fertigkeit, f., ꙟпdемънаре, ѫшѫрінцъ, гівъчіъ, депрindере.
Fessel, f., лапцŭ, фéръ, кътѫшї, катепъ; легътѫръ, вінкѫлъ (ꙟпвінкŭ).
Fesselfrei, a. ші ad., дескатепатŭ, деслегатŭ, ліверŭ de фéръ, кътѫшї.
Fesseln, v., легŭ, ꙟпкатепезŭ, ꙟп-

кътъшеzъ̆, пъпъ̆ ѧп віпкъле, ѧп лапцъ̆.
Fesselung, f., ѧпкатепътъръ, ѧпвіпкълътъръ.
Fesselwund, a., (de каї) ръпітъ̆ de фéръ.
Fest, n., сербътóре, сербаре; оспъцъ̆, банкетъ̆.
Fest, a. ші ad., ставеръ̆, констъпте; фóрте солідъ̆, таре, вѫртосъ̆; фіптъ̆; съпътосъ̆ (пътъптъ̆); сігъръ̆, цéпъпъ̆; einen Dieb — nehmen, прindъ̆ пе ъпъ̆ фъръ̆; —e Schlaf, comnъ̆ adъпкъ̆; —e Charakter, карактеръ̆ солідъ̆, статорпікъ̆; — binden, стрінгъ̆; — halten, цінъ̆ цéпъпъ̆; — sitzen, тъ цінъ̆ цéпъпъ̆ ѧп скърї; — stellen, deфігъ̆, детерminъ̆; einen Tisch — stellen, ѧпцепепескъ̆ біне о масъ; sich — essen, trinken, а тъпка ші беа ѧп оспътъріъ пъпъ пъ маї пóте плъті; —e Land, копціпъпте, ъскатъ̆.
Festabend, m., сéръ (ажъпъ̆) de сербътóре.
Feste, в. Festung.
Festgesang, m., imnъ̆.
Festigkeit, f., търіme, солідітате, ставерітате; статоріъ; констапцъ.
Festivität, f., фестівітате, солепітате, сербъторіъ.
Festin, n., оспъцъ̆; петречере.
Festkleid, n., вестмъптъ̆ de сербътòре.
Festlich, a. ші ad., сербъторескъ̆, помпосъ̆, фестівъ̆, солепелъ̆.
Festlichkeit, f., фестівітате, солепітате, сербъторіъ, помпъ.
Festlied, n., къптекъ̆ de сербътóре, de петречере.
Festmahl, n., оспъцъ̆, петречере, банкетъ̆.
Festprediger, m., предікъторъ̆ de сербъторї.
Festpredigt, f., предікъ ла сербъторї.
Festschmuck, m., орпъмъптъ̆, подòбъ de сербътóре.
Festrechnung, f., компътъл сербъторілор (къndъ̆ кадъ̆).
Festsetzen, v., deфігъ̆, детерminъ̆, хотърескъ̆; ѧпсемпъ̆; регълеzъ̆.
Festsetzung, f., deфіцере, ставеремъптъ̆, детерminъцiъне.
Festtag, m., zi de сербътòре.
Festtäglich, a. ші ad., de zi de сербътòре.
Festung, f., фортерéцъ, четъцъїе; kleine —, кастелъ̆, костеїъ.
Festungsbau, m., фортіфікъціъне.
Festungsbaukunst, f., аркітеттъръ мілітаръ.
Festungswall, m., валъ̆ de четъцъїе, бълевардъ̆ (франц.).
Festungswerk, n., фортіфікърітъ̆, лъкръ de фортіфікаре.
Festzeit, f., тімпъл къndъ̆ каde о сербътòре.
Festzug, m., кондъптъ̆ фестівъ̆.
Fête, (zi: фéт), сербаре; оспъцъ̆.
Fetiren, v., оспътеzъ̆, траттеzъ̆.
Fetisch, m., Фетішъ̆, пъмеле че'л даъ̆ пегрії ла лъкръріле, ла ідолії, че еї ле опóръ дрептъ̆ zeітъцї.
Fetischanbeter, m., фетіштъ̆.
Fetischismus, m., фетішістъ̆, кълтъл фетішълъї.
Fett, a. ші ad., грасъ̆, ъпсъросъ̆, сеосъ̆; родіторїъ, adъкъторїъ de фолосъ̆; ziemlich —, гръсъцъ̆; — machen, ѧпграшъ̆; —e Fleisch, карпе грасъ; ein —es Amt, дрегъторіъ къштігóсъ; das wird das Kraut nicht — machen, аста п'ажътъ пімікa.
Fett, n., грасъ̆, гръсіme; ъптъръ.
Fettammer, f., ортоланъ̆ (пасере).
Fettauge, n., калъ̆ къ окії грашї; (med.) ессоталміъ; стелъце de гръсіme (п. е. пе съпъ).
Fettbauch, m., пъптече грасъ̆, пъптече маре.
Fettbauchig, a. ші ad., пъптекосъ̆.
Fettbruch, m., стеаточелъ, ѧмфлътъръ ла кóіе.
Fettdarm, m., мацъл кърълъї.
Fette, f., гръсіme; прагъ̆ (арх.).
Fetten, v., ѧпграшъ̆, ъпгъ̆, фрекъ̆ къ гръсіme.
Fettfedern, f. pl., пепеле гръсімеї din кóделе пасерілор.
Fettfleck, m., патъ de гръсіme.
Fettgans, f., пінгъінъ, гъскъ de Америка.
Fetthaut, f., пеле, тъпікъ мембранъ ъптърóсъ.
Fetticht, a. ші ad., гръсіъ̆.

Fettig, a. ші ad., грасȣ̆; сеосȣ̆; imосȣ̆.
Fettigkeit, f., ȣнтіме, гръсіме.
Fettkram, m., болтъ кȣ гръсіmĭ, ȣнсорĭ.
Fettkrämer, m., негоцiторĭȣ кȣ ȣнсорĭ.
Fettmagen, m., абомасȣ̆, стомакȣл ал 4ле (ла animале), бȣрта.
Fettmasse, f., масса гръсіmеĭ.
Fettsalben, f. pl., аліфіĭ; помаde, балсаmе de ȣнсóре.
Fettsäure, f., (кіm.) ачідȣ̆ de гръсіme.
Fettschwanz, m., кòдъ грасъ (ла ȣнȣ̆ соĭȣ de оĭ).
Fettstein, m., стеатітȣ̆.
Fettthon, m., лȣтȣ̆ бȣнȣ̆ de а скóте гръсіmеа din поставȣ̆.
Fettwachs, n., adіпочéръ.
Fettwanst, m., пънтекосȣ̆.
Fettweide, f., локȣ̆ de пъшĭȣне пентрȣ ѧнгръшатȣл вітелор, опрітȣръ, сȣхатȣ̆.
Fetzen, m., странцъ; петекȣ̆.
Fetzen, v., стръпцȣескȣ̆, бȣкъцескȣ̆, рȣмпȣ̆ ѧн петече.
Fetzig, a. ші ad., стръпцосȣ̆; петекосȣ̆; рȣптȣ̆; тъĭатȣ̆ ѧн бȣкъцĭ.
Feucht, a. ші ad., ȣmedȣ̆, mȣĭатȣ̆; жілавȣ̆.
Feuchtbret, n., (тіпогр.) скъndȣръ de ȣmezітȣ̆ (хъртіъ).
Feuchten, v., ȣmedezȣ̆, moĭȣ.
Feuchtigkeit, f., ȣmezітате, ȣmezéлъ, ȣmezéцъ.
Feuchtigkeitmesser, m., ігрометрȣ.
Feuchtmulde, f., алвіъ de mȣĭéтȣ̆ хъртіъ.
Feudal, a., феȣdалȣ̆.
Feudalist, m., феȣdалістȣ̆.
Feudalrecht, n., dрептȣ̆ феȣdалȣ̆.
Feudalsystem, n., сістемъ феȣdалъ.
Feuer, n., фокȣ̆; фігȣр. арdóре, фербòре, афептȣ̆, пасіȣне; elektrisches —, фокȣ̆ електрікȣ̆; heiliges —, фокȣл Ст. Антоніе; — anlegen, пȣнȣ̆ фокȣ̆; — anschlagen, скапърȣ̆; mit — und Schwert, кȣ фокȣ̆ ші кȣ ферȣ̆; —anbeter, m., ѧнкінъторȣ̆ de фокȣ̆; —anstalt, f., регȣлъмънтȣ̆ пентрȣ фокȣ̆; —bake, f., фанарȣ̆; лампъ de корабіъ; —becken, n., мънгалȣ̆; —berg, m., вȣлканȣ̆, mȣнте вомiторĭȣ de фокȣ̆; —beständig, a., нестръmȣтатȣ̆ ѧн фокȣ̆, фіптȣ̆ (ѧн хіmіъ); —bock, m., къпътѫĭȣ de фокȣ̆; —bohne, f., фасоле de Спаніа; —brand, m. тъчĭȣне; —brache, m., стеȣ̆ de фокȣ̆; —eifer, m., zелȣ̆ ѧнфокатȣ̆; —eimer, m., съкалȣ̆ (італ. sechia) чȣтȣръ, васȣ̆ de апъ пентрȣ стѫнсȣлȣ̆ фокȣлȣĭ; —esse, f., ватръ de фокȣ̆; —farbe, f., колòре de фокȣ̆; —flamme, f., флакъръ, паръ; —fest, a., сігȣрȣ̆ de фòкȣ̆; —gabel, f., фȣркъ, кръканъ de фокȣ̆; —geist, m., омȣ̆ спірітȣосȣ̆, ѧмфокатȣ̆; —gewehr, n., армъ de фокȣ̆; —giefe, f., къцȣіе, тігаіе de ѧнкълzітȣ̆; —glocke, f., клопотȣ̆ de алармъ; —haken, m., канче de фокȣ̆; —herd, m., фокарĭȣ, ватръ; —himmel, m., черȣ̆ емпіреȣ̆; —körper, m., корпȣ̆, трȣпȣ̆ фокосȣ̆, de фокȣ̆; —kugel, f., глобȣ̆ ѧнфокатȣ̆; —kunst, f., піротехніъ, тъіестріъ de фокȣ̆, артефічіъ de фокȣ̆; —lärm, m., алармъ de фокȣ̆; —leiter, f., скаръ de фокȣ̆; —mauer, f., мȣрȣ̆ de фокȣ̆; —messer, m., пірометрȣ, тъсȣръторĭȣ de фокȣ̆ (ѧн фісікъ); —pfanne, f., тігаіе, къцȣіе de фокȣ̆; —probe, f., пробъ de фокȣ̆, орdаліъ; —rad, n., рòтъ de фокȣ̆, цірandòлъ; —rohr, n., цéвъ de фокȣ̆ (пȣшкъ, флінтъ); —rost, m., грътарĭȣ de фокȣ̆; —sbrunst, f., фокȣ̆, апріndере; —schaufel, f., лопъцікъ de фокȣ̆; —seele, f., сȣфлетȣ̆ ѧмфокатȣ̆; —spiegel, m., оглindъ конкавъ, adъпкатъ, кȣ каре апріnzĭ; —stahl, m., амнарĭȣ; —stein, m., кремене; —stoff, m., калорікȣ̆, елемѫнтȣл фокȣлȣĭ; —thurm, m., —warte, f., фарȣ̆, фанарȣ̆, тȣрнȣ̆ лȣміnъторȣ̆ пентрȣ коръбіĭ; —werk, n., фокȣ̆ de артефічіъ; —zange, f., клеште; —zeug, n., скъпъръторĭ; —zunder, m., éскъ.
Feuerlilie, f., ліліъ рошіъ, ліліъ фокóсъ.
Feuermörser, m., мортарĭȣ (ȣнȣ̆ фелȣ̆ de тȣнȣ̆).

Feuermeßkunst, f., пірометріъ.
Feuern, v., daŭ фокŭ; апрindŭ, аціцŭ.
Feurig, a., de фокŭ; фокосŭ, ѧпфокатŭ, ѧпфлъкъратŭ; —es Auge, окіъ фокосŭ, апрінсŭ; —er Blick, къътътъръ пасіонатъ, прівіре ѧпфокатъ; —er Kuß, сърътътъръ фербінте; —er Wein, вінŭ спірітъосŭ; der Himmel sieht ganz — aus, тотŭ черъл е рошъ.
Feyer, в. Feier.
Fiaker, m., фіакръ, тръсъръ de страте (ѧп четъцї).
Fibel, f., Абчdарїъ, Філаndръ.
Fiber, f., в. Fase.
Fichte, f., Fichtenbaum, m., брadŭ молidŭ; —napfel, —nzapfen, m., тълеŭ, чокълъŭ de молidŭ; —nharz, n., ръшінъ de молidŭ; —nwald, m., кodръ de бразї, бръdетŭ.
Ficke, f., бъzъпарїъ, съкълецŭ.
Fickfacken, v., ътблъ телелеŭ, батŭ лела; інтрігŭ; лъкръ къ скопŭ ръŭ.
Fickmühle, в. Zwickmühle.
Fideikommiß, n., (терminŭ лътін. жъpidікŭ), фideікomісъ, adікъ deспъсеціъпеа прін карea ъпŭ тестъторŭ de аверї ѧпсарчінъ пе кліропотъл съŭ, ка орї тòтъ авъціа орї пъmaї о парте а еї съ о пъстреze ші съ о dea ла о алтъ персòпъ, орї пентръ ъпŭ тімпŭ deтерminатŭ, орї пентръ тотŭdéъпа.
Fidibus, m., фітілŭ, фidібъсŭ спре а апрinde піпа.
Fieber, n., фрігърї; auszehrendes —, фрігърї ептікóсе; faules —, фрігърї пътреціпóсе; hitziges —, фрігърї акъте, фрігърї ѧтфлътътóре; tägliches —, фрігърї de тòте zілеле; das — bekommen, тъ прindŭ фрігъріле; —artig, —haft, a., че сéтъпъ а фрігърї; —frost, m., третъръtъръ de фрігърї; —hitze, f., фербінцéлъ de фрігърї; —klee, тріфоїъ de фрігърї; —rinde, f., хінъ, скòрцъ de фрігърї, скòрцъ перъвіапъ; —schauer, m., фіорї de фрігърї; —wurzel, f., ръdъчінъ de фрігърї.
Fiedel, f., четеръ орї скріпкъ реа; dъбъ сéŭ жъгŭ, къ каре тортъpézъ пе віповацї; —bogen, m., аркŭ de четеръ.
Fiedeln, v., скърцъїъ, скріпкъїъ, къптŭ ръŭ.
Fiedern, v., ѧтплъ къ пепе, къ фълцї; тівескŭ стікла къ осълŭ орї къ къцітъл (глъжарії).
Fiedler, m., скърцъіторŭ, скріпкарŭ, лъътарŭ ръŭ.
Fiek, m., верте лъпгŭ ацосŭ; съцелŭ (ла deцетŭ).
Fiemen, m., стогŭ, вравŭ.
Figur, f., фігъръ; фацъ de отŭ; тіпŭ (кіпŭ) de орї че; фігъръ математікъ; фігъръ реторікъ.
Figuralgesang, m., къптŭ фігъратŭ.
Figurant, m., фігърантŭ, статістŭ (пе счепъ).
Figuriren, v., фігъреzŭ.
Figürlich, a., фігъратŭ, метафорікŭ.
Filet, n., філетŭ, тімбръ de ѧтпестрітŭ (ла легъторії de кърцї); ѧтплетітъръ, рецеа.
Filial, a., фіїалŭ; —kirche, f., бісерікъ фіїалъ, метокŭ; —handlung, пегоцеторіъ фіїалъ, комandітъ.
Fillen, v., белескŭ, жъпъіŭ; батŭ.
Filou, m., (франц.) фълъŭ, отŭ de пітіка, атъціторŭ, потлогарїъ.
Filtriren, v., стръкърŭ, філтреzŭ.
Filz, m., фѫлтръ, філцŭ, прелъ; пълъріъ de фѫлтръ; отŭ сгърчітŭ, търdарїъ; —blech, n., таблъ de феральбŭ; —decke, f., коперетъптŭ de філцŭ.
Filzig, a., фѫлтросŭ, пъслосŭ; отŭ аварŭ, отŭ ържчосŭ, песъферітŭ.
Filzigkeit, f., аваріціъ, сгърчітъръ; търdъріъ.
Filzlaus, f., пъdъке латŭ.
Filzmacher, m., фабрікъторŭ de фѫлтръ.
Fimmel, m., къпепъ de варъ; ікŭ, папъ de ферŭ (ѧп mine).
Finale, n., фіналŭ, капетъл ъпеї піесе de тъсікъ.
Finalstock, m., фіналŭ, флóре ѧп капетъл ъпеї кърцї (ла тіпогр.)
Finanzen, f. pl., фінанце, венітъріле, вістіеріа Статълъї.
Finanzkammer, f., камера de фінанце.
Finanzminister, m., міністръ de фінанце.

Finanzrath, m., консіліарȣ de фінанце.
Finanzverwaltung, f., administръцiȣnea фінанцелор.
Finanzwesen, n., фінанце, фінанцърітȣ, требіле фінанцелор.
Finanzwissenschaft, f., штіінца despre фінанце.
Findelhans, n., касъ de прȣнчї афлацї.
Findelkind, n., прȣнкȣ афлатȣ, прȣнкȣ лъпъdатȣ.
Finden, v., афлȣ, гъсескȣ; deскоперїȣ; сокотескȣ, жȣdекȣ, апробеzȣ; сімцȣ; ich finde kein Vergnügen, нȣ афлȣ нічї о плъчере; ich finde es für besser, mi се паре маї біне; es wird sich mit der Zeit schon —, тімпȣлȣ ва ꙟнвъца; er kann sich in nichts —, кȣ німікȣ нȣ се пóте deda; sich in Zeit und Umstände —, тъ ꙟнтокмескȣ, тъ акомоdȣ dȣпъ тімпȣрї ші ꙟмпреціȣръpї.
Finder, m., афлъторȣ, гъсіторȣ.
Findling, m., в. Findelkind.
Findung, f., в. Fund.
Finger, m., deцетȣ; kleiner —, deцетȣл мікȣ; dritter —, міжлочіȣл; vierter —, інеларїȣл; man kann ihn um den — wickeln, елȣ се ꙟndȣплекъ ла тóте; die — überall haben wollen, ꙟмї плаче а тъ аместека ꙟн тóте; einen auf die — klopfen, ловескȣ пе чінева престе deцете; den — auf den Mund legen, цінȣ секретȣ; lange — machen, фȣрȣ, амȣ deцете лȣнцї; durch die — sehen, ꙟнкіdȣ ȣнȣ окїȣ, трекȣ кȣ вedереа; sich die — verbrennen, пацȣ ръȣ; wenn man ihm einen — gibt, so nimmt er die ganze Hand, тȣ ꙟї daї deцетȣл, елȣ ꙟцї апȣкъ тòтъ мъна.
Fingerbeuger, m., мȣскїȣлȣ, кòрda deцетелор, кїȣтòреа.
Fingerblätterig, a., кȣ фрȣnza deцетатъ.
Fingerblutader, f., вънa deцетȣлȣї.
Fingerbreit, a., de ȣнȣ deцетȣ.
Fingerdick, a., гросȣ ка deцетȣл.
Fingerförmig, a., ꙟн форма deцетȣлȣї, ка deцетȣл.
Fingergelenk, n., ꙟнкеіетȣра deцетȣлȣї, аршікȣ.
Fingergeschwür, n., сȣцелȣ, ꙟмфлътȣръ ла deцетȣ.
Fingerhandschuh, m., мънȣшъ кȣ deцете.
Fingerhut, m., deцетарїȣ; deцетаръ (плантъ).
Fingerig, a., кȣ deцете (ꙟн версȣрї).
Fingerkuppe, f., бȣрікȣл deцетȣлȣї.
Fingerling, m., deцетарїȣ (de пеле ш. а. ла о ранъ).
Fingern, v., deцетескȣ, факȣ deцетеле ȣнеї мънȣше; жокȣ пе ȣнȣ інстрȣмънтȣ de мȣсікъ.
Fingerring, m., інелȣ, верігȣцъ.
Fingersatz, m., deцетътȣръ, аплікътȣръ de deцете (пе клавірȣ).
Fingerspitze, в. Fingerkuppe.
Fingerwurm, в. Fingergeschwür.
Fingerzeig, m., арътътȣръ, семнȣ din deцетȣ.
Fink, m., ботȣросȣ, фрінцілъ.
Finne, f., пȣштеа, бешікȣцъ; гіndȣръ, лінцї, mazъре (ꙟн карнеа de поркȣ); піскȣ de мȣнте, вѫрфȣ, кȣлме; пéнъ de чоканȣ.
Finnen, v., лȣкрȣ кȣ пéна чоканȣлȣї.
Finnfisch, m., валенъ, кітȣ, лȣнцімънъ.
Finnhammer, m., чоканȣ пенатȣ.
Finnig, a., пȣстȣлосȣ; гіndȣросȣ, лінцосȣ.
Finster, a. ші ad., ꙟнтȣнекосȣ, опакȣ, опъчітȣ, обскȣрȣ; трістȣ, ꙟнкісȣ, посоморѫтȣ; — werden, ꙟннòптъ, се ꙟнтȣнекъ; im —n tappen, òрбекȣ пе ꙟнтȣнерекȣ.
Finsterling, m., пріетінȣ ал нештіінцеї, іȣбіторȣ de ꙟнтȣнерекȣ, обскȣрантȣ.
Finsterniß, f., ꙟнтȣнечіме, обскȣръtате; екліпсъ; Sonnen—, екліпса, ꙟнтȣнечімеа сòрелȣї; Kinder der —, фії аї ꙟнтȣнерекȣлȣї.
Finte, f., префъкътȣръ, амъцітȣръ, фінецъ, фінтъ (італ.) вікленіъ.
Fips, m., сфърлъ.
Firlefanz, m., Firlefanzerei, f., жȣкърії, німікȣрї, копілърії, секътȣре.
Firma, f., фірмъ (а ȣнȣї негȣцеторȣ орї фабрікъ).

Firmament, n., търіа черѫлѫї, фірмъмънтѫ, болта черéскъ.
Firmeln, firmen, v., мірѫіескѫ, ѫмпарцѫ сф. мірѫ.
Firmelung, f., мірѫітѫръ, мірѫіре (ѫн бісеріка апѫс. хрістъ, конфірмъцїѫне).
Firmung, в. Firmelung.
Firn, a., de anѫ, de ѫнѫ anѫ.
Firner, m., вѫрфѫл мѫнцілор коперітѫ de nea.
Firnewein, m., вінѫ de anѫ.
Firniß, m., політѫръ, лѫстрѫ.
Firnissen, v., поліескѫ, daѫ лѫстрѫ.
First, Firste, f., кòмъ, кѫлме de касъ.
Fis, n., фісѫ (ѫн мѫсікъ).
Fiscal, m., фіскалѫ; прокѫръторѫ.
Fiscus, m., фіскѫ, вістіеріа Статѫлѫї.
Fisch, m., пеште; großer —, пескоїѫ, пеште маре; — fangen, пескѫескѫ, прindѫ пештї; faule —, пров. ворбе гóле, ворбе de nimікѫ.
Fischer, Fischadler, m., вѫлтѫрѫ пескарїѫ, аліетѫ.
Fischangel, f., ѫndіцъ.
Fischband, n., бълъмале кѫ пене.
Fischbar, a., пескѫіверѫ, че се пóте пескѫі.
Fischbein, n., осѫ de пеште, баленъ.
Fischbeschreibung, f., іхтіолоцїъ, ѫнвъцетѫръ деспре пештї.
Fischblase, f., бешікъ de пеште.
Fischbrut, f., съмѫнцъ de пеште.
Fischchen, n., пескѫлецѫ, пескърелѫ.
Fische, f., стръмтатеа, марцінеа, стінгїѫл ѫнѫї катаргѫ.
Fischen, v., пескѫескѫ; im Trüben —, пескѫескѫ ѫн тѫрбѫре, факѫ інтрігъ.
Fischenzen, v., пѫцѫ а пеште.
Fischer, m., пескарѫ; —barke, f., баркъ, лѫнтре de пескарѫ; —hütte, f., късчóръ, колібъ de пескарї; —mäßig, a. ші ad., ка пескарії; —netz, n., рецеа de пескѫітѫ (пъводѫ); —ring, m., інелѫл пескарїѫлѫї, сіцілѫл папії; —stechen, n., чéрта пескарілор асѫпра ѫнѫї рѫѫ; жокѫ пескъресkѫ.
Fischerei, f., Fischfang, m., пескърітѫ, пескѫітѫръ.
Fischflöße, f., аріпіòръ de пеште.
Fischfresser, m., іхтіофагѫ, animалѫ каре се нѫтреште кѫ пештї.
Fischgabel, f., остіъ de прінсѫ пеште.
Fischgeräth, n., ѫнелте de пескърітѫ.
Fischhälter, m., пескѫінъ, цінéцъ, оріъ, хорецѫ de пеште.
Fischhamen, m., трéжъ de арѫнкатѫ (чорпакѫ ѫн молд.), страшінѫ.
Fischhandel, m., негоцѫ, комерчїѫ кѫ пеште.
Fischicht, a., пескосѫ, ка пештеле.
Fischkasten, в. Fischhälter.
Fischkiefer, в. Kieme.
Fischköder, m., амъцéлъ, мънкаре din ѫndіцъ.
Fischkunde, f., іхтіолоцїъ, штіінцъ деспре пештї, о парте а історіеї натѫрале.
Fischlager, n., ашезътѫръ (станіште) de пеште.
Fischlaich, m., семѫнцъ, óъ, ікре de пеште.
Fischlake, f., саратѫръ, сърътѫръ de пеште, дрожділе че ръмънѫ пе фѫndѫ din сареа ші din zama пештілор сърацї.
Fischleim, m., клеїѫ de пеште, в. Hausenblase.
Fischloch, n., гъванѫ ѫnde се adѫнъ пештії.
Fischmarkt, m., пескъріъ, търгѫ de пеште.
Fischmilch, f., лапте de пеште.
Fischotter, f., відръ, лóнтръ.
Fischpinsel, m., пенелѫ de пърѫ de відръ (ла zѫгравї).
Fischreich, a., пескосѫ.
Fischreiher, m., ардеіъ ченѫшіъ, бътланѫ (о пасере).
Fischreuse, f., кошѫ, вършъ de пеште, в. Reuse.
Fischrogen, m., оъ, ікре de пеште, в. Rogen.
Fischsatz, m., семънцъ, віъ, пескѫлецї мічї.
Fischschuppe, f., солzѫ, в. Schuppe.
Fischspeise, f., бѫкате de пеште, мънкаре de постѫ, мънкаре макръ.
Fischtag, m., zi de пескѫітѫ; zi de постѫ (ла апѫсенї).

Fischteich, m., лакȣ de пеште, iazȣ de пеште, пескȣiнъ.
Fischthran, m., ȣнтȣръ, гръсime de пеште.
Fischtrog, m., трокъ албiъ de пъстратȣ пештiї.
Fischwasser, n., рѫȣ пескосȣ.
Fischwehr, n., остре́цъ de пеште, ѧнгръdе́лъ.
Fischweib, n., пескъре́съ.
Fischweiher, в. Fischteich.
Fischwurm, m., анцiлъ албъ.
Fischzeug, в. Fischgeräth.
Fischzug, m., пескȣiтȣръ, тръсътȣръ кȣ пъвоdȣл.
Fispern, v., шоптескȣ, в. Wispern.
Fist, m., бȣрете de штерсȣ; кȣреа; бешiнъ.
Fistel, f., фiстȣлъ; тонȣ фалсȣ (ѧн мȣс.); —artig, a., фiстȣлосȣ, кȣ фiстȣлъ; —messer, n., кȣцiтȣ de фiстȣле.
Fitscheln, v., ско́рцезȣ, белескȣ пелеа тръгъndȣ кȣ фȣне.
Fittich, Fittig, m., арiпъ; авънтȣ; скȣтȣ, аdъпостȣ; по́ла хаiнеї.
Fitz, m., легътȣрiкъ, фъшiо̀ръ.
Fitzen, v., факȣ фъшiо̀ръ; dестратȣ; die Nase —, стрѫмбȣ, сȣческȣ din насȣ.
Fix, a., (лътin.) гата, гътiтȣ, de dȣкъ, фiксȣ (фiптȣ); fixe Luft, f., азотȣ, аерȣ стътȣтȣ, ȣчiгъторȣ; ich bin fix und fertig, сънтȣ гата оdатъ шi бiне.
Fixiren, v., ѧнфiгȣ, аціптȣ окiї.
Fixstern, m., стеа фiптъ.
Flabbe, f., ботȣ, гȣръ, гȣроїȣ.
Flach, a. шi ad., планȣ, плънiтȣ, латȣ, тȣртiтȣ, нетеdȣ, dрептȣ; —e Busen, m., ȣнȣ сiнȣ латȣ, —e Hand, f., палмъ; —e Klinge, f., латȣл събiеї, спатеї; —e Land, n., це́ръ планъ, плънime, шесȣ; —e Schüssel, f., блidȣ латȣ; —e Urtheil, n., жȣdекатъ фъръ темеїȣ, нефȣndатъ.
Fläche, f., планȣ, плънime, шесȣ, къмпȣ, сȣпрафацъ; палмъ, латȣ de сабiъ.
Flacheln, v., цеселȣ ѧнчетȣ, фрекȣ ѧнчетȣ.
Flächen, v., аплънезȣ.
Flächeninhalt, m., арiъ, спацiȣл, кȣпрiнсȣл сȣпрафецеї.
Flächenmaß, n., планiметрȣ, iнстрȣмънтȣ de мъсȣратȣ арiа.
Flächenmaßkunst, f., планiметрiъ.
Flächenraum, m., в. Flächeninhalt.
Flächenschuh, m., пiчорȣ пътратȣ.
Flächenzahl, f., нȣмърȣ планȣ, нȣмърȣ пътратȣ.
Flachfüßig, a., палмiпеdȣ, латȣ ла тълпї.
Flachfeld, n., в. Blachfeld.
Flachheit, f., плънime; сȣпрафъцime, лȣкрȣ нȣмаї пе deасȣпра.
Flachkopf, m., капȣ секȣ, тѫмпiтȣ, dешертȣ.
Flachnase, f., насȣ тȣртiтȣ, насȣ латȣ.
Flachs, m., iнȣ, лiорȣ, фȣiорȣ de iнȣ; — brechen, малiцȣ iнȣл; — hecheln, равiлȣ, хечелȣ iнȣл; — rösten, топескȣ iнȣл; — schwingen, скȣтȣрȣ de посdърȣ.
Flachsartig, a. шi ad., ка iнȣл.
Flachsbart, m., бърбȣцъ de жȣнiшорȣ, барбъ пȣфо́съ.
Flachsbau, m., кȣлтȣра iнȣлȣї.
Flachsbläuel, m., маїȣ, мъiȣгȣ de бътȣтȣ iнȣл.
Flachsbreche, f., мелiцъ de iнȣ.
Flachsdarre, f., ȣскъторiъ de iнȣ.
Flachsdocke, f., пе́нъ, фȣлгȣ de iнȣ.
Flachsdotter, m., камелiнъ de гръdiнъ.
Flächsen, a., de iнȣ.
Flachsfeld, n., Flachsland, n., Flachsacker, m., iнiште.
Flachsgras, n., елiфорȣ.
Flachshaar, n., пърȣ мо́ле, пърȣ блоndȣ.
Flachshechel, f., равiлъ, хечелъ de iнȣ.
Flachsicht, в. Flachsartig.
Flachskopf, m., в. Flachshaar.
Flachskraut, n., iнiцъ.
Flachsraufe, f., Flachsriffel, f., dъраці стрȣжiторї de мъгълiiле iнȣлȣї.
Flachsreiste, f., фȣiорȣ de iнȣ.
Flachsröste, f., топiтȣръ de iнȣ; топiто̀ре, локȣ de топiтȣ.
Flachssame, m., семѫнцъ de iнȣ.
Flachsweg, m., кълцї, бȣчї de iнȣ.
Flachziegel, m., тегȣлъ, цѫглъ, оланъ латъ de коперiтȣ.

Flack, m., кърінъ, спінареа din афаръ а корабіеї.
Flackerfeuer, n., флъкъраіе, боботаіе, пълълаіе.
Flackern, v., флакърŭ, боботескŭ.
Fladen, m., кокъ, тȣртъ, погаче, пedea, пъне azimъ; плъчінтъ.
Fladenbäcker, m., плъчінтарїȣ, кокарїȣ.
Flader, в. Flaser ші Maser.
Flage, f., тінъ, точірлъ; рȣптȣръ de норŭ.
Flagge, f., бandіеръ, стéгŭ, стіndартŭ, флатȣръ; die — aufstecken, арборезŭ бandіера.
Flaggen, v., семналезŭ кȣ бandіера.
Flaggenschiff, n., корабіъ пȣртътòре de бandіеръ.
Flaggenstock, m., бастонŭ, катаргŭ, пръжінъ de бandіеръ.
Flähme, f., dешертŭ, ꙟndешертȣлŭ пънтечелȣї.
Flake, f., пъводŭ de пештї de маре.
Flakerer, f., пескȣіре пе маре.
Flamberg, m., сабіъ скȣртъ, палошŭ.
Flame, f., ланцетъ пентрȣ каї.
Flämisch, a. ші ad., флъмѫndікŭ, фландрікŭ; —е Gesicht, n., фісіономіъ сарбедъ, морóсъ, посоморѫтъ.
Flämchen, n., флъкъріцъ, флъкъріòръ.
Flamme, f., флакъръ, въпаіе, паръ; den —n übergeben, арȣнкŭ ꙟн флакърї.
Flammen, v. n., арde кȣ флакърї, се ꙟнвъпаіе.
Flammenauge, n., окїȣ ꙟмфокатŭ, віосŭ.
Flammenfeuer, n., фокŭ кȣ флакърї.
Flammenschwert, n., сабіъ de фокŭ.
Flammern, v., флакърŭ мърȣнтŭ, лікȣрескŭ.
Flammicht, flammig, a., флъкъріŭ, ка флакъра.
Flannell, m., фланелŭ (цесетȣръ de лънъ).
Flanke, f., кóстъ, латȣре, фланкъ (терminŭ лȣатŭ dела францоzї маї вѫртосŭ ꙟн лімба мілітаріъ); dem Feinde in die —n fallen, мъ ꙟніептŭ, атакŭ пе dȣшманŭ ꙟн фланкъ, ꙟн кóстъ; die —n decken, коперїȣ, апърŭ латȣреле.
Flanken, m., фъліъ маре, кодрȣ de пъне.
Fläschchen, n., бȣтелкȣцъ, карафіцъ, стіклȣцъ.
Flasche, f., бȣтеліъ, карафъ, плоскъ.
Flaschenfutter, n., скътȣлкъ de бȣтелії.
Flaschenzug, m., скріпцŭ.
Flaschinett, n., флȣіерелŭ, флъȣтікъ, флашінетŭ.
Flaschner, m., фералбарїȣ, тінікїерїȣ.
Flaser, m., въпъ лемнóсъ; віпеле, апеле сéŭ тръсътȣреле din лемнŭ, мъртȣрéла лемнȣлȣї.
Flaserholz, n., лемнŭ аціосŭ, въносŭ.
Flatsche, f., бȣлбȣкŭ; къпіцъ de фънŭ.
Flatscher, m., омŭ лъȣdъросŭ, гȣръ маре, фанфаронŭ.
Flattergeist, m., омŭ ȣшорŭ, свъптȣратŭ, minте спȣлбератъ.
Flatterhaft, a., флȣстȣратŭ, флȣтȣратŭ, свъптȣратŭ, спȣлбератŭ, ȣшорŭ, неконстантŭ (нестаторнікŭ) сбȣрdатікŭ).
Flatterhaftigkeit, f., флȣстȣрътȣръ, спȣлверътȣръ, ȣшорътате.
Flatterhörig, a., болпъвосŭ; мòле, молатікŭ.
Flatterig, в. Flatterhaft.
Flattermine, f., minъ ȣшорŭ ерȣмпътóре; бътаіе de жокŭ, фȣмŭ ла пасŭ.
Flattern, v. n., флȣстȣрŭ, флȣтȣрŭ, сбȣрътезŭ, фълфъїȣ, свъптȣрŭ (волтіцезŭ, франц.)
Flattersinn, m., сімцŭ флȣстȣратŭ, minте спȣлбератъ.
Flätz, Fläz, m., омŭ нечоплітŭ, гросоланŭ, бъdъранŭ.
Flau, a. ші ad., мóле, десперватŭ, слабŭ; der Markt ist —, се фаче dараверъ пȣцінъ, нȣ е въпzаре.
Flauen, v., клътескŭ; спълŭ (ꙟн мінер.)
Flaum, m., Flaumfeder, f., фȣлгŭ, пȣфŭ, пене ȣшòре.
Flaumbart, m., барбъ de фȣлцї, барбъ de жȣне; — копіландрȣ, цънгъŭ.
Flaus, Flausch, m., флокŭ; бȣкŭ (de лънъ); флокотінъ.
Flause, f., ꙟншелъчїȣне, minчїȣнъ, прічінъ dешéртъ, претестŭ de

nimikŭ; пълавръ; гогóшъ; атъцелĭ лъѕдърóсе; macht mir keine —n, nѕ'mĭ ѧтбла кѕ шòлda; nѕ binde треĭ парале ѧn dóъ пѕнцĭ; nѕ те лъѕda кѕ minчѕnĭ; аскіе de ферŭ ѧтфокатŭ.

Flausenmacher, m., minчinосŭ, флекъросŭ, лъѕдъросŭ.

Flausrock, m., сѕmanŭ.

Flechse, f., (ѧn anатom.) тinгъ, кóрdъ, первŭ.

Flechsig, Flechsenartig, a., тinгосŭ, первосŭ ка тinга (din органiсmŭ).

Flechte, f., печinцine; ѧтплетітѕръ, косіцъ; — лéсъ, гратіе de nѕіеле; ліханъ (плантъ тѕшкĭòсъ).

Flechten, v., ѧтплетескŭ; ѧтплетеческŭ, ѧnкѕркŭ.

Flechtenartig, a., ка печinцinea; ка ліхена.

Flechtweide, f., Korbweide, f., лоzіъ.

Flechtwerk, n., ѧтплетітѕръ, лѕкрѕ ѧтплетітŭ.

Flechtzaun, m., гарdŭ de nѕіеле.

Fleck, m., петекŭ; патъ, такѕлъ; локŭ, пѕнтŭ-de-локŭ; einen — aufsetzen, пѕnŭ ѕnŭ петекŭ, петеческŭ; nicht vom —e gehen, nѕ тъ тішкŭ din локŭ; den rechten — treffen, nimерескŭ, ловескŭ ла пѕнтŭ.

Fleckchen, n., петечелŭ; пътішòръ; локшорŭ.

Fleckeln, v., кърпескŭ, петеческŭ.

Flecken, m., оръшелŭ, търгѕшорŭ; патъ.

Flecken, v., пътеzŭ, такѕлŭ (фештелескŭ); петеческŭ.

Fleckenlos, a., непътатŭ, нетъкѕлатŭ.

Fleckfieber, n., фрігѕрĭ петечinòсе, кѕ петече.

Fleckig, a., пътатŭ.

Fleckkugel, f., съпѕnŭ de пете.

Fleder, f., панъ, аріпіóръ.

Fledermaus, f., ліліакŭ, веспертілŭ.

Flederwisch, m., панъ de гъскъ, панъ de штерсŭ.

Flegel, m., ѧтблъчіĭѕ; бъdъранŭ, нечоплітŭ, нътънгŭ, тожікосŭ, гросоланŭ.

Flegeljahre, n. pl., небѕnia жѕнецеĭ; аніĭ спѕлберацілорŭ.

Flehen, v., рогŭ кѕ тотŭ adinсѕл, сѕпплекŭ фербinте; черŭ кѕ стърѕinцъ.

Flehentlich, a. ші ad., кѕ плънсóре фербinте, кѕ рѕгъчĭѕне ѧnтinсъ.

Fleihen в. Flauen.

Fleisch, n., карне; (ѧn бібл.) пофтъ трѕпéскъ, сътцѕалітате; wildes —, карне тóртъ; gut bei —e sein; а се афла ѧn карне, а фі кърносŭ; —auswuchs, m., кърношіте, кърнъріте; —bank, f., скаѕnŭ de карне, скаѕnŭ de тъчеларŭ; —beule, f., ѧтфлътѕръ кърнóсъ, кърношіте; —beil, бардъ, съкѕре тъчелърéскъ; —bruch, m., съркочелŭ, ѧтфлътѕръ кърнóсъ; —brühe, f., zатъ de карне; —farbe, f., колòре de карне; —fresser, m., лакотŭ de карне; —gabel, f., фѕркѕцъ de карне; —gewächs, n., скрескътѕръ кърнóсъ, болфъ, съркòтъ; —hacker, —hauer, m., тъчеларĭѕ; —kloß, m., гълѕшкъ de карне; —klumpen, m., бѕкатъ, бѕлzŭ de карне; отŭ гросŭ; —kuchen, m., —pastete, f., плъчінтъ, пастетъ de карне; —schau, f., вісітъцĭѕне de карне; —seite, f., фаца пелеĭ de кътръ карне; —speise, f., бѕкатъ de карне; —suppe, f., сѕпъ de карне; —tag, m., zi de фрѕптŭ, zi de карне; —topf, m., òлъ de карне; —wage, f., кѕтпънъ, кънтарĭѕ de карне; —zeit, f., тimпŭ de фрѕптŭ.

Fleischbohne, f., фасоле чірінікъ, кѕ пъстърĭ кърнóсе.

Fleischer, m., Fleischhacker, m., тъчеларĭѕ (тѕрч. касапŭ); —bursch, m., —knecht, m., аргатŭ, ѧnвъцъчелŭ de тъчеларѕ; —gang, m., терсŭ ѧndешертŭ; —gesell, m., фечорŭ, codалŭ de тъчеларѕ; —gewicht, n., кѕтпънъ de тъчеларѕ; —handwerk, n., тесеріа de тъчеларѕ; —hund, m., кънe тъчелърескŭ.

Fleischerin, f., тъчелърéсъ.

Fleischern, a., de карне.

Fleiſcherluſt, f., пофтъ, плъчере трѫпéскъ.
Fleiſchicht, fleiſchig, a., кърпосѣ.
Fleiſchigkeit, f., кърпошіте.
Fleiſchlich, a., трѫпескѣ, лѫссѫріосѣ; ſich — vermiſchen, a се аместека трѫпеште.
Fleiſchlichkeit, f., съмцѫалітате, пофтъ трѫпéскъ, лѫссѫріъ.
Fleiſchlos, a., фъръ карне, макрѣ, ѫскъцивѣ.
Fleiß, m., сілінцъ, сіргѫінцъ, дилігінцъ, стѫдіѣ; индѫстріъ, акѫратецъ; anhaltender —, стѫдіѣ не'нчетатѣ, фатікъ лнтінсъ; mit — betrachten, прівескѣ, консіderѣ кѫ лѫаре аминте; allen — auf etwas verwenden, пѫнѣ тóтъ сілінца, тотѣ стѫдіѫл пентрѫ чева.
Fleißig, a. ші ad., сіргѫіторіѫ, сілітоpіѫ, дилігінте, стѫдіосѣ, индѫстріосѣ; акѫратѣ; —er Beſuch, m., вісітъ décъ; das iſt ſehr — gearbeitet, е лѫкратѣ кѫ тѫлтъ гріжъ; die Kirche — beſuchen, мергѣ десѣ ла вісерікъ.
Fleißigen s. Befleißigen.
Flennen, v. n., стрѫмбѣ din гѫръ.
Flethe, f., пътѫръ, палъ; каіерѣ; рѫѣ регѫлатѣ.
Fletſchen, v., дестіндѣ, лъцескѣ, тѫртескѣ; die Zähne —, рѫпжескѣ; das Maul —, каскѣ гѫра.
Fletſchzahn, m., дінте колцатѣ, стрѫмбатѣ лн афаръ.
Flibuſtier, m., фліѫстіерѣ, ѫнѣ соіѫ де корсарі сéѣ піраці американі.
Flickarbeit, f., лѫкрѫ кърпітѣ.
Flicken, v., кърпескѣ, дерегѣ, петеческѣ; рефакѣ.
Flicker, m., кърпіторѣ, петечіторѣ.
Flickerei, f., петечітѫръ, кърпéлъ, кърпітѫръ.
Flickfleck, m., петекѣ песте петекѣ, кърпéлъ.
Flicklappen, m., петекѣ, трéпцъ де кърпітѣ.
Flickwerk, n., лѫкрѫ кърпітѣ.
Flickwort, n., ворбъ де прісосѣ, адъосетѫръ.
Flieboot, n., лѫнтре, каікѣ іште.
Fliederbaum, m., сіріпгъ, сокѣ.
Fliege, f., мѫскъ; große —, мѫскоіѫ; ſpaniſche —, кънтъріdъ; es ärgert ihn die — an der Wand, тóте лі сарѣ лн пасѣ, é омѣ ірітъчосѣ; aus einer — einen Elephanten machen, а фаче дінтр'ѫнѣ цінцаріѫ ѫнѣ артъсаріѫ; zwei —n mit einer Klatſche todtſchlagen, кѫ о ловітѫръ дóъ мѫште.
Fliegen, v., сборѣ; in die Arme —, алергѣ лн браце; die Fahne — laſſen, дестіндѣ флатѫра, о факѣ съ фълфіе; in die Luft —, сбóръ, саре лн аерѣ; —de Brücke, понте пе кòрде; —de Haare, пърѣ десплетітѣ.
Fliegenbaum, m., ѫлмѣ сълватікѣ.
Fliegendreck, m., къкатѣ де мѫскъ.
Fliegengift, n., веніпѣ де мѫште, арсенікѣ оторѫторѣ де мѫште.
Fliegenklatſche, f., лопъцікъ де мѫште.
Fliegennetz, n., рецеа де прінсѣ мѫште.
Fliegenſchimmel, m., калѣ сѫрѣ пѫнтатѣ.
Fliegenſchnäpper, m., мѫскаріѫ (пасере).
Fliegen-ſchwamm, —pilz, m., вѫрете де мѫште.
Fliegenſchwarm, m., роіѫ де мѫште.
Fliegenwedel, m., апъръторе де мѫште, апъртѫскѣ.
Fliehen, v., фѫгѣ, мъ фересскѣ, лнкѫпціѫрѣ; о іаѣ, прindѣ, даѣ, тѫлескѣ ла фѫгъ; die Zeit flieht, тімпѫл фѫце, трече.
Fliehkraft, f., пѫтере центріфѫтъ.
Flieſe, f., леспede, плакъ, таблъ (de пéтръ, de стіклъ, de металѣ).
Fließ, m., стокѣ, каіерѣ, мънѫнкіѫ де лънъ; велерѣ, пеле кѫ лънъ кѫ тотѣ; das goldene —, орdінѫлѣ велерѫлуі de аѫрѣ.
Fließen, v. n., кѫргѣ; мъ скѫргѣ; мъ топескѣ; сѫгѣ, свеѣ (хъртіа); daraus fließt, de аічі ѫрмézъ; der Fluß fließt bei der Stadt vorbei, рѫѫлѣ спалъ мѫрії четъції; das iſt nicht aus ſeiner Feder gefloſſen, ачéста н'а ешітѣ din конdеіѫл луі; das Papier fließt, хъртіа свеа; ins Meer —, се ре-

варсъ ꙟп маре; fließende Schreibart, f., стілꙋ ꙋшорꙋ, стілꙋ deпрincꙋ, стілꙋ ротꙋndꙋ.
Fließgold, n., аꙋрꙋ патівꙋ, в. Waschgold.
Fließpapier, n., хъртіъ свеꙋтóре, сꙋгътòре; в. Löschpapier.
Fließwasser, n., апъ de рѫꙋ, апъ кꙋргътòре.
Fliete, f., лапчетъ de лъсатꙋ съпцe; цéвъ, тосорꙋ кꙋ тортꙋ.
Flimen в. Flimmern.
Flimmer, m., тікъ, лꙋкóре, лꙋчіре атъцітóре; флꙋтꙋре de аꙋрꙋ.
Flimmern, v. n., скінтеіе, лꙋче, релꙋче, ръсфꙋлцеръ; es flimmert mir vor den Augen, ꙟтї стелескꙋ окіі.
Flindergold, n., в. Flittergold.
Flink, a. ші ad., спрінтенꙋ, свелтꙋ, ацерꙋ, ꙋшорꙋ, іꙋте, віоіꙋ, ꙟndeтъпатікꙋ.
Flinkern в. Flimmern.
Flinkheit, f., спрінтеніъ, свелціте, іꙋціте.
Flinker, m., флꙋтꙋрелꙋ de металꙋ.
Flins, m., кремене, крꙋхꙋ.
Flinte, f., флінтъ, сінéцъ, пꙋшкъ.
Flintenkolben, m., Flintenschaft, m., стратꙋ, патꙋ de пꙋшкъ.
Flintenkrätzer, m., ракꙋ de пꙋшкъ.
Flintenlauf, m., цéвъ de флінтъ.
Flintenschloß, n., оцеле de флінтъ.
Flintenschuh, m., токꙋ de пꙋшкъ.
Flintenschuß, m., ꙟтпꙋшкътꙋръ, ловітꙋръ, deскъркътꙋръ de флінтъ.
Flintenstein, m., кремене de пꙋшкъ.
Flinter, m., в. Flinker.
Flintglas, n., крісталꙋ плꙋтбосꙋ (флінтглас).
Flirren в. Flimmern.
Flistern в. Flüstern.
Flitschgold, n., в. Waschgold.
Flitschrose, f., макꙋ сілбатікꙋ.
Flitter, m., скліпéлъ, лꙋстрꙋ фалсꙋ, атъцітoрꙋ, флꙋтꙋрелꙋ de аꙋрꙋ; —gold, n., аꙋрꙋ фалсꙋ, аꙋрелꙋ, фòіъ de аламъ; —kram, m., флꙋтꙋреї, nimікꙋрї; —sand, m., арінъ, пъсіпꙋ лꙋчіторїꙋ; —schein, m., лꙋстрꙋ пърꙋтꙋ; —schläger, m., флꙋтꙋрарїꙋ, фаꙋрꙋ de флꙋтꙋреї; —staat, m., гътéлъ орбітóре, помпъ deшéртъ; —werk, n., лꙋкрꙋ атъцітoрꙋ; —woche, f., септътъпа de тїере (ла чеї ꙟпсꙋрацї).
Flittich, m., в. Fittig.
Flitzbogen, m., аркꙋ de съцéтъ; —pfeil, m., съцéтъ.
Flocken, m., флокꙋ, бꙋкꙋ; — von Haaren, стокꙋ de пърꙋ; —artig, a. ші ad., флокосꙋ; —feuer, n., фокꙋ кꙋ флъкъраіе.
Flocken, v., ꙟтфлокошеzꙋ, префакꙋ ꙟп флочї, ꙟп сточї.
Flockenblume, f., діокꙋ.
Flockseide, f., тътасъ бꙋкòсъ, стокóсъ.
Flockwolle, f., лъпъ стокòсъ, сточї de лъпъ.
Floh, m., пꙋрече; —biß, m., тꙋшкътꙋръ de пꙋрече; —farbe, f., колòре пꙋречіъ.
Flöhen, v., пꙋрекꙋ.
Flohig, a., пꙋрекосꙋ.
Flohkraut, n., полігонꙋ, пꙋрекаріцъ (о плантъ, лът. pulicaria).
Flor, m., вълꙋ, флорꙋ (dела флòре), крепꙋ, газꙋ (цесетꙋръ фóрте раръ ші фінъ); ꙟпфлорітꙋръ, старе ꙟпфлорітъ, просперітате; —arbeit, f., лꙋкрꙋ de флорї, цесетꙋръ фінъ; —band, n., кордеа de флорї; —binde, f., фашъ de крепꙋ; —haube, f., бонетъ de крепꙋ; —schleier, m., вълꙋ de флорꙋ.
Floren, m., флорінꙋ, фіорінꙋ (монетъ).
Florence, f., флоренцъ, тафтъ de Флоренца.
Florett, n., вéргъ de ферꙋ ка сабіа; матеріъ de тътасъ; —band, n., кордеа de флоретꙋ; —seide, f., тътасъ бꙋкóсъ.
Florist, m., флорістꙋ, флорарїꙋ (бот.)
Floß, n., Flöße, f., плꙋтъ, лемпъріте пе апъ; —amt, n., deрегъторіа de плꙋтъріъ; —baum, m., лемпꙋ de плꙋтъ; —gerechtigkeit, f., дрептꙋ de тъпатꙋ плꙋте; —graben, m., каналꙋ de плꙋтітꙋ; —handel, m., негоцꙋ кꙋ плꙋте; —klafter, f., стъпжінꙋ de лемне de плꙋтъ; —meister, m., маіестрꙋ, прівегіторꙋ de плꙋте; —ordnung, f., регꙋлътъптꙋ de плꙋте; —platz,

m., локŭ de плѹте; —scheit, n., despікътѹръ (лодбъ) de плѹтъ; —verwalter, m., administръторŭ de плѹте; —wasser, n., апъ плѹтіверъ; —wehr, n., ставілъ de плѹте; —wesen, n., плѹтърітŭ.

Floßbutter, f., ѹнтŭ топітŭ.

Floße, f., плѹтъ (ла пъводŭ); аріпіòръ de пеште.

Flößen, v., тънŭ плѹтъ; пескѹескŭ кѹ пъводŭ.

Flößig, a. ші ad., кѹ аріпіóре.

Flößung, f., плѹтітѹръ, кондѹчереа плѹтелор пе апъ.

Flötchen, n., флъѹтіòръ.

Flöte, f., флаѹтъ. Компѹселе: —nblaser, —nspieler, m., флаѹтістŭ, къптъторŭ пе флаѹтъ; —nbohrer, m., сфределŭ de флаѹтъ; —nfutter, n., токŭ, тéкъ de флаѹтъ; —nmacher, m., флъѹтарїѹ; —nspiel, n., къптекŭ, кончертŭ de флаѹтъ; —nstimme, f., сѹнетŭ de флаѹтъ, тонŭ дѹлче, сѹавŭ; —nstück, n., піесъ, бѹкатъ de флаѹтъ; —nwerk, n., —zug, m., реџістрѹ, прітa тръсътѹръ сéŭ порнéлъ а флаѹтеї.

Flott, a. ші ad., десфъкѹтŭ; чі ачестŭ кѹвънтŭ аре ѧнцелесŭ деплінŭ ѧн констрѹцціѹне, кѹт: — machen, рідікŭ, даŭ ѧн апъ, флотезŭ, гълезŭ о наіе ѧн таре; — sein, а фі флотатъ (о наіе); — werden, скапŭ спре а пѹтé тънека; — leben, тръіескŭ десфръпатŭ, тръіескŭ ѧн плъчерї.

Flott, n., стънтънъ.

Flotte, f., флотъ, арматъ тарінъ, класъ (лътін.).

Flottille, f., флотішòръ.

Flötz, m., стратŭ сéŭ вънъ орісонталъ (ѧн монт.); стратŭ, пътѹръ de петрії; —erz, n., мінерале афлътòре ѧн стратѹрї орісонтале; —schicht, f., стратŭ орісонталŭ; —weise, a., ѧн пътѹрї, ѧн стратѹрї.

Fluch, m., блъстемŭ; ѧнжѹрътѹръ; —beladen, a., ѧнкъркатŭ de блъстемŭ; —würdig, a., блъстематŭ.

Fluchen, v., властемŭ; ѧнжѹрŭ.

Flucher, m., блъстемъторŭ, ѧнжѹръторŭ.

Flucht, f., фѹгъ, скъпътънтŭ; грабъ; шірŭ; die — ergreifen, тѹлескŭ, ла фѹгъ; den Feind in die — schlagen, іаŭ ла фѹгъ пе дѹшманŭ; sechs Fenster in einem —, шесе ферестрії деарѫндѹлŭ.

Flüchten, v., скапŭ кѹ фѹга; рефѹгŭ, афлѹ рефѹџіŭ, скъпаре.

Flüchtig, a. ші ad., фѹгарїѹ, фѹџітівŭ, фѹгачŭ; ѹшорŭ, ръпеde, іѹте; скімбъчїосŭ; —e Zeichnung, десемнŭ фъкѹтŭ ѧн фѹгъ; eine —e Hand haben, амŭ тънъ ѹшóръ, ѧндемънатікъ; einen —en Blick werfen, арѹнкŭ о къѹтътѹръ ѹшóръ, окїескŭ пе деасѹпра; — durchsehen, петрекŭ ка ѧн фѹгъ; — werden, фѹгŭ.

Flüchtigkeit, f., фѹгачітате, іѹцéлъ, ѹшорътáте; сбѹрътате, волатілітате (ѹшóра топіре а сърілор).

Flüchtling, m., фѹгарїѹ, десерторŭ; рефѹџітŭ.

Flück, в. Flügge.

Flüder, n., лъптокŭ (ѧн бъї).

Flug, m., сборŭ, сбѹръмънтŭ; авънтŭ; роїѹ; im — schießen, пѹшкŭ ѧн сборŭ; — der Gedanken, авънтѹл ideілор; —biene, f., албінъ лѹкрътòре; —blatt, n., фоі сбѹрътóре, памфлетъ; —sand, m., арінъ търѹнтъ.

Flügel, m., аріпъ; корнŭ, фланкъ (ла арматъ); ставілъ; клавірŭ; вълвъ, къпатŭ (ла ѹшъ, ла ферестрії); einem die — beschneiden, рътезŭ аріпеле кѹїва; die — hängen lassen, стаŭ дескѹръџїатŭ; —adjutant, m., ажѹтантŭ de къмпŭ; —decke, f., скòрцъ, скѹтŭ de аріпъ (ла інсекте); —horn, n., корнŭ de въпатŭ; —kleid, n., вестмънтŭ спрінтенŭ, кѹ аріпї; —mann, m., капŭфірŭ, солдатѹл чел маї палтŭ din капѹл лініеї; —pferd, n., Пегасŭ, калŭ ѧнаріпатŭ; —thür, f., ѹшъ кѹ дóъ вѫлве, кѹ дóъ къпате; —werk, n., пъсъріме, пъсърї сілбатіче.

Flügelchen, n., аріпіóръ.

Flügelförmig, a. ші ad., ân форма aripeĭ.
Flügge, a., гата de сѣвратѫ, пенатѫ, аріпатѫ.
Flughafer, m., опсігъ, овъсікъ, овъсѫ сілватікѫ.
Flugloch, n., вортъ, гаѳръ de інтратѫ, ѳрдініщѫ (ла албіне).
Flugmaſchine, f., махінъ de сѣвратѫ.
Flugmehl, n., фъінъ вшóръ.
Flugs, a., ândatъ, ікте, рѫпеде, ка ân сворѫ, кътѫ баці ân пълмі.
Fluh, Fluhe, Flühe, f., пétръ, скополѫ, стъпкъ; Sandfluh, пърете de стъпкъ.
Flunkern, v. Flimmern.
Flur, f., кътпѫ, пратѫ, шесѫ, кътпіъ, плапѫ; цéріпъ; Haus—, f., аріъ, бътътѳръ; вестівѫлѫ (кѳтѫ еші не вшъ din касъ); —buch, n., катастрѳ; —recht, n., дрептѫ de мошіъ; —ſcheidung, f., mezѳina цéріпеĭ; —ſchütz, m., вегіторѫ (жітарія) de кътпѫ; —ſtein, m., пé-тръ, терміпѫ.
Fluß, m., рѫѫ, флѳвіѫ; кѳрцере, кѳрсѳръ (ân med.), катарѫ, гѳтѳраіѳ; ревматісмѫ; топітѳръ; weißer —, пóлъ албъ (ла феmeĭ); —artig, a. ші ad., катаралѫ, ка гѳтѳраіѳл; —bad, n., баіъ de рѫѫ; —bett, n., албіа рѫѳлві, фѳndѳл, стратѳл лві; —erde, f., хѳтъ топічòсъ; —fall, m., къзътѳръ de рѫѫ; —fieber, n., фрігѳрі катарале; —fiſch, m., пеште de рѫѫ; —gold, n., аѳрѫ de флѳвіѫ; —ſchiff, n., баркъ, шеікъ de рѫѫ; —waſſer, n., апъ de рѫѫ.
Flüßchen, n., рѫѳшорѫ.
Flußgalle, f., ârфлътѳръ апòсъ (ла каі), форте́лъ, галъ.
Flußgott, m., zeѫ, zeітате de рѫѳрі (мітол.).
Flußnymphe, f., Naiadъ (мітол.).
Flußpferd, n., іпопотамѫ, калѫ de Nілѫ (іст. нат.)
Flußſpath, m., спатѫ дѳпл, флѳатѫ de варѫ (мінер.)
Flußſpathſäure, f., ачідѫ флѳорікѫ (хім).
Flüſtern, v., шоптескѫ, сѳсѳрезѫ.
Flut, f., мъреа, ârфлареа мъреі, маре палтъ, флѳссѫ; валѫ, ѳndъ, ârѳndъціѳне, ръвърсътѳръ, ділѳвіѫ (лът.); потопѫ (слав.); торінте, повоіѳ; — und Ebbe, мъреа, кѳ ѳnѫ сінгѳрѫ терміпѫ колептівѫ, іаръ кѳ доі, пълцътъпѫ ші скъзътѳръ de маре, флѳссѫ ші рефлѳссѫ, адікъ періодіка мішкаре а апелор мъреі, прін каре ачелеа се пълцъ ші скадѫ регѳлатѫ de дòъ орі пе zі, тръгъпдѳсе ші легъпъпдѳсе деспре полі кътръ екаторѫ ші дела екаторѫ кътръ полі; in den Fluten umkommen, a пері ân ѳnde, ân валѳрі; —zeit, f., тімпѫ de мъреа.
Flutbett, n., лъптокѫ, опѳстѫ (ла іазѳрі), в. ші Flußbett.
Fluten, v., ârѳndѫ, мъ ръвърсѫ.
Flütſchiff, n., Flüthe, f., наіе de песквітѫ кіцій.
Focke, f., въптреа місапъ, пъпze ân треі колцѳрі ла каіче; (італ. trincketto); бътлапѫ кѳ гътѳл албѫ (пасере).
Fockmat, m., фоішорѳл катаргѳлві місане.
Fockmaſt, m., катаргѳл въптрелеі місане.
Fockrad, f., крѳчеа въптрелеі місане (ân мар.).
Fockſegel, v. Focke.
Fockſtag, m., фѳніса катаргѳлві місанѫ.
Focus, m., (лът.) фокѫ (ân оптікъ).
Föderation, f., (лът.) легътѳіпцъ, федеръціѳне, аліанцъ (ântре статѳрі).
Fodern, v. Fordern.
Fohe, f., въптѫ de аміазі.
Fohlen, v., фътѫ мънzѫ, в. Füllen.
Föhn, m., въптѫ, віфорѫ, ѳраганѫ апрігѫ (ân Елвеція).
Fohre, Föhre, f., брадѫ.
Folge, f., ѳртаре, шірѫ, серіе; сѳчесіѳне (ла ѳnѫ тропѫ); асквлтаре, сѳпѳпере: ефептѫ, ресвлтатѫ; in der —, ân ѳртъ; — der Zeit, дѳпъ тімпѫ, кѳ тімпѫ; die — wird es lehren, тімпвл ва ârпъца, ѳртареа ва арăта; — leiſten, асквлтѫ, мъ конфортѫ (дѳпъ воіпца кѳіва).

Folgen, v., ѹрmezѫ, сѹчedѫ; daѫ аскѹлтаре, аскѹлтѫ, mъ конфорmѫ; mъ ескѫ, ресѹлтѫ; der Brief lautet wie folgt, скрісóреа сѹпъ прекѹm ѹрmézъ; er folgte im Amte, елѫ сѹчесе ѧn офічіѫ; ein Unglück folgte auf das andere, ѹnѫ decастрѹ, о dісграцiъ веni dѹпъ алта; seinem Kopfe —, а фаче de капѹл съѫ; —der Gestalt, —der Maßen, ѧn modѹл ѹрmъторѫ; die —de Woche, ѧn септъmъna че віne.

Folgenlos, a., фъръ ѹрmаре, фъръ ресѹлтатѫ, фъръ консечінцъ.

Folgenreich, a., плінѫ de ѹрmърї, de ресѹлтате.

Folgerecht, folgerichtig, a., ѹрmътарецѫ, консечінте.

Folgereihe, f., шірѫ, серіе.

Folgern, v., dedѹкѫ, ѧnкеїѹ, трагѫ ѧnкеіере, конкеїѹ.

Folgerung, f., dedѹчере, dedѹцціѹne; консечінцъ, ѹрmаре; короларїѹ (ѧn лоц.)

Folgesatz, m., короларїѹ.

Folgewidrig, a., неѹрmътарецѫ, неконсечінте, нелоцікѫ.

Folgezeiger, m., (ѧn тіпогр.) кѹстоde, арътъторѫ, сілавъ ла кълкъїѹл ѹneї феце че аратъ пе ѹрmътóреа.

Folgezeit, f., dекѹрсѹл тіmпѹлѹї, віі-торѹл.

Folglich, ad. ші conj., прін ѹрmаре, dечї, ашеа dаръ.

Folgsam, a., аскѹлтъторїѹ; сѹпѹсѫ; omѫ кѹ бѹnъ-воінцъ.

Folgsamkeit, f., аскѹлтаре, сѹпѹnере.

Foliant, m., фоліантѫ, карте тіпърітъ пе кóла ѧndoітъ nѹmаї odатъ.

Folie, f., фоіцъ, фоішóръ (de аѹрѫ орї арцінтѫ de поліітѫ).

Folio, n., фоліо, (лътіn.), філъ, кóлъ nѹmаї odатъ ѧndoітъ.

Folter, f., тортѹръ, каспъ, кінѹіре, mѹnчітѹръ, скінцїѹіре (молdов.); —bank, f., кълѹлецѫ, скаѹnѫ de тортѹратѫ; —kammer, f., къmаръ de тортѹръ; —zeug, n., ѹnелте de тортѹръ.

Folterer, m., тортѹръторѫ, кінѹіторѫ.

Foltern, v., тортѹрezѫ, пѹnѫ ла тортѹръ, кінѹіескѫ.

Folterung, в. Folter.

Fond, m., фondѫ, къпіталѫ; пропріетате, авере.

Fontanell, n., фънтъnеа, фонтанелъ, каѹтерїѹ; ein — setzen, каѹтерісezѫ, (ѧn med.) факѫ съ спаргъ трѹпѹл ла ѹnѫ локѫ ѹndева.

Foppen, v., ѧmї батѫ-жокѫ; іаѫ ѧn ржсѫ.

Förder, a., в. Ferner, Weiter.

Förderer, m., naintъторѫ, ѧndemъnъторѫ.

Förderlich, a. ші ad., фавораверѫ, naintаверѫ, naintъчїосѫ авънтъцїосѫ.

Fördern, v., naintѫ, авънтezѫ, ѧnлеспескѫ; ѹрnескѫ, ѧnтецескѫ.

Fordern, v., претіndѫ, черѫ; demъndѫ; кїemѫ, провокѫ; vor sich —, кїemѫ de фацъ; zum Zweikampf —, кїemѫ ла dѹелѫ; vor Gericht —, чітezѫ, кїemѫ ла жѹdекатъ.

Förderniß, n., в. Förderung.

Förderſam, в. Förderlich.

Förderſamſt, ad., кътѫ maї кѹръndѫ.

Förderung, f., naintаре, авънтъmъnтѫ; ѧnлеспіре, ѧndemъnътѹръ.

Forderung, f., черінцъ, претіnсіѹne; кїemаре, провокъціѹne; dаторіъ аттівъ; seine —en fahren lassen, а се авате dела претіnсіѹніле сале.

Forelle, f., пъстравѫ (пеште demѹnте), пеште аѹратѫ; форелъ; —nbach, m., пържѫ кѹ пъстравї; —nteich, m., пескѹінъ de пъстравї.

Forke, f., фѹркъ, цепоїѹ.

Form, f., форmъ, фігѹръ; modѫ, maніеръ; modелѫ, тіпарїѹ; in gehöriger —, ѧn modѹл кѹвеnітѫ; die — ablegen, deскоmпѹnѫ, десфакѫ форmа (тіпогр.); die — einheben, пѹnѫ форmа ѧn тéскѫ (тіпогр.); über die — schlagen, пѹnѫ ѧn форmъ; die — vernachlässigen, делътѹрѫ, несокотескѫ форmалітатеа; —erde, f., лѹтѫ de форme; —flasche, f., калѹпѫ, форmъ (ла металѹрцї); —hammer, m., баросѫ de фъкѹтѫ форme (din металѫ).

Formalien, f. pl., форmалітъцї, черемоніі.

Digitized by Google

Formalist, m., форталістъ, черемоніосъ.
Formalität, f., форталітате.
Format, n., форматъ (de о карте).
Formel, f., формълъ; —buch, n., карте de формъле.
Formell, a. ші ad., форталъ.
Formeln, v., факъ черемоніі, пъzескъ етікетъ; тъ апостескъ, постпъіъ (ꙟп бътаіъ de жокъ).
Formen, v., формъ, даъ формъ, моделеzъ.
Formiren, v., формъ, ордінъ, пънъ ꙟп ордіне.
Formirung, f., формъцїъне, формътъръ.
Formkunst, f., пропластікъ, артъ de а фаче форме.
Förmlich, a. ші ad., форталъ, пъсетівъ, детерміпатъ.
Förmlichkeit, f., форталітате; формълъ аътентікъ; солепітате, черемоніъ; an —en hängen, тъ легъ de форталітъцї.
Formlos, a. ші ad., фъръ формъ, неформатъ.
Formrahmen, m., марцїне, черчевікъ (тіпогр.)
Formular, n., формъларїъ; —buch, n., формъларїъ.
Forschbegierde, f., пъсіъне de а черчета, пофтъ de а скръта, спірітъ черчетъторъ.
Forschen, v., черкъ, черчетеzъ, ессаміпъ, тъ інформъ, стъdіеzъ, скрътеzъ, ꙟпвестігъ; —de Blick, окїъ черчетъторъ, къътътъръ ессаміпътóре.
Forscher, m., черчетъторъ, ессаміпъторъ, скрътъторъ, ꙟпвестігъторъ; —blick, m., къътътъръ пътрънzетóре.
Forschung, f., черчетъмънтъ, скрътъцїъне, ꙟпвестігъцїъне; ессаменъ, стъdіъ.
Forst, m., Förste, f., в. Firste, кълмеа ънеї касе.
Forst m. ші Forste f., пъdъре, сілбъ, форестъ (італ.), пъdъре кълтіватъ ші біне пъzітъ; —amt, n., офічіолатъ, префептъръ de пъdърї; —anschlag, m., прецъіреа de о форестъ; —frevel, m., преварікъцїъне de пъdъре; —gericht, n., трібънаlъ de форестъ; —kunde, f., —wissenschaft, f., штіінца форестъріеї; —mann, m., пъdърарїъ; —meister, m., інспетторъ de пъdърї; —recht, n., дрептъл пъdърілор; регълъмънтъ de пъdърітъ; —revier, n., дістріптъ, цїнътъ de о форестъ, паркетъ de пъdъре коммісъ ꙟп гріжа ънъї пъdърарїъ; —verwalter, m., адміністръторъ de пъdърї; —wesen, n., пъdърітъ, форестърітъ, деспърцетънтъл de форестъріъ.
Förster, m., пъdърарїъ.
Fort, n., (франц.) фортъ, фортéцъ, фортърéцъ, кастелъ (коштеїъ), ꙟптърітъръ de пътънтъ ші de пéтръ, четъцъіе.
Fort, ad. ші ънеорї int., ꙟпаінте, департе, ꙟпколо; некърматъ, тотъ ꙟптр'ъна; департе, каръ-те; er ist —, елъ а тънекатъ, а порпітъ; wir wollen —, аіdецї, съ терцетъ, съ плекътъ, блетъ; in einem —, некърматъ не'пчетатъ; und so —, ші ашеа маї департе; — mit euch! кърацї-въ. Се ꙟптребъе десъ ꙟп компъсецїънї, din каре é de ажънсъ а консемна пъмаї ънеле, кътъ: fortarbeiten, v., лъкръ мереъ, лъкръ некърматъ; —bannen, v., ессілеzъ; sich —begeben, v., пърчеdъ, тънекъ, тъ департъ; —bellen, v., латръ не'пчетатъ; —bewegen, v., мішкъ ꙟпаінте, пропъшескъ; —bringen, v., стръпортъ; кондъкъ, dъкъ ꙟпаінте; sich —bringen, тръіескъ кът почъ, ꙟмї къштігъ пънеа; —dauer, f., dъраре, цїнере некърматъ, концїнъцїъне; —dauern, v., dъреzъ, пъ ꙟпчетъ, концїнъеzъ; —dürfen, v., почъ пърчеde, амъ воіъ de тънекатъ; —eilen, v., тънекъ іъте; —erben, v., а трече кліроnomіа дела ънъл ла алтъл; —fahren, v., каръ, стръпортъ маї департе; тънекъ къ тръсъра; мергъ ꙟпаінте, концїнъеzъ; —führen, v., кондъкъ, къ-

лъѕzezѕ̆; den Krieg —führen, контinѕѕ̆ ръсвоїѕл; —gang, m., naintъmъntѕ̆, прогресѕ̆, пропъшіре; —gehen, v., mъ департѕ̆, пѕрчedѕ̆; naintezѕ̆; —haben, v., департѕ̆, er möchte ihn gerne —, елѕ̆ л'ар депърта бѕкѕросѕ̆; ажѕтѕ̆ спре а nainта; сѕсцinѕ̆, сѕккѕргѕ̆, ажѕтѕ̆; —hin, ad., de ачі nainте; —jagen, v., алѕнгѕ̆, гонескѕ̆, daѕ̆ афаръ; —kommen, v., скапѕ̆; mъ департѕ̆; naintezѕ̆, проспереzѕ̆, мергѕ̆ nainте; ꙟmї афлѕ траіѕл віецеї; —können, v., mъ почѕ̆ депърта, почѕ̆ nainта; почѕ̆ контinѕа; —lassen, v., daѕ̆ дрѕмѕл, факѕ̆ скъпатѕ̆; dimitѕ̆, ласѕ̆ съ се дѕкъ; —laufen, v., фѕгѕ̆, скапѕ̆, о тѕлескѕ̆; контinѕѕ̆ фѕга; —laufend, a., некѕрматѕ̆, контinѕатѕ̆; —machen, v., ѕрmezѕ̆ а фаче; sich —, mъ карѕ̆; —marsch, m., mъnекареа трѕпелор; —mögen, v., am воіъ de a пѕрчede, почѕ̆ пѕрчede; —müssen, v., требѕе съ пѕрчedѕ̆; —packen, sich, mъ ретрагѕ̆, mъ карѕ̆; —pflanzen, sich, стръплъntѕ̆, пропагѕ̆; —reisen, v., порнескѕ̆, mъnекѕ̆; —reißen, v., ръпескѕ̆, стъпческѕ̆ кѕ mine; —reiten, v., ꙟnкалекѕ̆ ші плекѕ̆; ѕрnескѕ̆, ꙟmпinгѕ̆, mъnѕ̆ ꙟnainте; —schaffen, v., стръпортѕ̆, карѕ̆, дѕкѕ̆ maї департе; —schicken, v., трimitѕ̆ maї департе, daѕ̆ дрѕмѕл, спеdezѕ̆; —schreiten, v., пасеzѕ̆, naintѕ̆ пъшindѕ̆; — sein, порнескѕ̆, mъnекѕ̆; —setzen, v., ѕрmezѕ̆, контinѕеzѕ̆; стръплъntѕ̆, ръсъdескѕ̆; — sollen, v., требѕе съ порнескѕ̆; —tragen, v., дѕкѕ̆, департѕ̆ (aipea); —treiben, v., mъnѕ̆ ꙟnainте, контinѕѕ̆; ꙟmпinгѕ̆ nainте; er trieb sein Wesen fort, елѕ̆ ѕрma ꙟn modѕл съѕ̆.

Fortan, ad., de акѕmѕ̆ ꙟnainте, ꙟn віiторїѕ.

Fortepiano, n., фортепіанѕ̆ (mѕс.)

Fortsatz, m., montѕ̆, апофісіс (ꙟn anatom.), прочесѕ̆, контinѕъцiѕne, ѕрmаре.

Fortschritt, m., naintъmъntѕ̆, пропъшіре, прогресѕ̆.

Fortsetzung, f., контinѕъцiѕne, ѕрmаре.

Fortwährend, a., некѕрматѕ̆, ꙟnтр'ѕna, мереѕ̆.

Fortzug, m., mъnекаре, пѕрчedере; пъсацїѕ; стръmѕтаре, стръmѕтътѕръ, стръmiгръцїѕne.

Forum, n., (лът.) форѕ̆; піацъ, сплъnатъ, ларгъ.

Foß, a. ші ad., теіосѕ̆, ацосѕ̆.

Fossil, n., фосілѕ̆, mineралѕ̆ (іст. нат.).

Fourage, f., (франц.) нѕтрецѕ̆, фѕрацїѕ, в. Futter.

Fourier, m., (францос.) фѕріерѕ̆ (о дерегъторіъ міліт.)

Fournier, n., плакъ, фòіъ, тъвліце de лемnѕ̆ кѕ каре се къптѕшескѕ̆ мобілеле пе деасѕпра, къптѕшéлъ de лемnѕ̆, в. Furnier.

Fracht, f., ꙟnкъркътѕръ, кърътѕръ; марфъ ꙟnкъркатъ; къръѕшіъ; павлѕ (ла коръвіерї); —bar, a. ші ad., стръпѕртаверѕ̆, de ꙟnкъркатѕ̆; —brief, m., вілетѕ̆ de къръѕшіъ; кѕноскъmѫntѕ̆ (ла коръвіерї); —geld, n., кіріъ, банї de къръѕшіъ, павлѕ̆; —gut, n., марфъ de ꙟnкъркатѕ̆; —schiff, n., naie de ꙟnкъркатѕ̆, корабіъ de транспортѕ̆; —wagen, m., карѕ̆ de марфъ; къроїѕ.

Frachten, v., ꙟnкаркѕ̆, карѕ̆, стръпортѕ̆, спеdескѕ̆.

Frachter, m., спеdіторѕ̆, трimiцеторѕ̆ de марфъ.

Frack, m., фракѕ̆ (вестmъntѕ̆ ѕшорѕ̆).

Fractur, f., (лътin.) фръптѕръ, літере скрісе кѕ ѕнгїѕрї; фръптѕръ (de òce).

Frage, f., ꙟnтребъцїѕne, черкаре, черкъцiѕne, честіѕne; es ist sehr die —, стъ ла ꙟndoiéлъ маре; eine — thun, факѕ̆ о ꙟnтребъцїѕne.

Fragen, v., ꙟnтребѕ̆, черкѕ̆, речеркѕ̆; wenn ich — darf, дъ'mї воіъ съ ꙟnтребѕ̆; nach wem fraget Ihr? пе чіне къѕтацї? was frage ich darnach? че'mї пасъ mie de ачееа? einen um Rath —, черѕ̆ сватѕл кѕїва; nach dem Preise —, черкѕ̆ прецѕл; wie man fragt, so

wird man berichtet, кѫтѫ ѧнтребі ашеа'цї ръспѫnde; кѫтѫ е бѫnъ zioa, ашеа е ші тѫлцътіта.
Fragend, part. ѧнтребътівѫ, черкътівѫ.
Fragepunkt, m., пѫnтѫ de ѧнтребъчїѫne, (?).
Frager, m., ѧнтребъторѫ.
Fragweise, a., ѧn фортъ de ѧнтребъчїѫne.
Fragezeichen, n., семnѫлѫ ѧнтребъчїѫnії, пѫnтѫ ѧнтребъторѫ.
Fragment, n., (лът.) фръгтъnтѫ, рѫnтѫръ, рътъшіцъ de manѫскріптѫ.
Frais, m., Fraisch, —gericht, трібѫnалѫ ѧnалтѫ кріminалѫ; епілепсіъ; спаїтъ; перікѫлѫ; —fall, m., касѫ кріminалѫ.
Franciskaner, m., франчіскаnѫ; —orden, m., ѫnѫ чінѫ кълѫгър. апѫсénѫ, каре се zікѫ ші бърацї.
Franco, a. ші ad., франкѫ, скѫтітѫ de плата поштеї, скѫтітѫ de портѫ.
Frank, a. ші ad., (фаміл.), — und frei, фъръ ресервъ, фъръ сфіéлъ, ръспікатѫ ші кѫратѫ.
Frankiren, v., фръnчеzѫ, плътескѫ портѫл.
Frankenwein, m., вінѫ de Франконіа.
Franse, f., фръnгіъ (італ. frangia, франц. frange); цорцорї, гарnітѫръ (царцатѫрї, сецеакѫрї, чепраzѫрї ѧn провінціалістѫл молdов.); трénцъ; —nwirker, m., цесеторїѫ de фръnгії.
Fransig, a. ші ad., фръnгіатѫ, цорцоратѫ, гарnітѫ.
Franzapfel, m., терішорѫ францоzескѫ.
Franzband, m., томѫ de карте легатѫ кѫ пеле, легътѫръ францоzéскъ; halb —, легътѫръ пе жѫтътате кѫ пеле.
Franzbaum, m., терішорѫ скѫndѫ.
Franzbirn, f., пéръ апцелікъ.
Franzbranntwein, m., вінарсѫ францоzескѫ, ракіѫ таре de дрождії.
Franzbrot, n., пъне фръnчéскъ, франселъ.
Franze, в. Franse.
Franzmann, m., (ѧn глѫтъ) францоzѫ.
Franzobst, n., пòме францоzештї.
Franzosen, pl., —krankheit, f., вòла вінеріъ, вòлъ францоzéскъ, (сéѫ маї біне бóлъ de Неаполѫ), фреанцѫ.
Franzosenholz, n., лемnѫ de фернатбѫкѫ.
Französisch, a. ші ad., фръnческѫ, францоzескѫ.
Franzperle, f., търцелѫцъ.
Franzwein, m., вінѫ de Франца.
Frappant, a. ші ad., (францоzістѫ), ловіторѫ, бътъторѫ ла окї, фрапаnтѫ.
Fraß, m., nѫтрецѫ, тъnкаре (пеnтрѫ віте); тъnкъріme; росѫръ.
Fratt, frätzig, a. ші ad., белітѫ, жѫпітѫ.
Fratze, f., скімосітѫръ, тортокътѫръ, хѫzime; —nbild, n., карікатѫръ, ікónъ хѫdъ; —ngesicht, n., фацъ ѫрцінатъ, фацъ хѫdъ, хѫркъ; —nhaft, a. ші ad., лѫкрѫ хѫdѫ, скімосітѫ, лѫкрѫ стірпітѫ; —nmacher, —nschneider, m., тъскърічѫ, бѫфонѫ, чѫфѫ (дела італ. ciuffole).
Frau, f., фемеіъ, мѫіере; соціъ, консòрте; дóмnъ, кокònъ, damъ (франц.); eine verheirathete —, о фемеіъ търітатъ; meine —, соціа меа (ла класеле маї алесе, éръ алтміnтреа се zіче ші Gemalin орї Gattin); Frau v. Barth, dòmna de Бартѫ; alte —, матрónъ (дóмnъ, жѫпънéсъ бътръnъ); die — vom Hause, dómna, патрòna касеї (стъпъna, слав.); unsere liebe —, Dòmna Nóстръ, Маріа Фечóръ; — von Stande, damъ de рангѫ; eine — nehmen, тъ ѧnсорѫ.
Frauenader, f., сафенъ (ѧn анат.)
Frauenbild, n., ікóna Мамеї Domnѫлѫї; портретѫ, кіпѫ фемеіескѫ.
Frauenbruder, m., кѫmnатѫ.
Frauendistel, f., спінѫл Маріеї, спінѫ албѫ.
Fraueneis, Frauenglas, n., пéтръ склiпічòсъ, оглinda тъгарїѫлѫї (minер.)
Frauenfenchel, m., търарїѫ.
Frauengut, n., авере фемеіéскъ; параферnъ (терminѫ жѫdік. греч.)
Frauenhaar, n., пърѫ фемеіескѫ; пърѫл вінереї; аспенкїѫ (о плаnтъ).
Frauenkloster, в. Nonnenkloster.
Frauenknecht, m., лінгарїѫ алѫ фе-

meiлор, чічісвеѫ (італ.), кавалерѫ мѫіеросѫ.
Frauenlist, в. Weiberlist.
Frauenmantel, m., мантелъ (mintiъ) фемеіéскъ; алхеміль вѫлгаръ (пл.)
Frauenmünze, f., mintъ фемеіéскъ (плантъ).
Frauen-putz, m., —schmuck, m., —staat, m., гътéлъ, орнъмънтѫ, вестітѫръ фемеіéскъ.
Frauensleute, pl., фемеї de кondiцiѫне апѫсъ, мѫіерї.
Frauensommer, в. Sommerfäden.
Frauenstand, m., стареа, demnitatea фемеіéскъ; локѫл dестinатѫ фемеілорѫ (ѧn бісерікъ).
Frauentag, m., сърбътòре de але Mameї Domnѫлѫї.
Frauentracht, f., портѫ фемеіескѫ.
Frauenzimmer, n., персòнъ фемеіéскъ, dòmnъ, damъ; junges —, domnішòръ; къmаръ, odaiъ фемеіéскъ.
Fräulein, n., domnішóръ, коконіцъ, damічелъ (demoaселъ, франц.); dѫdѫкъ, (пров. молд.-рот.).
Fräuleinstift, n., інстітѫтѫ орї монъстіре de domnішóре (de фетіце побіле).
Frech, a. ші ad., перѫшінатѫ, ѧndръспецѫ, сфрѫнтатѫ, десфръпатѫ, аррогантѫ, dърzѫ; (образнікѫ), ръсфъцатѫ (копіїї).
Frechheit, f., перѫшінаре, dърziъ, (обръznічіъ), ръсфъцътѫръ (ла копії), десфръѫ, сфрѫнтъріъ; аррогапцъ.
Fregatte, f., фрегатъ (naie).
Frei, a. ші ad., ліберѫ (слободѫ слав.); франкѫ; скѫтітѫ, скъпатѫ; deскісѫ; —hafen, m., портѫ франкѫ; —luft, f., аерѫ ліберѫ, ѧn афаръ; —künste, pl., арте ліберале; —macht ші —gewalt, f., пѫтере абсолѫтъ, аѫторітате deплінъ; —platz, m., піацъ deскісъ; —stunde, f., óръ неокѫпатъ; —übersetzung, f., традѫцiѫне ліберъ; —wille, m., воінцъ ліберъ, арбітріѫ ліберѫ; — von Geschäften, неокѫпатѫ; — von den Gesetzen, прівілеціатѫ; — von Vorurtheilen, скѫтітѫ de прежѫdеце (кредінцъ deшéртъ); — heraus, фъръ сфіéлъ, фъръ ресервъ, франкѫ; unter —em Himmel, сѫптѫ черѫлѫ deскісѫ; aus —er Hand, de бѫнъ воіъ, din пропріѫл ѧndemnѫ; dieser Baum steht —, ачестѫ арборе стъ сінгѫратікѫ; ich werde so — sein, ѧmї воїѫ лѫа воіъ; ihr Herz ist nicht mehr —, inima еї есте dатъ, е легатъ; ins —e gehen, есѫ ѧn афаръ, есѫ ѧn аерѫ; — sprechen, деслегѫ, абсолвѫ, deкїарѫ de невіноватѫ; aus —er Hand zeichnen, decemnѫ din капѫл меѫ; —e Zeche haben, мънкѫ ші беѫ пе контѫл алтѫіа; —en Zutritt haben, amѫ інтраре ліберъ.
Freiacker, m., агрѫ скѫтітѫ.
Freibeuter, m., корсарїѫ, піратѫ, лотрѫ de маре, солdатѫ ал фортѫнеї.
Freibeuterei, f., корсъріъ, хоціъ.
Freibrief, m., карте de скѫтінцъ; прівілецїѫ; паспортѫ.
Freibürger, m., репѫблікапѫ, четъцéнѫ ліберѫ; четъцéнѫ скѫтітѫ (de dърї ші сарчіне).
Freibürsche, f., вънътóре ліберъ.
Freicorps, n., корпѫ, трѫпъ de волѫнтарї.
Freidenker, Freigeist, m., ліберѫ кѫцетъторѫ, спірітѫ таре, minте палтъ; omѫ некредінчосѫ.
Freieigen, a., алоdіалѫ, пропріетате ліберъ.
Freifrau, f., баронéсъ.
Freigeben, v., скапѫ, еліберѫ, манѫмітѫ (ла чеї векї пе склавї).
Freigeboren, a., пъскѫтѫ ліберѫ.
Freigesinnt, a., ліберѫ сімцiторѫ.
Freigut, n., алоdіѫ, мошіъ алоdіалъ.
Freihalten, v., цінѫ скѫтітѫ de спесе.
Freihaus, n., касъ ліберъ, прівілеціатъ.
Freien, v., пецескѫ, черѫ о фатъ de соціъ.
Freier, m., пецiторѫ; amантѫ, (ібовнікѫ); auf —sfüßen gehen, ъмблѫ пецindѫ.
Freigebig, a ші ad., ліберaлѫ (dарнікѫ), ценеросѫ, галантѫ.

Freigebigkeit, f., ɲeneросітате, лібералітате (dърнічъ), галантомъ.

Freiheit, f., лібертате (словozeніъ, славоп.); скътинцъ, прівілеціѳ, прерогативъ; неатърнаре; лічинцъ (ла поецї). Лпсъ фііndкъ кввънтъл лівертате nъmaї ка de 20 anї есте релъатѳ din латіna ші реашезатѳ лп dрептъл съѳ лп локъл словozenieї славопешті, іаръ маї naінte авіа маї ера пъстратѳ лп внеле спресівні, квm, фетеіъ лівръ (гъралівъ) ш. а., есте вінѳ a'ї da аічї лібертъції дефініціївніле еї dрепте ші анъme: Freiheit, лібертате, есте факълтатеа свфлетълъї omeneскѳ de a пътé алеце лntre лъкрърї dвпъ воінца са ші a се determina пентрв вnъл орї пентрв алтъл. Фъръ лібертате n'ap фі нічї o моралітате лп фаптеле omeneшті. — Ачéста e дефініціївнea лібертъції абсолвте datъ de філософі. — Bürgerliche —, лібертате четъцéнъ, de a пътé фаче тотѳ че nв есте опрітѳ прin лецї; politiſche —, лібертате політікъ, de a те фолосі de тóте дрептъріле къте daѳ ші акóрдъ конституціївніле квтърор церї пентрв фіекаре копчетъцéнѳ; Gewiſſens—, лібертатеа конштіінцеї, дрептъл че аре тотѳ omълѳ de a прімі пентрв cine опініївнї релеціóce, пе каре елѳ ле крede a фі челе адевърате, фъръ ка съ пóтъ фі лмпедекатѳ de къtръ авторітатеа пвблікъ; Denk—, лібертате de a квцета, сéѳ дрептъл de a'шї маніфеста ideіле фъръ рестрінцере; indivíduelle —, лібертате indiвidвалъ, дрептълѳ че лл аре фіекаре копчетъцéнѳ de a nв пътé фі лпсітѳ de лібертатеа персóneї сале, декътѳ nъmaї лп касвріле превъзвте ші dвпъ фортеле determinate прin лецї. Freiheit, лібертате, се маї лntревъе ші ка ideъ опnвсъ склавіеї, ші лпсémnъ стареа вnвї omѳ de кondiціївне ліверъ; —en, pl., лібертъцї, лпсémnъ дрептърї, скътинце, прерогативе партікъларе къштігате de o націївне, провінціъ орї комвнъ.

Компвсе: Freiheits-baum, m., арборе ал лібертъцїї; —bund, m., легътвінцъ, конфедеръціївне de лібертате; —drang, m., dopінцъ, сете de лібертате; —farbe, f., колóреа лібертъцїї; —kampf, m., лвптъ, въталe пентрв лібертате; —liebe, f., іввіреа, amóреа лібертъцїї; —mörder, m., вчігашвл, асасінвл лібертъцїї; —rauſch, m., пекътпътѳ, беціъ, десфръѳ ал лібертъцїї; —ſchwärmer, m., фанатікѳ de лібертате; —ſchwindel, m., амецéлъ, фанатісмѳ de лібертате; —ſinn, m., сімцѳ de лібертате; —ſucht, f.. маніъ, пъсівне, dopінцъ пекътпътатъ de лібертате.

Freiherr, m., баронѳ.

Freiherrlich, a. ші ad., баронескѳ.

Freiherzig в. Freimüthig.

Freihof, m., кърте скътіть.

Freijahr, n., анѳ прівілеціатѳ.

Freiin, f., баронéсъ.

Freilehen, n., февдѳ ліверѳ, скътітѳ.

Freilich, ad., вezї вінe, лп адевърѳ, ашеа, фъръ лndoіéлъ, de сігврѳ.

Freimachen, v., ліверѳ, скътескѳ.

Freimacher, m., фрънкарѳ (каре плътеште тарфа ка съ пóтъ фі naінтатъ).

Freimann, m., омѳ ліверѳ, проприетарѳ (сътénѳ) скътітѳ; мъчеларѳ, беліторѳ; карнефіче, гъde, цélатѳ.

Freimarkt, m., търгѳ ліверѳ.

Freimaurer, m., фармаконѳ.

Freimaurerei, f., фармаконіъ, компаніъ de фармаконі; лпсоціре секретъ de ómenї карії факѳ o лntреввінцаре секретъ de вnелтеле de архітектвръ ші zidъріъ, іаръ локврiле пе вnde се адвнъ еї, се nъmескѳ ложе.

Freimuth, m., сімцѳ ръспікатѳ, сімцѳ апріетѳ, лібертате de сімцімънтѳ.

Freimüthig, a. ші ad., апріетѳ, пе фацъ, сінчерѳ, дескісѳ, ліверѳ, франкѳ.

Freimüthigkeit, f., в. Freimuth.
Freipartei, f., партidъ волѫнтаріъ.
Freis, f., в. Frais.
Freisaß, m., пропріетарѫ de алоdіатѫръ, локѫіторѫ пе ѫнѫ пътънтѫ прівілеціатѫ.
Freischule, f., шкóлъ de сърачї, шкóлъ фъръ платъ, гратѫітъ.
Freischütz, m., аркарѫ, съцетарѫ ліберѫ.
Freisinn, m., сітцѫ лібералѫ.
Freisinnig, a. ші ad., лібералѫ.
Freisprechen, v., dекїарѫ de ліберѫ; deслегѫ, абсолвѫ; dекїарѫ de невіноватѫ.
Freisprechung, f., deслегаре, ліберъцїѫне; абсолѫцїѫне; скѫтінцъ; dicпінсецїѫне.
Freistaat, m., репѫблікъ, статѫ ліберѫ.
Freistadt, f., четате, політіъ ліберъ.
Freistatt, f., Freistätte, f., локѫ de скъпаре, асілѫ, рефѫцїѫ, adъпостѫ.
Freistelle, f., локѫ гратіс, локѫ de фѫndъцїѫне.
Freistellen, v., делътѫрѫ, ісолезѫ, ашшезѫ ла локѫ сінгѫратікѫ; daѫ воіъ, ласѫ ла воіъ.
Freistunde, f., óръ неокѫпатъ, óръ de ръпаосѫ, de рекреъцїѫне, ліберъ.
Freitag, m., вінерї; der stille —, вінереа патімелор.
Freitisch, m., масъ гратіс.
Freitreppe, f., скаръ deскоперітъ.
Freiwerber, m., вотрѫ de ѫнсоцітѫ, ѫнсѫръторїѫ, міжлочіторїѫ de късъторії; —in, f., вóтръ, пецітóре, паранімфъ.
Freiwillig, a. ші ad., de бѫнъ воіъ, din воінцъ, волѫнтарїѫ, спонтанеѫ.
Freiwilliger, m., солdатѫ волѫнтарїѫ; свънтѫръторїѫ.
Freizettel, m., волетъ de трансітѫ, білетѫ de трекѫтѫ (марфа).
Fremd, fremdlich, a. ші ad., стръінѫ, некѫноскѫтѫ; аліéнѫ, ессотікѫ; sie that fremd gegen mich, се фаче къ нѫ мъ кѫнóште.
Fremdartig, a., de соїѫ стръінѫ, етероценѫ; —keit, f., етероценътате.
Fremde, m., стръінѫ, óспе.
Fremde, f., стръінътате, цéръ стръінъ.
Fremdling, m., стръінѫ; непъцітѫ, пѫцінѫ інформатѫ; —srecht, n., dрептѫл стръінілорѫ ѫн прівінца кліроnomіілор.
Fremdnamig, a. ші ad., стръінѫ кѫ нѫмеле, псеѫdonімѫ.
Fresko, a., (італ.) фрескѫ, zѫгръвітѫръ пе пъреції тінчѫіцї сéѫ мѫрѫіцї прóспетѫ (фрескѫ) ші кѫ въпселе ѫмmѫіете ѫн апъ-deварѫ; —gemälde, n., каdръ, ікòнъ ѫн фрескѫ.
Freßbegierde, f., лъкоміъ ла мънкаре, гїотѫръ, воръчетате.
Freßbegierig, a., мънкъчїосѫ, лакомѫ, гїотѫросѫ (провінц. арdелеп., італ. ghiotto), вораче.
Fresse, f., вотѫ, флітѫ, ліòпъ, гѫроїѫ, гѫръ стрѫмбъ.
Fressen, v., (се zіче deспре орї че, нѫмаї deспре омѫ нѫ, dекътѫ пòте ѫн мъніъ) ѫndопѫ, паскѫ, podѫ, мънкѫ; der Rost frißt das Eisen, рѫціна pòde ферѫл; er denkt, er hat die Weisheit allein gefressen, ел креde къ есте челѫ маї ѫнцелептѫ; in sich —, ѫнгітѫ ла nodѫрї, мъ пъкъжескѫ; begierig —, ѫndопѫ, мънънкѫ лакомѫ; seinen Narren an etwas gefressen haben, am ѫнѫ рамѫ de невѫніъ, мъ ѫнкінѫ кѫїва ка ла ѫнѫ zeѫ; friß Vogel oder stirb, сéѫ de воіъ сéѫ de сілъ (пров.)
Fressen, n., нѫтрецѫ; ѫndопътѫръ, тѫръ, мънкаре лакомъ.
Fresser, m., мънкъчїосѫ, вораче.
Fresserei, f., мънкътѫръ лакомъ, гїотѫръ, ворачетате.
Freß-fieber, n., —krankheit, f., —sucht, f., фрігѫрї поркóсе, бóлъ кѫ фóме, фрігѫрї мънкъчóсе.
Freßgier, f., в. Freßbegierde.
Fressig, a. ші ad., в. Gefräßig.
Freßkober, m., лъdіцъ, сікріїѫ de мерінde.
Freßfach, n., траістъ de мерінde.
Freßstein, m., пéтра іadѫлѫї.
Freßtrog, m., трòкъ, трокшóръ (італ. truogulo) de мънкатѫ.
Freßwehe, n., бóлъ de мънкаре (ла каї).

Frett, n., Frettchen, n., Frettwieſel, f., фвретъ, (невъстикъ, anim.)

Freẓen, v., ѧndonъ, ѧngrашъ, daъ пътрецъ.

Freude, f., вѣкъріъ, delічіъ, veseліъ; плъчере, desфътare, mѣлцъmire; ich mache mir eine — daraus, mi o цinъ de вѣкъріъ; — an etwas haben, amъ вѣкъріъ de чева; mit —, вѣкъросъ; vor — außer ſich ſein, салтъ de вѣкъріъ.

Freuden-arm, —leer, —los, a. ші ad., nemѣлцъmitъ, тристъ, фъръ вѣкъріъ.

Freuden-becher, m., (поет.) кѣпа плъчерілор, покарѣл вѣкъріеі; —bezeugung, f., demѣстръцiѣne de вѣкъріъ, gratѣлъцiѣne; —bote, m., вестіторъ de вѣкъріъ; —botſchaft, f., veste de вѣкъріъ; —feſt, n., serbътóre de вѣкъріъ; —feuer, n., фокърі de вѣкъріъ; —genuß, m., гѣстare de вѣкъріъ; —geſchrei, n., стрігътъ de вѣкъріъ, кіоте; —haus, n., кась de вѣкъріъ (unde ce serbézъ); кась de кърве, vordelъ; —leben, n., віацъ ферічітъ; —lied, n., кънтекъ de veseліъ, кънтъ de лѣme; —mädchen, n., фатъ de лѣme, кървъ, фетеіъ пѣвлікъ; —mahl, n., бънкетъ, оспецiѣ de veseліъ; —pferd, n., калъ de вѣкъріъ; de ѧngropъцiѣne.

Freuden-reich, —voll, a., плinъ de вѣкъріъ, delічіосъ; —ſaal, ѧmperъцia черéскъ.

Freuden-ſchuß, m., —ſchießen, n., салвъ de вѣкъріъ; —ſprung, m., сълтare de вѣкъріъ; —ſtörer, m., тврвърторъ de вѣкъріъ, врсосъ; —tag, m., zi de вѣкъріъ; —taumel, m., естасъ, стръпортъ de вѣкъріъ; —thränen, f. pl., лакръті de вѣкъріъ; —zeichen, n., semnъ de вѣкъріъ; —trunken, a., веатъ de вѣкъріъ, ръпітъ de veseліъ.

Freudig, a. ші ad., вѣкъросъ, veselъ, mѣлцѣmitъ; —keit, f., вѣкъріъ, mѣлцъmire.

Freuen, ſich, v., mъ вѣкъръ (de чева); ѧmі пare вine; es freut mich Sie zu ſehen, ѧmі пare вine къ те въdъ.

Freund, m., amікъ, претінъ; кѣноскътъ; amantъ, копсъпцiъ; ich bin kein — vom vielen Reden, nъ'mі плаче ворва mѣлтъ; —in, f., amікъ, претінъ; amantъ; копсъпцiъ.

Freundlich, a. ші ad., amікалъ, amікаверъ, претіпосъ; веселъ; dѣлче, граціосъ, вmanъ, політікосъ, кѣртепецiѣ; —keit, f., amікаверітате, граціосітате, вmanітате, політецъ.

Freundlos, a. ші ad., ліпсітъ de amічі.

Freundſchaft, f., amічіціъ, претініъ, копсъпцеітате, фаміліарітате; —lich, a. ші ad., amікалъ, претінескъ, фаміліаръ; —lichkeit, f., amічіціъ.

Freundſchafts-band, n., легътѣръ de amічіціъ; —bezeigung, f., арътаре, demѣстръцiѣne de amічіціъ; —bund, m., алліанцъ, копфедеръцiѣne de amічі; —dienſt, m., —ſtück, n., сервіцiѣ de amікъ; —fuß, m., съръtатъ de amікъ; —verſicherung, f., асекѣръцiѣne de amічіціъ.

Frevel, m., ѧnжѣріъ; аттептатъ; крітъ, пелецѣіре, кълкаре de леце; сфроптъріъ; ревтате, счелератецъ; —haft, a. ші ad., ѧnжѣріосъ; пелецѣітъ; ревтъцiосъ, малічіосъ; счелератъ.

Frevеln, v., калкъ леце, факъ крітъ; ѧnжѣръ; gegen Gott —, вълстетъ ѧn контра лъі Dzeъ.

Frevelthat, f., inжѣріъ, крітъ; сфроптъріъ.

Freventlich v. Frevelhaft.

Frevler, m., (omъ) ѧnжѣръторъ, кълкъторъ de леце, кѣtezъторъ; вълстетъторъ; —in, f., (фетеіъ) ѧnжѣръtóre, кълкътóre de леце.

Fricaſſée, f., фрікасъ, токътѣръ de карне пръжіт.

Fricaſſiren, v., фрікасezъ, токъ карне ші о пръжескъ.

Friction, f., фрекъцiѣne.

Friede, m., пачe, ліпіште; laß mich

in —, ласътъ ꙟn паче; — ernährt, Unfriede verzehrt, прin ѕnipe тòте крескѫ, прin neѕnipe тòте се piciпескѫ.

Friedens-artikel, m., —bedingung, f., артікѕлѫ, kondiцiѕne de паче; —bote, m., вестіторѫ de паче; —botschaft, f., весте, mecaцiѫ de паче; —bruch, m., кълкаре, рѕптѕръ de паче; —brüchig, a. ші ad., кълкъторїѕ, фръпгъторїѕ de паче; —fahne, f., стéгѫ албѫ; —fest, n., сербътóре пентрѕ паче; —fürst, m., ънцерѕл пъчеї, Domnѕл Крістѫ; —gericht, n., жѕdeцїѕ de паче; —göttin, f., zeiцa пъчеї, паче; —handlung, f., negoцiъцiѕne de паче; —instrument, інстрѕмънтѫ, dокѕмънтѫ de паче; —kuß, m., сърѕтатѫ de паче; —münze, f., medaліъ ꙟn memoria пъчеї; —nachricht, f., —post, f., штіре, весте de паче; —präliminarien, pl., преліminapiї de паче; —richter, m., іренаркѫ; —schluß, m., конкісіѕне, ꙟнкеіере de паче; —stab, m., кадѕчеѫ; —stifter, m., ꙟнтемеіторѫ de паче, пачефъкъторѫ, ꙟмпъчѕіторѫ; —stiftung, f., пачефікъцїѕне; —störer, m., тѕрбѕръторѫ de паче; —störerin, f., тѕрбѕръто́ре de паче; —störung, f., тѕрбѕръмънтѫ de паче; —tractat, m., траттатѫ de паче; —unterhändler, m., негоцiъторѫ, траттъторѫ de паче; —unterhandlung, f., негоцiъцїѕне de паче, конферінце пентрѕ ꙟмпъчѕіре; —vermittler, m., міжлочіторѫ de паче, арбітрѕ; —vermittlung, f., арбітріѫ de паче; —vertrag, m., траттатѫ de паче; —vorschläge, m. pl., пропѕсецїѕнї, kondiцiѕнї de паче; —zeit, f., тімпѫ de паче, паче.

Fried-fertig, —lich, —liebend, —sam, a. ші ad., пачефікѫ, пачїнікѫ, іѕбіторїѕ de паче, лініштітѫ, ал пъчеї (омѫ).

Fried-fertigkeit, —lichkeit, —samkeit, f., іѕбіре de паче, diспѕсецїѕне спре паче.

Frieren, v., mi e фрігѫ; ꙟнгіацъ; ich friere, mi e фрігѫ; mich friert an die Hände, mi e фрігѫ ла мънї; es hat Eis gefroren, a ꙟнгїецатѫ; — n., фрігѫ; ꙟнгіецѫ; фіорѫ.

Fries, m., фрісъ, пънѕръ фрісіъ (о матеріъ de лънъ); (ла стълпї) zофорѫ, бржѫ; —rock, m., вестмънтѫ de фрісъ.

Friesel, m. ші n., rothe —, скарлатінъ, пожарѫ, пѕрпѕръ (ветецéлъ).

Fripon, m., пѕнгачїѕ, віклéнѫ; омѫ de nimika.

Frisch, a. ші ad., фрешкѫ, рекоріторїѕ; прóспътѫ, поѫ; віоїѕ; веселѫ, іѕте; —e Pferde, каії odixniцї; auf —er That, ꙟn флагранте, ꙟn фаптъ (апѕкатѫ); —e Brot, пъне калдъ; —e Wasser, апъ рече; er ist — und gesund, е таре ші таре; — gewagt ist halb gewonnen, лѕкрѕ ꙟнчепѕтѫ е de жѕмътате фъкѕтѫ, чіне ꙟndръспеште, мерѕеште; von —em, de поѫ; — auf! — drauf los! — vorwärts! алло! ꙟnainte! кѕрацѫ! пе елѫ!

Frischblei, n., плѕмбѫ кѕратѫ.

Frische, Frischheit, f., фрешіме, проспътате, рекорéлъ; фръцezime.

Frischeisen, n., ферѫ кѕръцітѫ, лъмѕрітѫ.

Frischen, v., рекорескѫ, ꙟмпрóспътѫ, рефрешеzѫ; daѫ кѕръцеnіъ (кънілор); фатъ (скрòфа сілбатікъ), лъмѕрескѫ, кѕрецѫ (ферѫ).

Frischherd, —ofen, m., къminѫ, кѕпторїѕ de лъмѕрітѫ (ферѫ).

Frischling, m., пѕрчелѫ сілбатікѫ.

Frischmelkend, a. ші ad., вакъ de кѕръndѫ фътатъ.

Frischung, f., рефрешіре; лъмѕріре; dape de кѕръцъніъ, пѕргъцiѕне (ла кънї de вънатѫ).

Fris-eur, m., фрісорѫ, ꙟнкреціторѫ (de пърѫ), кончіеторѫ; —ireisen, n., ферѫ de ꙟнкрецітѫ пърѕл; —iren, v., ꙟнкрецескѫ, ꙟнінелескѫ пърѫ, —irkamm, m., пептене de ꙟнкрецітѫ пърѕл.

Frist, f., терminȣ, тimпȣ, zi префіптъ (сорокȣ); вadea; in Jahresfrist, ла терminȣ de ȣпȣ anȣ; — befehl, m., opdinȣ amъnъторїȣ de терminȣ, dілъторїȣ; die — läuft ab, терminȣл се ѧmплiнеште.

Fristen, v., пȣпȣ терminȣ; прелȣпцескȣ, amъnȣ терminȣл; einem das Leben —, цinȣ, прелȣпцескȣ віаца; пророгȣ (diета); —weise, ad., кȣ терminȣ.

Fristgesuch, n., черере de прелȣпцiреа терminȣлȣї.

Fristung, f., прелȣпцiре de терminȣ, de вadea, пророгъцїȣне, dілъцїȣне; — des Lebens, прелȣпцiреа віецеї.

Frisur, f., фрісȣръ; ѧпкрецітȣръ (de пърȣ); копчіетȣръ; фарваръ (ла вестminте).

Fritt, —bohrer, m., сфреdелашȣ; —e, f., фрітъ, сȣстанцеле копстітȣтіве de стіклъ, amестекътȣра ачестора; —ofen, n., топіторїȣ de стіклъ.

Frivol, a. ші ad., фріволȣ, флȣштȣратȣ, сбȣрdатікȣ; dешертȣ; —ität, f., фріволітате.

Froh, a. ші ad., веселȣ, воіосȣ, бȣкȣросȣ, тȣлцъmітȣ; —e Sinn, ȣторȣ бȣпȣ, воіъ бȣпъ (кефȣ); über etwas — sein, а се бȣкȣра de чева.

Fröhlich, a. ші ad., воіосȣ, бȣкȣросȣ; —lichkeit, f., воіъ бȣпъ, бȣкȣріъ, тȣлцъmіре.

Frohlocken, v., салтȣ de бȣкȣріъ, кълȣцезȣ (galuzzare); man muß nicht vor der Zeit —, пъпъ пȣ те везї ѧп жокȣ, пȣ ziче хоп!

Frohn, a., (векїȣ) сакрȣсъптȣ; domneскȣ; търецȣ; пȣблікȣ; —, m., сербȣ, трабаптȣ; —acker, m., hufe, f., огорȣ, пътъптȣ сȣпȣсȣ ла anгареа, ла роботъ; —altar, m., алтарȣ прінчіпалȣ; —arbeit, f., лȣкрȣ de anгареа, de роботъ; —bar, a. ші ad., сȣпȣсȣ ла anгареа; —bauer, m., anгарȣ, клъкарȣ, роботарȣ; —dienst, m., сервіцїȣ de anгареа.

Frohne, f., anгареа (=angaria лат. ѧптребȣінцатъ ѧп Ромъпіа), роботъ, боїерескȣ (mold.), клакъ.

Fröhnen, v., факȣ anгареа, роботъ, клакъ; einem —, лȣкрȣ кȣїва фъръ фолосȣ; seinen Lüsten —, а фі склавȣл патіmілор.

Frohner, m., anгарȣ, роботарȣ, клъкашȣ.

Frohn-fasten, n., ажȣпȣл челор патрȣ тimпȣрї; —feste, f., прінсóре, кісóре пȣблікъ; —frei, a. ші ad., скȣтітȣ de anгареа; —fuhre, f., кърътȣръ de anгареа; —geld, n., anгърітȣ, банї de клакъ, de роботъ; —gut, n., тошіъ кȣ anгареа; —herr, m., domnȣ, пропріетарȣ de тошіъ че аре dрептȣ ла anгърітȣ.

Frohnleichnahm, m., трȣпȣлȣ Domnȣлȣї Крістȣ; —fest, n., сербътóреа Domnȣлȣї, Жоїа верde (ла католічї).

Frohnpflichtig, a. ші ad., сȣпȣсȣ ла anгареа; —keit, f., dаторіъ de а фаче anгареле, роботе.

Frohn-recht, n., dрептȣ de anгърітȣ; —tag, m., zi de anгареа; —vogt, m., dрегъторȣ, вътафȣ de anгарї, de клъкашї; —weise, a., ка de anгареа, ка de роботъ.

Frohsinn, m., ȣторȣ бȣпȣ, воіъ бȣпъ, веселіъ, бȣкȣріъ; —ig, a. ші ad., кȣ воіа бȣпъ, веселȣ, жовіалȣ.

Fromm, a. ші ad., темъторїȣ de Dzeȣ, кȣ фріка лȣї Dzeȣ, реліцiосȣ, бісерікосȣ, евлавіосȣ, піȣ; бȣпȣ, блъndȣ, ашшезатȣ; —e Kind, копілȣ ашшезатȣ; —e Pferd, калȣ блъndȣ; —er Betrug, amъцiре кȣ скопȣ бȣпȣ; —e Wünsche, dорінцъ певіноватъ (pium desiderium).

Frömmelei, f., реліцiосітате, евлавіъ префъкȣтъ, фъцърітъ.

Frömmeln, v., фъцърескȣ евлавіъ.

Frommen, v., съптȣ de фолосȣ, фолосескȣ; es frommt dir nichts, пȣ'цї фолосеште.

Frömmigkeit, f., темере de Dzeȣ, евлавіъ, реліцiосітате, піетате.

Frömmler, m., съпцоїȣ, бісерікосȣ префъкȣтȣ.

Fronte, f., фронте, фацатъ (de касъ); (milit.) фронте, фаца арматеї; — machen, факъ фронте.

Frontmarſch, m., мерсъ de фронте, мерсъ бътаіъ.

Frontеſpitz, Fronton, n., фронтеспицъ, фацатъ.

Froſch, m., бро́скъ; (ветерin.) zimвръ, бро́скъ (ла каї); grüner Laubfroſch, бро̀скътъ; wie ein — ſchreien, окъкъескъ.

Froſch-aber, f., въпъ рапвларъ, въпъ свълітваръ; —feule, f., кòпсъ de бро̀скъ; —lache, —pfütze, f., броскъріъ (лакъ); —laich, m., ікре, овe de бро̀ште; —laichpflaſter, n., ъмпластръ de овe de бро́ште; —löffel, m., лімва бро́штеї (плъптъ); —ſattel, m., шea фъръ облъпкъ; —ſtein, m., ватракітъ петріфікатъ че сémъпъ a бро́скъ; —wurm, m., пвіъ de бро́скъ.

Fröſchen, v., броскърескъ, прindъ бро̀ште.

Froſt, m., церъ, лпгіецъ; фрігъ; фіорї (фрігврї); —beule, f., deцеръторъ, лпфлъторъ de церъ.

Fröſteln, v., мї е кат фрігъ, кат лпгіецъ; се прinde de церъ (пътъпторл).

Froſtig, a. ші ad., фрігъросъ; рече, indiферінте.

Fröſtler, Fröſtling, m., omъ фрігъросъ.

Froſt-monat, m., Церарів, Іанварів; —punkt, m., пвнтъ de гіецъ (лп термометрв); —wetter, n., тімпъ de гіецъ.

Frottiren, v., фрекъ.

Frottirung, f., фрекаре, фрекъцівне.

Frucht, f., фрвптъ, podъ; продвнте, гръне, вакате (але къмпвлвї); пóме (але арборілор); фътъ (але animaлелор); фолосъ; ресвлтатъ (остіпъцівнілор); — bringen, tragen, фрвптіфікъ.

Frucht-aſt, m., ратъръ къ пóме; —auge, n., мвгвръ фрвптіферъ; —balg, m., (бот.) фòліквлъ.

Fruchtbar, a. ші ad., фрвптіферъ, продвнтівъ, poditорів; —keit, f., фрвптілітате, продвнтівітате, podipe.

Frucht-baum, m., арворе фрвптіферъ; —behältniß, n., (бот.) капсвлъ; —boden, m., грънарів; —branntwein, m., вінарсъ de вакате; —bringend, a., фрвптіферъ.

Früchtchen, n., фрвптішоръ; копілъ ресфъцатъ.

Fruchten, v., фрвптіфікъ; addвче фолосъ.

Frucht-ertrag, m., провепітъ лп фрвпте (гръне); —eſſig, m., оцетъ de пóme; —garten, m., грădinъ de пóme, пòметъ; —gehänge, n., квпвпъ de флорї (орпътънтъ лп архіт.); —gehäuſe, n., перікарпъ, (късоца podвлвї), кóжъ, пъстаіъ, пвкъ; —göttin, f., Черере, zeiца грънелоръ; —handel, m., грънъріъ, негоцъ къ вакате; —händler, m., негоціторъ къ вакате; —horn, n., корнвл лпвелшвгърії; —hütte, f., в. —gehäuſe; —hülſe, f., пъстаіъ.

Frucht-keim, m., колцъ de фрвптъ; церне; —knoſpe, f., в. —auge; —knoten, m., семінъ, церне, оъ; —korb, m., корфъ de пóme.

Frucht-los, a. ші ad., нефрвптвосъ, неродіторъ, стерпъ; нефолосіторъ; —loſigkeit, f., нефрвптосітате, нерodipe, стерпіцівне; нефолосіре, zъдърнічіъ; —mangel, m., ліпсъ de вакате, de пóme; —markt, m., търгъ de гръне; —nießer, m., всвфрвптваръ; —nießung, f., всвфрвпцівне; —reife, f., кóчереа фрвптелоръ; —ſperre, f., опріре de вакате; —röhre, f., (бот.) пістілъ (organъ фетеїескъ de podipe ла плапте); —ſchnur, f., (арх.) в. —gehänge; —ſtein, m., карполітъ, пòмъ петріфікатъ; —ſtück, n., піптъръ de пóme; —wein, m., сігіръ; —zehnte, m., zечімъ de вакате; —zeit, f., тімпвл пòмелоръ.

Frugal, a. ші ad., фрвгалъ, сімпл, квмпътатъ, мъсвратъ; —ität, f., фрвгалітате, сімплітате (лп портъ ші мъпкаре).

Früh, a. ші ad., матвтінъ, тімпвріъ; deminéцъ; прекоптъ, прінітъ, пре-

матъръ, ꙟnainte de тimпъ; — morgens, decdeminéцъ, петъпекате; es ist noch sehr früh, е пре́ de deminéцъ; gestern —, iepĭ deminéцъ; von —er Jugend an, din копілъріъ; die Uhr geht zu —, орлоцїъл ътблъ ꙟnainte; — oder spät, тimпъріъ аъ търziъ; zu —e Geburt, наштере фъръ време, абортъ.

Früh-apfel, m., търъ прекоптъ, търъ тimпъріъ, въратекъ; —arbeit, f., лъкръ матътinъ; —beet, n., патъ калдъ (пентръ семinце), в. Mistbeet; —bohne, f., бобъ тimпъріъ; —e, f., тъне, deminéцъ; in aller —e, decdeminéцъ, ла ревърсатъл ziорілор; —er, a. ші ad., прітаръ, deodiniόръ; —estens, ad., кътъ маĭ de deminéцъ; —gebet, n., рогъцїъне de deminéцъ; —geburt, f., абортъ, лепъдътъръ; —gerste, f., орzъ тimпъріъ; —gottesdienst, m., кълтъ dzeeскъ de deminéцъ.

Früh-jahr, n., прітъваръ; — des Lebens, флòреа віецеĭ; im —, прітъвара.

Früh-kaffee, m., кафéа de гъстаре; —kirsche, f., черéшъ тimпъріъ; —klug, a., прекоптъ.

Frühling, m., прітъваръ; —sblume, f., флóре de прітъваръ; —sluft, f., аеръ de прітъваръ; —sluft, f., петречере de прітъваръ; —s-morgen, m., deminéцъ de прітъваръ; —snachtgleiche, f., екінопцїъ de прітъваръ (21. Марцїъ, кънd zioa = попцеĭ); —szeit, f., тimпъ de прітъваръ.

Früh-messe, —mette, f., міссъ матътinалъ; —nebel, m., негъръ de deminéцъ; —obst, n., пóме тimпъріĭ; —regen, m., плóіъ de deminéцъ; плòіъ тimпъріъ, de прітъваръ; —reif, a. ші ad., прекоптъ, прематъръ; —saat, f., семъпътъръ тimпъріъ; —sonne, f., сóре de deminéцъ; —stück, n., гъстаре; —stücken, v., гъстезъ, факъ гъстаре; —zeitig, a. ші ad., прематъръ, ꙟnainte de тimпъ; —zeitigkeit, f., прематърітате.

Fuchs, m., вълпе; пеле de вълпе; калъ роібъ; омъ віклéнъ; стъdinте поъ (ла ъніверсітъцĭ); омъ къ пъръл рошіъ; alter —, бътрънъ шіретъ; dem —e beichten, ꙟmĭ daъ inimікълъĭ секретъл; Füchse muß man mit Füchsen fangen, ънъ diaволъ прinde пе алтъл; einen Rock mit — füttern, блънескъ къ вълпе; er hat Füchse, аре банĭ.

Fuchs-affe, m., маĭмъцъ къ пъръ рошіъ; —amber, m., амбръ нéгръ; —artig, a. ші ad., вълпінъ.

Fuchs-balg, m., —fell, n., пеле de вълпе; den — an die Löwenhaut nähen, а ꙟмпреъна віклеnia къ пътереа; den — streichen, а лінгъші.

Fuchs-bart, m., барбъ, мъстеце рошіĭ; —bau, m., віzъніъ de вълпе.

Füchschen, n., вълпішóръ.

Füchseln, v., въпезъ вълпĭ.

Fuchsen, v., міросъ а вълпе, пътъ.

Fuchs-fett, n., гръсіме de вълпе; —gans, f., гъскъ рошіъ, adорпъ; —grube, —hölle, f., —loch, n., гаъръ de вълпе, грóпъ de прінсъ вълпе; —haar, n., пъръ рошіъ; —hütte, f., пъndітòре (колібъ) de вълпе; —jagd, f., въпътòре de вълпĭ; —jäger, m.. въпъторъ de вълпĭ; —icht, a. ші ad., вълпіъ, рошіъ, рошїатекъ; —mist, m., стеркъ de вълпе; —pelz, m., пеліче de вълпе; —prellen, n., арънкътъръ ꙟn съсъ (de вълпе) къ пътъра; —roth, a. ші ad., рошіъ de вълпе; —schecke, f., галбінъ въргатъ (калъ).

Fuchsschwanz, m., кóдъ de вълпе; den — streichen, лінгъшескъ; —, dinтеле къпелъĭ, алопекъръ (плъптъ).

Fuchsschwänzen, v., тъ лінгъшескъ, тъгълескъ, тънгъїъ, лінгърескъ.

Fuchsschwänzer, m., лінгъшіторїъ.

Fuchsschwänzerei, f., лінгъшіре.

Fuchsschwänzerisch, a. ші ad., лінгъшіторіъ.

Fuchtel, f., спадъ латъ; ловітъръ къ спада; die — bekommen, іаъ ловірĭ къ латълъ спадеĭ; —n, v., ватъ къ латълъ спадеĭ.

Fuder, n., кърaтъ, ѧпкъркътъръ; ein — Stroh, о кърaтъ, ѕпѣ карѣ de паіе; фѕderъ (мъсѕръ de вінѣ); —weise, ad., кѕ карѕ, пекърате; кѕ фѕdepa.

Fug, m., dрептѣ, dріттѣ, кѕвъптѣ (pecoпѣ); пѕтере; mit — und Recht, кѕ dрептѣ ші кѕ кѕвъптѣ, кѕ тòтъ dрептатеа.

Fuge, f., ѧпкеіетѕръ, ѧпклештътѕръ, ѧтбѕкътѕръ; ѧпгарdіпътѕръ; фѕгъ (бѕкатъ de мѕсікъ).

Fugen, fügen, v., ѧпкеіѣ, ѧпклештезѣ, ѧпгарdіпѣ; регѕлѣ, dіспѕпѣ; Gott hat es so gefügt, аша а врѕтѣ Dzeѣ; sich —, мъ daѣ dѕпъ пърѣ; се потрівеште; евіне, се ѧптъмплъ; es fügte sich sonderbar, фѕ ѕпѣ касѣ кѕріосѣ; je nachdem es sich fügt, dѕпъ черкѕстърї.

Fügewort, n., копжѕпцiѕне.

Füglich, a. ші ad., кѕвепітѣ, потрівітѣ; комоdѣ; леспічїосѣ; —keit, f., кѕвепіре, потрівіре.

Füglos, a. ші ad., фъръ dрептѣ, фъръ кѕвъптѣ; пеdрептѣ; —igkeit, f., пеdрептате, пелецітімітате.

Fügsam, a., плекаверѣ, млъdіосѣ, dіспѕсѣ а се da dѕпъ цѕрстърї; —keit, f., плекаверітате, млъdіошіъ.

Fügung, f., ѧпкеіетѕръ (скъпdѕрї); ѧпгарdіпътѕръ (фѕпdѣ ла васе); констрѕпцiѕне (пърціле ворбіреї); ѧтбѕкътѕръ (а цевеї); хотърѫре, провеdіпцъ (Dzeѣ).

Fühlbar, a. ші ad., сімцiверѣ, піпъіверѣ, палпаверѣ; —keit, f., сімцiверітате, палпаверітате.

Fühlen, v., сімцѣ, піпъїѕ; einem auf den Puls —, піпъїѕ пѕлсѕл; einem auf den Zahn —, черкѣ, пѕпѣ ла пробъ пе чіпева; wer nicht hören will, muß —, каре пѕ ва de воіъ, съ факъ de фрікъ; sich —, мъ сімцїѕ (бетéгѣ).

Fühl-faden, m., —horn, n., аптепъ, піпъітóре, фірѣ, корпѕшорѣ de піпъітѣ (ла інсекте); —kraft, f., пѕтере сімцітівъ.

Fühllos, a. ші ad., песімцiторїѕ, фъръ сімцiре; —igkeit, f., песімцiцiѕне.

Fühl-spitze, f., аптепъ; —ung, f., піпъітѕръ, тактѣ.

Fuhre, f., тръсѕръ; карѣ, кърѕцъ; кърътѕръ; ѧпкъркътѕръ; — Holz, карѣ de лемне.

Führen, v., dѕкѣ; мъпѣ; кondѕкѣ, (повъцѕескѣ); портѣ, карѣ стръпортѣ; eine Dame —, ѧпсоцескѣ пе о dòмпъ; den Wagen —, мъпѣ карѕл; das Ruder —, гѕбернѣ (о паіъ); eine Mauer um die Stadt —, ѧпчінгѣ четатеа кѕ мѕрѣ; dieser Weg führt nach der Stadt, ачéстъ кале кondѕче ла четате; Truppen —, комъпdѣ трѕпе; den Takt —, батѣ тактѕл; die Sache der Wahrheit —, апърѣ adевърѕл; die Aussicht über etwas —, сѕпръвегіезѣ; die Handlung —, мъ пегоцiторескѣ; die Wirthschaft —, dѕкѣ ікономіа; einen Prozeß —, мъ жѕdікѣ; das Regiment, die Regierung, das Ruder —, гѕбернѣ (о цéръ); ein Leben —, dѕкѣ о віацъ; eine stolze Sprache —, а ворбі мъпdрѕ; einen Beweis —, а da вadъ; das Wort —, а ворбі (ѧп пѕмеле алтора); die Bücher —, а цiné катастіхеле; etwas im Schilde —, амѣ чева ѧп гъпdѣ, махінезѣ чева; den Degen —, мъпѕезѣ сабіа; die Feder —, dѕкѣ папа; einen auf's Eis —, а бъга пе чіпева ѧп певоіъ; einen hinter's Licht —, а скóте пе чіпева din мінцї.

Führer, m., кondѕпторѣ, кondѕкъторѣ, мъпъторѣ; мъпторѣ; —in, f., кondѕптърéсъ; гѕбернаптъ.

Fuhr-frohne, f., кърътѕръ de апгареа; —knecht, m., аргатѣ de кърѕѕшѣ, —lohn, m., кіріъ, кърaтѣ, транспортѣ; —mann, m., кърѕѕшѣ, кіріцiѣ, кърѕцарѣ, каретарѣ; візітіѣ; —, (о констелъцiѕне) —manns-kittel, m., сарікъ (фр. sarreau), сѕманѣ кърѕѕшескѣ; —mannssprache, f., лімбъ можікóсъ; —manns-wagen, m., карѣ мокъпескѣ, караванѣ; —straße, f., dрѕмѣ пѕблікѣ, маре.

Führung, f., кondѕчере; мъпторіъ;

dipenцiяne, administrъцiяne, пяртаре (а унеї требъ); die göttliche —, провединцъ.

Fuhr-wagen, в. Fuhrmannswagen; —weg, m., в. Fuhrſtraße; —werk, n., каръріъ, тръсъръріъ; —weſen, n., къръшітъ, (тотъ че цine de ачесте; —weſenmannſchaft, f., къръшіme.

Füllbier, n., бере de ѧмплътъръ.

Fülle, f., пліпътате, ѧмбелшъгъ, абondanцъ, прісосінцъ, ѧndeстъларе; ѧмплътъръ (бъкътарї); in —, къ ѧndeстъларе; die Hülle und — haben, амъ de тóте къ прісосъ.

Füllen, n., тънзъ; —, fohlen, v., фатъ (éпа, acina).

Füllen, v., ѧмплъ; Wein ꝛc. in Flaſchen —, ѧмплъ флашеле къ вінъ; Tauben —, ѧмплъ порѧмвї.

Füllenſtute, f., éпъ къ тънзъ.

Füll-erde, f., пътънтъ de ѧмплътъ, de ставілї; —haar, n., пъръ de ѧмплътъ (шеларї); —hals, m., ѧмвътъторіъ, пълпіъ (тріхтеръ); —mund, m., темеіъ, фondътънтъ ла унъ касефічіъ; —ſel, n., (бъкътарї) ѧмплътъръ; —ſteine, f., пétръ de ѧмплътъ; —ung, f., ѧмплътъръ; —wein, m., вінъ de ѧмплътъ; —wort, n., ворвъ есплетівъ.

Fummel, m., (чістарї) марцinea талпеї ла кълцътinte; фетеіъ спълъератъ; —holz, n., лемнъ de лъчіітъ талпа.

Function, f., фънкцiяne, дрегътоpіъ.

Fund, m., афлътъръ, гъсire; deскоперітъръ; einen — thun, афлъ чева.

Fundament, n., фъndътънтъ, темеіъ; —al, a. ші ad., фъndътънталъ.

Fundation, f., фъndъцiяne; —al, a. ші ad., фъndъцionалъ.

Fund-ator, m., фъndъторъ; —us, m., тошіъ; Fundus instructus, анертенинцеле унеї тошії.

Fundbuch, n., інвентаріъ.

Fund-grube, f., въпъ de minъ; —ort, m., (min.) локалітатеа (унde с'а deскоперітъ mina); —recht, n., дрептъл гъсітълъї.

Fundiren, v., фъndezъ.

Fünf, n. c., чінчї; — Bücher Moſis, Пентатеѧкълъ; — gerade ſein laſſen, лась съ трéкъ дела mine; er kann nicht — zählen, ѧ штіъ къте дeцете съптъ ла тънъ.

Fünf-blatt, n., чінчіфоіъ; —blätterig, a. ші ad., (бот.) пентапеталъ, чінчіфоіїъ, чінчіфіліъ; —eck, n., пентагонъ, чінчіѧнгіъ; —eckig, a. ші ad., чінчіѧнгіъляръ; —e, f., —er, m., чінчіаръ; —erlei, a., de чінчі фелърї; —fach, —fältig, a., ѧнчінчітъ, чінчіплъ; —flach, n. (геом.) пентаедръ, чінчіпланъ, корпъ къ чінчі феце; —fingerkraut, n., пентафілъ; —füßig, a., пентаметръ, de чінчі ърme; —herr, m., чінчівіръ, пентаркъ; —jährig, a., de чінчі анї; —klauig, a., чінчікопітатъ; —mal, ad., чінчіорї; —malig, a., de къте чінчі орї; —monatlich, a., de чінчі лънї; —pfünder, m., чінчіпѧнтаріъ, тънъ de чінчі пѧнцї; —pfündig, a., de чінчі пѧнцї; —ſäulig, a., пентастілъ; —tägig, a., de чінчі зіле; —täglich, a., тотъ ла чінчі зіле.

Fünfte (der, die, das), a., нѧm. opd. ал чінчілеа, а чінчеа; — Buch Moſis, девтеропотъ; —halb, a. indecl., патръ ші жъмътате; —l, n., чінчіme 1/5; —ns, a., а чінчіѝръ.

Fünf-zehn, n. нѧm., чінчіспрезече; —zehner, m. чінчіспрезечерїъ, монетъ de 15; —zehnte (der, die, das), n. opd., ал чінчіспрезечелеа, а чінчіспрезечеа; —zehntel, n., чінчіспрезечіme; —zig, n. нѧm., чінчізечі; —ziger, m., чінчізечéръ (омъ); —zigerin, f., чінчізечéръ (фетеіъ de 50 анї); —zigſtel, n., о чінчізечіme; —zöllig, a., de чінчі полікарї.

Fungiren, v., тъ афлъ ѧn трéбъ, тъ окъпъ къ дрегътоpіа.

Fünkchen, n., скънтеіѝръ.

Funke, Funken, m., скънтеіъ.

Funkeln, v., скънтеіezъ; ſeine Augen — vor Zorn, ѧl скънтеіézъ окіі de мънiъ.

Funkelnagelneu, a., de тотъ ноъ.

Für, praep., пентрȣ, de; das ist — seinen Verstand zu fein, аста е преа сȣбцiре пентрȣ mintea лȣĭ; — wen halten Sie mich? de чine mъ iaĭ пе mine? — sich, an und — sich, ꙟn cene, de cene; — meinen Theil, din парте'mĭ шчл.; — das Erste, —'s Erste, deoкamdaтъ, maĭ ъnтеĭȣ; — jetzt, — diesmal, пентрȣ астъdaтъ, пентрȣ акȣm; — heute, пентрȣ астъzĭ; Mann — Mann, ȣnȣл dȣпъ алтȣл; Tag — Tag, пе тóтъ zioa; — und —, пȣрȣреа; da sei Gott —, съ nȣ dea Dzeȣ̆! was —? че фелȣ̆? was — einer? чine? че фелȣ̆?

Für-bas, ad., (векĭȣ), maĭ ꙟnколо, maĭ nainte, maĭ deпарте; —bild, n., тiпȣ̆, сimволȣ̆; —bitte, f., ꙟnтръсолiъ, рȣгъminte пентрȣ алтȣл, miжлочiре; —bitter, m., ꙟnтресолiторȣ̆, рȣгъторȣ̆.

Furche, f., бразdъ; крéцъ (пе фрȣnте); —n, v., бръzdezȣ̆, арȣ̆; ꙟnкрецескȣ̆; —nartig, a., ка бразda; —nweise, ad., ка niште бразde, ꙟnкрецiтȣрĭ.

Furcht, f., темере, фрiкъ; die — Gottes, темере de Dzeȣ̆; einem — einjagen, einen in — setzen, ꙟnтimidȣ̆, ꙟnфрiкошezȣ̆ пе чiнева; in — gerathen, mъ сперĭȣ.

Furchtbar, a. ші ad., спъĭmъnтосȣ̆, ꙟnфрiкошатȣ̆, ꙟnгрozіторȣ̆; —keit, f., спъĭmъnтаре, ꙟnфрiкошаре, ꙟnгрozіре.

Fürchten, v., mъ темȣ̆, mъ спъĭmъnтȣ̆.

Fürchterlich, в. Furchtbar.

Furchtlos, a., фъръ темере, пефрiкосȣ̆, кȣтezъторȣ̆; —igkeit, f., пе-темере.

Furchtsam, a. ші ad., фрiкосȣ̆, темedȣ̆; —keit, f., темере, фрiкъ.

Fürder, ad., (векĭȣ), maĭ deпарте.

Furie, f., фȣрiъ, (mit.) zina ресбȣnъреĭ; фемеiъ ꙟndръчiтъ.

Furiös, a. ші ad., фȣрiосȣ̆.

Furier, m., фȣрiерȣ̆.

Fürlieb, ad., — nehmen, mъ mȣлцъmескȣ̆ (кȣ чева).

Furnier, n., плакъ, фóiъ de лemnȣ̆, тъблiцъ; —en, v., плакezȣ̆, къптȣшескȣ̆ кȣ тъблiце; —te Arbeit, маркетъріъ.

Fürsehung, Fürsorge, в. Vorsehung, Vorsorge.

Fürsprache, Fürsprecher, в. Fürbitte, Fürbitter.

Fürst, m., прiнчiпе, dȣче, domnȣ̆; — der Finsterniß, Сатана; —bischof, m., прiнчiпе епiскопȣ̆; —chen, n., прiнчiшорȣ̆.

Fürsten, v., се ꙟnтребȣiнцézъ nȣmaĭ Gefürstet, ꙟnълцатȣ̆ ла прiнчiпатȣ̆.

Fürsten-bank, f., скаȣnȣл прiнчiпiлор (ꙟn dietъ); —brief, m., diплomъ de domnȣ̆; —bund, m., легъ, лiгъ, ȣnipe, конфеdеръцiȣne de прiнчiпĭ; —größe, f., мъріре прiнчiаръ, сȣверанiтате; —haus, n., палатȣ̆ прiнчiарĭȣ; фамiлiъ, касъ domnitóре; —hut, m., къчȣлъ dȣкалъ, кȣкъ domnéскъ; —krone, f., коронъ dȣкалъ; —leben, n., вiацъ de прiнцȣ̆; —mantel, m., mantaoъ dȣкалъ; —mäßig, a., прiнчiпескȣ̆, domneскȣ̆; —rath, m., колецiȣл прiнчiпiлор ꙟn dieта imперiалъ (de odinióръ); —recht, n., dрептȣ̆ прiнчiпескȣ̆; —schule, f., шкóлъ domnéскъ; —sitz, m., решеdiнцъ domnéскъ; —stamm, m., фамiлiъ de прiнчiпе; —stand, m., прiнчiпатȣ̆, demnitate de прiнчiпе, domniъ; —tag, m., dietъ de прiнчiпĭ; —thum, n., прiнчiпатȣ̆; domniъ; цéръ; —verein, в. —bund.

Fürstin, f., прiнчiпéсъ.

Fürstlich, a. ші ad., прiнчiпескȣ̆, de прiнчiпе.

Furt, f., вadȣ̆.

Fürwahr, ad., ꙟnadевърȣ̆, zeȣ̆.

Fürwort, n., ꙟnтръсолiъ; (грам.) пронȣme; —lich, a., пронominалȣ̆.

Furz, m., пърцȣ̆, бешiнъ; einen — lassen, трагȣ̆ о бешiнъ; —en, v., бешȣ̆.

Fusel, m., олеркъ (цȣiкъ); —n, v., miросȣ̆ а олеркъ, бéȣ̆ олеркъ.

Fusilier, m., фȣсiлiерȣ̆, солdатȣ̆ пеdестрȣ кȣ пȣшка.

Fusiliren, v., фȣсiлezȣ̆, ꙟmпȣшкȣ̆ пе ȣnȣ̆ осъndiтȣ̆.

Fuß, m., picĭorĕ (метръ, мъсюръ), ортъ; пóле (de мънте); zu —, пежосĕ; zu — gehen, мергĕ педестрŭ; Soldaten zu —, солдацĭ педестрiĭ; gut zu — ſein, съптĕ вънĕ de picĭóre; jemandem zu Füßen fallen, кадĕ ла picĭóреле кĭва; einem auf dem —e folgen, iaĕ орма кĭва; mit keinem —e aus dem Hauſe kommen, picĭ нъ есĕ din касъ; ſich auf die Füße machen, а о лúа ла picĭорĕ; einem auf die Füße helfen, а пúне ан picĭóре пе чinева, ал ажжúта; einen auf freien — ſetzen, а da дрúмул кĭва, а'л елiвера; einen — im Grabe haben, съптĕ кú унĕ picĭорĕ ан мормънтĕ; einem etwas unter den — geben, анштiнцезĕ пе сú мъпъ пе чinева; auf Freiers Füßen gehen, умблú а пецúтĕ; — für —, din пасĕ ан пасĕ, трептатĕ; auf freundſchaftlichem —e ſtehen oder leben mit jemandem, съптĕ ан релъцiúне de amiчiцiъ кú чinева; ſtehenden —es, андатъ, пелокĕ; — eines Tiſches, picĭорул месеĭ; ein — Land, о ортъ de пътънтĕ; am —e des Berges, ла пóлеле мънтелуĭ.

Fuß-angel, f., болдĕ, цепúшĕ (de анцепатĕ picĭорул); —bad, n., скалдъ de picĭóре; —ballen, m., пúлпъ; —bank, f., в. Fußſchemel; —bekleidung, f., анкълцъминте; —biege, f., кевтóреа picĭорúлуĭ; —blatt, n., талпа picĭорúлуĭ; —boden, m., пъвiмънтĕ (пътънтĕ), подúл de жосĕ ал касеĭ; —bote, m., кúрсорĕ педестрŭ, песодротĕ; —breit, a. ші ad., латĕ de унĕ picĭорĕ (ортъ); —bret, n., скъндúръ дела picĭóре (патĕ).

Füßchen, n., picĭорúшĕ.

Fuß-dienſt, m., сервiчiĕ de педестрашĕ (ка солдатĕ, кúрiерĕ); —eiſen, n., Фере (ла picĭóреле реилор).

Füßeln, v., мъ жокĕ din picĭóре.

Fußen, v., анciстĕ, пúнĕ picĭорúл пе чева; даĕ de Фúндĕ; auf etwas —, мъ pazimĕ ан чева; (въпъторĭ) се пúне пасереа.

Fuß-fall, m., проштерпере, проштерпъцiúне, къдере ан цепúнкĭ; —fällig, a. ші ad., проштерпъторĭú, анцепúнкiъторĭú; —feſſel, f., Фере, кътúшĭ; —frohne, f., ангареа de педестрŭ; —gänger, m., пecодротĕ, умблъторĕ пе жосĕ; —gelenk, n., кевтóреа picĭорúлуĭ; —geſimſe, n., корпiчеле дела педестарĭú; —geſtell, n., педестарĭú; —gicht, f., подагръ; —harniſch, m., zea de picĭóре; —kiſſen, n., перiнъ de picĭóре; —knecht, m., инфантерiстĕ, солдатĕ педестрŭ; —knöchel, m., осúлĕ ротúндĕ (ла глеспа picĭорúлуĭ); —kuß, m., сърúтаре de picĭорĕ (а папеĭ).

Füßling, m., кълцúнĕ.

Fuß-maß, n., мъсюръ de picĭорĕ (че о ia чiстарúл); ортъ (мъсюръ de ecтindepe); —pfad, m., кúраре, потекъ; —punkt, m., (астр.) nadirĕ, (кореспúнзъторĭú zenitúлуĭ caĕ пúнтúлуĭ din крештетĕ); —reiſe, f., кълъторiъ пежосĕ; —ſack, m., сакĕ de picĭóре; —ſalz, n., сарe мърúнтъ; —ſchelle, в. Fußeiſen; —ſchemel, m., скъúпашĕ (сúв picĭóре); —ſocke, f., кълцúнĕ (чĭорапĕ) скúртĕ; —ſohle, f., талпъ de picĭорĕ; —ſoldat, m., солдатĕ педестрŭ; —ſpur, —ſtapfe, f., ортъ; —ſteig, m., кúраре; (ла подĕ, попте) тръпъдъторĭú (trottoir); —ſtoß, m., ловiре кú picĭорúл; —ſtrick, m., педекъ; —teppich, m., тапетĕ, коворĕ de аштерпúтĕ пежосĕ; —tritt, m., ловiтúръ, кълкътúръ de picĭорĕ; ортъ; einem einen —tritt geben, даĕ о ловiтúръ de picĭорĕ; —volk, n., инфантерiъ, педестриме; —wanne, f., вúтiнъ (de спълатĕ picĭóреле); —warm, a., анпроспътĕ, пúmaĭ декътĕ; —wärmer, m., анкълзътóре de picĭóре; —waſchen, n., спъларе de picĭóре; —weg, в. Fußſteig; —werk, n., кълцътúръ, кълцътънтĕ; —wurzel, f., (анат.) тарсĕ, партеа de сúсĕ a лавieĭ

пічіорълуї inde ce ам кеіе къ фълеръ; —зеһе, f., деџетъл пічіорълуї.

Fuſti, n., (кот.) скъзътъпть.

Futern, v., фътъескъ, ажъръ.

Futter, n., къптъшéлъ, дъплътъръ; тéкъ, токъ; пътреџъ (de віте), пъшúне; wir haben die Reiſe in einem — gemacht, amъ фъкътъ друтъ фъръ a da de тъпкаре вітелор.

Futteral, n., тéкъ, токъ, кътіъ; —macher, m., фъкъторъ de течї, текарь, кътіерь.

Futter-arm, a., липсітъ de пътреџъ; —bank, f., хъкъітóре; —barchent, m., фъстапъ de дъплътъръ; —bau, m., кълтъръ de пътреџъ; —boden, m., подъ de пътреџъ; —brei, m., пътреџъл пъіюр de алвінъ (o materіъ вескóсъ алвъ); —bret, n., скъндъръ de къптъшітъ; —flanell, m., флапелъ de дъплътъръ; —geld, n., вапї пентръ пътрішъптъл de віте; —gras, n., érвъ de пъскътъ; —hafer, m., овъсъ de пътрітъ; —honig, m., міере de пътрітъ; —kaſten, m., кошъ de овъсъ; —klinge, f., къстъръ de тъіатъ пътреџъ; —knecht, m., аргатъ дътъторіъ de пътреџъ ла віте; —korn, n., гръпџе de пътреџъ; —leinwand, f., пънзъ de дъплътъръ; —mangel, m., липсъ de пътреџъ; —mauer, f., търъ de къптъшéлъ; —meße, f., тъсъръ de гръпџе de пътреџъ.

Fütterн, futtern, v., дъплезъ, къптъшескъ; daß de тъпкаре, пътреџъ (ла віте); mit Pelz —, жтвлъпескъ; mit Watte —, ватезъ.

Futter-raufe, f., есле (тъпкъторіъ); —ſack, m., сакъ, траістъ de овъсъ; —ſchneider, m., хъкъіторь, тъіеторь de пътреџъ (паіъ шчл.); —ſchwinge, f., въптъръторе (чівръ); —ſtroh, n., паіе de пътреџъ; —taffet, m., тафетъ de дъплътъръ; —trog, m., алвіъ, валъ de пътреџъ; —zeug, n., дъплътъръ, къптъшéлъ.

Fütterung, f., дъплътъръ, къптъшéлъ, пътрітъръ.

Futurum, n., (грат.) фііторъл (тімпь).

G.

G, n., а шептеа літеръ ам алфаветъл џермань.

Gabarre, f., (італ.), гъваръ, о шеікъ таре de тарфъ.

Gabe, f., дарь, дарь, дъръіре, преценть; досъ (ам медіч.); харь; талентъ; milde —, помапъ, лемосінъ; freiwillige —, дарь de вънъ воіъ.

Gabel, f., фъркъ, кръкапъ, (хлове, pl., крочї пров. молд.), groбe —, фъркоіь; kleine —, фъркуџъ.

Gabelanker, m., анкіръ тіжлочіъ.

Gäbelchen, n., фъркуліџъ.

Gabeldeichſel, f., ръда, оіштеа (карълуї) ам фъркуџъ.

Gabelförmig, a. ші ad., ка фърка, фъркатъ.

Gabelfrühſtück, n., дежунь de фъркуліџъ.

Gabeln, v., ажфъркь, іаь къ фърка.

Gabelpferd, n., кал de оіште.

Gabel-zacke, —zinke, f., колцъ de фъркъ.

Gabler, Gabeler, Gabelhirſch, m., черв къ кóрне фъркате.

Gach, в. Jähe.

Gackeln, Gackern, Gacken, Gachſen, v., коткорозескъ (гъіна), гъгъіь (гъска); въльъіь.

Gadener, m., коліварь.

Gaden, m., (овсолетъ) одаіъ, късчóръ, колівъ; катъ, рънdь de каse.

Gädig, a. ші ad., (овсол.) оввіне нъмаї ам компъсеџіунї: zwei—, къ дóъ катърї.

Gaffel, f., в. фъркъ (Gabel); дарь; корпоръџіъне; пропорџіъне; —baum, m., дръгь къ кръкапъ (ам тарінъ).

Gaffen, v., стаȣ̆ гȣръ къскатъ, тъ ȣітȣ̆ кȣ гȣра къскатъ.
Gaffer, m., гȣръ-каскъ, лълъȣ̆, бълокȣ̆.
Gagat, m., гъгатȣ̆, кърбȣнї de пътънтȣ̆; лȣстрінȣ̆ (пънzъ лȣстрòсъ).
Gage, f., (францоz. zi гаж), ꙟn sing. ꙟncémnъ zълогȣ̆, остаціȣ, гажȣ̆; ꙟn pl. лéфъ, сітбріъ, в. Gehalt ші Pfand.
Gah, в. Jäh.
Gähnen, v. n., каскȣ̆ (de comnȣ̆).
Gahre, Gähre, в. Gährung.
Gähren, v., фербȣ̆ (тȣстȣл); тъ фертънтȣ̆ (береа); doспескȣ̆ (алȣатȣл).
Gährung, f., фертънтъціȣне, фрътънтъціȣне, doспітȣръ; аціtъціȣне (neodixnъ, ꙟn лȣтеа соціалъ ші політікъ).
Gährungs-mittel, n., —stoff, m., алȣатȣ̆, фермeнтȣ̆, тіжлокȣ̆ de doспітȣ̆.
Gala, f., (італ.) галъ, помпъ; черімоніъ ла кȣрте.
Galakleid, n., костȣмȣ̆, вестмънтȣ̆ de галъ.
Galan, m., (італ.) галанȣ̆, в. Buhler ші Stutzer.
Galander, m., в. Haubenlerche; ꙟncémnъ ші гъndакȣ̆ de гръȣ̆, каландрȣ.
Galant, a. ші ad., (італ. ші франц.) галантȣ̆, політікосȣ̆, кȣртенецȣ̆.
Galanterie, f., (італ. ші франц.) галантеріъ, політецъ, граціосітате; пȣртаре граціóсъ, плъкȣтъ; тарфъ de галантеріъ; —arbeit, f., лȣкрȣ de галантеріъ, ціȣваере; —händler, m., негȣцеторȣ̆ de mode; —krankheit, f., бòлъ галантъ, бóла вінеріï; —waare, f., галантеріï, търфї de modъ.
Galatag, m., zi de галъ.
Galeasse, f., (італ.) гълéсъ, гъліòнъ (ȣнȣ̆ фелȣ̆ de naie).
Galeere, f., галеръ (тотȣ̆ naie); —n-sklave, m., склавȣ̆ осъndітȣ̆ ла галеръ.
Galeote, f., галеотъ (галеръ мікъ).
Galerie, f., (італ.) галеріъ, ложъ; корідорȣ̆.
Galgant, m., гълангъ (плънтъ de Остindia de medічінъ).
Galgen, m., фȣркъ, фȣрчї, спънzȣрътòре, перzърї; кȣтпънъ ла пȣцȣрї; кълȣлецȣ̆ (ꙟn тіпогр.); geh an den —, терцї ꙟn фȣрчї; am — hängen, а фі спънzȣратȣ̆.
Galgen-dieb, m., —vogel, m., —strick, m., —schwengel, m., коптȣ̆ de фȣрчї, бȣнȣ̆ de перzърї, хоцȣ̆ de спънzȣратȣ̆, штренгаріȣ.
Galgenfrist, f., ръстімпȣ̆ de перzаре; терміnȣ̆ фóрте скȣртȣ̆.
Galgenholz, n., лемнȣ̆ de перzърї.
Galgenmännchen, n., тътръгȣнъ (іéрбъ de фермекȣ̆), в. Hexenkraut.
Galimatias, n., (ворбъ стрікатъ din лът. gallus Mathiae), вòрбъ ꙟnкȣркатъ, голотоцȣ̆, галіматіас, секътȣръ.
Gall, a. ші ad., стерпȣ̆, штірȣ̆, неpoдіторȣ̆.
Gall-apfel, m., гогóшъ, гълȣцъ, бомбіцъ de стежарȣ̆ пентрȣ ꙟnнегрітȣ̆; —säure, f., акріме, ачідȣ̆ de гогòше; —fliege, f., тȣскъ de гогóшъ.
Galle, f. фере; атърéлъ; веninȣ̆; бале; тъніъ, атъръчїȣне, арцагȣ̆; бешікъ (ла каї сȣб лімбъ орї ла пічóре); кòдъ de вънатȣ̆ рошȣ̆; die — läuft ihm über, і се варсъ фереа; er speit Gift und —, елȣ̆ спȣтъ de ꙟnфȣріатȣ̆.
Gallen, v., прегътескȣ̆ кȣ гогòше; скотȣ̆ фереа (din пештї); пішȣ̆ (фéръле).
Gällen, v., атърескȣ̆.
Gallenartig, a. ші ad., феросȣ̆, ка фереа, атъріȣ̆.
Gallenbitter, a. ші ad., атарȣ̆ ка фереа.
Gallenblase, f., бешіка de фере.
Gallenfieber, n., фрігȣрї ферòсе, фрігȣрї бълóсе (mediч.).
Gallengefäß, n., васȣл фереї (анат.)
Gallenkrankheit, f., бòлъ бълóсъ, бóла фереї, гълбънéлъ.
Gallenstein, m., конкретѫнтȣ̆ de фере, бълосȣ̆ (med.) холелітȣ̆ (провінц.).

Gallensucht, f., гълвінаре (вòлъ) в. Gelbsucht.
Gallerie, f., в. Galerie.
Gallerte, f., речітѹрї, ҷелатінъ (аітѹрї, которòҷе, провінц.); —artig, a. ші ad., ҷелатіносѹ.
Gallicht, Gallig, a. ші ad., феріѹ, ка фереа; колеросѹ.
Gallicismus, m., галлічістѹ (datinъ, сéѹ фрасъ францozéскъ, галлікапъ).
Gällig, a. ші ad., вѫртосѹ, петросѹ.
Gallinsekt, n., інсектъ de гогошъ.
Gallione, Galeone, в. Galeasse.
Galliote, в. Galeote.
Gallibate, Gallivete, f., галіватъ, паіе кѹ катаргѹлѹ пѹсѹ кѹрmezішѹ.
Galloch, в. Schalloch.
Gallone, Galone, f., гълòпъ, о тъсѹръ веке ѫп Англіа; Gallons, pl. кѹтіóре de medічіне, гълóпе (ла спіцерї).
Gallone, f., галопѹ, фрітвіъ, шіреҷелѹ, гъітъпелѹ (пе вестmінте).
Gallosche, f., калочї, еѹпракълцѹпї, пъпѹчї марї (imeneї, пе тѹрч.); пъпѹчї de лемпѹ (кѹт се пòртъ ѫп ѹпеле ҷерї еѹропене).
Gallpuls, в. Gallenpuls.
Gallvespe, f., в. Gallinsekt.
Galmei, m., ҷїаламінъ, каламінъ (minep.).
Galone, f., в. Gallone.
Galoniren, v., тівескѹ галопѹ.
Galtern, v., ръпчеzескѹ; черѹ кѹ пекѹвіінцъ.
Galop, m., галопѹ, сърітѹръ, алергътѹръ ѫп сърітe.
Galopiren, v., галопеzѹ (къларе); жокѹ галопѹл.
Galstrig, a., ръпчеdѹ.
Galvanisch, ad., галванікѹ.
Galvanisiren, v., галванісеzѹ.
Galvanismus, m., галванісmѹ. Nѹme datѹ ла о класъ de фенomene електріче, каре се аратъ ѫп копвѹлсіѹпї тѹскѹларе продѹсе ла animale прін атінҷереа ѫтпрѹтѹтъ а первілор ші а тѹшкілор, сéѹ прін електрічітатеа че се decвòлтъ кънd ѹпѹ animалѹ óрекаре віне ѫп контаптѹ кѹ вреѹпѹ металѹ. Галванісmѹл фѹ deскоперітѹ de Галвані, dела каре ѫші аре ші пѹmеле.
Gamander, m., кълътъndръ, пѹ-тъѹїта, dътвеҷѹ (о флòре); теѹкрѹ (плантъ); стежарѹл тіпърѹ.
Gambe, f., гътвъ, віолінъ пе ҷепѹпкї.
Gämlich, a. ші ad., греҷосѹ, непріінчосѹ.
Gamaschen, pl., гамаше (ѹпѹ фелїѹ de кълцъmінте).
Ganasse, f., фалка de десѹпт а калѹлѹї.
Ganerbe, m., коmmоштéпѹ, копереde, рѹdъ, консъпҷéпѹ лътѹралѹ.
Gang, m., mерсѹ, ътвлетѹ, mерсетѹръ; пѹрчесѹ, пасѹ; demерсѹ; кѹрсѹ; кале, къраре; галеріъ, корідорѹ; алеъ; каналѹ; кondѹптѹ, кondѹкътѹръ; сърітѹръ (de къпе); ѹрmъ, въпъ (ѫп montan); maxina ѹпеї морї, пéтра ші рóтеле (ѫп mішкаре); жервіѹцъ de пърѹ; — der Speisen, adѹсѹл, пѹртареа бѹкателор; — eines Pferdes, mерсѹл, пашії ѹпѹї калѹ; die Sache nimmt einen andern —, лѹкрѹл апѹкъ пе алтѹ dрѹmѹ, лѹкрѹл іа алтъ dіреnҷіѹне; die Sache ist gut im —e, трéва mерҷе віне; der Prozeß ist im vollen —, прочесѹл кѹрҷе mереѹ; das war ein sauerer —, ачеста фѹ ѹпѹ пасѹ греѹ; in — bringen, ѫпчепѹ, пѹпѹ ѫп mішкаре, пѹпѹ ла кале; eine Mode in — bringen, ѫптрѹdѹкѹ о modъ; die Sache ihren — gehen lassen, ласѹ лѹкрѹлѹї кѹрсѹл съѹ; einen — machen, факѹ о кале, daѹ прін преҷїѹрѹ, daѹ о рòтъ (пров.); факѹ ѹпѹ асалтѹ (ѫп лѹптъ de савіъ); im —e sein, а фі ѫп лѹкраре, ѫп mішкаре; wie viel Gänge hat die Mühle? къте петрії, къте кѹрсѹрї аре mòра?
Gangart, f., гѫпгъ, ѹпѹ соїѹ de пéтръ (montan.)
Gangbar, a. ші ad., mергъторѹ, кѹргъторѹ, кѹрҷінте, кѹрінте, чееа

че ѫшї аре кѫрсѫл; праттікаверѫ; черкатѫ.
Gangbarkeit, f., кѫрсѫ; спацїѫ.
Gänge und gebe, a. ші ad., ѫndatinатѫ, ѫсітатѫ, ѫп ѫсѫ (обічнѫітѫ).
Gängelband, n., къпъстрѫ, фалдъ, бръѫ, чінгътòре, легътѫръ (de пѫртатѫ, de кondѫсѫ (прѫпчї мічї); einen am — führen, портѫ пе чінева de пасѫ.
Gängelchen, n., кърърѫцъ, потекшòръ.
Gängeln, v., кondѫкѫ, фълdezѫ, ѫпвъцѫ ѫпѫ прѫпкѫ ла мерсѫ; портѫ de пасѫ пе чінева.
Gänger, m., мергъторѫ, пеdестрѫ.
Gangerz, n., металѫ din вine.
Ganggebirge, n., мѫпте въпосѫ, мѫпте кѫ вine de металѫ.
Ganglien, pl., ганглїї (ѫп анат. пѫмеле ѫпорѫ органе че сéмъпъ а пodѫрї ші гindѫрї, фъръ а ле кѫпóште лѫкрареа).
Gängig, ganghaft, в. Gangbar.
Gangweise, ad., din вine ѫп вine (монт.).
Gangwoche, f., в. Bettwoche.
Gans, f., гъскъ; dumme —, фемеіъ сімплъ, мóкъ, пътъптóкъ; Gänse, pl., бѫкъцї de ферѫ пептрѫ петрїї de мóръ; мъпѫпкїѫ, брацѫ de паіе.
Gänseauge, n., окїѫ de гъскъ; върцішóръ, комішóръ (ѫп тіпогр.)
Gänschen, n., гъскѫліцъ, бобокѫ; sie ist ein —, еа есте о мòкъ, о гъскѫцъ сімплъ.
Gänseblume, f., Gänseblümchen, n., мъргърітъ, талпа гъштеї.
Gänsebraten, m., фріптѫръ de гъскъ.
Gänsedistel, f., сѫсаїѫ, спінѫл гъштеї (плантъ).
Gänsedreck, m., гъінацѫ de гъскъ.
Gänsefeder, f., пéпъ de гъскъ.
Gänsefett, n., грасѫ, гръсіме, ѫптѫръ de гъскъ.
Gänsefuß, m., талпа гъштеї (флòре).
Gänsegekröse, в. Gänseklein.
Gänsehabicht, m., ѫлеѫ, віndереѫ de гъште.
Gänsehirt, m., гъскарїѫ.
Gänsekiel, m., пéпъ, кondeїѫ ѫпвѫртошатѫ.
Gänseklein, n., бобокѫ, мърѫптаіе de гъскъ.
Gänsekraut, n., бѫрѫіéпа гъштеї.
Ganser, Gänserich, Gansert, m., гъскоїѫ, гъскапѫ, гъпсакѫ.
Gänseschmalz, n., ѫпсòре de гъскъ.
Gänseschwarz, n., в. Gänseklein.
Gänsespiel, n., жокѫл гъштелор (ла копії).
Gänsestall, m., гъскъріъ.
Gänsewälzer, m., фрекъцеї de ѫпгръшатѫ гъште.
Gänsewein, m., апъ (ѫп глѫмъ).
Gant, f., ліцітъцїѫпе (mezатѫ); — buch, n., кondікъ de ліцітъцїѫпе; —haus, n., касъ de ліцітъцїѫпе; —meister, m., ліцітъторѫ; —recht, n., dрептѫ de ліцітатѫ.
Ganten, v., в. Verganten.
Ganten, m., кътѫшї.
Ganz, gänzlich, a. ші ad., ѫптрегѫ, тотѫ, тоталѫ; deплінѫ; eine —e Stunde, о òръ ѫптрéгъ; den —en Tag, тòтъ zioa; die —e Welt, тòтъ лѫмеа; von —em Herzen, din тóтъ inima; im —en Ernste, фòрте серіосѫ, кѫ тотѫ adincѫл; ich gebe ihm meinen —en Beifall, ел аре тòтъ комплъчереа меа, еѫ апробезѫ пе deплінѫ (лѫкрареа лѫї); sein —es Ansehen aufbieten, а ѫптребѫі тòтъ аѫторітатеа са; er ist ein —er Mensch, ел есте о фрѫпте de омѫ, ел есте ѫпѫ омѫ преа бравѫ, преа de трéбъ.
Ganze, n., тотѫ, тотіме, ѫптреціме; im Ganzen, престе тотѫ, ѫп ценералѫ; im Ganzen kaufen, кѫмпърѫ кѫ рідіката, кѫмпърѫ тóтъ партіта; ка adv.: ganz allein, пѫмаї сінгѫрѫ; ganz und gar, ѫп тотѫ ші престе тотѫ, кѫ тотѫл, абсолѫтмъптѫ; ganz und gar nichts, кѫ тотѫл пімікa; ganz gewiß, прé de сігѫрѫ; ganz laut, кѫ гласѫ палтѫ; ganz unwissend, кѫ тотѫл пепвъцатѫ, кѫ тотѫл сімплѫ, idiотѫ, ігнорантѫ; ganz Auge sein, а

прівегїе кȣ ꙟнкордъцїȣне, а фі пȣмаї окї.
Ganzheit, f., тоталітате.
Gar, a., коптȣ, фріптȣ, пръжітȣ біне; прегътітȣ; аргъсітȣ; das Fleisch ist —, карнеа е фе́ртъ de ажȣнсȣ.
Gar, ad., de ажȣнсȣ, фо́рте; — und —, кȣ тотȣл; — arm, фо́рте съракȣ; — genau, фо́рте акȣратȣ; — selten фо̀рте рарȣ; — zu wenig, пре́ пȣцінȣ; ei warum nicht —, (іроніъ) кȣм нȣ! вezї біне! нȣ кȣмва! dazu gehört — keine Kunst, ачéста нічї de кȣм нȣ е вреo мъіестріъ.
Garant, m., (франц.) гарантȣ, челȣ че стъ бȣнȣ пентрȣ алтȣл, кеzашȣ; в. Bürge, Bürgschaft.
Garaus, m. ші n., ловітȣръ din ȣрмъ, стрікъчїȣне тоталъ, рȣінъ тоталъ; ȣчідере; einem das — machen, ꙟї daȣ ȣлтіма ловітȣръ, ꙟл трімітȣ пе чееа лȣме.
Garbe, f., снопȣ; —, n., ко́da шоречелȣлȣї; —n binden, легȣ снопї; —nband, n., легътȣръ de снопї; —nbinder, m., легъторȣ de снопї; —nzehente, m., zечȣіе́лъ de снопї.
Garben, v., а спорі ла снопї.
Gärben, в. Gerben.
Gärber, в. Gerber.
Garbottich, m., кадъ de аргъсітȣ.
Garbrühe, f., аргъсе́лъ.
Garçon, m., (франц.) жȣнішорȣ, холтеїȣ, бъіецоїȣ (есте тотȣ одатъ о нȣміре че се дъ келарілор пе ла оспеле ші кафенеле).
Garde, f., (франц. ші італ.) гардъ, кȣстодіъ, пазъ (de трȣпȣ пентрȣ domніторї, че́тъ преторіанъ ꙟн Рома веке); Soldat von der —, осташȣ de гардъ; —officier, m., офіцерȣ de гардъ; —regiment, n., реџемънтȣ de гардъ; —reiter, m., кълърецȣ de гардъ, гардістȣ кълърецȣ.
Gardian, Guardian, m., вегіторȣ, гърдéнȣ (дела ромън. гардȣ); егȣменȣ ꙟн бесеріка апȣсéнъ.
Gardine, f., кортінъ, перdea.
Gare, Gäre, f., аргъсе́лъ (прегътітȣра еї).
Garerz, n., металȣ кȣръцітȣ ꙟн фокȣ.
Garfaß, n., васȣ de аргъсітȣ.
Garkoch, m., бȣкътарїȣ, оспътарїȣ (че аре тотȣdéȣна бȣкате гътіте, ꙟнсъ маї про́сте.
Garküche, f., оспътъріъ.
Garkupfer, n., арамъ кȣръцітъ.
Garleder, n., пеле аргъсітъ.
Garmachen, v., прегътескȣ; аргъсескȣ.
Garmondschrift, f., гармонȣ (ꙟн тіпогр.).
Garn, n., тортȣ, ацъ ръсȣчітъ; реџеле; einen ins — ziehen, амъџескȣ, ꙟнкȣркȣ пе чінева; einen aus dem — lassen, факȣ пе чінева скъпатȣ; ꙟл скапȣ de вреo інтрігъ; —handel, m., комерчїȣ de тортȣ; —haspel, m., ръскіторȣ; —knäuel, n., гемȣ de тортȣ; —masche, f., окїȣ de реџеа; — sack, m., етеръ, сакȣ; —spule, f., фȣсȣ, мосорȣ кȣ тортȣ; —stück, n., скȣлȣ de тортȣ; —winde, f., въртіто́ре, въртеліцъ.
Garnele, f., гарнелȣ (соїȣ de ракȣ мікȣ de маре).
Garniren, v., (франц. ші італ.) гарнеzȣ, ꙟнфрȣмсеџеzȣ о хаінъ.
Garnirung, f., в. Garnitur.
Garnison, f., (франц.), гарнісо́нъ (ла романї пресідіȣ), ашеzȣ солдацї ꙟн вреo четате, се́ȣ орї че локȣ попоратȣ; —kirche, f., бісеріка гарнісо̀неї.
Garnisoniren, v., гарнісонеzȣ.
Garnitur, f., (франц.) гарнітȣръ, кȣсътȣръ пе ла по́ла вестмънтȣлȣї.
Garofen, m., копторїȣ de кȣръцітȣ метале.
Garschlacken, m., сгȣръ de арамъ кȣръцітъ.
Garstig, a. ші ad., скърнавȣ (італ. scarno), хѫдȣ (фр. hideux), ȣрѫтȣ, деформȣ, деформатȣ; спȣркатȣ; некȣвіосȣ; рѫнчедȣ, стрікатȣ (ȣнтȣ); слȣтȣ (слав.); мȣрдарїȣ (тȣрч.); er wurde — empfangen, елȣ фȣ прімітȣ фо̀рте ȣрѫтȣ.

Garſtigkeit, f., урѫчїѵне, хѫzime, deформітате; пекѵвіинцъ.

Gärtchen, n., грѣдиніоръ, грѣдиницъ.

Garten, m., грѣдинъ (італ. giardino); —ampfer, m., спънакѫ, спінатѫ de грѣдинъ; —angelika, f., анџелікъ, анџелінъ de грѣдинъ; —anlage, f., ашезътъръ, локѫ, планѫ de грѣдинъ; —arbeit, f., лѫкръл грѣдинеї; —artiſchoke, f., анґінаръ de грѣдинъ (легѵмъ); —baldrian, m., валеріанъ, одолénѫ de грѣдинъ (планъ); грѣдинърітѫ, кѵлтъръ de грѣдинъ; —beet, n. стратѫ, пътѵл, дєспърџітъръ de локѫ; —blume, f., флóре de грѣдинъ; —erbſe, f., mazъре de грѣдинъ; —erde, пъмънтѫ грасѫ, вецетосѫ; —freund, m., ділетантѫ, ізвіторѫ, амъторѫ de грѣдинърітѫ; —frucht, f., фрѫнтѫ, podѫ, нóме de грѣдинъ; —gang, m., къраре, алеъ прін грѣдинъ; —gemüſe, n., легѵме, вердецърї; —gerâth, n., ѵнелте de грѣдинъ; —gewächs, n., планте de грѣдинъ; —haus, n., касъ de грѣдинъ, късчóръ, фоішорѫ; павілонѫ; —hüter, m., вегіторѫ de грѣдинъ; —kreſſe, f., крецікъ de грѣдинъ; —kunſt, f., грѣдинърітѫ, ортікѵлтъръ; —lattich, m., лъптѫкъ, тароле de грѣдинъ; —laube, f., фрѫnzарїѵ de грѣдинъ; —linſe, f., лінте de грѣдинъ; —meliſſe, f., мелісъ de грѣдинъ; —meſſer, n., косорѫ, кѵџітѫ de грѣдинъ; —mohn, m., макѫ de грѣдинъ; —münze, f., мінтъ de грѣдинъ; —nelke, f., гарофъ; —roſe, f., росъ, трандафірѫ de грѣдинъ; —ſalat, m., сълатъ de грѣдинъ; —ſchere, f., фóрфечї de грѣдинъ; —ſpargel, m., спарагъ de грѣдинъ; —ſpinne, f., паіnжънѫ de грѣдинъ; —thür, f., ѵша грѣдинеї; —weſen, n., грѣдинърітѫ, грѣдинаџіѵ; —zaun, m., гардѵл грѣдинеї; —zinn, m., емвалікѫ, кірїъ, къштїѵ ал грѣдинеї.

Gärtner, m., грѣдинарѫ; —in, f., грѣдинърéсъ.

Gärtnerkunſt, v. Gartenkunſt.

Garve, v. Kümmel.

Gas, n., расѫ (ѵнѫ фелѵ de аерѫ); —beleuchtung, f., лѵminаре кѵ расѫ; kohlenſaures —, расѫ ачідѫ карвоnікѫ; —art, f., соїѵ de расѫ; —artig, a. ші ad., de натѵра расѵлї; —laterne, f., лампъ de расѫ; —licht, n., лѵmінъ de расѫ; —meſſer, m., расометрѵ; —röhre, f., цéвъ, кondѵптѵл расѵлї; —entwickelung, f., десфачереа, десволтътѵра расѵлї; —form, f., формъ de расѫ; —haltig, a. ші ad., гъсосѫ.

Gäſchen, v., спѵтегѫ, фанѫ спѵте, колкъїѵ, клокотескѫ.

Gäſcht, m., спѵтъ, клокотѫ, фербътъръ кѵ спѵте.

Gaſconade, f., (франц.) фалъ гóлъ, гаскопатъ.

Gäßchen, n., ѵлічóръ, стрътішóръ.

Gaſſe, Gäſſe, f., пѵтнѫ, тъсѵръ de пѵтнѫ (ла фъінъ; грѣѵнце ш. а.).

Gaſſe, f., стратъ, ѵліцъ; —n laufen, ътвлѵ пінтре пѵіеле (солдацїї бътѫї); auf der — herumlaufen, ватѫ лела, ътвлѵ прѣдатѫ, ътвлѵ фъръ къпътѫїѵ; —nbettler, m., чершіторѫ; —nbube, m., штрепгарѫ; кръішорѫ (пров. de Цара ром.); —necke, f., ѵнгїѵ, колцѫ de стратъ; —nhure, f., кѵрвъ лнфератъ, џолінъ пѵблікъ; —nkehrer, m., мътѵръторѫ, кѵръџіторѫ de страте; —nkoth, m., тінъ, глодѫ de ѵліцъ; —nlaterne, f., фънарїѵ, латернъ de стратъ; —nlied, n., къптекѫ de стратъ; —npöbel, m., —ntroß, m., глóте, плебе, простіме din ѵліцъ; —nrinne, f., ѵлѵкѫ de стратъ; —nvogt, m., бірѫ (італ. birro) de чершіторї; —nvolk, m., глѵтъ можікòсъ, істеціме din ръспънтїї.

Gaſt, m., òспе, òспетѫ, пасацерѫ (дела пъсаре); стрѣінѫ; месénѫ, комесénѫ; конвіторѫ (дела віптѫ, траїѵ); wollen Sie mein — ſein? вреї съ стаї ла прънzѫ кѵ mine? вреї съ оспътъмѫ лмпреѵнъ; zu —e bitten, пофтескѫ, ізвітѫ пе чінева ла масъ; Gäſte ſetzen, амѫ масъ ротѵндъ.

Gastbar, в. Gastfrei.
Gastbett, n., патѫ de óспецї.
Gasterei, f., оспъцѫ, банкетѫ, тръттъмънтѫ.
Gastfrei, a. ші ad., оспътарецѫ; —heit, оспътаретате; Recht der —heit, dрептѫ de оспътаретате.
Gastfreund, m., óспе, інвітатѫ, месéнѫ; —lich, a. ші ad., оспътъросѫ, прімітор de óспецї; пріетіносѫ; —schaft, f., оспътаретате, оспътърецїъ, іѫбіре de óспецї; —schaftlich, a. ші ad., оспътарецѫ.
Gastgeber, m., оспътарїѫ, тръторїѫ, локъndарїѫ (dела локаndъ, віртѫ, траттерѫ).
Gastgebot, n., оспъцѫ маре, банкетѫ.
Gasthalter, Gastherr, в. Gastgeber.
Gasthaus, n., Gasthof, m., оспелѫ, оспътъріъ, локаndъ, касъ de òспецї, кѫрте de пасаџерї (отелѫ пе фр., ханѫ пе тѫрч., віртѫ пе немц.)
Gastgericht, n., трібѫналѫ, жѫdецѫ de òспецї.
Gastgeschenk, n., dарѫ, пресентѫ de òспецї.
Gasthalterei, в. Gastgeberei.
Gastiren, v., траттезѫ, банкетезѫ, óспътѫ; жóкѫ ролъ ка òспетѫ, ролезѫ ка óспетѫ (акторії ла театрѫ).
Gastlich, в. Gastfreundlich.
Gastmahl, n., оспъцѫ, в. Gastgebot.
Gastmeister, m., прімітор de óспецї, архонтарїѫ (ꙟп монъстірї).
Gastordnung, f., регѫлъмънтѫ de оспътъріъ.
Gastrecht, n., dрептѫ de òспътѫ, dрептѫл оспътаретъцїї.
Gastrisch, a. ші ad., (греч.) гастрікѫ, че се ціне de стомахѫ (терminѫ mediч.).
Gastrolle, f., ролъ de óспе (а ѫнѫї акторѫ стръінѫ пе ѫнѫ театрѫ).
Gaststube, f., Gastzimmer, n., odaiъ, кътаръ de òспетѫ.
Gasttafel, f., Gasttisch, m., масъ de òспецї (table d'hôte пе франц.).
Gastung, f., оспътътѫръ (гъсdѫітѫръ пе ѫнгѫр.), в. Gastmahl.
Gastwirth, в. Gastgeber; —schaft, f., оспътърітѫ, трътърітѫ, оспърітѫ.
Gat, n., котлонѫ; пѫпъ, партеа din dъръптѫ а naieї.
Gäten, v., плівескѫ, deсіервескѫ, стѫлгѫ бѫрѫіéна, о арѫнкѫ (лът. runco, erunco).
Gäter, m., плівіторѫ, deсіервъторѫ, стѫлгъторѫ.
Gäthacke, Gäthaue, f., съркѫлецѫ, пръшіторїѫ, съпшóръ de плівітѫ.
Gätlich, a. ші ad., комоdѫ, коммъсѫратѫ; міжлочіѫ (ѫнѫ омѫ).
Gätmesser, m., кѫцітѫ de плівітѫ.
Gatte, m., консорте, бърватѫ, соцѫ, консоцѫ.
Gatten, v., апърекескѫ, ꙟмпърекескѫ, асоцескѫ, ꙟмпреѫнѫ; —liebe, f., амóре, іѫбіре de консоцѫ.
Gatter, в. Gitter.
Gattern, в. Gittern.
Gattin, f., соціъ, консóцъ, консóрте, мѫіере, невастъ.
Gattung, f., спіцъ (лът. species), калітате, асорцітѫръ; соїѫ, (фелїѫ, ценѫ, нéмѫ, в. ші Begattung.
Gattungsbegriff, m., кончептѫ, dефініціѫне ценерікъ, карактерѫл ценѫлѫї, нота карактерістікъ а лѫї.
Gattungsname, m., нѫме, терminѫ ценерікѫ.
Gattungs-unterschied, m., —verschiedenheit, f., diферінцъ de спіцъ, спеціалъ.
Gau, m., къмпіъ, плаїѫ, пласъ, ціпѫтѫ, кантонѫ, черкѫ (околѫ слав.); —dieb, m., таіе-пѫнгъ, трѫфъторѫ (dела пров. арdел. трѫфѫескѫ, аdікъ ꙟпшелѫ, пъкълескѫ), фѫрѫ; пъкалъ; —dieberei, f., трѫфъріъ, пъкълітѫръ, маргїолъріъ (пров. Цереї рот.), мішеліъ, потлогъріъ; —graf, m., (векіѫ) жѫdеле ѫнѫї ціпѫтѫ.
Gauch, Gäuche, m., цънгъѫ, спѫлбератѫ, кръішорѫ; флѫстѫратікѫ; пасере ціпътòре, стрігътóре (кѫмѫ е кѫкѫл, чóра, корбѫл, бѫха); —bart, m., фѫлгѫ de барвъ, бървѫцъ спънатікъ, лънѫціне.
Gauche, в. Jauche.
Gauchheil, n., рокоінъ, чінтеѫцъ, анагалідъ (о плантъ).
Gaukel, Gaukelei, f., —werk, n.,

—spiel, —possen, жокŭ din мънї; амъцітъръ, чарлатъніъ; пълъчітъръ; фантастагоріъ, престіцїъ (се zічеаŭ ла романї тòте скімбътъреле, скімоселеле орї ші жъкъріїле оптіче din каре еї кънóштеа кътева продъсе de маціі егіптенї съптŭ нъміре de фермекŭ, деокїътъръ ш. а. спре а ѫпшела лъмеа); —haft, а. ші ad., пълъкосŭ, престіціосŭ, лъкръ асъпра къръї ѫцї фъгŭ, ѫцї стелескŭ ведеріле, комедіосŭ; —licht, n., лъмінаре съпціре; —kunst, f., маціъ, мъіестріъ маціkъ; амъцітъръ; —männchen, n., магŭ, мъіестръ de фармече.

Gaukeln, v., амъцескŭ; пълъческŭ, продъкŭ пълъчірї, фантасме, престіцїезŭ; факŭ скіме din мънъ, din фацъ; флътърŭ, вънтърŭ фокъл.

Gaul, m., калŭ, калŭ църъпескŭ; einem geschenkten — sieht man nicht in's Maul, калълŭ дъръітŭ нъ се каътъ de dinцї.

Gaum, Gaumen, m., черълŭ гъреї, пълатъл; den — kitzeln, а гъділі гъстъл; —bein, n., осълŭ черълъї гъреї; —buchstabe, m., літеръ палатінъ, літеръ ростітъ пе черълŭ гъреї; —drüse, f., гіндъръ de пълатŭ; —lust, f., плъчереа пълатълъї; —pulsader, —schlagader, f., артеріа черълъї гъреї; —segel, m., ѫмпърътъшŭ.

Gauner, m., мъргїолŭ, вербанŭ (пров. церілор ром., ѫпсъ ші італ. mariuolo, birba), фърŭ амъцітоpŭ, потлогарŭ; тръфаторŭ; —leben, n., віéцъ de вербанŭ; —streich, m., вербъніъ, фъртŭ, ѫпшелътъръ, тръфъріъ.

Gaunerei, f., мъргіолърітŭ, вербъпітŭ, потлогърітŭ, тръфърітŭ.

Gaunern, v., вербъпескŭ, фърŭ ѫпшелъндŭ.

Gautschbret, n., скъндъріцъ къ каре пъї хъртіа съв тéскŭ.

Gautschen, v., аплекŭ, пъпŭ хъртіа съв тéскŭ.

Gavial, m., алігаторŭ (крокоділŭ de чеї маї марї).

Gaze, f., (фр.) газŭ, цесетъръ фінъ, вълŭ.

Gazelle, f., газелъ, антілопе (соїъ de капръ).

Ge, пъртічікъ ѫнтребъітъ фòрте десŭ ѫн компъсеціъпї атътŭ къ вербї, кътŭ ші къ съвстантівї ші адіептівї, ші десéмнъ ъніре, ресълтатŭ, ѫнфіінцаре орї пъпере ѫн лъкраре, маї вѫртосŭ партічіпіъл трекътŭ се фаче тотŭ къ ge, афаръ de челе din вербії ѫнчепъцї къ be, ent, ver, zer ші ge.

Geacht, а. ші ad., ѫнпоптатŭ.

Geachtet, в. Aechten.

Geächze, n., съспінŭ репецітŭ.

Geadelt, part., повілатŭ.

Geäder, pl., въпошіме, віне.

Geädert, а., (дела Ader), въпошатŭ, къ віне.

Gearmt, part., (дела Arm), бръцатŭ.

Geartet, part., (de Arten), dedатŭ; форматŭ, фъкътŭ; wohl —, dedатŭ віне, de о натъръ бъпъ.

Geäß, n., (ла въпъторї), de мъпкатŭ, пътрецŭ, пъшъне.

Gebäck, n., коптъръ, в. Backwerk.

Gebackene, n., в. тотŭ Backwerk.

Gebälge, n., (дела Balgen), тръптъ, лъптъ.

Gebälk, n., (дела Balken), гріндъріе, гріnzіе, кордъріе, ѫнтръвътъръ, адікъ тòте гріnzіле къте аŭ інтратŭ ѫн легътъръ ъпеле къ алтеле.

Gebammel, n., хъцінътъръ, ъцъцътъръ.

Gebärde, в. Geberde.

Gebären, v., паскŭ, фътŭ (ла animале); продъкŭ, скотŭ ла лъмінъ; vor der Zeit —, лапъдŭ, абортезŭ, паскŭ фъръ тімпŭ.

Gebärerin, f., пъскътóре, фътътòре, матъ.

Gebärhaus, n., спіталŭ de наштере, касъ de пъскътŭ.

Gebärmutter, f., матріче, маткъ, мітрас (греч.), сгъŭ (слав.), в. ші Bärmutter; —blutfluß, m., съпцерареа матрічеї, мітрораціъ; —entzündung, f., апрінсъръ, інфлъмъціъне de матріче; —vorfall, m., къзътъра матчеї.

Gebärſchmerzen, Gebärwehen, pl., дърериле пащтереї.
Gebärzeit, f., тімпъл пащтерії, алъ фътърії.
Gebäude, n., касъ; едіфічіъ; клъдітъръ, конструкціне, стрътъръ; сістемъ (а вніверсълъї); везвінъ (де вълї).
Gebauer, v. Vogelbauer.
Gebaumel, n., v. Gebammel.
Gebe, v. Gang.
Gebefall, m., касъл датівъ (ля грам).
Gebein, n., ôce, oceminte, тôte oселе ла вп̆ локъ̆; скелетъ̆; —е einеs Heiligen, môштеле, релікъіїле (ля вісер. апвс.).
Gebelfer, Gebell, n., лътратъ̆, лътръторъ; сверътъ̆ ші стрігътъ̆ фъріосъ̆ (ла ómenї).
Geben, v., даў, лмтънъ̆, копчедъ̆, акордъ̆; оферіъ; се лптъмплъ, се дъ пе фаць; Gott gebe eв, съ dea Dzeў; eв gibt Leute, съптъ̆ ômenї; waв gibt eв? че есте? че с'а лптъмплатъ̆? waв gibt eв Neueв? че аветъ̆ ноў? daв gibt die Vernunft, ачéста не лнваць mintea съпътóсъ; deutſch —, спънъ̆, традъкъ̆ нетцеште; gewonnen —, мъ daў лнвінсъ̆; zu rathen —, daў de гъчітъ̆; zu erkennen —, daў съ кънóскъ, факъ̆ съ прічéпъ; eв kurz —, пропънъ̆ лп терміпї скърцї, ворвескъ̆ скъртъ̆; einem etwaв zu thun —, daў de лъкръ, окънъ̆ пе чінева; von ſich —, вомъ̆; Acht —, iaў аминте; Anlaß —, лndemnъ̆, daў окасіне; ſich ein Anſehen —, а'шї da вézъ; preiв —, пъръсескъ̆, ласъ̆ de прадъ; Rechenſchaft —, daў сокотéлъ, факъ̆ компътъ̆; Sporнen —, лмпінтенъ̆, daў пінтенї; daв gibt ſich allein, ачéста се фаче de сіне.
Geber, m., дътъторъ̆, дървіторъ̆.
Geberde, f., схімъ, цестъ̆; аерьл сéў пъртареа din афаръ; maniеръ; компъсъра фецеї; —n machen, факъ̆ схіме, цестікълезъ̆.
Geberden, ſich, v., факъ̆ схіме, компънъ̆ цестърiле, iaў апъкътъръ, iaў maniеръ; ſich närriſch —, факъ̆ пе сминтітъл; ſich fromm —, факъ̆ пе кънiосъл.
Geberdenkunſt, f., mimікъ, тъіестріа de a фаче схіме, арта mimікъ.
Geberdenmacher, m., схімътторъ̆, цестікълъторъ̆.
Geberdenſpiel, n., жокъ̆ de схіме, жокъ̆ de цестърї, mimікъ.
Geberdenſprache, f., пантомімъ, ворвіре прin схіме.
Geberdung, f., maniеръ, апъкътъръ.
Gebet, n., рвгъ, рвгъцінне, оръцінне (дела орare, враре, пров. de Цéра pom.); — deв Herrn, рвгъчінea domnéскъ, Татълъ постръ; ſein — verrichten, a'шї фаче рвгъчінніле, a ce лпкіna; —buch, n., карте de рвгъчінне; —formel, f., формълъ de рвгъчінне.
Gebett, n., аштерпътъ̆, патъ̆ кв тотъ̆ аштерпътъл.
Gebiet, n., цінътъ̆ (territorium), рецінне (дела рецере, diрецере); domnie; жърісдіцціне; кътпъ̆, сферъ (de лъкраре); ресортъ̆(дела сортъ̆ ші сôрте).
Gebieten, v., котъндъ̆, domneскъ̆, регъ̆ (дела рецере, diрецере), лмперъцескъ̆ (стъпъпескъ̆, слав.), лмпънъ̆, ordinъ̆, прескріъ лецї; Sie haben über mich zu —, dвmneата поцідіспне кв mine; ſeinen Leidenſchaften —, a'шї лпфръна пофтеле, a domni престе патіме; Stillſchweigen —, лмпънъ̆ тъчере, факъ̆ съ такъ.
Gebietend, a., domniторъ̆, лмперътторъ̆, котъндante; imperатівъ̆.
Gebieter, m., domnъ̆, domniторъ̆; патропъ̆.
Gebieterin, f., dómnъ, domnitóре; патрôнъ.
Gebieteriſch, a. ші ad., imperіосъ̆, domnвросъ̆, трвфашъ̆; er ſpricht in einem —en Tone, елъ̆ ворвеште лп топъ̆ imperіосъ̆, елъ̆ ворвеште кв прea тълтъ трвфіъ.
Gebilde, n., ікóнъ, кіпъ̆, формъ, фігъръ; ideъ.
Gebinde, n., легътъръ; фашъ; тънънкіъ; двцінъ (de черкърї); скълъ̆ (de ацъ); о тъскръ de флside.

Gebirge, n., мѫнцї, пр. алпї, шірѫ, грѫпъ de мѫнцї; пе́тръ (ꙟн монт.).
Gebirgs-art, f., соїѫ, de мѫнте, de пе́тръ (ꙟн монт.); —bewohner, m., мѫнте́нѫ, локѫіторѫ de мѫнцї; —dorf, n., сатѫ мѫнтенескѫ; —entstehung, f., ескареа, формъцiѫнеа мѫнцiлор; —gegend, f., цiнѫтѫ, плаїѫ (лът. plaga, франц. plage), реціѫне de мѫнте; —kette, f., ланцѫ, шірѫ de мѫнте; —kunde, f., цеогносіъ, оролоціъ (амъndoї терminї гр.), кѫноштiнцъ деспре мѫнцї; —paß, m., пасѫ, пъсацїѫ (дела пъсаре), ънгѫсцime, стрімто́ре de мѫнте; —rücken, m., спінаре, ко́мъ de мѫнцї.
Gebiß, n., мѫшкътѫръ; dinцътѫръ, dinцime; ѫнѫ шірѫ de dinцї; —dinцї (ла animале); фръѫ, zъбалъ, zалъ de фръѫ (італ. zanne).
Geblase, n., сѫфлътѫръ де́съ.
Gebläse, n., фої (de сѫфлатѫ).
Gebleicht, a., пълбітѫ.
Geblinzel, n., скліпе́лъ.
Geblöcke, n., сберътѫ (de ої), рагътѫ (de віцеї).
Geblümt, a. ші ad., флорітѫ, adорнатѫ кѫ флорї.
Geblüt, n., сънце, тотimea сънцелѫї (ꙟнтр'ѫнѫ органістѫ віѫ); віцъ, фаміліъ, соїѫ; aus königlichem —. din віцъ реце́скъ.
Gebogen, (дела Biegen), плекатѫ, ꙟнковоіетѫ, ꙟнкѫрватѫ, ꙟнкѫжватѫ; —e Nase, насѫ вѫлтѫріѫ, насѫ de ачеръ.
Geboren, part., (дела Gebären), пъскѫтѫ; im Lande —, пъскѫтѫ din це́ръ, пъмънте́нѫ; zu etwas — sein, сънтѫ пъскѫтѫ спре чева, am dіспѫсецїѫне натѫралъ, am ценіѫ пентрѫ чева; —werden, мъ наскѫ (іаръ нѫ наскѫ, dѫпъ ѫнѫ провінч. стрікатѫ).
Geborgen, part., (дела Borgen), аскѫнсѫ; пъстратѫ асігѫратѫ, асекѫратѫ.
Gebot, n., (віне атътѫ дела Gebieten, demъndѫ; кътѫ ші дела Bieten, ꙟмбіїѫ) мъndатѫ, порѫнкъ, орdinѫ, комъndъмънтѫ; офертъ, ꙟмбіїетѫръ, прецѫ; die zehn Gebote Gottes, Декалогѫл, челе zеле порѫнчї але лѫї Dzeѫ; einem zu —e stehen, стаѫ ла komanda, стаѫ ла орdinѫл кѫїва; ein — thun, факѫ о офертъ, ꙟмбіїѫ кѫ ѫнѫ прецѫ; Noth hat kein —, нечесітатеа фрънце лецеа; требѫінца неапъратъ, пъкаzѫл нѫ аште́птъ порѫнчї.
Geboten, part., в. Bieten,
Gebräme, n., блънітѫръ ръсфръптъ, марцine(de xainъ), прімѫ, бордѫръ.
Gebräu ші Gebräude, (векї), в. Brauen.
Gebrannt, part., (дела Brennen), арсѫ; пръжітѫ; —er Kaffee, кафеа пръжітъ.
Gebratene, n., (дела Braten), фріптѫръ.
Gebrauch, m., datinъ, ѫсанцъ (обічеїѫ, слав.); ꙟнтребѫіре; фолосінцъ; er hat es im —, елѫ е dedатѫ ашеа, ачéста ꙟї е datina, ашеа есте ꙟнвъцатѫ; das ist von keinem —, ачéстъ нѫ е бѫнъ de nimiка; von etwas — machen, факѫ ꙟнтребѫінцаре de чева, мъ фолосескѫ de чева; dem — folgen, мъ цінѫ de datinъ, ѫрmezѫ пе калеа бътѫтъ.
Gebrauchen, v., ꙟнтребѫїѫ, мъ фолосескѫ (de чева), ѫсеzѫ, мъ сервескѫ; портѫ, ꙟнвекескѫ (ѫнѫ вестмънтѫ); sein Ansehen —, а се фолосі de вéza са; Arzenei —, а лѫа medічine; List —, ꙟнтребѫїѫ фінецъ, ꙟмблѫ кѫ вікленіъ; Gewalt —, факѫ сілъ, ꙟнчепѫ кѫ форца.
Gebräuchlich, a. ші ad., ꙟн ѫсанцъ, ꙟн datinъ ꙟнтребѫінцатѫ (обічнѫітѫ, слав.).
Gebräuse, n., фре́мътѫ, сгомотѫ; фербътѫ, клокотѫ.
Gebrech, ad., фраце́dѫ, фърмічосѫ, фрънгъросѫ (ꙟн minep.).
Gebreche, n., вомітѫръ; пе́тръ, стънкъ фрънгъро́съ, фрънтѫръ; рѫмътѫръ (de містрецѫ), рѫтѫ (de містрецѫ).
Gebrechen, v., ꙟмї ліпсеште, амѫ ліпсъ, am о скъdере, ѫнѫ dефептѫ; woran gebricht es Ihnen?

че'цї лiпсеште Dтале? че лiпсъ аї? es gebricht mir am Gelde, am лiпсъ de банї.

Gebrechen, sub. n., лiпсъ, скъdере, неажѫнсѫ, deфептѫ (метéхнъ греч., кѫсѫрѫ тѫрч.); вiцiѫ; deформiтате (de ec. ꙟн фацъ); körperliches —, deфептѫ, метéхнъ ꙟн трѫпѫ; jeder Mensch hat seine —, тотѫ омѫл ꙟшї аре неажѫнселе сале.

Gebrechlich, a. ші ad., фраџерѫ, фрънгъросѫ; вiцiосѫ, deфептѫосѫ, кѫ неажѫнсе; кѫ метéхнъ; кѫ патiмъ; непѫтiнчосѫ; —es Alter, стареа бътръneцелор, връста непѫтiнцеї.

Gebrechlichkeit, f., фрънгѫрътате, deфептѫосiтате, deфептѫ; непѫтiнцъ, неажѫнсѫ; патiмъ, вiцiѫ.

Gebreite, n., лъцiтѫръ, ꙟнтindере; хотарѫ de пътънтѫ, ланѫ.

Gebrochen, part., (dела Brechen), рѫптѫ, ꙟнфрънтѫ; —e Stimme, граїѫ ꙟнтрерѫптѫ, воче ꙟнтрекѫрматъ; —e Worte, кѫвiнте, ворбе ꙟнтрерѫпте; —e Zahlen, нѫмерї фрънцї, фрънцiѫне; — französisch sprechen, а о рѫпе францоzеште; ꙟнкѫркѫ лiмба францóсъ.

Gebröckel, n. сфъртiтѫръ, dѫмiкътѫръ.

Gebrudel, n., клокотѫ; вълвóре; къzътѫръ; пѫфнiтѫръ; в. Wallen ші Sprudeln.

Gebrüder, pl., фрацї (ѫнѫл сéѫ маї мѫлцї ꙟн о компанiъ).

Gebrüll, n., мѫцетѫ, ръцетѫ, ръкнетѫ; вѫiетѫ репецiтѫ.

Gebrumme, n. бомбънiтѫ, в. Brummen.

Gebückt, part., плекатѫ, ꙟнкѫрбатѫ.

Gebühr, f., кѫвiiнцъ; dаторiнцъ; dрептѫ, че é кѫ dрептѫл, че се кѫвiне; —en, pl., тапсъ, dрептѫрї (але фiнанцелор), спортѫлъ (плъцiле сéѫ лефiле мърѫнте че се факѫ офiчiалiлор, попiлор ш. а.).

Gebühren, v., се кѫвiне, се каde; wie es sich gebührt, прекѫмѫ се каde, кѫмѫ се кѫвiне; mehr als sich gebührt, престе къdiнцъ, престе dаторiнцъ.

Gebührend, part. ші a., кѫвенiтѫ, къzѫтѫ, кѫвiiнчосѫ; demnѫ, мерiтатѫ; —e Strafe, пеdéпсъ мерiтатъ.

Gebührlich, в. Gebührend.

Gebührlichkeit, f., кѫвiiнцъ, къdiнцъ.

Gebund, n., легътѫръ, мънѫнкiѫ, спопѫ.

Geburt, f., наштере; нъскъмънтѫ, нъскътѫръ; фътътѫръ; фътѫ; вiцъ, орiцiне; — Christi, наштереа лѫї Хрiстосѫ; unzeitige —, стерпiтѫръ, абортѫ; von meiner — an, din лéгънѫ, dела наштереа меа; die — abtreiben, а фаче съ лапеde фътѫл; —sadel, m., боiерiъ, новiлiтате de наштере; —sbrief, m., —sschein, m., карте de вотеzѫ, вiлетѫ de вотеzѫ; —fehler, m., deфептѫ, (кѫсѫрѫ) фiрескѫ; —sfest, n., сърбътóре de наштере, zioa фестiвъ а наштерiї; —sglied, n., мъdѫларiѫл рѫшiнеї, мъdѫларiѫл ценерътoрiѫ; —sgöttin, f., Лѫчiна, zеа фемеiлор ꙟнгрекате; —shelfer, m. мошерiѫ, мамосѫ (греч.); —sjahr, n., анѫл наштерiї; —sort, m., патрiа, локѫл наштерiї; —sregister, n., таблъ ценеалоцiкъ, ценеалоцiъ; —sschmerzen, pl., dѫрерї de наштере; —sstadt, f., четатеа, орашѫл de наштере; —stag, m., zioa наштерiї, опомастiкъ (греч.); —stheile, pl., пърцiле нъскътóре, пърцiле ценiтале; —szange, f., клеште de мошiтѫ (ѫнелте хiрѫрцештї пентрѫ наштерї греле); —szeit, f., тiмпѫл наштерiї.

Gebüsch, n., тѫфърї, тѫфiшѫ, арборeї мърѫнцї, чiрiтiшѫ (провiнц. молд.); —ig, ad., тѫфосѫ.

Geck, m., топтѫ, пътъръѫ, гогоманѫ; смiнтiтѫ, капiѫ, омѫ кърѫї ꙟї лiпсеште о dóгъ, омѫ ꙟнтр'о ѫреке; небѫнатiкѫ; ꙟнкеiетѫра къпъцiнеї (вiтелор); гекѫ, ѫнѫ соїѫ de шопърлъ.

Geckenhaft, geckisch, a. ші ad., тотѫ ка Geck.

Geckenhaftigkeit, f., Geckerei, f., топцiме, къпiетѫръ; некълiтѫръ, глѫмъ некълiтъ.

Gedächtniß, n., adѫчереамiнте, ме-

moріѣ; сввепіре (дела свѣнѣ, пентрѫ къ мцї свѣѣіне мп minte; da kommt mir eben ins —, токта мті вine aminte; im — behalten, цінѣ aminte, пъстрезѣ свѣепірea (кѣіва); im friſchen — haben, цінѣ вine мп minte; aus dem — kommen, ece din memoріѣ, вітѣ; ein gutes — haben, am o вѣпъ цінере de minte, am memoріѣ ферічітъ; —buch, n., карте de потіцїї; —fehler, m., скъдинца, лінса memopieї; —feier, f., aniверсаріѣ; —kraft, f., търіа memopieї, факѫлтате memopатівъ; —kunſt, f., mnemonікъ (грец.) артъ ажѫтъторе de memoріѣ; —münze, f., в. Denkmünze; —ſäule, f., monѫмънтѣ, статѫ.

Gedanke, m., (дела Denken), кѫцетѣ, (гѫндѣ); сокотінцъ; плапѣ, скопѣ; in —n, пе сокотіте, пе гѫндѫрї; wo haſt du deine —n? ѫnde'цї стъ mintea? ѫnde кѫцеці? wir haben einerlei —n, ideіле ні се мптімпіпъ, съптемѣ de ачелеашї ideї; ich will dir —n machen, воіѣ а те пѫпе ла гріжъ; te пѫпѣ съ жѫdечї тѫ; das bringt mich auf den —n, ачёста мъ фаче съ кредѣ, съ свѫпѫпѣ; auf andere —n bringen, а'л adѫче ла алте ideї; ſich allerlei —n machen, а кѫцета мп тотѣ modѫл, а'шї вате капѫл мп маї мѫлте modѫрї; in —n vertieft ſein, а фі кѫфѫndatѣ кѣ mintea; —n ſind zollfrei, ideіле съпт скѫтіте de ватъ.

Gedankenfreiheit, f., лівертате de ideї, лівертате de кѫцете.

Gedanken-fülle, f., —reichthum, m., авѫцїѣ, прісосінцъ de ideї.

Gedankenleer, a. шї ad., дешертѣ, съракѣ de ideї, капѣ секѣ.

Gedankenlos, a. шї ad., песокотітѣ, фъръ сокотінцъ, фъръ ideї, тімпітѣ; —igkeit, f., тімпіцїѫне, ствпо́ре (гѫръ къскатъ).

Gedankenſtrich, m., лініо́ръ de кѫцетѣ, семпѣ de кѫцетатѣ, тръсѫръ meditатівъ, лініъ ремплетівъ (мп скрісѣ).

Gedankenvoll, f., мѫтса ideілор, мѫте ideалъ.

Gedeck, n., (дела Decken), копертъ, копертѫръ (пе тасъ, дела коперіѣ); коперетъпѣ, къпакѣ; (такѫтѣ de тасъ, тѫрч.).

Gedeihen, v. n., мті пріѣеште, просперезѣ; реесѣ вine; die Sache iſt dahin gediehen, лѫкрѫл ажѫнсе мптр'аколо, ла впѣ капетѣ ка ачела; das Eſſen gedeiht ihm nicht, тъпкареа пѫ'і пріѣеште; unrecht Gut gedeiht nicht, къштігѫл недрептѣ пѫ пріѣеште; das Gedeihen, subs., пріінцъ, просперетъпѣ, просперітате, реешіре, свччесѣ.

Gedeihlich, a. шї ad., пріінчосѣ, прііторіѣ, фолосіторіѣ, просперъторіѣ; фериче; съпътосѣ; —keit, f., віртѫте пѫтрітівъ.

Gedenken, v., рекѫцетѣ, мті ресвіне (впѣ лѫкрѫ), мті adѫкѣ aminte, рефлеттезѣ (потенескѣ); мті есте aminte; ſeit Menſchen —, din тімпѫрї векї, de кѫндѣ цінетѣ minte; gedenke mein, adѫцї aminte de mine; eines in allen Ehren —, а пъстра опоравера свѣепіре а кѫіва, а рекѫцета кѣ тотъ опо́реа ла чінева; Gedenken, sub. n., свѣепіре, memoріѣ, рефлесіѫне.

Gedicht, n., поетъ, котпѫсецїѫне поетікъ; поесіъ; фавѫлъ, інвенцїѫне поетікъ, фінцїѫне.

Gediegen, a. шї ad., патівѣ, масівѣ (се зіче маї вѫртосѣ деспре метале повіле); кѫратѣ, лъмпітѣ, апрігѣ; —e Antwort, ръспѫнсѣ апрігѣ; ръспѫнсѣ съпътосѣ; —e, Grundſätze, прінчіпіі тарї, прінчіпіі солідe; —er Kopf, m., минте апрігъ.

Gediegenheit, f., солідітате, търіъ; провътате (дела провъ шї провatѣ, черкатѣ); апріцїме.

Gedinge, n., токте́лъ, свatере (ла прецѣ); мпвоіе́лъ; ein — arbeiten, лѫкрѫ пе впѣ прецѣ токмітѣ.

Gedoppelt, в. Doppelt.
Gedränge, n., стрімтóре; стрімторътъръ, ѧмбълzéлъ, ѧнгесъіéлъ; adъпътъръ; ins — bringen, a adъче ла стрімтóре, a стрімтора; ins — kommen, a се афла стрімторатъ, a deвeni ѧнтре чоканъ ші ілеъ.
Gedrange, gedrängt, a., стрімторатъ, ѧмбълzітъ, ѧнгесъітъ; констрінсъ; — voll, скътъратъ ші ѧndесатъ; плінъ къ вѫрфъ.
Gedrängtheit, f., стрімторіме; — des Stils, стілъ ѧndесатъ, стілъ кончісъ.
Gedritt, a., трінарїъ, ѧнтреітъ.
Gedrungen, part., (дела Dringen), стрінсъ, констрінсъ, ѧнгъстатъ; —heit, f., търіе, ѧndесътъръ; —heit des Körpers, статъръ ѧndесатъ.
Geduld, f., пъцііnцъ, съферінцъ, ръбdаре, толеранцъ, ѧнгъdъінцъ (din лът. indulgentia къ літере стръмътате); sich in — fassen, аштептъ ѧн паче; — überwindet Alles, ръбdареа трече мареа.
Gedulden, sich, v., am ръбdаре, штіъ аштепта; sich nicht — wollen, a перde ръбdареа, a penera пъцііnца.
Geduldig, geduldsam, a. ші ad., ръбdъріъ, пъцііnте, съферінте, толеранте; — ertragen, съферїъ ѧн паче; der geduldigen Schafe gehen viele in einen Stall, міелъл блъndъ съце ла дóъ оі.
Gedungen, part., (дела Dingen), токмітъ, акорdатъ; —e Arbeit, f., лъкръ акорdатъ, лъкръ пе прецъ deфіптъ.
Gedunsen, part., ѧмфлатъ, бърсѧмфлатъ (ка ші фр. boursuflé); ѧнгъмфатъ; постпъіетъ.
Geeckt, a., колцъратъ.
Geeignet, part., къвенітъ, акомоdатъ (потрівітъ сл.), аптъ, destoїнікъ.
Geestland, n., пъмънтъ аріносъ, делосъ, стерпъ.
Gefahr, f., перікълъ, рісікъ (ла негъцеторї), прімеждіъ; es hat keine —, нъ е нічї ънъ перікълъ; auf meine —, пе рісікъл меъ; außer — sein, a фі скъпатъ de перікъл; der — aussetzen, пънъ, арънкъ ѧн перікъл; der — entgehen, ѧнкънцїъръ перікълъл, скапъ de ел; sein Ansehen in — setzen, a'шї компромітe аътoрітатеа; —bringend, part., перікълосъ; —voll, a. ші ad., перікълосъ, плінъ de перікъл.
Gefährde, f., перікъл; амъціре, мішеліъ прекъцетатъ.
Gefährden, v., перікълеzъ, рісkеzъ, пънъ ѧн перікъл; gefährdet sein, a фі ѧн перікъл.
Gefähre, n., мерсъ, ъмблетъ десъ (къ тръсъръ).
Gefährlich, a. ші ad., перікълосъ, прімеждіосъ, фóрте несігъръ; —e Sache, f., лъкръ делікатъ, лъкръ плінъ de греътъцї; —keit, f., старе перікълòсъ, рісікъ.
Gefahrlos, a. ші ad., неперікълосъ, непрімеждіосъ, сігъръ; —igkeit, f., старе неперікълòсъ, сігъръ-тате, неперікълосітате.
Gefährte, m., соцъ-de-дръмъ, консоцъ, консорте, компаніонъ, камератъ (дела камеръ); Gefährtin, f., сòцъ, консóцъ, консòрте, компаніòнъ.
Gefäll, n., къzътъра, ръпецїънеа апеї (ла о мóръ).
Gefälle, pl., венітърї, дърї (але ънъї домніторъ).
Gefallen, subs. m., плъчере, фавóре; сервіціъ; ihm zu —, ѧн фавóреа дѫнсълъї, спре плъчереа лъї; thue es mir zu —, фъ пентръ мine, фъ пентръ амóреа меа; an etwas — haben, ѧмї плаче ънъ лъкръ, ѧл апробъ, мъ бъкъръ de ънъ лъкръ; einem nach — reden, ворбескъ съ плакъ алтъїа, лінгъшескъ ърекіле кътъръїа.
Gefallen, v., плакъ; es hat Gott —, a біневоітъ Dzeъ; wie es Ihnen gefällt, кътъ ѧцї плаче, кътъ вреї; sich — lassen, a консімці, a фі de акордъ, a се ѧнвоі, a кondесчinde.

Gefällig, a. ші ad., плъкътъ; комплъкъторъ, кътепецъ, тъпіеросъ, гата спре сервіціъ; was ist Ihnen —? че'ці плаче? че пофтешті? — sein, факъ плъчереа (къіва), комплакъ, факъ кърте; sich — zeigen, тъ арътъ къ комплъчере, тъ арътъ кътепецъ; —keit, f., плъчере, комплъчере, комплъчінцъ, сервіціъ, фавóре, віневоінцъ.

Gefallsucht, f., кокетъріъ, патіма de а вреа съ плачі ла тоці.

Gefallsüchtig, a., кокетъ, въпъторъ de плъчереа тътъроръ.

Gefangen, part., прінсъ, арестатъ, деціпътъ, каптівъ (дела капъ, къчі ѫі е ѫп перікълъ), прінсоніеръ (франц., віне ѫпсъ дела прінсъ); робъ (маг. ші слав.).

Gefangene, sub. m., в. Gefangen.

Gefangennehmung, f., прінсъръ, арестътъръ, каптіваре.

Gefangenschaft, f., прінсóре, арестъ (дела ре-старе), каптівітате.

Gefangenwärter, m., темніцеріъ, карчераріъ.

Gefänglich, a., ка прінсъ, ка деціпътъ; — einziehen, а пъне ла прінсóре.

Gefängniß, n., прінсóре, ѫпкісóре, локъ de прінсóре, темніцъ (пров. ардел.), пъшкъріъ (пров. ал Цереі рот.), гросъ (пров. молд.), карчере; in's — setzen, пъпъ, арънкъ ѫп прінсòре; —strafe, f., педéпсъ de прінсóре.

Gefäß, n., васъ; каналъ (ѫп органістъ пентръ сънце ші съкърі); тъпъпкіъ; тóртъ; kleines —, въсчоръ; allerlei —e, васе de тòтъ пласа.

Gefaßt, part., (дела Fassen), прегътітъ, препаратъ; детерminатъ, ресемнатъ; auf Alles — sein, сънтъ прегътітъ ла орі че.

Gefecht, n., лъптъ, комбътътъптъ, пътпъ (дела пътпъ), бътъліъ; kleines —, ѫпкъіерътъръ; in der Hitze des —es, ѫп іъцéла, ѫп фербінцéла лъптеі.

Gefege, n., тътърътъръ.

Gefiedel, n., (дела Fiedeln), тъсікъ скърцъітъ.

Gefieder, n., пене, pl. пенime; пъсері пепате; сбърътòре.

Gefiedert, a., пепатъ.

Gefilde, n., (поетікъ) къмпъ, къмпіъ.

Geflatter, n., сбърътъръ; ъndълътъръ.

Geflecht, n., ѫмплетітъръ

Geflicke, n., петечітъръ.

Geflissen, в. Beflissen.

Geflissenheit, f., сіргъінцъ, сіліпцъ, гріжъ, къръ.

Geflissentlich, a., ѫпadincъ, прекъцетатъ, къ планъ, делібератъ, премеditатъ.

Geflister, Geflüster, n., шоптітъръ репецітъ.

Gefluche, n., блъстъмъ, пепчетатъ.

Geflügel, n., сбърътòре, пъсері, пъсеріме, оаре (volaille, фр.).

Geflügelt, a. ші ad., ѫпаріпатъ.

Gefolge, n., комітівъ (дела коміте), кътецїъ (d. кърте), съітъ (франц.), алаїъ (търч.).

Gefoppe, n., бажокъръ, мокъітъръ, лъаре ѫп ржсъ.

Gefrage, n., ѫптребъціъне репецітъ.

Gefräß, n., пътрецъ; —ig, a. ші ad., тъпкъчосъ, лакомъ, гїотъросъ; —igkeit, f., лъкоміъ, гїотъръ, ворачітате.

Gefreite, m., солдатъ, скътітъ de а ста ла пазъ, скътітъл.

Gefreund, gefreundet, a., ѫмпріетінітъ.

Gefrieren, в. Frieren.

Gefrierpunkt, m., пъптъл de церъ, градъл ѫпгецъріі (ѫп термом.).

Gefrierung, f., ѫпгецътъръ.

Gefrorene, n., ѫпгїецатъ; сорбетъ (дела сорбъ), беътъръ ръкорітóре.

Gefüge, n., ѫпкеіетъръ, ѫмбінътъръ, ѫптрътъръ, ѫпклештътъръ, ѫмбъкътъръ (а ъпеі грінzі ѫптр'алта).

Gefüge, gefügig, a., ѫпклештаверъ, ѫмбінаверъ, ъшоръ de ѫпклештатъ; ѫпковоіосъ, плекаверъ, ъшоръ de ѫпdъплекатъ; аверъ (ѫп кърціле векі дела авере, habilis); траттаверъ.

Gefühl, n., сімцъ, сімціре, атінсетъръ, піпъітъръ, таптъ; сімцімъптъ; nach dem —, dъпъ піпъі-

търъ; er hat kein — für Freundschaft, елъ нъ аре сімцімънтъл пріетініеї; —los, a. ші ad., несімціторїъ, лінсітъ de сімцъ; —losigkeit, f., несімцъ, лінсъ de сімцъ; —sinn, m., сімцъл пінъірії, сімцъл таптълъї; —svermögen, n., віртъте сімцітівъ, факълтате сімцітівъ; —voll, a. ші ad., плінъ de сімцімънтъ, фо́рте сімцітівъ, делікатъ, тінъръ.

Gefüllt, part., плінъ, ѫмплътъ.

Gefüllte, n., ѫмплътъръ (ла бъкът.)

Gefünft, a., нъмъръ de чінчї, ѫнчінчітъ.

Gefürstet, a., пълцатъ ла demnitate de прінчіпе; —er Bischof, епіскопъ прінчіпе.

Gegen, praep. чере акъсатівъ: кътръ, спре; контръ, ко́нтръ (пров. ардел. сът.), асъпра, ла; (ѫмпротівъ, слав.); ка adв. ка, маї, ка ла, фацънфацъ, фацъ къ, — Abend, спресе́ръ; — den Feind, ѫн контра, асъпра dъшманълъї; — den Freund, кътръ пріетінъ; — Quittung, пе лънгъ кіетанцъ; — zehn Uhr, кътръ zече о́ре; er ist — 41 Jahre alt, елъ е ка de 41 анї; er ist — mich ein Kind, елъ есте копілъ пе лънгъ mine.

Компъселе: Gegen-abdruck, m., контрапровъ (ѫн тіпогр.); —absicht, f., контрацінтіре, скопъ контрарїъ, скопъ опъсъ, контраскопъ; —achtung, f., стімъ речіпрокъ, стімъ ѫмпръмътъ; —anstalt, f., діспъсеціъне контраріъ, контраміпъ; —antwort, f., реплікъ, контраръспънсъ; —anzeige, f., контраарътаре (ѫн mediч.); —arzenei, f., антідотъ, medічінъ контраріъ (бо́леї); —aussage, f., контраспъсъ, депъсеціъне контраріъ (жъріd.); —batterie, f., контребатеріъ; —bedingung, f., контракондіціъне; —befehl, m., контраордінъ, контрамъндатъ; —begrüßung, f., ресалътъціъне, бінецъ речіпрокъ; —bekenntniß, n., реверсале; —beklagter, m., рекріміпатъ, контрапърѫтъ; —bericht, m., контрарепортъ, ѫнштіінцаре, авісъ контраріъ; —bescheinigung, f., чертіфікатъ, атестатъ контрарїъ, се́ъ речіпрокъ (dъпъ патъра лъкрълъї); —beschuldigung, f., репвінъіре ѫн контра, рекріміпъціъне речіпрокъ; —besuch, m., контравісітъ, вісітъ репто́рсъ, ревісітъ; —beweis, m., контрапровъ (контравадъ), прова деспре контрарїъ; —beziehung, f., релъціъне речіпрокъ, реферінцъ ѫмпръмътъ; —bild, n. контрастъ, антітіпъ, контратіпъ, фігъръ опъсъ; —billet, n., контравілетъ, контрамаркъ; —blick, къътътъръ ѫмпръмътъ; —buch, n., контролъ; —buchung, f., мъръ лътъралъ, грінzї din ънгїъ, пінтенї (ѫн мъръ); —bürge, m., ал doілеа гарантъ (кеzашъ); —christ, m., антіхрістъ; —dienst, m., сервіціъ ѫмпръмътатъ, сервіціъ речіпрокъ; —druck, m., репъсаре, контрапъсаре, реацціъне; —einander, ad., ънъл кътръ алтъл; ънъл ѫн контра алтъіа, опъсъ, контрарїъ; —einander halten, v., конфрънтъ; алътъръ, трагъ паралеле, конферїъ; —entzündung, f., антіфлоцістікъ (med.); —einwand, m., —einwendung, f., —einwurf, m., контраобіепціъне, обіепціъне речіпрокъ; —erbieten, n., офертъ речіпрокъ; контрапропъсеціъне; —erkenntlichkeit, f., рекъноштінцъ речіпрокъ; —erklärung, f., декїъръціъне контраріъ, (се́ъ ші) речіпрокъ; —falls, ad., ѫн касъл контрарїъ, іаръ de нъ; din контръ, алтмінтреа; —fenster, n., фере́стръ dъплъ, контрафере́стръ; —forderung, f., претінсіъне контраріъ, контрачерере, рекїъмъціъне; —füßler, pl., антіпоzї, локъіторії din партеа опъсъ а пъмънтълъї; —gabe, f., даръ, пресентъ речіпрокъ; —gefühl, n., сімцімънтъ контрарїъ; —gefälligkeit, f., плъчере речіпрокъ, сервіціъ ѫмпръмътатъ; —gesang, m., антіфоніъ, контръкънтаре; —gewalt,

f., контрапѫтере, контрафорцъ, репресаліъ; —gewicht, n., контрагреѫтате, контрапондѫ, контракѫмпънъ, контрабаланцѫ; das —gewicht halten, кѫмпънескѫ, контрабаланцезѫ; —gift, n., контравенінѫ, антідотѫ; —grund, m., темеїѫ контраріѫ, адерінцъ, аргѫмънтѫ контраріѫ; —gruß, m., ресалѫтъцiѫне; —gunst, f., фавóре ѧмпрѫмѫтъ; —gunst bezeigen, коръспѫндѫ ла кѫртенéца алтѫіа; —hall, m., ресѫнетѫ, ехо; —halt, m., ресістінцъ, контрацінере; —handschrift, f., контраскріптѫръ; —haß, m., ѫръ ѧмпрѫмѫтъ; —kaiser, m., контраѧмпъратѫ, антічесарѫ; —klage, f., контрапѫръ, контракѫсъ, реконвенцiѫне (жѫрid.); —kläger, m., контрапърѫторѫ, реконвеніторѫ (жѫрid.); —kritik, f., антікрітікъ; —licht, n., контралѫмінъ; —liebe, f., іѫбіре ѧмпрѫмѫтъ; амóре рентòрсъ; —list, f., контравікленіъ; контраміпъ; —macht, f., контрапотестате, контрапѫтінцъ; —mann, антагоністѫ, контраріѫ, адверсаріѫ, опѫсѫ; —marsch, m., контрамерсѫ, контрамарсѫ; —mauer, f., контрамѫрѫ; —mine, f., контраміпъ; —mittel, n., ремезѫ, антідотѫ; —muskel, f., мѫскіѫ антагоністѫ (анат.); —neigung, f., аплекъцiѫне, афепцiѫне, сімпатіъ ѧмпрѫмѫтъ; —öffnung, f., deскізътѫръ опѫсъ, фацънфацъ; —pabst, m., контрапапъ; —part, m., партеа контраріъ; —partei, f., партіта контраріъ; —pfand, n., контрагацiѫ, контрапемнѫ; —pfeiler, m., піластрѫ, стълпѫ опѫсѫ (ѧнтъріторіѫ); —pflicht, f., деторінцъ ѧмпрѫмѫтъ; —prall, в. Rückprall; —probe, f., контрапровъ, провъ de контраріѫ; —punkt, m., контрапѫнтѫ (ѧн мѫс.); —quittung, f., контраквіетанцiъ; ръсвѫнѫ речіпрокѫ, ръсвѫнъмънтѫ ѧмпрѫмѫтѫ, репресаліъ; —rechnung, f., сконтѫ, дісконтѫ, deскомпѫтѫ; контролъ; —rede, f., реплікъ, ремѫстръцiѫне, ръспѫнсѫ, контракѫвънтѫ; —revolution, f., контрареволѫцiѫне; —satz, m., антітесъ; контрастѫ; опѫсецiѫне; die Gegensätze berühren sich, капетеле опѫсе се атінгѫ; —schall, m., сѫнетѫ ревътѫтѫ, ръсѫнетѫ; —schein, m., контраквіетанцiъ, контрамаркъ, в. ші Widerschein; —schenkung, f., дърѫіре ѧмпрѫмѫтъ; —schlag, m., контраловітѫръ; —schnitt, m., тъіетѫръ контраріъ, кроітѫръ опѫсъ; —schreiben, n., контраскріптѫръ, контраскрісóре; контрамандатѫ; —schrift, f., реплікъ, рефрѫнтъцiѫне; —schuld, f., деторіъ речіпрокъ; Schuld und Gegenschuld, деторіі актіве ші пасіве; деторіі ші кредітѫрі; —seite, f., латѫреа, партеа опѫсъ, реверсъ (ла о медаліъ); —seitig, a., речіпрокѫ, ѧмпрѫмѫтѫ, de амбе пърцї; респептівѫ; —seitigkeit, f., речіпрокъцiѫне, речіпрочітате; —sicherheit, f., секѫрітате речіпрокъ, сігѫранцъ ѧмпрѫмѫтъ; —siegel, n., контрасіцілѫ; —sinn, m., контрасімцѫ; ѧнцелесѫ контраріѫ; антіфрасъ; —sonne, f., пареліѫ (ѧн фісікъ); —spiel, n., контражокѫ; опѫсецiѫне; —spruch, m., контразіцiѫне; —stellung, f., конфрѫнтѫ, алътѫръмънтѫ; —stempel, m., контрамаркъ; —stimme, f., контрапарте (ѧн мѫс.); —stoß, m., контраловітѫръ; контратімпѫ (ла лѫпта ѧн сабіъ); —strich, m., контратръсътѫръ, контрапетезітѫръ (пе пърѫ); —stück, n., піеса контраріъ, контраріѫ; —stütze, f., контраразімѫ, контрафортѫ; —tausch, m., скімбѫ, контраскімбѫ; —theil, n., партеа контраріъ; контраріѫ; —unterschrift, f., контрасемнътѫръ; —verheißung, f., промісiѫне речіпрокъ; —versicherung, f., реверсѫ асігѫръторіѫ, ѧнскрісѫ реверсалѫ; —verweis, m., ѧнфрѫнтъцiѫне речіпрокъ; —vorstellung, f., ремѫстръцiѫне; —wall, m., контраскарпъ; —wechsel, в. Rückwechsel;

—wehr, f., апърътъръ, ресістінцъ; —wind, m., вънтъ контрарїѫ, опъсъ; —wink, m., сетнъ ѧмпрѫштъ; —wirkung, f., реацїѫне, ресѫлтатъ контрарїѫ; —zeichen, n., контрамаркъ; контрасетналъ; —zeuge, m., мартор контрарїѫ.

Gegend, f., плаїѫ, пласъ, (лът. plaga, фр. plage), цінътъ, реџїѫне (къмпъ, лънкъ, въї).

Gegenſtand, m., обіектъ; сѫбіектъ (прекѫмъ аветъ ші верві аіектъ ші ѧніектъ); zum — haben, а авé de сѫбіектъ.

Gegenſtändlich, a., обіектівъ.

Gegenüber, praep. ші a., фацъ'нфацъ, (vis à vis), din латъреа опъсъ.

Gegitter, n., грътіór.

Gegner, m., контрарїѫ, антагоністъ, опънъните, контразікъторъ; партеа контрарїѫ; дѫшманъ; —in, f., антагоністъ, дѫшманъ.

Gegrunze, n., грохотітъ, грохъітъ (порчії).

Gehaben, ſich, v., стаѫ, мъ афлѫ; gehabt euch wohl, фії съпътосъ.

Gehäge, n., ѧмгръдітъръ; паркъ, локъ ѧмкісъ de въпатъ; einem in's — gehen, въпезъ пе фърішъ ѧн пропріетатеа алтъіа.

Gehalt, m., кънрінсъ, конџінъпцъ, цінътъръ, капачітате (а унїї васъ голъ); валóре, лéгъ (а унеї монете); цінóре; саларїѫ, лéфъ; мерітъ; калібрѫл (унїї тънъ); von geringem —, de цінóре пъцін, de сѫбстанцъ пъцінъ.

Gehalten, part., ѧндаторатъ, овлегатъ; — werden für .., а фі цінътъ, репътатъ de . .

Gehalt-leer, —los, a. ші ad., de нічї о валóре, дешертъ; —loſes Geſchwätz, блътератъ дешертъ, флéкърї; —loſigkeit, f., дешертъчїѫне, ванітате, голътате.

Gehaltreich, gehaltvoll, a. ші ad., de валóре маре, плінъ de сѫбстанцъ, de мерітъ; de ѧнсемнътате; ѧнсемнътоарїѫ.

Gehaltszulage, f., адаосъ ла лéфъ.

Gehänge, n., (дела Hangen), атърнътъръ; ѧнкінътъръ (дела ѧнкліпъ ші кліпъ), плекаре; пръвълакъ, пръвъліщъ, кóстъ (de мънте), върфї, рамърї спънзърътóре; Blumen—, гірландъ, кънънъ, фестóнъ; Ohr—, черчеї; Uhr—, пендѫлъ; врекї клъпъџе (ла къпї).

Geharniſcht, a. ші ad., ѧмпъвъзатъ, ѧнзелатъ.

Gehäßig, a. ші ad., врѫжосъ; дѫштъпосъ, ръпкоросъ (zîvet ръпкачъ); хаінъ (фр. haineux).

Gehäßigkeit, f., лъкра врѫжосъ; ръпкóре, хаінме.

Gehau, n., тъіетъръ (de пъдъре), локъ de пъдъре тъіетъ.

Gehäuſe, n., късчóръ; кътіóръ, кътіъ; тéкъ; копертъ; кóжъ; скоіцъ; гъóче; пъстаре; мънънкїѫ de џелъ.

Gehecke, n., кѫіъ de пъї, пъіъ дінтр'унъ кѫіъ.

Gehege, в. Gehäge.

Geheim, a. ші ad., аскънсъ, секретъ (сѫкретъ, провінц. ардел.), окълтъ (дела окїѫ, de каре é чева аскънсъ); містеріосъ, тъінъітъ, таінікъ, некъноскътъ; інтімъ; —rath, m., консіліаръ секретъ, консіліаръ інтімъ; —zuſammenkunft, f., адънапцъ секретъ, конвентікъл; etwas — halten, цінъ секретъл, аскънdъ чева; — mit etwas thun, факъ містерїѫ din чева, факъ пе сѫптъ мънъ.

Компосе: Geheim-brief, m., скрісóре секретъ; —buch, n., карте, катастіхъ секретъ (ла негѫцеторї); —haltung, f., пъстраре de секретъ; —kraft, f., пътере містеріóсъ; —mittel, n., аркапъ, міжлокъ секретъ; —ſchreibekunſt, f. стеганографіѫ, кріптографіѫ, штііпца de a скріе кѫ літере секрете; —ſchreiber, m., секретаръ, кріптографъ; —ſchrift, f., іероглігъ (ла еџіптенії антічї), скріптъръ секретъ.

Geheimniß, n., секретъ, аркапъ, містерїѫ, таінъ; —krämer, m., омъ че фаче пе містеріосъл, омъ містеріосъ, прекъпецъ de містерії;

—voll, a. ші ad., містеріосȣ̆, містікосȣ̆.

Geheiß, n., провокъцiȣне (прin граїȣ), ordinȣ̆.

Gehen, v., мергȣ̆, мъ dȣкȣ̆, пасесȣ̆; плекȣ̆, мънекȣ̆, пȣрчеdȣ̆, порнескȣ̆; ъмблȣ; wie geht es? кȣмȣ̆ мерџе, кȣмȣ̆ стъ? darüber geht nichts, ачéста n'аре пъреке; Gewalt geht vor Recht, челȣ̆ маї таре, е челȣ̆ маї dрептȣ̆, сіла n'аре dрептате; es geht das Gerücht, свóръ фаїма, а ешітȣ̆ ворба; wo geht diese Straße hin? ȣnde dȣче страта ачéста; das geht mich an, das geht auf mich, de ачеста'мї пасъ; was geht das mich an, че'мї пасъ, nȣ'мї пасъ; der Wind geht stark, вънтȣл сȣфлъ таре; es geht ihm Alles nach Wunsche, тòте ѫї реесȣ̆ біне; der Fluß geht mit Eis, рѫȣл мънъ гїацъ; lassen Sie mich —, ласъ-мъ ѫn паче, dъ'мї паче; meine Uhr geht richtig, орлоџїȣл меȣ̆ мерџе біне; — geht zu früh, мерџе nainте; — geht zu spät, ѫnтърzie; wann geht die Post ab? кънdȣ̆ плéкъ пошта? es geht von dem Meinigen, daȣ̆ dела mine; das geht mir durch's Herz, ачеста'мї рȣпе inimъ, ѫмї пътрȣnde inima, мъ сéкъ ла inimъ; es geht mir zu Herzen, мъ атinџе ла inimъ; es geht an's Leben, е ѫn рісікȣ̆ віéца, се траттézъ de віéцъ; in sich —, а інтра ѫn сінешї, а се жȣdека пе сіне; schlafen —, мъ пȣnȣ̆ ѫn аштернȣтȣ̆, мергȣ̆ ла кȣлкате; — wir, aideцї, съ мерџемȣ̆, блемȣ̆; — an die Arbeit, а се апȣка de лȣкрȣ; nach Brote —, ѫмї каȣтȣ̆ траіȣл, ѫмї каȣтȣ̆ пънеа; im Degen —, а пȣрта сабіъ; zu Ende —, а се термiна; in Erfüllung —, а се ѫмплini, а се adeвері; zu Fuße —, а мерџе пеdестрȣ, а мерџе пежосȣ̆; seinen Gang —, а'шї вedé de dрȣмȣ̆; а ъмбла de капȣл съȣ̆, а ȣрма ȣрсітеї сале; in Gedanken —, а ста пе гѫndȣрї, а medita; auf den Grund —, а черчета кȣ темеїȣ, а eccamina пънъ ла фȣndȣ̆; an die Hand —, а фі de ѫndемънъ, а фі de ажȣторїȣ; aus dem Hause —, есȣ̆ din касъ; nach Hause —, мергȣ̆ акасъ; ins Kloster —, мъ кълȣгърескȣ̆; den Krebsgang —, а мерџе фъръ спорїȣ; auf Leben und Tod —, а пȣне тотȣ̆ ѫn перікȣл; zur Leiche —, мергȣ̆ ла мортȣ̆, петрекȣ̆ ȣnȣ̆ мортȣ̆; unter die Leute —, есȣ̆ ѫнтре òменї, петрекȣ̆ ѫn соцiетате; um das Maul —, а лінгȣші; in Trauer —, портȣ̆ doліȣ̆, мъ ѫмбракȣ̆ ѫn негрȣ, (мъ чернескȣ̆, провінч. Църеї ром.); auf den Zehen —, ъмблȣ пе вѫрфȣл deцетелор; in sein eigenes Verderben —, а'шї къȣта сінгȣрȣ̆ рȣіна (дъръпънареа) са; vorsichtig zu Werke —, а фі кȣ пазъ.

Gehenk, n., тóртъ; в. Gehänge.

Geheuer, a. ші ad., локȣ̆ скȣтітȣ̆ de стафії, локȣ̆ фъръ пълȣче.

Geheul, n., ȣрлетȣ̆; ваіетȣ̆ (ла прȣнчї), бочітȣ̆ (ла фемеіле dела морцї); вȣіетȣ̆ (ал вънтȣлȣї); фрéмътȣ̆ (ал ȣndелор).

Gehirn, n., крерї; im —e nicht richtig sein, ѫї ліпсеште о dóгъ, е сміntітȣ̆ de minте; —artig, a. ші ad., ѫn формъ de крерї; —kammer, f., камера крерілор (анат.); —entzündung, f., апрінсȣръ de крерї; —lehre, f., краnолоџіъ; —los, a. ші ad., фъръ крерї, фъръ жȣdікатъ.

Gehöfte, n., късъмънтȣ̆, късъміnте, олате (пров. арdел.); къшлърії, стаdоле (пров. молdов.), zidipї ла цéръ, ла мошіъ.

Gehöhne, n., бажокȣръ, мокъріъ.

Gehölz, n., тȣфішȣ̆; пъdȣріче, сілбшóръ.

Gehör, n., аȣzȣ̆, аȣziцiȣне; аȣdiinцъ; er hat kein —, n'аȣde; — geben, аскȣлтȣ̆ пе чінева; — finden, съптȣ̆ аскȣлтатȣ̆.

Gehorchen, v., einem —, аскȣлтȣ̆ de чінева; blind —, а се сȣпȣне орбеште.

Gehören, v., есте а кȣїва, аццine de чінева; се кȣвіне, се каde,

шéde бine; се чере; wem gehört dieser Garten? акъї е гръdina ачéста; er gehört nicht zu unserer Gesellschaft, елъ нъ ціне de сочіетатеа нòстръ? das gehört sich, аша се къвіне; es gehört viel dazu, се чере мълтъ ла ачееа.

Gehör-fehler, m., дефептъ de аъzъ; —gang, m., капалъл аъzълъї, кондъптъ акъстікъ.

Gehörig, a. ші ad., къвенітъ, къzътъ, пропріъ, аццінънте; —keit, f., къвіінцъ, компетінцъ.

Gehör-lehre, f., акъстікъ; —los, a. ші ad., фъръ аъzъ, сърdъ; —losigkeit, f., —mangel, m., сърdітате, ліпсъ de аъzъ; —münze, f., мінтъ ърекіаръ.

Gehörn, n., корнъріъ, рамъріле de чербъ.

Gehörnerve, m., нервъ акъстікъ.

Gehörnt, a., корнътъ, корнъратъ.

Gehorsam, a. ші ad., аскълтъторїъ, сънъсъ; —, m., аскълтаре, сънъпере; —en, v., аскълтъ, сънтъ сънъсъ; —st, a. superl., пре́ сънъсъ, пре́ ъмілітъ, пре́ плекатъ.

Gehör-sinn, m., сімцъл аъzълъї; —trichter, m., корнъ акъстікъ; —trommel, f., тоба ърекеї; —werkzeug, n., органъл аъzълъї.

Gehre, f., піezішетъръ (biaisement, франц.), diaгоналъ; nach der — schneiden, таїъ піezішъ; —n, m., інстръмънтъ аскъцітъ пеzішъ; клінъ (de пъмънтъ, de поставъ).

Gehrig, a., піezешітъ, піezішъ.

Gehülfe, m., ажжътъторъ, соцъ.

Gehülfin, f., ажжътътóре, сочіъ, сóцъ.

Gehüpfe, n., сърітъръ.

Gehwerk, n., ротъціъне, мішкареа ънъї механістъ.

Geier, m., вълтъръ, ълiъ, гаіъ (пасере ръпаче); geh' zum —! dъте ла чòреле! zum —! че корві; —adler, m., катартес, вълтъръ, къръціторїъ de кадавре; —blick, m., вейере аціеръ; —falk, m., фалконъ ціpофалкъ; —vögel, m. pl., вълтъріне.

Geifer, m., спъмъ, скъіпатъ, балъ; —er, m., бълосъ, спъмъторъ; —icht, a. ші ad., бълосъ, спъмосъ; —ig, a. ші ad., къ бале; —läppchen, —lätzchen, —tuch, n., бървіцъ, серветъ мікъ de бале (ла копії); —maul, n., в. Geiferer; —n, v., факъ бале, спъме; ѧмї къргъ бале; къртескъ, мортъіескъ.

Geige, f., віолінъ, віóръ, четеръ (арdел.), лъътъ; der Himmel hängt bei ihm voller —n, ла елъ е тотъ сербъторї; —n, v., кънтъ къ віòра.

Geigen-bogen, m., аркъ, аркъшъ (de віóръ); —harz, n., калафонъ; —holz, n., лемнъ de віóръ; —macher, m., фъкъторъ de віоре; —spieler, m., віоліністъ, кънтъторъ din віóръ, лъътаръ; —sattel, m., —steg, m., скаънъ, шеа de віòръ; —stunde, f., лекціъне de віолінъ.

Geiger, в. Geigenspieler.

Geil, a., лъссъріосъ, віперосъ, десфръпатъ, плекатъ ла кървіъ; фòрте грасъ.

Geile, f., кóіе (coglione, італ.); кървъсъріъ; гъноїъ (de ѧнгръшатъ пъмънтъ).

Geilen, v., мъ ѧнвершънеzъ; ѧнгъноіеzъ.

Geilheit, f., кървъсъріъ, коітъ.

Geiß, Geiße, f., капръ, къпріóръ, в. Ziege.

Geiß-bart, m., барва капреї; —blatt, n., капріфоїъ, лопічеръ; —bock, m., цапъ.

Geißel, m., остатікъ, аманетъ (de персòне ѧн ресвелъ); —, f., вічїъ, скорпіе (ѧн бібл.); —bruder, m., фрате флацелънте (еретікъ din вéкъл 13); —hieb, m., ловітъръ de вічїъ; —n, v., вічїъескъ; —ung, f., вічъіре, мънчіре.

Geiß-fuß, m., пічїоръл капреї; (бот.) егоподіъ; —hirt, m., къпраръ, пъсторъ de капре; —klee, m., тріфоїъл, лъчéрна капреї.

Geißler, в. Geißelbruder.

Geist, m., спірітъ; мінте, ѧнцелеціере; съфлетъ; спектръ, арътаре, стафіъ; спірітъшъ (dъхъ); himmlische —er, ѧнцерї; unsaubere —, спірітъл челъ ръъ, diaволъ, demonъ; guter —, ціеніъ; ѧнцеле-

сѫл, кѫпрінсѫл (скріптѫреї); der Buchstabe tödtet, der — macht lebendig, літера ѫчіde, спірітѫл ꙟнвіézъ; schöner —, поетѫ; starker —, некрезъторѫ; sklavischer —, inimъ de склавѫ; Mann von —, omѫ de спірітѫ; — einer Sprache, ценіѫл ѫнеї лімбї; man weiß welch —es Kind er ist, се кѫпóште карактерѫл лѫї; dieser Wein hat —, ачестѫ вінѫ аре търіъ; — der Zeit, спірітѫл секѫлѫлѫї.

Geister-bann, m. есорчістѫ, скòтереа demonілор; —banner, —citirer, m., есорчістѫ, некромантѫ, скоціеторѫ de demonї; —beschwörer, m., ꙟнвокъторѫ de demonї; —beschwörung, f., ꙟнвокъціѫне de demonї; теѫрціъ; —erscheinung, f., арътаре, веденіъ, ѫмбре; —furcht, f., темъ, фрікъ de арътърї, de стафії; —geschichte, f., історії de спектре; —haft, a., ка о фантомъ, ка о арътаре; —lehre, f., пневматолоціъ; —seher, m., вісіонарѫ; —seherei, f., demonomaniъ; —stunde, f., ора стафіілор (12 de нóпте); —welt, f., лѫмеа інцелесѫалъ; лѫмеа невесіверъ, лѫмеа спірітѫалъ.

Geistes-abwesenheit, f., інстръінареа minцеї, дістракціѫне, опъчітѫръ; —anlage, f., пѫтереа minцеї; —anstrengung, f., ꙟнкордъціѫнеа minцеї; —arm, a. ші ad., серакѫ кѫ спірітѫл (дѫхѫл); —armuth, f., ліпсъ de спірітѫ; —bildung, f., кѫлтѫра minції; —entwickelung, f., десволтареа minції, ерѫдіціѫне; —freiheit, f., лібертатеа кѫцетърії; —frucht, f., продѫкціѫнеа спірітѫлѫї; —gabe, f., дарѫл minції, талентѫ; —gegenwart, f., пресінцъ de спірітѫ, рекѫлецере, неѫіміре; —kraft, f., пѫтереа сѫфлетѫлѫї, а minції; —krank, a., смінтітѫ; —krankheit, f., смінтіре, ешіре din minте, небѫніъ; —produkt, —werk, n., продѫптѫл minції; —ruhe, f., лініштеа minції; —schwäche, f., слъбічїѫнеа minції; —spannung, f., ꙟнкордъціѫнеа спірітѫлѫї; —schwung, m., сворѫл, авънтѫл ценіѫлѫї; —schwäche, f., непѫтінца сѫфлетѫлѫї; —stärke, f., търіа, фòртеа спірітѫлѫї; —verwandter, m., афінітѫ ла minте (кѫ чінева); —verwirrung, —zerrüttung, f., тѫрбѫрареа minції, смінтіре, аіѫріре, делірѫ.

Geistig, a., спірітѫалѫ, ꙟнцелептѫосѫ; спірітѫосѫ (de лікорѫ); —keit, f., спірітѫалітате.

Geistleer, a., секѫ de спірітѫ.

Geistlich, a., спірітѫалѫ, нематеріалѫ; еклесіастікѫ, бісеріческѫ, преоцескѫ, попескѫ, клерікалѫ, релеціосѫ; —e, m., попъ, преотѫ; бісерікапѫ, клерікѫ, спірітѫалѫ (дѫховнікѫ); —keit, f., клерѫ, преоціме, попіме.

Geistlos, a. ші ad., некълітѫ, фъръ спірітѫ; —igkeit, f., ліпсъ de спірітѫ; фъдéцъ, несърътѫръ.

Geist-reich, —voll, a. ші ad., плінѫ de спірітѫ, спірітѫосѫ, кѫ minте.

Geiz, m., аваріціъ, аверéцъ, арпагоніъ (дела еліна), сгърченіъ; —en, v., съптѫ арпагонѫ, мъ сгърческѫ, лъкомескѫ, аверезѫ; —hals, m., аварѫ, аверічїосѫ; —ig, a. ші ad., аверічїосѫ, іѫбіторїѫ de арцінтѫ.

Gejauchze, Gejubel, n., іоітѫ, стрігътѫ de бѫкѫріъ, кіотѫ.

Gekampel, n., чéртъ, діспѫтъ, къртіре.

Gekammt, a., крестатѫ, кѫ крéстъ.

Gekauder, n., (пѫцінѫ ꙟнтребѫінцатѫ) жаргонѫ, ворбъ фъръ нічї ѫнѫ кікірезѫ.

Gekaut, a., местекатѫ; —es, n., местекътѫръ.

Gekeife, n., свіерътѫръ контінѫъ.

Gekettelt, a., фъкѫтѫ ка катена, інелосѫ, верігосѫ.

Gekicker, n., рѫсѫ контінѫѫ.

Gekläffe, n., лътрътѫръ некоптенітъ.

Geklage, n., плънсѫръ контінѫъ.

Geklapper, n., сгомотѫ ꙟнкѫркатѫ, гълъціъ; — der Zähne, клънцемънтѫ, клънцънітѫл дінцілор; — des Storches, токътѫра барzеї.

Geklatsche, n., клънцънітѫръ; — mit Peitschen, покнітѫръ, плеснітѫръ;

— mit den Händen, вътътвръ din палме, плавсвръ.
Geklimper, n., цекъпітвръ (de арме).
Geklingel, n., цівітвръ (de клопотъ); вжіітвръ (de врекі).
Geklirre, n., цепкъпітвръ.
Geklopfe, n., бътътвръ (ла пóртъ).
Geknirsche, n., кріпцепіре de dinді; кріпцътъпітъ (grincement, фр.); кропкъпітвръ, къръітвръ (de пасері).
Geknatter, Geknister, n., кърътвръ, тръспітвръ пекопtепітъ.
Gekniet, a., лпцепвкіатъ.
Gekohlt, a., карвопісатъ.
Gekörnt, a., лпкрвчішатъ.
Gekrache, n., тръспітвръ.
Gekrächz, n., къръітвръ.
Gekrätze, n., пілітвръ ръзътвръ.
Gekreisch, n., лътръітвръ, стрігаре копtіпвъ.
Gekrizel, n., сгъріетвръ, скрісóре реа.
Gekrös-ader, f., въпъ тесараікъ; —drüse, f., гіndвръ тесапtерікъ.
Gekröse, n., (апат.) теçапtеріе, весеръ, лпкрецітвра тацелор; хорвотъ.
Gekünstelt, a., артіфічіалъ; префъкътъ, тештешвцітъ.
Gelache, Gelächter, n., ржсъ кв хахатъ; zum — bienen, а фі de ржсъ; sich zum — machen, а се фаче de ржсъ.
Gelächel, n., zimbітвръ, свржсъ.
Geladen, a., лтплътъ, лпкъркатъ; —e, m., лпвітатъ.
Gelag, n., коппръпzъ, копвівіе; рафепеа, саъ партеа кввепітъ de платъ ла фіекаре din коппръпzъторі; ins — hinein schwatzen, а ворві верзі ші вскате.
Gelähmt, a., паралітікъ, ологъ.
Gelahrtheit, v. Gelehrsamkeit.
Gelalle, n., гъпгъвіре, гъпгъпіре (ла вnъ копілъ).
Geländer, n., парапептъ; балвстрадъ, партаклъкъ (ла скаръ, ла попте); —docke, f., стълпъ, верцеа de балвстрадъ; —fenster, n., балкопъ.
Gelangen, v., ажвпгъ, сосескъ, adвінъ; zu seinem Zwecke —, лмі ажвпгъ скопвлъ.
Gelärm, n., алармъ, стомотъ.
Gelarvt, a., маскатъ, ларватъ.
Gelaß, m., лпкъпере, спачіе; комоditate; лъсаре; in diesem Hause ist viel —, е дествлъ лпкъпере лп каса аста.
Gelassen, a., лініштітъ, moderatъ, квтпътатъ, пъцііпte, лъсъторіе, флегматікъ; —heit, f., ліпіште, moderъцівпе, квтпътаре, пъцііпцъ, рецептъцівпе, флегмъ.
Gelaufe, n., кврсъ копtіпвъ, тръпъдътвръ.
Geläufig, a. ші ad., есерчітатъ, deпріпсъ, лпdemъпатікъ, вшоръ; кврсіе; er hat eine —e Hand, аре скрісóре кврсіъ; eine —e Zunge, лімвъ деслегатъ; —keit, f., вшвріпцъ, лпdemъпаре.
Gelaunt, a., dіспвсъ, плекатъ (ла воіе ввпъ саъ реа); gut —, аре воіъ ввпъ; übel —, п'аре воіъ ввпъ; wie ist er —? de че вторъ е? кът е dіспвсъ?
Geläute, n., свпетъ пекопtепітъ de клопóте, клопоцітъ.
Gelb, a., галвіпъ (колóре); — machen, — werden, — färben, лпгълвіпескъ, факъ галвіпъ; das —e vom Ei, гълвіпвшъ de оъ; —braun, a., галвіпъ ъпкісъ; —en, v., гълвепескъ, се гълвепеште; —gießer, m., арамаціе, торпъторіе лп арамъ, лп вронzъ; —grün, a. ші ad., галвепъверде; —holz, n., летнъ галвепъ de Браціліа; —kopf, m., капъгалвепъ (пасере); —kupfer, n., арамъ галвепъ; —haarig, a., плъвіцъ (лат. flavus); —reif, a., галвепъ коптъ (паівл de гръне); —roth, a., рошіе галвепъ; —schnabel, m., чокъгалвепъ, пасере кв кашъ ла гвръ фóрте перóдъ; тъпъръ гъгъцъ; —sucht, f., гълвіпаре, ікторъ, вергаре de фере; —süchtig, a. ші ad., ікторікъ, кв гълвіпаре; —wurz, f. кврквтъ, шофранъ de India.
Geld, n., арціптъ, вапі, монетъ; baare —, вапі лп пвтеръторе; harte —, вапі свпъторі; gangbare —, вапі кв кврсъ; er ist nicht bei

—, n'аре банї гата; etwas zu — machen, префакȣ чева ꙟn monетъ; für sein — leben, тръіеште din ал съȣ; er sitzt im —e bis über die Ohren, се ресфацъ ꙟn банї; — aufhäufen, adȣnъ банії гръmadъ.

Geld-adel, m., поблецъ кȣmпъратъ; —angelegenheit, f., трéбъ de банї, фінанце; —arm, a., серакȣ de банї; —ausgabe, f., келтȣіалъ, спесе; —bedarf, m., требȣінцъ de банї; —bedürftig, a., ꙟnтребȣінцатȣ de банї; —begierde, f., пофтъ de арцінтȣ; —beitrag, m., сȣвенцiȣне, сȣкȣрсȣ, ажжȣторїȣ бънескȣ; —belohnung, f., респлатъ ꙟn банї; —beutel, m., тéшкъ, пȣнгъ de банї; —besitz, m., авере ꙟn банї; —büchse, f., кȣтіъ de банї; —buße, f., глóбъ ꙟn банї; —cours, m., кȣрсȣл банілор; —durst, m., сете de арцінтȣ; —einnehmer, m., перчепторȣ, кассіарȣ; —erwerb, m., къштігȣ de банї.

Geldeswerth, a., екȣівалентȣ кȣ банї, de валóреа monетеї.

Geld-forderung, f., претенцiȣне de банї; —fressend, a., кȣстъторїȣ; —geiz, m., аверéцiъ, лъкоmiъ de арцінтȣ; —geizig, a. ші ad., лакоmȣ de банї; —geschäft, n., спекȣлъцiȣне кȣ банї, аціотацїȣ; —gier, в. —begierde; —gierig, a., пофтіторїȣ, іȣбіторїȣ de арцінтȣ; —handel, m., комерцȣ кȣ банї, скімбȣ; —händler, m., негоціторȣ, скімбъторȣ, спекȣлантȣ кȣ банї, банкерȣ; —hilfe, f., ажжȣторїȣ бънескȣ; —hunger, m., несацiȣ de арцінтȣ; —jude, m., къmътарȣ; —kasten, m., ладъ, кȣфърȣ de банї; —katze, f., —gürtel, m., шерпарїȣ, чінгъ de кȣреа; кімірȣ; —klemme, f., ліпсъ, невоіъ de банї; —los, a. ші ad., фъръ банї; —macher, m., фъкъторȣ de банї фалсї; —mäkler, m., скімбъторȣ; —mangel, m., —noth, f., ліпсъ de банї; —post, f., —posten, m., сȣmъ, артікȣлȣ, kondeїȣ de банї; —preis, m., прецȣл банілор; —reich, a. ші ad., бъносȣ; —reichthum, m., авере ꙟn банї.

Geld-sache, в. —angelegenheit; —sack, m., сакȣ de банї; —schuld, f., даторіъ ꙟn банї; —schrank, m., скрінȣ de банї; —sorge, f., гріжа банілор; —sorte, f., фелȣл monетеї; —spende, f., помапъ ꙟn банї; —splitterei, f., рісіпъ de банї; —splitternd, a., рісіпіторїȣ; —steuer, f., дажде ꙟn банї; —stolz, m., мъndріъ de банї; —strafe, в. —buße; —stück, n., бȣкатъ de monетъ; —sucht, f., маніъ, патімъ de банї, ꙟnкінаре ла mamona; —süchtig, a. ші ad., пътімашȣ de а стрінце банї; —summe, f., сȣmъ de банї; —tasche, f., тèшкъ de банї; —umlauf, m., черкȣлъцiȣне de банї; —verlust, m., перdере de банї; —verschwender, m., рісіпіторȣ, токъторȣ de банї; —verschwendung, f., рісіпіре, токаре, мънкаре de банї; —vorschuß, m., дътътȣръ ꙟnainte de банї; —vortheil, m., фолосȣ (інтересȣ, камътъ) de банї; —wechsel, m., скімбȣ de банї; —wechsler, m., банкерȣ, скімбъторȣ; —wucher, m., аціотацїȣ; —wucherer, m., аціотарȣ; —zulage, f., adъоцемънтȣ de банї.

Gelecke, n., лікъітȣръ (іт. leccatura).

Gelée, (zi: целé), f., целатъ.

Gelege, n., боташȣ, віцъ ботъшітъ.

Gelegen, a. ші ad., ашезатȣ, сітȣатȣ; пȣсȣ (віне); komodȣ; пропріȣ, потрівітȣ; zu —er Zeit, а пропосіто, ла тімпȣ; das kommt mir —, аста ꙟmї віне токмаї віне; es ist mir daran —, мъ інтересезȣ; daran ist nichts —, аста нȣ фаче nimika; es ist mir nicht —, zu ꝛc., нȣ'mї віне, съ шчл.

Gelegenheit, f., окъсiȣне, прілежȣ; komoditate; тръсȣръ; мотівȣ; калітате; — macht Diebe, окасiȣнеа фаче пе фȣрȣ; es ist eine — da, éкъ о тръсȣръ; nach — der Sache muß man seine Entschließungen ändern, съ ꙟnторчї mantaoa dȣпъ тімпȣ; —sdichter, m., поетȣ чі-

клікъ, поетъ че фаче къптече de окъсіънї; —gedicht, n., чіклікъ, поесіе de окъсіънє; —macher, m., верігашъ, вотрє (тєрч. nezevenkіє); —macherin, f., верігашъ, вótръ, nezевепке; —predigt, f., predікъ окаціопалъ.

Gelegentlich, a. ші ad., окаціопалъ, de окъсіънє.

Gelehrig, a. ші ad., дочеръ, dісчіплінаверъ; —keit, f., дочерітате.

Gelehrſamkeit, f., лпвъцътєръ, єрудіціънє, літератєръ, доктрінъ, штііпцъ.

Gelehrt, a., єрудітъ, лпвъцатъ, доктъ, літератъ; штііпчіфікъ, літераръ.

Gelehrte, m., доктъ, лпвъцатъ, літератъ.

Gelehrten=freund, m., іббіторъ de лпвъцаці; —republik, f., репюбліка літераціlор; —ſtand, m., класа лпвъцаціlор; —verein, m., академіъ, сочіетате єрудітъ; —=weſen, n., літератєръ, штііпцерітъ; —zeitung, f., жєрнарів штііпціфікъ; —zunft, f., корпъл лпвъцаціlор.

Gelehrtheit, v. Gelehrſamkeit.

Geleiſe, n., ротаціъ, въціпаціъ, вътагашъ; орвітъ; кале; aus dem — kommen, перdъ дрєтъл, м'а батъ din кале.

Geleit, n., скортъ, къларъ, кодъптъ, сьіть; ſichere —, салвокондъптъ; —en, v., скортезъ, кондъкъ, лнсоцескъ пе кале пентрє секърацъ; —er, m., къларъ, кондъкъторъ, скортъторъ; —ſamt, n., оффіціъ de скортаціъ; —ſbereiter, m., скортаръ къларе; —ſbrief, m., салвокондъптъ, пасъпортъ; —ſeinnahme, f., венітъ de скортъ; —ſeinnehmer, m., ватешъ, перчепторъ de дърі пентрє скортъ; —ſfrei, a., скътітъ de дареа de скортъ; —ſgeld, n., скортърітъ, банї de скортъ; —ſgerechtigkeit, f., дрептъ de a лва скортърітъ; —ſhaus, v. —ſamt; —ſherr, m., лпдрептъціторъ de a скорта; —ſmann, v. —er; —ſmannſchaft, f., къларіме, скортъріме; —ſordnung, f., регълъмънтъ пентрє скортаціъ, пентрє секърацца дрєтърілор; —ſreiter, v. —ſbereiter; —ſſäule, f., стълпъ деџертърторіъ ал скортеї; —ſſchiff, n., паіъ de скортъ; —ſſtätte, —ſtelle, f., перчепторіъ de скортърітъ; —ſtern, m., стеа кондъкътóре, къларъсътòре; сателітъ; —ſtraße, f., кале de скортаціъ; —ſtafel, f., табъ de преџъл скортаціълві; —ſzeichen, n., —ſzettel, m., білетъ, чедъл de скортъ.

Gelenk, n., артікълъ, кіътòре, nodъ (òce); верігъ (катепъ); der Menſch hat weder — noch Geſchick, ачестъ отъ е десформатъ; —, a. ші ad., флесіверъ, плекаверъ, лъdіосъ.

Gelenk=bein, n., осъ сесатоідъ, осъл кіътóреї; —brüſe, f., rindъръ артікъларъ; —ig, a. ші ad., в. Gelenk a.; —igkeit, f., флесіверітате, плекъціънє, лъdіошіъ; —knopf, m., (анат.) кондіlъ, осъ ешітъ афаръ ла (кіъторі); —knorpeln, m. pl., сгърчіърілє кіътóрелор (de òce); —ſam, a., дочеръ, в. Gelenk a.; —waſſer, n., сіновіъ, ъmezélъ клеіócъ дела лпкеіетърї.

Geleſe, n., лептъръ, чітітъръ коптінъъ.

Geleſen, a. ші ad., чітітъ.

Gelfern, v., ворвескъ ціпъndъ.

Gelichter, n., тéпъ, клікъ, пласъ; калібрє, калітате; соіъ; ſie ſind einеъ —ъ, еї съптъ de o тéпъ.

Gelieben, v., плаче, в. Belieben; geliebt eъ Gott, врънdъ Dzeъ.

Geliebt, a., іббітъ, аматъ; —e, m. ші f., амантъ, амантъ.

Geliefern, v., се 'пкїагъ (лаптеле).

Gelieferung, f., ъпкїъгъціънє.

Geliehene, n., лмпрътътъ.

Gelind, a., мòле (пелеа de кожокъ = cuojo); петедъ, лінъ, блъndъ, дълче; —ere Seiten aufziehen, маї лаcъ din претенціънї; —igkeit, f., дълчéцъ, блъndeце, лінътате.

Gelingen, v., реесъ, есъътескъ; eъ iſt mir gelungen, мї а реешітъ планъл.

Geliъpel, n., шоптітъръ, търтъръ, сьсъръ; третърътъръ (a фоілор).

Gellen, v., цiѕескѫ; ресѕнѫ, в. Gällen.
Gelobe, n., лаѕдъ саџератъ.
Geloben, v., промiтѫ, факѫ вотѫ (фъгъдѕескѫ); gelobte Land, пътънтѕл промiсiѕнеї (фъгъдѕiнцеї) Канаанѕл.
Gelöbniß, n., промiсiѕне солепелъ, вотѫ.
Gelobung, f., девотъмънтѫ.
Gelock, n., амъцiтѕръ контiнѕъ; (въпъторї), пасере domестiчiтъ че кїамъ пе алтеле; крецiтѕръ de пърѫ.
Gelos, n., балегъ (а фéрелор).
Gelt, a., стерпѫ (вака); —, interj., нѕ е аша! аша е! adевъратѫ е!
Gelte, f., албiѕцъ de лемнѫ, кофiцъ, кѕпъ.
Gelten, v., прецѕеште, аре прецѫ, валóре, кѕрсѫ; фаче, цiне, кѕстъ; аре вазъ, кредiтѫ; Münze die 2 Gulden gilt, монетъ кѕ валòре de 2 фiорiнї; Münze die nicht mehr gilt, монетъ каре нѕ маї ъмблъ, нѕ маї аре кѕрсѫ; dieser Diamant gilt 500 Thaler, ачестѫ diamантѫ фаче 500 талерї; es mag —, фiъ, шiъ; was gilt die Wette? пе че съ не прindem? es gilt die Bank, мерџе пе банкѫ (картофорiъ), va banque! es gilt die Ehre, das Leben, ачi е ворба de онóре, ачi мерџе пе вiацъ; das gilt nicht, аста нѕ стъ, нѕ се пóте; es gilt mir gleich viel, mi е тотѫ ѕна; er will für einen Gelehrten gelten, ва съ трéкъ de ѧнвъцатѫ; er gilt viel bei.., елѫ аре маре вазъ ла..; sich —d machen, а'шї da iмпортанцъ, а'шї цiнеа вéza.
Geltling, m., Geltthier, n., вiтъ стéрпъ.
Gelübde, n., вотѫ, легътѕръ че о фаче чiнева ѧнаiнтеа лѕї Dzeѫ; прiносѫ; — thun, факѫ вотѫ; — erfüllen, ѧмплiнескѫ вотѕл.
Gelüste, n., пофтъ, плъчере карналъ.
Gelüsten, v., пофтескѫ, ръмнескѫ; es gelüstet sie, аѫ sie gelüsten nach seltsamen Speisen, еа пофтеште мънкърї стръiне.
Gelze, m., маскѕрѫ (поркѫ) жѕгънiтѫ, скобiтѫ; —п, v., жѕгънескѫ; —r, m., скобiторѫ, къстръторѫ.
Gemach, n., къмаръ (odae), кабiнетѫ; трéбъ de нiмiка; ein elendes —, о карiкътѕръ; —, ad., ѧнчетѫ, лiнѫ, комодѫ; nur —, маї ѧнчетѫ, лiнiшорѫ.
Gemächlich, a. шi ad., комодѫ, тiкнiтѫ, бѕнѫ; — leben, тръiескѫ ѧнтрѕ ѧndестѕларе, —keit, f., комодiтате, тiкнъ; er liebt —, ѧї плаче комодiтатеа.
Gemächt, n., фъкътѕръ, лѕкрѕ; пърцiле рѕшiнòсе.
Gemahl, m., соцѫ, бърбатѫ; —in, f., соцiъ, невастъ; консóрте m. шi f.
Gemahnen, v., es gemahnt mich, mi се паре, ѧмї ѧнкiпѕескѫ, iмацiнѫ.
Gemälde, n., пiптѕръ; таблъѫ, портретѫ; —liebhaber, m., iѕвiторѫ de таблъѕрї; —saal, m., пiнъкотéкъ, галерiъ de таблъѕрї; —sammlung, f., колепцiѕне de таблъѕрї.
Gemansche, n., бълъчiтѕръ (ѧн апъ, мочiрлъ): рагѕтѫ, местекътѕръ de мѕлте фелѕрї de бѕкате ѧнкълziте.
Gemark, n., семнѫ, маркъ (de арцiнтѫ); —ung, f., терминiї, хотареле, марцiнiле (ѕнеї мошiї, ѕнѕї терiторїѕ de полiтiъ).
Gemäß, n., мъсѕръ; —, a. шi ad., конфортѫ, корреспѕнzъторїѕ, амъсѕратѫ, потрiвiтѫ; der Artigkeit —, dѕпъ кѕвiiнцъ; —heit, f., конформiтате, корреспонсiѕне, амъсѕраре; in —heit, ѧн конформiтате; —igt, a. шi ad., моderатѫ, стъмператѫ; —igte Himmelsstrich, zонъ стъмператъ.
Gemäuer, n., мѕрї, zidѕрї.
Gemein, a. шi ad., комѕнѫ, пѕблiкѫ; ordinарїѕ, обiчнѕiтѫ; влогарѫ, фамiлiарѫ, попоралѫ; трiвiалѫ, сiмплѕ, обiчнѕiтѫ, простѫ; das —e Wesen, каѕсъ, трéбъ пѕблiкъ, репѕблiкъ; der —e Mann, влогарѫ, омѫ de ръndѫ; —e Soldat, солдатѫ сiмплѕ; —e Beste, бiнеле пѕблiкѫ; —e Menschenverstand, съмцѕл комѕнѫ, мiнтеа съпътóсъ; —e Benehmen, пѕртаре, манiеръ

прóстъ; —e Ausdruck, спресіѹне попоралъ; sich — machen, а се degрada, ѧнжосі; sich mit einem — machen, тъ фаміліарісезѹ кѹ чінева; mit einem —e Sache machen, факѹ каѹсъ комѹнъ; sich mit schlechtem Gesindel — machen, тъ ѧнканаілезѹ, тъ простескѹ.

Gemein-acker, m., агрѹ комѹнѹ; —anger, m., пъшїѹне, іербърітѹ комѹнѹ.

Gemeinde, Gemeine, f., комѹнъ, комѹнітате (обште); епоріъ, парохіъ; сатѹ; das Haus der Gemeinen, катера de жосѹ (ѧн Англіа); —casse, f., касса комѹнеї, кѹтіа сатѹлѹї; —glied, n., тембрѹ ал комѹнеї, четъцéнѹ; —gut, n., авере комѹналъ (тішкътòре, нетішкътóре); —haus, n., каса комѹналъ, тѹнічіпалітате, каса сватѹлѹї, каса сатѹлѹї.

Gemeinde-rath, m., сватѹл тѹнічіпалѹ, тѹнічіпалітате; тембрѹ de сватѹ; —recht, n., дрептѹ комѹналѹ; —trift, f., локѹ de пъшїѹне комѹналѹ; —vorsteher, m., прешедінтеле сватѹлѹї комѹналѹ, антісте de комѹнъ.

Gemeiner, m., солдатѹ сімплѹ.

Gemeinfaßlich, a. ші ad., попоралѹ, ѹшорѹ de перчепѹтѹ, тъсѹратѹ капачітъцїї влогѹлѹї; —keit, f., попѹларітате (ѹнеї кѹвънтърї), че есте тъсѹратъ капачітъцїї комѹне.

Gemein-geist, m., спірітѹ комѹнѹ, спірітѹ de корпѹ, іѹбіре пентрѹ бінеле пѹблікѹ; —gültig, a., рекѹноскѹтѹ de комѹнѹ, песте тотѹ валаверѹ; —heit, f., комѹнітате; трівіалітате, простіъ, басецъ; —hirt, m., пъсторѹл комѹнеї; —niglich, ad., декомѹнѹ, деръндѹ, пестетотѹ.

Gemeinnützig, a., декомѹнѹ фолосіторїѹ, de фолосѹ пѹблікѹ; —keit, f., фолосѹ пѹблікѹ.

Gemein-ochs, m., таѹрѹл комѹнеї, ал сатѹлѹї; —platz, m., локѹ комѹнѹ (реторікъ); —sam, a., комѹнѹ; —samkeit, f., комѹніте.

Gemeinschaft, f., комѹнътате, сочіетате, афінътате; релъцїѹне, легътѹръ (de кѹноштінцъ); —lich, a., комѹнѹ; ѧтпреѹнатѹ; —liche Mauer, тѹрѹ mezѹінѹ.

Gemein-schenke, f., оспътъріа (кърчмъ) комѹнеї, а сатѹлѹї; —schreiber, m., нотарїѹл комѹнеї; —sinn, в. Gemeingeist.

Gemeint, a., інтенцїѹнатѹ; сокотітѹ; — sein, amѹ de гъндѹ.

Gemein-tag, m., дієтъ, адѹнаре обштéскъ; —weide, f., пъшїѹне комѹнъ, в. Gemeindetrift; —verständlich, a. ші ad., de ѧнцелесѹ комѹнѹ, в. —faßlich; —wesen, —wohl, n., бінеле, інтересѹл пѹблікѹ.

Gemenge, Gemisch, Gemengsel, n., местекътѹръ; містѹръ, тішколанцъ (mescolanza).

Gemesse, n., тъсѹрътѹръ.

Gemessen, v., тъсѹратѹ; цертѹрітѹ; —e Befehle, ordinї пречісе; —heit, f., пречісіѹне (деспре ordinї).

Gemetzel, n., тъчелѹ, тъчелетѹръ, ѹчідере, бътъліъ крѹнтъ.

Gemme, f., пéтръ нестіматъ, скѹмпъ.

Gemodelt, a., фігѹратѹ, фацїонатѹ.

Gemohrt, a., ѹндосѹ, ѹндѹлосѹ, мòрé, фацъ скімвъчòсъ de матеріе.

Gemsbock, m., рѹпікъпріорѹ, de соіѹл антілопілор.

Gemse, f., рѹпікапръ, капръ нéгръ.

Gemsen-jagd, f., вънътóре de капръ нéгръ; —jäger, —steiger, m., вънъторѹ de капре нéгре; —leder, n., пеле de капръ нéгръ; —wurz, f., доронікѹ; —ziege, f., капръ нéгръ (тѹїере).

Gemülle, n., търѹнцїшѹ, дъръмътѹрї; сѹрчеле.

Gemurmel, n., тѹртѹрътѹръ, вомбъітѹръ; бішбѫітѹ (bisbiglio).

Gemurre, n., тѫрѫітѹ, болборосітѹ, ворборътънтѹ (borboagliamento).

Gemüse, n., легѹме; —bau, m., кѹлтѹръ de легѹме; —garten, m., легѹмарїѹ, гръдінъ de легѹме; —pflanzen, f. pl., плънтелегѹмї.

Gemüßigt, a., облегатѹ, констрінсѹ.

Gemüth, n., інімъ, сѹфлетѹ, спірітѹ, ѹмóре, ѧнклінъцїѹне, натѹралѹ; hohes —, търіпімїъ, ценеросітате; knechtisches —, інімъ сер-

віл; —los, a., necimţiторіѣ, ферос.
Gemüthlich, a., лнкліпатѣ, dicпѣсѣ; —keit, f., dicпѣсеţіѣne, патѣралѣ, вторѣ, воіѣ бѣпъ.
Gemüths-art, f., патѣралѣ, вторѣ, карактерѣ, стъмперътъптѣ; ſie hat eine ſehr gute —, ea are впѣ патѣралѣ фѣрте dѣлче; —beſchaffenheit, f., карактерѣ патѣралѣ; —bewegung, f., аффеţіѣne, emoţіѣne, тішкаре а сѣфлетѣлві; —kraft, f., пѣтере а сѣфлетѣлві; —krank, a., мелапколікѣ, іпокондрікѣ, болнавѣ кѣ сѣфлетѣл; —krankheit, f., мелапколіѣ, іпокондріѣ, бѣлъ а сѣфлетѣлві; —neigung, f., інкліпъţіѣne а inimeі; —ruhe, f., лініштеа сѣфлетѣлві; —ſtimmung, f., dicпѣсеţіѣnea inimeі; —unruhe, f., тѣрбѣрареа сѣфлетѣлві; —verfaſſung, —faſſung, f., —zuſtand, m., сітѣаţіѣnea, стареа сѣфлетѣлві; —verwirrung, f., тѣрбѣрареа minţіі.
Gen, prаep., кътре, ла, спре; — Himmel, спре черѣ.
Genabelt, a., лнбѣрікатѣ (вот.)
Genähe, n., кѣсетѣръ.
Genannt, a., нѣмітѣ.
Genäſchig, a., лікъічосѣ, в. Näſchig, Naſchhaft.
Genau, a. ші ad., акѣратѣ, есактѣ, пѣнтѣалѣ; скрѣпѣлосѣ; стріпсѣ, стрімтѣ; —e Freundſchaft, amiţііъ інтімъ; —e Rechnung, компѣтѣ есактѣ; der —eſte Preis, преţѣл de пе ѣрмъ; mit —er Noth, абіа, кѣ маре греѣтате; ſie iſt ſehr —, ea e фѣрте іконо́мъ; ſich ſehr — behelfen, a трăі кѣт почѣ; man muß es ſo — nicht nehmen, съ пѣ о іаї аша стріпсѣ; zu — handeln, a сбате преа мѣлтѣ кѣмпъръндѣ; etwas auf's —eſte unterſuchen, черчетезѣ кѣ деамърѣнтѣл; —heit, —igkeit, f., есактітате, пѣнтѣалітате; ікономіѣ.
Gendarm, Gensd'arm, m., ţandapмѣ; —erie, f., ţandapмъріѣ.
Genealog, m., ţенеалоţістѣ, ţенеалогѣ; —ie, f., ţенеалоţіѣ, decріере de ţенѣ, de тошї ші стрътошї; —iſch, a., ţенеалоţікѣ.
Geneckе, n., лнтъръътъторъ, акъţъріѣ.
Genehm, a., пріміверѣ, плъкѣтѣ; es iſt mir —, лмї плаче; — halten, —igen, v., аппровезѣ, пріпескѣ; лнкѣвііпţезѣ, аккопсітţѣ; —igung, f., аппровъţіѣne, лнкѣвііпţаре, пріміре.
Geneigt, a. ші ad., лнкліпатѣ, плекатѣ, dicпѣсѣ; datѣ, сѣпѣсѣ; einem — ſein, воіескѣ бінеле кѣіва; er iſt zum Trunke —, e datѣ ла веţіъ; —heit, f., інкліпъţіѣne, бѣпъвоіпţъ (спре чінева).
General, m., ţенералѣ, dѣче (de арматъ); — eines Ordens, капѣл вніі ordinѣ, вніі чінѣ (кълѣгърескѣ); —, a. ші ad., ţенералѣ, пестe тотѣ (лп компѣнері кѣ пѣme de dрегъторіі семніфікъ къпетеніъ).
General-adjutant, m.. аждѣтантѣ ţенералѣ; —at, n., ţенералатѣ, demпітатеа de ţенералѣ; —baß, m., басѣл ţенералѣ; —commiſſär, m., комісарѣ ţенералѣ; —direktor, m., діректорѣ ţенералѣ; —feldmarſchall, m., маршалѣ ţенералѣ къмпестрѣ; —feldwachtmeiſter, m., ţенералѣ maiорѣ; —feldzeugmeiſter, m., ţенералѣ de артілеріъ; —fiscal, m., прокѣрорѣ ţенералѣ; —in, f., ţенеръліс́ъ; —iſſimus, m., ţенералісімѣ; —iſiren, v., ţенералісезѣ; —ität, f., ţенеръліме; —karte, f., картъ ţенералъ; —kriegskommiſſär, m., комісарѣ ţенералѣ de ресвоіѣ; —kriegszahlmeiſter, m., кассіарѣл ţенералѣ de ресвоіѣ; —lieutenant, m., локѣţііпте ţенералѣ; —major, m., маżіорѣ ţенералѣ; —marſch, m., кѣнатъ ţенералъ; —pächter, m., арендъторѣ ţенералѣ, пестe тотѣ; —pardon, m., амнестіъ ţенералъ; —proviantmeiſter, m., маістерѣ ţенералѣ de провісіѣne; —quartiermeiſter, m., маістерѣ ţенералѣ de кортеле; —ſchaft, f., ţенералатѣ; —ſtaaten, m. pl., статѣрі ţенерале; —ſtab, m., статѣл ма-

жїорѫ; —superintendent, m. сѫперintendentѫ ценералѫ; —swürde, f., ценералатѫ; —versammlung, f., adѫнанцъ ценералъ; —vicarius, m., векілѫ, вікарїѫ ценералѫ.
Generation, f., ценеръцїѫне.
Generisch, a., ценерікѫ.
Generös, a., ценеросѫ, търіnimосѫ.
Genesen, v., тъ ѧнсънътошезѫ, тъ сколѫ, есѫ din ветезéлъ, тъ ресънътошезѫ; eines Kindes —, се ѫшѫрéзъ de ѫнѫ копілѫ, фаче ѫнѫ копілѫ; —de, m., конвалесчінте, ѧнсънътошъndѫ.
Genesung, f., ънсънътошаре.
Genial, genialisch, a. ші ad., ценіалѫ, de ценіѫ, аценрѫ de minте; —ität, f., ценіалітате, аценріme de minте.
Genick, n., червіче; чéфъ, гътѫ; das — brechen, фрънгѫ червічеа, рѫпѫ гътѫл.
Genick-fang, m., стръпѫнсѫръ, ѧнжѫнгіетѫръ ла чéфъ (ворбъ de въпъторї); —fänger, m., кѫцітѫ de въпатѫ.
Genie, (zi: цені), n., ценіѫ, ѧнzестратѫ кѫ minте маре; —corps, n., корпѫ de інцінерї; —streich, m., фаптъ de ценіѫ, апѫкътѫръ несокотітъ; —wesen, n., інцінеріъ.
Geniese, n., стръпѫтатѫ десѫ.
Genießbar, a., тънкаверѫ, потаверѫ че е бѫнѫ de тънкатѫ, de бъѫтѫ; плъкѫтѫ.
Genießen, v., гѫстѫ (плъчере, бѫкѫріъ, ліпіште), тъ бѫкѫрѫ, тъ веселескѫ, сéѫ тъ ѧтпъртъшескѫ (de бѫнътъцї); тъ фолосескѫ; тънънкѫ; вéѫ.
Geniren, (zi: ценірен), v., сѫперѫ, adѫкѫ греѫтате; sich —, се стрѫмторéзъ, се акомодъ ла воіа алтѫіа.
Genist, Geniste, n., търѫнцішѫрї de паіъ, de рамѫшòре; dѫdъѫ.
Genitalien, n. pl., ценіталії, пърціле патѫрале.
Genitiv, m., ценітівѫ (грам.).
Genius, m., ценіѫ, ънцерѫ, апъръторѫ; спірітѫ (лімбеї); minте аценръ, талентѫ маре.
Genoß, m., соцѫ, коллегъ, консорте; пърташѫ, товаръшѫ; —enschaft, f., сочіетате, компаніъ, консортъріъ; —in, f., сóцъ, консорте, пърташъ.
Genug, ad., дестѫл, деажѫнсѫ, баста; gut —, дестѫл de біне; einem — thun, сатісфакѫ, ѧndестѫлезѫ, тѫлцътескѫ пе чінева; laß dir das — sein, тѫлцътештете кѫ атътѫ.
Genüge, f., сацієтате, ѧndестѫларе, тѫлцътіре, ажѫнцере; сатісфъпцїѫне; einem, oder einer Sache — thun, — leisten, сатісфакѫ, ѧndестѫлезѫ; zur —, деажѫнсѫ.
Genügen, v., ажѫнце, мї е de ажѫнсѫ, тъ ѧndестѫлезѫ; das genügt mir, ачеа ѧтї ажѫнце, мї е дестѫл атътѫ; sich mit etwas — lassen, а фі ѧndестѫлатѫ кѫ чева; —d, a., дестѫл, деажѫнсѫ.
Genüglich, a. ші ad., дестѫл, деажѫнсѫ.
Genügsam, a., дестѫлатѫ кѫ пѫцінѫ, ікономѫ, модестѫ; —keit, f., дестѫларе кѫ пѫцінѫ, кѫмпътате, сімплітате.
Genugsam, a. ші ad., дестѫл, деажѫнсѫ.
Genug-thuend, a., дестѫлфъкъторїѫ, сатісфъчінте; —thun, дестѫлфакѫ, сатісфакѫ; тѫлцътескѫ (пе чінева).
Genugthuung, f., сатісфъпцїѫне, дестѫлфачере; — Christi, мóртеа спълътòре de пъкате (спіетòріъ) а лѫї Крістѫ; — fordern, черѫ ѧndестѫларе, сатісфъпцїѫне.
Genuß, m., гѫстаре (de плъчере, бѫкѫріъ); ѧтпъртъшіре (de чева); тръіре (кѫ чева); —abendmahl, n., кѫмінекътѫръ; geistige Genüsse, бѫкѫрії спірітѫалї; sinnlicher —, плъчере трѫпéскъ; der Arzt hat ihm den — des Fleisches untersagt, медікѫл іа опрітѫ тънкареа de карне; —reich, a. ші ad., десфътъчосѫ, плінѫ de плъчерї, свавѫ; —sucht, f., пофтъ de плъчерї; —süchtig, a. ші ad., датѫ ла плъчерї.
Geodäsie, f., цеодесіъ, агрометріъ, ачеа парте а цеометріеї че вор-

веште despre тъсвраrea ші лмпърціrea агрілор, а локврілор.
Geodätiſch, a. ші ad., цеodeсікъ.
Geognoſie, f., цеогносіе, квноштінцъ despre пътънтъ, в. Geologie.
Geognoſt, m., цеогностъ, квноскътorъ de пътънтъ; —iſch, a., цеогностікъ.
Geograph, m., цеографъ; —ie, f., цеографіе, в. Erdbeſchreibung.
Geographiſch, a., цеографікъ.
Geolog, m., цеологъ.
Geologie, f., цеолоціе, штііпцъ че аре de овіектъ квноштінца формеі естерне а глобвлві пътънтескъ, натвра матеріілор каре лл компвнъ ші кіпвл двпъ каре с'аъ формать ачеле матерії ші с'аъ ашезатъ двпъ квт съптъ.
Geologiſch, a. ші ad., цеолоцікъ.
Geomant, m., цеоманть.
Geomantie, f., цеоманціе, гъчіторіе din ніште лініі трасе не пътънтъ, din каре се кредеа къ се пóте преведе фііторвл.
Geomantiſch, a. ші ad., цеоманткъ.
Geometer, m., цеометрв.
Geometrie, f., цеометріе.
Geometriſch, a. ші ad., цеометрікъ, цеометралъ.
Georgicon, n., цеорцікопъ, інстітвтъ de агрікvлтвръ.
Georgine, f., цеорцінъ.
Gepäck, n.. сарчінъ, багаціе, пакетаціе; ефекте, внéлте (квт скімвврі, аштерпвтъ) de дрвмъ.
Gepfeffert, part., лмпіпъратъ.
Gepfeife, n., флвіеръторъ, швіеръторъ.
Gepiepe, n., стрігътъ, ціпетъ.
Geplänkel, n., лнчепере de ресвоіе пріптр'внъ фокъ перегвлатъ.
Geplapper, Geplauder, n., влътъръторъ, флекъріе, ворвъ тълтъ (кікіръмънтъ).
Geplärre, n., стрігаре, ціпетъ.
Geplätſcher, n., zврвітъ (внві пърж пе петрі).
Gepolter, n., сгомотъ, вввітъ, покпітъ.
Gepräge, n., лнтіпъріторъ; семнъ, марк, потъ, карактеръ; лнтіпъръторъ.
Gepraſſel, n., пържітъ (de фокъ); крепътъ.
Gepräge, n., потпъ.
Gepraſſel, n., пържітъ (de фокъ); крепътъ.
Gepräge, n., іептанцъ, лъвдъріе.
Gepräge, n., потпъ.
Gepraſſel, n., пържітъ (de фокъ); крепътъ.
Gepräge, n., бътаіе.
Gequake, n., окъкъітъ (бро́счеле).
Gerade, grade, a. ші ad., дрептъ (че нв е стржмбъ); eine — Linie, лініе дре́птъ; cінчеръ, квратъ (фъръ ръвтате); er iſt ein —r Mann, елъ е внъ omъ дрептъ; токтаі; — in der Mitte, токтаі лн міжлокъ; пъреке, кв соцъ; — Zahl, пвтеръ кв соцъ; — gehen, мергъ дрептъ; — machen, — richten, лндрептъ (че а фостъ стржмбъ); — oder ungerade ſpielen, жокъ кв саъ фъръ соцъ; fünf — ſein laſſen, каятъ пріптре децете, трекъ кв ведереа; — heraus, пе фацъ, ліверъ; — zu, deadрептвл; паф —, лнчетъ.
Gerade, f., терм. жвр., есопрікъ, авере параферналъ, авереа внеі фемеі че нв і с'а датъ de zестре ші двпъ каре еа траце венітъ.
Geradewegs, ad., фъръ комплеминте, верде, лн фацъ.
Gerad-heit, f., —ſinn, m., кърцепіе (de inimъ), сімплітате; сінчерітате, дрептате.
Gerad-linig, a., дрептлініаръ; —ſinnig, a. ші ad., сінчеръ, кратъ (ла inimъ); —winkelig, a. ші ad., дрептвнгівларъ.
Geraſe, n., тврватъ, фвріе.
Geraſſel, n., zврвітъ, фрьгóре.
Geräth, n. —ſchaft, f., мовілъ; внелте, скvле, інструмънте; васеріе; катрафвсе (іроніе); аштерпвтъ; (калабалъкъ, тврч.); ſilberne —, арцінтъріе.
Gerathen, v., реесъ, ам ешітъ вънъ сéъ ръъ; кадъ, дав престе віне сéъ ръъ; нітерескъ; an einander —, се лнтълнеште внві кв алтві; in einander —, ſich in die Haare —, се батъ, се апвкъ de пъръ; in Flammen —, с'апринде; in Freude —, лл апвкъ вввкріа; ich gerieth auf den Einfall, лмі вені аминте, лмі плесні лн каиъ

ideea; ins Elend —, кадѫ ѧn mișerіѣ; in die Hände der Feinde —, кадѫ ѧn mѫnіle inimіcіlor; in Vergeſſenheit —, ce ѕіtъ; in Beſtürzung —, mъ ѕіmeскѫ, mъ тѫрвѫрѫ; auf ſchlechten Weg —, daѫ de dрѫmѫ рѫѫ; einem —, i ce nimereшte.

Gerathen, a., (дела Rathen, свътеескѫ) кѫ сватѫ, кѫ фолосѫ; eѫ möchte für ihn —er ſein, ap фi maї кѫ сватѫ пентрѫ дънсѫл.

Gerathewohl, n., (nedecl.) касѫ орвѫ, порокѫ, ѧntъmplare, nenimerіte; auf's —, ѧntr'ѫnѫ порокѫ; auf's — ſchießen, a пѫшка òрва.

Gerăthkammer, f., кътаръ de moвілї, de ѕнелте.

Gerăuchert, a., афѫматѫ, ѕскатѫ ла фѫмѫ.

Geraufe, n., пърѕітъръ, вътаіъ сгомотòсъ; diciплъ, чёртъ.

Geraum, geräumig, geräumlich, a., спаціосѫ, ларгѫ, естінсѫ; ѧnкъпъторіѫ; —igkeit, f., estindere, лърціme, спаціосітате.

Geräuſch, n., вѫіетѫ, сгомотѫ; фрémътѫ; —los, a., фъръ вѫіетѫ, фъръ сѫнетѫ; тъкѫтѫ; —loſigkeit, f., невѫіре, ліпіште, тъчере, сінгърътате; —voll, a., плінѫ de вѫіетѫ, сгомотосѫ; фретъндѫ; лъртѫросѫ.

Geräuſperr, n., кѫхъітѫ репецітѫ; (стрігътѫ = screatus, лат.).

Gerben, v., аргъсескѫ, тъвъческѫ, dѫвескѫ (пеї).

Gerber, m., аргъсіторѫ; —ei, f., аргъсіторіъ, тъвъчіре; —kalk, m., варѫ de аргъсітѫ; —lohe, f., аргъсе́лъ; —myrthe, f., мірть de тъвъчітѫ; —ſumach, m., сѫмакѫ, скѫмпіъ de тъвъчітѫ.

Gerbe-ſtahl, m., кѫцітѫ de аргъсіторі; —ſtoff, m., матеріъ аргъсітóре.

Gerecht, a. ші ad., дрептѫ (че пѫ е контра адевърѫлѫї), лецітімѫ, кѫвенітѫ, жѫстѫ; кѫ дрептѫ; —igkeit, f., дрептате, жѫстіціъ; —igkeit widerfahren laſſen, daѫ, факѫ дрептате; —igkeitsliebe, f., іѫбіре de дрептате; —igkeitspflege, f., administрѫціѫnea дрептъціі; процедѫръ; —machung, f., жѫстіфікъціѫne, ѧndрептаре; —ſame, —ſamkeit, f., прівілеціѫ, дрептѫ, скѫтінцъ.

Gerede, n., ворвъ; гѫралѫмеї; свонѫ, фаімъ; ſich zum — der Stadt machen, a ce фаче de ворва óменілор.

Gereibe, n., фрекътѫръ, фрекътъптѫ.

Gereichen, (zu etwas), v. сервеште, adѫче, фаче (онòре); ce ѧntóрче (ѧn фолосѫ, daѫнъ).

Gereime, n., рітътъръ, фачере de pime, de версѫрі.

Gereiße, n., къѫтаре, ѧntребаре таре (daѫнъ търфѫрі); eѫ iſt ein — darum, ce каѫтъ фóрте (o тарфъ óрекаре).

Gereite, n., кълърітѫ decѫ.

Gerenne, n., кѫрсѫ пеконтенітѫ.

Gereuen, v., mъ къіескѫ, ѧmї пареръѫ; ſich die Mühe, die Zeit — laſſen, ѧї паре ръѫ de тітпѫ ші de остъніціѫne.

Gerfalk, m., цірѫфалконе.

Gergel, m., (ѫѫтарі), гардінъ (ла дóпе); —kamm, m., гърdinарѫ (інстрѫмънтѫ); —n, v., гърdinezѫ, факѫ ѧnкрестътъръ.

Gericht, n., фелѫ de ѫѫкате; —fiſche, ѫѫкатъ de пеште.

Gericht, n., жѫdікатъ; (локѫл ѫnde ce цine жѫdікатъ) трібѫнальѫ, жѫdікъторіъ, кърте de жѫdікатъ; черкѫ (de жѫdікатъ); centinца жѫdікъторéскъ; vor — fordern, кіѣмѫ ла жѫdікатъ; jüngſte —, жѫdіката чеа de апої; peinliche —, жѫdікатъ кріminalъ; zu — ſitzen, шedѫ ла жѫdікатъ; — über einen halten, a жѫdіка пе нештіne; unter einem —e ſtehen, a цінé de ачелашї черкѫ жѫdікъторескѫ; —lich, a. ші ad., жѫdікъторескѫ, прін жѫdікатъ; einen —lich belangen, трагѫ ла жѫdікатъ пе чінева.

Gerichts-amt, n., претѫръ, трібѫнальѫ, жѫdікъторіъ; —amtmann, m., жѫdікъторѫ; —barkeit, f., компетінцъ жѫdікъторéскъ, жѫрісdікціѫne, ресортѫ жѫdікъторескѫ; —beamte,

m., dрегъторѫ de жѫdікъторіъ; omѫ ал dрептъцїї; —bescheid, m., хотържре, centinцъ жѫdікъторéскъ; —bezirk, m., черкѫ, ресортѫл, ѫnѫї трібѫnалѫ, ѫneї жѫdікъторії; —bote, —diener, —frohne, сербіторѫ de жѫdікъторіъ; —brauch, обічеїѫл, рѫтіnа ѫnѫї трібѫnалѫ, форма de прочеdѫръ; —buch, n., реџістрѫ, протоколѫл жѫdікъторіеї; —canzellei, f., капчеларіа жѫdікъторіеї; —director, m., dіректорѫл жѫdікъторіеї; —dorf, n., сатѫл кѫ трібѫnалѫ, сатѫл аццінъnте de ѫnѫ трібѫnалѫ; —fach, n., жѫdікътѫръ, маџістрътѫръ (odiniòръ); —ferien, f. pl., вакаnцїї, ферії але жѫdікъторіілор; —folge, f., мъnътаре, облегъцїѫne de a da ажѫторіѫ жѫdікъторіілор; —formel, f., формѫлъ жѫdікъторéскъ; —gang, m., кѫрсѫ жѫdікъторескѫ; —gebühren, f. pl., таксе жѫdікъторештї; —gebrauch, в. —brauch; —handel, m., —sache, f., прочесѫ, жѫdікатъ, каѫсъ de жѫdікатъ.

Gerichts-herr, m., —herrschaft, —obrigkeit, f., domnѫл, аѫторітатеа, престе о жѫdікъторіъ (маї кѫ сéмъ ѫn сатѫ); —hof, m., трібѫnалѫ, скаѫnѫ, кѫрте жѫdікъторéскъ; —kosten, f., спесе але прочесѫлѫї; —ordnung, f., оръndѫіалъ жѫdікъторéскъ, прочеdѫръ; —person, f., персónъ жѫdікъторéскъ, жѫdікъторѫ; —pflege, в. Gerichtigkeitspflege; —rath, m., консіліарѫ (маї біne ассесорѫ) de трібѫnалѫ; —saal, m., салъ жѫdікъторéскъ; —schöppe, m., ассесорѫ; —schreiber, m., капчелістѫ, скрііторѫ ла ѫnѫ трібѫnалѫ; —siegel, n., сіџілѫл трібѫnалѫлѫї; —sitzung, f., шеdінцъ de жѫdікатъ; —sporteln, f. pl., dърї, тасе жѫdікъторештї; —sprengel, m., dістріптѫ, ресортѫл, черкѫл ѫnѫї трібѫnалѫ, ѫneї претѫре.

Gerichts-stand, m., облегъцїѫne a веnі ѫnaintеа жѫdікъторіеї; станцъ; —statt, —stätte, —stelle, f., каса жѫdікъторéскъ; локѫл de осъndъ (ѫnde се есекѫтъ осъndіцїї; —stil, m., стілѫ кѫріалѫ, жѫdікъторескѫ; —stube, в. —saal; —tag, m., zi de жѫdікатъ, терminѫ, сорокѫ de ѫnфъцішаре; —taxe, f., таксъ жѫdікъторéскъ; —termin, m., терminѫ de жѫdікатъ; —unterthan, m., аццінъnте de ѫnѫ черкѫ жѫdікъторескѫ; —verfahren, n., прочеdѫръ; —verfassung, f., регѫлъторїѫ жѫdікъторескѫ; —verhandlung, f., траттаре, актѫ жѫdікъторескѫ; —verwalter, —verweser, m., dіректорѫ, administръторѫл ѫneї жѫdікъторії, се zіче ші —halter; —vogt, m., жѫdіче; прешеdінтеле ѫnѫї трібѫnалѫ; —vogtei, f., жѫdікъторіа, каса ѫnѫї жѫdекъторѫ; черкѫ жѫdікъторескѫ; —zwang, m., компетінцъ, ресортѫ, dрептѫ de a сѫпѫne ла ѫnѫ трібѫnалѫ (пе чіnева).

Geriesel, n., мѫрмѫръ.

Gering, a. ші ad., мікѫ; пѫцінѫ; de міжлокѫ; апѫсѫ, простѫ, ръѫ; ne'ncemnатѫ, de nimіка; von —em Stande, de старе прòстъ; von —em Herkommen, de оріџіne апѫсъ; — achten, nѫ прецѫескѫ; nicht das —ste, nічї кътѫ е negрѫ сѫв ѫnгіе; nicht im —sten, nічї dекѫm; eine —e Sache, лѫкрѫ de nimіка, о багателъ; —e Anzahl, пѫцінї.

Geringel, n., ѫnверігътѫръ, ѫnколъчітѫръ.

Gering-achtung, f., деспрецѫ; —fügig, a. ші ad., ne'ncemnатѫ, de пѫцінѫ прецѫ; —fügigkeit, f., ne'ncemnътате, nimікѫрї.

Gering-haltig, a. ші ad., секѫ, de пѫцінѫ кѫпрінсѫ, de пѫцінъ валóре; —haltigkeit, f., кѫпрінсѫ ne'ncemnатѫ (а ѫnѫї васѫ), пѫцінътате de валóре (металѫ); —haltung, f., пѫцінъ стімъ, пѫцінъ валóре.

Gering-heit, f., мічіme; пѫцінътате; —schätzig, a. ші ad., de пѫцінъ стімъ, de деспрецѫітѫ; —schätzigkeit, f., деспрецѫіре, пѫцінъ стімъ; —schätzung, f., деспрецѫ.

Gerinnbar, a., ꙟпкіегаверѫ; —keit, f., ꙟпкіегаверітате.
Gerinne, n., кѫрсѫръ пекоптепітъ (de апъ), кondѫптѫ, капалѫ.
Gerinnen, v., се ꙟпкїагъ (съпцеле, лаптеле); се слеіеште съѫл; — machen, ꙟпкїегѫ; —, n., ꙟпкїегаре, ꙟпкїегъцїѫпе.
Gerippe, n., скелетѫ, осърітѫ; er ist ein wahres —, е пѫтаї òселе de елѫ, фóрте макрѫ, слабѫ.
Gerippt, a., dѫпгатѫ, тѫкїатѫ, капелатѫ.
Geriren, (zi: церірен), v., се пóртъ, се ꙟпфъцішéзъ ка . .; се ръцоеште.
Germane, —r, m., цермапѫ, пéмцѫ.
Gern, ad., бѫкѫросѫ, din тóтъ inima, кѫ воіъ бѫпъ, кѫ плъчере; — haben, іѫбескѫ; — schreiben, ꙟмї плаче а скрі; herzlich —, din тотѫ сѫфлетѫл.
Geröchel, n., оркъітѫръ, цемътѫ ръгѫшітѫ (маї кѫ сéмъ а агопіndѫлѫї).
Geröhrig, geröhricht, a., трестіішѫ, стѫфішѫ.
Geroll, n., dѫрѫітѫ, тѫпетѫ репецітѫ.
Gerölle, n., гръмаdъ de dъръмътѫрї, de молосѫ.
Gerste, f., орzѫ; —n, a., de орzѫ.
Gersten-acker, m., —feld, n., орzіште; —bier, n., бїере de орzѫ; —brot, n., пъпе de орzѫ; —graupe, f., орzѫ кѫръцітѫ de кóжъ, арпъкашѫ; орzѫ мъчіпатѫ; —kleie, f., тържцъ de орzѫ; —korn, n., гръѫпте de орzѫ; —korn am Auge, ѫлчерѫ (ла окї); —malz, n., малтѫ de орzѫ (борхотѫ); —mehl, n., фъріпъ de орzѫ; —pflaume, f., прѫпъ de варъ; —saft, m., (поет.) бере; —schrot, n., ѫрлѫіалъ de орzѫ; —stroh, n., паіе de орzѫ; —zucker, m., zахарѫ de орzѫ.
Gerte, f., варгъ, верцеа, пѫіа.
Geruch, m., міросѫ; пасѫ; er hat einen feinen —, елѫ аре пасѫ ацерѫ; die Blume hat keinen —, астъ флòре п'аре міросѫ; übler —, пѫтòре; —los, a., фъръ міросѫ; —snerve, m., первѫ олфъторїѫ, первѫл міросѫлѫї; —werkzeuge, n. pl., органеле міросѫлѫї.
Gerücht, n., весте, фаїмъ, ворбъ; репѫме, репѫтъцїѫпе; es verbreitet, oder es geht herum das —, man trägt sich mit dem —, се вестеште, се сѫпъ, се ворбеште, се zіче, е фаїмъ, с' аѫde; in ein übles — bringen, а скòте ворбе реле.
Geruhen, v., біпевоіескѫ, плаче, тъ ꙟпdѫрѫ; — Euere Hoheit, біпевоіеште ꙟпълцате, съ те ꙟпdѫрї ꙟпълцімеа та.
Geruhig, a. ші ad., лініштітѫ, пачїпікѫ.
Gerülle, Gerümpel, n., векітѫрї (мобіле аѫ васе).
Gerüllkammer, f., камеръ de векітѫрї.
Gerumpel, n., вѫітѫ, хodороцітѫ, dръпгъпітѫ.
Gerundium, n., (грам.) церѫпdіѫ.
Gerüst, n., стелацїѫ; (скелъ); ешапоdѫ; hängendes —, стелацїѫ пе фѫпії.
Gerüttel, n., скѫтѫръмъптѫ, сбътъмъптѫ.
Gesage, n., ворбъ репецітъ ꙟп лѫме, в. Gerücht.
Gesäge, n., ферестръітѫ, тъіетѫръ ꙟпdелѫпгъ кѫ ферестръѫ.
Gesalbader, n., таїфасѫрї.
Gesalbte, m., ѫпсѫ; der — des Herrn, ѫпсѫл Domпѫлѫї; Mecia.
Gesäme, n., семінце.
Gesammt, a. ші ad., тотѫ; ꙟптрегѫ; ꙟмпреѫпъ; ꙟп солido; ins—, ꙟп цепералѫ, пестетотѫ.
Gesammt-begriff, m., копчептѫ цепералѫ; —belehnung, f., інфеѫdъцїѫпе комѫпъ; —betrag, m., сѫмъ тоталъ; —eindruck, m., ꙟптіпъріре тоталъ; —erbe, m., ерезітарѫ, кліропомѫ ѫніверсалѫ; —ertrag, m., провептѫ тоталѫ; —gebrauch, m., dатіпъ комѫпъ (ꙟп цéръ); ꙟптребѫіре сімѫлтапъ, de комѫпѫ; —gut, n., авере комѫпалъ; —heit, f., тоталітате, тотіме; —herr, m., копропріетарѫ; —lehen, n., феѫdѫ комѫпѫ; —regierung, f., реціmѫ сімѫлтапеѫ, кореціmѫ; —schaft, f., корпѫ, ѫніверсітате, тотіме; —schrift, f.,

скрісòре (петіцiѹне, інстанцъ, жалвъ) ѹніверсалъ, сѹвскрісъ de тоцї; —stimme, f., гласѹл комѹнѹ, вотѹ ѹніверсалѹ; —wille, m., ѹнанімітате, воінцъ комѹнъ; —wohl, n., вінеле пѹблікѹ; —zahl, f., тоталѹ.

Gesandte, m., тръмісѹ, солѹ, легатѹ амвасадорѹ (елчіѹ); päbstliche —, пѹнчіѹ (апостолікѹ).

Gesandtin, f., сочіа солѹлѹї, амвасадріцъ.

Gesandtschaft, f., соліъ, амвасадъ; пѹнцiатѹръ (а папеї); —sposten, m., постѹ de солѹ; —srath, m., консіліарѹ de соліъ; —ssekretär, m., секретарѹ de соліъ.

Gesang, m., кънтѹ, кънтекѹ; аріъ; псалтікіъ (артеа); —buch, n., карте de кънтърї; —drossel, f., стѹрzѹ мѹсікантѹ (пасере); —reich, a., мелодіосѹ; —vogel, m., пасере кънтъре́цъ; —weise, f., мелодіъ.

Gesäß, n., кѹрѹ, шеzѹтѹ, досѹ; скаѹнѹ; —bein, n., (анат.) ішіонѹ, осѹл кѹрѹлѹї.

Gesaufe, n., вере, въѹтѹръ престе мъсѹръ.

Gesause, n., zѹzѹітѹ, цiѹітѹ некоптенітѹ; —l, n., мѹрмѹрѹ лінѹ, шоптітѹръ.

Geschäft, n., тре́въ, окѹпъцiѹне, ѧнделетнічіре, професіѹне, лѹкрѹ; —frei, —los, a., фъръ тре́въ; —ig, a., окѹпатѹ, ѧнделетнічітѹ, актівѹ, кѹ тре́въ, кѹ лѹкрѹ; er thut immer —ig, елѹ фаче тотѹ пе омѹл кѹ тре́въ, пе окѹпатѹ; —igkeit, f., аптівітате, сіргѹінцъ.

Geschäfts-besorger, m., факторѹ, аџінте, комісіонарѹ, ѧнкъркатѹ кѹ требіле кѹїва; —erfahren, a., праптісатѹ, депрінсѹ, черкатѹ (ѧн тре́въ); —erfahrenheit, —erfahrung, f., праптікъ, рѹтінъ (ѧн тре́въ); —freund, m., кореспондінте ассоцiатѹ; —führer, в. —besorger; —führung, f., дѹчереа требілор, адміністръцiѹне; —gang, m., мерсѹ, кѹрсѹл требілор; einen —gang machen, есѹ пентрѹ тре́въ; —genoß, m., ассоцiатѹ; —kenntniß, f., кѹноштінцъ de требї; —klugheit, f., вреdнічіъ ѧн тре́въ; —kreis, m., черкѹл требілор; сфера лѹкрърілор; —leben, n., віе́цъ актівъ; —losigkeit, f., десокѹпъцiѹне, ліпсъ de тре́въ, de лѹкрѹ; —mann, m., омѹл требеї; —sache, f., каѹсъ, тре́въ; —stube, f., компѹторїѹ, бѹроѹл; —tag, m., zi de тре́въ; —träger, m., аџінте, (маї кѹ се́мъ, діпломатікѹ), ѧнкъркатѹ кѹ требї; —verbindung, f., релъцiѹне, корелъцiѹне, кореспондінце (de требї, de негоцѹ маї кѹ се́мъ); —verkehr, m., дареавере, релъцiѹне (комерчіалъ, індѹстріалъ, діпломатікъ); —zweig, m., рамѹ de окѹпъцiѹне, de індѹстріъ, de комерцiѹ.

Geschaukel, n., ѹцѹітѹръ, легънаре, дъндъітѹръ.

Gescheckt, a., пістріцѹ, пътатѹ, маркетатѹ.

Geschehen, v., евіне, се ѧнтъмплъ, се фаче; was ist —? че с'а ѧнтъмплатѹ? das wird schon —, се ва фаче; ihm ist Unrecht —, і с'а фъкѹтѹ недрептате; es ist ihm Recht —, віне і с'а фъкѹтѹ; es geschieht ihm Recht, аша ї требѹе; es ist um ihn —, елѹ е пердѹтѹ; с'а іспръвітѹ кѹ дѫнсѹл; —, a., евенітѹ, ѧнтъмплатѹ, датѹ, фъкѹтѹ; — Kronstadt, den 4. April, датѹ ѧн Брашовѹ 4. Апріліѹ.

Gescheide, n., ѧнтръпсечеле, маџеле (de фере, ворбъ de вънъторї).

Gescheidt, a., ѧнцелегъторїѹ, прѹдінте, кѹмінте, ѧнцелептѹ (кѹ пѹртаре бѹнъ); er ist nicht recht —, ѧї ліпсеште о дóгъ; Du bist nicht —, ештї невѹнѹ; —heit, f., прѹдінцъ, ѧнцелепцiѹне, мінте сънътóсъ.

Geschenk, n., дарѹ, пресінте, премiѹ (ла есамине); zum —e, de дарѹ; —chen, n., дарѹ мікѹ, пресънтѹцѹ; —geber, m., дърѹіторѹ; —, n., прімітор de дарѹ.

Geschichte, f., історіъ; нарацiѹне, повестіре; фаптъ, евінемънтѹ; лѹкрѹ; das ist eine unangenehme —, ъста е ѹнѹ лѹкрѹ неплъкѹтѹ.

Geschichtlich, a. ші ad., історікŭ.
Geschichtmaler, m., піпторŭ історікŭ (каре decémnъ пе пънzъ фапте історіче); —mäßig, a., атъсȣратŭ історіеĭ; —schreiber, m., історіографŭ; —schreibung, f., історіографіъ.
Geschichts-buch, n., карте історікъ; —erzählung, f., історісіре; —forscher, m., черчетъторŭ історікŭ, історіографŭ, кȣпоскъторŭ de історіъ; —forschung, f., черчетаре історікъ; —freund, m., аматорŭ de історіъ; —kalender, m., алманакŭ історікŭ; —kunde, f., кȣпоштінцъ історікъ; —kundige, m., ъмблатŭ ꙟн історіъ, історікŭ; —tafel, f., таблъ історікъ.
Geschick, n., ꙟndemъnape, гібъчіъ; сóрте, ȣрсітъ; кȣвіінцъ, пропорцiȣне.
Geschicklich, в. Geschickt ші Schicklich.
Geschicklichkeit, f., ꙟndemъnътȣръ, гібъчіъ, капачітате; er hat wenig —, пȣ аре капачітате.
Geschickt, (zu etwas), a., аптŭ, аверŭ бȣнŭ (пентрȣ чева); гібачŭ, капаче, ꙟndemъnатікŭ; er ist zu nichts —, пȣ е бȣнŭ de nimiка; —heit, f., аверітате, капачітате, гібъчіъ, destoinічіъ.
Geschiebe, n., ꙟmпінсетȣръ, пéтръ ꙟmпінсъ ші deцȣсъ аіȣреа (mine).
Geschieden, a., деспърцітŭ, дескъсъторітŭ.
Geschieße, n., ꙟmпȣшкътȣръ.
Geschimpfe, n., ꙟnжȣрътȣръ, дефаїтъ.
Geschirr, n., въсъріъ, васŭ; хатȣръріъ, (такътŭ de каї); екіпаціȣ; —kammer, f., къmаръ de хатȣрї, de васе, ȣнелте; —meister, в. Schirrmeister.
Geschlabber, n., флекърітŭ, лімбȣцітŭ.
Geschlacht, (дела векїȣл Schlaht), a., de бȣнъ калітате, соїȣ; флесіверŭ, теперŭ.
Geschlank, a., флесіверŭ; свелтŭ, сȣвцірелŭ ші dрептŭ, в. Schlank.
Geschlecht, n., ценŭ, сексŭ, némŭ; расъ, семінціъ, спечіъ, соїȣ, фелŭ, фаміліъ, ценеръціȣне; menschliche —, ценŭ оменескŭ, оменімеа; männliche —, сексȣл бърбътескŭ; (грам.) ценŭ маскȣлінŭ; schöne —, сексȣл фрȣмосŭ (фемеіескŭ); von — zu —, din ценеръціȣне ꙟн ценеръціȣне; er ist aus jüdischem —, е de семінціъ, de расъ жȣdeїȣ; —lich, a., ценерікŭ, сексȣалŭ; —los, a., фъръ ценŭ, неȣтрȣ.
Geschlechts-adel, m., поблецъ de наштере; —alter, n., върста омȣлȣї, ценеръціȣнеа че се компȣтъ дела 30—35 анї; —art, f., ценŭ, семінціъ; —baum, m., арбореле (спіца) ȣнеї фамілії; —beugung, f., флесіȣне de ценŭ, деклінъціȣне; —brief, m., докȣмънтŭ ценеалоцікŭ; —folge, f., фіїъціȣне, шірŭ ценеалоцікŭ; —kunde, f., ценеалоціъ; —kundige, m., ценеалоцістŭ; —lehre, f., в. —kunde; —linie, f., лініъ de фаміліъ, de рȣdeніъ; —lust, f., плъчере трȣпéскъ, пофта кърнеї; —name, m., пȣме de фаміліъ; пронȣме, пȣме патронóмікŭ; (бот.) пȣме ценерікŭ; —register, n., реціcтрȣ ценеалоцікŭ, в. ші —baum; —tafel, f., таблъ ценеалоцікъ; —theile, m. pl., пърцї ценітале; —trieb, m., інстінтŭ сексȣалŭ, болдŭ фіреcкŭ спре ꙟmпреȣнаре кȣ алтŭ сексŭ; —unterschied, m., —verschiedenheit, f., діферінцъ сексȣалъ; —wappen, n., ꙟнсемнеле (марка) фаміліеї; —wort, n., (грам.) артікȣлŭ; —zeichen, n., органе сексȣале.
Geschleif, n., (вънът.) ꙟнтратъ ꙟн візȣніъ.
Geschlepp, n., тѫрѫтȣръ, еффепте тѫрѫте.
Geschliffen, a., аскȣцітŭ; політŭ.
Geschlinge, Geschlinke, n., ꙟmплетечітȣръ; ꙟнтрѫнсіче.
Geschluchze, n., сȣспінатŭ некоптенітŭ.
Geschlummer, n., dормітаре.
Geschlürf, n., сорбітътȣръ.
Geschmack, m., гȣстŭ; —los, a. ші ad., фъръ гȣстŭ; —losigkeit, f., ліпсъ de гȣстŭ, фаdецъ; —voll, a., de бȣнŭ гȣстŭ, плінŭ de гȣстŭ, гȣстȣосŭ; —widrig, a., de ръŭ гȣстŭ, контрарїȣ гȣстȣлȣї.

Geschmacks-kunde, —lehre, f., естетікъ; —nerv, m., нервŭ гѫстатівŭ; —sinn, m., сітцѫл гѫстѫлѫĭ, гѫстŭ естетікŭ; —urtheil, n., жѫдікатъ естетікъ.

Geschmatze, n., чĭофоітѫл, че с'аѫде тънкъndŭ, пакъітѫл че се аѫде пѫпъndŭ.

Geschmause, n., оспътътѫръ, банкетѫітŭ.

Geschmeichel, n., лінгѫшітŭ.

Geschmeide, n., скѫле скѫтпе, жѫваере; —handel, m., жѫваеръріъ; —händler, m., жѫваеріŭ.

Geschmeidig, a., тлъdіосŭ; флесіверŭ; ꙟndоіверŭ; dѫптіверŭ; dочілŭ; —keit, f., флесіверітате, тлъdіошіъ; dѫптіверітате.

Geschmeiß, n., къкатŭ (de тѫшче шчл.); тѫшіце (ꙟn карне); лъпъdътѫръ, плéвъ, капаілъ.

Geschmiere, n., тънцітѫръ, скрісóре реа; ѫнцере, фрекаре кѫ грасŭ.

Geschnarche, n., хоркъітŭ.

Geschnatter, n., гъгъітŭ.

Geschnüffel, n., сфоръітŭ.

Geschnügelt ші Gebügelt, a., ꙟнцоцопатŭ, ꙟтбобокатŭ.

Geschöpf, n., креатѫръ, фъптѫръ; —chen, n., креатѫръ тікъ.

Geschoß, n., артъ de фокŭ; арѫнкътѫръ (de съцéтъ, бомбъ); катŭ, ръndŭ (de касе).

Geschrei, n., стрігътŭ, ціпетŭ; лартъ; ворбъ; einen ins — bringen, dіскреdітŭ пе чінева; ins — kommen, кадŭ ꙟn гѫра óменілор.

Geschreibe, n., скрііторіъ.

Geschreibsel, n., сгъріетѫръ de скрісóре, скрісóре реа.

Geschröt, n., кóіе, пѫнга коіелор (ла animале).

Geschühe, n., ꙟнкълцъmінте.

Geschuht, a., ꙟнкълцатŭ.

Geschuppt, part., солцатŭ.

Geschütte, n., dъръmътѫрĭ, толосŭ.

Geschütz, n., артілеріъ, капонŭ, тѫнŭ; —kunst, f., артілеріъ, артеа тѫнъріеĭ; —weite, f., калібрѫ, diаметрѫл тѫнѫлѫĭ; бътътѫра тѫнѫлѫĭ (dістанца пънъ ѫnde вате); —wesen, n., тѫнърітŭ, артілерітŭ.

Geschwader, n., скаdронŭ (de кълъріте); ескаdръ, флотілъ.

Geschwätz, n., ворвъ тѫлтъ, флекъріъ, літвѫціъ; —ig, a., літвѫтŭ, флекарŭ, ворварецŭ, гѫралівŭ; —igkeit, f., ворвъреціъ, літвѫціъ, гѫралівіъ; флекъріъ.

Geschweige, ad., не маĭ поmenindŭ, тъкъndŭ деспре . ., кѫ атътŭ маĭ пѫцінŭ.

Geschweigen, v., такŭ, трекŭ кѫ тъчереа, пѫ поmeneскŭ; geschweige daß . ., ласŭ, къ . ., (вezĭ ad.).

Geschwelge, n., вънкетѫітŭ, петречере ꙟn тънкаре ші веѫтѫръ десфръпатъ.

Geschwind, a., ръпеdŭ, кѫръndŭ, грабнікŭ, пріпітŭ, іѫте; —, ad., ръпеdе, іѫте, ꙟнграбŭ, ꙟнпріпъ; (тѫсікъ) алегрѫ; —igkeit, f., іѫціте, репеціѫне, пріпъ, грабъ; —kutsche, f., діліцанŭ; —schreibekunst, f., такіграфіъ; —schreiber, m., такіграфŭ; —schritt, m., пасŭ іѫте, пріпітŭ.

Geschwirre, n., бомбъітѫл (de інсекте), шѫіератѫл (бóмбелор de тѫнŭ); чіріпітŭ (пасерĭ).

Geschwister, n., фръцінĭ, фрацĭ ші сѫрорĭ; —kind, n. (копілŭ de фрате саŭ сѫроре), върŭ прімарŭ, варъ прімаръ; —lich, a., фръцескŭ; ad., фръцеште; —liebe, f., онóре фръцéскъ.

Geschwollen, a., ꙟтфлатŭ.

Geschworne, m., жѫратŭ; —ngericht, n., жѫрі, трібѫналŭ de жѫрацĭ.

Geschwulst, f., ꙟтфлътѫръ.

Geschwür, n., ѫлчерŭ, пѫштеа, апостемъ; бѫбъ; —ig, a., ѫлчеросŭ.

Gesechst, a. ші ad., ꙟпшесітŭ, шестілŭ.

Gesell, m., соціŭ; Tisch—, коmmесанŭ; Schul—, копшколарŭ; Stuben—, катератŭ; Diebs—, компліче; codалŭ, калфъ.

Gesellen, v., ꙟнсоцескŭ, ассоцескŭ, ѫнескŭ; sich zu einem —, тъ ꙟнсоцескŭ кѫ чінева, тъ ассоціеzŭ кѫĭва; gleich und gleich gesellt sich gern, чеĭ че сéтънъ се аdѫнъ; —jahre, n. pl., аніĭ dісчіплінеĭ,

ученічіеї; —zeit, f., тімпъ codalitъцїї.

Geſellig, a. ші ad., соціаверъ; —keit, f., соціаверітате.

Geſellſchaft, f., соціетате, адънаре, конверсъцїзне; geſchloſſene —, котеріъ; gelehrte —, соціетате літераръ, академіъ; in die — gehen, мергъ ла адънаре, ла конверсъцїзне; in — reiſen, кълъторескъ ын соціетате; in — ſein, съntъ ын конверсъцїзне; einem — leiſten, цінъ de ворвъ пе чінева, ын цінъ конверсъцїзне; —er, m., ассоціатъ, соцїъ de конверсъцїзне; —erin, f., ассоціатъ, сóцъ de конверсъцїзне; —lich, a., соцїаверъ; —liche Ton, тонъ de конверсъцїзне; —lichkeit, v. Geſelligkeit.

Geſellſchafts-contract, m., контрактъ соціалъ, прiма ынвоіре ынтре óменї кънdъ с'аў адънатъ ын соціетате; —dame, f., дóмнъ de онóре, дóмнъ de конверсъцїзне; —geiſt, m., спірітъ de корпъ; —glied, n., метвръ ал соціетъцїї, соціетаръ; —handel, m., негоцъ de компаніъ; —körper, m., корпоръцїзне; —rechnung, f., регъла соціетъцїї (арітм.); —ſprache, f., лімвъ de конверсъцїзне; —ton, m., тонъ de соціетате, тонъ бънъ; —vertrag, контрактъ de ынсоцире, v. —contract; —widrig, a. ші ad., антісоціалъ; —zimmer, n., къмаръ de адънаре, de конверсъцїзне.

Geſenk, n., боташъ; (mine) ынфъндътъръ.

Geſetz, n., леце, портъ, регълъ; строфъ; —buch, n., кодікъ, кодіче; bürgerliche —, кодікъ чівілъ; peinliche —, кодікъ кріміналъ; —entwurf, m., проіектъ de леце; —frei, a. ші ad., скътітъ de леце, несъпъсъ легіі.

Geſetzeskraft, f., пътере de леце.

Geſetz-gebend, a. ші ad., легіслатівъ; —geber, m., легізіторъ, дътъторъ, фъкъторъ, пзіторъ de леце, легіслаторъ; —gebung, f., легіслъцїзне, легіслатъръ, dare de легі; —gebungsrath, m., корпъ легіслатівъ; —kunde, f., жъріспрzдинцъ.

Geſetzlich, a. ші ad., легалъ; —keit, f., легалітате.

Geſetzlos, a. ші ad., нелегалъ, нелегізітъ, фърълеце; —igkeit, f., нелегалітате, нелегізіре, фъръделеце.

Geſetz-mäßig, a. ші ad., легітімъ, легалъ, атъсъратъ легіі; —mäßigkeit, f., легітімітате, легалітате; —ſammlung, f., адънаре de легі, кодіче.

Geſetz-prediger, m., предікъторъ de моралъ; —predigt, f., предікъ моралъ, ворве доценітóре.

Geſetzt, a., пасъ, компъсъ; determinatъ, дефінітъ; серіосъ, греў, ашезатъ; —e Mann, омъ ашезатъ; —, ad., пънъндъ, съпънъндъ; — den Fall, daß ..., съ пънемъ каса, къ ...; —heit, f., статорнічіъ.

Geſetztafeln, f. pl., таблеле легіі.

Geſetzwidrig, a. ші ad., контрарів легіі, нелегалъ, нелегітімъ; —keit, f., нелегалітате, нелегітімітате.

Geſeufze, n., съспінетъ, цінетъ ынделънгатъ.

Geſichert, a., асігъратъ.

Geſicht, n., окі, pl., ведері, възътъ (сімцъл ведерії), ведере, възът, къътътъръ; вісіъне, апъріцїзне; фаць, фісіономіъ, вълтъ (пров. ардел.), фігъръ, аеръ, мінъ; freundliches —, фаць ръзътóре, къътътъръ прієтінóсъ, мінъ плъкът; ſcharfes —, окі ацері; man ſieht es ihm im —e an, і се веде din фаць; ins — fallen, вате ла ведере; ein kurzes — haben, а авé ведере скъртъ; um das — kommen, а орві, а пердe ведерíле; ein langes — machen, daß пе фаць пеплъчереа; —er ſchneiden, а скімоci фаца, а ынтортока фісіономіа, а те десфігъра; ſeinem — nicht trauen, а пз крede окілор съї; nach dem — urtheilen, жъдекъ дінтр'о възът, сéў жъдекъ din окі; aus dem — verlieren, пердъ din окі.

Geſichtchen, n., фъцióръ; окішорі;

niedliches —, minъ белъ, фацъ кѫръцікъ, фацъ граціо́съ, персо́нъ кѫ нѫрї.
Gesichtlos, a., орбѫ̆, ліпсітѫ̆ de bedepї.
Gesichtsbildung, f., аерѫл фецеї, тръсѫреле фецеї, формъ, фісіономіъ.
Gesichtsdeutung, f., фісіономіъ, minъ.
Gesichtsfarbe, f., колорітѫл фецеї; ꙟнкърпатѫл еї; коло́ре; schöne —, ꙟнкърпатѫ̆ фрѫмосѫ̆.
Gesichtskreis, m., черкѫл, сфера, орісонѫл bedepiї.
Gesichtskunde, f., штіінцъ фісіономікъ.
Gesichtslinie, f., лінія bedepiї.
Gesichtsnerve, m., нервѫл оптікѫ̆.
Gesichtspunkt, m., пѫнтѫ̆ de bedepe.
Gesichtszug, m., лініъмънтѫл, тръсѫреле фецеї.
Gesims, n., бръѫ̆ de касъ, корніче (дела корнѫ̆); ꙟнтъблътѫръ, ꙟнтъблъмънтѫ̆ (архіт.).
Gesinde, n., domестічї, pl., късаніі, о́меніі din касъ; шербіторіі (слѫгърімеа), аргаціі, аргъціме; гло́тъ; —kost, f., бѫкате пентрѫ късанї; —lohn, m., сімбріъ de шербіторї; —ordnung, f., регѫлъмънтѫ̆ de шербіторї.
Gesindel, n., adѫнътѫръ, чете дестръмате, плебе про́стъ, дрождіі de о́менї, бербъніме, каналіъ (франц. ші італ.).
Gesinge, n., кънтътѫръ фъръ ростѫ̆.
Gesinnt, a., (дела обсолетѫл Gesinnen), діспѫсѫ̆ (ашеа орї алтмінтреа); französisch —, de партіта францосъ; redlich —, дрептѫ̆ сімціторѫ̆, кѫ інімъ дре́птъ, кѫ інімъ леалъ; übel —, кѫ кѫцетѫ̆ ръѫ̆, кѫ скопѫрї реле.
Gesinnung, f., сімцімънтѫ̆; діспѫсеціѫне; аццінтъмънтѫ̆, скопѫ̆; seine —en an den Tag legen, а'шї маніфеста сімцімінтеле сале, а da пе фацъ чееа че сімте.
Gesippe, n., рѫденіі, кѫмпъціме.
Gesittet, a. шіad., кѫлтіватѫ̆, політѫ̆; чівілісатѫ̆; dedатѫ̆, пъръвітѫ̆, кѫ моралѫ̆.
Gesöff, n., беціъ; беѫтѫръ реа, лїѫркъ.
Gesonnen, part., детерміnатѫ̆; ich bin — es zu thun, кѫцетѫ̆ съ факѫ̆ ачéста, сънтѫ̆ ресолѫтѫ̆ а о фаче.
Gespann, n., жѫгѫ̆, ꙟнжѫгътѫръ, пъреке ꙟнжѫгатъ орї ꙟнхъматъ, телегарїѫ; соцѫ̆, катератѫ̆; —, m., шпанѫ̆ (стрікатѫ̆ din сърб. сѫпан), administръторѫ̆, дерегъторѫ̆ (ꙟн Ѹнгаріа пънъ астъzї); —schaft, f., комітатѫ̆, ціnѫтѫ̆; компаніъ конкълъто́ре.
Gespannt, part., ꙟнкордатѫ̆, ꙟнтіnсѫ̆; etwas — sein, кат ліпсеште армонія, нѫ преа есте ꙟнцелецере; —heit, f., ꙟнкордъціѫне.
Gesparr, n., къпріоріме, тоцї къпріоріі.
Gespeie, n., екѫіпътѫръ, вомітѫръ.
Gespenst, n., пълѫкъ, стафіъ, фантомъ, арътаре, вісіѫне; спірітѫ̆ некѫратѫ̆ (спірітѫшѫ̆ ла плебе); скелетѫ̆, ѫмбръ (се zіче деспре чеї сторшї de бо́ле); —erscheinung, f., арътаре, апъріціѫне de пълѫче; —erfurcht, f., фрікъ de стафіі; —geschichte, f., історіо́ре орї фабѫле деспре спіріте; —isch, a. ші ad., че се́мънъ а спірітѫ̆, ка о стафіъ, ка о пълѫкъ.
Gesperre, n., ꙟнкѫіетѫръ, ꙟнкісътѫръ; бъракъ, барікатъ, баріеръ; педекъ de ро́тъ; къпріоріі ѫнѫї коперішѫ̆; großes — machen, а ста таре ꙟн контръ, а фаче мѫлте греѫтъцї.
Gespiegelt, a., (ка терм. de ералд.) пестріцѫ̆, пестріцатѫ̆.
Gespiel-e, m., —in, f., конжокъторѫ̆, конжокъто́ре, соцѫ̆, со́цъ de жокѫ̆.
Gespinne, Gespinnst, n., торсетѫръ; тортѫ̆, фірѫ̆; цесетѫръ de паіенжінѫ̆; гого́шъ de мътасъ.
Gespitzt, part., кѫ вѫрфѫ̆, аскѫцітѫ̆.
Gespött, Gespöttel, n., бажокѫръ, бътаіъ-de-жокѫ̆, дерѫсѫ̆, дерѫсіѫне, мокъріъ, мокътѫръ (дела мо́къ); sich zum — machen, а се фаче de рѫсѫ̆; sein — mit etwas treiben, а лѫа ꙟн рѫсѫ̆ чева.
Gespräch, n., конворбіре, діскѫрсѫ̆, конверсъціѫне; im — begriffen sein, стаѫ̆ de ворбъ, петрекѫ̆ ꙟн діскѫрсѫ̆; sich in ein — einlassen, інтрѫ ꙟн вреѫнѫ̆ діскѫрсѫ̆; das — der ganzen Stadt sein, а фі

de ворба четъцiї ꙟптрецї; —buch, n., карте de конворвiрї, карте de diалогȣрї.

Gesprächig, a. ші ad., ворварецȣ̆, diскȣрсiвȣ̆, конверсатiвȣ̆; соцiаверȣ̆; гȣралiвȣ̆, лiмбȣтȣ̆; —es Weib, мȣiере лiмбȣтъ; —keit, f., ȣшорътате de a конверса, de a ворбi; лiмбȣцiъ; —sweise, ad., ꙟн формъ de конверсъцiȣне, ꙟн формъ de diалогȣ̆, конворбiндȣ̆.

Gesprenge, n., сърiтȣръ, ꙟнiептътȣръ ꙟн сȣсȣ̆.

Gesprudel, n., гългъiтȣръ, сърiтȣръ ꙟн сȣсȣ̆, клокотȣ̆ (ал апеї ꙟн iсворȣ̆).

Gestade, n., цертȣ̆, цертȣре (ла маре); котiтȣръ (de маре).

Gestalt, f., фiгȣръ, формъ; статȣръ, конформъцiȣне; фацъ, minъ; манiеръ, modȣ̆; прiвiре, сiтȣъцiȣне, талiъ (францосiстȣ̆, се ziче деспре мiжлокȣл статȣреї оменештї, кȣм аї ziче кроiтȣра, тъiетȣра трȣпȣлȣї); er ist von mittlerer —, есте омȣ̆ de статȣръ мiжлочiъ; nach — der Sachen, dȣпъ ꙟмпрецїȣръpї; folgender —, ꙟн modȣл ȣрмъторїȣ; eine — bekommen, а лȣа о формъ, а къпъта о фiгȣръ, а се конфiгȣра, а се ꙟнфiiнца; ein Mensch von schöner —, омȣ̆ de о фiгȣръ фрȣмóсъ; die Sachen haben eine andere — genommen, лȣкрȣрiле ꙟшї скiмбаръ фаца; allerlei — annehmen, а се префаче, а се стръформа ꙟн маї мȣлте modȣрї.

Gestalten, v., daȣ̆ формъ, фiгȣръ, формеzȣ̆, компȣнȣ̆; bei so gestalteten Sachen, стъndȣ̆ лȣкрȣрiле ашеа; anders —, daȣ̆ алтъ формъ, стръформȣ̆, стръфiгȣрȣ̆, прескiмбȣ̆; —los, a. ші ad., фъръ формъ, десфiгȣратȣ̆, неформȣ̆; —losigkeit, f., лiпса ȣнеї форме, десфiгȣръмънтȣ̆, неформiтате.

Gestaltung, f., формъцiȣне, конфiгȣръцiȣне, фiгȣръ, фацъ.

Gestammel, n., бълбъiтȣръ, гънгъiтȣръ.

Gestampfe, n., пiсътȣръ; — mit den Füßen, бътътȣръ din пiчїóре.

Gestände, n., пiчїóре de пъсерї (ла вънът.).

Gestanden, part., стътȣтȣ̆; сървеziтȣ̆, ꙟнкїегатȣ̆ (лъптъріiле стрiкате).

Geständig, a. ші ad., sein, а мъртȣрiсi.

Geständniß, n., мъртȣрiсiре; zum — bringen, констрiнгȣ̆ спре а мъртȣрiсi.

Gestänge, n., нȣiелъріме, въргъріме; гардȣ̆ de нȣiеле.

Gestank, m., пȣтóре, ꙟмпȣцiчїȣне; mit — anfüllen, а ꙟмпȣцi.

Gestatten, v., daȣ̆ воiъ, кончедȣ̆ (кȣм ziчемȣ̆ пȣрчедȣ̆), акордȣ̆; (ꙟнгъdȣїȣ); консiмцȣ̆, сȣферїȣ; die Umstände — es nicht, ꙟмпрецїȣръріле нȣ сȣферȣ̆; nicht —, нȣ daȣ̆ воiъ, нȣ кончедȣ̆, денегȣ̆; eine Frist —, а акорда ȣнȣ̆ терminȣ̆, ȣнȣ̆ ръстiмпȣ̆, ȣнȣ̆ респiрȣ̆.

Gestattung, f., кончесiȣне, акордъмънтȣ̆, консiмцiмънтȣ̆.

Gestäube, n., пȣлбере, пȣлберiме.

Gestäude, n., тȣфърї, pl., арбореї, арбȣстȣ̆, dȣdъї; кȣiбȣ̆ de шоїмї.

Gesteck, в. Besteck.

Gestehen, v., мъртȣрiсескȣ̆, рекȣноскȣ̆; мъ ꙟнвоiескȣ̆.

Gestein, n., петръріъ; стънкъ, скопȣл.

Gestell, n., къпътѫїȣ, пiедесталȣ̆, пiчїорȣ̆ (пе каре стъ чева), статiвъ, скаȣнȣ̆.

Gestellen, v., (ꙟн лецї), мъ ꙟнфъцошеzȣ̆.

Gesteppe, n., стръпȣнсȣръ, кȣсътȣръ dȣпъ акȣ̆.

Gesterig, ad., de iерї.

Gestern, ad., iерї.

Gesternt, в. Gestirnt.

Gestiche, n., ꙟмплетiтȣръ.

Gestichel, n., пȣнсетȣръ, ꙟнцепътȣръ.

Gestift, в. Stift.

Gestirn, n., стеле, pl., констелъцiȣне, астрȣ.

Gestirnt, a., стелатȣ̆.

Gestöber, n., спȣлберътȣръ; вiсколȣ̆.

Gestochen, part., (дела Stechen), ꙟнцепатȣ̆.

Gestöhn, n., цемътȣ̆.

Gestolper, n., орбекътȣръ, ꙟмпедекътȣръ.

Geſtoppel, n., грѣмадъ.
Geſtotter, n., бълбъітъ, бълбъітъръ.
Geſtrampel, n., кръчітъръ (de пічóре), сгъмбъітъръ, сгъмбоітъръ, (провінч. ардел.; італ. sgambettare).
Geſträuch, n., тúфърі, арборéі.
Geſtreift, a. ші ad., въргатъ (італ. vergato).
Geſtrenge, в. Strenge.
Geſtriche, n., дмплетітъръ; das Nadel—, тестеа de дndреле.
Geſtrichen, part., (дела Streichen), штерсъ, расъ.
Geſtrig, в. Geſterig.
Geſtröhde, n., пъіме; мътъръ de паіе.
Geſtrüppe, n., тúфъ; бâкъ.
Geſtübe, n., пълверіме, колбъріъ.
Geſtüber, n., гъіпацъ.
Geſtunden, v., пънъ терміпъ (дп лецí).
Geſtüte, n., ергеліъ, ставъ; расъ, соіъ de кaі; —meiſter, m., intendantъ, кърмъіторъ de ергелíі.
Geſtuбt, part. ші ad., скодатъ, къ кóда моцатъ; тъпсъ.
Geſuch, n., рúгъминте, речеркаре, черере, петіцíзне.
Geſuche, n., къутатъ adeceа.
Geſubel, n., макалътъръ, фештелітъръ.
Geſumme, Geſumſe, n., цíзітъ (de врекí); сксъръ (de алвіне).
Geſund, a. ші ad., съпътосъ, салвтаръ; —e Vernunft, минте съпътóсъ; er iſt friſch und —, дí мерце віне, е съпътосъ; wieder — werden, а се ре'псъпътоша, а се ревіндека; bleiben Sie —, съпътате вúп, рúтъі съпътосъ, рúтасъ вúпъ! —brunnen, m., апе мінерале, апе салвтаре.
Geſundheit, f., съпътате, салвте; auf Ihre —! пентръ съпътатеа Dвмітале! zur —! съ фіе de віне! wie ſteht es mit Ihrer —? кúт те афлі? ешті съпътосъ? ſeiner — pflegen, а'ші пъzі, а'ші къута съпътатеа.
Geſundheits-göttin, f., Іцеа, zeа съпътъцíі; —lehre, f., іціенъ, дпвъцътъръ деспре съпътате; —=paß, m., adeверінцъ деспре съпътате; —pflege, f., паzа, квра съпътъцíі; dietъ; —regel, f., регúлъ dietетікъ; —zuſtand, m., стареа съпътъцíі.
Getadel, n., дефаímъ пе'пчетатъ, крітікъ, чепсúръ.
Getäfel, n., тъсъріме, тъблъріме, тъблътъръ, табле de кúптвшітъ, дптъблътъръ.
Getändel, n., тъндълітъръ, тъндълíре (італ. tentennare).
Gethürmt, part., търнвратъ, кв търнішóре (дп ерaлдікъ).
Getigert, a., тігратъ.
Getön, n., реconaцъ, сúпетъ, ресúпетъ, ресúпътънтъ.
Getöſe, n., (дела Tоſen), вúетъ, фретътъ, сгототъ, фрънгóре.
Getrampel, n., тропотъ, кълкътърь прóстъ.
Getränk, n., вевтърь.
Getrappel, в. Getrampel.
Getrauen, ſich, v., тъ дпкúтътъ, дndръспескъ, ат кúраць, кútezъ.
Getreide, n., терміпъ комúнъ пентрв тóте семінцеле тътъроръ ачелор плапте іербóсе, din каре се пóте фаче пъне ші алватърі de фъінъ: грънаце, вúкате (провінч. ардел. ші мънтен.), пънí (пров. кúратъ молдов. cinonimъ кв чел ардел.); череале (дела Черес, zeа агрікúлтърel); продúнте, фрúнте, грънце, гръу; Getreide дп Саксонia се zíче Korn, іарь не аíреа Früchte.
Getreide-art, f., соіъ de грънаце; —bau, m., кúлтърь de череале; —boden, m., подъ de грънаце, грънарíв; локъ вúнъ de сетънатъ вúкате; —brand, m., тъчúне de гръу, сфъчелъ; —feld, n., агрв, пътънтъ de грънаце; —=handel, m., неrоцъ, трафікъ de гръне; —markt, m., піацъ (мъіданъ) de продúнте; —preis, m., прецъ de продúнте.
Getreu, a. ші ad., кредінчіосъ (омъ кътръ омъ, вітъ кътръ омъ), фіделъ, леалъ (франц. loyal); —e Gedächtniß, меморіъ таре, ціпере аминте вúпъ; —e Kopie, копіъ акúратъ, копіъ автентікъ; der Wahrheit — ſein, а фі кре-

dinvĭoсъ adевъръвъĭ, a пъ aскъnde adевъръл.

Getreugt, a. ші ad., decекатъ, секъ, вскатъ.

Getreulich, в. Getreu.

Getriebe, n., (дела Treiben), мъпътъръ (a вnоръ póте); maxinъ мъiecтрóсъ; рóтеле вneĭ maxine; кóста de кътръ сóре (ля montan.).

Getrieben, в. Treiben.

Getroffen, в. Treffen.

Getroſt, a. ші ad., плinъ de лякредере, плinъ de inimъ, de кръцĭъ, кръцĭосъ, реасігъратъ, сігъръ; —en Muthes, къ inimъ вънъ; nur —! кръцĭъ; decігъръ.

Getröſten, ſich, v., аштептъ къ лякредере, сперъ, ляĭ промітъ, мъ лякредъ.

Getrümmer, в. Trümmer.

Getümmel, n., ляmвалзél, вaietъ, мълцime de óменĭ.

Geübt, a. ші ad., deпрinсъ, dedатъ, пъцітъ, есерчітатъ, праттікъ.

Gevatter, m., —in, f., кътътръ, кътътръ; — ſtehen, a фі кътътръ, a цinе прънкъл ля апа вotezвлъĭ; meine Uhr ſteht —, оролоцĭъл меъ е пъсъ zълогъ; —ſchaft, f., кътътріъ, кътътріme.

Geviert, a. ші ad., ляпътратъ, decфъкътъ ля патръ; пътратъ (ля тіпогр.).

Gevierte, n., фігъръ пътратъ, пътръtъръ; eine Meile ins —, вnъ тілъ пътратъ.

Gewächs, n., плантъ, легътъ, продънтъ вецетаверъ; скрескътъръ, крескътънтъ; Wein von gutem —, вinъ de калітате вънъ, вinъ din вiĭъ вънъ; —haus, n., флорърiъ, плънтърiъ, легътърiъ, касъ de плante; —kunde, в. Pflanzenkunde

Gewachſen, part., в. Wachſen; einer Sache — ſein, a фі капаче, харпікъ de чева; einem nicht — ſein, a пъ се пътé тъсъра, орĭ асетъна къ чinева.

Gewackel, n., клътіпътръръ.

Gewäff, n., артъ, тіжлокъ de апъpape (ал animалелор, вnгіĭ, dinцĭ, кóрпе ш. а.).

Gewahr, ad., — werden, daъ къ окіĭ, prindъ de вeсте; a прічепе.

Gewähr, Gewährleiſtung, Gewährſchaft, f., кавцівне, гарацціъ, сігърацъ, вadъ (кézъшіъ); — leiſten, a ста вънъ, a da сігърацъ; —bar, a. ші ad., сігъраверъ.

Gewahren, в. Gewahr werden.

Gewähren, v., асігъръ, гарантезъ, стаъ вънъ (кезъшвескъ); промітъ; кончedъ; die Bitte —, акордъ черереа, ляплінескъ ръгъminтea.

Gewahrſam, m., къстодіъ, пазъ; арестъ, лякісóре.

Gewährsmann, m., гарантъ (кezашъ).

Gewährung, f., кончесівне, акордътънтъ.

Gewalt, f., пътере, потестате; пътінцъ, форцъ, сілъ; автopітате; väterliche —, автopітате пърінтéскъ; mit aller —, din ръспътері, din тóтъ форца; es ſteht in meiner —, стъ ля пътереа mea, атърнъ дела mine; — anthun, a фаче сілъ; ſich — anthun, a'ші фаче сілъ, a се сфорца пе сінеші; unter ſeine — bringen, a редъче ля потестатеа са, a съпъне; ſeine Zunge in der — haben, a шті ляфръна лімва; die Thüre mit — erbrechen, a спарце вша къ сфорца; der — weichen, a се траце dinaintea форцеі, a чede ла форцъ; —brief, m., mandатъ ессекътівъ, плінпътінцъ; —geber, m., ляпътеріторъ, констітъіторъ (ля лецĭ); —haber, m., ляпътерітъ; domnъ авсолътъ; —herrſchaft, f., деспоціъ, деспотісмъ; —herrſcher, m., деспотъ; —that, f., фанта сілеі, a форцеі.

Gewaltig, a. ші ad., пътеросъ, пътінте (пътернікъ); апрігъ; кътплітъ, maninъ; —e Regen, плóіъ рънede; —e Schmerz, дърере апрігъ, дърере кътплітъ; —e Sturm, тімпестате фъріósъ, фъртънъ.

Gewältigen, в. Ueberwältigen.

Gewaltiglich, в. Gewaltig.

Gewaltſam, gewaltthätig, a. ші ad., прéпътінте, кътплітъ, тіръносъ,

деспотікȣ̆, апрігȣ̆; фъкъторїȣ de сілъ; форцатȣ̆.

Gewaltsamkeit, Gewaltthätigkeit, f., фо́рцъ, пȣтере віїъ, сілъ.

Gewand, n., вестмънтȣ̆, хаїнъ; ѧмбръкъмінте, страїȣ (пров. молд.); драперіъ, пънȣръмінте (ла zȣгравї); —haus, n., касъ de вестмінте; —schneider, в. Tuchhändler; —weise, ad., про форма, пȣмаї din формалітате.

Gewandt, part., (дела Wenden), ѧndemънатікȣ̆, deпрінсȣ̆, аџерȣ̆ (лът. agilis), спрінтенȣ̆, свелтȣ̆; десволтȣ̆, (гібачїȣ, пров. тȣрч.).

Gewandtheit, f., ѧndemънътате, demънътате, deпрінсъцїȣне, спрінтенime, свелцime (гібъчіъ).

Gewarten, gewärtigen, v., аштептȣ̆, сперȣ̆, am съ аштептȣ̆, am съ мъ темȣ̆; administрȣ кȣ скȣмпътате; gewärtig sein, а аштепта, стаȣ̆ аштептъndȣ̆, ѧмї промітȣ̆ (еȣ̆ ѧнсȣмї чева).

Gewäsch, n., спълътȣръ; пълавръ, (по́те дела фр. parlerie), ворбъ de клакъ, ворбъ се́къ, гȣръ неспълатъ.

Gewäschig, a. ші ad., флекарїȣ, лімбȣтȣ̆; —keit, f., лімбȣцїъ, гȣръ лівръ.

Gewässer, n., апе, pl., (рѫȣрї, мърї).

Gewässert, a., ȣdатȣ̆, ȣmezітȣ̆; —e Wein, вінȣ̆ местекатȣ̆ кȣ апъ.

Gewebe, n., цесетȣръ; maxінъмънтȣ̆, інтрігъ.

Gewehr, n., армъ, арме; zum — greifen, апȣкȣ̆ армеле, алергȣ̆ ла арме; — wegnehmen, а десарма; — präsentiren, а пресента армеле; das — strecken, а депȣне армеле; —fabrik, f., фабрікъ, фъȣръріъ de арме; —händler, m., негȣцеторȣ̆ de арме; —magazin, n., армарїȣ, арсеналȣ̆, магасінȣ̆ de арме; —mantel, m., мантелъ de скȣтітȣ̆ армеле; —probe, f., провъ de арме; —rücken, m., —stütze, f., статівъ de ръzіматȣ̆ арме; —schrank, m., армарїȣ, скрінȣ̆ (іт. scrigne,) de арме.

Geweidicht, a., локȣ̆ ръкітосȣ̆, сълкосȣ̆.

Geweih, n., ко́рне, pl., пълкȣрї (de червȣ̆), ко́рне ръмȣро́се.

Geweine, n., плънсетȣ̆ не'пчетатȣ̆.

Gewende, n., ѧнтȣрнътȣръ (кȣ аратрȣл), лȣнцімеа ȣнеї фълчї (ѧн агрікȣлт.); пъреке (de каї, de воі); агрȣ, ланȣ̆.

Gewerbe, n., месеріъ, мештеріъ (італ. mestiere), професіȣне; трафікъ, комерчȣ̆, негоцȣ̆; ѧнкеіетȣръ; въртежȣ̆ (вѫрте́бръ); ein — treiben, лȣкрȣ о месеріъ; —fleiß, m., indȣстріъ; —freiheit, f., лібертатеа indȣстріеї; —recht, n., дрептȣ̆ de о професіȣне; —stadt, f., орашȣ̆ de професіоніштї; —stand, m., статȣл месеріерілор; —steuer, f., матрікȣлъ, патентъ de dape, тапсъ de месеріерї; —thätigkeit, f., indȣстріъ; непреџетȣ̆, сіргȣінцъ а indȣстріарілор; —wesen, n., indȣстріарії, pl., indȣстріъ.

Gewerbsam, a. ші ad., indȣстріосȣ̆.

Gewerbsamkeit, f., indȣстріъ.

Gewerf, в. Gewäff.

Gewerk, n., Gewerkschaft, f., соцієтате монтаністікъ, корпоръцїȣне de бъіерї.

Gewerk, m., коінтересатȣ̆, акціонарȣ̆ ла о мінъ, бъіерїȣ.

Gewette, n., ръмасȣ̆, ръмъшагȣ̆.

Gewicht, n., греȣтате; пondȣ̆; пȣнтȣ̆; апъсъмънтȣ̆; імпортанцъ; ѧнрѫȣрінцъ; ве́zъ, аȣторітате, вало́ре, das ist von keinem —, аче́ста нȣ кȣмпънеште німіка; das — halten, а контракȣмпъні, а контрабаланца, а контрапъса; ins — fallen, а къде́ ѧн кȣмпънъ, а кȣмпъні мȣлтȣ̆; nach dem — verkaufen, а вінде кȣ кȣмпъна; am — verlieren, а перде din греȣтате; —kunst, f., статікъ.

Gewichtchen, n., пondȣлецȣ̆, пȣнтȣлецȣ̆.

Gewierig, part., амъсȣратȣ̆ черерії (ѧн капчеларії).

Gewillig, в. Willig.

Gewillt, part., — sein, а аве́ воінцъ.

Gewimmel, n., мȣлцime, гло́тъ мішкъто́ре; фȣрнікъріме.

Gewimmer, n., плънсетŭ, ваіетŭ (de прѫнкŭ).

Gewinde, n., сѫчітѫръ, ꙟнвѫртітѫръ; dъпънътѫръ (de флорĭ); колъчітѫръ; вѫртеа (ла шѫрѫбŭ); кеѫторĭ.

Gewinn, m., къштігŭ, профітŭ, фолосŭ, dобъndъ; преміŭ.

Gewinnen, v., къштігŭ, профітеzŭ, dобъndескŭ; ich kann es nicht über mich —, нѫ тъ почŭ ꙟndѫплека; lieb —, а сімпатіса (кѫ чінева), а прінde іѫбіре; einen für sich —, а dобъndі фавóреа кѫіва; die Oberhand —, а ꙟнвінце; Zeit gewonnen, Alles gewonnen, къштігъ тімпŭ, ка съ ꙟмпачĭ ѫрсіта.

Gewinner, m., къштігъторŭ, профітъторŭ.

Gewinnsucht, f., лъкоміъ ла къштігŭ, пофтъ de къштігŭ.

Gewinnkarte, f., білетŭ, сортŭ de къштігŭ.

Gewinnreich, gewinnvoll, a., къштігосŭ, плінŭ de къштігŭ.

Gewinnst, m., къштігŭ, фолосŭ, профітŭ.

Gewinnung, f., в. Gewinn.

Gewinsel, n., плънсетŭ, ваіетŭ, цéмътŭ.

Gewirk, n., цесетѫръ; фагѫрŭ.

Gewirre, n., ꙟнкѫркътѫръ, ꙟнкълчітѫръ; аместекŭ, конфѫсіѫне; хаосŭ; лімбъ ла брóска ѫшеĭ.

Gewiß, a. ші ad., штіѫтŭ, сігѫрŭ, фъръ ꙟndoiéлъ; óрекаре; ein Gewisser, чінева, óречіне; es ist —, е сігѫрŭ, нѫ ꙟнкапе ꙟndoiéлъ; es ist nur zu —, é афаръ de орĭ че ꙟndoiéлъ, есте преа біне штіѫтŭ; in —en Fällen, ла óрешкаре касѫрĭ; von —er Hand, dінтр'ѫнŭ ісворŭ сігѫрŭ; für — ausgeben, а спѫне ка de сігѫрŭ.

Gewisse, n., сігѫрŭ; dефіптŭ; sein —s haben, а'шĭ авé лéфъ сігѫръ.

Gewissen, n., кѫцетŭ, конштіінцъ; mit gutem —, кѫ кѫцетŭ кѫратŭ, ꙟн кѫцетŭ; bei meinem —, пе сѫфлетѫл меŭ, ꙟн конштіінца меа; nach dem —, dѫпъ спѫса кѫцетѫлѫĭ; ein weites — haben, а авé кѫцетŭ ларгŭ; sein — an den Nagel hängen, а'шĭ амѫці конштіінца, а нѫ сімці мѫстрареа de кѫцетŭ; sich ein — woraus machen, а'шĭ ціné чева de пъкатŭ, а се фері de мѫстрареа кѫцетѫлѫĭ, а'шĭ фаче скрѫпѫл; —haft, a. ші ad., конштіінціосŭ, скрѫпѫлосŭ, кѫ кѫцетŭ кѫратŭ; —haftigkeit, f., ꙟнтреціmеа кѫцетѫлѫĭ, кѫръценіа de кѫцетŭ, конштіінцъ кѫратъ, пѫрітатеа конштіінцеĭ; релеціосітате; —los, a. ші ad., фъръ конштіінцъ, кѫцетŭ скълчіетŭ, перелеціосітате.

Gewissens-angst, f., —biß, m., мѫстраре de кѫцетŭ, тортѫра конштіінцеĭ; —fall, m., —punkt, m., —sache, f., —frage, f., трéба кѫцетѫлѫĭ, ꙟнтребъчіѫне ла кѫцетŭ; —freiheit, f., лібертатеа конштіінцеĭ; —ruhe, f., ліпіштеа кѫцетѫлѫĭ; —schlaf, m., dормітареа, аморцéла, летаргѫл конштіінцеĭ; —skrupel, —zweifel, m., ꙟndoiéлъ, скрѫпѫл ꙟн кѫцетŭ; —zwang, m., сіла, форца конштіінцеĭ.

Gewissermaßen, ad., òрекѫм, ꙟн вреѫнŭ modŭ.

Gewißheit, f., сігѫранцъ, adеверічіѫне, верічіѫне; mit — glauben, а авé кредінцъ deплінъ.

Gewißlich, в. Gewiß.

Gewitter, n., фѫртѫнъ, тімпестъ, тімпестате, оркапŭ, ѫраганŭ (маĭ вѫртосŭ пе маре); ерѫпціѫне de патіме; —haft, a. ші ad., фѫртѫносŭ; —luft, f., аерŭ пъdѫшіторіѫ; —regen, m., плóіъ кѫ фѫртѫнъ; —wolke, f., нѫорŭ de фѫртѫнъ, нѫорŭ ꙟнгрекатŭ.

Gewitzel, n., ворбе аціере, лѫаре ꙟн рѫсŭ.

Gewitzigt, part., пъцітŭ, ꙟнцелепцітŭ, істеціtŭ.

Gewoge, n., волбѫрътѫръ; валѫрĭ.

Gewogen, a. ші ad., аплекатŭ, бѫнŭвоіторŭ, біневоіторŭ; —heit, f., біневоінцъ, аплекъціѫне, афепціѫне; граціъ, фавóре.

Gewöhnen, v., dedaŭ, deпрindŭ, ꙟнвъцŭ; sich an das Klima —, а се deda кѫ кліма.

Gewohnen, v., mъ dedaš; gewohnt sein, a фi dedatš; jung gewohnt, alt gethan, лъпъл скimбъ пъръл, пъ ші пъравъл.
Gewohnheit, f., dedape, ꙟпвъцš, datinъ, ъсапцъ, (обічеїъ, обічпъіпцъ); aus —, din dedape, din ꙟпвъцš; nach meiner —, dъпъ datina mea; er hat die üble —, елš c'a dedatš ръš, елš ape ꙟпвъцš ръš; —sſünde, f., пъкатš din datinъ.
Gewöhnlich, a. ші ad., ꙟndatinatš, комъпš, opdinapїъ, ъсітатš (обічпъітš); zur —en Zeit, ла timпъл ꙟndatinatš, ла timпъл штіътš.
Gewöhnung, f., dedape, dedътъръ, ꙟпвъцš (лъкрареа dedъріі).
Gewölbbogen, m., аркš, аркš de болтъ.
Gewölbe, n., болтъ (італ. volta); maracinš, пръвъліъ (de негоцš ꙟп Цéра pom.), dъгéпъ (ꙟп Молд.), бътікъ; unterirdiſches —, сътеренъ; —pfeiler, m., піластръ.
Gewölbt, part., болтітš.
Gewölk, n., пъорї, пъоріme.
Gewölle, n., пътрецš пеmістъітš (ла въпът.).
Gewühl, n., ръmътъръ, скърmътъръ; аmестекš, глóте (de ómenї).
Gewürm, n., вермъріъ, вермї mълцї.
Gewürz, n., (дела Wurz, Wurzel), ръdъчіпї; dресърї (фелїърї), планте къ mіросš бъпš ші таре ші къ гъстš аџерš, аромате; спіцерії, pl. (дела спіце); dрóџе, dробъріі (ꙟп апотече); —haft, a. ші ad., ароматікš; —handel, m., негоцš къ dресърї, къ спіцерії; —kram, —laden, m., болтъ къ dресърї ароматіче; —nageleien, pl., —nelke, f., къішóре; —waaren, pl., mърфї ароматіче; —wein, m., вінš dресš.
Geyer, в. Geier.
Gezäh, n. ъпелте, інстръmінте (монт.)
Gezähnt, gezahnelt, part., dinцъратš, dintатš.
Gezänk, n., чéртъ, сфаdъ пе'пчетатъ.
Gezauder, n., аmъпътъръ, ꙟптърzіетъръ, ꙟпdелъпцітъръ.
Gezaun, n., ꙟпгръdітъръ, гарdš; mezъінъ.
Gezeche, n., беътš, бъпкътъітš.
Gezehnt, a., zечimарїъ.
Gezelt, n., кортš, в. Zelt.
Gezeug, в. Gezäh.
Geziefer, в. Ungeziefer.
Geziemen, v., се къвіне, се каdе, стъ віне; —d, part., къвіінчосš.
Geziere, n., апостітъръ, афептъціъпе, ꙟптрекътъръ; сmорфъітъръ, секътъръ.
Geziert, part., апостітš, ꙟптрекътš, афептатš; —es Weſen, maniеръ апостітъ, апъкътърї ꙟптрекъте, афептате.
Gezimmer, n., лемпъріъ, теслъріъ, (керестеа, търч.); maxinъ de лемпš.
Geziſch, n., шъіератš, шъіерътъръ.
Geziſchel, n., шопотš, шоптітъръ.
Gezogen, part., трасš, търъtš (італ. tirato); wohl —, віне крескътš, къ пъртърї бъпе; —e Feder, пéпъ трасъ, пéпъ de Оланda; —heit, f., крештере бъпъ.
Gezitter, n., тремъръtъръ.
Gezücht, n., пръсілъ; расъ, соїъ; семъпцъ; böſes —, пръсілъ реа, соїъ блъстъmатš.
Gezweit, a. ші ad., ꙟmбіпатš, ꙟпdоітš; цемъпатš, dъплъ.
Gezwirnt, a., ръсъчітš; —e Seide, mътасъ ръсъчітъ.
Gezwitſcher, n., чіріпітš (пъї de врабіъ).
Gezwungen, part., сілітš, форцатš; цепатš; апостітš, ꙟптрекътš, афептатš; —e Weſen, апостітъръ, афептъціъпе; — ſprechen, а сmорфъі, а фърфърі, а фапфарона, а ворбі апостітš; —heit, f., ꙟптрекътъръ, апостітъръ.
Gicht, f., бóлъ de ꙟпкеіетърї, артрітіс, артетікъ; (ла пічóре) поdагръ; (ла mъпї) хірагръ; тераса ла о топітóре de металš, ꙟпкъркътъръ ла топітóре; mерсš, dръmš; —ader, f., вънъ сіатікъ; —artig, a., артетікосš; —beere, f., кóкъzъ пéгръ (плаптъ); —brüchig, a., паралітікš; —eriſch, —iſch, a., артрітікосš, артетікосš; —pflaſter, n., діапалmъ; —roſe, —wurz, f., пеоніъ; —rübe, f., бріóпъ албъ; в. Zaunrübe.

Giebel, m., кълме, фронтóна, фрѫнтіца ѫнеї касе; крештетѫ (odinióръ); цівелъ (соїѫ de крапѫ, лінѫ); —dach, n., коперішѫ кѫлмітѫ, коперішѫ кѫ фрѫнтіцъ; —seite, f., латѫреа фронтóнеї, а фронтіспіціѫлѫї.
Gieke, в. Feuergieke ші Kieke.
Gienen, в. Gähnen.
Giepsen, v., ръсѫфлѫ греѫ.
Gier, в. Begierde.
Gieren, в. Wünschen.
Gierig, a. ші ad., лакомѫ, пофтіторѫ.
Gießbach, m., повоїѫ, торінте, пържѫ de плóіъ.
Gießbad, n., dѫшѫ, тѫшѫ.
Gießbecken, n., ліціанѫ, кастронѫ (блідѫ) лѫнгърецѫ ші скѫndѫ de спълатѫ, спълъторїѫ.
Gießen, v., върсѫ, торнѫ; ѫdѫ, стропескѫ; gegossene Arbeit, лѫкрѫ тѫрнатѫ (din металѫ).
Gießer, m., тѫрнъторѫ (de металѫ).
Gießerde, f., пъмънтѫ de форме (пентрѫ тѫрнатѫ).
Gießerei, f., тѫрнъторіъ de металѫ.
Gieß-erz, n., бронzѫ; —form, f., формъ, тіпарїѫ de тѫрнатѫ; —kanne, f., канъ de ѫdатѫ; —kelle, —kessel, m., лінгѫръ, кълdаре de тѫрнатѫ; —mutter, f., матріче de тѫрнатѫ; —rinne, f., лъпточелѫ, ѫлѫкѫ de тѫрнатѫ; —schaufel, f., лопъціка тѫрнъторѫлѫї; —werk, n., лѫкрѫ, продѫптѫ, фабрікатѫ тѫрнатѫ.
Gift, f., (дела Geben), в. Mitgift.
Gift, n., веninѫ, верінѫ (провінч. арdел.); токсікѫ (отравъ); ръѫтате, ръінцъ; — beibringen, а ѫнвенina; — mischen, а прегъті веninѫ; — und Galle speien, а се ѫнфѫріа, а се контѫрва.
Gift-arzenei, f., контравеninѫ, антідотѫ; —becher, m., кѫпъ de веninѫ, покалѫ кѫ отравъ; —bissen, m., бѫкътѫръ веninатъ; —blättchen, n., —blase, f., вешікѫцъ веninóсъ (ла албіне); —heil, n., антóръ; —kraut, n., аконітѫ, бѫрѫіéнъ веninóсъ; —lehre, f., токсіколоціъ; —mischer, m., ѫнвеninъторѫ, венефікѫ; —mittel, n., контравеninѫ; —pilz, m., бѫрете веninосѫ; —pulver, n., прафѫ веninосѫ, сèѫ прафѫ ѫн контра веninѫлѫї; —schlange, f., шерпе веninатѫ, веninосѫ; —trank, m., веѫтѫръ веninътóре.
Giftig, a. ші ad., веninосѫ, веninатѫ, ѫнвеninатѫ, ѫнтоксікатѫ; кътръпітѫ, тъніосѫ, ръѫтъчїосѫ; —e Worte, ворбе тѫшкътóре; —e Zunge, лімбъ ѫнвеninатъ, лімбъ ѫнфѫріатъ.
Gilbe, f., галбінѫ (колóре).
Gilben, v., гълбінескѫ, въпсескѫ галбінѫ.
Gilbicht, a. ші ad., гълбіїѫ, галбініѫ.
Gilbig, gilblich, в. Gelblich.
Gilde, f., соціетате, корпѫ, корпоръціѫне (цехѫ, цілdъ, брéслъ) de месеріерї; —brief, в. Zunftbrief; —meister, m., капѫл корпоръціѫнії.
Giltig, в. Gültig.
Gimpel, m., пірѫлъ (пасере); жѫне простічелѫ, гъгъѫцѫ, топтѫ, сімплѫ, гогоманѫ, бълълъѫ.
Gingang, m., вамбаціпъ, цінганѫ, (о калітате de пънzъ de бѫмбакѫ).
Ginst, Ginster, m., ценістъ (плантъ).
Gipfel, m., вѫрфѫ, крештетѫ, кѫлме, піскѫ (de мѫнте); —spitze, f., аскѫцітѫл вѫрфѫлѫї, капетѫл піскѫлѫї.
Gipfelchen, n., вѫрфѫлецѫ, кѫлмішóръ, піскѫшорѫ.
Gipfelig, a. ші ad., вѫрфѫратѫ, кѫ крештетѫ, кѫлмітѫ.
Gipfeln, v., аскѫцѫ, факѫ вѫрфѫ, цепѫшеzѫ.
Gips орї Gyps, m., ціпсѫ, іпсѫ (пéтръ върóсъ); mit — überziehen, ѫнціпсеzѫ; —abdruck, m., тіпарїѫ de ціпсѫ; —arbeit, f., ціпсътѫръ, стѫкътѫръ; —arbeiter, m., стѫкъторѫ, іпсарѫ, ціпсарѫ; —artig, a. ші ad., ціпсосѫ, ка ціпсѫл; —bild, n., ікóнъ de ціпсѫ; —bruch, m., —grube, f., грóпъ de ціпсѫ; —decke, f., плафондѫ, сѫфітъ, ѫнвълітѫръ de ціпсѫ; —drüse, f., ціпсѫ крісталісатѫ; —mörtel, m., стѫкѫ.
Gipsen, v., ціпсѫескѫ, ціпсеzѫ.

Gipser, m., џіпсарŭ.
Gipsig, a. ші ad., џіпсосŭ.
Giroll, в. Droll.
Giraffe, f., џірафъ, кателопардŭ.
Giriren, (zi: џіріpen), v., џірezŭ, ѫndocezŭ (ла негъцет.).
Giro, n., џірŭ (ѫn котерчїѹ); —-bank, f., банкъ de џірŭ, ѹnde о поліцъ се трече асѹпра алтѹїа прin ѫndocape.
Girren, v., чіріпескŭ (ка порѹтвії), џетŭ.
Gis, n., гіс (ѫn тѹсікъ).
Gischen, v., спѹтегŭ.
Gischt, m., спѹтъ.
Gitter, n., гратіъ, кънчéлъ; eiserne —, гратії de ферŭ; hölzerne —, (ла ферестрії) жалѹzії, лодѹрї; —bett, n., патŭ кѹ гратії; —-schrank, m., артарїѹ кънчелатŭ; —thor, n., пóртъ кѹ гратії; —-werk, n., гратії, ѫnкісóре de гратії.
Gittern, v., ѫnгрътіezŭ, ѫnкідŭ кѹ гратії.
Glacis, n., гласіŭ, сплапатъ (dinnaintea фортъреџелор).
Glama, n., óіе de Перѹ, гламъ.
Glander, f., гіеџоїѹ, слоїѹ de гїаџъ; дрѹтŭ, лѹпекѹшŭ de гїаџъ.
Glandern, v., тъ даŭ пе гїаџъ.
Glandulös, a., гіndѹросŭ.
Glanz, m., лѹстрѹ, фѹлгóре (din фѹлџерŭ), лѹчіре, стрълѹчіре, стрълѹчїѹ, кїарòре; помпъ, търіре, грandóре; галенъ (minералŭ); — der Augen, окї стрълѹчїошї, віочїѹпеа окілор; — der Farben, віочїѹпеа колорілор; — geben, а da лѹстрѹ. а лѹстра, а полії; den — verlieren, а перde лѹстрѹ; —erz, n., плѹтваџіне, галенъ; —farbe, f., колóре стрълѹчїóсъ; —leinwand, f., лѹстрінъ, пънzъ лѹстратъ, пънzъ гѹтатъ; —los, a. ші ad., пелѹстросŭ; —roth, n., рошѹ de Англіа; —schetter, m., бѹгранъ, пънzъ цéпънъ.
Glänzen, v., лѹческŭ, стрълѹчіŭ, релѹчіŭ, брілеzŭ (din брілеантŭ); даŭ лѹстрѹ.
Glänzend, part., лѹстросŭ, лѹчїосŭ, стрълѹчїосŭ, лѹтіnосŭ, брілеантŭ; поліітŭ; —e Gastmahl, оспъцŭ помпосŭ.
Glas, n., стіклъ, глажъ; крісталŭ; пъхарŭ, покалŭ; zu — werden, а се стіклі, а се фаче стіклъ; zu tief ins — gucken, а се ѫтвъта; —achat, m., акатŭ de Іслandia, лавъ нéгръ; —arbeiter, m., стікларŭ; —artig, a., стіклосŭ, ка стікла; —auge, n., окїѹ de стіклъ; —haut, f., тѹпікъ стіклóсъ; —-hütte, f., фаврікъ de стіклъ, стіклъріъ; —kirsche, f., вішіnъ (пóтъ); —kopf, m., фероксідŭ лѹчїосŭ (minер.); —korallen, f. pl., корале de стіклъ; —masse, f., матеріъ de стіклъ; —mehl, n., прафŭ de стіклъ; —paste, f.. стіклъ колоратъ, жѹваеръ фалсъ; —perle, f., търџеа de крісталŭ; —platte, f., плакъ, таблъ de стіклъ; —rahmen, m., кадръ de стіклъ; —scheibe, f., діскŭ, окїѹ, џеатŭ de стіклъ; —scherbe, f., фъртътѹръ, бѹкатъ, хърбŭ de стіклъ; —schleifer, m., лѹчіторŭ, петеziторŭ, аротъторŭ de стіклъ; —schmalz, n., спѹтъ de стіклъ; —schmelz, m., сталтŭ de стіклъ; —schrank, m., артарїѹ, сіпетŭ (провінч. Църеї рот., італ. stipetto) de стіклъ; —werk, n., стіклъріе, стікле.
Glaser, m., стікларŭ.
Glasiren, v., лѹстрezŭ, стіклеzŭ, даŭ лѹстрѹ.
Glasur, f., гласѹръ, стіклътѹръ; сталтŭ.
Glätscher, Gletscher, m., тѹнте de гїаџъ, гїъџаріŭ.
Glatt, a. ші ad., петедŭ, лѹчіŭ; поліітŭ; лінсŭ (пърŭ), cadea (матеріъ); сплапатŭ; —haut, f., пеле болпъвóсъ; —worte, pl., ворбе дѹлчї, ворбе лінгърóсе; —weg, ad., фъръ парадъ, фъръ черімоніъ; — machen, петеzескŭ, лѹчіескŭ, сплапеzŭ; einem etwas — abschlagen, а денега кѹїва чева deadрептѹл; —bein, n., осŭ de лѹчіітŭ; —eis, n., гіъцътѹръ; —-eisen, n., ферŭ de кълкатŭ, ферŭ

de поліітъ; —hobel, m., целъ de netezitъ; —holz, n., лъчіторїъ, лъчіерїъ de лемнъ; —züngig, a., фъцарїъ, лінгарїъ.

Glätte, f., політъръ, лъчітъръ, netezime.

Glatze, f., Glatzkopf, m., капъ плешъгъ, келъ.

Glätze, f., Glätzen, m., скафъ.

Glatzig, a. ші ad., келосъ.

Glaube, m., кредінцъ; релеце, релеціъне; крезъ; крезъмънтъ; christlicher —, кредінцъ крештінъ; weß Glaubens bist du? de че релеце те ціі тъ? dazu gehört ein starker —, кътаре лъкръ е аневоіъ de крезътъ; einem — schenken, a da къіва крезъмънтъ; den — verläugnen, а'шї ренега кредінца; —fest, таре ѧн кредінцъ.

Glaubens-änderung, f., скімбаре de релеце; —artikel, pl., ѧнкеіетъріле, артікълії кредінцеї; —bekenntniß, n., мъртъріcіреа кредінцеї; —bote, m., місіонаръ; —genoß, m., корелеціонаръ; —grund, m., фъndъмънтъл, темеїъл кредінцеї; —lehre, f., догмъ, ѧнвъцътъръ релеціо́съ; —meinung, f., опініъне релеціо́съ; —regel, f., регълъ, канонъ, массімъ а кредінцеї; —verbesserung, f., реформъ релеціо́съ; —satz, в. —artikel; —schwärmer, m., ентъсіастъ, фанатікъ релеціосъ; —zwang, m., констрѫнсемънтъ, сілъ ѧн кредінцъ.

Glauben, v., кредъ; даъ крезъмънтъ, мъ ѧнкредъ; сокотескъ, даъ къ сокоте́ла; das ist nicht zu —, ачéста нъ е de крезътъ; ich glaube daß es gut ist, mi се паре къ е біне; an Gott —, а креде ѧн Dъmnezeъ.

Glaubersalz, n., сареа лъї Глаъвер, сълфатъ de содъ.

Glaubhaft, a. ші ad., de крезътъ, demnъ de крезътъ, аътентікъ; —igkeit, f., аъторітате, аътентіъ.

Gläubig, a. ші ad., кредінчїосъ, крештінъ.

Gläubiger, m., креditоръ.

Glaublich, a. ші ad., провавеpъ, de крезътъ; —keit, f., провавеpітате.

Glaubwürdig, a. ші ad., аътентікъ, demnъ de кредінцъ.

Glauch, a. ші ad., цънгъъ, жъпішоръ фъръ барвъ; стерпъ; албъ, албасгръ.

Gleich, a., егалъ, коегалъ, dрептъ; пъреке; планъ; асеменеа (потрівітъ); омоценъ, ъніформъ; netedъ; —abstand, m., дістанцъ егалъ; —alter, n., ачееаш връстъ; —zahl, f., нъмъръ пъректъ; —zeit, f., ачелаш тімпъ; es ist mir —, ѧмї é тотъ ъна; Tag und Nacht —, zi ші по́пте тотъ de о лънціме; meines —en, de кондіціънеа, de стареа меа; er hat nicht seines —en, елъ нъ'шї аре пъреке; — machen, а аплана, а ъніформа, а компърекеа.

Gleich, ad., ѧndатъ, нъмаїdекътъ; — als wenn, ка ші към; jetzt —, акъм ѧndатъ; wenn —, деші, мъкаркъ; einem — sehen, а семъна къіва.

Компъсе: Gleich-artig, a. ші ad., омоценъ, de ачееаш натъръ; —bedeutend, part., сінонімъ, de ачееаш семніфікъціъне; —ergestalt, —ermaßen, —erweise, ad., ѧнтръ асеменеа, тотъ ѧнтр'о формъ; ѧн ачелаш modъ; —farbig, a. ші ad., конколо́ре, de ачееаш коло́ре; —förmig, a. ші ad., конформъ, ъніформъ, аналогъ; —förmigkeit, f., ъніформітате; —gefühl, n., сімпатіъ; —geltend, part., тотъ de о вало́ре, de ачееаш ціно́ре; —gesinnt, a., консімціторїъ, консімцітівъ, de ачелаш сімцімънтъ; —gestaltet, a., de ачееаш формъ, фігъръ; —gewicht, n., контрапондъ; екілібръ, къмпънъ dре́птъ; —gültig, a. ші ad., індіферінте, непъсъторїъ; —klang, m., акордъ, ъніconъ; —laufend, part., паралелъ; —laut, m., консънанцъ, сънетъ кореспондінте, —maß, n., сіметріъ, пропорціъне, ъніформітате; —mäßig, a. ші ad., тотъ de о мъсъръ,

пропорцionатъ, сimетрікъ, пъреке; —namig, a., omonimъ, cinonimъ; —schätzen, v., a стima ѫптокma; —schenkelig, a., iсочелъ, екікръралъ (цеom.); —sehen, v., a сетъпа; —seitig, a., парілътъралъ (цеom.); —stellen, v., алътъръ; конфръптъ; —stimmig, a. ші ad., консъпъторъ, армоniосъ, тотъ de ъnъ акордъ, акордапте; —stimmigkeit, f., конкордапцъ, армоniъ, ъnanimiтате; —tönig, a. ші ad., парiсонъ, ъniсонъ; —tönigkeit, f., консъпапцъ, ъniсонапцъ.

Gleicher, m., екаторъ (астроп.).

Gleichheit, f., екалiтате, конформiтате, парiтате; identiтате; асеменime (потрівітъръ).

Gleichmuth, m., indiферiнцъ, непъсаре; констанцъ (статорнічіъ), сimцъ нестръmътатъ.

Gleichmüthig, a. ші ad. indiферiнте, непъсъторъ; константе, нескimбатъ.

Gleichniß, n., асеmъпътъръ, алътъраре, сimiлiтъръ (чimiлiтъръ), параболъ (ворбіре ѫп пілde); —rede, f., параболъ, алегорiъ; —weise, ad., къ асеmъпаре, ѫп формъ de параболъ; —wort, n., ворбъ фiгъратъ, метафорiкъ.

Gleichsam, ad., óрешкъm, ка ші къm.

Gleichsinn, m., ъnanimiтате, ъniтате de сimцiminте; сimпатiъ, армоniъ; сinonimiъ; —ig, a. ші ad., de ачелаш ѫпцелесъ, identiкъ.

Gleichwie, conj., къm, прекъm, ашеа прекъm.

Gleichwohl, ad., тотъшъ, къ тóтĕ ачестеа.

Gleichzeitig, a. ші ad., контimпъранъ, din ачелаш тimпъ, iсохронъ, сinхронъ (греч.); —keit, f., контimпъріme, сinхронiсmъ.

Gleis, в. Geleise.

Gleiße, f., лъстръ атъцiторiъ; пътръпжелъ къпескъ (плантъ).

Gleißen, v., лъческъ, релъческъ, склiпескъ; es ist nicht alles Gold was gleißt, nъ есте аъръ тотъ че стрълъче.

Gleißner, m., iпокрiтъ, фъцарiъ, префъкътъ, в. Heuchler.

Gleißnerei, в. Heuchlerei.

Gleiten, v., mъ daъ пе гiацъ; лъпекъ, алъпекъ.

Gletscher, m., гiъцарiъ, mъпте коперiтъ къ гiацъ.

Glied, n., mъdъларъ, mеmбръ; ѫпкеiетъръ, артiкълъ; iнелъ, верiгъ (белчъгъ de ъnъ ланцъ); шiръ, рангъ (iтал. rango, франц. rang), рѫndъ; nodъ (de паiъ); спiцъ (de ръdipe); терminъ (de ъnъ сiлоцiсmъ); перiodъ; es liegt mir in allen Gliedern, mъ dоръ тóте mъdъларелe; sich in Glieder stellen, a се пъпе ѫп шiръ.

Gliedchen, n., mъdълърелъ, mеmбрълецъ.

Gliederbau, m., стръптъръ, фъптъръ а mъdъларелор.

Gliedergicht, f., —krankheit, f., —reißen, n., артрiтiс, артетiкъ, mътрiче (провiнч. арdел.).

Gliederlahm, a., паралiтiкъ, ологъ.

Gliederweise, в. Gliedweise.

Gliedkraut, n., бъръiéнъ de артрiтiс, ветонiкъ.

Gliedmaß, в. Glied.

Gliedschwamm, m., скрескътъръ бърецóсъ ла mъdълърi, бърете dела ѫпкеiетърi, свърчогъ.

Gliedwasser, n., сinовiъ, ъmezéлъ zърóсъ (анатом.).

Gliedweise, ad., ѫп шiръ, ѫп рангъ (осташiї), mеmбръ кътръ mеmбръ.

Glimmen, v., лiкърескъ, арdъ съпт спъzъ, арdъ фъръ флакърi, mокпескъ.

Glimmer, m., miкъ, стiклъ ръсéскъ, оглinda mъгарiълъї.

Glimmerig, a., miкосъ, склiпiчiосъ.

Glimmern, v., скiнтеiezъ, релъческъ.

Glimpf, m., кътпътъ, кръцаре, modеръцiъne; dълкóре, бiневоiнцъ, делiкатецъ.

Glimpflich, a. ші ad., кътпътатъ, modератъ; блъndъ, кръцъторiъ; mit einem — umgehen, a тратта пе чiнева къ кръцаре.

Glinstern, v., лъческъ абiа, в. Glimmern.

Glitschen, в. Gleiten.

Globus, m. (лът.), гловѫ (пътъптескѫ орї черескѫ).
Glöckchen, n., клопоцелѫ, кътпънелѫ.
Glocke, f., клопотѫ, кътпанъ; die — schlägt, óра вате, сѫнъ; was ist die —? къте óре съптѫ?
Glöckeln, v., сѫнѫ клопоцелѫл, клопоцескѫ.
Glockenbalken, m., грindъ de клопотѫ, осіа клопотѫлѫї.
Glockenblume, f., клопоцеї (флóре).
Glockenförmig, a. ші ad., ка клопотѫл.
Glockengarn, n., рецеа, сакѫ de прінсѫ потърнічї.
Glockengeläute, n., сѫнетѫ de клопотѫ, клопоцітѫ.
Glockengießer, m., клопотарѫ, фъѫріторѫ de клопоте.
Glocken-gut, n., —speise, f., металѫ, матеріъ, бронzѫ de клопоте (аместекѫл de метале din каре се тóрнъ ѫнѫ клопотѫ).
Glockenhaus, n., клопотіцъ.
Glockenklöppel, m., лімбъ de клопотѫ.
Glocken-ist, —läuter, —treter, m., клопотарѫ, кътпънарѫ.
Glocken-schwengel, m., —seil, n., кінгъ, тръсътóре, фѫне, кóрдъ de клопотѫ.
Glockenspiel, n., органе de клопоте.
Glockenwelle, f., кѫтпънъ de клопотѫ.
Glöcklein, в. Glöckchen.
Glöckner, в. Glockenist.
Glorie, f. (латін.), глоріъ, търіре (славъ); аѫреолъ, разъ de сфінценіъ.
Glorreich, a. ші ad., глоріосѫ, търіт̆ѫ, плінѫ de глоріъ; —en Andenkens, de сѫвеніре глоріóсъ.
Glossarium, n. (лът.), глосарїѫ, карте сплікътóре de алте кърцї.
Glosse, f., глосъ, котънтарїѫ, сплікъцїѫне.
Glotzauge, n., Glotzen, pl., окїої, окї холбацї, окї болдіцї.
Gluchzen, в. Glucken.
Glück, n., порокѫ, порочіре, фортѫнъ; ферічіре, ферічітате; сóрте, хасардѫ; Фортѫнъ (zinъ); zum —, din порочіре; — auf! порокѫ бѫнѫ! — auf den Weg, кълъторіъ бѫнъ; das — ist ihm günstig, фортѫна ꙟї рѫде; das — ist blind, фортѫна é óрбъ; er hat von — zu sagen, елѫ авѫ сóрте бѫнъ; er hat mehr — als Verstand, елѫ аре маї мѫлтѫ порокѫ декътѫ мінте; sein — machen, а ажѫнце порочітѫ; dem — im Schoße sitzen, а фі фаворітѫл фортѫнеї; — geht über Verstand, маї вреѫ ѫнѫ драмѫ de порокѫ, декътѫ о літръ de мінте; Jeder ist seines —es Schmied, фіекаре есте фаѫрѫл фортѫнеї сале.
Glücks-ball, m., жѫкъріа фортѫнеї; —bote, m., кѫріерѫ de порокѫ; —botschaft, f., поътате феріче, штіре феріче; —fall, касѫ, ꙟнтъмпларе феріче; —gaben, f. pl., дарѫріле фортѫнеї; —göttin, f., zea Фортѫна; —gunst, f., фавóреа фортѫнеї; —güter, n. pl., авѫцїї; —kind, n., фаворітѫл фортѫнеї; —rad, n., тамбѫра, рóта фортѫнеї (de лотерії ш. а.); —ritter, m., свънтѫръторѫ; —spiel, n., жокѫл фортѫнеї; —stand, m., старе порочітъ, старе de просперітате; —stern, m., стеаоа фортѫнеї, ѫрсітъ; —zeichen, n., семнѫ ферічітѫ, аѫгѫріѫ бѫнѫ.
Glucken, glucksen, v., клънкъіескѫ, клънкъїѫ (клошка).
Glücken, v., реесѫ біне, ам порокѫ.
Glucke, Gluckhenne, f., клокъ, клошкъ.
Glücklich, a. ші ad., ферічітѫ; порочітѫ, фортѫнатѫ; —er Anfang, ꙟнчепѫтѫ феріче; —er Ausgang, ешітѫ, капетѫ феріче; —er Einfall, ideъ феріче; —er Wind, вънтѫ фавораверѫ.
Glückselig, a. ші ad., феріче; —keit, f., ферічіре, ферічітате.
Glückwunsch, m., Glückwünschung, f., гратѫлъцїѫне, ферічітаре, ферічітъцїѫне (херетісіре), пофтіре de порокѫ.
Glückwünscher, m., гратѫлъторѫ.
Glühen, v., мъ ꙟнфокѫ, мъ апрindѫ, мъ ꙟнфлакърѫ; es glüht ihm das Gesicht, ꙟї арде фаца, с'а апрінсѫ ꙟн фацъ; er glüht vor Scham, ꙟї арде фаца de рѫшіне; vor Liebe —, а фі апрінсѫ de амóре; vor

Zorn —, a се апрінде de mânie.

Glühend, part., апрокатъ, апріндерат; —e Augen, окі апрокаці.

Glühfarbe, f., колóре de фокъ, de жъратікъ.

Glühfeuer, n., фокъ, жъратікъ апрошітъ.

Glühofen, m., къминъ de топітъ (metale).

Glühwein, m., вінъ фертъ къ аромe.

Glühwurm, m., лампіръ, лъчіóръ, верме лъминосъ (къ фосфоръ).

Gluten, v., каетъ кіоржшъ, мъ вітъ посоторжтъ.

Gluth, f., въпаіъ (італ. vampa), ардóре; аршіцъ; арсетъръ; фокъ, жъратікъ; —auge, n., окіъ апрокатъ; —pfanne, f., лопъцікъ de фокъ.

Gnabben, gnabbern, v., podъ, чъгълескъ.

Gnade, f., харъ, граціъ (мілъ); клімецъ; фавóре, вінеvoінцъ, condecvindinцъ; auъ —, din граціъ, din цеперосітате; Euer Gnaden, Ілъстрітатеа Та; ohne alle —, къ тóтъ аспрімеа; ohne — und Barmherzigkeit, фъръ нічі о мілъ ші компътімире; halten Sie mir zu —n, мъ рогъ de ертъчіне, мъ рогъ съ фіъ ертатъ; — für Recht ergehen lassen, а префері клімецца дрептъцій; sich auf — und Ungnade ergeben, а се лъса апdiскреціънеа (ківа), а се супне фъръ кондиціне; die — verlieren, а кідеа din граціа ківа; a beni ап дисграціъ.

Gnaden, v., gnade uns Gott, Dzeъ съ не ажъте! Dzeъ съ не апtindъ харъл съъ.

Компъсе: Gnaden-bild, n., ікóпъ фъкътóре de minъnі, ікóпъ miракълóсъ; —blick, m., къътътъръ граціóсъ; —brot, n., вінтъ, храпъ din граціъ, пъне din харітате; —ertheilung, f., харъ, граціъ (ап теолоц.); —frist, f., рестітпъ de граціъ; —gehalt, m., —geld, n., пенсіне din граціъ, din мілъ; —jahr, n., апъл граціеі, апъл въdъіеі (de пенсіне); —licht, n., лъmina харълі; —lohn, m., ръсплатъ din граціъ; —reich, a., граціосъ, клітентъ, мілосъ; —ort, m., локъ сфънтъ; —stoß, m., ловітъръ din ъртъ (супе а къта съферінцеле ънъі осъnditъ); —strost, m., тъпгъіереа спірітълі сфънтъ; —voll, a., граціосъ, плінъ de харъ; —zeichen, n., семпъ de харъ; декоръцінне.

Gnädig, a. ші ad., граціосъ, клітентъ (мілосъ, мілостівъ); ардъръторъ; фавораверъ; —er Herr! преастръльчіте Dómne (тітълатъръ); Gott sei uns —, Dzeъ съ не ажъте! Dzeъ съ не dea вine; —e Strafe, педéпсъ кътпътатъ, domólъ; er ist noch — weggekommen, елъ апкъ а скъпатъ ъшоръ.

Gnädigst, ad., къ тóтъ граціа, фórte граціосъ, къ тóтъ вінеvoінца.

Gneiß, m., гпаісъ, (пétръ фórte таре ші пътърóсъ).

Gnom, m., спірітъ пътънтескъ, гпотъ (греч.).

Gnomonik, f., гпотопікъ, штііпцъ de a фаче оролóце de сóре.

Gnostik, f., гпостікъ, теогпосіъ, ънъ ересъ din вékъл 1ъ.

Gnug, в. Genug.

Göckelhahn, m., кокошъ de гъіпъ.

Golander, m., стързъ тарінъ.

Gold, n., аъръ (металъл чел таі греъ, таі къратъ, таі скътпъ ші таі сферіторіъ de фокъ); банї; gebiegenes —, аъръ тасівъ, аъръ патівъ; gemünztes —, аъръ тіпърітъ; geschlagenes —, фоі de аъръ; in — fassen, а кънпінde, а лега ап аъръ; — machen wollen, а вреа съ афлі пétра філософіеі, а вреа съ фачі аъръ прін алхітіъ; es ist nicht alles — was glänzt, пъ есте аъръ тотъ че стръльче.

Компъселе: Gold-ader, f., въпъ de аъръ (ап тонт.); въпъ emoroidalъ, трънші; —adler, m., анеръ, пажоръ аърітъ (din челе таі тарі, се zіче ші Steinadler, Aquila Chrysaetos); —ammer, f., пресъръ галвінъ (пъсъріка); —an-

strich, m., аѹрітѹръ; —apfel, m., търѹ галбінѹ, търѹ аѹріѹ; —arbeiter, m., аѹрарїѹ, лѹкръторїѹ din аѹрѹ; —artig, a. ші ad., de патѹра аѹрѹлѹї, ка аѹрѹл; —auge, n., ѹнѹ соїѹ de рацъ сълбатікъ, кѹ капѹ рошѹ пѹрпѹріѹ, кѹ окї галбінї, рацъ клапгѹлъ; —bad, n., баіъ de аѹрѹ (ꙟn ximiъ); —barre, m., рѹdѹ, варгъ de аѹрѹ; —baum, m., ѹнѹ арборе етіопікѹ; —bergwerk, n., minъ de аѹрѹ; —beryl, m., берілѹ аѹріѹ, хрісоберілѹ (ѹнѹ соїѹ de пе́тръ скѹmпъ); —blatt, —blättchen, n., фо́іъ, фоіцъ, фрѹnzъ, спѹmъ de аѹрѹ; —blech, n., пластрѹ, плакъ de аѹрѹ; —blume, f., хрісантемѹ, фло́ре аѹріъ (de maї mѹлте соіѹрї); —börse, f., пѹнгъ, бѹрсъ de аѹрѹ; —brassen, m., пеште аѹріѹ, пъстравѹ аѹріѹ (пе ла окї кѹ аркѹ аѹріѹ); —braun, a., галбінѹ кафеніѹ; —distel, f., скаїѹ аѹріѹ (Scolymus); —draht, m., фірѹ, телѹ de аѹрѹ; —durst, m., сете de аѹрѹ; —erz, n., есѹ, minеръ de аѹрѹ; —farbe, f., коло́реа аѹрѹлѹї (ꙟn стареа патѹралъ); —farben, —farbig, a., аѹріѹ, ка аѹрѹл, в. —gelb; —fasan, m., фасанѹ аѹріѹ; —finger, m., деџетѹл інелѹлѹї (ал патрѹлеа dела полікарїѹ); —firniß, лѹстрѹ de аѹрітѹ; —fisch, m., пеште аѹріѹ (maї mѹлте соіѹрї); —flimmer, —flitter, —flinker, —flitscher, m., стелѹце, флѹтѹреї de аѹрѹ (ꙟn рѫѹрї); —forelle, в. —brassen; —fuchs, m., калѹ аѹріѹ, роібѹ; —gelb, галбінѹ аѹріѹ, блоndѹ ка аѹрѹл (італ. biondo); —geschirr, n., аѹръріъ, васе de аѹрѹ; —gewicht, n., пѹнтѹ de кѹmпънітѹ аѹрѹ; —geyer, m., вѹлтѹрѹ аѹріѹ; —gier, f., лъкоmіъ de аѹрѹ; —glanz, m., лѹстрѹ de аѹрѹ; —gräupchen, pl., гръѹнцеле de аѹрѹ; —gries, m., пъсіпѹ, арінъ de аѹрѹ; —grube, f., minъ de аѹрѹ; ісворѹ de авѹцїї; —grund, m., къmпѹ de аѹрітѹ (ла zѹгравї); —grün, a., верdаѹріѹ; —gulden, —gülden, m., флорінѹ, фіорінѹ de аѹрѹ; —haar, n., пърѹ блоndѹ, пърѹ галбінѹ аѹріѹ; пърѹл вінереї (ѹнѹ соїѹ de mѹшкїѹ, Polytrichum); хрісокоmъ (о плаптъ афрікапъ); —hahn, m., кърѣбѹшѹ аѹріѹ; —hähnchen, —hähnlein, n., рігѹлецѹ (пасереа чеа maї mікъ ꙟn Еѹропа Motacillus Regulus); —haltig, a., концінъторїѹ de аѹрѹ; —käfer, m., кърѣбѹшѹ аѹріѹ; —kalk, m., аѹрѹ калчінатѹ (xim.): —karausche, f., кърашѹ аѹріѹ; —kind, m., прѹпкѹ фо́рте плъкѹтѹ; —klumpen, m., бѹкатъ, врѹшѹ de аѹрѹ; —korn, —körnchen, n., в. —gräupchen; —krone, f., коро́нъ de аѹрѹ; скѹdѹ, monетъ de аѹрѹ; —lach, m., лакѹ, лѹстрѹ de аѹрѹ; левкоіъ аѹріъ (о фло́ре maї галбінъ dекътѹ віо́реле галбіне); —lahn, m., пете́лъ de аѹрѹ (телѹ de аѹрѹ тѹртітѹ, фрѹnzітѹ); —lasur, m., пе́тръ лаzѹлъ, лапіслаzѹлі; —lilie, f., ліліъ аѹріъ (а къреї фло́ре ціне пѹmaї о zi); —macher, m., фъкъторѹ de аѹрѹ, алхіmістѹ, adептѹ; —macherkunst, f., алхіmіъ, mъіестріъ de а фаче аѹрѹ; —mine, f., minъ, баіъ de аѹрѹ; —münze, f., monетъ de аѹрѹ; —papier, n., хъртіъ аѹрітъ; —platte, f., леспеde, таблъ, плакъ de аѹрѹ; —plätter, m., тѹртіторѹ de аѹрѹ, mештерѹ de бете́лъ; —probe, f., пробъ de аѹрѹ (спре а'ї афла кътъцimea ші пѹрітатеа); —reich, a., аѹросѹ, богатѹ de аѹрѹ; —sand, m., арінъ, пъсіпѹ de аѹрѹ; —schaum, m., пеліцъ, фрѹnzішо́ръ de аѹрѹ; —scheider, m., рафінъторѹ, кѹръціторѹ de аѹрѹ; —schläger, m., бътъторѹ, тѹртіторѹ de аѹрѹ; есѹ de аѹрѹ сфъртатѹ ші спълатѹ; —schmied, m., аѹрарїѹ; —schwefel, m., арсенікѹ кѹ пѹчо́съ; —seife, f., локѹ de спълатѹ аѹрѹ (din рѫѹрї); —spinner, m., торкъторѹ de аѹрѹ; —staub, m., пѹлбере de аѹрѹ; —stein, m., пе́тръ аѹро́съ; хрісолітѹ; —sticker, m., кѹсеторѹ кѹ фірѹ; —stoff, m., стофъ de аѹрѹ (італ. stoffa d'oro);

—stück, n., бѫкатъ de аѫрѫ; —stufe, f., стѫфъ, minеръ de аѫрѫ; —tinktur, f., тінтѫръ de аѫрѫ; —waare, f., марфъ de аѫрѫ, аѫръріі, жѫваеріі; —wage, f.; кѫмпънъ de аѫрѫ; —wäsche, f., лъѫтóре de аѫрѫ; —wasser, n., росолѫ, вінарсѫ de Danцiг; —werth, a., прецiосѫ, скѫмпѫ ка аѫрѫл; —wurz, f., лiлiъ сълбатiкъ Lilium Martagon); асфоделѫ (о плантъ).

Golden, a. ші ad., de аѫрѫ, аѫреѫ; —e Ader, f., emoroidъ, трѫпшї; —e Spruch, centinцъ de аѫрѫ; —e Zeit, вéкѫ de аѫрѫ; die Zeit ist —, тімпѫл е тесаѫрѫ непрецѫіверѫ, тімпѫл есте аѫрѫ; —e Berge versprechen, а промiте мѫнцї de аѫрѫ.

Golf, m., (італ. Golfo), голфѫ, сінѫ de маре.

Golkrabe, m., корбѫ (соіѫл чел маї негрѫ).

Gölle, f., балтъ; лѫнтре аскѫцiтъ.

Göller, в. Grünspecht.

Gölse, f., ѫнѫ соїѫ de цѫнцарї.

Gölzen, v., жѫгънескѫ.

Gondel, f., (італ. gondola), гондóлъ, лѫнтре.

Gondelfahrer, Gondolier, m., гондолерїѫ, лѫнтрарїѫ.

Gönnen, v., акордѫ, кончедѫ, пѫ пiстѫескѫ; (алте семпiфiкъцiѫнї ꙟї сънтѫ ꙟнвекiте); einem etwas —, а се бѫкѫра de бiнеле алтѫiа; — Sie mir ein wenig Ruhe, дъ'мї пѫцiнѫ ръпаосѫ; ich gönne es ihm von Herzen, сънтѫ преа мѫлцѫмiтѫ кѫ къштiгѫл лѫї.

Gönner, m., патронѫ, фаворъторѫ, протепторѫ, бѫнѫ воiторѫ; —in, f., патрóнъ, протептóре.

Göpel, m., вѫртежѫ, арганѫ, махiнъ de трасѫ есѫл ш. а. din mine (ꙟн монт.).

Göre, f., тiнъ, гѫноїѫ.

Gorl, m., фiрѫ ръсѫчiтѫ.

Gorre, Gurre, f., калѫ ръѫ, мърцóгъ.

Gosche, f., гѫроїѫ, лéфъ, леонъ.

Gose, f., бере de Гослар.

Göse, f., ѫнѫ пеште, в. Ahant.

Gosse, f., каналѫ, скѫрсътóре (de zóie din бѫкътъріі).

Gothe, m., готѫ (нѫмеле ѫнѫї попорѫ цермaнѫ).

Gothisch, a. ші ad., готiческѫ. готiкѫ.

Gott, m., Zeѫ, Dѫmnezeѫ (італ. Domeneddio); bei —! Zъѫ! пе Dzeѫ! (формъ de жѫръмънтѫ); helf —! Dzeѫ съ ажѫте! съ фiе de бiне! — befohlen! фiцї аї лѫї Dzeѫ! — behüte! ферéскъ Dzeѫ! um Gottes Willen! пентрѫ Dzeѫ! in Gottes Namen! ꙟн нѫмеле Domнѫлѫї! will's —, воindѫ Dzeѫ; — sei Dank! мѫлцъмiтъ лѫї Dzeѫ! — grüße Euch! бѫнъ zioa! so wahr — lebt! вiїѫ е Dнѫл! (бiбл.), жѫрѫ пе вiїѫл Dzeѫ! пе Dzeѫ! so wahr mir — helfe! ашеа съ'мї ажѫте Dzeѫ! — ist mein Zeuge! Dzeѫ ꙟмї е марторѫ! — ähnlich, — gleich, лѫї Dzeѫ aceminea.

Götterbild, n., тiпѫл лѫї Dzeѫ.

Götterblume, f., dodeкатеon (о плантъ de Вiрцiнiа).

Götterbote, m., Меркѫрїѫ, солѫ ал zeiлор.

Götterlehre, f., мiтолоцiъ, штiiнцъ деспре zeiї пъгънештї.

Göttermahl, n., оспъцѫ zeeскѫ.

Götterspeise, f., амбросiъ, мънкаре zeéскъ.

Götterspruch, m., centinцъ zeéскъ, оракѫл (ла антiчї).

Göttertrank, m., нектарѫ, беѫтѫръ zeéскъ.

Gottesacker, m., цѫнтiрiмѫ, кiмiтiрїѫ, ꙟнгропътóре, локѫ de ръпаосѫ, агрѫл сфънтѫ.

Gottesdienst, m., сервiцiѫ dzeeскѫ, кѫлтѫ, офiчiѫ dівinѫ, (слѫжбъ dzeéскъ); релеце; dem —e beiwohnen, а аста, а фi фацъ ла кѫлтѫл dzeeскѫ; den — verrichten, а фаче сервiцiѫл dzeeскѫ, а съвърші офiчiѫл сънтѫ; —lich, a. ші ad., сакрѫ, релецiосѫ.

Gottes-furcht, f., фрiка de Dzeѫ, релецiосiтате; —fürchtig, a. ші ad., темъторѫ de Dzeѫ, релецiосѫ, евлавiосѫ, девотѫ.

Gottesgabe, f., дарѫ dzeeскѫ.

Gottes-gelehrsamkeit, —gelehrtheit, f., теолоцiъ, теософiъ, ꙟнвъцътꙋръ de Dzeŭ.
Gottesgelehrte, m., теологŭ, къртꙋрарiꙋ de челе сфiнте.
Gottesgericht, n., жꙋдецŭ dzeeскŭ; opdaлiĭ.
Gotteshaus, n., касъ de рꙋгъчiꙋнĭ, бiсерiкъ, темплꙋ.
Gotteskasten, m., кꙋтiъ, лакръ, ладъ de лемосiнъ.
Gottes-lästerer, m., хꙋлiторŭ, дефъiмъторŭ de Dzeŭ; —lästerlich, a. ші ad., блъстъмъторiꙋ, хꙋлiторiꙋ; —lästerung, f., хꙋлъ, дефаiмъ, блъстъмŭ асꙋпра лꙋĭ Dzeŭ.
Gotteslehre, f., ꙟнвъцъмънтŭ ꙟнвъцътꙋръ dzeéскъ; релеце.
Gottes-leugner, m., атеŭ, атеiстŭ, негъторŭ de Dzeŭ; —leugnerisch, a. ші ad., атеiстiкŭ; —leugnung, f., атеiсмŭ.
Gottesliebe, f., харiтате, iꙋбiре, амóре (драгосте) dzeéскъ.
Gotteslohn, m., ръсплатъ dzeéскъ, харŭ черескŭ.
Gottes-mord, m., zeꙋчiдiŭ, ꙋчiдере de zeŭ; —mörder, m., zeꙋчiгъторŭ.
Gottespfennig, m., къпаръ, банŭ de мiлъ.
Gottessohn, m., фiiꙋл лꙋĭ Dzeŭ.
Gottestisch, m., масъ сфънтъ, алтарŭ; кꙋмiнекътꙋръ, чiна чеа de таiнъ.
Gottesurtheil, n., opdaлiĭ (пробе фелiꙋрiте прiн каре ꙟн вéкꙋл de мiжлокŭ се черка вiна орĭ невiна кꙋiва, кꙋм ферŭ ꙟнфокатŭ, апъ ꙟнгiецатъ ш. а.).
Gottes-verächter, m., омŭ спꙋркатŭ, кълкъторŭ de челе сфiнте, сакрiлегŭ, профанŭ; —verachtung, f., профънъцiꙋне, спꙋркъмънтŭ.
Gottesverehrung, f., ꙟнкiнъцiꙋне, венеръцiꙋне дiвiнъ.
Gotteswort, n., кꙋвънтꙋл лꙋĭ Dzeŭ; предiкъ.
Gottheit, f., zeiтате, zeime, дiвiнiтате.
Göttin, f., zeъ, zeiцъ; zinъ.
Göttlich, a. ші ad., zeeскŭ, dzeeскŭ, дiвiнŭ, черескŭ; —e Gesetz, n., лецеа лꙋĭ Dzeŭ.
Göttlichkeit, f., zeiтате, zeime; натꙋръ zeéскъ, ꙟнчепꙋтŭ дiвiнŭ, орiцiне черéскъ.
Gottlos, a. ші ad., деправатŭ, ꙟнръꙋтъцiтŭ, перелецiосŭ, проклетŭ; ein — Leben führen, а дꙋче о вiéцъ деправатъ; ein — Maul haben, а авé о лiмбъ спꙋркатъ, а фi чертарецŭ ші клеветiторŭ.
Gottlosigkeit, f., ръiнцъ, ръꙋтате, депръвъцiꙋне, проклецiъ, перелецiосiтате, неевлавiъ.
Gottmensch, m., Dzeŭ ꙟнтрꙋпатŭ.
Gottselig, a. ші ad., кꙋвiосŭ, евлавiосŭ, релецiосŭ, девотŭ; ꙟн Domнꙋл ферiчiтŭ (ръпосатŭ ꙟн Domнꙋл).
Gottvergessen, a. ші ad., невлавiосŭ, перелецiосŭ.
Götze, m., idолŭ, zeiтате пъгънъ.
Götzen-bild, n., iкóнъ, сiмꙋлакрꙋ de idолŭ; —diener, m., idололатрꙋ, пъгънŭ; —dienst, m., ꙟнкiнъчiꙋне de idолĭ, idололатрiъ; —opfer, n., вiптiмъ, сакрiфiчiŭ idолескŭ (жъртфъ); —priester, —pfaffe, m. преотŭ, попъ idолескŭ; —tempel, m., капiште, темплꙋ de idолĭ, пагодъ (ꙟн Indiĭ).
Grab, n., мормънтŭ, грóпъ; das heilige —, мормънтꙋл сънтŭ (ал Длꙋĭ Хрiстосŭ ꙟн Палестiна); getreu bis ins —, кредiнцiосŭ пънъ ꙟн мормънтŭ; am Rande des —es sein, сънтŭ кꙋ ꙋнŭ пiчiорŭ ꙟн мормънтŭ; er sieht aus, als wenn er schon im —e gelegen hätte, сéмънъ ка кънdŭ ар фi ешiтŭ din мормънтŭ; jemanden zu —e gestatten, а ꙟнмормънта пе чiнева; einen Esel zu —e läuten, дънъескŭ din пiчióре шезънdŭ.
Grabeinfassung, f., ꙟнгръdiреа мормънтꙋлꙋĭ.
Grabeln, в. Krabeln.
Grabeisen, n., съпоiꙋ, аршеŭ, хърлецŭ.
Grabe-kelle, f., лопъцiкъ de съпатŭ; —land, n., огорŭ съпатŭ, пъмънтŭ de сапъ.
Graben, v., съпŭ (пъмънтŭ), сковескŭ (ꙟн металŭ); факŭ грóпъ; рѫмŭ; wer Andern eine Grube

gräbt, fällt selbst hinein, челȣ че сапъ гро́пъ алтȣіа, каde ꙟпсȣшї ꙟптр'ѫпса; —, m., шанцȣ, каналȣ, гро́пъ; wir sind noch nicht über den —, ꙟпкъ п'амȣ скъпатȣ de греȣтате; einen — ziehen, трагȣ шанцȣ.

Gräber, m., съпъторȣ; сковіторȣ; (іт. scavatore); —geruch, в. Leichengeruch.

Grabeshügel, в. Grabhügel.

Grabes-schlummer, m., сомпȣл морцїї; —stille, f., тъчереа мортъптȣлȣї, тъчере фо́рте адъпкъ; —stimme, f., гласȣ мортъпталȣ.

Grab-hügel, m., тъмбъ (лат. tumba); —legung, f., ꙟммортъптаре, ꙟпгропъцїȣне; —lied, n., къптекȣ de ꙟммортъптаре; —mal, —mahl, n., мортъптȣ, (морїмъптȣ), кепотафїȣ; —meißel, m., далтъ de ꙟпсъпътȣръ; —scheit, n., аршеȣ; —schrift, f., епітафȣ, інскріпцїȣне пе пе́тра мортъптȣлȣї; —stätte, f., кімітіріȣ; —stein, m., пе́тра мортъптȣлȣї; —stichel, m., сковіто́ре; —tuch, m., лінцеолȣ мортъпталȣ; —zeichen, n., стълпȣ, крȣче, семпȣ de мортъптȣ.

Gräcisiren, v., гречісезȣ.

Gräcismus, m., гречісмȣ.

Grad, m., градȣ; тре́птъ; рангȣ; спіцъ; im zweiten —e verwandt, консъпцїȣ ꙟп адо́ъ спіцъ; im höchsten —e, фо́рте, пȣ се по́те маї мȣлтȣ; bis zum äußersten —, пъпъ ла естремȣ, пъпъ ла градȣл чел маї ꙟпалтȣ; —abtheilung, f., гръдъцїȣне; —bogen, m., аркȣ градатȣ; разіметрȣ; —buch, n., портȣланȣ (маріт.), карте аръто́ре de портȣріле мъреї, de діреnцїȣнеа кȣрцерілор, de о̀реле флȣксȣлȣї, de новілȣнїї ші плепілȣнїї.

Gradiren, v., градезȣ, адȣкȣ ла маї маре градȣ de перфепцїȣне, лъмȣрескȣ (аȣрȣ); рафінезȣ (zахарȣ); свапорезȣ апа din саре.

Gradir-haus, —werk, n., гръдъріъ, касъ de гръдатȣ, свапорътóре (пе ла сарine); —herd, m., —pfanne, f., къminȣ, кълдаре de гръдатȣ, de рафінатȣ; —wasser, n., (аȣрарї) апъ градатъ, ꙟпкъркатъ кȣ фелїȣріте сърȣрї спре а ферве аȣрȣ.

Grad-leiter, f., скаръ (анȣме de барометрȣ); —messer, n., градіметрȣ; —ual, a., градȣалȣ, трептарȣ; —uiren, v., градȣезȣ, даȣ ȣпȣ градȣ; —uirte, m., градȣатȣ, персо́пъ каре а къпътатȣ ȣпȣ градȣ ла ȣніверсате; —weise, ad., гръдатȣ, трептатȣ ꙟп граде.

Graf, m., конте, коміте, графȣ.

Grafen-bank, f., банка концілор (імперїȣлȣї ла діетъ); —stand, m., ордінеа, статȣл концілор; —tag, m., адȣнанца концілор (імперїȣлȣї).

Gräfin, f., контесъ, графінъ.

Gräflich, a., коміталȣ, контескȣ, de конте, de контесъ.

Grafschaft, f., комітатȣ.

Gram, m., ꙟптрістъцїȣне, сȣпъраре маре; —, ad., einem — sein, am ꙟп ȣръ пе чінева; einem — werden, іаȣ ла ȣръ пе чінева; entsetzlich — sein, ȣръскȣ ка дракȣл крȣчеа.

Grämelei, f., мъръіосітате.

Grämeln, v., мъръескȣ, мъ сȣпърȣ, мъ пъкъжескȣ пентрȣ то́те німікȣріле.

Grämen, sich, v., мъ ꙟптрістезȣ, мъ сȣпърȣ, мъ пъкъжескȣ, мъ ачерескȣ (молд.); sich zum Tode —, се пъкъжеште de мо́рте, мо́ре de ꙟптрістаре.

Grämlich, a. ші ad., мъръіосȣ, сȣпъръцїосȣ, ачерічіосȣ, пъкъжічіосȣ; de фіре чїȣдатъ; —keit, f., мъръіосітате, ачеросітате, трістъцїȣне.

Grammatik, f., граматікъ; —er, m., граматікȣ.

Grammatisch, a., граматікалȣ; ad. граматічеште.

Grammatist, m., граматістȣ.

Gran, m., гранȣ (мъсȣръ спіцере́скъ).

Grän, n., гръȣнцȣ (мъсȣръ аȣръре́скъ).

Granarium, n., гръпарїȣ.

Granat, —stein, m., гранатȣ (пе́тръ преціо́съ рошіъ).

Granat-apfel, m., podie (фрѫптѫ); —baum, m., podiapѫ (арвореле).
Granate, f., грепатъ, бо́мбъ.
Granatier, m., грепатіерѫ; —mütze, f., къчїѫлъ de грепатіерѫ.
Granat-hagel, m., плóіе de грепате; —kanone, f., тѫпѫ de грепатъ.
Grand, m., прѫndѫ, nicinѫ, арінъ петрóсъ; Маре (боіерѫ), грandѫ de Спania; —ezza, f., търіъ, грandeцъ; —icht, a., прѫndосѫ; —iös, a., грandiосѫ, търецѫ, фалнікѫ, трѫфашѫ; —mehl, n., ѫрлѫіалъ, фъріпъ тъчіпатъ таре.
Granit, m., гранітѫ; —felsen, m., стъпкъ de гранітѫ.
Granne, f., цепѫ (ла спікѫ); —n-artig, a., цепосѫ; бървосѫ.
Granuliren, v., се гранѫлézъ, се греѫнцézъ (п. е. металеле).
Gränze, в. Grenze.
Grapen, m., óлъ de ферѫ върсатѫ.
Graphik, f., графікъ, артеа de а ꙟпфъцiша сенсѫл zічелілор тотdeodатъ ші прінaлте семне саѫ фігѫрї.
Graphit, m., графітѫ., плѫтвъцінъ.
Grapp. m., гарансъ, роївъ (плъптъ de тінтѫрітѫ рошіѫ); —mühle, f., *мóръ* de гарансъ; —wurzel, f., ръdъчінъ de роївъ.
Gras, n., éрбъ; darüber ist längst — gewachsen, аста с'а ѫїтатѫ de тѫлтѫ; ins — beißen, а морі; das — wachsen hören, а се цінеа прé свътосѫ.
Gras-anger, m., пъшїѫне, локѫ ербосѫ; —art, f., соїѫ de éрбъ; —artig, a., éрбъчіѫ, ка éрба, ербосѫ de соїѫ; —bank, f., патѫ de éрбъ, канапеа de глії; —boden, m., —feld, n., —land, n., пътъптѫ, къмпѫ ербосѫ, пажіште; —butter, f., ѫптѫ de éрбъ (de прітъваръ).
Gräschen, n., ербішóръ, ербѫцъ, éрбъ теперъ.
Grasen, v., косескѫ, таїѫ éрбъ (de óменї); паскѫ (de віте); штерце пътъптѫл (бóмба).
Gräserei, f., косітѫръ; ербъріъ, ербацїѫ.
Gras-farbe, f., фаца ербеї; —fleck, m., петекѫ de éрбъ; —fressend, a., ербіворѫ, тъпкъторїѫ de éрбъ; —frosch, m., брóскъ de къмпѫ; —futter, n., пѫтрецѫ de éрбъ; —garten, m., чеірѫ, гръdінъ de éрбъ; —grün, a., верdербіѫ, верde ка éрба; —halm, m., фірѫ de éрбъ; —hecht, m., штїѫкъ мікъ; —hirsch, m., червѫ вітіоанѫ; —hüpfer, m., кълѫшарїѫ de éрбъ, локѫстъ; —icht, a. ші ad., ербіѫ; —ig, a. ші ad., ербосѫ; —keimig, a., ꙟпколцітѫ, цермеіатѫ; —läufer, m., крѫстеїѫ (пасере).
Gräsling, в. Fächser.
Gras-magd, f., фатъ въкърéсъ; —-mücke, f., пітѫліче; —pferdchen, в. —hüpfer; —platz, m., —stück, n., пажіште, локѫ ербосѫ; —reich, a., ербосѫ.
Graß, в. Gräßlich.
Grassiren, v., domneште, ътвлъ; es — viele Krankheiten, ътвлъ тѫлте бетеzелї.
Gräßlich, a., хѫdосѫ, ѫрѫтѫ (орѫdѫ); ꙟпфрікошатѫ, спъїмъптаверѫ; ꙟпгроzіторїѫ; крѫdѫ; —keit, f., ѫрѫре; спъїмъптѫ; гроzъвіъ.
Grasung, f., пъшїѫне; косітѫръ; ербъріре.
Gras-stengel, m., фірѫ de éрбъ; —-weide, f., пъшїѫне de éрбъ; —-wuchs, m., ербъріъ, пъшїѫне.
Grat, Grath, m., аскѫцітѫ, тъішѫ; тѫке, спінаре.
Gräte, f., аскѫцітѫ; осѫ (de пеште), тъішѫ, ацъ (ла кѫцітѫ); тѫке; спінаре; die —n ausmachen, скотѫ óселе.
Gratial, n., пресептѫ, dарѫ.
Gratification, f., гратіфікъцiѫне.
Grätig, a. ші ad., ососѫ (пештеле).
Gratiös, a. ші ad., грацiосѫ.
Gratis, ad., гратісѫ, de dарѫ, ꙟп харѫ, фъръ платъ.
Grätschelig, grätschig, a., кръчітѫ, кръкъпатѫ.
Grätscheln, grätschen, v., мергѫ кръчіndѫмъ.
Gratulant, m., гратѫлъпте, хересіторѫ, оръторѫ.
Gratulation, f., гратѫлъцiѫне.

Gratuliren, v., гратѫлезѫ.
Grätzgarten, m., легѫтъріъ, гръdinъ de легѫme, de вердецѫрї.
Grau, a. ші ad., сѫрѫ, кърѫнтѫ, албѫ (пърѫ); векїѫ, антікѫ, demѫлтѫ; — werden, ꙟнкърѫнцескѫ; sich keine —en Haare wegen etwas wachsen lassen, нѫ портѫ гріжї стреіне; das —e Alterthum, антікітатеа чеа маї бътръпъ; in —er Vorzeit, ꙟн тімпії чеї маї векї; —, n., сѫрѫ, ченѫщїѫ (колóре); —äugig, a., окї сѫрї, окї de пісікъ; —bart, m., барбъсѫръ, бътръпѫ, кърѫнтѫ; —bärtig, a., кѫ барба сѫръ; —braun, a. ші ad., кафеніѫсѫрѫ.
Grauel, m., фрікъ, тéтъ; ѫрѫре; грéцъ.
Gräuel, m., ѫрѫре; грózъ; —that, f., фаптъ ѫрѫчїóсъ, кръпченіъ, крѫzime; —n, v., тъ ꙟнгрецошезѫ.
Grauen, v., кърѫнцескѫ; се лѫтінъ de zioъ, се ziореште, крéпъ de zioъ.
Grauen, grausen, v., мї е грózъ, тъ ꙟнфіорезѫ; mir grauet, die Haut grauset mir, mi се кѫтремѫръ карнеа; mir graut es daran zu denken, тъ ꙟнфіорезѫ съ тъ гъndескѫ; es grauet ihm vor der Arbeit, ѫреште лѫкрѫ; —, n., ѫрѫре, грózъ, фіорї; es kam mir ein — an, m'am ꙟнфіоратѫ.
Grauen-haft, —voll, a. ші ad., ѫрѫверѫ; плінѫ de грózъ.
Gräuerlich, a. ші ad., ꙟнгроziторїѫ.
Grau-erle, f., арінѫ сѫрѫ; —fink, m., фрінцїлъ сѫръ; —gelb, a., галбінѫсѫрѫ; —grün, a., вердесѫрѫ; —haarig, a. ші ad., кърѫнтѫ (ла пърѫ); —kehlchen, n., стіглете сѫрѫ; —kopf, m., капѫ сѫрѫ.
Graulich (дела Grau), a., сѫріѫ.
Gräulich, (дела Gräuel), ѫрѫверѫ, крѫziѫ, грozавѫ; ѫрѫтѫ; —e Wetter, тімпѫ ѫрѫтѫ.
Graumeise, f., піцігоїѫ сѫрѫ; parus paluster (Лін.).
Graupe, f., търѫнцішѫ, фъръмітѫръ (ꙟн міне); тъzеріке (фелѫ de néoъ), грindinъ; орzѫ кѫръцітѫ, арпъкашѫ.
Graupeln, gräupeln, v., грindinъ търѫнтѫ, плóъ кѫ пéтръ търѫнтъ, ninцe тъzъріке.
Graupenmühle, f., móръ de кѫръцітѫ орzѫ.
Graupenschleim, m., декоптѫ de орzѫ.
Graus, m., (векїѫ), търѫнцішѫ, пѫлвере; in Staub und — zerfallen, се фаче правѫ ші пѫлвере; ѫрѫре, спъїмънтѫ; —, a. ші ad., хѫdосѫ, ѫрѫтѫ, ꙟнфрікошатѫ, спъїмънтъторїѫ.
Grausam, —lich, a. ші ad., крѫdѫ, феросѫ, аспрѫ, dѫрсѫ, варварѫ, тіранѫ; —keit, f., крѫzime, крѫzітате, ферошіъ, ферочітате, аспріме, варваріъ, тіраніъ.
Grau-scheckig, a., сѫрпътатѫ; —schimmel, m., калѫ сѫрѫ.
Grausen, v., тъ ꙟнфіорѫ, mi се кѫтремѫръ карнеа, mi се pidікъ пърѫл ꙟн капѫ, в. Grauen; —d, a., орѫверѫ, спъїмънтъторїѫ.
Grau-specht, m., къцъръто́ре сѫръ, пікъ арбораръ; —wacke, f., пéтръ de nicinѫ; —werk, n., пеле сѫръ (бланъ че о dъ счіѫрелѫл вѫлгарѫ, éрна).
Graveur (zi: гравёор), m., скобіторѫ, съпъторѫ (ꙟн металѫ).
Graviren, v., сковескѫ, съцѫ (ꙟн металѫ); ꙟнгреѫнезѫ, апъсѫ, ꙟнвінѫескѫ (ꙟн жѫріспрѫdінцъ); was ihn am meisten gravirt, че'л ꙟнвінѫеште маї мѫлт.
Gravität, f., греѫтате, серіосітате; —isch, a. ші ad., серіосѫ, кѫ греѫтате.
Gravitation, f., греѫтъцїѫне (терм. de фісікъ, ꙟнсѫшіреа фірéскъ а корпѫрілор de а се порні ѫнеле спре алтеле).
Grazie, f., грацїъ (zinъ ꙟн мітол.)
Graziös, a. ші ad., грацїосѫ.
Gregorianisch, a., грегоріанѫ.
Greif, —geier, m., кondѫрѫ (вѫлтѫре).
Greifbar, a., атінцїверѫ, піпъіверѫ; евідінте.
Greifen, v., (къпѫескѫ); апѫкѫ, прindѫ,

пѫнѫ мъна (пе чева); іаѫ; піпъїѫ; атінгѫ; zum Degen —, пѫнѫ мъна пе спадъ; Jemandem nach dem Halse —, апѫкѫ de гѫтѫ; einem an den Puls —, піпъїѫ пѫлсѫлѫ; einem an das Herz —, атінгѫ ѫnde dóре пе чінева; einem in's Amt, in seine Rechte —, m'аместекѫ ѧн трéва, калкѫ dрептѫл алтѫїа; in seinen Busen —, ѧмї пѫнѫ мъна пе конштіінцъ; einem unter die Arme —, daѫ мъна (кѫїва), ѧл рідікѫ, ѧї ажѫтѫ; zu einem Handwerk —, m'апѫкѫ de о месеріъ; das läßt sich mit den Händen —, се пóте піпъі кѫ мъна, е фóрте кїарѫ, деслѫчітѫ; um sich —, се лъцеште, се'нтінde.

Greif-klaue, f., гїаръ; —zirkel, m., черкѫ, компасѫ de (мъсѫратѫ) гросіме.

Greinen, v., плънгѫ ръпжіndѫмъ.

Greis, a., кърѫнтѫ (пърѫ); —, m., бътрѫнѫ; —en, v., ѧнкрѫнцескѫ (італ. incanutire); —enalter, n., бътръпеце.

Greißen, v., (min.) деспікѫ.

Grell, a., (фóрте) кїарѫ, віоїѫ, віѫ, аскѫцітѫ, пътрѫнzъторїѫ (гласѫ); крѫdѫ, дескісѫ (колорітѫ); —heit, f., (піптѫръ) аспріме.

Gremial, a., сѫнѫалѫ; греміалѫ.

Gremium, Gremio, n., сѫнѫ; греміѫ, корпоръцїѫне; Handels—, греміѫ негоціторескѫ.

Grenadier, m., в. Granatier.

Grendil, m., dрѫгѫ, сѫлѫ (de ѧнкісѫ); —baum, m., гріndеїѫ (de плѫгѫ).

Grenz-acker, m., огорѫ мърцінашѫ; —bach, m., пърѫѫ мърцінашѫ; —beamte, m., dрегъторѫ de фронтіеръ; —befestigung, f., фортефікаре de фронтіере; —bereiter, m., інспепторѫ, прівегіеторѫ (кълъреце) de фронтіере; —berichtigung, f., децермѫріре, demърцініре de фронтіере; —besichtigung, f., —zug, m., вісітаре de фронтіере; —bewohner, m., мърцінашѫ, локѫіторѫ de фронтіере (граніцарїѫ); —bezeichnung, f., decemнътѫръ de марцінї; —bild, n., пéтръ de хотарѫ; церminѫ, терminѫ (ла романї).

Grenze, f., фронтіеръ, марціне, (хотарѫ, граніцъ), церminѫ; einer Sache —n setzen, а мърціні чева.

Grenzen, v., се мърцінеште, се концерminъ, се'нвечінъ; sein Betragen grenzt an Narrheit, портареа і с'апропіъ de невѫніъ.

Grenzenlos, a., нецерminатѫ, немърцінітѫ, фъръ фіне; десфръпатѫ; нестъмператѫ; некѫмпътатѫ, афаръ din кале; —igkeit, f., нецерminаре, немърцініре.

Grenz-commandant, m., комъndантѫ de марцінї; —er, m., солдатѫ мърцінашїѫ (гръніцарѫ); —festung, f., фортéцъ de марцінї; —fluß, m., рѫѫ мърцінашїѫ; —gott, m., zeѫл терminѫ (церminѫ), в. —bild; —graben, m., грóпъ мърцінашъ; —kette, f., кордонѫ; —linie, f., лініъ de церminъцїѫне, лініъ demаркътóре; —messer, m., (хотарнікѫ), в. Feldmesser; —nachbar, m., вечінѫ, пропріетарѫ мърцінашїѫ, мецiашїѫ (молд.); —pfahl, m., —säule, f., —punkt, n., парѫ, стълпѫ, пѫнтѫ de церminѫ; —receß, —vergleich, —vertrag, m., ѧнвоіéлъ асѫпра марцінілор; —scheide, в. Grenze.

Grenz-scheider, m., demаркъторѫ, хотарнікѫ; —scheidung, f., deцерminъцїѫне, хотърнічіъ; —schütze, m., аркарїѫ de фронтіере; —soldat, в. —er; —streit, ш., —streitigkeit, f., прочесѫ пентрѫ марцінї; —ung, f., концерminаре.

Grenz-wache, f., вецiліъ, кѫстоdіъ (ѧн Еванцеліе), стражъ de фронтіере; —weg, m., кале лънгъ фронтіере; —zeichen, n., семнѫ de хотарѫ; —zoll, m., вамъ, dѫанъ.

Greuel, в. Gräuel.

Griebe, f., жѫмаръ.

Griebs, m., в. Gröbs.

Grieche, m., грекѫ.

Griechisch, a. ші ad., греческѫ.

Griegelhuhn, n., в. Birkhuhn.

Gries, m., прѫndѫ, петрішѫ, арінъ местекатъ кѫ петрічеле; грісѫ; (анатом.) nicinѫ (din ѫdѫл пътімашілорѫ de пéтръ); dрожdiĭ (de вінѫ); —asche, f., чепѫше de dрожdiĭ; —brei, m., чірѫ de грісѫ.
Grieseln, в. Grauseln ші Grausen.
Griesen, v., факѫ грісѫ.
Griesgram, m., торосѫ, търъіосѫ, ѫрсѫсѫ, кѫртіторѫ; —en, v., тортъескѫ, кѫртескѫ.
Griesgrämisch, a., търъїосѫ.
Grieshuhn, n., бекацъ de арінъ.
Griesicht, a., арініѫ.
Griesig, a., аріносѫ.
Gries-kleie, f., тържцъ de грісѫ; —koch, m., тѫртъ de грісѫ; —kolik, f., колікъ de пéтръ (къшїѫнатъ прін ачéста); —mehl, n., фъінъ de грісѫ; —stein, m., пéтръ de бешікъ; пéтръ арінóсъ; —suppe, f., сѫпъ de грісѫ.
Griff, m., (апцїѫnea) апѫкътѫръ, прінсѫръ, апѫтнътѫръ, пѫнере de тънъ, прindере; (de че апѫчї) тънерѫ (сабіъ); тънѫшъ, тънекъ, тóртъ (óлъ шчл.); кódъ (кóсъ); тънѫнкїѫ, плъселе (кѫцітѫ); гїаръ, ѫнгіъ (ла animale ръпаче); шіреціъ, ѫнелтіре (малічіóсъ), апѫкътѫръ (віклéнъ) —brett, n., гѫтѫ (ла інстрѫтънте кѫ кóрde) de віóръ.
Griffel, m., стілѫ (інстрѫтънтѫ de скрісѫ ла векї); кръіонѫ, kondeїѫ de плѫтбѫ, de apdezie; клавъ; —förmig, a., (анат.) стілоidїѫ.
Griffen, v., ein Pferd —, потковескѫ de гїацъ калѫ.
Grille, f., грерѫ (інсектъ); Feld—, чікалъ; капрічіъ, греерї, гъргъѫнї, фантасіъ, кітеръ (ѧн капѫ); гріжъ сéкъ; —n haben, am гріжї сечї; —n machen, —n fangen, фаче ла кълindape; die —n vertreiben, скотѫ греерії din капѫ; гонескѫ капрічііле.
Grillenfänger, n., фантастѫ, капрічіосѫ, стравагантѫ, кѫ тóне, кѫ греерї ѧн капѫ; —ei, f., фантасії, капрічії, тóне, стравагацъ; —in, f., фантастъ, капрічіóсъ.
Grillen-haft, grillig, a. ші ad., кѫ тóне, кѫ греерї ѧн капѫ, греіросѫ, капрічіосѫ; —krank, a. ші ad., іпокondріакѫ; —spiel, n., жокѫл греерілор; —vertreiber, m., гоніторѫ de ѫржтѫ; —werk, n., гротескѫ (лѫкрѫ, піптѫръ).
Grimasse, f., грімасъ, сторфъ (рот. тѫнт. = smorfia it.), скімосітѫръ, стръмбътѫръ; —nmacher, m., скімосіторѫ, стръмбъторѫ, сторфъіторѫ; —iren, v., тъ сторфъескѫ, тъ скімосескѫ.
Grimm, m., фѫрóре, тѫрбаре, апрindере mape de тъніъ, ѧнтържтаре; —darm, m., (анат.) колонѫ, тацѫл чел mape; —darmgekröse, n., (анат.) месоколонѫ; —en, v., тъ ѧнфѫріѫ, тѫрбѫ de тъніъ; am колікъ, тъ таіе.
Grimmig, a. ші ad., феросѫ, фероче, крѫdѫ, сілбатікѫ (de animale); фѫріосѫ, тѫрбатѫ, ѧndръчітѫ (de тъніъ); es ist — kalt, е фóрте фрігѫ; —keit, f., фѫріошіъ, фѫріе, ферочітате.
Grind, m., сгаївъ; ржіе; скóрцъ, кóжъ (de бѫбе); лепръ, спѫркатѫ; den — hab n, а фі ржіосѫ; —icht, a., ка ржіа, ка скóрца; —ig, a., ржіосѫ; —kopf, m., капѫ ржіосѫ, сгъївосѫ, лепросѫ.
Grinsen, v., ржнжескѫ; —, n., ржнжіре, = (лат. ringi).
Grippe, f., гріпъ.
Grob, a. ші ad., гросѫ (чеа че нѫ е фінѫ), mape (тъчінатѫ); нечіоплітѫ (лемнѫ); неполітѫ, варварѫ, гросоланѫ, простѫ (омѫ); —e Geschütz, тѫнѫ, артілеріъ греа; —e Schrift, літере марї; —e Stimme, гласѫ аспрѫ; —e Gesichtszüge, фацъ de мокапѫ; —e Sitten, пъравѫрї прóсте; aus dem —n arbeiten, desгрошезѫ; eine —e Lüge, minчїѫнъ грóсъ; —e Schmeichelei, лінгѫшіре сфрѫнтатъ; ich habe nie einen so —en Menschen gesehen, n'am възѫтѫ омѫ аша гросоланѫ; für einen Scherz ist das zu —, de глѫтъ е прé грóсъ.

Grob-dräthig, a. ші ad., de телъ, de сірмъ гро́съ; —gestreift, a. ші ad., маре въргатъ, кѫ върцї марї; —gliederig, a. ші ad., мъдѫлъросъ (чолъносъ); —grän, n., мътасъ гро́съ de Неаполъ; —hären, häricht, a., de пърѫ аспрѫ; —heit, f., гросецъ, гросолъніъ (можічіъ), вестіалітате (простіе); —ian, m., гробіанъ, омъ гросоланъ, бъдъранъ, печїоплітъ, варваръ, църанъ ꙟнкълцатъ; —körnig, a. ші ad., de гръѫнце марї, маре ла бобъ.

Gröblich, a. ші ad., гросѫцъ, кам гросъ; простічелъ.

Grob-maler, m., зѫгравъ мъсгъліторїѫ; —mehl, n., тържцъ.

Gröbs, m., вълвъ, те́шкъ, а сімбѫрілор (de по́ме).

Grob-schmied, m., ферарїѫ din гросъ; —sinnlich, a., матеріалъ, кѫ сімцѫрї трѫпештї; —schwanger, a., греа маре.

Grölen, v., стрігъ кътъ мъ ціне гѫра, кіѫескъ.

Groll, m., ръпкъчіъ, ръпко́ре, ѫръ аскѫпсъ, ꙟнвекітъ; einen — hegen, цінъ ръпко́ре; —en, v., ам рапко́ре.

Grönlandsfahrer, m., валепаръ, пескѫіторъ de кіцї; паіа de пескѫітъ валене.

Gröschel, n., грешъ, ванъ.

Groschen, m., грошіцъ (mon. de 3 крѫчіарї); —weise, ad., кѫ грошіца.

Gros (zi: гро), n., en gros (zi: an гро), кѫ гросѫ, кѫ рідіката, кѫ топанъ (елін.).

Groß, a. ші ad., маре; ꙟналтъ, къпіталъ, прінчіпалъ; —er Mann, бърбатъ маре; —e Welt, лѫме маре (арістократіъ, поблецъ); —er Buchstabe, літеръ капіталъ, —e Haufen, влогъ, масса попорѫлѫї; die —en des Reiches, маї марії, боерії църеї; mit —en Herren ist nicht gut Kirschen essen, пѫ е біне а мънка чіреше dintр'о фарфѫріе кѫ боіерії, фаво́реа марілор е скѫртъ, auf einem —en Fuße leben, а тръі ка ѫнъ боіеръ; — werden, крескъ, девінъ маре; etwas — machen, есацеръ, пре́мъреск; sich mit etwas — machen, мъ лаѫдъ кѫ чева; — sprechen, ворбескъ маре; — thun, факъ пе мареле, ꙟмї даъ аеръ de омъ маре; — ziehen, крескъ, едѫкъ; пѫтрескъ.

Groß, n., дѫзінъ маре, 12 дѫзіне.

Groß-achtbar, a., пре́опораверъ, пре́стімаверъ; —admiral, m., мареadmiралъ; —almosenier, m., марелемосінаръ (ꙟмпърцїторъ de мілостеніъ); —ältern, pl., мошії, бѫнії; —ältervater, m., стръмошъ, стръбѫнъ; —ältermutter, f., стръмо́шъ, стръбѫнъ; —artig, a. ші ad., мърецъ, грандіосъ; —artigkeit, f., марекѫвіінцъ, грандецъ; —äugig, a., окіосъ, кѫ окї марї; —base, f., мътѫшъ маре (сора мошілор); —bäuchig, a., пънтекосъ; —botschaft, f., соліемаре, амбасадъ; —brüstig, a., пептосъ, ціцосъ; —commenthur, m., маре комъндаторъ (ал ордінѫлѫї Малтезъ).

Größe, f., мъріме, грандецъ; кътіме; die — eines Buches, волѫміносітатеа кърцеї.

Großenkel, m., стръпепотъ; —in, f., стръпепо́тъ.

Größenlehre, f., математікъ.

Großentheils, größtentheils, ad., парте маре, чеа маї маре парте, маї кѫ се́мъ.

Groß-fürst, m., маре прінчіпе; —fürstin, f., маре прінчіпе́съ; —fürstenthum, n., маре прінчіпатъ; —gliederig, в. Grobgliederig; —handel, m., негоцъ кѫ гросѫ, кѫ рідіката; —händler, m., негоціторъ кѫ топанъ; —herr, m., Сѫлтанъ; —herzig, a., мъріпімосъ, ценеросъ; —herzigkeit, f., мъріпімітате, ценеросітате; —herzog, m., маредѫче; —herzogin, f., маредѫче́съ; —herzogthum, n., маредѫкатъ; —hofmeister, m., мажордомъ, маре маіестеръ de кѫрте; —hundert, n., осѫтъдо́ъзечї; —jährig, a., мажоренъ, върст-

nikŭ; —irer, в. —händler; —kämmerer, m., кътърашŭ mape; —kanzler, m., капчеларїѹ mape; —knecht, m., mapeле шербŭ, чел ѧнтъїѹ ѧнтре шервї; —knochig, a., ососŭ; —komthur, в. —commenthur; —köpfig, a., къпъцinосŭ; —kreuz, n., крѹчеа mape (a ordinѹлѹї mілітарїѹ); —mächtig, —mächtigst, a., прéпѹтinте; —mama, f., мóшъ бѹнъ, mamъ mape; —marschall, m., mape маршалŭ; —maul, n., ботосŭ; гѹръ mape; —mäulig, a., ботосŭ; лімбѹтŭ; —meister, m., mape maiестерŭ; —mögend, a., пѹтinте (тітлѹ); —mundschenk, m., покарŭ (пахарнікŭ) mape; —muth, f., мърinimiъ, ценеросітате; —müthig, a., мърinimосŭ; —mutter, в. —mama; —nase, f., насŭ mape, пъсонŭ; —neffe, m., —nichte, f., стръпепотŭ, стръпепóтъ; —octav, n., оптавŭ mape; —oheim, m., стръѹнкїѹ (фрателе мошѹлѹї сéŭ ал мóшеї); —papa, m., бѹнŭ, мошŭ; —prahler, m., лъѹдъросŭ, фълосŭ; —prahlerei, f., лъѹдъріъ; —schatzmeister, m., mape вістіерїѹ, тесаѹрарїѹ; —siegelbewahrer, m., mape пъстръторŭ de сіцілŭ; —sprecher, m., лъѹдъросŭ, podomontŭ, фанфаронŭ; —sprecherei, f., podomontadъ, фанфаронadъ, лъѹдъріъ, ворбе марї; —städter, m., четъцéнŭ, локѹіторŭ de політіъ mape; —sultan, m., mapeле Сѹлтанŭ; —that, f., фаптъ mape; —tausend, n., o miie doѹe сѹте; —thuer, в. —sprecher; —truchseß, m., столнікŭ mape; —uhrmacher, m., орлоцiарŭ de орлоцiї марї; —vater, в. —papa; —vaterstuhl, шезѹл чел mape; —vatertanz, m., danцѹл мошѹлѹї, danцŭ перегѹлатŭ клътінъторŭ; —vezier, m. mape вizірŭ; —weidewerk, n., въпатŭ mape; —würdenträger, m., demnітарŭ mape.

Grot, n., гротŭ (монетъ).

Grotesk, a., гротескŭ (че есте de формъ непатѹралъ); —maler, m. піпторŭ de гротештї; —malerei, f., піптѹръ гротéскъ.

Grotte, f., грóтъ, пештеръ; —n-arbeit, f., —nwerk, n., орпътѹръ кѹ петрѹце, скоїче шчл.

Grübchen, n., гропіцъ.

Grube, f., грóпъ; minъ; мортъптŭ; auf der — gehen, съптŭ кѹ ѹнŭ пічїорŭ ѧн мортъптŭ; einem eine — graben, сапŭ грóпа алтѹїа, ѧї ѧнтindŭ кѹрсъ; —ngas, n., газŭ de minъ.

Grübelei, f., сѹбцірітате, скочіорѫтѹръ, черчетаре рафінатъ, деспікаре de пърŭ, софістеріъ.

Grübelkopf, m., черчетъторŭ сѹбціре, софістŭ.

Grübeln, v., скочїорескŭ, ѧмї батŭ капѹл кѹ сѹбцірітъцї; сковескŭ пасѹл; —nuß, f., пѹкъ петрóсъ.

Gruben-arbeit, f., сплоътъцiѹне de mine; —arbeiter, m., minарїѹ; —bau, m., кѹлтѹръ de mine; —blende, f., лампашŭ бъіешескŭ; —kittel, m., кітъ, вестмъптŭ de minарї; —kleine, n., мърѹнцішŭ; —steiger, m., вегіеторŭ, intendъnte de mine; —wasser, n., апъ че c'adѹче ѧн minъ; —werk, n., minърітŭ, бъіешітŭ; —zug, m., мъсѹръмъптŭ, стенсіѹнеа ѹнеї mine.

Grubig, a., гропосŭ.

Gruft, f., кріптъ, мортъптŭ болтітŭ; катакомве (ла Рома).

Grummet, n., отавъ; —butter, f., ѹптŭ de отавъ (de вакъ че мънънкъ отавъ); —ernte, f., косіре de отавъ; —wiese, f., отъвіште.

Grün, a. ші ad., верde; крѹdŭ, некоптŭ; фрескŭ, прóспътŭ; —e Waare, легѹмї, верdецѹрї; —es Fleisch, карне прóспътъ; —es Obst, пóме некóпте; einem — sein, am аплекаре спре чінева, сімпатісезŭ, ѧл іѹбескŭ; auf keinen —en Zweig kommen, a нѹ ѧнаінта, a нѹ ажѹнце ла старе маї феріче; —, n., верde, верdéцъ (колóре); die Farbe fällt ins —e, колóреа бате ѧн верde; sich ins —e lagern, мъ кѹлкŭ пе

верdéцъ; —blau, a., албастрȣ верde, верdeazȣріȣ.

Grund, n., фȣndȣ (de васȣ, de mape); пътъптȣ, mошіъ, бȣнȣ nemішкъторїȣ; фȣndъmъптȣ, temeліъ (ла касефікъцїȣнї); motівȣ, прінчіпіȣ, ресопȣ, кȣвъптȣ (каȣсъ); къmпȣ (ѧптр'о матеріъ колоратъ); стратȣ (грȣndȣ ѧп піптȣръ); фȣndътȣръ, вале; den — verlieren, nȣ daȣ de фȣndȣ; sich auf den — setzen, с'ашéзъ пе фȣndȣ, се пречіпітъ; liegende Gründe, mошії; zu —e gehen, m'aфȣndȣ; zu —e richten, дъраnъnȣ, рȣinezȣ (пе чінева); auf den — gehen, kommen, апрофȣndezȣ чева, стръбатȣ пъnъ ла mъdȣва, пъnъ ла ръdъчіna лȣкрȣлȣї; von — aus, din ръdъчіnъ, din temeліъ; von — des Herzens, din adѫnкȣл inimeї; im —e, ѧп adевърȣ, кънd веї къȣта; von — aus ehrlich, фóрте опестȣ; er beklagt sich mit —, се плънце кȣ кȣвъптȣ; seine Meinung mit Gründen unterstützen, ѧmї сȣсцінȣ опініȣnea кȣ ресóne; das Dorf liegt im —e, сатȣл zаче ѧп вале; der Feind hat sich in einen — versteckt, inimікȣл с'а аскȣпсȣ ѧптр'о фȣndътȣръ.

Grund-anschlag, m., компȣтȣл фȣndъmъптȣлȣї; —artikel, m., артікȣлȣ прінчіпалȣ, фȣndъmъпталȣ; —balken, —baum, m., грindъ, талпъ фȣndъmъпталъ, —bau, m., фȣndъmъптȣ; —bedingung, f., кondіцїȣne фȣndъmъпталъ; —begriff, m., копчептȣ фȣndъmъпталȣ, сȣбіептȣ; —besitzer, m., domnȣ de пъmъптȣ, пропріетарїȣ; —bestandtheil, m., парте констітȣтівъ, есенціалъ; елемъптȣ; —birn, f., картóфъ; — böse, a., фóрте ръȣ, архіръȣ; — brav, a., фóрте бравȣ, архібравȣ; —buch, —register, n., кondікъ de mошії, катастрȣл; —ehrlich, a., прéопестȣ; —eigenschaft, f., калітате фȣndъmъпталъ; —eigenthum, n., mошіъ, пропріетате de пъmъптȣ; —eigenthümer, m., пропріетарїȣ de пъmъптȣ; —eis, n., гїъцоі, слоі de гїацъ; der Fluß geht mit —eis, кȣргȣ гїецоі, пе рѫȣ; —eisen, n., (кір.) черкътóре.

Grundel, Gründel, m., плевȣшкъ, свърлȣгъ (пеште).

Gründen, v., фȣndъmъптezȣ, пȣnȣ temeїȣ (ла касъ); фȣndezȣ, ашezȣ (ȣnȣ інстітȣтȣ); daȣ стратȣ (ѧп піптȣръ); sich —, mъ фȣndezȣ, ѧптемеїezȣ, разъmȣ.

Gründer, m., фȣndъторȣ, ѧптемеїеторȣ.

Grund-fähigkeit, f., факȣлтате прімітівъ; —falsch, a. ші ad., фалсȣ, minчіnосȣ din крештетȣ пъnъ ѧп талпъ; —farbe, f., колóре матріче, прімітівъ; —fest, a. ші ad., таре din фȣndъmъптȣ; —fläche, f., фацъ фȣndъmъпталъ, планȣ; —form, f., формъ прімітівъ, оріцінaлъ; (грам.) modȣріле прімітіве; —gelehrt, a., фóрте доптȣ, ѧпвъцатȣ; —gerechtigkeit, f., дрептȣрї, прівілецїȣрї аццінъпте de о пропріетате; —gesetz, n., леце фȣndъmъпталъ; —gut, n., авере nemішкътóре; — gut, — gütig, a. ші ad., бȣnȣ de тотȣ; —heil, в. Gauchheil; —herr, m., domnȣ de пъmъптȣ; —herrlichkeit, —herrschaft, f., dominіȣ, domniъ пропріетаръ, дрептȣ dominaлȣ; —iren, v., (піпт.) daȣ стратȣ; —kraft, f., пȣтере прімітівъ; —lager, f., фȣndъmъптȣ, басъ, temeліъ; —laut, m., вокалъ; —legung, f., пȣnере de фȣndъmъптȣ, фȣndъцїȣne; інстітȣцїȣne; —lehre, f., доптрінъ фȣndъmъпталъ; метафісікъ.

Gründlich, a. ші ad., солідȣ, ставерȣ, кȣ temeїȣ, профȣndȣ; —lichkeit, f., солідітате, ставерітате.

Gründling, m., в. Gründel.

Grund-linie, f., лініъ фȣndъmъпталъ.

Grund-los, a., сфȣndатȣ, фъръ фȣndȣ; фóрте adѫnкȣ; nефінітȣ; непраптікаверȣ; —lose Entschuldigung, спȣсъ nефȣndатъ; —e Güte Gottes, бȣnътате nефінітъ а лȣї Dzeȣ;

—losigkeit, f., профѫndітате mape; —mauer, f., mѫрѫ фѫndъmъnталѫ; —neigung, f., сimцimъnтѫ оріцінaлѫ, патѫралѫ; —pfahl, m., парѫ, пілотѫ; —quelle, f., ісворѫ, сорцінте, фъnтъnъ прімітівъ; —recht, n., dрептѫ dominaлѫ; dрептѫ de клъdітѫ пе mошіъ стреіnъ; —regel, f., регѫлъ фѫndъmъnталъ, прінчіпіѫ, maccimъ; —reich, a., фóрте авѫтѫ; —riß m., планѫл, deліniaцiѫnea фѫndamъnтѫлѫї; —satz, m., acciomъ, maccimъ, прінчіпіѫ; —säule, f., колónъ, стълпѫ фѫndъmъnталѫ; —sprache, f., лімбъ матріче; —stein, m., пéтръ фѫndъmъnталъ; —steuer, f., фѫndaтікѫ, dажde пе mошіъ; —stoff, m., матеріъ елементаръ, сѫбстанцъ; —strich, m., тръсѫръ фѫndъmъnталъ; —stück, n., авере nemішкътóре; —stütze, f., pazemѫ, проптеа фѫndъmъnталъ; —suppe, f., dрождіі, пѫсетѫръ пе фѫndѫ; —text, m., текстѫ оріцінaлѫ; —theil, m., парте фѫndъmъnталъ, констітѫтівъ; —ton, m., (mѫс.) тонѫ фѫndъmъnталѫ; —trieb, m., інстінктѫ mішкъторїѫ; —übel, n., ръѫ оріцінaлѫ, padікалѫ; —ursache, f., каѫсъ прімаръ; —verfassung, f., констітѫцiѫne фѫndъmъnталъ; —vermögen, n., пѫтере прімітівъ; фѫndѫ, капіталѫ; —verpfändung, f., amanетаре, zълоціре de mошіъ; —wachs, n., прополіс, чéръ фѫndъmъnталъ; —wahrheit, f., adевърѫ фѫndъmъnталѫ, acciomъ; —wasser, n., апъ сѫтеранъ; —wesen, n., ѧnсѫ прімарїѫ; —wissenschaft, f., метафісікъ; —wort, n., ворбъ de ръdъчінъ; —zahl, f., nѫmерѫ кардінaлѫ; —zapfen, m., чепѫ, donѫ de фѫndѫ; —zehent, m., діжmъ пе пъmъnтѫ; —zins, m., чепсѫ de mошіъ (ембатікѫ); —zinsherr, m., в. Grundherr; —zinsmann, m., чепсѫарїѫ, ембатікарїѫ; —zug, m., тръсѫръ прінчіпалъ.

Grüne, m. ші f., верdéцъ, верzime; —n, v., ѧnверzеште, есте верde; —n und blühen, ѧnверzеште ші ѧnфлореште.

Grün-fink, m., флоранцъ, верzіѫ (пасере); —gelb, a., верdегалбенѫ; —hänfling, m., петрарѫ верzіѫ (пасере); —kohl, m., вéрzъ, кѫрекїѫ верde; —kraut, n., верdецѫрї, спанакѫ; —lich, a., верzіѫ; —rock, m., omѫ ѧmбръкатѫ верde, въnъторѫ; —span, m., верdаратъ (коклéлъ, рѫцінъ верde че се фаче пе аратъ); —specht, m., геѫнóіе верde.

Grunzen, v., грохъеште (поркѫл); —, n., грохъітѫ.

Gruppe, f., грѫпъ (adѫnape de овіепте асфел de апропіате ші стрѫnсе, ѧnкътѫ окїѫл ле кѫпрінde одатъ); чéтъ, тѫрmъ, столѫ.

Gruppiren, v., грѫпеzѫ; sich —, се adѫnъ ѧn грѫпъ.

Grus, m., молосѫ, mърѫnцішѫ, прѫndѫ.

Gruß, m., салѫтъцїѫne, салѫтаре (сърѫтаре); ѧnкінъцїѫne, плекъцїѫne.

Grüßen, v., салѫтѫ, mъ ѧnкінѫ.

Grußformel, f., формѫлъ de салѫтаре.

Grütze, f., грісѫ; ѫрлѫіалъ, орzѫ, овъсѫ шчл. mъчінатѫ mape, арпъкашѫ; minте; er hat — im Kopfe, аре minте ѧn капѫ.

Grütz-kopf, m., капѫ секѫ, omѫ простѫ; —mühle, f., móръ de ѫрлѫіалъ.

Guardian, m., гарdіанѫ (тітлѫ че се dъ капѫлѫї франчіскапілор).

Gubernator, m., гѫбернъторѫ.

Guck-auge, n., окїѫ; —en, v., каѫтѫ, mъ ѫітѫ; —glas, n., окїанѫ, лорнетъ; —fenster, n., ферестрѫцъ; —kasten, m., кастъ оптікъ, катеръ обскѫръ портатівъ; —loch, n., ферестрѫцъ секретъ; —guck, m., в. Kukuk.

Gueridon, m., (франц.) канделарѫ (сфешнікѫ).

Guhr, f., фермеnтъцїѫne, docnipe.

Guillotine, f., гілотінъ.

Guillotiniren, v., гілотінѫ, dекапітѫ, таїѫ капѫл кѫ гілотіna.

Guinee, f., гіneъ (monетъ de аѕрѫ англікъ).
Guirlande, f., гірлandъ, кѕпѕпъ de флорї.
Guitarre, f., гітаръ; —spieler, m., гітарістѫ.
Gulden, m., флорінѫ, фіорінѫ; Conventions—, фіорінѫ конвенціоналѫ (de къте 3 doъzечерї).
Gülden, в. Golden.
Güldisch, a., аѕрітѫ.
Gültbauer, m., в. Zinsbauer.
Gülte, f., dажde; ембатікѫ, ченсѫ; провентѫ, рентъ; —n, v., респѕndѫ ченсѕ, плътескѫ рента.
Gültig, a., бѕнѫ, валаверѫ, валidѫ; —keit, f., валiditate, валóре.
Gummi, n., гѕмъ (соїѕ de клеїѕ, de ръшінъ); —artig, a., ка гѕма; —baum, m., гѕмарїѕ (арборе); —ig, a., гѕмосѫ; —gutta, n., гѕмъгѕтъ (фелѫ de гѕмъ галбенъ, ꙟнтребѕінцатъ ꙟн medічінъ ка пѕргъцїѕне, ші маї кѕ сéмъ ꙟн піптѕръ ка апарелъ); —harz, n., гѕмъ ръшінóсъ (мѕстѫ вецеталѫ компѕсѫ din гѕмъ ші ръшінъ); —lack, m., гѕмълакъ; —ren, v., ꙟнгѕмezѫ, ѕнгѫ, фрекѫ кѕ гѕмъ; —wasser, n., апъ гѕматъ.
Gundelerbe, f., Gundelmann, m., iedeръ, (іт. ellera), терестръ, ефеѫ.
Gunst, f., фавóре; харѫ, граціъ, бѕнъвоінцъ; ꙟнгъdѕінцъ (хатърѫ); zu Jemandes —en, ꙟн фавóреа кѕїва; mit — zu reden, ворбind кѕ воїа Dтале; bei Jemandem in — stehen, а авеа харѫ ꙟнаintea кѕїва, а фі ꙟн фавóре; Jemandes — verscherzen, а къdea din граціъ; — ist besser als Kunst, фаворѕл фаче маї мѕлт декътѫ мерітѕл; —bewerbung, f., къпътаре de бінevoінцъ, въпаре de фавóре; —bezeigung, demѕстръцїѕне de фавóре, фаворѫ, семнѫ de бінevoінцъ.
Günstig, a. ші ad., фаворъторїѕ, фавораверѫ, бінevoіторїѕ; einem — sein, фаворezѫ пе чінева, ꙟї воїѕ бінеле.
Günstling, m., фаворітѫ; —in, f., фаворітъ.
Gurgel, f., гѫтѫ, (guttur, лат.), гѫтлежѫ; sein Vermögen durch die — jagen, а'шї мънка авереа, —bein, n., осѕл, nodѕл гътѕлѕї (мърѕл лѕї Adam); —n, v., sich, мъ гаргарezѫ; —wasser, n., гаргарісмѫ, апъ кѕ каре омѕл ꙟшї гаргарісézъ, спалъ гътѕл.
Gurke, f., краставете; sich eine — heraus nehmen, мъ ꙟнтindѫ прé мѕлтѫ, іаѫ прé мѕлтъ ꙟndръснéлъ; —nbeet, n., стратѫ de краставецї; —nmaler, m., піпторѫ мъсгъліторїѕ; —nsalat, m., салатъ de краставецї.
Gurren, v., а гонгоні (порѕмбії).
Gurt, m., чінгъ, чінгътóре; бржѫ (архіт.); —bett, n., патѫ пе чінцї (кінцї); —riemen, m., кѕреа, шерпарѫ.
Gürtel, m., чінгътóре (бръѫ); zonъ (цеогр.); —thier, n., dacinѫ цігапте, armadілѫ (animалѫ кѕ чінцї din соїѕл лепешелорѫ).
Gürten, v., ꙟнчінгѫ, ꙟнкінгѫ; sich —, мъ ꙟнчінгѫ; ꙟнкінгѫ (ѕнѫ калѫ).
Gürtler, m., чінгарѫ, бржнарѫ; аръмарїѕ.
Guß, m., върсаре, тѕрпаре (de металѫ); върсътѕръ (de апъ); —metall, n., металѫ тѕрпатѫ; —mutter, f., матріче; —regen, m., повоїѕ, плóіе маре; —stein, m., четърпъ (cisterna, лат.) de пéтръ, ѕлѕкѫ, лъптокѫ (ꙟн кѕкніъ); —ofen, m., върсъторіъ; —waare, f., марфъ de обіепте тѕрпате; —werk, n., лѕкрѕ тѕрпатѫ.
Gusto, m., гѕстѫ.
Gut, a., бѕнѫ; —, ad., бine; einem — sein, іѕбескѫ пе чінева, ꙟї воїѕ бінеле; er läßt Alles — sein, лѕї тóте'ї съптѫ бѕне; er heißt Alles —, ел се ꙟмпакъ кѕ орї че; was sagt man —es Neues? че се ziче de бine? seien Sie so —, фії бѕнѫ; — machen, пѕнѫ ла локѫ, ꙟndрептezѫ; wieder — sein, werden, мъ факѫ éръ бine, мъ

ѫмпакȣ̆; es mag für diesmal — sein, пентрȣ астъ датъ трéкъ, мéргъ; sei —en Muthes, аiвĭ кȣраџiȣ; es geht sich nicht — mit ihm um, нȣ е вine de авеа а фаче кȣ ел; ich habe noch zwei Gulden bei ihm —, ел ѫмĭ маĭ ва ѫнкъ doĭ фiорinĭ, мĭ е даторȣ̆ ѫнкъ кȣ doĭ фiорinĭ; wie viel haben Sie —? кътȣ̆ маĭ аĭ бȣнȣ̆, кътȣ̆ маĭ аĭ съ ĭаĭ? ich will mir heute einen —en Tag machen, воiȣ съ петрекȣ̆ астъzĭ; sich etwas zu —e thun, а се десфъта ѫн чева; er thut sich darauf etwas zu —e, се мъndреште, се лаȣdъ кȣ чева; er ist so — als todt, е ка ші мортȣ̆.

Gut, n., бȣнȣ̆, мошiъ, марфъ, пропрiетате; unrecht — gedeiht nicht, кȣм с'а къштiгатȣ̆ аша се dȣче, din авереа стрѫнсъ кȣ nedрептате нȣ с'алеџе правȣ̆.

Gut-achten, n., пърере, опiniȣне; сватȣ̆; консiлiȣ̆ (ла mediчĭ); —artig, a., de вiцъ бȣнъ, de фелȣ̆ бȣнȣ̆, de натȣръ бȣнъ; —artigkeit, f., inimъ бȣнъ, натȣралȣ̆ бȣнȣ̆, фiре бȣнъ, семiнцъ бȣнъ; нéмȣ̆ бȣнȣ̆; —befinden, n., ѫнкȣвiiнцаре, аппробъцiȣне; афларе бȣнъ (а сънътъцiĭ).

Gütchen, n., мошióръ.

Gutdenkend, a., бiнекȣџетъndȣ̆.

Gutdünken, n., пърере, опiniȣне, сокотiнцъ dȣпъ а са плъчере, а са гъсiре кȣ кале.

Güte, f., бȣнътате, бȣнеце, dȣлкóре, блъndеце; in der —, кȣ бȣна, претiнеште (фъръ прочесȣ̆); der Weg der —, пе калеа пъчеĭ, кȣ ѫнвоiре; haben Sie die —, аiвĭ бȣнътате.

Güter, pl., бȣнȣрĭ, аверĭ; —abtretung, f., чесiȣне, пъръсiре de бȣнȣрĭ; —anschlag, m., прецȣiре de бȣнȣрĭ; —beschauer, m., вiсiтъторȣ̆ (de мърфȣрĭ); —bestäter, m., спедiторȣ̆, комiсiонарȣ̆ (de мърфȣрĭ); —gemeinschaft, f., комȣнiȣне de аверĭ; —handel, m., комерцȣ̆ кȣ мошiĭ; —masse, f., масса, тóтъ аверea (а ȣнеĭ персóне); —wagen, m., карȣ̆ de мърфȣрĭ.

Gut-gelaunt, a., бiнедiспȣсȣ̆, веселȣ̆, серiнȣ̆; —gesinnt, a., леалȣ̆; —haben, n., de лȣатȣ̆, de прiмiтȣ̆ (даторiъ); —heißen, n., аппробъцiȣне, ѫнкȣвiiнцаре; —heit, в. Güte; —herzig, a., бȣнȣ̆ ла inimъ; сiнчерȣ̆; —herzigkeit, f., бȣнътате de inimъ; сiнчерiтате.

Gütig, a. ші ad., бȣнȣ̆, ȣманȣ̆, кȣртенецȣ̆, грацiосȣ̆, плiнȣ̆ de бȣнеце, dȣлче, бiневоiторȣ̆; —keit, f., бȣнътате, бȣнъвоiнцъ, dȣлкóре, ȣманiтате.

Gütlich, a., амiкалȣ̆, претiносȣ̆, блъжiнȣ̆, dȣлче; ad., претiнеште, кȣ бȣна; — beilegen, терminȣ̆ (о каȣсъ) прiн ѫмпъчȣiре, прiн бȣнъѫнвоiре; sich — thun, а'шĭ петрече, се пȣне пе траĭȣ, ѫшĭ пȣне вiаца ла оръndȣĭалъ.

Gutmüthig, в. Gütig; —keit, в. Gütigkeit.

Gutsagen, в. Bürgschaft.

Gutsherr, m., domnȣ̆ de пъмънтȣ̆; —schaft, f., domnime de пъмънтȣ̆ (пропрiетарĭȣ, пропрiетъріцъ).

Gut-that, f., фаптъ бȣнъ; —thäter, m., бiнефапторȣ̆; —thätig, a., бiнефiкȣ̆, бiнефъкънте; —thätigkeit, f., бiнефачере, бiнефъчiнцъ.

Gutturalbuchstabe, m., лiтеръ гȣтȣралъ.

Gutwillig, a. ші ad., кȣ бȣнъвоiъ, кȣ комплъчере (фр. complaisant); —keit, f., бȣнъвоiнцъ, комплъчiнцъ.

Gymnasiast, m., џimnасiстȣ̆, школарȣ̆ de џimnасiȣ̆.

Gymnasium, n., џimnасiȣ̆.

Gymnast, m., џimnастȣ̆, ѫнвъцъторĭȣ de џimnастiкъ; —ik, f., џimnастiкъ, артеа de а deпрinde трȣпȣл спре ал ѫмпȣтерi; —isch, a., џimnастiческȣ̆, че џine de џimnастiкъ.

Gyneceum, n., џiнечеȣ̆, апартъмънтȣл фемеiлор ла гречiĭ чеĭ векĭ = (кȣ харемȣл тȣрчiлор d'астъzĭ).

Gyps, в. Gips.

Gyrus, m., џiрȣ̆, џiȣрȣ̆.

H.

H, n., а опта літеръ din алфавєтѹлѹ цєрmanѹ; ѹneорї nѹmaї се еспіръ.
Ha! int., ха! ах!
Haar, n., пърѹ; die Haare, pl., перії; плетеле; кóma; falsche —, пърѹ препѹсѹ; mir standen die — zu Berge, mi с'аѹ скѹлатѹ пърѹлѹ ѫn сѹсѹ; amѹ стътѹтѹ ла mipape ші спаimъ; sich kein — krümmen lassen, а nѹ сѹфері nічї о асѹпріре; graue — bekommen, а ѫnкърѹnцi; — lassen müssen, а da de daѹnъ; sich keine grauen — wachsen lassen, а nѹ'ї пъса, а nѹ ѫnгріца de чева; — auf den Zähnen haben, а фі omѹ бравѹ, omѹ ші de рѹгъ ші de фѹгъ; etwas bei den — herbeiziehen, а аплека ѹnѹ че прin сілъ, а фаче софісте (ѫn лоцікъ).
Haar-aufsatz, m., перѹкъ, пърѹ препѹсѹ; —beutel, m., пѹnгъ de пърѹ; einen — haben, а се ѫnвіnоша, а се ѫmбъта; —feder, f., пѹфѹ; —flechte, f., ѫmплетітѹръ, косіцъ de пърѹ; —gefäß, n., (анат.) цéвъ, капіларїѹ; —hammer, m., чоканѹ de кóсъ; —kamm, m., пептіne de капѹ; —klein, a., търѹnцелѹ, сѹпцiре, din фірѹ-ѫn-пърѹ; —kräusler, m., перѹкіарѹ, фрісерѹ, ѫnкрецiторѹ; —locke, f., крецеа, іnелѹ de пърѹ; —los, a., келѹ, плешѹ, фъръ пърѹ; —nadel, f., спелкъ, акѹ de пърѹ; —netz, n., рецеа, коїфѹръ de пърѹ; —pinsel, m., пенелѹ, пінселѹ de пърѹ; —putz, m., фрісѹръ, акопчіътѹръ, орnъmъnтѹ de пърѹ; —scharf, a., аскѹцітѹ фóрте; —schlächtig (herzschlächtig), a., бѹлzітѹ de пептѹ, ъnгѹстѹ ла пептѹ; —schleife, f., лъцішорѹ, nodѹ, фіonкѹ de пърѹ; —schmuck, в. —putz; —schopf, m., стокѹ, кómъ de пърѹ; —stern, m., кометѹ кѹ кódъ; —tour, в. —aufsatz; —tuch, n., стръкѹръторе; —wickel, m., сѹлішорѹ, ротіцъ de крецї; —wuchs, m., крескътѹръ de пърѹ; кómъ; —zängelchen, n., чімбістръ; —zopf, m., кікъ, косіцъ.
Haaren, v., перdѹ пърѹл, nъпърлескѹ.
Haarförmig, a. ші ad., ка пърѹл.
Haaricht, a. ші ad., пъросѹ.
Habe, f., авере, авѹцiе, бѹnѹрї; Hab' und Gut, авере mішкътóре ші nemішкътóре.
Haben, v., am; посеdѹ (стъпъпескѹ); цinѹ; портѹ; das hat etwas zu bedeuten, ачéста ва съ zікъ чева; ачéста ѫnсémnъ чева; es hat nichts zu bedeuten, nѹ фаче nimіка; es ist überall zu haben, се пóте афла претѹтindenї; was hat er nun davon? е, че фолосѹ аре de аколо? da haben wir es! éкъ ашеа! éкъ na! ich habe es von guter Hand, афлаїѹ dела mъnъ бѹnъ; es hat keine Noth, nѹ ѫnкапе ѫndoiéлъ, nѹ е nічї ѹnѹ перікѹлѹ; hier hast du Geld, цine банї, éкъ банї; was habe ich davon? че am къштігатѹ de аколо? was hat er darnach zu fragen? че'ї пасъ лѹї? das habe ich gern, ачéста 'mї плаче; lieb —, а іѹбі; lieber —, а префері; mit einem zu thun —, am а фаче кѹ чіnева; auf dem Arme —, а порта ѫn браце; einen zum Besten —, а'шї фаче рѫсѹ de чіnева, а'лѹ лѹа ѫn рѫсѹ.
Habenichts, m., калікѹ, съръnтокѹ, голѹ ка пілѹгѹлѹ.
Haber, в. Hafer.
Haberecht, n., чертарецѹ, челѹ че вреа съ аїбъ тотѹ dрептѹ.
Habgier, в. Habsucht.
Habgierig, в. Habsüchtig.
Habhaft, a. ші ad., — einer Sache werden, апѹкѹ, къштігѹ ѹnѹ че.
Habicht, m., короїѹ, хѫръѹ, віndереѹ; опіnтічї, ръшковї (соїѹ de бѹрецї); —snase, f., nасѹ ковоіетѹ, nасѹ вѹлтѹріѹ.
Hab-seligkeit, f., тóтъ авереа (че о аре nештіne); —sucht, f., іѹбіре de арціnтѹ, de аверѹ, аверіціъ; —süchtig, a., іѹбіторѹ de авере, аверіціосѹ.
Hacht, f., в. Hechel.
Hack, m., ловітѹръ, тъіетѹръ (кѹ се-

кѫреа); — und Mack, плеве, аместекѫ de ómenĭ; —bank, f., скаѫнѫ, трѫнкїѫ de тъіатѫ; —beil, n., съкѫре; —bock, m., (map.) кóda, пѫпа коръбіеĭ; —bret, n., скъndѫръ de тъіатѫ, de хъкѫітѫ; monokopdѫ, тімпанѫ, салтерѫ (ꙟп мѫс.)

Hacke, f., сапъ; кълкъїѫ.

Hacken, v., таїѫ, decпікѫ, хъкѫїѫ; сапѫ, пръшескѫ (mold.); sich —, а се лега (ка скаїѫл); klein —, мърѫнцezѫ, таїѫ мърѫнтѫ.

Hacker, m., съпъторѫ, хъкѫіторѫ.

Häckerling, m., шішкъ, паіе мърѫнцате.

Hacksch, m., верѫ, поркѫ пежѫгънітѫ.

Hackschen, v., спѫнѫ поркърії, спѫнѫ мъскърĭ.

Hacksel, в. Häckerling.

Hader, m., чéртъ, сфаdъ; трéнцъ, тѫрфъ.

Haderer, m., чертарецѫ, бътъіосѫ.

Hader-mann, —sammler, m., тренцарѫ, adѫнъторѫ de тренце.

Hadern, v., мъ чертѫ, мъ сфъdескѫ, dіспѫтѫ.

Hafen, m., портѫ, лімапѫ, локѫ de сігѫранцъ; —anker, m., анґіръ de портѫ, анґіръ de мареа; —damm, m., малѫ, іезътѫръ; —geld, n., анґіраціѫ; —laterne, —leuchte, f., фанарѫ, латернъ ꙟп портѫ; —stadt, f., четате кѫ портѫ; —thurm, m., фарѫ, тѫрнѫ de портѫ.

Hafer, m., овъсѫ.

Haferei, f., в. Haverei.

Haff, n., лакѫ, голфѫ.

Hafner, m., оларїѫ.

Haft, f., прінсóре, арестѫ, ꙟпкісóре.

Haft, m., верігъ, аграфъ, спонкъ.

Haft, n., ефемеръ (інсектъ).

Haftbefehl, m., opdinѫ de арестѫ.

Haften, v., мъ ліпескѫ, мъ аninѫ, стаѫ акъцатѫ (de чева); an etwas —, атърнѫ de чева; für etwas —, стаѫ бѫнѫ, гарантезѫ пентрѫ чева.

Haft-geld, n., —pfennig, m., къпаръ, арвѫнъ.

Hag, m., ꙟпгръdітѫръ, гарdвіѫ, тѫфішѫ, пъdѫре; локѫ ꙟпкісѫ, апърътѫръ, контенітѫ.

Hagapfel, m., мърѫ пъdѫрецѫ, коробéцъ.

Hägebereiter, в. Hegereiter.

Hagebuche, f., карпінѫ (арборе).

Hagebutte, f., къкъdѫшѫ, трandафірѫ сълбатікѫ, росъ къпéскъ.

Hagedorn, m., мъчіешѫ, спіне албѫ.

Hagel, m., ґрindinъ; —dicht, a., decѫ ка ґрindina; —schauer, m., пѫрпѫръ de ґрindinъ, ґрindiniópъ; —schrot, m., аліче, халіче; —wetter, n., фѫртѫнъ кѫ ґрindinъ.

Hagelgans, f., гѫскъ сълбатікъ.

Hageln, v., ґрindinъ, бате ґрindina.

Hägen, v., ꙟпгръdескѫ, ꙟпкіdѫ; пъстрезѫ.

Hager, a., макрѫ, мърчеdѫ; —e Gestalt, статѫръ мърчеdъ, персóнъ макръ, сѫпціїетікъ.

Hager, m., мовілъ (ꙟп рѫѫрĭ).

Hagerkeit, f., мърчезіме, мъкріме.

Hagerose, f., трandафірѫ сълбатікѫ.

Hagestolz, m., холтеїѫ томпатікѫ, бѫрлакѫ, челібатарїѫ.

Hägewisch, m., мънѫіе.

Hägezeit, f., тімпѫ опрітѫ пентрѫ вънатѫ.

Haha, n., хахъ, окїѫ ꙟптр'ѫнѫ фѫndѫ de гръdінъ.

Häher, в. Heher.

Hahn, m., кокошѫ, гъінѫ; капелъ (ла ѫнѫ васѫ); es kräht kein — darnach, nіminĭ нѫ маї кѫцетъ ла кѫтаре, ла nіminĭ нѫ'ї маї пасъ; — im Korbe sein, а фі фаворітѫл кѫїва.

Hahnbalken, m., ґрindъ de мъіестрѫ; кóрdъ пе каре вінѫ къпріорії.

Hahnbuche, в. Hagebuche.

Hähnchen, n., кокошелѫ.

Hahnenei, n., оѫ de пѫікъ.

Hahnenfuß, m., пічорѫл кокошѫлѫї (плантъ).

Hahnenkamm, m., крéста кокошѫлѫї (плантъ).

Hähnker, m., роїѫ de албіне пъръсітѫ.

Hahnrei, m., бърватѫ пътъръѫ, бърватѫ корпѫтѫ (амъцітѫ de невастъ); zum — machen, а пѫне кóрне бърватѫлѫї.

Hahnreischaft, f., корпърітѫл бърватѫлѫї, амъцітѫръ.

Hai, Haifisch, m., сквалъ (пеште).
Hain, m., пъдъріче апъратъ, паркъ, апърътъръ; лъпкъ.
Hain, m., Freund —, мóртеа.
Hainbuche, в. Hagebuche.
Hainbutte, в. Hagebutte.
Häkchen, n., кърліцелъ, ъndiцъ, ъndреліцъ; апострофъ.
Hakeisen, n., скóбъ de оцелъ.
Häkel, в. Häkchen.
Häkelarbeit, f., лъкръ ꙟп zълішóре.
Häkelig, a., ъndiцатъ, къ кърліцеле; спіпосъ, ꙟпкъркатъ; делікатъ.
Häkeln, v., ꙟndрескъ, лъкръ къ акъ ъndiцатъ; апъкъ прindъ къ кънчішóре; ꙟмплетескъ къ ꙟndреа.
Häkelnadel, f., акѫndреа.
Haken, m., клепчіъ, кърліцелъ, хакъ (ла поткóвъ); аратръ къ кърліце; капче, кръкапъ (о артъ de фокъ лъпгъ, фъръ amnape); dinте аскъцітъ (ла каї).
Haken, v., апъкъ, акъцъ, трагъ къ кърлігъ.
Hakenband, n., бълатъ че інтръ ꙟп цѫцѫпъ.
Hakenbüchse, f., сіпéцъ лъпгъ фъръ amnape.
Hakenlachs, m., салінъ кърлігатъ (пеште).
Hakenzahn, m., грімоїъ, dinте аскъцітъ,
Haker, m., омъ каре аре пътъптъ пъmaї кътъ пóте лъкра къ сапа.
Hakicht, a. ші ad., ꙟп форма кърлігълъї.
Hakig, a. ші ad., кърбъ, стрѫмбъ, кърлігатъ.
Häkse, f., montъ (ла пічóреле animалелор dinапої).
Halb, halben, halber, praep. ші ad., се ꙟптребъіе ла компъсеціъні, къm: außer—, пе din афаръ; ober—, deасъпра.
Halb, a. ші ad., жъmътате, жъmъта, cemi; —er Beweis, семіпровъ; —e Stunde, жъmъта de óръ; — zwei Uhr, о оръ ші жъmъта; — und —, кам аша, кам de міжлокъ; — schlafen, a dopmiта, a моцъі; —bier, n., вере съпціре; вере сімплъ; —bruder, m., фръціпастръ, фрате вітрегъ; —dunkel, n., кіаръ обскъръ; —gelehrte, m., cemi-ꙟпвъцатъ, свътосъ, dокторъцъ; —geschoß, n., съфітъ, ꙟптресолъ (архіт.); —getheilt, a., cemi-пърцітъ; —gott, m., cemizeъ; —heit, f., жъmътъцітъръ, пеплінътате; —hemd, n., къmъшъіе, шемісетъ; —hundert, n., чінчїzечіme; —jahr, n., семестръ, жъmъта de anъ; cemi-anъ; —insel, f., пепінсълъ; —kreis, m., cemiчеркъ; —kugel, f., емісферъ; —kutsche, f., калéскъ; —laut, m., cemi-вокалъ, —, ad., къ сфіїéлъ; —mutter, в. Stiefmutter; —philosoph, m., філософістръ; —poet, f., поетастръ, версіфъкъторъ; —rund, a, ші ad., cemi-ротъndъ; —schatten, m., cemi-ъmбръ (dec.); —scheid, f., mїezъ, жъmътате; —schürig, a. ші ad., de a dóa тъпсъръ; —stiefel, m., стіблетъ, вотпікъцъ, кълцъпеї, чістъліцъ; —todt, a., cemi-віъ, cemi-мортъ, maї мортъ; —tuch, n., касіміръ, cemi-пъпъръ; —vers, m., cemiстіх, cemi-версъ; —weg, ad., кам пе жъmъта, кам аша; —wilde, m., cemi-сълбатікъ; —zirkel, m., cemi-черкъ.
Hald, a. ші ad., пръпъстіосъ,
Halde, f., колінъ, деклівіъ, пръвълакъ, пріпоръ, кóстъ de локъ; штéръ, мовілъ (mont.)
Halen, v., трагъ фъпеа (map.).
Hälfte, f., жъmътате.
Halfter, f., къпъстръ.
Halftern, v., ꙟпкъпъстрезъ,
Hall, m., съпетъ, ръсъъmбетъ.
Hallbursch, m., съраръ, окпаръ, шалгъъ (mold.).
Halle, f., халъ, портікъ (тindъ mape), бълъ, салъ; bazаръ, marazinъ.
Halleluja, int., алілъіа.
Hallen, в. Schallen.
Hallgraf, m., къmърарїъ песте capine.
Halljahr, n,, жъбілеъ (апълъ ал 50-леа ꙟп лецеа веке).
Hallleute, pl., съраръ, окпаръ, шалгъъ.
Halle! Hallo! int., ало! фереште! nainте!

Hallor, m., сърарŭ, шалгъŭ.
Halm, m., тȣлеїȣ, (фр. tuyau), паїȣ, кочéнŭ, фȣштелȣл плантелор.
Hälmchen, n., пъішорŭ, фȣштішорŭ.
Halmen, v., a da ꙟн паіе (плантеле).
Hals, m., гътŭ, грȣmazŭ, гътлежŭ; гȣлерŭ (ла вестminте), гътéцъ; über — und Kopf, de-афȣга маре, deарȣптŭ гътȣл; das kann ihm den — kosten, е ꙟн перікȣл de а'шї перde віéца; aus vollem — schreien, а сбера din ръспȣтерї; —ader, f., въна гътȣлȣї; —band, n., —binde, f., гȣлерарїȣ, коларїȣ, краватъ, сгардъ, легътȣръ ла гътŭ; —bräune, f., гȣштерŭ, ангінъ, шопърлаіцъ (бóлъ); —brechend, a., фóрте перікȣлосŭ, фрънгъторŭ de гътŭ; —bürge, m., гарантŭ ꙟн каȣсъ кріminалъ, кеzашŭ кȣ капȣл; —drüse, f., гindȣръ de гътŭ, гindȣръ жȣгȣларъ; —eisen, n., къпканъ, берлінъ, кътȣшъ de гътŭ; —entzündung, f., інфлъmъцїȣне de гътŭ; —gericht, n., жȣdецŭ кріminалŭ; —gicht, f., ангінъ артрітікъ; —grübchen, n., чéфъ, бортіца din чéфъ; —kragen, m., кръватъ, коларїȣ; —tuch, n., шълȣлецŭ, mъхрамъ, тестimea de гътŭ; —wirbel, m., вертебрії, ꙟнкеіетȣреле гътȣлȣї.
Halse, f., сгардъ ла кънї (въпът.).
Halsstarrig, a. ші ad., червікосŭ, обстінатŭ, ꙟndърътнікŭ, таре ла червіче, къпъціносŭ.
Halsstarrigkeit, f., червічіе, обстінъцїȣне.
Halt, m., цінътȣръ, dȣръверітате, старе, опрéлъ, пропасŭ, стацїȣне; — int., стъї! опреште!
Haltbar, a., солідŭ, траінікŭ, цінъторŭ. dȣраверŭ.
Haltbarkeit, f., тръінічіе, консістінцъ, солідітате, dȣраверітате.
Halten, v., цінŭ, рецінŭ, ꙟнтрецінŭ; спріжінŭ; опрескŭ, арестеzŭ; dȣреzŭ; стърȣіескȣ; wofür haltet Ihr mich? de чіне mъ сокотіцї воï? still —, а ста пе локŭ; schlecht —, а трата ръŭ, а тігорѫ пе чінева; gefangen —, а цінé ла прінсóре; zu Gute —, а лȣа ꙟн нȣме de біне; werth —, а стіма; etwas auf sich —, а се стіма пе сінешї; genehm —, а апроба; geheim —, а цінé ꙟн аскȣнсŭ; den Daumen auf's Auge —, а цінé ꙟн сȣпȣнере; reinen Mund —, а пъzі секретȣл; Musterung — а фаче съ трéкъ ꙟн ревістъ, а цінé ревістъ (de осташї); Stand —, а се ꙟнфрȣнта, а ста фацъ ꙟн фацъ; im Stande —, а консерва, а пъстра біне; auf Träume —, а креde ꙟн вісȣрї.
Halter, m., спріжінŭ, раzimŭ; опрітóре (ла карŭ); сȣсцінъторŭ.
Halter, в. Behälter.
Haltig, a., (нȣmaї ꙟн компȣсецїȣнї) цінъторŭ.
Haltlos, a., фъръ кȣпрінсŭ.
Haltung, f., цінътȣръ, цїітȣръ, сȣсцінътȣръ; — des Körpers, портареа, портъmънтȣлŭ трȣпȣлȣї.
Halunke, m., бербанŭ, баронŭ, отŭ скълчіетŭ, хоцŭ, хоцоmанŭ, країȣ.
Hameine, f., гардŭ (de перї).
Hamen, m., біланцъ, чорпакŭ (молd.)
Hämisch, a. ші ad., ръȣтъчосŭ, пісmътарецŭ, оцеросŭ, хаінŭ; ein —er Blick, о къȣтътȣръ хаінъ.
Hamme, f., пънzа кóсеї.
Hammel, m., бербече бътȣтŭ (кастратŭ); фріптȣръ de бербече бътȣтŭ; —bug, m., —keule, f., шолdŭ de бербече; —lamm, n., потінŭ, вътȣїȣ бътȣтŭ.
Hammeln, v., жȣгънескŭ бербечії.
Hammer, m., чоканŭ, баросŭ; маїȣ; —auge, n., ȣреке de чоканŭ; —art, f., бълтагŭ; —kopf, m., mȣке.
Hammerbar, a. ші ad., чокъніверŭ, че се пóте чокъні.
Hämmerchen, n., чокънелŭ, mъіȣцелŭ.
Hammerfisch, m., цігапъ вȣлгаръ, пеште чокънелŭ.
Hämmerling, m., жокŭ mъскърітŭ; mъчеларїȣ; пресȣръ.
Hämmern, v., чокънескŭ, mъіȣцескŭ.
Hammerschmied, m., ферарїȣ.
Hammerwerk, n., фъȣріште, феръріъ.
Hämmling, m., къстратŭ, скобітŭ, жȣгънітŭ (отŭ сéŭ орї че animалŭ).

Hämorrhoiden, pl., emopoide, тржпшї, вжпъ de аѕрѕ̆ (скѕрсóре de сънце пе шеzѕтѕ̆).

Hampelmann, m., mapionетѕ̆, пъпѕшъ кѕ ꙟпкеіетѕре.

Hamster, m., чѕрічѕ̆ пестріцѕ̆.

Hand, f., мънъ; kondeїѕ, скрісóре; flache —, палмъ, латѕл мънеї; hohle —, гъванѕл мънеї, мъна гъвънітъ; todte —, мънъ мóртъ, (се zіче деспре мошіїле бісерічештї); verkehrte —, досѕл мънеї; —voll, кѕ мъна плінъ, ѕнѕ̆ пѕмнѕ̆; mit gefalteten Händen, кѕ мъніле ꙟпклештате; auf seine eigene —, de сінешї, din ꙟndemнѕл пропріѕ̆; vor der —, деокамdатъ; die letzte — anlegen, а комплini ѕнѕ̆ лѕкрѕ; an der — führen, а кondѕче de мънъ; aus freier — machen, а лѕкра фъръ ѕнéлтъ; die — geben, а da мъна; а промiте; bei der — haben, а авé ла ꙟndemънъ; unter der — kaufen, а кѕмпъра пе сѕпт мънъ, пе аскѕнсѕ̆; — an einen legen, а пѕне мъна, а прinde пе чінева; — an sich selbst legen, а'шї лѕа віéца пропріъ, а се сінѕчіde; eine — wäscht die andere, о мънъ спалъ пе алта; —amboß, m., ілеѕ̆ пѕртърецѕ̆; —aufgabe, f., ediцiѕне портатівъ; —becken, m., лігіанѕ̆, лъѕарїѕ de спълатѕ̆; —beil, n., секѕріче, бърdіцъ; —breit, a. ші ad., латѕ̆ de мънъ; —brief, m., білетѕ̆; —buch, n., карте портатівъ, мънѕарїѕ; —druck, m., стржнсѕръ de мънъ; —eimer, m., съкалѕ̆, съкалъ (італ. secchia); —gefecht, n., dѕелѕ̆; —geld, n., арвѕнъ, къпаръ; —gemein, ad., werden, а се ꙟпкъіера; —gemenge, n., лѕптъ, пептѕ̆ ла пептѕ̆; —gicht, f., хірагръ; —greiflich, a., піпъіверѕ̆, палпаверѕ̆.

Händchen, n., мънішóръ, мънікъ, мънѕцъ.

Händeklatschen, n., плеспітѕръ din мънї; аплаѕсѕ̆.

Handel, m., негоцѕ̆, негѕцеторіъ, негѕсторіъ, емпоріѕ̆, комерчіѕ̆; трафікъ; dараверъ; скімбѕ̆, тѫргѕ̆; трéбъ; Händel, pl., прочесѕ̆, чéртъ; — im Großen, негоцѕ̆ кѕ рідіката (кѕ топана); — im Kleinen, негоцѕ̆ кѕ мърѕнтѕл, ꙟп deтаїѕ; zum — gehörig, комерчіалѕ̆, меркантілѕ̆; Händel anfangen, а ѕрzі черте, а семъна zizaniї; handelseins sein, а се ꙟпвоі din прецѕ̆, а се ажѕнце ла прецѕ̆; einen — schlichten, а термiна о трéбъ; а міжлочі.

Handels-brauch, m., ѕсанцъ негѕсторéскъ, datінъ меркантілъ; —buch, n., kondікъ, катастікѕ̆, карте de комерчїѕ; —frau, f., негѕсторéсъ; —genoß, m., соцѕ̆, асоціатѕ̆, компаніонѕ̆ (товаръшѕ̆) de негоцѕ̆; —gericht, n., трібѕналѕ̆ de комерчїѕ; —geschäft, n., негоцѕ̆, трéбъ, dараверъ; —gesellschaft, f., соціетате de негѕцеторї; —gesetz, n., леце комерчіалъ; —haus, n., касъ негѕсторéскъ; —herr, m., прінчіпалѕлѕ̆ касеї негѕц.; —kammer, f., камеръ комерчіалъ; —leute, pl., негѕцеторї; —recht, n., dрептѕ̆ меркантілѕ̆, dрептѕ̆ комерчіалѕ̆; —schiff, n., наіе, корабіе негѕсторéскъ; —schule, f., шкóлъ комерчіалъ; —vertrag, m., траттатѕ̆ de негоцѕ̆; —weise, f., маніеръ de а се пѕрта.

Handeln, v., фъптѕескѕ̆, лѕкреzѕ̆, факѕ̆, факѕ̆-dерегѕ̆; негѕсторескѕ̆, негоцеzѕ̆, факѕ̆ негѕцеторіъ; трафічеzѕ̆; траттеzѕ̆; es handelt sich um nichts Geringes, нѕ се лѕкръ de о багателъ; was gehandelt ist gehandelt, чѐ am фъкѕтѕ̆ нѕ маї десфакѕ̆; ворба dатъ нѕ'мї ретрагѕ̆; dem Gesetze gemäß —, а се конформа dѕпъ леці; sehr genau —, а стóрче din прецѕ̆.

Handgriff, m., апѕкътѕръ, прінсѕръ; тóртъ, мънѕшъ.

Handhabe, f., мънѕнкїѕ, тóртъ.

Handhaben, v., цінѕ̆, портѕ̆, kondѕкѕ̆; мънецеzѕ̆; deпрindѕ̆; аміністрѕ; Jemandes Rechte —, а апъра dрептѕріле кѕїва.

Handhabung, f., aminiстръцiȣne; гȣбернiȣ; мънерiȣ; апȣкътȣръ.
Handlanger, m., мȣнчiторȣ кȣ мъніле, салахорȣ, рѫndарiȣ.
Handlehen, n., алодiȣ, феȣдȣ ерезiтарiȣ.
Handleiter, m., кондȣкъторȣ; —, f., скаръ портатiвъ.
Handler, m., трафiкантȣ, сфърнарiȣ, негȣсторȣ.
Handlich, a. ші ad., траттаверȣ, че се пóте апȣка.
Handlohn, m., сiмбрiъ зiȣрнъ, сiмбрiъ de салахорȣ.
Handlung, f., апцiȣne, фаптъ, аптъ (жȣдiчiаръ); негоцiȣ, комерчiȣ, трафiкъ; драмъ; die — treiben, а се негоцiторi.
Handlungs-art, f., маніеръ de а лȣкра; —buch, n., карте de негоцiȣ, катастiкȣ; —diener, m., комiсȣ; —freiheit, f., лiбертате de негоцiȣ; —genoß, m., ассочiатȣ de негоцiȣ; —gewölbe, n., болтъ; —haus, n., ставеретънтȣ, касъ de негоцiȣ; —schule, f., шкóлъ меркантiлъ; —zweig, m., ратȣръ de негоцȣ.
Handmörser, m., пiоъ, мортацiȣ de мънъ.
Hand-muff, m., мънекарiȣ; —mühle, f., морiшкъ, рѫшнiцъ; —pferd, n., калȣ de мънъ (поволнiкȣ); presse, f., прéсъ, тéскȣ портатiвȣ, de мънъ; —quehle, f., в. —tuch; —ramme, f., маiȣ кȣ торцi; —reichung, f., дape de мънъ; ажȣторȣ; —rücken, m., досȣл мънеi; —rolle, f., манганȣ de мънъ; —ruthe, f., верцеа, кодъ de ѫмблъчiї; —säge, f., ферестеȣ de мънъ; —schellen, f. pl., кътȣшi; фере de мънi; —schlag, m., ѫмпълмъмънтȣ, дарea дрепцеi, промiсiȣne солепелъ; —schlägel, m., маiȣ мiкȣ; —schreiben, n., скрiсóре, вiлетȣ de ȣнȣ прiнчiпе, кiрографȣ, аȣтографȣ, рескрiптȣ; —schrift, f., скрiптȣръ, скрiсóре, панъ, мънъ; сȣсемнътȣръ; манȣскрiсȣ; кiрографȣ, облегъцiȣne; er schreibt eine schöne —schrift, ел аре панъ (скрiсóре) фрȣмóсъ; —schriftlich, a. ші ad., манȣскрiсȣ, кȣ ѫнскрiсȣ, кȣ семнътȣръ.
Handschuh, m., мънȣшi; —leder, n., пеле de мънȣшi; —macher, m., мънȣшарȣ; —macherhandwerk, n., —arbeit, f., мънȣшерiъ.
Hand-seife, f., съпȣнȣ de мънъ; —sieb, n., сiтъ de мънъ; —siegel, n., сiцiлȣ (печете) прiватȣ; —spaten, m., деплънтътóре, съпȣцъ; —spritze, f., пȣмпъ, тȣлȣмбъ портатiвъ; —stein, m., кiретȣ (min.); —streich, m., апȣкътȣръ кȣтезътóре; —teller, m., латȣл мънеi; —thieren, в. Hanthieren.
Hand-treue, f., кредiнцъ асекȣратъ прiн ѫмпълмъмънтȣ; —tuch, n., мънъстергȣръ, штергарȣ; —verkauf, m., негоцiȣ кȣ мърȣнта; —voll, a., мънъплiнъ, мънiпȣлȣ, пȣмнȣ, мънȣнчiȣ; eine — Leute, о мънъ (ȣнȣ пȣмерȣ мiкȣ) de óменi; —vollweise, ad., кȣ мȣлцiмеа; —wagen, m., кърȣчióръ кȣ о ротъ (рóбъ); —wahrsager, m., кiромапчiарȣ (пророчiторȣ din лiнiаментеле мънiлор); —wahrsagerei, f., кiромапчiъ; —wasser, n., апъ de спълатȣ мънiле.
Handwerk, n., местерiъ, месерiъ, професiȣne, артъ меканiкъ, лȣкрȣ de мънъ, манoперъ; корпоръцiȣne; ein — lernen lassen, даȣ съ ѫнвеце о мештерiъ; einem das — legen, а ѫмпедека пе чiнева дела мештерiъ; das — zusammenberufen, а конкiема корпоръцiȣnea; das — halten, а цiné адȣнаре de корпоръцiȣne; —er, m., мештерȣ, месерiашȣ, артiсанȣ, омȣ de мештерiъ.
Handwerks-älteste, m., прiнчiпалȣл ȣнȣi корпȣ de месерiъ; —artikel, m. pl., статȣтеле ȣнеi мештерii; —bude, f., таверпъ, таравъ, пръвълiъ; —bursche, —geselle, m., содалȣ de мештерiъ; —kunde, f., текнолоцiъ, штiiнцъ de мештерiї; —lade, f., каса ȣнеi корпоръцiȣнi de мештерiъ; —lehrling, m., ѫнвъцъчелȣ, dic-

чіплъ de мештеріъ; —leute, pl., мештерї; —mann, в. Handwerker; —mäßig, a., мекапікъ, ad. мекапічеште; —meister, m., мештеръ; —neid, m., жалъzіъ (пістъ) de месеріъ; —zeug, n., ъпелте, інстрътънте de месеріъ; —zunft, f., корпоръцiъне.

Hand-wörterbuch, n., дікцiонарїъ, zічеонарїъ, портатівъ, манъаръ; —wurzel, f., карпъ, ръдъчіна мънеї, мъна пънъ ла ꙟнкеіетóре; —zeichnung, f., десемнъ къ пана, къ креонъ; —zirkel, m., компасъ ордінарїъ; —zuber, m., ковъ; —zug, m., парафъ, тръсъръ че се фаче къ пана ꙟн ърма семнътъреї; —züge, m. pl., ліniаментеле мънеї.

Hanf, m., кънепъ; — ausraufen, а кълеце кънепа; — rösten, а топі кънепа; — brechen, а меліца кънепа.

Hanf-acker, m., кънепісте; —bau, m., кълтъръ de кънепъ; —bereiter, m., кънепаръ; —breche, f., меліцъ; —darre, f., ъскъторіъ (локъ); ъскаре de кънепъ; —en, hänfen, a., кънепінъ, de кънепъ; —feld, n., в. —acker; —garn, n., тортъ, фіръ (ацъ) de кънепъ; —harn, m., кънепъ de варъ; —hede, f., стъпъ (фр. etoupe) de кънепъ (чева маї фінъ декътъ кълцiї); —henne, f., кънепъ de тóмнъ; —korn, n., семінцъ de кънепъ.

Hänfling, m., канабінъ (пасере).

Hanf-mühle, f., мóръ (de мъчінатъ) семінцъ de кънепъ; —öl, n., олеїъ de кънепъ; —röste, f., топіторіъ de кънепъ; —samen, m., семінцъ de кънепъ; —schwinge, f., фелъ de меліцъ; —stengel, m., паїъ de кънепъ.

Hang, m., плекаре, плекъцiъне, ꙟнклінъцiъне; порніре; кóстъ; — zum Bösen, плекъцiъне ла реъ.

Hänge-backen, m., бъчї атърнънте; —bauch, m., вънтре, пънтече атърнънте; —balken, m., съпантъ; —brücke, f., понте спънzъратъ; —kette, f., ланцъ de атърнатъ; —lampe, f., лампъ спънzъратъ; —leuchter, m., лъстръ, полікандръ аninатъ; —matte, f., —bett, n., патъ спънzъратъ.

Hangen, hängen, v., a. ші n. ner., спънсъръ, атърнъ, аninъ; плекъ (капъл); ꙟнтindъ (къмешї); an etwas —, а се цiné de чева; nun, woran hängt es denn? хеї віне, dap de ъnde атърнъ ачéстъ лъкръ? dieser Baum hängt voll Früchte, ачестъ арборе се фрънце съб греътатеа фрънтелоръ; das Haus hängt auf die Seite, каса с'а плекатъ ꙟнтр'о парте; er hängt mir stets auf dem Halse, се цiне мереъ de mine; er hing an ihren Lippen, 'шї а цiнътъ окiї аффіпцї асъпра бъzелор лъї; пров. wer lang hat, läßt lang —, каре аре піперъ мълтъ, пъне ші ꙟн терчіъ; der Mantel hängt bis auf die Erde, мантаоа і се търеште de пъмънтъ; das Maul — lassen, а мъртъра, а се босъмфла; den Mantel nach dem Winde —, а се da dъпъ пъръ; sich —, а се спънzъра; —d, part., спънzъръndъ, спънzъръnте; —swürdig, a., demnъ de фърчї.

Hänger, m., спънzъръторъ.

Hängeriemen, m., съпантъ, кърéа de каре атърнъ кошъл ъneї тръсърї.

Hängeschloß, n., локатъ.

Hängeseil, n., (вънъторї) фъне de каре се dъкъ кънiї легацї.

Hängeweide, f., салче плънгътóре.

Hängewerk, n., аккоперемънтъ спънzъръnте.

Hanke, f., кóпсъ, шолдъ; шеле, партеа dinапої а калълъї dела міжлокъ пънъ ꙟн досъл цепъкїълъї; ein Pferd auf die —n setzen, а пъне ънъ калъ съ сте́ ꙟн доъе пічїóре.

Hans, m., diminътівъ dела Johannes, Іоне, терminъ de деспрецъ; — ohne Sorgen, омъ каре таіе кънілор фрънzе.

Hansa, Hanse, f., хансъ, лігъ, легътъръ (ꙟнтре óрекаре четъцї але Цепманіеї пентръ скътіреа него-

цълъї de фъріі din вéкъл meziŭ); —tisch, a., хапсеатікŭ.

Hänschen, n., Іонікъ; was — nicht lernt, lernt Hans nimmermehr, пе калъл бътръпŭ пъ'л маї ѫпвецї ла бъестръ, каре пъ ѫпвацъ ла тіпереце пъ ва шті ла бътръпеце; einen zum — haben, а'шї бате жокŭ de чіпева.

Hänseln, v., iniцiezŭ (пе ъпŭ повіцiŭ); ѫмї батŭ жокŭ, іаŭ ѫп рѫсŭ, песте пічїорŭ.

Hansestadt, f., четате хапсеатікъ.

Hansgraf, m., хапсграфŭ, жъdікъторŭ хапсеатікŭ.

Hanswurst, m., мóкъ, пепелеа, пъкалъ, карагіосŭ, арлекіпŭ, бъфопŭ, паіацъ; —streich, m., арлекіпатъ, пъкълітъръ, мокътъръ.

Hantiren, v., мъпъескŭ, маніпълŭ, апъкŭ, лъкръ, факŭ въетŭ, лъкръ о мештеріъ; er hat immer zu —, е пърърea окъпатŭ.

Hantirung, f., мештеріъ, професіъпе.

Hapern, v., се ѫмпеdекъ, пъ мерце ѫпаінте; da hapert es, ачі е греътатеа.

Happ, m., хапŭ, ѫмбъкътъръ; —en, v., хъпъескŭ, ѫмбъкŭ, апъкŭ къ гъра; —en, n., в. Happ; —ig, a., хъпъіторїъ, лакомŭ.

Häppchen, n., ѫмбъкъторікъ, бъкъцікъ.

Haranguiren, v., орезŭ, къвъптезŭ къ емфасъ, харапгесŭ.

Härchen, n., перішорŭ.

Harde, f., пласъ, цінътŭ.

Harem, m., харемŭ, сераїлŭ, къмара de локъінцъ а фемеілор мъсълмане.

Hären, a., пъріпŭ, de пърŭ.

Hären, sich, v., деспърезŭ, спърезŭ, пъпърлескŭ, скімбŭ пъръ.

Häretiker, m., еретікŭ.

Harfe, f., арфъ; die — spielen, а къпта къ арфа; —nmädchen, n., арфърéсъ, арфъпістъ; —n, v., къптŭ къ арфа; —nett, n., арфіцъ; —nist, m., арфъпістŭ; —nschlüssel, m., кеіъ de арфъ; —nspiel, n., къптекŭ de арфъ; —nstück, n., піесъ, бъкатъ пептръ арфъ.

Häring, Hering, m., харапг, пеште марінŭ de фелъл скъмбріілор.

Harke, f., грéблъ; —n, m., гребліцъ; —n, v., греблескŭ; —r, m., греблашŭ.

Harlekin, m., арлекіпŭ, мóкъ, в. Hanswurst; —ade, f., Hanswurststreich.

Harm, m., ѫптрістъцiъпе, съпъраре, пъказŭ, аффапъ.

Härmen, sich, v., мъ ѫптрістезŭ, мъ съперŭ.

Harmlos, a. ші ad., фъръ съпераре, фъръ ѫптрістаре, фъръ гріцъ; певіповатŭ; —e Geschöpf, фъптъръ певіповатъ; —igkeit, f., пеавере de ѫптрістъцiъпе.

Harmvoll, a. ші ad., плінŭ de ѫптрістъцiъпе.

Harmonie, f., армоніъ; —messer, m., армоніметръ.

Harmonica, f., армонікъ.

Harmoniren, v., армонезŭ.

Harmonisch, a., армонікŭ.

Harmonist, m., армоністŭ.

Harn, f., пішатŭ, ъdŭ; ъріпъ; —artig, a., ъріпосŭ; —arzt, m., ъромантŭ, dокторŭ каре къпóште dъпъ пішатŭ; —blase, f., бешіка ъdълъї; —brennen, n., пішатŭ арzъторїъ, скъламентŭ (о бетеzіре вепереъ); —en, v., пішŭ; —fluß, m., diaбетŭ, къpцере певолъптаръ de ъdъ, (бетеzіре); —gang, m., ъретеръ капалълŭ ъdълъї; —glas, n., пішетóре.

Harnisch, m., армътъръ, zea, къірасъ; einen in — jagen, а ѫптърѫта пе чіпева ла мъпіъ; —en, v., ѫпzълезŭ; —haus, n., —kammer, f., армарїъ; —macher, m., армърарїъ.

Harn-kraut, n., ерпіолъ, éрбъ ъріпаръ; —lehre, f., ъріполоцiъ; —leiter, m., кондъптъл ъріпеї; —röhre, в. —gang; —röhrenentzündung, f., апріndере de ъретеръ; —ruhr, f., в. —fluß; —säure, f., ачідŭ de пішатŭ, ачідŭ фосфорікŭ; —stein, m., пéтръ ъріпалъ; —strenge, f., десъріъ; —treibend, a. ші ad., diъретікŭ, порпіторъ de

пішатȣ̆ (medічінъ); —verstopfung, f., астȣпаре de ȣdȣ̆; —wahrsager, m., ȣроскопȣ̆, проорочіторȣ̆ din пішатȣ̆; —winde, f., стръпгȣріъ; —zwang, m., в. —strenge.

Harpune, f., арпонȣ̆ (фелȣ̆ de ланче кȣ кърлігȣ̆ ꙟнтребȣінцатъ ла прindереа кіцілор).

Harpuniren, v., арпонезȣ̆.

Harpunirer, m., арпонарȣ̆.

Harpye, f., арпіъ (монстрȣ фабȣлосȣ̆, песте мъсȣръ лакомȣ̆, ꙟнкіпȣітȣ̆ кȣ фацъ de фемеіе, кȣ трȣпȣ̆ de вȣлтȣрȣ̆, кȣ мъніле de омȣ̆ ші кȣ ніште гіаре фóрте аскȣціте.

Harre, f., dȣраре, тръгънаре de тімпȣ̆; —n, v., аштептȣ̆, adъстȣ̆; auf Gott —n, а спера ꙟн Dzeȣ̆.

Harsch, a., аспрȣ, скорціосȣ̆; —en, v., се аспреште.

Hart, a. ші ad., таре, вѫртосȣ̆, dȣрсȣ̆; апрігȣ̆, аспрȣ; рігȣросȣ̆; —e Speise, бȣкатъ греа de містȣітȣ̆; —e Eier, оȣъ рескóпте; —e Thaler, банї сȣнъторї; —e Strafe, пedéпсъ аспръ; —e Schlaf, сомнȣ̆ профȣndȣ̆; — am Wege, токмаї апрóпе de кале: er hat einen —en Kopf, е ȣн червікосȣ̆; —e Zeiten, тімпї греї; — machen, а ꙟнвъртоша; — werden, а се ꙟнаспрі; — liegen, а zъчé пе скъndȣръ; einem — zusetzen, а стръмтора; es wird — halten, ачéста се ва фаче кȣ греȣ̆; — hören, а фі гросȣ̆ de ȣреке.

Härte, f., dȣрітате, вѫртошіъ, аспріме; —n, v., ꙟнвѫртошезȣ̆, ꙟнъспрескȣ̆; оцелескȣ̆ (ферȣ̆).

Hart-flügelig, a., колеоптерȣ̆; —häutig, a., аспрȣ ла пеле; —herzig, a., пendȣратȣ̆, ꙟмпетрітȣ̆ ла inimъ; —herzigkeit, f., некомпътіміре; —kopf, m., ꙟнтецітȣ̆, червікосȣ̆; тѫмпітȣ̆; —köpfig, a., тѫмпȣ̆, греȣ̆ de капȣ̆; червікосȣ̆; —leibig, a., ꙟнкȣіатȣ̆ (кȣ ешіреа ла скаȣнȣ̆), таре de стомакȣ̆; стръпсȣ̆ (ла мънъ), сгърчітȣ̆, ціначе; —leibigkeit, f., ꙟнкȣере; сгърченіъ, аверецiъ.

Härtlich, a., вѫртошелȣ̆, аспрічелȣ̆.

Hartmaulig, a., таре ꙟн гȣръ (de калȣ̆); —keit, f., търіъ ꙟн гȣръ.

Hartnäckig, a., червікосȣ̆, ꙟнтецітȣ̆, ꙟndърътнікȣ̆, перціначе; —keit, f., червічіъ, ꙟнтеціъ, ꙟndърътнічіъ, перціначітате.

Hart-rindig, a., вѫртосȣ̆, de скóрцъ; —schälig, a., цестосȣ̆, чееа че аре кóжъ вѫртóсъ.

Hartsinnig, в. Hartnäckig.

Härtung, f., ꙟнвъртошаре, оцеліре (de ферȣ̆).

Harz, m., Арцȣ̆, пъdȣреа Ерчінъ ꙟн Dȣк. Брапшвеігȣ̆.

Harz, n., решінъ; —ähnlich, —artig, a. ші ad., решіносȣ̆, ка решіна; —baum, m., арборе решіносȣ̆; —electricität, f., електрічітате решінóсъ; —förmig, a., решінъформȣ̆; —en, v., решінȣ̆, adȣнȣ̆ решінъ; —icht, a. ші ad., решініȣ̆; —ig, a. ші ad., решіносȣ̆; —tanne, f., брadȣ̆ решіносȣ̆.

Hasardiren, v., acapdezȣ̆, кȣтезȣ̆, мъ ꙟнкȣметȣ̆.

Hasardspiel, n., жокȣ̆ de acapdȣ̆ (zadapȣ̆), de порокȣ̆.

Haschen, v., къпȣескȣ̆, апȣкȣ̆, прindȣ̆ іȣте; dівȣескȣ̆; nach Lob —, ȣмблȣ dȣпъ лаȣdъ.

Häschen, n., їепȣрашȣ̆.

Häscher, m., віръȣ̆, свірȣ̆, тръвантȣ̆, сервіторȣ̆ (de жȣdікъторіъ).

Haschiren, v., хакълȣескȣ̆, токȣ̆, таїȣ мърȣнтȣ̆.

Hase, m., їепȣре; viele Hunde sind des —n Tod, чїоре мȣлте ꙟнвінгȣ̆ ші поркȣ̆; da liegt der — im Pfeffer, ачі е греȣтатеа, ачі е nodȣ.

Hasel, m., алȣнȣ̆.

Haselant, m., глȣмецȣ̆, мокъторȣ̆.

Hasel-busch, m., —gebüsch, n., алȣнішіȣ̆, тȣфъ de алȣнї; —gerte, f., варгъ de алȣнȣ̆; —huhn, n., гъінȣшъ алȣнаръ; —iren, —n, häseln, v., глȣмескȣ̆, факȣ̆ рѫсȣ̆; —kätzchen, n., мотокȣ̆ алȣнарȣ̆; —nuß, f., алȣнъ (лат. avelana); —öl, n., олеїȣ de алȣнȣ̆; —ruthe, f., нȣіа de алȣнȣ̆; —staude, f., —strauch, m., тȣфарїȣ de алȣнї;

—stock, m., въцȣ de алȣнȣ; —=wurz, f., асарȣ (плантъ).

Hasen=art, f., натȣръ de ïепȣре; —auge, n., окïȣ ïепȣрінȣ; лаготалміъ (бетеzіре de цене); —=balg, m., пеле ïепȣрінъ; —braten, m., фріптȣръ de ïепȣре; —fell, в. —balg; fuß, m., пічïорȣ de ïепȣре, омȣ фрікосȣ; —füßig, a., глȣмецȣ; —futter, n., вланъ de ïепȣре; —garn, n., рецеа de (прінсȣ) ïепȣрï; —gehäge, n., ïепȣръріъ; —haar, n., пърȣ de ïепȣре; —hund, m., копъȣ; —=jagd, f., вънътóре de ïепȣрï; —=klee, m., тріфоïȣ алȣнарïȣ; —klein, n., мънкаре de мърȣнтаіъ ïепȣріне (пічïóре, гътȣ, капȣ); —kohl, m., сȣсаïȣ (плантъ); —kopf, m., капȣ de ïепȣре; —lager, —nest, n., кȣлкȣшȣ de ïепȣре; —maul, n., бȣzъ спінтекатъ; —öhrchen, n., ȣрекȣшеа ïепȣрелȣï; —panier, n., das — ergreifen, а тȣлі ла фȣгъ; —pappel, f., палвъ сілбатікъ; —pastete, f., пастетъ фъкȣтъ din карне ïепȣрінъ; —pfeffer, в. —klein; —scharte, в. —maul; —schlaf, m., сомнȣ ïепȣрелȣï; —=schrot, n., аліче, плȣмбȣ, мърȣнчішіȣ (de ïепȣре); —schwarz, в. —klein; —sprung, m., сърітȣръ; ȣрмъ de ïепȣре.

Häsin, f., ïепȣроікъ.

Haspe, f., Haspen, ціцінъ (гарdінъ); кърлігȣ de вълъма.

Haspel, m. ші f., респіторïȣ; въртелніцъ; сȣкалъ = (лат. sucula) dепънътóре; вертежȣ; —n, v., скотȣ кȣ вертежȣлȣ; dапънȣ, рескірȣ, гіъмȣескȣ.

Haß, m., хаініъ = (фр. haine), ȣръ (dȣжмъніъ, връжмъшіъ); —en, v., ȣръскȣ; einander —, а се 'нтреȣрѫ; —enswerth, a., ȣрѫверȣ demнȣ de ȣръ; —er, m., хаінȣ, хаіносȣ, пісмосȣ.

Häßlich, a., хѫdȣ = (фр. hideux), diформȣ, сформатȣ, ȣрѫтȣ, слȣтȣ почітȣ; —keit, f., хѫdітате.

Hast, f., zорïȣ, пріпъ, грабъ, іȣціме; —ig, a. ші ad., іȣте = (фр. vite), фȣріосȣ; —igkeit, f., zорінцъ, іȣціме, грабъ маре, пріпіре.

Hätscheln, v., decmepdȣ, ресфъцȣ, молішескȣ, аффетеескȣ (пе ȣнȣ копілȣ).

Hatschier, m., аллебарdерȣ.

Hatz, Hatze, Hätze, в. Hetze.

Hau, m., ловітȣръ; (ѧн форестеріъ) тъіътóре de лемне; —bar, a., тъіаверȣ, че се пóте тъіа.

Häubchen, n., скȣфіцъ (рот. мȣнт.) = іт. cuffietta.

Haube, f., бонетъ, къіцъ (пентрȣ мȣіерï), скȣфъ, къчïȣлъ = (фр. capsul) de нóпте (бърбацï); крестъ, моцȣ (пасерï), тікіъ; (шоімȣ); domъ (аркіт.); sie sucht unter die — zu kommen, чéркъ а се мъріта.

Häubeln, v., ѧмбонетȣ, ѧнкъчȣлеzȣ, ѧнтікіеzȣ (пе шоімȣ), пȣнȣ скȣфа пе капȣ.

Hauben=band, n., кóрdеа de бонетъ; —draht, m., сѫрмъ, фірȣ de ферȣ пентрȣ бонетъ; —drossel, f., стȣрzȣ крестатȣ, моцатȣ; —ente, f., рацъ моцатъ, кȣкȣіатъ; —falk, m., шоімȣ, фалконȣ моцатȣ; —henne, f., гаінъ моцатъ; —kopf, m., бонетарïȣ, капȣ de лемнȣ саȣ de алтъ матеріъ пентрȣ фъкȣтȣлȣ бонетелорȣ; —lerche, f., чïокърланȣ моцатȣ; —macherin, f., бонетріцъ, скȣфъріцъ; —nadel, f., болdȣ, гомбошȣ de бонетъ; —schachtel, f., кȣтіъ de (цінȣтȣ) бонета; —=schleife, f., фïонкȣ, nodȣ de бонете; —stock, в. —kopf; —streif, m., гарнітȣръ de бонетъ.

Haubitze, f., обіцъ, фелȣ de тȣнȣ.

Haublock, в. Hackblock.

Hauch, m., сȣфлатȣ, сȣфларе, респіратȣ, респіръціȣне; (грам.) аспіръціȣне; bis zum letzten —, пънъ ла сȣфлатȣлȣ ȣлтімȣ, пънъ ла мóрте; —buchstabe, m., літеръ аспіратівъ; —en, v., сȣфлȣ, ресȣфлȣ, респірȣ; (грам.) аспірȣ; —laut, m., (грам.) сонȣ аспіратȣ.

Haudegen, m., спаdъ, спатъ (сабіъ латъ кȣ dóȣъ тъішȣрï); лȣптачïȣ бравȣ; сфаdнікȣ.

Hauderer, m., кърънiв, каре цine каї ші тръсврї de ѧнкiрiатъ.
Haudern, v., ѧнкiрiезъ (каiї ші тръсвръ).
Haue, f., сапъ (iт. zappa) саъ алтъ iнстрвмънтъ de съпатъ, хърлецъ.
Hauen, v., таїв, demiкъ, мъчелъ (кв сабiа), хакъескъ; ловескъ; батъ; таїв (лemne); съпъ, скобескъ (ѧн пéтръ); eine Wunde —, ръneскъ; in Stücken —, факъ вѫкъцї; mitten entzwei —, спiнтекъ ѧн doвъ; er hat über die Schnur gehauen, елъ ѧшї трече престе mесвръ; das ist weder gehauen noch gestochen, аста n'аре нiчї капъ нiчї кóдъ.
Hauer, m., тъїеторъ (de лemne); съпъторъ, скобiторъ (ѧн пiатръ) minaръ; поркъ сiлбатiкъ (въпъторї); dъnте тъїеторїв.
Hauerlohn, m., тъiторiтъ, саларїв (съраpїв minaрiлоръ).
Häufchen, n., гръmъzвe, mвкiцъ.
Haufe, Haufen, m., гръmadъ, mвке (iт. muchio), mовiлъ; тврmъ, mвлцime, кърdъ; чéтъ, бandъ; — Heu, къпiцъ de фънъ; — Getreide, вравъ de гръв; gemeine —, влогъ, плеве; große —, mвлцime, глóтъ, попоръ; über den — fallen, а къdé ѧн рвine; die Leute in — stellen, а грвпа пе ómenї; über den — werfen, а рестврna, а da ла пъmънтъ.
Häufen, v., гръmъdескъ; клъескъ; sich —, се гръmъdеште; с'adвnъ, се 'mвлцеште.
Haufenweise, ad., кв гръmada, кв mвлцimea, кв кърdвлъ.
Häufig, a. ші ad., ѧmбiлшвгатъ; decъ, mвлтъ; adeceopї; —keit, f., ѧmбiлшвгаре.
Häufung, f., гръmъdiре.
Hau-hechel, f., ononidъ (Лiнеъ), пiръ, свdóреа калвлвї (плънтъ); —holz, n., лemnъ de тъїатъ; —ig, —bar, a., тъїаверъ; —k, m., montвлъ гътвлвї; —klinge, f., латъ, квствръ de спadъ; —klotz, в. —block; —land, квръtвръ; —länder, m., челъ че аре квръtвръ.
Haupt, n., капъ (mембрв корпвлвї); капъ, (шефъ, dела фр. chef = чéфъ pom. = κεφαλη ел.), къпетенiъ, ѧн компвсе сemniфiкъ: 1) прimаръ, прiнчiпалъ, фрвнташъ, капiталъ, п. е. —abschnitt, секцiвне прiнчiпалъ; 2) de капъ, п. е. —balsam, балсамъ de капъ; den Feind auf's — schlagen, а бате пе inimiкъ deплiнъ.
Haupt-absicht, f., iнтенцiвне, квцетъ, цiнтiре, скопъ прiнчiпалъ; —ader, f., вънъ чефалiкъ; —altar, m., алтаръ фрвнташъ; —anführer, m., dвче прimаръ; —angelegenheit, f., трéбъ капiталъ; —angriff, m., атакъ прiнчiпалъ; —anker, m., анкiра чеа mаре; —anstifter, m., вrziторъ (de рескóлъ) прiнчiпалъ, корiфеъ; —arbeit, f., лвкрв de къпетенiъ; —arm, m., рамъ прiнчiпалъ (алъ вnвї рѫъ); —armee, f., армата прimаръ; —artikel, m., артiквлъ прiнчiпалъ; —ast, m., рамвръ прiнчiпалъ (de арборе); —angebot, n., рiдiкареа прiнчiпалъ de глóте; —augenmerk, n., окiре (скопъ) прiнчiпалъ; —balken, m., (арк.) архiгрindъ; —begriff, m., idee, конченtъ прiнчiпалъ; —beschäftigung, f., оквпъцiвне прiнчiпалъ; —bestandtheil, m., парте прiнчiпалъ, (ѧн кем.) прiнчiпiъ dominънте; —betrag, m., тотвлъ, свmа тоталъ; —beweis, m., dовadъ, аргвmънтъ прiнчiпалъ; —binde, f., легътвръ de капъ, diademъ; —bogen, m., аркъ de фрвнте (ла вnъ понте); —buch, n., карте, катастiкъ, прiнчiпалъ, челъ mаре; —buchstabe, m., лiтеръ капiталъ, mажвсквлъ.
Häuptchen, n., къпъцiнъ, къпвшiоръ; —salat, m., лъптвкъ къпъцiнóсъ.
Haupt-casse, f., кассъ прiнчiпалъ, вiстерiа статвлвї, ерарiъ; —commando, n., komanda цeнералъ; —diebstahl, m., фвртъ прiнчiпалъ, ѧнсемнатъ; —eigenschaft, f., квалiтате, ѧнсвшiре фрвнташъ; —eingang, m., iнтратъ прiнчiпалъ, вша чеа mаре.
Häuptel, n., къпъцiнъ; —n, v.,

прinde къпъцinъ, се 'nвълеште (кȣрекĭ).

Haupt-erbe, m., ерezітарȣ, кліроnomȣ, моштеnіторȣ, прinчіпалȣ; —ereigniß, n., евенетъnтȣ de къпетеnіъ; —fach, n., фортȣл, спечіалітатеа de къпетеnіъ (ѫn каре есселезъ нештіne); —fall, m., касȣ прinчіпалȣ; dрептȣ de кателȣ; —farbe, f., колóре прinчіпалъ; —fehler, m., ерорe, скъdере прinчіпалъ; —feind, m., inimікȣ de фрȣnте; —figur, f., фігȣръ прinчіпалъ; —fluß, m., флȣссȣ чефалікȣ; рѫȣ прinчіпалȣ; —frage, f., ѫnтребъцiȣne, честiȣne прinчіпалъ; —gang, m., (mine) вenъ прinчіпалъ; коndȣптȣ прimарȣ; —gasse, f., стратъ прinчіпалъ, mаре; —gedanke, m., idee, кȣцетȣ прinчіпалȣ; —gefälle, n. pl., вenітȣрĭ прinчіпале; —gegenstand, m., оіептȣ прinчіпалȣ; —gericht, n., (бȣкът.) бȣката de фрȣnте; —geschäft, n., трéвъ капіталъ; —geschoß, n., катȣлȣ прimарȣ.

Haupt-gesichtspunkt, m., пȣnтȣ прinчіпалȣ de вedере, de перспептівъ; —gläubiger, m., креdіторȣ прinчіпалȣ; —geschwulst, f., ȣmфлътȣръ de капȣ; —gewinnst, m., къштігȣ de фрȣnте (ѫnтр'о лотеріъ); —grund, m., кȣвъnтȣ, каȣсъ, темеĭȣ, аргȣmъnтȣ прinчіпалȣ; —grundpfeiler, m., стѫлпȣ de къкътеnіъ а темеліеĭ; —haar, n., пърȣлȣ капȣлȣĭ; —handlung, f., (ѫn dрамъ) апцiȣnеа прinчіпалъ; —held, m., ероȣл прimарĭȣ; (ѫn dрамъ) персона прimъ; —hinderniß, n., пеdека прinчіпалъ; —inhalt, m., сȣстанцъ, сȣmарĭȣлȣ (ȣneĭ кърцĭ); —kissen, n., перinъ de капȣ; —kirche, f., бісерікъ катеdралъ; —klage, f., капȣл каȣсеĭ; —kläger, m., прimȣл желȣіторȣ; —krankheit, f., бетеzіре de капȣ; бóлъ греа; —knoten, m., nodȣл прinчіпалȣ (ѫn dрамъ); —laster, n., пъкатȣ карdіnалȣ; —lehre, f., doктрinъ фоndаmenталъ, maссimъ цeнералъ; —leidenschaft, f., пасiȣne dominъnтъ; —leute, m. pl., dела Hauptmann, къпітанĭ.

Häuptling, m., къпетеnіъ, прinчіпе, капȣл (ȣnȣĭ попорȣ).

Haupt-linie, f., (ѫn фортърéцъ) лiniа капіталъ; (ѫn цeнеалоцiъ) лineъ dрéптъ; —lüge, f., minчĭȣnъ mаре; —mangel, m., скъdере mаре; —mann, m., къпітанȣ; капȣ, шефȣ; —mannschaft, f., къпітъnіъ, къпітъnатȣ; —mast, m., катаргȣ прinчіпалȣ; —mauer, f., mȣрȣл чел mаре; —merkmal, n., карактерȣл прinчіпалȣ; —narr, m., неБȣnȣ de легатȣ; —niederlage, f., mагаzinȣ, deпосіторĭȣ цeнералȣ; deкȣлътȣръ комплiнітъ (а ȣneĭ арmате); —ort, m., капіталъ (четате, політіъ); чeнтрȣ (ал оперъцiȣnілор); —person, f., коріфеȣ, персонъ de къпетеnіъ; —pfeiler, —pfosten, m., стълпȣ прinчіпалȣ; —pforte, f., пóртъ прinчіпалъ, чеа mаре; —planet, m., планетȣ прimарȣ; —quartier, n., кȣартірȣ цeнералȣ; —quelle, f., фоnтъnъ прinчіпалъ; каȣсъ прimаръ; —rädelsführer, m., капȣ de ребелĭ; —rechnung, f., комnȣтȣ цeнералȣ; —regel, f., регȣлъ цeнералъ; —register, n., таблъ, рецiстрȣ цeнералȣ; —riß, m., планȣ цeнералȣ; —rolle, f., (ѫn dрамъ) ролъ прinчіпалъ; персонацiȣ прimарĭȣ; —sache, f., капȣ лȣкрȣлȣĭ; —sächlich, a., капіталȣ есенчіалȣ; ad. maĭ въртосȣ, maĭ алесȣ; —sammelplatz, m., реȣnіре цeнералъ, ѫnтъĭȣл локȣ de adȣnаре; —satz, m., accіomъ; —schacht, m., ѫnтъĭа гропъ, пȣцȣ (ѫn minъ); —schaden, m., daȣnъ mаре; —schanze, f., реdȣтъ прinчіпалъ; —schelm, m., штренгарȣ de фрȣnте; —schlacht, f., бътъліъ отърѫтóре, цeнералъ; —schlüssel, m., кееъ цeнералъ; —schmuck, m., кончіетȣръ, орnъmъnтȣл капȣлȣĭ; königliche —, diademъ; —schriftsteller, m., аȣторȣ класікȣ, скріiторȣ de фрȣnте; —schuld, f., вinъ; daторіъ къпіталъ; —schuldner, m., daторĭȣ прinчіпалȣ; —schule, f.,

шко́лъ чентралъ, ценералъ; —=schwein, n., (въпъторі) поркѫ de чінчї анї; —segel, m., вентрелъ прінчіпалъ; —seite, f., (ла касе) фачіадъ; ко́стъ, латѫре прінчіпалъ; —sitz, m., капіталъ, решеdінцъ, —sprache, f., лімбъ domnіто́ре; прімітівъ, лімбъ мѫмъ; —stadt, f., капіталъ; —stamm, m., трѫнкіѫ, тѫлпінъ; —stärke, f., пѫтереа чеа маї маре; —stelle, f., пасаціѫ de къпетеніъ (ѧнтр'о карте); dрегъторіъ de фрѫнте; —steuer, в. Kopfsteuer; —stimme, f., бочеа, гласѫлѫ прімѫ, сѫпранѫ; —straße, f., dрѫмѫ ѧмпърътескѫ (мілітарѫ), пѫблікѫ; —streich, m., апѫкътѫръ de мештерѫ; —strich, m., лініъ фѫndаменталъ; —stück, n., капѫ (ѧнтр'о карте); артікѫл; бѫкатъ прінчіпалъ; —sturm, m., ассалтѫ ценералѫ (кѫ то́тъ армата); —=summe, f., сѫма сѫмелорѫ; —=sünde, f., пъкатѫ de мо́рте; —=theil, m., партеа de къпетеніъ; капѫ ѧнтъїѫ; —treffen, n., лѫптъ, бътаіъ отърѫто́ре; —treppe, f., скара (трептеле) а маре; —tugend, f., віртѫте карdіналъ; —=übel, n., ръѫл чел маї маре; —=urheber, m., ѧнчепъторѫл прімарїѫ; —ursache, f., каѫсъ прімаръ; —urtheil, n., сентінцъ; —verbrechen, n., крімъ капіталъ; —verhör, n., лѫаре ла ѧнтребъціѫне а тѫтѫлор мартѫрілорѫ; —=volk, n., попорѫ dominънтѫ; —=wache, f., гарdъ de къпетеніъ; —wirkung, f., еффептѫ прінчіпалѫ; —wissenschaft, f., штіінцъ фоndаменталъ; —wort, n., сѫстантівѫ; —zahl, f., пѫмерѫ карdіналѫ; —=zeuge, m., мъртѫріа чеа маї маре; —ziel, n., ціптъ прінчіпалъ; —=zug, m., тръсѫръ (кѫ креонѫ саѫ панъ) прінчіпалъ, лініъ карактерістікъ; —zweck, m., скопѫл прімарїѫ.

Haus, n., касъ, локѫінцъ; ediфічіѫ; фаміліъ, семінціъ, ценѫ; патріъ; ікономіъ; er ist zu —e, е акасъ; er ist nirgend zu —e, е вагабоndѫ; ein ganzes —, то́тъ каса, то́тъ фаміліа; er ist vom guten —e, е de семінціъ бѫнъ, е побілѫ; das — Oesterreich, dinастіа Аѫстріеї; das — David, каса (фаміліа) лѫї Dавid; wo ist er zu —e? de ѫnde е? Früchte die in Italien zu —e sind, фрѫпте оріціпале de Італіа; in etwas zu —e sein, а фі deпрінсѫ, черкатѫ ѧн чева; er ist mit seinen Gedanken nicht zu —e, аре мінтеа фо́рте респъndітъ; sie hält gut —, еа ківерпісеште біне каса са; einen von — und Hof austreiben, а ско́те пе чінева din але сале; mit der Thüre ins — fallen, а ворбі цоропокѫ; sein — bestellen, а'шї пѫне ла оръndѫїалъ требіле, а'шї фаче тестаментѫ.

Haus=altar, m., алтарѫ de касъ; —anzug, m., вестмънтѫ de касъ; —apotheke, f., спіцеріъ de касъ; —arbeit, f., лѫкрѫ domестікѫ; —=arme, m. ші f., місеракѫ рѫшіносѫ; —arrest, m., арестѫ de касъ; er hat —arrest, е арестатѫ ѧн касъ; —backen, a., —brot, пъне de касъ; —bedarf, m., требѫінчо́селе; —bediente, m., сервѫ domестікѫ; —besitzer, m., пропріетарѫ de касъ; —brot, n., пъне de касъ; —büffel, m., топорѫ de о́се, мъгарѫл касеї; —bursche, m., флъкъѫ, аргатѫ de касъ; стѫdентѫ; —capelle, f., капелъ, параклісъ, бісерікѫцъ de касъ.

Häuschen, n., късѫцъ.

Haus=dieb, m., фѫрѫ de касъ; —=diebstahl, m., фѫртѫ domестікѫ; —dienerschaft, f., domестічіме, аргъціме; —ehre, f., оно́реа касеї, фемее.

Hausen, v., локѫескѫ, шedѫ; цінѫ касъ; пѫстіескѫ, факѫ daѫнъ, пръпъdескѫ; die Feinde haben hier sehr arg gehaust, inimічії аѫ фъкѫтѫ маре daѫнъ п'аічї; der Sturm hat schrecklich gehaust, фѫртѫна а бътѫтѫ грозавѫ; —, m., візъ (пеште), е́ръ dѫпъ алцї, морѫнѫ; —blase, f., іптіоколъ, клеїѫ таре de пеште (морѫнѫ); бешікъ de

морѫнѫ; —rogen, m., кавіарѫ, ікре de морѫнѫ.

Haus-ente, f., рацъ domeстікъ; —erziehung, f., edѫкъцiѫne каспікъ; —fliege, f., мѫскъ domeстікъ; —flur, f., вестібѫлѫ, інтратъ; —frau, f., мѫма de фаміліъ; —freund, m., амікѫ de касъ, (amoрezѫл dómneĭ); —friede, m., паче domeстікъ; —geflügel, n., оаре; —genoß, m., колокѫіторѫ; —genossenschaft, f., колокѫіторіme; domeстічіme; тóтъ фаміліа; —geräth, n., ѫнелте, мобіліĭ; —gesinde, n., аргъцime, слѫгъріme; —götter, m. pl., zeiĭ пенацĭ, ларĭ domeстічĭ; —hahn, m., кокошіѫ de касъ; —halt, в. —haltung; —halten, v., цінѫ касъ, dѫкѫ іконоmia касеĭ; sie versteht nicht — zu halten; нѫ штіе а цiné касъ; —halter, m., татълѫ de фаміліъ; економѫ.

Haus-hälterin, f., іконóмъ, ківерпісітóре, (гъzdoae); —hältig, —hälterisch, a., ікономѫ; ad. кѫ іконоmіъ; —hältigkeit, f., іконоmіъ, цінере de касъ.

Haushaltung, f., цінере de касъ, іконоmіъ (гъzdъшагѫ, господъріъ); —skunst, —swissenschaft, f., штіінца, артеа іконоmieĭ.

Haus-herr, m., domnѫл, (стъпънѫл) ківерпісіторѫл (елін. κυβερνήτης) de касъ, татъл de фаміліъ; —hoch, a., de ѫнълцimea касеĭ, ѫнпалтѫ ка каса; —hofmeister, m., мажорdомѫ, маістерѫ de кѫрте (вътавѫ de кѫрте); —hund, m., къне de касъ.

Hausiren, v., ѫмвлѫ din касъ ѫн касъ съ въndѫ марфъ; факѫ лармъ, гълъціъ.

Hausirer, m., бокчанціѫ, мъмѫларѫ.

Haus-jungfer, f., фатъ de касъ; фатъ ѫнгріцітóре; —kalender, m., калendарѫ, алманакѫ економікѫ; —kaninchen, n., ĭепѫре de касъ; —kauf, m., кѫмпърътѫръ de касъ; —katze, f., мотокѫ, мъцъ de касъ; —kleid, n., вестмънтѫ de касъ, opdinарѫ; —knecht, m., аргатѫ, ръndашѫ (ла віртѫрĭ); —kost, f., масъ opdinаръ; —kreuz, n., місеріĭ domeстіче; —krieg, m., чéртъ domeстікъ; —laterne, f., лъмпашѫ ѫн тinda касеĭ; —laub, —lauch, n., пѫрѫреаверde (плантъ); —lehrer, m., ѫнвъцъторѫ de касъ, педагогѫ; —lehrerin, f., ѫнвъцъторéсъ, гѫвернантъ; —leinwand, f., пънzъ de касъ.

Häusler, m., zілерѫ, църанѫ фъръ мошіъ.

Haus-leute, m. pl., кіріашĭ, локѫіторĭ кѫ платъ (ѫнтр'о касъ).

Häuslich, a., domeстікѫ, ікономѫ, ківерпісіторѫ; —keit, f., ківерпісіре, іконоmіъ.

Haus-mädchen, n., къмърашъ; —magd, f., сервъ; —mann, m., вътавѫ de кѫрте; zілерѫ, інкілінѫ; кіріашѫ; —mannskost, f., мънкаре opdinаръ; —marder, m., фоінъ (соĭѫ de dixорѫ); —mast, f., ѫнгрешетѫръ (de порчĭ) акасъ; —maus, f., шóрече de касъ; —meister, m., маістерѫ de касъ (ѫн Biena), вътавѫ de кѫрте (Ромънia); —miethe, f., кіріъ de касъ; —mittel, n., medічінъ de касъ (dофторіĭ бъбештĭ); —mutter, f., мѫмъ de фаміліъ; —ordnung, f., opdine (бѫнъ) че се цine ѫн касъ; —plage, f., в. —kreuz; —postille, f., карте de предічĭ чітinde акасъ; —rath, m., ѫнелтеле касеĭ; —ratte, f., рътанѫ, клоцанѫ de касъ; —recht, n., dрептѫ (жѫсѫ) domeстікѫ, аѫторітатеа domeстікъ, dрептѫлѫ татълѫĭ de фаміліъ; —regel, f., регѫлъ domeстікъ; —regiment, n., ківерпісітѫра касеĭ; —säßig, a., domічіліатѫ (каре аре касъ ѫнтр'о четате); —schlüssel, m., кеіа касеĭ; —schneider, m., кроіторѫ de касъ; —schuhmacher, m., пантофарѫ, папѫкарѫ de касъ; —schwalbe, f., pindinea de касъ; —schwelle, f., прагѫ; —segen, m., бінекѫвънтареа песте касъ, порочіреа, спорѫл ѫнеĭ фаміліĭ; —sperling, m., пасере (вравіъ) de касъ; —stand, m., іконоmіъ; —

steuer, f., касатікȣ, dажde пе касъ; —suchung, f., черчетаре а касеї; —taube, f., порȣтбȣ domестікȣ; —teufel, m., тȣіере реа; —thier, n., вітъ domестікъ; —thor, n., пóрта касеї; —thür, f., ȣша касеї; —trauer, f., жале, doліȣ (dорȣ) каспікȣ; —trauung, f., кȣпȣніъ акасъ; —übel, n., реȣ domестікȣ; —trunk, m., въȣтȣръ сітплъ, de касъ; —uhr, f., орлоцїȣ de касъ; —unke, f., бróскъ domестікъ; —vater, m., капȣл фаміліеї; —vertrag, m., контрактȣ de фаміліъ, de ꙟпкіріереа, de вънzареа ȣпеї касе; —verwalter, m., ікономȣ, ківерпісіторȣ (лат. gubernator); —verwaltung, f., ківерпісіре, ікономіъ; —vieh, n., віте de касъ; —vogt, m., аптістіте de отелȣ; —wäsche, f., рȣфе de касъ; —wesen, n., ікономіъ, къспічіъ; —wirth, m., локаndарȣ, оспътарȣ; —wirthin, f., локаndъре́съ, оспътъре́съ; —wirthschaft, f., ікономіъ; —wurz, f., в. —laub; —zins, m., чепсȣ, кіріъ; —zucht, f., dісчіплінъ domестікъ.

Haut, f., пеле; déрмъ, пеліцъ (анат.); ehrliche —, омȣл лȣї Dzeȣ; er steckt in keiner gesunden —, ꙟї сȣпъ коліва ꙟп пептȣ, е ветеzічїосȣ; er ist noch mit heiler — davon gekommen, а скъпатȣ кȣ пелеа; es geht über deine —, ачі е ворва de пелеа та; aus fremder — ist gut Riemen schneiden, 50 пе спіпареа алтȣїа сȣпт ȣшóре; mit seiner — zahlen, а плъті кȣ пелеа; sich seiner — wehren, а'шї вінde скȣмпȣ пелеа; seine eigene — zu Markte tragen, а ꙟптрепрінde чева кȣ рісікȣ съȣ.

Haut-ausschlag, m., ессантемъ, спȣzетȣръ пе пеле; —beschreibung, f., дермографіъ.

Hautbois, (zi: ховоа), n., обоїȣ (інстр. мȣс.).

Häutchen, n., пеліцъ, мембранъ; (анат.) епідермъ; (бот.) тȣпікъ.

Hautdrüse, f., гіndȣлъ міліаръ.

Häuten, v., деспоїȣ, деспелȣ, іаȣ пелеа, жȣпȣескȣ, велескȣ; sich —, се деспóе.

Hautfarbe, f., колóреа пелеї.

Haut-floßer, m., дермоптерȣ (аніmалȣ кȣ потътóре de пеле); —flüger, m. pl., імепоптере, (сбȣрътóре кȣ аріпї мембранine, п. е. ȣпеле інсекте).

Häutig, a., пелосȣ, мембраносȣ.

Haut-krankheit, f., бóлъ de пеле; —lehre, f., дермолоціъ.

Häutung, f., деспоітȣръ, жȣпȣітȣръ.

Hautwassersucht, f., ідропікъ сȣб пеле.

Hautwurm, m., дракопкȣл (верме).

Hautzahn, m., dінте дефенсівȣ.

Havari, Haverei, Haferei, f., аверіъ, даȣпъ ꙟптъмплатъ ȣпеї коръбії.

He! Heda! int., хеї! аскȣлтъ! мъ!

Hebamme, f., мóшъ; —nkunst, f., мошітȣ, обстетрічіъ, артеа de а моші.

Hebarzt, m., докторе обстетрікȣ, мамосȣ.

Hebe, f., Еве, zeіца жȣпецеї.

Hebe-balken, —baum, m., пъргіъ, гріndъ, кóрdъ, дрȣгȣ de рідікатȣ.

Hebekorb, m., корвъ, кошȣ лȣпгȣ ші ънгȣстȣ.

Hebel, m., пъргіъ; інстінктȣ, мотівȣ.

Hebelade, f., капръ; ȣпȣ фелȣ de машінъ de ресбоїȣ ꙟптребȣінцатъ ꙟпаінте de інвенціȣнеа тȣпȣрілор.

Heben, v., рідікȣ; делътȣрȣ (ȣпȣ реȣ); скотȣ din ціцінї; ꙟпалцȣ (окії); скотȣ (вінȣ din бȣте); прімескȣ (банї); ein Kind aus der Taufe —, а ботеzа ка пашȣ пе ȣпȣ копілȣ; einen vom Pferde —, а ажȣта пе чінева съ дескалече; einen aus dem Sattel —, а тръпті жосȣ депе ша; а'ї окȣпа постȣл, локȣл; einen Streit —, а ꙟмпъчȣі о чéртъ.

Heber, m., сіфонъ, трагъ.

Hebe-ring, m., верігъ de рідікатȣ; —seil, n., фȣпе de рідікатȣ; —winde, f., въртежȣ de рідікатȣ; —zeug, n., капръ (de рідікатȣ).

Hebopfer, n., пріносȣ, жертфъ.

Hebraismus, m., евреісмȣ.

Hebräer, m., евреȣ, жȣдеȣ.

Hebräisch, a., евреікѫ, жѫdeікѫ, ad. жѫdeеште.
Hebung, f., pidікътѫръ; перчепцiѫне, лѫаре, ѫтплiнiре de dажde.
Hechel, f., пептiнї (de лънъ, de кънепъ саѫ inѫ), равiлъ (молд.); —n, v., пептiнѫ; телiцѫ.
Hecht, m., стiѫкъ (пеште); —brut, f., стiѫчї търѫнте; —chen, n., стiѫкшóръ; —grau, a., стiѫчїѫ, сѫрѫ ка стiѫка, —kopf, m., къпъцiнъ de стiѫкъ; —saß, m., в. —brut; —schimmel, m., калѫ сѫрѫ, пѫнтатѫ ка стiѫка; —smilch, f., лапцї de стiѫкъ.
Heck, n., (марiнъ) пѫпъ, фаца dinапої а коръвiеї.
Hecke, f., гардвiѫ; спiнiшiѫ, decішiѫ; кѫiварїѫ; пѫiтѫръ, клочiре; пѫiре; пѫi.
Hecken, v., пѫiескѫ, клоческѫ; коiескѫ, се калкъ (пасерiле); —kirsche, f., ксiлостеѫ; —rose, f., росъ сiлватiкъ; —scheere, f., фóрфечї de тѫнсѫ (гардвiѫ, арборї); —strauch, m., спiнiшїѫ, тѫфiшїѫ; —zaun, m., гардвiѫ.
Hecker-ling, в. Häckerling.
Heck-feuer, n., фокѫ dѫпъ воiъ, фъръ комandъ; —männchen, n., бървътѫшiѫ че клочеште шi ѫтѫлцеште ванiї; —mutter, f., (ѫн глѫтъ) тѫтъ пролiферъ, фетеiъ бѫнъ de пръсiлъ, каре фаче копiї тѫлцї; —pfennig, —groschen, —thaler, m., —münze, f., dinарѫ, грошiцъ, талерѫ, монетъ свѫръптъ, деспре каре се креde къ се реторнѫ ѫн ташка de ѫnde с'аѫ келтѫiтѫ; —zeit, f., тiмпѫл коiтѫреї, пѫiреї, ал фътътѫреї.
Heda! в. He!
Hede, f., стѫпъ (iт. stuppa), кълцї; —n, a., de стѫпъ.
Hederich, m., pidікióръ, epicimъ (плантъ).
Heer, n., арматъ, армiъ; óсте, трѫпъ; тѫлцiме, кърdѫ; пѫтерї.
Heerbann, m., (векiѫ) ѫнармареа глóтелорѫ (пентрѫ апърареа патрiеї ѫн перiкѫлѫ).
Heerbiene, f., алвiнъ ръпаче.
Heerd, Heerde, в. Herd, Herde.
Heeres-fahne, f., стéгѫл арматеї; —flucht, f., десерцiѫне, фѫцiре din арматъ; —flüchtig, a., фѫгарїѫ, десерторѫ; —folge, f., облегъцiѫнеа сѫпѫшiлор de а терце спре апърареа патрiеї; —kraft, —macht, f., пѫтереа арматеї, потiнцъ арматъ; армiъ.
Heer-führer, m., dѫкъ, цепералiсiмѫ; —gepäck, n., багацїѫ остешескѫ; —geräth, n., (векїѫ) матерiалѫл, ѫнелтеле арматеї; —gewette, n., арматѫръ че о моштенеа дела татъ фiѫл прiмпъскѫтѫ; пречiпѫтѫ (жѫрidікѫ); —haufe, m., чéтъ, корпѫ, дiвiсiѫне de арматъ, de трѫпе; —horn, n., корнѫ de ресвоїѫ; —lager, n., табъръ (= tabernaculum — Zelt im Kriege ꝛc.); —pauke, f., цiмвалъ; —pauker, m., цiмвъларѫ.
Heerschar, f., Gott der Heerscharen, Dzeѫл пѫтерiлор, ал арматeлор; die himmlichen Heerscharen, пѫтерiле черештї.
Heer-schau, f., ревiстъ а арматеї; —straße, f., dрѫмѫ маре, мiлiтърескѫ, ѫтпърътескѫ; —zug, m., мерсѫл арматеї.
Hefe, f., dрождiъ; ашезътѫръ пе фѫndѫ, лепъdътѫръ; — des Volkes, dрождiiле попорѫлѫї; den Kelch bis auf die —n austrinken, а веа покарѫл пънъ ѫн фѫndѫ; —nbrot, n., пъне доспiтъ кѫ dрождiї; —nteig, m., алѫватѫ de dрождiї.
Heficht, a., dрождiѫ; —ig, a., dрождiосѫ; тѫлбѫрѫ.
Heft, n., мънѫнкiѫ, кódъ; аграфъ, копкъ, кърлiгѫ, катаратъ; легътѫръ, сарчiнъ, фашчiкѫлѫ, брошѫръ; каїéтѫ; кърmъ, гѫвернѫ; das — des Staates in den Händen haben, а авé ѫн мънї кърма статѫлѫї; —chen, n., мънѫнкiашѫ; кърлiцелѫ, катаръmiцъ; —el, f., легътѫръ (de вiїъ пе парѫ); —el, m., аграфъ, копкъ; —eln, v., ѫнкопчiезѫ.
Heften, v., косѫ; прindѫ (кѫ гомбоше, кѫ копче); пiронескѫ, ѫн-

цепепескѫ кѫ кѫіе; легѫ (карте, рапъ, віїъ); брошѫрезѫ.

Heftig, a. ші ad., фѫріосѫ, ꙟпфокатѫ, іѫте, репеde; апрігѫ, віолептѫ; —keit, f., фѫріосітате, іѫціme, віоленцъ.

Heft-lade, f., кѫсеторїѫ, таблъ de легатѫ (кърцї), de брошѫратѫ; —nadel, f., акоіѫ; —pflaster, n., ембластрѫ (de ръпї); чірішѫ (de легатѫ кърцї).

Hegen, v., ꙟпгръdескѫ; апърѫ (о пъdѫре); Wild —, пѫтрескѫ, цінѫ фере; Zweifel —, а аве́ ꙟпdоїалъ; Feindschaft —, а пѫтрі inimiчіцїъ; eine große Meinung von sich —, а'шї ꙟпкінѫі мѫлтѫ de cene.

Hege-reiter, m., пъdѫрарѫ, вегіторѫ de пъdѫре (къларе); —säule, f., стълпѫ de опрітѫръ (пънъ ѫnde е іертатѫ а въпа); —wiese, f., пратѫ, фъпацѫ опрітѫ; —zeit, f., тімпѫ de опрітѫръ (dела въпътóре).

Heher, m., гаіцъ (пасере).

Hegira, (zi Хеціра) f., еціръ, епока dекъndѫ maomedaniї ꙟшї datezъ aniї, че ꙟпчепе ла 622 къndѫ Маометѫ а фѫцітѫ dела Мека.

Hehl, (ворбъ пефлесіверъ) секретѫ, таінъ, аскѫпсѫ; reden Sie ohne —, ворбеште пе фацъ, п'аскѫnde.

Hehlen, v., аскѫndѫ, тъїпѫескѫ.

Hehler, m. ші f., аскѫпzъторѫ, тъїпѫіторѫ (de лѫкрѫрї фѫрате), аскѫпzътóре; der — ist so gut wie der Stehler, а аскѫnde (лѫкрѫрї фѫрате), е атътѫ ка а ле фѫра.

Hehr, a. ші ad., ꙟпалтѫ, сѫблімѫ, мърецѫ, аѫгѫстѫ, minѫпатѫ, ꙟпцерескѫ.

Heide, f., сілвъ, пъdѫре; къmпѫ стерпѫ пекѫлтіватѫ, степъ; —kraut, f., ерікъ (Лin.)

Heide, m., пъгънѫ; Heidin, f., пъгънъ.

Heidebesen, m., мътѫръ de ерікъ.

Heidechse, в. Eidechse.

Heide-gries, m., —grütze, f., грісъ de хрішкъ; —korn, n., хрішкъ (полігонѫ фагопірѫ, Лin.); —land, n., степъ, къmпѫ пекѫлтіватѫ.

Heidelbeere, f., афінъ; die große —, мѫръ; die rothe —, смеѫръ.

Heidelbeerstrauch, m., афінѫ, афінішѫ.

Heidelerche, f., в. Brachlerche.

Heiden-bekehrer, m., micionарѫ, апостолѫ; —bekehrung, f., micionъріъ, adѫчере ла кредінцъ а пъгънілорѫ.

Heidengeld, n., пъшѫпърітѫ, dape пентрѫ пъшѫпе.

Heidenglaube, f., кредінцъ пъгънéскъ.

Heidenhaar, n., пърѫ din паштере (ла копії).

Heiden-leben, n., віéцъ пъгънéскъ; —tempel, m., темплѫ пъгънескѫ, капіште idолéскъ; —thum, n., пъгънісмѫ.

Heide-rauch, m., чéцъ пе кodрії; —reiter, m., в. Hege-reiter.

Heidi! int., aide! алло!

Heidnisch, a., пъгънескѫ.

Heiduk, m., хаїdѫкѫ.

Heil, n., салѫте, ферічітате, порокѫ; мънтѫіре, скъпаре; ewige —, мънтѫіре вечнікъ; — dem, der ꝛc., феріче de ачелѫ, каре шчл.

Heil, a. ші ad., съпътосѫ, ꙟптрегѫ; mit —er Haut davon kommen, а ревені ꙟптрегѫ ші съпътосѫ.

Heiland, m., мънтѫіторѫ (Dл. Ісѫсѫ Хрістосѫ).

Heil-anstalt, f., ставеремънтѫ, ашезъмънтѫ de ветезї, спіталѫ; —art, f., методъ de кѫръ; —bad, n., баїъ віndекътóре, апъ minералъ; —bar, a., віndекаверѫ; —barkeit, f., віndекаверетате; —bringend, a., салѫтарѫ, мънтѫіторѫ; —brunnen, m., в. Heilbad.

Heilen, v., віndекѫ, тратезѫ, кѫрезѫ, каѫтѫ; мънтѫескѫ.

Heilig, a. ші ad., съптѫ, сфъптѫ; сакрѫ; сакросфъптѫ; —e Abend, ажѫпѫлѫ ѫпеї сърбъторї; —e Abendmahl, c. кѫminекътѫръ; —e Geist, спірітѫлѫ съптѫ; —e Jungfrau, съпта фечóръ; —e Schrift, съпта скріптѫръ; —sprechen, а канопіса, а dекїара пе чінева de съптѫ.

Heilige, m., съптѫ, сфъптѫ; der — Petrus, Съптѫ-Петрѫ.

Heiligen, v., сфінцескѫ, сънцескѫ, консакрезѫ.
Heiligenbein, n., (анатом.), осѫлѫ сънтѫ (din дъръптѫ).
Heiligenbild, n., ікóнъ.
Heiligenschein, m., аѫреолъ.
Heiligthum, n., сънтѫаріѫ, локѫ сфънтѫ; мóште, реліквії.
Heiligung, f., сфінціре, консъкръцiѫне.
Heilkraft, f., віртѫте сънътівъ, пѫтере віndекътівъ, пѫтере medікъ.
Heilkraut, n., бѫрѫіéнъ de medічінъ, іéрбъ віndекътóре.
Heilkunde, f., medічінъ, штіінцъ medікъ.
Heillos, a. ші ad., кѫмплітѫ, ѧнфрікошатѫ; блъстъматѫ, стрікатѫ, перdѫтѫ; пъкътосѫ маре, счелератѫ; —es Verbrechen, n., крімъ кѫмплітъ; — fluchen, а ѧнжѫра кѫмплітѫ; —e Musik, мѫсікъ фóрте ѫрѫтъ.
Heil-mittel, n., medічінъ, medікъмънтѫ; —lehre, f., фармаколоціъ.
Heilmonat, m., Dечемвре.
Heilquelle, f., ісворѫ, фънтънъ de апъ мінералъ.
Heilsam, a. ші ad., віndекъторѫ, ѧнсънътошеторѫ, dофторіторѫ, фолосіторѫ, салѫтарѫ; —keit, f., віndекаре, салѫбрітате (мънтѫінцъ).
Heilsmittel, n., (теол.), міжлокѫ de а къштіга мънтѫінца сѫфлетѫлѫї.
Heilsordnung, f., dогматікъ.
Heilung, f., віndекаре, ѧнсънътошаре, кѫръ.
Heilvoll, a. ші ad., прé фолосіторѫ, прé мънтѫіторѫ, прé салѫтарѫ.
Heilwurz, f., ръdъчінъ віndекътóре (маї алесѫ), налбъ, алтеъ.
Heim, ad., акасъ, ѧн патріъ, ла локѫінцъ; —, sich, begeben, а се ре'нтóрче акасъ.
Heimath, f., патріъ, локѫлѫ наштерії, локѫінцъ (сатѫ, орашѫ); —lich, патріотікѫ, de акасъ, dела локѫінцъ; —los, фъръ патріъ, фъръ локѫінцъ; —recht, n., dрептѫлѫ ѧмпъмънтепірії, алѫ indіцепатѫлѫї, патѫралісърії.
Heimbringen, v., кondѫкѫ акасъ.
Heimbürge, m., (пе а локѫреа) пъчѫіторѫ de сатѫ.
Heimchen, n., грерѫ de касъ.
Heimde, Heime, патріъ.
Heimeln, v. n., dорескѫ патріа; сéмънъ а патріъ.
Heimen, v., adъпостескѫ; ѧмпресорѫ, ѧнгръdескѫ.
Heimfahren, v., мъ ре'нторкѫ акасъ (кѫ кърѫца, орї кѫ наїа), мъ рекърѫцѫ акасъ.
Heimfall, m., ре'нторсѫръ, рекъzъмънтѫ.
Heimfallen, v., рекаdѫ (ѧн пропріетатеа кѫіва).
Heim-fällig, a. ші ad., рекъzѫтѫ, deвепітѫ; —fälligkeit, f., репторсъмънтѫ, репторсеверітате.
Heimfallsrecht, n., dрептѫлѫ рекъdерії.
Heimführen, в. Heimbringen.
Heimführung, f., кondѫсемънтѫ, кondѫсѫръ, ѧнсоціре, акомпъніемънтѫ кътръ касъ.
Heimgehen, v., мергѫ акасъ.
Heimholen, v., die Braut —, dѫкѫ міréса ла бърватѫ.
Heimisch, a. ші ad., de касъ, domестік; патріотікѫ, indіцепѫ.
Heimlich, a. ші ad., секретѫ, аскѫнсѫ, пітѫлатѫ, фѫрішатѫ; комоdѫ, ѧndемънатікѫ; de касъ, ка de касъ.
Heimlichkeit, f., секретѫ, лѫкрѫ аскѫнсѫ; комоdітате.
Heimrecht, в. Heimathsrecht.
Heimreise, f., кълъторіъ спре касъ.
Heimsehnen (sich), мї е dорѫ de касъ.
Heimstellen, v., ласѫ ѧнвоїе, ла жѫdеката кѫіва.
Heimsteuer, в. Aussteuer.
Heimsuchen, v., вісітѫ, черчетезѫ, факѫ вісітъ; чертѫ (кѫ реле марї); Gott hat uns mit diesem Uebel heimgesucht, Dzeѫ а трімісѫ престе ної ачесте реле.
Heimsuchung, f., вісітъ, черчетаре; пеdéпсъ, чéртъ; пъказѫ, пъпасте.
Heimtücke, f., ръінцъ аскѫнсъ, ръінцъ кланdестінъ, хаїніъ.
Heimtückisch, a. ші ad., ръѫтъчосѫ, хаіносѫ, алéнѫ.

Heimwärts, ad., кътръ касъ.
Heimweg, m., калеа кътръ касъ.
Heimweh, m., dорѫ de касъ, ахтѫ de патріъ.
Heinze, f., алвінъ.
Heinzelbank, в. Schnitzebank.
Heirath, f., късъторіъ, лнсоціре, лнсъръторъ, търіталѝ (търіціѫ).
Heirathen, v., тъ късъторескѫ, тъ лнсоцескѫ, тъ лнсорѫ, тъ търіцѫ.
Heirathe-fähig, a. ші ad., капаче de късъторіцѫ; —gut, n., zестре; —luft, f., воіе de късъторіцѫ; —luftig, a., dорітор de късъторіцѫ; —ſchein, m., атестатѫ de кънъніе; —ſtifter, m., вотрѫ, міжлочіторѫ de късъторіе; —vertrag, m., контрактѫ, лнвоіélъ de късъторіе.
Heiſch, в. Heiß.
Heiſchen, v., черѫ, demъndѫ.
Heiſcheſatz, m., (матем.), постълатѫ.
Heiſer, a. ші ad., ръгъшіцѫ.
Heiſerkeit, f., ръгъшélъ, ръгъшіме.
Heiß, a. ші ad., фервінте, фóрте калдѫ, лнфокатѫ; einem die Hölle heiß machen, а zъгръві кóіва пе дракълѫ кътѫ маі пегрѫ; heiße Thränen vergießen, а върса лакріме фервінці.
Heißen, v., кіемѫ, нъмескѫ; ordinezѫ, demъndѫ; wer hat es dir geheißen? чіне ці а demъndatѫ? das heiße ich trinken, ачéста ва съ zікъ а беа; gut —, а апрова; einen willkommen —, а гратъла кóіва de вънъ-венире; was heißt das? че ва съ zікъ ачéста?
Heiß-hunger, m., фóме кънéскъ; фóме врéзъ; —hungerig, a. ші ad., флътъндѫ ка лъпълѫ.
Heiſter, m., арборелѫ тінърѫ.
Heit, къвънтѫ че лнсемна одініóръ персóнъ, старе, modѫ, іаръ астъзі а ръмасѫ ка пъртічікъ че се adaoце ла капътълѫ сълст. ші adj., кътѫ Menſchheit, Einheit.
Heiter, a. ші ad., сенінѫ; кратѫ; веселѫ, іларѫ, воіосѫ; heiterer Blick, m., къътътъръ сенінъ; —s Geſicht, фацъ сенінъ, іларъ.
Heiterkeit, f., сенінътате, сенініме.
Heitern, v., лнсенінѫ, лнвоіошезѫ, лнвеселескѫ.
Heizbar, a. ші ad., лнфервънтаверѫ, лнкълзіверѫ, че се пóте лнкълзі.
Heizen, v., лнкълзескѫ, лнфервънтѫ.
Heizer, m., лнкълзіторѫ.
Heizung, f., лнкълзітъръ, фервънтътъръ.
Hektik, в. Schwindſucht.
Hektiſch, в. Schwindſüchtig.
Held, m., ероѫ, бърватѫ пъскътѫ dintr'ънѫ zeѫ орі zinъ, лнсъ търіторѫ; бърватѫ страordinarѫ прin фапте, céѫ ші прin търіа карактерълъі.
Helden-alter, n., вéкѫ de ероі (лн векіме); —gedicht, geſang, m., епопеъ, поетъ епікъ; —geiſt, m., спірітѫ ероікѫ, ероістѫ, ероіме; —größe, f., грънdóре de ероѫ; —herz, n., іnіmъ de ероѫ; —lied, n., кънтекѫ de ероѫ; —mäßig, a. ші ad., ероіческѫ, ероічеште, ероікѫ, ка ънѫ ероѫ; —muth, m., ероістѫ, корацъ ероікъ; —muthig, ероікѫ, ероічеште; —ſprache, f., лімъ ероікъ, лімъ корацióсъ; —ſtark, таре ка ънѫ ероѫ; —that, f., фаптъ ероікъ; —tugend, f., віртъте ероікъ.
Heldin, f., ероінъ.
Helfen, в., ажътѫ, съвкъргѫ, съввінѫ; adстаѫ, асістѫ; daѫ мънъ de ажъторіѫ; helf Gott, Dzeѫ съ ажъте, съ фіе de вine! ſo wahr mir Gott helfe, аша съ'мі ажъте Dzeѫ! es hilft zu nichts, нъ е вънѫ de німікѫ; zu was ſoll das —? de че трéбъ есте ачéста? er weiß ſich weder zu rathen, noch zu —, нъ е нічі de ръгъ нічі de фъгъ; ſich anders —, апъкѫ лъкрълѫ de алтъ тóртъ; einem aus der Noth —, а скóте пе чінева din лінсъ, din невоіе; wem nicht zu rathen iſt, dem iſt auch nicht zu —, каре нъ вреа съ аскълте, требве съ черче.
Helfenbein, в. Elfenbein.
Helfer, m., ажътторѫ.
Helfershelfer, m., консоцѫ ла врео крімъ, комплічe.

Heliometer, m., (астрон.), еліометрꙋ, мікрометрꙋ овіептівꙋ, мъсꙋръторꙋ de сóре.

Helioscop, n., (астрон.), еліоскопꙋ, інстрꙋмѧнтꙋ de стіклъ кꙋ колóре ѧнкісъ спре а пріві ла сóре.

Heliotrop, n., (ботан.), сора сóрелꙋї; флóреа сорелꙋї (minep.); халчеdонꙋ.

Hell, a. ші ad., лꙋminосꙋ, стрълꙋчосꙋ; стръвъziꙋ, кїарꙋ, лімпеde, лъмꙋрітꙋ; сонорꙋ, ръспікатꙋ (гласꙋ); helle Augen, окї стрълꙋчошї; —er Kopf, minте deштéптъ; —es Wetter, тімпꙋ сенінꙋ; hell machen, а лꙋmina; а ръскіра; —blau, албастрꙋ deскісꙋ; —braun, врꙋнетꙋ deскісꙋ; —dunkel, кїарꙋ-обскꙋрꙋ; —farbig, de колóре deскісъ.

Helläugig, a., кꙋ окї кїарї, лімпеzї.

Helle, f., лꙋminъ, кїарътате, кїарóре, стрълꙋчінцъ, лꙋкóре.

Hellebarde, f., елебардъ (артъ).

Hellebardier, m., елебардіерꙋ, артатꙋ кꙋ елебардъ.

Hellen, v., лꙋminꙋ, ѧнсенінꙋ.

Heller, m., dінарꙋ, бънꙋцꙋ; nicht einen blutigen — haben, а нꙋ авé кътꙋ съ daї ла ꙋнꙋ орбꙋ; nicht einen — werth sein, п'аре прецꙋ de о чéпъ, нꙋ плътеште ꙋнꙋ барабоїꙋ.

Hellig, a. ші ad., остенітꙋ, ѧнсетатꙋ.

Helligen, остенескꙋ, неodixнескꙋ, контꙋрбꙋ.

Helligkeit, в. Helle.

Hell-klingend, —lautend, part., сонорꙋ, ресꙋнъторꙋ.

Hellsehen, n., сомнатбꙋлістꙋ, лꙋнатічіъ, фапта ѧтбла ѧн сомнꙋ пе лꙋнъ.

Hellseher, m., лімпеde възъторꙋ; сомнатбꙋлꙋ, сомнꙋ ѧтблъторꙋ.

Hellsichtig, a., аџервъzъторꙋ, пътрꙋнzеторꙋ.

Hellweiß, a., албꙋ лꙋчіосꙋ, албꙋ лꙋстросꙋ, кандідꙋ.

Helm, m., каскъ, каскетꙋ, коіфꙋ; (архіт.) кꙋполъ; къпакꙋ (ла кълdаре); топоріште; мꙋке, ꙋреке ла бърdіцъ; —binde, f., бindъ, (ital. benda), фъшіóръ de коіфꙋ; —busch, m., пенарїꙋ, стокꙋ de пене ла коіфꙋрї; —dach, n., коперішꙋ ка коіфꙋлꙋ; —feder, f., панъ de коіфꙋ; —gewölbe, n., болтъ коіфатъ; —gitter, n., гръті óра коіфꙋлꙋї; —schmied, m., коіфарꙋ, кашкетарꙋ; —schmuck, m., орнъмънтꙋ de коіфꙋ; —stange, spitze, f., болdꙋлꙋ коіфꙋлꙋї; —stutz, в. —busch; —visier, n., вісірꙋлꙋ, възарꙋлꙋ, ларва коіфꙋлꙋї.

Hemd, n., къмашъ; kein ganzes — auf dem Leibe haben, кꙋргꙋ трепцеле de пе елꙋ; das — ist mir näher als der Rock, dóре-мъ de тóтъ лꙋмеа, de мine ѧнсъ мі се рꙋпе інima; къмаша'мї е маї апрóпе de кътꙋ антеріꙋлꙋ; —ärmel, m., мънека къмъшеї; —kragen, m., гꙋлерꙋ de къмашъ.

Hemdchen, n., къмъшіцъ, къмъшꙋіе.

Hemmen, v., ѧмпеdекꙋ, опрескꙋ, обстаꙋ, рецінꙋ; репфрънꙋ.

Hemmkette, f., ланцꙋ de ѧмпеdекатꙋ.

Hemmschuh, m., скарпъ, скафъ de сꙋб рóтъ.

Hemmung, f., пеdекъ, опрітꙋръ, пеdекъмънтꙋ, обстакꙋлꙋ.

Hengst, m., артъсарїꙋ; —follen, füllen, n., мънzꙋ, мънzокꙋ.

Henkel, m., тóртъ; der Krug geht so lange zu Wasser, bis er den — verliert, ꙋлчорꙋлꙋ атътꙋ мерџе ла апъ, пънъ і се фрънџе гътꙋлꙋ; —dukaten, m., галбінꙋ кꙋ тóртъ; —korb, m., пънерꙋ, кошꙋлецꙋ кꙋ тóрте.

Henkeln, v., ѧнтортеzꙋ, пꙋнꙋ тóртъ, ꙋрекї.

Henken, v., спънzꙋрꙋ.

Henker, m., спънzꙋръторꙋ, карнефіче, боїꙋ, калъꙋ, џелатꙋ, гѫde (тꙋр.), хенгерꙋ (немц.); жꙋстіціарїꙋ; der —! че наіба! was zum —? че dракꙋ? das dich der —, dꙋте ѧн перzърї; —beil, n., палошꙋ, съкꙋреа џелатꙋлꙋї; —mäßig, ad., ка ꙋнꙋ џелатꙋ, тірънеште; —frist, в. Galgenfrist;

—ѕmahl, n., тънкареа din ѕрт ъ a ѕнѕĭ осъndитъ.

Hemme, f., гъінъ; junge —, пѕікъ, гъінѕшъ; кънепъ de тóмпъ; гъінѕша пе черъ.

Hemmegat, n., гаѕръ, ѕортъ de къртъ ла коръвіĭ.

Henning, m., кокошъ.

Her, ad., аічĭ, ачі, аколеа, колеа; лпкóче; von da —, dintr'аколеа; hin und —, лпкóче 'пколо; von weit —, de departe; vom Meere —, de кътръ маре; wo kommſt du —? de ѕnde вій? von Alters —, din векіme.

Herab, ad., лпжосъ, лпкóче 'n жосъ; vom Berge —, пе тѕнте 'n жосъ; — begeben (ſich), a ce da, a ce коворѫ лп жосъ; —=beugen, плекъ, лпковоіѕ; —fallen, dекадъ, кадъ лп жосъ; —fließen, кѕргъ, тъ скѕргъ лпжосъ; —=kommen, вій лп жосъ, decvíndъ; —laſſen, ласъ лп жосъ, сковоръ; тъ тікшорезъ, тъ ѕтілескъ, kondecvíndъ.

Herablaſſung, f., лъсаре лп жосъ, delъсаре, delъсътъръ; ѕтіліпцъ; kondecvíndinцъ, віпевоіпцъ, афаверітате.

Herabſetzung, f., depѕсетъръ, depѕсетъпътъ; сковорѫтъръ, сковорътъпътъ; скъзътъръ, скъзътъпътъ, апъсътъпътъ; despreцъ, degradъціѕне, лпжосетъпътъ.

Herabſtimmung, f., (тѕс.) акордътъръ маї жосъ, скъзътъръ de сѕнетъ, deскордътъръ.

Herabſtürzung, f., ръпезічѕне лп жосъ, арѕпкътъръ лп пръпастіе, къзътъръ лп пречіпісъ.

Herabwärts, ad., лпжосъ, de вале.

Herabwürdigung, f., лпжосетъпътъ, despreцъ, овілітъръ, овілітъпътъ.

Heraldik, f., ералдікъ, штііпца лпсетпелоръ, тарчелоръ, артатърелоръ.

Heran, ad., лпкóче, апрóпе; die Zeit naht —, тітпѕлъ се апропіе; —brechen, сосескъ, тъ апропіѕ; der Tag bricht —, zioa се ръварсъ, е лп фаптѕлъ zілеї; —=eilen, алергъ лпкóче; —kommen, тъ апропіѕ, тъ авечінезъ.

Herankunft, f., сосіпцъ, апропіере, авечінътъпътъ.

Herannahung, f., авечінътъпътъ.

Herauf, ad., лпѕѕсъ, лпкóче 'n сѕсъ; се котпѕне къ верѕѕрї ка ші Herab ші Heran.

Heraufwärts, ad., лп сѕсъ лпкóче, спре дéлъ.

Heraus, ad., афаръ; — mit der Sprache! ворѕеште пе фацъ, дъ пе фацъ, спѕне ръспікатъ! gerade —, deadpептѕлъ, пе фацъ, ліберъ ші фрапкъ; лп котпѕперї къ верѕѕрї лпсémпъ скóтере орї ешіре, спре ес.: —arbeiten, спаргъ, скотъ лп пѕтереа тънілоръ; —bekommen, скотъ, прітескъ, речепъ; —brechen, спаргъ, прорѕпъ, тъ лпіептъ афаръ; —bringen, скотъ афаръ, dѕкъ афаръ, edѕкъ; —=drängen, апъсъ, ръпedъ афаръ; —dringen, тъ ръпedъ афаръ; —drücken, сторкъ; спрітъ, пропѕпчіъ, ръспікъ, глъсѕіескъ; —=fordern, провокъ, кіетъ ла dѕелъ; —führen, скотъ, kondѕкъ афаръ; —geben, daъ афаръ, pedaъ, ре'нторкъ; ein Buch —geben, пѕблікъ, скотъ ла лѕтінъ о карте; —haben, рекапътъ рестѕлъ; deскоперіѕ (чева)'; —halten, лптіndъ лп афаръ; —helfen, ажѕтъ а еші; deскѕркъ, лтпакъ; —kommen, есъ, тъ пѕблікъ, есъ ла лѕтінъ; daъ пе фацъ, deскоперіѕ; es kommt auf eins —, ла ѕрт тотъ атътъ, тотъ ѕнъ ресѕлтатъ; —laſſen, ласъ съ ésъ, daъ дрѕтѕлъ; ſich —laſſen, лтї deскоперіѕ сітцітінтеле; —=laufen, есъ афаръ, тъ decфѕндъ; —locken, атъцескъ афаръ (пе чінева); — müſſen, съптъ констрънсъ а еші; —nehmen, скотъ, ſich —, а'шї лва воіе, а'шї арога, а претinde, а лндръзні; ſich zu viel —, а лва преа маре лпкредере, а лва пасъ преа палтъ, а тратта преа фаміліаръ; —=plappern, daъ секретѕлъ пе фацъ;

—sagen, спѫнѫ пе фацъ, manіфестезѫ, ворбескѫ кіарѫ.
Herausforderung, f., провокъцiѫне.
Herausgabe, f., ediцiѫне, пѫблікъцiѫне.
Herausgeber, m., ediторѫ, пѫблікъторѫ.
Herauswärts, ad., ꙟпафаръ.
Herausziehung, f., скоцетѫръ, стръсътѫръ.
Herbe, a. ші ad., аспрѫ, акрѫ, оцетосѫ, пъдѫрецѫ (пóмъ); сарбъдѫ; сълчіѫ; оцеросѫ; стръпезіторѫ; амарѫ, трістѫ; — Obst, помъ акръ, фрѫптѫ пъдѫрецѫ; — Wein, вінѫ акрѫ, оцетосѫ; — Schicksal, сóрте трістъ, сóрте греа.
Herbe, Herbheit, f., аспріме; акріме, оцецiме, оцеріме, трістъчѫне.
Herbei, ad., аічї, ꙟпкóче, апрóпе; ꙟп компѫнере кѫ вербѫрїс е аплéкъ тотѫ ка Heraus; —bringen, adѫкѫ, апортѫ; —kommen, мъ апропіїѫ; —machen, мъ алътѫрѫ, мъ апропіїѫ; — rufen, акїемѫ; —schaffen, къштігѫ; апортѫ, adѫкѫ; прокѫрѫ; —ziehen, атрагѫ, трагѫ кътръ —; etwas bei den Haaren—ziehen, факѫ о асемънаре пекълітъ, аплекѫ чева ꙟп сілъ.
Herbeischaffung, f., adѫсетѫръ, апортъмънтѫ, прокѫрътѫръ, прокѫръцiѫне.
Herbeikommen, v., капътѫ, прімескѫ, речепѫ чева.
Herberge, f., оспътъріъ, остъріъ, локаndъ, касъ комѫнъ, adъпостѫ, локѫ de масѫ (ханѫ, попасѫ, газdъ, кърчмъ); албергъ (італ.), сéѫ касъ ѫnde трагѫ месеріешії стръінї.
Herbergen, v., adъпостескѫ; в. Beherbergen.
Herbergsvater, m., оспътарѫ, adъпостіторѫ, албергарѫ (алѫ ѫнеї корпоръцiѫнї).
Herbeten, v., кїемѫ, пофтескѫ ꙟпкóче; речітезѫ, блътерезѫ рѫгъчѫнї.
Herbigkeit, в. Herbe.
Herbitten, v., рогѫ а веni, ꙟпвітѫ.
Herblich, a. ші ad., аспрішорѫ; сървезіорѫ.
Herbst, m., тóмнъ; —blume, f., флóре de тóмнъ; —früchte, pl., фрѫпте (podѫрї) томнатіче; —luft, f., аерѫ de тóмнъ; —monat, m., Септембре; —obst, n., пóмъ томнатікъ; —punkt, m., (астр.), пѫнтѫлѫ (екінопцiалѫ) de тóмнъ; —rose, f., росъ, трandафірѫ томнатікѫ; —saat, f., (Wintersaat), семънътѫръ de тóмнъ; —stürme, pl., тімпестъцї, фѫртѫне, віфоре de тóмнъ.
Herbsten, v., а кѫлеце віїле.
Herbstheu, n., отавъ, фънѫ de тóмнъ.
Herbstlich, a. ші ad., томнатікѫ.
Herbstling, m., фрѫптѫ, фътѫ, помѫ томнатікѫ.
Herbstzeitlose, f., чéпа чóреї (плантъ).
Herd, m., ватръ, фокарїѫ; къмінѫ; sich nach dem väterlichen Herd sehnen, а dopi de къмінѫлѫ пъріnцескѫ, de локѫінца пъріnцéскъ; eigner — ist Gold werth, маї вреѫ мошіе dĕ о аршінъ, de кътѫ ꙟп касъ стръінъ; —geld, n., фѫмърітѫ (о dажdіъ).
Herde, f., тѫрмъ (de oї); чѫрdъ, чірédъ (de віте корнѫте); ергеліъ, ставъ (de віте копітате); чéтъ, мѫлцiме.
Herdenweise, ad., кѫ тѫрма, кѫ четеле.
Herdurch, ad., прін ꙟпкóче, пе аічї.
Herdürfen, v., а пѫтé веni, а ꙟпdръсні съ вії.
Herein, ad., ꙟплъѫнтрѫ, ꙟпкóче (інт.); інтръ! віно! —brechen, а спарце ꙟплъѫнтрѫ, а інтра кѫ форца; —bringen, а пътрѫnde ꙟплъѫнтрѫ; —führen, а ꙟнтрѫdѫче; —gehen, а інтра, а пъса ꙟплъѫнтрѫ; —ziehen, а ꙟнтраце, а траце ꙟплъѫнтрѫ; а інтра кѫ локѫінца.
Hererzählen, v., епарѫ, історісескѫ, повестескѫ.
Herfallen, v., акаdѫ, каdѫ ꙟпкóче; мъ ꙟпіептѫ, мъ ръпеdѫ ꙟпкóче, мъ авънтѫ.

Herfähr, в. Hervor.
Hergang, m. мерцере ꙟпкóче, мерсȣ̆, амерсȣ̆; фапта, dекȣрсȣлȣ̆ лȣкрȣлȣĭ.
Hergeben, v., a da ꙟпкóче; seinen Namen zu etwas —, а'шĭ da пȣмеле ꙟп dicпȣсецiȣnea алтȣia, а сфърпъpi кȣ пȣмеле.
Hergebracht, part., ꙟпdатinатȣ̆, прескрiсȣ̆; es ist so —, аша é dатina прiмiтъ, аша есте ȣсанца.
Hergegen, в. Hingegen.
Hergehen, v., a мерце, a вeni, a се апропié; da geht's lustig her, аiчĭ é веселiъ; über die Leute —, а се ꙟпкъiера de óменĭ, а'ĭ апȣка ла треĭ парале; über einen —, а се апȣка de бътаie кȣ чiнева, а ръсвате асȣпръ'ĭ.
Herhalten, v., цinȣ̆ ꙟпкóче, ꙟптindȣ̆ стindȣ̆, пресъптезȣ̆; сȣферiȣ; — müssen, а фi цiнта сȣферiнцелорȣ̆; а фi облегатȣ̆ съ плътештĭ.
Herholen, v., adȣкȣ̆ ꙟпкóче; das ist zu weit hergeholt, ачéста прé é iскȣсiтъ, апȣкатъ прé пе de парте (о кȣвъптаре, ȣпȣ̆ dicкȣрсȣ̆).
Hering, m., скȣмбрie, хърiнгȣ̆ (aringa iтал.), скȣмбрiцъ; —sbude, f., бȣтiкъ, болтiцъ кȣ скȣмбрiĭ; —sbüse, f., варкъ de пескȣiтȣ̆ скȣмбрiĭ; —sfischer, m., пескарiȣ de хърiнцĭ.
Herkommen, v., вinȣ̆ ꙟпкóче, adвinȣ̆, авinȣ̆, мъ апропiȣ̆; провinȣ̆, пȣрчedȣ̆, мъ dерiвȣ̆, мъ трагȣ̆, мъ паскȣ̆, ꙟмĭ dedȣкȣ̆ орiцinea; das —, авенiре, авенiнцъ; dатinъ, ȣсанцъ; вiцъ, орiцine; herkommend, part., провенiнте, провенiторȣ̆.
Herkömmlich, a. шi ad., ꙟпdатinатȣ̆ (обiчнȣiтȣ̆), din dатinъ, din ȣсанцъ.
Herkunft, в. Herkommen, n.
Herlallen, v., бълбъiȣ, ворбескȣ̆ бълбъindȣ̆, ръспiкȣ̆ ръȣ̆.
Herlangen, v., daȣ̆, ꙟптindȣ̆.
Herleiten, v., dedȣкȣ̆ ꙟпкóа; dерiвȣ̆ (ȣпȣ̆ кȣвъптȣ̆); adȣкȣ̆, dерѫȣрезȣ̆, (апа).
Herleitung, f., dedȣсетȣръ, dedȣкцiȣne, dерiвъцiȣne, dерѫȣрiнцъ.
Herlesen, v., чiтескȣ̆ фъръ ростȣ̆, речiтезȣ̆.
Herling, m., пóмъ пъdȣрéцъ, стрȣгȣре сълбатiкȣ̆, агȣрidъ.
Herlitze, в. Kornelkirsche.
Hermachen, в. Herfallen.
Hermaphrodit (греч.), m., фътъръȣ̆, фетелеȣ̆, ермафроdiтȣ̆, пiчĭ бърбатȣ̆ пiчĭ мiȣере.
Hermelin, m., армелiнȣ̆, какомȣ̆; —fell, n., пеле de армелiнȣ̆; —mantel, мантелъ, бланъ de армелiнȣ̆.
Hermeneutik (греч.), f., ермепевтiкъ.
Hermetisch, a. шi ad., ꙟпкiсȣ̆, астȣпатȣ̆ съ пȣ iнтре пiчĭ аерȣлȣ̆, ерметiкȣ̆.
Hernach, ad., dȣпъ, апоĭ, dȣпъ ачееа.
Hernehmen, v., iаȣ̆ de ȣndева; афлȣ, капътȣ̆, гъсескȣ̆; ꙟпфрȣптȣ̆, спълȣ̆ (пе чiнева кȣ мȣстрътȣръ).
Hernennen, v., апȣмескȣ̆, ꙟпшiрȣ̆ кȣ пȣмеле.
Hernieder, ad., аiчĭ жосȣ̆, ꙟп жосȣ̆.
Heroisch, a. шi ad., ероiкȣ̆, ероiческȣ̆, корацiосȣ̆, песпъiмъптатȣ̆; heroische Verse, версȣрĭ ероiче, версȣрĭ алесandрine.
Herold, m., еролdȣ̆ (araldo iтал.), прекопȣ̆, краiнiкȣ̆.
Heros (греч.), m., ероȣ̆, бравȣ̆, омȣ̆ фóрте iнiмосȣ̆, омȣ̆ пъскȣтȣ̆ dinтр'о zeiтате шi din о фiiнцъ омепéскъ.
Herr, m., domnȣ̆; пропрiетарȣ̆ (кокопȣ̆, стъпънȣ̆); прiнчiпалȣ̆; мацiстрȣ; — im Hause, капȣлȣ̆ фамiлieĭ; wie ein — leben, а тръi domneште; den großen —n machen, а фаче пе боiерȣлȣ̆, а се пȣрта domneште, а се кокопi; sein eigner — sein, а фi de капȣлȣ̆ съȣ̆, а тръi пеатърпатȣ̆; große Herren haben lange Hände, domniĭ марĭ аȣ̆ браце тарĭ; strenge — regieren nicht lange, domnia аспръ пȣ о dȣче 'ndелȣнгатȣ̆.
Herrchen, n., domniшорȣ̆, кокопелȣ̆, кокопашȣ̆.
Herreise, f., рептóрчере, рекълъторiе, ре'птȣрпаре, ре'пторсȣ̆.
Herrisch, a. шi ad., domnосȣ̆, im-

періосѫ, боіеросѫ; палтѫ ла фіре, трѫфашѫ; —es Wesen, maniеръ domnóсъ, апѫкътѫрї деспотіче.

Herrlich, a. ші ad., domneскѫ, боіерескѫ; minѫnатѫ, търецѫ; помпосѫ, тъіестосѫ; есчелінте; іллѫстрѫ; глоріосѫ; фóрте фрѫмосѫ, фóрте белѫ.

Herrlichkeit, f., domnime, domnie; помпъ, грандóре, maiестате; Euere —, Domnia Та, Мъріїа Та.

Herrn-arbeit, f., лѫкрѫ domneскѫ; клакъ, боіерескѫ; —diener, m., сервѫ, шербѫ domneскѫ, чокоїѫ, лакеѫ; —dienst, m., сервіціѫ, сервітѫте (слѫжбъ, беілікѫ); —haus, n., кѫрте, касъ domnéскъ; —gefälle, pl., дрітѫріле фішкале, венітѫріле domniторѫлѫї; —gewalt, f., потестате, аѫторітате domnéскъ; —gunst, f., фавóреа челорѫ марї; —stand, m., боіеріме, поблецъ палтъ.

Herrnhuter, m., ерпхѫтіанѫ, фрате моравѫ (о сектъ еретікъ ꙟп Цермania).

Herrnlos, a. ші ad., фъръ domnѫ, фъръ пропріетарѫ; лѫкрѫ гъсітѫ, de пріпасѫ, пъръсітѫ.

Herrschaft, f., domnie, імперіѫ (стъпъніре); сѫверанітате, сѫпремітате, аѫторітате сѫпремъ; пѫтере, потестате; — der Vernunft, імперіѫлѫ minцеї; die — an sich reißen, а траце domnia ла cine, а о ѫсѫрпа; unter seine — bringen, а редѫче сѫв а са потестате, а сѫпѫне, а сѫбжѫга; eine gute — haben, а авé domnї бѫнї.

Herrschaftlich, a. ші ad., domneскѫ, domneште.

Herrschbegierde, в. Herrschsucht.

Herrschen, v., domneскѫ, ремnezѫ (стъпъneскѫ); hier herrscht die Sitte, аічї domneште datina.

Herrscher, m., domniторѫ, сѫпранѫ, сѫверанѫ, прінчіпе; —mine, f., фацъ імперіóсъ; —gewalt, f., потестате, аѫторітате сѫпремъ, сѫверанъ; —würde, f., demnітате сѫпремъ.

Herrschsucht, f., сете, лъкоміе, амбіціѫне de a domni; —süchtig, a. ші ad., амбіціосѫ de a domni.

Herstammen, v., провінѫ, decчindѫ, трагѫ оріцінеа, мъ трагѫ din віца кѫтаре.

Herstammend, part., провенітѫ, пъскѫтѫ.

Herstellen, v., репарѫ, рестаѫрѫ, реставерезѫ; реашезѫ; ремітѫ; ein Gemälde —, а рестаѫра о кадръ.

Herstellung, f., рестаѫръмънтѫ, репарътѫръ, реставеремънтѫ, реашезъмънтѫ.

Herüber, ad., dinкóче, deчindea, de астъ парте; —springen, а съpi dinкóче.

Herum, ad., ꙟпцїѫрѫ, ꙟмпрецїѫрѫ, пе dѫпъ, rings—, цїѫрѫ ꙟмпрецїѫрѫ; die Sache geht mir im Kopfe —, лѫкрѫлѫ ачеста mi се ꙟнтóрче прін капѫ; —balgen (sich), а се ꙟпкъіера, а се хъці, а'шї da тръптеле ѫпѫлѫ алтѫіа; —betteln, а чершіторі, а ꙟмбла чершindѫ; —bieten, а ꙟмбіїé, а офері прін прецїѫрѫ; —blättern, а фрѫnzъpi; —drehen, а ꙟнтóрче, а ꙟнвърті прін прецїѫрѫ; —gehen, а ꙟмбла прін прецїѫрѫ; es geht ein Gerücht —, черкѫлéзъ о фаімъ; —irren, а ꙟмбла рътъчітѫ, а фі ѫнѫ вагабѫndѫ; —reisen, in der Welt, а ꙟнконцїѫра лѫмеа, а вате церіле; —stellen, а коллока, а ашеza прін прецїѫрѫ.

Herunter, ad., ꙟп жосѫ, de вале; —gehen, а decчinde, а се сковорѫ; —hauen, а детъіа, а скѫрта, а рътеza; —kommen, а decчinde, а се da de вале; а скъпъта, а декъdea ла старе мішеа, а съръчі; —machen, а делѫа, а лѫа жосѫ, а десфаче; а дефъіма, а денегрі пе чінева; —reißen, а смѫлце, а рѫпе, а смънчі жосѫ; —rücken, а спінце ꙟп жосѫ; —setzen, а депѫне, а пѫне жосѫ; а мікшора; а dіскредіта, а дефъіма.

Herunterwärts, ad., жосѫ ꙟнкóче.

Hervor, ad., ꙟнкóче, ꙟнаінте, ꙟп аванѫ; —brechen, а прорѫпе, а се ръпезі наінте; —bringen, а

продѹче, а скóте ла івéлъ; —bringung, f., продѹпцiѹне, продѹсѹръ; —drängen, а ръспiнце 'n афаръ, а коті аванѹ̆; —dringen, а пътрѹnde, а ръсбате, ръсбі аванѹ̆; —gehen, а еші; aus Allem geht hervor, ресѹлтатѹлѹ̆ тѹтѹрорѹ̆ есте . . .; —leuchten, а релѹчі, а стрълѹчі; die Wahrheit leuchtet heraus, adевърѹлѹ̆ е ꙟнвеdератѹ̆, верітатеа се маніфестъ кѹ тóтъ евеdiнца; —leuchtend, кїарѹ̆, лѹminатѹ̆, ꙟнвеdератѹ̆; —locken, а атраце, а momi, а амъцi афаръ; —machen (sich), а еші ла івéлъ, а ста фацъ; —quellen, а скътѹрі, а ісворѫ ꙟн афаръ; —ragen, а ꙟнтрече, а сѹпрапъса, а сѹпраста; а се dістiнце; —ragung, f., ꙟнтречере, ꙟнтрекъмънтѹ̆; сѹпрастатѹръ, еmininцъ, dістiнцiѹне; —stechen, а бате ла окї, а се dістiнце; а ръсърі; —thun, а скóте афаръ; а се dістiнце, а се ꙟнсемна; —treten, а пъші наінте, а наінта, а се пресѫнта.

Herwärts, ad., ꙟнкóче, ꙟн партеа ачéста.

Herweg, m., рентѹрнаре, ресосiнцъ.

Herz, n., inimъ; сimцimънтѹ̆; сѹфлетѹ̆; кораць; ꙟнклiнъцiѹне, афъпцiѹне; mezѹ̆, чентрѹ; von ganzem Herzen, din тóтъ inima; von Herzen schlecht, фóрте ръѹ̆, фóрте місераверѹ̆; es geht mir durch's —, ꙟмї стръфiце inima, мъ съцéтъ прiн inimъ, ꙟмї сфъшiїе, деспiкъ inima; es ist mir ein großer Stein vom Herzen gegangen, inima mi се ѹшорѣ de о греѹтате маре; ich habe nicht das —, нѹ мъ ласъ inima, нѹ почѹ̆ фі аша крѹdѹ̆; es ist mir enge um's —, inima ꙟмї есте ꙟнгрiцатъ, inima mi се сimте стрiмторатъ; wie ist es dir um's —? че'цї ziче inima? er hat etwas auf dem Herzen, лѹї ꙟї zаче ѹнѹ̆ че ла inimъ; es geht mir zu Herzen, мъ пътрѹnde ла inimъ, мъ сimцѹ̆ коммiшкатѹ̆; das war aus dem Herzen gesprochen, ачéста ва съ zікъ а ворбі din inimъ; einem sein — ausschütten, а'шї десфаче inima, а'шї дескопері секретеле; sich ein — fassen, а прinde кораць; sein — an etwas hängen, а'шї da inima, а се аліпі кѹ патімъ de чева; etwas zu Herzen nehmen, а лѹа пе inimъ ѹнѹ̆ лѹкрѹ, а ста кѹ inimъ пентрѹ чева; das — schwer machen, а ꙟнтріста, а пѹне inima ꙟн мішкаре; reden wie es einem um's — ist, а ворбі пе фацъ, а авé inima пе лімбъ; zum — sprechen, а ворбі ла inimъ, а мішка сimцѹлѹ̆; mit — und Mund versprechen, а промiте кѹ солепітате; wessen — voll ist, deß geht der Mund über, кънdѹ̆ inima се ръварсъ, лімба ворбеште кѹ прісосѹ̆; лімба не бате спре dінтеле че dóре; viel Maul, wenig —, кънеле че латръ, мѹшкъ араре; вравѹръ din гѹръ.

Herz-ader, f., аорта, вънa inimeї; —arzenei, f., medічінъ de inimъ; —beklemmung, f., бътътѹръ, бътаіе, стрѫнсѹръ de inimъ; —beutel, m., (анат.), перікарdъ, ꙟнвълітѹра, пѹнга inimeї; —blatt, n., (анат.), diафрамъ; фрѹnziшóръ че есе п'інтре алтеле; inimióръ, преахарѹ̆, преаіѹбітѹ̆; —blume, f., бораціне, боранъ; —blut, n., сънце din артерії, сънцеле inimeї; —brechend, part., фóрте dѹреросѹ̆, рѹпъторѹ̆ de inimъ; —drücken, n., кардiалцiъ, апъсътѹръ ла inimъ (о бóлъ); —dame, f., (ꙟн жокѹ̆ de кърцї), damъ de кѹпъ, de рошѹ; —fell, n., (анат.), перікарdъ, пелкѹца, тѹніка din афаръ zерóсъ а inimeї; —förmig, a., ꙟн форма inimeї; —gespann, n., кардiалцiъ, ꙟнкордътѹръ, ꙟнтiнсетѹръ de inimъ; —grube, f., лінгѹріца, гропшора стомахѹлѹї; —höhlen, pl., скафеле, дешертѹріле inimeї; —innig, —inniglich, din фѹndѹлѹ̆ inimeї, din тотѹ̆ сѹфлетѹлѹ̆; —kammer, f., къмара inimeї; —kirsche, f., черéшъ мърчіанъ (ка inima ші рошіъ); —klee, m., оцетóсъ, алілѹіа (о

плантъ); —klopfen, —pochen, n., бътаіъ, пълпітъцiѹне de inimъ; —lieb, a., преаіѹвітѹ, преахарѹ; —muskel, мѹшкїѹлѹ inimeї; —muschel, f., скоікъ 'n форма inimeї; —schlächtig, a. ші ad., кѹпъdѹшéлъ (каіі); —schlächtigkeit, f., ѧмвѹлzéлъ, бътътѹръ de inimъ; —schlag, m., пѹлсѹ, пѹлсъцiѹне, батереа inimeї; —stärkend, part., комфортатівѹ, рестаѹратівѹ, ѧнтъріторѹ de inimъ; —stein, m., exinitѹ; —wassersucht, f., idропікъ перікарdікъ (med.); —weh, n., dѹрере de inimъ; —zerreißend, part., сфъшіїеторѹ de inimъ.

Herzählen, v., епѹмерѹ, компѹтѹ, апѹмърѹ.

Herzählung, f., пѹмерътѹръ, компѹтѹ.

Herzeleid, n., dѹрере de inimъ; сѹферінцъ; амъръчѹне а сѹфлетѹлѹї.

Herzen, a., ѧмвръцошеzѹ, стрѫнгѹ ла inimъ; ръсфъцѹ, decmepdѹ.

Herzensangst, f., ѧнгóре, фрікъ, ѧнгѹсцiме de inimъ.

Herzensfreund, m., amікѹ de крѹче, пріетінѹ інтімѹ.

Herzensgrund, m., фѹndѹлѹ inimeї.

Herzensgüte, f., бѹнътатеа inimeї.

Herzenslust, f., бѹкѹріъ, плъчереа inimeї, десфътаре, плакѹ.

Herzensmeinung, f., сімцімънтѹ сінчерѹ, опініѹне сінчеръ, кѹвънтѹ dела inimъ.

Herzergreifend, part., пътрѹнzъторѹ ла inimъ.

Herzhaft, herzhaftig, a. ші ad., inimосѹ, кораціосѹ, ѧndръспецѹ, нефрікосѹ.

Herzhaftigkeit, f., кораць, ѧndръспéлъ, бърбъціъ, inimошіъ.

Herzig, a. ші ad., плінѹ de сімцімінте, сѫмцітівѹ; плъкѹтѹ, іѹвітѹ (dръгълашѹ).

Herzlich, a. ші ad., din inimъ, сінчерѹ, кордіалѹ; das ist — schlecht, ачеста е фóрте ръѹ; — gern, din тóтъ inima, фóрте бѹкѹросѹ; — bitten, а се рѹга фервінте, а се рѹга din inimъ.

Herzlichkeit, f., сінчерітате, inimъ пріїмітóре, inimъ бѹнъ ші бърватъ, кордіалітате.

Herzlos, a. ші ad., несімцiторѹ, несімцітівѹ; рече, непъсъторѹ; неinimосѹ, фрікосѹ, кодарdѹ (омѹ каре се кодеште ші dъ dосѹлѹ ла врео ѧнтрепрindере маї серіóсъ); —igkeit, f., несімцітате, речéлъ; непъсаре, dескораць, кодърzіъ.

Herzog, m., dѹче; —in, f., dѹчéсъ; —lich, a. ші ad., dѹкалѹ.

Herzogthum, n., dѹкатѹ.

Herzu, ad., ѧнкóа, ѧнкóче, ѧн астъ парте.

Herzwurzel, f., inima плънтелорѹ.

Hespe, f., цiцінъ; скóвъ; арпѹнъ.

Heterodox (греч.), a. ші ad., етеродоксѹ, de алтъ кредінцъ.

Heterogen (греч.), a. ші ad., етероцепѹ, de соїѹ орї спіцъ осевітъ.

Heterogeneität, f., етероцепітате.

Hetman, m., хатманѹ (комъndанте de казачї; рангѹ de боіеріе ѧн Молdавіа).

Hetzbahn, f., локѹ de сѹмѹцатѹ (кънії ла вънътóре).

Hetze, f., гóнъ de фéръ, вънътóре форцатъ, асмѹцетѹръ, сѹмъцътѹръ, хѹidѹіре; потаіе (чéтъ de кънї); коцофанъ.

Hetzen, v., асмѹцѹ; гонескѹ, хѹidѹіескѹ; aneinander —, а ѧнтърта пе ѹнѹлѹ асѹпра алтѹіа.

Hetzer, m., асмѹцъторѹ; хѹidѹіторѹ.

Hetzhund, m., кънe de гонітѹ, кънe гонaчѹ.

Hetzpeitsche, f., вічѹшкъ de гонітѹ.

Heu, n., фънѹ; — machen, а фаче ла фънѹ; — in Haufen setzen, а пѹне фънѹлѹ ѧн къпіце, а къпіца фънѹлѹ; —boden, m., подѹ de фънѹ; —bund, bündel, n., сарчінъ (mandълѹ) de фънѹ; —macher, mäher, m., косарїѹ, косашѹ, фълчеторѹ; —ernte, f., тімпѹлѹ de кóсъ; Heumonat, m., Іѹліѹ; —gabel, f., фѹркоїѹ, цепоїѹ de фънѹ; —haufen, m., къпіцъ de фънѹ; —rechen, m., греблъ, ръстреа de фънѹ; —schober, m., клаіе, стогѹ de фънѹ; —sense, f.,

кóсъ, фалче de фънŭ; —wagen, m., карŭ de фънŭ.
Heuchelei, f., фъцъріъ, іпохрісіъ, префъкътъръ.
Heuchelfreund, m., amікŭ фъцарŭ, пріетінŭ префъкътŭ.
Heuchelmiene, f., аерŭ de фъцарŭ, de іпокрітŭ.
Heucheln, v., фъцърескŭ, факŭ пе сфъптълŭ; Liebe —, фъцърескŭ amóре.
Heuchler, m., фъцарŭ, префъкътŭ, іпокрітŭ, сфъптоїъ, omŭ фалсŭ.
Heuchlerisch, a. ші ad., фъцарїъ, іпокрітŭ, фъцъреште ка іпокрітълŭ; heuchlerische Miene, фацъ de сфъптоїъ.
Heuen, v., косескŭ, факŭ фънŭ.
Heuer, ad., естімпŭ, ѧп естŭ anŭ.
Heuer, в. Miethe.
Heuern, в. Miethen.
Heulen, v., ърлъ; тъ боческŭ, тъ ваіетŭ.
Heupferd, в. Heuschrecke.
Heurath, в. Heirath.
Heurig, a. ші ad., din естімпŭ.
Heuschrecke, f., локъстъ, грерŭ, греърŭ.
Heute, ad., астъzї; azї; — Abend, m., астъсéръ; — über 14 Tage, de azї ѧп dóъ септъмънї, de azї ѧп 14 zіле; lieber — als Morgen, кътŭ maї кърѫndŭ, атътŭ maї віне; — roth, morgen todt, астъzї mie, мъне ціе; астъzї пе пъмънтŭ, мъне ѧп мортънтŭ; kommst du — nicht, so kommst du morgen, ѧпчетŭ къ ѧпчетълŭ мерцемŭ департе.
Heutig, a. ші ad., de астъzї; der heutige Tag, zioa de астъzї.
Hexameter, m., (греч.), ессаметръ (ънŭ фелŭ de версŭ).
Hexe, f., стрігóіе (італ. straga, stregona), фермекътóре (връжітóре), Елеле, pl.
Hexen, v., а фермека, а фаче мъіестріі de стрігоіе.
Hexenbuch, n., карте деспре стрігоіеріъ.
Hexenbutter, f., ънтŭ móле смънтъносŭ, ънтŭ фермекатŭ.
Hexenfahrt, f., adъпареа поптатікъ а стрігоілорŭ, ѧмблетълŭ стрігоілорŭ.
Hexenkraut, n., мътръгънъ.
Hexenmeister, n., мъіестръ de стрігоі, фермекъторŭ, магŭ.
Hexensegen, m., deскъптътъръ, скънжърŭ, скънжъръмънтŭ.
Hexentanz, m., жокълŭ стрігоілорŭ.
Hexenwerk, n., фермекŭ, фермекътъръ, стрігоітъръ.
Hexer, в. Hexenmeister.
Hexerei, f., фермекъторіъ; das ist keine —, ъста nъ е лъкръ de спъріетŭ, nъ е нічї о minъne; Geschwindigkeit ist keine —, іъцéла мънілорŭ nъ есте нічї ънŭ фермекŭ.
Hiacinthe, в. Hyacinthe.
Hiäne, f., іенъ (фéръ че десгрóпъ морціі).
Hie, в. Hier.
Hieb, m., ловітъръ; плеспітъръ; деспікътъръ, тъіетъръ; — ins Gesicht, плеспітъръ ѧп фацъ; kein Baum fällt auf den ersten —, нічї ънŭ копачŭ nъ каде dinтр'о сінгъръ ловітъръ.
Hiebei, в. Hierbei.
Hieber, m., спътóіе, събіóіе латъ ші лънгъ, палошŭ, спатъ.
Hiebwunde, f., ранъ, плагъ din тъіетъръ.
Hiedurch, в. Hierdurch.
Hief, m., сънетълŭ корнълъї de вънатŭ; —horn, n., корнŭ de вънатŭ.
Hieher, в. Hierher.
Hiehen, v., (mapin.), мъ къфъndŭ, мъ ласŭ къ партеа dinапоі.
Hiemit, в. Hiermit.
Hienieden, ad., ѧп лъмеа ачéста, пе пъмънтŭ, аічї жосŭ.
Hier, ad., аічї, ічї, ічé, ачі; hier und da, ічї колеа; — oben, аічї deасъпра; — ist das Buch, éкъ картеа.
Hieran, ad., ѧп, ѧптръ ачéста, ла; — ist kein Zweifel, деспре ачéста nъ е ѧndoiéлъ; — ist viel gelegen, de ачéста пе пасъ мълтŭ; ачéста é de ѧпсемнътате; — stößt es sich, аста е ѧпкъркътъра.

Hierarchie, f., іерархіъ, ordinea ші сѫвordinъцiѫnea трептелорѫ ші рангѫрілорѫ вісерічештї.
Hierarchisch, a. ші ad., іерархікѫ, ѫn modѫ іерархікѫ, dѫпъ ordinea іерархікъ.
Hierauf, ad., песте, престе ачéста, пе dѫпъ ачéста; er ist stolz —, елѫ кѫ ачéста е мъndрѫ.
Hieraus, ad., din, din ачеста, de аічї; — sieht man die Stadt, de аічї се вede четатеа; — folgt, din ачéста ѫрмéзъ, de аічї се dedѫче.
Hieraußen, ad., аічї афаръ.
Hierbei, ad., лънгъ ачéста, аічї, кътръ ачéста.
Hierdurch, ad., пе аічї, пе ачі, прin ъстѫ локѫ.
Hierein, ad., аічї, ѫnлъѫнтрѫ, ѫnтрѫ ачéста.
Hierfür, ad., пентрѫачéста.
Hiergegen, ad., dinконтръ.
Hierher, ad., аічї, ачі, ѫn ъстѫ локѫ; — herab, аічї din жосѫ; — herauf, аічї din сѫсѫ; — herum, аічї прin прецїѫрѫ; — herwärts, аічї ѫnкóче; — hin, ѫnкóче, ѫn астъ парте; — hinten, аічї din дъръптѫ.
Hierin, hierinnen, ad., аічї ѫn лъѫнтрѫ, ѫn астъ касъ.
Hiermit, ad., кѫ ачéста, dечї, прin ачéста; ich bin — zufrieden, кѫ атъта сънт ѫndестѫлатѫ.
Hiernach, ad., dѫпъ ачéста.
Hiernächst, ad., аічї апрóпе, ѫn вечінї.
Hierneben, ad., алътѫреа, аічї апрóпе.
Hieroglyphe, f., іерогліфѫ, карактере, семне ші фігѫре че аѫ ѫnцелесѫ містеріосѫ, маї вѫртосѫ ла аnтічії Еціптенї.
Hieroglyphik, f., іерогліфікъ, артъ сéѫ штіінцъ de а еспліка семнеле містеріóсе.
Hieroglyphisch, a. ші ad., іерогліфікѫ.
Hiersein, n., пресінцъ, фіінцъ de фацъ, петречере ѫn локѫ.
Hierselbst, ad., токма аічї, кїарѫ ачі.
Hierüber, ad., престе ачéста, деспре ачéста, асѫпра (ачестѫї лѫкрѫ); wir werden — ein andermal sprechen, деспре ачéста вомѫ ворві алтъdатъ.
Hierum, ad., пентрѫ ачéста; прin прецїѫрѫ.
Hierunter, ad., аічї жосѫ.
Hierunter, ad., сѫбт ачéста.
Hiervon, ad., деспре ачéста; din ачéста; — weiß ich nichts, деспре ачéста нѫ штіѫ nimікѫ.
Hierwider, ad., ѫn контра ачестора.
Hierzu, ad., ла ачéста, de ачéста; — taugt er nicht, спре ачéста de nimікѫ нѫ е бѫнѫ.
Hierzwischen, ad., ѫнтре ачестеа.
Hiesig, a. ші ad., de аічї, локалѫ.
Hievon, в. Hiervon.
Hiewider, в. Hierwider.
Hiez, m., мотанѫ, мотокѫ.
Hieze, f., мъцъ, пісікъ.
Hiezu, в. Hierzu.
Hifthorn, в. Hiefthorn.
Hille, f. пътѫлѫ, локѫ аштернѫтѫ ѫnde dóрме църъnimea.
Himbeere, f., смеѫръ; —nsaft, m., сѫкѫ de смеѫръ; —nstaude, f., —nstrauch, m., смеѫрѫ, рѫгѫ de смеѫръ.
Himmel, m., черѫ; фірмъмѫнтѫ (търіа черѫлѫї, болта черéскъ); клімъ; Парadісѫ (раїѫ); Олімпѫ; балdакінѫ сéѫ коперемънтѫ болтітѫ; trüber —, тімпѫ тѫрбѫросѫ; um des Himmels willen! пентрѫ Dzeѫ! dem — sei Dank! мѫлцъмітъ черѫлѫї! das weiß der —, штіе Dzeѫ; wenn es dem — gefällt, кънdѫ ва вреа Dzeѫ; unter freiem —, сѫб черѫлѫ ліберѫ, сѫб черѫлѫ deскісѫ; bis in den — erheben, а лъѫda пънъ ла черѫ; himmelan, ad., кътръ черѫ, спре черѫ; —bett, n., патѫ кѫ черѫ; —blau, n., албастрѫ ка черѫлѫ, черіѫ, черѫліѫ; —brot, n., манъ, пъне черéскъ; —fahrt, f., пълцареа Domnѫлѫї; —hoch, a. ші ad., фóрте палтѫ; —reich, n., ѫмпъръціа черѫлѫї, парadісѫ.
Himmels-beschreibung, f. ѫранографіъ, deскріпціѫnea черѫлѫї; —bläue, f., азѫрѫлѫ черѫлѫї; —bote, m., солѫ, місацерѫ черескѫ; —braut, f.,

mipéca лъї Хс.; кълъгъріцъ; —bürger, m., четъцéнъ черескъ; —duft, m, mipéстъ, mipocъ черескъ, рóъ черéскъ (поетікъ); —feste, f., фіртътънтъ, търіа черълъї; осіа черълъї; —schreiend, part., стрігъторъ ла черъ; —gegend, f., реціъне черéскъ; пънтъ кардіналъ; die vier Himmelsgegenden, патръ пънтърї кардінале; —heer, n., четеле ънцерештї; —karte, f., харта черълъї; —körper, m., корпъ черескъ; —kugel, f., глобълъ ъніверсълъї, сферъ артіларъ (астрон.); —kunde, f., астрономіъ, кънóштереа леціlоръ ъніверсълъї; —leiter, f., скаръ черéскъ, скара вісатъ de Іаковъ; —licht, f., лъмінъ черéскъ; —raum, m., спаціълъ черескъ; —strich, m., клімъ, zonъ (бръъ); реціъне; —trank, m., беътъръ черéскъ, нектаръ; —wagen, m., карълъ, о констелъціъне пъмітъ ші ърса маре; —weg, m., страта, калеа черълъї; —weite, f., дешертълъ, вастітатеа черълъї, ъніверсъ; —wonne, f., десфътаре черéскъ; —zeichen, n., семнъ черескъ, фенoменъ; —zelt, n., болта черéскъ.

Himmeln, v., морїъ.

Himmelwärts, ad., кътръ черъ.

Himmelweit, a. ші ad., кътъ е черълъ de пътънтъ; —er Unterschied, діферінцъ фóрте маре, нетърціпітъ.

Himmlisch, a. ші ad., черескъ, zeeскъ, dzeeскъ, дівінъ; —e Schönheit, фрътсецъ черéскъ.

Hin, ad., ла, аколо, ѧнколо; — und her, ѧнколо ѧнкóче; — ist —, че аї перdътъ нъ маї гъсештї; er ist schon —, елъ с'а ші dъсъ; der Tag ist —, zioa е трекътъ; seine Gesundheit ist —, сънътатеа ѧї е перdътъ; Freundschaft —, Freundschaft her, пріетінъ ѧн съсъ пріетінъ ѧн жосъ.

Hinab, ad., десъсъ ѧн жосъ; —bringen, v., adъкъ ѧн жосъ; —fahren, v., а къръца, а кърa ѧн жосъ, а десчінde къ карълъ; —fallen, v., а декъdé; —fließen, v., а декърце; —stürzen, v., а се ръпezi ѧн жосъ, а се deiепта.

Hinan, ad., ѧн съсъ, ла déлъ; den Berg —, пе мънте 'н съсъ.

Hinauf, ad., ѧн съсъ; —begeben (sich), а се съі; а акомпаніа, а ѧнсоці ѧнсъсъ; —gehen, а се съі; —klettern, а се къцъра ѧн съсъ; —steigen, а се съі, а асчінde.

Hinaufwärts, ad., ѧн съсъ, спре 'н съсъ.

Hinaus, ad., афаръ, ѧн афаръ; vorn —, кътръ стратъ, пе dinainте афаръ; hinten —, спре кърте, пе din дъръптъ афаръ; wo denken Sie —? че вреї? hoch — wollen, а претінde мълте; —begeben (sich), а еші; —denken, а пріві ла віі-торъ; —fahren, а еші къ тръсъра; —führen, а скóте, а кондъче афаръ; а термінa; —gehen, а еші, а пърчеde ѧн афаръ; das geht über meinen Verstand —, ачéста трече престе мінтеа меа; —haben, а термінa; —jagen, а алънга; — sein, а фі афаръ; weit über etwas — sein, а фі маї пресъсъ de кътаре діферінцъ; а нъ се аместека ла лъкрърї мікшорътóре; —setzen, а ашеzа, а колока афаръ; а амъна, ѧнdелънці; а ремітe; sich über etwas —setzen, а трече къ веdереа, а негріці чева, а нъ'ї пъса de чева; sich über die gewöhnlichen Vorurtheile —setzen, а фі маї пресъсъ de прежъdецеле глóтелоръ; —sperren, а ѧнкіde афаръ; —stehlen (sich), а се фъріша, а еші пе фърішъ; —stellen, а колока афаръ, а еспъне, а ѧнdелънга, а пророга; —thun, а пъне афаръ; а алънга, а ѧнтері, а лъа ла фъгъ.

Hinauswärts, ad., ѧн афаръ.

Hinblick, m., окїатъ, къътътъръ, прівіре, прівінцъ.

Hinblicken, v., ѧнdрептъ къътътъра, каътъ, прівескъ ла вреo парте.

Hinderlich, a. ші ad., ѧмпеdекъторъ; овстъторъ, контраръ.

Hindern, v., ѧмпеdекъ, стаъ контръ, овстаъ.

Hinderniß, n., ѧmпedeкъmъnтъ, ѧmпedemъnтъ, пedeкъ, обстакълъ; pentъpziepe; —e in den Weg legen, a ѧnтpeпъne ѧmпedemъnte; die —e aus dem Weg legen, a deлътъpa пedeчeлe.

Hinderung, f., пedeкъ, ѧmпedeкътъpъ, обстакълъ.

Hindeuten, v., арътъ, aieптъ.

Hindin, f., чербъ; чътъ.

Hindläufte, f., (бот.), чiкópe.

Hindurch, ad., пiнтpe, пpeсте; пe miжлокъ; пpin; das ganze Jahr —, пpeсте тотъ anълъ, ѧn deкъpсълъ anълъi ѧnтpeгъ; die ganze Nacht —, тóтъ пóптea; den Winter —, пpeсте iépnъ; — arbeiten, a стръбате, a спарце nainte; — bringen (sich), a'шi съсцiné, a'шi тръгъna вiéца.

Hinein, ad., ѧnтpъ, ѧnъъnтpъ, ѧnлoнтpъ, ѧn лъъnтpъ, пeнтpъ; tief in die Erde —, aфъndъ ѧn пъmъnтъ; tief in die Nacht —, пъnъ тъpziъ пóптea; —arbeiten (sich), aшi deскide калea, a пътpъnde ѧn лъъnтpъ; —bauen, a фаче спесе ла о клъdipe; —begeben (sich), a iнтpa; —denken (sich), a се къфъnda ѧn чева, a стръбате къцетъndъ, a пътpъnde къ стъdiълъ, къ idea; —drängen (sich), a iнтpa къ форца; —dringen, a пътpъnde; —dürfen, a пъté iнтpa, a фi факълтатъ съ iнтpi; —essen, a стръpóde (о бъбъ); —fahren, a iнтpa къ тръсъpa; —flechten, a ѧnтpeплeтi; —führen, a ѧnтpъdъче; —füllen, a тъpna, a върса, a ѧnфъnda; —gehen, a iнтpa; —gerathen, a къdé (ѧn чева), a ѧnтpeкъdé; —graben, a ѧnсъпа, a ѧnскoбi; —kommen, a вeni ѧn лъъnтpъ, a iнтpa; — können, a пъté iнтpa; —leiten, a кondъче, a deрiва ѧn лъъnтpъ (апа); —locken, a ademeni ѧn лъъnтpъ, a amъцi —mengen, —mischen, a mecтeкa, a ѧnкъpкa; —schlürfen, a ѧnсopбi; —setzen, a ѧmпъne, a пъne ѧn лъъnтpъ; —trinken, a сбé, a скъpце, a бé ѧn лъъnтpъ; —tunken, a ѧnтinцe; —wagen (sich), a къteza съ iнтpi; —ziehen, a ѧnтpa, a абсорбi.

Hineinwärts, ad., пedinлъъnтpъ.

Hinfahrt, f., пъpчeсъ, пópnéлъ, mъnекаpe (къ тръсъpa).

Hinfallen, v., deкadъ, кadъ жосъ, пepъ, апъnъ.

Hinfällig, a. шi ad., deкъzeтopъ; кadъкъ, пepiвepъ, съпъсъ пepiчъneї; фpaцedъ; —e Alter, n., връстъ, етате кadъкъ, апъсълъ вieцeї.

Hinfälligkeit, f., къdъчетате; пepiчъne, пeпътinцъ, слъбiчъne, фръцezime.

Hinfort, ad., de aiчї ѧnainte, ѧn вiiтopъ.

Hinführo, в. Hinfort.

Hingang, m., mepсъ, пъpчeсъ; тpeчepe din вiéцъ, mópte.

Hingeben, v., daъ; Alles —, daъ, сакpiфiкъ (жъpтфeскъ), deвoтezъ, dediкъ тотъ.

Hingebung, f., dape; офepтъ, офepiнцъ, сакpiфiкаpe (жъpтфipe); deвoтъmъnтъ.

Hingegen, ad., dinкoнтpъ.

Hingehen, v., mepгъ аколо, mepгъ ла ...; etwas — lassen, a тpeче къ вedepea чева.

Hinken, в., шкióпътъ.

Hinkend, part., шкiопъ, шкiопътъторъ, шкiопъторъ; шкiопътъndъ.

Hinkunft, f., ажъnсъ, cocipe, adвenipe, adвenitъ.

Hinlänglich, a. шi ad., deажъnсъ,

Hinlänglichkeit, f., deажъncime, съфeчiнцъ.

Hinlässig, a. шi ad., в. Nachlässig.

Hinleben, v., тръiескъ, пeтpeкъ вiéца; sorgenlos —, a тръi фъpъ гpiцъ, a тръi ѧn пeпъсаpe; a тръi къ капълъ ѧn сакъ.

Hinnehmen, v., апъкъ, пpimeскъ; eine Beleidigung —, съфepiъ ѧn паче ъnъ афpъnтъ.

Hinnen, ad., de aiчї.

Hinreichen, v., ѧnтindъ, стindъ, пpeсѫnтezъ; съnтъ de ажъnсъ; die Hand —, a ѧnтinde mъna; es reicht nicht hin, nъ ажъnцe.

Hinreichend, part. deажъnсъ.

Hinreise, f., мерсȣ, кълъторіе ȣndева.
Hinreißen, v., ръпескȣ, стъпческȣ, атрагȣ кȣ форца ꙟп врео парте); стръпортȣ; er ist von dem Gesange hingerissen, елȣ é ръпітȣ de къптекȣ.
Hinrichten, v., ꙟndрептȣ, diрегȣ ꙟп врео парте; dекȣлȣ; жȣстіцiесȣ, есекȣтезȣ прiп мóрте; mit dem Strange —, а спънzȣра; mit Pulver und Blei —, а ꙟмпȣшка.
Hinrichtung, f., dекȣлътȣръ, есекȣцiȣне de мóрте, ȣчidере.
Hinschaffung, f., adȣчере, стръпортȣ, стръпортаре.
Hinscheiden, v., моріȣ, трекȣ ла алтъ віéцъ.
Hinsicht, f., прівінцъ; респептȣ, репортȣ, реферінцъ; in verschiedener —, din diферіте прівінце.
Hinsichtlich, ad., ꙟп прівінцъ, кȣ сокотінцъ къ, консiderъndȣ, компȣтъndȣ къ ...;
Hintan, ad., ꙟпапоĭ, ꙟndъръптȣ, ре; —setzen, а пегріжі; а деспрецȣі, а поіпȣне; —setzung, f., пегріцъ, пегріцінцъ; пекȣръ; diспрецȣ, dестімъ, ліпсъ.
Hinten, ad., ꙟndъръптȣ, dindъръптȣ, dinапоĭ; —dran, пе din дъръптȣ, пе сȣптȣ мънъ; die Augen — und vor haben, а пътрȣnde кȣ окіĭ престе тотȣ; —nach, пе din апоĭ.
Hinter, ad., din дъръптȣ, ꙟndосȣ, dȣпъ; — dem Rücken, ꙟndосȣ; пе аскȣпсȣ, пефȣрішȣ; mit etwas — dem Berge halten, цінȣ ȣnȣ лȣкрȣ ꙟп секретȣ, аскȣndȣ ȣnȣ планȣ; —einandergehen, а мерце ȣnȣлȣ dȣпъ алтȣлȣ; — etwas her sein, а da ꙟп ȣрмъ ла чева; sich — einen stecken, а ꙟптребȣі пе алтȣлȣ спре скопȣріле сале; —s Licht führen, а ꙟпшела, а вinde мъца ꙟп сакȣ; —bleiben, v., а реста, а ремъné ꙟп дъръптȣ, а пȣ авé локȣ; —blieben, part., ръмашіĭ, сȣправіецȣіторĭ, ерезĭ; кліроnомĭ; —bringen, v., репортȣ, факȣ арътаре, denȣnцiȣ; — halten, а реціné, а опрі; а аскȣnde; —gehen, а ꙟпшела, а трȣфа (ардел.); —legen, а лъса ꙟп denȣсетȣ, а denȣne; —treiben, v., а ȣнелті, а ꙟптріга, а ꙟмпеdека чева прiп ꙟптрігъ.
Hinterbacke, f., бȣка кȣрȣлȣĭ, теапъ.
Hinterbein, n., пічорȣлȣ dinапоĭ; auf die —e treten, а се апъра, а'шĭ арътa колцiĭ, а амерінца.
Hinterbug, m., ꙟпкеіетȣра цепȣпкелȣĭ; тінга кълкъіȣлȣĭ.
Hintere, m., шеzȣтȣлȣ, кȣрȣлȣ.
Hintereinander, ad., ꙟпшірȣ, ꙟпшіратȣ, ȣnȣлȣ dȣпъ алтȣлȣ.
Hintergeher, m., ꙟпшелъторȣ, амъцiторȣ.
Hintergestell, n., карȣлȣ din дъръптȣ; dосȣлȣ скаȣnȣлȣĭ; облъпкȣлȣ dinапоĭ.
Hintergewölbe, n., болтъ din дъръптȣ; бȣтікъ din дъръптȣ; фȣndакȣ.
Hintergrund, n., сфȣndȣ (de къмпȣ, de ȣnȣ таблъȣ), ꙟпфȣndътȣръ.
Hinterhaar, n., косіца, кіка, пърȣлȣ dinапоĭ.
Hinterhalt, m., реціnере; пъndъ; кȣрсъ; корпȣ de ресервъ; ohne — sprechen, а ворві пе фацъ, фъръ ресервъ.
Hinterhand, f., dосȣлȣ мъneĭ (ла жокȣ de кърцĭ); die — haben, а фі сȣптȣ мънъ.
Hinterhaupt, n., чéфъ.
Hinterhaus, n., каса dinапоĭ.
Hinterher, ad., dȣпъ ачееа, пе din дъръптȣ.
Hinterhof, m., кȣрте din фȣndȣ.
Hinterlaß, в. Nachlaß.
Hinterkopf, в. Hinterhaupt.
Hinterlage, f., denȣсетȣ, пемnȣ (zълогȣ).
Hinterlassene, pl., ръмашіĭ, кліроnомiĭ.
Hinterlassenschaft, f., ерезітате, сȣвчесiȣне, кліроnомie.
Hinterlassung, f., лъсъмънтȣ.
Hinterlast, f., сарчіna din дъръптȣ.
Hinterlauf, m., пічорȣлȣ din дъръптȣ (ла червĭ).
Hinterleder, n., пелеа кълкъіȣлȣĭ.

Hinterlist, f., фалсітате, астȣцiъ, вiклепiъ; ръiнцъ аскȣнсъ; тъiестрiе ръȣтъчóсъ; фiнецъ.

Hinterlistig, a. ші ad., фалсȣ̆, астȣтȣ̆, вiклéнȣ̆; тъiестрȣ перiкȣлосȣ̆.

Hintermann, m., отȣлȣ̆ (солdатȣлȣ̆) din dъръптȣ̆.

Hintermast, m., катаргȣлȣ̆ din dъръптȣ̆.

Hinterpfote, f., лаба, гътба din dъръптȣ̆.

Hinterquartier, в. Hinterleber.

Hinterrücks, ad., пе din досȣ̆, пе фȣрiшȣ̆, лотреште.

Hintersaß, m., локȣiторȣ̆ пълтарiȣ, лiпiторȣ̆ (арdел.), отȣ̆ сȣпȣсȣ̆ (Kothfaß, Köthner).

Hintersatz, m., пропȣсецiȣне din ȣртъ, конкеiецiȣне, консечiнцъ (ȣртаре).

Hintersegel, m., вънтреа, вълȣ din dъръптȣ̆.

Hinterseite, f., латȣреа din dъръптȣ̆, партеа dinапоï.

Hintersitz, m., скаȣнȣ̆ din dъръптȣ̆.

Hinterstellig, a. ші ad., пънdiторȣ̆, ȣртъріторȣ̆; рестȣ̆ (de банï).

Hintersteven, m., прагȣлȣ̆ кърмеï; рóта пȣпеï (ла наiе).

Hinterstube, f., къмаръ, odaie din dъръптȣ̆.

Hintertheil, m., парте din dъръптȣ̆; — des Pferdes, грóпа, флъмънzареа калȣлȣï; — des Schiffes, пȣпъ.

Hinterthür, f., ȣшъ din dъръптȣ̆.

Hintertreffen, n., корпȣ̆ de ресервъ, трȣпе dinапоï.

Hintertreibung, f., ȣнелтiре, ꙟтпеdемънтȣ̆.

Hinterwagen, m., партеа dinапоï а карȣлȣï.

Hinterwärts, ad., спре досȣ̆, пе dinапоï.

Hinterziehen, в., Unterschlagen.

Hintritt, m., мóрте, тречере ла алтъ вiéцъ.

Hinüber, ad., dinколо, de чееа парте, de чееа латȣре, dечindea; —bringen, а стръпорта, а тръdȣче, а dȣче dinколо.

Hinum, ad., прiнпрецiȣрȣ̆; пе din dъръптȣ̆.

Hinunter, ad., пеdinжосȣ̆, ꙟнжосȣ̆, de вале; —fallen, а dекъdé, а къdé жосȣ̆; —stürzen, а ръпеzi ꙟн жосȣ̆.

Hinwärts, ad., ꙟнколо (спре чева).

Hinweg, m., мерсȣ̆, dрȣтȣ̆ ꙟнколо; der Hin- und Herweg, мерсȣлȣ̆ ꙟнколо ші ꙟнкóче.

Hinweg, ad., ꙟнколо, dепарте; int. каръте! пеï! лiпсеште! —führen, adȣче п'ачi'нколо; —sehen, а вedé пеdеасȣпра; über etwas —, а трече кȣ веdереа чева; —setzen, а dелътȣра, а абате, а dа чева ла о парте; sich über etwas —, а несокоті чева, а нȣ'ï пъса dе чева.

Hinwelken, n., тъ dесфлорескȣ̆, тъ вештежескȣ̆, мергȣ̆ вештежindȣтъ.

Hinwerfen, v., арȣнкȣ̆ ꙟнколо; de лiнiïȣ ꙟнфȣгъ; sich —, а се арȣнка ла пътънтȣ̆, а къdé ꙟн ценȣнкï.

Hinwieder, hinwiederum, ad., iаръшï, denoȣ̆.

Hinz, m., мотанȣ̆.

Hinzahlen, v., denȣмерȣ̆, ръфȣiескȣ̆, плътескȣ̆.

Hinziehen, v., трагȣ̆ ꙟнколо; атънȣ̆, трагънȣ̆, прелȣнцескȣ̆.

Hinzielen, v., цѫнтескȣ̆ спре чева, атȣ̆ о цiнтъ, о цiнтiнцъ.

Hinzu, ad., кътръ ачéста; — bauen, v., adaосȣ̆ ла о клъdiре, маï клъdескȣ̆; — denken, v., —drängen dringen (sich), а се ꙟтвȣлzi спре чева; —fügen, а adaоце ла чева; —setzen, а adaоце.

Hinzufügung, f., adaосȣ̆, adътъмънтȣ̆, adaосъмънтȣ̆.

Hinzug, m., мънекаре, порнéлъ.

Hinzugang, m., атерсȣ̆, апропiере.

Hiobspost, f., штiре фóрте трiстъ, штiре ка а лȣï Iовȣ̆.

Hippe, f., косорȣ̆, рóпче, сечерiкъ; плъчiнтióръ, клътiтъ; тȣртъ.

Hippokraß, m., iпокрасȣ̆, вiнȣ̆ deресȣ̆ кȣ мiроdенiï.

Hirn, n., креерï, крiерï; жȣdекатъ;

— im Kopfe haben, а фі mintосȣ, а авé minте съпътóсъ; —ader, f., въпа кріерілорȣ; —bohrer, m., сфределȣ de кріерї; —blatt, blättchen, n., моліїле, ѧпкеіетȣра къпъцінеї; —entzündung, f., апрінсȣръ, ѧпфлъмъцiȣне de кріерї; —geburt, gespinst, n., продȣптȣ алȣ фантасіеї, фантастъ, хімеръ, пъскочітȣръ а кріерілорȣ; —haut, häutchen, пелкȣца, пеліца, къташа кріерілорȣ; —krank, a., смінтітȣ de кріерї; —schädel, m., —schale, f., крапъ, къпъціна кріерілорȣ; —wurst, f., кърпацȣ de кріерї; —wuth, f., къпіере, фȣрóре, пеȣȣніъ din апрінdереа кріерілорȣ; делірȣ.

Hirsch, m., червȣ; junger —, червȣлецȣ, червішорȣ; —bock, m., цапȣ de червȣ, червоіȣлȣ; —brunst, f., коітȣлȣ, пȣітȣлȣ червілорȣ; —fährte, f., ȣртъ de червȣ; —fänger, m., кȣцітȣ въпъторескȣ; —geweih, n., кóрпеле, пълчії червȣлȣї, рамії, арматȣра червȣлȣї; —haut, f., пеле de червȣ; —horn, n., корпȣ de червȣ; —horngeist, m., спіртȣ de корпȣ de червȣ; —hund, m., къпе въпъторескȣ, zъвodȣ de червȣ; —käfer, —schrötter, m., рȣdашкъ (інсектъ); —kalb, n., пȣїȣ de червȣ; —kolben, n., монтȣ, болдȣ че креште пе фіекаре апȣ ла червȣ; —kuh, f., чéрвъ, червóіе; —lager, n., кȣлкȣшȣ, стаȣлȣ de червї; —lauf, m., пічорȣ de червȣ; —leder, n., пеле de червȣ; —luchs, m., лȣпȣ червaрїȣ; —ruf, m., стрігътȣръ ка червії; —schale, f., ȣнгіе de червȣ; —waden, m., —schwanz, m. (Burzel, Wedel), кóдъ de червȣ; —schweiß, m., сънце de червȣ; —wildpret, n., червърітȣ, въпатȣ de червȣ; —wurz, f., арамантъ (плантъ); —ziemer, n., шолдȣ, пътрарȣ de червȣ; —zunge, f., лімбъ de червȣ.

Hirse, f., меїȣ, мълаїȣ мърȣптȣ; —brei, m., zамъ, чірȣ de меїȣ; —fieber, n., фрігȣрї кȣ спȣzітȣръ, фрігȣрї кȣ корї; —korn, n., гръȣпте de меїȣ.

Hirt, m., пъсторȣ; пъкȣрарȣ, чобанȣ; пъzіторȣ; преотȣ, парохȣ.

Hirtenamt, n., дерегъторіе пъсторéскъ, офічіȣ преоцескȣ.

Hirtenbrief, m., епістолъ пъсторалъ, енкіклікъ, епістоліъ архіпъсторéскъ.

Hirtenflöte, f., флȣіерȣ; телінкъ; бȣчȣмȣ; сȣфлъ; чімпоїȣ.

Hirtengedicht, n., поесіе пъсторéскъ, бȣколікъ, idілъ.

Hirtengesang, m., къптекȣ пъсторескȣ.

Hirtengespräch, n., еклогъ, діскȣрсȣ пъсторескȣ.

Hirtenhaus, n., —hüte, f., касъ пъсторéскъ, стъпъ, късȣцъ de пъсторї, колівъ.

Hirtenhund, m., къпе de стъпъ.

Hirtenkittel, m., —kleid, бȣркъ, zъбȣпȣ пъсторескȣ.

Hirtenknabe, n., пъсторелȣ, чобъпелȣ.

Hirtenleben, n., віéцъ пъсторéскъ.

Hirtenlied, n., в. Hirtengesang.

Hirtenstab, m., варгъ пъсторéскъ, бастонȣ, чомагȣ пъсторескȣ, кацъ; кържъ, патеріцъ (епіскопéскъ).

Hirtenstand, m., статȣ, старе de пъсторї, кondiцiȣне de nomadȣ.

Hirtentasche, f., ташкъ, тéшкъ, глȣгъ пъсторéскъ.

Hirtenvolk, n., попорȣ пъсторескȣ, nomadȣ.

Hirtin, f., пъсторіцъ, пъсторéсъ.

Hißblock, m. (мар.), вербече, пълапȣ (къчї пълесте, ловеште, італ. palano).

Hisse, f., въртежȣ, рóтъ de трасȣ греȣтъцї.

Hissen, v. (мар.), трагȣ ѧпсȣсȣ, ісъzȣ (італ. issare) о вandіеръ, ȣпȣ вълȣ.

Hißtau, n., фȣніеа въртежȣлȣї, ціndакъ, ісъ.

Historie, f., історіъ, спȣсъ, спȣпере, параціȣне (повестіре).

Historiker, m., історікȣ, історіографȣ, скріїторȣ de історіъ.

Historisch, a. ші ad., історікȣ.

Hitzblase, f., пѫштеа, пѫстѫлъ; спѫзъ, бешікѫцъ de фербінцéлъ.

Hitze, f., фербінцéлъ, кълдѫръ mape; ardóре, аршіцъ; арсѫръ; въпаіе (іт. vampa); патімъ, пасіѫне; — des Blutes, колкъіреа сънцелѫї, болбóреа сънцелѫї; — der Jugend, фѫріа тінерецелорѫ, ardóреа жѫнецеї; in der ersten —, прімафѫріа; in der — des Gefechtes, ꙟп ardóреа бътъліеї; die — läßt nach, фербінцéла се астъмпъръ; in — gerathen, а вені ꙟп фѫріъ, а се ꙟпфербънта, а се тѫрбѫра.

Hitzen, v., ꙟпфербънтѫ, ꙟпфокѫ.

Hitzfleck, m., пістрѫї.

Hitzig, a. ші ad., фербінте, ꙟпфокатѫ, фокосѫ; віоїѫ; бѫіакѫ; —е Geblüt, n., сънце ꙟтфокатѫ; —е Kopf, m., капѫ фъръ кѫмпътѫ, омѫ іѫте.

Hitzkopf, m., омѫ іѫте, капѫ ꙟтфокатѫ, омѫ холеросѫ, сънцеросѫ.

Ho, int., хо, стъї!

Hobel, m., целъѫ, тескереа, pindea; —bank, f., тесгеа, скаѫнѫ de целѫітѫ, de стрѫжітѫ; —eisen, кѫстѫръ de целъѫ; —spann, m., сѫрчеа, ашчіе de целъѫ.

Hoboe, f., обоїѫ (інстрѫм. de мѫсікъ).

Hoch, a. ші ad., алтѫ, ꙟпалтѫ, сѫсѫ, pidікатѫ, mape; 20 Fuß —, ꙟпалтѫ de 20′; auf der hohen See, пе мареа чеа ларгъ; es ist schon hoher Tag, сóреле е сѫсѫ; das Klavier steht zu —, фортепіанѫлѫ е ꙟпкордатѫ прé сѫсѫ; aus einem hohen Tone sprechen, а ворві mape; ein hohes Alter, бътръпеце adѫнчї; ein hohes Fest, сербътóре mape; ein hohes Spiel, жокѫ (ꙟп кърцї) mape; sehr — zu stehen kommen, кѫстъ мѫлтѫ; es kommt ihm — zu stehen, ꙟлѫ ціне мѫлтѫ (прецѫлѫ ѫнѫї лѫкрѫ); die hohe Schule, ѫніверсітате; eine hohe Farbe, колóре віóіе; eine hohe Person, персóнъ mape; es ist hohe Zeit, е тімпѫ, е тързіѫ, е óра 11; es — bringen, ꙟпаінтезъ; — kommen, а мерце департе; — hinaus wollen, а пъші а mape; — und theuer schwören, а жѫра пе капѫлѫ копіілорѫ сеї; das ist mir zu —, аста е маї пресѫсѫ de перчепереа меа; das hohe Lied, кънтареа кънтърілорѫ; der hohe Adel, поблеца чеа mape; die Höhen der Erde, боїеріі пъмънтѫлѫї; in hohen Ehren halten, а стіма мѫлтѫ; er wird sein Leben nicht — bringen, пѫ тръіеште съ ꙟпкърѫнцéскъ; etwas — aufnehmen, а се ꙟпцепа de чева, а лѫа ꙟп пѫме de реѫ! wie — steht er sich? wie — kommt er zu stehen? че саларіѫ аре? — spielen, а жѫка (ꙟп кърцї) пе сѫме марї; hier geht es — her; ачі мерце пе пічіорѫ боїерескѫ; er lebe —! съ тръїéскъ!

Hoch-achtbar, a., прéопораверѫ; — achten, v., респептѫ, опорѫ, стімѫ; —achtung, f., стімъціѫне; —achtungsvoll, a., прéопоріфікѫ.

Hoch-adelig, a., прéповілѫ (прéповерѫ); —altar, m., алтарѫлѫ челѫ mape; —amt, n., місъ кънтатъ; —ansehnlich, a., кіарісімѫ; —begabt, a., прéкѫаліфікатѫ; —beglückt, a., прéферічітѫ; —beinig, a., лѫнгѫ ꙟп пічіóре; —bejahrt, a., векїѫ, бътрънѫ; —belobt, a., прéлъѫдатѫ; —berühmt, a., прéренѫмітѫ; —betagt, a., в. —bejahrt, бътрънѫ; —blau, m., азѫріѫ, черѫліѫ; —bootsmann, m., сѫгѫбернаторѫ (de паіъ); —brüstig, a., пептосѫ, трѫфашѫ; —deutsch, ad., цермапъ (лімвъ) ꙟпалтъ; —deutschmeister, m., мештерѫлѫ ordinѫлѫї теѫтопікѫ; —ebene, f., кътпіъ pidікатъ, подеїѫ.

Hoch-adel, a., повілѫ, de бѫнѫ ценѫ (евгеністѫ).

Hoch-ehrwürdig, a., прéвепераверѫ, реверendicімѫ (прéчінстітѫ); —erfahren, a., прéчеркатѫ; —erfreut, a., прéꙟтбѫкѫратѫ; —erleuchtet, a., прéлѫмінатѫ, прéꙟпцелептѫ; —fahrend, a., сѫмецѫ, търецѫ кѫ

пасъ пе съсъ; —fliegend, a., ентъсіастъ, къ капълъ пе съсъ; —fürstlich, a., серепісітъ (тітлъ); —gebietend, a., пре́пътінте (тітлъ); —gebirge, n., мънцї ѫпалцї; —geboren, a., пре́ілъстръ (тітлъ); —geehrt, a., пре́опоратъ, пре́стіматъ; —gefühl, n., сімцімънтъ съблімъ; —gelahrt, a., в. —gelehrt; —gelb, a., фо́рте галбінъ; —gelehrt, a., пре́доктъ, пре́ѫпвъцатъ; —gelobt, a., пре́мърітъ, бінекъвънтатъ; —geneigt, a., афепціопатъ; —gepriesen, a., челебратъ, пре́лъъdатъ; —gericht, n., фърчї; —gesang, m., odъ; —geschmack, m., гъстъ алесъ; —gesinnt, a., ѫпалтъ къ сімцімептъ; —grün, a., верde віъ; — halten, v., цінъ мълтъ (ла чева); —heilig, a., пре́сънтъ; —herzig, a., мърінімосъ; —herzigkeit, f., мърінімiъ, ценеросітате; —klingend, a., съблімъ (деспре ворбе), таре сънъторъ; помпосъ; —land, n., це́ръ мънто́съ, рідікатъ; —länder, m., мънте́нъ.

Höchlich, a., фо́рте таре, sich — versündigen, а фаче маре пъкатъ.

Hoch-löblich, a., пре́лъъdатъ; —mastig, a., de катаргъ маре; —meister, m., маре мештеръ; —meisterthum, f., маре мештеріъ (dрегъторіъ); —mögend, a., пре́пътінте.

Hoch-muth, m., тръфіъ (τρυφή), мъndріъ, арогапцъ; пров.; — kommt vor dem Falle, мъndріа есте ѫпаінте мергъто́реа къdереї; —müthig, a. ші ad., мъndръ, тръфашъ, арогантъ; —muthsteufel, m., спірітълъ мъndріеї; —nöthig, a., неапъратъ требъінчіосъ; —nothpeinlich, a., кріміналъ; —preislich, a., пре́ мърітъ, пре́ бінекъвънтатъ; спептаверъ; —randig, a., de марцінї ѫпалте; —rosenroth, a., таре рошіъ, ѫпкарпатъ; —roth, a., кармоасінъ; —schätzbar, a., пре́прецъіверъ, пре́стімаверъ; —schätzen, в. —achten; —schule, f., ъніверсітате, ско́лъ-ѫпалтъ; —schwanger, a., греа-маре, апро́пе de фъкътъ; —selig, ѫп Dл. репосатъ; —sinnig, a., повілъ de къцетърї.

Höchst, a., (sup. дела Hoch), фо́рте ѫпалтъ, фо́рте маре; im höchsten Grade, ѫп градълъ челъ маї маре; —e Wesen, фіінца съпремъ, Dzeъ; auf's —e, челъ мълтъ.

Hochstämmig, a., de статъръ лънгъ, ѫпалтъ.

Höchstens, ad., челъ мълтъ.

Hoch-stift, n., капітълъ маре, архіепіскопатъ; —möglich, a., de модълъ челъ маї посіверъ; —strebend, a., пъzъінте ла марї; —trabend, a., помпосъ, ѫмфлатъ, ѫпгъмфатъ; —trabende Schreibart, стілъ бомбастікъ.

Hochverdient, a., мълтъ мерітатъ; er hat sich — um euch gemacht, а мерітатъ мълтъ пентръ тіне.

Hoch-verrath, a., крімъ de маїестате вътъматъ, тръdъцiъне de маїестате; —verräther, m., тръdъторъ de маїестате; —wald, m., пъdъре de керестеа; —weise, a., пре́ѫпцелептъ; —wichtig, a., пре'мпортантъ; —wild, a., въпатъ маре; —wohledel, a., респептаверъ (тітлъ); —wohlgeboren, a., пре́ de бънъ ценъ (тітлъ); —würdig, a., пре́ веперавeръ, пре́сънцітъ (тітлъ епіс.); Euer —würden, пре сънціа та; —würdige, n., сънтъ сакръмънтъ.

Hochzeit, f., нънтъ; — machen, а се късъторі; —bett, в. Brautbett; —bitter, m., інвітъторъ de нънтъ; —brief, m., білетъ de нънтъ.

Hochzeiter, m., мірe; —in, f., міре́съ.

Hochzeit-fest, n., сербареа нънцеї; —gast, m., нънташъ; —gedicht, n., епіталамъ; —geschenk, n., dаръ de нънтъ; —gott, m., Імепъ, Імепеъ; —leute, pl., нънташії; —nacht, f., по́птеа нънцеї; —tanz, m., хора міресеї.

Hocke, f., сарчінъ (кро́снъ), мънънкіъ, гръмаdъ; —n, v., ѫпсарчінъ, ѫпкроспеште; гръмъ-

diште; er hockt immer zu Hause, клочеште тотŭ акасъ; sich —n, а се стърчі; —r, m., ꙟпсърчіпъторŭ; лепешіŭ, клочіторŭ акасъ.

Höcher, m., гібŭ; —ig, a., гібосŭ = (фр. gibbeux).

Hode, f., коїѹ = (іт. coglione), бóше; die —n ausschneiden, а скопі, а къстра; —bruch, m., скроточéлъ de сакѹлŭ кóіелорŭ; —nsack, m., сакѹлŭ кóіелорŭ.

Hof, m., кѹрте (ла касе); кѹріъ; чéркъпŭ (ꙟп ціѹрѹлŭ лѹпеї); bei Hofe, ла кѹртеа (domniторѹлѹї); einem den — machen, а фаче кѹрте кѹіва, а кѹртені пе чіпева.

Hof-advokat, —agent, —arzt, —bäcker, m., адвокатŭ, аџентŭ, докторŭ, брѹтарŭ de кѹрте.

Höfchen, n., кѹрте мікъ, кѹртіцъ.

Hof-brauch, m., етікетъ; —farbe, f., колóреа кѹрцїї.

Hofdame, f., дóмпъ de кѹрте, de онóре, кѹртесапъ.

Hofart, f., кѹртесіъ, маніеръ de кѹрте.

Hoffart, f., мъndріъ, трѹфіъ.

Hoffartig, a., мъndрѹ, трѹфашŭ.

Hoffen, v., сперŭ (пъdежdѹескŭ); auf Gott —, а спера ꙟп Dzeŭ; ich will nicht —, daß ..., пѹ крezŭ, къ ...

Hoffentlich, a. ші ad., спераверŭ, крezіверŭ, de сператŭ.

Hoffnung, f., сперанцъ (пъdежde); — haben, а спера; die letzte —, ѹлтіма сперанцъ; — machen, даŭ сперанцъ; in der — sein, а фі de бѹпъ сперанцъ, а фі греа; —slos, a. ші ad., десператŭ; фъръ сперанцъ; —svoll, a., плінŭ de сперанцъ.

Hoffräulein, n., domnішóръ de онóре.

Hoffreund, m., амікŭ de кѹрте; —schaft, f., амічіцїъ префъкѹтъ.

Hof-gericht, m., кѹрте жѹdікътóрескъ сѹпремъ; —gunst, f., фавóре, протепцїѹне de кѹрте; —gut, n., dominiŭ, бѹпŭ de корóпъ.

Hof-haltung, f., кѹрте, решеdінцъ; —herr, m., domnѹлŭ кѹрцїї, пропріетаріŭ de алоdіŭ; —hund, m., къпе de кѹрте.

Hofiren, v., (векіŭ), кѹртепескŭ; ꙟмї факŭ требѹінца, есŭ афаръ (ла ꙟмблътóре).

Höfisch, a., кѹртепосŭ, de кѹрте.

Hof-kammer, f., камеръ фінанцїаръ de кѹрте; —rath, m., консіліарŭ de камеръ фінанцїаръ; —kanzlei, f., канчеларіъ de кѹрте; —kanzler, m., канчеларŭ de кѹрте; —kellerei, f., челъріъ de кѹрте; —kriegsrath, m., сватѹлŭ de ресбоїѹ; —kunst, f., інтрігъ de кѹрте, артеа de а се сѹсцінеа ла кѹрте.

Hof-lager, n., решеdінцъ; —leute, pl., кѹртенї.

Höflich, a., політŭ, кѹртепецŭ (політікосŭ); —keit, f., політѹръ, кѹртесіъ; —keitsbezeigung, f., компліментаре, ѹрбанітате.

Höfling, m., кѹртесанŭ.

Hof-list, f., віклепіъ de кѹрте; —luft, f., аерŭ de кѹрте, харŭ прінчіарŭ; —manier, f., маніеръ de кѹрте; —mann, m., омŭ de кѹрте; —männisch, a., de кѹрте, кавалерескŭ; —marschall, m., марешалŭ de кѹрте; —mäßig, a. ші ad., амъсѹратŭ етікетеї; —meister, m., гѹвернорŭ, педагогŭ; вътавŭ de мошіъ; мажорdомŭ; —meisterin, f., гѹвернантъ; —meistern, dъскълескŭ; кѫртескŭ; —meisterlich, a. ші ad., педантікŭ.

Hofnarr, m., бѹфонŭ, карагіосŭ de кѹрте.

Hof-partei, f., партіта кѹрцїї; —platz, —raum, кѹрте, оградъ, аріа кѹрцїї; —prediger, m., предікаторŭ de кѹрте; —rath, m., консіліарїѹ de кѹрте; —recht, n., dрептѹлŭ кѹрцїї; dрептѹлŭ ангарістілорŭ; richter, m., жѹde de кѹрте; —schranz, m., лінгъŭ de кѹрте; —sprache, f., лімбаціѹлŭ кѹрцїї; —staat, m., кѹртеа, сѹіта domniторѹлѹї; —stelle, f., dрегъторіъ de кѹрте.

Hof-tag, m., zi de галъ; zi de ангарале; —thor, n., пóрта кѹрцїї; —thür, f., ѹшіа кѹрцїї; —ton, m.,

тонѫ de кѫрте; —tracht, f., портѫлѫ кѫрцiї; —trauer, f., dорiѫлѫ кѫрцiї; —welt, f., кѫртенї; —wesen, n., кѫртенiтѫ; —zwang, m., етiкета, некомоdiтатеа dела кѫрте.

Höhe, f., алтецъ, ѧпълцiме; sich in die — richten, а се ѧпdрепта; in die — steigen, а се ѧпълца.

Hoheit, f., алтецъ, ѧпълцiме (ка тiтлѫ); Ew. —! ѧпълцiмеа та! —srecht, регалiъ.

Hohelied, n., кънтареа кънтърiлорѫ.

Höhenmesser, m., (мар.) padiometрѫ; (астр.) астролавѫ; (цеом.) алтецъметрѫ, месѫръторiѫ de пълцiме.

Hohepriester, m., понтiфiче, архiереѫ (греч.); —lich, a., понтiфiкалѫ, архiерескѫ; —thum, f., понтiфiкатѫ, архiерiъ.

Höher, a., (comp. dела Hoch), маї 'палтѫ, сѫперiорѫ; die —en Wissenschaften, штiiнцеле сѫперióре; — im Werthe, маї скѫмпѫ; — schätzen, а прéстiма.

Hohl, a., dешертѫ, (голѫ); гъѫносѫ, къвъносѫ (мъсеа), скорбѫросѫ (арборе); —er Kopf, капѫ секѫ; —e Stimme, гласѫ сѫрdѫ; —e Hand, мънъ кавъ, фаца ѧпкавъцiтъ, ѧпковоiатъ, а мънеї; —e Ader, f., венъ сéкъ; —augig, a., кѫ окiї фѫndацї; —backig, a., кѫ бѫчiле adъпкате, скавълчiте; —beil, n., теслъ; —bohrer, m., сфреdелѫ de къвънiтѫ.

Höhle, f., dешертѫ; кавернъ, песчеръ; вiзѫнiъ, гаѫръ.

Höhlen, v., скобескѫ, скавезѫ.

Höhlenbewohner, m., троглоdiтѫ, локѫiторiѫ de песчерї.

Hohl-feile, f., пiлъ de скобiтѫ; —geschliffen, —rund, a., копкавѫ; —geschwür, n., фiстѫлъ; —glas, n., глаже копкавъ; —hering, m., херiнгѫ секѫ; —hobel, m., целъѫ de скобiтѫ; —kehle, —leiste, f., капелѫръ (пе стълпї); —kugel, f., бóмбъ къѫнóсъ; —münze, f., брактеатъ (mon.); —säule, f., колѫмпъ къѫнóсъ; —spiegel, m., оглindъ (мiрарiѫ) копкавъ; —rundung, f., копкавiтате.

Hohlunder, —baum, m., сокѫ; —blüte, f., флóре de сокѫ; —thee, m., чеiѫ de сокѫ.

Höhlung, f., скобiтѫръ, къвънътѫръ; —wangig, a., в. Hohlbackig.

Hohl-weg, m., кале афѫndатъ; —ziegel, m., цеглъ къвънатъ (олапъ рот. мѫнт.); —zirkel, m., компасѫ сверiкѫ, пентрѫ а мъсѫра оiепте копкаве.

Hohn, m., мокърiъ, лѫаре ѧп рѫсѫ, деспрецѫ, ѧпфронтъцiѫне, саркастъ, бътаїъ de жокѫ, einem — sprechen, а'шї бате жокѫ de чiнева.

Höhnen, v., me мокезѫ, iаѫ ѧп рѫсѫ, ѧп бътаїъ de жокѫ (пе чiнева).

Höhnerei, f., бътаїъ de жокѫ.

Hohn-gelächter, n., хѫidѫiре, лѫаре ѧп рѫсѫ; —lacher, m., батжокорiторѫ; —necken, v., саркастесѫ, сѫпърѫ кѫ саркасте; —rede, f., кѫвънтаре саркастiкъ; —sprechen, v., ворбескѫ ѧп бътаїъ de жокѫ; —wort, n., ворбъ саркастъ, iронiкъ.

Höhnisch, a. шi ad., iронiкѫ, саркастiкѫ, бажокоросѫ.

Hoho! int., охо!

Höke, —r, m., прекѫпецѫ, сфърпарѫ, бъкънашѫ, вънzъторѫ кѫ мърѫпцiшѫ de але мънкъреї; —n, v., прекѫпескѫ, сфърпърескѫ; —rei, f., прекѫпецiъ, сфърпърiъ; —rin, f., прекѫпiцъ.

Hokus-pokus, m., окѫспокѫсѫ, шарлатънърiъ.

Hold, a., бiневоiторѫ, амiкѫ, грачiосѫ, фавораверѫ; einem — sein, а воi бiнеле кѫiва.; das Glück ist ihm —, i zimбеште порокѫлѫ; —selig, a., dѫлче, амаверѫ, грачiосѫ; —seligkeit, f., амаверiтате, грачiосiтате, пѫрї, грачiї, фермекѫ.

Holen, v., adѫкѫ, апортѫ, вiнѫ ка съ iаѫ, апѫкѫ, прindѫ; капътѫ; Athem —, а'шї траце сѫфлетѫлѫ, а ресѫфла; einen tiefen Seufzer —, а офта din фѫndѫлѫ inimeї; hol dich der Teufel! съ те iа dракѫлѫ!

sich einen Schnupfen —, а къпъта гѫтѫраїѫ.
Holster, f., токѫ de пістóле; —kappe, f., капакѫ de токѫ de пістóле; —macher, m., мештерѫ de токѫрї.
Holla, int., хеї! хо! мъ!
Holländer, m., оландezѫ; арendашѫ de вачї спре а фаче бръnzъ; —ei, f., къшъріъ, въкъріъ.
Holländisch, a., оландікѫ; —e Windmühle, f., мóръ кѫ чілindрѫ.
Hölle, f., інфернѫ, iadѫ, (поёт) абісѫ, тартарѫ; дѫпъ кѫпторіѫ (спацїѫ); Jemandem die — heiß machen, а къшїѫна кѫіва сѫдорї de мóрте, а 'лѫ спъїмънта таре.
Höllen-angst, f., кіпѫріле дракѫлѫї, сѫдорї de мóрте; —brand, —braten, m., тъчіѫне інфернaлѫ; проклетѫ, діаволѫ імпеліцатѫ; —brut, f., семінцъ а дракѫлѫї, соїѫ реѫ; —fahrt, f., коборѫре ѧn iadѫ; —fluß, m., рѫѫ інфернaлѫ (мітол.), Флецетонѫ, Ахеронѫ; —fürst, m., domnѫлѫ драчілорѫ, Белzебѫбѫ, Лѫчіферѫ, Сатана; —gott, m., Плѫтоне; —göttin, f., Просерпіна; —geist, m., спірітѫ інфернaлѫ; —gestalt, f., фігѫръ інфернaлъ; —gestank, n., пѫтóре din iadѫ; —heiß, a., zъдѫфѫ din iadѫ; —hund, m., черберѫ; —kunst, f., артъ діаволéскъ.
Höllen-marter, —pein, —quall, m., кінѫ, мѫнкъ, тортѫръ, інфернaлъ; —maschine, f., машінъ інфернaлъ; —plan, m., планѫ діаволескѫ; —rachen, m., гѫра еадѫлѫї, гѫръ кът о шѫръ; —schlund, m., пълnia еадѫлѫї; —schmerz, m., дѫрере інфернaлъ; —stein, m., пéтръ інфернaлъ, коросівъ.
Höllisch, a., інфернaлѫ, din iadѫ; крѫдѫ, інфрікошатѫ.
Hollunder, в. Hohlunder.
Holm, m., жѫгѫ (ла подѫрї), прагѫ че ціне доѫе грінzї; мѫке, колнікѫ; інсѫлъ мікъ (ѧn рѫѫ).
Holper, m., хопѫ; брѫшѫ; —ig, a., колцѫросѫ, аспрѫ.
Holterholper, a., кѫ сгомотѫ.
Holz, n., лемнѫ; пъдѫре, сілвъ; dieser Mensch ist wie ein Stück —, омѫлѫ ъста е ка о вѫкатъ de лемнѫ; um's — fahren, а мерце ла пъдѫре; —amt, n., дрегъторіъ de пъдѫрітѫ; —apfel, m., мърѫ сілватікѫ; —baum, m., помѫ пъдѫрецѫ; —artig, a., лемніѫ, de фелѫлѫ лемнѫлѫї; —hauer, m., тъїъторіѫ de лемне; —birn, f., паръ сілватікъ; —birnbaum, m., пърѫ сілватікѫ; —bock, m., капръ (de тъїатѫ лемне); —boden, m., пъвімънтѫ de лемнѫ, огорѫ de пъдѫре; лемнъріъ; —bohrer, m., сфредeлѫ de лемнѫ; каріѫ; —bude, f., шатръ, тendъ de лемнѫ, баракъ; —bund, —bündel, n., сарчінъ, легътѫръ de лемне.
Hölzchen, n., лемнішорѫ; пъдѫріче.
Holz-dieb, m., фѫрѫ de лемне; —druck, m., тіпъріре сілографікъ; —druckerkunst, f., сілографіъ.
Holzen, v., лемнърескѫ, таїѫ лемне; къптѫшескѫ кѫ лемне; м'акъцърескѫ пе арборе (въпът.)
Hölzern, v., de лемнѫ; несімцїторѫ, секѫ.
Holz-essig, m., оцетѫ піролемносѫ.
Holz-fällen, v., тъіере de пъдѫре, de лемне; —faser, f., фібръ лемнóсъ; —fäule, f., пѫтрегаїѫ, пѫтрезітѫръ de лемнѫ; —flöße, f., плѫтъріъ (локѫл ѫnde се даѫ лемнеле пе апъ); —flößer, m., плѫтарѫ; —frevel, m., преварікъцїѫне, стрікъчіѫне фъкѫтъ ѧn пъдѫре; —frohne, f., пъдѫрітѫ, ангара de пъдѫре.
Holz-fuhre, f., тръсѫръ, кърътѫръ, карѫ de лемне; —gefälle, pl., венітѫ пе пъдѫре; —geld, n., банї de лемне, (жѫгърітѫ); —gerechtigkeit, f., дрептѫ форестіарѫ; —gericht, n., трібѫналѫ форестіарѫ.
Holz-gewächs, n., плантъ пъдѫрéцъ; —gräserei, f., ербъріъ de пъдѫре.
Holz-hacker, —hauer, m., тъіъторѫ de лемне; —häher, m., коцофанъ; —handel, m., негоцѫ кѫ лемне; —händler, m., негоцїторѫ кѫ ле-

mne; —hau, m., тъіере (de пъдѹре); —hase, m., іепѹре de пъдѹре.
Holz-haufen, —stoß, m., гръmadъ de лемне; —hof, m., лемнъріъ (кѹртеа); —icht, a., лемніѹ; —käfer, m., скарабеѹ de арборе, сілітѹ; —kammer, f., къmаръ de лемне; —kirsche, f., чіреше пъдѹреце; —lager, n., депѹсеторіѹ de лемне; —leger, m., ашезъторѹ de лемне; —magazin, f., magazinѹ de лемне; —mann, m., вънзъторѹ de лемне; —mark, n., лемне de пъдѹре; —markt, m., піацъ de лемне; —mast, f., ѧнгръшътѹръ de гindъ; —mehl, n., правѹ de ферестръѹ; —messer, m., тъсѹръто́ре de лемне; —, n., стънцінѹ de лемне; —nagel, m., кѹіѹ de лемнѹ; —nutzung, f., сплоътъціѹне de лемне; —platz, m., локѹ de лемне; —puppe, f., пъпѹшъ de лемне; —reich, a., богатѹ de лемне, пъдѹросѹ; —säge, f., ферестръѹ de (тъіатѹ) лемне; —säure, f., ачідѹ, акріme лемнікъ; —scheit, n., сѹрчеа; —schlag, m., тъіъmънтѹ de лемне; тъіере de пъдѹре; пъдѹрітѹ (дрептѹлѹ); —schlägel, m., маіѹ de лемнѹ; —schläger, m., тъіъторѹ de лемне; лемнарѹ; вътъторѹ de търашї; —schneidekunst, f., артеа de а съпа ѧн лемне, сілографіъ; —schneider, m., тъіъторѹ de лемне, съпъторѹ ѧн лемнѹ; —schnitt, m., съпътѹръ, скъвътѹръ ѧн лемнѹ; —schuh, m., candалъ, скарпъ; —schuppen, m., шопѹ de лемне; —schwamm, m., бѹрете de лемнѹ; —setzer, m., ашезъторѹ de лемне; —sperling, m., пасере (врабіъ) de пъдѹре; —stall, m., лемнъріъ; —stätte, f., плѹтъріъ; —stoß, m., гръmadъ de лемне; —taube, f., порѹmбѹ сілватікѹ; —taxe, f., тапсъ пе лемне, пъдѹрітѹ; —trage, f., тръгъто́ре de лемне (ѹне́лтъ); —trank, m., декоптѹ de лемнѹ (сѹдоріфікѹ); —ung, f., тъіъmънтѹ de лемне; —verschleiß, m., трафікъ de лемне; —verwalter, m., аmіністраторѹ, інспепторѹ de лемне; —wärter, m., жітарѹ, вегіеторѹ de пъдѹре; —weg, m., кале de пъдѹре; —werk, n., лемнъріъ; —wurm, m., карїѹ; —zeit, f., тімпѹ de пъдѹре; —zettel, m., чедѹлъ de лемне; —zucht, f., дісчіплінъ de пъдѹре.
Homagium, n., омаціѹ.
Homiletik, f., омілетікъ, предікъ бісеріче́скъ; —er, m., предікаторѹ.
Homogen, a., омоценѹ, de ачелашї фелѹ; —eität, f., омоценеітате.
Homonym, a., омонімѹ, de ачелашї нѹме.
Homolog, m., омологѹ.
Homöopathie, f., омеопатіъ.
Honig, m., мере (мїере); — im Munde, Galle im Herzen haben, кѹ мїере ѧн гѹръ ші кѹ венінѹ ѧн інімъ; — machen, меліфікѹ.
Honig-apfel, m., търѹ дѹлче; —artig, a., мелосѹ, де фелѹл міереї; —bär, m., ѹрсѹ мікѹ; —bau, m., мелефічіѹ, кѹлтѹръ de мїере; —bauer, m., меліфікъторѹ; —biene, f., албінъ кѹ мїере; —farbe, f., коло́реа мелеї; —brot, n., пъне кѹ мїере; —branntwein, m., вінарсѹ кѹ мїере; —geschwulst, f., мелічеръ (бетезе́лъ); —kuchen, m., тѹртъ дѹлче (ліковъ); —monat, m., лѹна Маіѹ; —saft, m., нектарѹ; —sauger, m., колібрі; —scheibe, —wabe, f., фагѹрѹ de мїере (іт. favo); —schleim, m., мїере вергѹръ de роїѹ; —stein, m., мелетітѹ; —süß, a., дѹлче ка мїереа; —tafel, в. —scheibe; —thau, m., ро́ъ мело́съ; —trank, m., бъѹтѹръ кѹ мїере; —wasser, n., тѹрсъ; —worte, pl., ворбе дѹлчї; —zelle, f., кіліѹцъ, челърелѹ.
Honorar, n., онораріѹ, ремѹнъръціѹне.
Honoratioren, pl., онораціорї, персо́не маї кѹаліфікате.
Honoriren, v., a da онораріѹ; einen Schriftsteller —, а плъті ѹнѹї аѹторѹ онораріѹ; einen Wechsel —, а ско́те о камбіъ.
Hopfen, m., хъмеіѹ; da ist — und

Malz verloren, a се остeni сѫрda; es ist — und Malz an ihm verloren, din къне слъпінъ; din талпъ de касъ черкѫ de бѫте, ші din ел омѫ de фрѫнте пѫ фачї, е некоріцівeрѫ.

Hopfen-acker, —garten, m., огорѫ, гръdinъ de хъmeiѫ; —keim, m., церme de хъmeiѫ; —salat, m., сълатъ de хъmeiѫ; —stange, f., парѫ de (легатѫ) хъmeiѫ; sie ist eine wahre —, еа adeвeратѫ харагѫ, ad. ѫскъцівъ.

Hopp, hopp! хоп, хоп! хѫпа! цѫпа!

Hopps, m., хопъітѫръ, сърітѫръ.

Hoppsa! int., аша! = (фр. ah, ca!)

Hoppsen, v., хопъі, а сърі ꙟп сѫс.

Hoppser, m., хопъіторѫ.

Höhrbar, a., аѫзіверѫ.

Horchen, v., аскѫлтѫ (пе ла ѫшї), спіонезѫ.

Horcher, m., аскѫлтъторѫ (пе ла ѫшї); der — an der Wand hört seine eigene Schand, чел че аскѫлтъ пе ла ѫшї, ꙟшї аѫde deфаіma са.

Horcherin, f., аскѫлтътóре.

Horde, f., ордъ, ордіъ; чéтъ; трагъ; —nweise, a., кѫ глота, кѫ ордіа.

Horen, f. pl., Óреле (mit. Еѫnomia, Diче ші Ірене).

Hören, v., аѫdѫ, аскѫлтѫ, трагѫ кѫ ѫрекеа, багѫ сéмъ; іаѫ аmінте, me сѫпѫнѫ; er hört nicht wohl, е сѫрdѫ; das läßt sich —, ба, zъѫ; es verging mir — und Sehen, mї am пердѫт сімцѫріле; sich auf einem Instrument — lassen, а се продѫче кѫ вр'ѫн інстрѫмънтѫ de мѫсікъ; so reden wie es Jemand gerne hört, а ворбі пе плакѫл кѫїва; höre einmal! en аскѫлтъ! wer nicht — will, muß fühlen, каре п'аскѫлтъ de ворбъ, съ аскѫлте de чїомагѫ.

Hörensagen, n., zісъ din аѫзіте.

Hörer, m., аѫзіторѫ.

Hörerin, f., аѫзітóре, аѫзіторéсъ.

Horizont, m., орізонтѫ; das geht über meinen —, аста трече престе перчепереа меа; —al, a. ші ad., орізонталѫ; —allinie, f., лініъ орізонталъ.

Horlske, f., сѫнцерѫ (арборе).

Horn, n., корнѫ, бѫчінѫ; aus —, de корнѫ, корніѫ; Hörner haben, корнатѫ; mit den Hörnern stoßen, а ꙟмпѫнце; das — blasen, а кънта din корнѫ; die Hörner des Mondes, кóрнеле лѫнеї; mit Jemanden in ein — blasen, а фі de о пърере кѫ чінева; sich die Hörner ablaufen, а ꙟнвъца кѫ daѫна са; sich die Hörner abstoßen, а лъса din селбътъчіъ; Jemandem Hörner aufsetzen, а пѫне кѫїва кóрне, а амъці пе невaста кѫїва; — eines Berges, върфѫл мѫнтелѫї.

Horn-baum, m., корнѫ (арборе); —bläser, m., корнічéнѫ, корністѫ, бѫчінелѫ; —dreher, —drechsler, m., стрѫгарѫ (de лѫкрѫрї de корнѫ).

Hörnchen, n., корнѫлецѫ, корнішорѫ.

Horndose, f., табакеръ de корнѫ.

Hornen, v., а ꙟнкорна.

Hörnern, a., deкорнѫ.

Hörnerträger, m., корнѫтѫ, портъторѫ de кóрне (бърбатѫ амъцітѫ).

Horn-eule, f., бѫхъ корнатъ; —fisch, —hecht, m., штѫкъ; —förmig, a., корносѫ; —füßig, a., копітатѫ, корнѫпідѫ; —haut, f., бътътѫръ, пеле корнѫтъ (ла пічорѫ), калосітате.

Hornicht, a., корніѫ.

Hornig, a., корносѫ.

Horniß, f., бомбарѫ.

Horn-kamm, m., пептене de корнѫ; —kluft, f., стрѫгѫ (фелѫ de кръпътѫръ) ла копіта калѫлѫї; —flütig, a., кѫ ѫнгіа крепатъ; —salbe, f., ѫнсóре пентрѫ бетецірea нѫмітъ стрѫгѫ; —schlange, f., шерпе корнатѫ; —schluß, m., dілемъ, сілоцістѫ корнѫтѫ; —schnecke, f., бѫчінъ; —silber, n., мѫріатѫ de арцінтѫ; —spalte, в. —kluft; —stein, m., пéтръ сіліче.

Hornung, m., Феврѫаріѫ.

Horn-vieh, n., віте корнате; —werk, n., фортіфікъціѫне корнатъ.

Horoskop, n., ороскопѫ.

Höhr-rohr, n., корнѫ, тръмбъ (італ. tromba) акѫстікъ; —saal, m., аѫзіторїѫ.

Horst, m., тѫфъ; кѫібѫ de пасере

ръпаче; пълкѫ (de ómenĭ, de стѫфѫ саѫ трестіъ); —en, v., а кѫіва, а'шĭ фаче кѫібѫ.

Hort, m., станъ, стънкъ; асілѫ, адъпостіре, скѫтѫ, скѫтіторѫ, протепторѫ; сперанцъ (се ziче de Dzeѫ).

Hörwerkzeuge, pl., органеле аѫzѫлѫĭ, інстрѫмінте акѫстіче.

Hose, f., бѫтінеіѫ (de ѫнтѫ); въртежѫ de вънтѫ; тръмбъ.

Hosen, pl., кълцѫнĭ, чóречĭ, панталонĭ; seine Frau hat die — an, ла ел кънтъ гъіна éръ пѫ кокошѫ; er hat das Herz in den —, п'аре корацѫ, е къкъчіосѫ; gehoste Henne, гъінъ ѧнкълцатъ.

Hosen-band, n., легътѫръ de icmene, брѫнішорѫ; —bund, —gurt, —gürtel, m., брѫѫшорѫ; —klappe, f., —latz, m., капакѫ de панталонĭ; —los, a. ші ad., фъръ icmene; —orden, m., кавалеріа калцавета; —träger, m., брътеле.

Hospital, n., спіталѫ; —ität, f., оспіталітате, іѫвіре de стреінĭ; —meister, —verwalter, m., інспепторѫ de спіталѫ.

Hospodar, m., хоспоdарѫ, тітлѫ diпломатік алѫ Domnілорѫ прінчіпателорѫ ромъне.

Hostie, f., остіъ (azimъ кѫ каре се кѫminекъ католічіĭ апѫсенĭ).

Hotel, n., отелѫ, оспътъріъ.

Hott! int., ча; er weiß nichts von — und Haar, пѫ 'шĭ кѫпóште dрéпта din стънга.

Hottentoten, pl., отентоцĭ.

Hotter, m., отарѫ; —berichtigung, f., ѧndрептаре de отаре, отърпічіъ; —zeichenerrichtung, f., ѧмпетріреа отарелор.

Hub, m., pidікаре, pidікътѫръ; флóре, елітъ, че е маĭ алесѫ.

Hübel, m., —chen, n., кокóшъ; тъмбъ (мовіліцъ).

Hüben, ad., dinкóчĭ; — und drüben, dinкóчĭ dinколо.

Hübsch, a., фрѫмосѫ, фрѫмошелѫ, цептілѫ; плъкѫтѫ.

Hucke, f., (трівіалъ) dосѫ, спате; —pack, ad. ѧн спінаре; einen — tragen, а порта ѧн спінаре пе чінева.

Hudel, m., странцъ; —ei, f., къркотъ, сікъітѫръ, пекаzѫ; —n, v., сікъескѫ (пъкъжескѫ).

Hudler, m., сікъіторѫ; кърпачіѫ.

Huf, m., копітъ; —beschlag, m., потковіре.

Hufe, f., огорѫ (кам de 5⁰).

Hufeisen, n., поткóвъ; einem Pferde ein — auflegen, а вате калѫлѫĭ о поткóвъ; die — abreißen, десферезѫ, деспотковескѫ.

Hufen-geld, n., —groschen, —schoß, m., —steuer, f., —zins, m., банѫ, dape, кътпатікѫ, огорѫтѫ, банĭ, dape, déжмъ пе огорѫ.

Huf-hammer, m., чоканѫ de потковітѫ; —ig, a., копітатѫ; —lattig, a., потбалѫ (плантъ); —nagel, m., кѫіѫ de поткóвъ.

Hufner, m., локѫіторѫ de ѧнтрéгъ посесіѫне.

Huf-räumer, m., кѫръціторѫ de копітъ (інстр.); —schlag, m., ферътѫръ, потковітѫръ; —schmied, m., ферарѫ, потковарѫ.

Hüft-ader, f., въна кóпсеĭ, вънъ счіатікъ; —bein, n., осѫ ілатікѫ

Hüfte, f., кóпсъ, шолдѫ.

Hüftenlahm, a. ші ad., паралітікѫ; dешелатѫ.

Hüft-weh, n., dѫрере de кóпсе, ішіатікѫ.

Huf-zwang, m., стрѫнсѫръ de копітъ, dѫререа de пічорѫ ла калѫ къшіѫнатъ прін ѧнтъріре песте месѫръ а копітеĭ; —zwingig, стрѫнсѫ ла копітъ.

Hügel, m., дъмбъ, колінъ, колнікѫ, déлѫ, мовілъ; —ig, a., делосѫ, мѫнтосѫ.

Hugenott, m., ѫгенотѫ, полекръ а калвінілорѫ din Франчіа.

Huh! int, ѫф!

Huhn, n., гъінъ; junges —, пѫіѫ de гъінъ.

Hünchen, n., пѫішорѫ; wir haben noch ein — miteinander zu pflücken, маĭ авемѫ de фѫркъ амъndоĭ.

Hühner-artig, a., гъіначеѫ; —auge, n., окіѫ de гъінъ, бътътѫръ ла

пічорѫ; —beize, f., въпътóре de гъінѫшї, de потърпікї; —biß, —darm, m., ръкоінъ; —dieb, m., фѫрѫ de гъінї, ѫліѫ; —ei, n., оѫ de гъінъ; —geier, m., ѫліѫ, гаїъ; —hahn, m., кокошѫ; —händler, m., гъінарѫ; —händlerin, f., гъінърéсъ; —haus, n., гъінъріъ; —hof, m., кѫрте de óре; —hund, m., препеліцарѫ; —korb, m., кѫшкъ; —laus, f., пъдѫке de гъінъ; —leder, n., пеле фóрте сѫпціре de цапѫ; —markt, m., піаца гъінілорѫ; —milch, f., орнітогалъ (плантъ); —mist, m., гъінацѫ; —nest, n., кѫївѫ de гъінъ; —stall, ш., гъінъріъ (поїатъ); —schrot, m., плѫтвѫ, търѫнцішѫ, de препеліце; —stange, f., кѫлкѫшѫ, пръжінъ (пе каре dортѫ гъінъле); —vögel, m., óре, пасерї dѫместіче; —weh, n., бóлъ de гъінї; —zucht, f., цінътѫръ de гъінї.

Hui! int., nana! пе елѫ, цінете, іѫте; in einem —, ꙟнтр'о кліпітъ.

Huker, m., лѫнтре de поваръ.

Huld, f., харѫ; бѫнъвоінцъ, граціъ, фавóре; einen mit — behandeln, а тракта кѫ бѫнъвоінцъ пе чінева; —göttin, f., (mit.), Грачіъ (zeiца).

Huldigen, v., жѫрѫ кредінцъ, депѫнѫ омаціѫ; sich — lassen, а прімі омаціѫ.

Huldigung, f., омаціѫ; —seid, m., жѫръмънтѫ de кредінцъ.

Huldreich, a. ші ad., грачіосѫ, ꙟндѫратѫ, бінevоіторѫ; —voll, a. ші ad., плінѫ de харѫ.

Hülfe, f., ажѫторѫ; zu —! съріцї!; richterliche —, есекѫціѫне, ꙟндеплініре жѫдікъторéскъ.

Hülfleistung, f., ажѫторінцъ, dаре de ажѫторѫ.

Hülflos, a. ші ad., фъръ ажѫторѫ.

Hülflosigkeit, f., ліпсъ de ажѫторѫ, неажѫторінцъ; тікълошіъ, фіре слабъ.

Hülfs-armee, f., арматъ ажѫтътóре; —bedürftig, a., ꙟнтребѫінцатѫ, невоїашѫ, че аре требѫінцъ de ажѫторѫ; —geld, n., банї de ажѫторѫ; —gelder, сѫбсідії; gerichtliche Hilfe, спеселе ѫнеї ꙟндеплініpї жѫдекъторештї; —heer, n., в. Hülfsarmee; —kasse, f., каса, кѫтіа серачілорѫ; —leistung, f., ажѫторінцъ; —macht, f., пѫтере ажѫтътóре; —mittel, n., remedѫ, міжлокѫ de ажѫторїѫ; —quelle, f., фонтънъ de ажѫторїѫ, есвóре; —satz, m., (log.), лемтъ; —steuer, f., dажde de ажѫторѫ, сѫбсідіъ; —truppen, pl., трѫпе ажѫтътóре; —vorstreckung, f., есекѫціѫне; —wissenschaft, f., штіінцъ прегътітóре; —zeitwort, n., вербѫ ажѫтъторѫ.

Hülle, f., копертѫръ, ꙟнвълітóре, акоперемънтѫ; вештмънтѫ, вълѫ; er hat Alles die — und die Fülle, тръїеште ка пештеле ꙟн апъ; einem die — von den Augen nehmen, а лѫа вълѫ de пе окії кѫїва; die irdische —, трѫпѫлѫ челѫ мѫріторѫ.

Hüllen, v., акоперїѫ, ꙟнвълескѫ; sich in etwas —, а се ꙟнфъшора ꙟн чева.

Hülse, f., пъстаїѫ; гъóче; кóжъ, скóрцъ, пеліцъ; ѫреке de чоканѫ.

Hülsen, v., а decгїока, десвока.

Hülsen-artig, Hülsicht, a., пъстъїосѫ; легѫмосѫ; —frucht, f., фрѫптѫ пъстъїосѫ, легѫмї.

Hum! int., хѫм!

Human, a., ѫманѫ, оменосѫ; —iora, pl., ѫманіоръ, белелітере; —ität, f., ѫманітате, оменіъ.

Hummel, f., бондарѫ (= bourdon фр.)

Hummen, v., бондърескѫ, сбърнъескѫ.

Hummer, m., камарѫ, (соїѫ маре de ракѫ).

Humor, m., ѫморѫ, кефѫ.

Humorist, m., ѫморістѫ; —isch, a. ші ad., ѫморістікѫ.

Humpe, f., Humpen, m., канъ, покарѫ маре.

Humpeln, Humpen, v., скїóпътѫ.

Humpler, n., скїопѫ, шонторогѫ.

Hund, m., къне; junger —, къцелѫ;

(mine) кърлцъ; viele —e ſind des Haſen Tod, чóре мълте вать пе порк, гъште мълте дпвінг пе лъп; da liegt der — begraben, ачі zаче гребтатеа; er ging fort, wie ein begoſſener —, с'а дъсъ къ кóда дптре пічóре; mit ihm kann man keinen — aus dem Ofen locken, елъ пъ е de nічі o трéбъ, пъ е вънъ ла nimіка; komme ich über den —, ſo komme ich auch über den Schwanz, пъ'мі a nincъ съ пъ'мі плóъ; ſie leben miteinander wie — und Katze, тръіескъ ка къпеле къ піспка; an kleinen Riemen lernt der — Leder kauen, дела оъ ажънце фърлъ ла воъ; —e führen müſſen, a се тікълоші de тотъ; mit gezwungenen —en iſt nicht gut jagen, къ къпеле сілітъ пъ вънезі іепърі.

Hündchen, n., къцълъшъ.

Hunde-arbeit, m., тънкъ de къне, de хаталъ; —bett, —lager, m., кълкъшълъ къпелъі; патъ реъ; —fett, n., грасъ de къне; —freſſen, n., пътітъптъ капінъ, тъпкаре чінікъ, місераверъ; —haus, —hütte, f., касъ, колівъ, кълкъшъ пентръ къні; —junge, m., сервъ пентръ къні; порк de къне; —kerl, m., тішелъ, отъ de nimікъ, вервапъ; —leben, n., віецъ чінікъ, de къне; —loch, n., котлопъ; —narr, m., пасіопатъ ла къні.

Hundert, num. indecl., сътъ; je —, тотъ къте o сътъ; —erlei, (indecl.), ла o сътъ de фелърі; —fach, —fältig, a., сътітъ, лпсътітъ; —gräbig, a., сътъградъ; —jährig, a., сътепъарів, de o сътъ апі; —mahlig, a., de o сътъ орі; —pfündig, a., de o сътъ пъпді; —ſte, алъ сътълеа, a сята; —ſtel, a сята; —weis, ad., къ сята.

Hunde-ſcheu, f., търбаре; a., ърътторъ de къні; —ſchlag, m., ъчідере de къні; —ſchläger, m., ъчігъторъ de къні, къперъ (хепгеръ); —ſtall, m., в. Hundehaus; —ſteuer, f., дажде пе къні, къперітъ; —wache, f., (мар.), віцілія дъпъ mézъ nóпте пе пъі; —wärter, m., къпетеръ.

Hündin, f., къцеа; kleine —, къцълъшъ.

Hündiſch, a., капінъ, къпескъ, чінікъ.

Hunds-affe, m., сімів чіпоцефалъ (къ капъ de къне); —biß, m., тъшкътъръ de къне; брълдъшъ (плантъ); —blume, f., пъпъдіъ; —ſott, m., порк de къне, отъ de nimіка, колопъ; —fötterei, колопъріъ; —föttiſch, a. ші ad., de ънъ порк de къне, вълстематъ (фантъ); —gras, n., ерва къпелъі; —haar, n., пъръ de къне; —hunger, m., фóме къпінъ; —kirſche, f., чірéша къпелъі; брюніъ алъ (Лin.); —leder, n., пеле de къне; —milch, f., лаптеле къпелъі (плантъ); —melde, f., чепопоdіъ вълваріъ (Лin.); —müde, a., фórte остепітъ; —ſchlange, m., воа капінъ; —ſtern, сіріъ, стеоа (копстелъцізнеа) къпелъі; —tage, pl., зілеле къпілоръ, капікълъ (ла лъна лъі Къпторъ); —wuth, f., търбаре; ſtille —, търбаре тътъ; —zahn, m., дінте къпескъ, дінтеле окіеларъ; —zunge, f., лімва къпелъі (плънтъ).

Hühne, m., цігантъ; —ngrab, n., мортънтъ de цігантъ.

Hunger, m., фóме; — empfinden, v., a сімці, a авé фóме; — nach Etwas haben, a пофті чеваші; vor — ſterben, a мърі de фóме; ich habe —, мі e фóме; — iſt der beſte Koch, фóмеа e челъ маі вънъ въкътаръ.

Hunger-geſtalt, f., фігъръ de флътъндъ, дешіратъ, ъскатъ; —kur, f., ажънъ; —leider, m., перітторъ de фóме.

Hungerig, a., флътъндъ.

Hungern, v., a флътъпzі; mich hungert, мі e фóме.

Hunger-quelle, f., фънтънъ секътóре; —rechen, m., гревлъ маре.

Hungersnoth, f., фóмете.

Hunger-thurm, f., лпкісóре de осъпдіці ла мóрте прін фóме; —tod,

m., мóрте de фóme; —tuch, (кат.), пънѹръ пéгръ, (кѹ каре се акоперѹ алтареле ѧп пъресеmї); am —tuche nagen, а'шї сѹце гїареле.

Hüpfen, Huppen, v., сарѹ, салтѹ, опъескѹ, цѹпъескѹ; —n, съріре, цѹпъіре.

Hüpfer, m., съріторѹ, опъіторѹ, цѹпъіторѹ.

Hürde, f., лéсъ, грътарѹ, ѧпгръdітѹръ.

Hurden, v., ѧпгрътескѹ; —schlag, m., околѹ ѧпгрътітѹ.

Hure, f., кѹрвъ; търфъ, лерфъ.

Huren, v., кѹрвъсърескѹ.

Huren-balg, m., фечіорѹ de леле; —blick, m., къѹтътѹръ кѹрвъсърéскъ; —gesindel, n., кѹрвъсітѹ; —glück, n., порокѹ орвѹ; —händler, m., верігашѹ (пezевенкіѹ); —handwerk, n., кѹрвъсъріъ; —haus, n., вордеїѹ, касъ de кѹрве; —hengst, m., кѹрварѹ, країdонѹ, вірвантѹ; —leben, n., віéцъ de кѹрвъ; —wirth, n., оспътарѹ de кѹрве; —wirthschaft, f., трафікъ кѹ кѹрве.

Hurer, m., кѹрварѹ; —isch, a., кѹрварѹ; десфръпатѹ; сфроптатѹ.

Hurenkind, n., в. Hurenbalg.

Hurrah! int., ѹра!

Hurtig, a. ші ad., іѹте, спеdітівѹ, репеde; —keit, f., іѹціme, репеzime.

Husar, m., хѹсарѹ.

Husch! int., хѫшѹ! фѫшѹ! die —e, мішкаре іѹте.

Huschen, v., а мерце фѫшіindѹ.

Hussa! int., ѹса, алло!

Hussit, m., ѹсітѹ.

Husteln, v., а камѹ тѹші.

Husten, v., а тѹші; — m., тѹсъ; —fieber, n., фрігѹрї катарале.

Hut, m., пълъріъ, капелъ; къпъцінъ (zахарѹ); капакѹ (кълdаре); den — ab! жосѹ пълъріа! viele Köpfe unter einen — bringen, а ѹні, а adѹче ла о пърере, пе маї мѹлцї.

Hut, f., гарdъ, кѹстоdіъ, паzъ; пъшіѹне, паштере; seien Sie auf Ihrer —, пъzештете; das Vieh auf die — treiben, а мъна вітеле ла пъшіѹне.

Hütchen, n., пълъріѹцъ.

Hüten, v., а гарdа, а пъzі, фері; sich vor Einem oder etwas —, а се фері de чінева сéѹ чева.

Hüter, m., пъzіторѹ; —in, f., пъzіторéсъ.

Hut-fabrik, f., пълъріеріъ; —feder, f., папъ de пълъріъ; —filz, m., плішѹ de пълъріъ; —form, f., формъ de пълъріъ; —futteral, токѹ, кѹтіъ de пълъріъ.

Hut-geld, n., пъшѹпърітѹ, ервърітѹ; —gerechtigkeit, dрептѹлѹ пъшѹпърітѹлѹї.

Hut-krämpe, —stülpe, f., rand, n., марцінеа ретóрсъ а пълъріеї.

Hutmacher, m., пълъріерѹ; —gesell, m., codалѹ пълъріерѹ; —handwerk, n., пълъріеріъ.

Hutmann, m., пъzіторѹ, вегіеторѹ.

Hut-schleife, f., кокарdъ; —schnur, f., кордеа de пълъріъ.

Hutsche, f., скъѹпашѹ (сѹв пічóре).

Hutschen, v., алѹпекѹ, me търъскѹ пе кѹрѹ.

Hut-staffirer, m., гътіторѹ, гарніторѹ de пълърії; —stock, калѹпѹ.

Hüttchen, n., колібѹцъ, колібіóръ.

Hütte, f., късѹцъ, колібъ, вордеїѹ, бъракъ; топітóре (фабрікъ).

Hütten-amt, m., dрегъторѹ алѹ топітóрелорѹ; —arbeit, f., топіторіъ; —arbeiter, m., лѹкръторѹ ла топіторї; —beamte, m., офічіалѹ ла топіторї (de металѹ); —gezäh, n., ѹпелте, інстрѹмінте de топітóре; —grätze, f., скоріъ de металѹ; —herr, m., пропріетарїѹ de топітóре; —katze, —kolze, в. Bergsucht; —kunde, f., металѹрцїъ.

Hüttenkundige, m., металѹргѹ.

Hütten-leute, pl., лѹкръторії ла топіторї; —meister, m., маістерѹ de топіторіъ; —nichts, n., ocidѹ de zinкѹ; —ordnung, f., регѹлъмънтѹ пентрѹ топіторї; —rauch, m., арсенікѹ албѹ, фѹмѹ веninосѹ din топіторї; —schreiber, m., скрііторѹ ла топітóре; —tausend, n., (ѧп глъжеріі) 250 бѹкъцї; —werk, n.,

топітóре; —zentner, m., (ꙟп топіторї) кънтарȣ de 115 пȣнцї.
Huttresse, f., галонȣ de пълъріъ; —überzug, m., токȣ de пълъріъ.
Hutung, f., пъшіȣнатȣ.
Hutzucker, m., къпъцінъ de zахарȣ.
Huzel, f., пóме ȣскате; —ig, a., ȣскатȣ, стафідітȣ; —n, v., а ȣска.
Hyacinth, m., іачінтȣ, пéтръ прецióсъ.
Hyacinthe, f., іачінтъ.
Hyäne, f., хіенъ.
Hyder, f., idръ.
Hydraulik, f., idраȣлікъ.
Hydraulisch, a., idраȣлікȣ.
Hydrogen, n., idроценȣ.
Hydrograph, m., idрографȣ.
Hydrologie, f., idролоцїъ.
Hydrometer, m., idрометрȣ.
Hygea, f., Іцеа (zeiцъ).
Hygometer, m., ігометрȣ.
Hymen, m., Imenȣ, zeȣл ꙟпсȣратȣлȣї.
Hymne, f., imnȣ, кънтекȣ.
Hyperbol, f., іперболъ; —isch, a. ші ad., іперболікȣ.
Hypochondrie, f., іпокondріъ.
Hypochondrisch, a. ші ad., іпокondріакȣ.
Hypothek, f., іпотекъ; —arisch, a. ші ad., іпотекарȣ.
Hypothenuse, f., іпотенȣсъ.
Hypothese, f., іпотесъ.
Hypothetisch, a. ші ad., іпотетікȣ.
Hysterie, f., істеріъ, істерікале (бетеzіре фемеїéскъ).
Hysterisch, a. ші ad., істерікȣ.

J.

(Вокалъ.)

J, n., а поȣа літеръ ꙟп алфабетȣлȣ цермапȣ.
J! int., і! хеї! J. = Jahr, апȣ; l. J. = laufenden Jahres, a. к.
Ibe, f., —nbaum, m., тісъ.
Ibisch, n., палбъ mape. (Eibisch).
Ich, pron., еȣ; — bin es! еȣ сȣпт! —, n., еȣлȣ; mein —, ꙟпсȣ'мї, indiвiдȣл меȣ; er ist mein zweites —, елȣ ал doiлea еȣ.
Ichheit, f., еȣісмȣ, ꙟпсȣшіме, indiвidȣалітате.
Ichneumon, n.. іхпеȣмонȣ.
Ichtiologie, f., іхтіолоцїъ.
Ideal, n., ideалȣ; —isch, a. ші ad., ideалȣ; —ismus, m., ideалістȣ; —ist, m., ideалістȣ; —ität, f., ideалітате.
Idee, f., ideъ.
Identificiren, v., identіфікȣ.
Identisch, a. ші ad., identікȣ.
Identität, f., identітате.
Idiom, m., idiomъ (лімбъ).
Idiot, m., idiотъ.
Idol, m., idолȣ (Abgott).
Idus, m., idȣ.
Idylle, f., idілъ.
Igel, m., арічȣ, поркȣ спіносȣ.
Ihm, pron., лȣї.
Ihn, pron., пе елȣ, ꙟлȣ, dѫпсȣлȣ.
Ihnen, pron., лорȣ, воъ, ві, въ.
Ihr, pron., (дела Sie), са, еї, вóстръ, лор, вої.
Ihret-halben, —wegen, —willen, ad., пентрȣ dѫпса, пентрȣ харȣл еї; пентрȣ вої; пентрȣ атóреа лор.
Ihrige (der die das), pron., алȣ сеȣ, а сеа, а лорȣ; алȣ вострȣ, а вóстръ; ich bin ganz der —, сȣпт кȣ тотȣлȣ алȣ Dтале; Sie haben das — gethan, цї аї фъкȣтȣ даторіа.
Ihro, pron., (векіȣ = Ihr), тъȣ, та; вострȣ, вóстръ; — königliche Hoheit, ꙟпълцімеа та.
Ihrgen, v., Dвстръескȣ, ворвескȣ кȣ чінева per Ihr.
Ikonographie. f., іконографіъ.
Illegal, a., пелегалȣ, пелецїȣітȣ.
Illegitim, a. ші ad., пелецітімȣ.
Illumination, f., ілȣмінъцїȣне.
Illuminiren, v., ілȣмінȣ.
Illuminirer, Illuminist, m., ілȣмінъторȣ, ілȣміністȣ.
Illusion, f., ілȣсіȣне.
Illusorisch, a. ші ad., ілȣсоріȣ.
Ilme, f., Ilm, Ilmenbaum, m., ȣлмȣ, (Ulme, Ruster).
Ilse, в. Alose.

Iltis, m., пѫторїѫ, dixорѫ; —falle, f., кѫрсъ de dixорѫ.
Im, praep., контрасъ din (in dem), ѫn...; im Garten, ѫn гръdinъ; im Sommer, вара; im Schweiße des Angesichtes, ѫn сѫdóреа фецеї.
Imaginär, a., imaцinарѫ.
Imbiß, m., ѫмбѫкътѫръ, dежѫnѫ, гѫстаре (de diminéца).
Immasten, conj., (векїѫ), фiindкъ.
Immateriell, a. ші ad., nematеріалѫ.
Immatriculation, f., imатрікѫлъцiѫne.
Immatriculiren, v., immатрікѫлеzѫ.
Imme, f., албінъ.
Immer, ad., тотd'аѫna, пѫрѫреа; auf —, пентрѫ тотdeаѫna; wer auch — sein mag, фіъ тъкар чіне ва фі; er mag — reden, пóте ворві кътѫ ѫї плаче.
Immer-dar, —fort, —zu, ad., пѫрѫреа, тотѫ ѫnainte, тотѫ maї deпарте, ѫnainte nѫmaї.
Immergrün, n., пѫрѫреа верde (кѫm е ефеѫлѫ).
Immerhin, ad., пѫрѫреа.
Immermehr, ad., din че ѫn че, тотѫ maї mѫлтѫ.
Immerwährend, a. ші ad., nеконтенітѫ, пермъinte, ne'нтрерѫптѫ, фъръ ѫnчетаре.
Immittelst, a. ші conj., кѫ тóте астеа, ѫnтр'ачееа, ѫn време че.
Immobil, a., nemішкъторѫ; —ien, n. pl., nemішкътóре.
Immoralisch, a. ші ad., nеморалѫ.
Immotalität, f., nеморалітате.
Immortalität, f., nеморалітате.
Impensen, pl., спесе.
Imperativ, m., (modѫ, ѫn граmатікъ), ѫmператівѫ.
Imperfect, n. (тімпѫ, ѫn грам.), imперфептѫ, nефінітѫ.
Imperial, n., imперіалѫ, imперътескѫ; —papier, n., хъртіъ imперіалъ, фелѫлѫ челѫ maї маре.
Impertinent, a. ші ad., imпертінъnте, сфронтатѫ.
Impertinenz, f., ѫmпертінъnцъ, сфронтъріъ.
Impf-anstalt, f., ставерімъnтѫ de вакчінъчїѫne; —arzt, m., вакчінъторѫ; алтѫіторѫ, (посъіторѫ); —en, v., вакчінѫ, алтѫескѫ, посъескѫ (med.); ѫnокѫлеzѫ (гръdinъріъ); —ling, m., вакчінъndѫ, de алтѫітѫ (копілѫ); —reis, в. Pfropfreis; —ung, f., вакчінъцiѫne; —wunde, f., бѫба вакчінъцiѫneї.
Imponiren, v., ѫmпѫnѫ; —d, part., ѫmпѫnъnте.
Importanz, f., ѫmпортанцъ, консечінцъ.
Importation, f., ѫmпортъцiѫne.
Importen, m. pl., ѫmпортате (търфѫрї).
Importiren, v., ѫmпортѫ.
Imposant, a. ші ad., ѫmпѫnъторѫ.
Impost, m., ѫmпѫсъ (вамъ пе търфѫрї).
Impotent, a. ші ad., nепѫтінте, nепѫтінцiосѫ (maї кѫ сéмъ de цеперъцiѫne).
Impraktikabel, a. ші ad., nепраптікаверѫ.
Imprimatur, n., ѫmпріматѫр (съ се тіпъréскъ), воіа dатъ спре а се тіпъpі чева.
Improvisator, m., ѫmпровісъторѫ.
Improvisiren, v., ѫmпровісеzѫ.
Impuls, m., ѫmпѫлсѫ, ѫmболdѫ.
In, praep., ѫn, ла; пънъ, ѫnтрѫ; er wird in sechs Tagen hier sein, ѫn шасе zіле ва фі ачі; in die Kirche gehen, а мерце ла вісерікъ.
Inaugural-rede, —schrift, f., dicертъцiѫne.
Inbegriff, m., концinѫтѫ, кѫпрінсѫ; тотіme, ѫnтрецiѫne; mit —, компѫтъnd ачі; kurze —, прескѫртъцiѫne, сѫмарїѫ.
Inbrunst, f., арdóре, фервóре; zелѫ.
Inbrünstig, a., арzъnте, фервінте; ad. кѫ арdóре, кѫ zелѫ.
Incarnat, —roth, a. ші n., інкарnатѫ, рошіѫ ка карnеа.
Incasso, n., ѫnкассъmъnтѫ, пріміре (banї) ѫn кассъ; das — besorgen, а ѫnгріцi de ѫnкассъmъnтѫ.
Incidentpunkt, m., пѫnтѫ de інчісiѫne.
Inclination, f., ѫnклінъцiѫne.
Inclusive, ad., ѫnкісівѫ.
Incognito, ad., пе nекѫnоскѫте, ѫnкогніто.

Incommodiren, v., некomodezȣ, сȣперȣ.
Incommodität, f., некomoditate.
Incompetent, a. ші ad., некомпеціnте.
Inconsequent, a. ші ad., некоnсечіnте.
Inconsequenz, f., некоnсечіnцъ.
Incorporation, f., ѧнкорпоръціȣне, ѧнтрȣпаре.
Incorporiren:, v., ѧнкорпорезȣ, ѧнтрȣпезȣ.
Incorrect, a., некорептȣ.
Incrustiren, v., ѧнкрȣстезȣ.
Inculpat, m., ѧнкріminатȣ, ѧнвіnовъцітȣ.
Incurabel, a., некȣраверȣ, невіndeкаверȣ.
Indecent, n., некȣвіінціосȣ.
Indelt, m., кошȣ de перінъ.
Indem, conj., кънdȣ, ѧн време че.
Independent, a., nedeпendentȣ, неатърпънтȣ.
Indeß, Indessen, conj., ѧнтр'ачесте, ѧнтр'ачееа, пънъ атȣнчї; тотȣшї, кȣ тóте астеа.
Index, m., ѧndiче.
Indicativ, m., (modȣ ѧн грам.), indiкатівȣ.
Indicien, pl., семне.
Indifferent, a., непъсъторȣ.
Indifferentismus, m., indiферентісмȣ.
Indig, —o, m., indiго (колóре).
Indigena, m., ѧndiцenȣ, пъмънтéнȣ; —t, n., ѧndiцenатȣ, ѧмпъмънтенірe, натȣралісъціȣне.
Indigestion, f., немістȣіре.
Indignation, f., ѧndiгнъціȣне.
Indirect, a. ші ad., ѧndъръптȣ, нȣ deadрептȣл.
Indiscret, a. ші ad., nediскретȣ, не'нцелептȣ, нетъкȣтȣ, сфронтатȣ; —ion, f., nediскреціȣне.
Individualität, f., ѧndiвidȣалітате.
Individuell, a., indiвidȣалȣ.
Indolenz, f., nedopinцъ, несімціре.
Indorsata, f., ѧndocатъ.
Indorso, ad., ѧndocȣ.
Indossament, n., ѧndocъмънтȣ, скрісȣ ѧndocȣ, ціратъ.
Indossant, m., ѧndocънтȣ, ѧndocъторȣ, ціратарȣ.
Indossiren, v., ѧndocezȣ, скріȣ ѧн docȣ (den Wechsel), ціpezȣ.
Industrie, f., indȣстріъ.
Ineinander, ad., ȣнȣ ѧнтр'алтȣлȣ.
Infallibel, a., нефаліверȣ, че нȣ се пóте ѧншела.
Infallibilität, f., нефаліверітате, (карактерістіка сіноделор екȣменіче, маї апої арогатъ de Папа).
Infam, a. ші ad., ѧнфамȣ, ѧнфератȣ; —ie, f., ѧнфаміъ; —iren, v., ѧнфамезȣ, ѧнферезȣ.
Infant, m., інфанте, прінцȣ de Спанія.
Infanterie, f., інфантеріъ, пedестріme; leichte —, пedестріme ȣшóръ, schwere —, пedестріme греа.
Infanterist, m., інфантерістȣ, пedестрашȣ.
Infantin, f., інфантъ, прінчесъ.
Infel, Inful, f., інфȣлъ, мітръ (а еп. кат. апȣс.)
Inficiren, v., а молінсі.
Infinitiv, m., (грам. mod.) нефінітȣ.
Inflamation, f., ѧнфлъмъціȣне, апріndepe (бетеціре).
Information, f., ѧнформъціȣне.
Informator, m., ѧнвъцъторȣ (акасъ).
Ingber, в. Ingwer.
Ingeheim, в. Geheim.
Ingenieur (zi inцeniop) інціnерȣ, архітектȣ мілітарȣ.
Ingenieurkunst, f., артеа de а фортіфіка, архітектȣръ мілітаръ.
Ingeniecorps, n., корпȣл інціnерескȣ.
Ingleichen, conj., асеменеа, ѧнкъ.
Ingredienz, f., ѧнгрediінцъ.
Ingrimm, m., мъніъ ѧнфȣndатъ; —ig, a., мъніосȣ ѧнфȣndатȣ.
Ingwer, m., цімверȣ, чінчіверȣ (зъръчіцъ, плантъ).
Inhaber, m., пропріетарїȣ; — des Regiments, шефȣ, пропріетарїȣ de реціmънтȣ; — eines Wechsels, авȣторȣ de камвіъ; —in, пропріетърéсъ.
Inhaftiren, v., а ареста.
Inhaft, m., ѧнарестȣ.
Inhalt, m., кȣпрінсȣ, конціnȣтȣ, ціnóре; —sverzeichniß, скаръ, реціcтрȣ, таблъ de кȣпрінсȣ; —reich, —schwer, a., мȣлтȣ кȣпрінзъторȣ; інстрȣптівȣ.
Inhibiren, v., а опрі.
Inhibition, f., опріре.

Inhuman, a., неѹманѹ, неоменосѹ; —ität, f., неоменітате.
Initialbuchstabe, m., літеръ iniцiалъ.
Initiative, f., iniцiатівъ.
Injurie, f., ѧнжѹріъ.
Inlage, f., ѧнкісъ, ѧнклѹсъ.
Inländer, m., пътънтéнѹ, ѧndiцenѹ.
Inländisch, a. ші ad., ѧndiцenѹ, de локѹ, патівѹ; ѧнтернѹ; —e Waaren, марфъ патріотікъ; —e Handel, комерцѹ ѧнтернѹ.
Inliegend, a., ѧнкісѹ, алътѹратѹ.
Inne, ad., ѧнтрѹ; mitten —, ѧн міжлокѹ; gerade —, кїарѹ ѧн міжлокѹ; (ѧн компѹсецiѹнї) — behalten, a реціné; — bleiben, a шedé акасъ; — haben, a поceda, a авé; —halten, a ѧнчета, a контені; sich —halten, —bleiben, —stecken, a шedé, a ремъné акасъ; —stehen, a се цiné ѧн кѹмпънъ; —werden, a перчепе, a'шї лѹа сама.
Innen, ad., ѧн лъѹнтрѹ; von —, din лъѹнтрѹ; von — heraus, din лъѹнтрѹ афаръ; nach — zu, спре лъѹнтрѹ.
Innere (der die das), a., ѧнтернѹ, ѧнтрѫнсекѹ.
Innerhalb, adv. ші praep., ѧн лъѹнтрѹ, ѧнтре, ѧн, пънъ; — der Stadt, ѧнлъѹнтрѹлѹ четъцiї; — der Grenzen, ѧнтре марцiнї; — drei Tagen, пънъ ѧн треї zіле.
Innerlich, a. ші ad., ѧнтрінсікѹ, ѧнтернѹ, ѧн сіне; — beten, a се рѹга din гъndѹ.
Innig, innigst, a. ші ad., інтімѹ, кордіалѹ; —e Freundschaft, амiцiъ стрѫнсъ; — gerührt, мішкатѹ пънъ ѧн інімъ; —keit, f., інтімітате; —lich, ad., кѹ інтімітате.
Innung, f., корпоръцiѹне (цехѹ).
Inoculation, f., інокѹлъцiѹне, ѧнокіецiѹне.
Inoculiren, v., a інокѹла.
Inquiriren, v., a інкѹіра, a черчета, (кріміналічеште); a се інформа.
Inquisit, m., ѧнкѹісітѹ, кріміналѹ.
Inquisition, f., ѧнкѹісiцiѹне; трібѹналѹлѹ de ѧнкѹісiцiѹне.
Inquisitor, m., ѧнкѹісіторѹ.
Ins, praep., (= in das), ѧн.
Insaß, m., локѹіторѹ.
Insbesondere, ad., маї алесѹ, маї вѫртосѹ (ѧndeосебї).
Inschrift, f., ѧнскрiпцiѹне.
Insect, n., інсектъ; —enfresser, m., сектіворѹ; —enkunde, —lehre, f., ентомолоцiъ.
Insel, f., ѧнсѹлъ, островѹ; —bewohner, m., ѧнсѹланѹ; —chen, n., ѧнсѹліцъ; —gruppe, f., грѹпъ de ѧнсѹле; —meer, n., архіпелагѹ.
Inselt, в. Unschlitt.
Inserat, n., ѧншіратъ, ѧнсератъ.
Inseriren, v., ѧншірѹ, ѧнсерѹ.
Insertion, f., ѧншіръцiѹне; —sgebühr, f., ѧншірѹітѹ, платъ пентрѹ ѧншіратъ.
Insgeheim, ad., п'аскѹнсѹ.
Insgemein, ad., ѧнцeнералѹ.
Insgesammt, ad., пестетотѹ.
Insiegel, n., сiцiлѹ (печетарѹ).
Insignien, pl., ѧнсемне.
Insinuant, m., ѧнсѫнѹінтѹ, лінгѹшіторѹ.
Insinuation, v., ѧнсѫнѹiцiѹне, лінгѹшіре; (лецї) ѧнтмънѹаре, тръdаре, (de докѹмінте); тръdъчiѹне, пърѫре.
Insinuiren, v., ѧнтмънѹеzѹ, тръdаѹ; пѫръскѹ; sich —, мъ'ncінѹѹ, лінгѹшескѹ.
Inskünftige, ad., ѧнфiіторѹ.
Insofern, conj., ѧнкътѹ.
Insolenz, f., сфронтъріъ, перѹшінаре.
Insolwent, a., пекапаче de a плъті, банкеротѹ.
Insolwenz, f., непѹтінцъ de a плъті.
Insonderheit, f., анѹме, маї алесѹ, ѧн спецiе.
Insoweit, ad., пънъ ѧнкътѹ.
Inspektion, f., ѧнспепцiѹне.
Inspektor, m., ѧнспепторѹ; —at, n., ѧнспепторатѹ; Inspektur, f., ѧнспептѹръ.
Inspiration, f., ѧнспіръцiѹне, ѧнсѹфларе.
Installiren, v., ѧнсталеzѹ, ашеdѹ ѧн dрегъторіъ.
Inständig, a., ѧнстънтѹ, рѹгъторѹ, стърѹіторѹ; —e Bitte, ѧнстанцъ.
Instanz, f., ѧнстанцъ, рѹгъчiѹне.. жéлвъ.

Instandsetzung, f., ставерітъптѫ.
Instehend, a., ѧпстъторѫ, ameninцъторѫ, евеніторѫ, апропіеторѫ.
Inster, n., маце.
Instinkt, m., ѧпстінктѫ, болдѫ фіреск ѫ; —mäßig, a., ѧпстінктівѫ.
Institut, n., ѧпстітѫтѫ, стъверітъптѫ; —ione, f., ѧпстітѫцiѫне, ѧпвъцъмъптѫ.
Instruction, f., ѧпстрѫпцiѫне, ѧпфортъцiѫне, ѧпвъцъмъптѫ.
Instructiv, a. ші ad., ѧпстрѫптівѫ.
Instruiren, v., ѧпстрѫезѫ; ѧпфортезѫ; ѧпвъцѫ; instructus fundus, ѫпелтеле економіче.
Instrument, n., ѧпстрѫмъптѫ; —almusik, f., мѫсікъ ѧпстрѫмъпталъ.
Insubordination, f., песѫпѫпере, песѫбордінъцiѫне.
Insulaner, m., ѧпсѫланѫ; —in, f., ѧпсѫланъ.
Insultation, f., ѧпжѫрътѫръ.
Insurgent, m., ѧпсѫрцептѫ, рескѫлъторѫ.
Insurrection, f., ѧпсѫрепцiѫне, ръскѫларе.
Intabulation, f., ѧптабѫлъцiѫне.
Integralrechnung, f., калкѫлѫ інтрегалѫ.
Integrität, f., ѧптрецітате.
Intellectual, a., ѧпцелесѫалѫ.
Intelligenz, f., ѧпцелецінцъ; —blatt, f., фóіъ de авісте, de ѧпштінцърї.
Intendant, m., ѧпгріцiторѫ, префептѫ.
Intensiv, a., ѧптінсівѫ.
Interdict, n., ѧптерzісѫ.
Interessant, a., ѧптересаптѫ.
Interesse, n., ѧптересѫ, добъндъ, камътъ; —nrechnung, f., компѫтѫ de ѧптересѫ.
Interessent, m., пърташѫ (ла ѫп ѧптересѫ), ѧптересъпте.
Interessiren (sich), v., а се ѧптереса.
Interim, n., ѧптерімѫ, ѧптрерімпѫ, старе провісоріъ; —istisch, a. ші ad., ѧптерімістікѫ, провісорїѫ; —sbescheid, m., сентінцъ провісоріъ; —squittung, f., адеверінцъ провісоріъ de прімірe.
Intermezzo, n., ѧптремезѫ.
Internuntius, m., ѧптрепѫпчіѫ, солѫ.
Intermittent, a., ѧптремiцiпте (фрігѫрї).
Interpunction, f., ѧптрепѫпцiѫне; —szeichen, n., семпѫ de ѧптрепѫпцiѫне.
Interregnum, n., ѧптреремпѫ.
Intervall, n., ѧптревалѫ, ѧптретімпѫ, ръстімпѫ.
Intervenient, m., ѧптревеніпте.
Intervention, f., ѧптревеніре, міжлочіре.
Intim, a. ші ad., ѧптімѫ (амікѫ); —ität, f., ѧптімітате.
Intolerant, a., петолерантѫ, песѫферіпте.
Intoleranz, f., петолеранцъ, песѫферінцъ.
Intricat, a. ші ad., ѧпкѫркатѫ.
Intrigant, m., ѧптрігантѫ.
Intrigue, f., ѧптрігъ.
Intriguiren, v., ѧптріцезѫ.
Introduction, f., ѧптрѫдѫчере.
Introitus, m., ѧптроітѫ, ѧптраре.
Invalid, m., інвалідѫ, непѫтінчосѫ (солдатѫ); —enhaus, n., касъ de інвалізї.
Invasion, f., ѧпвасiѫне, ѧпкѫрцере (а дѫжманалѫї).
Invectiven, pl., ворбе ѧпжѫрътóре.
Inventarium, n., Inventur, f., ѧпвентарїѫ, ѧпвентѫръ, протоколѫ de челе че се афлъ.
Inventiren, v., ѧпвентѫрезѫ, а лѫа ѧп ѧпвентарїѫ.
Invention, f., ѧпвенцiѫне, дескоперіре.
Inventiös, a., ѧпвенцiосѫ, дештептѫ, істецѫ.
Investiren, v., ѧпвестезѫ.
Investitur, f., ѧпвестітѫръ, ѧпвестімъптѫ; ѧпфеѫдъцiѫне.
Inwärts, ad., спре лъѫптрѫ.
Inwendig, a. ші ad., ѧптерпѫ, din лъѫптрѫ.
Inwohnen, a., ѧплокѫі.
Inwohner, в. Einwohner.
Inwiolabel, a., певътъмаверѫ.
Inzwischen, ad., ѧптр'ачееа; de алментрелеа; кѫ тóте асте.
Iota, n., іота.
Ipecacuanna, f., іпекакѫанъ, ръдъчінъ боратікъ, de борътѫ.
Irden, a., церѫпѫ, de пъмъптѫ.

Irdisch, a. ші ad., терестръ, пътъптескѫ; карпалѫ, трѫпескѫ.
Irgend, a., вер, óре, кѫтва, dinѫптътпларе; — Jemand, óре чіне, пештіне; — etwas, óре че; — wo, ѫndeва, óре ѫnde; — wohin, ѧпкътрова; — woher, de ѫndeва; er ist — wohin gegangen c'a dѫcѫ ѫndeва.
Irmensäule, f., Ірmeпсѫл, статѫа лѫї Арminѫ.
Ironie, f., іроніъ, бажокѫръ.
Ironisch, a., іронікѫ, ad. іронічеште, кѫ іроніъ.
Irrational, m., пераціоналѫ.
Irre, m. ші f., пебѫпѫ, пебѫпъ.
Irre, f., ерóре, рътъчіре; in der — herum gehen, ѧтблѫ ѧпкóчї ѧпколо рътъчіndѫ.
Irre, a. ші ad., рътъчітѫ, рътъчіndѫ; Sie sind —, ештї ѧп ерóре; er ist — im Kopfe, е сmintітѫ; — führen, — leiten, dѫкѫ (пе чіпева) ѧп рътъчіре, ѧлѫ пебѫпескѫ; — gehen, — fahren, рътъческѫ; einen — machen, атъцескѫ, скотѫ din minцї (пе чіпева); er läßt sich nicht — machen, пе ел пѫ'л скоцї din minцї, din пепепї; — reden, а ворві аіѫреа; — sein, а фі ѧп ерóре; — werden, а се сmintі.
Irregulär, a. ші ad., перегѫлатѫ; —ität, f., перегѫларітате.
Irreligiös, a. ші ad., перелеціосѫ; —ität, f., перелеціtате.
Irren, v., рътъческѫ; m'атъцескѫ; грешескѫ, ерезѫ; wenn ich nicht irre, dékъ пѫ me'пшелѫ; —, v. a., атъцескѫ, скотѫ din minцї (пе чіпева); er läßt sich nicht (durch nichts) —, пе ел пѫ'л ѧпшелї лесне.
Irrenhaus, n., касъ de пебѫпї.
Irr-gang, m., мерсѫ, кале грешітъ, рътъчіре; —garten, m., лабіріптѫ; —geist, m., рътъчіторѫ; —glaube, m., —gläubigkeit, f., кредіпцъ рътъчітъ, еретічіъ, етеродосіъ; —gläubig, a., еретікѫ, етеродосѫ.
Irrig, a., еропеѫ, фалсѫ.
Irritabel, a., ѧптърѫтаверѫ.
Irritiren, v., ѧптърѫтѫ.
Irrlehre, f., доктріпъ, ѧпвъцътѫръ етеродосъ; —r, m., ѧпвъцъторѫ етеродосѫ, еретікѫ.
Irr-licht, n., —wisch, m., фокѫ рътъчіторѫ (смеѫ); —stern, m., планетѫ.
Irrrede, f., ворбіре аіѫреа.
Irrthum, m., ерóре; рътъчіре; пъкатѫ; einen — begehen, а къdé ѧп пъкатѫ; sich in einem —e befinden, а фі ѧп ерóре.
Irrung, f., рътъчіре, ерóре.
Irrwahn, m., прежѫdіцѫ, сѫперстіціѫне.
Irrweg, m., кале рътъчітъ; auf —e gerathen, а апѫка ръѫ.
Isabellfarbe, f., колóре галбіпъ (= gilbus); —n, a., de колóре галбіпъ.
Isegrim, m., къртіторѫ, чікъліторѫ.
Isoliren, v., ісолезѫ.
Isop, m., ісопѫ.
Israelit, m., ісраілітѫ.
Itinerarium, n., карте de кълъторітѫ, deскріере de кълъторіъ, кълъторіъ.
Itzt, в. Jetzt.

J.

(Iod, консопъптъ.)

J, n., а zечеа літеръ а алфабетѫлѫї церmanѫ.
Ja, ad., аша, da; — wohl, аша zeѫ! аша фъръ 'ndoіалъ; — freilich, аша везї біне, кѫm пѫ; о —, ба da; — ganz gern, бѫкѫросѫ, кѫ тóтъ inima; — sogar, ба ъпкъ; thun, sagen ꝛc. Sie es — nicht, dap пѫ фаче, пѫ ziче . . .; Sie wissen —, daß . . ., dap Dта штії, къ . . .
Jabruder, в. Jaherr.
Jacht, f., Jachtschiff, n., іактъ, лѫптре спріптепъ.
Jacke, f., пептарѫ кѫ тъпечї, жакъ.
Jacobiner, m., іаковінѫ, револѫціопарѫ

Jacobskraut, n., (плантъ) отопъ (Lin.)
Jacobsstab, m., (астр.) разъметрѫ; (констелъцівне) чінгътóреа лві Opione.
Jacobsstraße, s. Milchstraße.
Jagd, f., въпътóре; hohe —, въпътóре de фере марі; niedere —, въпътóре de фере мічі; — auf Etwas machen, a лва ла гóпъ (чева); was iſt das hier für eine —? че лартъ есте аста? auf die — gehen, a мерце ла въпътóре.
Jagd-bar, a., въпаверѫ, че се пóте въна; —barkeit, f., въпаверітате; въпъторітѫ (дрептвл); —bediente, сервѫ de въпътóре; —flinte, f., пѫшкъ de въпатѫ; —frohne, f., анґарітѫ de въпатѫ; —geräth, n., внелте de въпатѫ; —gerecht, a., внѫ въпъторѫ; —gerechtigkeit, f., дрептвл de въпатѫ; —göttin, f., Ziana; —hund, m., кúне de въпатѫ; —leute, pl., въпъторі; —luſt, f., плъчере de въпатѫ; —ordnung, f., регвлътъпътѫ de въпатѫ; —partie, f., партітъ de въпатѫ; —reiter, m., кълърецѫ въпъторѫ; —revier, n., околѫ, цінътѫ de въпатѫ; —ſäule, f., семнѫ опріторѫ; —ſtück, n., тъблоѫ лптінвіторѫ de въпътóре; —taſche, f., ташкъ de въпатѫ; —weſen, n., въпътóре; —zeit, f., тімпвл въпътóреі; —zelt, n., тіндъ, шатръ, кортѫ de въпътóре; —zeug, n., внелте de въпътóре.
Jagen, v., гонескѫ, алвпгѫ, фвгърескѫ, іаѳ ла гóпъ, въпезѫ (о фéръ); —, v. n., алергѫ, кврѫ, галопезѫ; Gemſen —, въпезѫ капре негре; in die Flucht —, іаѳ ла фвгъ; Einem den Degen durch den Leib —, а петрече кúва прін трвпѫ савіа; Einem eine Kugel durch den Kopf —, а трънті кúва лп капѫ внѫ глонцѫ; —, n., въпътóре; ein — anſtellen, а пвне ла кале о въпътóре.
Jäger, m., въпторѫ; —burſche, m., фечíорѫ въпторѫ; —ei, f., въпътóре; —in, f., въпторéсъ; —kunſt, f., артеа въпторéскъ, кретвл въпъторіеі; —mäßig, a., ка въпторѫ, лп модѫ въпъторескѫ; — zu Fuß, въпторѫ педестрѫ; — zu Pferd, въпторѫ кълърецѫ.
Jägerbataillon, n., баталіонѫ de въпторі.
Jägercorps, n., корпѫ de въпторі.
Jäh, jähe, a. ші ad., репедѫ, івте; прънъстіосѫ, порнітѫ ла мънíъ.
Jähe, f., іцéлъ, репезіме.
Jaherr, m., отвл лві da, омѫ каре пѫ зіче ва.
Jählich, jählings, a. ші ad., репедѫ, прънъстіосѫ.
Jählings, ad., репеде, фъръ весте (de пънрасп).
Jahr, n., анѫ; bei —en ſein, а фі de анí, лп въртъ; in den beßten —en ſein, лп флóреа анілорѫ; ich habe ihn in — und Tag nicht geſehen, внѫ анѫ декънd пѫ 'л am възвтѫ; über's —, de акум лптр'ън анѫ; der Verſtand kommt nicht vor den —en, мінтеа віне кѫ върста; das — der Welt, деѫ Heils, анвл фачереі, анвл мънтвіреі; dieſes —, ъст анѫ; vor den —en, фъръ тімпѫ; in den —en, кѫ тімпѫ; ein Menſch von den —en, омѫ де ачееаші въртъ.
Jahr-buch, n., —bücher, кронікъ, анале.
Jahres-anfang, m., капвлѫ анвлві; —friſt, f., спачіѫ, терміпѫ de внѫ анѫ, —zeit, f., анотімпѫ.
Jahr-feſt, n., аніверсаръ; —fünf, n., лвстрѫ, індіктѫ; —gang, m., кврсвлѫ анвлві; —gehalt, m., саларіѫ, платъ, лéфъ анваръ; —geld, n., пенсівне; —gewächs, n., плантъ анваръ (de о варъ); —hundert, n., секвлѫ, вéкѫ.
Jährig, a., анварѫ, de внѫ анѫ; es iſt nun —, daß er todt iſt, е анѫ декънd е мортѫ.
Jährlich, a. ші ad., анварѫ, аніверсарѫ.
Jährling, m., аноатінѫ (мелѫ de внѫ анѫ).
Jahr-lohn, m., лéфъ анваръ; —markt, m., форѫ, търгѫ de анѫ; пвівлѫ търгвлві.

Jahrmarkts-geschenk, n., пȣїȣ-търгȣлȣї, dapȣ de търгȣ; —leute, pl., търговецї; —woche, f., септъмънъ de търгȣ.
Jahrrechnung, f., компȣтȣ анȣарȣ.
Jahr-tausend, n., miїenapїȣ; —weise, ad., пе анȣ, кȣ анȣ; —wachs, в. —gewächs; —zahl, f., датъ (велеатȣ), анȣл Domnȣлȣї, ал лȣmeї; —zehen, —zehent, n., zeченіȣ.
Jähzorn, m., мъніъ іȣте; —ig, a., іȣте ла мъніъ, мъніічїос.
Jalusie, f., жалȣziъ, темере; жалȣсії (шалȣгатере).
Jambe, m., жамбȣ (просоd.)
Jambisch, a., жамбікȣ (версȣ).
Jammer, m., въіетаре, плънцере, ламентаре, тънгȣіре; місеріъ, тікълошіъ; —bild, n., —gestalt, f., фігȣръ місераверъ; —geschrei, n., въіетатȣ, бочітȣ; —leben, n., віацъ місераверъ, тікълóсъ.
Jämmerlich, a. ші ad., місераверȣ, тікълосȣ, de плънсȣ, de тънгȣітȣ (віетосȣ).
Jammern, v. n., me ваіетȣ, боческȣ; v. a., mї e мілъ; es jammert mich des Menschen, mi e мілъ de омȣ.
Jammern, n., ламентъцiȣне, въіетаре.
Jammer-tag, m., zi de жале, de тънгȣіре, de плънцере; —thal, n., валеа плънцереї; —voll, a. ші ad., місераверȣ, плінȣ de тънгȣіре.
Jan-Hagel, m., канаілъ, простіме.
Janitor, m., ȣшїарȣ.
Janitschar, m., іанічерȣ.
Januar, Jänner, m., Іанȣаріȣ.
Jansenismus, m., жансенісмȣ.
Jargon, m., жаргонȣ.
Jasagen, n., ашеіре, апробаре.
Jasmin, n., іасоміъ (плънтъ).
Jaspis, m., іаспіde (пéтръ).
Jäten, в. Gäten.
Jauchart, Jauchert, Juchart, n., огорȣ, жȣгърȣ.
Jauche, f., zoї.
Jauchzen, v., кіȣескȣ, салтȣ de бȣкȣріъ.
Jawort, n., ашеіре, апробаре; sein — geben, а се ꙟнвоі, а промітe.
Je, ad., пȣрȣреа, odатъ, odinióръ; von — her, dinчепȣтȣ; — nach dem, dȣпрекȣm; — zwei und zwei, тотȣ къте doї doї; — mehr, кътȣ maї мȣлтȣ; — weniger, кътȣ maї пȣцінȣ; — eher, desto lieber, кътȣ maї іȣте, атътȣ maї біне; man hat ihn — länger desto lieber, din че ꙟн че ꙟл іȣбескȣ maї мȣлтȣ; — bisweilen, — zuweilen, ȣнеорї; — welcher, фіъкаре.
Je! (трівіалȣ). Ісȣсе!
Jedenfalls, ad., ꙟн тотȣ касȣлȣ, ꙟн тóтъ ꙟнтъмпларea, орїкȣm.
Jedennoch, ad., тотȣшї, кȣ тóте асте.
Jeder, Jede, Jedes, pron., фіъкаре, веркаре, оркаре; тотȣ ꙟнсȣлȣ; тотȣ натȣ (бънъцепеште); ein —, ȣнȣ фіъкаре.
Jedermann, pron., тотȣ омȣ, тотȣ натȣ; —shure, f., кȣрвъ пȣблікъ.
Jederzeit, ad., вер ші кънd, ꙟн тотȣ тімпȣлȣ.
Jedesmal, ad., тотdeaȣна, тотъора, тóтъdата; —ig, a., de фіъкаредатъ.
Jedoch, ad., тотȣшї.
Jedweder, Jeweder, Jeglicher, в. Jeder.
Jelängerjelieber, n., (плантъ) капріфоіȣ.
Jemals, ad., веродатъ, odатъ.
Jemand, pron., несчіне (nescio quine) óречіне, óречінева, óрекаре.
Jemine! int., аї e міне!
Jener, Jene, Jenes, pron., ачелȣ, ачела, ачеа; in — Welt, ꙟн чееа лȣме, ꙟн мортънтȣ.
Jenner, в. Jänner.
Jenseit, —s, ad. ші praep., de чеа парте, dinколо, тра; —s der Donau, dinколо de Dȣнъре; —ig, a., de dinколо, ȣлтеріорȣ.
Jeremiade, f., іеремiadъ, плънцере, тънгȣіре.
Jesuit, m., Іесȣітȣ; віклéнȣ; —enorden, m., ordinea іесȣіцілорȣ; —ismus, m., іесȣітісшȣ.
Jesus, m., Ісȣсȣ; — Christus, Ісȣсȣ Хрістосȣ; Buch — Sirach, Еклесіастȣ.
Jetzig, a., аптȣалȣ, пресінте, deакȣm.
Jetzt, ad., акȣm, ꙟн момѫнтȣл de фацъ; — erst, абіа акȣm; bis —, пънъ акȣ; für —, пентрȣ акȣm.
Joch, n., жȣгȣ, склавіъ; жȣгърȣ (холдъ); ein — Ochsen, о пъреке

de boĭ; unter das — bringen, a căzărga, a kъčepi (o cépъ).
Joch-bein, n., oсъ жъгаръ; —ochs, m., boŭ de жъгъ, de трасъ.
Jochbrücke, f., podъ pe arkъpi.
Jochnagel, m., pъстелъ.
Jochpfeiler, m., pічоръ de podъ.
Jockei, m., кълърецъ; чокоĭъ (= къ скътіеръ).
Jocus, m., жокъ, глътъ, шагъ (mold.)
Jodium, n., iodъ, iodinъ (кіміъ.)
Johannis-beere, f., акрішъ, агрішъ (= grosseile, fr.); —ſtrauch, m., акрішъ (тъфа); —blume, f., окіъ boĭлъі; —brot, n., пъпеа Ст. Ioane (рошковъ); —feſt, n., сънжъпеле; —kraut, n., ієрва Ст. Ioane; —wurm, m., —würmchen, n., лампіръ, верме лъчіторъ.
Johann Baptiſt, m., Ст. Ioan Botezъторъ.
Johanniter-ritter, m., Ioanітъ, кавалеръ de opd. Ст. Ioan, кавалеръ малтезъ; —orden, m., opdinea малтесъ.
Jon-Bull (zi: Жон Бъл), простіме (англікъ).
Jongleur, Gaukler, m., престіціаторъ, магъ.
Joujou, (zi: жъжъ), жъкъріъ копілъреск.
Journal, n., zіърналъ, фоіъ че есе пе zi, gazetъ; —iſt, m., zіърналістъ.
Jovial, —iſch, a., жовіалъ, веселъ, de вънъ зморъ (къ кефъ); —ität, f., жовіалітате.
Jubel, m., кіотъ de бъкъріъ; —braut, f., мірésъ чінzечінаръ; —bräutigam, m., мире чінzечінаръ; —feſt, n., сервъторе de бъкъріе, жъвілеъ; —geſang, m., —lied, n., къптекъ de бъкъріъ, імнъ жъвіларъ; —hochzeit, f., пънтъ жъвіларъ, сервареа лукеіереі анълъі алъ 50леа дела лисоціре; —jahr, n., анъ жъвіларъ; —münze, f., монетъ, medaліъ жъвіларъ; —predigt, f., предікъ жъвіларъ; —prieſter, m., преотъ жъвіларъ.
Jubiläum, n., жъвілеъ, анъ жъвіларъ, че се серва тотъ ла алъ 50леа анъ ла евреі, дп каре склавіі de семінъ евреéскъ се еліbера ші огóреле zълоціте се 'нторчеа ла прімії лоръ проприетарі фъръ decdъзпаре.
Jubiliren, v., жъвілъ, салтъ de бъкъріъ.
Juch! Juchhe! іъха! аша! ékъ аша! —heien, v., кіъескъ, іъхъескъ.
Juchten, —leder, n., іъфтъ (пеле лъкратъ de Pъcia).
Jucken, v., amъ тъпкъріме; — n., тъпкъріме, рміъ (rogna it.).
Jücken, v., скарпінъ.
Judaismus, m., іъdaicmъ, евреістъ.
Judas, m., тръдъторъ, въпzъторъ, amікъ фалсъ; —kuß, m., сърътаре de Iъdъ.
Jude, m., жъdeъ, жidовъ, жidanъ; кътътаръ; ewige —, жidовълъ neadopmітъ.
Judelei, f., жidовіъ.
Ju-deln, —den, v., жidовескъ, кътътесъ.
Juden-gemoß, m., жidовъ корелеціонаръ; —hut, m., (плантъ), пътатинце (Lin.); —kirche, алкекепці; —pech, —harz, n., асфалтъ жidовескъ (пъкъръ, кътранъ, стóлъ); —ſchaft, f., жidовіме; —ſchule, f., cinагогъ, скóлъ жidовéскъ; —tempel, m., cinагогъ; —thum, n., жidовіме; —viertel, n., сърървъ жidовескъ; —zins, m., інтересъ жidовескъ, кътътъ прétаре.
Jüdin, f., жidanъ, жidовóікъ.
Jüdiſch, a. ші ad., жъdaікъ, жidовескъ.
Jugend, f., жънецъ; zarte —, тінереце; — hat keine Tugend, тінерецеле сънтъ фъръ мінте; von — an, din тінереце, din копілъріъ; in meiner —, дп тінерецеле меле.
Jugend-alter, n., върста тінерецелоръ; —blüthe, f., флóреа віецій; —erziehung, f., едъкъціъне; —fehler, m., ерореле тінерецеі; —hitze, f., фокълъ тінерецелоръ; —jahre, —zeit, f., анії жънеіеі, тінерецелоръ, копілъріеі; —lich,

Digitized by Google

a., теперѫ, жѫне; —streich, m., пебѫніъ de тепереце, штренгъріъ.

Juchs, m., пекѫръцепіъ (тѫрdъріъ); глѫтъ.

Julep, m., жѫлепѫ, бъѫтѫръ ръкорітóре.

Juli, Julius, m., Іѫліѫ (лѫнъ).

Julianisch, a., жѫліанѫ (кълindарѫ).

Jung, a. ші ad., теперѫ, жѫне; die —e Mannschaft, —e Leute, жѫніme, фечіоріme; sich — kleiden, а се ꙟтвръка ка ѫнѫ жѫне; —e Huhn, пѫіѫ; —es Pferd, тънzѫ; —er Wein, вінѫ поѫ; —er Herr, domnішорѫ; —e Frau, domnішóръ, damічелъ, певастъ тепъръ; — gewohnt, alt gethan, че ꙟпвецї ла тепереце, ачееа фачї ла бътръпеце.

Junge, m., копілѫ; жѫне; dісчіплѫ (ѫчепікѫ), ꙟпвъцъчелѫ; —n, фътѫ, пѫіѫ; wie die Alten singen, so zwitschern die —n, кѫтѫ сѫптѫ пърінцїї аша ші копіїї; — Magd, къмъріеръ, фатъ de касъ; — bringen, werfen, а фъта, а пѫі.

Jungen, v., фатъ, пѫіazъ; —arbeit, f., лѫкрѫ de dісчіплѫ; —haft, —mäßig, a. ші ad., копілърескѫ; —possen, копілъріъ, пебѫніъ копілърéскъ.

Jüngen, v., ꙟптіперескѫ.

Junger, a., (comp. dела Jung), маї теперѫ; —, m., dісчіплѫ.

Jungfer, f., вергѫръ, фечїоръ, фатъ; die nackte —, колкікѫ томпатікѫ (плантъ. Лін.).

Jungfer-blei, n., плѫтвѫ патівѫ; —gold, n., аѫрѫ патівѫ; —häutchen, n., іmenѫ, пелкѫца фечоріеї; —kind, n., копілѫ de леле; —lich, a. ші ad., фечорескѫ, вергѫарѫ; —honig, m., мере de роїѫ.

Jungfern-knecht, m., склавѫлѫ фетелорѫ; —kloster, m., монъстіре de фете; —krankheit, f., в. Bleichsucht; —kranz, m., кѫпѫнъ de фечоріъ; —milch, f., корастъ; лапте de вергѫръ; —raub, m., раптѫ, ръпітѫръ de вергѫръ; —schänder, m., свергѫръторѫ, фѫрѫ de фечоріъ; —stand, m., фетіъ; —wachs, n., чéръ de роїѫ; —wein, m., edеръ чінчіфоліъ.

Jungferschaft, f., вергѫріъ, фетіъ.

Jung-frau, f., вергѫръ; die — Maria, сф. фечóръ Маріа.

Jungfräulich, в. Jungferlich.

Jungfrauschaft, в. Jungferschaft.

Junggesell, m., фечорелнікѫ, челібатарѫ, олтеїѫ; dісчіплѫ; ein alter —, фечорѫ бътрънѫ (ѫнгѫрескѫ).

Junggesellen-leben, n., —stand, m., олтеіъ, челібатѫ, віацъ олтеїаскъ.

Junggesellenschaft, f., олтеіъ, фечіоріъ, челебатъріъ.

Jüngling, m., копілandрѫ, жѫне, фечорѫ; —salter, n., —sjahre, фечоріъ.

Jungmeister, m., маїстерѫлѫ челѫ маї поѫ.

Jüngst, ad., декѫръndѫ, ѫлтімъміnте.

Jüngste, a., (sup. dела Jung), челѫ маї тепърѫ; челѫ маї поѫ, повісімѫ; челѫ маї din ѫрмъ; der — Tag, zioa жѫdікъцїї, óра морцїї; das — Gericht, жѫdіката чеа de апої.

Junius, m., Іѫніѫ.

Junker, m., каdетѫ, іѫнкерѫ.

Juno, f., Жѫнопа.

Junta, f., жѫнтъ, adѫnape, сватѫ (Спаніа).

Jupiter, m., Жоїе.

Jupe, f., жѫпъ (вестмънтѫ фемеіескѫ).

Jurament, n., жѫръмънтѫ.

Jurat, m., жѫратѫ.

Juri, Jury, m., жѫрі.

Juridisch, a. mi ad., жѫрідікѫ.

Jurisdiktion, f., жѫрідікцїѫне.

Jurisprudenz, f., жѫріспрѫdінцъ.

Jurist, m., жѫрістѫ; —erei, в. Rechtsgelehrsamkeit.

Juristisch, a. ші ad., жѫрістікѫ; die —e Fakultät, факѫлтатеа de лецї.

Juristitium, n., жѫрістіцїѫ, ꙟпчетаре de жѫdікъцї.

Jus Gladii, n., dрептѫл de мóрте; — et agratiandi, dрептѫ de мóрте ші de їертаре.

Just, ad., токма; — nicht, ва éкъ ба, токма пѫ.

Justificiren, v., а жѫстіфіка, а се 'ndрепта.
Justiren, v., потрівескѫ, ꙟптокmескѫ.
Justirwage, f., кънтарѫ ꙟndрептъторѫ.
Justiz, f., жѫстіцъ, dрептате; жѫdікъторіъ; —amt, n., жѫdікъторіъ; —amtmann, m., жѫdікъторѫ; —minister, m., міністрѫ de dрептате; —pflege, f., жѫрісdікціѫне, adопераре de dрептате; —rath, m., ассесорѫ de жѫстіціъ; —sache, f., —wesen, n., каѫсе жѫdікъторештї.
Juwel, m. ші n., —e, f., жѫваіерѫ, пе́тръ скѫmпъ; —en, pl., петріі пестімате, скѫле.
Juwelier, m., жѫваіерарѫ, жѫваерціѫ.

K.

(Bezї ші літера C., din каре ѫпеле кѫвінте се репеціръ аічї ꙟпаdінсѫ).

K, n., а ѫнспрезечеа літеръ din алфабетѫлѫ цермапѫ.
Kaak, m., локѫ de рѫшіне пентрѫ осъndіцї, фалангъ (в. Pranger); фѫртѫпъ іѫте.
Kabale, f., къвалъ, інтрігъ; о традіціѫне евреіе́скъ прівіто́ре ла есплікъціѫнеа тестаmентѫлѫї векїѫ.
Kabalenmacher, m., інтрігантѫ, махінъторѫ, ꙟпкѫркъторѫ de требї, комплотістѫ.
Kabalist, m., кабалістѫ, dаскалѫ ꙟп містерііле евреештї.
Kabalistisch, a. ші ad., кабалістікѫ.
Kabbala, f., къвалъ, містерїѫ евреескѫ.
Kabel, f., (марін.), фѫніе гро́съ, го́мънъ (de 120 стънж.); сорцї, лосѫ; партітъ de марфъ; постатъ (de сечератѫ); пласъ.
Kabeljau, m., мерлѫцѫ, къблъѫ (пеште).
Kabestan, m., (марін.), аркапѫ се́ѫ въртежѫ ла коръбії (Schiffswinde, Gangspille).
Kabinet, n., кабінетѫ, къmаръ de стѫdіетѫ; консіліѫ секретѫ; —sbefehl, m., орdіне, орdінанцъ, офісѫ de кабінетѫ; —sminister, m., міністрѫ de кабінетѫ; —sstück, n., рарітате de кабінетѫ, рарітате de історіа натѫралъ.
Kabuse, f., късчо́ръ, бѫтікъ, колібіо́ръ de въndѫтѫ по́ме.
Kachel, f., къхалъ; олапъ (de кѫпторѫ, de собъ); бъбъкіе, бабъ вътрънъ, хъркъ; —ofen, m., собъ de олане.
Kacherie, f., (mediч.), кахесіъ, періреа пѫтерілорѫ ꙟп ѫпеле бо́ле хроніче.
Kacke, f., какъ, къкатѫ, скремънтѫ.
Kacken, v., а къка.
Kackerlak, m., моліе; пъdѫке латѫ; гъргъріцъ.
Kadenz, f., (mѫс.), къdінцъ.
Kader, m., бърбіъ (Doppelkinn).
Kadet, m., каdетѫ, іѫпкърѫ.
Käfer, m., скъръбѫшѫ, къръбѫшѫ, рѫdашкъ.
Kaff, n., пле́въ (de овъсѫ).
Kaffee, m., кафеа (о семѫнцъ de арборе афлатѫ маї ънтъїѫ ꙟп Арабіа); — brennen, а пръжі кафеа; —baum, m., кафеѫ, арбореле кафелеї; —bohne, f., бобѫлѫ, фаба, семѫнца кафелеї; —besuch, m., вісітъ de кафеа; —bitter, n., атъре́лъ de кафеа; —braun, a., кафеніѫ; —brett, n., таблъ de кафеа; —brot, n., пъне ла кафеа; —geschirr, n., —geräth, n., кафетарїѫ, ѫпелтеле кафелеї; —haus, n., кафенеа, бѫтікъ de кафеа; —kanne, f., кафеіцъ, кънiцъ de кафеа, ібрікѫ; —kocher, m., кафенарїѫ, кафетарїѫ, кафеціѫ; —mühle, f., морішкъ de кафеа; —satz, m., dрождії de кафеа, ашезътѫра, телве́оа, ръмъшіца кафелеї; —schale, —tasse, f., че́шкъ, філіце́нѫ de кафеа; —schwester, f., соръ кѫ кафеаоа, фемеїе веціvъ de кафеа; —tisch, m., масъ de кафеа; —topf, m., ѫлчікъ de кафеа; —trichter, m., стръкѫрътóре, сѫтішкъ de кафеа; —trommel, m., фрігаре, тамбѫръ de кафеа (ѫпе́лтъ ꙟп каре се пръжеште кафеа).

Käfig, Käficht, m., кушкъ, колівіе; гросъ (локъ de прінсóре).

Kaftan, m., кѣфтанъ, вештъптъ de дістинціúне ла тѣрчі, кѣ карíі дмврякъ пе óмені de рангъ.

Käfter, m., кътърѣцъ, кабінетъ, локъ аскúнсъ, челъріоръ; прінсóре.

Kahl, a., плешúгъ, келъ; свърбатъ, спъпъ; дешертъ, голъ; —e Gegend, цінúтъ стерпъ; —e Entſchuldigungen, десвінúрі сечі.

Kahlheit, f., плешѣціе, спъпіе.

Kahlkopf, m., капъ плешúгъ.

Kahm, m., тúчегаіъ, флóре, бозеітъръ (ла флúде).

Kahmen, v., прindъ флóре, тъ тúчезескъ.

Kahmig, a., тúчедъ, дпфлорітъ.

Kahn, m., лúптре, варкъ, шеікъ, каікъ; паіе тікъ; скафъ, коватъ; —förmig, ка лúптреа, лúптріфортъ.

Kähnchen, n., лúптріцъ, лúптрішóръ, баркърóлъ, бъркѣцъ, бъркѣліцъ, каікшоръ, пъішóръ.

Kahr, f., кошъ; дптѣрпътѣръ (ла аратъ).

Kai, m., кеіъ, цертъ пардосітъ (de a лúнгълъ рѣѣрілоръ дп четъці); —geld, n., ватъ de кеіъ.

Kaiſer, m., (стрікатъ din Caesar), Дмператъ, Чесаръ, Кесарíъ (дп скріптъръ сф.), автократоръ (греч.), Царъ (рѣсеште); ſich um des —s Bart zanken, a диспúта деспре úтвра асінълúі; —apfel, m., мъръ domneскъ; —birn, f., паръ албъ, de a úнтълúі; —geld, n., монетъ дмпърътéскъ; —krone, f., корóнъ дмпърътéскъ; —ſchnitt, m., (хірѣрц.), операціúне дмпърътéскъ; тъіетѣръ маре; —titel, m., тітълъ de дмпъратъ; —wahl, f., алецере de дмпъратъ; —wort, n., паролъ de дмпъратъ; —würde, f., demnітате дмпърътéскъ, імперіалъ; —zahl, f., indiктъ, indікціúне, періодъ de 15 анí (дп хронол.).

Kaiſerin, f., дмпърътéсъ.

Kaiſerlich, a. ші ad., дмпърътескъ, імперіалъ.

Kaiſerling, m., бѣрете бълъкосъ, бѣрете галбінъ.

Kaiſerreich, n., дмпъръціе, імперíя. Kaiſerthum, n., імперíъ, дмпъръціе.

Kajüte, f., каíътъ, кабінетъ сéъ одъіцъ дп коръбíі.

Kakadu, m., какадú (úнъ соíя de папагалъ).

Kakao, m., какао (арборе ші фрúптълъ лúі, din каре се фаче чоколатъ).

Kakerlake, m., какерлакъ, албіносъ (отъ алвічосъ de Африка).

Kalamint, m., кълъмінтъ (плантъ).

Kaland, m., конфръціетате.

Kalb, n., віцелъ, вокрелъ, фътъ; die Kuh mit dem —e kaufen, іаъ вака кѣ віцелълъ, іаъ о фатъ дпгрекатъ.

Kälbchen, n., віцелúшъ.

Kalbe, f., віцеа, жúпікъцъ, жúпкъцъ, віцелúшъ (Färſe).

Kalben, v., фатъ.

Kälber-gekröſe, —geſchlinge, n., бъзърі, търúптъіе de віцелъ.

Kälberhaft, a. ші ad., пебúпатікъ, дешúкіетъ, флúстратъ.

Kälbermagen, m., кълікъ, стомахъ, кіагъ девіцелъ.

Kälbern, v., фатъ (віцелъ); факъ ла пебúпіі; вотъ, боръскъ.

Kälbern, a., de віцелъ.

Kalb-fell, —leder, n., пеле de віцелъ.

Kalbs-keule, —milch, —ſchlägel, m., пептъ кѣ лапці, вúтъ de віцелъ.

Kalbslab, n., кіагъ de віцелъ.

Kalbaunen, f. pl., маце (de мъпкатъ), трепе.

Kalender, m., кълindарíъ, алманахъ; — macher, a ста пе гъndúрі, a фаче плапúрі сечі; —macher, m., фантастъ, дешúкіетъ, дптр'о вреке.

Kaleſche, f., калéскъ, тръсúръ повілъ.

Kalfaktor, m., пърѫторъ, денúнціторъ.

Kalfatterer, m., кълфъторъ, кърпачъ.

Kalfatereiſen, n., калъфакъ.

Kalfatern, v., а кълфъта, а кърпі.

Kali, n., калі (нúме арабікъ че се

dъ codeĭ), codъ, o плaнтъ кu фoĭ cпinóce чe креште пe-тaлuрiле търiĭ.

Kaliber, n., калiбрu (diametrulu din лъuнтрu алu орĭ кърeĭ цeвĭ, калiбрu тuпулuĭ, алu пuштeĭ; ce ziче шi despre grosimea цeвeĭ, céu шi de волumулu колumелорu); ein Menſch von leichtem —, omu de карактерu uшорu, omu секu.

Kalif, m., калiфu (пumеле domnitoriлорu къuĭ aĭ urmatъ профетулuĭ Mohamedu).

Kalifat, n., калiфатu.

Kalimetall, n., калiю, калiметалu (трuпu cimплu).

Kalium, n., (xim.), поташъ.

Kalk, m., варu, калче; mit — bewerfen, a тinчuі, a върuі, a стълта; —artig, a. шi ad., въросu; de патura варулuĭ; —äſcher, m., groпъ кu варu de аргъсitu; —brenner, m., върарiu, арzъторu de варu; —brennerei, f., върърie, къlчепърie; —bruch, m., петрърie de варu; —erde, f., пътъпtu въросu; —grube, f., groпъ de варu; —haltig, a. шi ad., въросu; —hütte, f., —ofen, m., върърie; —malerei, v. Frescomalerei; —metall, n., къlчiю; —mehl, фuiпъ de варu; —ſchiefer, m., cхistu въросu; —ſpath, m., спатu въросu; пétръ върóсъ; —waſſer, n., апъ de варu, апъ върóсъ; —wurf, m., тепкuлéлъ, арuпкътuръ de варu.

Kalligraph, m., (греч.), фruтосu-скriĭторu, каліграфu.

Kalligraphie, f., скрисóре фruтóсъ, каліграфiъ.

Kalligraphiſch, a. шi ad., каліграфiкu, duпъ регulele фruтóсeĭ скрiерi.

Kalm, m., (франц.), калтъ, liniштea de вънтu (пe маре).

Kalm, a., liniштitu, къlматu, калтu (маре калтъ).

Kalmank, Kalamank, m., къlтuнкъ, къlтъпкъ (o цесетuръ de лънъ).

Kalmäuſer, m., вisветiku, десметiku, omu кu гъргъuнi, uмbратiku, inoxondpistu.

Kalmiu, m., къlматu (coiu de трestie miросitóре).

Kalt, a. шi ad., рече; —e Brand, m., гaнтренъ, капкренъ, ракu; —e Küche, f., бuкате речi; mit —em Blute, cu сънце рече, cu пепъсаре; ein —es Herz haben, a фi пecimцitoru.

Kaltblütig, a. шi ad., cu сънце рече, cu пепъсаре; флегматiku, decпaciонatu.

Kaltblütigkeit, f., речélъ, сънце рече, флегmъ.

Kaltbrüchig, a. шi ad., (ла фuерi), крudu, аспru, cфъртiчocu, фръпгорiu.

Kälte, f., речélъ.

Kaltherzig, a. шi ad., cu inimъ рече, пecimцitoru, пecimцitivu, пепъсъторu; —keit, f., речélъ, пecimцiчuне, indiфepinцъ.

Kaltſchlachter, v. Abdecker.

Kaltſchmied, m., къlдърарiu.

Kaltſinn, m., —igkeit, f., пecimцiчuне, ръчélъ, пепъсаре, indiфepinцъ.

Kaltſinnig, a. шi ad., пecimцitivu, пепъсъторu, indiфepinte.

Kalviniſch, a. шi ad., калвiнiстu, uрmъторu алu лuĭ Калвiнu.

Kamaldulenſer, m., камалduлéнu (uнu чiнu къluгърескu).

Kamaſchen, f. pl., калочi, чобóte de пънuръ; штibле de пънuръ.

Kamee, f., къmea, пétръ тъietъ.

Kameel, n., къmiлъ; —haar, n., пърu de къmiлъ; —härен, a., din пърu de къmiлъ; —parder, m., къmiлопardu, цiрафъ къmiлопardъ; —ſtrauß, m., струцu, струuонu (челu маi маре coiu de Африка); —treiber, m., къmiларiu, тъпъторu de къmiле; —ziege, f., капръ de Ангора.

Kamelot, m., къmiлотu, цесетuръ din пърu de къmiлъ.

Kamerad, m., соцu, къmъratu, компаniонu; —ſchaft, f., соцietate, къmъръziъ, компаnie, консорцiu (óменi de o сórte).

Kameral, a., камералu, фinanцiарiu.

Kamille, f., мѫшецелѫ, ромъніцъ, камілъ.

Kamin, m., къminѫ; ѫрлоіѫ, хорпѫ, кошѫ (оцеагѫ, молд.); —feger, m., къminарїѫ, ѫрлоїерїѫ; —röhre, f., цевеа къminѫлѫї; —schirm, m., ѫшіцъ de къminѫ, парафокѫ (облопѫ).

Kamisol, n., къmісóлъ, къmешóръ; вестъ, спенцелѫцѫ.

Kamm, n.. пептенѫ, пептіне; enge —, пептънѫ decѫ; — der Pferde, цесéлъ; крéстъ, кóмъ (de мѫнте); спатъ; спінаре; мъсеа de рóтъ; стрѫгѫрѫ (фъръ бобіце); ѫрѫїокѫ; —artig, a. ші ad., ка пептънѫлѫ; —balken, —baum, m., талпа dinцатъ ла феръстръѫ; —blatt, n., спатъ de цесѫтѫ; —bruch, m., рѫптѫра крестеї ла о іезътѫръ; —eidechse, f., шопърлъ крестатъ, ігѫанъ; —fett, n., гръсіmea пърѫлѫї; —macher, m., пептънарїѫ; —rad, n., рóтъ кѫ dinцї.

Kämmelkamm, n., пептенѫ decѫ de лънъ.

Kämmchen, n., пептънелѫ.

Kämmen, v., пептънѫ.

Kämmer, m., пептънъторѫ.

Kammer, f., къmаръ, odaїe; котлóнъ; візѫніе; іатакѫ (тѫрч.); große —, къmърóіе; —amt, n., къmъръшіе, къmъръріе; камара de фінанце; —becken, n., цѫкалѫ, кѫmарїѫ; —diener, m., къmъріерѫ; —bote, m., кѫріерѫ алѫ камереї; —kollegium, n., колеціѫлѫ, консіліѫлѫ de фінанце; —frau, f., —fräulein, n., къmъріеръ, domnішóръ, фетіцъ de камеръ, demoaселъ, коконіцъ de онóре (ла о дóмнъ маре); —gericht, n., трібѫналѫ дела камеръ; палта кѫрте жѫдекътóре; логофеціа дрептъції; —gut, n., мошіе камератікъ, авѫціа камереї; —herr, m., камерарїѫ, маре къmърашѫ; —junker, m., къmъріерѫ новілѫ, іѫнкърѫ; —lakei, m., лакеѫ, чокоїѫ de касъ; —lehen, n., феѫдѫ алѫ камереї; —mädchen, —magd, f., фатъ ѧн касъ; —mensch, n., шервітóре ordinaріъ, фътóіе, слѫжнікъ; —musik, f., мѫсіка капелеї (ѫнѫї domnѫ маре); —rath, m., консіліарїѫ de камеръ; —schuld, f., даторіе domnéскъ; —tuch, n., камвресінъ (о цесетѫръ); —wesen, n., къmърітѫ, тотѫ че прівеште ла administръціѫнеа камереї.

Kämmerei, f., фінанца пѫблікъ, вістіеріъ, ерарїѫ.

Kämmerer, m., къmърарїѫ, administръторѫ алѫ къmъреї, алѫ ерарїѫлѫї.

Kämmling, m., бѫчї de лънъ.

Kämmung, f., пептънътѫръ.

Kamp, Kämpe, m., къmпѫ, цéрінъ.

Kämpe, m., лѫптачѫ, лѫптъторѫ, кампіонѫ; віерѫ.

Kampelei, f., чéртъ.

Kampeln, v., мъ чертѫ.

Kampf, m., лѫптъ, комбатере, комбътъmънтѫ; пѫmпъ, бътъліе; dіспѫтъ; —begierde, f., —lust, f., ардóре de комбатере; —platz, m., арена, къmпѫ de лѫптъ; —richter, m., арбітрѫ алѫ лѫптеї; —roß, n., калѫ de лѫптъ; —spiel, n., жокѫ цімнастікѫ; —schule, шкóлъ цімнастікъ.

Kämpfen, v., мъ лѫптѫ, лѫптѫ, комбатѫ, ѧмпѫmпѫ.

Kämpfer, m., лѫптачѫ, лѫптъторѫ, комбътъторѫ; —, атлетѫ, гладіаторѫ (ла романї), імпостѫ (соїѫ de бръѫ ла колóне).

Kampfer, m., камфорѫ; —baum, m., арбореле de камфорѫ; —geist, m., Spiritus, m., спірітѫ de камфорѫ.

Kampiren, v., къmпескѫ, петрекѫ ѧн къmпѫ (de ръсбоїѫ ш. а.).

Kanal, m., каналѫ, дѫсѫръ, дерівътѫръ de апъ.

Kanape, n., канапеа.

Kanarienvogel, m., канарінѫ (пасере).

Kanaster, m., канастрѫ (соїѫ de тъбакѫ).

Kandare, f., фръѫ; пріпонѫ.

Kandelaber, m., канделабрѫ.

Kandelbaum, m., ліліакѫ (арборе).

Kandelzucker, m., zъхарȣ de гіацъ, канделȣ.
Kandidat, m., кandidатȣ.
Kandiszucker, m., zъхарȣ албȣ.
Kaneel, m., скорцішóръ.
Kaninchen, n., іепȣре de касъ, іепȣре de москȣ; —bau, m., візȣніе, грóпъ de іепȣрї domестічї.
Kanker, m., паіенжжнȣ; канкрȣ, канчерȣ (бóлъ реа).
Kannchen, n., къніцъ, къніщóръ, покълелȣ.
Kanne, f., канъ, покалȣ.
Kannengießer, m., кънарїȣ, върсъторȣ de кане (din металȣ); —, політікастрȣ, отȣ че се аместекъ ꙟн політікъ фъръ пікȣ de штіінцъ.
Kannengießerei, f., влътърітȣръ ꙟн політікъ.
Kannenkraut, n., кóda калȣлȣї, іéрвъ de спълатȣ кане, барва капреї (іéрвъ).
Kannenweise, ad., кȣ кана.
Kannevas, m., канафасȣ (о цесетȣръ).
Kannibal, m., канібалȣ, тънкъторȣ de карне оменéскъ, антропофагȣ; — тіранȣ кȣмплітȣ.
Kanon, m., канонȣ, лецеа бісерічеї.
Kanonade, f., канонатъ, пȣшкътȣръ din тȣнȣ, детȣнътȣръ.
Kanone, f., тȣнȣ (артъ).
Kanonen-gut, n., металȣ de тȣнȣ, de артілеріъ; —keller, m., късъматъ; —kugel, f., (ball), бóмбъ, глонцȣ de тȣнȣ; —ladung, f., ꙟнкъркътȣръ de тȣнȣ, картȣшъ; —lauf, m., цевеа тȣнȣлȣї; —schlag, m., ꙟнкъркътȣръ пентрȣ фокȣрї артіфічіóсе; —wall, m., батеріъ; —weite, f., бътътȣръ de тȣнȣ, дістанцъ de о детȣнътȣръ.
Kanonier, m., канонірȣ, тȣнарїȣ.
Kanonieren, v., а дескърка тȣнȣ, а детȣна.
Kanonikat, n., канонікатȣ (ꙟн бісеріка апȣсéнъ).
Kanonisch, a. ші ad.. канонікȣ, дȣпъ канóне.
Kanonisiren, v., а канонica (а декіара ȣнȣ ръпосатȣ de сфънтȣ).
Kante, f., (архіт.) кантъ, мȣке, марцine, пантъ (італ. handa), мітóре (ла пънȣръ); dintea (спіцȣръ de влондȣ); колцȣ, колцішорȣ.
Kanten, v., факȣ канте, мȣкіезȣ; пȣнȣ пе мȣке, пътрезȣ.
Kantenkleid, n., вештмънтȣ кȣ dinтеле.
Kanthaken, m., кърлігȣ de фъкȣтȣ канте, ржмпоїȣ.
Kantig, a. ші ad., мȣкїетȣ, ȣнгіȣросȣ, ȣнгїосȣ.
Kanton, m., кантонȣ (плаїȣ, цінȣтȣ).
Kantoniren, v., кантонезȣ, мъ аллокȣіескȣ, петрекȣ (се ziче маї вжртосȣ деспре трȣпе).
Kantschu, m., бічȣ, канчȣкȣ.
Kanzel, f., амбонȣ (ꙟн бісерікъ), катедръ (ꙟн шкóлъ), пȣлпітȣ (ꙟн odaie), канчелȣ, гратіе опрітóре (ꙟнтр'о салъ de жȣдекъторї ш. а.); —beredsamkeit, f., омілетікъ, ріторікъ, елокȣінцъ din амбонȣ.
Kanzellei, f., кънчелъріе, кънцълъріе, локȣ ȣnde се скріȣ ші се пъстрéзъ хъртііле офічіале ш. а.; —bote, m., місȣлȣ, трімісȣлȣ, кȣріерȣлȣ кънчелъріеї; —director, m., директорȣлȣ кънчелъріеї; —diener, m., ȣшерїȣлȣ кънчелъріеї; —mäßig, a., кънчелърескȣ, ка de кънчелъріе; —schreiber, m., скрііторȣ de кънч.; —stil, m., стілȣ кȣріалȣ, стілȣ de кънчелъріъ.
Kanzellied, n. кънтȣ ꙟнаintea предічеї.
Kanzellist, m., кънчелістȣ, скрііторȣ de кънчелъріъ.
Kanzeln, v., спȣнȣ ꙟнвъцътȣръ, предікȣ, спȣнȣ предікъ; — радȣ літере, штергȣ кȣ кондеіȣлȣ.
Kanzelrede, f., предікъ, ꙟнвъцътȣръ бісерічéскъ.
Kanzelredner, m., предікъторȣ, ꙟнвъцъторȣ din амбонȣ.
Kanzler, m., кънчеларїȣ; —würde, f., демнітате de кънчеларїȣ.
Kaoutschouk, m., каȣчȣкȣ, ръшінъ еластікъ.
Kap, n., капȣ, промȣнторїȣ (мȣнте че дъ ꙟн маре).
Kapaun, m., капонȣ, клапонȣ.
Kapaunen, v., а клапȣні, а скові ȣнȣ кокошȣ.

Kapellan, m., къпланȣ, преотȣ ажȣтъторȣ.

Kapelle, f., бісерікȣцъ, капелъ.

Kapellengold, n., (xim.) аȣрȣ de капелъ.

Kapellmeister, m., тъіестрȣ de къпелъ, kondȣкъторȣ de тȣсікъ.

Kaper, m., къпъръторȣ, къпȣіторȣ, прinzеторȣ de o naie; корсарȣ; —brief, m., скрісóре, ꙟнскрісȣ, dрептȣ de a прinde коръбіі dȣшmane; —schiff, n., в. Kaper.

Kaper, f., капоръ (ȣнȣ арборелȣ ші тȣгȣріі лȣі).

Kapital, n., къпіталȣ, фondȣ (de банї; архіт.) капіталȣ; —buchstabe, m., літеръ ꙟнчепътóре, літеръ къпіталъ,

Kapitalist, m., къпіталістȣ, отȣ бъносȣ.

Kapitän, m., къпітанȣ.

Kapitel, n., капȣ, капітȣлȣ; einem das — lesen, а ꙟнфрȣнта пе чінева аспрȣ.

Kapitelherr, m., канонікȣ, капітȣларȣ.

Kapitol, n., капітолȣ (пȣтеле антікȣлȣі ediфічіȣ сéȣ темплȣ din Рома, консакратȣ лȣі Жоіе).

Kapitulant, m., капітȣлантȣ, челȣ че аре вотȣ ꙟн капітȣлȣ; челȣ каре капітȣлéзъ ꙟн ръсвоїȣ.

Kapitulation, f., къпітȣлъцiȣне, конвенцiȣне, ꙟнвоіéлъ че се фаче ꙟн ръсвоїȣ пентрȣ dешертареа вреȣнеї фортъреце сéȣ пентрȣ dепȣнереа артелорȣ.

Kapituliren, v., капітȣлезȣ, траттезȣ, тъ сȣпȣнȣ ла óрешкаре kondiцiȣнї.

Kaplan, в. Kapellan.

Käppchen, n., къчȣліцъ, къпȣцъ, къпȣчеа (тікіе), гіцілеа.

Kappe, f., къчȣлъ, кȣкъ, кȣштъ, гȣцїȣ, капъ; скȣфіе; (къмілавкъ), тікіе; ȣреке de ꙟтблъчіїȣ; петекȣ de пъпȣкȣ; капътȣ; къпакȣ (ла кълdърї); gleiche Brüder, gleiche —n, ꙟнтре пріетінї ȣнȣлȣ ка ші алтȣлȣ.

Kappen, v. a., клапонескȣ, кастрезȣ; калкȣ, кокошескȣ; петеческȣ; ръtезȣ, чȣнтезȣ; таїȣ (катаргȣлȣ); ꙟнфрȣнтȣ; тъ чертȣ.

Kappenmacher, m., къчȣларїȣ, скȣфіерїȣ.

Kappenmantel, m., мантелъ кȣ гȣцїȣ.

Kapp-fenster, —loch, n., лȣкарнъ, ферéстръ ꙟн коперішȣ.

Kapphahn, m., клапонȣ.

Kapplaken, n., (мар.) капъ.

Kappraum, m., къпецéлъ (ла каї).

Kapriole, f., сълтътȣръ, къпріóръ, сърітȣръ.

Kapsel, f., скȣтȣлъ, кȣтіȣцъ, токȣ, капсȣлъ; пъстаіе.

Kapuciner, m., капȣцінȣ (кълȣгърȣ апȣсéнȣ кȣ барбъ, че ꙟтблъ кȣ капȣлȣ deскоперітȣ).

Kaput, a., — machen, стрікȣ, рȣінезȣ.

Kaputze, f., къпȣцъ (попéскъ).

Karabiner, m., карабінъ, пȣшкъ скȣртъ.

Karacke, f., къракъ (naie ка ꙟн Портȣгаліа).

Karaffine, f., карафъ, карафінъ (стіклъ).

Karat, n., каратȣ (пondȣ сéȣ тъсȣръ пентрȣ аȣрȣ, 24 карате фаче о маркъ; аȣрȣл de 24 карате е чел маї фінȣ; месȣра ачеста се 'нтребȣінцéза ші ла diamante ш. а. петріі скȣмпе.

Karauthe, f., кърасȣ (пеште).

Karavane, f., караванъ (трȣпъ de негȣцеторї сéȣ пелерінї ꙟн ръсърітȣ, каріі се ꙟнсоцескȣ спре а се апъра de лотріі).

Karavanserei, f., каравансара, оспътъріъ пентрȣ караване.

Karawelle, f., каравелъ (ȣнȣ соїȣ de naie).

Karbatsche, f., бічȣ, корбачȣ.

Karbe, в. Kümmel.

Karbonade, f., карбонатъ, карне de поркȣ фріптъ пе грътарȣ.

Karbonat, n., (xim.) карбонатȣ (пȣтеле сърілорȣ компȣсе din ачidȣ карбонікȣ ші din орї че басъ).

Karbunkel, m., карбȣнкȣлȣ (бȣбъ перікȣлóсъ); рȣбінȣ фокосȣ.

Kardamom, m., кардамомȣ (плантъ).

Kardätsche, f., dъраці, хечелъ, періе вѫртóсъ; пептіні (de скъртънатȣ лъна).

Karde, Kardendistel, f., спinȣ, воiniческȣ, кардȣ; пептinȣ de лъnъ.
Kardinal, m., кардinалȣ (попъ че пóртъ порфiръ); —hut, m., къчȣлъ de кардinалȣ; —zahl, f., nȣmърȣ кардinалȣ.
Karfunkel, в. Carbunkel.
Karg, a. ші ad., преапъстръторȣ, аварȣ (сгърчiтȣ), цinачȣ.
Kargen, v., цinȣ, рецinȣ, пъстрezȣ стрiнсȣ.
Kargheit, f., пъстрътȣръ стрѫнсъ, крȣцаре, економiе de аварȣ.
Kärglich, a. ші ad., съръкȣцȣ, стрѫнсȣ ла спесе, песпонгȣ; макрȣ; —e Mahlzeit, прънzȣ съръкȣцȣ.
Kariatide, f., (архiт.) карiатiтъ (соiȣ de проптеле).
Karikatur, f., карiкътȣръ, скiмосiтȣръ, къскътȣръ.
Karkasse, f., каркасъ (ȣnȣ фелȣ de бомбъ).
Karmeliter, m., кармелiтанȣ (ȣnȣ соiȣ de кълȣгърȣ апȣсéнȣ).
Karmesin, a., кармесinȣ; —farbe, f., колóре кармесinъ.
Karmin, m., кармinȣ (колóре фinъ).
Karneol, m., карnioлȣ.
Karneval, n., карnевалȣ, кърnелецiȣ (фършангȣ).
Karnieß, n., (архiт.), корniче, кȣnȣniцъ сéȣ бръȣ (пе ла капiтелȣрi).
Karniffeln, Karnuffeln, v., пȣmнескȣ, пiсezȣ кȣ пȣmnȣлȣ.
Karniol, в. Carneol.
Karolin, m., каролiнъ (монетъ).
Karotte, f., морковȣ; мiнчȣnъ корnȣратъ.
Kärpfchen, n., кръпȣшорȣ, кръпȣлецȣ (пеште).
Karpfen, m., крапȣ (пеште); —brut, f., пȣi de крапȣ.
Karre, f., Karren, m., кърóiе, котiȣгъ кȣ о рóтъ, търъбóнцъ; карȣ; хъкъiторȣ, кȣцiтȣ dȣплȣ (ла аȣрарi); —gaul, m., калȣ, търцóгъ de котiȣгъ.
Karriole, f., кърióръ, кърȣчóръ.
Kärrner, m., кърътoрȣ.
Karst, m., сапъ; фȣркъ de ръсколiтȣ.
Karsten, v., сапȣ, ръсколескȣ.
Kartätsche, f., картȣшъ, мiтралiе, картаче; фѫшiкȣ de тȣnȣ; mit —n schießen, a детȣna кȣ мiтралiї; —nschuß, m., детȣnътȣръ кȣ картȣше.
Kartätschen, v., детȣnȣ кȣ мiтралiї; скартъnȣ лъnъ.
Karthaune, f., тȣnȣ гросȣ, картаȣnъ.
Kärtchen, n., къртiчiкъ (de жокȣ.)
Karte, f., хартъ (цеографiкъ); карте (de жокȣ); вiлетȣ (de вiсiтъ, de iнтраре); Sie geben —n, Dта ѫmпарцi кърцiле; eine — abstechen, a бате, a прinde о карте (кȣ алта); einem die — schlagen, a da кȣiва кȣ кърцiле de порокȣ; einem in die — sehen, a дескоперi планȣрiле кȣiва; —n wegwerfen, a da кърцi ѫn скартȣ, a пȣне кърцi ла о парте.
Kartel, n., картелȣ, карте провокътóре (ла бътаiе); ѫnвоiéлъ de а'шi скiмба прiншiї, арестацiї; орnъmъnтȣ пе пърецi.
Karten, v., жокȣ кърцi.
Karten-blatt, n., о карте (de жокȣ); —fabrik, f., фаврiкъ de кърцi de жокȣ; —papier, n., хъртiе codъ, хъртiе сȣпцiрiкъ; —schläger, m., дътъторȣ ѫn кърцi (de порокȣ), къȣтъторȣ; —spiel, n., жокȣ de кърцi; —spieler, m., кърцiерȣ, картофорȣ, пръdъторȣ ла кърцi.
Karthause, f., кiкъ (пърȣ); mъnъстiре de картосенi.
Karthäuser, m., картосенȣ (о кълȣгърiе апȣсéнъ).
Karthäusernelke, f., гарофъ бътȣтъ, гарóфъ бърватъ.
Kartoffel, f., картофȣ, пóмъ de пъmъnтȣ, пiчокъ (крȣmпъnъ, барабоiȣ, брandабȣркъ, фасолъ, молдов.); —branntwein, m., вiнарсȣ de картофi; —brei, m., zamъ de картофi.
Kartusch, m., картȣшъ, фъшiкȣ, патролъ de ѫmпȣшкатȣ.
Karve, Karbe, f., кiмionȣ (плантъ).
Käschen, n., къшȣлецȣ, къшчорȣ.
Käse, m., кашȣ, кашкавалȣ; брънzъ; лапте ѫnкiегатȣ; —artig, a., къшосȣ, брънzосȣ; —form, f.,

фортъ, тіпарїѹ, вешкъ de кашѹ; —frau, f., бръnzъре́съ; —handel, —kram, m., трафікъ de бръnzъ, бръnzъріе; —horde, —hürde, f., стръкѹръто́ре (чорпакѹ) de бръnzъ; —kohl, n., конопідъ (върzъріе); —lab, n., кїагѹ; —made, —milbe, f., стрепезї, вертѹлецї de бръnzъ; —napf, в. —form; —pappel, f., палвъ (мікъ).

Käsen, v., ѧпкїегѹ, факѹ кашѹ.

Kaserne, f., касарпъ.

Käsicht, a. ші ad., ка бръnza.

Käsig, a. ші ad., бръnzосѹ, къшосѹ.

Kasse, f., кассъ, кѹтіе de банї; öffentliche —, вістіеріа пѹблікъ, ерарїѹлѹ пѹблікѹ; die — führen, а ціне́ каса.

Kassen-amt, n., кассіеріъ, съмешіъ, офічіѹлѹ кассіеріеї; —anweisung, f., поліцъ, adеверінцъ, цѫдѹлъ (італ. cedola) de кассъ; —bestand, m., стареа кассеї, банії din кѹтіе; —billet, n., білетѹ, сінетѹ дела кассъ; —buch, n., кondіка кассеї; —dieb, m., фѹрѹ алѹ вістіеріеї; —führung, f., ціпереа кассеї, пѹртареа сокотелелорѹ, съмешіе; —gebahrung, f., (векїѹ), administръціѹпеа кассеї; ресѹлтателе administръріі de кассъ, мънѹіреа (маніпѹлареа) кассеї; —geld, n., банї бѹнї; монетъ ѧмблъто́ре; банії din вістіеріе; —schein, в. —anweisung; —sturz, m., вісітъціѹпеа кассеї, а вістіеріеї.

Kasserol, n., кастролѹ, кастронѹ (васѹ).

Kassie, f., ско́рцъ de касіе.

Kassiren, v., ѧпкассезѹ, пріїмескѹ банї ѧп вістіеріе; касезѹ, апѹлезѹ, десфіінцезѹ; dimітѹ din офічіѹ пентрѹ тотѹ деаѹпа.

Kassirer, m., касіерїѹ, късарїѹ.

Kassirung, f., ѧпкъсаре, ѧпкъсъціѹпе (de банї); късъціѹпе, апѹларе.

Kastanie, f., кастапъ.

Kastanien-baum, m., кастапѹ (арворе); —braun, a., кастаніѹ; —wald, m., кастапетѹ.

Kästchen, n., скріпішорѹ, сікріїѹцѹ, лъдіцъ, сіпецелѹ.

Kaste, f., кастъ (ѧмпърце́лъ стрѫпсъ а кѹтърорѹ попо́ръ кѹмѹ Еціптенї, Indienї ш. а. ѧп класе діферіте: каста попілорѹ, а осташілорѹ, а месеріерілорѹ, а църапілорѹ, а склавілорѹ ш. а.).

Kastengeist, m., спірітѹ de кастъ, спірітѹ дѹжмъпосѹ, апъсъторѹ.

Kasteien, v., мортіфікѹ трѹпѹлѹ, мъ тортѹрезѹ.

Kasten, m., сікріѹ; аркъ; ладъ; кѹтіе; кастъпѹ; дѹлапѹ; скріпѹ; сіпетѹ; кошѹ.

Kastenamt, n., офічіѹлѹ de інтраре ла ѹпѹ domніторѹ, ѧптръторіъ.

Kastenherr, m., administръторѹ de аверї бісерічештї; келарѹ, кассіерѹ.

Kastenherrschaft, f., domніъ de касте, тіръпіа ѹпеї касте престе алтеле.

Kastenmacher, m., сікріерїѹ, скріпіерїѹ, лъдарїѹ.

Kastrol, в. Kasterol.

Kästlein, в. Kästchen.

Kastor, n., касторѹ (animалѹ).

Kasuar, m., стрѹцѹ касѹарѹ.

Kasuist, m., касѹістѹ (теологѹ каре есплікъ ші деслéгъ ѹпеле касѹрї de пъкате).

Katafalk, m., (греч.). катафалкѹ (декоръціѹпе че се рідікъ ѧп опо́реа ѹпорѹ морцї ѧп бісерікъ).

Katakomben, pl., (греч.), катакомбе (болтітѹре марї сѹпъмънтепе, ѧп каре се адѹпъ осеміптеле ръпосацілорѹ).

Katalepsie, f., каталепсіъ (бо́лъ прін каре се сѹспіnde то́тъ мішкареа сімцѹрілорѹ).

Katalog, m., каталогѹ, лістъ.

Katarrh, m., катарѹ, гѹтѹраїѹ, тро́пъ.

Katarrhalisch, a. ші ad., катаралѹ; Katarrhfieber, фрігѹрї din катарѹ.

Kataster, n., катастрѹ, реціcтрѹ пѹблікѹ (ѧптрѹ каре се консе́мпъ то́те мошіїле локѹіторілорѹ).

Katastrophe, f., катастрофъ (евепімъптѹ din ѹрмъ ші прінчіпалѹ; се ziче маї вѫртосѹ деспре ешітѹлѹ трістѹ алѹ ѹпеї драме).

Katechet, m., катехетъ, ꙟпвъцъторъ алъ кредінцеї.
Katechisation, f., катехісъціѕне, ꙟпвъцътѕръ а кредінцеї.
Katechismus, m., катехістъ.
Katechisiren, v., катехісезъ.
Katechumen, m., катекѕменъ (отъ че се гътеште пентрѕ ботезъ).
Kategorie, f., категоріъ, класъ ꙟп каре се ашéзъ маї мѕлте обіепте de спіце діферіте ꙟпсъ de ачелашї ценъ).
Kategorisch, a. ші ad., категорікъ, пречісъ; ръспікатъ, кїаръ.
Kater, m., мотокъ, мотанъ, пісоїѕ.
Kateder, f., катедръ, скаѕнъ, амвонъ.
Katedralkirche, f., вісерікъ катедралъ, вісерікъ прінчіпалъ (мітрополітанъ, епіскопéскъ).
Katheter, m., (хірѕрг.), цéвъ, сѫрінгъ (de скосъ ѕдѕлъ).
Katholik, m., католікъ, отъ de кредінца католікъ.
Katholisch, a. ші ad., католікъ, католіческъ, ѕніверсалъ (се ziче деспре кредінца крештінéскъ).
Kattegat, n., категатъ (сѫнъ de маре).
Katoptrik, f., (фісікъ), катоптрікъ, партеа оптічеї, каре есплікъ реплекъріле лѕмінеї.
Kattun, m., стамбъ, картонъ, пънzъ de бѕмбакъ въпсітъ; чітъ; —drucker, m., въпсіторъ, тіпъріторъ de стамбъ; —fabrik, f., фабрікъ de стамбъ; —weber, m., цесеторъ de стамбъ, картонарїѕ, стъмбарїѕ; —wolle, f., бѕмбакъ.
Katzbalgen (sich), v., мъ ꙟпкаїеръ, мъ хъцескъ, мъ батъ.
Katzbalgerei, f., ꙟпкъїеръторъ, хъцітѕръ.
Kätzchen, m., мъцішоръ, пісікѕцъ, мъцішóръ (de салче, de ръкітъ).
Katze, f., мъцъ, пісъ, пісікъ; Geldkatze, пѕнгъ de банї; die — läßt das Mausen nicht, лѕпѕлъ ꙟшї скімбъ пърѕлъ, нѕ ші ꙟпвъцѕлъ; wenn die — nicht zu Hause ist, hat die Maus ihren Lauf, кънdъ стъпънії сънтъ дѕшї de акасъ, шервіторії аъ zi бѕнъ; bei Nacht sind alle —n grau, нóптеа е бѕнъ орї че скѕфіе; die — im Sack kaufen, а кѕмпъра мъцъ ꙟп сакъ, а кѕмпъра пе невъzѕте; wie die —n um den heißen Brei herumgehen, а черне тóтъ zioa ші а нѕ фръмънта, а шовъі, а тъndълі.
Katzen-art, f., соїѕ de пісікъ, расъ de пісікъ; —artig, a. ші ad., ка мъца, фалсъ; —auge, n., окїѕ de мъцъ; окї рътѕнцїорї; —bart, m., мѕстéцъ de мъцъ; —buckel, m., досъ de пісікъ; —geschrei, n., міерлоітъ, міаотъ, стрігътъ de пісікъ; —gold, n., мікъ, глімеръ, аѕрѕлъ мъцеї; —liebe, f., амóре амъцітóре, амóре перфідъ; —musik, f., мѕсікъ de пісіче, мѕсікъ de бажокѕръ, мѕсікъ фѕріатъ; —sprung, m., съріторъ de мъцъ, локъ апрóпе; es ist mir ein —sprung, есте фóрте апрóпе.
Kauder, m., бѕчї (de кънепъ, de інъ).
Kauderei, f., негоцъ скърнавъ, къмътъріе, ѕсѕръріе.
Kaudern, v., вънdъ фóрте скѕмпъ, къмътърескъ.
Kauderwälsch, a. ші ad., стрікатъ, корѕптъ, конфѕсъ, ꙟпкѕркатъ; n., лімбъ стрікатъ, цергъ, жаргонъ.
Kaue, f., поїецікъ, кѕшкъ.
Kauen, v., местекъ (кѕ dінцїї); am Gebiß —, мѕшкъ фръѕлъ; мъ пітѕлъ.
Kauern, v., мъ пітѕлъ, мъ трагъ ꙟп ѕнгецъ, мъ тѕпілъ.
Kauf, m., кѕмпърътѕръ, кѕмпъратъ, търгѕітъ; прецѕлъ вънzърії; einen — schließen, а ꙟпкеїé ѕнъ контраптъ; vom Besten ist der beste —, тотъ че é бѕнъ нѕ é скѕмпъ; —anschlag, m., прецѕіре, прецѕітъ, стімътѕръ; —brief, m., ꙟпскрісъ de кѕмпърътѕръ, докѕмѫнтъ, інстрѕмѫнтъ, контраптъ de кѕмпърътѕръ; —frau, f., негѕцетóресъ; —geld, n., костъ, прецъ; —gut, n., марфъ, авере de вънzаре; —handel, n., комерчїѕ, негоцъ, трафікъ; —haus, n., касъ de негоцъ, доганъ; —herr, m., негѕцеторъ; —laden, m., бѕтікъ,

болтъ, dȣгéнъ; —luſt, f., пофтъ, воїе de кȣмпъратȣ̆; —preis, m., прецȣ̆; —rechnung, f., компȣтȣ̆, контȣ̆ de кȣмпърътȣръ; —ſchilling, m., арвȣнъ, къпаръ; прецȣ̆; —vertrag, в. —brief; —zettel, m., білетȣ̆, кърцȣліе de кȣмпърътȣръ.

Kaufbar, a. ші ad., de кȣмпъратȣ̆, че се пóте кȣмпъра.

Kaufen, v., кȣмпърȣ̆, търгȣескȣ̆.

Käufer, m., кȣмпърътор̆.

Kauffahrer, m., негȣцеторȣ̆ пе маре, къпітанȣ̆ мъріпарїȣ̆.

Kauffahrtei, f., комерчїȣ маріпȣ̆; негȣстóріе пе маре; маріпъ негȣцеторéскъ (adікъ коръбії негȣцет.); —ſchiff, n., корабіе негȣсторéскъ.

Kaufleute, f. pl., негȣцеторіме.

Käuflich, a. ші ad., de кȣмпъратȣ̆.

Kaufmann, m., негȣцеторȣ̆; —sinnung, f., корпȣ̆, гремїȣ̆, корпоръцїȣне de негȣцеторї; —sbrauch, m., маніеръ, datinъ негȣсторéскъ; —sburſche, m., бъїатȣ̆, ꙟпвъцъчелȣ̆ ла негȣсторіе; —sfrau, f., негȣсторéсъ; —sſtil, m., стілȣ̆ негȣсторескȣ̆; —swaare, марфъ.

Kaufmännisch, a. ші ad., негȣсторескȣ̆, негȣстореште.

Kaufmannſchaft, f., негȣсторіме, корпȣлȣ̆ негȣсторілорȣ̆.

Kaufſucht, f., лъкоміе ла кȣмпърате, некȣмпътȣ̆ ꙟп кȣмпърате.

Kaufweiſe, ad., ꙟп фортъ de кȣмпърътȣръ, прін кȣмпърътȣръ.

Kaularſch, m., кóдъ, моцȣ̆, кóдъ моцатъ, кȣрȣ̆ моцатȣ̆ (ла animале).

Kaulbars, m., костръшȣ̆ ботікосȣ̆ (пеште); капȣ̆ гросȣ̆.

Käule, f., бомбъ; мъчȣкъ (Keule).

Kaulhuhn, n., беркъ, гъінъ скȣртъ de кóдъ.

Kaulig, a., бомбосȣ̆, ботосȣ̆, ботікосȣ̆.

Kaulpadde, f., сълъмѫndръ, броскȣцъ (ка пȣїȣ, кȣ кóдъ).

Kaulquappe, f., скóрпънъ (пеште).

Kaum, ad., авїа, de авїа, апевоїе.

Kaupelei, f., даравере капріціосъ, негоцȣ̆ de багателе, брътъріе.

Kaupeln, v., брътърескȣ̆, факȣ̆ скімбȣрї багателе.

Kaute, f., грóпъ (Kote); фȣїорȣ̆.

Kautel, f., прегріжъ, каȣтелъ, прекаȣцїȣне.

Kauterifiren, v., (хір.), ардȣ̆ кȣ ферȣ̆ ꙟпфлъкъратȣ̆, каȣтерісезȣ̆.

Kaution, f., каȣцїȣне, секȣрітате.

Kauz, m., кȣкȣвеїкъ, іевеїкъ (пасере); wunderlicher —, омȣ̆ дешȣкїетȣ̆, омȣ̆ ꙟптр'о ȣреке, омȣ̆ фантастȣ̆; reicher —, омȣ̆ авȣтȣ̆.

Kauzahn, m., мъсеа.

Kauzen, v., мъ пітȣлȣ̆; мъ къчȣлескȣ̆, мъ ȣмілескȣ̆.

Kavalier, m., кавалерȣ̆, омȣ̆ алесȣ̆, омȣ̆ de фаміліъ; —mäßig, a. ші ad., къвалереште.

Kavallerie, f., кълъріме; leichte —, кълъріме ȣшóръ; ſchwere —, кȣрасеріъ, кълъріме греа.

Kavalleriſt, m., кълърецȣ̆.

Kaviar, m., ікре.

Kaviller, в. Abdecker.

Kaviren, v., стаȣ̆ бȣпȣ̆, гарантезȣ̆ (кезъшȣескȣ̆).

Kazike, m., Кацікȣ̆, пȣме че се дъ домніторілорȣ̆ ꙟп Месіко.

Kebs, f., цїітóре, фемеїъ че се ціне ꙟп късъторіе пелецїȣітъ, копкȣбінъ, копкȣлкътóре; —ehe, f., цїіторіе, копкȣбінатȣ̆; —frau, —weib, n., цїітóре; —ſohn, m., —tochter, f., фїїȣ, фїікъ din кȣрвіе.

Keck, a. ші ad., ръсфъцатȣ̆; ꙟпдръспецȣ̆, кȣтезъторȣ̆ (образнікȣ̆).

Keckheit, f., ꙟпдръспéлъ, сфронтъріе, несфїїéлъ.

Kecklich, a. ші ad., кȣ ꙟпдръспéлъ, кȣ перȣшіпаре.

Kegel, m., попікȣ̆ (кȣглъ); копȣ̆; цінтъ (ла датȣ̆ кȣ пȣшка); копілȣ̆ de леле; ȣмърȣ̆ de калȣ̆; —achſe, f., осіеа копȣлȣї; —ähnlich, a. ші ad., ка копȣлȣ̆, копіфортȣ̆; —bahn, f., дрȣмȣ̆ de попіче; —förmig, a. ші ad., копіфортȣ̆; —junge, m., попікарїȣ, копілȣ̆ че ашéзъ попічеле; —kugel, f., гловȣ̆ de попіче; —linie,

f., лініъ копікъ; —platz, m., локŭ de попікърітŭ; —schnitt, m., тъіетъръ (тріґон.); —spiel, n., жокŭ de попіче.
Kegeln, v., жокŭ ꙟп попіче.
Kehlader, f., въпа гътлежълъї, въпа гътълъї.
Kehlbalken, m., кінгъ de къпріорї.
Kehlbuchstabe, m., літеръ гѫтъралъ.
Kehlchen, n., гътлежелŭ.
Kehldeckel, m., (анатом.), епіглотъ, къпъчелŭ.
Kehldrüsen, pl., гіndърї бълóсе, гіndъріле гѫтіцеї.
Kehle, f., берігатъ, гътлежŭ, гѫтіцъ; въгъъпъ, афъndътъръ; ръклітъръ; die — abschneiden, а тъіа берігата; sich die — abschreien, а сбера din ръспътерї; etwas in die unechte — kommen, а тръсърі чева ꙟп гътлежŭ.
Kehlen, v., скобескŭ, факŭ въгъъпъ, въгъъпезŭ, ръклескŭ; таїъ гътіца ла пештї.
Kehlhammer, m., скъпелŭ.
Kehlhobel, m., целъŭ de реклітŭ.
Kehlicht, a., реклітŭ, скъпелітŭ, аскъцітŭ пе марцінї.
Kehlknopf, f., —knoten, m., —kopf, m., nodълŭ гѫтлежълъї (анат.), ларінце.
Kehllaut, m., съпетŭ гѫтъралŭ.
Kehlleiste, f., (архіт.), голетъ, гѫтлежоїе.
Kehlriemen, m., събгѫтаре, къпецеле de кърeле ла фръпе.
Kehlrinne, f., (архіт.), скокŭ dintре коперіше, лъптóкъ, ълъкъ.
Kehlsucht, f., жігъраіе, анґінъ, бóлъ de гътлежŭ.
Kehlriegel, m., олапъ, ціглъ гъвъпатъ (Hohlriegel).
Kehr, f., ꙟптърпътъръ, ꙟпторсетъръ; жокŭ ꙟп бапї; —aus, m., danцŭ іъте; —besen, m., мътъръ; —bürste, f., періъ (de штерсŭ хаїне).
Kehre, f., кошŭ; ꙟптърпътъръ (ла аратŭ, Kahr).
Kehren, v., ꙟпторкŭ, ꙟпторпŭ; мътъръ, скътъръ, къръцŭ, depidікŭ; спъріїъ; er kehrt sich an nichts, пъ'ї пасъ de nimіка; Alles zum Besten —, а еспліка тóте спре біне; das Oberste zu unterst —, а ръстърпа тóте къ фъndълŭ ꙟп съсŭ, а da тóте престе капŭ; Jeder kehre vor seiner Thüre, мътъре фіекаре ла ъша са, съ пóрте фіекаре гріцъ de требіле сале.
Kehrer, m., мътъръторŭ; ꙟпторкъторŭ.
Kehricht, n., мътъръръръ, гъпоїъ, пекъръціе (Kehrig, Fegsel); —haufen, m., вравŭ, мъкїъ, мъпчелŭ de гъпоїъ; —winkel, m., ъпгецŭ de гъпоїъ.
Kehrseite, f., docŭ (ла о цесетъръ).
Kehrsel, m., мъгъліа фърчеї (de каїерŭ).
Kehrwand, f., пъретéле ъпеї ставіле.
Kehrwisch, m., мътъріцъ de штерсŭ.
Keichen, в. Keuchen.
Keifen, v., мъ чертŭ, батŭ din гъръ, хodороцескŭ; мъ ръстескŭ; латръ, хъмъїъ; мъшкŭ.
Keil, m., папъ (de лемпŭ), ікŭ; клінŭ; цéпъ (італ. zeppa); бълzŭ (de мъмълігъ = puls лат.; італ. bozzo); кodръ, фъліоїе (de пъпе); auf einen groben Klotz gehört ein grober —, къмŭ е бъпъ zioa, ашеа е ші мълцъміта; можікълŭ се бате тотŭ къ можікŭ; —bein, n., (анат.), сфепоidŭ, осŭ басіларŭ; —förmig, a. ші ad., ка папа, папъформŭ; —hacke, —haue, f., сапъ цепóсъ, съпоїъ ка папа.
Keilchen, n., пъпішóръ, ікшорŭ, цепшóръ; кodрълецŭ, бълzълецŭ, бълzішорŭ.
Keilen, v., батŭ пепе, ꙟмпъпезŭ; скотŭ къ ікълŭ; деспікŭ; ꙟпгіцŭ, ꙟпdопŭ (ла фълії de пъпе); къмпърŭ.
Keiler, m., верŭ; поркъ сълватікŭ; бътъъшŭ, бътачŭ; ꙟмпътъторŭ, бътълъгŭ.
Keim, m., колцŭ, мъгъре, церме (de орї че плантъ ші фръптŭ); ꙟпчепътŭ, оріцine; etwas im —e ersticken, а съгръма чева din ꙟпчепътŭ, а nimічі семѫнца ла ъпŭ че; —hülle, f., албъшŭ (вотап.)
Keimen, v., ꙟпколцескŭ, ръсарŭ.

Keimung, f., ꙟнколцéлъ, цертънътъръ; ꙟнчепътъръ.

Kein, (Keiner, Keine, Keines), pron., нічї ънълъ, nimini; вреънълъ; keiner Partei zugethan, неътралъ, каре нъ ціне къ нічї о партітъ; kein Mensch weiß es, nimini нъ штіе; er ist kein reicher Mann, елъ нъ есте вреънъ омъ авътъ, елъ нъ е богатъ; er ist kein Kind mehr, елъ нъ маї есте прънкъ; kein Geld haben, а нъ авé банї; kein Mitleid haben, а фі фъръ компътіmіре, а нъ компътіmі.

Keinerlei, a. indecl., auf — Art, нічї декъмъ, нічї ꙟнтр'ънъ modъ.

Keinerseits, ad., de нічї о парте.

Keineswegs, ad., нічїдекъмъ, нічї ꙟнтр'ънъ modъ.

Keinmal, ad., нічїодатъ.

Kelch, m., потіръ, покалъ, пъхаръ, къпъ; къmінекътъръ; —artig, —förmig, a. ші ad., ꙟн форма потірълъї; —glas, n., пъхаръ ка потірълъ.

Kelchhammer, m., каікъ, тъвъ de Dънъре.

Kelle, f., містріе (ла петрарї); лінгъръ de местекатъ, полонікъ, местекъторъ.

Keller, m., челарїъ (провінч. de Apd. ші Цéра рот.), кътънъ (італ. cantina), піфніцъ (слав.); бордеїъ, хъръбъ (zѫmnікъ); кішлеакъ; —assel, f., —esel, m., —schabe, f., —wurm, m., кънеле бабеї (верме флокосъ); —fenster, n., ферéстръ, ръсъфлътóре de челарїъ; —geschoß, n., бечъ, арцеа; —hals, m., гърлічълъ de челарїъ; дафінъ мікъ; —meister, m., келарїъ (дела кеї).

Kellner, m., келарїъ, (ꙟн оспътърії, бъїетъ, гарсонъ пе франц.)

Kelter, f., тéскъ (de треве сéъ тіскóве), сторкъторъ, сторчеръ; лінъ (de пóме); —baum, m., гріnda тéскълъї; —haus, n., кратъ, кълкъторіъ; —recht, n., дрептъ de тéскъ, de лінъ; —wein, m., вінъ de тéскъ.

Kelterer, m., кълкъторъ (de стръгърї).

Keltern, v., калкъ, сторкъ (мъстъ), мъстърескъ.

Kelterung, f., сторсъръ, тескъітъръ, мъстъріре.

Kennbar, a. ші ad., че се пóте къпóште, de къпоскътъ, маркатъ, семнатъ, ремаркаверъ, карактерістікъ.

Kennbarkeit, f., маркъ, семнъ карактерістікъ, ремаркаверітате.

Kennen, v., къпоскъ; штіъ; dістінгъ (deосібескъ), einen — lernen, а фаче къпоштінцъ къ чінева; einen von Person kennen, а къпóште ꙟн персóнъ пе чінева.

Kenner, m., къпоскъторъ; праптікъ, пъцітъ; —blick, m., окїъ пътрънzеторъ, къпоскъторъ.

Kenntlich, в. Kennbar.

Kenntlichkeit, в. Kennbarkeit.

Kenntniß, f., къпоштінцъ, поціъне; штіінцъ, праптікъ; einige — von etwas haben, а къпóште чева пе deасъпра; einen von etwas in — setzen, а інформа пе чінева, а ꙟнкъпоштінца, а фаче къпоскътъ.

Kenntnißreich, a., ꙟнвъцатъ, прокопсітъ, плінъ de штіінцъ.

Kennung, f., семнъ, мъскъ (пе dінцїї каілоръ din каре ле къпоштї Nрълъ анілоръ, Bohne).

Kennzeichen, n., семнъ, семналъ, контрасемнъ, карактеръ, крітерїъ, потъ карактерістікъ.

Kennzug, m., тръсъръ карактерістікъ, семнъ dістінтівъ.

Keper, m., ozоръ, цесетъръ къ ozóре ꙟн патръ іце.

Kepern, köpern, v., цесъ къ ozóре.

Kerb, Kerbe, f., крестътъръ, стріе.

Kerbel, n., черфоїъ, (кербелъ, хармаціъкъ, scandix, плантъ).

Kerben, v. крестъ, ꙟнкрестъ; dінцеzъ.

Kerbholz, n., —stock, m., ръбъшъ, ревашіъ.

Kerbig, a., крестатъ, ꙟнкрестатъ.

Kerbthier, n., Kerfe, f., інсектъ (лігіóнъ).

Kerker, m., прінсóре, локъ de прінсóре, ꙟнкісóре, гросъ, карчеръ, темніцъ; —licht, n., аерълъ de прінсóре; —meister, m., темнічерїъ, карчерарїъ, арташълъ маре.

Kerkern, v., пѫнѫ ла прінсóре, ѫнкідѫ, ѫнкарчерѫ.
Kerl, m., омѫ; фечіорѫ, фечіороїѫ, флъкъѫ; штренгарїѫ; ein großer —, ѫнѫ омоїѫ, ѫнѫ ометеѫ; ein dummer —, ѫнѫ пътъръѫ, ѫнѫ бълълъѫ, ѫнѫ гъгъѫцѫ; ein braver Kerl, омѫ алѫ требеї, омѫ бравѫ; er ist ein ganzer —, елѫ е омѫ кѫмѫ се каде; ein schlechter —, омѫ de німіка.
Kerlchen, n., омѫлецѫ, тітікотѫ.
Kermes, m., кърмѫzѫ (въпсеа рошіе скóсъ din óрешкаре планте).
Kern, m., сімбѫре; мїеzѫ; семінцъ, гръѫнте; флóре; мъdѫвъ; въгъѫнъ (ла гътѫлѫ каілорѫ); мѫскъ, семнѫ (пе dінцїї каілорѫ); інімъ (ла арборе сéѫ ла тѫнѫ); der — der Armee, флóреа арматеї; —ausdruck, m., спресіѫне пѫтерóсъ; —beißer, m., фрісоїѫ, кокотраѫстѫ (омідъ de фінікѫ); —brav, a., фóрте бравѫ; —frucht, f., гръѫ бобатѫ, гръѫ маре ѫн гръѫнте; —gehäuse, n., пъстареа сімбѫрелѫї, ѫнвълішѫлѫ сімбѫрелѫї; —gesund, a., фóрте съпътосѫ; —gut, a., фóрте бѫнѫ; —mensch, m., омѫ інімосѫ; —milch, f., zаръ цїцеї; —mehl, n., флóреа фъінеї, фъінъ ѫшóръ; —obst, n., пóме сімбѫрóсе; —schuß, m., dетѫнътѫръ орісонталъ, пѫшкътѫръ німерітъ; —sprache, f., лімбъ пѫтерóсъ, кѫвънтѫ сѫмбѫросѫ, пътрѫнzеторѫ; —spruch, m., сѫнтінцъ пѫтерóсъ; —truppen, pl., óсте алéсъ, трѫпе de фрѫнте, флóреа óстеї.
Kernchen, n., сѫмбѫрелѫ, міеzішорѫ; гръѫнцелѫ.
Kernen, v., decгіокѫ, десфакѫ; decгръѫнцеzѫ; гръѫнцеzѫ (аѫрѫ ші арцінтѫ); слеїескѫ.
Kerner, m., брібоїѫ, крестъторѫ (ѫнéлтъ ла фаѫрї).
Kernhaft, a. ші ad., сімбѫросѫ; первосѫ, пѫтеросѫ, вънжосѫ.
Kernicht, a. ші ad., ка сімбѫреле.
Kernig, сімбѫросѫ, міеzосѫ; гръѫнцосѫ; пѫтеросѫ.
Kerzchen, n., лѫмінърікъ.
Kerze, f., лѫмінаре, лѫмінъ, фъкліе, канделъ.
Kerzen-gerade, a. ші ad., dрептѫ ка лѫмінареа, фóрте dрептѫ; —gießer, m., лѫмінърарїѫ, фъкліерїѫ; —schein, m., кіарóреа, лѫкóреа лѫмінърії; —träger, m. (ла бісеріче), пълімарїѫ, параклісіерѫ.
Kessel, m., кълdаре, къzанѫ (чехонѫ, бъртакѫ); васѫ гъвънатѫ, гъванѫ (хопѫ); кѫлкѫщѫ, коврѫ; фѫndътѫръ de локѫ; großer —, кълdъроїе; kleiner —, кълdърѫшъ; —asche, f., поташъ; —flicker, m., кърпачѫ de кълdърї; —flickervolk, n., плебе, adѫнътѫръ de óменї; —förmig, a. ші ad., ѫн форма кълdърії; —gewölbe, n., кѫполъ; —pauke, f., тімбалъ; —schmied, m., кълdърарїѫ.
Keßler, Kesseler, m., кълdърарїѫ.
Kesser, Ketscher, m., рецеа (мрéжъ, de пештї ші de кіхлібарѫ ѫн Прѫсіа).
Keste, f., бътътѫръ ла ценѫнкії каілорѫ.
Kettchen, n., лънцішорѫ, лънцѫлецѫ, лънцѫгѫ.
Kette, f., ланцѫ, катенъ; ѫрzéлъ (de пънzъ).
Kettel, f., лънцішорѫ, кърліцорѫ.
Ketten, Ketteln, v., ѫнлънцеzѫ, легѫ кѫ ланцѫ.
Kettenbaum, m., сѫлѫ (ла пънzарї).
Kettenbrüche, pl., фрънцерї лънцѫіте.
Ketten-brücke, f., подѫ пе ланцѫрї; —fäden, pl., фіреле ѫрzелеї; —feier, f., ѫнкінареа ч. ланцѫ алѫ сф. Петрѫ (16. Іан.); —glied, n., окїѫ верігъ, інелѫ de ланцѫ; —hund, m., къне de ланцѫ; —kugel, f., бомбъ кѫ ланцѫ; —naht, f., кѫсътѫръ dѫпъ акѫ, тівéлъ; —regel, f., —rechnung, f., калкѫлѫ ѫмбінатѫ, калкѫлѫ лънцѫітѫ; —ring, в. —glied; —schluß, m., (ѫн лоцікъ), соріте; —stich, m., кѫсътѫръ кѫ гъѫреле, гъѫреле; —zug, m., (архіт.), ѫмплетітѫръ.
Ketzer, m., еретікѫ (каре се абате dела dрéпта кредінцъ); —buch,

n., карте еретікъ; —geist, m., спірітȣ de ересȣ; —gericht, n., трібȣналȣ асȣпра еретічілорȣ, ꙟпквісіцiȣне; —sekte, f., сектъ еретікъ.
Ketzerei, f., ересіе, ересȣ.
Ketzerisch, a. ші ad., еретікȣ, еретікосȣ.
Keubel, m., (ꙟп бъї), сѫтъ.
Keuchen, n., гѫфъїȣ, ръсȣфлȣ греȣ.
Keuchhusten, m., тȣсе тъгъре́скъ.
Keulchen, n., тъчȣчо́ръ, гїогȣцъ.
Keule, f., тъчȣкъ, бȣzdȣганȣ, гіо́гъ; білȣгȣ, шолdȣ.
Keulenkürbiß, m., тітвъ.
Keusch, a. ші ad., вергȣрȣ, кастȣ; кȣратȣ.
Keuschheit, f., вергȣріе, кастітате, фечоріъ, кȣръцiе, ꙟпфръпаре.
Kibitz, m., пагѫцȣ (пасере).
Kichererbse, f., тъсъріке.
Kichern, v., кікотескȣ, рѫdȣ ꙟп ръсфъцȣ.
Kicks, m., (ла біліарdȣ), кіксȣ, ловітȣръ фалсъ.
Kicksen, v., (ла біліарdȣ), кіксеzȣ, ловескȣ ръȣ.
Kiebitz в. Kibitz.
Kiefe, f., фалкъ; ȣреке de пеште (Kieme); пъстаїе (de mazъре, Erbsenschote).
Kiefer, m., (анат.), фалкъ (Kinnlade); ȣрекеа пештелȣї; брадȣ (молідȣ, Edeltanne, Fichte).
Kieke, f., собȣшо́ръ.
Kiel, m., пе́пъ, цевеа de пе́пъ; талпъ, кіліъ (італ. chiglia) de корабіе.
Kielen, v., ꙟmпенеzȣ; прindȣ ла пене (о пасере); ein Schiff —, а пȣне талпъ ла о паїе.
Kielholen, v., кȣлкȣ о паїе (спре а о дереце); о даȣ пе о латȣре; трекȣ пе ȣнȣ кріminалȣ пе сȣб паїе.
Kielrecht, n., dрептȣлȣ кіліеї, вамъ de паїе че арȣпкъ апгіра ꙟптр'ȣнȣ портȣ.
Kielschwein, n., Kielschwinne, f., контракіліъ, трȣпкіȣлȣ ашеzатȣ de алȣпгȣлȣ кіліеї, ꙟп каре е ашеzатȣ катаргȣлȣ.
Kielwasser, n., фъшіе de апъ (фъкȣтъ de спінареа паїеї).
Kieme, f., ȣреке de пеште, брѫпче; —ndeckel, m., къпакȣлȣ ȣрекеї.
Kiemer, m., бȣтінарїȣ.
Kien, m., лемнȣ решіносȣ; —apfel, m., тȣлеȣ de брадȣ; —baum, m., брадȣ, молідȣ; —harz, n., решінъ de брадȣ; —öl, n., олеїȣ de брадȣ (dохотȣ); —ruß, фȣпінцiне de брадȣ, сажъ, пегрофȣтȣ; —stock, m., трȣпкїȣ de брадȣ, гросȣ.
Kiepe, f., гъванȣ, герлъ; кошаръ; пълъріе de теїȣ; къчȣло́їе.
Kies, m., Kiessand, m., Kieselsand, m., прȣndȣ, петрішȣ, сілічіме, грохотішȣ.
Kiesel, m., Kieselstein, m., сіліче, крȣхȣ; петрішȣ, креminетȣ.
Kieselerde, f., пътъптȣ сілічосȣ, пътъптȣ креminосȣ, крȣхосȣ.
Kieselhart, a. ші ad., фо́рте вѫртосȣ, таре ка креminеа.
Kieselig, a. ші ad., креminосȣ, сілічосȣ, крȣхосȣ.
Kiesen, v., алегȣ ȣнȣ портȣ.
Kiesicht, a., ка креminеа, ка сілічеа.
Kieze, f., тъцъ (італ. muccia), кацъ (італ. gatta), пісікъ; те́къ de ско́рцъ.
Kikelkakel, m., блътърітȣръ, ворбъ de клакъ, секътȣрї.
Kimme, f., (ла бȣтінарї), гарdінъ; крестътȣръ, dълтȣітȣръ; тȣке, каптъ, марцiне.
Kimmen, v., гърdінескȣ.
Kimmeisen, n., гърdінарїȣ (ȣне́лтъ).
Kimmhobel, m., целъȣ de гърdінітȣ.
Kind, n., прȣпкȣ, фътȣ, копілȣ; бъїатȣ; фіїȣ, фапте (ꙟп жокȣлȣ de кърцї); angenommenes —, фіїȣ de сȣфлетȣ, прȣпкȣ adоптівȣ; neugebornes —, прȣпкȣ de поȣ пъскȣтȣ; uneheliches —, копілȣ din флорї, копілȣ de леле, спȣріȣ, бастарdȣ; — im Mutterleibe, фътȣ; das — beim rechten Namen nennen, а пȣті орї че лȣкрȣ пе пȣтеле лȣї; а ворбі ръспікатȣ фъръ ресервъ; —er und Narren reden die Wahrheit, прȣпчїї ші пътъръїї спȣпȣ adевърȣлȣ; —bett, n.,

фачере, лехѫсіе, кенделіе; —betterin, f., фемеіе лехѫсъ, кенделъ, пъскътóре.

Kindchen, n., прѫнкѫцѫ, прѫнкѫлецѫ, фънчѫлецѫ, въіецелѫ.

Kindelbier, n., кѫметріе (оспъцѫлѫ кѫметріеі).

Kinderei, f., копілъріі, німікѫрі, багателе.

Kinder-blattern, pl., върсатѫ de копіі; —frau, f., пѫтріче, бопъ, дъдакъ, доікъ; —freund, m., амікѫ алѫ прѫнчілорѫ; —geschrei, n., ціпетѫ, стрігътѫ de копіі; —haube, f., скѫфіóръ de прѫнчі; —jahre, pl., аніі прѫнчіеі; —klapper, f., сѫнаріѫ прѫнческѫ; —lehrer, m., педагогѫ, даскалѫ de прѫнчі; —liedchen, n., пані пані; —mord, m., оморѫ de прѫнчі; —muhme, f., в. —frau; —mutter, в. Hebamme; —pocken, в. —blattern; —schuhe, pl., папѫчі копілърешті; —schuhe ablegen, а кѫцета маі серіосѫ; —sinn, m., кандóре прѫнчéскъ, сімцѫ невіноватѫ, сімцѫ кѫратѫ; —tag, m., zioa челорѫ 20 міі прѫнчі ѫчіші de Іродѫ; —trommel, f., товъ, тамбѫръ прѫнчéскъ; —zeug, n., скѫтече прѫнчешті; —welt, f., копілъріме, прѫнчіме; лѫме невіноватъ; —zucht, f., едѫкъціѫне, дісчіплінъ de прѫнчі, дъскъліе, педагоціе.

Kindes-alter, n., прѫнчіе, етате (връстъ) прѫнчéскъ; —beine, pl., връстъ фраціедъ, прѫнчіе; —kind, n., непотѫ de фііѫ, непóтъ de фііѫ (епгонѫ); —nöthen, pl. дѫреріле наштеріі; —statt, f., адопціѫне, ѧнфііере; лѫаре de сѫфлетѫ; —theil, m., леціітімъ, парте леціѫітъ, ереditате фііéскъ.

Kindfrau в. Hebamme.

Kindheit, f., прѫнчіе.

Kindisch, a. ші ad., прѫнческѫ, прѫнчеште; —e Betragen, n., прѫнчіі, копілъріі.

Kindlich, a. ші ad., фііескѫ; тінърѫ (фраціедѫ), плінѫ de фръціезіме, плінѫ de іѫвіре прѫнчéскъ.

Kindlichkeit, f., сімплічітате, наівітате, кандóре.

Kindschaft, f., фііме, прѫнчіме; —recht, n., дрептѫлѫ de прѫнкѫ.

Kindspech, n., (mediч.), меконіѫ.

Kindtaufe, f., ботезѫ de прѫнкѫ.

Kinkhorn, n., корнецѫ, корнѫ вѫчѫмъторѫ.

Kinn, n., бърбіе (фалка de жосѫ).

Kinnbacken, m., —lade, f., фалкъ.

Kinnbart, m., барбъ (de пърѫ).

Kinnkette, f., стрѫнéлъ, лънціішорѫ de фръѫ.

Kintschelbeere, в. Vogelkirsche.

Kippe, f., марціне, мѫке; аціпътѫръ; auf der — stehen, а ста аціѫпатѫ, а се кѫмпъні de къzѫтѫ, а da съ скапеціі.

Kippeln, v. мъ аціпѫ, стаѫ ѧн кѫмпънъ.

Kippen, v., алегѫ; чоплескѫ, таіѫ; стрѫнчінѫ, скапътѫ din кѫмпънъ, мъ аціпѫ; — und wippen, а алтера монета, а о стронцъні.

Kipper und Wipper, m., тъіеторѫ, ретопіторѫ de монетъ, кълпаріѫ.

Kipperei, f., кълпъріе, алтерътѫръ de монетъ; къмътъріе, ѫсѫръ пелеціѫітъ.

Kirchdorf, n., сатѫ кѫ бісерікъ.

Kirche, f., бісерікъ, локѫ de адѫнаре а кредінчошілорѫ, еклісіъ (греч.); темплѫ; zur — gehörig, еклісіастікѫ, бісерікапѫ; in die — gehen, а мерце ла бісерікъ; zur — gehen, (о лехѫсъ), а еші ла бісерікъ; die — versammeln, а ціné сінодѫ.

Kirchen-agende, f., літѫрціъ; тіпікѫ; —älteste, m., антістѫ, бътрънѫ, (проіестосѫ, епітропѫ) бісеріческѫ; —amt, n., дерегъторіъ еклісіастікъ; офічіѫ dzeeскѫ (літѫргіъ); —bann, m., анатемъ, скомѫнікъціѫне; —brauch, m., рітѫ, датінъ а бісерічеі; —buch, n., рітѫалѫ, кондікъ бісерічéскъ, матрікѫлъ, мітріче (молд.); —buße, f., канонѫ, покъінцъ ѧн фаца бісерічеі; —dieb, m., фѫрѫ de челе сфінте, сакрілегѫ; —diebstahl, m., сакрілеціѫ, фѫртѫ de челе сфінте; —diener, m., пълімарѫ, параклі-

сіархъ, сервіторъ ꙟп бісерікъ; —dienſt, m., офічіъ бісеріческъ, сервіціълъ сакръ (слъжба бісеріческъ); —fahne, f., прапоръ, стéгъ бісеріческъ; —feſt, n., сървътóре бісеріческъ, фестівітате; —freiheit, f., скътінцъ, скътéлъ бісеріческъ, лівертъціле бісерічеї; —gänger, m., бісерікосъ, біготъ; іпокрітъ, фъцаръ; —gebet, n., ръгъчъне пъблікъ; —gebrauch, в. Kirchenbrauch; —gemeinde, f., попорéнъ, попоръ бісеріческъ, котънъ бісеріческъ, парохіъ, епоріъ; —gemeinſchaft, f., котъніъне, котъніте бісеріческъ; —geräth, n., васе сфінте, одóръ, орнъмінте бісерічештї; —gericht, n., трібъналъ бісеріческъ, іърісdікціъне еклісіастікъ, консісторїъ, dікастеріе (молд.); —geſang, m., кънтаре бісеріческъ, кънтъ бісеріческъ; —geſchichte, f., історіъ бісеріческъ; —geſetz, n., леце бісеріческъ, канонъ; dрептъ канонікъ (правілъ); —glaube, m., мъртърісіреа кредінцеї, кредінцъ; —gut, —güter, аверї бісерічештї; —haupt, n., капъ алъ бісерічеї; —jahr, n., анълъ еклісіастікъ; —kalender, m., кълindарїъ, алманахъ бісеріческъ, dірепторїъ; —kaſſe, f., вістіеріа, кътіа бісерічеї; —lehen, n., феъdъ бісеріческъ; —lehre, f., dогмъ, ꙟнвъцътъръ а кредінцеї; —lehrer, m., dаскалъ маре, dокторъ бісеріческъ; —maus, fig., er iſt arm wie eine Kirchenmaus, ъстъ омъ е съракъ ка пілъгълъ, е съракъ ліпітъ; е калікъ de о цéръ; —muſik, f., мъсікъ бісеріческъ; —orden, m., орdінъ бісеріческъ; —ordnung, f., регълъ (оръndъéлъ) бісеріческъ, тіпікъ, рітъалъ, регълъмънтъ, dісчіплінъ; літъргіе, —patron, m., епітропъ, тъторъ, патронъ бісеріческъ; —rath, m., консісторїъ, dікастеріе (молдов.); консіліарїъ, асесоръ консісторіалъ; —raub, m., фъртъ бісеріческъ, сакрілеціъ (в. Diebſtahl); —rauber, m., спъргъторъ de бісеріче; —recht, n., dрептъ канонікъ, dрептъ бісеріческъ; —rechtlich, a. ші ad., атъсъратъ канóнелоръ; —ſachen, pl., требї, афачерї бісерічештї; —ſatz, m., патронатъ бісеріческъ (de а пъне dерегъторї); —ſatzung, f., леце, канонъ, dекретъ бісеріческъ; —ſchein, m., матрікълъ, шеdълъ бісеріческъ; —ſchatz, m., вістіеріе бісеріческъ, тесаъръ бісеріческъ; —ſchmuck, m., одóръ, орнъмінте бісерічештї; —ſitz, —ſtuhl, m., странъ, ванкъ ꙟп бісерікъ; —ſpaltung, f., схістъ, dесвінаре бісеріческъ; —ſtaat, m., статъ бісеріческъ, статълъ папії, патрімоніълъ сфънтълъї Петръ; —ſtand, в. —ſitz; —ſteuer, f., колептъ; —ſtrafe, f., чепсъръ еклісіастікъ, канонірe бісеріческъ; —vater, m., къраторъ алъ бісерічеї; —väter, pl., сфінціі пърінцї; —verbeſſerer, m., реформъторъ; —verſammlung, f., сінодъ, кончіліъ (соборъ); —weſen, n., лъкръ бісеріческъ, бісерікъ; —zucht, f., регълъ бісеріческъ, dісчіплінъ.

Kirch-eule, f., къковеікъ, бъхъ dела бісерікъ; —fahrt, f., літіъ, прочесіъне, терцере ла бісерікъ къ помпъ; —feſt, n., офічіъ dzeeскъ (слъжбъ dzeéскъ); —gang, m., ешире ла бісерікъ (о пъптъ, орї о лехъсъ); —genoß, m., попоранъ, парохіанъ; —hof, m., чіметерїъ, ціптерімъ, кътпълъ сфънтъ; кърtea dinaintea бісерічеї; —kind, n., фіїъ алъ бісерічеї; —meſſe, f., офічіъ dzeeскъ, храмъ; котъndаре de тóмпъ (Kirmes, Kirmſe); —ſpiel, n., попоръ, парохіъ, епоріъ; —ſprengel, m., епархіъ, dіечесъ, епіскопіе; —ſtuhl, в. Kirchenſtuhl; —tag, m., zіоа de сервіціъ dzeeскъ; —thurm, m., търпълъ бісерічеї (клопотіцъ); —vater, в. Kirchenvater; —weg, m., калеа бісерічеї; —weihe, f., —weihfeſt, n., сфінціреа бісерічеї (търпосіре, славон.).

Kirchlich, a. ші ad., еклісіастікъ, бісеріческъ

Kirchner, m., пълітарїѹ, парасклісіархѹ, сакрістанѹ.
Kireh, m., влапъ, вештъптѹ блъпітѹ.
Kirmes, Kirmse, в. Kirchmesse.
Kirre, a. ші ad., domестікѹ, domестічітѹ, блъпzітѹ, dессълбътъчітѹ; сѹпѹсѹ.
Kirren, v., domестіческѹ, ѧтблъпzескѹ; атъцескѹ; кїетѹ (пѹії); кѫръїѹ.
Kirrung, f., атъцéлъ; nadъ (de пасерї); кѫръітѹръ.
Kirsch-baum, m., черешѹ (потѹ); —farbe, f., колóре de черéшъ; —garten, m., черешетѹ, гръdінъ dѹ черéше; —harz, n., клеїѹ, гѹтъ de черéше; —kern, m., сітбѹре de черéше; —kuchen, m., плъчінтъ de черéше; —mus, m., ліктарїѹ de черéше; —roth, a. ші ad., черешіѹ; —saft, m., сѹкѹ de черéше; —stiel, m., кодіца черешеї; —wasser, n., вінарсѹ de черéше; —wein, m., вінѹ de черéше; —zeit, f., анѹтітпѹлѹ черешелорѹ.
Kirsche, f., черéшъ; eingemachte —n, пелтеа de череше.
Kißchen, n., періпіцъ, періпіоръ.
Kissen, n., періпъ, къпътѫїѹ; —ziehe, f., фацъ de періпъ.
Kistchen, n., лакръ, лъкріцъ, лъdіцъ, лъdъцѹіе, кассетъ, къссътіоръ.
Kiste, f., лаdъ, кассъ; in —n packen, а ашеzа ѧп лъzї, а ѧтпакета, а ѧпкъсса.
Kistenrosinen, pl., стафіde de кѹтіе.
Kitt, m., мастікѹ, четѫптѹ; лѹтѹ клеіосѹ, клеїѹ.
Kittel, m., фѹстъ; сърікѹцъ, тъпекарїѹ.
Kitten, v., ѧпклеіескѹ, четѫптеzѹ, ліпескѹ.
Kitze, f., тъцъ, пісікъ (Kieze).
Kitzel, m., гъdілéлъ, гъdілітѹръ; тъпкъріте; бѹкѹріе аскѹпсъ.
Kitzeln, v., гъdілѹ.
Kitzler, m., (анат.) кліторіцъ, гъdілітóре лептікѹ.
Klack, m., крепътѹръ, dеспікътѹръ.
Klacken, kläcken, v., крепѹ, тъ dеспікѹ, тъ dесфакѹ (пътъптѹлѹ).
Kladde, f., (комерч.) страцъ, копdікъ ла тъпъ; копчептѹ (ѧпсъ макѹлатѹръ); ѹрѫчѹне, скърпъвіе.
Klaffen, v., стаѹ dескісѹ, стаѹ къскатѹ, тъ dескіdѹ (о рапъ); хоdороцескѹ, dърdъїѹ, клопъїѹ.
Kläffen, v., батѹ din гѹръ, латрѹ, хътъїѹ, клефетескѹ.
Kläffer, m., клефъіторѹ, лехъѹ, клефетіторѹ; хътъіторѹ (ѹпѹ къцелѹ), лътръторѹ.
Klafter, f., стъпжінѹ; брацѹ (тъсѹръ); —maß, n., тъсѹръ de ѹпѹ стъпжінѹ; —scheit, n., dеспікътѹръ, лоdаъ (de лемпѹ); —schlag, m., тъіетѹръ de стъпжінѹ (ѧп пъdѹре).
Klafterig, a., de ѹпѹ стъпжінѹ.
Klaftern, v., тъсѹрѹ кѹ стъпжінѹлѹ.
Klagbar, a. ші ad., de пърѫтѹ, de акѹсатѹ, акѹсаверѹ; — machen, а порпі прочесѹ.
Klage, f., плъпсóре жълѹіре, въіерътѹръ, въіератѹ; бочітѹ, бочітѹръ (ламентѹ); петіціѹне; пѫръ; eine — anhängig machen, а ѧпчепе ѹпѹ прочесѹ de жѹdекатъ, а рекїета чева ла жѹdекатъ; in —n ausbrechen, а прорѹтпе ѧп въіерътѹре; — führen, а фаче плъпсóре, а се въіера; seine — schriftlich vorbringen, а'шї аръта плъпсóреа ѧпскрісѹ; —frau, f., —weib, n., бочітóре, фетеіе лѹатъ кѹ сітбріе ка съ плъпгъ ла морцї; —gedicht, n., елеціъ, поетъ въіерътóре; —lied, n., къптекѹ dѹреросѹ; —punkt, m., пѹптѹ de плъпсóре; —schrift, f., плъпсóре 'п скрісѹ; —stimme, f., боче dѹреро́съ, гласѹ въіеръторѹ.
Klagen, v., те ваіерѹ, те плъпгѹ; те тъпгѹіескѹ (ламентеzѹ); gegen einen —, трагѹ ла жѹdекатъ пе чінева; ohne Noth —, а се въіера фъръ каѹсъ.
Klagens-werth, —würdig, a. ші ad., de въіератѹ, de компътітітѹ, demпѹ de въіератѹ; ein —er Fall, о ѧптътпларе dѹреро́съ.
Kläger, m., пѫрѫшѹ, акторѹ (ла жѹdекатъ).
Klaggeschrei, n., ваіетѹ, стрѫгътѹ dѹ-

рерос, стрѫгътъ въіеръчос; цетете dърерóсе.

Klăglich, a. ші ad., de плънс, de тънгъітъ (de жълітъ), de компътімітъ, плънсетів, de въіерат, въіераверъ; —e Zuſtand, старе de компътімітъ; старе трістъ, старе de въіерат, старе трацікъ.

Klaglos, a. ші ad., скътітъ de плънсóре; скътітъ de пѫръ, ліверат, абсолът (de о пѫръ ѫн жъдекатъ; — ſtellen, a ѫndeſtъла плънсóреа, a da сатісфъціне.

Klamm, a. ші ad., стрѫмтъ, ънгъстъ (вестъпт, штівлъ), стрѫнс (ѫнтре крепътърі); цéпънъ, ѫнцепенітъ (de церъ); компактъ, тасівъ (авръ); раръ (вані).

Klammer, f., скóвъ, рътпоіе, плевіцъ; парептес, ѫнкіzетóре.

Klammern, v., прindъ къ скóве, ѫнцепенескъ; ѫнкidъ ѫn парептесе.

Klampe, f., клеште (de лемнъ).

Klang, m., сънетъ (de металъ); топъ; въіетъ (de клопотъ); цінцінъ, цінцінътърь (de клопоцелъ); —bo-den, m., фъndъ ресънѫнте, фъndъ ръсънъторъ (de клавіръ); —lehre, f., акъстікъ, штііпцъ деспре сънете; —los, a. ші ad., несънъторъ, неconоръ; —reich, a. ші ad., conоръ, сънъросъ.

Klapp! int., паф! троскъ!

Klappe, f., къпакъ, клапъ, къпъчелъ (ла флаутъ); лімбшóрь, вшіцъ; конерішъ (ла о капъ).

Klappen, v., клънцъіъ, батъ din dінці, dѫрдъіъ; трънтескъ къпакълъ.

Klappenrock, m., съртакъ къ къпаче.

Klapper, f., (ѫn морі) вътътóре, клапцъ; търкъ, кастапетъ (жъкъріе); —bein, n., тóртеа (ка скелетъ); —dürr, a., такрь ка осълъ; вскатъ de клънцъіе; ходороцітъ; —jagd, f., въпатъ къ покнете, въпатъ къ клапцъ; —mühle, f., тóръ клънцънітóре; —roſe, f., такъ сълваткъ; —ſchlange, f., кротелъ, шерпе клънцънітерь (фóрте венінос); —ſtein, (Adlerſtein), m., пéтра вълтърълъ, етіть; —ſtorch, m., варзъ алъ, варзъ клънцънітóре.

Klapphut, m., пъларіе че се стрѫнце.

Klappig, a. ші ad., къ къпаче, къ клапе.

Klaps, m., плеспетъ, плеспітъ, плеспітърь, пълтъітърь.

Klapſen, v., плеспескъ, клънцънескъ.

Klapptiſch, m., тась къ аріне.

Klar, a. ші ad., кіаръ, лімпеде; лътъріть; стръвъзів, стрънърінте; ѫнведерат, манифестъ, пе фацъ; къратъ; сопоръ; сънціре, фінъ; —e Begriff, m., ідéь кіарь, ідéь лътъріть; —e Druck, m., тіпарів къратъ; —e Stimme, f., граіь сопоръ; das iſt —, ачéста е ѫнведерать; — beweiſen, a прова (a dovedi) кіаръ; etwas — machen, a лімпezі чева; — reden, a ворві ѫn топъ аскуцітъ, a ворві ѫn топъ domneскъ; einem —en Wein einſchenken, a сънъне къіва адевърълъ ѫn фацъ.

Klare, n., кіарь, къратъ; etwas ins — ſetzen, a лътърі кнъ лъкрь.

Klăre, f., сънціетате (ла пънзърії).

Klären, v., (мар.) десволтъ, десфъшърь вълъріле.

Klären, v., лімпezескъ; стръкърь; кърцъ, ѫnceninъ (черълъ).

Klarettwein, m., кіаретъ, вінъ галбінъ-рошів.

Klarheit, f., лімпezіme, ведеріme, кіаріme, лъчіme; кіарътате, стрълъчіme, сънінime; сънціетате (ла цесетърі).

Klarinett, n., кіарінъ, кіарінетъ (інструмінте de мъсікъ).

Klarinetiſt, m., кіарінетістъ.

Klariren, в. Klären.

Klarlich, a. ші ad., кіарь, ведерат, къратъ, лътъріть.

Klarmachung, f., лімпezітърь, ведерътънтъ.

Klärung, f., лімпezітърь, ведерътърь, кіаріфікъцівне.

Klaſſe, f., класъ, пласъ; градъ, ордіне, деспърцітърь; тагмъ; рангъ (італ. rango); in —n theilen, a деспърці ѫn класе.

Klassenlotterie, f., лотеріъ deспърцітъ ꙟn класе.
Klassificiren, v., класіфікȣ, deспарцȣ ꙟn класе.
Klassificirung, f., класіфікъціȣne.
Klassiker, m., класікȣ, аȣторȣ класікȣ (скрііторії чеї маї бȣнї, маї вѫртосȣ аї Еліпілорȣ ші Романілорȣ).
Klassisch, a. ші ad., класікȣ (стілȣ, карте че с'а фъкȣтȣ de modeлȣ).
Klat (erig), a. ші ad., ꙟnкȣркатȣ (пърȣ); конфȣсȣ; скърпавȣ, трепцосȣ, ферфелітȣ, фештелітȣ.
Klatsch, m. ловітȣръ, плеспетȣ (Klapp); —büchse, f., пȣшкъ de въптȣ; флеȣръ, блътъріто́ре (о фемеіе).
Klatsche, f., плеспіто́ре, ловіто́ре; блътъріто́ре, клеветіто́ре, флеȣръ, чікалъ, пȣртъто́ре de ворбе, леорбъіто́ре (молдов.); лімбȣтъ.
Klatschen, v., плеспескȣ; покпескȣ; аплаȣdȣ; чікълескȣ, лімбȣцескȣ, портȣ ворбе, лехъіескȣ.
Klatscher, Klätscher, m., аплъȣdъторȣ; плеспіторȣ; чікъліторȣ, пȣртъторȣ de ворбе, лехъȣ. (dърdалъ, молд.).
Klatscherei, f., чікълітȣръ, клеветъ, флеȣрътȣръ, блътърітȣръ, пȣртътȣръ de ворбе, лімбȣціъ.
Klatschgesellschaft, f., adȣnape лімбȣтъ, соціетате клеветіто́ре.
Klatschhaft, a. ші ad., лімбȣтȣ, ворбарецȣ.
Klatschhaftigkeit, f., лімбȣціе, чікъле́лъ, клеветъ.
Klatschig, в. Klatschhaft.
Klatschmaul, n., гȣръ песпълатъ, лімбȣтъ спартъ.
Klatschrose, f., макȣ сълбатікȣ.
Klatte, f., мъпȣпкїȣ, стокȣ, шȣвіцъ de пърȣ; ꙟnкълчітȣръ, ꙟnкȣркътȣръ.
Klauben, v., кȣлегȣ, алегȣ кȣ атърȣптȣлȣ, скочорȣ; deскȣркȣ, скартъпȣ; чȣпескȣ.
Klaue, f., ȣnгіо́іе, гїаръ; копітъ deспікатъ; бръпкъ; капче; ȣреке (ла кȣмпъпъ).
Klauen, v., апȣкȣ кȣ гіаръ; прindȣ ка капчеа.
Klauenfett, n., ȣптȣръ, гръсіме de ȣnгії.
Klauig, a. ші ad., гіъратȣ, кȣ гїаръ; копітатȣ.
Klause, f., съхъстріе (пȣстпічіе), локȣінцъ de съхастрȣ, еремітаціȣ, кіліъ стрімтъ; стрімто́ре.
Klausel, f., клаȣсȣлъ (ꙟn стілȣ).
Klausner, m., съхастрȣ, еремітȣ.
Klausur, f., ꙟnкȣіетȣръ, ꙟnкісо́ре (ла мопъстіре); кеȣто́реа ȣпеї кърцї.
Klavier, в. Clavier.
Klebekraut, n., (бот.) кȣскȣтъ.
Kleben, v., ліпескȣ; er läßt die Hände gerne —, елȣ аре децете лȣпцї (фȣръ бȣкȣросȣ).
Klebepflaster, n., емпластрȣ, пластрȣ, бле́сторȣ ліпічо́сȣ.
Kleber, m., въскȣ, клеїȣ (de череше); пȣме de ȣпеле бȣрȣіене; ліпіторȣ (кȣ лȣтȣ).
Kleber, a. ші ad., ȣшорȣ; слабȣ.
Kleberich, в. Klebekraut.
Kleberig, a. ші ad., въскосȣ, клеіосȣ.
Kleberigkeit, f., въскошіе, клеіошіе.
Kleck (s), m., пікȣ, стропȣ, патъ, пікътȣръ, стропітȣръ.
Kleckbuch, в. Kladde.
Klecken, v., пікȣ, стропескȣ, пътезȣ, мъкȣлезȣ, фештелескȣ; върсȣ, торпȣ; ажȣтȣ, крескȣ; das kleckt nicht, атъта пȣ е de ажȣпсȣ.
Klecker, m., пътъторȣ, стропіторȣ, мъкȣлъторȣ.
Kleckerei, f., мъкȣлътȣръ, скрісо́ре стрікатъ.
Kleckpapier, n., хъртіе сȣгаче, хъртіе сȣгъто́ре, свеȣто́ре.
Klecks, в. Kleck.
Klecksen, в. Klecken.
Kleckser, в. Klecker.
Kleckserei, в. Kleckerei.
Klee, m., тріфоїȣ; —blatt, n., фо́іе de тріфоїȣ; —feld, тріфоіште, фъпацȣ de тріфоїȣ; —futter, n., —fütterung, f., пȣтрецȣ de тріфоїȣ; —salz, n., саре оксалікъ (хім.); —säure, f., акріме оксалікъ.
Kleffen, в. Kläffen.
Klei, m., лȣтȣ клеїосȣ, клікосȣ, клікȣ, клеїȣ.
Kleiben, в. Kleben.

Kleider, m., клеіторѣ, лінітор̆.
Kleid, n., вестмънтѣ, вештъптѣ, ѧмврък̆минте, хаінъ, страіѣ = stratoriu лат., аша (молдов., к̆ъчі страіѣ ардел. ші мѫнтен. есте пѫтаі к̆ѣ каре те ѧпвълі пóптеа); ein — anziehen, a ѧмврък̆а о хаінъ, a пѫне (пе трупѣ) унѣ вестмънтѣ; ein — ausziehen, a десврък̆а унѣ вестмънтѣ; das — macht nicht den Mann, раса пѫ фаче пе к̆ълугър̆.
Kleidchen, n., вестмънцелѣ, хъінішóръ.
Kleiden, v., ѧмбракѣ, ѧпвестезѣ; dieſe Farbe kleidet Sie gut, колóреа ачéста те прinde пе Dта, к̆ѣ колóреа ачéста ѧці стъ бine; nach der Mode gekleidet gehen, a се ѧмврък̆а дѫпъ модъ.
Kleider-beſen, m., —bürſte, f., мътѫріцъ, періе de хаіне; —handel, m., негоцѣ, трафік̆ъ de вестминте; —kammer, f., к̆тараъ de хаіне, гардеровъ; вестіаріѣ; —macher, m., кроіторѣ; —motte, f., моліе de хаіне; —narr, m., пеѫнѣ дѫпъ хаіне; —narrheit, f., маніъ дѫпъ хаіне, лък̆сѣ пеѫнеск̆ѣ; —ordnung, f., регълътънтѣ алѣ портълі, леце de костѫме, леце ѧп контра лък̆сълі; —pracht, f., лък̆сѣ ѧп вестминте, потпъ ѧп хаіне; —ſchrank, m., артаріѣ, дълапѣ de хаіне, гардеровъ (ѧнтрѫ ѧнцелесѣ маі стрѫнсѣ пе франц); —tracht, f., портѣ, костѫмѣ, модѣ de а те ѧмврък̆а; —trödler, m., телалѣ, трафік̆торѣ de хаінъ; —trödlerin, f., телелеік̆ъ
Kleidung, f., вестмънтѣ, ѧмврък̆минте, ѧпвестітѫръ; militäriſche —, уніформъ міліtаръ.
Kleidungsſtück, n., бък̆ать de вестмънтѣ.
Kleie, f., трѫцъ; мътрéцъ; —nbrot, n., пъне трѫцóсъ; —nhändler, m., трѫцаріѣ; —nmehl, зъпсіте, фърфъріцъ (італ. forforacco).
Kleierde, f., пътънтѣ клікосѣ, лътѣ лінічосѣ.
Kleiicht, a., к̆а трѫцъ.
Kleiig, a. ші ad., лътосѣ, кретосѣ; трѫцосѣ.
Klein, a. ші ad., мікѣ, мърѫнтѣ, пікѣ, мърѫнцелѣ; пѫцінѣ, сѫцірелѣ; —e Ausgaben, спесе мърѫнте; —e Buchſtaben, літере мічі; —er Menſch, отълецѣ; das iſt mir ein Kleines, ачéста'мі е о вагателъ; im Kleinen arbeiten, а лък̆ра фінѣ, а фаче лък̆рърі сѫцірі ѧп мікѣ; klein machen, а мікшора, а ѧмпѫцina; etwas Kleines bekommen, а паште; Klein, n., мърѫнтъі; —jährig, a., к̆ѣ спіче мічі; —äugig, a. ші ad., к̆ѣ окі рътѫнзі; —geiſt, m., съракѣ de спірітѣ; капѣ секѣ, минте съръкѫцъ, отѣ деспрецѫітѣ; —gläubig, a. ші ad., пѫцінѣ кредінчосѣ; —handel, m., негоцѣ к̆ѣ мърѫнта; —händler, m., негѫцеторѣ к̆ѣ мърѫнта, ѧп детаіѣ, бътікаріѣ; —körnig, a. ші ad., мърѫнтѣ ѧп гръѫнце.
Kleinheit, f., мічіме, пѫцінътате, мікшоріме; — des Geiſtes, спірітѣ лъпъдатѣ, спірітѣ апѫсѣ, ѧнжосітѣ.
Kleinigkeit, f., мърѫнцішѣ, вагателъ, мърѫнцime; німікърі, лък̆рърі de німіка; das iſt keine —, ачеста пѫ е лък̆рѫ пѫцінѣ, ачéста пѫ е вагателъ; —sgeiſt, m., отѣ че ѧмблъ дѫпъ німікърі; спірітѣ мърѫнціосѣ, спірітѣ че се ѧмпедекъ de вагателе, спірітѣ секѣ; —skrämer, m., мікрологѣ.
Kleinlaut, a. ші ad., деск̆ръціатѣ, ѧнфрікатѣ; — werden, а се ѧнфріка, а се деск̆ръціа.
Kleinlich, a. ші ad., мікѣ, апѫсѣ, пѫцінѣ сокотітѣ; —e Denkungsart, ідеі апѫсе.
Kleinmaler, m., зугравѣ ѧп мініатѫръ.
Kleinmuth, m., пѫцінімітате, деск̆раціѣ, непѫтінца спірітълі.
Kleinmeiſtern, v., дiперѣ простѣ, рѣѣ.
Kleinmüthig, a. ші ad., пек̆ръціосѣ, фрікосѣ, пѫцінѣ de спірітѣ; —

werden, a ce deскъръцiа, a ce дпфрiка.

Kleinmüthigkeit, в. Kleinmuth.

Kleinod, n., odopъ, жъваеръ, скъле preцioce, клinodiĭ (але дмпъръцieĭ), бiжътърiĭ (францос.).

Kleinodienhändler, m., в. Schmuckhändler.

Kleiſter, m., брeĭз, клeĭз (de фъinъ), малтъ, пастъ (de фъinъ къ каре лipeште).

Kleiſterig, a. шi ad., клeĭосъ, пъстосъ.

Kleiſtern, v., брeĭескъ, лipескъ, пъстezъ, клeĭескъ.

Klemm, a. шi ad., стржмтъ, стржнсъ, ънгъстъ, дпклештатъ.

Klemme, f., стрimтóре, дпклештътъръ, дпгъцiме; клеште; кърчeĭ (ла гъра каiлоръ); in der — ſein, a фi стрimторатъ, a ce афла дntre чокапъ шi пъковалъ; a ce афла дn дmпрецiърърi прé греле; ſich aus der — ziehen, a скъпа din стрimтóре, a скъпа din пъказъ.

Klemmeiſen, n., клеште (de стълсъ къie).

Klemmen, v., дпклештъ, стрimторezъ, стржпгъ; me гетъieскъ, zwiſchen der Thür —, a ce стрimтора dъпъ ъшъ.

Klempner, m., фералъарiз, тinикiерiз; —arbeit, f., лъкрз de фералъариъ; —handwerk, n., месеріъ de фералъарiз.

Kleſe, f., жервiзцъ de перiъ (de пъръ de поркъ).

Klepper, m., мърцóгъ, калъ макрз, калъ de страпацъ (ce ziче шi деспре отълъ алергъторъ); dжрътóре.

Kleriſei, f., клеръ.

Klette, f., скаiз, скъieцъ, скъiете; акъцътóре.

Kletten, v., скартъпъ (лъпъ къ скъieцi ла фавріче).

Kletterer, m., къцърътторъ, челъ каре се кацъръ, се сзie.

Klettern, v., me кацъръ.

Kletterſtange, f., арвóре de къцъратъ; катаргъ.

Klettig, Klettenartig, a. шi ad., скъiосъ.

Kleuder, m., почidъ, къптаръ de лъпъ (дn Хеса).

Klicken, в. Klecken.

Klieben, v. деспikъ.

Kliebig, a. шi ad., деспikаверъ, че се пóте деспika.

Klient, m., кliентъ, отълъ къiва, скътitъ de чinева.

Klientel, f., кliентелъ, патропатъ.

Klima, n., кlimъ; gemäßigtes —, кlimъ стъмпъратъ.

Klimatiſch, a. шi ad., кlimатikъ, dъпъ дпсъшitеа кlimei.

Klimmen, v., me сзiз, me зркъ, me кацъръ; empor—, a., a ce пълца.

Klimperei, f., дрънгъпitъръ, цжнцъitъръ (къптътъръ реа пе зпъ instрътъптъ).

Klimpern, v., дрънгъпескъ, цжнцъiз.

Klinge, f., къцitъръ, къстъръ, пънzъ de савiъ, фig. савiъ; über die — ſpringen laſſen, a трече прin аскъцitълъ савieĭ; vor die — fordern, a кiема ла dъелъ; eine Sache mit der — ausmachen, a фini о каvсъ къ савia.

Klingel, m., клопоцелъ, катпапълъ; —beutel, —ſack, m., (ла католiчi), пзпгъ къ клопоцелъ (дn локъ de diскъ); —n, v., сзпъ къ клопоцелъ.

Klingen, v., сзпъ; цizескъ; —de Münze, монетъ сзпътóре, banі гата; —n., сзпаре, цixiре (= tinner лат.).

Klinggedicht, n., сонетъ.

Klingling! int., тirелiнгтинг!

Klinik, f., клinikъ, дпвъцътзра medikъ че се фаче ла патълъ волпавiлоръ.

Kliniker, m., medikъ de клinikъ; eретikъ каре се ботézъ пзmaĭ пе патълъ морцii.

Kliniſch, a., клinikъ.

Klinke, f., клапцъ, клinче (de летпъ ла ъшъ); —n, v., a клъпцъпi (ла ъшъ).

Klimatologie, f., кlimатолоцiъ.

Klinſe, f., кръпътзръ, плеспitзръ.

Klippe, f., стъпкъ, скопълъ (дn

mape); піскȣ; —nvoll, a., скопȣлосȣ.
Klipper, в. Klemper.
Klippern, v., плескъескȣ (кȣ ѧтблъчіȣлȣ), xodopoцескȣ.
Klipperschuld, f., даторії търȣнте.
Klippfisch, m., кабелеȣ ȣскатȣ (пеште).
Klipp-icht, a. ші ad., ка стъпка; —ig, a. ші ad., стъпкосȣ, піскосȣ; —kram, m., клътпъніторіъ (пегоцȣ); —schenke, f., кърчмъ прóстъ; —schule, f., шкóлъ de бȣкерї; —werk, m., жȣкърії (марфъ, лȣкрȣрї).
Klirren, v., цінцъпескȣ, ціȣескȣ, ресȣпȣ (даȣ ȣпȣ сȣпетȣ аскȣцітȣ, покареле, събііле).
Klistier, в. Klystier.
Klisch, m., плеоскȣ, леопȣ (кȣтȣ фаче о бȣкатъ de алȣатȣ тръптindȣce); —en, v., а плеоска, а плеспі.
Klischig, a., клеїосȣ (пъпеа пекóптъ).
Kloben, m., легътȣръ (пéтръ, кȣтъ, клаїе de inȣ, кънепъ); тъпȣпкїȣ (спіче), спопȣ (гръȣ); ȣреке (Scheere), ла кȣтпъпъ; такара, скріпецȣ; деспікътȣръ de лемпȣ.
Klöben, v., деспікȣ.
Klobensäge, f., ферестръȣ de деспікатȣ.
Klopfdamm, m., ezътȣръ, стабілъ, бътȣтъ ші ѧнгліатъ.
Klopf, m., ловітȣръ, бътътȣръ; —e, f., ловіре, бътътȣръ; стрімтóре; ъпгȣстіъ; einen in die — kriegen, а прinde ші а бате пе чіпева ла стрімтȣ.
Klöpfel, в. Kloppel.
Klopfen, v., батȣ, чокъпескȣ (=choccogner); ihm klopft das Herz, і се бате inima; an die Thür —, а бате ла ȣшъ; die Wäsche —, а бате рȣфеле; den Flachs —, а меліца інȣлȣ; auf den Busch —, іспітескȣ, черкȣ съ скоцȣ секретȣлȣ; auf die Finger —, а da кȣіва песте децете, аї тъїа пасȣлȣ; den Staub aus den Kleidern —, а скȣтȣра de правȣ.
Klopfer, n., чокапȣ de пóртъ.
Klopf-fechter, m., гладіаторȣ (ла романї), пȣтпачіȣ, лȣптачȣ; gelehrte —, діспȣтъторȣ; —fechterei, f., пȣтпътȣръ, лȣптъ; —hengst, m., калȣ скопітȣ, жȣгъпітȣ; —holz, n., маїȣ; —jagd, f., въпътóре кȣ бътаїъ (de тȣфе); —keule, f., папъ de бътȣтȣ (ла бȣтарї).
Klöppel, m., тъїȣшорȣ; чокъпелȣ (de імплетітȣ dinтéле, мірлії); бъцішорȣ (de бътȣтȣ доба); лімбъ (de клопотȣ); —garn, m., тортȣ de dinтеле; —nadel, f., акȣ de dentеле.
Klöpler, m., dinтеларȣ, ѧмплетіторȣ de dinтеле.
Kloß, m., бȣлгъре, брȣшȣ, гліъ (= gleba); гълȣшкъ; Klöße von Kartoffeln, гълȣшчї de картофії.
Klößchen, n., гълȣшчіцъ.
Kloßig, a., клеїосȣ, алȣътосȣ; бȣлгъросȣ, кȣ боцȣрї.
Kloster, n., тъпъстіре, кіновіъ; ins — gehen, а се кълȣгърі; —bruder, m., фрате; —frau, —jungfrau, —schwester, f., соръ, кълȣгъріцъ; —gebäude, n., тъпъстіре (ediфічіȣ); —geistliche, m., іеромонахȣ; —gelübde, n., вотȣ de кълȣгъріе; —habit, m., расъ; —leben, n., віацъ кълȣгърéскъ; —leute, pl., кълȣгърї, omenії тъпъстіреї; —mönch, m., монахȣ de тъпъстіре; —ordnung, f., дісчіплінъ кълȣгърéскъ; —schaffner, m., ікономȣлȣ кіновіеї; —schule, f., шкóлъ тъпъстірéскъ; —stand, m., стареа (тагма) кълȣгърéскъ; —thum, n., кълȣгъріъ; —vorsteher, m., егȣменȣ, абате; —zelle, f., чіліъ.
Klösterlich, a., тъпъстірескȣ, кълȣгърескȣ, чеповітікȣ.
Klotz, m., трȣпкїȣ, бȣтȣкȣ, чепȣ; wie ein — steht er da, стъ ка ȣпȣ трȣпкіȣ; prov. auf einen groben — gehört ein grober Keil, кȣтȣ е сфъптȣлȣ ші тътъіа, дȣпъ сакȣ ші петекȣ.
Klotzig, a., бȣтȣкосȣ, трȣпкіосȣ; гросоланȣ, nodoросȣ.
Klotzschuh, в. Holzschuh.

Klubb, в. Club.
Kluft, f., кръпътȣръ; авісȣ, пръпастіъ.
Klüftig, a., кȣ кръпътȣрї; —es Holz, лемнȣ лесне de деспікатȣ.
Klug, a., кȣ minте съпътóсъ, прȣdinте, ꙟнцелептȣ; шіретȣ, віклéнȣ, вȣлпосȣ; nicht —, cmintітȣ; bist du —? aї minте? er ist nicht recht —, ꙟї ліпсеште о dóгъ; — werden, a mї веni ꙟн cimцірї; durch Schaden — werden, a ꙟнвъца din пъцаніъ; aus etwas nicht — werden, a нȣ ꙟнцелеце чева; —e Frau, дескъптърéсъ, фермекъторéсъ; — ad., ꙟнцелепцеште.
Klügelei, f., свътошіъ; сȣбцієтате.
Klügeln, v., a се свътоші; a къȣта съ деспіче фірȣ de пърȣ.
Klugheit, f., прȣdinцъ, ꙟнцелепцiȣне; —slehre, —regel, f., массімъ de ꙟнцелепцiȣне.
Klügler, m., свътосȣ, істецȣ (ꙟн іроніъ).
Klügling, m., свътосȣ, істецоїȣ, челȣ че се сокотеште пе сене a фі маї кȣ minте de кътȣ тóтъ лȣмеа.
Klump, m., в. Klumpen ші Kloß.
Klümpchen, n., гръмъzȣе, гліȣцъ, брȣшȣлецȣ.
Klumpen, m., масъ, гръmadъ, гліъ, брȣшȣ, бȣлгъре; alles auf einen — werfen, a гръmъdi клаїе пе гръmadъ.
Klumpenweise, ad., кȣ гръmada.
Klümper, в. Kloß.
Klümperig, a., грȣnzосȣ, бȣлгъросȣ.
Klümpern, sich, v., a се грȣnzȣрі, a се фаче грȣnzȣрї.
Klumfuß, m., пічорȣ стръmбȣ.
Klunger, f., цорцорȣ, голомоцȣ (de тінъ атърнатȣ); —ig, цорцȣросȣ, голомоцосȣ; —wolle, f., лънъ цорцорóсъ.
Klunse, Klünse, в. Klinse.
Kluppe, f., zъбалъ; клеште; einen in der — haben, a авеа ла mънъ пе чінева; wenn ich ihn jemals in die — kriege, de'mї ва къdea odатъ ꙟн гіаре.
Klüse, f., ȣреке пентрȣ фȣніа коръбієї.
Kluthuhn, n., гъінъ скоdатъ, беркъ.
Klutte, f., кърбȣнї de пъmънтȣ moї.
Klürer, m., (map.), вънтрéлъ тріколцiъ.
Klystier, m., клістірȣ; —spritze, f., клістірȣ (інстрȣm.); —en, v., a пȣне клістірȣ.
Knäbchen, n., бъїецелȣ.
Knabe, m., бъїатȣ, фечорȣ; —nalter, върстъ de бъїатȣ; —haft, a., копілъросȣ; —nschule, f., шкóлъ de бъїецї; —nschänder, m., codomістȣ; —schänderei, f., codomie. —nstreich, m., штренгъріъ копілърéскъ.
Knack, Knacke, int., кракȣ, плеоскȣ, троскȣ, покȣ; —, m., кръкъітȣ, плеоскъітȣ, троскъітȣ, покнітȣ.
Knacken, v. n., троскъеште, покнеште; v. a., спарце; Nüsse —, спаргȣ нȣчї; mit den Fingern —, плеснеште кȣ децітеле.
Knacker, m., фрънгъторȣ, спъргъторȣ; плеоскъіторȣ.
Knackern, v., троскъі.
Knackmandel, f., mігdалъ троскъітóре.
Knackwurst, f., кърнацiȣ афȣматȣ.
Knall, m., вȣїетȣ, покнітȣ, сȣнетȣ; — und Fall, фъръ весте, deodатъ, цоропокȣ; er reisete — und Fall davon, плекъ deodатъ; —büchse, f., пȣшкъ de покнітȣ.
Knallen, v., покнескȣ, вȣїескȣ, факȣ сȣнетȣ; mit der Peitsche —, a плесні кȣ бічіȣлȣ.
Knall-gaß, n., газȣ ꙟнфлъmаверȣ; —gold, —silber, n., аȣрȣ, арцінтȣ фȣлmінънте, покніторȣ; —luft, f., аерȣ ꙟнфлъmаверȣ.
Knapp, a., стрѫmтȣ; f., пȣцінȣ; серъкȣцȣ; ad., пе спончїȣ, деабіе (= a peine); das Geld ist —, нȣ сȣнтȣ банї, сȣнтȣ рарї банії; es wird — zureichen, абіе съ ї ацȣнгъ; —heit, f., стрѫmцime.
Knappe, m., пацїȣ, скȣтіерȣ, апродȣ (чокоїȣ = жȣне нобілȣ dатȣ ꙟн сервіцiȣ ла алтȣ нобілȣ, секȣл. 15).
Knappen, v., пърѫеште (лемнȣлȣ

пе фокŭ); се клътіпъ, се хъцінъ; скіо́пътъ.

Knappern, v., а кръпцъі (кȣ dinцiĭ pozъndŭ).

Knapp-sack, m., те́скъ, траїстъ; —-schaft, f., (Bergschaft), бъїецime, бъїецiĭ ȣneĭ соцiетъцĭ, апȣme de бъїашĭ.

Knarpeln, Knorpeln, v., кропцъni, ропцъni.

Knarre, f., скърцiїто́ре; —n, v., скърцiе (ȣша, ро́та неȣпсъ de карŭ), сȣпъ кȣ скърцiето́реа.

Knaster, m., капастрŭ, спечiе de табакŭ de Спанiа; —bart, m., омŭ къртiторŭ.

Knastern, v., пѫрѫїе (фокȣлŭ); тѫрѫе, кѫртеште (омȣлŭ).

Knauel, Knäuel, n., гїемŭ (= glomus), (голомоцŭ); in Knäuel winden, а гемȣi, а депъна (депȣне) пе гемŭ.

Knauf, m., (арх.) къпiтелŭ (de колȣмпъ).

Knaupeln, v., podŭ, чiȣгȣлескŭ (осŭ); тiгълескŭ.

Knauser, m., аварŭ, кȣмплiтŭ, преасгърчiтŭ; —ei, f., аварiцiъ кȣмплiтъ (тȣрдъріъ, чȣфȣцiъ); —ig, a., аварiцiосŭ; —n, v., сȣптŭ аварŭ, me сгърческŭ.

Knebel, m., скълȣшŭ; ѫпкеiето́реа meziъ (дела децетŭ); —holz, n., кълȣшŭ.

Knebelbart, m., тȣстаце; —spieß, m., ланче.

Knebeln, v., пȣпŭ кълȣшŭ; Jemandem Hände und Füße —, а лега феделешŭ пе чiнева.

Knecht, m., сервŭ; Ihr unterthäniger —, алŭ Dтале пре́плекатŭ сервŭ; —isch, —lich, a. шi ad., сервiлŭ; —schaft, f., сервiлiтате, склъвiъ.

Knechts-arbeit, f., лȣкрȣ de сервŭ; —dienst, m., сервiчiŭ.

Kneif, m., кȣцiташŭ; косорŭ (чоботърескŭ); —en, v., пiшкŭ.

Kneipe, f., клеште; фiг. оспътъріъ тiсеракъ.

Kneipen, v., пiшкŭ (пiшкаре = pizzicare, iт.); es kneipt mich im Leib, me таiъ прiп пъптече; mein Schuh kneipt, me стрiнце папȣкȣлŭ.

Knetler, m., тȣтȣпŭ de кȣалiтате про́стъ.

Kneten, v., доспескŭ; фръмъптŭ; —, n., доспiре (= depsare, лат.)

Kneter, m., доспiторŭ, фръмъптъторŭ.

Knet-maschine, f., машiнъ de фремъптатŭ; —scheit, n., лопъцiкъ de фръмъптатŭ; —trog, m., коватъ, албiъ.

Knick, int., крак, пѫрр! —, m., пѫррѫiтȣръ, кръпътȣръ, сфъшiiтȣръ; —en, v., пѫррѫїе, крапъ, плеспеште; die Knie —en, плекŭ цепȣпкiȣлŭ; Flöhe —en, ȣчidŭ пȣречĭ; einen Hasen —en, а сȣчi гътȣлŭ їепȣрелȣĭ.

Knicker, m., тiтiрezŭ, в. Knauser; —ei, в. Knauserei; —ig, в. Knauserig.

Knickern, v., пѫррѫiескŭ, в. Knausern.

Knicks, m., ѫпкiнаре (din пiчiорŭ), реверiнцъ; —en, v., факŭ реверiнцъ (ѫndoindȣмĭ пȣцiнтелŭ пiчорȣлŭ).

Knie, n., цепȣпкiŭ; auf den —n liegen, а ста ѫп цепȣпкĭ; etwas über's — brechen, а термiна кȣръndŭ о каȣсъ, а о тъiа din датъ; —band, n., калцаветъ (opdin. кав. ѫп Англiа); —beuge, —biege, —-kehle, f., —bug, m., ѫndoiтȣръ de цепȣпкiŭ; —beugung, f., ѫпцепȣпкiаре; —fall, m., къdере ѫп цепȣпкĭ; einen —fall thun, а къdé ѫп цепȣпкĭ; —geige, f., гȣрдȣпъ, вiолончелŭ; —gicht, f., гонагръ, dȣрере de цепȣпкĭ; —gelenk, n., ѫпкеїетȣра цепȣпкiȣлȣĭ; —hoch, a., палтŭ пъпъ 'пцепȣпкĭ; —holz, n., кокърлъ; —leder, n., цепȣпкеаръ (пеле de цепȣпкĭ ла тiпарĭ).

Knieen, v., ѫпцепȣпкiŭ, сȣптŭ ѫп цепȣпкĭ; knieet nieder zum Gebet! ѫпцепȣпке ла рȣгъчїȣпе!

Kniescheibe, f., ротiца, dicкȣлŭ цепȣпкiȣлȣĭ.

Kniestück, n., тiпŭ пъпъ ѫпцепȣпке, таблъŭ че ѫпфъцiше́zъ о фiгȣръ пȣтаĭ пъпъ ѫп цепȣпкĭ; цепȣпкеаръ (ѫп арматȣръ).

Knietief, a. ші ad., афѫndȣ пънъ ла ценѫнкї, пънъ ла глесне (апа).
Kniff, m., пішкътѫръ; фіпецъ, апѫкътѫръ віклéпъ; er ist ganz voll —e, е плінȣ de апѫкътѫрї віклепе.
Knipp, m., —chen, n., бобърпакȣ, сфърлъ (песте пасȣ), ботȣ; покпітѫръ (din деџете).
Knippsen, v., daȣ сфърле песте пасȣ; покпескȣ din деџете.
Knirps, m., пітікȣ, отѫцȣ.
Knirren, в. Knarren.
Knirschen, v., скръшпескȣ, кръпцъескȣ (кѫ dinцiї).
Knirschern, v., пѫрпѫржі.
Knittel, в. Knüttel.
Knittern, v., троскъїескȣ.
Knoblauch, m., аіȣ (= alium, лат.), ѫстѫроїѫ (pom. m.); —braten, m., фріптѫръ кѫ аіȣ; —brühe, f., сосȣ de аїѫ; —geruch, m., міросȣ de аїѫ.
Knöchel, m., артікѫлȣ, ꙟпкеіетѫръ, nodȣ (ла деџетȣ, ла тънъ, ла пічорȣ); аршікȣ, кѫбȣ (de осȣ); —chen, n., осȣчорȣ, осѫцiȣ.
Knöcheln, v., а се жѫпа ꙟп óсе (аршіче).
Knochen, m., осȣ; stark von —, ососȣ; zu — werden, а се осіфіка; die — aus dem Fleische nehmen, а скóте óселе din карпе; ein Haufe von —, осеminте; nur Haut und — sein, пѫтаї оселе ші пелеа пе елȣ.
Knochen-abblätterung, f., сфоіъцiѫне (de óсе); —anwuchs, —ansatz, m., акрескътѫръ осóсъ; —artig, a., ососȣ; —asche, f., чепѫшъ de осȣ; —auswuchs, m., скрескътѫръ ососъ, осостосіъ; —brand, m., гапгрепъ de осȣ; —bruch, m., фръптѫръ de осȣ; —dürr, a., секȣ, пѫтаї пелеа, ші óселе фóрте (славȣ), макрѫ; стафіdітȣ; —fäule, в. Beinfäule; —feile, в. Beinfeile; —fuge, —füge, f., ꙟпкеїетѫръ de óсе; —gerippe, n., —gerüst, n., скелетȣ (гръбінȣ); —hand, f., тънъ осóсъ, deскърпатъ; —hart, —haus, —haut, в. Beinhart, Beinhaus, Beinhaut; —lehre, f., остеолоџіъ; —mann, m., мóртеа; —mark, n., тъdѫвъ de осȣ; —schmerzen, pl., dѫрерї de óсе; —thier, n., animалȣ ососȣ; —spalt, m., спіптекаре, крепаре de осȣ.
Knöchern, a., de осȣ.
Knochig, a., ососȣ, плінȣ de óсе.
Knödel, m., гълѫшкъ, перішóръ.
Knollen, m., боцȣ (= bozza, італ.), montȣ; гълкъ; тѫберкѫлъ, къпъцінъ (бот.); кръппеїѫ, бѫкатъ таре (дъравȣ) de пъпе; —gewächs, n., плаптъ тѫберóсъ, кѫ къпъцінъ (кѫтȣ е чéпа).
Knollig, a., гълкосȣ, тѫберкѫлосȣ, къпъціносȣ; пътъпгȣ, греȣ.
Knopf, m., бѫтбȣ, пастѫре (pom. мѫнт.); търѫлȣ (ла бастонȣ); nodȣ, болdȣ, гътъліъ (акȣ); — am Thurme, бешіка тѫрпѫлѫї.
Knöpfchen, n., бѫтбѫлецȣ, пъстѫрелȣ, болdішорȣ.
Knöpfen, v., ꙟтбѫтбȣ, ꙟпкеїѫ кѫ бѫтбї.
Knopf-fabrik, f., бѫтбъріъ; —form, f., фортъ, тінарȣ (de върсатȣ бѫтбї).
Knopf-haken, m., ꙟпкеіътóре (de бѫтбї), кърлігȣ кѫ каре ꙟпкеїе чінева бѫтбії; —loch, n., гъѫріцъ de пастѫре.
Knopfmacher, m., бѫтбарȣ, фъкъторȣ de бѫтбї; —arbeit, —waare, f., бѫтбъріъ, тарфъ de бѫтбї.
Knopper, в. Gallapfel.
Knorpel, m., сгърчȣ, картілаџінъ; —fisch, m., пештї сгъркошї; —icht, a., сгърчіȣ, ка сгъргѫлȣ; —ig, a., сгъркосȣ, картілъціносȣ; —lehre, f., kondролоџіъ, ꙟпвъцътѫръ деспре сгърчѫрї; —zerlegung, f., kondроломіъ.
Knorren, m., гълкъ, кокóшъ, скрескътѫръ, montȣ, nodȣ.
Knorr-icht, a., nodорїѫ; —ig, nodоросȣ.
Knöspchen, n., бобочелȣ, тѫгѫрелȣ.
Knospe, f., бобокȣ, тѫгѫрȣ; —n treiben oder bekommen, ꙟттѫгѫреште, ꙟтбобочеште; —n, v., ꙟтбобоческȣ.
Knospig, a., бобокосȣ, тѫгѫросȣ, плінȣ de тѫгѫрї.
Knötchen, n., nodѫлецȣ.

Knöteln, v., ѧмплетескѫ кѫ nodѫреле.
Knoten, m., nodѫ; греѫтате, пеdекъ; da steckt der —, ачі е nodѫ (греѫтатеа); einen — machen, а фаче nodѫ, а ѧnnoda; einen — aufmachen, decnodѫ; den — zerhauen, а тъіа nodѫлѫ, а термina о каѫсъ; ein harter —, таре пеdекъ; —los, a., фъръ nodѫрї; —stock, m., бъцѫ nodѫросѫ.
Knot-icht, a., nodѫрїѫ; —ig, a., nodѫросѫ.
Knuff, m., гіолdѫ, бѫшітѫ, котітѫръ (dатъ пе аскѫпсѫ); —en, v., гіоптескѫ, daѫ гіолdѫрї, бѫшескѫ (boxer, фр.)
Knülle, f., крецъ перегѫлатъ, тѫртітѫръ; —n, v., тѫртескѫ (ѫпѫ вестъптѫ); ѧмпътѫрѫ.
Knüpfen, v., ѧnnodѫ, легѫ, ѫпескѫ, стрінгѫ.
Knüppel, в. Knüttel.
Knüppeln, v., чотъцескѫ.
Knurren, v., тѫрѫескѫ, хѫрѫескѫ; тѫртѫрѫ; кіоръїескѫ (тацеле).
Knurrig, a., тѫрѫіторѫ, хѫрѫіторѫ; кіоръіторѫ; тѫртѫръторѫ.
Knute, f., кпѫте, (інстр. ѧпфіоръторѫ de бътѫтѫ пе віноваці ѧп Рѫсіа); die — geben, а da кпѫте.
Knüttel, m., фѫстъ (фѫстї ѧп Скр. = fustis лат.), чотагѫ, бъцѫ скѫртѫ ші гросѫ, тъчѫкъ; —brücke, f., подѫ, понте, de пѫелетѫ; —reim, —vers, m., рітъ, версѫ гросѫ, din чотагѫ.
Koaxen, (маї віне Quacken), аї окъкъі (броштеле).
Kobalt, m., кобалтѫ; —blau, —glas, n., сталтѫ; —erz, n., есѫ de кобалтѫ; —könig, m., регѫлѫ de кобалтѫ.
Koben, m., котéцъ (de порчї).
Kober, m., паперѫ; кошѫ.
Kobold, m., спірітѫ реѫ, diаволѫ (прін mine).
Koch, m., кѫкпіерѫ, (італ. cuciniere), бѫкътарѫ; —buch, n., карте de бѫкътъріъ.
Kochen, v. a., фербѫ, гътескѫ, факѫ бѫкате, de тъпкаре; —, n., кóче, ферве, клокотеште, das Blut kocht ihm in den Adern, съпцеле ѧї клокотеште прін віне; es kocht gleich bei ihm, с'апрінde ѧndатъ; es einem recht —, аї da ѧп гѫръ, аї спѫне adеверѫлѫ; etwas —, а кóче чева, а такіпа; —, n., коптѫръ; колкъітѫръ.
Kocher, m., кафетіерѫ.
Köcher, m., тѫлвъ (de съцецї).
Kocherei, f., Kochkunst, f., кѫкпъріъ, артеа de а гъті бѫкате.
Koch-herd, m., ватръ; —holz, n., лемне de кѫкпъ.
Köchin, f., кѫкпъре́съ, бѫкътъре́съ.
Koch-junge, m., кѫптъ, dісчіплѫ de кѫкпъріъ; —loch, n., (ѧп табъръ), гаѫръ de гътітѫ; —löffel, m., лінгѫроїѫ; —ofen, m., копторѫ de кѫкпъ; —salz, n., саре комѫпъ; —topf, m., óлъ de фертѫ; —wasser, n., апъ бѫпъ de бѫкате; —wein, m., вінѫ de кѫкпъ, вінѫ пентрѫ dресѫлѫ бѫкателорѫ.
Koderig, a., флегматікѫ, скѫїпъчіосѫ.
Kodern, v., а лъпъda флегмъ, а скѫїпі.
Köder, m., nadъ, (éскъ, ѫпѫ че de тъпкатѫ че се пѫне ѧп ѫndіцъ пентрѫ а атъці пештії).
Ködern, v., атъцескѫ.
Kofent, m., кофентъ, бере сімплъ de adóа пробъ.
Koffer, m., кѫферѫ, ладъ; —macher, m., кѫферарѫ.
Kohl, m., кѫрекіѫ (caulis), (варzъ).
Kohle, f., кърбѫне; glühende —, кърбѫне апрінсѫ; todte —, кърбѫне стінсѫ; wie auf —n stehen, стъ ка пе кърбѫнї, се гръбеште таре а плека.
Kohlen, v., кърбѫнісеzѫ, префакѫ ѧп кърбѫнї.
Kohlen-bauer, m., кърбѫнарѫ; —becken, m., тапгалѫ (васѫ кѫ кърбѫнї пѫсѫ ѧп міжлокѫлѫ касеї, маї вѫртосѫ ѧп оріенте), —bergwerk, n., кърбѫнъріъ, minъ de кърбѫнї (de пътъптѫ); —brennen, v., арdѫ кърбѫнї; —brenner, m., кърбѫнарѫ; —dampf, m., абѫрѫ de кърбѫнї; —dämpfer, m., стінгъторѫ de кърбѫнї (ѫпéлтъ

ла врѫтарĭ); —deckel, n., коперъ-тъптѫ de фокѫ; —erde, f., кърбѫнĭ de пътъптѫ; —erz, n., есѫ карбонікѫ (acemenea кърбѫнелѫĭ de пътъптѫ); —feuer, n., фокѫ de кърбѫнĭ; —frau, f., кърбѫнъ-рéсъ; —gluth, f., ардóре de кърбѫнĭ, жъратекѫ; —grube, f., кърбѫнъріъ; —händler, m., негоцiторѫ de кърбѫнĭ; —mann, m., кърбѫнарѫ; —maß, n., тъсѫръ de кърбѫнĭ; —meiler, m., гръmadъ de лемне menітъ а се кърбѫniza; —pfanne, f., тігаіе de кърбѫнĭ; —pulver, n., пѫлвере de кърбѫнĭ; —sack, m., сакѫ de кърбѫнĭ; —säure, f., ачidѫ карбонікѫ; —schaufel, f., лопъцікъ de кърбѫнĭ, вътрарѫ; —schwarz, n., негрéлъ de кърбѫнĭ; —stift, m., kondeĭѫ, креĭонѫ de кърбѫнĭ; —stoff, m., кърбѫне (матеріа); —topf, m., óлъ кѫ кърбѫнĭ; —wasserstoff, m., газѫ, idроценѫ карбонатѫ.

Köhler, m., кърбѫнарѫ; —glaube, f., кредінцъ óрбъ.

Kohlfeuer, в. Kohlenfeuer.

Kohl-fuchs, m., калѫ тѫргѫ; —garten, m., кѫрекіште; —kopf, m., къпъцінъ de кѫрекіѫ; —markt, піацъ de вердецѫрĭ; —meise, f., піцігоĭѫ кърбѫніѫ; —pflanze, f., плъптъ кѫрекіóсъ; —rabi, m., карарабĭ (кѫрекĭѫ de Ciamѫ); —rübe, f., напѫ; —saat, f., семінцъ, ресадѫ de кѫрекĭѫ; —schwarz, a., негрѫ ка кърбѫнеле, фóрте негрѫ; —schmetterling, —weißling, m., флѫтѫре албѫ; —stück, n., кѫрекіште, локѫ de кѫрекĭѫ.

Koje, f., къmаръ, кабанъ, (пентрѫ тателоцĭ).

Köken, v., скѫĭпѫ, в. Speien.

Koker, m., (маріт.), кърaре прінтре скаѫнеле въслелорѫ лѫнтрашілорѫ.

Kolbe, f., Kolben, m., капетѫлѫ челѫ гросѫ алѫ верче лѫкрѫ сéѫ ѫнéлтъ, тъчѫкъ (ла бъцĭѫ); гътъліъ; ретортъ, кѫркѫбетъ (ла кіміштĭ); патѫ сéѫ стратѫ (de пѫшкъ), капѫ (келѫ), капѫ чѫтѫ; тѫлеѫ (de кѫкѫрѫzѫ); maĭѫ; donѫ (ꙟп тѫлѫмбе); Kolben hoch! пѫшка ла ѫтерĭ! einem die — laufen, чіне п'а скѫлтъ de ворбъ съ аскѫлте de бътаĭъ.

Kolben, v., факѫ тъчѫкъ, гътъліъ (inѫ), тѫлеĭѫ (кѫкѫрѫzѫ); чотъцескѫ, батѫ кѫ тъчѫка; фаче монтѫрĭ, корніце (червѫлѫ).

Kolben-hirsch, m., червѫ кѫ монтѫрĭ; —hirse, f., меĭѫ кѫ спікѫ гътъліосѫ; —moos, n., тѫшкĭѫ гътъліосѫ; —recht, n., дрептѫлѫ тъчѫчеĭ (алѫ челѫĭ маĭ таре); —stange, f., варгъ кѫ тъчѫкъ; —stoß, —streich, m., ловіре кѫ тъчѫка, кѫ патѫлѫ пѫштеĭ.

Kolbicht, a., тъчѫчіѫ, гътъліĭѫ.

Kolbig, a., тъчѫкатѫ, = (mazzochiuto іт.).

Kolerisch, a., колерікѫ.

Kolik, f., колікъ (бетецiре кѫ тъĭетѫрĭ ꙟп пъптече).

Koller, m. ші n., гътарѫ; пептарѫ; гѫлерашѫ (ла попĭ).

Koller, m., фѫріъ; тѫрбѫ, капкіъ (торбѫ ла каĭ); —ig, a., фѫріатѫ; капкіѫ; —ader, f., въна капкіеріеĭ (ꙟптре ѫрекĭ ла каĭ).

Kollern, v., а авé капкіѫ (калѫлѫ); а се ростоголі, а се da de дѫра; fig. а фі ꙟпфѫріатѫ; —, n., борборосіре, кіоръіре (ꙟп маце).

Kolon, n., doѫе пѫнте (:), семнѫ de інтрепѫнцĭѫне.

Koloß, m., Колосѫ (орĭче е de търіме ꙟпспъĭтъптътóре); —al, —alisch, a., колосалѫ.

Kolter, n., ферѫлѫ аратрѫлѫĭ.

Kombüse, f., кѫкпъ (ꙟп Коръвіĭ).

Komiker, m., комікѫ, акторѫ ꙟп піесе de рѫсѫ.

Komisch, a. ші ad., комікѫ, рідікѫлѫ.

Kommen, v., вінѫ, віĭѫ, ажѫнгѫ; m' апропіѫ; ich komme gegangen, geritten, gefahren, вінѫ пежосѫ, къларе, кѫ карѫ (кѫ наĭа); diesen Weg bin ich nie gekommen, пе калеа ачéста п'ам маĭ ꙟтблатѫ; Einem mit Worten zu nahe —, а вътъма пе чінева кѫ ворва;

wenn es hoch kommt, челѫ тѫлтѫ; в. ші Hoch; wenn es auf's Höchste kommt, ла касѫлѫ челѫ маї реѫ; nachdem es kommt, кѫт се ва ѧнтъмпла, dѫпре ѧтпреціѫръріі; an—, ажѫнгѫ; an einen —, а ѧнтълпі, а ажѫнце пе чіпева; aneinander —, а се ѧнкъїера, а се вате; ich kann nicht an ihn —, пѫ'мї почѫ ресвѫпа; an eine Arbeit —, а се апѫка de лѫкрѫ; es an sich — lassen, (mit der Arbeit), а пѫ пре́ се гръві кѫ лѫкрѫ; — (mit dem Geben), а пѫ пре́ фі dарнікѫ; auf einen —, віне, каde (ѧп партеа кѫїва, тоштепіре шчл.), ѧшї adѫче аminте пѫтеле кѫїва ѧп ворвіре; die Schuld wird auf mich —, віна ва къdé пе mine; ich kann nicht auf den Namen —, пѫ'мї віне а minте пѫтеле; auf Etwas —, а ревені, а'шї adѫче аminте de чева; auf die Spur —, а da de ѫрмъ, а deскопері чева; es ist mit ihm auf's Aeußerste gekommen, а ажѫнсѫ ла місеречіа чеа маї таре; ла сапъ de лемнѫ; auf den Bau —, а фі осъndітѫ ла лѫкрѫ пѫблікѫ (ла окнъ); wir wollen auf etwas anderes —, съ скімвътѫ ворва, съ ворвітѫ de алтѫ чева; aus Etwas —, а еші; aus der Gewohnheit, aus der Mode —, а еші din datinъ, din modъ; auseinander—, а се ѧнвоі; aus der Fassung —, а'шї еші din сімцѫрї, а'шї перde кѫтпътѫлѫ, в. Fassung; aus den Wochen kommen, а еші ла бісерікъ (dѫпъ леѫзіъ, кendeліъ); ich kann nicht aus dem Handel —, пѫ кѫпріndѫ ачéстъ каѫсъ; einem aus den Augen —, а перde din вedере пе пештіне; aus der Gefahr —, а скъпа din перікѫлѫ; aus sich selber, außer sich —, а'шї еші din minцї, а пѫ маї пѫте́ (de бѫкѫріъ, dѫрере); darein-, hinein-, herein —, а інтра; davon—, а скъпа; dazu—, а сѫпръвені, а с'adaoце; heraus-, hinaus—, а еші; was wird denn endlich heraus—? че ва маї еші? es kommt bei dieser Waare nichts heraus, пѫ есе пічї ѫпѫ къштігѫ dела марфа аста; es mag heraus— was da wolle, ѧнтъмпле кѫт се ва ѧнтъмпла, есе кѫт ва еші; ла тотѫ евенітъптѫлѫ; hervor—, а провені, а продѫче, а церте; hinter etwas —, а deскопері, а da песте ѫрма (ѫпѫї секретѫ); hinter einen —, а da престе чіпева, алѫ атака; mit Worten hinter einen —, а ворві de реѫ пе чіпева, алѫ deфъїма, а се черта, dіспѫта; in Abnahme —, а deскреште; in Verfall —, а се рѫіна, dѫрѫма; in Gefahr —, а къdé ѧп перікѫлѫ; in Schweiß —, а асѫda (пъdѫші); über einen —, а ѧнтрече пе чіпева, а фі преферітѫ кѫіва; einem über den Hals —, а сѫпріnde пе чіпева; über etwas —, а da песте чева; überein—, а се ѧнвоі; um etwas —, а перde чева; um seine Hoffnung —, а шї перde спераnца; unter die Leute —, а черчета adѫпъріле, а се лъці (о весте (прінтре óменї); unter die Augen —, а се ѧнфъціша, а вені ѧпаінте; unter die Füße —, а фі кълкатѫ ѧп пічóре; von etwas —, а лъса, а пъръсі чева; провіне, пѫрчеde, ѧшї траце оріцінеа (de ѫndева); von Sinnen —, а'шї еші din сімцѫрї; nicht von der Stelle —, а пѫ се мішка din локѫ; vor einen —, а се ѧнфъціша; а фі прімітѫ ѧп аѫzінцъ; weit —, а се ѧнълца, а ѧпаінта, а фаче прогресѫ (ѧп штіінцъ сéѫ артъ); zu etwas —, а профіта, а се фолосі; wieder zu dem Seinigen —, а рекъпъта алѫ сеѫ; zu Ehren —, а се ѧнълца ла онóре, demnітате; zu Jahren —, а се ѧнвекі, (= invechiare, іт.), а ѧпаінта ѧп върстъ; zu Kräften —, а се ѧтпѫтері, а'шї рекъпъта сънътатеа; zum Zweck —, а'шї ажѫнце ско-

пълъ; zurecht —, а реєші, а ес-вѣті; mit einem zurecht —, а се ѧмпъка (къ чіпева); пров. kommt Zeit, kommt Rath, че п'адѣкъ анії, адѣче óра.

Kommend, part., венindъ, веніnte; вііторъ, фііторъ; —e Woche, септетъпа віітóре.

Komödiant, m., комедіантъ; —in, f., комедіантъ.

Komödie, f., комедіъ; —nbillet, n., білетъ de інтратъ (ѧп театръ); —nhaus, n., театръ, касъ de комедіъ; —nzettel, m., авісъ, афішъ de комедіъ.

Komst, m., лапте ковъсітъ, акръ (іаѣртъ).

König, m., реце (краіъ, рігъ ла жокъ de кърці, шахъ ѧп Персіа); Bücher der Könige, картеа ѧмпъраціlоръ; регалъ, шеталъ кратъ.

Königin, f., реціпъ (кръіéсъ).

Königlich, a. ші ad., регалъ, рецескъ (кръіескъ); Seine königliche Majestät, Маіестатеа Са рецéскъ; daß ist —, ачéста е кпъ че търецъ, ачéста е тіпѣпатъ.

Königreich, n., ретпъ (кръіе), монархіъ, домніъ.

Königs-apfel, m., търъ domнескъ; —blau, a. ші ad., віолетъ, колóре віолетъ; —fest, n., ботезѣлъ Domнѣлъі, Епіфанія; —freund, m., регалістъ; —kerze, f., лѣтіпърікъ (плантъ); —kraut, n., васілікъ, евпаторіъ (плантъ); —krone, f., діадетъ, коронъ рецéскъ; —mord, m., оторъ de реце, рецівідіъ; —mörder, m., оторѧторъ de реце, рецівідъ; —schießen, m., жокъ de пѣшкътърі (ла въпъторі); —schlange, f., шерпе ѧмпъръtескъ, апаконdъ; —sohn, m., фііъ de реце; —strаße, f., дрѣмъ domнескъ; —tag, m., ботезѣлъ, вовотéza, Епіфанія; —titel, m., тітѣлъ рецéскъ; —wasser, n., апъ тарe; —wort, n., пароль de реце; —würde, f., demnітате рецéскъ.

Königthum, n., регатъ, demnітате рецéскъ.

Können, v., почъ; съптъ капаче; was kann er? че штіе елъ? че пóте елъ? kann er schreiben? штіе елъ скріе? kann er laufen? пóте елъ фѣці? es kann sein, се пóте; ich kann nicht begreifen, пъ почъ пріче пе, пъ почъ къпріnde; er kann französisch, елъ штіе франzозéште; ich kann nichts dafür, п'ам че фаче, пъ е віпа mea; auswendig —, а шті de ростъ, а шті пе dinафаръ.

Konisch, a. ші ad. (мат.), конікъ.

Kontur, f., контѣръ, decemnъ ѧмпреціѣръ.

Kontusche, f., контѣшъ (хаїпъ).

Kopal, m., копалъ (ръшіпъ).

Kopeke, f., копеїкъ (монетъ рѣсéскъ).

Köpeln, v., мъ клътінъ, мъ аціnъ.

Köper, m., цесетѣръ ка спіпареа пештелъі.

Kopf, m., капъ; крештетъ; къпъціпъ; minte; цестъ; гътъліъ, тъгъліъ; върфъ; волдъ (ла акъ); тѣртеа, флóреа ла кпъ кѣіѣ; къпакъ; кѣпъ (васъ); — eines Hutes, форта кпеї пълъріl; фѣndѣлъ пълъріеї; offener —, minte дештéптъ, капъ deскісъ; Schlag auf den —, ріолдъ ѧп капъ, ловітъръ ѧп капъ; капъ секъ, отъ тѧмпітъ, хъбъѣкъ; über Hals und —, ѧп фѣга тарe; in bloßem —, къ капѣлъ голъ, къ капѣлъ дескоперітъ; mit dem — in die Höhe, къ капѣлъ пе сѣсъ; mit gebeugtem —, къ капѣлъ плекатъ; er hat etwas im —, с'а ѧмбътатъ, і с'а сѣітъ віпѣ ѧп капъ; er weiß nicht, wo ihm der — steht, і се ѧптóрче капѣлъ de треві, е амеціtъ de гріце; ich setze meinen — zum Pfand, ѧмі даъ капѣлъ; es will mir nicht aus dem —e gehen, ачестъ лѣкръ пѣ'мі пóте еші din minte; einander beim —e nehmen, а се ѧпкъіера, а се лѣа de пъръ; einen harten — haben, а авé капъ de феръ; den — zurecht setzen, а'і скóте гъргъніl din капъ, а'і пѣпе minтea ла локъ;

ſich etwas in den — ſetzen, a фі капріціосъ пе чева, a пъне капълъ ѧп пентъ пентрѫ чева; den — koſten, a коста віе́ца; ſeinen — aufſetzen, a фі капріціосъ; nach ſeinem — handeln, a лъкра de капълъ съъ; den — hängen laſſen, a ѧмбла deскѫрціатъ; ſich den — einrennen, a da кѫ капълъ de пърете, a da кѫ капълъ de прагълъ de сѫсъ ші de жосъ; vor den — ſtoßen, a вътъта, a ѧпфрънта, a deсгѫста; einem den — verdrehen, a скóте пе чінева din minţi; einem den — warm machen, a скóте пе чінева din съріте, a пѫ лъса ѧп паче пе чінева, a'лъ контѫрва, a'лъ тѫрвѫра; den — aus der Schlinge ziehen, a скъпа de врео пъпасте, a da досълъ ла врео інтрігъ; die Hände über den — zuſammenſchlagen, a фі фóрте ѧнтрістатъ; —aber, в. Hauptader; —arbeit, f., лъкрареа minţii, стъдіъ, ѧнвъцътѫръ; —band, n., —binde, f., легътѫръ ла капъ, віndъ (італ. benda); тълпанъ (кѫтъ се лéгъ фетеіле ръсъріте пе), ѧнврободéлъ; —bedeckung, f., ѧнвълітóре. коперетъптъ de капъ (пълъріъ, къчълъ, вопетъ); —brechen, n., бътаіе de minte, спарцере de капъ, сфорцареа minţei; —brett, n., къпътжіъ; —förmig, ѧп форта капълъі, капфортъ; —geld, n., къпітаціъ, даждe пе капъ; —grind, m., келвъ, келвіте; лепръ; —hänger, m., капъ плекатъ; фъцаръ, інокрітъ, сфънтоіъ; —hängerei; f., фъцъріъ; —kiſſen, n., перінъ de капъ; —kiſſenziehe, f., фацъ de перінъ; —kohl, m., кѫрекіъ кѫ къпъцінъ, къпъцінъ de варzъ, кѫрекіъ цестосъ; —maſchine, f., гілотінъ, махінъ de тъіетъ капълъ; —nicken, n., семнъ din капъ, ѧпкінъчѫне, плекъчѫне; —nicker, m., клътінъторъ din капъ, комплітентосъ; —nutz, f., лінdінъ; волдітѫръ ѧп капъ; —putz, m., копчіетѫръ, коіфѫръ, орпъмънтъ de капъ; —riemen, m., къпъцелъ de кѫреа; —ring, m., черкъ къптѫшітъ; —ſalat, m., сълатъ кѫ къпъцінъ, лъптъкъ ѧпвълітъ, маролъ; —ſchein, a спъріосъ; —ſchmerz, m., дѫрере de капъ; —ſteuer, в. Kopfgeld; —ſtimme, f., гласъ din гътъ; —ſchmuck, в. —putz; —ſchütteln, n., дътътѫръ, скътърътѫръ din капъ; —ſtück, n., вѫкатъ din капъ; капъ (de пеште, de пе́тръ, de монетъ); —tuch, n., ватістъ, мъхратъ de капъ, ѧпвълітóре; —verband, m., ѧпфъшътѫръ, легътѫръ de капъ; —waſſerſucht, f., ідропікъ de капъ, апъ 'n капъ, ідрокефалъ; —weh, в. —ſchmerz; —weide, f., салче, ръкітъ; —wunde, f., —zeug, n., скѫфіъ, кѫфіъ.

Köpfchen, n., къпшоръ, къпълецъ; волдішоръ, гънъліóръ.

Köpfen, v., таіъ капълъ, ръtezъ капълъ, трѫпкezъ, decълъ, decъпецezъ; (помі) ръtezъ, deскѫпънъ.

Kopflos, a. ші ad., фъръ капъ, фъръ minte; — handeln, a лъкра фъръ minte.

Kopfüber, ad., преcте капъ.

Köpfung, f., тъіере de капъ, decълътѫръ.

Kopfunter, ad., кѫ капъ 'nжосъ.

Kopie, f., копіъ.

Koppe, f., крéстъ, крештетъ; кълме; върфъ.

Koppel, f., легътѫръ (сгардъ); жѫгъ; пъреке (de каі); кѫреа (de сабіе); кодрѫ; локъ котѫнъ de пъскѫтъ, de въпатъ, сеъ de пескѫітъ.

Koppeln, v., легъ; ѧпжѫгъ, ѧпнодъ, ѧпсгардъ, ѧтпърекіъ.

Koppen, v., ръtezъ, тешескъ (арборіі de вѫрфѫрі).

Kopper, в. Krippelſetzer.

Koralle, f., коралъ, търцéнъ; —nbaum, m., арборе коралінъ; —nthierchen, n., полінъ (анімалъ), че фаче търцéнълъ, коралінъ.

Koran, m., Коранъ, скріптѫра леціі мохамедане.

Korangen, v., тортърезъ (кипъїескъ) трънълъ, лнфрънъ, вічъїескъ.
Korb, m., пънерїъ, кошъ, кошаркъ; рефъсъ, ръспънсъ denegъторъ; der junge Mann hat von dem Mädchen einen — bekommen, жънелъї і се denegъ тъпа фетіцеї; —macher, m., кошърарїъ; —wagen, m., каръ къ лéсе
Körbchen, n., пънерелъ, кошълецъ, кошъркицъ.
Körbel, в. Kerbel.
Korduan, m., кордованъ.
Kören, v., алегъ.
Koriander, m., коріандръ (плантъ).
Korinthe, f., стафідъ.
Kork, m., сицеръ, плътъ; donъ de плътъ, скóрцъ порóсъ; —artig, a. ші ad., ка сицерълъ, ка плъта; —baum, m., —eiche, f., стежаръ къ скóрца плътóсъ; —sohle, f., талпъ de плътъ; —stöpsel, m., donъ de плътъ; —zieher, m., ракъ de скосъ donълъ (инелтіóръ de феръ).
Korn, n., гръънте; цънтъ (целъ ла пъшкъ); легъ (провъ de металъ); auf dem —e haben, а цінті аспра, auf's Korn haben, а кицета ръсъънаре; türkisches —, порътвъ (мънтен.), пъпъшоїъ (молдов.), кокърzъ (ардел.); —acker, m., агръ (огоръ) de вякате (гръ, съкаръ); —ähre, f., спікъ de вякате; арцінтъ спікосъ; —ausfuhr, f., еспортъцізне de вякате; —bau, m., кълтъръ, пръсіре de съкаръ (сеъ de вякате престе тотъ); —blume, f., nerінъ; —boden, m., грънарїъ, magazінъ de вякате; подъ de грънаце; агръ de вякате; —brand, m., тъчъне (ла грънаце); —branntwein, m., вінарсъ de вякате; —ernte, f., сечерішъ, рекóлтъ de вякате; —feld, n., агръ, арътъръ de вякате; —fuhre, f., каръ de гръ, лнкъркътъръ de вякате; —garbe, f., спонъ de гръ; —halm, m., паїълъ, фъштелълъ грълъї; —handel, m., котерчїъ de вякате; —händler, m., спекълантъ de вякате; —haufen, m., стогъ de гръ; —hülse, f., плéвъ; —jahr, n., анъ тъпосъ; —kammer, f., грънарїъ; цéръ тъпóсъ, цéръ poditóре; —land, n., пътънтъ тъпосъ de грънаце; —mangel, m., лінсъ de грънаце; —markt, m., търгъ de грънаце; —motte, f., —milbe, f., —wurm, m., гъргъріцъ, верме de гръ; —rose, f., макъ сълватікъ; —schaufel, f., лопатъ; въптърешкъ; къшъ къ кóдъ; лопатъ de арънкатъ грънаце; —speicher, m., грънарїъ (хънварїъ); —wicke, f., тъзъріке 'н грънаце; —wucher, m., прекъпіъ, спекълъ пелецївітъ къ грънаце; —wucherer; m., прекъпецъ de череале; —zehente, f., zecїмélъ de грънаце; —zins, m., плать, дарe (віръ) din гръне.
Körnchen, n., грънчоръ; er hat kein — Verstand, нъ штіе съ лнпарцъ паїе ла доі тъгарі, — есте кнъ пътъръ.
Kornellbaum, m., —kirsche, f., —kirschbaum, m., корнъ (арвóре).
Kornellkirsche, f., кóрнъ.
Kornelle, f., корнъ (помълъ); кóрнъ (пóма лъї).
Körneln, v., дать лн грънте.
Körnen, v., грънцескъ; атъцескъ (пъсърі); дать лн грънце.
Körnenleder, n., пеле грънцóсъ.
Kornförmig, a. ші ad., ка грънте, ка грънацълъ.
Körnicht, a. ші ad., грънцїъ.
Körnig, a. ші ad., грънцосъ, фіросъ.
Kornreich, a. ші ad., тъпосъ, фрънтосъ, poditоръ (лнвелшъгатъ).
Körper, m., трънъ, корпъ; съвстанцъ; овіентъ, лякръ; todter —, мортъчъне, кадавръ, стървъ; —bau, m., organісъцізнea, фортъцізнea, стрънтъра трънéскъ; —anlage, f., dicпъсецізнea трънéскъ, тъмпърътънтъ; —bildung, f., форма трънълъї; —haltung, f., цінътъра, портътъра, портътънтълъ трънълъї; —kraft, f., търіъ трънéскъ, вънртъте трънéскъ, форца трънълъї; —lehre, f., соматолоціъ, стереометріъ, штіінца despre

корпѫрї; —masse, f., гръmadъ de корпѫрї, массъ, adѫнътѫръ de корпѫрї; —stoff, m., матеріъ, прінчіпіѫ матеріалѫ, фісікѫ; —welt, f., лѫmea матеріалъ; лѫme сітцітъ

Körperchen, n., трѫпшорѫ, корпшорѫ, корпѫрелѫ.

Körperlich, a. ші ad., матеріалѫ, трѫпескѫ, фісікѫ; —er Eid, m., жѫръmъптѫ форmалѫ, жѫръmъптѫ солепелѫ; —e Gegenwart, f., пресінцъ перçоналъ; —e Züchtigung, f., пеdéпсъ трѫпéскъ.

Körperlichkeit, f., матеріалітате, корпоріme, трѫпіme.

Körperschaft, f., корпѫ, корпоръцiѫне, асоцiъцiѫне.

Körperzahl, f., пѫmърѫ солidѫ.

Korporal, m., корпоралѫ.

Korsar, m., корсарѫ, лотрѫ de mape, піратѫ.

Kosak, m., коzакѫ, о спіцъ de кълъріme рѫсéскъ.

Kosel, f., пѫрчікъ, скрофіцъ.

Koseln, v., фатѫ (пѫрчеї).

Kosen, v., алінтеzѫ, ворбескѫ ѧn ръсфъцѫ, dіскѫргѫ кѫ блъndеце.

Kosmogonie, f., костогоніъ, штіінцъ deспре фортъцiѫнеа ѫніверсѫлѫї.

Kosmographie, f., костографіъ, deскріпцiѫнеа лѫmeї фісіче.

Kosmologie, f., костолоцiъ, штіінца леціlорѫ цеперале, dѫпъ каре се гѫвернъ ѫніверсѫлѫ.

Kosmopolit, m., костополітѫ, четъцéнѫ de лѫme.

Kossat, m., кътѫпарѫ, ворdеїерѫ, къпътѫїерѫ, отѫ кѫ о касъ ші ѫнѫ агрѫ.

Kost, f., віптѫ, пѫтреmъптѫ (костѫ); бѫкате, mъпкаре, deтъпкатѫ; freie —, масъ deскісъ, масъ франкъ; die — geben, a da масъ, a цiné ѧn конвіптѫ; in die — gehen, a терце ла mъпкатѫ.

Kostbar, a. ші ad., прецiосѫ, скѫmпѫ, костъторѫ, de валóре mape.

Kostbarkeit, f., прецiосітате, валóре mape; odорѫ, лѫкрѫ скѫmпѫ.

Kosten, v. a., гѫстѫ.

Kosten, v. n., костѫ, костеzѫ; was kostet es? кътѫ костъ? че прецѫ аре? es mag kosten was es will, кѫ орї че прецѫ; es kostet viel Mühe, ва остенéлъ mape; es kostet das Leben, есте пе ръпѫсѫ de віéцъ.

Kosten, pl, спесе (келтѫїеле), костѫ, прецѫ; auf meine —, пе спеселе меле; die — für einen bezahlen, a скѫті пе чінева de спесе; für die — verkaufen, a вінde пе кътѫ a костатѫ; —anschlag, m., deвісѫ (такmінѫ), компѫтѫ de спесе, сокотéла de спесе; —aufwand, m., спесе; —ersatz, m., decdъѫпаре, рентóрчереа спеселорѫ; —frei, a. ші ad., скѫтітѫ de спесе, гратісѫ.

Koster, m., гѫстъторѫ.

Köstlich, a. ші ad., прецiосѫ; deлічіосѫ, гѫстѫосѫ, deлікатѫ; minѫпатѫ, есчелінте.

Kostschule, f., пенсіонатѫ.

Kostspielig, a. ші ad., костъторѫ, прéскѫmпѫ.

Kostverächter, m., алегъторѫ ла бѫкате, deлікатѫ ла mъпкаре.

Koth, m., тінъ (арdел.), пороїѫ (mѫпт.), глоdѫ (moлdов.); пекѫръцiъ; скреmъптѫ, скърпъ, балегъ, гъінацѫ; —lache, f., тінъріъ, пороїѫ, бълтóкъ.

Koth, n., pl. Köthe, късчóръ църъпéскъ, колівъ, ворdеїѫ.

Köthe, f., кішіцъ (ла каї); котлопѫ, dѫлапѫ.

Köter, Köther, m., dѫлъѫ (къпе).

Köthener, Köthner, m., в. Kossat.

Kotherei, Köthnerei, f., авѫтѫлѫ ѫнѫї пролетарїѫ.

Kothig, a. ші ad., тіпосѫ, пороїосѫ, глоdосѫ.

Kothsaß, в. Kossat.

Kothurn, m., котѫрпѫ, коndѫрѫ; (поет.) скріере вотбастікъ.

Kotze, f., страїѫ (mѫптеп.), цолѫ (арdел.), чергъ (moлdов.).

Kotzen, v., вотѫ, боръскѫ, върсѫ; кіхъїѫ, бѫхъїѫ.

Krabbe, f., ракѫ de mape, крабѫ;

бълълъ̆, брѫтанѫ̆, ръtанѫ̆, вѫndѫкѫ̆ (deспре копії).

Krabbeln, v., фрекѫ̆ ѫшорелѫ̆, гъdілѫ̆, атінгѫ̆; v. n., тъ трагѫ̆ пе бръпчї; бъпъпъескѫ̆ din тъпї; тъ ѫпфѫрпікѫ̆, тъ гъdілѫ̆.

Krach, m., крапътѫ̆, троспетѫ̆, покпетѫ̆; пѫръітѫ̆.

Krachen, v., кръпѫ̆, покпескѫ̆, троспескѫ̆.

Krachmandel, в. Knackmandel.

Krächzen, v., кѫръїѫ, коръїѫ, крокъїѫ; стрігѫ̆ ръгѫшітѫ̆.

Kracke, f., глóбъ, търцóгъ, dърлóгъ, калѫ̆ ръѫ̆.

Kraft, f., пѫтере, форцъ, търіъ, вѫртѫте (фісікъ); еперцїъ, вігóре; magnetische —, вѫртѫте магнетікъ; innere —, віртѫалітате; aus allen Kräften, din ръспѫтерї; von Kräften kommen, а скъdé din пѫтерї; Kraft meines Amtes, ѫп пѫтереа dерегъторіеї меле, —arzenei, f., medічінъ пѫтерóсъ; —aufwand, m., dесфъшѫраре de пѫтерї, ѫпкорdъчѫпеа пѫтерілорѫ̆ (опінтéлъ); —ausdruck, m., терminѫ̆ пѫтеросѫ̆, спресіѫне, ворбъ пѫтерóсъ; —brühe, f., zатъ пѫтерóсъ, естрасѫ̆ de сѫпъ, тъпкаре ѫптърітóре; —fülle, f., прісосінца пѫтерілорѫ̆; —genie, n., ценіѫ̆ таре; —mehl, n., флореа фъіпеї, amidonѫ̆; —sprache, n., лімбъ пѫтерóсъ, кѫвъптѫ̆ стръбътъторѫ̆; —torte, f., віскотінъ; —wurzel, f., ръdъчінъ ѫптърітóре, doponікъ (плантъ).

Kräftig, a. ші ad., таре, пѫтеросѫ̆, въпосѫ̆, вігоросѫ̆, еперцїосѫ̆; —e Nahrung, пѫтретъптѫ̆ сѫбстанцїосѫ̆, бѫкате хръпітóре; —e Stimme, гласѫ̆ пѫтеросѫ̆, ворбіре сопóръ.

Kräftigkeit, f., търіъ, вігóре, вѫртѫте (фісікъ).

Kraftlos, a. ші ad., непѫтінчосѫ̆, непѫтеросѫ̆, ліпсітѫ̆ de пѫтерї, лъпцеdѫ̆, deспервaтѫ̆, dестръматѫ̆ (трѫпеште), фъръ еперцїъ (слабѫ̆).

Kraftlosigkeit, f., непѫтінцъ, лъпцеzime, deспервъчѫпе, пеeперцїъ (слъвічѫпе).

Kraftvoll, a. ші ad., плінѫ̆ de пѫтерї, пѫтеросѫ̆, въпжосѫ̆, вѫртосѫ̆, еперцїосѫ̆, вігоросѫ̆.

Kragen, m., гѫлерѫ̆, коларїѫ; einen beim — nehmen, а лѫа de гѫтѫ̆ пе чіпева.

Kragstein, m., (архіт.), кеїа волтеї, капѫлѫ̆ ѫпеї волте, пéтра ѫпкеїетóре, пéтра din къпътѫїѫ.

Krähe, f., чóръ; eine — hackt der anderen die Augen nicht aus, корбѫ̆ ла корбѫ̆ пѫ скóте окії.

Krähen, v., кѫръїѫ; къптѫ̆ (кокошѫлѫ̆); хохотескѫ̆; es wird kein Hahn darnach —, nimінї пѫ'лѫ̆ ва плъпце, ла nimінї пѫ'ї ва пъса de сóртеа кѫтърѫїа.

Krähenauge, n., окїѫ de чóръ; вътътѫръ ла пічóре, окїѫ de гъінъ; сімбѫре de пѫкшóръ (de ръвінтѫ̆).

Krahn, m., въртежѫ̆, кокорѫ̆ (de pidікатѫ̆ греѫтъцї); —balken, m., dрѫгѫ̆ de въртежѫ̆.

Krakeel, m., гълъцїъ, чéртъ, dіспѫтъ, сфаdъ.

Krakeelen, v., dіспѫтѫ̆, тъ чертѫ̆, тъ сфъdескѫ̆.

Krakeeler, m., чертарецѫ̆.

Krakeln, v., скріптѫрезѫ̆, скріѫ̆ ръѫ̆, тъпжескѫ̆ ла хъртіъ.

Kraken, m., монстрѫ тарінѫ̆.

Krall, m., сгъріетѫръ, къпчіетѫръ.

Kralle, f., капче, гіаръ, ѫпгіóіе.

Krallen, v., сгъріїѫ, ѫпгіерезѫ̆, апѫкѫ̆ кѫ гїара.

Kram, m., търфшóръ, тарфъ търѫптъ, dесъгъріъ, бѫтікъріъ; das paßt nicht in meinen —, ачéста'мї dесплаче, ачéста пѫ е пе плакѫлѫ̆ меѫ̆; —bude, f., dѫгéпъ, бѫтікъ, болтішóръ.

Krämchen, n., пегѫсторіóръ, требшóръ, прекѫпіъ.

Kramen, v., сфърпърескѫ̆, пегѫсторескѫ̆ кѫ търѫпта, прекѫпескѫ̆; ръсколескѫ̆; каdѫ̆ ла патѫ̆ de паштере, тъ лехѫzескѫ̆.

Kramer, Krämer, m., прекѫпецѫ̆, бѫтікарїѫ, пегѫцеторѫ̆ кѫ търѫпта, сфърпарѫ̆.

Krämerei, f., прекȣпіъ, бȣтікъріъ, сфърпъріъ.
Krämergeist, m., спірітȣ негȣсторосȣ, отȣ лакотȣ ла къштігȣрї.
Kramladen, m., болтішóръ, бȣтікъ, dȣгéнъ, пръвъліóръ.
Krammetsvogel, m., стȣрzȣ піларїȣ.
Krampe, f., скóвъ (ѧп каре інтръ zъворȣлȣ); кеȣтóре (ла о карте).
Krämpe, f., цéсъ, ръсфънтȣра пълъріеї.
Krämpel, f., dъраџї, пептіне de лънъ.
Krämpeln, v., пептънȣ лънъ, скартънȣ.
Krämpen, v., ръсфръпгȣ.
Krampf, m., Krämpfe, pl., спастȣ, конвȣлсіȣне, кърчеї, сгърчеї; —ader, f., dілъцітеа вънеї, сгърчітеа вънеї; —husten, n., тȣсе спастотікъ, тȣсе конвȣлсівъ.
Krampfen, (sich), тъ сгърческȣ, тъ контрагȣ, тъ іаȣ кърчеії, спастії.
Krampffisch, m., торпеdъ (пеште).
Krampfhaft, a. ші ad., конвȣлсівȣ, спастотікȣ.
Krämpfig, a., сȣпȣсȣ ла спастї, спастотікȣ; епілептікȣ, сȣферіторȣ de чеа невоїе.
Krampfstillend, part., антіспастотікȣ.
Krämpler, m., скъртънъторȣ.
Kramsvogel, в. Krammetsvogel.
Kramwaare, в. Kram.
Krangeln, v., тъ ѧпкȣркȣ, тъ ѧпкълческȣ (фіреле).
Kranich, m., кокорȣ.
Krank, a., болнавȣ бетéгȣ, несъпътосȣ; tödtlich —, болнавȣ de тóрте; —es Gewissen, кȣцетȣ тȣрбȣратȣ, конштіінцъ вътъматъ; am Verstande — sein, а фі сміntітȣ de minте.
Kränke, f., боліре, епілепсіъ, чеа невоїе.
Kränkeln, v., съптȣ болнъвічосȣ, съптȣ лънцеdȣ.
Kränken, v., тъхнескȣ, сȣпърȣ, тортіфікȣ, ватъмȣ; an der Ehre —, а атінце онóреа.
Krankenbesuch, m., вісітъ ла болнавї.
Kranken-bett, —lager, n., патȣлȣ dȣреріlорȣ; zъчере de болъ.
Kränkend, part., сȣпъръторȣ, тъхніторȣ, dȣреросȣ.
Krankenhaus, n., спіталȣ.
Krankenkost, f., вȣкате de болнавї.
Krankenwärter, m., пъziторȣ de болнавї.
Krankhaft, a. ші ad., несъпътосȣ болнъвосȣ.
Krankheit, f., бóлъ, ветеџéлъ, = (betizarene лат.), съпътате; реа-dіспȣсечȣне (фісікъ); englische —, бóлъ кънéскъ (ла копії); ansteckende —, бóлъ ліпічóсъ, контаціóсъ; —sgeschichte, f., рапортȣ деспре бóлъ; —slehre, f., посолоціъ, штіінцъ деспре бóлъ; —sstoff, m., матеріа бóлеї; —szeichen, n., сімтома, семнȣлȣ бóлеї.
Kränklich, a., болатекȣ, торвічосȣ, лънцеdȣ; ръȣ dіспȣсȣ; — sein, а'цї фі ръȣ, а фі болнъвічосȣ.
Kränklichkeit, f., съпътате стрікатъ, болътате.
Kränkung, f., тъхнічȣне, сȣпъръторъ, тортіфічїȣ, dісгȣстȣ.
Kranz, m., кȣнȣнъ, гірлаndъ (de флорї); корóнъ; вергȣріъ, фечоріъ; черкȣ, соціетате (de фемеї); (архіт.) корніче, бръȣ; —ader, f., (анат.) коронаріа інімеї; —bein, n., (анат.), осȣлȣ фрȣнтеї; —förmig, а кȣнȣніфортȣ, ѧп форма кȣнȣнеї; —naht, f., (анат.), кȣсътȣръ кȣнȣнаріъ.
Kränzchen, n., кȣнȣніóръ, кȣнȣніцъ, гірлъndіóръ; короніóръ; черкȣшорȣ (de фемеї).
Kränzen, v., ѧпкȣнȣнȣ.
Krapf, Krapfen, m., канче, кърлігȣ; пънішóръ, пітішóръ.
Krapp, m., іéрбъ рошіъ.
Krater, m., кратерȣ, гȣра вȣлканілорȣ.
Kratschen, v., тъ кръческȣ.
Krätz, m., гръdінъ de легȣме.
Kratzbeere, f., тȣръ (пóтъ).
Kratzbürste, f., періъ скърпінътóре, фрекътóре.
Kratze, f., Kratzeisen, n., ръzȣітóре, ръzътóре; скъртънътóре.
Krätze, f., рѫіе, рапънȣ (ла кънї), рȣгȣтътȣръ; корфъ, пъперїȣ.
Kratzen, v., скарпінȣ; сгъріїȣ; скартънȣ; скърцъїȣ.
Krätzer, m., скърпінъторȣ, сгъріе-

торȣ; скъртънъторȣ; кȣръцiторȣ (de пȣшкъ),
Kratzfuß, m., ꙟпкiнъчȣне ȣтiлiтъ, реверiнцъ тържто́ре.
Krätzgarten, в. Krätz.
Krätzig, a. ші ad., ржiосȣ; ръпъносȣ.
Krätzsalbe, f., ȣнсо́ре de ржie.
Kratzwolle, f., лънъ скъртънатъ.
Kräuel, m., фȣркъ кърлiгатъ.
Krauen, v., гъdiлȣ, скарпiнȣ ȣшорȣ.
Kraus, a., крецȣ, ꙟпкрецiтȣ; крестатȣ, dinцатȣ; ꙟпкȣркатȣ.
Krause, f., ꙟпкрецiтȣръ; dinтea, хорботъ; васȣ de лȣтȣ.
Krauseleisen, n., ферȣ de ꙟпкрецiтȣ пърȣлȣ, de zimцiтȣ monета.
Kräuseln, v., ꙟпкрецескȣ; ꙟпгȣрzескȣ; zimцескȣ (monета); кънтȣ кȣ тъiестрiъ, кънтȣ кȣ горго́не (арабiчеште).
Krausemünze, f., mintъ, iстъ кре́цъ; wilde —, mintастръ, mintъ сълватiкъ.
Kraushaarig, a. ші ad., кȣ пърȣ крецȣ.
Krauskohl, m., кȣрекiȣ крецȣ, варzъ кре́цъ.
Krauskopf, m., капȣ крецȣ.
Kraussalat, m., сълатъ кре́цъ.
Kraut, n., бȣрȣiе́нъ, легȣтъ; iе́рбъ; плантъ; кȣрекiȣ, варzъ; — und Loth, пȣлбере ші плȣтбȣ; мо́рте; für den Tod ist kein —, мо́ртеа n'аре medicinъ; —acker, m., агрȣ de варzъ; —artig, a. ші ad., iербърiȣ, iербiȣ; —beet, n., стратȣ de верzе; —blatt, n., фо́iе de кȣрекiȣ; —salat, m., сълатъ de верzе; —stampf, m., кȣцiто́iе de тъiатȣ кȣрекiȣ; —strunk, m., коче́нȣ de варzъ.
Kräutchen, n., iербшо́ръ, iербȣлiцъ.
Kraute, f., плiвiре, плiвiтȣръ, пръшiтȣръ.
Krauten, v., плiвескȣ. пръшескȣ.
Kräuter-abdruck, m., арборiсъчȣне; —absud, m., декопцiȣне de бȣрȣienї; —auszug, m., естраптȣ, сȣбстанцъ din iербї; —bad, n., баiъ de iербї; —bier, n., бере шеzȣтъ; —brühe, f., zamъ de легȣме; —buch, n., iербарiȣ, сiмплiчiарiȣ; —frau, f., iербъре́съ; —garten, m., гръdinъ ботанiкъ; —käse, m., бръnzъ верde; —kenner, m., ботанiкȣ, кȣноскъторȣ de iербї; —kunde, f., ботанiкъ, кȣноштiнцъ de планте; —lese, f., iербърърiтȣ, ботанiсатȣ; —mann, —sammler, m., iербъраріȣ; —reich, в. Pflanzenreich; —suppe, f., сȣпъ de легȣме; —trank, m., беȣтȣръ, декоптȣ de легȣме; —wein, m., вiнȣ кȣ iербї.
Krautjunker, m., domнiшорȣ de провiнцiъ, боiерашȣ бъdъръносȣ.
Krautkopf, m., къпъцiнъ de кȣрекiȣ; капȣ секȣ.
Kreatur, f., креатȣръ, фъптȣръ, ȣне́лтъ (отȣлȣ кȣiва).
Krebs, m., ракȣ; (mediч.) канкрȣ; карчiномъ, канкренъ, ганграпъ, лȣпаре, бȣбъ фо́рте перiкȣло́съ; —artig, a. ші ad., гангреносȣ; —auge, n., —stein, m., окiȣ de ракȣ; —butter, f., ȣнтȣ de рачї; —gang, m., мерсȣ ꙟпчетȣ, ꙟпапоiере, рекъdере, рекъdiнцъ; —gängig, a. ші ad., ꙟпапоiетȣ, ръмасȣ; —geschwür, n., гангренъ, лȣпаре; —kreis, m., (астр.) черкȣлȣ ракȣлȣї; —nase, f., плiскȣлȣ, пасȣлȣ ракȣлȣї; —schaden, m., гангренъ, карчiномъ, стрiкъчȣне фо́рте маре; —schale, f., ко́жъ de ракȣ; —scheere, f., бръnка, фо́рфека ракȣлȣї; —stein, m., окiȣ de ракȣ; —suppe, f., сȣпъ de ракȣ.
Kredenzen, в. Credenzen.
Kredit, в. Credit.
Kreide, f., кретъ (крiдъ, тiбiшiрȣ).
Kreiden, v. ꙟпкретеzȣ.
Kreiden-artig, a. ші ad., ка крета, ꙟп форма кретеї; —erde, f., пътънтȣ кретосȣ; —stift, m., кондеїȣ de кретъ; —weiß, a., албȣ ка крета; —zeichnung, f., decemнȣ кȣ крета.
Kreidicht, a. ші ad., кретiȣ, ка крета.
Kreidig, a. ші ad., кретосȣ, кȣ кретъ.
Kreis, m., черкȣ, крȣгȣ, цiȣрȣ; (кръnгȣ, църкъламȣ); сферъ; ꙟмпрецiȣрiме; цiнȣтȣ, дiстрiптȣ; im —e seiner Familie, ꙟптре аї съї; in —e eintheilen, а ꙟмпърцi ꙟп дiстрiпте, ꙟп цiнȣтȣрї; im —e herum-

gehen, а ѧтвла ѧтпреціѹрѹ, а се роті; einen — schließen, а форма ѹнѹ черкѹ, а ѧнкеіе́ ѹнѹ черкѹ; —amt, n., дерегъторіа дістріптѹалъ, офічіолатѹлѹ de дістріптѹ, кърмѹіреа, administръ-тѹра ціпѹтѹлѹї; —amtmann, m., administръторѹ, кърмѹіторѹ de дістріптѹ; —bahn, f., (астрон.) орвітъ, крѹгѹ, калеа астрелорѹ; —bewegung, f., мішкъмънтѹ черкѹларѹ; —bogen, m., аркѹ черкѹларѹ; —förmig, a. ші ad., ѧн форма черкѹлѹї, черкѹформѹ; —gang, m., ціpѹ черкѹітѹ; —gericht, n., трівѹналѹ de дістріптѹ; —hauptmann, m., къпітанѹ de дістріптѹ, administръторѹ, окърмѹіторѹ; —lauf, m., черкѹлъціѹне, черкѹлътѹръ, ротіре, ротітѹръ, ротѹлъціѹне; —linie, f., лініъ черкѹларъ, періферіъ; —rund, a. ші ad., ротѹндѹ, ка черкѹлѹ; —schule, f., шко́ла дістріптѹлѹї; —stadt, f., къпітала ціпѹтѹлѹї; —tag, m., adѹнанцъ, діетъ de дістріптѹ; —tanz, m., хоръ.

Kreischen, n., черкѹлецѹ, черкѹшорѹ, крѹгѹлецѹ.

Kreischen, v. стрігѹ, ръкпескѹ; пѫръїѹ, прѫспескѹ (молдов.)

Kreisel, m., тітірезѹ, сфърлъ.

Kreiseln, v., а се роті ка тітірезѹлѹ.

Kreiselwind, в. Wirbelwind.

Kreisen, v., (minep.) стърѹнцезѹ, сфартѹ.

Krellen, в. Krallen.

Krempe, в. Krämpe.

Krempel, в. Krämpel.

Krepine, f., крепінъ (фірѹ фінѹ).

Krepp, m., Kreppflor, m., крепѹ, цесетѹръ фінъ.

Kresse, f., пъстѹрелѹ (хръніцъ).

Kreuz, n., крѹче; шале, крѹчеа спінъріі; сѹферінцъ, пъказѹ, тортѹръ (кінѹ); über's —, ѧн крѹче; zu —e kriechen, а се ѹмілі, а се сѹнѹне; das — machen, ашї фаче крѹче; an's — schlagen, а ръстігні, а крѹчіфіце; am —e stehen, а фі стрімторатѹ, а аве́ лѹкрѹрї греле.

Kreuz-abnahme, f., Лѹареа de пе крѹче (а Domnѹлѹї); —band, n., легътѹръ крѹчішъ; —bein, n., осѹлѹ сакрѹ (анат.); —bild, n., Крѹчіфіптѹ, Хрістосѹ пе крѹче; —blume, f., полігалъ; —bogen, m., аркѹ крѹчішѹ, аркѹ diaгоналѹ (ла о болтъ); —brav, a., фо́рте бравѹ, пре́ онестѹ, пре́ de оменіъ; —bruder, m., крѹчіатѹ, крѹчесемнатѹ (о кълѹгъріъ); —erfindung, f., афлареа сф. крѹчї; —erhöhung, f., Ѧнълцареа сф. крѹчї; —fahne, f., флатѹра крѹчеї; —fahrer, m., крѹчеатѹ; наіе кълъто́ре пе спаціѹлѹ мъріі, крѹчіето́ре, наіе крѹчіето́ре; —fahrt, f., крѹчеатъ; —förmig, a., крѹчіформѹ, ѧн форма крѹчеї; —gang, m., мерсѹ крѹчішатѹ; ръспѫнтіе; літіъ, прочесіѹне кѹ крѹчіле; —gasse, f., стратъ кѹрмезішъ, стратъ крѹчітъ; —gericht, n., жѹдеката крѹчії; —gestirn, n., крѹчіеръ; —gewölbe, n., болтъ ѧн крѹче; —haspel, m., въртеліцъ; —herr, —ritter, m., кавалерѹ алѹ крѹчії; —hieb, m., ловітѹръ крѹчішъ; —kirche, f., бісерікъ ѧн форма крѹчії; —kraut, n., петімбро́съ; —lahm, a., дешелатѹ; —orden, m., ордінѹлѹ крѹчії; —predigt, f., предікъ de крѹчеатъ; —schmerz, m., дѹрере de шале; —schnabel, m., пасере кѹ пліскѹлѹ крѹчітѹ, локсіе; —spinne, f., паіежънѹ кѹ крѹче; —sprung, m., сърітѹръ крѹчішъ; —steg, m., потекъ крѹчішъ, стінгїѹ крѹчітѹ; —stein, m., пе́тръ крѹчітъ; —stock, m., крѹчеа ферестреї, фере́стръ стіклатъ; —thaler, m., талерѹ крѹчіерѹ; —träger, m., крѹчіферѹ, пѹртъторѹ de крѹче; —weg, m., ръспінтіъ, кале крѹчішъ; —weise, ad., ѧнкрѹчітѹ; —woche, f., септъмъна de рѹгъчѹнї; —zeichen, n., семнѹлѹ крѹчеї; —zug, m., крѹчеатъ (ръсвоїѹ пентрѹ крѹче); —zügel, m., кракѹ de хъцѹрї.

Kribbeln, в. Kriebeln.

Krickelkopf, m., къртіторѫ.
Krickeln, v., къртескѫ.
Krickler, m., къртіторѫ, червікосѫ.
Kricklich, a. ші ad., къртіторѫ; крітікѫ, делікатѫ; nendестѫлатѫ; спіnосѫ.
Kriebelkopf, m., omѫ арцъгосѫ, nérъ, ѫржчосѫ; mъniосѫ; ръпъnосѫ.
Kriebel-krankheit, —sucht, f., влъndъ, mъnкъріme de сънце; ѫстѫріme; рапъnъ.
Kriebeln, v., фрекѫ ꙟnчетѫ; mi се ꙟnфѫрnікъ (сънцеле); ѫстѫръ; фѫрnічézъ (Wimmeln).
Kriechbohne, f., фасоле олóгъ.
Krieche, f., прѫnъ тіmпѫріъ; в. ші Kriechente.
Kriechen, v., mъ тѫръскѫ, шерпеzѫ; mъ ѫmілескѫ, mъ деграdѫ, mъ овілескѫ (італ. avvillirsi), mъ ꙟnжосескѫ, mъ лапъdѫ пе сіnemĭ.
Kriechend, part., тѫржторѫ; лінгарѫ; овілітѫ, апѫсѫ, деграdатѫ.
Kriechente, f., лішіцъ (рацъ), арцъóръ.
Kriecher, m., тѫржторѫ; omѫ овілітѫ, лінгарѫ.
Kriecherei, f., тѫржтѫръ, шерпітѫръ; овілітѫръ, ꙟnжосіре, ꙟnжосітѫръ, лінгъріъ.
Krieg, m., ръсвоїѫ, велѫ; den — erklären, а декїара ръсвоїѫ; den — führen, а пѫрта ръсвоїѫ.
Kriegen, v. n., ръсвоіескѫ, портѫ ръсвоїѫ, mъ лѫптѫ; v. a., апѫкѫ; капътѫ; речепѫ, прітескѫ, dобъndескѫ; ich will dich schon —, nѫ'mĭ веї скъпа, те воїѫ апѫка; sich bei den Haaren —, а се ꙟnкъіера, а се пърѫі.
Kriegend, part., ръсвоіторѫ, веліцеранте.
Krieger, m., осташѫ, солdатѫ, ръсвоіторѫ; —in, f., amazónъ.
Kriegerisch, a. ші ad., ръсвоіосѫ, марціалѫ, велікосѫ, лѫптачѫ; бътъіосѫ.
Kriegermäßig, a. ші ad., остъшескѫ, мілітърескѫ, ка ꙟnтре солdацĭ.
Kriegs-anstalten, pl., прегътірĭ, препаратіве веліче; —artikel, m., артікѫлѫ de ръсвоїѫ; pl., лецĭ мілітаре, кondікъ мілітаръ; —baukunst, f., архітектѫръ мілітаръ, фортіфікъmъnтѫ; —baumeister, m., inцinерѫ; —bedarf, m., —bedürfnisse, pl., mѫniцiѫne; —befestigung, (ꙟn лецĭ), коnтестъцiѫnea жѫdекъцiĭ; —dienst, m., сервіціѫ мілітарѫ, сервіціѫ остъшескѫ; —empörung, f., ръскóлъ велікъ; —erklärung, f., декїъръцiѫne de ръсвоїѫ; —fackel, f., торца ръсвоіѫлѫĭ, флакъра ръсвоіѫлѫĭ; —flotte, f., флотъ велікъ, арmатъ марinъ; —fuhre, f., транспортѫ de mѫniцiѫnĭ; —fuß, m., старе de ръсвоїѫ; eine Armee auf den —fuß setzen, а пѫne о арmатъ ꙟn старе de ръсвоїѫ; —gebrauch, m., datina, ѫсанца ръсвоіѫлѫĭ; —gefahr, f., перікѫлѫ de ръсвоїѫ; —gefährte, m., камератѫ de арme, соцѫ de арme; —gefangener, m., прісоnіерѫ de ръсвоїѫ, каптівѫ de ръсвоїѫ; —gefangenschaft, f., каптівітате, прінсóре (ровіъ) de ръсвоїѫ; —gericht, n., жѫdецѫ марціалѫ, трівѫnалѫ остъшескѫ, трівѫnалѫ мілітарѫ; —geschichte, f., історіъ мілітаръ; —geschrei, n., стрігътѫ, паролъ велікъ; —gesetz, n., леце мілітаръ; —glück, n., сóртеа, ѫрсіта ръсвоіѫлѫĭ; —gott, m., Марцѫ, zeѫлѫ ръсвоіѫлѫĭ; —göttin, f., Белоnа, zea ръсвоіѫлѫĭ; —handwerk, n., віéцъ de солdатѫ, месеріа солdатѫлѫĭ; —heer, n., арmатъ, óсте, трѫпъ; —held, m., ероѫ, кампіоnѫ, omѫ ілѫстрѫ ꙟn бътълiĭ; —heldin, f., ероіnъ; —kamerad, в. —gefährte; —kanzellei, f., капчеларіъ велікъ; —kasse, f., кассъ мілітаръ (вістіеріъ); —knecht, m., солdатѫ, фанте (ꙟn кърцĭ); —kommando, n., цеnералатѫ, komanda de ръсвоїѫ; —kunst, f., таптікъ, артъ мілітаръ; —lager, n., къmпѫ de ръсвоїѫ, кастре (лагърѫ); —läufte, m. pl., тіmпѫрĭ веліче; —leben, n., віéцъ мілітаръ; —leute, pl., остъшіme, солdъціme; —lied, n., къnтекѫ марціалѫ, къnтекѫ de ръсвоїѫ; —list, f., стра-

таџетъ, апріџіте велікъ; —macht, f., пѹтере арматъ, трѹпе; —manier, f., в. —gebrauch; —mann, m., солдатѹ; —mannschaft, f., остъшіте, трѹпъ, арматъ; —minister, m., міністрѹ de ръсвоїѹ; —rath, m., консіліѹ, мілітарѹ, сфатѹ de ръсвоїѹ; —recht, n., дрептѹлѹ de ръсвоїѹ, дрептѹлѹ мілітарѹ; über einen Kriegsrecht halten, а ціné жѹдекатъ марціалъ асѹпра кѹїва; —rüstung, f., арматѹръ, артъмънтѹ; —schauplatz, m., театрѹлѹ ръсвоїѹлѹї, локѹ de бътъліъ; —schiff, n., наіе de ръсвоїѹ; —schule, f., шкóлъ мілітаръ; —schultheiß, m., аѹдіторѹ; —stand, m., статѹ мілітарѹ; старе de ръсвоїѹ; —steuer, f., контрібѹціѹне (вірѹ, дажде) велікъ; —that, f., бравѹръ мілітаръ, фаптъ de бравѹръ; —übungen, pl., deпріndерї мілітаре, есерчіціі остъшештї, еволѹціѹнї мілітаре; —unternehmung, f., ѫнтрепріndере мілітаръ, кампаніъ, спеdіціѹне de ръсвоїѹ, порніре de ръсвоїѹ; —volk, n., остъшіте, солдатескъ, арматъ, трѹпъ; —vorrath, m., провісіѹнї мілітаре; —wesen, n., тревї de ръсвоїѹ, тóте але ръсвоїѹлѹї; —wissenschaft, f., штіінцъ мілітаръ; —zahlamt, n., тесаѹраріа, съмешіа мілітаръ; —zeit, f., тімпѹ de ръсвоїѹ; —zucht, f., регѹлъ остъшéскъ, dісчіплінъ мілітаръ; —zug, m., кампаніъ, порніре de ръсвоїѹ, спеdіціѹне велікъ.

Krimmen, v., мъ гъdілѹ кѹ мънкъріте; мъ скарпінѹ ѫнчетѹ.

Krimpe, f., ръстрѫнсетѹра пънѹреї (dѹпъ ѹdътѹръ), інтрътѹръ, кондесетѹръ.

Krimpen, v., ѹdѹ пънѹръ, кондесѹ.

Kringel, m., черкѹ, пласъ, кръпгѹ; коврігѹ, колакѹ.

Krinitz, m., стѹрzѹ аѹріѹ.

Krinne, f., ѫнкрестътътѹръ; деспікътѹръ, крепътѹръ.

Krippchen, n., іеслішóръ.

Krippe, f., крепѹ (італ. grëppic), іесле; лéсъ, треѹкъ (ла іеzътѹрї).

Krippen, в. Bekrippen.

Krippenbeißer, —setzer, m., калѹ мѹшкъторѹ de есле.

Krise, f., крісъ, перікѹлѹ.

Krispeln, v., ѫнкрецескѹ (пеї).

Kristall, n., крісталѹ; Kristallen anschließen, а крісталіса; —glas, n., крісталѹ; —linse, f., (анат.) лінте крісталінъ.

Kristallen, n., de крісталѹ; лімпеde ка крісталѹлѹ.

Kristallisation, f., крісталісъціѹне.

Kriterium, n., крітеріѹ, семнѹ осевіторѹ, семнѹ карактерістікѹ, семнѹ dѹпъ каре жѹdечї.

Kritik, f., жѹdекатъ, крітікъ, кѫртіре.

Kritikaster, m., крітікастрѹ, жѹdекъторѹ пекълітѹ.

Kritiker, m., жѹdекъторѹ, крітікъторѹ, крітікѹ, кѫртіторѹ.

Kritisch, a. ші ad., крітікѹ, конформѹ кѹ dрéпта жѹdекатъ; перікѹлосѹ.

Kritisiren, v., жѹdекѹ, черчетеzѹ, крітіzесѹ, чепсѹреzѹ.

Krittelei, f., крітікъстъріъ, крітікъ пекóптъ, софістъріъ, афлътѹръ de nodѹ ѫн папѹръ, къртітѹръ.

Kritteln, v., жѹdекѹ амърѹнте, деспікѹ пърѹлѹ, софістічеzѹ, къртескѹ.

Krittler, m., в. Kritikaster.

Kritzeln, v., скріѹ ръѹ, скърцъїѹ хъртіа.

Kröbs, в. Gröbs.

Krokodil, n., крокоdілѹ; —thränen, pl., лакріте амъцітóре, лакріте de крокоdілѹ.

Krollen, v., свърческѹ, сгърческѹ, контрагѹ (прін опърітѹръ).

Krollhecht, m., штіѹкъ мікъ, штіѹкъ ѫнколъчітъ.

Kronamt, n., префептѹра корóнеї (ѫн Полоніа).

Kronbeamte, Krondiener, m., офічіалѹ алѹ корóнеї.

Kronbewerber, m., претіndінте алѹ корóнеї.

Krönchen, n., короніцъ, короніóръ.

Krone, f., корóнъ; diademъ; регатѹ,

imperiŭ; черкŭ, inелŭ, че́ркънŭ, (ѧтпреціѹрŭ de лѹнъ); zur — gelangen, а къштіга коро́на; etwas in der — haben, а фі віносŭ, бе́тŭ; nach der — streben, а аспіра, пѫzѹі ла коро́нъ; die — niederlegen, а депѹне коро́на.

Kroneinkünfte, pl., венітѹріле коро́неї.

Krönen, v., коронеzŭ, ѧпкоронŭ, ѧпкоронеzŭ; gekrönter Dichter, m., поетŭ лаѹреатŭ; gekrönte Preisschrift, f., скріптѹръ премiатъ, коронатъ.

Kronengold, n., аѹрŭ de легъ мікъ, аѹрŭ de коронъ (кѹ 6 карате аратъ), аѹрŭ простŭ.

Kronerbe, m., кліронотŭ алŭ коро́неї, прінчіпе ерezітарŭ (diadoxŭ).

Krongut, n., dominiŭ алŭ коро́неї.

Kronleuchter, m., полікаndрѹ, лѹстрѹ, каndелаврѹ.

Kronprinz, в. Kronerbe.

Kronrad, n., ро́тъ dintатъ, ро́тъ кѹ тъселеле костіше, коропіфортъ.

Kronschatz, m., тесаѹрѹлŭ, вістіеріа коро́неї; —meister, m., тареле вістіерŭ, тареле тесаѹрарŭ алŭ коро́неї.

Kronthaler, Kronenthaler, m., талерŭ коронатŭ, коронатŭ.

Krönung, f., коронъціѹне, ѧпкоронаре, коронътъптŭ; —sfeierlichkeit, f., солепітатеа коронъціѹнії.

Kröpel, в. Krüppel.

Kröpelstuhl, m., скаѹнŭ кѹ браце, скаѹнŭ ѧпкѹшбатŭ.

Kropf, m., гѹшъ; бѹлбѹкŭ, вѹлбѹкътѹръ; кѹшвъ, ѧпкѹшбътѹръ; скобітѹръ (ла къпѹта чістелорŭ); проръ; гътлежŭ; —eidechse, f., шопърлъ таре, ігѹанъ.

Kröpfen, v., ѧndопŭ (гъште); тъпънкŭ лакотŭ; ѧndoіескŭ ѧпкѹшбŭ, аркѹескŭ ѧп ѹнгіѹ dрептŭ.

Kropfgans, f., пелікапŭ (баткъ).

Kropfig, a. ші ad., гѹшатŭ.

Kropfkraut, n., скрофѹларіъ.

Kropftaube, f., порѹтбŭ гѹшатŭ, порѹтбŭ таре, колѹтбŭ.

Kropfsalat, m., сълатъ кѹ къпъціпъ.

Kröpfung, f., гѹшътѹръ; ѧndoітѹръ ѧп ѹнгіѹ dрептŭ, аркътѹръ.

Kröschen, v., фрігŭ, сѹбфрігŭ, пръжескŭ (ѧп гръсіме).

Kröse, f., гарdінъ.

Kröte, f., бро́скъ рѫіо́съ; крепъdінъ (бо́лъ de меї, каї); отѹлецŭ арцъгосŭ; —ngift, n., венінŭ de бро́скъ; —nstein, m., батрахітŭ.

Krucifix, n., крѹчефіптŭ, Хрістосŭ пе крѹче.

Krücke, f., кържъ, бъцŭ de ръzіматŭ; тъпѹнкіѹ de касъ; кърлігŭ.

Krückstock, в. Krücke.

Krückenkreuz, n., (ералd.) крѹче кърлігатъ.

Krug, m., ѹлчорŭ, капъ; оспътъріъ, кърчтъ; der — geht so lange zu Wasser, bis er bricht, ѹлчорѹлŭ а тътŭ терце ла апъ, пънъ се спарце.

Krüger, m., оспътарŭ, кърчтарŭ.

Kruke, f., ѹлчорŭ.

Krullen, krüllen, v., ѧпкрецескŭ; decгіокŭ.

Krümchen, n., бѹкъцікъ, фъртътѹрікъ; церѫпъ.

Krume, f., бѹкъцікъ, фъртътѹръ, фъртъ; mіеzŭ de пъне (= mie фр.)

Krumeln, krumen, v., фартŭ, сфартŭ, бѹкъцескŭ, търѹнцеzŭ, emiеzŭ.

Krumm, a. ші ad., стрѫтбŭ, кѹрбŭ, рекѹрбŭ, ѧптортокатŭ, котітŭ, котіцітŭ; —e Beine, pl., пічо́ре стрѫтбе (хаітішŭ, шопторогŭ); —e Wege, pl., къї ѧпкѹркате; —e Finger machen, а фѹра, а аве́ децете лѹнцї; —darm, m., (анат.) тацŭ ѧпкѹркатŭ; —fuß, m., пічорŭ стрѫтбŭ; —hals, m., гътŭ ѧпторсŭ; —holz, n., (тар.) лемнŭ стрѫтбŭ, лемнŭ чотѹросŭ; —linig, a. ші ad., стрѫтбŭ ліпіатŭ; —stab, m., архіпъсторалъ, пасторе́скъ (патеріца, кържа епіскопе́скъ), бастонŭ епіскопескŭ; demnітате епіскопе́скъ.

Krummstroh, в. Wirrstroh.

Krümmung, f., стрѫтбътѹръ, кѹрбътѹръ, ѧпкѹрбътѹръ, ѧndoітѹръ; котітѹръ, котіцітѹръ.

Krüppel, m., стрѹпатŭ (італ. stropiato), непѹтінчосŭ (ологŭ, скілавŭ скідо́лъ).

Krüppelig, a. ші ad., непѹтінчосѹ, ръѹ крескѹтѹ, скідолітѹ.
Krusade, f., крѹсатъ (monетъ).
Krüstchen, n., скорцішóръ, кожішóръ.
Kruste, f., скóрцъ, кóжъ, крѹстъ (італ. crosta); die — abmachen, десскорца.
Kryptogamie, f., (вот.) кріптогаміъ, о класъ de планте кѹ сексѹ аскѹнсѹ (дѹпъ Linné).
Krystall, в. Kristall.
Kübebe, в. Zibebe und Cubebe.
Kübel, n., гълетъ, кѹвѹлъ (тъсѹръ ардел. ші ѹнг.); кадъ; чѹвърѹ.
Kubik, a., (цеом.) кѹвікѹ (се ziче de корпѹріле солide че аѹ шесе латѹрї пътрате егале; ѧн арітм. продѹптѹлѹ пътрътѹреї ѹнѹї пѹтърѹ тѹлцітѹ прін ачелѹ пѹтърѹ; Кѹвѹлѹ дела 2 есте 8); —fuß, m., ѹртъ кѹвікъ; —wurzel, f., (алцебръ) ръдъчінъ кѹвікъ; —zahl, f., пѹтърѹ кѹвікѹ; —zoll, m., полікарѹ, децетѹ кѹвікѹ.
Kübler, m., вѹтінарїѹ.
Küche, f., бѹкътъріъ, кѹкпъ, кѹкпіъ (італ. cucina); бѹкате; kalte —, бѹкате речї.
Küchelchen, n., плъчінчіóръ.
Kuchen, m., плъчінтъ, тѹртъ (ліковѹ, погаче); —brett, n., скъндѹрікъ, лопъцікъ de плъчінте.
Küchen-garten, m., гръдінъ кѹ легѹмї, легѹмъріъ; —geräth, n., —geschirr, n., ѹнелте de кѹкпъ; —gewächs, n., легѹмъ; —junge, m., ѧнвъцъчелѹ de кѹкпъ, кѹптъ; —latein, n., латінъ варваръ; —löffel, m., местекътóре; —magd, f., сервітóре de кѹкпъ; —meister, m., бѹкътарѹ маре, тъіестрѹ de бѹкате; —messer, n., кѹцітѹ de кѹкпъ; —rad, n., ротіцъ дінтатъ de тъіатѹ алѹатѹ; —salz, n., саре комѹнъ; —schrank, m., дѹлапѹ, блідарїѹ; —tisch, m., масъ de бѹкътъріъ; кърпъторѹ, дóскъ (іт. desco); —zettel, m., лістъ de бѹкате.
Küchlein, n., кѹкпішóръ, кѹкпѹліцъ, бѹкътъріóръ; пѹішорѹ (de гъінъ).
Kuckuck, m., кѹкѹ; daß Dich der — hole, наіва съ те іа; —blume, f., флóреа кѹкѹлѹї.
Kuder, m., мотокѹ, мотанѹ сълватікѹ.
Kufe, f., талпъ de саніъ; кофъ маре, штеандѹ (іт. stanga), вотъ (доніцъ)
Küfer, Küfner, m., вотарїѹ (італ. bottajo); штендарїѹ, бѹтінарїѹ, чѹвърарїѹ.
Kugel, f., глобѹ, сферъ; глонцѹ (de пѹшкъ); бóмбъ (de тѹнѹ, гїѹлеа тѹрч.); білъ (ла віліартѹ); воцѹ (італ. boccia), воцелъ, монтѹ; гогóшъ; осѹлѹ сакрѹ (нóда кѹрѹлѹї, анат.); sich den Arm aus der — fallen, а'шї склінті мъна; sich eine — durch den Kopf jagen, ашї да ѹнѹ глонцѹ прін капѹ, а се ѧмпѹшка; —n wechseln, а дѹела ѧн пістóле; —bahn, f., калеа бомбеї (ръпезітъ din тѹнѹ); —büchse, f., карабінъ гінтѹітъ; —dreiecksleh̄re, f., тріґонометріъ сферікъ; —fisch, m., пеште арматѹ, пеште гловосѹ; —form, f., формъ, тіпарѹ de глóнце; —förmig, a. ші ad., de формъ сферікѹ, сферікѹ; —gestalt, f., формъ сферікъ, формъ глобóсъ; —gießer, m., тѹрпъторѹ de глонце; —größe, f., калібрѹлѹ цевеї; —lack, m., лакѹ, лѹстрѹ ѧн глобѹрї; —probe, f., калібръторѹ; —regen, m., грindінъ de глóнце; —rund, a., сферікѹ, ротѹндѹ ка глобѹлѹ; глобіформѹ; —schnitt, m., тъіетѹръ сферікъ, сегментѹ de сферъ; —winkel, m., ѹнгїѹ сферікѹ; —zange, f., ракѹ de пѹшкъ (de скосѹ глонце); —zirkel, m., черкѹ еферікѹ.
Kuh, f., вакъ; junge —, жѹнінкъ, въкѹліцъ; —melke, f., вакъ кѹ лапте; blinde — spielen, а жѹка дѣ а мъца óрбъ; bei Nacht sind alle Kühe schwarz, нóптеа е бѹнъ орї че скѹфіъ; —blattern, —pocken, f., вачінъ, върсатѹ de вакъ; —fladen, m., балегъ de вакъ; —enter, m., ѹцерѹ de вакъ; —hirt, m., въкарїѹ; —fleisch, n., карне de вакъ; —kalb, n., віцеа, віцікъ; —käse, m., бръnzъ de вакъ (zъмъкішъ); —milch, f., ла-

пте de вакъ; —reigen, m., хоръ пъсторéскъ (ꙟп Елвеціа); —weizen, m., телатпірѫ, гръѫлѫ вачілорѫ (плантъ).

Kugelicht, a. ші ad., глобосѫ, глопцосѫ, глопцѫросѫ.

Kugelig, a. ші ad., сферікѫ, глобікѫ, ка глобѫлѫ.

Kühl, a. ші ad., ръкоросѫ; стътпъратѫ; рече; das Wetter wird —, тімпѫлѫ се ръкореште; —apparat, m., апаратѫ ръкоріторѫ; —böse, f., eimer, m., кадъ de речітѫ.

Kühle, f., ръкóре, ръкорéлъ, речéлъ; астътпърѫ, стътпърътѫръ; бóре ръкорóсъ, аерѫ de сéръ; — des Schattens, ръкóреа ѫмбреї.

Kühlen, v., ръкорескѫ, реческѫ; стътпърѫ; sein Müthchen an einem —, а'шї стътпъра мъніа асѫпра кѫїва.

Kühlfaß, n., ръкоріторѫ (ла вінърсърії ш. а.)

Kühlte, f., (марін.) въптѫ кѫмпътатѫ.

Kühltrank, m., беѫтѫръ рекорітóре.

Kühlung, f., ръкорéлъ, ръкóре, рекоремъптѫ; речéлъ.

Kühn, a. ші ad., інімосѫ, кораџїосѫ, ꙟndръспецѫ, кѫтезъторѫ.

Kühnheit, f., бървъціъ, кораџїѫ, ꙟndръспéлъ.

Kühnlich, в. Kühn.

Kuhr, f., алеџере, елекціѫне; —fürst, прінчіпе алегъторѫ.

Kuhren, алегѫ (векїѫ).

Kukuk, в. Kuckuck.

Kulisse, f., кѫлісъ, перdea (ꙟп театрѫ), в. Coulisse.

Kulmination, в. Culmination.

Kukumber, Kukumer, f., в. Gurke.

Kultiviren, в. Cultiviren.

Kultur, в. Cultur.

Kumme, f., гъванѫ; фѫndътѫръ; фарфѫріъ маре скѫфѫndóсъ.

Kümmel, m., кімънѫ, кіminѫ, кіmionѫ, съкърікъ; —branntwein, m., вінарсѫ кѫ кімънѫ; —brot, n., пъне кѫ кімънѫ; —öl, n., олеїѫ de кімънѫ.

Kümmeln, v., беѫ вінарсѫ.

Kummer, m., мъхніре, мъхнічѫне, сѫпъраре, гріжъ; місеріъ; рѫінъ, dъртътѫръ, молосѫ (moles); пеdекъ; секвестрѫ; ꙟмплінéлъ; das ist mein geringster —, áчéста 'мї е гріжа din ѫртъ, de ачеста'мї пасъ маї пѫцінѫ; Hunger und — leiden, а'шї тръгъна віéца, а dѫче віéцъ плінъ de сѫферінце; —frei, фъръ гріжъ, непгріжатѫ.

Kummerhaft, в. Kummervoll.

Kümmerlich, a. ші ad., тікълосѫ, місераверѫ, пъкъжітѫ, мъхнітѫ.

Kummerlos, a. ші ad., немъхнітѫ, несѫпъратѫ, скѫтітѫ de гріжъ.

Kümmern, v., сѫпърѫ, мъхнескѫ, ꙟнтрістезѫ; sich —, а се сѫпъра, а'ї пъса.

Kümmerniß, f., гріжъ; сѫпъраре, мъхнічѫне.

Kummervoll, a., прéмъхнітѫ, плінѫ de гріже.

Kummet, n., кішкъ, гътарїѫ (колакѫ de хамѫрї); —horn, n., аркѫлѫ dела кішкъ; —kette, f., лънцішорѫлѫ гътарѫлѫї.

Kump, m., болбóкъ, копкъ, вѫлтóре, афѫndътѫръ (de апъ); кастронѫ; блідѫ; гъванѫ, керсінѫ; фѫсчелѫ.

Kumpe, m., соцѫ; кѫмътрѫ.

Kund, kundbar, a. ші ad., кѫноскѫтѫ, пѫблікѫ, пѫблікатѫ, штіѫтѫ, кѫноштінцатѫ, маніфестатѫ; — thun, а пѫбліка, а фаче кѫноскѫтѫ; gerichtlich — thun, а се інтіма.

Kundbarkeit, f., пѫблічітате.

Kunde, f., штіінцъ, кѫноштінцъ; —, m., кѫмпъръторѫ.

Künden, в. Verkünden.

Kundig, a., кѫноскъторѫ, штіѫторѫ, прокопсітѫ; пъцітѫ, праптікѫ; einer Sprache — sein, а кѫнóште о лімбъ.

Kundleute, pl., кѫмпъръторї (мѫштерії, тѫрч.).

Kündigung, f., ꙟнмтіінцаре, авісъ; репѫнціаре.

Kundmachung, f., пѫблікъціѫне, авісъ, ꙟнштіінцаре, нотіфікъціѫне.

Kundmann, m., кѫмпъръторѫ.
Kundschaft, f., кѫпоштінцъ; інформъціѫне; черчетаре, спіонаре (іскодіре); кѫмпъръторї; аттестатѫ (негѫцеторескѫ); auf — ausgehen, а черка съ спіонезї; — einziehen, а траце штірї, інформъціѫнї.
Kundschaften, v., спіонезѫ, мъ інформезѫ.
Kundschafter, m., спіонѫ (іскóдъ), черчетъторѫ.
Kunf, f., венірe, сосіре.
Künftig, a., вііторѫ, веніторѫ; —e Woche, септъмъна віітóре.
Künftighin, ad., певііторѫ, ꙟнвііторѫ.
Kunkel, f., фѫркъ (de торсѫ); шезътóре; —adel, m., поблецъ дѫпъ фемеїе, боїеріъ дѫпъ фѫстъ.
Kunst, f., артъ, мъїестріъ, артефічіѫ; ценіѫ, істеціме; професіѫне; schwarze —, негромапціъ, фермекъторіъ; die schönen Künste, артеле ліберале, артеле фрѫмóсе, артеле беле; das ist keine —, ачéста нѫ е врео греѫтате; —anlage, f., талентѫ, діспѫсеціѫне, аплекаре кътръ арте; паркѫ, гръдінъ артефічіóсъ; —arbeit, f., продѫптѫ алѫ артеї, артефічіѫ; —ausdruck, m., терміnѫ технікѫ; —ausstellung, f., еспѫсеціѫне а продѫптелорѫ артеї; —bau, m., клъдіре мъїестрóсъ; —beflissen, a., стѫдіосѫ, депрінсѫ ла артъ; —beflissenheit, f., стѫдіѫ de артъ; —kabinet, n., кабінетѫ de арте; —drechsler, m., стрѫгарѫ мъїестрѫ; —erfahren, a., мъїестрѫ, праптікѫ ꙟн артъ; —erzeugniß, n., продѫптѫ алѫ артеї; —färber, m., въпсіторѫ мъїестрѫ, въпсіторѫ артістѫ; —fertig, a., мъїестрѫ, аверѫ ꙟн врео артъ; —fertigkeit, f., мъїестріъ, аверітате; —feuer, n., фокѫ de артефічіѫ, фокѫ артефічіосѫ; —fleiß, m., індѫстріъ, сѫргѫінцъ; —freund, m., ділетантѫ, іѫбіторѫ, аматорѫ de арте; —gärtner, m., флорістѫ, гръдінарѫ de флорї; —gemäß, —gerecht, ad., ꙟнконформітате кѫ арта, конформѫ кѫ арта, регѫлатѫ; —genoß, m., компаніонѫ ꙟн артъ; —griff, m., апѫкътѫръ істéцъ, ꙟндемънаре мъїестрóсъ; —handlung, f., негоцѫ кѫ лѫкрѫрї de артъ; —liebhaber, ділетантѫ; —maler, m., зѫгравѫ еміninте; —redner, m., ріторѫ, ораторѫ; —reich, a. ші ad., артефічіосѫ, інценіосѫ, мъїестросѫ; —reise, f., кълъторіъ артістікъ (кѫ скопѫ de а вedé продѫпте de але артеї); —reiter, m., кълърецѫ мъїестрѫ; —richter, m., крітікѫ, ченсорѫ de арте; —sammlung, в. —kabinet; —sinn, m., талентѫ de арте, аплекаре, діспѫсеціѫне ла арте; —sprache, f., терміnії артеї, лімбаціѫлѫ артеї; —stange, f., варгъ ꙟнтр'о машінъ ідраѫлікъ; —straße, f., дрѫмѫ артефічіосѫ, стратъ мъїестрóсъ, шосеа; —stück, n., лѫкрѫ фóрте артіфічіосѫ, фаптъ мъїéстръ; жокѫ мъїестрѫ (ꙟн кърцї); —tischler, m., евеністѫ, мъсарѫ мъїестрѫ; —verständig, a., артістѫ, прічепъторѫ ла артъ; —verwandte, m., комметврѫ de артіштї; —wasser, n., жокѫ de апъ, фънтънъ артефічіóсъ; —werk, n., продѫптѫ de артъ; —wort, n., терміnѫ технікѫ, терміnѫ de артъ; —zeug, n., махінъ ідраѫлікъ.
Künstelei, f., жѫкъріъ кѫ арта, ꙟнтрекътѫръ, артъ рафінатъ, артъ фъръ гѫстѫ.
Künsteln, v., мъїестрескѫ; фалсіфікѫ арта, префакѫ, рафінезѫ.
Künstler, m., артістѫ, мъїестрѫ.
Künstlerisch, a. ші ad., мъїестросѫ, артефічіосѫ, de артістѫ, de мъїестрѫ.
Künstlich, a. ші ad., мъїестрітѫ, артефічіосѫ; фалсѫ, префъкѫтѫ.
Künstlichkeit, f., мъїестріме; префъкътѫръ, рафінъмънтѫ.
Kunstlos, a., немъїестрітѫ, непрефъкѫтѫ, нерафінатѫ, натѫралѫ.
Kunstreich, a. ші ad., артефічіосѫ, мъїестросѫ, інценіосѫ.

Kunterbunt, a., пестріцѫ, amестекатѫ.
Küpe, Kufe, Kubel, f., кълdape de въпсіторѫ.
Küpenblau, a., албастрѫ de кълdape.
Küper, m., в. Küfer.
Kupfer, n., арамъ; стампъ; —artig, a. ші ad., ка арама; —bergwerk, n., баіе, minъ de арамъ; —blatt, n., стампъ de арамъ; —geist, m., спірітѫлѫ Вінерії, ачідѫ ачетікѫ (xim.); —geld, n., monетъ de арамъ; —geräth, n., —geschirr, n., васе de арамъ; —gesicht, n., фацъ, фігѫръ аръміъ; —glaser, m., кіглазѫръ; —grün, a., котлітѫ; —schmied, m., кълdъраръ; —stecher, m., тъіеторѫ ꙟп арамъ, граверѫ, калкографѫ; —stich, m., стампъ de арамъ (пе хъртіъ); —stufe, f., въпъ de арамъ, minеръ аръмóсъ; —vitriol, n., вітріолѫ de кіпрѫ; —werk, n., аръмі; стампе ꙟп арамъ.
Kupfericht, a. ші ad., аръміѫ.
Kupferig, a. ші ad., аръмосѫ.
Kuppe, f., крештетѫ, върфѫ, кѫлме; крéстъ; тѫртеа, флóре (ла кѫіе); кѫкѫїѫ.
Kuppel, f., кѫполъ (ла бісерікъ); —dach, n., коперішѫ de кѫполъ.
Kuppelei, f., вотрітѫръ; міжлочіре; ꙟпnodътѫръ, пъdітѫръ; стъростіъ.
Kuppeln, в. Koppeln.
Kuppelpelz, m., блапъ пентрѫ вотрѫ.
Kuppen, v., ръtezѫ, таїѫ.
Kuppig, a., кѫкѫіетѫ.
Kuppler, m., (ꙟп. деспрецѫ), пъdіторѫ, вотрѫ.
Kur, f., кѫръ (de medікѫ); алеџере; в. Cur.
Kuranzen, v., батѫ, daѫ пе фоі.
Küraß, m., павъзъ, кѫрасѫ (італ. corazza), zea, лорікъ.
Kürassier, m., кѫрасіерѫ.
Kurbe, Kurbel, f., кѫрбъ (кокърлъ), ꙟпвъртітóре (de о рóтъ), кръпкѫ.
Kürbiß, m., кѫркѫветъ, тітвъ, дълmea (плантъ).
Küren, v., алегѫ.
Kurfürst, m., прінчіпе алегъторѫ (ꙟп Цермаnia).
Kurfürstenthum, n., прінчіпатѫ електоралѫ, Електоратѫ.
Kurhut, m., къчѫлъ, кѫкъ de Електорѫ.
Kurrig, a., domестікѫ, ѫшорѫ de ꙟмблънzітѫ; глѫмецѫ.
Kurschmied, m., фаѫрѫ, ферарѫ, ферарѫ пълбарѫ.
Kürschner, m., блънарѫ, кожокарѫ; —waare, f., блънъріъ.
Kurstaat, m., статѫ електоралѫ.
Kurwürde, f., електоратѫ, demnітате електоралъ (ꙟп Цермаnia пънъ ла а. 1804).
Kurz, a. ші ad., скѫртѫ; търѫптѫ; пѫцінѫ; стрѫпсѫ; —gesicht, n., вedepe скѫртъ; — darauf, пѫцінѫ dѫпъ ачееа; in —em, престе пѫцінѫ; den Kürzeren ziehen, а ръмъné ꙟпвіпсѫ; zu — kommen, а скъпъта, а перde; — machen, а прескѫрта; es — und gut machen, а zіче мѫлте кѫ пѫціne.
Kurz-athmig, a., асматікѫ, греѫ ръспіръторѫ; —gefaßt, a. ші ad., прескѫртатѫ, компendіосѫ, сѫбстрѫпсѫ; —gewehr, n., савіъ; —köpfig, a., іѫте ла мъніъ, колерікѫ; —sichtig, a. ші ad., скѫртѫ възъторѫ, скѫртѫ de вedepe, міопе; сімплѫлецѫ, скѫртѫ ла міnте; —sichtigkeit, f., міопікъ, скѫрціme de вedepe.
Kürze, f., скѫрціme; sich der — befleißigen, а ворві пе скѫртѫ (копчісѫ).
Kürzen, v., скѫртѫ, скѫртezѫ; etwas an der Rechnung —, а скъdé din компѫтѫ.
Kürzlich, ad., ꙟп скѫртѫ, ꙟп кѫвіnте пѫціne; de кѫрѫndѫ.
Kurzum, ad., маї ꙟп скѫртѫ, ꙟптр'ѫпѫ кѫвъптѫ.
Kürzung, f., скѫртътѫръ.
Kurzweil, f., петречере, тречере de тімпѫ, пасътімпѫ, жѫкъріъ.
Kurzweilen, v., петрекѫ тімпѫлѫ, глѫмескѫ.
Kurzweilig, a. ші ad., глѫмецѫ, плъкѫтѫ, шъгѫіторѫ.
Kuschen, v., (къпії) а се кѫлка, а се сѫпѫне.
Kuß, m., сърѫтѫ, сърѫтатѫ, сърѫтъ-

търъ, пъпатъ, пъпътъръ; —hand, f., тънъ de сърътатъ; gib einen —, сърътътъ, dъmї гъръ, пъпътъ.
Küßchen, n., гъріцъ, гърішо́ръ, сърътъріо́ръ.
Küssen, v., сърътъ, пъпъ.
Kußmal, n., съптъръ, росъ (че фачї прin сърътатъ).
Küste, f., ко́стъ (ла mape), лidъ, малъ, цертъ; плаїъ; längs der — segeln, а костъцi, а плъті deалъпгълъ цертълъї.
Küstenbewahrer, m., пъziторъ de малърї.
Küstenbewohner, m., локъіторъ de малърї.
Küstenfahrer, m., костецiъторъ, костаръ.
Küstenfahrt, f., костецiътъръ, каботацїъ.
Küstenfluß, m., ржъ лiторалъ, ржъ deалъпгълъ малълъї търiї.
Küstenhandel, m., комерчїъ лiторалъ, каботацїъ.
Küstenwache, f., пазъ, къстodiъ de малъ.
Küster, m., сакрiстанъ, пълiтаръ; в. Kirchner.
Küsterei, f., пълiтъріъ, еклiсiархiъ, сакрiстъпiъ.
Kutsche, f., кърътъ, (італ. carrozza), кочiъ (італ. cocchio), тръсъръ коперiтъ, тръсъръ пе аркърї, каретъ; deлiжанъ; viersitzige —, кърътъ къ патръ шеdерї.
Kutschen-bock, —sitz, m., капръ, скаъпъ de кочiеръ.
Kutschenfenster, n., фере́стра тръсъреї.
Kutschengeschirr, n., хатърї.
Kutschengestell, n., dрiкълъ, карълъ тръсъреї.
Kutschenkasten, m., кошълъ тръсъреї.
Kutschenmacher, m., ротаръ.
Kutschenschopfen, m., шопълъ de тръсърї, рiтесъ.
Kutschen-schlag, m., —thüre, f., ъшiца кърътеї.
Kutschentritt, m., скъріца тръсъреї.
Kutscher, m., кочiеръ, кочiшъ (вiziтiъ, търч.); кърътаръ.
Kutschiren, v., тънъ каiї, кочiезъ; тергъ къ кърътца.
Kutschpferd, n., калъ de хатъ.
Kütt, в. Kitt.
Kutte, f., mantiъ, къкълъ (глъгъ); die — ablegen, а се deскълъгърi.
Kuttel, f., маце, бъzърї, кълdъпе; —hof, m., тъчелъріъ.
Kutter, m., кътеръ (коръбiо́ръ).
Kuttler, m., тъчеларъ, тъцаръ, велiторъ.
Kützel, в. Kitzel.
Kux, m., (mont.) къксъ, акцiъ, парте dела о minъ.

Digitized by Google

DIKЦIONARÏȢ

ЦЕРМАNО-РОМЪNȢ

ѦNТОКМІТȢ ШІ ѦN ПАРТЕА ЛȢЇ РОМЪNЪ ѦNАВȢЦІТȢ КȢ КЪТЕВА МІЇ DE КȢВІNТЕ

de

Георгіȣ Баріцȣ ші Гавріеле Мȣнтеанȣ.

Тотȣлȣ II.

L—Z.

Editорȣ ші провезъторȣ:

РȢDОЛФ ОРГІDАN,
четъцеанȣ ші негȣцъторȣ.

БРАШОВȢ.
Тіпърітȣ ѧн тіпографіа лȣї Römer ші Kamner.
1854.

Deutsch-romänisches

Wörterbuch.

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und *Gabriel Munteanu.*

Zweiter Band.

L—Z.

Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgidan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.
Gedruckt bei Römer & Kamner.
1854.

Digitized by Google

L.

L, n., а ѹнспрезечеа літеръ а алфаветѹлѹї цермапѹ.
Lab, n., кіагѹ = (coagulum лат.).
Labbe, f., бѹзъ; гѹръ; —rei, f., флекъріъ.
Labbern, v., флекърескѹ, ворбескѹ de клакъ.
Labebecher, m., покарѹ (de бъѹтѹръ) рекоріторіѹ.
Laben, v., ꙟпкїегѹ (лапте); рекорескѹ, конфортѹ (прін тъпкаре ші бъѹтѹръ); рекреезѹ; ꙟпвіошезѹ; sich —, а се ꙟпкїега, конфорта; рекорі, рекреа; —d, part., рекорінте, конфортъпте.
Laberdan, m., лакерdъ, кабелеѹ (пеште) съратѹ.
Labet, ad. ші n., фіг. перdѹтѹ, рѹінатѹ, в. Bête.
Labetrank, m., беѹтѹръ рекорітóре, конфортъпте.
Labewein, m., вінѹ алесѹ.
Labialbuchstabe, m., літеръ бѹзаръ.
Labkraut, n., ꙟпкіегътóре (плъптъ).
Labmagen, m., кїагѹ (кѹлікѹлѹ, рѫпza).
Laborant, m., лаборапте, кімістѹ.
Laboratorium, n., лабораторїѹ (локѹлѹ ѹnde фаче сперітъпте кімістѹлѹ).
Laboriren, v., факѹ сперіmenте кіміче, лаборезѹ; сѹферѹ, пътіmескѹ; an einer Krankheit —, пътіmескѹ de о бетежéлъ.
Labsal, n., Labung, f., конфортъцiѹне, рекоріре.
Labyrinth, n., Лабірінтѹ (Irrgang, Irrgarten), фіг. ꙟпкѹркътѹръ, ꙟпвълтъшéлъ, трéбъ ꙟпкѫлчітъ; греѹтате.
Lache, f., лакѹ; мочірлъ, тінъріъ; рѫсѹ, кікотѹ; eine — aufschlagen, а прорѹмпе, ꙟп рѫсѹ.
Lächeln, v., сѹрѫdѹ, zimбескѹ; höhnische —, рѫпжіре, ꙟпгѫпаре.
Lachen, v., рѫdѹ; grinsend —, рѫпжескѹ; laut —, кікотескѹ; über Jemanden —, а рѫde de чінева; sich halbtodt —, me стрікѹ de рѫсѹ; sich vor — den Bauch halten, а се цiné de пъптече рѫзъndѹ; gezwungen —, а рѫпжі; ins Gesicht —, а рѫde ꙟп фацъ; wer zuletzt lacht, lacht am besten, чіне рѫde ла ѹртъ, рѫde маї біне.
Lachend, part., рѫзъпте; ꙟпфлорінте; —e Erben, моштепіторї nedemnї.
Lachenwasser, n., апъ de лакѹ.
Lachenswerth, a., pidікѹлѹ, de рѫсѹ.
Lacher, m., рѫзъторѹ.
Lächerlich, a., pidікѹлѹ, de рѫсѹ; —keit, f., pidікѹлітате.
Lächern, v., ꙟптърѫтѹ ла рѫсѹ.
Lachlust, f., пофтъ de рѫсѹ; —ig, a., гата спре рѫсѹ.
Lachs, m., салмѹ (пеште).
Lachtaube, f., тѹртѹреа (de India); фатъ че тотѹ рѫde (ꙟп глѹмъ).
Lachter, n., стъпженѹ (мъсѹръ ꙟп mine).
Lack, m., лакѹ; гарóфъ галбінъ; Siegel—, чéръ рошіъ, чéръ таре (de сіцілатѹ); —firniß, m., лакѹ, лѹстрѹ, верніче.
Lackei, m., лакеѹ (чокоїѹ, фечїорѹ).
Lackiren, v., лакезѹ, daѹ лакѹ, лѹстрѹ, ꙟпверпічезѹ.
Lackirer, m., лакіръторѹ, лѹстрѹіторѹ.
Lackmus, m., лакмѹ, колóре, тіптѹръ de сорасóрелѹї; —papier, n., хъртіъ de лакмѹ; —pflanze, f., сора (флóреа) сóрелѹї.
Lade, f., ладъ; статівъ; кассъ (а ѹнеї корпоръцiѹнї); die — des Bundes, сікріѹлѹ лецеї.
Laden, Läden, m., облопѹ, паравъптѹ, търавъ (taverna), бѹтікъ, болтіцъ; магазінѹ (de мърфѹрї).
Laden, v., ꙟпкаркѹ, ꙟпсарчінѹ; ꙟпвітѹ, пофтескѹ; трагѹ (ла жѹdікатъ); scharf —, а ꙟпкърка (пѹшка) кѹ глопцѹ; blind —, а ꙟмплé (пѹшка) фъръ глопцѹ; auf sich —, а траце асѹпръші (ѹра шчл.).
Ladendiener, m., бъїатѹ de търавъ, комісѹ.
Ladenflügel, m., аріпъ de паравъптѹ.

Ladenhüter, m., пъziторȣ de волтъ; (ꙟn рѫсȣ) марфъ веке, че пȣ се пóте binde.
Ladenpreis, m., прецȣ ordinарȣ.
Lader, m., ꙟnкъркъторȣ.
Ladenschaufel, f., ꙟnкъркътóре, лінгȣръ, лопъцікъ de ꙟnкъркатȣ (тȣпȣрї, ла артіл.).
Ladestock, ш., варгъ de пȣшкъ.
Ladezeug, n., мȣніцiȣне, ꙟnкъркътȣръ (de тȣпȣ).
Lädiren, (франц.), v., ватъмȣ.
Ladung, f., ꙟnкъркътȣръ; карȣ; кїемаре, пофтіре; — eines Lastthieres, сарчінъ; —skanone, f., ꙟmплȣтȣръ; — vor Gericht, чітъцiȣне; —sflasche, f., флашъ електрікъ; —splatz, m., ꙟmвъркатъ, скелъ, локȣ de ꙟnкъркътȣръ; —sschein, m., чедȣлъ de ꙟmвъркаре.
Laff, a. ші ad., фадȣ, песъратȣ, сарбъдȣ.
Laffe, m., пътъръȣ, гъгъȣцȣ, топтȣ, пегіобȣ (жȣне).
Läffeln, v., кȣртепескȣ; ein Frauenzimmer —, а кȣртені пе о фемеїе.
Laffette, f., лафітъ, рóте, котіȣгъ, dрікȣ (de тȣпȣ).
Läffler, m., кȣртесанȣ.
Lage, f., пȣсъцiȣне; пȣсътȣръ, сітȣъцiȣне; стратȣ, палъ, пътȣръ; патȣ; шірȣ (de тȣпȣрї); фіг. dіспȣсецiȣне; сóрте; die Bögen in —n legen, а пȣне ꙟn рѫnd кóлеле; Niemand ist mit seiner — zufrieden, nimene пȣ е мȣлцȣмітȣ кȣ сóртеа са.
Lägel, n., бȣрлоїȣ, бȣтоїȣ, бȣтінъ.
Lager, n., къмпȣ (de бътъліъ), таберъ = tabernaculum; ein — beziehen, а тъбърѫ; das — aufheben, а pidіка табъра; патȣ; zum — kommen, а къdé ла патȣ (а се бетежі); von seinem — aufkommen, а се pidіка din патȣ; кȣлкȣшȣ, вісȣніъ (de фéре); депосеторїȣ, магасіъ; auf dem — haben, авé ꙟn магасіъ; къпътѫїȣ, грindъ (пе каре zакȣ бȣцiле); vielen Wein auf dem — haben, а авé мȣлтȣ вінȣ ꙟn челарїȣ; dрождіъ; das — des Weines, des Oels, dрождіiле вінȣлȣї, але олеїȣлȣї.
Lager-apfel, m., мърȣ de цінȣтȣ; —baum, m., къпътѫїȣ (de бȣте); —bier, n., бере de цінȣтȣ; —buch, n., катастрȣ, кondікъ de пъмънтȣрї; катастікȣ de мърфȣрї (афлъторе ꙟn магаziъ); —faß, n., бȣте de къпътѫїȣ; —fieber, n., фрігȣрї de табъръ (солдъцештї); —geld, n., челърітȣ; —haus, n., магасінъ, dȣгéнъ (=dogana іт.); —kunst, f., артеа de а ашеzа табъръ; —obst, n., фрȣптȣ de цінȣтȣ; —ruhr, f., dісентеріъ de табъръ; —statt, ші —stätte, патȣ, кȣлкȣшȣ, локȣ de жъчере; —wein, n., вінȣ de цінȣтȣ; —zins, m., депосіторітȣ, магасінърітȣ.
Lagern, v., табърȣ; мъ кȣлкȣ.
Lagerung, f., табърѫре, къмпъмънтȣ.
Lahm, a., паралітікȣ, ологȣ (de вер ȣнȣ мемврȣ алȣ трȣпȣлȣї); пентрегȣ; скіопȣ; хѫрбȣітȣ (васȣ), фіг. ȣшȣрелȣ, фріволȣ; dieser Stuhl ist —, ачестȣ скаȣпȣ п'аре ȣнȣ пічорȣ; einen krumm und — schlagen, а бате пе пештіне бътаїа орбȣлȣї.
Lähme, f., паралісіъ; —n, v., паралісеzȣ, олоцескȣ (пе чінева).
Lähmen, v., амȣ паралісіъ, олоцескȣ.
Lahmheit, в. Lähme.
Lähmung, f., паралісаре.
Lahn, m., петéлъ, фірȣ (de аȣрȣ); —macher, m., петеларȣ, фъкъторȣ de фірȣ de аȣрȣ.
Laib, m., массъ; —brot, о пъне.
Laich, n., оȣъ, ікре, семінцъ (de врóшче); —en, v., оȣъ, лапъdъ ікре (пештії); —zeit, f., тімпȣлȣ оȣъреї.
Laie, m., лаікȣ, секȣларȣ, мірéнȣ; фіг. повіцiȣ, ꙟnчепъторȣ, печеркатȣ, неініцiатȣ; er ist noch — in der Wissenschaft, е ideотȣ; —nbruder, m., фрате пекълȣгърітȣ; —nschwester, f., соръ, (ꙟn mon.)

Lake, f., саретѫръ, саретоїѫ = salamoja, італ.
Laken, n., пънѫръ, пънzъ, лінцѫ.
Lakonisch, a., лакопікѫ.
Lakritze, f., ліквіріцъ, іербъ dѫлче (плънтъ); —nsaft, m., сѫкѫ de ліквіріцъ.
Lallen, v., бълбъескѫ; —, n., бълбъіре.
Lama, n., Ламъ (animалѫ).
Lambertsnuß, f., алѫнъ de Ломбардіа.
Lamentation, f., ламентъцiѫне, плънсѫ, бочітѫ, въїератѫ, скілълъітѫ.
Lamentiren, v., me ламентѫ, me плънгѫ, me ваіерѫ.
Lamm, n., мелѫ (маї біне гнелѫ); —en, v., а фъта мелѫ (оїа).
Lämmchen, n., мелѫшѫ, мелѫшелѫ.
Lämmer-geier, m., вѫлтѫрѫ-меілорѫ; —wolle, f., лънъ de меіі.
Lamm-braten, m., фріптѫръ de мелѫ; —fell, n., пеле de мелѫ; —fleisch, n., карне de мелѫ; —fromm, a., блъndѫ ка ѫнѫ мелѫ; —zeit, f., тімпѫлѫ фътъреї оілорѫ.
Lämpchen, n., лампъ мікъ (опаіцѫ).
Lampe, f., лампъ; канделъ; —ndocht, m., фештілъ, фітілѫ de лампъ; —ngeld, n, лъмпърітѫ (ванї пентрѫ лѫмінъцiѫнеа кѫ лампе, лъмпаше, а стрателорѫ; —nmann, —nputzer, m., кѫръцiторѫ, апрінzъторѫ de лампе; —nruß, —schwarz, n., фѫліцine de лампъ; —nstock, m., стълпѫ, статіва de лампъ.
Lamprete, f., лампретъ, мрéнъ.
Land, n., (оппѫсѫ ла маре) цéръ (terra), пъмънтѫ (pavimentum) ѫскатѫ, концінѫтѫ, церіторїѫ; церенѫ; (оппѫсѫ ла четате) цéръ, кътпѫ, сатѫ; gelobte —, пъмънтѫлѫ фъгъdѫінцеї; Mädchen vom —e, цéранкъ, фатъ de сатѫ; hier zu —e, ѧн цéра нóстръ; das — cultiviren, а лѫкра пъмънтѫ; an's — setzen, а deскълека пе ѫскатѫ (de пе маре), а deсбърка; auf's — gehen, мергѫ ла цéръ (ла мошіъ).
Land-adel, m., поблецъ, побіліме de цéръ; —amtmann, m., жѫde; —arbeit, f., лѫкрѫ кътпънескѫ; —arzt, m., medікѫ de цéръ, de цінѫтѫ; —bau, m., агрікѫлтѫръ; —bauer, m., агрікѫлторѫ; —bewohner, m., церанѫ, сътéнѫ; —betrüger, m., імпосторѫ, атъцiторѫ; —bettler, m., вагабѫndѫ; —bote, m., місъцерѫ, кѫріерѫ de цéръ (чірковнікѫ); deпѫтатѫ алѫ побілімеї (odinióръ ѧн Полонія); —drost, в. Landvogt; —edelmann, m., побілѫ de цéръ, de провінціъ; —eigenthum, n., мошіъ, пропріетате de пъмънтѫ; —eigenthümer, m., пропріетарѫ.
Landen, v. n., есѫ ла ѫскатѫ; deсбаркѫ; v. a., deскаркѫ.
Landenge, f., істімѫ (лімбъ de пъмънтѫ че ѫнеште doѫе церї ші deспарте doъ мърї).
Länder-beschreiber, m., хорографѫ; —ei, f., мошіъ, цéрінъ; пъмънтѫрї, огóре; —kunde, f., цеографіъ, кѫноштіінцъ de цéрї; —los, a. ші ad., фъръ мошіъ, фъръ пъмънтѫ; —n, v., а жѫка ѧнвъртindѫсе; —sucht, f., лъкоміъ de (а кѫчері) церї; —theilung, f., ѧмпърціре de пъмънтѫрї.
Landes-älteste, m., капѫ побілілор ѫнеї провінції; —art, f., datina цереї; натѫра пъмънтѫлѫї; —bühne, f., театрѫ націоналѫ; —erzeugniß, n., продѫнтѫл ѫнеї церї.
Landes-fürst, —herr, m., domnѫ, domніторѫ, прінцѫ сѫверанѫ; —fürstin, dómnъ, прінчéсъ сѫверанъ; —fürstlich, —herrlich, a. ші ad., domneскѫ, de сѫверанѫ; —gesetz, n., лецеа патріеї; —herrschaft, f., domnie; —hoheit, f., сѫверанітате, мъріре; (ѧн бісерічештї) сѫпремаціъ; —kasse, f., вістеріа, касса цереї; —kind, n., фіїѫ ал патріеї, indiцenѫ, пъмънтéнѫ; —kirche, f., бісерікъ націоналъ; —obrigkeit, f., маціcтрътѫръ сѫпремъ; —polizei, f., поліціъ ценералъ (а цереї); —produkt, n., в. —erzeugniß; —regierung, f., гѫбернѫл цереї; —religion, f., релецеа цереї, domnітóре; —schuld, f., даторіъ пѫблікъ;

—schule, f., шкóлъ пѹблікъ; —sitte, в. —art; —sprache, f., лімба цереї, націоналъ; —tracht, f., портѹ (костѹмѹ) націоналѹ; —üblich, a., de datina цереї; —vater, m., татъл цереї, сѹверанѹ; —verfassung, f., констітѹціѹнеа цереї; —verordnung, f., ordinъціѹне ценералъ.

Landes-verrath, m., тръдъціѹне (продіціѹне) de патріъ; —verräther, m., тръдъторѹ, вънzъторѹ de патріъ; —verwaltung, f., аміністръціѹне а цереї; —verweisung, f., спатріъціѹне, есіларе (сѹргіѹнѹ); —verweser, m., реціпте; —verwiesene, m., спатріатѹ, десцъратѹ (молд.); —währung, f., монетъ а цереї.

Land-flagge, f., фламѹра цереї, націоналъ; —flüchtig, a., фѹцітівѹ, фѹгарѹ (din цéръ); —fracht, f., стръпортѹ пе ѹскатѹ; —fremd, a., стръінѹ = (strainere італ.); —friede, m., паче пѹблікъ, ліпіштеа domnitóре ѧнтр'о цéръ; —frosch, m., бróскъ de ѹскатѹ; —geistliche, m., преотѹ = (pretre фр.), попъ de сатѹ; —gericht, n., трібѹналѹ de царъ, de дістріптѹ; ѧналта кѹрте de жѹстіціъ (Hofgericht); —gewächs, n., плантъ а цереї, а патріеї; —graf, m., лангрaфѹ; —gräfin, f., лангрaфінъ; —grafschaft, f., лангрaфіатѹ; —grenze, f., фронтіере; —gut, n., мошіъ, пропріетате; —handel, m., негоцѹ пе ѹскатѹ; —haus, n., вілъ, касъ de цéръ, кѹрте (ла мошіъ); каса статѹрілор (ѹнеї церї).

Land-heer, n., арматъ de ѹскатѹ; —jägermeister, m., маістрѹ, вътавѹ de вънъторї; —junker, m., жѹне новіле de цéръ, цéнтіломѹ церéнѹ; —karte, f., картъ цеографікъ; —krämer, m., негоціторашѹ; —krieg, m., ресвелѹ de ѹскатѹ; —krankheit, f., епідеміъ; —kundig, —kündig, a. ші ad., кѹноскъторѹ de церї; поторїѹ, штіѹтѹ, кѹноскѹтѹ ѧн тóтъ цéра; —kundigkeit, f., поторіътате пѹблікъ; —kutsche, f., коче = (coche фр.), тръсѹръ de цéръ, діліцéнцъ; —läufer, m., вагабондѹ, тъіъторѹ кънілор фрѹнzъ; —leben, n., віацъ кътпенéскъ; —leute, pl., церанї, сътенї, кътпенї.

Ländlich, a., церънескѹ, кътпенескѹ, рѹстікѹ; ad. церънеште.

Land-macht, f., пѹтере церéстръ, трѹпе, остъшіме de ѹскатѹ; —mädchen, n., фатъ de сатѹ, церанъ; —mann, m., церанѹ; —mark, f., марцінеа цереї; —meßkunst, f., цеометріъ, агрімесѹръ; —messer, m., інцінерѹ; —miliz, f., міліціа цереї; —münze, f., монета цереї; —pfarre, f., парохіъ de сатѹ; —pfarrer, m., парокѹ de сатѹ; —pflege, —pflegerei, f., префептѹръ, аміністрътѹръ de цéръ; —pfleger, m., аміністръторѹ de цéръ; —physikus, m., медікѹ провінціалѹ; —plage, f., бічіѹ, бътаіъ, епідеміъ, морталітате пѹблікъ; —prediger, m., в. Dorfprediger; —rath, m., консіліарѹ провінціарѹ; —recht n., дрептѹл (кондіка de леці) алѹ цереї; —regen, m., плóіе песте тóтъ цéра; —reise, f., кълъторіе пе ѹскатѹ; кълъторіе ла цéръ; —reiter, m., цéндармѹ кълърецѹ; —reiterei, f., цéндармъріе кълърéцъ; —rentmeister, m., перчепторѹ провінціалѹ; —richter, m., жѹдекъторѹ дістріптѹалѹ; —saß, m., феѹдатарѹ, локѹіторѹ ал ѹнеї церї; індіценѹ, пътънтéнѹ; —säßig, a., челѹ че аре дрептѹл ѹнѹї феѹдатарѹ провінчіалѹ; —schaft, f., провінчіъ, цінѹтѹ, пласъ de цéръ; пеісацѹ (тъблоѹ de о кътпіъ); статѹріле провінчіале; —schaftsmaler, m., пеісацістѹ (піпторѹ de пеісаце); —scheide, f., марцінеа цереї; —schloß, n., костеїѹ = (castellum) de цéръ; —schreiber, m., скрііторѹ ла ѹнѹ цінѹтѹ; —schule, f., шкóлъ сътéскъ; —see. m., лакѹ; —seuche, f.. епідеміъ пѹблікъ; —sitz, m., локѹінцъ ла цéръ, (касъ, кѹрте); —skind, в. Landeskind.

Landsknecht, m., Ланскепетȣ (odinióръ солdатȣ пеdестрȣ ла пемцї), лъпчерȣ; er flucht wie ein —, ꙟпжiȣръ ка ȣп тъгъdȣшȣ; жокȣ de кърцї.

Lands-mann, m., —männin, f., компатрiотȣ, компатрiотъ; —mannschaft, f., компатрiоцiъ; пацiȣне.

Land-soldat, m., солdатȣ de ȣскатȣ; —spitze, f., капȣ, промонторiȣ; —stadt, f., търгȣ; четате мȣнiчiпалъ, провiнчiалъ, de ȣскатȣ (оппȣсȣ) ла четате меdiтерапъ (iнтре апъ).

Landstädter, m., провiнчiалiстȣ.

Landstand, m., депȣтатȣ, мембрȣ алȣ статȣрiлорȣ, ордiнiлорȣ, провiнчiале; Landstände, pl., статȣрї провiнчiале; dieтъ de цéръ.

Landständisch, a., чееа че цiне de статȣрiле провiнцiале.

Landstandschaft, f., статȣрiме, ордiнiме.

Land-steuer, f., трiбȣтȣ, dажde; —-straße, f., стратъ, кале, дрȣмȣ de цéръ, пȣблiкȣ; —streicher, в. —-läufer; —strich, m., diстрiптȣ, пласъ, черкȣ; —stube, f., сала, камера, dieтеї провiнчiале; —-sturm, m., фȣртȣнъ de ȣскатȣ; рескȣлареа глóтелорȣ (γλῶττα лiмбъ); капȣ цеперaлȣ.

Landtag, m., dieтъ, adȣнареа статeлорȣ; —sabgeordnete, m., депȣтатȣ; —sfähig, a., ꙟndрептъцiтȣ а асiста ла dieтъ; —sverhandlungen, pl., фаптеле dieтеї.

Land-taxe, f., тассъ ꙟмпȣсъ пе пъмънтȣрї; —thier, n., анiмалȣ церестрȣ; —trauer, f., dорiȣ пȣблiкȣ; —üblich, a., ꙟndатiнатȣ ꙟп цéръ.

Landung, f., сбъркъмънтȣ, десбъркаре; —splatz, m., сбъркътȣръ (локȣлȣ).

Land-verderblich, a., стрiкъчiосȣ цереї; —vogt, m. гȣбернъторȣ, аmiнiстръторȣ алȣ цереї; —volk, n., церъnime; —waibel, m., фiшкалȣ крiмiналȣ; —wärts, ad., спре ȣскатȣ; —wehr, f., апъръторiмеа цереї; ландверȣ, мiлiцiа цереї; —wehre, f., фортiфiкъцiȣне de апъраре а цереї; —wein, m., вiнȣ de цéръ; —wind, m., вънтȣ de ȣскатȣ; —wirth, m., агрономȣ, iкономȣ; оспътарȣ (кърчмарȣ) de цéръ; —wirthschaft, f., агрономiъ (плȣгърiъ); —zoll, m., вамъ пе ȣскатȣ, акчiсъ; —zunge, f., лiмбъ de пъмънтȣ, iстмȣ.

Lang, a. шi ad., лȣнгȣ; ꙟналтȣ; маре; мȣлтȣ; vor —er Zeit, demȣлтȣ; ganze Tage —, кȣ ziлеле; —e Wechsel, полiце de dатъ веке; dieser Mensch ist sehr —, ъстȣ омȣ е форте ꙟналтȣ; etwas auf die —e Bank schieben, а амъна ȣнȣ лȣкрȣ dintр' о zi ꙟп алта; ein —es und ein Breites reden, а ворбi верzї шi ȣскате.

Lang-armig, a., брацȣлȣнгȣ; —bärtig, a., барбълȣнгȣ; —baum, m., оiштеа, рȣda карȣлȣї; —bein, n., пiчорелȣнгȣ; —beinig, a., лȣнгȣ ꙟп пiчóре.

Lange, ad., мȣлтȣ тiмпȣ, ꙟndелȣнгȣ; demȣлтȣ; — vorher, мȣлтȣ маїnainте; — nachher, търziȣ dȣпъ ачееа; wie —? пънъ кънdȣ? noch — nicht, маї ва ънкъ пънъ ...; so — als, кътȣ тiмпȣ ...; das wird noch — nicht geschehen, маї ва пънъ съ се факъ; er ist noch — nicht Newton, маї ва пънъ съ фiъ ȣнȣ Невтонȣ.

Länge, f., лȣнцiме, лȣнцецъ (= lunghezza iт.); nach der — und Breite, ꙟп лȣнгȣ шi ларгȣ; der — lang hinfallen, а къdé кътȣ е делȣнгȣ; in die — ziehen, а тръгъна, а търъгъi, а ꙟndелȣнцi, а амъна.

Langen, v. n., ажȣнгȣ, me 'ndестȣлеzȣ; mit dem Gelde werde ich nicht weit —, нȣ me ажȣнгȣ мȣлтȣ кȣ ачештї банї; nach etwas —, а стinde мъна dȣпъ чева; —, v. a., — Sie mir das Buch her, dъ'мї картеа.

Längen, v., аллȣнцескȣ, стindȣ.

Längen-maß, n., месȣръ de лȣнцiме (полiкарȣ, ȣрмъ, стѫнцiнȣ, мiлȣ); —messung, f., лȣнцiметрiъ; —-zirkel, m., компасȣ, черкълъȣ de лȣнцiме.

Länger, a. ші ad., (comp. дела Lang), maĭ лȣнгȣ̆.
Langeweile, f., ȣрѫтȣ̆.
Lang-haarig, a., плетосȣ̆, кȣ пърȣ лȣнгȣ̆; —halsig, a., кȣ гѫтȣ̆ лȣнгȣ̆; — hin, ad., ѫн лȣнгȣ̆; —jährig, a., de мȣлцĭ анĭ.
Länglich, a. ші ad., лȣнгȣрецȣ̆, овлȣнгȣ̆; —rund, овалȣ̆.
Lang-muth, f., —müthigkeit, f., ѫнделȣнгръбдаре, ѫнгъдȣінцъ = (indȣлценцъ); —müthig, a., ѫнделȣнгръбдъторȣ̆, indȣлцентȣ̆, сȣферіторȣ̆.
Langohr, n., ȣрекіатȣ̆, фіг. мъгарȣ̆, асінȣ̆; пров. ein Esel nennt den andern —, рѫде дракȣ de порȣмбеле негре ші пе сіне нȣ се веде.
Langöhrig, a., ȣрекіатȣ̆.
Längs, ad., деалȣнгȣлȣ̆; — dem Flusse, деалȣнгȣлȣ̆ рѫȣлȣĭ.
Langsam, a., търziȣ̆; лінȣ̆, ѫнчетȣ̆; —keit, f., търziетате; ѫнчетіме.
Langschläfer, m., дормiторȣ̆; сомнеа.
Langsichtig, m., пресвітȣ̆, челȣ̆ че веде департе нȣмаĭ.
Längst, a. ші ad., демȣлтȣ̆; —e, a., (sup. дела Lang), челȣ̆ маĭ лȣнгȣ̆; —ens, ad., чел мȣлтȣ̆.
Langstroh, n., паіе лȣнцĭ.
Langweilen, v. a., адȣкȣ̆ (кȣіва) ȣрѫтȣ̆; sich —, мі се ȣраште.
Langweilig, a. ȣрѫчосȣ̆, секȣ̆, грецосȣ̆.
Langwierig, a., дȣръторȣ̆, ѫнделȣнгатȣ̆, че ціне мȣлтȣ̆ (ресвоіȣ); —keit, f., ѫнделȣнціме, тръгънаре (а ȣнеĭ бетежірĭ).
Lanze, f., ланче; eine — brechen, а се лȣпта кȣ чінева; —nreiter, m., кълърецȣ̆ ланчерȣ̆; —nträger, m., пȣртъторȣ̆ de ланче, ланчерȣ̆.
Lanzette, f., ланчетъ.
Lapp, в. Schlaff, Welk.
Lappalie, Lapperei, f., багателъ, копілъріъ.
Lappen, m., петекȣ̆; трéнцъ, странцъ (straccio, іт.); durch die — gehen, а о тȣлĭ, а о лȣа ла сънътóса.
Lappen, v., петеческȣ̆, кърпескȣ̆.
Läppern, v., сорбȣ̆, бéȣ̆ пȣцінȣ̆ къте пȣцінȣ̆; ѫннъдескȣ̆; кресче чева прін адȣнаре de маĭ мȣлте бȣкъцеле; zusammen— Schulden, а стрѫнце аторіĭ кȣ сȣмȣліце.
Lappicht, a., петечіȣ̆, ка петека.
Lappig, a., петекосȣ̆.
Läppisch, a., фадȣ̆, пекълітȣ̆; копілъросȣ̆, невȣнатікȣ̆, дешенцатȣ̆.
Lappländer, m., лапонезȣ̆; стрънцоросȣ̆ (омȣ̆).
Lärche, Lerche, f., Lärchen- oder Lerchenbaum, m., мелезȣ̆ (брадȣ̆).
Lärme, Lärmen, m., лармъ = (la arma, лат.), вȣіетȣ̆, сгомотȣ̆; — machen, а фаче сгомотȣ̆; — blasen, а кіема ла арме.
Lärmblaser, m., алармістȣ̆.
Lärmen, v., лъртȣескȣ̆.
Lärmer, m., лъртȣіторȣ̆.
Lärm-glocke, f., тȣчінȣ̆, бътаіа глопотȣлȣĭ ѫнтр'о дȣнгъ; —platz, m., локȣ̆ de алармъ; —zeichen, n., семнȣ̆ de алармъ.
Larve, f., ларвъ, маскъ; die — eines Insektes, ларва інсектеĭ; die — abnehmen, а демаска; eine — vornehmen, а се маска; —ngesicht, n., фацъ маскатъ, фацъ хѫдóсъ; —ntanz, m., балȣ̆ маскатȣ̆.
Lasche, f., ȣреке de скарпъ; ѫнклештътȣръ (лемнарĭ); капакȣ̆ de бȣzȣнар (кроіторĭ); —n, v., пȣнȣ̆ ȣреке de скарпъ; ѫнклештезȣ̆; пȣнȣ̆ капакȣ̆ ла бȣzȣнарȣ̆.
Lasciv, a., волȣптȣосȣ̆, десфрънатȣ̆.
Lase, f., ȣлчіорȣ̆, капъ.
Laß, a., остенітȣ̆, обосітȣ̆; мȣіатȣ̆, лепешȣ̆; —becken, в. Aderlaßbecken; —binde, f., бандъ, легътȣръ; —eisen, в. Aderlaßeisen; —heit, f., лъсътȣръ, лепешіъ.
Lassen, v. a., ласȣ̆, ѫнгъдȣіȣ; факȣ̆ съ . . .; ордінȣ̆, порȣнческȣ̆; —, v. n., шеде біне, аре аерȣ̆, фацъ . . .; laß mich gehen, ласъмъ съ мергȣ̆; ich habe mir sagen —, ѫмĭ спȣсеръ; laßt euch das gesagt sein, съ'цĭ фіъ прін штіре; er kann das Rauchen nicht —, нȣ се пóте лъса (абціне́) de фȣматȣ̆; laßt einmal sehen, en съ ведемȣ̆;

laßt hören, съ aȣzimȣ̆; laßt uns beten, daцĭ съ ne pȣгъmȣ̆; Waaren kommen —, a фаче, a da opdinȣ̆, съ вінъ марфъ; sein Wasser —, a се піша; zur Ader —, a'шĭ лȣа сънце; einen vor sich —, a прімі вісіта кȣіва; einen etwas empfinden —, a фаче пе чінева съ сімцъ; er läßt nichts von sich hören, ел nȣ се aȣde nȣ се вede; nȣ dъ нічĭ ȣn cemnȣ̆ de віацъ; das Buch läßt sich gut lesen, ачéстъ карте е скрісъ кȣ гȣстȣ̆; der Wein läßt sich trinken, вінȣл е бȣнічелȣ̆; das läßt grob, аре ѧнфъцішаре можікóсъ; das läßt nicht, ачéста nȣ шede біне; wie läßt das? че аерȣ̆, фацъ аре? dieses laßt schön, ачеста се паре фрȣмосȣ̆; Gold läßt gut zu grün, верdеле прінde аȣрȣлȣ̆, колóреа верde се потрівеште ла чеа галбінъ; sein Thun und — gefällt mir nicht, nȣ'mĭ плаче пȣртареа лȣĭ.

Lässig, a., лъсъторȣ̆, непъсъторȣ̆, негріцінте; —keit, f., лъсътȣръ, непъсаре, негріцінцъ.

Laßkopf, в. Schröpfkopf.

Laßreis, n., (форестр.) апърътȣръ (de сілбъ).

Last, f., сарчінъ, ѧнкъркътȣръ, поваръ; греȣтате, пondepe (месȣръ), dажde; zur — sein, a фі кȣіва спре греȣтате; einem etwas zur — legen, a ѧмпȣта чева кȣіва.

Lastbar, a., ѧнсърчінаверȣ̆, че пóте пȣрта о сарчінъ.

Lasten, v., апасъ (сарчіна пе калȣ̆); die Schuld lastet auf ihm, ѧл апасъ даторііле; —d, part., апъсъndȣ̆. апъсънте; —frei, a., скȣтітȣ̆ de апгарале, de дърĭ.

Laster, n., вічіȣ̆, (кȣсȣрȣ̆), патімъ, метехнъ; —frei, a., невічіосȣ̆.

Lästerer, m., дефъĭмъторȣ̆, ѧнжȣръторȣ̆, хȣліторȣ̆.

Lasterhaft, a., вічіосȣ̆, пътімашȣ̆, кȣ патімъ, кȣ кȣсȣрȣ̆.

Lasterleben, n., віацъ de вічіĭ; десфръпатȣ̆.

Lästerlich, a., інфамȣ̆; дефъĭмъторȣ̆.

Lästern, v., дефаімȣ̆, ѧнжȣрȣ̆, клеветескȣ̆; профанезȣ̆.

Läster-maul, n., гȣръ реа, лімбъ ѧнвеніпатъ, дефъĭмътóре; —rede, f., кȣвънтȣ̆ дефъĭмъторȣ̆; —schrift, f., паскілȣ̆, скрісóре дефъĭмътóре; —that, f., фаптъ хȣлітóре; —schule, f., кȣібȣлȣ̆ ворбіреĭ de реȣ̆; —sucht, f., патіма ворбіреĭ de реȣ̆; —zunge, f., в. Lästermaul.

Lästerung, f., калȣмніъ, дефаімъ.

Lästig, a., апъсъторȣ̆, греȣ̆; сȣпъръчосȣ̆, неплъкȣтȣ̆; —keit, f., греȣінцъ; секътȣръ = (seccatura іт.).

Last-pferd, n., калȣ̆ de сарчінъ, de стръпортȣ̆; —schiff, n., васȣ̆, паіъ de стръпортȣ̆; —thier, —vieh, n., animалȣ̆, вітъ de сарчінъ; —träger, m., сърчінарȣ̆, портъторȣ̆ de сарчінъ (хамалȣ̆); —wagen, m., карȣ̆ de стръпортȣ̆.

Lasur, в. Lasurstein.

Lasur-blau, a., azȣрȣ̆ албастрȣ; —farbe, f., azȣрȣ̆ (колореа); —stein, m., azȣрȣ̆, пéтръ de azȣрȣ̆, лazȣлітȣ̆, ȣлтрамарінȣ̆.

Latein, n., латінъ (лімбъ), латінітате; schlechte —, латінъ барбаръ; —er, m., латіністȣ̆; —isch, a., латінȣ̆; ad. латінеште; —ische Kirche, бісерікъ латінъ (апȣсéнъ); —ische Reiter, кълърецȣ̆ реȣ̆.

Laterne, f., латернъ, фълінарȣ̆, лъмпашȣ̆; —nmacher, —mann, —nputzer, m., латернъцiȣ̆, фълінарцiȣ̆; кȣръцiторȣ̆ de латерне; —npfahl, —nträger, m., парȣ̆, стълпȣ̆ de фълінарȣ̆; —nwärter, m., латернарȣ̆.

Latinisiren, v., латінісезȣ̆.

Latinität, f., латінітате.

Latsch, m., папȣкȣ̆ кълкатȣ̆; —en, v., мергȣ̆ тръгъndȣ'mĭ пічóреле ѧнтр'ȣнȣ̆ папȣкȣ̆ кълкатȣ̆; —ig, a., чел че'шĭ търаште пічóреле.

Latte, f., лацȣ̆ = (latte фр.); —n, v., лъцȣескȣ̆, батȣ̆ лацĭ; —nagel, m., кȣĭȣ de лацȣ̆; —nwerk, n., лъцърітȣ̆; —nzaun, m., ѧнгръdітȣръ кȣ лацĭ.

Lattich, Lattig, m., лъптȣкъ.

Latwerge, f., ліктарȣ̆; компотȣ̆.

Latz, m., пептарȣ̆ (de кроітȣръ варіъ); капакȣ̆.

Lau, a., кълдȣцȣ̆, стъмпъратȣ̆ (nічї рече nічї калдȣ̆, кȣмȣ̆ е лаптеле мȣлсȣ̆).

Laub, n., фрȣnze, фрȣnzерішȣ̆; belaubt, фрȣnzосȣ̆ (= frondosus); —dach, n., коперемънтȣ̆ de фрȣnze; —e, f., ȣмврарїȣ (de фрȣnze); —en, v., с'акопере de фрȣnze; —engang, m., дрȣмȣ̆ (алее) болтітȣ̆ кȣ фрȣnze; —erhütte, Laubhütte, f., касъ, колівъ de фрȣnze; таверпакȣлȣ̆, кортȣ̆, кȣшкъ (ла жідовї).

Lauberhüttenfest, n., сервътóреа кортȣрілор, кȣшчіле.

Laub-fall, m., къdереа фрȣnzелор; —frosch, m., бротакȣ̆, брóскъ de арборе; —futter, n., фрȣnzарȣ̆ (ȣскатȣ̆ пентрȣ пȣтрецȣ̆); —icht, a., фрȣnziȣ̆; —ig, a., фрȣnzосȣ̆; —kranz, m., кȣnȣnъ de фрȣnze; —reich, a., фрȣnzосȣ̆, тȣфосȣ̆; —thaler, m., талерȣ̆ фрȣnzосȣ̆ (монетъ фр. de 6 франчї); —werk, n., фрȣnzішȣ̆ (орпъмънтȣ̆ ꙟn піктȣръ).

Lauch, m., аїȣ, пȣрȣ̆ = (porrum, лат.), прасȣ̆; —farbig, a., прасініȣ̆ (= prasinus, лат.), de колóреа прасȣлȣї.

Laudiren, v., даȣ̆ лȣстрȣ фалсȣ̆ пънȣреї negre.

Lauer, m., мȣстȣ̆ de тескъвінъ.

Lauer, f., пъndъ; auf der — stehen, sein, а ста ла пъndъ; —er, m., пъndарȣ̆; спіонȣ̆; —n, v., пъndескȣ̆; an der Thüre —n, а аскȣлта ла ȣшъ, а пъndi.

Lauf, m., кȣрсȣ̆; — der Gestirne, кȣрсȣлȣ̆ стелелорȣ̆; цéвъ de пȣшкъ, de тȣнȣ̆; пічорȣлȣ̆ (ферелорȣ̆ ла въпъторї); das ist der — der Welt, аша мерце лȣмеа; im —e des Jahres, ꙟn кȣргъторȣлȣ̆ анȣ̆; in vollem —e, ꙟn фȣга маре.

Lauf-bahn, f., кърарe, каріеръ; аренъ; seine — beschließen, а мȣрі; —band, в. Gängelband; —bank, f., стрътȣлъ (de копії); —bohne, f., фасоле de харакȣ̆; —brücke, f., понте (пентрȣ педестрі); —bursche, m., бъіатȣ̆ de алергатȣ̆ (пеzodрȣмȣ̆).

Laufen, v., алергȣ̆, ꙟмблȣ фȣга, фȣгȣ̆, кȣрȣ̆, кȣргȣ̆; dȣче; креште (алȣатȣлȣ̆); das Licht läuft, лȣminареа кȣрце (се топеште); das Faß läuft, бȣтеа кȣръ; das Faß läuft noch, маї е ꙟнкъ ꙟn бȣте (вінȣ̆); sich müde —, а се остені фȣцindȣ̆; davon —, а ефȣцi, а скъпа; lauf deiner Wege, каȣтъ'цї de кале, dȣте, ꙟптóрче спателе; nach den Mädchen —, а ꙟмбла dȣпъ фете; aus dem Dienste —, а пъръсі сервіціȣлȣ̆; Sturm —, а пъвълі, а da асалтȣ̆; Gefahr —, а фі ꙟn перікȣлȣ̆, а ріска; —d, part., кȣрінте; das —de Jahr, an. кȣрг.; —de Zinsen, інтересе кȣрінте; —de Credit, креditȣ̆ deскісȣ̆.

Laufer, Läufer, m., кȣръторȣ̆, кȣріерȣ̆, алергъторȣ̆; алергачъ (пéтра deасȣпра ꙟn мóръ); кромъ рȣладъ (ꙟn мȣсікъ), фȣгачȣ̆ (калȣ̆).

Lauffeuer, n., фокȣ̆ кȣръпте (датȣ̆ de ȣнȣ̆ шірȣ̆ de солдацї ȣнȣ dȣпъ алтȣлȣ̆); репеціȣне маре; diese Nachricht verbreitete sich wie ein —, ачéстъ штіре се респъndi ка фȣлцерȣлȣ̆.

Lauf-graben, m., трінчеа, (съпътȣръ de апропіетȣ̆ ла асалтȣ̆); —hund, m., къне фȣгачȣ̆ (въпъторї).

Läufig, a., къцълінте, че ꙟмблъ dȣпъ къцълітȣ̆ (къне), dȣпъ віерітȣ̆ (скрóфа), гонітȣ̆ (вака).

Lauf-junge, в. Laufbursche; —magd, f., фатъ de алергатȣ̆; —paß, m., пасȣ̆портȣ̆; einem den — geben, а da дрȣмȣ кȣїва; —platz, m., аренъ; —zeit, f., тімпȣ коітȣреї; —zettel, m.. чеdȣлъ черкȣларъ.

Lauge, f., лешіе; —n, v., а лешіа, а пȣне ꙟn лешіе; —nartig, a., лешіошȣ̆, алкалінȣ̆; —nasche, f., чепȣше de лешіъ; —nfaß, n., —nbutte, f., пȣтінъ de лешіатȣ̆рȣфе; nsalz, n., алкалінъ, саре лешіóсъ; —ntuch, стръкȣрътóре.

Läugnen, leugnen, v., негȣ̆, zікȣ̆ ба, нȣ, аскȣndȣ̆ аdеверȣлȣ̆.

Läugner, m., nérъторŭ, nérъ (apd.)
Lauheit, Lauigkeit, f., кълdічіme.
Laune, f., ѕторŭ, тóne, (кефŭ пекефŭ) капріцie, фантасіъ бѕпъ, бѕне (apd.), = (buona, іт.); bei guter — sein, а фі ѧп але бѕне; —nhaft, a., в. Launisch; —nhaftigkeit, f., капрічіе.
Launig, a., веселŭ, de ѕторŭ бѕпŭ; ѕторістŭ.
Launisch, a., ѕторістŭ; капрічіосŭ, сѕпѕсŭ ла фантасіĭ.
Laus, f., пъdѕке; die — läuft ihm gleich über die Leber, ѧndатъ і се пѕне мѕска пе пасŭ, се мънie пѕмаĭ декътŭ; sich eine — in den Pelz setzen, а креште шерпеле ѧп сѫпŭ; er pranget wie eine — auf dem Sammetkragen, се ресфіръ ка пъdѕкеле пе ѕпŭ гѕлерŭ de варшопŭ; die — kömmt ihm in Grind, ѧшĭ ѧпалцъ корпѕл.
Lauschen, в. Horchen; — dopmітezŭ.
Lauscher, m., пъndіторŭ, скоdіторŭ = (codiatore, іт.), спіопŭ, аскѕлтъторŭ (пе ла ѕшĭ).
Lause-junge, —kerl, m., пъdѕкіосŭ; бірбантŭ.
Lausekamm, m., пептене мърѕптŭ.
Lausekniсker, m., сгърчітŭ, аварŭ.
Lause-krankheit, —sucht, f., пъdѕкіошіе, (бетежіре, de каре се ѧмпле de пъdѕкĭ).
Lausen, v., пъdѕкezŭ; пров. Narren muß man mit Kolben —, пебѕпѕл пѕмаĭ de чомагŭ штіе.
Lausenest, n., локŭ спѕркатŭ.
Lauserei, f., пъdѕкеріе; порчіъ.
Lausesalbe, f., ѕптŭ de пъdѕкĭ.
Lausig, a., пъdѕкіосŭ; мішелŭ, тікълосŭ.
Lausesamen, m., лindinъ.
Laut, m., conŭ, топŭ; er gibt keinen — von sich, пѕ ziче бóбъ; —, a., сопорŭ, кіарŭ, таре, ѧпалтŭ (топŭ, гласŭ); mit —er Stimme, кѕ гласŭ таре; man darf nicht — davon reden, пѕ кѕтezŭ а ворбі ѧп пѕблікŭ деспре ачееа; die Sache ist — geworden, лѕкрѕ с'а dатŭ пе фацъ, а девенітŭ пѕблікŭ; —, ad., кѕ гласŭ таре, сопорŭ, аѕziверŭ; —, praep., dѕпъ, конфортŭ, атесѕратŭ кѕ, ѧппѕтереа; — Nachricht, dѕпъ аѕzіте; — Contract, ѧп пѕтереа контрактѕлѕĭ.
Lautbar, a., поторіѕ, пѕблікŭ; —keit, f., поторіетате.
Laute, f., алъѕтъ, лъѕтъ; —nist, —spieler, —schläger, m., лъѕтарŭ; —nmacher, m., лъѕтарŭ (мештерŭ); —nsteg, m., скъѕпелŭ (пе каре zакŭ кóрdеле лъѕтеĭ).
Läuten, v., сѕпŭ, daŭ сѕпетŭ, топŭ; mit den Glocken —, а траце клопотеле; in die Kirche —, тóкъ de бісерікъ.
Lauter, a. ші ad., кіарŭ, кѕратŭ, лімпеde, лъмѕрітŭ; пѕмаĭ, тотŭпѕмаĭ; das sind — Lügen, астеа сѕптŭ тотŭ пѕмаĭ мінчѕпĭ.
Läuter, m., сѕпъторŭ, клопотарŭ.
Läuterer, m., лімпеziторŭ, кіаріфікъторŭ, лъмѕріторŭ, рафінъторŭ (ѧп фабріче de zахарŭ).
Lauterkeit, f., кіарітате, лъмѕрітате, лімпеzітате.
Läutern, v., лімпеzескŭ, кіаріфікŭ, лъмѕрескŭ.
Läuterung, f., лімпеzіре, кіаріфікъціѕне; префачере (а вінарсѕлѕĭ); — eines Urtheils, рептіфікъціѕнеа ѕнеĭ сентінціĭ.
Lautlos, a. ші ad., фъръ гласŭ; er stand — da, ста мѕтŭ.
Lauwarm, a. ші ad., кълdічелŭ.
Lauwine, f., лавінъ, троіанŭ de néoъ гръмъdітъ de вънтŭ.
Lava, Lave, f., лавъ (din вѕлкане); —strom, m., торентŭ de лавъ.
Lavaglas, n., occidianŭ (пéтръ).
Lavendel, m., левантъ (плантъ); —öl, n., олеїѕ de левантъ; —wasser, n., апъ de левантъ.
Laviren, v., лавірŭ, лѕвъескŭ; тімпѕріzezŭ; спълŭ (колóрĭ).
Laxanz, f., кѕръценіъ, пѕргъціѕне (medікъмънтŭ).
Laxiren, v. a., daŭ кѕръценіъ; —, n., трéпъdŭ, ѕрdінŭ, есŭ афаръ.
Laxirmittel, n., medікъмънтŭ лъссътівŭ, de кѕръценіъ.
Lazareth, n., лъzъретŭ, спіталŭ мілітърескŭ.
Lazerole, f., аzъролŭ (арборе).

Lebehoch, n., съ тръіаскъ!
Lebemann, m., бѫнвіантѫ.
Leben, n., віéцъ; фіг. віѫ (карне віе); траїѫ, пѫтрітънтѫ; віошіъ; dѫраре; in meinem —, кътѫ тръіескѫ; das — haben, а фі ѧн віéцъ; das — bekommen, а се наште; das — verlieren, а мѫрі; sich um's — bringen, а се сінѫчіde; Jemandem das — absprechen, а осѫndi ла мóрте (de medічї); mit dem — davon kommen, а скъпа кѫ віéца; mit dem — etwas büßen, а плъті кѫ капѫл; er hat kaum das liebe —, авіа аре кѫ че тръі; der Schmied hat dem Pferde in's — geschnitten, фаѫрѫлѫ а вътѫтѫ пънъ ѧн карне кѫіѫл поткóвеї; sich auf Tod und — schlagen, а се бате пе мóрте; ein angenehmes — führen, а тръі віне; ein sorgenloses — führen, а тръі фъръ гріцї; nach dem — malen, а лѫа кіпѫл кѫіва dѫпъ натѫръ; nach dem — zeichnen, а decemna dѫпъ натѫръ.
Leben, v., віецѫескѫ, віезѫ, тръїескѫ, есістѫ; dѫрезѫ; me портѫ; lebe wohl! фії съпътосѫ, ремъї кѫ Dzeѫ! so wahr Gott lebt, віѫ есте Domnѫл! er hat zu —, аре кѫ че тръі; man muß — und — lassen, а тръі ші а лъса ші п' алцїї съ тръіаскъ; wie gelebt so gestorben, кѫм а тръітѫ, аша а мѫрітѫ; er weiß zu —, ел штіе кѫм съ се пóрте кѫ óменії; in den Tag hinein —, тръіеште фъръ а се гъndi пентрѫ zioa de мъне; seinem Berufe —, е dedатѫ кѫ тотѫл ла ѧмплініреа облегъцїѫнілор сале.
Lebend, a., віънте, віѫ, че аре віацъ, ѧнсѫфлецітѫ; —е Sprache, лімбъ віе; —ig, a., віѫ; віоіѫ; —es Wasser, апъ віе; —ige Hecke, гарdѫ віѫ; Jemanden bei —em Leib verbrennen, а арde de віѫ пе чінева; —ig gebärend, вівіпарѫ, че фаче фътѫ віѫ; —iger Kalk, варѫ нестінсѫ; —ig begraben, а ѧнгропа de віѫ.
Lebendigkeit, f., віоічѫне.
Lebendigmachung, f., ѧнвіере, віевікъцїѫне, ѧнвіетѫръ.
Lebenlang, a., тóтъ віéца, кътѫ ва тръі.
Lebens-alter, n., върстъ; —art, f., modѫлѫ, фелѫл віецеї, ал траіѫлѫї; manіеръ; пѫртаре, kondѫітъ; —balsam, m., балсамѫл віецеї; —baum, m., помѫл віецеї; —bedürfnisse, pl., требѫінцеле віецеї; —beschreiber, m., біографѫ; —blüthe, f., флóреа віецеї (тінерецеле); —ende, n., фінеа віецеї; —faden, m., фірѫлѫ віецеї; den — gewaltsam zerreißen, а се ѫчіde; —fülle, f., плінітатеа віецеї; —gefahr, f., перікѫлѫл віецеї; —gefährlich, a., кѫ перікѫлѫл віецеї; —gefährte, m., консóрте, соцѫ пе віéцъ; —geist, m., спірітѫ, прінчіпѫ de віацъ; —geschichte, f., біографіъ; —göttinnen, pl., (мітол.) Парче; —größe, f., мърімеа фірéскъ (а трѫпѫлѫї); —hauch, m., сѫфлареа віецеї; —jahr, n., анѫл вѫрстеї; —klugheit, f., ѧнцелепцїѫнеа віецеї (ѧн пѫртареа кѫ óменії).
Lebens-kraft, f., пѫтере de віéцъ; —kräftig, a., плінѫ de віéцъ.
Lebens-länge, f., лѫнцімеа de зіле, dѫрареа віецеї; —lauf, m., кѫрсѫлѫ віецеї; —lehre, f., zoonomіъ; —licht, n., лѫміна віецеї; einem das — ausblasen, а стѫнце лѫміна віецеї; —luft, f., аерѫ оссіцепѫ; —lust, f., плъчере de а тръі, іѫбіреа de віацъ; —mittel, n., міжлóчеле de траїѫ, віптѫалії; —müde, в. Lebenssatt; —ordnung, f., dіетъ, регѫлъ de віацъ; —princip, n., прінчіпѫ de віéцъ; —proceß, n., фѫнцїѫніле віецаре; —regel, f., maccімъ de пѫртаре; —saft, m., сѫкѫл віецарѫ; —satt, a., сътѫлѫ de віéцъ; —strafe, f., педéпсъ капіталъ; bei —strafe, сѫб педéпсъ de мóрте; —vergnügungen, pl., плъчеріле віецеї; —unterhalt, m., мънцінемънтѫ, цінереа віецїї; пѫтріментѫ; —versicherung, f., ассекѫранцъ пе віéцъ; —wandel, m., пѫртаре,

kondȣitъ; —wärme, f., кълдȣръ патȣралъ, віецаръ; —wasser, n., вінарсȣ, ракіȣ; —weg, m., калеа віецеї; —weise, f., маніеръ; = weisheit, f., філософіа віецеї; —zeit, f., тімпȣлȣ, дȣрата віецеї; auf —zeit, пе віéцъ; —ziel, n., цінта, фінеа віецеї.

Lebenvoll, a., енерцiосȣ, плінȣ de віéцъ.

Leber, f., фікатȣ = (fegator іт.); zur — gehörig, епатікȣ; frei von der — weg sprechen, а ворбі ліберȣ; —ader, f., вънъ басілікъ; —blume, f., фікъцеа; —braun, —farbig, a., фікъціȣ (de колоре); —entzündung, f., апрindepe, ꙟпфлътъціȣне de фікацї; —erz, n., есȣ епатікȣ; —fleck, m., алȣнікъ, патъ фікъціъ (пе трȣпȣ); —fluß, m., епатіріъ; —fuchs, m., калȣ фікъціȣ (роїбȣ ꙟпкісȣ); —krank, a., пътімашȣ de фікатȣ; —krankheit, f., епатітъ; —kraut, в. Leberblume; —mittel, m., medікъмънтȣ пентрȣ фікатȣ; —reime, pl., версȣрї прóсте, рѫмътȣрї; —stein, m., епатітȣ; —sucht, f., бóлъ de фікатȣ; —thran, m., олеїȣ de фікатȣ de кітȣ; —verhärtung, f., ꙟпвѫртошаре (счіромъ) de фікацї; —verstopfung, f., острȣпціȣне de фікатȣ; —wurst, f., картабошȣ.

Lebewohl, n., фії сънътосȣ! сърȣтаре! ремѫї кȣ Dzeȣ!

Lebhaft, a., віоїȣ, віȣ кȣ фокȣ, іȣте, аџерȣ; ad., кȣ віоічȣне; diese Straße ist —, страта е ꙟмблатъ; —e Augen, окії плінї de фокȣ; —igkeit, f., віоічȣне, віошіе.

Lebhonig, m., міере бътȣтъ.

Lebkuchen, m., тȣртъ дȣлче.

Leblos, a., фъръвіéцъ, пенсȣфлецітȣ, пеініматȣ; —igkeit, f., пенсȣфлеціе, пеінімъціȣне, ліпсъ de віéцъ.

Lebtage, m., pl. mein —, ꙟп віéца меа; das vergesse ich mein — nicht, аста пȣ о ȣітȣ кътȣ оїȣ тръі.

Lebzeiten, f. pl., bei meinen —, ꙟп віéца меа; bei — seines Vaters, ꙟп zілеле татъсеȣ; bei unsern —, ꙟп zілеле пóстре.

Lechzen, в. vor Durst —, а мȣрі de сете; а кръпа de ȣскъціȣне; nach etwas —, а dopi фербінте чева; das —, dopinцъ фербінте; die Blumen —, флоріле се пълескȣ de сечетъ; das Faß —t, бȣтеа се прелінце; —d, part., крепатȣ; ꙟпсетатȣ.

Leck, a. ші ad., крепатȣ, спартȣ, лȣъторȣ de апъ; ein —es Schiff sein, паїъ че іа апъ; —, m., крепътȣръ, бортъ, локȣ de інтратȣ апъ (ꙟп васе de лемнȣ); einen — bekommen, їа апъ.

Lecken, v., лікъїȣ (іт. leccare); лінгȣ; пȣпȣ; dieses Mädchen geht immer wie geleckt, астъ фатъ ꙟмблъ пȣрȣреа лінсъ; ad. гътітъ; —, v., n. скȣръ, їа апъ; —, n., лінцере.

Lecker, m., лікъіторȣ, лікъȣ (іт. leccone); пȣпъторȣ; Teller—, лінгъторȣ de тъїаре; junger —, цінгъȣ; кȣртісанȣ; —, a., (de бȣкате) делікатȣ, гȣстȣосȣ; —ei, f., лінгаръ, лінгътóре; —bissen, m., бȣкъцікъ бȣпъ, гȣстȣóсъ, апетітóсъ; —ei, f., лінгъріъ, лінсȣръ; пȣпътȣръ; бȣкате алесе; —haft, a., в. Lecker; a., —igkeit, —ei, f., лафте, лекъітȣръ.

Leckerheit, f., (а ȣнеї мънкърї) делікатецъ.

Lecker-maul, m., лікъȣ, мънкъчосȣ, ꙟмблъторȣ дȣпъ бȣкате делікате; —speise, f., бȣкате алесе.

Leckerwein, n., вінȣ de скȣрсȣръ.

Lection, f., лекціȣне, прелекціȣне; — geben, прелегȣ, даȣ, факȣ лекціȣне; Einem die — lesen, а ꙟмпробоzі пе чінева; —splan, m., планȣ de прелекціȣне.

Lector, m., анагностȣ, чітіторȣ.

Lectüre, f., лектȣръ.

Leder, n., пеле (лȣкратъ; кȣреа = (coreum лат.); vom — ziehen, а скóте (din тéкъ) сабіа; —arbeiter, m., кожокарȣ = (cuojaio іт.); —band, m., легътȣръ (de томȣ) ꙟп пеле; —bereiter, m., кȣръларȣ; —handel, n., негоцȣ кȣ пеї лȣкрате; —n, a., de пеле;

—n, v., ѧтбракѫ, къптѫшескѫ кѫ пеле; фіг. батѫ (пе чіпева); —waare, f., пелеріе, тарфъ de пеї.

Ledig, a., вакантѫ, ліберѫ, неокѫпатѫ; фіг. петърітатъ, пепсѫратѫ; —e Pferd, калѫ ліберѫ; —e Stand, челіватѫ; —keit, f., вакапцъ; челівъціъ.

Lediglich, ad., ѫпікъмінте, пѫмаї, сінгѫрпѫмаї; das ist — ihre Schuld, аста е пѫмаї віна еї.

Lee, f., (mar.), кóста (паїеї) ѧпконтра въптѫлѫї; —wärts, ad., ѧпdосѫлѫ въптѫлѫї.

Leer, a., dешертѫ, голѫ, секѫ, ванѫ (zічемѫ ванъ); — machen, dешертѫ; —er Kopf, капѫ секѫ; ein —es Papier, о хъртіъ албъ; —e Einbildungen, кімере; пров. —es Stroh dreschen, а мѫнчі ѧп секѫ, сѫрda; —e Stelle, постѫ, локѫ вакантѫ.

Leere, f., dешертѫ; dешертъціѫне; — des Magens, dешертѫ, флъмънzърї (apd.).

Leeren, v., dешертѫ, голескѫ.

Lefze, f., бѫzъ (Lippe).

Legal, a., легалѫ; ad., легалеmінте, dѫпъ леце; —isiren, v., легалісеzѫ, аѫтентічеzѫ; —ität, f., легалітате.

Legat, n., легатѫ (лъсатѫ de мошtenipe); —, легатѫ (ѧп поѫлѫ Тестаментѫ), трімісѫ, солѫ; —ion, f., легъціѫне, провінціъ, соліе (пъпéскъ); —ionsrath, m., —ionssekretär, m., консіліарѫ, секретарѫ de легъціѫне, de соліъ.

Lege-geld, в. Eintrittsgeld; —henne, f., гъінъ оътóре.

Legen, v., пѫнѫ, ашеzѫ, аллокѫ; кѫлкѫ; Eier —, а оѫа; nieder—, dепѫнѫ, пѫнѫ жосѫ; ein Kind zu Bette —, кѫлкѫ пе ѫнѫ въїатѫ; Bohnen —, семенѫ бобѫ; vor Anker —, анкірѫ; ein Pflaster —, аплікѫ ѫнѫ ътвластрѫ; einem etwas ans Herz —, а рекомънda чева кѫїва кѫ deосевіре; sich —, а се кѫлка, а се пѫне ѧп патѫ; фіг. ѧпчéтъ, се лінiстеште; der Sturm legt sich, фѫртѫна се потолеште; das wird sich —, ва трече; das Getreide legt sich, кадѫ гръпеле (de плої); sich ins Mittel —, а се ѧптрепѫне, а міжлочі; sich aufs Bitten —, а къdé ла рѫгъчіѫнї.

Legende, f., леценdъ, історіа віецеї ѫнѫї съптѫ; —nschreiber, m., леценdістѫ, скріїторѫ de віеціле сънцілорѫ.

Leger, m., пѫіторѫ.

Legezeit, f., тімпѫлѫ оатѫлѫї.

Legion, f., леціѫне, леціóнъ, пѫмерѫ фóрте маре; —är, m., леціонарѫ.

Legiren, v., легѫ (аместекѫ ѫнѫ металѫ кѫ алтѫлѫ); ласѫ легатѫ.

Legirung, f., легътѫръ (аместекаре de метале; лъсаре de легате).

Legislatur, f., леціслатѫръ, пѫпере de леціі.

Legitim, a., леціtimѫ; —iren, v., леціtimezѫ; —ität, f., леціtimітате.

Lehde, f., целінъ, пъмънтѫ пелѫкратѫ.

Lehen, в. Lehn.

Lehm, m., лѫтѫ (= lutum), пъмънтѫ грасѫ; —en, v., лѫтеzѫ, а мѫрѫі, ліпі кѫ лѫтѫ; —ern, a., de лѫтѫ; —grube, f., грóпъ de лѫтѫ; —icht, a., лѫтіѫ; —ig, a., лѫтосѫ; —wand, f., пърете de лѫтѫ.

Lehn, n., феѫdѫ (о мошіъ конче́съ ѧп посесіѫне кѫ кondіціѫнї de фіdелітате); феѫdалітате; dрептѫріле ші облегъціѫніле легате de феѫdѫ; ѧпвестітѫра кѫ феѫdѫл.

Lehnbank, f., скаѫнѫ кѫ спате.

Lehn-bar, a., феоdаверѫ, атърпъторѫ; —barkeit, f., феѫdаверітате, dепendінцъ; —brief, m., літереле віпефічіаре, dіплома de ѧпвестітѫръ; —dienst, m., сервічіѫ феѫdарѫ.

Lehne, f., docѫ, спателе скаѫнѫлѫї; — eines Berges, пеzешіъ.

Lehnen, v. a., pazimѫ, спріжінѫ; daѫ феѫdѫ; ѧмпрѫмѫтѫ; Geld von einem —, іаѫ банї ѧмпрѫмѫтѫ; —, v. n., се pazimъ; с'adосеште.

Lehn-geld, n., феѫdърітѫ; —gut, n., мошіъ de феѫdѫ; —herr, m., domнѫл феѫdѫлѫї, сѫzеранѫ; —recht, n., dрептѫ феѫdалѫ; —re-

gister, n., реџістрȣ de феȣde; —skontrakt, m., контрактȣ de ꙟпфеȣдъцiȣне; —seid, m., омаџiȣ, жȣръмънтȣ de фiделiтате (кътре сȣzеранȣ дътъторȣ de феȣдȣ); —sessel, m., скаȣнȣ кȣ браце; —s-folge, f., ȣрмаре ꙟп феȣдȣ; —s-folger, m., ȣрмъторȣ ꙟп феȣдȣ; —sfrei, a., алодiалȣ, —sherrlich-keit, f., сȣzеранiтате; —smann, m., васалȣ; —spflicht, f., облегъцiȣне ꙟнтре сȣzеранȣ шi васалȣ; —streue, f., кредiнцъ феȣдалъ; —sverfassung, f., сiстемъ феȣдалъ; —sträger, m., прокȣръторȣ (локȣцiiторȣ феȣдарȣ); —-stuhl, m., в. —sessel; —waare, f., дърї феȣдаре; —wesen, n., феȣдърiе.

Lehnzins, m., ченсȣ, даре феȣдаръ; —frei, a., алодiалȣ.

Lehr-amt, n., катедръ; професорiе, професȣръ; дiрегъторiа de ꙟнвъцътȣръ пȣблiкъ (ꙟп шкóлъ сéȣ бiсерiкъ); —anstalt, f., ставеремънтȣ de ꙟнвъцътȣръ, шкóлъ (џiмнасiȣ, лiчеȣ, колеџiȣ); —art, f., методъ; —begriff, m., сiстемъ de ꙟнвъцътȣръ; доктрiнъ; —bote, m., апостолȣ; мiсiонарȣ; —brief, m., епiстолъ, (скрiсóре de ꙟнвъцътȣръ трiмiсъ кътре десчiплiї); чертiфiкатȣ, (адеверiнцъ датъ ȣнȣї дiсчiплȣ de мештерiе); —buch, n., карте de ꙟнвъцътȣръ; —-bursche, m., десчiплȣ, ꙟнвъцъчелȣ (ȣченiкȣ) de мештерiе.

Lehre, f., ꙟнвъцътȣръ, ꙟнвъцъмънтȣ; iнстрȣцiȣне, доктрiнъ; регȣлъ; моделȣ; брiбоїȣ; калȣпȣ de болтъ; christliche —, катехiсмȣ, ꙟнвъцътȣръ крештiнéскъ; — von der besten Welt, Оптiмiсмȣ; — von dem Menschen, антрополоџiъ, штiiнцъ деспре омȣ; das diene Dir zur —, ачéста съ'цї фiе спре регȣлъ; er nimmt keine — an, елȣ есте къпъцiносȣ, елȣ е ȣнȣ кодардȣ; in die — geben, а да ла маiстрȣ.

Lehren, v., ꙟнвъцȣ (пе алтȣлȣ); iнстрȣезȣ; öffentlich —, а професа.

Lehrer, m., ꙟнвъцъторȣ, даскалȣ, iнстрȣпторȣ; маiстрȣ; öffentlicher —, професорȣ пȣблiкȣ; —in, f., ꙟнвъцътóре, дъскълiцъ.

Lehrerstand, m., професорiме, корпȣлȣ ꙟнвъцъторiлорȣ, статȣлȣ професорескȣ.

Lehrerstelle, f., офiчiȣ професорескȣ, постȣ de ꙟнвъцъторȣ.

Lehr-fabel, f., фабȣлъ ꙟнстрȣптiвъ; —fähig, a., къпаче de професȣръ; —form, f., формъ дiдаптiкъ; —-freiheit, f., лiбертате de ꙟнвъцъмънтȣ; —gabe, f., талентȣ de ꙟнвъцъторȣ; —gebäude, n., сiстемъ de ꙟнвъцътȣръ; —gedicht, n., поемъ дiдаптiкъ, поемъ дъскълiторiъ; —geld, n., онорарїȣ, плата ꙟнвъцътȣреї, ваniї шкóлеї; —grund, m., прiнчiпiȣ фȣндъмѫнталȣ; —herr, —meister, m., маiстрȣ; —jahr, n., анȣ de ꙟнвъцътȣръ; —junge, (bursche), m., ꙟнвъцъчелȣ; —knabe, m., школарїȣ, школърелȣ; —ling, m., ꙟнвъцъчелȣ; —mäßig, a. шi ad., догматiкȣ, дъскълескȣ; —plan, m., планȣ de ꙟнвъцъмънтȣ; —-reich, a. шi ad., iнстрȣптiвȣ; —-reicher Spruch, сѫнтiнцъ, асciомъ; —saal, m., салъ de ꙟнвъцъмънтȣ, аȣziторїȣ; —stuhl, m., катедръ; —stube, f., аȣziторїȣ, шкóлъ; —widrig, a. шi ad., етеродоксȣ, контрарїȣ ȣнеї ꙟнвъцътȣре; —zunft, f., сектъ.

Lehrsatz, m., теоремъ; массiмъ; прiнчiпiȣ; асciомъ.

Lehrspruch, m., сѫнтiнцъ, апофтегмъ.

Lehrzeit, f., новiцiатȣ, тiмпȣ de ꙟнвъцътȣръ.

Leib, m., трȣпȣ (вiȣ), корпȣ; пънтече, вѫнтре (бȣртъ); талiъ; о пъне; es betrifft — und Leben, ачéста таiе ꙟп вiéцъ; bleib mir vom —, нȣ те апропié de мiне; thut es bei — nicht, нȣ кȣмва съ фачї ачéста; mit seinem — dienen, а шерві ꙟп персóнъ; einem zu —e gehen, а се арȣнка асȣпра кȣiва, а'ї къȣта вiéца; Herz im —e haben, а фi кора-

цїосȣ; den Teufel im —e haben, а фі ꙟndieволітȣ; gesegneten —es sein, а фі ꙟнгреȣпатъ; gut bei —e sein, а фі корпȣлентȣ, а'ї терце біне.

Leib-arzt, m., medікȣ de касъ (алȣ ȣнȣї domniторȣ), протомedікȣ; —binde, f., чінгътóре, шарпъ (італ. ciarpa), шърпарȣ, бръȣ; —bürge, m., остатікȣ, остацїȣ (італ. ostaggio); —compagnie, f., компаніъ de гардъ, компаніъ колопатъ; —dienst, m., сервіцїȣ персоналȣ; —eigene, m., склавȣ, скіаȣ (італ. schiavo), шербȣ (робȣ); —eigenschaft, f., склавіъ, скіъіъ, шервітȣте (робіъ, іобъцїъ кȣ трȣпȣлȣ); —farbe, f., колóре фаворітъ, колóре плъкȣтъ; —garde, f., гардъ domnéскъ, гардъ de корпȣ, гардъ преторіанъ; —gedinge, n., лéфъ de въdȣвъ, апанацїȣ; —gericht, n., бȣкатъ, тънкаре фаворітъ: —gurt, —gürtel, m., чінгътóре, бръȣ; —gut, n., мошіъ de апанацїȣ (венітȣ, лéфъ пентрȣ мембрії de domniторї); —herr, m., domnȣ de склавї; —hund, m., къне фаворітȣ, къне кредінчосȣ; —jäger, m., вънъторȣ domneскȣ; —kleid, n., вестмънтȣ лȣнгȣ (de dame); —koch, m., бȣкътарȣ domneскȣ; —kutscher, m., кȣчіерȣ domneскȣ; —regiment, n., рецемънтȣ de гардъ; —rente, f., венітȣ пе віéцъ; —rock, m., пептарȣ, хаінъ стрѫнсъ, скȣртеікъ; —schmerzen, pl., —schneiden, n., колікъ, росȣрї ла пънтъче, dȣрере de стомахȣ; —schneider, m., кроіторȣ domneскȣ; —speise, в. Leibgericht; —spiel, n., жокȣ фаворітȣ; —spruch, m., zісъ фаворітъ, мотто; —wache, в. Leibgarde; —wäsche, pl., скімбȣрї (пременеле), къмъшъріъ, къмеше; —weh, n., в. Leibschmerzen; —zinsen, в. Leibrente.

Leibes-beschaffenheit, f., ꙟнсȣшіме, комплесіȣне трȣпéскъ, констітȣцїȣнеа трȣпȣлȣї, тѫмпъръмънтȣ; —beschwerde, f., греȣтате, nedicпȣсецїȣне, peadicпȣсецїȣне; —bewegung, f., deпрindере трȣпéскъ, мішкъмънтȣ, мішкареа трȣпȣлȣї; —bildung, f., форма трȣпȣлȣї, пȣртареа, пȣртътȣра трȣпȣлȣї; —bürde, —frucht, f., фътȣ, фрȣптȣлȣ пънтечелȣї; —erbe, m., кліропомȣ фірескȣ, прімȣлȣ моштéнȣ; —gebrechen, n., скъdере, deфентȣ, плагъ, непȣтінцъ трȣпéскъ; —gestalt, f., статȣръ, фігȣръ, формъ, фъптȣръ; персóнъ, таліъ, корпорътȣръ; —größe, f., мъріме, статȣръ трȣпéскъ; —kraft, f., търіъ, вѫртȣте трȣпéскъ; aus Leibeskräften, din ръспȣтерї, din тóте пȣтеріле; —nahrung, f., пȣтремънтȣ, храпъ; —pflege, f., кȣра сънътъцїї, гріцеа de траїȣ; übung, f., deпрindере трȣпéскъ.

Leich, m., óъ de пеште; в. Laich.

Leichdorn, m., бътътътȣръ (ла пічорȣ).

Leiche, f., трȣпȣ мортȣ, кadаврȣ; мортȣ; сърітȣръ ла тіпарȣ; wie eine — aussehen, сéмънъ а мортȣ; zur — gehen, а терце ла мортȣ, а петрече ȣнȣ мортȣ.

Leichen-acker, m., ꙟнгропътóре, цінтірімȣ; —bahre, f., сікрїїȣ, лакръ, (кошчȣгȣ); —begängniß, n., ꙟнгропъчȣне; —begleiter, m., петрекъторȣ ла мортȣ; —begleitung, f., —bestattung, f., мормънтаре, астрȣкаре; —bitter, m., пофтіторȣ ла ꙟнгропъчȣне; —blaß, a. ші ad., смортȣ, фацъ мортърéцъ, галбінȣ ка чéра; —buch, n., кondікъ, рецістрȣ de морцї; —essen, n., комъndаре; —farbe, f., колóре мортърéцъ; колóре de мортȣ; —frau, f. фемеіъ че спалъ пе мортȣ; —gedicht, n. поемъ de ꙟммортънтаре, епічеdіȣ; —gefolge, n., кondȣптȣ, комітівъ ла мортȣ; —geläute, n., сȣнатȣлȣ de клопоте ла мортȣ; —gepränge, n., помпъ de комъndаре, помпъ de ꙟнгропъчȣне; —geruch, m., міросȣ а мортȣ, пȣтóре de мортȣ; —gerüst, n., катафалкȣ, стълацїȣ ла мортȣ; —gesang, m., кънтекȣ ла мортȣ; —glocke, f., клопотȣ ла

морть; —musik, f., мѫсікъ ла морть, мѫсікъ фѫневръ; —öffnung, f., автопсіе, овдѫкцівне, deschidere кадаврѫлуі; —predigt, f., дпвъцътъръ, predікъ ла морть; —schmaus, —mahl, в. Leichenessen; —stein, m., пétръ de мормънтъ; —träger, m., dѫкторъ de морть, чоклѫ; —tuch, n., пънza de пе фѫцъ; стофа de пе сікрііѫ (ціолцікрі); лінчорѫ; —wagen, m., карѫлѫ морцілорѫ; —zug, m., процесівне ла морть, петречереа морть ѫлуі.

Leichenhaft, a. ші ad., морть ъ рецѫ, че сémъпъ а морть.

Leichnam, m., трѫпѫ морть, кадаврѫ.

Leicht, a. ші ad., ѫшорѫ, лесне, фачерѫ; спріптенѫ, свелть; дпdemънатікѫ; адерѫ (agilis); —e Hand, мънъ denpincъ; мънъ спріптенъ; —e Mensch, m., omѫ ѫшорѫ (de minte); —e Schreibart, стілѫ сімпліѫ; —es Blut haben, а авéа ѫпѫ тѫтпъръмънтѫ веселѫ; einen —en Gang haben, а дмвла ѫшърѫ, а авé терсѫ свелть.

Leichten, v., а жѫгъпі mieй.

Leichtfertig, a. ші ad., віоіѫ, ѫшоратікѫ, свъптѫратѫ, свѫрdатікѫ, несокотіть.

Leichtfertigkeit, f., ѫшѫріпцъ, несокотінцъ; віоічѫне, свъптѫръмѫръ, свѫрdъчѫне.

Leichtfuß, m., omѫ спріптенѫ, терсѫ апрігѫ, omѫ свелть.

Leichtgläubig, a. ші ad., лесне крезъторѫ, кредѫлѫ.

Leichtgläubigkeit, f., кредѫлітате, кредінцъ ѫшóръ.

Leichtheit, Leichtigkeit, f., ѫшѫръмате, лесніме, фачерітате; спріптеніме, свелціме.

Leichtlich, ad., ѫшорѫ, кѫ дпdemънъ, пелесне.

Leichtsinn, m., несокотінцъ, ѫшоріmea минцеї, пегріцінцъ, nedicкрецівне.

Leichtsinnig, a. ші ad., несокотіть, пепгріцітторѫ, свѫрdатікѫ, свъптѫратѫ.

Leichtsinnigkeit, f., в. Leichtsinn.

Leid, a., ев thut mir —, дмї паре реѫ; мъ сѫпъръ; мъ dóре.

Leid, n., ръѫ; сѫферінцъ, dѫрере; пъкazѫ; сѫпъраре, мъхнічѫне; афролтѫ, ѫлтрацІѫ, мортіфікъцівне; dopіѫ; ich werde dir kein — thun, пѫ'цІ воіѫ фаче нічї ѫпѫ ръѫ; feinem zu Lieb, noch zu —, нічї дп фавóреа, нічї спре ръѫлѫ кѫіва; einem sein — klagen, а'шї дескопері атарѫлѫ; keine Freude ohne —, нічї о росъ фъръ гімпї, нічї ѫпѫ сепінѫ фъръ пѫорѫ.

Leiden, v., сѫферіѫ; пъцескѫ, пътітескѫ, сѫппортѫ; копчедѫ, ласѫ; er ist wohl zu —, есте отѫ плъкатѫ; darunter leidet meine Ehre, кѫ ачéста 'мі сѫфері онóреа; das wird nicht gelitten, ачéста пѫ се сѫфере, пѫ се копчеде; nicht zu — sein, а фі несѫферітѫ; Schmerzen —, а пътimi dѫрері; keinen Vorzug —, а пѫ сѫфері атъпаре.

Leiden, n., пъсѫ, пъцііпцъ, пасівне, сѫферінцъ; dѫрере.

Leidend, part., сѫферінте, сѫферіторѫ, пасівѫ, пъсівѫ; sich — verhalten, а ръмъпé пасівѫ.

Leidenschaft, f., патімъ, пъсівне (дела пъсѫ), тішкаре, тѫрбѫраре а сѫфлетѫлуі; seine —en bezähmen, а'шї дпфръпа патімеле; etwas mit — thun, а лѫкра кѫ патімъ, а фі ръпітѫ, стрънѫртатѫ de пъсівне.

Leidenschaftlich, a. ші ad , дмпътімітѫ, пъсівпатѫ, сѫпѫсѫ ла патімъ.

Leidenschaftlichkeit, f., пъсівпъмънтѫ, патімъ.

Leidenschaftlos, a. ші ad., despъсівпатѫ, скѫтітѫ de патімъ.

Leidensfrei, a. ші ad., пепътімітторѫ, скѫтітѫ de dѫрері, de сѫферінце.

Leidensgefährte, m., соцѫ алѫ сѫферінцелорѫ.

Leidensgeschichte, f., історіа сѫферінцелорѫ.

Leidenskelch, m., пъхарѫлѫ dѫрерілорѫ, пъхарѫлѫ челѫ атарѫ.

Leidenswoche, f., септъмъна патімелорѫ.

Leidentlich, в. Leidlich.

Leider, i., хеї! ах! din непорочіре.
Leidig, a. ші ad., трістъ; тікълосъ, місераверъ; dъреросъ; ръъ, ѧпръътъцітъ; —e Trost, тънгъіере deшéртъ.
Leidlich, a. ші ad., de съферітъ, съферіверъ, съпортаверъ; de міжлокъ, пасаверъ, че пóте пъса; —e Stimme, f., гласъ de съферітъ; es geht —, терце кътъ пóте, трéкъ dъкъсе.
Leidtragend, a., съферіторъ de ръъ; пъртъторъ de dоріъ (жале).
Leidwesen, n., dоріъ; компътіміре, dърере; трістъчъне; бочітъръ; zu meinem —, спре а теа ѧнтрістаре.
Leier, f., ліръ; віóръ (minaветъ); гірondъ (італ.); das ist immer die nämliche —, кънтъ тотъ пе о кóрdъ, спъне тотъ ъна; —kasten, m., гірondъ; —mann, ліраръ.
Leiern, v., кънтъ къ ліра, сънъ ліра; dъndънескъ; тъndълескъ.
Leihbank, f., банкъ de ѧтпрътътатъ.
Leihbibliothek, f., бібліотекъ ѧтпрътътътóре; кабінетъ de лектъръ.
Leihen, v., ѧтпрътътъ, daъ ѧтпрътътъ; іаъ ѧтпрътътъ.
Leiher, m., ѧтпрътътъторъ.
Leihhaus, n., касъ de ѧтпрътътатъ.
Leihkauf, m., къпаръ, арвънъ; веътъръ ла търгъітъ, алdъташъ.
Leihung, f., ѧтпрътътъ.
Leihlach, Leilacken, n., лінцъ, лінчоръ (лепеdеъ, чершафъ).
Leim, m., клеїъ, въскъ; —farbe, f., въпсеа клеїóсъ; —ruthe, f., върцеа къ въскъ; —sieder, m., клеїеръ; —siederei, f., клеїеріъ, фаврікъ de клеїъ; —tiegel, m., тігаїе къ клеїъ; —wasser, n., апъ клеїóсъ.
Leimen, v., клеїескъ.
Leimicht, a., ка клеїълъ.
Leimig, a., клеїосъ, въскосъ.
Leimung, f., клеїéлъ, клеітъръ; клеіме, клеїошіме.
Lein, m., інъ; —acker, m., —feld, n., інъріште, ініште, агръ de інъ; —bau, m., інърітъ, кълтъра інълъї; —dotter, m., міагръ, камелінъ (плантъ); —kittel, в. Leinwandkittel; —kraut, n., ініцъ, інъріцъ (плантъ); —öl, n., олеїъ de інъ; —same, m., семѫнцъ de інъ; —tuch, n., батістъ de інъ; —weber, m., пънzаръ; —weberstuhl, m., статівъ.
Leine, f., фрънгіе, фръмбіе, фънічікъ.
Leinen, a. ші ad., de інъ.
Leinwand, f., пънzъ, тéлъ; —handel, m., комерчіъ de пънzъ, пънzъріъ; —baum, m., сълъ de пънzъ; —hosen, f. pl., шалварї de пънzъ; —kittel, m., zъбънелъ.
Leinweber, m., пънzаръ.
Leinweberei, a., месеріа пънzъріеї.
Leise, a. ші ad., ѧнчетъ, кътінелъ; лінъ; ъшоръ; ацеръ; — Gehör, n., аъzъ ацеръ; — Tritt, m., мерсъ ѧнчетъ, пасъ ъшоръ; —treter, m., спіонъ.
Leiste, f., марціне, ріглъ, лістъ, dънгъ; шітóре (de пънъръ); спетézъ; ресколъ; фацъ (прівazълъ ла оглindъ); кінгъ, чінгъ.
Leisten, m., калъпъ, калапоdъ, фортъ de штівле; Schuster bleib bei deinem —, чоботарълъ съ ворбéскъ de месеріа са; —beule, f., бъбоїъ; —bruch, m., сърпътъръ.
Leisten, v., факъ; ѧтплінескъ, пънъ ла кале, пънъ ѧн лъкраре, ефъптъескъ, ессекътеzъ; Bürgschaft —, а da сігъранцъ; einen Eid —, а жъра, а deпъне жъръмънтъ; Gehorsam —, а da аскълтаре; Genüge —, а ѧndестъла; Genugthuung —, а da сатісфъпціъне, а сатісфаче; Gesellschaft —, а ѧнсоці; Hilfe —, а ѧнтіnde ажъторіъ, а съккърце; Widerstand —, а се ѧнфрънта, а da пептъ, а ста контра; Zahlung —, а плъті.
Leistung, f., лъкраре, ѧтплініре, ѧndeплініре, ефъптъіре; — des Eides, deпънереа жъръмънтълъї.
Leitband, кордеа, кордікъ, в. Gängelband.
Leite, f., кóстъ (de мънте).
Leiten, v., кondъкъ, ѧndірептъ по-

въцѹескѹ); тънѹ; гѹвернѹ, кърмѹескѹ; dedѹкѹ, dерівѹ (ѹпѹ рѫѹ).
Leiter, m., dѹкъ, кълъѹzѹ, kondѹкъторѹ; dірепторѹ, капѹ, къпетеніъ.
Leiter, f., скаръ; корчіъ; лоітръ; —baum, m., dрѹгѹлѹ, пръжіна скъреї; —sprosse, f., фѹсчелѹлѹ скъреї; лопъцікъ; фофе́zъ; спете́zъ; —wagen, m., карѹ кѹ лоітре, къроїѹ, карѹ църъпескѹ.
Leitfaden, m., фірѹ kondѹкъторѹ; портъ, регѹлъ; карте kondѹкъто́ре; manѹалѹ.
Leitfeuer, n., фокѹ de комѹпікъцiѹне, фокѹ kondѹкъторѹ (бѫрdiѹцъ).
Leithammel, m., кълъѹzѹлѹ тѹрмеї.
Leithund, m., adѹрмекъторѹ, къпъѹ.
Leitriemen, m., хъцѹ, къпъстрѹ, кѹреа de kondѹсѹ.
Leitseil, n., (марін.) пъранкінъ; хъцѹ.
Leitstern, m., стеа поларъ, стръмѹпте́нъ, стеа kondѹкъто́ре.
Leitung, f., kondѹчере, kondѹсъ (повацъ); скортъ, кълъѹzіре; ѫndрептарїѹ, dірепцiѹне; гѹвернѹ; göttliche —, dіспѹсецiѹне dzeéскъ, проніъ.
Lektion, в. Lection.
Lende, f., шеле; ко́псъ; шолdѹ.
Lendenbraten, m., фріптѹръ de мѹшкїѹ.
Lendenlahm, a., dешелатѹ, шолdітѹ.
Lendenschmerz, m., —weh, m., dѹрере de шеле, dѹрере de ръпѹнкї, копсітікъ.
Lenkbar, a. ші ad., че се по́те kondѹче, ѹшорѹ de kondѹсѹ, аплекатѹ (спре чева).
Lenken, v., плекѹ; ѫndірептѹ; тънѹ; dѹкѹ, kondѹкѹ; гѹвернѹ; dedѹкѹ; er läßt sich nicht —, елѹ нѹ се ѫndѹплекъ, елѹ е къпъцiносѹ; das Gespräch auf etwas Anderes —, а скімба ворба, а ѫнчепе алтѹ dіскѹрсѹ; der Mensch denkt und Gott lenkt, омѹлѹ пропѹне, Dzeѹ dіспѹне (нѹ кѹмѹ гъndеште омѹл, чі кѹм орѫndѹеште Domнѹл).
Lenkriemen, m., в. Leitriemen.
Lenksam, a., аплекатѹ; ѫndемънатікѹ; аскѹлтъторѹ, ѫndѹплекаверѹ, kondѹчеверѹ, ѹшорѹ de kondѹсѹ (млъdіосѹ).
Lenksamkeit, f., аплекаре; ѫndемнътічіе, аскѹлтаре, ѫndѹплекаверітате (млъdіошіъ).
Lenkscheit, n., іnima карѹлѹї.
Lenkseil, n., хъцѹ, в. Leitseil, —riemen.
Lenkung, f., dірептарїѹ, ѫndірептарїѹ, kondѹсъ (повацъ); ѫndѹплекаре, тънаре, кърмъ, гѹвернѹ.
Lenz, m., прімъваръ; —monat, m., Марцiѹ.
Leopard, m., леопарdѹ.
Lerche, f., чокърланѹ.
Lerchenbaum, m., мелеzѹ.
Lerchengarn, n., рецеа de прінсѹ чокърланї.
Lerchenherz, m., ръшінъ de мелеzѹ.
Lerchenstreichen, n., вънатѹ de чокърланї.
Lerchenstrich, m., dѹка, кълъторіа чокърланілорѹ.
Lernbar, a., ѫнвъцаверѹ.
Lernbegierde, f., dорінцъ, zелѹ de ѫнвъцатѹ, пофтъ de ѫнвъцътѹръ.
Lernbegierig, a. ші ad., dорітор de ѫнвъцътѹръ, zелосѹ.
Lernen, v. n., ѫнвъцѹ, стѹdіеzѹ; auswendig —, а ѫнвъца de ростѹ, а ѫнвъца пе dінафаръ; einen kennen —, а фаче кѹноштінца кѹіва.
Lernung, Erlernung, f., ѫнвъцътѹръ, ѫнвъцатѹ (сѹбст.).
Lesart, f., скімбареа ѫнтр'ѹнѹ тестѹ, варіъцiѹне, варіантъ.
Lesbar, в. Leserlich.
Lesbarkeit, f., четіверетате, че се по́те чіті.
Lese, f., кѹлесѹ, кѹлесѹръ, реколтъ, сечерішѹ; Wein—, кѹлесѹ de віі, віndеміъ.
Lesebibliothek, f., бібліотекъ de чітітѹ, касъ de лектѹръ.
Lesebuch, n., карте de чітітѹ, карте елемѫнтаръ, карте de ѫнчепъторї.
Leseholz, n., ѹскътѹрї, рамѹрї къzѹте.
Lesekreis, m., —gesellschaft, f., соцiетате de лектѹръ, чітіторї.
Lesen, v., чітескѹ, легѹ; кѹлегѹ; кѹръцѹ; скармънѹ (пене); Aehren—,

а спікꙋі; einem das Kapitel —, а ꙟпфрꙋпта пе чіпева.
Lesen, n., чітітꙋ, лектꙋръ; кꙋлесꙋ.
Lesens-werth, —würdig, a., demnꙋ de чітітꙋ.
Lesepult, m., скрінꙋ de чітітꙋ, чітіторїꙋ.
Leser, m., чітіторꙋ, лекторꙋ, легъторꙋ, кꙋлегъторꙋ; спікꙋіторꙋ.
Leserei, f., чітітꙋръ, ꙟптрекътꙋръ кꙋ чітітꙋлꙋ, ръсфъцꙋ ла чітітꙋ.
Leserlich, a. ші ad., чітіверꙋ, леце-верꙋ, че се пóте чіті; eine —e Hand schreiben, а скріе кꙋратꙋ.
Leserlichkeit, в. Lesbarkeit.
Leseschule, f., шкóлъ de копії, шкóлъ de ꙟпчепъторї.
Lesesucht, f., лъкоміъ ла чітітꙋ, маніъ de чітітꙋ.
Lesewelt, f., пꙋблікꙋ чітіторꙋ.
Lesezimmer, n., кабінетꙋ de лектꙋръ.
Lesung, f., чітітꙋръ, чітіре (чітеніе), лектꙋръ.
Lethargie, f., летарцїъ, аморцéлъ, сомпꙋлꙋ морцїї.
Letten, m., лꙋтꙋ клеїосꙋ, лꙋтꙋ, църъпъ грасъ.
Letter, f., літеръ, тіпꙋ, карактерꙋ (de плꙋмбꙋ).
Lettich, a., лꙋтосꙋ, клеїосꙋ.
Letzen, v., веселескꙋ, делептезꙋ, десфътезꙋ, рекреезꙋ, десмерdꙋ.
Letzt, a., din ꙋрмъ, ꙋлтімꙋ; —e Oelung, f., ст. Маслꙋ; —e Viertel, пътрарꙋлꙋ din ꙋрмъ (алꙋ лꙋнеї); —e Wille, m., лімбъ de мóрте, тестаментꙋ, воінца din ꙋрмъ; immer das —e Wort haben wollen, а вреа съцї фіе ворба тотꙋ deасꙋпра, а'цї плъчé dicпꙋта, а авé спірітꙋ контразікъторꙋ; in den —en Zügen sein, а траце de мóрте, а фі ꙟп агоніа морцїї.
Letztens, ad., ꙟпꙋрмъ, маї ꙟпꙋрмъ.
Letzthin, ad., dineaорї; dъꙋпъzї.
Letztlich, в. Letztens.
Letztwillig, ad., кꙋ лімбъ de мóрте, тестаментарїꙋ.
Leu, m., леꙋ (Löwe).
Leuchte, f., фъпарꙋ, лꙋміпарꙋ; латерпъ.
Leuchten, v., лꙋмінꙋ; стрълꙋчꙋ, лꙋческꙋ; фꙋлцерꙋ, скѫптеїꙋ; das —t in die Augen, есте ꙟпвеdератꙋ, е adевърꙋ кꙋратꙋ; das Wetter —t, фꙋлцеръ.
Leuchtend, part., лꙋміносꙋ; стрълꙋчосꙋ.
Leuchter, m., лꙋмінарїꙋ (сфешпікꙋ), канделарїꙋ, канделабрꙋ; Arm—, полікандрꙋ; —dille, f., къніца, цéва сфешпікꙋлꙋї.
Leuchter-säule, f., —stuhl, m., —tisch, m., колóпъ, скаꙋпꙋ, масъ пентрꙋ канделабрꙋ.
Leucht-feuer, n., —thurm, m., фарꙋ, фапарꙋ, тꙋрпꙋ ꙟпалтꙋ лꙋмінатꙋ пентрꙋ сігꙋранца коръбіілорꙋ.
Leuchtkäfer, в. Johanniswürmchen.
Leuchtkugel, f., бомбъ лꙋмінóсъ.
Leuchtsäule, f., колóпъ de фокꙋ.
Leuchtstern, m., стеа лꙋмінóсъ, стеа кондꙋкътóре.
Leuchtung, f., лꙋмінътꙋръ, лꙋмінъцїꙋне.
Leugnen, v., негꙋ, denегꙋ (тъгъdꙋїескꙋ).
Leugner, m., негъторꙋ, нéгъ.
Leugnung, f., негъцїꙋне, негъмънтꙋ.
Leumund, m., репꙋме, репꙋтъцїꙋне, фаімъ, опініꙋне пꙋблікъ (іполіпсіс); bösen — machen, а ꙟптꙋпека репꙋмеле, а калꙋмніа, а dефъіма.
Leute, pl., óменї, персóне (бърбацї фемеї); лꙋме; пꙋблікꙋ; късенї; Haus—, късеніі, óменіі касеї; gemeine —, óменї орdінарї, влогꙋ, плебе; schlechte —, óменї de німіка; alle — sagen, тоцї спꙋпꙋ; —betrüger, m., трꙋфъторꙋ, амъцїторꙋ, пъкалъ.
Leutenant, в. Lieutenant.
Leuteschau, a., сфіїосꙋ, сфіїчосꙋ, тéмъdꙋ de óменї; місантропꙋ.
Leuteschinder, m., тіранꙋ, ꙟмпілъторꙋ, деспоїеторꙋ, тръгъꙋ, чокоїꙋ, ангъріъторꙋ.
Leutselig, a., оменосꙋ, попꙋларꙋ, афаверꙋ.
Leutseligkeit, f., попꙋларітате, оменіе, афаверътате, dꙋлчéцъ ꙟп пꙋртърї, пꙋртаре оменóсъ.
Levante, f., (францос.), ръсърітꙋ, левантꙋ; levantischer Handel, ко-

терчіѫ ръсъріте́нѫ, котерчіѫ кѫ ръсърітѫлѫ.

Levit, m., левітѫ (ѧн тестам. векіѫ); einem die —en lesen, а ѧнфрѫнта аспрѫ пе чінева.

Levkoie, f., леокоіе (фло́ре).

Lexicograf, m., скрііторѫ de лесіко́не, лесікографѫ.

Lexicon, m., лесіконѫ, вокабѫларіѫ, ворбаріѫ, dікціонаріѫ, zічіонаріѫ.

Libell, n., къртічікъ, лібелѫ (терminѫ жѫрідікѫ.)

Liberal, a. ші ad., лібералѫ, dътъторѫ (dарнікѫ), каре dъ бѫкѫросѫ; фаворъторѫ de лібертате; liberale Meinung, опініѫне лібералъ.

Liberalität, f., лібералітате, аплекаре de a da (dърнічіъ).

Licent, m., вамъ, акчісъ; dажde.

Licentiat, m., лічепчіатѫ, кandidатѫ de доптoратѫ.

Licenz, f., ѧнвоінцъ, лічінцъ.

Licht, n., лѫminъ, кіаро́ре; лѫмѫнаре; (въпът.) окіѫ; neues —, лѫпъ но́ъ; Kinder des —s, фіії лѫmineї; jetzt geht mir ein — auf, акѫтѫ тъ deштептѫ, акѫтѫ ѧнчепѫ а прічепе; ihr steht mir im —e, воі ѧтї стацї deалѫminъ, воіѫ ѧтї лѫацї вedереа; wenn man es bei —e besieht, жѫdекъndѫ лѫкрѫлѫ біне; ans — bringen, а da пе фацъ, а da de голѫ, а deскопері; das — der Welt erblicken, а се наште; hinters — führen, а пъкълі, а ѧншела; einer Sache — geben, а ръсфіра ѫнѫ лѫкрѫ, алѫ ръспіка, а ръвърса лѫminъ престе ѫнѫ лѫкрѫ; —arbeit, f., лѫкрѫ ла лѫмѫнаре; —blau, a., албастрѫ; deскісѫ; —braun, a., брѫнетѫ, мѫргѫ deскісѫ, —docht, m., фетілѫлѫ лѫмѫнъріі, фештілъ; —form, f., формъ, тіпарѫ de лѫмѫнърї, фофе́zъ; —geld, a., галбінѫ deскісѫ; —grau, a., сѫрѫ deскісѫ; —gestalt, f., фігѫръ лѫminóсъ; —gießer, —zieher, m., лѫminъpарѫ, фъкліерѫ; —grün, a., верde deскісѫ; —hütchen, n., стѫнгъторѫ; —körper, m., корпѫ лѫminосѫ; —kreis, m., черкѫ лѫminосѫ, аѫреолъ; —knecht, m., лѫminъpарїѫ (пе каре стъ фешнікѫлѫ); —putze, —schere, f., мѫкърї; —scheu, a., еліофовѫ, сфіїосѫ de лѫminъ.

Licht, a., лѫminосѫ, стрълѫчосѫ, кіарѫ; —e Farbe, f., коло́ре deскісъ; —e Haare, pl., пърѫ блondѫ; es wird —, се ръварсъ de zi, кѫкре́пъ de zi; е ѧн фаптѫлѫ zілеї; —e Waldung, f., пъdѫре рърітъ; — machen, а ръскіра, а ръpi; — fassen, ферекѫ azѫрѫ (аѫрарії).

Lichtchen, n., лѫminіо́ръ, лѫminікъ, лѫminъpікъ; лѫко́ре.

Lichter, m., (мар.), deсбъркъторїѫ, лѫнтре de deсбъркатѫ (din коръбііле марї).

Lichterloh, a., ѧмвъпъїетѫ (іт. vampante), ѧнфлъкъратѫ, кѫ флакърї.

Lichtmasse, f., грѫпъ de лѫminї, локѫ лѫminосѫ.

Lichtmesse, f., Ѧнтімпінареа Domнѫлѫї (ла католічії апѫсенї).

Lichtschirm, m., реверберъ; апъръторѫ de лѫminъ (ла окї), паралѫminъ.

Lichtstoff, m., матеріа лѫmineї, лѫminъ (прінчіпіѫлѫ еї).

Lichtvoll, a. ші ad., лѫminосѫ, стрълѫчосѫ, плінѫ de лѫminъ.

Lichtwurm, в. Leuchtwurm.

Lichtträger, m., корпѫ фосфоросѫ, трѫпѫ лѫminъторѫ.

Licitation, f., лічітъціѫне, бънzаре ла тобъ (mezатѫ).

Licitiren, v., лічітеzѫ, стрігѫ ла вънzаре.

Lieb, a. ші ad., іѫбітѫ, аматѫ, харѫ, плъкѫтѫ; аmаверѫ, граціосѫ; —er Gott, бѫнѫле Dómne! unsere —e Frau, Вергѫра кѫратъ, Dómna но́стръ; es ist mir —, ѧтї есте плъкѫтѫ, ѧтї плаче; er hat nicht das —e Brot, елѫ n'аре din че тръі, елѫ n'аре din мънъ ѧн гѫръ; einen — gewinnen, а прінde іѫбіре кътръ чінева; seine —e Noth haben, а пѫ шті че съ те фачї, а фі стрімторатѫ.

Liebäugeln, v., трагѫ din окїѹ, каѹтѫ dѹлче, каѹтѫ галешѫ.

Liebchen, n., сѹфлецълѫ, прéіѹвітъ; amantъ; mein —, inimióръ.

Liebden, n., (тітѹл.); Euer —, Іѹвіреа Та.

Liebe, f., іѹвіре, amóре, харітате (dрагосте); ѧпклінъцiѹне, аплекаре; — zur Freiheit, іѹвіреа лівертъцiї; Werke der christlichen — thun, а ѧмплini фаптеле харітъцiї крештіне; kalte Hände, warme —, мънї речї, inimъ фервінте; —ediener, m., склавѫ алѫ amóреї; —glühend, —heiß, a., ѧмфокатѫ de amóре.

Liebelei, f., кокетъріъ, галантеріъ amорóсъ, amóре префъкѹтъ, аморелѫ.

Liebeln, v., кокетезѫ, факѫ amóре, мъ префакѫ а іѹві.

Lieben, v. a., іѹвескѫ (лат. libet), amѫ, воїескѫ віпеле; v. n., пріїескѫ; сънтѫ аморатѫ; etwas —, а се десфъта ѧп чева; ich liebe das nicht, ачéста пѹ'мї плаче; den Wein —, а фі dedатѫ ла вінѫ.

Liebens-werth, —würdig, a. ші ad., amaверѫ, demnѫ de іѹвітѫ.

Liebenswürdigkeit, f., amaверітате, грацiосітате.

Lieber, ad., maї віне, maї кѹ плъчере, maї бѹкѹросѫ.

Liebes-abenteuer, авънтѹръ amорóсъ; —angelegenheit, f., —handel, m., інтрігъ amорóсъ; —antrag, m., —erklärung, f., декіаръцiѹне de amóре, пропѹсецiѹне amорóсъ; —apfel, m., мърѫ de аѹрѫ, пътлъцéнъ рошіъ (плантъ); —band, n., легъмънтѫ de amóре, ѧпсоцiре amорóсъ; —blick, m., окїатъ amорóсъ, къѹтътѹръ amорóсъ; —brief, m., скрісóре amорóсъ, вілетѫ de amóре, вілетѫ dѹлче; —brunst, f., ardóре amорóсъ, флакъре amорóсе; —bund, m., аліанцъ amорóсъ; —dichter, m., поетѫ еротікѫ; —dienst, m., фаптъ а харітъцiї; фавóре; —fieber, n., фрігѹрї amорóсе; —feuer, n., —flamme, f., флакърї amорóсе, ardóре amорóсъ, пасіѹне amорóсъ; —gedanken, pl., кѹцете amорóсе; —geschichte, f., історіóръ amорóсъ, повелъ amорóсъ; —gespräch, n., dіскѹрсѫ amоросѫ, конверсъцiѹне amорóсъ, конворвіре ѧнтре amanцї; —gott, m., Кѹпidine, Аморѫ; —götter, pl., amорiнiї; —göttin, f., Віперea; —gram, m., —grillen, f. pl., фантасiї amорóсе, сѹпъръpї amорóсе; —lied, n., кънтекѫ amоросѫ; —mahl, n., агапе, оспъцѹлѫ харітъцiї, евхарістіъ, чіна сфънтъ; —paar, n., пъреке de amanцї; —pein, —qual, f., dѹрерї amорóсе, тортѹръ amорóсъ; —pfand, n., гацїѹ, пемнѫ amоросѫ, премiѹлѫ amореї (прѹнкѫ); —pflicht, f., daторінцъ de харітате; —rausch, m., вецiъ amорóсъ; —seufzer, m., сѹспінѫ amоросѫ; —sprache, f., лімбацїѹ amоросѫ, лімбацїѹ de amanцї; —trank, m., веѹтѹръ de amóре, філтрѹ, елісірѫ; —werk, n., фаптъ кѹвіóсъ, фапта харітъцiї; —wuth, f., фѹрóре amорóсъ, фѹрóре ѹтерінъ (а сгъѹлѹї), еротоманіъ, мітроманіъ (ѹнѫ фелѫ de бóлъ ла фемеї); —zeichen, n., семнѫ de amóре, de іѹвіре.

Liebetrunken, a., вéтѫ de amóре.

Liebevoll, a. ші ad., плінѫ de amóре, amоросѫ; грацiосѫ, плінѫ de грацiї.

Liebhaber, m., amantѫ, amорезѫ (іѹвнікѫ), іѹвецѫ; галантѫ, чічісвеѫ; —, dілетантѫ, аматорѫ (de вреo артъ), кѹріосѫ; —in, f., amantъ, amорéзъ; dілетантъ.

Liebhaberei, f., dілетантісмѫ, dілетънцiме; кѹріосітате; пасіѹне, аплекаре мѹлтъ (спре чева).

Liebhabertheater, n., театрѹ de dілетанцї.

Liebkosen, v., гѹгѹлескѫ, decmerdѫ, харесезѫ (dръгостескѫ); мъ гѹdѹрескѫ, мъгѹлескѫ (ѹнѫ къне).

Liebkosung, f., гѹгѹлітѹръ, decmerdътѹръ, харесаре, харесътѹръ (dръгостітѹръ).

Lieblich, a. ші ad., плъкѫтѫ, ръсфъцатѫ; dѫлче, сѫавѫ (dръгълашѫ), desфътъчосѫ; тънгъїосѫ; —е Anblick, m., къѫтътѫръ сѫавъ; —е Musik, f., тѫсікъ мелоdіóсъ; — aussehen, а авé о прівіре плъкѫтъ; — riechen, а міросі плъкѫтѫ, а авé міросѫ плъкѫтѫ.

Lieblichkeit, f., dѫлкóре; ръсфъцѫ, сѫавітате; делікатецъ; граціосітате.

Liebling, m., фаворітѫ; —sarbeit, f., лѫкрѫ фаворітѫ, плъкѫтѫ; —sfarbe, f., колóре фаворітъ; —slied, n., кънтекѫ фаворітѫ.

Lieblos, a. ші ad., несімцїторѫ, некрѫцъторѫ, неоменосѫ, неіѫвіторѫ, аспрѫ, фіеросѫ.

Lieblosigkeit, f., несімцїчѫне, dефавóре, ліпсъ de іѫвіре, неіѫвіре, некрѫцаре.

Liebreich, a. ші ad., віневоіторѫ; граціосѫ, плінѫ de іѫвіре, харітатівѫ.

Liebreiz, m., граціїї, нѫрї, аттраціерї аморóсе.

Liebreizend, part., кѫ граціїї, кѫ нѫрї, аморосѫ, аттръгъторѫ.

Liebschaft, f., аморелѫ, трéвъ аморóсъ.

Liebst, (superl.), прéіѫвітѫ, прéхарѫ.

Liebste, f., амантъ; соціъ, невастъ, консóцъ, консóртъ.

Liebster, m., амантѫ, аморезѫ, прéіѫвітѫ; соцѫ, консоцѫ, консóрте.

Liebstöckel, m., леоштéнѫ (італ. livistico).

Liebwerth, a., прéіѫвітѫ, прéхарѫ.

Lied, n., кънтѫ, кънтекѫ, кънтаре, імнѫ, аріъ; къпакѫ, тъdѫларѫ; geistliches —, кънтаре вісерічéскъ; das ist das Ende vom —е, éкъ'ї капътѫлѫ, éкъ'ї ѫртъріле.

Liedchen, n., кънтечелѫ, імнішорѫ, аріóръ; версѫрелѫ.

Liederbuch, n., карте de кънтече.

Liederdichter, m., компѫсеторѫ de кънтече, поетѫ лірікѫ.

Liederlich, a. ші ad., сѫрdатекѫ (іт. sbadato), перегѫлатѫ, dісорdінатѫ, дестръматѫ, десфръпатѫ; —е Frauenzimmer, n., фетеіъ лібръ, фетеіъ лібертінъ.

Liederlichkeit, f., сѫрdъріъ, десфръѫ, перегѫлъ, dісорdіне, лібертінаціїѫ.

Liedlohn, m., хакѫ, сімбріъ (ла тѫнчіторї).

Lieferant, m., провісіонарѫ, провъсіонарѫ, ліферантѫ, сѫбміністръторѫ.

Liefern, v., провъdѫ, сѫбміністрѫ, ліферезѫ (франц. livrer); eine Schlacht —, а da о бътъліъ.

Lieferung, f., сѫбміністръціѫне, провісіѫне, ліферъціѫне, ліферътънтѫ (франц. livraison), (теслімаре, провінч.), аттънѫаре; тънѫнкїѫ, сърчініóръ (din о карте тіпърітъ), къртічікъ.

Liegen, v., zакѫ, тъ кѫлкѫ, сънтѫ кѫлкатѫ (італ. caricato), ръпъосезѫ; hier liegt, аічї zаче; an wem liegt es? ѧн чіне стъ, чіне е de прічінъ? es liegt mir in allen Gliedern, сімцѫ обосéлъ ѧн тотѫ трѫпѫлѫ, ѧмї е фóрте греѫ; es liegt am Tage, есте ѧнведератѫ; es liegt nichts daran, de аічї нѫ атърнъ німіка, de ачéста нѫ не пасъ німіка; was liegt Ihnen daran? че'цї пасъ dѫмітале de ачéста, че те інтересéзъ, че темеїѫ пѫї пе ачéста; der Tisch liegt voll Bücher, маса е ѧнкъркатъ de кърцї; an etwas —, а фі ѧн мезѫінъ кѫ чева, а фі ѧнвечінатѫ, алътѫратѫ лънгъ чева; — lassen, а лъса съ стеа; in Besatzung —, а фі ѧн гарнісóнъ; zur Hand —, а фі de ѧndемънъ; auf der Hand —, а фі ѧнведератѫ; krank —, а zъчé ла патѫ, а фі болнавѫ; in den Wochen —, а zъчé ѧн патѫлѫ наштереї, а zъчé ѧн лехѫzіъ; in den letzten Zügen —, а траце de мóрте, а фі ѧн агонія морціїї; da liegt der Hund begraben, éкъ ѫnde е ѧнкѫркътѫра, іéкъ nodѫлѫ, éкъ греѫтатеа.

Liegend, part., zъкъndѫ, кѫлкатѫ, ръстѫрнатѫ, ѧнтінсѫ; —е Gründe, мошіїї ставере, бѫнѫрї zъкътóре.

Liegestunde, f., óръ de ръпаосȣ (ла minapĭ).
Liegetag, m., zi de ръпаосȣ, zi de odixnъ.
Liegezeit, f., (mapin.) старе, тimпȣ de ръпаосȣ.
Lien, f., (mapin.) фȣпіъ сȣпцiре.
Liese, f., цеве, гȣргȣїȣ ла фоĭ.
Liespfund, n., лісфȣndȣ, тъсȣръ de Лівоnia (врео 14 пȣнцĭ).
Lieutenant, m., локȣцiпънте, лаітенантȣ (офіцірȣ).
Lila, Lilak, n., ліліакȣ (spanische Flieder); a. ші ad., віолетȣ, ліла (колóре).
Lilie, f., ліліъ, крінȣ; —narm, m., брацȣ de філdішȣ; —nartig, a., ліліакіȣ; —nhand, f., тънъ de філdішȣ; —nöl, n., олеїȣ de ліліъ; —nstengel, m., фȣштелȣ de ліліъ; —nweiß, a., албȣ ка крінȣлȣ, фóрте албȣ, kandidȣ.
Lilla, в. Lila.
Limonade, f., лімонатъ (беȣтȣръ ръкорітóре).
Limone, Limonie, f., лътъіе, лімонъ; —nbaum, m., лътъїȣ.
Linde, a., в. Gelinde.
Linde, f., теїȣ (арборе); —nallee, f., алеъ de теї; —nbast, m., фъшіъ, ролъ de теїȣ; —nblüthe, f., флóре de теїȣ.
Lindern, v., алінȣ; астътпърȣ, остоїȣ; addȣлческȣ; ȣшорезȣ; die Strafe —, а тікшора пеdéпса.
Lindernd, part., алінъторȣ, алінътівȣ, стътпърътівȣ.
Linderung, f., алінаре, алінътънтȣ; —smittel, n., тіжлокȣ алінъторȣ, алінътівȣ.
Lindigkeit, в. Gelindigkeit.
Lindwurm, m., бълаȣрȣ.
Lineal, n., лініъ, лініалȣ.
Lineament, n., лінеътѫнтȣ, тръсȣра фецеї.
Linie, f., лініъ, ріглъ, рȣбрікъ; ordine, шірȣ, шірéгȣ (de солdацĭ).
Linienschiff, n., naie de лініъ, корабіъ de лініъ, лініъ (корабіъ de челе маї марĭ).
Liniensystem, n., (тȣс.) скаръ тȣсікалъ.
Linientruppen, pl., óсте регȣлатъ, трȣпе de лініъ.
Liniment, n., ȣнсóре.
Liniren, v., ліniezȣ, ріглезȣ, рȣбрічезȣ.
Linirfeder, f., кondeїȣ de ліniатȣ.
Link, a. ші ad., стънгȣ (італ. stanco), стънгачȣ, сѫністрȣ; —e Hand, f., тъна стънгъ; —e Seite des Tuches, dосȣлȣ пънȣреї, котітȣра пънȣреї; sich eine Person an die —e Hand trauen lassen, а се кȣнȣна ѫн секретȣ кȣ о фемеіъ de кondiцiȣне маї de жосȣ.
Linke, f., стънга (тъна).
Linkheit, f., стънгъчіъ.
Linkisch, a. ші ad., стънгачȣ; nededатȣ, некълітȣ.
Links, ad., ѫн стънга; — um, int., стънга 'тпреціȣрȣ (ла комandъ).
Linnen, в. Leinen.
Linon, m., лінонȣ; тȣселінȣ (цесетȣръ фінъ).
Linschen, n., лінтішóръ.
Linse, f., лінте; —nförmig, a., ка лінтеа, конвепсȣ, лінтефортȣ; —nglas, n., лінте de стіклъ, лінте; —nsuppe, f., сȣпъ de лінте; —nstein, m., лінтекȣларіъ.
Lippchen, n., бȣzішóръ, гȣріцъ.
Lippe, f., бȣzъ; —nbuchstabe, m., літеръ din бȣze; —nförmig, a. ші ad., (ботан.) бȣzатȣ, ка бȣza.
Lippig, a. ші ad., бȣzосȣ.
Lippfisch, m., лаврȣ.
Liquid, a., лътȣрітȣ, лімпеde, кіарȣ; —e Schulden, dаторіъ лътȣрітъ.
Liquidation, f., лътȣрітȣръ, лікіdъчȣне (а dаторіеї).
Liquidiren, v., лімпеzескȣ, плътескȣ, ръфȣескȣ (dаторіа).
Lispeln, v., шоптескȣ, шопотескȣ (франц. chuchoter), бѫсбъїȣ (іт. pispigliare); тȣртȣрȣ.
Lispeler, m., шоптіторȣ, бѫсбъіторȣ.
List, f., фінéцъ, съгъчіъ, тъіестріъ, стратацетъ, вȣлпіъ (гібъчіъ, шіреціъ, вікленіъ).
Liste, f., лістъ, каталогȣ, реціcтрȣ.
Listig, a. ші ad., фінȣ, тъіестросȣ, вȣлпосȣ; съгачȣ (гібачȣ, шіретȣ, віклéнȣ).
Litanei, f., літаніъ (ектеніъ).

Literarisch, a. ші ad., літерарїѹ.
Literatur, f., літератѹръ, штіінца че кѹпрinde гръматіка, реторіка ші поесіа.
Lithograph, m., літографѹ, тіпъріторѹ пе пéтръ.
Lithographie, f., літографіъ, арта de тіпъріт̆ѹ пе пéтръ.
Lithographisch, a. ші ad., літографікѹ.
Lithotomie, f., літотоміъ, оперъцїѹне de a скóте пéтра din вешікъ.
Liturgie, f., літѹргіъ, регѹлъмънтѹлѹ сервіцїѹлѹї dzeeскѹ.
Litze, f., кордіцъ, корделіцъ, лъцішорѹ, шерътѹ, гъітънелѹ.
Livree, f., лівреа, хаінъ de сервіторѹ domneскѹ, хаінъ чокоіéскъ; —bediente, m., лакеѹ (кам cinonimѹ кѹ чокоїѹ),
Lob, n., лаѹдъ; Gott lob! лаѹдъ Domnѹлѹї! —begierde, f., пофтъ de лаѹдъ; ванітате; —gedicht, n., поесіъ лъѹдътóре, поесіъ панецірікъ; —hudelei, f., лаѹдъ лінгъpóсъ, лаѹдъ некѹмпътатъ; —lied, n., кънтекѹ de лаѹдъ, imnѹ; —predigt, f., —rede, f., предікъ de лаѹдъ, панецірікъ; —spruch, m., лаѹдъ, елоцїѹ, енкоміѹ; —sucht, f., вънаре de лаѹдъ, лъѹдъріъ; —süchtig, a. ші ad., лъѹдъросѹ, вънъторѹ de лаѹдъ.
Loben, v., лаѹдѹ; даѹ лаѹдъ; jeder Krämer lobt seine Waare, тотѹ цїганѹлѹ ѧшї лаѹдъ калѹлѹ.
Lobens-werth, —würdig, a. ші ad., лъѹдаверѹ, demnѹ de лаѹдъ.
Lobenswürdigkeit, f., лъѹдаверътате.
Lobeserhebung, f., лаѹде, pl., енкомії.
Löblich, a. ші ad., лъѹдаверѹ, de лаѹдъ, лъѹдатѹ; (тітѹлѹ) онораверѹ, інклітѹ, ілѹстрѹ; —er Magistrat, Інкліте Магістратѹ; —e Universität, Ілѹстръ Ѹніверсітате.
Löblichkeit, f., лъѹдаверътате.
Lobsingen, v., кънтѹ de лаѹдъ; lobsinget dem Herrn, лъѹдацї пе Domnѹлѹ, кънтацї лаѹде Domnѹлѹї.
Loch, n., гаѹръ, хѹдъ (apd.), гъѹнъ, въгъѹнъ, бортъ (молдов.), десфѹндътѹръ, дестѹпътѹръ (вранъ); глóзъ; alle Löcher durchkriechen, а се вѫрѫ прin тóте ѹнгїѹріле; ein — machen, а гъѹрі, а сфредeлі; wie ein — saufen, а беа ка ѹнѹ чепѹ, а гіолкъі; in's — stecken, а ѧнфѹнда, а вѫрѫ ѧн гаѹръ; ein — zumachen, а се скѹтѹра de о даторіъ, а о плъті; —beutel, m., —eisen, n., церѹшѹ; прібоїѹ, потрікалъ; —säge, f., феръстръѹ гъѹріторѹ.
Löchelchen, n., гъѹріче, гъѹріцъ, бортішóръ.
Lochen, v., гъѹрескѹ, сфредeлескѹ, бортескѹ, дестѹпѹ.
Löcherig, a. ші ad., гъѹросѹ, гъѹносѹ, бортосѹ.
Löchern, в. Lochen.
Lock, в. Log.
Löckchen, n., бѹклішорѹ, крецішорѹ (zѹлѹфіорѹ).
Locke, f., бѹклъ, крецѹ (zѹлѹфѹ, перчѹнѹ), інелѹ (de пърѹ); цівлітóре, амъцітóре (de пъсърї).
Locken, v., ѧмбѹклеzѹ, ѧнкрецескѹ, інелеzѹ, фрісеzѹ (пърѹлѹ); амъцескѹ, ademeneскѹ, седѹкѹ, атрагѹ; скотѹ; ein Geheimniß aus einem —, а скóте ѹнѹ секретѹ din чінева; einen auf seine Seite —, а амъцї пе чінева ѧн партеа са; er kann keinen Hund aus dem Ofen —, елѹ нѹ штіе дѹче din мънъ ла гѹръ; нѹ штіе тръі ѧн лѹме; есте ѹнѹ хъбъѹкѹ.
Lockend, part., амъцїторѹ амъцїтівѹ, ademeniторѹ, седѹкъторѹ; аттръгъторѹ.
Lockente, f., рацъ депрінсъ (спре а амъцї пе алтеле), рацъ амъцітóре.
Lockenkopf, m., пърѹ-крецѹ.
Locker, m., амъцїторѹ, аттръгъторѹ.
Locker, a. ші ad., дестрѫнсѹ, ѧнфънатѹ, ѧнфоіетѹ, десбінатѹ, decaninатѹ, деслегатѹ, дестръматѹ, бълцітѹ (молд,); клътінатѹ (dinte); рарѹ, поспъіосѹ, пѹфъіосѹ; —e Erdreich, n., пъмънтѹ църѫносѹ, пъмънтѹ фърмічосѹ; —e Mensch, m., омѹ дестръматѹ, омѹ пръдъторѹ, омѹ десфръпатѹ.

Lockerheit, f., дестръмътъръ, ꙟпфоітъръ; десфръѫ.
Lockern, в. Auflockern.
Lockig, a., ꙟтвъклатѫ, інелатѫ, ꙟпкреціт̆ѫ.
Lockmittel, n., міжлокѫ атъціторѫ, седъкъторѫ, міжлокѫ седъптівѫ.
Lockpfeife, f., флішкъ (ардел., італ. fischio, fistio), цівлітóре de атъцітѫ (пъсърї).
Lockspeise, f., nadъ, ademenéлъ.
Lockstimme, f., гласѫ атъціторѫ; гласѫ дълче.
Lockung, f., атъцітъръ, атъцéлъ, ademenéлъ, nadъ, атръсъмѫптѫ, седъпціъне.
Lockvogel, m., пасере атъцітóре.
Lode, f., трéнцъ; інелѫ (алѫ арборелъї пе фіекаре анѫ); млъдіцъ.
Loden, v., n., ръсарѫ, есѫ, пъїезѫ (млъдіце).
Loder, n., zóie, апъ скърпавъ.
Loderasche, f., спъzъ, чепъшъ din флакърї.
Loderfeuer, n., въпаіе, фокѫ въпъіосѫ.
Lodern, v. n., тъ ꙟпфлакърѫ, тъ ꙟтвъпъіезѫ, ардѫ къ флъкъраїе (в. Auflodern)
Löffel, m., лінгъръ; лопъцікъ, скъфіцъ, гъванѫ; (въпът.) ъреке de іепъре; сковітóре de ъреке; —ente, f., рацъ къ пліскълѫ скъфосѫ, рацъ гъвъпатъ; —förmig, a. ші ad., ка лінгъра, скъфатѫ, гъвъпатѫ; —kraut, n., лінгърікъ, кохлеаріъ (плантъ); —stiel, m, кóда, фъштелълѫ лінгъреї; —schale, f.. гъванълѫ лінгъреї.
Löffeln, v., сорбѫ къ лінгъра, тъпкѫ.
Löffler, m., отѫ тъїеросѫ, хърварѫ; свъптъратікѫ, кавалерѫ de атóре.
Löfflerin, f., кокетъ, леліцъ.
Log, m., (мар.), лóгъ, бъркъліцъ, лъптре; —leine, f., фъніе de лóгъ, ъпéлтъ тъсъръторе de калеа коръбіеї.
Logarithme, m., (мат.), логарітмѫ, пътърѫ de прогресіъне арітметікъ ръспънzеторѫ ла алтълѫ de прогресіъне цеометрікъ.
Logarithmisch, a. ші ad., логарітмікѫ, логарітміческѫ.
Loge, f., (zi ложе), ложъ; балкъ, балкопъ.
Loggen, v., (марін.), тъсърѫ къ логълѫ, логъїъ (апа търеї).
Logik, f., лоцікъ, діалептікъ, штіінцъ de a раціона ші жъдека дрептѫ; er besitzt eine natürliche —, елѫ аре о жъдекатъ фірéскъ, съпътóсъ.
Logiker, m., лоцікѫ, діалептікѫ.
Logisch, a. ші ad., лоціческѫ, дъпъ лоцікъ, конфортѫ къ лоціка.
Logogriph, m., логогріфѫ, соїъ de енігмъ констътóре dintр'ънѫ къвъптѫ, алѫ къръї літереле скімбъndъсе даѫ алте къвінте de гъчітѫ.
Loh, a. n., въпъїатѫ, къ въпаїе, къ флакърї; —, балтъ, локѫ, бълтосѫ; церме, одраслъ; —beize, f., аргъсéлъ; —farbe, f., колóреа аргъселеї.
Lohe, f., аргъсéлъ de скóрцъ, дъбéлъ, тъбъчітъръ, флакъръ, паръ, пълълаїе.
Lohen, v., тъбъческѫ, аргъсескѫ, дъбескѫ (пеї); ꙟтвъпъїезѫ.
Lohfeuer, n., флъкъраіе, въпаїе.
Lohgar, a., тъбъчітѫ, аргъсітѫ.
Lohgerber, m., тъбъкарѫ, дъбеларѫ, аргъсіторѫ.
Lohgerberei, f., тъбъкъріъ, аргъсіторіъ, дъбелъріъ.
Lohkuchen, m., търтъ de скóрцъ (дела аргъсърії).
Lohmühle, f., мóръ de скóрцъ.
Lohn, m., ръсплатъ, платъ, сімбріъ, лéфъ, хакѫ (молдов.), солдѫ; —arbeit, f., лъкръ пе сімбріъ; —arbeiter, m., сімбріерѫ; —bediente, —lakei, m., шербіторѫ de піацъ (пе ла оспелърї), сімбріерѫ; —kutsche, f., къръцъ къ сімбріъ, брішкъ; —kutscher, m., къръцарѫ, біржарѫ; —sucht, f., лъкоміъ de сімбріъ; —tag, m., zi de платъ, zi de сімбріъ.
Lohnen, v., ръсплътескѫ, солдезѫ; премієзѫ, дъръескѫ; es lohnt sich nicht der Mühe, пъ фаче кътѫ остепéла, пъ мерітъ остепéлъ;

Gott lohne es ihm, Dzeŭ съ'ĭ ръсплътéскъ.
Lohner, m., ръсплътіторŭ, премiъторŭ.
Löhner, в. Lohnarbeiter.
Löhnung, f., солдŭ, лéфъ, платъ.
Lokal, n., локалŭ (ꙟнкъпере, касъ).
Lolch, m., негінъ, zizaniъ.
Lombard, m., в. Leihhaus.
Lomberspiel, n., ѫтвръ, deaѫтвра (ѫнŭ жокŭ de кърцĭ).
Loos, n., сóрте, destinŭ, ѫрсітъ, фатŭ; лотŭ, лосъ, білетŭ de лотъріъ; бобĭ, сорцĭ; das — soll entscheiden, сорцiĭ съ хотърéскъ; das — ist geworfen, сорцiле сънтŭ арѫнкате; das — ziehen, а траце сóрте.
Loosen, v., трагŭ сорцĭ, сорцескŭ, ѫрzескŭ.
Looskugel, f., білъ; бобŭ.
Lootse, Lootsmann, m., пілотŭ; плѫтіторŭ, плѫтарŭ, лѫптрарŭ.
Lorbeer, m., dафінŭ, лаѫрŭ; —baum, m., арборе de dафінŭ.
Lorbeer-blatt, n., фóіе de dафінŭ; —hain, m., dафінетŭ; —kranz, m., кѫнѫнъ de лаѫръ; —kraut, n., лъѫріóръ, кателіъ; —öl, n., олеiѫ de dафінŭ; —rose, f., олеandрѫ; —zweig, m., рамŭ de dафінŭ.
Lorbeere, f., бобіцъ de dафінŭ; къкърézъ (de óіе, de капръ).
Lord, m., лордŭ (domnŭ, тітѫлатѫръ de онóре ꙟн Англіа).
Lorgnette, f., лорнетъ, окіларĭ de театрѫ.
Lork, m., цестóсъ (брóскъ, ворбъ de бажокѫръ).
Lorke, f., лiѫркъ, zъмъркъ реа, лътѫрĭ; палавре, ворбъ de клакъ.
Los, a. ші ad., деспрінсŭ, десфъкѫтŭ, decaninатŭ; decnodатŭ; клътінатŭ; дестръматŭ; десмъцатŭ; ꙟнфоїетŭ, ꙟнфънатŭ; ліверŭ, скънатŭ, делъсатŭ, dimicŭ; ѫшоратŭ; decnedекатŭ; деслегатŭ; обвіне маĭ десŭ ꙟн компѫнерĭ кѫ нѫме ші кѫ вербŭ; kraft—, непѫтінчосŭ, непѫтеросŭ; furcht—, нефрікосŭ, кѫраціосŭ; —er Bube, omŭ de nimikŭ, omŭ че dъ кѫ барda 'n лѫнъ; —es Maul, гѫръ флекаръ, omŭ лімбѫтŭ; —er Vogel, пъкалъ, omŭ глѫшецŭ; einer Sache — sein, а те скъпа de чева; —arbeiten, v., а се десфаче, а се дескѫрка; —binden, v., а деслега; —bitten, а скъпа кѫ рѫгъмінцĭ (пе чінева); —brechen, v., а рѫпе кѫ форца, а спарце; а прорѫмпе, а перde кѫмпътѫлŭ (ла мъніъ); —brennen, —drücken, —schießen, v., а дескърка (пѫшка), а траце (кѫ пѫшка), а da фокŭ; —fahren, v. n., а се ꙟніепта, а се авънта, а се лънца (асѫпра кѫіва); —geben, а da дрѫмѫлŭ, а лібера, а dimiте, а кончедіé; —gürten, v., а десчінце; —hefteln, —häckeln, v., а дескопчіé; —kaufen, v., а ръскѫмпъра, а дескѫмпъра; —knüpfen, v., а decnoda; —kommen, а се скъпа, а скъпа ла сънътóса; —lassen, v., а лъса, а елібера, а dimiте; —machen, v., а десфаче; eine Binde —, а десфъша; —reißen, v., а стънчі, а стѫлце, а рѫмпе, а сѫвтраце кѫ форца; —rennen, v., а се ръпеzі, а се ꙟніепта; —sagen (sich), а се лъпъda, а репѫнціа, а деcziче; —schlagen, v., десбатŭ, сбатŭ; mit einer Waare —, а се десфаче de о марфъ; —schwören (sich), а се кѫръці прін жѫръмънтŭ; —spannen, v., дескордŭ (ѫнŭ аркѫ); а десхъма; —sprechen, v., абсолвеzŭ, декіарŭ de невіноватŭ; —stürmen, v., а асълта, а се ръпеzі кѫ асалтŭ; —trennen, v., а десбіна, а дестръма; —werden, а се десфаче, а се скъпа; —winden, в. Abwinden; —ziehen, v., трагŭ жосŭ, decninŭ; auf einen —, а порні асѫпра кѫіва; mit Worten —, а ꙟнфрѫнта, а ꙟнжѫра.
Lösbar, a ші ad., деслегаверŭ, de деслегатŭ.
Löschanstalt, f., інстітѫтŭ стѫнгъторŭ de фокŭ, стѫнгъторіъ, помпіеріъ.

Löschbar, a. ші ad., че се пóте штерце, че се пóте стѫнце.
Löschblatt, n., фоіцъ свеѹтóре, хъртіъ сѹгърóсъ (de негрéлъ).
Löschbrand, m., арсѹръ стѫнсъ.
Löschen, v., стінгѹ; штергѹ; стѫмпърѹ, алінѹ (сетеа); desваркѹ, deскаркѹ, ѹшорезѹ (о корабіъ).
Löschfaß, n., васѹ de стінсѹ.
Löschgeräth, n., ѹнелте de стінсѹ.
Lösch-horn, —hütchen, n., мѹкърі (de стѫнсѹ).
Löschkohle, f., кърбѹне стѫнсѹ.
Löschpapier, n., хъртіъ сѹгаче, хъртіе свеѹтóре.
Löschung, f., стѫнсътѹръ; стъмпърътѹръ; штерсетѹръ; desвъркъмънтѹ; — einer Schuld, ръфѹіреа ѹнеї даторії.
Lose, a. ші ad., (в. Los), destрѫнсѹ, ѫнфоїетѹ; невѹнатікѹ, destъцатѹ; калпѹ (монетъ); —s Maul, n., лімвѹтѹ, гѹръ de кърпъ.
Lösegeld, n., прецѹ de ръскѹмпъратѹ.
Losen, v., трагѹ сорцї; арѹнкѹ сорцї.
Lösen, v., deслегѹ, decnodѹ, decninѹ, decaninѹ, реласѹ; decпрindѹ; ръскѹмпърѹ; daѹ дрѹмѹлѹ, ліберѹ (словодѹ); рескотѹ (ѹнѹ гацїѹ); факѹ вънzаре, вънdѹ (марфъ); die Zunge ist ihm gelöst, і с'а deслегатѹ лімва, і а desморцітѹ лімва; eine Aufgabe —, а deслега о проблемъ; Geld —, а прімі банї; das Gelübde —, а ѫмплini вотѹлѹ (фъгъdѹінца сфънтъ); die Kanonen —, а deскърка тѹнѹріле; einen Paß —, а скóте ѹнѹ паспортѹ.
Löserdürre, f., епizоотіъ, бóлъ de віте.
Löseschlüssel, m., потестатеа кіеілорѹ.
Löslich, a. ші ad., deслегаверѹ.
Lossprechung, f., deслегаре, deслегъмънтѹ, абсолѹцїѹне; dіспінсъцїѹне.
Lösung, f., deслегъмънтѹ, deслъгътѹръ, deскѹркътѹръ, deсфъкътѹръ; ръскѹмпъръмѫнтѹ; ліберъцїѹне; deскъркътѹръ (de тѹнѹ), рескóтере (de zълогѹ).
Losung, f., семнѹ, семналѹ, паролъ (ла арматъ); сорцїре, лотъріъ кътъцїме (de банї); (въпът.) балегъ; локѹ deшертѹ; —sfeuer, n., фокѹ de семналѹ (ѫн ръсбоїѹ); —swort, n., паролъ.
Loth, n., лотѹ (а 32 а парте din пѹнтѹлѹ Bieneї); алікъ; ферѹітѹръ, пъdітѹръ, сълdътѹръ (компѹсѹръ de маї мѹлте метале, спре а ферѹміна пе алтеле); пondарїѹ, кѹмпънъ; (марін.) плѹмбѹ, плѹмбінѹ, сгъndарїѹ (італ. scandaglio); das — auswerfen, а арѹнка плѹмбѹлѹ, а черка афѹнzimea апеї; —asche, f., codъ de сълdътѹръ; —lampe, f., лампъ de ферекатѹ; —recht, a., перпendікѹларѹ, дрептѹ ѫн жосѹ, dѹпъ плѹмбѹ; —pfanne, f., тігаїе de ферѹмінатѹ.
Lothen, v., лібелезѹ (мѹрѹлѹ), мъсѹрѹ.
Löthen, v., ферекѹ; ферѹмінезѹ (форостѹіре), ліпескѹ (металѹ de металѹ).
Löthig, a., de ѹнѹ лотѹ; —es Silber, n., арцінтѹ кѹратѹ.
Lothse, m., пілотѹ (в. Loothmann).
Löthung, f., ферекътѹръ; ферѹмінътѹръ, сълdътѹръ (форостѹіре).
Lothsgeld, n., въdърітѹ.
Lotter, a. ші ad., destръматѹ, поспъїетѹ (в. Locker); —bett, n., ѫнфоїетѹ.
Lotterbube, m., штренгарѹ; хоцоманѹ; перdеваръ, омѹ-de-nimікѹ, фърфалъ, тъndалъ.
Lotterie, f., лотеріъ; —loos, n., білетѹ, лосъ de лотеріъ; —plan, m., планѹ de лотеріъ.
Lotto, n., лото, лотеріъ.
Lotusblume, f., нѹферѹ (флóре)
Louisd'or, m., Лѹіdорѹ (монетъ франц. de аѹрѹ).
Loupe, f., лѹпъ, лінте de стіклъ мърітóре.
Löwe, m., леѹ; vom Löwen, de леѹ, леоninѹ.
Löwen-affe, m., маїмѹцѹ-леѹ; —ähnlich, —artig, a. ші ad., de соїѹлѹ леѹлѹї, леескѹ; —fuß, m., пічорѹ-леѹлѹї (плантъ); —ge-

schlecht, n., соїѕлѫ леілорѫ, раса леілорѫ; —grube, f., гро́па леілорѫ; —haut, f., пеле de леѫ; —herz, n., —muth, m., кораџїѕ de леѫ, inimъ de леѫ; —hölle, f., вezѕina леілорѫ; —orden, m., ordinѕлѫ леѕлѕї; —sinn, m., сimцѫ ꙟналтѫ, сimцѫ кораџіосѫ, сimцѫ мърinimосѫ, сimцѫ трѕфашѫ; —stimme, f., ръкнетѫ de леѫ; —thaler, m., талерѫ кѕ леѫ (monетъ оланd.); —zahn, m., гѕра леѕлѕї (плантъ); —wuth, f., фѕро́ре de леѫ, фѕро́ре кѕмплітъ.

Löwin, f., лео́ікъ.

Loyal, (франц.), a. ші ad., леалѫ, лоїалѫ, сінчерѫ, пробѫ, кредінчосѫ (се́ѫ чеea че ziче ромънѕлѫ: омѫ de кѕвънтѫ ші de оменіъ).

Loyalität, f., лоїалітате, леалітате, пробітате.

Lucerne, f., лѕчернъ (плантъ).

Luchs, m., рѫсѫ; er hat Augen wie ein —, елѫ аре окї фо́рте аџерї; —stein, m., белепітѫ.

Lücke, f., спъртѕръ, гъѕнъ; лакѕнъ; штірбътѕръ.

Lückenbüßer, m., (ла тіпарїѕ), кѕвънтѫ ремплініторѫ, ремплінітівѫ.

Lückenhaft, a. ші ad., кѕ ліпсе, кѕ скъdерї, кѕ лакѕне; спартѫ; штірбѫ.

Lückenzähne, f., dinцї препѕшї, dinцї фалшї.

Lückig, a. ші ad., плінѫ de спъртѕрї, лъкѕносѫ; гъѕносѫ.

Luder, n., мърцо́гъ; кърно́іе (de калѫ); мортъчѕне, хоітѫ, стървѫ; nadъ (пентрѕ фе́ръ); цолінъ, търфъ, лерфъ, фемеїъ дестръматъ; —leben, n., віе́цъ дестръматъ.

Lüderlich, в. Liederlich.

Ludern, v., а се тъвълі ꙟп десфръпърї; а мънка мортъчѕнї.

Luf, —seite, f., латѕреа деспре вънтѫ.

Luft, f., аерѫ; ресѕфлетѫ, респіріѫ; heitere —, черѫ сеninѫ; sanfte —, аерелѫ, во́ре лінъ; in freier —, ꙟп аерѫ ліберѫ; die — geht etwas, аерѕлѫ се мішкъ пѕцінѫ, траџе о мікъ во́ре; — bekommen, а ꙟнчепе съ ръсѕфлѕ; а прinde de весте, а обсерва; seinem Herzen — machen, а'шї da фокѕлѫ inimeї, а'шї ѕшора inima; in die — reden, а ворві ꙟndeшертѫ, а тока сѕрzілорѫ; frische — schöpfen, а лѕа аерѫ кѕратѫ.

Luft-ader, f., артеріъ; —art, f., спеціе (фелѫ) de аерѫ; —artig, a. ші ad., аеріфортѫ, de натѕра аерѕлѕї; —ball, —ballon, m., аеростатікѫ, валонѫ аеростатікѫ; —beschreibung, f., аерографіъ; —bewohner, m., локѕіторѫ din аерѫ; —bild, n., хімеръ, фантасіъ, ꙟнкіпѕіре деше́ртъ; —blase, f., бѕлбѕкѫ, бешікъ de аерѫ; —dicht, a. ші ad., ерметікѫ, ꙟнкісѫ ка съ нѕ по́тъ стръбате нічї декѕмѫ аерѕлѫ; —dichtigkeitsmesser, m., манометрѕ, мъсѕръторѫ de кondecimea аерѕлѕї; —druck, m., апъсътѕръ, пресіѕне de аерѫ; —elektricität, f., електрічітатеа аерѕлѕї; —erscheinung, f., метеорѫ, фенomenѫ de атмосферъ, арътаре ꙟп аерѫ, апъріnцъ ꙟп атмосферъ; —fahrt, f., кълъторіъ ꙟп аерѫ; —farbe, f., коло́ре azѕрінъ, коло́ре албастръ, azѕрѫ; —förmig, a. ші ad., аеріфортѫ; —gefilde, n., кътпѫ de аерѫ; —geist, m., спірітѫ din аерѫ, сілфѫ, сілфідъ (спірітѕшѫ); —geschwulst, n., енфісемъ; —hauch, m., мішкареа аерѕлѕї; —himmel, —kreis, m., атмосферъ; —klappe, f., вентілъторѫ, ръсѕфлъто́ре; —kugel, m., аеробілъ, бо́мбъ кѕ аерѫ (ꙟмплѕтъ); —kunde, f., аеролоџіъ, штіінцъ деспре атмосферъ; —leer, a. ші ad., голѫ de аерѫ; —loch, n., ръсѕфлъто́ре, ръспіръто́ре; —malz, n., малтѫ свънтатѫ, гръѕнце свънтате; —maschine, —pumpe, f., махінъ певматікъ; —masse, f., массъ, кътъцime de аерѫ; —messer, m., —wage, f., мъсѕръторѫ de аерѫ, аерометрѕ, газометрѕ; барометрѕ; —messung, f., аерометріъ; —reisender, m., аеронаѕтѫ, плѕтіторѫ ꙟп аерѫ;

—röhre, f., гътіцъ; цеве пентрѫ аерѫ; —säule, f., колóпъ de аерѫ; —schicht, f., стратѫ de аерѫ, пътѫръ de аерѫ; —schiff, n., паіе аеростатікъ, валонѫ; —schloß, n., планѫ dешертѫ, планѫ фантастікѫ, фантасіі; —schlucker, m., калікѫ, съракѫ ліпітѫ; —schwere, f., греѫтатеа спеціфікъ а аерѫлѫі; —springer, m., сълтъторѫ ꙟп аерѫ, комediантѫ; —sprung, m., сълтътѫръ ꙟп аерѫ, къпріóлъ; —strom, m., кърсѫлѫ аерѫлѫі; —verdichter, m., (фіс.), кondесъторѫ; —verdünnung, f., сѫпціетѫръ, ръріtѫръ de аерѫ; —wahrsagerei, f., аеромanціъ; —ziegel, m., къръmidъ ѫскатъ ла аерѫ; —zug, m., тръсѫръ, тръсътѫръ de аерѫ, кѫрсѫ de аерѫ.

Lüftchen, n., аерѫ ѫшорѫ, вóре, аерелѫ, zефірѫ лінѫ, zефірелѫ.

Lüften, v., свъптѫ, аерескѫ, скотѫ ла аерѫ; ръкорескѫ.

Luftig, a. ші ad., аеро ѫ, кѫ аерѫ, кѫ газѫ; кѫ етерѫ; въптосѫ; спріптенѫ, сѫпціре; спѫлвератѫ; ѫшорѫ; es schaut — aus, трéба терце ръѫ.

Lüftlein, в. Lüftchen.

Lüftung, f., аерітѫръ, свъптътѫръ; фрѫпzърітѫръ (пріптр'о карте); пѫблікъціѫне.

Lug, m., ꙟпшелътѫръ, атъцітѫръ; віzѫпіъ (de фéръ).

Lüge, f., minчѫпъ; große —, minчѫпъ корпѫратъ, minчѫпъ съ 'пгéце апа; Lügen strafen, a da de minчѫпъ, a deminці.

Lügen, v., mintѫ, minцескѫ; er lügt, wenn er den Mund aufthut, minте къте калкъ; einem die Haut voll —, a minці кѫ гіотѫра, а ꙟпкърка ла minчѫпі; wer lügt, der stiehlt, чіне minте, ші фѫръ.

Lügengeist, m., спірітѫ алѫ minчѫпеі; minціторѫ перѫшіпатѫ.

Lügenhaft, a. ші ad., minчіпосѫ.

Lügenhaftigkeit, f., minчѫпъріе, minчѫпътате.

Lügenmaul, n., гѫръ minчѫпóсъ.

Lügner, m., minціторѫ, minчіпосѫ.

Lügnerisch, в. Lügenhaft.

Lüke, f., ферéстрѫікъ, лѫкѫрпъ.

Lulei, f., тъптълъѫ (італ. dondolone), перde-варъ (Lulllack).

Luleien, v., тъпdълескѫ.

Lullen, v., лѫлеzѫ (легъпъпdѫ), adopmѫ (пе прѫпкѫ); domолескѫ; ꙟmпакѫ; атъцескѫ.

Lümmel, m., отѫ гросоланѫ, печоплітѫ, бъdъранѫ, тожікѫ.

Lümmelei, f., гросолъпіъ, тожічіъ.

Lümmelhaft, a. ші ad., тожікосѫ, бъdъръпосѫ, църъпосѫ.

Lump, m., калікѫ, пъdѫкіосѫ (італ. pidocchioso), поркѫ-de-къпе; трепцѫросѫ; тъскаръ (італ. mascalzone); лъпъdътѫръ.

Lumpen, n., трéпцъ, стрéпцъ (італ. straccio), петекъ, тéрфъ; —frau, f., —weib, n., трепцърéсъ; —geld, n., —preis, m., банї de nimікѫ, прецѫ калікосѫ; —gesindel, —volk, n., adѫпътѫръ, калічіте, плеве апѫсъ (капаліъ); —hund, —kerl, m., поркѫ-de-къпе; —sammler, m., трепцарѫ, петекарѫ, adѫпъторѫ de трепце; —zucker, m., фъіпъ de zъхарѫ, zъхарѫ ordinapіѫ.

Lumperei, f., nimікѫрї, флéкѫрї, багателъ; блъстътъціі; калічіъ; лъпъdътѫрї.

Lumpicht, a. ші ad., калікѫ, тікълосѫ, ваї de елѫ.

Lumpig, a. ші ad., трепцѫросѫ, dестръmатѫ, петекосѫ.

Lünel, m., лѫпелѫ (вінѫ).

Lunge, f., плътъпъ, плѫтъпъ.

Lungen-ader, f., артеріъ плътъпаръ; —drüse, f., гіndѫръ кѫ бале, гіndѫръ плътъпаръ, гѫлкъ; —entzündung, f., апріndере de плътъпі, ꙟпфлъкъръціѫне de плътъпі; плътъпарїѫ, пѫтреdѫ ла плътъпі; пъdѫшéлъ (ла каї); —fäule, f., пѫтреціѫпеа плътъпілорѫ; —flechte, f., —moos, n., —punktflechte, f., тѫскіѫ, ліхепѫ плътъпарїѫ, плътъпаріцъ; (іéрбъ); —geschwür, n., плътъпі пѫроїóсе, пѫроїѫ ꙟп плътъпі; —hieb, m., adевѣрѫ бажокоросѫ, ворбъ са-

тірікъ, adевърŭ ѹстѹръторŭ; —krankheit, f., бо́лъ de плътънї, ектікъ, офтікъ, фтісікъ; —kraut, n., плътънаріцъ; —lappen, m., къпъчелŭ, лімба плътънеї; —muß, n., фъртътѹръ de плътънї (тънкаре), хъкѹітѹръ; —probe, f., пробъ а плътънілорŭ (прin medікŭ); —pulsader, —schlagader, f., цевеа артеріеї плътънаре; —sucht, —schwindsucht, f., офтікъ, ектікъ, фтісікъ, бо́лъ ѹскатъ, —süchtig, a. ші ad., офтікосŭ, ектікосŭ.

Lungern, v., батŭ лела, ꙟтвлѹ хаїтъ-на, тъndълескŭ.

Lunse, f., кѹїѹ ла осіе.

Lunte, f., фітілŭ de тѹнŭ, фофе́зъ de тѹнŭ, мечŭ (арdел., франц. mèche, італ. miccia), фѹніо́ръ кѹ каре тѹнарії даŭ фокŭ, dескаркъ тѹнѹлŭ; — riechen, а свънта о minъ, а dескопері прin контраminъ съпатъ ѹnde е́ мечѹлŭ dѹшmanѹлѹї ші а'лŭ лѹа; —stock, m., колѹмбінъ, бъцѹ de каре е легатŭ фітілѹлŭ.

Lüpfen, v., рідікŭ а-лепе (пълъріе орї капŭ).

Lupine, f., лѹпінъ (плантъ).

Luppe, f., фероїѹ, лѹпъ, сарчінъ de ферŭ ка de 125 ℔; сарчінъ de фънŭ; къцеа.

Luppen, v., скѹртезŭ, чонтезŭ, чоплескŭ.

Luppenfeuer, n., фокŭ de кохѹрї (ла топітѹлŭ металелорŭ).

Lurde, f., фѹне кътръпітъ.

Lurk, a. ші ad., стѫпгачŭ.

Lurke, f., nodŭ, чотŭ (ꙟп тортŭ).

Lurks, m., тъптълъŭ, пътъръŭ, метелеŭ; тъскърічŭ.

Luksen, v., спѹнŭ тъскърї, тъскъресkŭ.

Lust, f., воїе (італ. voglia), воїе бѹнъ, плъчере (франц. plaisir), гѹстŭ; пофтъ, dесфътаре а сімцѹрілорŭ; mit —, кѹ гѹстŭ, кѹ плъчере; zur —, din гѹстŭ; sinnliche —, пофтъ трѹпе́скъ; ich habe keine — dazu, n'am нічї о воїе, нѹ съптŭ dіспѹсŭ ла ...; ich habe —, ꙟмї е воїа; seinen Lüsten nachhängen, а се da ꙟп воїа сімцѹрілорŭ, а се лъса ꙟп воїа патімелорŭ.

Lust-bad, n., баїе de петречере; —dirne, f., кортеціанъ, фатъ пѹблікъ, кѹрвъ; —fahrt, f., пъсаціѹ ꙟп кърѹцъ, кърѹцатŭ de плъчере; —gang, m., мерсŭ, пъсаціѹ плъкѹтŭ; —garten, m., гръdінъ de плъчере; —haus, n., касъ de плъчере; —jagd, f., партітъ de въпатŭ; —reise, f., кълъторіъ de плъчере, віаціѹ; —ritt, m., кълърітŭ din плакŭ; —schiff, n., гondо́лъ, върkѹліцъ; —schloß, n., кастелŭ, палатŭ; —seuche, f., бо́лъ лѹме́скъ, віперіъ, сіфілідъ, фрънціъ; —spiel, n., комеdіъ; —wald, m., пъdѹріче, сілвъ de плъчере, реdішорŭ; —wandeln, v., me прімблѹ, мергŭ ꙟп прімбларе.

Lustbarkeit, f., dесфътаре, веселіъ, плъчере, петре́чере.

Luster, m., кandелабрѹ, полікandрѹ; ръсфъцŭ, помпъ.

Lüstern, v., пофтескŭ, mi се dѹче inima (dѹпъ чева).

Lüstern, a. ші ad., пофтіторŭ, dоріторŭ.

Lüsternheit, f., пофтъ маре.

Lustig, a. ші ad., веселŭ, іларŭ; плъкѹтŭ; глѹмецŭ; —e Bruder, компаніонї веселї; — leben, v., а тръі ꙟп плъчерї; sich über einen — machen, а лѹа ꙟп рѫсŭ, а'шї бате жокŭ, а лѹа песте пічорŭ пе чінева.

Lustigkeit, f., воїе бѹнъ, веселіъ, іларітате; плъчере.

Lustigmacher, m., глѹмецŭ; комеdіантŭ, бѹфонŭ, тъскърічŭ.

Lüstling, m., dесфръпатŭ, ꙟмбѹіватŭ, dedатŭ ла пофте (трѹпештї).

Lustrin, m., лѹстрінŭ (матеріъ цесѹтъ).

Lustrum, n., (ла антічї), лѹстрѹ, ръстімпŭ de 5 анї.

Lutheraner, m., лѹтеранŭ (ѹртъторŭ ꙟпвъцътѹрілорŭ лѹї Лѹтер).

Lutherisch, a. ші ad., лѹтеръпескŭ, лѹтеранŭ.

Luterthum, n., лѫтерапістѫ.
Lutschen, v., сѫгѫ (цiцъ).
Lutter, m., вінарсѫ ръѫ.
Luv, f., (mapin.), óрцъ (плѫтіре лътѫралъ).
Luxuriös, a. ші ad., лѫксѫріосѫ, десфръпатѫ.
Luxus, m., лѫксѫ.
Lyceum, n., лічеѫ.
Lympfe, f., лімфъ, ѫтóре zерóсъ; —ngefäße, pl., васе лімфатіче, васе zерóсе (ѧп органістѫлѫ animалѫ).
Lyriker, m., лірікѫ, поетѫ лірікѫ.

M.

M, n., а треїспрезечеа літеръ din алфаветѫлѫ церманѫ.
Maal, n., в. Mal, Mahl.
Maas, f., Меѫса (рѫѫ).
Maaß, n., в. Maß.
Mäandrisch, n., інтрігатѫ.
Macen, m., Мечепате = протепторѫ ѧп літере.
Maceriren, v., мачерѫ.
Mache, f., фачере, фъкътѫръ, лѫкрѫ, (се ѧптревѫінцéзъ пѫмаї ѧп фраселе ѫрмътóре); das Kleid ist in der —, вестъптѫлѫ е ѧп лѫкрѫ; die Schuhe sind noch in der —, скарпії ѧпкъ пѫ сѫптѫ гата; was erst aus der — kommt, лѫкрѫ поѫ че акѫм éсъ din мъпа мештерѫлѫї; jemanden in der — haben, а трата реѫ пе чінева.
Machen, v., факѫ, лѫкрѫ; кроескѫ, кроіре (лат. creare), креезѫ, продѫкѫ, къшіѫпѫ; формѫ; was machst Du? че фачї, ештї съпътосѫ? was ist zu —? че е de фъкѫтѫ? hier ist nichts zu —, с'а фінітѫ, (сфършітѫс'а); laß mich nur —, лас пе mine; mache fort! гръвеште, каръте! er wird es nicht lange mehr —, траце de мóрте; dabei ist nichts zu —, d'ачі пѫ есе нічї ѫпѫ къштігѫ; etwas zu Geld —, а префаче ѧп ванї; Holz —, а деспіка лемне, а фаче стъпцінї; das Essen —, гътескѫ вѫкате; gute Offiziere —, формезѫ офічерї вѫпї; Spaß —, къшіѫпъ рѫсѫ; ich mache mir nicht viel daraus, пѫ прé ѧмї пасъ; sich an etwas —, а се апѫка, а се пѫне ла лѫкрѫ, а ѧптрепрінде чева; das macht sich gut, шеде біне, стъ фрѫмосѫ, (прінде колóреа саѫ кроітѫра вестінтелорѫ); es macht sich nicht, пѫ е праптікаверѫ; sich auf den Weg —, а плека пе дрѫмѫ; sich an einen —, а се адреса ла чінева; sich aus dem Staube —, а о лѫа ла тълпї, ла съпътóса.
Macher, m., фъкъторѫ; —in, f., фъкъторéсъ; —lohn, m., фъкѫтѫ, фъкътѫра (плата); —ei, f., фъкътѫръ.
Machination, f., макінъцiѫне.
Macht, f., пѫтере (фісікъ), търіъ, вѫртѫте; факѫлтате, аѫторітате потінцъ; сілъ; трѫпе, остъшіме; die Europäischen Mächte, потеріле еѫропене; mit aller —, din тóте пѫтеріле; —brief, m., пленіпѫтінцъ, скрісóре ѧмпѫтерітóре, (векіліме, маї біне вічеліме); —geber, m., mandàтарѫ, ѧмпотеріторѫ; —gebot, n., ордінъцiѫне деспотікъ; —haber, m., ѧмпотерітѫ, плінпотенцiарѫ; domnѫ, прінчіпе (ѧпкътѫ се сокотеште а авé пѫтереа сѫпремъ din мъпа попорѫлѫї); —handlung, f., фаптъ потенцióсъ, сілнікъ; —herrscher, m., деспотѫ.
Mächtig, a., потінте, таре, вѫртосѫ; ad. фóрте; er ist keines Hellers —, п'аре о пара кіоръ, е серакѫ лінітѫ; er ist dieser Sprache sehr —, кѫпóште фóрте біне ачéстъ лімбъ; —keit, f., пѫтінцъ.
Machtlos, a. ші ad., непѫтінчосѫ, фъръ пѫтере; —igkeit, f., непѫтінцъ.
Macht-spruch, m., сентінцъ арбітраръ, хотъръре датъ ѧп пѫтере;

—vollkommenheit, f., плінъпѫтінцъ; —wort, n., ворбъ таре, греа; терminѫ енерцiосѫ; в. Machtspruch.
Machwerk, n., лѫкрѫ ordinарѫ.
Mack, пѫмаї ѫп фрасѫлѫ: — und Hack, капаілъ, лътѫріле соціетъцеї.
Madame, f., dómna mea; в. Frau.
Mädchen, n., фіїъ, фатъ; Dienst—, сервъ; —haft, a. ші ad., ка о фатъ; фетескѫ, вергѫрарѫ; —jäger, m., ѫтвлъторѫ dѫпъ фете, фетелея; —raub, m., ръпітѫръ, раптѫ de фатъ; —scham, f., стеренie, modестie de вергѫръ; —schule, f., шкóлъ de фете.
Made, f., верме.
Mädel, в. Mädchen.
Madensack, m., (трівіалѫ) корпѫ ѫманѫ.
Madig, a., вермепосѫ.
Magazin, n., магазie.
Magd, f., сервъ.
Mägdedingerin, f., колъчітóре de серве
Mägdlein, n., фетіцъ (кодіцъ).
Magdlohn, m., сімбріа, плата сервеї.
Magen, m., стомакѫ (ла óменї); кѫлікѫ, ръпzъ (ла віте); бътѫкъ, пікотъ (ла пасерї); пров. einem hungrigen — ist nicht gut predigen, попорѫлѫ флъмъndѫ пѫ пре́ вре́ съ аѫzъ de моралъ; —arzenei, f., стомахікѫ (medікъмънтѫ ѫптъріторѫ); —beschwerde, f., греѫтате ла стомакѫ; —drücken, n., кардіалцie, апъсаре de стомакѫ; —elixir, n., елісірѫ стомахікѫ; —entzündung, f., апрindере de стомакѫ; —fieber, n., фрігѫрї гастріче; —krampf, m., спастѫ, кърчеї ѫп стомакѫ; —mund, m., гѫра стомакѫлѫ; —saft, m., сѫкѫ гастрікѫ; —schmerz, m., —weh, n., dѫрере de стомакѫ; —schwäche, f., атоніъ, слъбічїѫне de стомакѫ; —stärkend, a., стомакалѫ; —tinctur, f., тінтѫръ de стомакѫ; —tropfen, m. pl., пікътѫрї de стомакѫ; —wasser, n., апъ (ѫптъріто́ре) de стомакѫ; —wurst, f., кѫлікѫ de поркѫ ѫмплѫтѫ (сънцератекѫ); —zipfel, m., ал doілеа стомакѫ (ла рѫмегътóре).
Mager, a., макрѫ (карне), стерпѫ (кътпіе); —e Hand, мънъ слабъ; пров. ein —er Vergleich ist besser als ein fetter Prozeß, о паче стръмбъ е маї бѫпъ dекътѫ о жѫdікатъ dре́птъ; —keit, f., мъкріме; —n, v., deвinѫ макрѫ, слъбескѫ.
Magie, f., маціе, фермекъторіе; —r, m., магѫ.
Magisch, a. ші ad., маціkѫ.
Magister, m., маціcтрѫ (dокторѫ) de філософіе.
Magistrat, m., маціcтратѫ, мѫнічіпалітате (сватѫлѫ четъцепескѫ).
Magistrats-amt, n., маціcтрътѫръ; —person, f., маціcтратѫалістѫ, мембрѫ de сватѫ.
Magnat, m., магнатѫ.
Magnesie, f., магнесie.
Magnet, m., магнетѫ; —isch, a. ші ad., магнетікѫ, че аттраце; —ische Cur, магнетісмѫ; —isiren, v., магнетісеzѫ; —ismus, m., магнетісмѫ; —nadel, f., акѫ магнетікѫ.
Magnificenz, f., марефічінцъ, мъріе (тітлѫ).
Magsamen, в. Mohnsamen.
Mahagoni-baum, m., —holz, n., арборе, лемнѫ de махонї.
Mahd, f., косіре, косітѫ.
Mähen, v., косескѫ.
Mäher, m., косашѫ; —lohn, m., косітѫ (платъ).
Mähezeit, f., тімпѫ косітѫлѫї.
Mahl, n., пръпzѫ; мънкаре; семнѫ, потъ, маркъ; ein blaues —, контѫсіѫне, ловіре óрбъ, въпътаре.
Mahlen, v., мачінѫ; пров. wer eher kommt, mahlt eher, каре віне маї кѫръndѫ ачела багъ маї ѫптъїѫ ѫп мóръ.
Mahl-stein, m., —zeichen, n., контръ семнѫ, монѫментѫ de пе́тръ.
Mahl-gang, m., кѫрсѫл мóреї; —gast, m., мъчінарѫ; —geld, n., —groschen, m., банї de мъчінатѫ; —gerinne, f., лъптокѫ; —metze, f., мертікѫ (dежма, вама) de мъчінатѫ; —mühle, f., мóръ de мъчінатѫ; —schatz, m., zестре; —zahn, m., dенте моларѫ, мъсеа; —zeit, f., тімпѫ мънкъреї; eine

kleine Zwischen—, mepindъ (італ. merenda); gesegnete —! пофтъ бѫнъ!
Mahnbrief, m., скрісóре moniторіаръ (прin каре с'а dѫче aminте кѫїва daторіа).
Mähne, f., кóтъ.
Mahnen, v., amonezѫ (а плъті daторіа).
Mahomedaner, m., maomedanѫ.
Mahomedanisch, a., maomedanікѫ.
Mahr, в. Alp.
Mähr, Mähre, f., пѫвелъ, штіре; търцóгъ, глóбъ (калѫ).
Mährchen, n., фавѫлъ, повесте; —haft, a., фабѫлосѫ.
Mährisch, a., моравікѫ.
Mährte, f., беремпъне.
Mai, m., Маїѫ (zілеле ачестеї лѫнї); —baum, m., местéкънѫ; —blume, f., —blümchen, n., клопочеї, търгърітелѫ (флóре); —butter, f., ѫнтѫ de Маїѫ.
Maid, f., фатъ, фечóръ.
Maie, f., в. Maibaum.
Mai-käfer, m., скъръбѫшѫ de Маїѫ; —kenshäring, m., херінгѫ албѫ ші dешертѫ; —luft, f., аерѫ de Маїѫ, кѫратѫ, сънътосѫ; —regen, m., плóе de Маїѫ, poditóре.
Mais, m., Zea Maic (бот.), кѫкѫрѫzѫ, (порѫмбѫ, пъпѫшоїѫ).
Mai-schein, m., лѫнъ de Маїѫ; —sonne, f., сóре de прітъваръ.
Maiseldraht, m., nodѫ, ѧнтортѫ.
Maitresse, f., метресъ, конкѫбінъ.
Majestät, f., Мажестате, Мъріре; —isch, a. ші ad., мажестосѫ, мажестетікѫ; —sbeleidigung, f., —verbrechen, n., крітъ de лезъ Мажестате, тръdъчіѫне de Мажестате; —sverbrecher, m., тръdъторѫ de Мажестате.
Major, m., мажорѫ; —an, m., мъжъранѫ; —at, n., мажоратѫ (dрептѫ de ѧнтъїа наштере); —enn, a. ші ad., мажоранѫ, върстнікѫ; —ennität, f., мажоранітате.
Majorität, f., мажорітате, плѫралітате (de вотѫрї).
Makaroni, f., макарóне.
Makel, m., телъліе, самсъріе.
Mäkeln, v., крітікѫ; факѫ пе самсарѫ.
Mäkler, m., самсарѫ; —gebühr, f., —lohn, m., съмсърітѫ (платъ); —geschäft, n., съмсъріе.
Makrele, f., скрѫмвіе (пеште).
Makrobiotik, f. макровіотікъ.
Makrone, f., макарóне.
Makulatur, f., макѫлатѫръ; хъртіе прóстъ.
Mal, n., óръ, dатъ; das erste —, ѧнтѫїа dатъ; mehrere —e, de маї мѫлте орї; für dieses —, пентрѫ астъ dатъ.
Malachit, m., малакітѫ (пéтръ).
Malaga, m., малага (вінѫ).
Malediciren, v., малезікѫ.
Malen, v., zѫгръвескѫ, decemnѫ; sich — lassen, а'ші лѫа портретѫлѫ.
Maler, m., zѫгравѫ, піпторѫ; —akademie, f., шкóлъ de піпторї; —ei, f., піптѫръ, тъблъѫ; —esel, m., кавалетъ; —gold, —silber, n., аѫрѫ, арцінтѫ de zѫгръвітѫ; —isch, a., піпторескѫ; —kunst, f., піпторіе; —muschel, f., скоікъ піторéскъ (de цінѫтѫ колорї); —pinsel, m., пенелѫ de піпторѫ; —schule, f., в. —akademie; —scheibe, f., палетъ (скъndѫріцъ de пѫсѫ колóре); —stock, m., въцѫ de (pezimatѫ мъна) ла zѫгръвітѫ; —werkstatt, f., офічіна, лабораторіѫлѫ zѫгравѫлѫї.
Malm, m., пѫлбере, фъріпъ.
Malmen, v., сфържмѫ мърѫнтѫ, факѫ пѫлбере.
Malter, m., малdѫрѫ (месѫръ de греѫнце ка de 5 мерце; de лемне de 4 ѫрме кѫбіче, de 15—30 бѫкъцї); —n, v., мъсѫрѫ кѫ малdѫрѫ, пѫнѫ ѧн малdѫрї.
Maltheser, m., малтесѫ; —kreuz, n., —orden, m., крѫчеа, ordinѫлѫ малтесѫ; —ritter, m., кавалерѫ малтесѫ.
Malträtiren, v., малтратезѫ.
Malvasierwein, m., малвасіе (вінѫ).
Malve, f., палбъ (плантъ).
Malz, n., малтѫ (орzѫ мѫїатѫ), —darre, f., в. Darre; —en, v., факѫ малтѫ; —haus, n., малтеріъ; —mühle, f., мóръ de малтѫ.

Mamma, f., mamъ, mъmъ.
Mämme, f., фрікосъ, mішелъ; полтронъ (фр.), кodapdъ, плéкъ-фъгъ.
Mameluck, m., mamелъкъ; фіг. ренегатъ, апостатъ.
Mammon, m., mamonъ, арцінтъ, вані; —sdiener, —knecht, m., склавълъ ванълъї, авъцііlоръ лъmештї.
Mammuth, —sknochen, m., осъ de mamътъ (animaлъ antidiлъвianъ).
Man, pron. ned. = нештіне, óрекаре; ънъ (omъ); се трadъче ромънеште сéъ къ в. р. de 3 пер. с.; — könnte sagen, с'ар пътé ziче; — sagt, се ziче; — kann, се пóте; — glaubt, се креde; сеъ къ в. а. de 1 пер. с. орї а 3 пер. пл.; — lobt den König, лаъdъ (omenії) пе реџеле; was — wünscht, glaubt —, че dopimъ кредemъ; сéъ къ а 2 пер. mod. пор., indік. конj.; — lasse sich nicht gelüsten, вezї съ nъ пофтештї; сéъ къ партічіпіе: wenn — diesen Fall annimmt, пъindъ ачестъ касъ; wenn — ihn sieht, so sollte — glauben, въzъndъ'л, аї креde; къndъ ѫлъ вezї, ѫцї віне съ крezї.
Manch (mancher, manche, manches), pron. pers., атаре, кътаре; óре каре = aliqualis; ънії, ніште, nъ пъцінї, mълцї; —er hält sich für unglücklich, der es nicht ist, атаре се креde неферічітъ, фъръ а фі; —e Leute glauben, daß .., ънії omenї кредъ къ ..
Mancherlei, a., діверсъ, фелърітъ, варіъ.
Manchmal, a., ънеорї, къте odатъ.
Mandat, n., emicъ, opdinъцiъne; —arius, m., mandатаріъ, ѫппътерітъ.
Mandel, f., (фрънтъ), mігdалъ; (анат.) гіndъръ; —drüse, чinzечінъ = 15 бъкъцї; ein —Ei, о чinzечінъ de оъе; —baum, m., (помъ), mігdалъ; —bretzel, f., коврігъ къ mігdале; —brot, n., віскоптъ de mігdале; —kern, m., mігdалъ (сімбъре); —kuchen, m., коптъръ de mігdале; —milch, f., лапте de mігdале; —öl, n., олеїъ de mігdале; —pfirsische, f., персекъ къ сімбъре dълче; —seife, f., съпънъ de mігdале; —torte, f., тортъ de mігdале; —weise, ad., къ чinzечіna.
Mandolin, f., mandoлінъ, лъътъ къ 4 кóрde.
Manen, pl., (мітол.), ъмбреле, репосацiї, manії (d'aічї помапъ = pro manes), ла ромънї.
Mange, Mangel, f., manganъ; —bret, n., скъndъра de мънganъ; —holz, n., съчіторїъ дела manganъ.
Mangel, m., лiпсъ; дефептъ (късъръ); требъінцъ; —haft, a. ші ad., къ лiпсъ; дефептъосъ, недеплінітъ.
Mangelhaftigkeit, f., дефептъосітате.
Mangeln, v., лiпсеште, аре дефептъ, късъръ; —, mangънъ.
Mangen, v., mangънъ, dаъ ла mangънъ (ръфеле).
Mangold, n., (фелъ de) сфеклъ.
Mangkorn, n., сѫржóікъ.
Manichäer, m., maniхеїъ (ънъ фелъ de еретікъ); креdіторъ; —n, v., стрѫngъ ла платъ (пе ънъ dаторъ).
Manie, f., maniъ, патімъ, de чева (d'aічї мънia pom.).
Manier, f., maniеръ, пъртаре (къ ómenії); граціе; was ist das für eine —? че пъртаре е аста? —lich, a. ші ad., політъ, omenосъ, къ maniеръ, къ бънъ пъртаре; —lichkeit, f., політъръ, політецъ, omenie.
Manifest, n., maniфестъ, ezicъ; —iren, v., maniфестezъ, декіаръ.
Manipulation, f., мънъіре, maniпълъцiъne.
Manipuliren, v., maniпълezъ, мънъezъ.
Mann, m., omъ, бърватъ, (мъре pom. m. = mari фр.), соцъ (ѫпкъсъторіе); персóнъ маскърінъ; — für —, ънъ къте ънъ, ънъ dъпъ алтъ; — gegen — fechten, а се лъпта пептъ ла пептъ; ein Wort ein —, omъ каре се ціне de къвънтъ; Waaren an den — bringen, а десфаче, а віnde марфа; er ist nicht der — dazu, nъ е de

трéва ачеа; er ist nicht mein —, nъ е омълъ меъ (кътъ ѫлъ воїъ); da kommst du an den rechten —, цїаї датъ песте омъ; er stellt seinen —, е омъ de кърацїъ; ich bin — dafür, стаъ еъ бънъ пентръ ачéста; prov. wenn Noth an — geht, ла zорїъ; selbst ist der —, маї бънъ трімісъ nъ'цї требъе; ein alter —, омъ векіъ (= un vecchio uomo = омъ ветрънъ = veteranus, лат.); Kriegs-—, ресбоіторъ; der gemeine —, влогъ; einen — nehmen, а се мъріта; seine Tochter an den — bringen, а'шї мъріта фата; alle für einen — stehen, а ста ънълъ пентръ тоцї.

Manna, f., манъ; —ische, f., фрасенъ къ манъ.

Mannbar, a., ѫнсъраверъ; мърітаверъ; —keit, f., върстъ de ѫнсъратъ, de мърітатъ.

Mannhaft, a. ші ad., бърбътескъ, вѫртосъ, кърацїосъ, воїнікъ; —igkeit, f., бърбъцїе, кърацъ.

Mannheit, f., бърбъцїме, маскърітате.

Mannig-fach, —faltig, a., діферітъ, фелърітъ; —faltigkeit, фелърime, варіетате.

Männin, f., (векїъ), віраго, бърбътóе.

Männlein, n., бърбътъшъ.

Männlich, a., маскърінъ, бърбътескъ; мъріталъ; —e Gewalt, аъторітате бърбътéскъ; ein —es Weib, бърбътóіе (фемеіе de пъртаре бърбътéскъ); —es Geschlecht, цепъ маскърінъ; ad., бърбътеште; —keit, f., маскърітате.

Manns-bild, n., бърбатъ, омъ; —schaft, óменї; фечіорime, трънe; (мар.) екъіпацъ; —scheu, a., антрофовъ, сфіічосъ, темедъ; —s-dick, a. ші ad., гросъ de омъ, кътъ омълъ; —gesicht, n., фацъ de бърбатъ; —hand, f., мънъ de омъ; —handschuh, m., мънъшї бърбътештї; —hemd, n., кътеше бърбътéскъ; —hoch, a. ші ad., de ънъ статъ de омъ (ѫналтъ); —kleid, n., вестмѫнтъ бърбътескъ; —leute, m. pl., бърбацї; —person, f., омъ, бърбатъ; —pflicht, f., деторіъ мъріталъ; —schneider, m., кроіторъ бърбътескъ; —schuh, m., чіобóте бърбътештї; —schuh-macher, m., чоботаръ бърб.; —stamm, m., спіцъ, трънкїъ лініъ бърб.; —stimme, f., боче, гласъ бърб.; —treu, f., спінълъ вънтълъї; —sucht, —tollheit, f., антроманіъ, фъріе (мъїерéскъ) дъпъ бърбатъ, мітроманіе (бóлъ); —süchtig, —toll, a., фъріатъ, небънъ, дъпъ бърбатъ; —volk, n., óменї, попоръ; —zucht, f., десчіплінъ мілітаръ; —weib, n., антрогінъ, ермафродітъ, бърбатъ фемеїе (нічї ъна нічї алта) поп. фетелъъ.

Manöver, n., маневръ, еволъцїъне, есерчіцїї мілітаре.

Manövriren, v., маневрезъ.

Manschen, v., бълъческъ, ѫмблъ къ мъніле аместекъндъ ші търбъръндъ чева.

Manschester, m., маншестръ (матеріе аша нъмітъ дъпъ ачéстъ четате).

Manchette, f., маншетъ, мънекъцъ; фіг. er hat —n, ѫї е фрікъ.

Mantel, m., мантъ; хорнъ, аккоперементъ; den — nach dem Winde hängen, а'шї ѫнтóрче мантаоа дъпъ вънтъ, омълъ інтересълъї.

Mäntelchen, n., мантелъцъ.

Mantelkind, n., копілъ натъралъ, леціtimатъ прін късъторіе.

Mantelsack, m., траістъ; цаманtанъ.

Manual, n., мънъалъ, zіърналъ.

Manufactur, f., манъфъптъръ.

Manuscript, n., манъскрісъ.

Mappe, f., портфоїъ.

Marder, m., фоінъ, шдеръ; —fell, n., бланъ de шдеръ.

Marginalien, f. pl., марцїналії, поте пела марцїнї.

Marien-bad, n., баїе маріанъ, баїе de нісінъ; —bild, n., ікóна Dómneї нóстре; —distel, f., в. Frauendistel; —glas, n., в. Frauenglas; —groschen, m., маріашъ; —tag, m., Сънта-Маріа (zioa).

Marine, f., марінъ (коръбії, остъшіме шчл. de маре).

Marinirеn, v., mapinezȣ̆.
Marionette, f., mapionетъ, пъпȣшеріъ.
Mark, n., mъdȣвъ; карnea (фрȣптелорȣ̆); —, f., фронтіеръ, марцінї, miezȣinъ, хотарȣ̆; —, маркъ, пondepe de аȣрȣ̆ сеȣ̆ арцінтȣ̆.
Markasit, m., маркасітȣ̆ (пе́тръ).
Marke, f., маркъ, фісъ (ꙟn жокȣ̆ de кърцї).
Marken, v. a., маркȣ̆, ꙟncemnȣ̆ (марцініле цереї); —, v. n., кȣпрinde атѫтеа марче (de аȣрȣ̆).
Marketender, m., вънzъторȣ̆ (de але мънкъреї ꙟn табере); —in, f., вънzъто́ре (ꙟn табере); прекȣпе́цъ; —n, v., a вinde (de але мънкърії ꙟn табъръ).
Markgraf, m., маркграфȣ̆, конте de марцінї; —in, f., маркграфінъ; —schaft, f., маркграфіатȣ̆.
Markicht, a., мъdȣвіȣ̆; —ig, a., мъdȣвосȣ̆.
Markscheide, f., demъркъцiȣne, deцермȣріре; марцінї; —kunst, f. цеометріъ сȣвтеранъ (ꙟn mine); —r, m., месȣръторȣ̆ de mine.
Markscheidung, f., хотърnічіе; deцермȣріре de хотаре.
Markknochen, f., осȣ̆ кȣ мъdȣлъ.
Markstein, m., пе́тръ de хотарȣ̆.
Markt, m., форȣ̆ (а фаръ = a foro), търгȣ̆; піацъ; auf den — gehen, мергȣ̆ ла търгȣ̆; —brot, n., пъне de търгȣ̆; —bude, f., бȣтікъ de търгȣ̆; —n, v., търгȣескȣ̆ (вънdȣ̆, кȣмпърȣ̆); —flecken, m., търгȣшорȣ̆, оръшелȣ̆; —freiheit, f., лібертате de a цiné търгȣ̆; —geld, n., банї de търгȣ̆ (келтȣіцї сеȣ̆ къпътацї ꙟn zi de търгȣ̆); —gut, n., мърфȣрї de търгȣ̆; —korb, m., пънерȣ̆ de търгȣ̆; —leute, pl., търговецї; форанї; —meister, m., біръȣ̆, комісарȣ̆ de търгȣ̆; —ordnung, f., регȣлъмънтȣ̆ de търгȣ̆; —platz, m., в. Markt; —preis, m., прецȣ̆ кȣрinте; —schiff, n., наїъ de (кърaтȣ̆) ла търгȣ̆; —schreier, m., чарлатанȣ̆; —schreierei, f., чарлатъніъ; —schreierisch, a., чарлатанікȣ̆; —tag, m., zi de форȣ̆; —vogt, в. Marktmeister; —zettel, m., меркȣріалъ, чеdȣлъ, таріфъ (de прецȣріле кȣрinте ꙟn форȣ̆); —zoll, m., вамъ.
Markung, f., маркъцiȣne, ꙟncemnape de марцінї; хотарȣ̆, цінȣтȣ̆, околȣ̆, плаїȣ, пласъ.
Marmor, m., марморъ; künstliche —, марморъ артефічіосъ; —arbeit, f., лȣкрȣ de марморъ; —artig, a., марморіȣ̆; —band, n., легътȣръ (de томȣ̆) мармȣріъ; —bild, n., статȣъ de марморъ; —block, m., болованȣ̆ de марморъ; —bruch, m., марморъріъ; —hart, a., de търіа марморeї; —iren, v., марморезȣ̆; —mühle, f., мо́ръ (ферестръȣ̆ de тъїатȣ̆) марморъ; —n, a., de марморъ; —platte, f., леспіde, таблъ de марморъ; —saal, m., салъ de марморъ; —schleifer, —schneider, m., тъїъторȣ̆, політорȣ̆ de марморъ; —stein, m., марморъ; —tisch, m., масъ de марморъ.
Marode, a., (солdатȣ̆), остенітȣ̆, (хъръцітȣ̆ молd. = harassé фр.), марodȣ̆.
Marodiren, v., марodezȣ̆, кadȣ̆ остенітȣ̆, апої прadȣ̆ (солdатȣ пе ȣрма ресвоїȣлȣї).
Marone, f., кастанъ; бо́мбъ.
Marotte, f., гъргъȣнї (ꙟn канȣ̆).
Marqueur, m., маркерȣ̆, пȣмеръторȣ̆ ꙟn біліардȣ̆.
Mars, m., (міт.), Марте, Марціȣ̆.
Marsch, m., мерсȣ̆, маршȣ̆; —! мерцї! sich in — setzen, а плека.
Marschall, m., маршалȣ̆; —stab, m., бъцȣ̆ de маршалȣ̆ (семnȣ̆ алȣ̆ demnітъцiї).
Marsch-fertig, a., гата de мерсȣ̆ (de плекатȣ̆); —iren, v., мергȣ̆, маршезȣ̆; —land, n., це́ръ, локȣ̆ мораштіносȣ̆; —linie, —route, f., лініъ, дрȣмȣ̆ мілітърескȣ̆.
Marssegel, n., вінтреоа a doa a катаргȣлȣї челȣї маре, вінтреоа лȣї Марте.
Marstall, m., стаȣлȣ̆ (граждȣ̆) domneскȣ̆.
Marter, f., мартірȣ̆, тортȣръ (кінȣ̆, мȣнкъ); —bank, f., в. Folterbank.

Märterer, m., мартірь, (мартор = it. martore, numai ла lim. rom. кв cencь de confesore), мъченикь; —buch, n., мартіролоціе; —in, f., мартіръ, мъченіцъ.

Märter-geſchichte, f., віеціле мартірілорь (съпцілорь); —thum, f., мартірїе.

Marter-tod, m., мóрте de мартірь; —holz, m., лемнь (кръче, скавнь) de тортъратъ, de кінвітъ; —kammer, f., кътаръ de тортъратъ (de честіонатъ); —n, v., мартірезь, тортърезь; —voll, a., плінь de тортърї; —woche, f., септемъна патімелорь.

Martins-feſt, Martini, n., Ст. Мартінь (сервътореа); —gans, f., гъска Ст. Мартінь (лнгръшатъ ші фріптъ ла ачéстъ zi); —horn, n., корнішорълъ (торта) Ст. Мартін.

Märterin, в. Märtererin.

Märtirer, в. Märterer.

März, m., Марте, Марціь (зілеле); —enbier, в. Lagerbier; —butter, f., унтъ de Марціь; —ſchein, m., повілвнїе din Марте.

Marzialiſch, a. ші ad., марціалъ.

Marzipan, m., мърціпанъ (алъатъ пръжітъ).

Maſche, f., нодъ фіонкъ; лацъ (de прінсь пасерї); окіь (de колцвні, чорапї); —n, v., легъ кв фіонкврї; факъ оківрї.

Maſchine, f., махінъ; —nlehre, f., мекапікъ; —nmäßig, a., макінальъ, ad., макінальмънте, ка о макінъ; —nmeiſter, m., макіністъ; —rie, f., макінъріъ.

Maſeller, f., мъселъ (лемнь).

Maſer, m., въпъ (ла лемнь); пать (ка бóлъ пе трвпь); —ig, a., въпось, въргатъ (лемнь); пътатъ; —n, v., мъртърезь.

Maſerle, —holder, m., арцар (арборе).

Maske, f., маскъ, ларвъ; —nball, m., балъ маскатъ; —nkleid, n., вестмънтъ de маскъ.

Maskerade, f., маскарадъ (бълвіре ла маскъ).

Maskiren, v., маскезь; асквндь.

Maskopei, f., ассочіецівне de negoціторї; (ла сенсь реь) комплотъ.

Maß, n., месвръ; — und Gewicht, месвръ ші пондере; nach dem —e verkaufen, a вінде кв месъра; in vollem —e, кв абонданцъ, прісосінцъ; das — nehmen von etwas, a лъа месвръ (пентрв унь вестмънтъ).

Maſſacriren, v., масакрезь, оморь, детрвпкезь, декълъ.

Mäßchen, n., месвріцъ.

Maße, f., месвръ; modь, кінь (кв prep. ші ad.); mit —n, пвцінь; über die —n, песте месвръ, афаръ din кале; ſolcher—n, асфелъ, ла modълъ ачеста; einiger—n, орешікатъ; in der —, wie..., прекатъ; gehöriger—n, дупъ дрептате; befohlener—n, катъ с'а demъndatъ; in Allem — halten, a фі кв месвръ ла тóте.

Maſſe, f., массъ (сума пърціторь de матеріе, трвпь).

Maſſen, (векіь), conj., фіindкъ, de време че.

Maßgabe, Maßgebung, f., месвръ, пропорціване; nach —, ла месвръ; дупъ пропорціване; ohne —, фъръ месвръ.

Mäßig, a. ші ad., месвратъ, стъператъ, катпътатъ, de міжлокь, потрівітъ; —en, v., стъпърь, moderь, катпътъ; копціпь, коптенескъ, лнфрънь; —keit, f., стетпъръціване, moderъціване, катпътаре; —ung, f., стъперъціване.

Maſſiv, a., мъссівь, мъссіь.

Maß-kanne, f., капъ de месвръ; —lade, f., (човот.), месвръ de талпъ; —liebe, f., фрътвшікъ, мъргърітъ (флóре); —regel, f., месврь, прекъціване; ſeine — nehmen, a'шї лъа месврї; —ſtab, m., месврь (бъць, варгъ); портъ = (поїтъ rom. m.) леце, регълъ; —weiſe, ad., кв месъра (кв къна).

Maſt-baum, m., катаргь, арборелъ (коръбіеї); den — kappen, decapборезь, доборь катаргълъ лъіеї.

Mast, f., ꙟнгръшаре (ла гindъ); Schweine in der — haben, а авé порчї ла гindъ.

Mast-ader, f., emopodiалъ, вена мацꙋлꙋї кꙋрꙋлꙋї; —darm, m., мацꙋлꙋ кꙋрꙋлꙋї; —en, v., арборезꙋ, пꙋнꙋ катаргꙋ.

Mästen, v., ꙟнграшꙋ; —, n., ꙟнгръшаре.

Mast-feder, f., пана ꙟнгръшереї; —gans, f., гъскъ ꙟнгръшатъ; —gefälle, pl., венітꙋрї дела гindъ; —geld, n., гindърітꙋ; —ich, —ix, m., мастікꙋ; —kalb, —schwein, —vieh, n., віцелꙋ, поркꙋ, вітъ цінꙋте ла ꙟнгръшатꙋ; —korb, корвъ, подішорꙋ ꙟн цїꙋрꙋлꙋ катаргꙋлꙋї (пентрꙋ вегіатꙋ); —los, a., десарборатꙋ, фъръ катаргꙋ; —ochs, m., боꙋ de ꙟнгръшатꙋ (пентрꙋ тъїатꙋ); —stall, m., штаꙋлꙋ пентрꙋ ꙟнгръшатꙋлꙋ (вітелорꙋ); —ung, f., ꙟнгръшемънтꙋ; —wächter, m., вегіеторꙋ de катаргꙋ; —wand, f., артътꙋра катаргꙋлꙋї; —zeit, f., тімпꙋлꙋ ꙟнгръшатꙋлꙋї.

Mastwerk, m., катаргърітꙋ, арборърітꙋ.

Masurka, f., масꙋркъ (данцꙋ).

Matador, m., матадорꙋ (ꙟн кърцї); фіг. омꙋ ꙟнсемнатꙋ.

Mater, f., матріче (тіпог.).

Material, n., матеріалꙋ (алꙋ ꙋнеї армате); —ien, pl., матеріалꙋ (de zidітꙋ); —handlung, f., спецеріе, болтъ de дрогꙋрї; —ismus, m., матеріалістꙋ; —ist, m., матеріалістꙋ (вънzъторꙋ de спецерії, бꙋрꙋіенї, металꙋрї; ꙟн філос. контрарїꙋ спірітꙋалістꙋлꙋї); —waare, f., дрогърії, спецерії.

Materie, f., матеріе; —ell, a., матеріалꙋ, de матеріе.

Mathematik, f., математікъ; —er, m., математікꙋ; mathematisch, a., тематікꙋ; ad., математічеште.

Matratze, f., матрацъ, салтеа; —n-macher, m., матрацарꙋ.

Matrikel, f., матрікꙋлъ, реціcтрꙋ; in die — einschreiben, ꙟнматрікꙋлꙋ.

Matritz, f., (ꙟн торпъріе), матріче.

Matrona, f., матрóпъ.

Matrose, m., матросꙋ, мъріnарꙋ, коръвіерꙋ; —ndienst, m., матросерітꙋ (сервіціꙋ).

Matsch, m. ші a., пісъліцъ; тіпъ, балегъ; марцꙋ, капотꙋ (ꙟн кърцї); einen — machen, факꙋ капотꙋ пе чіпева; —en, v., факꙋ марцꙋ; —ig, a., тіпосꙋ.

Matt, a., лънцедꙋ = (languidus лат.); остепітꙋ, слъбітꙋ, сторсꙋ (латꙋ de фóме); сéрбъдꙋ, фадꙋ; фъръ фацъ, фъръ влагъ, фъръ inimъ; —e Wasser, апъ стътꙋтъ; —e Wein, вінꙋ трезітꙋ; —e Farbe, колóре смóртъ; —e Augen, окії стіпшї; —e Stimme, гласꙋ слабꙋ.

Matte, f., рогожінъ, скóрцъ; пратꙋ, къмпіъ, пажіште; —, n., лапте ꙟнкіегатꙋ; —fechter, —macher, m., рогожінарꙋ.

Mattheit, Mattigkeit, f., лънцезіме, лъсітꙋдіне.

Mattig, a., ꙟнкіегатꙋ.

Maturität, f., матꙋрітате, кóчере.

Matz, m., мішелꙋ, тікълосꙋ, пъкътосꙋ; лапте ꙟнкіегатꙋ.

Mauen, v. a., міекꙋна, міорлъі.

Mauer, f., мꙋрꙋ, пърете (zidꙋ); —brecher, m., аріете, бербече (de спартꙋ мꙋрї).

Mauer-fest, a., таре ка мꙋрꙋлꙋ, фóрте таре; ꙟнтърітꙋ кꙋ zidꙋ; —fraß, m., мънкътꙋръ, смъчінътꙋръ de мꙋрꙋ; —giebel, m., мꙋрꙋ de фронтінъ; —kelle, f., містріъ; —kranz, m., кꙋнꙋнъ мꙋраръ; —kraut, n., іéрбъ пъретіаръ; —krone, f., коронъ мꙋраръ; —meister, m., мꙋрарꙋ; маїстерꙋ (капꙋ) мꙋрарілорꙋ; —n, v., клъdескꙋ, zideскꙋ, петрескꙋ; mit Lehm und Stroh —n, мꙋрꙋїескꙋ, врꙋшескꙋ, бꙋшескꙋ; —pfeffer, m., в. Hauslaub; —raute, f., рꙋтъ мꙋраръ; —ritze, —spalte, f., крепътꙋръ ꙟн zidꙋ; —schwalbe, f., рѫndꙋнеа de zidꙋрї; —specht, m., пікъ, къцъръто́ре мꙋраръ; —stein, m., къръмідъ, пéтръ de zidітꙋ; —

werk, n., петръріт̆ъ, zidъріт̆ъ; —=ziegel, в. Mauerstein.

Mauke, f., рапънъ (ла каї); арічіъ; mішінъ.

Maul, n., гъръ = (gola ла леъ іт.); ботъ (ла къпе, калъ); фіг. лімбъ; ein — voll, о ѫмбъкътъръ; das — steht ihm nie still, nъ ї маї стъ гъра; er versteht sein — zu brauchen, е бънъ de гъръ; er hat immer das große —, nъmaї гъра е de елъ; das — und Nase aufsperren, а ста ъїмітъ; das — halten, а тъчé; einem das — wässerig machen, а фаче воіе бънъ къіва; einem übers — fahren, а се рестi къіва, sich kein Blatt vor das — halten, nъ вinde мъца ѫn сакъ, ворбеште верde, пе фацъ; in der Leute Mäulern sein, а ажънце de ворба лъmeї.

Maulaffe, m., гъръкаскъ, топтъ, пътъръъ; —n feil haben, шede, ѫmблъ къ гъра къскатъ.

Maulbeer-baum, mъръ = morus лат. (тъфъ); —e, f., mъръ (apd.), агъdъ (молd.); —saft, m., сіропъ de mъръ.

Mäulchen, n., гъріцъ; — geben, а da гъріце.

Maulchrist, m., крештінъ din гъръ, іпокрітъ, фарісеъ.

Mauler, v., стръmбъ din гъръ, бъфпескъ.

Maulesel, m., mълъ (apd.), катѫръ (молd.); —in, mълъ = (mula лат.); —treiber, m., mъларъ.

Maul-faul, a., тъкътъ, лепешъ ла ворбъ; —freund, m, amікъ фалсъ, префъкътъ; —hänger, m., бъфпіторъ, стръmбъторъ din гъръ; —=held, m., ероъ din гъръ; лъъdъросъ; —korb, m., ботніцъ; —=macher, m., гърешъ, (фъгъdъеште mълтъ ші фаче nimікъ); —recht, a., бънъ de ѫmбъкатъ; —schelle, f., флéшкъ, палmъ песте гъръ; катапласmъ de Beneцia; —schelliren, а пълmъі; —thier, n., в. Maulesel; —trommel, m., dръmбъ; —werk, n., лімбъцiъ, гъръліъ, токътъръ din гъръ.

Maulwurf, m., къртіцъ, соболъ; —sfalle, f., кърсъ, къпканъ de къртіцъ; —shaufen, m., mошіноїъ.

Maurer, m., mъраръ, петраръ, zidаръ; Frei—, фарmaconъ; —arbeit, f., mъръріъ, петръріъ

Maus, f., шóрече; mъскіъ (anat.); wenn die — satt ist, schmeckt ihr das Mehl bitter, сътърареа adъче ѫnгрецошаре; der Katzen Scherz ist der Mäuse Tod, къ чеї марї nъ е біне съ mънѫnчї чіраше dinтр' ънъ тъїаръ; es ist — wie Mutter, пе ънde а съріт̆ъ капра саре ші іéda, mърълъ nъ каde de парте de mъръ.

Mauschel, m., жіdовъ; —ei, f., жіdовіе; —n, v., me портъ ка ънъ жіdовъ.

Mäuschen, n., шоречелъ; —still, a. ші ad., sich —still halten, а тъчé ка ънъ шóрече.

Mause, f., пъпърліре, mътаре de пене.

Mäuse-dreck, m., къкърéзъ de шóрече; prov. er mengt sich wie — unter den Pfeffer, ѫшї багъ лінгъра ънde nъ ї ферве óла; —=fahl, —falb, a. ші ad., шоречіъ (de колóре, калъ); —falle, f., шоречаръ (ънéлтъ de прінсъ шóречї); —fraß, m., росътъръ, mъпкътъръ de шóречї; —darm, —=—gedärm, n., anaгалідъ; —hafer, m., овъсъ сілбатікъ; —gift, n., шоречікъ, арсенікъ; —katze, f., mъцъ бънъ de шóречї; —loch, n., гаъръ de шóречї.

Mausen, v., прінde шóречї; фіг. а фъра, а кіліпірці, а штерце пънга къїва; prov. die Katze läßt das — nicht, лъпълъ ѫшї скімбъ пърълъ, dар ба пъравълъ; sich —, пъпърлеште (пасереа); —nest, n., къібъ de шóречї.

Mauserei, f., кіліпірціе, фъраре.

Mausestill, a., es ist —, е тъчере профънdъ.

Mausetod, a. ші ad., mортъ цéпънъ.

Mausig, віне nъmaї къ Machen, a.; sich — machen, фаче пе ѫmпортаптълъ; ѫшї рідікъ кóda, ѫnалцъ корnълъ; се овръzпічеште.

Mauslich, a. ſi ad., търгіѣ, лепеш̆.
Mauſoleum, n., маѳсолеѳ, моп̆ѳмънтъ̆.
Mauth, f., вамъ, dѳанъ (кървасара, dinколо = karabansarail тѳрч.).
Max, Maxime, f., маѳсімъ, прінчініѣ (Grundſatz).
Mekanik, f., мекапікъ, штіінцъ de макіне; —er, m., мекапікъ̆.
Mekaniſch, a. ſi ad., мекапікъ̆, мекапіческъ̆.
Mekanismus, m., мекапісмъ̆.
Meckern, v., а мекъі, а сѣіера ка капра.
Medaille, f., medaліъ, вапъ̆ бътѳтъ̆ ѧп adѳчереа аміпте а врем̆ві евепітънтъ̆; —nſammler, m., medaілістъ̆.
Medard, —us, m., Медардъ̆, о серб. ла протест. прогностікъ de тімпъ̆.
Medik, m., рѫтъ.
Median, a. ſi ad., mezіѣ, міжлочіѣ; —folio, —format, —octav, —quart, —papier ɔc., n., фоіѳ, філ̆ъ, форматъ̆, оптавъ̆, патрѳ, хъртіъ, кол̆ъ de міжлокъ̆.
Mediatiſiren, v., mediaticezъ̆, decdъѳnezъ̆; mediatiſirter Fürſt, прінчіне прівatъ̆, ѧп старе de a фі decdъѳnatъ̆.
Medicament, n., medікътънтъ̆, доктопіе, лекъ̆.
Medicin, f., medічінъ (штіінца, сеѣ міжлокѳлъ̆ de вindекаре; —er, m., medікъ̆ (докторъ̆); стѳdente de medічінъ; —iren, v., іаѣ medічінъ; —iſch, a. ſi ad., medічінарѣ, medікалъ̆.
Medicus, m., medікъ̆.
Meditation, f., meditъціѳне.
Meditiren, v., meditъ̆.
Medok, m., medокъ̆.
Meduſenhaupt, n., капъ̆ de medѳzъ (ſi плантъ).
Meer, n., маре; очеапъ̆; daѳ mittelländiſche —, мареа mezітерапъ; daѳ ſtille —, мареа пачіфікъ; daѳ Eis—, мареа глачіалъ; гіецосъ; daѳ atlantiſche —, очеапѳлъ̆ атлантікъ̆.
Meer-aal, m., фѳсарѣ de маре, мѳрепъ концерѣ; —adler, m., вѳлтѳре пескарѣ, аліетосъ̆; —alant, m., мѳцілъ̆; —ampfer, m., макрішъ̆ марітімъ̆; —amſel, —broſſel, m., стѳрзъ̆ търкатъ̆; —arm, m., брацъ̆ de маре; —buſen, n., сінъ̆, голфъ̆; —einhorn, n., monodonъ̆ (соіѳ de кітъ̆); —enge, f., стрѫмторе de маре; —eſſläche, f., сѳпръфаца, лѳчіѳлъ̆, мъреі; —eſſluth, f., крещтереа мъреі; —eſſüſte, f., цертѳлъ̆, кóста мъреі; —eſſtille, f., калтъ, ліпіштеа мъреі; —eſwelle, —woge, f., валѳріле, ѳнделе мъреі; —farbe, f., колóре de маре; —fiſch, m., пеште de маре; —frau, —weib, n., сірепъ, феmeie de маре; —fräulein, n., Нереідъ; —geſchöpf, n., фіінцъ марінъ (че тръіеште ѧп маре); —geſtade, n., цертѳріі, кóстеле мъреі; —gewächs, n., плантъ марінъ; —gott, m., zeѳлъ̆ мъреі, Нептѳнъ̆; —göttin, f., zina мъреі, Амфітріте; —gras, n., алгъ; —grün, a. ſi ad., верdеазѳрѣ, верde ка мареа, челадоне; —hafen, m., портъ̆ марінъ̆; —herrſchaft, f., domніъ песте маре; —hoſe, f., тромъ̆ марінъ; —hund, m., —kalb, n., кънe, віцелъ̆ de маре, фоче (Seehund); —katze, f., черкопітекъ̆, мърмотъ (спечіе de маітѳцъ); —krebs, m., катарѣ, ракъ̆ de маре; —linſe, f., ліпте марінъ, ліптіцъ; —rettig, m., хрéнъ̆ марінъ̆; —ſalz, n., сape de маре; —ſchaum, m., спѳтъ de маре; —ſchaumkopf, m., капъ̆ de пінъ de спѳтъ марінъ; —ſchildkröten, f. pl., цестóсъ de маре; —ſchnecke, f., скоікъ, копкъ марінъ; —ſchwamm, m., спонге марінъ; —ſchwein, n., делфінъ̆, оркъ; —ſpinne, f., полінъ̆; —ſtrom, m., кърцере de маре; —ſtrudel, m., горгонъ̆, въртежъ̆ de маре; —ufer, n., кóстъ, рінъ de маре; —vogel, f., пасере марінъ; —waſſer, n., апъ de маре; —wirbel, в. —ſtrudel; —wolf, m., лѳпъ̆ марінъ̆;

—wunder, n., монстрȣ марінȣ везї ші ла See....).
Meerzwiebel, f., счіла чéпъ марітімъ.
Megäre, f., меџеръ, фъмеіе реа, аспідъ, хѫрка дракȣлȣї.
Mehl, n., фъінъ, фъріпъ (пе а локȣреа); feinstes —, флóреа фъінеї; mit — bestreien, ѫпфъріпезȣ; —artig, a., фъріпъцїȣ, фъіпосȣ; —baum, m., арборе de фъінъ; —beerbaum, m., мъчіешȣ; —beere, f., мъчéшъ; —beutel, m., пȣпгъ (сакȣ, сітъ) de фъінъ; —brei, —muß, n., чірȣ (puls лат.) de фъінъ; —faß, n., бȣтінъ, тóнъ de фъінъ; —gebend, —haltig, a. ші ad., фъіпосȣ; —handel, m., негоцȣ кȣ фъінъ; —icht, a., фъріпіȣ; —ig, a., фъіпосȣ; —kammer, f., къмаръ de фъінъ; —kasten, m., фъріпаръ, ладъ, кошȣ; —kleister, m., клеїȣ de фъінъ; —kloß, m., воцȣ, гълȣшкъ da фъінъ; —mühle, f., мóръ de фъінъ; —sack, m., сакȣ de фъінъ; —sieb, n., сітъ; —speise, f., алȣатȣрї; —staub, m., поленȣ, правȣ de фъінъ; —suppe, f., сȣпъ de фъінъ; —teig, m., алȣатȣ; —thau, m., рȣцінъ пе плънтъ; —weiß, a. ші ad., алвȣ ка фъіпа; —wurm, m., верме de фъінъ; —zucker, m., zахарȣ фъріпатȣ, касоцатъ.
Mehr, a. ші ad., маї (= magis лат.) мȣлтȣ; — als einmal, маїмȣлтȣ deodатъ; — als nöthig, маї мȣлтȣ декътȣ требȣе; — oder weniger, маї мȣлтȣ маї пȣцінȣ; immer —, dinче ѫпче маї мȣлтȣ; er hat nichts —, пȣ маї аре; das ist — als zu wahr, é фóрте адевератȣ; was noch — ist, че е маї мȣлтȣ; ба ъпкъ ..; umso—, кȣ атътȣ маї вѫртосȣ.
Mehr-bieter, m., челȣ че дъ маї мȣлтȣ (ла лічітъцїȣне — кȣртеа веке ard., mezатȣ), атърdiciторȣ; —deutig, a., de маї мȣлте семніфікъцїȣнї.
Mehren, v., ѫмтмȣлцескȣ, adaогȣ, акрескȣ; sich —, се ѫмтмȣлцеште, с'adaоце, креште; —theils, ad., парте маре, чеа маї маре парте, decȣ.
Mehrer, тітлȣ ѫмпер. = Аȣгȣстȣ, ѫмтъріторȣ de ѫмперъцїъ; allezeit — des Reiches, пȣрȣреа Аȣгȣстȣ.
Mehrere, a., маї мȣлцї; die Mehresten, чеї маї мȣлцї.
Mehr-erwähnt, a., decȣminцїопатȣ; —fach, a., мȣлтȣплȣ, de мȣлте фелȣрї; —gebot, n., атърdicітȣ, рідікътȣръ ла лічітатȣ; —genannt, a., decȣпȣмітȣ; —heit, f., мȣлцїме, плȣралітате; плȣралȣ (грам.); —jährig, a., de маї мȣлцї анї; —malig, a., de маї мȣлтеорї, дъцї; —mals, ad., decȣ, adeceорї, репецітȣ; —silbig, a., полісілабȣ; —zahl, f., мȣлцїме, плȣралȣ (грам.).
Meiden, v., а се фері, а фȣцї (de чева); а се абцїné; er muß die Stadt —, е сгонітȣ din орашȣ.
Meier, m., мъїерарȣ, мошіарȣ ембатікарȣ; —ei, f., —hof, m., маїеріъ, мъїеріште; мошіъ датъ кȣ ембатікȣ = (емфітеȣтікȣ).
Meile, f., мілъ (месȣръ de кале); die österreich. Post—, міла de поштъ аȣстр., е de 4000 ст. аȣстр.; ла романї о міie пашї.
Meilen-säule, f., —stein, —zeiger, m., колóпъ, пéтръ, арътъторȣ de мілȣрї.
Meilenweit, a. ші ad., депъртатȣ de ȣна сéȣ маї мȣлте міле.
Meiler, m., гръмадъ, массъ de лемне (спре а ле префаче ѫп кърбȣнї); —holz, n., лемне de кърбȣнї.
Mein, pron., меȣ, меа; —es Wissens, пекътȣ штіȣ, кȣ штіреа меа; das — und Dein, алȣ меȣ алȣ тъȣ.
Meine, Meinige (der, die, das), алȣ меȣ, а меа; die Meinen, фаміліа меа.
Meineid, m., спержȣріȣ, жȣръмънтȣ стръмбȣ; кълкаре de жȣръмънтȣ; —ig, a., спержȣрȣ стръмбȣжȣръторȣ; —ig werden, а жȣра стръмбȣ.
Meinen, v., кредȣ, кȣцетȣ, сокотȣ, мі се паре; was — Sie dazu?

че zічї ла ачеста? wen — Sie? de чіне ворвештї; wie — Sie das? кѫтѫ ꙟнцелецї ачеста? es gut mit einem —, а воі кѫїва вінеле.

Meinerseits, ad., dinпартемї.

Meinet-halben, —wegen, —willen, ad., пентрѫ mine, пентрѫ харѫлѫ (хатѫрѫлѫ) меѫ; —, int., din партеа mea (ештї ліверѫ, поцї .. шчл.).

Meinung, f., опініѫне, пърере, кредінцъ, сокотінцъ, сімцімънтѫ, жѫдікатъ; —skrieg, m., лѫптъ de опініѫнї, діспѫтъ.

Meisch, m., брагъ, орzѫ тъїатѫ ші опърітѫ пентрѫ фъкѫтѫлѫ береї; —bottich, m., кадъ de брагъ; —en, v., аместекѫ орzѫ тъїатѫ кѫ апъ фербінте, факѫ брагъ.

Meise, f., піцігоїѫ; —nkasten, m., лъдіцъ de прінсѫ (піцігоії); —ntanz, m., білцѫ, лацѫ (de прінсѫ піцігоії).

Meißel, m., далтъ; кѫстѫръ; —, f., скамъ (de пѫсѫ ла pane); —n, v., лѫкрѫ кѫ далта.

Meist, a. ші ad., (sup. дела Mehr) челѫ маї мѫлтѫ, фо́рте десѫ, пѫрѫреа; —bietend, a. ші ad., челче дъ маї мѫлтѫ.

Meistens, meistentheils, ad., de ръndѫ, обічнѫітѫ, парте маре, de маї мѫлте орї, дъцї.

Meister, m., маїстерѫ, стъпънѫ; мештерѫ; — vom Stuhle (ла фармazонї = Freimaurern), пресеdінтеле, капѫ; zum — machen, се прімеште ка маїстерѫ; — werden, девіне маїстерѫ; er wird seinen — schon finden, ꙟшї ва da елѫ песте омѫ; prov. das Werk lobt den —, дѫпъ лѫкрѫ се кѫпо́ште лѫкръторѫлѫ; einer Sache — werden, а къпъта ꙟн пѫтереа са ѫнѫ лѫкрѫ; seiner selbst — sein, domnѫ песте патімеле сале; —arbeit, f., лѫкрѫ de маїстерѫ (фо́рте бѫнѫ).

Meisterei, f. v., Abdeckerei.

Meister-essen, n., масъ датъ de ѫнѫ поѫ маїстерѫ; —geld, n., тасса de інтратѫ ꙟн рѫndѫлѫ маїстерілорѫ; —gesang, m., къптѫ de трѫбадѫрѫ; —gesell, m., codалѫ, калфъ, че ціне локѫ de маїстерѫ ла о въdѫвъ мештеріцъ; —haft, —lich, a. ші ad., мъїестрѫ, de мештерѫ; minѫнатѫ, перфептѫ; —hand, f., мънъ de мештерѫ; —in, f., мештеріцъ; —n, v., а маїстерѫі, а мѫстра, а крітіка, чепсѫра; ꙟнфрѫна; —recht, n., —schaft, f., мъїестрітѫ; dрептѫ de маїстерѫ (de а пѫте́ лѫкра ꙟн ачéстъ карітате); —sänger, m., трѫбадѫрѫ (поетѫ din вéкѫлѫ 14—15); —streich, m., апѫкътѫръ de мештерѫ; —stück, —werk, n., капѫ-d'оперъ, лѫкрѫ перфептѫ; —wurz, f., ꙟмперъторіъ (плантъ).

Melancholie, f., меланколіъ.

Melancholisch, a. ші ad., меланколікѫ.

Melde, f., лободъ.

Melden, v., а da de штіре, а весті, а ꙟнштіінца, а репорта; а adѫче а minте; ohne Ruhm zu —, фъръ а me лъѫda вестескѫ; mit Ehren zu —, кѫ воїа Dтале ...; sich —, се ꙟнфъцішаzъ (креdіторії); sich zu einer Stelle —, а конкѫрце пентрѫ ѫнѫ постѫ.

Meldung, f., dape de штіре, вестіре, репортаре.

Melilote, f., тріфоїѫ мелілотѫ.

Meliren, v., аместекѫ (колорї); melirte Strümpfe, кълцѫнї мармѫрії.

Melisse, f., мелісъ (плантъ).

Meliszucker, m., zакарѫ de кѫкнъ.

Melk, a., кѫ лапте; —eimer, m., шѫштарѫ, apd. (= seau atraire фр.); —en, v., мѫлгѫ; —er, m., мѫлгъторѫ; —erei, f., мѫлсътѫръ, мѫлгъторіе; —erin, f., мѫлгъторéсъ; —faß, n., гълéтъ de мѫлсѫ; —kuh, f., вакъ кѫ лапте; —vieh, n., вітъ de мѫлсѫ; —zeit, f., тімпѫлѫ мѫлсѫлѫї.

Melodie, f., мелодіъ, аріъ.

Melodisch, a., мелодіосѫ.

Melodram, n., мелодрамъ, dрамъ къптатъ.

Melone, f., пепене, мелонѫ; —n-beet, n., стратѫ, кѫівѫ de пепенї.
Memme, в. Mämme.
Memorabilien, pl., меморавериї, лѫкрѫрї вредніче de adѫчере aminte.
Memorial, n., меморіалѫ.
Memorie, f., меморіъ, факѫлтеа сѫфлетéскъ de a ціné a minte.
Memoriren, v. a., меморезѫ, a ѫпвъца de ростѫ, педінафаръ.
Menge, f., кътъціме, мѫлціме, пѫмерѫ маре.
Mengen, v., a аместека; die Karten —, a da кърціле; —, n., аместекаре, містіѫне.
Mengsel, m., аместекътѫръ.
Mennig, m., miniѫ (колóре).
Mennonit, m., menonitѫ, анабавтістѫ.
Mensch, m., omѫ; kein —, nimene; jeder — weiß es, тóтъ лѫтеа штіе; —, n., (ворвъ de деспрецѫ), сервъ; пѫтапъ; —chen, n., omѫлецѫ.
Menschen-ähnlich, a., антроморфѫ, a семене omѫлѫї, ка omѫлѫ; —alter, n., върстъ бърбътéскъ (30 анї); —art, f., спіца, раса omenéскъ; —blut, n., сънце omeneскѫ; —feind, m., місантропѫ, ѫржторѫ de óменї; —feindlich, a. ші ad., місантропікѫ, inimікѫ omѫлѫї; —feindschaft, f., місантропіъ; —fett, n., гръсіме de omѫ; —fischer, m., вънъторѫ de óменї; —fleisch, n., карне de omѫ; —fresser, m., антропофагѫ, мънкъторѫ de omѫ; —freund, m., філантропѫ, іѫвіторѫ de óменї; —freundlich, a., ѫманѫ, omenocѫ, філантропікѫ, харітатівѫ, ad. omeneште; —freundlichkeit, f., ѫманітате, філантропіъ, іѫвіре de omenipe; —furcht, f., фрікъ, тéмъ de omѫ, сфіїала (= mesiance = пенкредере); —gedenken, n., bei —, din чепѫтѫ, декъndѫ ціnѫ aminte óменії; —gefühl, n., сімцѫ omeneскѫ; —geschlecht, n., —gattung, f., ценѫлѫ (нéмѫлѫ) omeneскѫ; —gerippe, n., скелетѫ de omѫ; —gestalt, f., фігѫръ, тіпѫ de omѫ; —getümmel, n., сгомотѫ, сгомотѫ de мѫлціме; —gewand, n., трѫпѫ мѫріторѫ; —größe, f., статѫръ de omѫ; —handel, m., негоцѫ кѫ óменї, кѫ склавї (негрі); —haß, m., місантропіъ; —hasser, в. —feind; —kenner, m., кѫноскъторѫ de óменї; —kind, n., фіїѫлѫ omѫлѫї; —kinder, pl., óменії; —kopf, m., капѫ de omѫ; —koth, m., скремътѫ, къкатѫ; —kunde, f., антропософіъ, штіінцъ de omѫ; —leben, n., віацъ omenéскъ; —leer, a., дешертѫ (de óменї); —lehre, f., антрополоціъ; —liebe, f., харітате, амóре, іѫвіре de óменї; —möglich, a., посіверѫ (omeneште); —mord, m., omічідіѫ; —mörder, m., omѫчідъ, ѫчігашѫ de omѫ; —natur, f., натѫръ omenéскъ; —raub, m., раптѫ, ръпітѫръ; —recht, n., дрептѫ натѫралѫ, фіреск ѫ; —satzung, f., ашезъмънтѫ, ѫпстітѫціѫне omenéскъ; —scheu, a., антропофовѫ, тéмедѫ, сфіічосѫ de óменї, некрезъторѫ ѫп óменї; —schinder, m., тіранѫ, кінѫіторѫ de óменї; —schlag, m., расъ, віцъ de óменї; —seele, f., сѫфлетѫлѫ omѫлѫї; —sohn, m., фіїѫлѫ omѫлѫї, Крестѫ; —stimme, f., воче omenéскъ; —verstand, m., mintea omenéскъ; gemeine —, сімцѫ комѫнѫ; gesunde —, minte сънътóсъ; —werk, n., лѫкрѫ omeneскѫ; —wohl, n., мънтѫіреа, віпеле, салѫтеа omenipeї; —würde, f., demnitatea de omѫ.
Menschheit, f., omenitate, omenipe.
Menschlich, a., ѫманѫ, omeneскѫ; prov. irren ist —, a греші e omeneскѫ; —keit, f., ѫманітате.
Menschwerdung, f., ѫптрѫпаре, ѫпкърпъціѫне.
Menstruation, f., менстрѫъціѫне (фіреа, сорокѫлѫ, регѫла ла фемеї пе лѫпъ).
Menstruiren, v., менстрѫазъ, аре регѫла.
Mensur, f., месѫръ, бътътѫръ (de тактѫ), дістанцъ (ла дѫеліштї).
Menuett, f., менѫетѫ (данцѫ).

Mephitisch, a. ші ad., мефітікȣ, пȣтȣросȣ.
Mercantisch, a., меркантілȣ, негоцітореск̆ȣ.
Mergel, m., маргъ (пътънтȣ); —n, v., ꙟнграшȣ кȣ маргъ.
Meridian, m., мерidianȣ.
Meridional, a., мерidionалȣ, meziziȣ.
Merino, m., мерino (матеріъ); —schaf, f., óe мерino.
Merkbar, a., маркаверȣ, потаверȣ, сімцітівȣ, de перчепȣтȣ.
Merken, v., маркеzȣ, потеzȣ, ꙟнсемнȣ; оссервȣ, ꙟнцелегȣ; zъреск̆ȣ, сімцȣ, іаȣ аminте, іаȣ ꙟнсéмъ; merket dieses, nota bene, ціне minте! sich nichts — lassen, а пȣ лȣа ꙟн сéмъ.
Merklich, a., потаверȣ; ꙟнсемнаверȣ. в. Merkbar.
Merkmal, n., маркъ, потъ, семнȣ.
Merkur, m., (міт.), Меркȣре (zеȣлȣ негоцȣлȣї, кȣріерȣлȣ zеілорȣ); пȣме de планетȣ; Quecksilber, n., Меркȣріȣ, арцінтȣ віȣ.
Mercurialmittel, n., medікъмънтȣ меркȣріалȣ, кȣ арцінтȣ віȣ.
Merkwürdig, a., ꙟнсемнаверȣ, demnȣ de потатȣ, маркаверȣ; кȣріосȣ, меморавеpȣ; —keit, f., ꙟнсемнътате, потаверітате, кȣріосітате.
Merkzeichen, n., в. Merkmal.
Merle, f., міерлъ.
Mesalliance, в. Mißheirath.
Mespel, Mispel, меспілȣ (помȣ).
Meßamt, n., місъ, літȣргіъ (ла Кат. ап.).
Meß-bar, a., месȣраверȣ; —buch, n., місаръ (карте літȣрцікъ); —bude, f., бȣтікъ de форȣ; —conto, n., контȣ de тѫргȣ.
Messe, f., місъ; форȣ, търгȣ; die hohe —, місъ кънтатъ; stille —, місъ чітітъ.
Messen, v., месȣрȣ (кȣ стънцінȣлȣ); —, ціне, е de месȣръ; sich —, а се месȣра (а се компъра кȣіва).
Messer, m., месȣръторȣ; —, n., кȣцітȣ; —besteck, n., в. Besteck; —chen, n., кȣціташȣ; —heft, n., мънȣнкіȣ (manico іт.), плъселе de кȣцітȣ; —klinge, f., кȣстȣра, пънzа кȣцітȣлȣї; —lohn, m., мъсȣрацȣ; —rücken, m., мȣке de кȣцітȣ; —scheide, f., тéкъ de кȣціте.
Messerschmied, m., кȣцітарȣ; —arbeit, f., —handwerk, n., —waare, —werkstatt, f., лȣкрȣ, месеріе, марфъ, фабрікъ de кȣціте.
Messer-schneide, f., тъіȣшȣлȣ кȣцітȣлȣї; —spitze, f., върфȣлȣ, аскȣцітȣлȣ кȣцітȣлȣї; —stück, m., ловітȣръ, стръпȣсȣръ de кȣцітȣ.
Meß-freiheit, f., лібертате, воїе, dрептȣ, прівелеціȣ de (а авé) форȣ, търгȣ; —fremde, m., търговецȣ стреінȣ; —geld, n., банї de літȣргіе; банї de търгȣ; месȣраціȣ; —geschenk, n., пȣіȣ търгȣлȣї; —gewand, n., вестмънтȣ de місъ; —glocke, f., клопотȣ de місъ, de търгȣ (къ с'а deскісȣ); —gut, n., марфъ de търгȣ; —hemd, n., къмашъ албъ.
Messias, m., Месіа, Хрістосȣ.
Messing, n., арамъ галбінъ, чіóе; —blech, n., таблъ de чіóе; —en, a., de чіóе; —hammer, m., аръмъріе, чіóріе (фабріка); —handel, m., негоцȣ кȣ чіóе; —saite, f., кóрдъ de фірȣ de арамъ; —waare, f., аръмъріі.
Meß-katalog, m., таріфъ de мърфȣрї; —kette, f., катенъ ꙟнцінерéскъ (de месȣратȣ); —kunde, f., метролоціе; —kunst, f., цеометріе; —künstler, m., цеометрȣ; —leute, pl., тѫрговецȣ; —markt, m., локȣлȣ, піаца форȣлȣї.
Meßner, m., сакрістарȣ, еклісіарȣ.
Meß-opfer, n., жертфа adȣсъ ꙟн місъ; —priester, m., преотȣ літȣргісіторȣ.
Meß-ruthe, —stange, —schnur, f., пръжінъ, кóрдъ, фȣне de месȣратȣ; —stab, —stock, m., бъцȣ, варгъ de месȣратȣ; —tischchen, n., планшетъ, месȣцъ а цеометрілорȣ; —ung, f., месȣраре, месȣрътȣръ.
Meßwaare, в. Meßgut; —wechsel, m., камбіъ, поліцъ, de респȣнсȣ ла тѫргȣ; —woche, f., септъ-

ѧмбѫнъторѫ, кѫ бѫнеце; —, фраџедѫ; domолѫ, лінѫ; —, кѫвіосѫ, евлавіосѫ (піосѫ); мóле, dѫлче, кѫ dѫлкóре, плъкѫтѫ; сѫавѫ (поетікѫ); —e Beisteuer, f., ажѫторїѫ харітатівѫ, ажѫторїѫ din мілъ; — Luft, аерѫ dѫлче, аерѫ лінѫ, domолѫ; —e Regen, m., плоічікъ; —e Stiftung, f., легатѫ евлавіосѫ, фѫndъцїѫне евлавіóсъ; —e Strafe, f., пеdéпсъ ѫшóръ; —e Urtheil, n., сѫнтінцъ крѫцътóре, жѫdекатъ блънdъ, кліментъ; — machen, a domолі, a ѧмблънzі.

Milde, f., блънdецъ; кліменцъ, ѧndѫраре (мілъ); фръџеzіме (тінерецъ, франц. tendresse); dѫлкóре; лінътате; молътате; сѫавітате (поетікѫ).

Milderer, m., ѧмблънzіторѫ; domoліторѫ; кѫмпътъторѫ.

Mildern, v., алінѫ; ѧмблънzескѫ; ѫшорезѫ; addѫлческѫ; domолескѫ; астъмпърѫ; кѫмпътѫ; einen Ausdruck —, а кореце, а кѫмпъта о спресіѫне; die Strafe —, а аліна, мікшора пеdéпса.

Mildernd, part., алінътівѫ, стъмпърътівѫ; кѫмпътъторѫ, domoліторѫ; корептівѫ, моdерътівѫ.

Milderung, f., алінъмънтѫ, ѫшоръмънтѫ; кѫмпътѫ, кѫмпътѫръ; domoліре, domoлітѫръ; мікшоръмънтѫ.

Milderungs-ausdruck, m., спресіѫне кѫмпътатъ, еѫфемістѫ (поетікѫ); —mittel, n., міжлокѫ de алінаре, алінъторѫ.

Mild-herzig, a. ші ad., ѧndѫръторѫ, кліментѫ, харітатівѫ; біневоіторѫ, блънdѫ ла інімъ; —herzigkeit, f., блънdецъ, кліменцъ, бѫнъвоінцъ; харітате; —reich, a. ші ad., плінѫ de харітате, плінѫ de кліменцъ, пре́ ѧndѫръторѫ; —thätig, a. ші ad., бінефъкъторѫ, харітатівѫ, лібералѫ (dарнікѫ); —thätigkeit, f., харітате, фаптъ din харітате, фапта мілеї, бінефачере.

Militair, Militär, n., остъшіме, солdъцїме, міліцїъ; остъшітѫ, мілітърітѫ; —stand, m., статѫ остъшéскѫ.

Militärisch, a. ші ad., остъшескѫ, солdъцескѫ, мілітарѫ.

Miliz, f., міліцїъ, трѫпе, pl., остъшіме; солdатескъ (ка іроніъ).

Million, f., мілionѫ.

Millionär, m., мілionарѫ, пропріетарѫ de мілióне.

Millionste, a., алѫ мілionѫлеа.

Milord, m., мілорdѫ, domнѫлѫ меѫ (тітѫлатѫръ ѧп Англіа).

Milz, f., спліnъ.

Milz-ader, f., вънa спліneї; —brand, m., арсѫръ de спліnъ; —bruch, m., рѫптѫръ de спліnъ, спліnъчеа; —entzündung, f., апрінсѫръ de спліnъ; —gegend, f., реџіѫнеа спліneї; —krank, a. ші ad., спліnатікѫ, іпохоndрістѫ, воліторѫ de спліnъ; —krankheit, —sucht, f., бóлъ de спліnъ, спліnатікъ, іпохоndріъ; —stechen, n., жѫнгїѫ de спліnъ.

Mime, f., мімъ, скімъ, џестѫ.

Mimik, f., мімікъ, арта de a іміта прін џестѫрї (комеdianцїї, сѫрdомѫцїї ш. а.).

Mimiker, m., мімікѫ, комеdiантѫ репресѫнтъторѫ нѫмаї прін џестѫрї (маї вѫртосѫ ла Романї).

Mimisch, a. ші ad., мімікѫ, мімическѫ.

Minaret, n., мінаретѫ, тѫрнѫ ла мошееле мохамеdанілорѫ.

Minder, a. ші ad., маї мікѫ, маї пѫцінѫ; —jährig, a. ші ad., мінорenѫ, маї мікѫ de анї; —zahl, f., пѫцінътате ла нѫмерѫ, маї мікѫ, мінорітате.

Mindern, v., мікшорезѫ, ѧмпѫцінѫ, мърѫнцезѫ, менѫнцезѫ.

Mindernd, part., мікшорътівѫ, ѧмпѫцінътівѫ, dіміnѫтівѫ.

Minderung, f., мікшоръмѫнтѫ, скъzъмѫнтѫ (алѫ прецѫлѫї), ѧмпѫцінътѫръ.

Mindest, a., сѫп. челѫ маї пѫцінѫ, фóрте пѫцінѫ; nicht das —e, німіка.

Mindestens, ad., ѧнкаї, челѫ пѫцінѫ.

Mine, f., мінъ, ваїе (de орїче металѫ); мінъ, мішкареа фецеї сéѫ

ші а тотъ органістълъ, пъртареа къіва ꙟп соціетате; eine — sprengen, а спарце о minъ, в. ші Miene.
Minengang, m., галеріе de баіе, dрътъ събпътъптéнъ.
Minengräber, m., бъіеръ, minaріъ, minъторъ, съпъторъ de minъ (саперъ, ла міліт.).
Minenkammer, f., minъ, гаъра іербърітъ.
Miner, f., Mineral, n., mineръ, mineралъ, есъ (петріі, метале, събстанце апрінzъчóсе), петрефапте.
Mineralbad, n., скалdъ mineралъ, баіе mineралъ.
Mineral-brunnen, m., —wasser, n., фъптъпъ mineралъ, апъ mineралъ.
Mineralien, pl., minepe, mineраліі; —kabinet, n., —sammlung, f., кабінетъ de mineраліі.
Mineralisch, a. ші ad., mineралъ.
Mineralkenner, m., mineралогъ.
Mineralkunde, Mineralogie, f., mineралоціъ, штіінцъ deспре minepe.
Mineralreich, n., ремпълъ, імперіълъ mineралелоръ, тоталітатеа mineралелоръ.
Miniatur, f., miniатъръ, zъгръвéлъ прé делікатъ ꙟп dimenciъni мічі, къ колорі прé фіне; —gemälde, n., портретъ ꙟп miniатъръ, miniатъръ; —maler, m., miniъторъ.
Minimum, n., (лат.), minimъmъ, челъ маі пъцінъ.
Miniren, v., minezъ, факъ minъ, сапъ, събсапъ.
Minirer, m., minъторъ, събсъпъторъ.
Minirung, f., събсъпътъръ, minътъръ.
Minister, m., (лат.), шербіторъ; міністръ, отъ ꙟпсърчіпатъ къ челе маі de фрънте требі але Статълъі.
Ministerium, n., міністеріъ, консіліълъ de міністріі.
Ministerial, a. ші ad., міністеріалъ.
Minne, f., (поетікъ), amóре, іъбіре кърaтъ; —dichter, —sänger, m., поетъ еротікъ, тръбаdоръ; —lied, n., кънтекъ аморосъ.
Minnen, v., (поетікъ), іъбескъ.
Minorenn, в. Minderjährig.
Minorit, m., minoрітъ (о рамъръ кълъгърéскъ апъсéпъ).
Minute, f., minътъ.
Minutenzeiger, m., minътаріъ, арътъторъ de minъте.
Mirabelle, f., міравелъ, ънъ соіъ de прънішóре ротъnde ші галбіне, каісіóръ.
Mirakel, n., minъne, міракълъ.
Mirrhe, f., смірпъ, гъмі de арабіа прé біне міросіторъ, чі фóрте амаръ.
Mirthe, f., міртъ, мортелъ (плантъ пъръреа верde, къ флорі албе міросітóре).
Mirthen, a., de міртъ.
Mirthenkranz, m., кънънъ de міртъ.
Misanthrop, m., (греч.), ърѫторъ de óмені, місантропъ.
Misanthropie, f., ъръ, фъгъ de óмені, місантропіъ.
Misanthropisch, a. ші ad., місантропъ.
Miscelle, f., (лът.), местекътърі, амърънте, варіетъці (ла скрііторі, ла газете).
Mischbar, a. ші ad., местекаверъ, demестекатъ.
Mischen, v., местекъ; er mischt sich in Alles, елъ се аместекъ ла тóте; Gift —, а ꙟпвеніна, а отръві; sich in ein Gespräch —, а лъа парте ла ънъ dіскърсъ.
Mischmasch, (църъпескъ), местъкътъръ, голомоцъ.
Mischung, f., местекъ, аместекъ, местекъмъптъ, местекътъръ; мешкоранцъ (ꙟпкъркътъръ, інтрігъ пекълітъ, іт. mescolanza).
Miserere, n., місерере, о колікъ фóрте перікълóсъ.
Mispel, f., меспілъ (пóмъ); —baum, m., меспілъ.
Miß, пъртічікъ веке, каре ꙟпсъ обвіне десъ ꙟп компъсе, ші ромънеште се пóте репродъче къ: пъ, пе, dec, de, аб, ръъ; —achten, v., деспрецъескъ; —behagen, v., пъ'мі пріїеште, пріїеште ръъ, ꙟмі десплаче, съптъ пendестълатъ; —bieten, v., ꙟмбіїъ прéпъцінъ; —bilden, v., деформезъ десфігъръ, скълъмбъ, скімосескъ; —billigen, v., пъ ꙟпкъвіінцезъ,

деспровезȣ̆, репровезȣ̆; —brauchen, v., ѧнтревȣїȣ ръȣ̆, абȣсезȣ̆; —deuten, v., сплікȣ̆ реȣ̆, іаȣ̆ ѧнтраіреа, іаȣ̆ ѧн парте реа; —fallen, v., десплакȣ̆, нȣ плакȣ̆, сънтȣ̆ dicгȣстатȣ̆; —gebären, v., стірпескȣ̆, паскȣ̆ о стерпітȣръ, абортезȣ̆; —gestalten, v., десфігȣрезȣ̆, деформезȣ̆; —glücken, v., нȣ реесȣ̆, немерескȣ̆ ръȣ̆; —gönnen, v., пістȣескȣ̆, каȣтȣ̆ кȣ окї ръї: —handeln, v., ръȣ̆-траттезȣ̆, портȣ̆ ръȣ̆ (пе чінева ѧлȣ̆ батȣ̆); асȣпрескȣ̆, ѧмпілезȣ̆; страпъцезȣ̆; ein Mädchen —handeln, а дефлора о фетіцъ, а'ї фаче сілъ; —heirathen, v., ме късъторескȣ̆ ръȣ̆, іаȣ̆ соцie de кondiцiȣне апȣсъ; —lauten, v., diccȣнȣ̆, сȣнȣ̆ ръȣ̆; —lingen, v., реесȣ̆ ръȣ̆, нȣ реесȣ̆; —rathen, v., дессвътȣескȣ̆; нȣ реесȣ̆, амȣ̆ ресȣлтатȣ̆ ръȣ̆; die Ernte ist —rathen, сечерішȣлȣ̆ а ешітȣ̆ ръȣ̆; —trauen, v., мъ непкредȣ̆, нȣ кредȣ̆, пердȣ̆ ѧнкредереа, препȣнȣ̆, бънȣїескȣ̆; —verstehen, n., нȣ ѧнцелегȣ̆, непцелегȣ̆, ѧнцелегȣ̆ ръȣ̆.

Mißbrauch, m., абатере (дела леце), абȣсȣ̆ (катахрісȣ̆).

Mißbrauchlich, a. ші ad., кȣ абатере, абȣсівȣ̆.

Mißcredit, m., дискредітȣ̆.

Mißdeutung, f., реа ѧнцелецере, ръстълмъчіре.

Mißdruck, m., тіпарȣ̆ сmintітȣ̆, тіпарȣ̆ дефептȣосȣ̆.

Missen, v., сънтȣ̆ ліпсітȣ̆, ѧмї ліпсеште (чева); ich misse nichts, німіка ѧмї ліпсеште.

Mißernte, f., сечерішȣ̆ серакȣ̆.

Missethat, f., фаптъ реа, пъкатȣ̆, крімъ.

Missethäter, m., фъкъторȣ̆ де реле, кріміналȣ̆.

Mißfall, m., касȣ̆ неплъкȣтȣ̆, ѧнтъмпларе сȣпъръто́ре, дісграціъ.

Mißfällig, a. ші ad., неплъкȣтȣ̆, десплъкȣтȣ̆, десгȣстъторȣ̆, ȣрѫчосȣ̆.

Mißfälligkeit, f., десплъчере, десплъчінцъ, десгȣстȣ̆.

Mißgebot, n., ѧмвїїетȣръ некълітъ, офертъ віланъ (въдъранъ).

Mißgeburt, f., стърпітȣръ, скідо́лъ; фъптȣръ стерпітъ, абортȣ̆; монстрȣ (арътъніе).

Mißgelaunt, a., ръȣ̆ дісnȣсȣ̆, дісгȣстатȣ̆ (фъръ кефȣ̆), ѧн ȣмо́ре реа.

Mißgeschick, n., со́рте трістъ, фаталітате, дестінȣ̆ але́нȣ̆; со́рте непріїто́ре, десастрȣ.

Mißgeschöpf, n., фъптȣръ хѫдъ, скълъмвътȣръ, скідо́лъ; монстрȣ.

Mißgestalt, f., фігȣръ діфортъ, фігȣръ хѫдъ (франц. hideuse).

Mißgriff, m., апȣкътȣръ сmintітъ, сmintе́лъ, еро́ре.

Mißgunst, f., десфаво́ре; пістъ; целосіе.

Mißgünstig, a. ші ad., десфаворосȣ̆; пістосȣ̆, інвідіосȣ̆; целосȣ̆.

Mißhandlung, f., реа тратаре, ȣлтраціȣ (vexa); афронтȣ̆.

Mißheirath, f., късъторіъ некȣвенітъ, късъторіъ ръȣ̆ немерітъ.

Mißhellig, a. ші ad., неȣнітȣ̆, ѧмпърекїетȣ̆ (прін че́ртъ); дісconантȣ̆, дискордантȣ̆.

Mißhelligkeit, f., неȣніре, че́ртъ, ѧмпърекере, дискорданцъ, дискордіъ (дела дис ші ко́рдъ), діссімцiȣне.

Mißjahr, n., анȣ̆ де скȣмпете.

Mission, f., місіȣне (дела місȣ̆, трімісȣ̆).

Missionär, m., місіонарȣ̆, преотȣ̆ трімісȣ̆ спре а крештіна.

Mißklang, m., діссȣнанцъ, реа сȣнанцъ, дісармоніъ, дискорданцъ.

Mißkredit, в. Mißcredit.

Mißlaunig, mißlaunisch, в. Mißgelaunt.

Mißlaut, m., діссȣнанцъ, реа сȣнанцъ, какофоніъ.

Mißlich, a. ші ad., ѧндоїосȣ̆ (кȣ ѧндоїе́лъ); перікȣлосȣ̆, рісікосȣ̆, крітікȣ̆; —er Zustand, старе крітікъ, старе де гріцъ; es sieht — mit ihm aus, елȣ̆ се афлъ ѧнтре ѧмпреціȣръръ стрімторъто́ре.

Mißlichkeit, f., ндоіелъ, крісъ; перікълъ.

Mißmuth, m., дісрстъ; дескраціе, смóре реа, тъхнічне.

Mißmuthig, a. ші ad., дісрстатъ; дескръціатъ, дескопчертатъ, тъхнітъ.

Mißſtand, m., статъ ндоіосъ; сітъцізне реа, старе неплъкътъ; некъвііцъ.

Mißton, m., тонъ дісконантъ, дискордантъ, тонъ фалсъ, дестонъ.

Mißtrauen, n., непкредере, дескрезътъптъ, некрезътъптъ, преъсъ, смбраціе (ка ші кътъ сафлетълъ ар фі смбрітъ, ндтънекосъ).

Mißtrauiſch, a. ші ad., непкрезъторъ, преъіторъ, преъічосъ, смбръжіосъ.

Mißtritt, m., пасъ сміптітъ, пасъ фалсъ.

Mißvergnügen, n., неплъчере, десплъчере, десплакъ, дестъстъ, ненделстъларе.

Mißvergnügt, a. ші ad., ненделстълатъ, дестъстатъ.

Mißverhältniß, n., діспропорцізне.

Mißverſtändniß, n., непцелецере, дісънізне, дісспцъ, дісспцізне.

Mißwachs, m., сечерішъ реъ, реколтъ съракъ; крескътъръ стірпітъ, стірпітъръ.

Miſt, m., балегъ; штеркъ, гъноіъ; скърпъ (італ. scherno, лъкрь de врціе); das iſt nicht auf ſeinem — gewachſen, ачéста нъ е легътъ din грădina лъі.

Miſt-beet, n., пътълъ de гъноіъ; —-fink, m., персóпъ спъркатъ; —-fliege, f., тъскъ de штеркъ; —-gabel, f., фъркъ de гъноіъ; —-gauche, f., тъстъ de штеркъ; —grube, f., штеркъріе, штеркаріъ, грóпъ de гъноіъ; —haufen, m., штеркъріте, балегаріъ, грътадъ de гъноіъ; —hof, m., штеркъръріъ, гъноіеріъ; —käfer, m., скъръбъшъ de гъноіъ; —karren, —wagen, m., къроіе de гъноіъ; —lache, —pfütze, f., валтъ гъноіóсъ.

Miſtel, f., вискъ.

Miſten, v., къръцъ гъноіъ; a ce бълега, a ce кука.

Mit, преп. кь, кът, коп, лтпревпъ; wollen Sie —? вреі съ вії кь noі? ев іſt — ihm aus, e пачe de елъ, пентрь елъ с'а фіпітъ, е ваі de елъ; — Sturm erobern, a лъа кь ассалтъ; — Gelde verſehen ſein, a фі провъзътъ кь вапі.

Mit-ältеſter, m., конценіоръ, консоцъ маі вътрънъ; —arbeiten, v., конлъкра, конлаборезъ; —aufwachſen, v., крескъ лтпревпъ, копілърескъ лтпревпъ; —beſitzen, a., a фі компропріетаріъ; —bewerben (ſich), конкъргъ; —bezahlen, v., контрібъіъ ла плать; —bringen, v., адъкъ кь mine, апортъ; —bürgen, v., стаъ вънъ лтпревпъ (конкезъшвескъ), конгарантезъ; —empfinden, v., консімцъ, іаъ парте ла сімцімінтеле алтъіа; —erben, v., іаъ парте ла ерезітате, коерезескъ; —eſſen, v., тънкъ лтпревпъ; —fahren, v., кърацътъ, плътімъ, кълъторімъ лтпревпъ; —folgen, v., врмезъ алътъреа; —fühlen, v., консімцъ, сімпатіцезъ; —führen, v., кондъкъ, дъкъ кь mine; —gehen, v., мергъ лтпревпъ, лнсоцескъ; —genießen, v., іаъ парте ла плъчері; —haften, v., съптъ коовлегатъ, съптъ ръспънсаверъ лп солідъ; —halten, v., цінъ парте (къіва), цінъ лтпревпъ; —helfen, v., коажътъ, конкъргъ ла ажъторъ, ассістъ; —herrſchen, v., domneскъ лтпревпъ, kondomneскъ; —kämpfen, v., конлъптъ, тъ лъптъ алътъреа; —kläger, m., компърътторъ, конжълъіторъ, коакъсъторъ; —kommen, v., вінъ лтпревпъ, лнсоцескъ; —laufen, v., алергъ алътъреа; er läuft ſchon lange —, e отъ каре a възътъ лътеа; —lauten, v., консънъ; —leiden, v., консъферіъ, компътітескъ, компацъ; —lernen, v., лпвъцъ лтпревпъ, съптъ

копшколарїѕ; —machen, v., факѫ ка алцїї; alle Moden —, а се лѕа dѕпъ тóте modeле; —nehmen, v., iaѫ кѕ mine; nehmen Sie mich mit, dѕ-мъ кѕ dѕмniата; er ist hart mitgenommen, елѫ а сѕферітѫ греѫ; —rechnen, v., кѕпрindѫ ѧп компѕтѫ, adaогѫ ла сокотéлъ; —reisen, v., кълъторескѫ ѧмпреѕпъ; —spielen, v., ѧптрѕ ѧп жокѫ, копжокѫ; einem übel —spielen, а бажокорі ръѫ пе чіпева, а'лѫ реѫ-тратта; —streiten, комбатѫ, коплѕптѫ; —sündigen, v., iaѫ парте ла пъкатѫ; —werben, v., копкѕргѫ, рівалісеzѫ; —wirken, v., коплѕкрѕ, коопереzѫ; —zählen, v., коппѕмерѫ, пѕпѫ ѧп пѕмерѫ, факѫ съ інтре ѧп пѕмерѫ; —zanken, v., iaѫ парте ла чéртъ; —zechen, стаѫ de беціе кѕ алцїї; —zeugen, коммъртѕрісескѫ, съптѫ ѧп пѕмерѕлѫ марторілорѫ; —ziehen, трагѫ алътѕреа; мъ стръмѕтѫ ѧмпреѕпъ (кѕ алцїї).

Mitbesitz, m., компропріетате; компосесіѕне (констъпъніре).

Mitbruder, m., конфрате.

Mitbuhler, m., рівалѫ; конкѕрінте.

Mitbürge, m., конгарантѫ, конкеzъшѫ.

Mitbürger, m., кончетъцéнѫ; —in, f., кончетъцéнъ.

Mitbürgschaft, f., конгаранціъ (конкеzъшіъ).

Mitchrist, m., фрате ѧп Хрістосѫ.

Mitdasein, n., коестінцъ, конфіінцъ.

Miteigenthum, в. Mitbesitz.

Miteigenthümer, m., компропріетарїѕ.

Miteinander, ad., ѧмпреѕпъ, ѕпѕлѫ кѕ алтѕлѫ, ѧп соціетате.

Miteinwohner, m., коплокѕіторѫ.

Mitempfindung, f., консімцѫ, сімпатіъ.

Miterbe, m., конмоштéнѫ, коереzіторѫ, конкліроnомѫ.

Mitgabe, f., zестре.

Mitgast, m., коммъсéнѫ, конвіпторѫ.

Mitgefangener, m., соцѫ ѧп прінсóре.

Mitgefühl, n., сімпатіъ.

Mitgehilfe, m., коажѕтъторѫ, ажѕтъторѫ, ассістінте; компліче.

Mitgenoß, m., соцѫ, консоцѫ, консортѫ, компаніонѫ, пърташѫ, къмъратѫ; компліче (конвіноватѫ).

Mitgenossenschaft, f., консоціетате, компаніъ (товъръшіе, слав.), ѧмпъртъшіре, партечіпъціѕне, консóрте (сóрте комѕпъ); комплічетате.

Mitglied, n., мембрѕ, мъdѕларѫ.

Mithelfer, m., коажѕтъторѫ.

Mithin, ad., прін ѕрмаре, deчї.

Mithridat, m., мітрідатѫ, контравеninѫ.

Mithilfe, f., коажѕторѫ.

Mitinhaber, m., компропріетарїѕ.

Mitinteressent, m., конінтересатѫ (ла о ѧптрепрісъ).

Mitkämpfer, m., коплѕптъторѫ, соцѫ de арме, комбътантѫ.

Mitlaut, m., консѕнанцъ.

Mitlauter, m., консонантъ, консóнъ (літеръ).

Mitleid, —en, n., компътіміре (мілъ), компъсіѕне, компъціінцъ; —sfähig, a., къпаче de а компътіmі.

Mitleidenheit, f., (mediч.), консімцѫ, консімцімъптѫ сімпатетікѫ.

Mitleidenswerth, —würdig, a. ші ad., demnѫ de компътімітѫ, міcераверѫ, de тънгѕітѫ, de въіератѫ.

Mitleider, m., компътімітоpѫ; es ist besser Neider als — zu haben, маї біне съ фії пісмѕітѫ dекътѫ въїератѫ.

Mitleidig, a. ші ad., компътімосѫ, мілосѫ.

Mitleidsvoll, a. ші ad., фóрте мілосѫ, фóрте компътімітоpѫ.

Mitmacherin, f., кѕртеzанъ; кѕрвъ.

Mitmensch, m., апрóпеле, коnомѫ.

Mitregent, m., кореціnте.

Mitregentschaft, f., кореціnцъ.

Mitschuld, f., комплічітате.

Mitschuldig, m., компліче, конвіноватѫ.

Mitschuldner, m., кондъторѫ.

Mitschüler, m., копшколарѫ, каmератѫ de класъ.

Mitstreiter, в. Mitkämpfer.

Mittag, m., amiazї, miazъzї, сѕdѫ

(франц. ші пров. алъ Църеї рот.); am hellen —, zioa ла amiazї; zu — essen, а прънzi, а тънка de прънzъ.

Mittägig, a. ші ad. de amiazї.

Mittäglich, a. ші ad., miézъzioapъ, miézъzinaлъ, аъстралъ, de аъстръ.

Mittags, ad., ла amiazї, de amiazї; deпрънzъ; —brot, —essen, —mahl, n., —tisch, m., прънzъ, тimпълъ прънzълъї, тънкареа de amiazї; —fläche, f., планъ miezinaлъ; —gast, m., коmmъсéнъ ла прънzъ, óспътъ ла прънzъ; —gegend, f., реціъне mezinaлъ; —gluth, —hitze, f., кълдъръ de amiazї; —kreis, m., черкъ miezinaлъ, mepidianъ; —linie, f., лініъ miezianъ, лініъ mepidionaлъ; —pol, m., полъ аъстралъ; —ruhe, f., —schlaf, m., comnъ, ръпаосъ de amiazї; —wind, m., вънтъ de съdъ, вънтъ дела miazъzї; —zirkel, m., miezianъ, mepidianъ; —wärts, ad., кътръ съdъ.

Mitte, f., міжлокъ, miezъ, чентръ; einer aus unserer —, ъnълъ dintpe noї, ъnълъ din соціетатеа нóстръ.

Mittel, n., міжлокъ, міжлочіре, modъ, кіпъ, тіпъ (de віецъітъ); medічінъ; пътінцъ, факълтате (дела фачере); es ist kein anderes —, nъ е алтъ міжлокъ; sich ins — schlagen, а се арънка ла міжлокъ, а се ѫнтрепъне, а фі міжлочіторъ.

Mittel, a., de міжлокъ, міжлочіъ; von mittlerer Größe, de статъръ міжлочіъ; mittlerer Theil, партеа din міжлокъ; —ader, f., вънъ din міжлокъ; —alter, n., вéкълъ міжлочіъ; —antiqua, (тіпог.), тестъ, сілвіъ; —art, f., (іст. нат.), спеціъ ѫнтреміжлочіъ; —begriff, m., (лоц.), терminъ міжлочіъ; —cicero, f., (тіпог.), чічерone міжлочіъ; —ding, n., лъкръ de міжлокъ; лъкръ indiферінте; —fell, n., (анат.), mieziастінъ; —gattung, f., соїъ міжлочіъ; калітате de міжлокъ; —hand, f., (анат.), метакорпъ; —kreis, m., черкъ міжлочіъ; —laut, m., сънетъ міжлочіъ; —mann, omъ de старе de міжлокъ, omъ міжлочіъ (de статъръ); —mast, m., катаргълъ тъїестръ; —punkt, m., пънтъ чентралъ, пънтъ din міжлокъ; —raum, m., спаціъ din міжлокъ; —salz, n., саре неътралъ; —schlag, m., калітате de міжлокъ; —stand, m., статъ de міжлокъ; —statur, f., статъръ міжлочіъ; —stimme, f., (мъс.), контралтъ; —straße, f., кале de міжлокъ; кале dipéптъ (жъстъ); —tinte, f., (zъгр.), тіптъ miezanъ (італ. mezza tinta); —treffen, n., корпъ de бътъліъ; —wall, m., (стратец.), кортінъ de фортъре́цъ; —zeit, f., ѫнтретімпъ.

Mittelbar, a. ші ad., міжлочітъ; niezішъ.

Mittelländisch, a., (маре), mieziцеранъ, meditepanъ, мареа dintpe церї.

Mittellos, a. ші ad., фъръ міжлóче, ліпсітъ.

Mittellosigkeit, f., ліпсъ, неавере.

Mittelmäßig, a. ші ad., de міжлокъ, пасаверъ (дела пъсаре).

Mittelmäßigkeit, f., калітате de міжлокъ, міжлочіme, mediокрітате (лат.).

Mittels, mittelst, ad., прін, къ міжлочіреа .., пе калеа ...

Mittelwort, n., (гръм.), партечіпіъ.

Mitten, ad., ѫн міжлокъ, ѫн чентръ; — am Tage, zioa маре; — in der Nacht, ѫн капъ de нóпте; — im Sommer, ѫн miezълъ вереї.

Mittendurch, ad., кърmezішъ престе; dpeптъ пе міжлокъ.

Mitternacht, f., miezъ de нóпте, miazъ нóпте (астр.), nopdъ (франц.), септемтріонъ; —swind, m., крівецъ, вънтъ de miézъ нóпте, стръмънтéнъ, акілонъ.

Mitternächtig, Mitternächtlich, a. ші ad., din miezъ de нóпте, din нóпте; miezinопціалъ, септемтріоналъ.

Mittfasten, f., жѹмътатеа постѹлѹї маре.
Mittheilbar, a. ші ad., de ѧмпъртъшітѹ, кѹminекаверѹ, кѹminекътівѹ.
Mittheilbarkeit, f., кѹminекъверітате.
Mittheilen, v., ѧмпъртъшескѹ, кѹminекѹ, факѹ парте, daѹ парте, партечіпезѹ; ein Geheimniß —, а ѧмпъртъші, а deскопері ѹnѹ секретѹ.
Mittheilend, part. ші ad., кѹminекътівѹ.
Mittheiler, m., ѧмпъртъшіторѹ, кѹminекъторѹ, партечіпъторѹ.
Mittheilnehmer, m., компърцiторѹ, партечіпе.
Mittheilung, f., кѹminекъцiѹne, партечіпъцiѹne, ѧмпъртъшіре.
Mittler, m., міжлочіторѹ, ѧнтрепѹнъторѹ, ѧмпъкъторѹ, ѧнтречесорѹ; —amt, n., офічіѹ de міжлочіторѹ.
Mittlerweile, Mittlerzeit, ad., ѧнтр'ачееа.
Mittwoch, m., міеркѹре.
Mittwoche, f., miezѹлѹ септъмънеї, семісептъмънъ.
Mitunter, ad., п'ѧнтре, ѧнтре алте лѹкрѹрї, ѧн парте.
Mitursache, f., каѹсъ конкѹріnте.
Mitverbrecher, m., компліче.
Mitverbunden, a., кondаторатѹ, кооблегатѹ.
Mitverschuldung, f., комплічітате, ѧмпъртъшіре ла о крімъ.
Mitverschworene, m., конспіръторѹ, компліче ла о конжѹръцiѹne, пърташѹ ла ѹnѹ комплотѹ.
Mitvormund, m., контѹторѹ, коепітропѹ.
Mitwelt, f., лѹмеа de акѹмѹ, контімпѹранї.
Mitwerber, m., компецiторѹ, конкѹріnте, рівалѹ.
Mitwerbung, f., конкѹрінцъ, компецінцъ, компецiторіъ, рівалітате.
Mitwirker, m., ажѹтъторѹ, конфъптѹіторѹ, конфъкъторѹ, конлѹкръторѹ.
Mitwirkung, f., ажѹторінцъ, конфъптѹінцъ, конфъптѹіре, конлѹкръмънтѹ, кооперъцiѹne.
Mitwissen, n., конштіре.
Mitzeuge, m., коммарторѹ.
Mixtur, f., містѹръ, местекътѹръ.
Mnemonik, f., мnemonікъ, артъ de а аџері цінереа de minте.
Möbeln, pl., мобілії, акаретѹрї (італ. arredi di casa).
Mobil, a., мішкъторѹ, мішкаверѹ, мобілѹ (се ziче деспре мішкареа остъшімеї пе пічорѹ de бътаіе).
Mobiliarvermögen, n., авере мобіліаръ.
Möbliren, v., (франц.), мобілезѹ, ѧмбракѹ о касъ кѹ акаретѹрї.
Mode, f., modъ, datinъ nóъ; nach der alten —, dѹпъ moda веке.
Mode-artikel, m., —waare, f., марфъ de modъ; —dame, f., кокóнъ de modъ; —handel, m., комерчіѹ de modъ; —handlung, f., болтъ, бѹтікъ de modъ; —krankheit, f., бóлъ de modъ, бóла віnеріъ, френцiъ; —schneider, m., кроіторѹ de mode; —schriftsteller, m., аѹкторѹ dѹпъ modъ; —sucht, f., маніъ dѹпъ modъ.
Model, m., (архіт.), modanѹ.
Modell, m., modелѹ, есемпларѹ; тіпарѹ, формъ; —macher, m., фъкъторѹ de modeле, modeларѹ.
Modelliren, v., modeлезѹ, факѹ modeле.
Modeln, v., лѹкрѹ dѹпъ modeлѹ, daѹ о формъ, о фігѹръ; цесѹ ѧмпестрітѹ.
Modeltuch, n., пънzътѹръ dѹпъ modeлѹ.
Modenarr, m., небѹнѹ dѹпъ modъ, паїацѹ de modъ.
Moder, m., пѹтрezime, мърчezime, пѹтрегаїѹ; мѹчегаїѹ; глodѹ, тіпъ, мѫлѹ, лімѹ; —duft, m., міросѹ de мѹчегаїѹ.
Modericht, a. ші ad., пѹтрeziѹ, мѹчeziѹ.
Moderig, a. ші ad., пѹтреціосѹ; мѹчегъїосѹ; глodосѹ; тіnосѹ, лімосѹ.
Modern, v., пѹтрezескѹ; мѹчezескѹ.
Modern, a., de modъ, modернѹ.
Modernisiren, v., ѧмблѹ dѹпъ modъ, modернісезѹ.

Modest, a. ші ad., (лат.), modестȣ, стерітȣ.
Modisch, в. Modern.
Moduliren, v., (мȣс.), modȣлezȣ.
Mögen, v., (ich mag), почȣ, сънтȣ ѧн старе; воїȣ, атȣ воїе; doрескȣ; es mag sein, се пóте; er mag es thun, елȣ о пóте фаче ачéста; es mag diesmal hingehen, астъdатъ трéкъ dȣкъсе; ich mag nicht mehr essen, нȣ маї вреȣ а мънка; ich möchte doch wissen, тотȣ аш вреа съ штіȣ.
Möglich, a. ші ad., прін пȣтінцъ, кȣ пȣтінцъ, че се пóте, посеверȣ; so viel nur — ist, пе кътȣ се пóте; seine —keit thun, а фаче тотȣ че'ї стъ прін пȣтінцъ.
Mohn, m., макȣ; —haupt, n., —kapsel, f., —kopf, m., гъмъліъ бъчȣліъ, кънчȣліъ de макȣ; —kuchen, m., тȣртъ кȣ макȣ; —öl, n., олеїȣ de макȣ; —saft, m., сȣкȣ de макȣ; афіонȣ, опіȣмȣ.
Mohr, m., арапȣ, арабȣ негрȣ, маȣрȣ; моарȣ (матеріъ цесȣтъ de мътасе); gewässerte —, моарȣ ȣndȣлатȣ, моарȣ кȣ апе.
Möhre, f., морковȣ.
Mohrenkopf, капȣ негрȣ (de калȣ, de пасере).
Mohrenland, n., Цéра Негрілорȣ, Етіопіа.
Mohrensclave, m., скїаȣ, склавȣ негрȣ.
Mohrentanz, m., морéска (danцȣ).
Mohrentrommel, f., тъмбȣреа, тъмбȣрікъ.
Mohrisch, a. ші ad., арапескȣ, мъȣрескȣ.
Mok, f., скрóфъ de а фъта.
Mokkakaffee, m., кафеа de Мока.
Molch, m., сълъмъndръ, сълъмъсdръ.
Mold, Molle, в. Mulde.
Molken, f., zерȣ (італ. sierro); —kur, f., кȣръ de zерȣ.
Molkicht, a. ші ad., zеріȣ, ка zерȣлȣ.
Molkig, a. ші ad., zеросȣ, кȣ zерȣ.
Mollton, m., (мȣс.), тонȣ minорȣ.
Moloch, m., молохȣ.
Molsch, a., пȣтредȣ, бътȣчітȣ.
Moment, m., кліпъ, кліпітъ, момѫнтȣ.
Momentan, m., момѫнтанȣ, пе о кліпъ.
Mommeler, m., таȣрȣ, бȣхаїȣ.
Monade, f., monadъ (дела монос, греч.), ȣnime.
Monadenlehre, f., monadолоцїъ, штіінцъ деспре ȣnime.
Monarch, m., монархȣ, ȣнȣлȣ domniторȣ, сȣпранȣ, сȣверанȣ.
Monarchisch, a. ші ad., монархікȣ.
Monat, m., лȣнъ, mence, mece (пров. молdов., zічемȣ ші меселарȣ); Zeit von drei —en, тріместрȣ.
Monatlich, a. ші ad., de о лȣнъ, пе фіекаре лȣнъ, местрȣанȣ.
Monatsfluß, m., фіре, кȣръцїре, пóле (ла фемеї).
Monatsfrist, f., терminȣ de о лȣнъ.
Monatsschrift, f., скріінцъ, скріптȣръ, газетъ лȣнаръ.
Monatsuhr, f., лȣнарїȣ, оролоцїȣ че се ѧнтóрче одатъ пе лȣнъ.
Monatsweise, f., din лȣнъ ѧн лȣнъ.
Mönch, m., монахȣ, кълȣгърȣ, релецїосȣ; калȣ жȣгънітȣ; піцігоїȣ (пасере); хаїȣ (пеште); óлъ de коперітȣ; ставілъ; стълпȣ ла трепте ротȣnde.
Möncherei, f., (ѧн деспрецȣ), евлавіъ сілітъ, кълȣгъріе, тартȣфіъ.
Mönchisch, a. ші ad., кълȣгърескȣ, монахіческȣ.
Mönchsbogen, m., (тіпогр.), кълȣгърітȣръ, кóлъ сmintітъ din тіпарȣ.
Mönchsbrut, f., пръсілъ кълȣгърéскъ, соїȣ кълȣгърескȣ, соїȣ ръȣ.
Mönchsgewand, n., вестмънтȣ монахіческȣ.
Mönchskappe, f., кȣкъ (італ. cocolla), кȣкȣліонȣ, къпȣцъ.
Mönchskloster, n., монастіре de кълȣгърї.
Mönchskutte, f., расъ кълȣгърéскъ.
Mönchsleben, n., віéцъ кълȣгърéскъ, віéцъ монастікъ.
Mönchsorden, f., тагмъ монастікъ, ordine кълȣгърéскъ.

Mönchsplatte, f., тѫпсѫръ кълѫгъ-ре́скъ.
Mönchsschrift, f., скрісо́ре готікъ, літере готіче.
Mönch-stand, —sthum, m., —s-wesen, n., статѫ кълѫгъреск̆, кълѫгъріе, monaxiъ.
Mönchszelle, f., кіліъ кълѫгъре́скъ.
Mond, m., лѫпъ (глобѫлѫ лѫпеї); unter dem —e befindlich, сѫблѫпарѫ; abnehmender —, лѫпъ скъzъndъ; neuer —, лѫпъ по́ъ; zunehmender —, лѫпъ крескъndъ; der — scheint, лѫпъ лѫminъ.
Mond-auge, n., —blindheit, f., окїѫ лѫпатекѫ; —beschreibung, f., лѫпъграфіъ, deскріерea лѫпеї, селіпографіъ; —bewohner, pl., локѫіторї din лѫпъ; —blind, a., лѫпатекѫ; —epakte, f., (астроп.), епаптъ лѫпаръ, пѫтерѫ арътъторѫ de zілеле апѫлѫї лѫпарѫ; —finsterniß, f., ѫптѫпечіme de лѫпъ, екліпсъ; —flecken, m., пете ѫп лѫпъ; —förmig, a. ші ad., ѫп форма лѫпеї, лѫпатѫ; —kalb, n., о бо́лъ de вачї, молъ (ѫпеорї ші ла фемеї); —karte, f., хартъ лѫпаръ; —körper, m., корпѫ лѫпарѫ; —kraut, n., лѫпърікъ (плантъ); —milch, f., агърікъ minералъ, фъіпъ фосілъ; —nacht, f., по́пте лѫminо́съ; —scheibe, f., dіскѫлѫ лѫпеї; —schein, m., лѫmina лѫпеї; —sichel, f., лѫпа корпѫтъ; —stein, m., селепітѫ, пе́тръ din лѫпъ (метеорѫ че каde ѫпеорї); —sucht, f., лѫпътічіъ, бо́лъ de лѫпатікѫ; —süchtig, a. ші ad., лѫпатікѫ; —gestalten, pl., —veränderung, f., лѫпъцїѫпе, фаселе, скімбъріле лѫпеї; —viertel, n., пътрарѫ de лѫпъ; —wechsel, —zirkel, m., крѫгѫлѫ лѫпеї, чіклѫ.
Mondenjahr, n., апѫ лѫпарѫ.
Mondenmonat, m., mece лѫпаръ (пѫmaї de 29 zіле, 11 о́ре, 2 секѫnde), лѫпъ cinodікъ.
Monkalb, n., молъ; в. Mondkalb.
Monochord, n., ѫпіко́рdъ, monoкорdъ (інстрѫmѫптѫ mѫсікалѫ кѫ о сінгѫръ ко́рdъ)
Monogamie, f., monoгamіъ, ѫпсоцїре кѫ о фемеїе.
Monogamisch, a., (ботан.), monoгamѫ.
Monogramm, m., monoграmѫ, ѫпіскрісѫ, ѫпіграmѫ, карактерѫ се́ѫ маркъ компѫсъ din літереле прінчіпале але ѫпѫї пѫme.
Monographie, f., (іст. нат.), monoграфіъ, deскріпцїѫпеа ѫпеї сінгѫре спецїї de animaле се́ѫ вецетале.
Monolog, n., monoлогѫ, кѫвъптѫ кътръ сіпеш (ѫп театрѫ).
Monopol, n., monoполѫ, вънzаре ескісівъ, че се фаче ѫп вѫртѫтеа ѫпѫї прівілецїѫ.
Monopolist, m., monoполістѫ.
Monoton, a. ші ad., monoтонѫ, ѫпітонѫ, ѫпіформѫ, ѫрѫчосѫ, пескімбатѫ.
Monstranz, f., (бісер. апѫс.), monстранцъ, ківотѫлѫ de пъстратѫ агніцѫлѫ.
Montag, m., лѫпе, лѫпї; blau — machen, (месеріерії жѫпї), а серба лѫпеа, а фаче бецїе, а лѫецїа.
Montägig, a. ші ad., de лѫпеа.
Montäglich, de фіекаре лѫпї.
Montags, ad., лѫпеа.
Mongolfiere, m., (пѫme пропр.), аеропаѫтѫ.
Montiren, v., ѫпіформеzѫ (пе солdацї); ѫпармѫ, екіпеzѫ.
Montirung, Montur, f., ѫпіформъ остъше́скъ, montѫръ, вестмъптѫ.
Moor, n., локѫ апътосѫ, бъръчіъ, мъръчіе (іт. maremma), тісікѫ (молd.); —erde, f., пъмъптѫ пегрічосѫ, торфъ (каре арde); —boden, —grund, m., —land, n., пъмъптѫ, цїпѫтѫ мъръчіосѫ; —sumpf, m., балтъ; —hirse, f., хрішкъ (Heidekorn, італ. melica, meliga, de ѫnde мъмъліга ші мъліга ром.).
Moos, n., мѫшкїѫ (плантъ); —bank, f., скаѫпѫ, шецѫ de мѫшкїѫ; —flechte, f., ліханѫ (плантъ); —grün, a. ші ad., верde ка мѫшкіѫлѫ; —rose, f., росъ мѫскїосъ.
Moosen, v., deсмѫшкїеzѫ арборії.

Moosig, a. ші ad., мѫшкіосѫ.
Mops, m., мопсѫ, мосетѫ (кънe); —gesicht, n., фацъ, minъ кънéскъ, фацъ хѫдъ.
Moral, f., моралъ, етікъ, ꙟпвъцътѫръ прівітóре ла пъравѫріле ші фаптеле omenештї; —philosophie, f., філософіъ моралъ.
Moralisch, a. ші ad., моралѫ, мораліческѫ.
Moralität, в. Sittlichkeit.
Morast, m., пороїѫ, глодѫ, тіпъ; бъръчіъ; бълтóкъ.
Morastig, a. ші ad., тіпосѫ, пороїосѫ.
Mörbraten, m., фріптѫръ de мѫшкї.
Mörchel, f., бѫрете (сбърчогѫ), спонгіъ.
Mord, m., оморѫ, омѫчідіѫ; einen — begehen, а оморѫ, а фаче мóрте, а комміте омѫчідіѫ.
Mord-acht, f., (ꙟп векіме), проскріпцiѫне, осъndъ ꙟпконтра ѫчігашілорѫ; —art, f., —beil, n., секѫре de ѫчісѫ; —begier, —begierde, —lust, f., пофтъ а върса сънце, сете de сънце; —blick, m., къѫтътѫръ de лотрѫ; —brand, m., ꙟпчіndіѫ, dape de фокѫ, пѫсѫ de фокѫ; —brenner, m., пѫіторѫ de фокѫ, ꙟпчіnziарѫ; —geschrei, n., стрігътѫ de спаїмъ; —geselle, m., компліче de оморѫ; —gewehr, n., артъ ѫчігътóре; —keller, m., касъматъ; —schlacht, f., бътъліъ крѫптъ, кърпацїѫ, мъчелѫ крѫптѫ; —that, f., оморѫ, фаптъ de оморѫ; —weg, m., dрѫмѫ перікѫлосѫ.
Morden, v., оморѫ; ѫчідѫ, dекѫлѫ (todtschlagen).
Mörder, m., оморѫторѫ; acacinѫ (Meuchelmörder); —grube, f., вizѫніъ de acacinї; —hand, f., мънъ acacinъ.
Mörderisch, a. ші ad., хоцескѫ, acacinескѫ, de acacinѫ; сънцеросѫ, крѫптѫ, кръпченѫ, фероче (dела фéръ); —e Schlacht, бътъліъ крѫптъ, ꙟпвершѫпатъ.
Mörderlich, a. ші ad., крѫптѫ, крѫdелѫ (dела крѫdѫ); фѫріосѫ; —aussehen, а авé къѫтътѫръ крѫптъ.
Morelle, f., морелъ, мораскъ (вішінъ).
Morganatisch, a. ші ad., (кѫвънтѫ готіческѫ), морганатікѫ; —e Ehe, f., късъторіъ моргънатікъ, ꙟпсоцiре пе мъна стънгъ, прін каре фемеїа ші прѫпчії се ліпсескѫ de dрептѫріле бърбатѫлѫї.
Morgen, m., diminéцъ; Ресърітѫ, Оріентѫ, (ꙟп лімба комерч.), Левантѫ; (астрон.) остѫ (франц. est); мъне; фалче (італ. bifolca), жѫгѫ de пъмънтѫ, погонѫ, о мъсѫръ de пъмънтѫ ка de 1500—1600 стънжінї пътр.; anbrechender —, ръвърсатѫлѫ zілеї; am frühen —, dec-diminéцъ; — früh, мъне diminéцъ; — Mittag, мъне ла amiazї; guten —! бѫнъ diminéца!
Morgen-andacht, f., —gebet, n., рѫгъчѫне, девоцiѫне de diminéца; —anzug, m., —kleid, n., вестмънтѫ de diminéца, негріцеа; —besuch, m., вісітъ de diminéцъ; —brot, n., гѫстаре, прънzішорѫ, dежѫнѫ (къчї престе нóпте амѫ ажѫпатѫ); —dämmerung, f., фаптѫлѫ zілеї, алба zілеї, ziорї, ръвърсатѫ, крепатѫлѫ de zi, крепѫсколъ (поетікѫ); —gabe, f., zестре, контраzестре; —gegend, f., плаїѫ ресъріténѫ, реціѫне ресъріténъ; —gruß, m., бѫнъ diminéца, вінецѫ, салѫтъцiѫне de diminéца; —kühle, f., ръкóре de diminéца; —land, n., Ресърітѫ, Оріентѫ, цéръ ресъріténъ; —ländisch, a. ші ad., ресъріténѫ, ѫѣвантінѫ, оріенталѫ; —roth, n., —röthe, f., аѫрóръ (къчї аре колóре аѫрѫлѫї), рошéца dimineцеї; —sonne, f., сóреле dimineцеї; —ständchen, n., мѫсікъ de diminéцъ, аѫратъ, ziорea; —stern, m., стéаоа dimineцеї, Лѫчéфърѫлѫ dimineцеї, Вінерea; —stunde, f., óра dimineцеї, ziорї; Morgenstunde hat Gold im Munde, скѫлатѫлѫ de diminéцъ adѫче аѫрѫ

ân кась; ziopiле сънтъ пріетіне кь тъселе; —thau, f., póa diminецеї; —wache, f., вегіерea diminецеї, вігілія (с. скріптъръ); die — ſchlagen, a бате zioana, a бате de дештептаре (ла óсте); —wind, m., въптъ de diminéца, Еъръ; —zeit, f., тімпълъ diminецеї.

Morgend, a. ші ad., de мъне.

Morgendlich, a. ші ad., de diminéца.

Morgens, ad., diminéца.

Morgenwärts, ad., спре ресъріть.

Morgig, a., de мъне.

Morkſen, v., таї ръї, кьстърескь.

Morſch, a. ші ad.. пътредь; мърчедь (італ. marcio); фрацедь; скоптъ (лемнь); гъвнось (dinte).

Morſchheit, f., пътрежіне, пътрезіme; мърчезіme; скоптъръ; гъвношіъ.

Morſel, Morſer, m., піоъ; мортаріь (тънь); —feule, f., пілъгь, пістіль.

Morſelle, f., пастікъ, емпластрь (mediч.)

Mörtel, m., сталть, тінчь, тепкъіél'ъ, чімърь, чіментъ (варь кь пъсінь местекатъ); —kelle, в. Kelle.

Moſaik, f., мосаікь, фігъре компъсе din петрїї мърънте ші din сталть; се зіче ші мосаікь че devine дела Moice.

Moſche, f., (а локъреа), вакъ.

Moſchee, f., мошеъ, цémіъ, бісерікъ мохаметанъ.

Moſchus, m., мъскь, москь (de mediчінъ); —birn, f., пér'ъ мъскътаїе; —roſe, f., рось мъскътаїе; —thier, n., газелъ кь москь.

Moſicht, a. ші ad., мъскіось.

Moskovade, f., московатъ, зъхарь бръть, зъхарь кръдь (din пріma фербере).

Moſt, m., мъстъ; —artig, ка мъстълъ.

Mosteln, v., сторкь мъстъ; мірось a мъстъ.

Mosten, v., факъ мъстъ, мъстъръескь.

Moſtig, a. ші ad., мъстось.

Moſtkelter, f., téскь de мъстъ, сторкърарь.

Moſtler, m., мъстъріторь, мъстарь (omь че стóрче).

Moſtrich, m., мъстартъ, мъштарь кь мъстъ.

Motette, f., мотетъ (кънтаре).

Moth, m., церъть пъхъіось, гъпоіось.

Motion, (лат.), f., моціне, пропъсеціне ân'тр'о adънanцъ.

Motſche, в. Moſche.

Motte, f., моліе.

Motten-fraß, m., росъръ de моліе, моліетъръ; —kraut, n., хрісосомь, алътаріъ, ростарінь съlбатікь (плантъ).

Motto, n., мотъ, мотто, сентінцъ істéцъ, кьвънцелъ ценіалъ.

Mouſſelin, m., (франц.), мъселінь (цесетъръ).

Mouſſiren, v., (франц.), a спъта.

Möwe, Mewe, f., рънdърea de маре, ларікъ (лат. larus).

Müchеln, v., мірось a мъчедь; се апрінde (фъіна); се рънчезеште (бнтълъ).

Muck, Mucks, m., чітъ, крънкь, тъчере фрікóсъ.

Mücke, f., цънцарь (італ. zanzara); er macht aus einer — einen Elephanten, елъ фаче dintr'унь цънцарь унь артъсарь, фаче din лъкръ мікь чéртъ маре.

Mucken, muckſen, v., ніcht —, a пь мъртъра, a тъчé мътъ, a пь крънкі.

Mucker, m., іпокрітъ, отъ тъкътъ префъкътъ; отъ кь гъргъні.

Muckerei, f., іпокрісіъ, фъцъріъ.

Muckiſch, a. ші ad., капріціось, пъзърось.

Mudd, m., midъ (мъсъръ de грънце).

Mudde, f., молъ, мълъ, глодь; скрóфъ.

Muddig, в. Modderig.

Müde, a. ші ad., остенітъ, обосітъ, фатікатъ, трудітъ.

Müdigkeit, f., трудъ, остенінцъ, фатікъ.

Muff, m., мънекаріь, мънікотъ (къчї ân'тръ пънъ ла котъ); мірось de мъчегаіь; мънъітъ, лътратъ.

Muffel, m., скітосітъръ, фігъръ хънdъ, скідóлъ.

Muffen, müffen, v., mipócъ a mъчedъ; пъте.
Muffig, müffig, a. ші ad., mъчedъ, mъчегъїосъ.
Muhamedaner, m., mохаметанъ.
Mühe, f., остепéлъ, фатікъ; пъказъ, гріцъ; es lohnt nicht der —, es ist nicht der — werth, nъ мерітъ атъта остепéлъ, nъ мерітъ атътеа спесе; keine — sparen, a nъ кръца нічї о фатікъ.
Mühelos, a. ші ad., фъръ пъказъ, фъръ фатікъ.
Muhen, v., раце, mъце.
Mühen, v., остепескъ, фатікъ, съпъръ.
Mühevoll, a. ші ad., остепічосъ, фатікосъ, плінъ de остепéлъ.
Mühlbach, m., —wasser, n., ржълъ мореї.
Mühlchen, a., морішкъ, морішóръ.
Mühle, f., мóръ; das ist Wasser auf seine —, ачéста е апъ ла мóра са.
Mühleisen, n., фъштелълъ, фъсълъ кръпкълъї.
Mühlenbau, m., клъdіторъ de мóръ, мештеръ de морї.
Mühlenspiel, n., жокъ de-a морішка.
Mühlgang, m., ѧмблетъ de мóръ, о пъреке de петрії ші рóта лоръ.
Mühlgerinne, n., лъптокъ, хъmzea.
Mühlkasten, —rumpf, m., кошълъ мореї.
Mühlmeister, m., мораръ.
Mühlrad, n., рóта мореї.
Mühlstein, m., пéтръ de мóръ.
Mühlwehr, n., ставіла мореї.
Mühlwerk, n., моръріtъ, мóръ.
Muhme, f., мътъшъ, цацъ, цъцакъ (провінч. алъ Църеї рom., італ. zia).
Mühmchen, n., мътъшікъ.
Mühsam, a. ші ad., остепічосъ, фатікосъ, лаворіосъ.
Müh-samkeit, —seligkeit, f., остепéлъ, остепінцъ, фатікъ; греътате.
Mühselig, в. Mühsam.
Mulatte, m., мълатъ, бастарdъ пъскътъ dintр'ънъ арапъ ші ънъ албъ.
Mulde, f., албіъ, коватъ, трóкъ; es regnet, als wenn es mit —n gösse, плóъ de варсъ, плóъ din рънтъръ de пъоръ.
Mull, Müll, в. Mulm.
Müller, m., мораръ; —blau, въпътъ deскісъ; —bursche, m., ѧпвъцъчелъ ла мóръ.
Mulm, m., пълбере, тържмъ сфърматъ; пътрегаїъ (de лемнъ); фъінъ de карї.
Mulmig, a., пълберосъ, фъіносъ.
Mulsterig, a., мъчегъїосъ.
Multiplication, f., мълтіплікъціъне, ѧмтълціре.
Multipliciren, v., мълтіплікъ, мълцескъ.
Mullton, Mullum, m., молdонъ, молтонъ (цесетъръ de лънъ).
Mumie, f., мъміъ, трънъ ѧмвалсаматъ ла антічії еціптенї.
Mumme, f., бере таре (de Браъншваїгъ).
Mummel, m., мътъїе, воле, бебе, мъмъ (орї че спъріе пе прънчї); стахіе.
Mummeln, v., спъріїъ; ѧпвълїъ, ѧмболdорескъ; мъце (віта).
Mumerei, f., мътъітъръ, мъмъітъръ, маскъ, маскъратъ.
Mumpeln, v., болборескъ; молфъїъ.
Mund, m., гъръ; von — zu —e gehen, a мерце din гъръ 'n гъръ, a се лъці фаіма; reinen — halten, a ціné секретълъ, a шті тъчé; sich kein Blatt vor den — nehmen, a ворбі пе фацъ, a ворбі ліберъ, a nъ'шї ціné гъра, a nъ аскънde пісіка 'n сакъ, a nъ ѧмбла къ doї банї ѧп треї пънцї; nach dem —e reden, a ворбі пе плакъ, a ворбі към ѧцї віне ла гъръ.
Mundart, f., діалептъ, лімбацїъ партікъларъ алъ ънеї четъцї сéъ провінчії, deріватъ din лімба ценералъ a націънеї; die altgriechische Sprache hatte vier —en, лімба елінъ авеа патръ діалепте; die Sprache der Macedoromanen ist eine — der romanischen Sprache, лімба Мачеdоромънілоръ есте ънъ діалептъ алъ лімбеї ромъне;

—, idiomъ, сѣ́ кїарѣ́ лїмва пропрїъ а унеї нацїунї.
Mundbäcker, m., пїтарѣ́ domneскѣ́.
Mundbedarf, m., меріnde, провїзїне de мъпкърї.
Mundbiſſen, m., вѣкъторъ.
Mündchen, n., гърїшо́ръ, гъріцъ.
Mündel, m., пупїлѣ́, прункѣ́ сѣпѣсѣ́ ла тѣторатѣ́; —gelder, pl., вапї пупїларї.
Munden, v., плаче, прїїеште (гѣстѣлї).
Münden, v., мъ ревърсѣ́.
Mundfäule, f., скорвѣтѣ́, стѣdeнїцъ (во́лъ).
Mündig, a., маїорепѣ́, жѣне дп връстъ лецїѣїтъ; — ſprechen, a decїara маїорепѣ́, a dicпenca de anї.
Mündigkeit, f., маїорепїтате, връстъ матѣръ.
Mundklemme, f., клештътѣръ (а гѣрєї).
Mundkoch, m., вѣкътарѣ́ domneскѣ́.
Mundlack, m., вѣлїпъ (Oblate).
Mundleim, m., клеїѣ́ de пеште.
Mündlich, a. ші ad., ворвалѣ́, прїп граїѣ́; —e Unterredung, f., dicкѣрсѣ́, конворвїре, конверсъцїѣне; —e Teſtament, n., тестаментѣ́ прїп граїѣ́ вїѣ́ (пункѣпатївѣ́).
Mundloch, n., гѣръ, deскїсътѣръ, апрїетѣръ, бортъ, гавръ.
Mundöffnung, f., deспїкътѣра гѣрєї, deскїзътѣра гѣрєї.
Mundpfropf, m., donѣ́ de тѣпѣ́, къпакѣ́ de тѣпѣ́.
Mundrecht, ad., пе гѣстѣ́, пе плъчере.
Mundſchenk, m., кѣпарѣ́, келарѣ́, покърарѣ́, пъхарпїкѣ́ domneскѣ́.
Mundſemmel, v. Semmel.
Mundſtück, n., лїмвъ, лїмвшо́ръ; чѣтѣръ (ардел.), imatea (молд. pom.), гѣрарїѣ; zъвалъ (ла фръпе); die Frau hat ein gutes —, ачеа фетоїе есте лїмвѣтъ, гѣралївъ.
Mündung, f., гѣръ; ревърсътѣръ (de рѣѣ́).
Mundvoll, дтвѣкътѣръ, вѣкътѣръ маре.
Mundvorrath, m., меріnde, провїзїне de гѣръ.
Mundwaſſer, n., апъ de гѣръ.
Mundwein, m., вїпѣ́ алесѣ́, вїпѣ́ domneскѣ́.
Mundwerk, n., гѣръ, гѣрърїтѣ́; ein gutes — haben, а фї гѣрешѣ́, а фї лїмвѣтѣ́, а фї гѣралївѣ́.
Municipalität, f., мунїчїпалїтате, корпѣлѣ́ dерегъторїлорѣ́ унеї четъцї.
Munition, f., мунїцїзне, провїзїне de ръсвоїѣ; —ſtaſten, —wagen, m., карѣ́ de мунїцїзне.
Munkeln, v., шоптескѣ́, сѣсѣрезѣ́, ворвескѣ́ дп секретѣ́.
Münſter, n., вїсерїкъ катедралъ; мопъстїре.
Munter, a. ші ad., дештептѣ́ (італ. desto); спрїптепѣ́, свелтѣ́, вїоїѣ, вїгоросѣ́; —e Alter, n., бътрънаце веселе.
Munterkeit, f., дештептъчѣне; спрїптепїме, свелцїме, вїоїчѣне, вїго́ре; — des Alters, вїго́реа бътрънецелорѣ́, търїа връстеї; — des Geſichtes, фацъ вїгоро́съ; — des Verſtandes, вїоїчѣнеа мінцеї.
Münzamt, n., мопетърїъ, офїчїѣ́ мопетарїѣ.
Münzbuch, n., карте de нѣмїсматїкъ, карте деспре мопете.
Münze, f., мопетъ, банѣ́; мопетърїъ, вапї; medaliъ; мінтъ, істъ (плантъ); Krauſe—, мінтъ крѣцъ; gangbare —, мопетъ дтвлъторе; klingende —, мопетъ сѣпъторе; mit gleicher — bezahlen, кѣтѣ́ фѣ вѣпъ-zioa, съ фіе ші тѣлцъмїта; кѣтѣ́ есте сфънтѣлѣ́, съ фіе ші тътъїа; a da дмпрѣтѣтѣлѣ́ дптокма.
Münzen, v., таїѣ мопетъ, батѣ мопетъ; auf etwas gemünzt ſein, а гопї унѣ́ скопѣ́, а ко́че врезнѣ́ планѣ́.
Münzenbeſchreiber, m., нѣмїсматографѣ́.
Münzer, m., мопетарѣ́, бънарѣ́.
Münzfälſcher, m., фълсъторѣ́ de мопетъ (Falſchmünzer).
Münzfreiheit, f., —recht, n., дрептѣлѣ́ мопетърїеї, дрептѣ́ de а бате банї.

Münzfuß, m., лег de monetъ, лег monetaръ, gradъlъ de fine]ъ alъ monetei, pîcorъlъ monetelorъ, valьtъ.
Münzgehalt, m., leg.
Münzgericht, n., trîbъnalъ de monetъriь.
Münzkabinet, n., —ſammlung, f., kabinetъ de medalii.
Münzkenntniß, —kunde, f., nъmicmatikъ, kъnoştinţa de monete.
Münzkoſten, pl., monetaţiь, koniьtъr.
Münzmeiſter, m., maiştrъ monetariь.
Münzordnung, f., regъlъmъntъ de monetъriь.
Münz-probe, f., probъ de monetъ, acaţiь; —probierer, —wardein, m., probъtorъ, probarъ de monetъ.
Münzrand, m., zimţъ, garnitъr de monetъ.
Münzſchlag, m., koniь.
Münzſorte, f., soiь, sortъ de monetъ.
Münzſtätte, f., monetъriь, bъnъriь, lokъlъ unde se bate moneta.
Münzſyſtem, n., sistemъ monetar.
Münzung, f., fabrikaţiune de monetъ.
Münzweſen, n., monetъritъ, trebile monetъritъlui.
Münzzeichen, n., marka monetei.
Münzzuſatz, m., leg, amestekъ de metale.
Mürbe, a. ui ad., fraţedъ, bъtъcitъ, mъlaiaţatъ, mъietъ; strъtъratъ (ital. stritolato), striitъ; skoptъ, rъskoptъ; fъinosъ, fъrmicosъ; — Holz, n., lemnъ rescoptъ, frъngъriь; — Obſt, n., pomъ strikatъ; pomъ bъtъcitъ; — machen, a frъţezi; a bъtъci; a kumpăra trufia (kъiva).
Mürbigkeit, f., bъtъcitъrъ, mъlaiaţetъrъ; strъtъrъtъrъ, rescoptъrъ.
Murmeln, v., mъrmъiь, borboreskъ, şopotesku, scъrezъ; —, subst. n., scъrъ, gomotъ scrdъ.
Murmelthier, n., marmotъ (animalъ).
Murmler, m., mъrmъitorъ; şopotitorъ, scъrъtorъ.
Murren, v., mъrmъrъ.
Murrer, m., mъrmъrъtorъ.
Mürriſch, a. ui ad., mъrmъros, morokъnos, tъnjitorъ, kъrtitorъ, grъcos; —es Weſen, natъrъ kъrtitore, omъ tъnjitorъ.
Murrkopf, m., omъ ankis, omъ tъnjitorъ.
Mus, n., nap, scrъ de fъin (pentrъ prъnzi).
Muſchel, f., skoik; —bank, f., stratъ de skoiçe; —arbeit, f., lъkrъ kъ skoiçe; —förmig, a. ui ad., skoiçiь, an forma skoiçei; —kalk, m., varъ de skoiçe; —lehre, f., skoikoloţiь; —ſchale, f., koja, skafa skoiçei; —werk, n., skoikъritъ, lъkrъ de skoiçe, skoikъrii.
Muſe, f., (mitol.), Mъs; fiecare din cele 9 zine ale artelorъ ui ştiinţelorъ; ştiinţъ.
Muſelmann, m., mъsulmanъ, mahometanъ.
Muſenalmanach, m., almanahъ poetikъ.
Muſenberg, m., Parnasъ, lokuinţa Mъselorъ.
Muſengott, m., Apolonъ.
Muſenpferd, n., Pegasъ.
Muſenſitz, m., Universitate.
Muſenſohn, m., studinte, anvъţъcelъ, fiiь alъ mъselorъ.
Muſeum, n., mъseu, lokъ menitъ pentrъ produptele ştiinţelorъ, artelorъ, literaturei.
Muſicht, a., greiosъ, pъnosъ.
Muſik, f., mъsikъ, artъ de a kombina tonurile spre plъcerea auzului.
Muſikaliſch, a., mъsikalъ; — ſein, a kunoaşte mъsika; —es Gehör haben, a ave auzъ pentrъ mъsikъ.
Muſikant, Muſiker, m., mъsikantъ.
Muſik-lehrer, —meiſter, m., daskalъ de mъsikъ, mъiestrъ de mъsikъ.
Muſikarbeit, s. Moſaik.
Muskate, f., mъskatъ, nuk mъskatъ (pomъ forte miroşitore); was hilft der Kuh die —? ce ştie covanulъ, ce este safranulъ? nu arunka mъrgъritarulъ la porci.
Muskateller, Muskatwein, m., vinъ mъskutaiь.

Muskatenbaum, m., арвореле, потѫлѫ тѫскатеї, тѫскатѫ.
Muskaten-, Muskatellerbirn, f., пéръ тѫскътаїъ.
Muskaten-blume, —blüthe, f., тѫскатъ (флóре).
Muskatennuß, f., пѫкшóръ (Muskate).
Muskel, f., тѫшкїѫ, тѫскѫлѫ; stark von —n, въпосѫ, тѫскѫлосѫ; —-ader, f., въпъ тѫскѫларъ; —-arterie, f., артеріъ тѫскѫларъ; —faser, f., фівръ тѫскѫларъ; —-kraft, f., търіъ тѫскѫларъ.
Muskelig, a., тѫскїосѫ, тѫскѫлосѫ.
Muskete, f., тѫскетъ, флінтъ, пѫшкъ, сенéцъ.
Musketenfeuer, n., фокѫ din тѫскете, тѫскетъріъ.
Musketier, m., тѫскетарѫ, осташѫ пеdестрѫ.
Muskus, тѫскѫ, тошѫсѫ.
Muß, n., pl. Musse, тѫстѫ; вреїѫ, чірѫ; тестекътѫръ; токапъ.
Muß, n., (dела Müssen, v.), сілъ, форцъ; печесітате, требѫінцъ неапъратъ; невоїе; — ist eine harte Nuß, сіла леце п'аре; печесітатеа фрънце лецеа.
Muße, f., комоdітате, ѧndелете, неокѫпъцїѫне (рехатѫ, кънdѫ); es gehört — dazu, спре ачéста се чере тімпѫ; etwas mit — verrichten, а фаче ѫнѫ лѫкрѫ пе ѧndелете.
Müßig, a. ші ad., неокѫпатѫ; лепешѫ, фъръ трéбъ; —e Geld, n., банї морцї; —e Stunde, f., óръ ліберъ, óръ вакантъ; — gehen, а петрече ѧn лепевіре, а фі неокѫпатѫ, а бате лела, а ѧтбла хаї-тъ-на.
Müßiggang, m., лене, неокѫпъцїѫне, лела; — ist aller Laster Anfang, лепеа есте періна dракѫлѫї.
Müßiggänger, m., перdе-варъ, лепешѫ; dieser Jüngling ist ein —, ачестѫ жѫне ѧтблъ тъіndѫ кънілорѫ фрѫnze.
Müssen, v., требѫе, é требѫінцъ; was muß das bedeuten? че ва съ zікъ ачéста?
Muster, n., тѫстръ (італ. mostra); modелѫ, есемпларѫ; decemnѫ; провъ; —buch, n., —karte, f., (ѧn комерчїѫ), картеа кѫ тѫстреле; —rolle, f., ролъ, сѫлішорѫ кѫ прове; —schule, f., шкóлъ порталъ; —werk, n., лѫкрѫ класікѫ.
Musterhaft, a. ші ad., de modелѫ, есемпларѫ, че пóте серві de есемплѫ; minѫnатѫ.
Mustern, v., ревеzѫ, черчетеzѫ, чепсѫреzѫ; репасеzѫ, трекѫ ѧn ревістъ, факѫ тѫстръ.
Musterung, f., ревісіѫне, ревістъ (скѫртатѫ), тѫстръ (de трѫпе); — halten, а фаче ревістъ; die — passiren lassen, а трече ѧn ревістъ, а ревідé атърѫптѫ.
Muten, mutern, v., пъпърлеште, скімвъ кóжа.
Muth, m., бърбъцїъ, кораціѫ, inimъ; ѧndръспéлъ, кѫтеzаре; —, воїе бѫнъ; ѫтóре бѫнъ; ich verliere den —, а се deскѫръціа; — fassen, а се ѧтбърбъта, а лѫа кѫраціѫ; den — sinken lassen, а перdе кораціѫлѫ, а пѫ кѫтеzа; gutes —es sein, а фі кѫ воїе бѫнъ (італ. star di buona voglia).
Müthchen, n., тъніъ, пікъ; sein — kühlen, а'шї стъмпъра тъніа.
Muthen, v., (векїѫ), черѫ, черкѫ, речеркѫ; ѧnтребѫ; провокѫ.
Muthig, a. ші ad., кораціосѫ, inimосѫ, ѧndръспецѫ; віоїѫ.
Muthlos, a. ші ad., deскѫръціатѫ, neinimосѫ, nendръспецѫ; —igkeit, f., deскѫраціѫ, nendръспéлъ; темъdътате.
Muthmaßen, v., сѫпѫнѫ, пресѫпѫнѫ, daѫ кѫ сокотéла, коніептѫ (zічемѫ ѧніептѫ), daѫ пе гъчіте.
Muthmaßlich, a. ші ad., пресѫпѫсѫ, пресѫмтівѫ, коніептѫралѫ, пе гъчіте, пе коніептате, пе немеріте.
Muthmaßung, f., пресѫпѫнере, сѫпѫсецїѫне, коніептѫръ, пресѫмцїѫне, гъчітѫръ.
Muthung, f., речеркаре; черере; провокъцїѫне.
Muthvoll, a. ші ad., кораціосѫ, inimосѫ, плінѫ de кораціѫ.

Muthwille, m., ѧнтрекътѹръ; спѹлверътѹръ; ръінцъ.

Muthwillig, a. ші ad., ѧнтрекѹтѹ, спѹлвератѹ, невѹпатікѹ; ръѹ; ѧnadincѹ; —er Weise, ѧnadincѹ; din ръінцъ прекѹцетатъ; —e Bankerott, m., банкротѹ кѹ ѧпшелѹчѹне; —er Streich, мішеліе прекѹцетатъ; кръіе, блъстъмъціъ.

Mutter, f., mamъ, mѹmъ (маїкъ, слав.), пъскътóре; матріче (маткъ, мітрасѹ, сгъѹ); (тіпогр.) матріцъ; dрождіе, пътѹлѹ (de вінѹ); стратѹ, кѹівѹ (de оцетѹ).

Mutter-ader, f., (анат.), въна сафéнъ (песте копсе ѧп жосѹ); —allein, a. ші ad., сінгѹрѹ сінгѹрелѹ; —balsam, m., балсамѹ істерікѹ, пентрѹ істеріъ; —band, n., (анат.), легътѹръ de маткъ; —beschwerde, —schwerung, f., dѹрере de матріче, істеріъ; —biene, f., (ла албіне), маткъ, mamъ, реціпъ; —blutfluß, m., еморацiъ de матріче, скѹрсóре; —bruch, m., істерочеа, лърціреа матчеї, сѹрпътѹръ (бóлъ); —bruder, m., фрате de mamъ, ѹнкїѹ; —brust, f., сінѹлѹ mameї; ціце; мъмеле; —erde, f., пъмънтѹ вецетаверѹ, пъмънтѹ роdіторѹ; —fieber, n., фрігѹрї істеріче; —fluß, m., скѹрсóре албъ, пóлъ албъ (бóлъ); —füllen, n., мънzъ; —gefühl, n., сімцімънтѹ de mamъ, сімцімънтѹ матернѹ; —herz, n., інімъ de mamъ; —kalb, n., віцеа; —kind, —söhnchen, n., копілѹлѹ mameї, прѹнкѹ ресфъцатѹ, прѹнкѹ гѹгѹлітѹ, коконітѹ (італ. cucco), decmepdатѹ; —kirche, f., бісеріка mamъ, матеръ; —korn, n., съкаръ тъчѹнóсъ; —krampf, m., кърчеї ла маткъ, спастѹ істерікосѹ; —kraut, n., камомілъ; —krebs, m., (med.), канкрѹ de матріче, ракѹ ла партеа паштеріï (ла фемеї); —kuchen, m., плъчінтъ, касъ (сълашѹ алѹ прѹнкѹлѹї поѹ пъскѹтѹ (Nachgeburt); —lamm, n., міа, мїелѹцъ; —land, n., патріъ, пъмънтѹлѹ паштеріï, къміnѹ пъріntескѹ; —lauge, f., лешіъ кѹръцітъ de сърї (хім.); —leib, m., пънтече мъмескѹ; —liebe, f., іѹвіре de mamъ; —maal, n., нéгъ, пецелѹ (італ. neo); —milch, f., ціца mameї; —mord, m., матрічідіѹ, оморѹ de mamъ; —mund, m., гаѹръ, гъózъ, гѹра матчеї; —nackend, —nackt, a. ші ad., голѹ голѹцѹ, деспоїетѹ, голѹ ка пілѹгѹлѹ; —pfennig, m., банї мърѹнцї; —pferd, n., éпъ; —recht, n., dрептѹ мъмескѹ; —schaf, n., оїе кѹ мїелѹ; —scheide, f., въгъѹна матчеї, стрімтóреа вергѹрéскъ, ѧнкісѹра фечоріеї; —schooß, сінѹлѹ mameї; —schwein, n., скрóфъ, пóркъ; —schwester, f., мътѹшъ, цацъ (провінц. алѹ Църеї рот., італ. zia); —sprache, f., лімбъ mamъ, лімбъ націоналъ, лімбъ матернъ, лімбъ прімітівъ; die —sprache ist unser Heil, лімба націоналъ е търіа ші пѹтереа нóстръ; die —sprache ist die Nation selbst, лімба націоналъ е ѧнсаш націѹнеа; —staat, m., статѹ мітрополітанѹ; —stand, m., статѹлѹ de mamъ, матернітате; —stein, m., істеролітѹ; —stock, m., стѹпѹ de пръсілъ, de семінцъ; трѹнкїѹ, бѹтѹкѹ; —theil, m., кліронomіъ матернъ; —trompeten, pl., тромпе фалопіене; —wehen, pl., dѹрерї de наштере; —witz, m., істеціме фірéскъ, спірітѹ натѹралѹ; жѹdекатъ съпътóсъ; —wuth, f., фѹрóре ѹтерінъ, фѹрóреа матчеї (бóлъ); —zäpfchen, n., (хірѹрг.), чепѹ de маткъ, інстрѹмѧнтѹ че се аплéкъ спре а наінта катаменіїле, пъсарѹ, апъсарѹ (італ. pessario).

Mutterchen, Mutterlein, n., mamікъ, мъмѹкъ.

Mütterlich, a. ші ad., мъмескѹ, мѹмескѹ, de mamъ, матернѹ.

Mutz, m., скѹртѹ de кódъ, моцатѹ, чонтатѹ; омѹлецѹ; метелеѹ, гъгъѹцѹ.

Mütze, f., кънчѹлъ, кікіе, кѹшмъ; скѹфіъ.

Mutzen, v., скѫртезѫ, моцезѫ, ръ-тезѫ, чонтезѫ (stutzen).
Mützenmacher, m., кънчѫларѫ.
Mützenstreif, m., кордеа, батъ пе кънчѫлъ.
Myops, m., скѫртѫ de ведере, міопікѫ (Kurzsichtig).
Myriade, f., міріадъ, нѫмерѫ de zече міі; (ꙟн лімба комѫнъ нѫмерѫ немърцінітѫ).
Myriameter, m., міріаметрѫ, месѫръ de дрѫмѫ, каре фаче 10 міі метре франц.
Myrrhe, в. Mirrhe.
Myrthe, в. Mirthe.
Mystagog, m., (ла антічі), містагогѫ, попъ каре ꙟнвъца секреле кѫтъреі лецї.
Mysterien, pl., містеріі, секрете, таіне; містеріѫ се ziче маі вѫртосѫ деспре секрете релеціóсе; man kann in die — der Religion nicht durchdringen, містерііле релеціі нѫ се потѫ пътрѫnde; містеріѫ се нѫмескѫ ші лѫкръріле непътрѫнсе але натѫреі, прекѫм ші але іnimeі omenештї.
Mysteriös, a. ші ad., містеріосѫ.
Mystik, f., містікъ, есплікъціѫне аскѫнсъ а релецеі.
Mystiker, m., містікѫ.
Mystisch, a. ші ad., містікѫ, алегорікѫ, фігѫратѫ.
Mystificiren, v., містіфічесѫ, атъцескѫ пе ѫшорѫ крезъторіі, апоі рѫдѫ de еі.
Mythe, m., фабѫлъ, мітѫ, історіъ ероікъ din тімпѫрі фъбѫлóсе.
Mythologie, f., мітолоціъ, історіъ фабѫлóсъ (деспре zеі, семizеі ші ероі din стръвекіме).
Mythologisch, a. ші ad., мітолоцікѫ.

N.

N, n., а патрѫспрезечеа літеръ ꙟн алфабетѫлѫ цермапѫ.
Na! na! сік! пофтімѫ!
Nabe, f., бѫтѫкѫ de рóтъ; das Loch in der —, окіѫлѫ бѫтѫкѫлѫі.
Nabel, m., бѫрікѫ = (bellico, іт.); —ader, f., вънa бѫрікаръ; —binde, f., легътѫръ, фашъ de бѫрікѫ; —bruch, m., фрънтѫръ бѫрікаръ; —förmig, a., de форма бѫрікѫлѫі; —gegend, f., реціѫнеа, латѫреа деспре бѫрікѫ; —geschwulst, f., омфалочелъ, ꙟмфлътѫръ бѫрікаръ; —gewächs, n., саркомфалѫ; —netzbruch, m., епіпломфалъ; —schnur, f., —strang, m., фѫніóра бѫрікѫлѫі; —wasserbruch, m., idромфалѫ.
Naben, v., пѫнѫ бѫтѫкѫ ла рóтъ.
Naben-bohrer, Näber, m., сфределѫ de рóтъ; —holz, n., лемнѫ de бѫтѫкѫ (de рóтъ); —ring, m., черкѫ de бѫтѫкѫ de рóтъ.
Nach, prep., ла; — Paris gehen, а мерце ла Парісѫ; а; — Hause gehen, а мерце а касъ; er riecht — Branntwein, пѫте а вінарсѫ; дѫпъ (dopo, іт.); — zehn Uhr, дѫпъ zече óре; ꙟndеръптѫ, ꙟнѫрмъ; er kommt — mir, віне ꙟndеръптѫлѫ меѫ; дѫпре = d'apres фр.; (secundum); — der Natur, дѫпре натѫръ; meiner Meinung —, дѫпре пъререа меа; — der Elle verkaufen, а вінде кѫ котѫлѫ; кътре, спре; — Norden, кътре, спре Мéзъ-нóпте; dem Namen —, de нѫме; ꙟн, dem Aeußeren —, ꙟн челе стеріóре; ad., — und —, ꙟнчетѫ кѫ ꙟнчетѫ, пѫцінѫ къте пѫцінѫ; — wie vor, акѫмѫ ка ші маі наінте, пѫрѫреа; —gerade, інфіне, токма.
Nach-achten, v., me регѫлезѫ дѫпре .., me конформезѫ; —äffen, v., маімѫцезѫ, контръфакѫ; ꙟнгънѫ; —äffer, m., маімѫцъторѫ, контръфъпторѫ, імітъторѫ, ꙟнгънъторѫ рідікѫлѫ; —äffung, f., маімѫцъріе; —ahmbar, a., імітаверѫ; —ahmen, v., імітѫ, контръфакѫ, копіезѫ; —ahmung, f., імітъціѫне; —ahnen, v., а спікѫі = spigolare, іт.; —arbeiten, v.,

а дпплínі лъкрь къ каре amъ ретасъ пе ъртъ, а лъкра dъпъ ..; —arten, v. n., деценерезъ, ме факъ семене алтъ́а, іаъ фіреа, пъравълъ алтъ́а; —artung, f., imітъціъне.

Nachbar, m., вечінъ; —in, f., вечінъ; —lich, a. ші ad., вечінъ, ка унъ вечінъ, дпвечінатъ; —schaft, f., вечінътате, вечініме; —staat, m., статъ дпвечінатъ.

Nach-bedingen, v., факъ кондіціъні постеріóре; —behelf, m., съпърфъціъ, mezіъ секъndарь; —bellen, v., латрь dъпъ .., іmітезъ лътратълъ; —bericht, m., дпштіінцаре поскріптъ; —bessern, v., рефакъ, трекъ прін тъпъ лъкрь алтъ́а; —beten, v., репецескъ, zікъ ръгъчіъне dъпъ ..; rezікъ текапічеште; —beter, m., репециторъ, пофторіторъ; еко, ътбра алтъ́а; —bezahlen, v., плътескъ ретъшіца; —bier, n., в. Rofent; —bild, n., конie; —bilden, v., конiezъ; —bildner, m., коністъ; —bleiben, v., ретънъ, дптързіъ пе кале; —blicken, v., ме ківъ dъпъ чінева, длъ петрекъ къ окіі; —brand, m., (къръmidърie), къторълъ de пе ъртъ; —brechen, v., їаъ пе ъртъ пе унъ реъ; се рътпе тотъ мереъ; —bringen, v., adъкъ апоі; репортъ; —brut, f., клочітъръ, пъітъръ пентрь adоъóръ; —cur, f., къръ пе ъртъ.

Nachdem, conj. ші ad., dъпъ че, dъпре ачеea, dъпъ къmъ, infine.

Nach-denken, v., гъndескъ ла чева, къцетъ асъпра врезнъі лъкрь, meditezъ; —, n., meditъціъне; in tiefes — gerathen, а къdé пе гъndърі; —denkend, a., meditatівъ, пе гъndърі; —denklich, a., черкъспептъ, въгъторъ de сéтъ; de meditatъ; —druck, m., adóa тескъіре, ретіпъріре; контръфъптъръ, контрътіпъріторъ (къndъ се тіпъреште картеа пе фърішъ дпкопtра дрептълъі авторълъі); фіг. попdере, гревтате, енерціе, пофалъ; —drucken, v., ретіпърескъ, контръфакъ (о карте): —drücken, v., апъсъ апоі, маі апъсъ пъцінтелъ; —drucker, m., контрътіпъріторъ; —drücklich, a. ші ad., апъсатъ, енерціосъ (тоnъ, ворвъ), аспрь; —drücklich bestrafen, педенcескъ аспрь; —drücklich antworten, респъndъ верде; —drücklichkeit, f., енерціе; пътере; —dürfen, v., amъ воіе de a accoчіа пе чінева; —eifer, m., —eiferung, f., етълъціъне, zелъ (de a ажъпце пе чінева дп чева); —eiferer, m., етълъ, етълъторъ, рівалъ; —eifern, v., amъ етълъціъне, zелъ de a ...; —eilen, v., къргъ dъпъ чінева, ме гръбескъ алъ ажъпце dinaпоі.

Nacheinander, ad., унь dъпъ алтъ; deapъndълъ; drei Tage —, трeі zіле de apъndълъ.

Nach-empfängniß, f., съпърфътъціъне; —empfinden, v., amъ ачелéші сімціміпте къ алтълъ, ресімцъ.

Nachen, m., пъішóръ, лъптрішóръ.

Nach-erbe, m., ерезіторъ събстътътъ (дп лінса алтора маі de апróпе); —erinnerung, f., редъчере а міпте, ресъвенірь; епілогъ; —ernte, f., алъ doїлea сечерішъ, спікъітъръ; —erzählen, v., парезъ, історіескъ dъпъ алтълъ; —essen, n., тъпкаре пе ъртъ; decертъ, фр.; —fahren, v., ме къръцъ, мергъ къ къръца dъпъ алтълъ; (minер.) вісітезъ мінеле; —fallen, v., кадъ пе ъртъ, dіп деръптъ; —färben, v., тіптърезъ, даъ колóре dъпъ ..; —fegen, v., дптълътескъ adоъóръ; —folge, f., ърmаре, съкчесівне (пе тропъ); імітаре; —folgen, v., а ърта къіва; auf dem Fuße —folgen, v., а се цінé de ърта къіва; —folger, m., съкчесорь; —fordern, v., черъ пе de асъпра, претіndъ (песте токтéлъ); —formen, v., фортълезъ dъпъ ..; —forschen, v., черкъ, есаmінъ, ме 'нформезъ despre ..; —forscher, m., речерчетъторъ, інкізіторъ; —forschung, f., речеркъ-

търъ; лъаре ла ꙟптреваре (inвестігъцiъne); —frage, f., ꙟптреваре dъпъ ..; —fragen, v., ꙟптребъ dъпъ, decпре ..; —frost, m., церъ търziъ; —führen, v., dъкъ пе ъртъ; —füllen, v., реꙟтплъ; —füllung, f., реꙟтплътъръ; —gaffen, v., а къска гъра dъпъ чiнева; —geben, v., maĭ daъ; ꙟпгъdъiъ; се ласъ, се móie, се decтinde (кóрda); der Klügste gibt —, капъ плекатъ пъ'лъ таie сабiа; —gebend, a., лъсъторъ, ꙟпгъdъiторъ; —gebend sein, а фi отълъ пъчiĭ; —gebung, f., релъсътъптъ (deферiнцъ); —geboren, a. шi ad., постътъ, пъскътъ dъпъ móртеа татъсеъ; —geburt, f., локъ, плъчiнтъ (din маткъ); —gehen, v., мергъ, ътвлъ dъпъ ..; den Vergnügungen —gehen, а ътвла dъпъ плъчерĭ; seinen Geschäften —gehen, а'шĭ къъта de трéбъ, de облегъцiънĭ.

Nachgehends, ad., оъкчесiвъmiнте dъпъ ачееа.

Nach-giebig, a., лъсъторъ; —giebigkeit, f., релъсътъптъ, лъсiтате ꙟпковъiтъръ, плекъчiъne.

Nach-gericht, n., меселiкъ (десертъ тъпкърĭ, maĭ къ сéтъ пóме пе ла фiнеа месеĭ); —gemacht, a., фаптiчiъ; —geschmack, m., гъстъ че ретъне; —gießen, v., maĭ торпъ, върсъ maĭ апоĭ; —graben, v., съпъ dъпъ (чева п. е. котóръ); —gras, n., отавъ; —grübeln, v., съвтiлizezъ, скочорескъ dъпъ ..; —grummet, n., adoa отавъ; —gucken, v., а се къкъi dъпъ ..; —hall, m., ресъпетъ, еко; —hallen, ресъпъ, рецiъеште; —halten, v., а цiné пе ъртъ (лекцiънiле ꙟптрерънте); —haltig, a., че dъръ, че цiне, траiнiкъ; —hand, f., партеа dinапоĭ а калълъĭ; —hangen, —hängen, v., а се da ꙟптрiстъреĭ; —hauen, v., in die fliehenden Feinde —, а тъiа ꙟп спате пе inimiкълъ фъгъторъ; —hausekunft, f., ретърпаре, ревенiре акасъ; —heben, v., ажътъ а pidiка; —helfen, v., ажътъ а спорi, а ꙟпаiнта.

Nachher, ad., dъпъ ачееа.

Nach-herbst, m., постътóмпъ; тóмпа фетеiлоръ (а кокопелоръ); —herig, a., maĭ ꙟпъртъ, постерiоръ, ꙟп ordinea тiмпълъĭ; —heu, n., отавъ; —hieb, m., ловiре dъпъ, ловiре поъъ; —hochzeit, f., оспъцъ dъпъ пъптъ; holen, v., iaъ апоĭ (че ремасе), ꙟпdеплiнескъ (че пъ се фъкъ); addъкъ; —hut, f., пашере dъпъ ..; кodарmie = арiергардъ (мiл.); —jagen, v., daъ гóпъ (ла въпът.), ътвлъ dъпъ плъчерĭ; —keltern, v., тескъескъ пентръ adóaоръ; klang, m., прелъпцiре de тонъ, ресъпетъ, рецiъiтъ; —klettern, v., т'акацъръ dъпъ ..; —klingen, n., ресъпъ; —komme, —kömmling, m., ърташъ, decчendinте; —kommen, v., вiнъ dъпъ, пе ъртъ; ꙟпdеплiнескъ, ефъптъескъ; seiner Pflicht —kommen, а'шĭ ꙟтплiнi облегъцiънеа; —kommenschaft, f., вiiторiме, постерiтате, ърташiĭ пострi; —können, v., потъ ърта, веni dъпъ чiнева; —kost, в. —essen; —künsteln, v., контръфакъ къ тъiестрiе; —lallen, v., репетъ бълбъindъ.

Nach-laß, m., клiрономiе, моштенiре, лъсатъ, легатъ; iертаре (а ъneĭ даторiĭ шчл.); —lassen, v., а реласъ; ꙟпгъdъiъ; ꙟтпъцiнецъ; iертъ; —gelassene Werke, опере постъте; —en, се слъбеште (фъnia), ꙟпчéтъ (dърерea); die Hitze läßt —, кълdъра deскреште; der Wind läßt —, вжптълъ ꙟпчéтъ; sein Eifer läßt —, i се ръчеште zелълъ; der Sturm wird bald —lassen, фъртъna се ва апъса кържndъ; —lassenschaft, f., лъсътъръ, клiрономiе.

Nachlässig, a., негрiцiнте, непъсъторъ, лепешъ; —keit, f., негрiцiнцъ, непъсаре, лене.

Nach-laufen, v., алергъ dъпъ; den Mädchen —laufen, алергъ dъпъ фете; —leben, v., вiezъ dъпъ

(прінчіпіїле кȣіва); —legen, v., maĭ пȣпȣ ꙟпкъ; —lese, f., спікȣіре (ла грѫне); погірчітȣ apd. (ла віі); —lesen, спікȣескȣ, погірческȣ; легȣ, чітескȣ dȣпъ алтȣлȣ; —lesung, f., лектȣръ, чітітȣръ; —liefern, v., pedaȣ; —lügen, v., спȣпȣ minчȣпĭ dȣпъ алтȣлȣ; —machen, v., факȣ апоĭ, dȣпъ (modeлȣлȣ шчл.) алтȣїа; копіезȣ; Jemandes Stimme —machen, ꙟпгъпȣ; alle Moden —machen, a maĭmȣца тóте modeле; —machung, f., контръфъптȣръ; пластографіе; —mahd, f., adoa косітȣръ; —malen, v., копіезȣ; ein Gemälde —malen, копіезȣ ȣпȣ тъблъȣ; —malig, a., постеріорȣ, вііторȣ, ȣрмъторȣ.

Nachmals, a., dȣпъ, ꙟпȣрмъ.

Nach-messen, v., pemecȣрȣ; —mittag, m., dȣпъ пръпzȣ, dȣпъ amiazĭ; —mittägig, a., de dȣпъ пръпzȣ; —mittags, ad., dȣпъ пръпzȣ; —mittagsruhe, в. Mittagsruhe; —münzen, v., контръфакȣ monетъ; — müssen, v., требȣе a мерце dȣпъ чіпева; —ordnen, v., сȣстітȣезȣ; —patschen, v., ȣрmezȣ плешкъіndȣ (прін тіпъ); —pfeifen, v., шȣїерȣ dȣпъ чіпева; —purzeln, v., da песте алтȣлȣ бербелекȣ; —rechnen, v., maĭ сокотескȣ odатъ, рекалкȣлȣ; —rede, f., ворбіре пеȣрмъ, епілогȣ; мȣрмȣрътȣръ, бомбъпітȣръ; die üble —rede, ворбіре de реȣ, калȣмпіъ, dефаїмъ, пȣме реȣ; —reden, v., pezікȣ, репетȣ, пофторескȣ (ворбеле кȣіва); böses —reden, ворбескȣ de реȣ, dефаімȣ; —reifen, v., се кóче пеȣрмъ, матȣрéзъ maĭ търziȣ; —reisen, v., кълъторескȣ dȣпъ чіпева; —reißen, v., се рȣмпе maĭ таре; eine Zeichnung —reißen, копіезȣ ȣпȣ тъблъȣ; —reiten, v., кълърескȣ съ ажȣпгȣ пе чіпева; —rennen, v., me репедȣ, алергȣ dȣпъ ..; —reue, f., покъіпцъ, къіпцъ търziе.

Nachricht, f., штіре, весте, авістъ; повелъ, поȣтате, потіціе, репортȣ.

Nachrichter, m., фіindкъ кȣ фіінца ліпсеште ші ворба din лімба ромъпъ ziчемȣ: хепгерȣ, хохерȣ; есекȣторȣ, гъde.

Nach-rollen, v., dȣрȣескȣ, хodороцескȣ пеȣрмъ .., ȣрmezȣ ростоголіndȣme, ротіndȣme; —rudern, v., ȣрmezȣ въслъndȣ; —rücken, v., ȣрmezȣ, me ꙟпаіптȣ, dȣпъ ..

Nach-ruf, m., ворба din ȣрмъ (a ȣпȣĭ репосатȣ, сéȣ пȣрчесȣ); стрігаре кїемаре dȣпъ ..; —en, v., кїемȣ, стрігȣ dȣпъ чіпева; —ruhm, m., фаїмъ, репȣме, пȣме бȣпȣ (dȣпъ мóрте); —rühmen, v., einem —rühmen, a лъȣda, a ziче ꙟп лаȣda ȣпȣїа че пȣ е фацъ; —saat, f., adoa семъпътȣръ; —sagen, v., репетȣ; pezікȣ; Eid —sagen, a ziче dȣпъ алтȣлȣ жȣръмъптȣлȣ; Jemandem etwas Böses —sagen, a ворбі реȣ пе ȣрма кȣіва; —satz, m., minóръ, копкісіȣпе; —schallen, v., ресȣпъ; —schicken, v., a тріміте dȣпъ ..; —schieben, v., ꙟмпіпгȣ, арȣпкȣ dȣпъ ..; —schießen, v., ꙟмпȣшкȣ ꙟпdърептȣ кȣіва; maĭ daȣ, ꙟмпліпескȣ (о сȣмъ); me ръпедȣ dȣпъ чіпева; —schlachten, v., a maĭ ȣчіde; фіг. einem —schlachten, сéмъпȣ кȣіва; —schlag, m., monетъ фалсъ, бапȣ калпȣ; ловітȣръ пе ȣрмъ; (мȣс.) потъ ꙟмпліпітóре; —schlagen, v., фоїетезȣ, консȣлтезȣ (о карте); таїȣ, факȣ monетъ фалсъ; ein Wort im Wörterbuche —schlagen, каȣтȣ о ворбъ ꙟп ziчіопарȣ; —schleichen, v., ȣрмърескȣ пе фȣрішȣ, спіопезȣ фȣрешіndȣme; —schleppen, v., тѫръскȣ dȣпъ ..; —schlüssel, m., кеїе фалсъ; —schmecken, v., ласъ ȣпȣ гȣстȣ бȣпȣ пеȣрмъ; —schneiden, v., кроїескȣ dȣпъ (ȣпȣ modeлȣ); Brot —schneiden, maĭ таїȣ пъпе; —schnitt, m., adóa тъїетȣръ; —schreiben, v., скріȣ dȣпъ .. копіезȣ; —schreiber, m., копістȣ; —schrift, f., апостілъ,

постскрісȣ̆; —ſchuß, m., deскъркътȣръ (de пȣшкъ) dȣпъ; adaocȣ̆; ѫmплiпiре (de вапї), арȣпкътȣръ пеȣрmъ; —ſchwarm, m., роїȣ de алȣ̆ doїлеа; —ſchwimmen, v., ȣрmezȣ̆ ѫпnотъndȣ̆, ѫпnотȣ̆ dȣпъ ..; —ſehen, v., ȣрmezȣ̆ din окїї (пе чiнева), ревъzȣ̆, eccaminȣ̆; фiг. einem —ſehen, трекȣ̆ кȣ ведереа, съптȣ̆ ѫпгъdȣiторȣ̆; ſehen Sie einmal — wie viel Uhr es iſt, en вezї къте óре съптȣ̆; —ſehen, n., ревiziȣne, eccaminȣ̆, ѫпгъdȣinцъ; —ſenden, в. —ſchicken; —ſetzen, v., постпȣпȣ̆, пȣпȣ̆ ла спате, деспрецȣескȣ̆; einem —ſetzen, v., iaȣ̆ ла гóпъ пе чiнева; —ſetzung, f., деспрецȣ̆; лȣаре ла гóпъ; —ſicht, f., ȣїтаре dȣпъ, ѫпгъdȣinцъ, ѫпdȣраре; iертаре; —ſicht geben, a da паȣсъ, прелȣпцi терminȣлȣ̆; —ſichtig, a. ші ad., ѫпгъdȣiторȣ̆; —ſichtigkeit, f., ѫпгъdȣinцъ; —ſingen, v., къптȣ̆ dȣпъ; —ſinnen, в. —denken; —ſommer, m., adoa вéръ; —ſpähen, v., скоdескȣ̆, черкȣ̆ а фȣра секретȣлȣ̆ кȣiва; —ſpiel, n., фарсъ, пiеса жȣкатъ ла ȣрmъ; —ſpotten, v., а фаче ка .., алȣ̆ контръфаче, алȣ̆ ѫпгъпа; —ſpotter, m., ѫпгъпъторȣ̆; —ſprechen, v., а репецi ворвеле алтȣїа; —ſpüren, v., adȣрmърескȣ̆, iaȣ̆ ȣрmа, черкȣ̆ а deскопері; —ſpürung, f., adȣрmъріре.

Nächſt, prep. ші ad., апрóпе de, фóрте апрóпе; лъпгъ; — meinem Vater, лѫпгъ татъ meȣ̆.

Nächſtdem, ad., пеmiжлочiтȣ̆ лъпгъ.

Nächſte, a., (der, die, das), челȣ̆ maї апрóпе; maї скȣртȣ̆; in der —n Woche, септъmъпа вiiтóре; der — Weg, калеа чеа maї скȣртъ.

Nächſte, m., апрóпеле (тотȣ̆ omȣлȣ̆, чi deокamdатъ консъпцiȣлȣ̆, апоï конацiоналȣлȣ̆, апоï кореліцiонарȣлȣ̆, апоï вечiнȣлȣ̆, апоï компатрiотȣлȣ̆, ѫпфiне стреiнȣлȣ̆); —nliebe, f., харiтатеа, аmорȣлȣ̆, iȣвiреа (dрагостеа) de апрóпеле.

Nächſtens, ad., кȣръndȣ̆, песте пȣцiнȣ̆, ѫndатъ, azї mъпе.

Nach-ſtechen, v., гравеzȣ̆ imiтъndȣ̆; таїȣ кȣ атȣ dȣпъ ..; —ſtehen, v., стаȣ̆ dȣпъ .., съптȣ̆ maї жосȣ̆ (кȣ рапгȣлȣ̆), рестаȣ̆; —ſtellen, v., ѫптindȣ̆ кȣрсъ; пъndескȣ̆; пȣпȣ̆ dȣпъ (nachſetzen); —ſtellung, f., ѫптindере de кȣрсъ; пъndъ; —ſteuer, f., adaocȣ̆ de dape, сȣпрътассъ; —ſtich, m., стампъ, гравȣръ контръфаптъ; —ſtimmen, v., вотеzȣ̆ dȣпъ чiнева; —ſtoppeln, v., спiкȣескȣ̆ dȣпъ чева; —ſtoß, m., ловiре dатъ апоï; —ſtreben, v., пъzȣi ла чева; —ſtrebung, f., пъzȣinцъ dȣпъ чiнева; —ſtürmen, v., daȣ̆ ассалтȣ̆ dȣпъ, пъвълескȣ̆ ѫп ȣрmа ..; —ſtürzen, v., се deкȣлъ, се рȣiпъ dȣпъ; —, с'арȣпкъ се'шї рȣпъ гътȣлȣ̆ dȣпъ чiнева; —ſuchen, v., черкȣ̆, речеркȣ̆; um etwas —ſuchen, а чере чева прiп рȣгъminте; —ſuchung, f., черкаре, речеркаре.

Nacht, f., нóпте, ѫптȣперекȣ̆; bei —, in der —, нóптеа; bei ſtockfinſterer —, пе ѫптȣперекȣ̆ de пȣ'цї вezї mъпа; —arbeit, f., вегерї, лȣкрȣ de нóпте, лȣкрȣ остепiчосȣ̆; —arbeiter, m., кȣръцiторȣ̆ de ѫmблътóрї; —becken, —geſchirr, n., —topf, m., ȣрiпаръ, цȣкалȣ̆, óлъ de нóпте; —blindheit, f., орбȣлȣ̆ гъiпеї.

Nachten, v., ѫппоптеzȣ̆.

Nacht-eſſen, n., чiпъ; —eule, f., бȣхъ, кȣкȣвеiкъ; —gewand, n., вестmъптȣ̆ de нóпте; —gleiche, f., екiпопцiȣ̆; —haube, —mütze, f., скȣфiъ de нóпте = (cuſia da notte, iтал.); —haus, Compaßhäuschen, n., късȣцъ кȣ компасȣлȣ̆ пе пъї лȣminатъ нóптеа.

Nach-theil, m. daȣпъ, прежȣdiцiȣ̆ (жiгnipe), скъdере; вътъmаре; —theilig, dъȣпъторȣ̆, adȣкъторȣ̆ de скъdере, вътъmъторȣ̆, прежȣdiчiосȣ̆; —theiligkeit, f., прежȣdiчiȣ̆, dъȣпътȣръ.

Nacht-hemd, n., къmашъ de нóпте;

—herberge, f., оспіцiѹ, попасѹ (копакѹ), тънере песте нóпте.
Nachtigall, f., прівегітóре, філомілъ (поет.).
Nacht-kleid, n., негріцеа, вестмънтѹ de нóпте; —lager, —quartier, n., попасѹ, масѹ песте нóпте; —lampe, f., канделъ, лампъ de нóпте; —leuchter, m., лѹмінъторѹ de нóпте.
Nächtlich, a. ші ad., de нóпте, поптѹрнѹ.
Nacht-licht, n., лѹмінаре de нóпте; —luft, f., аерѹ de нóпте; —mahl, n., чінъ; ст. чінъ (ла протестанцї); кѹмінекътѹръ, чіна de таїнъ (ла ромънї); комѹніѹне (ла кат. апѹс.); —musik, f., мѹсікъ de сéра, серенатъ; —sschwärmer, m., вагабѹндѹ; —sitzen, вегіі; —tisch, m., тоалетъ, масъ de нóпте.
Nachtrab, m., постгардъ (arier-garde, фр.).
Nachtrabe, m., корбѹ de нóпте.
Nach-traben, v., ѹрмезѹ ѧн трéпъдѹ, трепъдѹ дѹпъ; —trachten, v., пъзѹескѹ ла .., претіндѹ; —trag, m., фіг. ѧндеплініре (de банї); —tragen, v., адѹкѹ пеѹрмъ; ѧндеплінескѹ, сѹплінескѹ, плътескѹ рестанца; etwas in einer Rechnung —tragen, adaorѹ чева ла компѹтѹ; —träglich, a., сѹплініторїѹ; —treten, v., калкѹ пеѹрмъ; —triegel, m., зарѹ de нóпте; зъворѹ; —trunk, m., покарѹлѹ de пеѹрмъ.
Nachts, ad., нóптеа.
Nacht-schatten, m., ѹмбръ de нóпте (плантъ); —stück, n., тъблъѹ de счепъ поптѹрнъ; —stuhl, m., скаѹнѹ de нòпте; —stunde, f., óръ de нóпте; —trank, m., веѹтѹръ de нóпте; —viole, f., віорікъ de нóпте; —vogel, m., пасере de нóпте; —wache, f., гардъ, пазъ, веціліе (штражъ) de нóпте; —wächter, m., гардістѹ, вегіеторѹ, пъзіторѹ de нóпте; —wächterlied, n., кънтѹлѹ, стрігътѹлѹ пъзіторѹлѹї de нóпте; —wandeln, v., нóптѧмблѹ, ѧмблѹ нóпте; —wandler, —wanderer, m., нóптѧмблъторѹ, сомпѧмблѹ, лѹпатекѹ; —weibchen, n., мѹїерѹшъ de нóпте; —zeit, f., тімпѹлѹ попцїї; bei —zeit, нóптеа; —zeug, n., страїе, вестмінте de нóптеа.
Nach-wachsen, v., крескѹ апої, ажѹнгѹ крескъндѹ; er wird seinem Vater bald —wachsen, акѹші е аша de маре ка татъ сеѹ; sich —wagen, се 'нкѹмете а ѹрма; —wägen, v., маї кънтъреште, кѹмпънеште, adóaóръ; —weh, n., —wehe, f., дѹрере дѹпъ (фачере); дѹрере пеѹрмъ; ресімцімънтѹ, пърере de реѹ; —weinen, v., плънгѹ пеѹрмъ; —weis, в. —weisung; —weisen, v., арътѹ пеѹрмъ; демѹстрѹ, доведескѹ; —weisung, f., демѹстръцiѹне, доведіре; —welt, f., лѹме поѹъ, постерітате, фіітоpіме, ѹрмашії пострі; —werfen, v., арѹнкѹ дѹпъ ..; —winter, m., éрнъ тързіъ, adóa éрнъ; —wirken, v., лѹкрѹ апої, ѧнрѫѹрескѹ пеѹрмъ; — wollen, воїѹ а ѹрма, а мерце дѹпъ чінева; —wuchs, m., крескътѹръ, крештере апої, млъдіцъ; —wünschen, v., ѧнсоцескѹ пе чінева кѹ ѹрърї; —zahlen, v., плътескѹ рестѹлѹ; —zählen, v., репѹмерѹ; —zeichnen, v., десемнѹ дѹпъ (моделѹ), копіезѹ; —zeichnung, f., десемнѹ копіатѹ; —ziehen, v., трагѹ дѹпъ мене; ѹрмéзъ, се дѹче, се мѹтъ; —zug, m., сѹітъ, тръсѹръ дѹпъ ..; —zügler, m., мародарѹ.
Nacken, m., червіче, чéфъ; einem immer auf dem — liegen, а ста мереѹ ѧн спінареа, а се цiné de капѹлѹ кѹіва; Jemandes — beugen, а фрънце ферочітатеа, ѧндърътнічіа кѹіва.
Nackend, nackt, näckig, a., голѹ.
Näckisch, a., акъцъросѹ, сгъдърѫторѹ.
Nacktheit, f., голътате, голічіѹне.
Nadel, f., акѹ; болдѹ; гімпе, спінѹ; фрѹнзъ акѹларъ; wie auf —n sitzen, а шедé ка пе спінї;

—arbeit, f., лъкръ de акъ; —=büchſe, f., акаріе.
Nädelchen, n., акушорь.
Nadel=feile, f., пілъ фóрте аскуцітъ; —förmig, a., ка акулъ, аскуцітъ; —geld, n., banі de ачe, banі de тоалетъ, de търнцішърі (dauі фетееі); —holz, n., арборе къ фоі акуларе; спінетъ; —kiſſen, n., перінуцъ de ачe; —knopf, —kopf, m., капъ, гътълie, волдъ de акъ; —loch, —öhr, n., гавръ, вреке de акъ; —ſpitze, f., върфъ de акъ; —ſtich, m., лтпънсетъръ de акъ; —wald, m., спінетъ, пінетъ.
Nadir, m., (астр.), nadipъ, капетълъ de жосъ алъ ociеі opіcoнтелъі adeвератъ, опъсъ ла челъ de сусъ, ла zenітъ.
Nadler, m., акарь, акарцій, фъбрікантъ de ачe; —waare, f., акърie.
Nagel, m., унгie; nicht einen —=breit von etwas abweichen, a нъ се депърта дела чева пічі кътъ с пегръ сълт унгie; —, кліъ (de летнъ сéй ферь); den — auf den Kopf treffen, a nimepі, a преведе́ біне, a апъка лъкръ de унде требе; ein — zu Jemandes Sarge ſein, a фі каіса морцій кліва.
Nägelchen, унгішóръ; клішорь.
Nägelein, n., каріофілъ ароматікъ, клішорь.
Nagel=bohrer, m., сфределъ; —feſt, a. ші ad., кліть, цінтліть, піронітъ; —geſchwür, n., папарічій, лтфълтъръ сълъ унгie, блъ въпътъ (apd.); —hammer, m., акърie, фаврікъ de ачe; чокапъ; —=kopf, m., —kuppe, f., флóреа, капълъ кліълі; —kramm, m., болтъ къ кліе; —mahl, —mal, n., семнъ, рапъ de кліъ; —maale des Heilandes, рапеле тънтліторълі къшънате de кліе.
Nageln, v., батъ къ кліе, лпкліоскъ, піропескъ, цінтескъ.
Nagelneu, a. ші ad., de тотъ ноъ.
Nagelprobe, f., пробъ пе унгie (че о дъ чінева къндъ вea унъ покарь пънъ лп фъндъ).
Nagel=ſchmied, m., кліаржій, фаврь; —wurzel, f., ръдъчina унгіеі; —zieher, m., клеште.
Nagen, v., podь; —d, part., pozъторь, pozънте; —de Gewiſſen, конштіінцъ мъстратъ.
Nager, m., Nagethier, n., pozъторь (animalь).
Nahe, a. ші ad., апróпе, вечінъ, търцінашъ; —r Verwandter, кънпатъ, консънцій.
Nähe, f., апропіетате, вечінътате.
Nähemädchen, n., късъторéсъ.
Nahen (ſich), v., a c'апропіа.
Nähen, v., a кóсъ; weiß —, a кóсъ ла пънзъ.
Näher, a. ші ad., (comp. дела Nahe), маі апróпе; —e Umſtände, амънунте; treten Sie nur —, en апропіете.
Näher, m., късъторь; —in, f., късътóре; —ei, f., късъторіе.
Naherkauf, m., дрептъ de преферінцъ (протімісь), дрептъ че'лъ аре вечінълъ céй консънцій ла о кънпъръторе; дрептъ de ретрацізне.
Nähern, v., a апропіа, a ме апропіа.
Näherrecht, n., в. Naherkauf.
Näherung, f., апропіетъръ.
Näh=kiſſen, n., перініцъ de късътъ; —körbchen, n., корфіцъ de късътъ; —nadel, f., акъ de късътъ; —pult, в. Nähkiſſen; —ram, —=ramen, m., гергефъ.
Nähren, v. a., нътрескъ; —, v. n., се цine, трълеште.
Nährer, m., нътріторь.
Nährend, a., нътрітівь.
Nahrhaft, a., нътрічосъ; съціосъ, къштігосъ, лъкрътівъ; —igkeit, f., нътріцime, карітатеа нътрітівъ.
Nähring, m., децетарів.
Nahrlos, a., фъръ нътрецъ, непътріторь, фъръ благъ, сацъ, сукъ; стерпъ; —e Zeiten, тімпі греі; —igkeit, f., ліпсъ de нътрецъ; фіг. скътпете.
Nährſtand, m., пласа лъкрътóре, продъкътóре; класа a треіа, чea міжлочіе лптре арістократіе ші плебе.

Nährung, f., нѫтріцiѫне.
Nahrung, f., нѫтрітѫръ; —slos, в. Nahrlos; —smittel, n., нѫтрітъптѫ (міжлóчеле); —ssaft, m., сѫкѫ нѫтрітівѫ; —ssorge, f., гріцiле, сѫсістъпцеї; —ssteuer, f., dape de консѫмцiѫне; —sstoff, матеріе нѫтрітóре; —szweig, m., рамѫръ de indѫстріе.
Näh-schule, f., шкóлъ de кѫсѫтѫ; —stunde, f., óръ de кѫсѫтѫ; —seide, f., мътасъ тóрсъ; івріші́нѫ.
Naht, f., кѫсътѫръ; einem auf die Nähte fühlen, а піпъі пѫлсѫлѫ кѫіва.
Nähterei, f., кѫсъторіе.
Nähterin, f., кѫсъторéсъ.
Nähzeug, n., ѫнелте de кѫсѫтѫ.
Naiv, a., наївѫ, наівѫ, сімплѫ; —etät, f., наївітате, сімплітате.
Naiade, f., Naїadъ (німфъ).
Name, m., нѫме; репѫтъцiѫне, фаімъ, нѫме бѫнѫ, ренѫме; angenommene —, нѫме фалсѫ; einer Sache einen —n beilegen, а нѫмі, а пѫне нѫме; eine Sache bei ihrem rechten —n nennen, а спѫне адеверѫлѫ; im —n des Königs, ѧн нѫмеле, din партеа рецелѫї; unter den —n, сѫбт претестѫ, сѫбт маскъ; seinen guten —n retten, а'шї мъптѫі репѫтъцiѫнеа; ein Feind des romanischen —ns sein, а фі інімікѫ попѫлѫї ромънѫ.
Namen-buch, n., каталогѫ, реціcтрѫ, нѫменклътѫръ; —gedicht, n., акростікѫ; —los, a., фъръ нѫме, обскѫрѫ; anonimѫ; —sfest, n., —stag, m., сербътóреа нѫмелѫї, ономастікъ; —szug, m., монограмъ.
Namentlich, a. ші ad., номіналѫ, анѫме; —benennen, денѫмескѫ.
Namenverzeichniß, n., каталогѫ, лістъ de нѫме пропрії.
Namhaft, a. ші ad., ренѫмітѫ, ѧнсемнатѫ; einen — machen, а нѫмі пе чінева.
Nämlich, ad., адекъ, ва съ zікъ; —e (der, die, das), a., ачелашї, ачелѫ нѫмітѫ.
Nanking, m., нанкінѫ (матеріе).
Napf, m., пъстрапъ; кастронѫ, стракінъ.
Näpfchen, n., пъстръпшоръ, къстронелѫ.
Naphtha, f., нафтъ.
Narbe, f., чікатріче, сганкъ.
Narben, v., агреѫнцескѫ (пелеа ла кѫръларї); sich —, се сгънкѫеште, чікатрічéсъ.
Narbenseite, f., флóреа пелеї, ачеа парте а еї, пе каре а фостѫ пърѫлѫ.
Narbig, a., сгънкосѫ, кѫ чікатріче.
Narde, f., нардѫ (плантъ).
Narkotisch, a., наркотікѫ.
Narr, m., небѫнѫ, сміптітѫ, неродѫ; карагіосѫ, бѫфонѫ, мъскърічѫ; er ist ein guter —, е боѫлѫ лѫї Dzeѫ; das Mädchen hat ihn zum —en, фата нѫ і цiне дрептате (попор.); ѧшї бате жокѫ de елѫ; die —en haben mehr Glück als Verstand, маї біне о лінгѫръ de порокѫ, декътѫ ѫнѫ карѫ de мінте; am vielen Lachen erkennt man den —en, din рѫсѫ мѫлтѫ кѫноштї пе неродѫ; seinen —en an etwas gefressen haben, а фі ѧмпътімітѫ de чева.
Narren, v. a., тратезѫ de небѫнѫ (пе чінева); —, v. n., факѫ небѫнії.
Narren-haus, n., касъ de небѫнї; —kappe, f., скѫфіа небѫнѫлѫї, къчѫлъ de паїацъ; —kolben, m., бъта небѫнѫлѫї; —kleid, n., вестмъптѫ de небѫнѫ; —liebe, f., амóре, іѫбіре небѫнéскъ; —posse, f., —streich, m., апѫкътѫръ de небѫнѫ; поспъ, стравагапцъ, арлекінатъ; —seil, n., фіг. einen am —seil herumführen, а пѫрта de насѫ; —spiel, n., жокѫ de небѫнѫ.
Narrheit, f., небѫніе, сміптіре.
Närrin, f., небѫнъ.
Närriren, v., факѫ пе небѫнѫ.
Närrisch, a. ші ad., небѫнѫ, небѫнатікѫ, стравагантѫ; фіг. глѫмецѫ; er ist — in seine Frau verliebt, е небѫнѫ дѫпъ невастъ са.
Narwall, m., нарвалѫ, монодонѫ (пеште).
Narzisse, f., нарцісъ.

Nasal, n., насалъ (ѧn органе); —buchstabe, літеръ насалъ (n. m. ла pom.).
Näschen, n., пъсѫцѫ, насѫ mікѫ.
Naschen, v., гѫстърескѫ, mъпъпкѫ чіѫпind, лінгѫ пе фѫрішѫ, лінгърескѫ.
Näscher, m., лінгарѫ, гѫстъріторѫ; —ei, f., лінгъріе, mъпкаре пе фѫрішѫ.
Naschhaft, a., лікарецѫ, плекатѫ а лінце, а гѫстърі пе фѫрішѫ.
Näschig, в. Naschhaft.
Naschmarkt, m., піацъ кѫ лікъітѫрї, кѫ zахарікале шчл.
Naschwerk, n., гѫстърітѫрї, лікъітѫрї.
Nase, f., насѫ; rupfe dich bei deiner —, каѫтъцї de трéва та; sich die — schnäuzen, а'шї сѫфла насѫлѫ; die — in Alles stecken, а'шї въга насѫ ѧn тóте; der — nach gehen, а мерце пѫшкъ, dрептѫ ѧnainте; die — hoch tragen, а ѧтвла кѫ насѫ пе сѫсѫ, а се ѧnълца; mit langer — abziehen, eine — bekommen, а се depърта кѫ кóda ѧnтре пічóре, а фі лѫатѫ ла треї парале, а фі ѧnфрѫптатѫ; Jemandem etwas vor der — wegnehmen, а'ї лѫа кѫкѫрѫzѫлѫ dѫпъ фокѫ.
Näseln, v., ворвескѫ пе насѫ; іаѫ ѫрма, міросѫ (въпът.).
Nasen-band, n., пъсаръ, ботніцъ; —bein, n., осѫлѫ насѫлѫї; —bluten, n., емороціе, кѫрцере de сънце din насѫ; —buchstabe, m., літеръ насалъ; —flügel, m., аріпа насѫлѫї; —knorpel, m., сгърчѫлѫ насѫлѫї; —kuppe, f., върфѫлѫ насѫлѫї; —laut, n., сопѫ насарѫ; —loch, n., паре, пърї, гаѫра насѫлѫї; —geschwür, m., —gewächs, n., поліпѫ ѧn насѫ; —quetsche, f., косчіѫгѫ, сікріѫ кѫ капакѫ планѫ (пентрѫ морцї); —rücken, m., кѫлтеа насѫлѫї; —schleim, m., mѫкосітатеа, mѫчії насѫлѫї; —spitze, f., вървѫлѫ насѫлѫї; —stüber, m., бобърпакѫ, сфърлъ песте насѫ; —ton, m., тонѫ насарѫ; —tuch, m., сѫdаріѫ, mѫчеріѫ, кърпъ de насѫ (батістъ, баста); —weis, a., пъсѫросѫ; кѫріосѫ, сфрѫптатѫ; арогантѫ; —weisheit, f., пъсѫрошіе, арогапцъ, сфроптъріе.
Nashorn, n., ріпочерѫ (вітъ).
Naß, a., ѫmedѫ, ѫdѫ (= udus, лат.); mѫїатѫ; фіг. вецівѫ; —e Witterung, тімпѫ ѫmedѫ; —machen, moїѫ.
Nässe, f., ѫmiditате, ѫmezéлъ.
Nässeln, v., ѫmezескѫ; стръсѫdѫ.
Nässen, v., съптѫ ѫdѫ, асѫdѫ; ласѫ ѫmezéлъ.
Naßkalt, a. ші ad., фрігѫ ѫmedѫ.
Näßlich, a., камѫ ѫmedѫ.
Nast, m., чіотѫ.
Nation, f., націоне, попѫлѫ, ціnте; —al, —ell, a., націоналѫ; —scharakter, m., карактерѫ націоналѫ; —sgarde, f., гардъ націоналъ; —shaß, m., ѫръ націоналъ; —alisiren, v., ѧmпъmъnтепескѫ, ѧmпатріеzѫ; —alkleidung, f., портѫ націоналѫ; —ssinn, m., спірітѫ, сімцѫ націоналѫ; —alsitte, f., datinъ, моравѫ націоналѫ; —sstolz, m., mъndріе націоналъ; —alversammlung, f., adѫnанцъ націоналъ.
Nationalität, f., націоналітате.
Nativität, f., натівітате; —sstellen, v., презікѫ вііторѫлѫ кѫіва din zioa наштереї; —ssteller, m., цепеатікѫ, астрологѫ, проорочіторѫ din zioa наштереї.
Natrium, n., натрѫ (металѫ).
Natter, f., віперъ, шерпе веніносѫ.
Natur, f., натѫръ, фіре; темпераmъntѫ; prov. Gewohnheit ist die andere —, depindepea e a dóa натѫръ; der — den Tribut bezahlen, а mѫрі.
Naturalien, pl., продѫптѫрї; кѫріосітъцї натѫрале; —cabinet, n., кавінетѫ de історіа натѫралъ.
Naturalisiren, v., а натѫраліса.
Naturalisirung, f., ѧmпъmъnтепіре.
Naturalismus, m., натѫралістѫ.
Naturalist, m., натѫралістѫ.
Natur-anlage, f., dіспѫсецїѫне, плекаре фірéскъ; —begebenheit, f., фенomенѫ натѫралѫ; —beschrei-

bung, f., descripţiúnea natureĭ; —blind, orbŭ din naştere.

Naturell, naturalŭ, fiireа (cáiва).

Natur-ereigniß, n., —erſcheinung, f., fenomenŭ naturalŭ; —forſcher, —kenner, —kundige, m., naturalístŭ, fizicŭ, cercătorŭ, cunoscătorŭ de naturь; —gabe, f., darŭ naturalŭ; —geſchichte, f., istorie naturalь; —geſetz, n., leце naturalь; —kunde, —lehre, f., fizícь, ştiinţa natureĭ; —körper, n., corpŭ naturalŭ; —kraft, f., putere naturalь.

Natürlich, a., fizicŭ; naturalŭ; naivŭ, simplu; —e Kind, n., copilŭ din flori; —keit, f., naturalitate, naivitate.

Natur-menſch, m., omŭ naturalŭ, nepreфъcutŭ, cratŭ ca natura; —ordnung, f., ordinea natureĭ; —recht, n., dreptu natureĭ; —reich, n., regnu naturalŭ; —religion, f., religie naturalь; —ſcene, f., —ſchauſpiel, n., scenь, prospectŭ alŭ natureĭ; —ſeltenheit, f., raritate naturalь; —ſpiel, n., jocŭ alŭ natureĭ (monstru, corpŭ ди formъţiúnea ca a vătătŭ de la leţile natureĭ); —ſtand, m., starea naturalь; —trieb, m., boldŭ, instinctŭ; —weſen, n., fiinţь naturalь; —wiſſenſchaft, f., ştiinţa natureĭ; —wunder, n., minune a natureĭ; —zuſtand, s. —ſtand.

Nautik, f., nautikь, ştiinţa corъbieritulуĭ.

Nautiſch, a., nautícescŭ.

Nebel, m., negurь; burь; géţь (пъclь); —geſtalt, f., figurь negurósь; —luft, f., aerŭ negurosŭ; —regen, m., ploie mъruntь, ploiчikь; —ſtern, m., stea negurósь.

Nebelicht, a. ші ad., negurîŭ.

Nebelig, a. ші ad., negurosŭ, burosŭ.

Neben, prep., lъngъ, alturea, apróne; —einander, alturea, unulŭ lъngъ altulŭ.

Neben-abſicht, f., scopŭ lăturalŭ, scopŭ secundariu; —aber, f., ramŭ de vъnь; —an, ad., alturea, lъngъ; —arbeit, f., lucru lăturalŭ, accesoriu; —artikel, m., artikulŭ secundariu; —aſt, m., ramŭ колъturalŭ; —ausgaben, pl., spese accesorii; —bank, f., bankŭ lăturalŭ; —beweis, m., provь secundariь, provь de a doa rîndь; —blatt, n., (вот.), vractesь; —bürge, m., securitate secundariu, cauţiune ажutъtóre; —ding, n., —ſache, f., lucru de a doь mъnь, lucru lăturalŭ; —einkünfte, pl., venitурi lăturale; —gang, m., galeriu copвечiпъ; mersŭ alturea; —gebäude, n., edificiŭ lăturalŭ; —gemach, n., cabinetŭ alturea, odaie de o latură; —geſchäft, n., trébъ, ocupъţiune ne ди-tъmplate; —geſell, m., cătъratŭ la lucru; —gewächs, n., screscătъruь; —haus, n., casь вечiпъ, casь alturea; —her, ad., lъngъ, alturea; —hof, m., curte copвечiпъ; —idee, f., idéь secundariu, idéь accesóriu; —kind, n., bastardŭ, copilŭ de leле, fiiu nelegitimŭ; —kirche, f., biserikь alturatь; —lehen, n., feudŭ secundariu, lăturalŭ; —linie, f., liniu колъturalь; —mann, m., вечinŭ; —menſch, m., deaprópeле; —mittel, n., miжlocŭ accesoriu; —mond, m., paraselinь, lunь lăturalь (arătare meteorikь); —pfeiler, m., piластru de alturea; —pfennig, m., banі păstraţі, banі de reservь; —rechnung, f., compturŭ partikularŭ; —rolle, f., rolь lăturalь; personaţiu secundariu; —ſache, f., casь lăturalь, trébъ de a doa rîndь; ſich mit —ſachen abgeben, a se ocupa cu lucrurі amъruntе, a ди-tъla dupъ trebі puţinь ди-portante; —ſchlüſſel, m., cheie falsь; —ſeite, f., parte колъturalь; —ſiegel, n., contrasigilŭ; —ſonne, f., sóre lăturalŭ, pareliŭ; —ſorge, f., griţь puţinь; —ſtunden, pl., óre libere; —

thür, f., ѕшъ лътѕралъ, ѕшъ авечіпатъ; —tisch, m., масъ de о парте; —umstand, m., ѧтпреціѕраре партікѕларъ; —ursache, f., каѕсъ секѕndаріъ; —vermächtniß, n., легатѕ партікѕларѕ; —verpfändung, f., іпотекъ лътѕралъ, каѕціѕне ажѕтътóре; —vormund, m., тѕтóрѕ сѕбстътѕтѕ, сѕррогатѕ; —weg, m., кале detѕрпатъ, кале алътѕреа; auf —wegen gehen, а ѧтбла пе къї ѧпкѕркате; —weib, n., ціітóре, копкѕбіпъ; —winkel, m., (цеom.), ѕпгіѕ коптігѕ; —zeit, f., тімпѕ ліберѕ; —zeuge, m., тарторѕ алътѕратѕ; аччесоріѕ; —zimmer, n., odaie алътѕреа; апъртътѫптѕ вечіпѕ; —zweck, m., скопѕ лътѕралѕ.

Nebenbuhler, m., рівалѕ; копкѕріпте, компеціторѕ; —in, f., рівалъ; компеціторе.

Nebensatz, m., пропѕсеціѕне партікѕларъ.

Neben-wort, n., (гръm.), adвербіѕ; —wörtlich, a. ші ad., adвербіалѕ.

Neblicht, пегѕросѕ, бѕросѕ.

Nebst, ad., ѧтпреѕпъ, кѕ, пе лъпгъ.

Necken, v., ѧптърѫтѕ, ірітѕ; zѫdърѕ, хърцъескѕ, арцъцескѕ (dела харцѕ, франц. harceler), бѫzъіѕ, гъzъіѕ (фр. agacer).

Neckerei, f., ірітътъптѕ, zѫdърѫтѕръ, хърцъітѕръ, гъzъітѕръ, акъцътѕръ, провокътѫптѕ.

Neckisch, a. ші ad., гѫdъросѕ, арцъгосѕ; глѕтецѕ, шъгачѕ.

Neffe, m., непотѕ.

Neger, m., негрѕ, арапѕ; —in, f., пéгръ, арапъ; —handel, m., негоцѕ кѕ склаві.

Negligee, f., (франц.), негліцеа, негріцеа, ѧтбръкътіпте de diminéца, ѧтбръкътіпте dicopdinатъ.

Negotiant, m., негѕцеторѕ, негоціантѕ.

Nehmen, v., іаѕ; прітескѕ; прindѕ, апѕкѕ; Gott hat ihn zu sich genommen, Dzeѕ ла кіематѕ ла сіне; es nimmt mich Wunder, me прinde мірape; man muß es nicht so genau —, пѕ требѕе съ о іаї аша акѕратѕ; wollen Sie mit uns vorlieb —? пофтітѕ ла масъ кѕ поі; auf sich —, а се ѧпсърчіпа (кѕ чева), а лѕа асѕпръші; übel —, а лѕа ѧп пѕте de ръѕ; Abschied —, а лѕа ретасѕ бѕпѕ; sich in Acht —, а се пъzі, а'ші лѕа месѕреле; Anstand —, а се ѧndoi, а фаче діфікѕлтъці; in Empfang —, а прімі, а речепе; ein Ende —, а лѕа капетѕ; sich die Freiheit —, а'ші лѕа воїъ, а ѧndръсні, а'ші лѕа лібертате; mit Gewalt —, а ръпі, а стѕлце кѕ форца; bei den Haaren —, а ѧпкъїера, а лѕа de пърѕ; in die Hand —, а лѕа ѧп тъпъ, а апѕка; sich zu Herzen —, а сітці, а консітці, а се пътрѕпde, а лѕа ла інімъ; das Leben —, а ѕчіde; sein Nachtlager —, а тъпé пе пóпте; Platz —, а шедé; sein Wort zurück—, а'ші ретраце кѕвъптѕлѕ.

Nehmer, m., лѕъторѕ, прімітоpѕ.

Nehmfall, m., (гръm.), аблатівѕ, лѕътівѕ.

Nehmlich, ad., adекъ, апѕте (nämlich).

Neid, m., пістъ, ѧпвідіъ (къ пѕ поці ведé пе челѕ каре'лѕ ѕръштї), лівóре, ръпштіре.

Neiden, v., пістѕескѕ, ѧпвідеzѕ, ръпштескѕ (beneiden).

Neider, m., пістѕіторѕ, ѧпвідіъторѕ; besser —, als Mitleider haben, маї біне é съ фії пістѕітѕ, de кътѕ компътітітѕ.

Neidisch, a. ші ad., пістосѕ, пістътарецѕ, ѧпвідіосѕ.

Neidnagel, в. Nietnagel.

Neife, f., кóжъ de пѕкъ.

Neige, f., плекаре, плекътъптѕ, деклінъціѕне, деклінътъптѕ (zічетѕ ші клінѕ, ѧпклінѕ); декъdінцъ, апѕпере; ѧпжосорape; дрождії; es geht mit ihm auf die —, есте кѕ ѕпѕ пічорѕ ѧп грóпъ кѕ ѕпѕлѕ афаръ, есте апрóпе de апѕпере; bis auf die — austrinken, а беа пъпъ 'п фѕndѕ.

Neigen, v., плекȣ, ꙟнклінȣ; n., тъ плекȣ, мергȣ спре апȣнере; das Haupt —, тъ плекȣ din капȣ; der Tag neigt sich, сóреле апȣне, zioa деклінъ; sich vor einem —, а се ꙟнкіна, а фаче реверінцъ кȣіва; zu etwas geneigt sein, а фі аплекатȣ, а фі ꙟнклінатȣ спре чева.

Neigend, part., деклівȣ (повърнітȣ), плекатȣ.

Neigung, f., плекаре, плекътънтȣ, деклінътънтȣ; плекъчȣне, ꙟнкінъчȣне; аплекаре, афъпцiȣне, траџере de inimъ; — der Magnetnadel, ꙟнклінъцiȣнеа акȣлȣї магнетікȣ; — haben, алȣ траџе inima.

Nein, ad., нȣ, ба, ванȣ; — sagen, а da ръспȣнсȣ негатівȣ, а ziче нȣ.

Nekrolog, m., некрологȣ, реџістрȣ de морцї; кȣвінте dedікате ръпосацілорȣ.

Nektar, нектарȣ, беȣтȣръ zeїéскъ.

Nelke, f., гарóфъ; кȣішóре.

Nelken-geruch, m., міросȣ de гарóфъ; —stock, m., чепȣ, плантъ de гарóфъ.

Nennbar, ad., че се пóте нȣмі, нȣміверȣ.

Nennen, v., нȣмескȣ, кїъмȣ, апелезȣ; wie — Sie sich? кȣмȣ те кїамъ? кȣмȣ цї е нȣмеле? eine Sache bei ihrem rechten Namen —, а кїъма прȣнкȣлȣ кȣмȣ е вотеzатȣ, а нȣ ꙟнкȣрка adевърȣлȣ.

Nenner, m., (аріт.), denȣміторȣ; кїъмъторȣ.

Nennfall, m., (гръм.), nominatівȣ, нȣмітівȣ.

Nennung, f., нȣмітȣръ, кїъмътȣръ.

Nennwerth, m., валóре nominалъ.

Nennwort, n., (гр.), нȣме; сȣбст.

Neolog, m., неологȣ, челȣ каре фъȣреште adeceорї терminї noї, detȣрнацї dintрȣ ꙟнцелесȣлȣ лорȣ adевъратȣ.

Neologie, f., неолоџіъ.

Nephritisch, a. ші ad., de репікȣ, нефрітікȣ (бóлъ).

Nerv, m., —e, m. ші f., невръ, нервȣ; кóрдъ, тінгъ (tendine, Sehne, Flechse).

Nerven-bau, m., цесетȣра нервілорȣ, сістема, стрȣптȣръ, оргънісъцiȣнеа лорȣ; —beschreibung, f., невролоџіъ; —entzündung, f., апрінсȣръ, ꙟнфлътъцiȣне de невре; —fieber, n., фрігȣрї нервóсе; —geflecht, n., (анат.), ꙟмплетітȣръ, плéсъ de нервї; —krankheit, f., бóлъ нервóсъ; —lähmung, f., паралісіъ de нервї; —reiz, m., ірітътѫнтȣ, аціцътȣръ de нервї; —schlag, m., апоплесіъ нервóсъ; —warze, f., бȣбȣрȣzъ нервóсъ.

Nervenlos, a. ші ad., деснерватȣ, фемеїéтȣ, дестръматȣ.

Nervig, a. ші ad., нервосȣ; пȣтеросȣ, вігоросȣ.

Nessel, f., ȣрzікъ; taube —, ȣрzікъ мóртъ; was eine — werden will, brennt bei Zeiten, ȣрzіка авіа ръсаре, те ші ȣстȣръ; —artig, a., ка ȣрzіка, ȣрzікосȣ; —brand, m., ȣстȣрътȣръ de ȣрzікъ, ȣрzікътȣръ; —fieber, n., фрігȣрї скарлатіне, ȣрzікаріце; —garn, n., тортȣ de ȣрzікъ; —tuch, n., мȣселінъ, пънzъ de ȣрzікъ; віcонȣ.

Nest, n., кȣівȣ; стратȣ (de minерале); коврȣ (віzȣніъ); кȣлкȣшȣ, пътȣлȣ; локȣінцъ прóстъ; стокȣ de пърȣ (ꙟн пептіне); er kommt nicht aus seinem —e, елȣ нȣ есе din касъ; jedem Vogel gefällt sein —, ла тóтъ пасереа ꙟї плаче кȣівȣлȣ съȣ.

Nestchen, n., кȣівȣлецȣ, кȣівшорȣ.

Nestei, n., кȣіварїȣ (оȣ).

Nestel, f., косічóръ, кодіцъ, корделіцъ de пърȣ, ꙟмплетітȣръ, шȣвіцъ; кȣръlȣшъ; сфóръ, спонкъ, спелкъ de пърȣ; —macher, m., спелкарȣ; —nadel, f., акȣ de ꙟнкеїетȣ, спелкъ.

Nesteln, v., корделезȣ, ꙟнлъцȣескȣ, ꙟнкеїȣ, стрінгȣ.

Neß-häckchen, —höckchen, —küchlein, n., пȣїȣ mezinȣ, челȣ din ȣрмъ; копілȣ mezinȣ.

Nestler, в. Nestelmacher

Nestling, m., пȣїȣ de кȣівȣ, кȣівачȣ.

Nett, n. a., нетедȣ, нетȣ (іт. netto),

політъ, кѹратъ, кѹръцелъ, елегантъ; ein —es Mädchen, о фетіцъ кѹръцікъ.

Nettigkeit, f., netezie, neцime, елеганцъ, тъndpéцъ.

Netto, ad., (італ.), нето, ѧптокта, токта (ла месѹръ).

Netz, n., лацъ; рецеа (пъвodъ, трéжъ, вóлокъ); лътѹрóіе; ѹрzéлъ (de dрѹтѹрї сéъ лініï); (анат.), пелкѹца ѧнкрецітъ de престе таце, епіплоъ; перітонеъ (бandоръ).

Netz-artig, —förmig, a. ші ad., лъцосъ; ка о рецеа; —bruch, m., сѹрпътѹръ, вътъмътѹръ; —geflecht, n., (анат.), ѧтплетітѹреле вінелоръ ші але нервілоръ; —gewebe, n., цесетѹръ ѧн рецеле; —haut, f., пеліцъ, тембранъ, перітонеъ, в. Netz; —häutchen, n., пеліцъ, рецінъ, рецікa окїѹлѹї, тембрана окїѹлѹї; —stricker, m., рецéръ, цесеторъ de рецеле; —zug, m., арѹнкътѹръ de рецеа.

Netzchen, n., лъцішоръ; рецікъ; пелкѹцъ, тембрънікъ.

Netzen, v., ѹdъ, стропескъ.

Netzung, f., ѹdътѹръ, стропітѹръ.

Neu, a., noъ; прóспътъ; modernъ; —mond, лѹнъ нóъ; was gibt's —es? че е noъ?

Neubacken, a. ші ad., прóспътъ коптъ.

Neu-begierde, в. Neugier; —bekehrt, a., noъ лѹminатъ, noъ ѧнторсъ, неофітъ (ла (кредінцъ); —blau, a., алвастрѹ черіъ, тѹркінъ; —bruch, m., целінъ, арътѹръ прóспътъ; —erwählt, a., de noъ алесъ; —gier, —gierde, f., кѹріосітате, ѧndiскрецiѹне; —gierig, a., кѹріосъ, ѧndiскретъ; —modisch, a. ші ad., modernъ, de modъ нóѹъ.

Neue, n., noъ, поътате.

Neuerdings, ad., denoъ.

Neuerlich, ad., dinnoъ, декѹрѫndъ.

Neuerung, f., ѧнноітѹръ; поътате; —ssucht, f., пофтъ, маніъ de ѧнноітѹрї.

Neuheit, f., поътате.

Neujahr, n., anъ noъ; сф. Васілie; —sgeschenk, n., dapъ de anѹлъ noъ; —swunsch, m., гратѹлъцiѹне (херетісіре) de anѹлъ noъ.

Neuigkeit, f., поѹътате; штіре нóѹъ, повелъ.

Neulich, ad., декѹрѫndъ; dъѹнъzї, маї къndъ.

Neuling, m., omъ noъ, повіціъ.

Neun, ad. num., нóъ (9); um — Uhr, ла нóъ óре.

Neun-auge, n., лампретъ (пеште, Bricke); —ech, m., поъѹнгіеръ, енеагонъ; —seitig, a., de нóъ латѹрї.

Neunerlei, a., de нóъ соїѹрї, de нóъ фелѹрї.

Neun-fach, —fältig, a., ѧн нóъ, ѧнноітъ.

Neunhundert, num. card., нóъ сѹте; —ste, a., алъ нóъ сѹтълеа.

Neunjährig, a. ші ad., de нóъ анї.

Neunmal, a., num., de нóъ орї.

Neuntausend, num. card., нóъ міï.

Neunte, a., алъ нóълеа.

Neuntehalb, a., оптъ ші жѹмътате.

Neuntel, a., а нóа парте, noime.

Neuntens, ad., а нóа.

Neuntödter, m., шоімѹлецъ.

Neunzehn, num. card., нóъспрезече.

Neunzehnte, a., алъ нóъспрезечелеа.

Neunzig, num. card., нóъzечї.

Neunziger, m., нóъzечерїѹ, de нóъzечї.

Neunzigjährig, a., de нóъzечї анї.

Neunzigste, ad., алъ нóъzечілеа.

Neustadt, f., четате нóѹъ.

Neutral, a. ші ad., неѹтралъ; неѹтрѹ; indiферінте, кърѹїа пѹ'ї пасъ de nimika.

Neutralisiren, v., (хім.), неѹтралісезъ.

Neutralität, f., неѹтралітате.

Neutrum, n., (грам.), неѹтрѹ, цепѹлъ неѹтрѹ.

Neuvermählt, a., ѧнсѹръцелъ, декѹрѫndъ ѧнсоцітъ.

Nibbe, f., пліскъ.

Nibelungen, f., —lied, n., кънтекѹлъ нібелѹнцілоръ (поесіъ фóрте веке ла Цермані).

Niche, Nische, f., фірідъ, котлóнъ, афѹndътѹръ ѧнтр'ѹнъ пърете.

Nicht, ad., nѹ, не, ба, банѹ; nicht wahr? ашеа есте? nicht doch? кѹмъ се пóте? — einmal, нічї

макар; — mehr, maĭ мѫлтѫ пѫ; wo —, din контръ, ꙟп касѫлѫ контрарїѫ; ganz und gar —, нічїdекѫмѫ; mit —en, нічїdекѫмѫ; zu —e machen, a nimiчi, a апѫла.

Nicht, m. ші n., цінкѫ албѫ, стокѫ, флóре de цінкѫ.

Nichtachtung, f., ліпсъ de стімъ, desстімъ, переспептѫ.

Nichtbeachtung, f., неѫрмаре, неꙟпdеплініре.

Nichtchen, n., непоцікъ.

Nichte, f., непóтъ.

Nichterscheinung, f., неꙟпфъцішаре, непресѫнтаре.

Nichtgebrauch, m., неꙟптребѫінцаре, нефолосіре.

Nichtig, a. ші ad., пѫлѫ, фъръ валóре, de nimiка; фріволѫ; dешертѫ, ванѫ (zічемѫ ванъ); нефолосіторѫ.

Nichtigkeit, f., nimiчіъ, пѫлътате; неажѫнсѫ; вънітате, фріволътате.

Nichts, n., nimiка; пѫлъ; Alles oder —, сéѫ Чесаре, сéѫ nimiка; es hat — zu sagen, пѫ фаче nimiка, пѫ сѫпъръ nimiка; das ist — gesagt, ачéста пѫ ва съ zікъ nimiка; — bedeutend, part., ne'nсемпъторѫ; —destoweniger, conj., кѫ тóте ачестеа, токма dinконтръ.

Nichtsein, n., неестінцъ, нефіінцъ.

Nichtsnützig, a., омѫ de nimiка.

Nichtswürdig, ad., de нічї ѫпѫ прецѫ, de нічї о валóре, de nimiка; вілéнѫ; —er Mensch, омѫ de nimiка, лъпъdътѫръ de омѫ; —würdigkeit, f., лѫкрѫ de nimiка; вілътате (петребнічіе), секътѫръ.

Nick, m., кліпéлъ de окї; ꙟпкіпаре din капѫ, ꙟпкліпътѫръ.

Nickel, m., фемеїъ дестръматъ, коітъ; ніколѫ (мінералѫ).

Nickfang, m., ловітѫръ ꙟп чéфъ, жѫнгїетѫръ ꙟп чéфъ.

Nie, ad., нічїodатъ, нічїodinióръ.

Nieçe, (фр., zi niec), в. Nichte.

Niedel, m., стънтънъ.

Nieder, a. ші ad., жосѫ, (мѫс.) басѫ, ꙟпферіорѫ.

Nieder-beugen, —biegen, v., плекѫ, ꙟпdѫплекѫ, ꙟпклінѫ, плекѫ ꙟпжосѫ, deплекѫ, deклінѫ; ѫмілескѫ; кѫрбезѫ; авілескѫ; er ist ganz —gebeugt, елѫ есте пре́ ꙟпфръптѫ, кѫ тотѫлѫ ѫмілітѫ; —brechen, v., dърѫмѫ, рѫпѫ жосѫ; —brennen, v., префакѫ ꙟп чепѫшъ, deapdѫ; —bücken (sich), v., мъ плекѫ, мъ ꙟпкінѫ; —donnern, v., dетѫпѫ; спъїмънтезѫ, deскорацезѫ, фѫлцерѫ прін кѫвінте; —drücken, апъсѫ, deпъсѫ, конкѫлкѫ; —drückung, f., конкѫлкътѫръ, апъсъмънтѫ; —fallen, v., dекаdѫ, каdѫ ꙟп цепѫнкї; —gehen, v., decчindѫ, мъ погорѫ; апѫпѫ; —halten, v., ресѫпѫ ꙟп жосѫ; —hallen, v., deцінѫ; —hauen, v., dекѫлѫ, таїѫ ꙟп бѫкъцї, трекѫ прін сабіъ; —knieen, v., каdѫ ꙟп цепѫнкї; —kommen, v., паскѫ, а се ѫшóра (фемеїа de прѫпкѫ), а се лехѫzi; —lassen, мъ ашезѫ; мъ ласѫ ꙟп жосѫ, decчindѫ; deласѫ; —legen, v., deпѫпѫ; —machen, в. —hauen; —metzeln, v., таїѫ ꙟп бѫкъцї, мъчелезѫ; —reißen, v., рѫінезѫ, demолѫ, dорѫмѫ, рѫпѫ жосѫ; —reiten, v., калкѫ кѫ калѫлѫ, стропшескѫ кѫ калѫлѫ (пе чінева); —säbeln, в. —hauen; —schießen, v., ꙟмпѫшкѫ; —schlagen, v., оборѫ, dоборѫ, daѫ, тръптескѫ ла пъмънтѫ; арѫпкѫ ꙟп жосѫ (окії); пътѫлескѫ (гръѫлѫ); (хім.) стъмпърѫ, пречіпітезѫ; ръсторпѫ; ꙟпкіdѫ, ꙟппъdѫшѫ; deскѫръцїезѫ; dекаdѫ (о бомбъ); —schmettern, v., dекѫлѫ, сфъръмѫ; —setzen, v., deпѫпѫ, ашеdѫ; —sitzen, v., шеdѫ, мъ ашеdѫ; —stechen, v., стръпѫнгѫ; —steigen, v., decчindѫ, мъ погорѫ; —stoßen, в. niederhauen; —treten, v., калкѫ ꙟп пічóре, конкѫклѫ; —werfen, v., арѫпкѫ ла пічóре.

Niederbord, m., (марін.), бордѫ ашезатѫ.

Niederdeutsch, a., din Цермania de жосѫ.

Niederdrückung, f., конкѫлкъмънтѫ, апъсъмънтѫ.

Niederfahrt, f., скоборѫре, decчindepe.
Niedergang, m., апѹсѹ.
Niedergericht, n., жѹdeцѹ de інстанца ънтеїа.
Niedergeschlagenheit, f., deскораџїѹ; ѫнтрістъчѹне, тъгнічѹне, констернъцїѹне.
Niederkunft, f., наштере, фачере de копії, леѹzie, decгреѹнаре.
Niederlage, f., deкѹлътѹръ, торопéлъ, сфъртаре (а ѹнеї артате); deпосіторѹ, магazinѹ, локѹ de пъстратѹ; (ла коръвії) ѫтваркѹ, локѹ de ѫтвъркатѹ.
Niederlegung, f., deпѹсецїѹне; dimiciѹне; реnѹнчїѹ; консетнъцїѹне.
Niedermetzelung, f., тъчелѹ, тъчелътѹръ, кърнаџїѹ; стрікъчѹнеа ѹнеї артате.
Niederreißung, f., dъртътѹръ, decтолiцїѹне (дела толѹ, толосѹ).
Niederschlag, m., ашеzътѹръ ла фѹndѹ, (хім.) пречіпітъцїѹне.
Niederstürzung, f., къzътѹръ, deіептътѹръ.
Niederträchtig, a. ші ad., de nimiка, лъпъdатѹ, віленѹ, кodapdѹ, інфатѹ.
Niederträchtigkeit, f., фаптъ de nimiка, тішеліъ, лъпъdътѹръ, інфатіъ.
Niederwärts, ad., спре ѫн жосѹ.
Niedlich, елегантѹ, белѹ, фрѹтошелѹ, кѹръцелѹ, плъкѹтѹ; deлікатѹ.
Niedlichkeit, f., елеганцъ; deлікатецъ; граціъ, нѹрї.
Niedrig, a. ші ad., ѫнжосітѹ, жосоратѹ; скѹndѹ; скѹртѹ; пѹцінѹ (прецѹ), тікшоратѹ; ашеzатѹ; трівіалѹ, dінтре dрѹтѹрї, простѹ, апѹсѹ, віленѹ, тожікосѹ; —е Ausdruck, ворбъ трівіалъ, ворбъ тожікóсъ; —е Preis, прецѹ скъzѹтѹ; —es Herkommen, віцъ de жосѹ.
Niedrigkeit, f., жосіте, жосоріте; скѹnzіте; тікшорътате, пѹцінътате; простіе, трівіалітате, тожічіе.
Niemals, ad., нічїodатъ.
Niemand, ad., nimінї, nimine, nime, нічї ѹнѹлѹ.
Niepe, —r, a. ші ad., лімпеde, кїарѹ, лътѹрітѹ, кѹратѹ.
Niere, f., ріпікїѹ, ръnѹнкїѹ, рърънкїѹ.
Nieren-braten, m., фріптѹръ дела ріпікї; —entzündung, f., апріпсѹръ de ріпікї; —gries, m., петрічікъ ѫн ріпікїѹ; —krank, a., болатікѹ de ръnѹнкї; —krankheit, f., нефрітікъ.
Nieseln, v., ворбескѹ пе насѹ; плóъ търѹнтѹ.
Niesen, v., стръnѹтѹ.
Niespulver, n., пѹлвере de стръnѹтатѹ.
Nießbrauch, m., фолосіре, ѹсѹфрѹптѹ (дела чева).
Nießbraucher, m., ѹсѹфрѹптѹарїѹ.
Nießwurz, —el, f., ръdъчінъ de стръпѹтатѹ, елеборѹ, спънцѹ (Christwurzel).
Niet, n., цінтъ, кѹїѹ; чепѹ; —hammer, m., чоканѹ de цінтѹітѹ.
Niete, f., nimiка, білетѹ, лосъ óрбъ (ѫн лотъріъ).
Nieten, v., цѫнтѹїескѹ.
Nietnagel, m., кѹїѹ de цѫнтѹітѹ; пішкътѹръ, бѹкъцікъ de ѹнгіе de карне ѫнкъ нерѹптъ ші dѹръторе, карне реа.
Niftel, f., непóтъ (Nichte).
Niftelgerade, f., тобіле ерezіте dѹпъ тамъ.
Nilpferd, n., іпопотамѹ de Nілѹ.
Nimfe, f., nimфъ, семizінъ; жѹпъ фрѹтóсъ; (іст. нат.) інсекта ѫн градѹлѹ ънтеїѹ алѹ стръфортърії; тембранеле пърцїї ценітале ла фемеї.
Nimmer, —mehr, ad., нічїodатъ, нічїodinióръ.
Nimmersatt, a., форте, несъцїосѹ, фъръ сацѹ, фолте, тънкъчосѹ.
Nipp, m., пікѹ (de беѹтѹръ), сорвітѹръ кѹ пліскѹлѹ (пасереа).
Nippen, v., а сóрбе кѹ пліскѹлѹ, а гѹстърі.
Nirgend, —swo, ad., нікъірї, нічї ла о парте.
Nische, f., афѹndътѹръ, фірідъ (Niche).

Niß, Nisse, f., лindinъ.
Nissig, a. ші ad., лindinócŭ.
Nisteln, nisten, v., кȣiвezŭ, факŭ кȣiвŭ; клоческŭ; плоdескŭ.
Niveau, n., (франц.), нiвéлъ, нiвеа, кȣmпънъ de апъ; фаца апеї; інстрȣmънтŭ de кȣноскȣтŭ о сȣпръфацъ, de е ȣнітъ ші орісонталъ орї de неегалъ.
Nivelliren, v., нiвелезŭ, кȣmпънескŭ кȣ нiвелъ.
Nix, m., ȣndinŭ, цeniŭ de апъ; —e, f., ȣndinъ, nimфъ, zinъ de апъ.
Noch, ad., ꙟнкъ; нiчї; weder —, нiчї нiчї; — einmal so viel, ꙟнкъ пĕ атъта; er mag — so boshaft sein, съ фіе ꙟнкъ пе атътŭ de ръȣтъчосŭ.
Nochmalig, a., ꙟнкъоdатъ, репецітŭ (пофторітŭ).
Nochmals, ad., ꙟнкъоdатъ.
Nomade, m., nomadŭ, попорŭ кȣ локȣінце пестътóре.
Nominalwerth, в. Nennwerth.
Nominativ, m., (гръm.), nominатівŭ.
None, f., (mȣс.), nonъ, noime, алŭ нóълеа тонŭ.
Nonne, f., кълȣгъріцъ, monахъ.
Nonnenbrot, n., тȣртъ, пъне піпъратъ.
Noppe, Nobbe, f., nodŭ, бȣкŭ, чотŭ (ꙟн цесътȣръ).
Noppen, v., таїȣ nodȣрї, бȣчї.
Nord, norden, miézъnóпте, септемтріонŭ, nopdŭ (фр. nord, іт. norte); —breite, f., лъцime септемтріоналъ, nopdікъ; —kaper, m., кітŭ de nopdŭ, óркъ mapinъ; —land, n., цéръ de miézъnóпте; —licht, n., аȣрóръ бореалъ, лȣminъ de miézъnóпте; —ost, m., (цеогр.), nopdостŭ; —ostwind, m., вънтŭ de nopdостŭ; —pol, m., полŭ de miézъnóпте, полŭ артікŭ, капътȣлŭ осіеї пъmънтȣлȣї ла miézъnóпте; —punkt, m., пȣнтŭ de nopdŭ; —schein, в. —licht; —see, f., mape de miézъnóпте, mape de nopdŭ; —seite, f., стръmȣнтéнъ, кóста деспре nopdŭ; —stern, m., стеа поларъ; —wärts, ad., спре nopdŭ; —west, m., nopdŭ апȣсŭ (ресърітȣлŭ de вéръ); —westwind, m., mъїестрȣ, вънтŭ mъїестрȣ (пȣmітŭ de коръвіерї), вънтŭ de nopdŭ-апȣсŭ; —wind, m., стръmȣнтéнŭ, бореас (крівецŭ), вънтŭ de miézъ nóпте, вънтŭ de сȣсŭ.
Nordisch, nordlich, a. ші ad., de miézъ nóпте, септемтріоналŭ.
Nörgeln, v., борборескŭ, борборосескŭ, морокънескŭ, mopmъїȣ.
Norm, f., nopmъ, регȣлъ.
Normal, a. ші ad., nopmалŭ; —schule, f., шкóлъ nopmалъ.
Nosologie, f., (med.), посолоціъ.
Nößel, n., пътрарŭ (mъсȣръ).
Notär, m., потарŭ, скрііторŭ, ꙟнсемпъторŭ, логофътŭ.
Notariat, n., потаріатŭ, логофеціъ.
Note, f., потъ, ꙟнсемпаре; семпŭ; in —n setzen, а компȣне ꙟн mȣсікъ.
Noten-buch, n., карте de mȣсікъ; —papier, n., хъртіъ de note (mȣсікале); —plan, m., скаръ.
Noth, f., ліпсъ; требȣінцъ, печесітате; греȣтате, діфікȣлтате (din dic ші фачере); невоіе; скȣmпете (de бȣкате); стрімтóре; zur —, ла о ліпсъ; ohne —, фъръ требȣінцъ; es thut —, фаче требȣінцъ, се чере, ліпсеште; es hat keine —, нȣ е нічї ȣнŭ перікȣлŭ; Jeder hat seine —, тотŭ омȣлŭ ꙟшї аре сарчіна са; — bricht Eisen, ліпса нȣ кȣнóште леце; in großer — sein, а фі фóрте стрімторатŭ, а фі ꙟн ліпсъ mape; seine — mit etwas haben, а авé марї греȣтъцї кȣ чева; mit genauer — davon kommen, а скъпа кȣ невоїе mape, а скъпа ка прін ȣрекіле акȣлȣї; aus der — eine Tugend machen, а фаче (чева) de сілъ бȣкȣросŭ; in Todesnöthen sein, а фі ꙟн агонія морцїї.
Noth-anker, m., ангіръ de скъпаре; —bau, m., клъdіре провісоріъ; —dienst, m., сервіціŭ de харітате; —dringend, a., неапъратŭ, фóрте требȣінчосŭ, zоріторŭ, ȣрцінте; —durft, f., требȣінцъ неапъратъ; zорінцъ; seine — verrichten, а мерце ла требȣінцъ

трѫпе́скъ; —dürftig, a. ші ad., требѫінчосѫ, de o маре требѫінцъ; dѫпъ пѫтінцъ; —dürftigkeit, f., неажѫнсѫ, ліпсъ, требѫінцъ; —eimer, m., съкалѫ (італ. secchio), menітѫ ла фокѫрї; —erbe, m., кліроnomѫ леціѫітѫ; —erbschaft, f., кліроnomіъ леціѫітъ, ерezітате неапъратъ; —fall, m., касѫ de требѫінцъ; оккѫрінцъ, zорінцъ, ѫрцінцъ; —feuer, n., фокѫ de аларmъ; —flagge, f., вandіеръ de невоїе; —frist, f., терminѫ перемторїѫ; —gedrungen, a. ші ad., констрінсѫ, сілітѫ, стрімторатѫ; —gericht, n., жѫdецѫ кріminалѫ; —geschrei, n., стрігътѫ de аларmѫ; —helfer, m., ажѫтъторѫ ла невоїе; —hilfe, f., ажѫторѫ ла невоїе; —jahr, n., anѫ de скѫmпете, anѫ de фо́mете; —klage, f., пѫръ de пънгъріре (стѫпрѫ); —leidend, a., сѫферіторѫ de ліпсъ, de съръчіе, съракѫ; —lüge, f., minчѫnъ офічіо́съ, minчѫnъ de скъпаре, de невоїе; —nagel, m., кѫїѫ се́ѫ алтъ ѫне́лтъ ѫнтребѫітъ de невоїе; der —nagel sein, a сѫпліні о ліпсъ; —pfennig, m., банї пъстраці пентрѫ о ліпсъ, банї de ресервъ; —reif, a., прематѫрѫ, прекоптѫ, коптѫ фъръ тімпѫ; —schuß, m., пѫшкътѫръ de перікѫлѫ (a ѫнеї коръбії); —stall, m., стаѫлѫ de невоїе, стаѫлѫ пентрѫ каї пъръвошї; —taufe, f., ботеzѫ ла перікѫлѫ (de мо́рте); —wehr, f., апъраре ла невоїе, апъраре ла перікѫлѫ; —werk, n., лѫкрѫ de невоїе; —zeichen, n., семnалѫ ѫн перікѫлѫ.

Nöthig, a., требѫінчосѫ; zоріторѫ, ѫнтеціторѫ.

Nöthigen, v., сілескѫ, констрінгѫ, стрімтореzѫ, невоїескѫ; er will genöthigt sein, елѫ аште́птъ сілъ; елѫ аште́птъ мѫлтъ ворбъ рѫгатъ (ла о масъ).

Nothzucht, f., пънгъріреа фечоріеї, сілъ, віолъчѫне.

Nothzüchtigen, v., а фаче сілъ (ѫнеї (вергѫре), а сфорца, а віола.

Nothzüchtiger, m., сіліторѫ, віолъторѫ.

Nothzwang, m., сілъ перікѫло́съ, віолінцъ.

Notificiren, v., ѫнкѫноштінцеzѫ, факѫ кѫноскѫтѫ.

Notiz, f., ѫнкѫноштінцаре, нотіціъ, ѫнсемnаре; репортѫ, ѫнштіінцаре.

Notorisch, a. ші ad., кѫноскѫтѫ, штіѫтѫ, поторїѫ, ѫнвеdератѫ, пе фацъ.

Novelle, f., новелъ; поѫътате.

November, m., ноемвре.

Noviz, m., новіціѫ, фрате (ла кълѫгърї).

Noviziat, m., новіціатѫ.

Nu, n., кліпъ, кліпе́лъ, бътътѫръ de окїѫ; in einem —, ѫнтр'о кліпъ.

Nüchtern, a. ші ad., ажѫнатѫ, постітѫ, немънкатѫ, тре́zѫ; небеѫтѫ; wieder — werden, a се десвета.

Nüchternheit, f., треzіъ, ажѫніе, контеніре; совріетате.

Nudel, f., тъїецелѫ (італ. tagliatelle), фрекъцелѫ, токмачѫ; фіdea; —brett, n., кърпъторѫ.

Nudeln, v., ѫndопѫ (о гъскъ кѫ фрекъцеї).

Nüffeln, в. Schnüffeln.

Null, a., нѫлѫ, nimіка, фъръ вало́ре; für — und nichtig erklären, a декїара de анѫлатѫ (ѫнѫ лѫкрѫ).

Null, f., нѫлъ, zерѫ (0).

Nullität, f., нѫлътате, невало́ре, nimічіъ.

Nummer, f., нѫмерѫ, ціфръ.

Numismatik, f., нѫmісmатікъ, штіінцъ деспре монете.

Nun, ad., акѫмѫ; deчї (італ. adesso), ашаdар; — jedoch! еї біне, ашеа; von — an, de ачі наінте, ѫн віїторѫ; — und nimmermehr, нічїоdіnіо́ръ, нічїdекѫмѫ ші нічїоdатъ; — so sei es denn, deчї фіе акѫмѫ.

Nunmehr, —o, ad., акѫмѫ.

Nunmehrig, a. ші ad., de акѫмѫ.

Nur, ad., нѫмаї, сінгѫрѫ; nicht —, sondern, нѫнѫмаї, чі ші; wenn —, нѫмаї де́къ.

Nuscheln, v., мортъїѫ пе насѫ, ворбескѫ пе насѫ.

Nuscheln, v., мъ портѫ тікъітѫ, факѫ, ворбескѫ мігълосѫ.
Nuß, f., нѫкъ (Wallnuß); боцѫ de лѫтѫ; гъмъліъ, бѫмбѫ; einem eine harte — zu knacken geben, a da кѫіва de капѫ (кѫ о гріжъ маре), а'ї фаче de лѫкрѫ, а'ї da ѫнѫ осѫ греѫ de росѫ; in die Nüsse gehen, а мерџе ѧн нѫчетѫ; Nüsse knacken, а спарџе нѫчї.
Nußbaum, m., нѫкѫ.
Nußbäumen, a., de нѫкѫ.
Nußbraun, a., de колóреа нѫкѫлѫї, нѫчіѫ, кастаніѫ.
Nußchen, n., нѫкшóръ.
Nußschale, f., гъóче (італ. gusicó) de нѫкъ; grüne —, кóжъ de нѫкъ.
Nussen, v., пѫмпескѫ, daѫ пѫмпї.
Nust, m., каналѫ de zoї, de лътѫрї.
Nüster, f., паре (а пасѫлѫї).
Nüstern, v., міросѫ, adѫрмекѫ.
Nuth, f., дълтѫітѫръ.
Nuthhobel, m., џілъѫ de ръклітѫ.
Nutschen, v., сѫгѫ, сѫгърескѫ.
Nutz, Nütze, Nutzanwendung, f., фолосіре, аплекаре праптікъ.
Nutzbar, a. ші ad., фолосіторѫ, профітъторѫ, профітаверѫ, авънтъџіосѫ; лѫкрътівѫ.
Nutzen, nützen, v., фолосескѫ, профітезѫ; ѧнтребѫїѫ; сѫптѫ фолосіторѫ, сѫптѫ авънтъџіосѫ; факѫ фолосѫ; was nützt mir das? чé мї фолосеште міе ачéста?
Nutzen, m., фолосѫ, профітѫ, авънтаџїѫ; zum gemeinen —, пентрѫ бінеле комѫнѫ; auf seinen — sehen, а'шї къѫта інтересѫлѫ съѫ.
Nutzholz, n., арборї de лѫкрѫ, лемнѫ de клъдітѫ (de керестеа).
Nützlich, a. ші ad., фолосіторѫ, къштігосѫ, профітъчосѫ, авънтъџіосѫ, лѫкрътівѫ.
Nützlichkeit, f., фолосінцъ, авънтаџїѫ.
Nutzlos, a. ші ad., нефолосітѫ, нефолосіторѫ, de нічї ѫнѫ фолосѫ, неѧнтребѫітѫ.
Nutzlosigkeit, f., нефолоçінцъ, непрофітѫ.
Nutznießer, m., ѧнтребѫіторѫ, тръгъторѫ de фолосѫ, ѫсѫфрѫптѫарѫ (алѫ ѫнеї мошії).
Nutznießung, f., фолосіре, ѫсѫфрѫптѫ.
Nutzung, f., ѧнтребѫіре, фолосіре, венітѫ, къштігѫ, редітѫ, профітѫ.
Nymphe, в. Nimphe.

O.

O, n., а чінчїспрезечеа літеръ ѧн алфабетѫлѫ џерманѫ; das A und —, алфа ші омега, ѧнтъїѫ ші пе ѫрмъ.
O! int., o! ох! ах!
Ob, conj., дéкъ, декѫмва; als —, ка кънdѫ; —, ad., ѧн компѫсеџіѫнї: сѫсѫ, деасѫпра.
Obacht, f., гріжъ, пазъ, атенџіѫне, вегіере.
Obbemeldet, a., сѫсzісѫ, сѫспоменітѫ.
Obdach, n., коперемънтѫ, локѫінцъ; адъпостѫ, асілѫ.
Obduction, f., секџіѫне (а ѫнѫї мортѫ).
Obelisk, m., обеліскѫ.
Oben, ad., сѫсѫ, сѫпръ; —an, ѧнкапѫ, ѧн фрѫнте; —auf, деасѫпра, колосѫсѫ; —aus, десѫсѫ, dінълџіме; —darauf, пеdеасѫпра; —drein, кътреачестеа; —drein geben, а da пе деасѫпреї; —hin, сѫпръфацъмънте, ѫшѫрелѫ, кѫ негріжінцъ; —herab, —herunter, десѫсѫ, ѧнжосѫ.
Ober, a., сѫпранѫ, de сѫсѫ, маї палтѫ, сѫперіорѫ; seinen —n gehorchen, а се сѫппѫне ла маїмарії сеї.
Ober-admiral, m., амiралѫ маре, амiралѫ џенералѫ; —älteste, m., капѫлѫ ѫнеї корпоръџіѫнї, прінчіпалѫ; —appellationsgericht, n., кѫртеа сѫпранъ de апелъџіѫнї; —arm, m., брацѫ десѫсѫ, (ѧнтре котѫ ші ѫмерѫ); —arzt, m., медікѫ прімарѫ; —auditor, m., аѫдіторѫ прімарѫ (міліџіе); —aufseher, m., інспекторѫ џенералѫ;

—aufsicht, f., inспекцiѕне сѕпранъ; —bauamt, n., офiчiолатѕлѫ прiмарѫ de касефiкъцiѕне; —befehl, m., командъ сѕпранъ; —befehlshaber, m., команданте сѕпранѫ, ценералiсiмѫ, дѕчеле прiмарѫ; —beichtvater, m., спiрiтѕалѫ (дѕховнiкѫ) прiмарѫ; —bein, n., сѕпръосѫ (ганглiоне); —bett, в. Bettdecke; —bischof; m., архiепiскопѫ; —boden, m., подѫ десѕсѫ; —chirurg, m., прiмѕлѫ кiрѕргѫ; —classe, f., класа сѕпранъ; —commando, n., в. —befehl; —consistorialpräsident, m., пресеdiнтеле сѕпранѕлѕї консiсторїѕ; —consistorium, n., консiсторїѕ сѕпранѫ; —decke, f., сѕпракопертъ; —einnehmer, m., перчепторѫ прiмарѫ; (de дажде); —feldherr, m., ценералiсiмѫ, дѕче прiмарѫ (ѧмператорѫ ла романї); —fläche, f., сѕпръфацъ; —flächlich, a., сѕпръфъцiарѫ, педеасѕпра; поспъiтѫ; ein —flächlicher Gelehrter, ѧнфърiнатѫ de ѧнвъцътѕръ; —flächlichkeit, f., сѕпръфъцiе; поспъiтѕръ; —forstamt, n., трiбѕналѫ сѕпранѫ de форестръріе; —förster, m., форестрарѫ прiмарѫ; —meister, m., inспекторѫ ценералѫ прiмарѫ; —gericht, n., трiбѕналѫ сѕпранѫ; —gesell, m., codалѫ прiмарѫ; —gesims, n., корнiче, брѫѕлѫ de сѕсѫ; —gewalt, f., пѕтере сѕпранъ, сѕверанъ; —gewehr, n., армъ de фокѫ.

Oberhalb, ad. шi prep., de сѕсѫ de, деасѕпра de.

Oberhand, f., карпъ, досѕлѫ мънеї, ѧнтъїечiѕне, предомнiре; die — bekommen, а апѕка de асѕпра.

Ober-haupt, n., капѫ (шефѫ); —haus, n., партеа de сѕсѫ а касеї; фiг. камера de сѕсѫ, камера перiлорѫ, а лорziлорѫ; —häutchen, n., епiдермъ; —herr, m., сѕверанѫ, домнѫ; —herrlich, a., домнескѫ, сѕверанiкѫ; —herrschaft, f., сѕпръdомнiе, сѕверанiтате; —himmel, m., етерѫ; —hofgericht, n., кѕртеа сѕпранъ; —hofmarschall, m., маре маршалѫ de кѕрте; —hofmeister, m., маїорѫ домѫ; —hofrichter, m., жѕдiче de кѕртеа сѕпранъ; —jäger, m., вънъторѫ прiмарѫ; —jägermeister, m., мареле вънъторѫ; —kämmerer, —kammerherr, m., мареле къмърарѫ; —kellner, m., мареле келарѫ; —klasse, f., класа de сѕсѫ, ѧнтъїъ; —kleid, n., сѕпръвестмънтѫ (сѕртѕкѫ = sourtout, фр.); —koch, m., бѕкътарѫ прiмарѫ; —kriegscommissär, m., комiсарѫ-ценералѫ de ресбоїѕ; —küchenmeister, m., мареле бѕкътарѫ; —land, n., цéръ de сѕсѫ; —länder, m., локѕiторѫ de цéра de сѕсѫ, мѕнтéнѫ; —ländisch, a. шi ad., мѕнтéнѫ, de цéра de сѕсѫ; —leder, n., къпѕтъ; —lehn, m., феѕдѫ dominънтѫ; —lehnrecht, n., сѕzеранiтате; —lehnsherr, m., сѕzеранѫ; —leib, m., партеа десѕсѫ а корпѕлѕї, пептѫ, бѕстъ; —lieutenant, m., локоцiнънте прiмарѫ; —lippe, f., бѕzа de сѕсѫ; —macht, f., пѕтере сѕверанъ; —mann, m., омѫ маї маре, бърбатѕлѫ челѫ маї таре; солdатѕлѫ dindрéпта алтѕїа ѧн шiрѫ; —meister, m., маїстерѫ прiмарѫ; —mundschenk, m., мареле покарнiкѫ; —offizier, m., оффiцiрѫ сѕперiорѫ; —parlament, n., парламънтѕлѫ de сѕсѫ, каса лорziлорѫ; —pfarrer, m., преотѕлѫ прiмарѫ; —polizei, f., полiцiе прiмаръ; —postamt, n., dрегъторiа ценералъ de поште; —postdirektor, m., dirепторѫ ценералѫ de поште; —postmeister, m., мештерѫ-ценералѫ de поште; —priester, m., архiереѫ, архiпъсторѫ; —priesterthum, n., архiерiе, понтiфiкатѫ; —rabiner, m., рабiнѫ (ѧнвъцъторѫ) прiмарѫ; —richter, m., жѕдiче прiмарѫ; —rinde, f., кóжъ, скóрцъ dinафаръ; —rock, m., сѕправестъ; капѕтѫ, в. —kleid; —schenk, m., мареле кѕпарѫ, в. —mundschenk; —schwelle, f., прагѫ de сѕсѫ; —seite, f., латѕреа de сѕсѫ.

Oberst, a., (der, die, das), прімŭ, сѫпремŭ, челŭ маї маре; —e, m., капŭ, персóнъ прімаръ; колонелŭ.
Ober-stallmeister, m., комісŭ маре; —stelle, f., локŭ прімарŭ, рангŭ маре; —steuereinnehmer, m., перчепторŭ, сатешŭ ценералŭ; —stimme, f., сѫпранŭ.
Oberstlieutenant, m., локцінѫнте de колонелŭ, капŭ de баталіонŭ.
Oberstrich, m., апострофŭ (').
Oberstwachtmeister, m., тажорŭ de кълъріме.
Ober-theil, m., партеа de сѫсŭ; —vormund, m., тѫторŭ прімарŭ; —wärts, ad., ѧн сѫсŭ; —welt, f., лѫме сѫблѫнаръ; —wundarzt, m., кірѫргŭ тажорŭ; —zahn, m., dinте de сѫсŭ; —zolleinnehmer, m., ватешŭ прімарŭ.
Obgleich, conj., бінекъ, кѫ тóтекъ, такаркъ, deші.
Obhut, m., кѫстоdіъ (ѧн Тест. поŭ), гарdъ, пазъ, ѧнгріжіре.
Obig, a., сѫсzісŭ, сѫсminцionатŭ.
Objekt, n., оїептŭ; —iv, a., оїептівŭ.
Oblate, f., остіе (azimъ de кѫmin. ла кат.); бѫлінŭ (de сіцілатŭ).
Obliegen, v., me пѫнŭ пе ..; zаче асѫпра ..; e de даторіа меа ..; me окѫпŭ, me indeлетніческŭ; einer Sache —, а се пѫне пе ѫнŭ лѫкрѫ; es liegt mir ob, сѫнтŭ облегатŭ ...
Obliegenheit, f., деторіе, облегъцiѫне.
Obligation, f., облегъцiѫне, ѧndаторіре.
Obmann, m., арбітрѫ.
Obrigkeit, f., domniъ, dрегъторіъ, маціcтрътѫръ; weltliche —, аѫторітате лѫмéскъ, тѫмпѫралъ; sich an die — wenden, алергŭ ла жѫdікатъ, ла окърмѫіре; von —s-wegen, din орdінъцiѫне dрегъторéскъ; einen der — überliefern, а da пе чінева ѧн мъна жѫdікъцiї.
Obrigkeitlich, a., маціcтратѫалŭ, din партеа dрегъторіеї (окърмѫіреї).
Obrist, в. Oberste.
Obschon, в. Obgleich.
Obschweben, v., ameninцŭ; —, de, part., ameninцъторŭ. в. Obwalten.
Obscön, a., некѫвіінчіосŭ, обсченŭ; —ität, f., обсченітате, некѫвіінцъ, перѫшінаре.
Obscur, —ant, a., обскѫрантŭ, іѫбіторŭ de інтѫнерекŭ, інімікŭ лѫмінелорŭ, ѧнвъцътѫреї.
Observance, f., оссервъцiѫне, datінъ; dісчіплінъ, регѫлъ монъстірéскъ.
Observationsarmee, f., арматъ de оссервъцiѫне.
Observator, m., оссервъторŭ; —ium, n., оссервъторіŭ, тѫрнŭ астрономікŭ.
Obsicht, f., інспепцiѫне.
Obsidian, m., occidianŭ, агатŭ негрѫ de Іслandia.
Obsiegen, v., ѧнвінгŭ.
Obsigniren, v., пѫнŭ семнŭ, сіцілŭ.
Obsolet, a. ші ad., оссолетŭ, векіŭ, ешітŭ din datінъ.
Obsorge, f., гріжъ деспре чева.
Obst, n., пóме, фрѫпте.
Obstakel, n., пеdекъ, ставілъ.
Obst-bau, m., кѫлтѫръ de помї; —baum, m., помŭ (= pomus, лат.), арборе фрѫптіферŭ; —darre, f., ѫскъторіе (лéсъ, кошарŭ (apd.) de ѫскатŭ пóме.
Obstler, m., помарŭ.
Obst-ernte, f., кѫлесŭ de пóме; —essig, m., оцетŭ de пóме; —frau, f., помърéсъ (кофъріцъ); —garten, m., пометŭ, гръdінъ de помї; —göttin, f., Помона; —händler, m., негоцiторŭ de пóме; —jahr, m., анŭ мъносŭ de пóме; —korb, m., корфъ de пóме; —kuchen, m., плъчінтъ кѫ пóме; —kunde, —lehre, f., помолоціъ; —lese, f., кѫлесŭ de пóме; —markt, m., піацъ de пóме; —monat, m., септемвре; —most, m., мѫстŭ (сігірŭ) de пóме; —reich, a., помосŭ; —wein, m., сігірŭ apd. (= cidre, фр.); —zeit, f., тімпѫлŭ пóмелорŭ; —zucht, f., кѫлтѫръ de пóме.
Obstruction, f., ѧнкѫїере ла пънтече.

Obwalten, v., сѫпръстаѫ; сѫнтѫ (фацъ, ла міжлокѫ); domneckѫ; ameninцѫ; es walten Hindernisse ob, сѫнтѫ пedечї ла міжлокѫ; dein Vortheil waltet dabei ob, се лѫкръ de інтересѫлѫ тъѫ ачі.
Obwohl, obzwar, в. Obgleich.
Occident, m., окчіdентѫ, апѫсѫ.
Ocean, m., очеанѫ.
Ocher, m., окръ (мінералѫ); —gelb, a., галбенѫ ка окра.
Ochs, m., боѫ; junger —, боѫлéнѫ, жѫнкѫ; пров. da stehen die —en am Berge, ачі е греѫтатеа.
Ochsen-auge, n., окїѫ de боѫ, ферестрѫікъ ꙟп акоперемънтѫ; —dumm, a. ші ad., простѫ ка ѫнѫ боѫ; —fell, n., —haut, f., пеле de боѫ; —fleisch, n., карне de боѫ; —galle, f., фере de боѫ; —gebrüll, n., мѫцітѫ; —haft, a., ка de вітъ; —hirt, m., боарѫ (пъсторѫ); —kalb, n., віцелѫ; —kopf, m., капѫ de боѫ; —mark, n., мъdѫвъ de боѫ; —markt, m., піаца боілорѫ; —stall, m., стаѫлѫ de боі; —talg, m., сеѫ de боѫ; —treiber, m., мънъторѫ de боі; —ziemer, m., вънъ de боѫ; —zunge, f., лімбъ de боѫ; лімба боѫлѫї (плънтъ).
Ochsig, a., гросѫ, dѫбіточескѫ, пътъръѫ.
Octaeder, n., (цеом.), октаеdрѫ, кѫ оптѫ колцѫрї.
Octave, в. Oktave.
Ode, f., odъ.
Oede, a., dешертѫ, сінгѫратікѫ, пелокѫітѫ, сілбатікѫ; —, f., dешертѫ.
Odem, в. Athem.
Oder, conj., céѫ, аѫ, вер (о, ошіа apd. = o, ossia, іт.).
Odermennig, m., агрімоніъ (плантъ).
Oefchen, n., совіцъ, кѫпторелѫ.
Ofen, m., къміnѫ, кѫпторѫ, собъ; —anrichter, m., кѫпторарѫ (мештерѫ); —auge, n., окіѫ de собъ; —bank, f., ватръ, скъѫнелѫ, лавіцъ лънгъ фокѫ; —blase, f., кълdape zidітъ ꙟп кѫпторѫ; —gabel, f., фѫркъ de къміnѫ; —herd, m., ватръ, фокѫ; —hüter, m., чепѫшоткъ (apd.), ꙟпкісѫ, шеzътор акасъ; —kachel, f., цігл ъ, олапъ къхалъ de кѫпторѫ; —krücke, f., вътрарѫ, кокърлъ; —loch, n., гѫра собеї; —rohr, n., цéвъ, ѫрлоїѫ de собъ; —ruß, m., фѫліцine; —schaufel, f., лопъцікъ de фокѫ; —schirm, m., паракаміnѫ; пердеа ꙟпаінтеа собеї; —zins, m., фѫмърітѫ, dape пе кѫптóре.
Offen, a., deскісѫ, deскоперітѫ; сінчерѫ, кѫратѫ (ла інімъ); auf —er Straße, ꙟп міжлокѫлѫ стратеї; —er Brief, епістолъ песіцілатъ; —er Wechsel, камбіъ, поліцъ кѫ креdітѫ пецермѫрітѫ; — sein, сѫнтѫ ліберѫ; auf —er That ertappen, а прінde пе чінева ꙟп фапта фъръdелецеї.
Offenbar, a., веdератѫ, кїарѫ; поторіѫ, пѫблікѫ.
Offenbaren, v., deскоперѫ; ревелеzѫ (Dzeipea); пѫблікѫ, факѫ кѫпоскѫтѫ.
Offenbarung, f., deскоперіре, ревелъціѫне; — St. Johannis, апокаліпсѫл ст. Іоанѫ.
Offenheit, f., сінчерітате.
Offenherzig, a., deскісѫ кѫ інima, сінчерѫ; —keit, f., сінчерітате, кѫръцеnie de інімъ.
Offenkundig, a., пѫблікѫ, поторіѫ; —keit, f., пѫблічітате.
Offensiv, a., офенсіѫ; —krieg, m., ресбоїѫ офенсіѫ.
Oeffentlich, a. ші ad., пѫблікѫ; —keit, f., пѫблічітате.
Offeriren, v., офферѫ, ꙟмбіїѫ, пропѫнѫ.
Offerte, f., оффертъ, пропѫнере.
Official, m., оффічіалѫ, вікарѫ епіскопѫлѫї.
Officiant, m., оффічіантѫ, dрегъторѫ сѫбалтернѫ.
Offizier, m., оффіцірѫ.
Officin, f., оффічінъ; апотекъ, лаборъторїѫ, тіпографіъ, бърбїеріе; —el, a., оффічіналѫ.
Oeffnen, v., deскіdѫ; decdопѫ, dестѫпѫ; deскѫїѫ; einen Leichnam —, а тъїа пе ѫнѫ мортѫ.
Oeffnung, f., deскіdере, dестѫпаре; ешіре ла скаѫнѫ; гаѫръ, гѫръ.

Oft, öfters, oftmalig, ad., decȣ, deceopĭ, de mȣлтеорĭ.
Oftmalig, a., репецітȣ, mȣлтіплȣ.
Oh! int., ox!
Oheim, m., ȣнкїȣ.
Oehl, в. Oel.
Ohm, f., отъ (месȣръ de вінȣ, ка de 2 ведре).
Ohne, prep. ші ad., фъръ.
Ohnedem, ohnedies, ad., фъръ de ачéста; de cine.
Ohngeachtet, в. Ungeachtet.
Ohngefähr, в. Ungefähr.
Ohnmacht, f., непȣтінцъ, лешінȣ; ameцéлъ (= amenцipe).
Ohnmächtig, a., непȣтінчосȣ, лешінатȣ, ameцітȣ.
Ohr, n., ȣреке, фіг. аȣzȣ; einen hinter die —en schlagen, a'ĭ da кȣіва ла чéфъ; tauben —en predigen, a предіка ла сȣрzĭ; ein geneigtes — finden, a фі аскȣлтатȣ.
Oehr, n., тóртъ, верігъ, белчȣгȣ; лацȣ, ȣреке de акȣ; —chen, n., тóртіцъ, ȣрекіцъ; —en, v., пȣнȣ тóрте, ȣрекĭ; ꙟнгъȣрескȣ акȣл.
Ohren-beichte, f., мъртȣрісіре аȣрікȣларъ; —blaser, m., пȣртъторȣ de ворве, de minчȣнĭ; дефъїмъторȣ; —brausen, n., сȣнетȣръ, вȣіетȣ ꙟн ȣрекĭ; —klingen, n., цiȣітȣръ de ȣрекĭ; —schmalz, n., чéръ de ȣрекĭ; —schmerz, m., дȣрере de ȣрекĭ; —zeuge, m., мартȣре аȣрікȣларȣ; —zwang, m., дȣрере de ȣрекĭ; —zischen, n., шȣіерътȣръ, въжіітȣръ ꙟн ȣрекĭ.
Ohr-eule, f., бȣхъ ȣрекéтъ; —feige, f., палмъ; —finger, m., децетȣ аȣрекȣларȣ, децетȣлȣ чел мікȣ; —gehänge, n., черчеĭ; —käfer, в. Ohrwurm; —kissen, n., періпіцъ; —knorpel, m., сгърчȣлȣ ȣрекеĭ; —läppchen, n., бървіе de ȣреке.
Ohrling, в. Ohrwurm.
Ohr-loch, n., гаȣра (ȣрекеĭ, ꙟн каре се пȣне черчелȣлȣ); sich —löcher stechen lassen, ꙟшĭ ꙟнгъȣреште ȣрекіле; —löffel, m., ȣрекеліцъ (ȣнéлтъ); —ring, m., черчелȣ; —trommel, f., тоба ȣрекеĭ; —wachs, v. Ohrenschmalz; —wurm, m., ȣрекеліцъ (інсектъ).
Oehre, f., тóртъ, ȣреке, в. Oehr.
Oker, в. Ocher.
Oekonom, m., економȣ; —ie, f., економіъ; —isch, a. ші ad., економікȣ; —isiren, v., економісескȣ.
Oktav, n., оптавȣ (кóлъ ꙟн оптȣ); —e, f., оптавъ (ꙟн мȣсікъ); —band, m., волȣмȣ, томȣ оптавȣ; —format, n., форматȣ оптавȣ.
Oktober, m., оптомбре.
Okularglas, n., глажъ (лінте) окїаръ (пентрȣ окене).
Okuliren, v., ꙟнокїеzȣ (алтȣескȣ помȣ ꙟн окіȣрĭ).
Okulirung, f., ꙟнокїъцiȣне.
Okulist, m., окіȣлістȣ (medікȣ de окĭ).
Oel, n., олеȣ; geweihte —, n., мірȣ, олеȣ сѫнцітȣ; — schlagen, факȣ олеȣ; — ins Feuer gießen, а тȣрна олеȣ пе фокȣ, а маĭ ꙟнтърѫта чéрта; —baum, m., олівȣ, маслінȣ (помȣ); —beere, f., олівъ, маслінъ; —berg, m., (бібл.), мȣнтеле олівелорȣ (маслінелорȣ); —bild, n., тъблоȣ (депіптȣ) кȣ колóрĭ фрекате ꙟн олеȣ; —blatt, n., фрȣнzъ de олівȣ; —drüßen, —hefen, f. pl., дрождіе de олеȣ.
Oleander, m., олеандрȣ.
Oleaster, m., олеастрȣ, олівȣ сілватікȣ.
Oelen, v., олеескȣ, ȣнгȣ, фрекȣ кȣ олеȣ.
Oel-farbe, f., колóре (фрекатъ) ꙟн олеȣ; —firniß, m., лȣстрȣ, вернісъ кȣ олеȣ; —flasche, f., —fläschchen, —gefäß, бȣтелкъ, карафъ, васȣ de олеȣ; —flecken, m., патъ de олеȣ; —frucht, f., фрȣптȣ олеосȣ, олівъ, (пȣкъ); —garten, m., оліветȣ; —götze, m., фіг. пътъръȣ; —licht, a., олеїїȣ; —ig, a., олеосȣ; —kelter, f., тéскȣ de олеȣ; —krug, m., капъ, ȣлчеорȣ de олеȣ; —kuchen, m., тȣртъ, погачъ (= focacia, іт.), плъчінтъ кȣ олеȣ; —lampe, f., лампъ de олеȣ; —maler, m., піпторȣ ꙟн олеȣ; —malerei, f., піптȣръ ꙟн олеȣ; —mühle, m., мóръ (піоъ)

de олеѣ; —mühler, m., олеарціѣ; —preſſe, в. Oelkelter; —nuß, f., нѫкъ олеósъ; —pflanze, f., плѧнтъ de олеѣ; —reich, a. ші ad., олеосѣ, кѫ мѫлтѣ олеѣ; —ſamen, m., сетѫнцъ олеósъ; —ſtein, m., кѫте (de аскѫцітѣ) кѫ олеѣ; —träber, —treſter, pl., тесковіне de оліве.

Oelung, f., олеіре, ѫнцере кѫ олеѣ; мірѫіре; letzte —, ст. маслѫ.

Oelzucker, m., zaxарѣ олеосѣ.

Oelzweig, m., рамѫръ de олівъ; фіг. семнѣ de паче.

Oligarchie, f., олігархіѣ; domnia пѫцінілорѣ.

Olive, f., олівъ; —nbaum, m., олівѣ; —nbraun, —nfarben, —ngrün, a. ші ad., олівіѣ, маслініѣ, de колóреа олівеі, верде ка оліва; —nöl, n., олеѣ de оліве, ѫнтѣ de лемнѣ (поп.); —nkern, m., сімвѫрѣ de олівъ; —nhain, m., оліветѣ.

Olymp, m., олімпѣ; черѣ (міт.); —iſch, a., олімпікѣ; —iade, f., олімпіадъ.

Omen, n., семнѣ превестіторѣ, авгѫрѣ.

Ominös, a., ominосѣ, de семнѣ реѣ.

Onanie, f., онаніъ, сенспѫркаре (малакіъ).

Onaniſt, m., онаністѣ, сінспѫркъторѣ.

Onkel, m., в. Oheim.

Ontologie, f., онтолоціе, штііпца моралеі.

Onix, m., оніче, фелѣ de агатѣ.

Opal, m., опалѣ, пéтръ преціósъ.

Oper, f., оперъ, драмъ дп мѫсікъ; die komiſche —, оперъ комікъ, вѫфъ.

Operation, f., операцінне (кірѫргіъ); —splan, m., (міліт.), планѣ de операцінне.

Operiren, v., оперезѣ (таіѫ, дп кірѫрг.); dirіцezѣ ресвоіѫ (міліт.).

Operment, m., авріпігментѣ.

Opern-gucker, m., окіанъ de оперъ, віокіарѣ; —haus, n., кась de оперъ.

Operiſt, m., операістѣ, кънтъторѣ de опере.

Opern-ſänger, в. Operiſt; —ſängerin, f., операістъ, кънтъréцъ, кънтътріче.

Opfer, n., жертфъ, віптімъ (пóте d'ачі ватѫмѣ), сакріфічіѣ, олокаѫстъ, ардере de тотѣ (бібл.), оффертъ = пѫпере дпаінте (літ. віс.); —altar, m., алтарѣ de жертфе (жертфелнікѣ); —becher, m., кѫпа сакръ; —beil, n., секѫре сакріфікъ; —becken, n., пестрапъ сакръ; —brot, n., пѫне de сакріфікъцінне (ла поі прескѫрі, літіъ, пѫпеле пѫпереі дпаінте); —diener, m., сакріфікъторѣ; —dienſt, m., сакріфікъмъпътѣ.

Opferer, m., сакріфікъторѣ, віттітъторѣ (вътѫмъторѣ).

Opfer-feſt, n., сервare de сакріфічіѣ; —feuer, n., фокѣ de олокаѫстъ; —fleiſch, n., карне сакръ, de сакріфічіѣ; —gebet, n., офферторіѣ, рѫгъчінне de адѫчере дпаінте; —gefäß, —geſchirr, n., васѣ сакрѫ; —geld, n., вапі de сакріфічіѣ; —guß, m., лівъцінне, стропіре сакръ; —kuchen, m., погачъ, асітъ de сакріфікатѣ; —lamm, n., мелѫѣ сакріфічіѫлуі, віптімъ певіноватъ (D. Ісѫсѣ-Хрістосѣ); —mahl, n., —mahlzeit, f., мъпкаре de лѫкрѫрі сакріфікате; —meſſer, n., кѫцітѣ сакрѫ.

Opfern, v., сакріфікѣ (жертфескѣ) адѫкѣ віптімъ.

Opfer-prieſter, m., сакріфікъторѣ; —ſchlächter, m., попъ, = (pora, cultrarius, лат.) жѫпгіъторѣ de віптімъ; —thier, n., віптімъ (animалѣ); —thierhändler, m., віптімарѣ; —tod, f., мóрте пентрѫ пацінне, патріе; —wein, m., вінѣ de сакріфічіѣ.

Ophit, m., офітѣ, пéтръ серпентінъ,

Opiat, n., опіатѣ.

Opium, n., опіѣ, афіонѣ.

Opodeldok, n., оподелдокѣ (medічінъ).

Opponent, m., опнѫнънте, дптипротівіторѣ.

Oppoſition, f., опнѫсъцінне; партеі, f., партіта de опнѫсъцінне.

Optativ, m., (грам. ел.), оптатівѣ.

Optik, f., оптікъ; —er, m., оптікѣ.

Optiſch, a., оптікѣ.

Optimismus, m., оптімістѣ, (кредінца къ фіреа ші кѫрсѫлѣ лѫкрѫ-

рілорȣ лȣmeї аша кȣmȣ есте е челȣ maї бȣnȣ, ші nȣ пȣтеа съ фіъ алтȣлȣ maї бȣnȣ).
Orakel, n., оракȣлȣ (d'ачі проорочіе).
Orange, f., (zi оранж), портокалъ; —gelb, a., оранцiȣ, аȣранцiȣ, портокалiȣ; —rie, f., оранцеріе.
Orangutang, m., орангȣтанȣ (moimъ).
Oratorisch, a., ораторікȣ, реторіческȣ.
Oratorium, n., ораторіȣ (mȣс.)
Orchester, n., оркестрȣ.
Ordalien, pl., ордалії, пробъ греа.
Orden, m., ordinȣ, рѫndȣ, тагmъ (monастірéскъ); кавалеріъ, декоръцiȣне, крȣче.
Ordens-band, n., кордонȣ, лентъ (de ordinȣ); —bruder, m., фрате, кълȣгърȣ, mеmбрȣ ȣnȣї ordinȣ; —geistliche, m., еромонакȣ; —gelübde, n., вотȣ, промісiȣне, жȣръmъnтȣ de ordinȣ (че се депȣне ла інтраре); —gesellschaft, f., конгрегъцiȣне, сinodȣ (соборȣ) de mеmбрії ordineї; —kleid, n., расъ, вестmъnтȣ кълȣгъреск; —kreuz, n., —stern, m., —zeichen, n., крȣчеа, стеоа, сеmnȣлȣ ȣnȣї ordinȣ; —pfründe, f., комandъріе; —regel, f., регȣла ȣnȣї ordinȣ; —ritter, m., кавалерȣ ordinȣлȣї; —schwester, f., соръ кълȣгъріцъ.
Ordentlich, a., регȣларȣ, регȣлатȣ, ordinарȣ, ordinатȣ; demъndатȣ; ad., кȣ орѫndȣїалъ, кȣmȣ се каde, бine; er hat seine Sache — gemacht, шї а фъкȣтȣ бine трéба.
Order, f., ordinȣ (порȣнкъ).
Ordinanz, f., ordinанцъ, рѫndȣ; auf — sein, а фі de рѫndȣ; —offizier, оффіцірȣ de ordinанцъ.
Ordinär, a., ordinарȣ.
Ordination, f., ordinъцiȣне, хіротоніре.
Ordiniren, v., (кат.), а ordina, а сфінці, а хіротоні.
Ordnen, v., а ordina, а пȣне ѫn рѫndȣїалъ, а ашеza ѫn рѫndȣ; деспȣнȣ, регȣлȣ.
Ordnung, f., орѫndȣїалъ; dіспȣсецiȣне, регȣлъцiȣне; класъ, рангȣ; — im Essen und Trinken, регȣлъ, dіетъ ѫn mъnкаре ші бъȣтȣръ; nach der —, пе рѫndȣ; das ist nicht in der —, ачéста nȣ е ѫn рѫndȣїалъ; aus der — kommen, а еші din рѫndȣ, а се десрегȣла; —sliebe, f., іȣбіре de орѫndȣїалъ; —smäßig, a., регȣлатȣ; —swidrig, a., перегȣлатȣ; —szahl, f., nȣmерȣ ordinалȣ.
Organ, n., органȣ.
Organisation, f., органісъцiȣне.
Organisch, a., органікȣ.
Organisiren, v., а органіса.
Organismus, m., органісmȣ.
Organist, m., органістȣ.
Orgel, f., органъ, органе (інстр. de mȣс. ѫn бісерічеле апȣсене); —balg, m., фоіле органелорȣ; —bauer, m., оргънарȣ, фабрікантȣ de органе.
Orgeln, v., къntȣ кȣ органеле.
Orgel-pfeife, f., цéвъ, флȣіерȣ de органе; —spiel, n., къntаре кȣ органе; —spieler, m., органістȣ; —werk, n., оргънітȣ.
Orgien, f. pl., орцiї, баканалії, бецiї (краілѫкȣрі).
Orient, m., оріентȣ, ресърітȣ, левантȣ; —alisch, a., оріенталȣ; —alist, m., оріенталістȣ, кȣноскъторȣ de лімбї оріéнтале; —iren, v., mъ оріентеzȣ (авъndȣ ȣnȣл din челе патрȣ пȣnте кардінале але оріzонтелȣї штіȣ ȣnde mъ афлȣ); mъ dȣmерескȣ.
Original, a., оріцiналȣ, прототіпȣ, de ȣрікȣ; —ität, f., оріцiналітате; —urkunde, f., докȣmентȣ аȣтентікȣ.
Originell, a., оріцiнелȣ, чіȣdатȣ, кȣріосȣ.
Orkan, m., орканȣ, фȣртȣнъ mаре.
Orlean, m., орлеанȣ (колóре).
Orlogschiff, n., наїъ de ресбоїȣ.
Ornat, m., орнатȣ (вестmінте попештї).
Ornitholog, m., орнітологȣ, кȣноскъторȣ de пасерї; —ie, f., орнітолоціе, штіінцъ деспре пасерї (іст. нат.).
Orographie, f., орографіе.
Ort, m., локȣ; сітȣъцiȣне; парте de локȣ, сатȣ шчл.; höheren —s,

din партеа гѫвернѫлѫї; wir wollen es an seinem — gestellt sein lassen, съ лъсътѫ ла о парте ачéста, съ нѫ маї ворвітѫ; an — und Stelle sein, а фі ла фаца локѫлѫї; ich meines —es, din партемї, кътѫ пентрѫ mine; —, сѫлъ; піскѫ; върфѫ; —band, n., ферекътѫръ ла върфѫлѫ течеї савіеї; —sbeschreibung, f., топографіъ; —sfeder, f., прima пéнъ din о аріпъ.

Oertchen, n., локшорѫ.

Orthodox, a. ші ad., ортодоксѫ, дрептѫ кредінчосѫ; —ie, f., ортодоксіе.

Orthoepie, f., ортоепіе.

Orthographie, f., ортографіе, дрептѫскріере, ꙟнвъцътѫра de а скрі коректѫ.

Orthographisch, a. ші ad., ортографікѫ.

Oertlich, a., локалѫ, топікѫ; —keit, f., локалітате.

Ortphal, m., парѫ арътъторѫ de марцінї ла о мінъ.

Ortbeschaffenheit, f., локалітате, калітатеа локѫлѫї.

Ortschaft, f., локѫ (сатѫ, цінѫтѫ, дістріптѫ шчл.)

Orts-gedächtniß, n., меморіъ локалъ; —geistliche, m., попа локѫлѫї; —gulden, m., пътрарѫ de флорінѫ (ортѫ, 1/4 леѫ ꙟн прінчіп. dan.); стрéшінъ.

Oscillation, f., осчілъцiѫне.

Oese, в. Ohr.

Oesel, f., спѫзъ.

Oesen, v., скотѫ кѫ чѫтѫра.

Ost, —en, m., остѫ, ресърітѫ.

Osteologie, f., остеолоцiъ.

Oster-abend, m., ажѫнѫлѫ (сéра, нóптеа, сътвъта) паштелорѫ; —ei, n., оѫ de паште; —feiertag, m., сербътóреа паштелор; —fladen, m., паскъ; —lamm, n., (ла евреї), мелѫлѫ паштелорѫ.

Oesterlich, a., паскалѫ, de паште.

Osterluzei, f., арістолохіе, търѫлѫ лѫпѫлѫї (плантъ).

Oster-messe, f., форѫ de паштї; —montag, m., лѫнеа паштелорѫ.

Ostern, pl., паште (сербътóреа); Sonntag vor —, дѫмініка флоріілорѫ.

Oster-sonntag, m., дѫмінека паштелорѫ; —tag, m., zioa паштелорѫ; —woche, f., септемъна паштелорѫ; —zins, n., къштіѫлѫ, кътѫлѫ (кіріеї), паштелорѫ.

Oestlich, a. ші ad., оріенталѫ, спре остѫ.

Ost-punkt, m., екінопцiѫ оріенталѫ; —seite, f., латѫреа деспре ресърітѫ; —wärts, ad., спре остѫ; —wind, m., аѫстрѫ.

Otter, f., віперъ; Fisch—, відръ, лѫтръ; —brut, f., семінцъ, пѫітѫръ de віперъ; —fang, m., вънъторѫ de лѫтре; —gezücht, в. —brut; —gift, n., венінѫ de віперъ; —zunge, f., лімвъ de віперъ.

Ottomane, f., отоманъ.

Oval, a., овалѫ, de форма оѫлѫї.

Ovation, f., овъцiѫне.

Oxhoft, n., оссофтѫ (кадъ ка de 10 ведре).

Oxid, n., (хім.) occidѫ.

Oxidiren, v., а occida.

Oxidirung, Oxigenirung, f., occidъцiѫне.

P.

P, n., літера а шесеспрезечеа ꙟн алфабетѫлѫ церманѫ.

Paar, n., пъреке; копіъ, паріъ; ein — Worte, дóъ ворве; den Feind zu —en treiben, а лѫа пе дѫшманѫ ла фѫгъ; in —en, дої къте дої.

Paaren, v., ꙟмпъреків, ꙟмпреѫнѫ, ꙟнсоцескѫ, ассоцескѫ; конжѫгѫ.

Paarung, f., ꙟмпреѫнътѫръ, ꙟнсоцiре.

Pabst, в. Papst.

Pacht, m., арѫндъ, алокъцiѫне; (молдов. посесiѫне, ꙟнсъ ръѫ);

—anschlag, m., сѫма арѫnzъĭ, deвicѫ (франц.), вълѫтъцiѫnea арѫnzeĭ; —geld, n., —schilling, m., (къштiѫ, adeтiѫ), сѫма арѫnzeĭ; —herr, m., арѫndъторѫ, алокъторѫ; —inhaber, m., арѫndарѫ; —kontrakt, m., контрактѫ de арѫndъ.

Pachter, Pächter, m., арѫndарѫ.

Pachtung, f., лѫаре ѧn арѫndъ, арѫndаре.

Pachtweise, ad., кѫ тiтѫлъ de арѫndъ.

Pack, m., пакетѫ, колетѫ, съкѫлецѫ, легътѫръ, сарчiнъ, бътъкѫiе, цéнтъ (провiнц. Ц. pom. iт. gentame).

Pack-esel, m., acinѫ de съmарѫ (iт. somaro шi провiнч. Църiлорѫ pom.); —geräth, n., бъгацiѫ (къчĭ бацĭ ѧn сакѫ); —haus, n., —hof, m., dѫгéнъ (пров. молд. iтал. dogana), maгacinѫ de ѧnтрепосiтѫ; —knecht, m., пакетарѫ, сакарdѫ, сакацiѫ (ѧn Цéра pom., iтал. saccardo); аргатѫ; —leinwand, f., пънzъ грóсъ, пънzъ de сачĭ; пънzъ черѫiтъ; —nadel, f., акоiѫ, andрea, ѫndрea; —papier, n., хъртiъ de пакете, тъкѫлътѫръ; —pferd, n., калѫ de самарѫ (Цериле pom., iтал. soma, somiere); —sattel, m., самарѫ; —wagen, m., тръсѫръ, котiѫгъ, карѫ de бъгацiѫ; —stock, m., четлъѫ de пакетатѫ.

Pack, n., adѫnътѫръ, лъпъdътѫръ, плеве прóстъ, простiме.

Packan, m., zъвodѫ (къne).

Packchen, Packel, n., пакецелѫ, сърчiнióръ, центѫлiцъ.

Packen, v., пакетezѫ, факѫ пакетѫ; апѫкѫ, прindѫ; packe dich fort, каръте.

Packer, m., пакетъторѫ.

Packet, в. Pack, m.

Packetbot, n., паiе кѫрiеръ, пакетботѫ (iтал. pacchebotto).

Packung, f., ѧnвълiтѫръ, пакетътѫръ.

Pädagog, m., (греч.), пedaгогѫ, dаскълѫ, ѧnвъцъторѫ.

Pädagogik, f., пedaгоцiкъ, арта de а ѧnвъца прѫnчiĭ.

Pädagogium, n., пedaгоцiѫ, ашеzъmъnтѫ de ѧnвъцътѫръ шi edѫкъцiѫne.

Päderast, m., (греч.), пedерастѫ.

Päderastig, f., пedерастiъ, пъкатѫ ѧn контра патѫреĭ.

Padde, f., брóскъ.

Paff, n., пафѫ, пѫфѫ (сѫnетѫлѫ).

Page, f., (фр. zi паж), пацiѫ, жѫne сервiторѫ ла ѫnѫ domnѫ маре; копiлѫ de касъ (прiнч. dan.); n., артъсарѫ.

Pagina, f., (лат.), пацiнъ, фацъ.

Pagode, f., пагоdъ, темплѫ сéѫ бiсерiкъ idолéскъ ѧn India шi Xina; фiгѫръ мiкъ кѫ капѫ мiшкъторѫ; монетъ de аѫрѫ ѧn India (кам 4 ф. м. к.).

Pair, m., (zi пер), перѫ, тiтѫлъ de demnitate, odinióръ ѧncemna шi пе васалiĭ чеĭ марĭ аĭ рецелѫĭ Францеĭ; —rskammer, f., камера перiлорѫ.

Palander, f., пълandръ, ѫnѫ соiѫ de паiе.

Palast, m., палатѫ.

Palatin, m., палатiнѫ (demnitate ѧn Ѫнгарiа, odinióръ шi ѧn Цермаnia).

Pale, f., пъстаiе, кóжъ.

Palen, v., decгiокѫ, десфакѫ.

Palette, f., палетъ, ѫnéлтъ мiкъ de фортъ овалъ ла zѫгравĭ; жѫкърiе de лемnѫ.

Palladium, n., idолѫлѫ Мiнервеĭ, скѫтѫ апъръторѫ.

Pallasch, m., палошѫ, кѫцiтѫ маре.

Palliativ, n., (лат.), палiатiвѫ, mediкъmъnтѫ че nѫ вindекъ din ръdъчiнъ, орĭ че мiжлокѫ вindекъторѫ nѫmaĭ ла пърере.

Pallisade, f., пълiсаdъ, пърiтѫръ, ѧnтърiтѫръ кѫ парĭ грошĭ; шiрѫ de арборĭ ѧn гръdiнъ.

Palm-baum, m., фiнiкѫ, кѫрmалѫ, палmѫ; —garten, m., фiнiчетѫ, гръdiнъ de фiнiчĭ; —graupe, f., грiсъ, саго; —käse, f., фрѫnze de фiнiкѫ мѫрате; —mark, n., мъdѫвъ de фiнiкѫ; —mehl, n., фъiнъ de фiнiкѫ; —öl, n., олеѫ de фiнiкѫ; —sonntag, m., dѫmiнека флорiiлорѫ; —weide, f., салче, ръкiтъ крестатъ, мъцiшóръ;

—wein, m., вінŭ de фінікŭ; —woche, f., септътъпа патітелорŭ; —zweig, m., ратъръ de фінікŭ.
Palme, f., ратŭ de фінікŭ; окіъ de віїе, тъгърŭ; тъцішóръ (de салче), стълпаре.
Pan, m., zeълŭ Панŭ, zeълŭ пъсторілорŭ.
Panacee, f., (греч.), папачеъ, medічінъ ъніверсалъ.
Pandekten, n. pl., (греч.), пandекте, diцесте, adъпареа de хотържріле жъріскопсълцілорŭ романї, кърорŭ Іъстініанŭ ле dede пътере de леце.
Pandore, f., (мітол.), пandоръ.
Pandur, m., пandърŭ (пъте de осташŭ ромъпескŭ).
Panegyrist, m., (греч.), панеціріст ŭ, лъъdъторŭ (алŭ къіва).
Panele, f., пъпеа, къптъшéлъ de скъndърї.
Panier, n., стéгŭ, вandеръ, стіndартŭ.
Panisch, a. ші ad., (dела zeълŭ Pan), панікŭ, de спаітъ таре; —e Schrecken, спаітъ ка de zeълŭ Панŭ (прін пъdърї), спаітъ фóрте таре ші фъръ темеїъ.
Panner, в. Panier.
Panorama, (греч.), n., панорамъ, ѧпфъцішаре de лъкрърї прін стікле търіто́ре ші апропіето́ре.
Panster, n., рóтъ къ фофеze че ѧптóрче doъ петре deodатъ, панстръ.
Pantalons, pl., (франц.), панталонŭ, чóречї ларцї.
Pantheismus, m., пантеістŭ, сістема ачелорŭ філософї, карії пъ кънoскŭ алтŭ Dъmnezeŭ, dекътŭ тоталітатеа, ъніверсалітатеа фіінцелорŭ.
Pantheon, n., (греч.), пантеонŭ, темплъ сакратŭ тътърорŭ zeілорŭ deodатъ (ѧп Атіна, ѧп Рома; іаръ ѧп Паріс бърбацілорŭ марї).
Panther, m., пантеръ (фéръ ръпітóре).
Pantherstein, m., diаспръ.
Pantoffel, m., пантофŭ (кълцъміnте); —baum, m., (Korkbaum), съцерŭ, плътъ.
Pantomime, f., пантомітъ, артъ de а маніфеста патітеле ші ideіле прін скіте фъръ къвінте.
Pantschen, v., блътърескŭ, плеснескŭ апа.
Panzer, m., панцеръ (італ. panciera); zea, кърасŭ, цестŭ; —hemd, n., къташъ de zeле; —kette, f., лъпцълецŭ de zea; —klinge, f., спатъ, лапче ѧп контра zeлеї.
Panzern, v., ѧпzeлесŭ, ѧтбракŭ къ zea.
Panzerthier, n., армadілŭ, татŭ, аnіmалŭ ѧпzeлатŭ.
Papa, m., тътъкъ, бъбакŭ (провінч. рom., італ. babbo, papa).
Papagei, m., папагалŭ (пасере).
Papelhaus, m., флекарŭ, лехъŭ.
Papeln, papern, бълбъїъ; флекърескŭ; хodороцескŭ.
Papier, n., хъртіе; buntes —, хъртіе търтъратъ; Buch —, концŭ de хъртіе; Rieß —, топŭ de хъртіе; das — schlägt durch, хъртіа ачéста сбеа.
Papier-adel, в. Briefadel; —bogen, m., кóлъ, філъ de хъртіъ; —geld, n., поте de банкŭ, чеdъле de банкŭ (італ. cedola di banco); —lumpen, pl., тренце, петече de фъкътŭ хъртіе; —macher, m., хъртіерŭ, фъкъторŭ, фабрікантŭ de хъртіе; —mühle, f., хъртіеріъ; мóръ, фабрікъ de хъртіе; —macher, m., хъртіерŭ, фабрікантŭ de хъртіе; —schnitzel, f., —späne, pl., фъшіóре, ръте-zътърї de хъртіе; —staude, —pflanze, f., папірŭ, плантъ ка хъртіа; —tapete, f., тапетŭ, коворŭ de хъртіе.
Papilion, m., (фр.), фърфалъ (італ. farfala), флътъратŭ.
Papismus, m., папістŭ.
Papist, m., папістŭ (ѧп бажокъръ).
Papisterei, f., папістъшіе (батжокъръ).
Papistisch, a. ші ad., папістікŭ.
Papp, m., папъ (de тънкаре пептръ копії); чірŭ, чіръїалъ, клеїъ de фъінъ, картонŭ, макава.
Papp-arbeit, f., картонацїъ; —band, m., легътъръ ѧп картонŭ.

Pappel, f., —baum, m., плопŭ (арборе); —weide, f., салче плопо́съ; плопŭ негрȣ.
Pappen, v., daŭ папъ (ла прȣнчї); пъстезŭ, пъстȣрезŭ, ліпескŭ кȣ пастъ (de фъінъ).
Pappendeckel, m., ско́рцъ de хъртіе, картонŭ (таблъ de карте, de кȣтіе); къпакŭ.
Pappenstiel, m., nimікȣрї, багателъ; nicht einen — werth sein, nȣ плътеште о че́пъ, съ nȣ daї ȣnŭ банŭ пе ...
Pappig, a. ші ad., чіросŭ, пъстосŭ, пъстȣросŭ.
Papst, m., папъ, понтефіче, патріархŭ (алŭ Pomeї).
Papst-krone, f., коро́нъ пъпе́скъ, трі́ремнŭ; —mütze, f., тіаръ, мітръ пъпе́скъ.
Päpstin, f., пъпе́съ, понтефіче́съ, патріархіцъ.
Papstisch, в., Papistisch.
Papstthum, n., папістŭ, пъпатŭ, понтіфікатŭ.
Parabel, f., параболъ (пілдъ).
Parade, f., пърадъ (алаїȣ), помпъ; —bett, n., патŭ de пърадъ, катафалкŭ (ла морцї); —platz, m., піацъ de пърадъ.
Paradies, n., парадісŭ, раїȣ, edemŭ; —apfel, m., мърішорŭ de парадісŭ, мърŭ de аȣрŭ; —baum, m., маслінŭ сълбатікŭ; —blume, f., агъло́къ; —holz, n., лемнŭ de алое; —vogel, m., пасере de парадісŭ.
Paradiesisch, a. ші ad., черескŭ, ка din раїȣ.
Paradigma, n., (гръм.), парадігмъ, есемплȣ, моделŭ.
Paradiren, v., факŭ пърадъ, парадезŭ, мъ арътŭ, мъ мъndрескŭ, факŭ помпъ.
Paradox, a. ші ad., парадоксŭ, контрарїȣ опініȣнеї комȣне.
Paragraph, m., параграфŭ.
Paralell, a. ші ad., паралелŭ, de дістанцъ екалъ; —linie, f., лініъ паралелъ, лініъ de алътȣреа.
Paralellogramm, n., (мат.), паралелограмŭ, фігȣръ планъ, кȣ латȣреле оппȣсе паралеле.
Paralysiren, v., паралісезŭ, неȣтралісезŭ; анȣлезŭ (о мъсȣръ кȣ алта, ȣнȣ ръŭ кȣ алтȣлŭ); ѧнцепенескŭ, мъ контрагŭ, мъ сгърческŭ.
Paralytisch, a. ші ad., паралітікŭ, секŭ, ѧнцепенітŭ.
Paraphernal, a., параферналŭ, сȣпразестре (хаїне, скȣле).
Paraphrase, f., парафрасъ, черкȣмскріпцїȣне, deскріере прін кȣвінте маї мȣлте.
Parasit, m., парасітŭ, лінгъŭ ла маса алтȣїа, тръілъ.
Parasol, n., ȣмбрелъ, ȣмбреа, кортелŭ, кортішорŭ, парісолŭ.
Parce, f., (міт.), ȣрсіто́ре.
Parchent, в. Barchent.
Pardel, Parter, в. Panter.
Pardon, m., ертаре, пардонŭ.
Parenthese, f., парентесъ, ѧнкісȣръ (ла скрісŭ).
Parfum, m., (франц.), профȣмŭ, міросŭ плъкȣтŭ.
Pari, n., (франц. ші іт.), пъреке, токма пе токма, ѧнтокма, ла мъсȣръ; ръмасŭ (ръмъшагŭ).
Pariren, v., (фр.), ребатŭ ловітȣра, пърезŭ; мъ сȣпȣнŭ, аскȣлтŭ; daŭ ръмасŭ (wetten).
Park, m., паркŭ, гръdінъ артефічіо́съ; шірŭ de тȣнȣрї.
Parket, n., паркетŭ, подінъ (ѧн касе жȣdекъторештї, міністеріале ш. а.).
Parlament, n., парламентŭ, локŭ de ворбіре, локŭ de десбатере, adȣнанцъ.
Parlamentär, m., парламентарŭ, тръторŭ de паче.
Parlamentarisch, a. ші ad., парламентарїȣ, de парламентŭ.
Parlamentiren, v., парламентезŭ, ворбескŭ, тратезŭ.
Parmesankäse, m., кашŭ пармесанŭ, кашŭ de Парма.
Parnaß, m., (мітол.), Парнасŭ, мȣнте локȣітŭ de Мȣсе; локȣінца штіінцелорŭ.
Parochie, f., парохіъ (Pfarrei), епоріъ.

Parodie, f., пародіъ, лъаре ꙟп рѫсъ (ꙟп версърі).
Parodiren, v., іаъ ꙟп бътаіе de жокъ, пародіесъ.
Parole, f., (фр.), паролъ, къвънтъ.
Paroli, n., паролі (ꙟп жокълъ de кърцї).
Paroxysmus, m., (med.), пароксістъ, ꙟпръіреа болеї.
Part, f., парте, порціъне.
Partei, f., партітъ, фъпціъне (тарафъ), сектъ; четъ, тръпъ (італ. truppa), бандъ; —geist, m., спірітъ de партітъ; sich eine — machen, а'шї фаче о партітъ; bei einer Sache — nehmen, а се інтереса пентръ ъна din партіте, а ціне партеа къіва.
Parteigänger, m., партісанъ; —, солдатъ пръдъторъ.
Parteiisch, parteilich, a. ші ad., партісанъ, пъртініторъ, пъртінецъ.
Parteilichkeit, f., ціпере de парте, парціалітате, фавоpe.
Parteiung, f., неъніре, десбінаре, партітъ.
Parterre, n., (фр.), партеръ, шірълъ de жосъ (алъ каселоръ).
Partie, f., парте, порціъне, партітъ; окасіъне; von der — sein, а лъа парте, а се ꙟпсоці.
Partikel, f., (гръм.), пъртічеа, пъртічікъ.
Partisan, m., партісанъ.
Partisane, f., партісанъ, дагъ, ланче къ доъ тъіше.
Partitur, f., (мъс.), партітъръ.
Parze, в. Parce.
Pasch, m., пъреке, пърілъ (окіърї къ соцъ ла жокъ de къбї).
Pascha, m., пашъ, demnітате ла търчї.
Paschen, v., жокъ ла къбї; трекъ марфъ de контръбандъ.
Pasquill, n., паскілъ, карте дефъімътоpe; інфаміъ.
Pasquillant, m., скріеторъ de паскіле.
Paß, m., паспортъ, білетъ de дръмъ; пасъ, стрімтоpe, ꙟпгъсціме (de мъпцї), трекътоpe стрімтъ; пъсаціъ (дела пъсаре); ꙟмблетъ (de каї); alle Pässe besetzen, а ꙟптърі тоте пасъріле; freien — haben, а аве пъсаціъ ліберъ.
Paß, ad., zu — kommen, а вені ла тімпъ, ла пропъсетъ.
Passa, в. Pascha.
Passage, f., (мъс.), пъсаціъ; трекътоpe, мерсетъ.
Passagier, m., кълъторъ, пъсацеръ (кънї пасъ пainте).
Paßamt, n., офічіъ de паспорте.
Passatwind, m., (мар.), мошоїъ, въптъ регъларъ.
Paßbrief в. Paß.
Passen, v., ажъстезъ, акомодезъ (потрівескъ, о хаїнъ, о ъпелтъ), ꙟптокмескъ; прінде локъ; пасезъ (ꙟп кърцї); іаъ аminте; пъndескъ; die Schuhe gut —, кълцъмінтеа віне віне пе пічоръ; die Beiden — nicht zusammen, ачештї доі іншї пъ съптъ пъреке бъпъ, пъ се пъръвескъ, пъ се ꙟпвоїескъ; auf einen —, а пъndі дъпъ чінева; das paßt wie die Faust auf's Auge, ачеста се прінде ка пъка ꙟп пърете.
Passend, part., немерітъ; акомодатъ (потрівітъ); къвенітъ; eine —e Antwort geben, а ръспъnde ла ціноpe, а ръспъnde немерітъ, а da мълцъміта къмъ а фостъ бъпъ zioa.
Paßgang, в. Paß.
Paßgänger, m., калъ ꙟмблъторъ.
Paßglas, n., бекіеръ, покалъ скърітъ къ інеле.
Paßkarte, f., (мар.), хартъ de коръбіетъ.
Passig, ad., фъкътъ ꙟп реліевъ (ла стръгаръ), сковітъ сеъ бълбъкатъ.
Passion, f., (лът.), патімеле лъї Хс.; пофтъ фербінте, доріпцъ фъръ къмпътъ, пасіъне.
Passionirt, a., ꙟмпътімітъ, пъсіъпатъ.
Passions-blume, f., пъціфлоpe, флоpea патімелоръ; —geschichte, f., історіа патімелоръ; —woche, f., септъмъпа патімелоръ; —zeit, f., пъресіме.
Passiren, v., трекъ, мергъ, пасезъ; пъшескъ; се ꙟптъмплъ.

Paſſirgewicht, n., пасірѣ, пондѣ кѣ каре се ынъсѣръ галѣніі.
Paſſirzettel, m., білетѣ de трекѣтѣ; кърцѣліъ, болетъ de тѣрфі.
Paſſiv, a. ші ad., пасівѣ; пътіміторѣ; —ſchuld, f., datorіі пасіве.
Paßlich, в. Paſſend.
Paßport, m., паспортѣ.
Paſte, f., пастъ, тѣртъ; копіъ de монетъ ын гіпсѣ; пе́тръ преціо́съ imitatъ ын стіклъ.
Paſtell, n., —ſtift, m., пастелѣ, кондеіѣ de колорі ѣскате.
Päſteln, v., тындълескѣ, факѣ пімікрі.
Paſtetchen, n., пъстечелѣ.
Paſtete, f., пастетъ, плъчінтъ.
Paſtinake, Paſtinakwurzel, f., пъстъпакѣ, пъстръпокѣ.
Paſtor, m., пъсторѣ, парохѣ (ла протестанці).
Paſtoral, a., пастораліѣ, пъсторескѣ; —theologie, f., теолоціъ пастораліъ.
Patate, f., пататъ, по́мъ de пътънтѣ.
Patente, f., патентъ, хрісовѣ deскісѣ.
Pater, m., пърінте (сѣфлетескѣ).
Paternoſter, m., татълпострѣ, рѣгъчѣнеа Domnѣлі; тътънії (бобіцеле лорѣ, се́ѣ кѣнѣна ынтре́гъ а тътъніілорѣ).
Paternoſterwerk, n., махінъ de скосѣ апъ.
Pathe, m., кѣтътрѣ (ын репортѣ кътръ пърінції ботезатѣлуі, італ. compare); пашѣ (кътръ ботезатѣ), патрінѣ; фінѣ (ботезатѣлѣ, Täufling).
Pathetiſch, a. ші ad., патетікѣ, ынфатікѣ, пѣтеросѣ (ын кѣвінте), мішкъторѣ, пътрѣнzеторѣ.
Pathin, f., кѣтътръ; пашъ.
Pathologie, f., патолоціъ, штііпца деспре бо́ле.
Pathos, m., пѣтере мішкъто́ре de пасіѣні, патосѣ, пасіѣне.
Patient, m., болітрѣ, болнавѣ, сѣферінте, пъцііпте.
Patriarch, m., патріархѣ, ънтеіѣлѣ пърінте (panrѣ бісеріческѣ).
Patriarchal, —iſch, патріархѣлѣ.
Patriarchat, n., патріархатѣ, патріархіъ.
Patrimonial, a., патрімоніалѣ, de моштеніре дела татъ.
Patrimonium, n., патрімоніѣ.
Patriot, m., патріотѣ, фіѣ алѣ патріеі.
Patriotiѣmuѣ, n., патріотісмѣ, іѣвіреа патріеі.
Patrize, f., пѣпцо́іе, патріцъ (літеръ de оцелѣ).
Patriziat, n., патрічіатѣ.
Patrizier, m., патріцііѣ, фрѣнташѣ алѣ ѣнеі комѣне.
Patrole, Patrule, f., патро́лъ, че́тъ de осташі пъзіторі.
Patroliren, v., патролезѣ, вегіезѣ.
Patron, m., патронѣ, протекторѣ.
Patronat, n., патронатѣ.
Patrone, f., modelѣ, тіпарѣ; картѣшъ, фъшікѣ.
Patrontaſche, f., ташкъ de картѣше (іт. tasca de cartocci), те́шкъ de фъшікрі.
Patſch, m., плеспетѣ, пълте́лъ, пълтітѣръ, плеоскѣ.
Patſche, f., тънішо́рѣ, тънікъ; фле́шкъ. бълто́къ; einen aus der — ziehen, a скъпа пе чінева din невоіе.
Patte, f., кънакѣ de вѣzѣнарі; рѣсфрънтѣръ (ла тънекъ).
Patzig, a., рѣстітѣ, дърzѣ; рѣсгъіетѣ; фълосѣ.
Pauke, f., цімвалъ, цімбѣлъ; тімпінъ (с. скріптѣръ); фрігаре de кафеа; der — ein Loch machen, a da капетѣ ла ѣнѣ лѣкрѣ.
Pauken, батѣ ын тімпіне.
Pausback, в. Pausbak.
Pauſch, в. Pauſch.
Pauſiren, v., пѣѣcezѣ.
Pauſe, f., (mѣc.), пасъ, тъчере.
Pauſiren, v., пѣѣcezѣ, стаѣ, рѣсѣфлѣ; рѣпѣѣcezѣ.
Pavian, m., павіанѣ (тъітѣцъ de чеде марі); omѣ хѣдѣ, сгъітѣръ.
Pavillon, m., павіліонѣ, фоішорѣ.
Pazient, в. Patient.
Pech, n., кътранѣ, сто́лъ.
Pech-baum, m., брадѣ (din каре се фаче кътранѣлѣ, Kiefer); —erde,

f., пътънтѫ вітѫminосѫ; —fackel, f., фъклiъ кътръпiтъ; —hütte, f., кътръпъріъ; —kohle, f., кърбѫне вітѫminосѫ; —nelke, f., гъро́фъ въско́съ, лiкnidъ; —öl, n., олеѫ de кътранѫ; —schwarz, a., пегрѫ ка сто́ла; —stein, m., menілітъ.

Pedal, n., педалѫ, тълпігъ (ла органе, ла клавірѫ).

Pedant, m., педантѫ, дъскълосѫ, сфътосѫ, каре се фълеште кѫ штiiнцеле сале.

Pedanterie, f., педантеріъ, сфътошіъ.

Pedell, m., педелѫ (ла шко́ле).

Pegasus, m., (міт.), Пегасѫ, калѫлѫ Мѫселорѫ.

Pegel, m., Peil, n., скъndарїѫ, крестътѫръ ла подѫрї арътъто́ре de сѫіреа апеї; мъсѫръ.

Peilen, v., скъndърескѫ, мъсѫрѫ кѫ плѫмбѫлѫ (апа).

Pein, f., дѫрере, сѫферінцъ; тортѫръ, мартірiѫ, крѫче, каспъ, крѫчіетѫръ, крѫчіатѫ (кінѫ, мѫнкъ).

Peinigen, v., тортѫрезѫ, крѫчіезѫ, къспескѫ, мѫнческѫ, кінѫескѫ.

Peiniger, m., тортѫръторѫ (кінѫіторѫ); карнефіче.

Peinigung, f., тортѫръ, крѫчіемънтѫ (кінѫ, мѫнкъ).

Peinlich, a. ші ad., дѫреросѫ; торкѫросѫ; пъкъжіторѫ; кріminалѫ; —e Gericht, n., жѫдекатъ кріminалъ.

Peinvoll, a., преа дѫреросѫ, тортѫросѫ.

Peitsche, f., вічѫ, вічѫшкъ, кърбачѫ, стръмѫраре; маїѫ de лъцітѫ арама.

Peitschen, v., вічѫескѫ, батѫ кѫ стръмѫраре; свічѫлѫ (валѫріле).

Pekesche, f., векешъ (хаїнъ блънітъ).

Pelikan, m., пелiканѫ, баткъ (пасере); (хір.) клеште de dinцї; тѫнѫ (odinióръ).

Peloton, n., пелотонѫ, деспърцемънтѫ de солдацї (de 40—50).

Pelz, m., пеле; бланъ; пеліцъ; ко́жъ; einem den — waschen, а ꙟнфрѫнта аспрѫ пе чінева, алѫ спъла кѫ кѫвінте; einem eine Laus in den — setzen, а пѫне кѫіва пѫрече ꙟн ѫреке, а'шї ръсбѫна de чінева; —futter, n., къптѫше́лъ кѫ бланъ; —mantel, m., мантелъ блънітъ, шѫбъ, бѫndъ.

Pelzen, v., деспоїѫ, белескѫ; жѫпескѫ; алтѫескѫ (помѫ).

Pelzig, a., пелосѫ; пъросѫ.

Pelzicht, a., пѫфосѫ, стѫфосѫ, блъносѫ.

Pelzwerk, n., блънъріъ.

Pendel, m., пендѫлѫ (ла оролóце ш. а.).

Pension, f., пенсіѫне.

Pensionär, m., пенсіонарѫ.

Pentagon, m., пентагонѫ, чінчїѫнгіерѫ.

Pentameter, n., пентаметрѫ, de чінчї мъсѫре (версѫ).

Pentateuch, n., пентатеѫхѫ, чінчї кърцї але лѫї Моїсе.

Peremtorisch, a. ші ad., перімторіѫ, дечісівѫ, ꙟн фѫмѫлѫ капѫлѫї.

Pergament, n., пергаментѫ; —band, m., томѫ легатѫ ꙟн пергаментѫ.

Periode, f., періодѫ, ръстімпѫ, diастімъ de тімпѫ.

Periodisch, a. ші ad., періодікѫ.

Peripatetiker, m., філософѫ періпатетікѫ, din шко́ла лѫї Арістотеле.

Peripherie, f., черкѫмферінцъ, періферіъ, ꙟмпреџїѫріме.

Periphrase, f., періфрасъ, черкѫмворвіре.

Peristyl, m., (арх.), перістілѫ, галеріъ.

Perlbohne, f., фасоле мърѫнтъ.

Perlchen, n., мърџікъ; пікътѫрікъ.

Perldruck, m., тіпарѫ кѫ літере мърѫнте (перле).

Perle, f., мъргърітарѫ, мърџікъ, перлъ.

Perlen, v., спѫме́зъ мърѫнтѫ, фаче мърџеле (вінѫлѫ).

Perlenbank, f., стратѫ de скоіче (кѫ мъргърітарѫ).

Perlenhell, a., албѫ, лѫстросѫ ка мъргърітарѫлѫ.

Perlenmuschel, f., скоікъ кѫ мъргърітарѫ.

Perlen-gerste, —graupe, f., орzѫ пісатѫ фінѫ, грѫпѫ.

Perlhuhn, n., гъінъ афрікапъ, пѫmidъ, пікере, бібілікъ.

Perlmutter, в. Perlmuschel.

Perlschrift, f., (тіп.), поппарілъ.
Permanent, a., стъторѫ, пермъпѫпте.
Perpendikel, m., перпendікѫлѫ.
Perrücke, f., перѫкъ, бърóкъ.
Perrückenstock, m., калѫпѫ de перѫче; капѫ секѫ.
Persiko, m., персікотѫ, віпарсѫ трасѫ пе сімбѫрї de персікъ.
Person, f., персóпъ (іпокіmenѫ); incѫ, ѧпсѫ, indiвidѫ; vornehme —, персопаџїѫ; klein von —, mікѫ de статѫръ.
Personal, a., персопалѫ, че се џіne de персóпъ.
Personale, n., персопалѫ, корпѫлѫ ѫпеї дерегъторії.
Personalien, pl., требї персопале, персопалітъцї.
Personalität, f., персопалітате.
Personendichtung, f., (рет.), просопопеъ, аворбіре кътръ персóпъ.
Personensteuer, f., къпітаџіе, даждеа пе капѫ.
Personificiren, v., персоніфікѫ.
Persönlich, a. ші ad., персопалѫ, ѧп персóпъ, кѫ трѫпѫлѫ.
Persönlichkeit, f., персопалітате.
Perspektiv, n., окіапѫ, тѫбѫ, телескопѫ.
Perspektive, f., проспептівъ.
Perspektivisch, a., проспептівѫ.
Pest, f., чѫтъ, бóлъ ліпічóсъ, пестіленцъ.
Pestartig, a., чѫтосѫ, ка чѫта.
Pestbeule, f., бѫбоїѫлѫ чѫтеї, карбѫпкѫлѫ.
Pestessig, m., оцетѫ de патрѫ лотрії, оцетѫ de чѫтъ.
Pesthaft, a., ловітѫ de чѫтъ, моліпсітѫ.
Pesthaus, n., лъзъретѫ, карапtіпъ, касъ de чѫтаџї.
Pestilenz, в. Pest.
Pestilenzialisch, a., ѧпчѫтатѫ; спѫркатѫ.
Petarde, f., петардъ.
Petermänchen, n., петрéпъ, моnетъ mікъ (de 50 банї).
Petersilie, f., пътръпжелѫ.
Petschaft, f., сѫџілѫ (печетѫ).
Petschieren, v., сіџілезѫ (печетлѫескѫ); пъкълескѫ, ѧпшелѫ.
Petz, m., ѫрсѫ.
Petze, f., къцеа.
Peuschel, n., търѫптъї.
Pfad, m., кале, кърарe, потекъ (пѫртіе).
Pfadlos, a., неѧтблат, дешертѫ, пъръсітѫ.
Pfäffchen, n., попшорѫ, преоцелѫ (італ. pretino, пóте de аічї рот. пріетінѫ).
Pfaffe, m., попъ; чепѫ; попѫ; допѫ; пірѫлъ (пасере, Dompfaff).
Pfaffenbaum, m., сѫпџерѫ (арборе).
Pfaffen-diener, —freund, m., попосѫ, пріетінѫ кѫ попії.
Pfaffenhütchen, n., поміцъ de сънџерѫ.
Pfaffenlist, f., віклеnіе попéскъ.
Pfaffenmäßig, pfäffisch, a. ші ad., попескѫ, попеште.
Pfaffenthum, n., попіme, попъріme.
Pfafferei, f., апѫкътѫръ попéскъ, маніеръ попéскъ.
Pfahl, m., парѫ; цéпъ; церѫшѫ; харачѫ; стълпѫ; търашѫ; —brücke, f., подѫ пе стълпї; —bürger, m., четъцéпѫ din сѫбѫрбії; —graben, m., шанцѫ кѫ парї; —ramme, f., бербече de бътѫтѫ парї; —zins, m., таксъ de локѫінцъ (пе мошіа кѫіва).
Pfählchen, n., пърѫлецѫ, пърішорѫ, пърѫшѫ, пърѫштéпѫ.
Pfählen, v., батѫ парї; трагѫ ѧп цéпъ; хъръџескѫ (вііа).
Pfählung, f., ѧпцепътѫръ; пърітѫръ.
Pfalz, f., кастелѫ, палатѫ; —graf, m., палатінѫ (рангѫ дѫпъ челѫ реџескѫ); —grafschaft, f., палатінатѫ.
Pfalzer, m., локѫіторѫ din палатінатѫ.
Pfand, n., пемпѫ, гаџїѫ (ѫнг. зълогѫ, тѫрч. аmanетѫ); іпотекъ; секѫрітате; депосітѫ, депѫсетѫ; ich gebe euch meine Ehre zum —, еѫ въ стаѫ бѫпѫ кѫ опóреа меа.
Pfandbrief, m., докѫмѫптѫ de іпотекъ, сіпетѫ пептрѫ зълогѫ.
Pfandbürge, m., остаџїѫ, остатікѫ (Geißel).
Pfänden, v., пемпорезѫ, зълоџескѫ; секвестрезѫ.

Pfänder, m., пемпоръторѫ, zълоцiторѫ; секвестръторѫ.
Pfänderspiel, n., жокѫ de гацiѫрi.
Pfandgläubiger, m., креditорѫ пе гацiѫ, креditорѫ пе iпотекъ.
Pfandhaus, в. Leihhaus.
Pfandrecht, n., dрептѫ de секвестратѫ, dрептѫ de zълоцiтѫ.
Pfandschein, m., бiлетѫ de zълоцiтѫ.
Pfandschilling, m., сѫмъ лѫатъ пе iпотекъ, таксъ de ꙟптабѫлареа iпотечеi.
Pfandschuldner, m., deторѫ, iпотекарѫ.
Pfändung, f., пемпоръцiѫне, zълоцiтѫръ; секвестрѫ.
Pfandweise, ad., кѫ тiтѫлъ de zълогѫ.
Pfannchen, n., тiгъiцъ.
Pfanne, f., тiгаiе (тiнцiре); тавъ; олапъ скъфóсъ (ла акоперiтѫ de касе).
Pfannenkuchen, m., плъчiнтъ ꙟп тiгаiе.
Pfannenschmied, m., тiгъiерѫ; кълdърарѫ.
Pfänner, m., пропрiетарѫ de съръpiї (каре ферве саре).
Pfarracker, m., агрѫ парохiалѫ, порцiѫне канонiкъ.
Pfarramt, n., deрегъторiа de парохѫ.
Pfarrbezirk, n., Pfarre, f., парохiъ, епорiъ.
Pfarrer, m., парохѫ, плебанѫ (ла католiчi), пасторѫ (ла протестанцi).
Pfarrfuhre, f., клака парохiалъ.
Pfarr-gemeine, f., —leute, pl., попорѫлѫ парохiеi, попоренi.
Pfarr-genoß, m., —kind, n., попоранѫ, епорiанѫ (ꙟп Прiнч. рот.).
Pfarrkirche, f., бiсерiкъ парохiалъ.
Pfatt, n., гарdѫ de цéрiнъ.
Pfau, m., пъѫнѫ.
Pfaufasan, m., фасанѫ пъѫнiѫ.
Pfautaube, f., порѫмбѫ пъѫнiѫ.
Pfebe, f., бостанѫ (галбiнѫ).
Pfeffer, n., пiперѫ; da liegt der Hase im —, аiчi zаче ръѫлѫ.
Pfeffer-artig, a., ка пiперѫлѫ, de натѫра пiперѫлѫi; —baum, m., пiперѫ (арбореле); —büchse, —dose, f., пiперiцъ, кѫтióръ de пiперѫ; —gurke, f., краставете мѫратѫ кѫ пiперѫ; —korn, n., фiрѫ de пiперѫ; —kraut, n., хръпiцъ (плантъ); —kuchen, m., тѫртъ пiпъратъ; —mühle, f., морiшкъ de пiперѫ; —münze, f., мiнтъ пiпъpóсъ (кѫ гѫстѫ de пiперѫ); —nüsse, pl., алѫпеле de тѫртъ; —pflanze, —staude, f., арбѫстѫлѫ пiперѫлѫi.
Pfefferling, m., бѫрете iѫте.
Pfeffern, v., пiперезѫ.
Pfeifchen, n., флѫiерелѫ, флiшкѫцъ.
Pfeife, f., цéвъ; флѫiерѫ, телiнкъ, флiшкъ; бѫчѫмѫ; пiпъ (чѫбѫкѫ); мосорѫ; албiѫцъ de фагѫрѫ; die — stopfen, а ꙟмплé пiпа; wer im Rohre sitzt, hat gut —n schneiden, авѫтѫлѫ пѫ кѫпóште лiпса.
Pfeifen, v., флѫiерѫ, шѫiерѫ, цiѫiескѫ, цiѫiѫ; er soll mir schon anders —, ꙟлѫ воiѫ жѫка еѫ (амерiнцаре); auf dem letzten Loche —, а траце de мóрте.
Pfeifen-deckel, m., къпакѫ de лѫлеа; —knochen, m., флѫiерѫлѫ пiчорѫлѫi; —kopf, m., пiпъ, лiѫлеа; —rohr, n., цéвъ, чѫбѫкѫ; —stopfer, m., сѫвакѫ de пiпъ; —thon, m., —erde, f., лѫтѫ de пiпъ; —werk, n., цевърiтѫ, флѫiеръpiтѫ.
Pfeifer, m., флѫiеръторѫ, шѫiеръторѫ.
Pfeil, m., съцéтъ; —förmig, a., ка съцéта; —kraut, n., съцетърiкъ (плантъ); —schnell, a., ръпеde ка съцéта; —schuß, m., съцетътѫръ; —schütz, m., аркарѫ, съцетарѫ; —stein, m., белепiтѫ; —wurzel, f., ръdъчiнъ мъiéстръ.
Pfeiler, m., пiластрѫ; стълпѫ, колóнъ; (арх.) капiтелѫ, фѫстѫ; —spiegel, m., трѫмъ, оглindъ ꙟнтре ферестрiї.
Pfennig, m., бънѫцѫ, оболѫ, пара; denарѫ (Heller); —fuchser, m., сгърчiтѫ, аварѫ, че лéгъ банѫлѫ кѫ шепте аце; —gewicht, n., кѫмпънъ de пробъ (монтан).
Pferch, m., балегъ, гѫноiѫ; стънъ; стаѫлѫ; zъкътóре.
Pferche, f., паркѫ, ꙟнгръdiтѫръ.

Pferchen, v., ѧнгръdeскȣ; факȣ стаȣлȣ; гȣноїескȣ.
Pferchhütte, f., колібъ, къванъ пъсторéскъ.
Pferchlager, n., zъкътóре (търлъ) de ої.
Pferchrecht, n., —schlag, m., dрептȣ de стънітȣ, de стъȣлітȣ (търлітȣ, кȣ оіле).
Pferd, n., калȣ; zu —e, къларе; auf's — steigen, а ѧнкълека калȣлȣ.
Pferdchen, n., кълȣцȣ, кълішорȣ, кълȣлецȣ.
Pferde-arbeit, f., лȣкрȣ греȣ; —-arzneikunst, f., ветеріnаріъ; —-arzneischule, f., шкóлъ ветеріnаріъ; —arzt, m., ветеріnарȣ; —bohne, f., фасоле mаре; —-bremse, f., тъȣnȣ (італ. tafano), mȣскъ, стреке de калȣ; —decke, f., копертъ de калȣ, чергъ; —-futter, n., nȣтрецȣ de каї, фȣраціȣ; —geschirr, —zeug, n., хаmȣрї; —gurt, m., кінгъ, тінгъ; —huf, m., копітъ de калȣ; —-münze, f., mінтастръ (плантъ); —rennen, n., фȣгъ, алергътȣръ de каї; —schwemme, f., adъпътóре, вadȣ de каї; —zucht, пръсіре de каї, крештере de каї.
Pferdemäßig, a. ші ad., гросоланȣ.
Pferdner, Pferdebauer, m., економȣ de каї.
Pfiff, m., шȣїерȣ, шȣїерътȣръ; mъсȣръ mікъ (de флȣіde); mішеліъ, вікленіъ, астȣціъ; er versteht den —, елȣ есте о вȣлпе бътрънъ.
Pfifferling, m., піпърȣшȣ; nicht einen — werth sein, а nȣ фаче о чéпъ deцератъ, а nȣ плъті ȣnȣ баравоїȣ.
Pfiffig, a. ші ad., істецȣ, съгачȣ, трекȣтȣ прін сѫтъ ші прін чȣрȣ, префъкȣтȣ (віклénȣ, шіретȣ).
Pfiffigkeit, f., істеціme, съгъчіе, префъкътȣръ.
Pfiffikus, в. Pfiffig.
Pfingstabend, m., ажȣnȣлȣ Росалілорȣ.
Pfingsten, f., Pfingstfest, n., Росалії, Dȣminека mаре (молd.).
Pfingstrose, f., пеоніъ.
Pfingstvogel, m., галвȣлъ.
Pfingstwoche, f., септътъnа Росалілорȣ.
Pfipfs, m., цѫкnъ, кове, пéпъ (ла гъіnї).
Pfirsche, Pfirsische, f., персікъ.
Pfirsisch-baum, m., персікȣ; —blüte, f., флóре de персікъ; —blüten-farben, a., персічіȣ, ѧn колóреа персічеї; —branntwein, m., віnарсȣ de персіче, персікатȣ; —-kern, m., сіmвȣре de персікъ.
Pflanzbar, a., плъnтаверȣ, de плъnтатȣ.
Pflänzchen, n., плъnтічікъ.
Pflanze, f., плантъ, плъnтъ (іéрвъ, легȣmъ, вȣрȣїénъ); versteinerte —, фітолітȣ.
Pflanzeisen, n., ферȣ de ѧnцепенітȣ, ѧmплъnтъторȣ; сфреdерéкȣ.
Pflanzen, v., плъnтеzȣ, съdескȣ, ѧmплъnтȣ.
Pflanzenartig, a. ші ad., ка планта, вецеталȣ.
Pflanzen-beschreibung, f., фітографіъ; —beschreiber, m., плантографȣ, deскрііторȣ de планте.
Pflanzenbuch, n., іерварїȣ.
Pflanzenkunde, —lehre, f., плъnтолоціъ, фітолоціъ, штіінца плъnтелорȣ, ботаnікъ.
Pflanzenreich, n., іmперіȣлȣ вецеталелорȣ, тоталітатеа вецеталелорȣ, ѧmпъръціа плантелорȣ.
Pflanzenstoff, m., матеріъ de вецетале.
Pflanzthier, n., zоофітȣ.
Pflanzer, m., плъnтъторȣ, съdіторȣ, колоnістȣ, локȣіторȣ алȣ ȣneї колоnії.
Pflanz-garten, m., гръdinъ de планте, съmѫnцарїȣ; —scheit, m., сеmінарїȣ.
Pflanz-holz, n., —stock, m., плъnтарїȣ, плъnтъторїȣ (кітоnóгъ).
Pflanzort, m., колоніъ.
Pflanzreis, n., cadȣ, ръcadȣ.
Pflanzschule, f., в. Pflanzgarten (ръcadніцъ).
Pflanzstadt, f., четате, орашȣ de колоніштї.
Pflanzung, f., съdітȣръ, плъnтътȣръ, плъnтъціȣne; колоніъ.

Pflaster, n., пардосе́лъ, павеа, петрътѫръ; ѧмпластрѫ; —geld, n., ванї de павеа, (ватъ, таксъ).
Pflasterer, m., пардосіторѫ.
Pflastern, v., пардосескѫ, павезѫ, аштернѫ кѫ пе́тръ; пѫнѫ ѧмпластрѫ; ѧнвълїѫ глонцѫлѫ ѧн кърпъ ѫнсѫро́съ.
Pflasterramme, f., маїѫ, мъїѫгѫ, вербече de пардосітѫ.
Pflasterrolle, f., ѧмпластрѫ ролатѫ.
Pflasterstein, m., пе́тръ de пардосе́лъ.
Pflastertreter, m., перде-варъ, ѧмблъторѫ хаїмъна, телълъѫ, тъндалъ.
Pflaume, f., прѫнъ, першъ (молд., голданъ, кѫркѫдѫшъ).
Pflaumenbaum, m., прѫнетѫ, пометѫ, гръдінъ de по́ме.
Pflaumenkuchen, m., погачъ (італ. focaccia) кѫ прѫне (ліпіѫ).
Pflege, f.; гріжъ, ѧнгріжіръ; кѫлтѫръ, крештере, едѫкъцїѫне; administръцїѫне; in die — nehmen, а къѫта de ..., а лѫа сѫб гріжа са; einem Kranken alle — leisten, а къѫта віне de ѫнѫ болнавѫ, а'ї фі de тотѫ ажѫторѫлѫ, алѫ лѫа ѧн кѫръ.
Pflegeältern, pl., пърінцї нѫтріторї, епітропї, ѧнгріжіторї.
Pflegeamt, n., administръцїѫне пѫпіларъ; кѫрателъ, тѫтелъ.
Pflege-befohlener, m., —kind, n., —sohn, m., пѫпілѫ; елевѫ, копілѫ ѧнфіїетѫ, копілѫ лѫатѫ de сѫфлетѫ.
Pflegemutter, f., нѫтріче, нѫтріто́ре, манкъ, (доікъ, дъдакъ), крескъто́ре.
Pflegen, v., ѧнгріжескѫ, каѫтѫ (de чінева); кѫлтівезѫ; administрѫ; eines Amtes —, а administра ѫнѫ офічїѫ; seine Gesundheit —, а'шї къѫта сънътатеа; einen Kranken —, а къѫта de ѫнѫ болнавѫ; Rath mit einem —, а се сфътѫі кѫ чінева; Umgang mit einem —, а конверса кѫ чінева, а'шї фаче тре́бъ кѫ чінева.
Pflegen, v. n., сънтѫ dedатѫ, мъ dedaѫ, амѫ datinъ, амѫ ѧнвъцѫлѫ; wie es zu gehen pflegt, кѫмѫ е́ datinъ съ ме́ргъ.
Pfleger, m., ѧнгріжіторѫ, кѫръторѫ; administръторѫ.
Pflegevater, m., нѫтріторѫ; едѫкъторѫ, крескъторѫ.
Pflegling, в. Pflegebefohlener.
Pflicht, f., даторінцъ, облегъцїѫне; жѫръмънтѫ de кредінцъ; einen in Eid und — nehmen, а лѫа жѫръмънтѫлѫ ѫнѫї дерегъторѫ.
Pflicht-anker, m., анкіра чеа маре, анкіра de респептѫ; —gefühl, n., сімцімънтѫлѫ de даторінцъ; —leistung, f., омацїѫ, депѫнереа жѫръмънтѫлѫї кредінцеї; —schuldig, a., облегатѫ прін жѫръмънтѫ; —theil, m., леціtima, партеа леціѫітъ din кліроnomіъ; —vergessen, a., ѫїтъторѫ de даторінцеле пропрії; фелонескѫ; —widrig, a. ші ad., контрарїѫ, оппѫсѫ даторінцелорѫ.
Pflichtbar, a. ші ad., облегатѫ, ѧндаторатѫ.
Pflichtbarkeit, f., сервітѫте, ѧндаторіре маре.
Pflichtenlehre, f., штіінца моралеї.
Pflichtmäßig, a., амъсѫратѫ даторінцеї, дѫпъ даторінцъ.
Pflock, m., гросѫ, бѫтѫкѫ; църѫшѫ, парѫ скѫртѫ гросѫ; допѫ; папъ.
Pflöckchen, n., бѫтѫчелѫ; църѫшелѫ, пърішорѫ.
Pflöcken, v., ѧнгръдескѫ кѫ церѫші, ѧнцерѫшезѫ.
Pflücken, v., кѫлегѫ; смѫлгѫ; скармънѫ, кѫръцѫ; wir haben noch ein Hühnchen miteinander zu —, noї маї авемѫ амъндої съ компѫнемѫ ѫнѫ пѫнтѫ de не'нвоїе́лъ.
Pflücker, m., кѫлегъторѫ; смѫлгъторѫ.
Pflug, m., аратрѫ (плѫгѫ); —balken, —baum, m., грindeїѫ; —eisen, n., ферѫлѫ челѫ лѫнгѫ; —reute, f., ѫтікъ; —schar, f., ферѫлѫ латѫ; —sterze, f., стівъ, корнѫлѫ аратрѫлѫї; —stöckchen, n., котїѫгъ; —wetter, n., кърчеїе; —stürze, f., кѫкѫръ; —sech, n., dinцарї de аратрѫ.
Pflügung, f., арътѫръ.

Pfortader, f., вънъ портаръ (anat.).
Pförtchen, n., портіцъ, портішо́ръ.
Pforte, f., по́ртъ; ѧнтраре, ѧнтратъ; ottomanische —, По́рта отоманъ, Domnia тѫрче́скъ.
Pförtner, m., портарѫ̆.
Pfoste, f., проптеа, спріжінѫ̆.
Pfosten, m., поштъ, скъndѫръ гро́съ челѫ̆ пѫцінѫ̆ de doĭ полікарĭ (лат. postis).
Pfötchen, n., бръпкѫцъ, лъбѫцъ.
Pfote, f., бръпкъ (італ. branca), лабъ.
Pfötler, m., animалѫ̆ кѫ лабе, animалѫ̆ бръпкатѫ̆.
Pfriem, m., сѫлакѫ̆, сѫлъ mape, петрекалъ.
Pfropf, m., donѫ̆, астѫпѫшѫ̆ (італ. stopaccio); фоітѫїе́лъ (ла ѧмпѫшкате).
Pfropfen, v., астѫпѫ̆, ѧndonѫ̆; тіксескѫ̆; алтѫїескѫ̆, ѧпокїezѫ̆.
Pfropfmesser, n., косорѫ̆, кѫцітѫ̆ de алтѫітѫ̆.
Pfropfreis, n., сѫрчеа, ръmѫрелѫ̆ (mлъdiцъ) de алтѫітѫ̆.
Pfropfschule, f., ceminapĭѫ de алтоĭ.
Pfründe, f., премъndъ (apdeлеn., іт. prebenda), бенефічіѫ̆, ісворѫ̆ de венітѫрĭ (бісерічештĭ).
Pfründner, m., премъndарѫ̆.
Pfuhl, m., балтъ, бълто́къ, мъраштінъ; пороїѫ; тінъріъ (мочірлъ, стіо́лпъ).
Pfühl, m., перінъ de фѫлцĭ, перінъ de пѫфѫ̆; фѫлціme.
Pfuhlicht, a., бълтосѫ̆, мъръштіпосѫ̆.
Pfui! int., фѫї! рѫшіne.
Pfund, n., пѫнтѫ̆, лівръ (месѫръ de греѫтате).
Pfund-birn, f., паръ mape (о́рzъпъ); —gewicht, n., греѫтате de ѫпѫ̆ пѫнтѫ̆; —leder, n., талпъ гро́съ, талпъ греа (лѫкратъ ѧnadincѫ̆); —weise, ad., кѫ пѫнтѫлѫ̆; —zinn, n., кѫсѫторѫ̆ комѫпѫ̆.
Pfuscharbeit, f., лѫкрѫ кърпъчітѫ̆, лѫкрѫ страпацатѫ̆.
Pfuschen, v., кърпъческѫ̆ (італ. acciaгpaгe), лѫкрѫ ръѫ̆, стрікѫ̆ лѫкрѫлѫ̆; пѫфъїѫ (прафѫлѫ̆ de пѫшкъ ѧn тігаїе).
Pfuscher, m., мештерѫ̆-стрікъ, кърпачѫ̆.
Pfuscherei, f., кърпоче́лъ, лѫкрѫ стрікатѫ̆.
Pfütze, f., пороїѫ, фле́шкъ; пѫцѫ̆.
Phaeton, m., (мітол.), Фаетонѫ̆; жѫпе кѫ фіреа палтъ; тръсѫръ, кълéскъ палтъ ші ѫшо́ръ.
Phalanx, f., (греч.), фалапце, корпѫ̆ de осташĭ ѧпшіраціĭ decѫ̆ ѧn тріѫпчіѫ̆; (anat.) о́селе deцетелорѫ̆ omenештĭ.
Phaenomen, n., (греч.), фенomenѫ̆, арътаре, апъріпцъ страорdinаръ ѧn патѫръ; орĭче ефептѫ̆ алѫ̆ патѫреĭ; орĭче лѫкрѫ рарѫ̆.
Phantast, m., фантастѫ̆, фантасіосѫ̆, omѫ̆ кърѫĭ ѧĭ ліпсеште о dо́гъ, лѫпатікѫ̆.
Phantasie, f., фантасіъ, капріцѫ̆.
Pharaonsmaus, f., пѫрчелѫ̆ de India, поркѫ̆ de mape.
Pharao, Pharo, Pharospiel, n., фаро (жокѫ̆ de кърцĭ пе порокѫ̆).
Pharisäer, m., фарісеѫ̆ (о сектъ релеціо́съ ла евреĭ); фъцарѫ̆, сфъптоїѫ, амъціторѫ̆.
Pharmacie, f., фармачіъ, арта de a препара medікъmінтеле, апотекъріъ.
Phase, f., фасъ, скімбаре, стръmѫтаре, diверселе апъріпце але лѫпеĭ ші але ѫпорѫ̆ планете.
Pharus, m., фарѫ̆, фънарѫ̆, тѫрпѫ̆ ашеzатѫ̆ ла ѧнтрате ѧn портѫрĭ ші ілѫminатѫ̆.
Philanthrop, m., (греч.), іѫбіторѫ̆ de omenime; omѫ̆ бѫпѫ̆ din патѫръ.
Philanthropie, f., філантропіъ, іѫбіре de о́менĭ.
Philister, m., філістеѫ̆ (ѫпѫ̆ попорѫ̆ антікѫ̆ вечінѫ̆ евреілорѫ̆); четъцéпѫ̆ сімплѫ; школарѫ̆ пекълітѫ̆.
Philolog, m., філологѫ̆, omѫ̆ літератѫ̆ каре се окѫпъ кѫ філолоціа.
Philologie, f., філолоціъ, штіінцъ че се окѫпъ маĭ вѫртосѫ̆ кѫ крітіка ші кѫ гръmатікъ, стѫdiѫ̆ крітікѫ̆ алѫ̆ лімбеĭ.
Philosoph, m., філософѫ̆, іѫбіторѫ̆ de ѧnцелепчѫпе.
Philosophie, f., філософіъ, іѫбіре de ѧnцелепчѫпе, штіінцъ de a

кѫпо́ште лѫкрѫріле din каѫселе ші din ефептеле лорѫ.

Philosophiren, v., філософезѫ, черчетезѫ adевърѫлѫ, каѫтѫ ꙟпцелепчѫпеа.

Philosophisch, a., філософікѫ.

Phlegma, n., (med.), флегмъ, zерошіме (ꙟп сънце); матеріъ апътóсъ ші ꙟптіnzечóсъ (мѫчї, скѫіпатѫ).

Phlegmatisch, a. ші ad., флегматікѫ; пепъсъторѫ, сънце-рече.

Phlogistisch, a., (ꙟп хіміа веке), флоцістікѫ (се zіче de ѫпѫ флѫіdѫ, din каре се есплікъ калчіпареа металелорѫ ші арсѫра алторѫ корпѫрї).

Phöbus, m., (мітол.), Аполоне, Сóреле, Февѫ.

Phönix, m., феніче, пасере фабѫлóсъ, ѫпікъ din соїѫлѫ съѫ, че тръїа сѫте de анї, мѫріа ші се репъштеа din чепѫшеа са.

Phosphor, m., (хім.), фосфорѫ, корпѫ сімплѫ, лѫмінъторѫ ла ꙟптѫперекѫ; —sauer, a., фосфорікѫ; —säure, f., ачідѫ фосфорікѫ.

Phrase, f., фрасъ, ѫпѫ пѫмерѫ de кѫвінте че даѫ ѫпѫ ꙟпцелесѫ.

Phtysisch, a., ектікосѫ, офтікосѫ.

Physik, f., фісікъ, штіінца патѫреї, кѫпоштінца de ꙟпсѫшіріле корпѫрілорѫ.

Physikalisch, a., фісікалѫ.

Physikat, n., фісікатѫ, dерегъторіа medікѫлѫї ordінарѫ алѫ ѫпеї комѫпе.

Physiker, m., фісікѫ, челѫ каре се окѫпъ кѫ фісіка.

Physikus, m., фісікѫ, medікѫлѫ ѫпеї комѫпе.

Physiognomie, f., фісіопоміъ, фісопоміъ, тръсѫреле фецеї; аерѫлѫ фецеї.

Physiognomist, m., фісіопомістѫ, кѫпоскъторѫ de óменї dѫпре тръсѫреле фецеї.

Physiologie, f., фісіолоціъ, штіінцъ deспре віéца ші de лѫкръріле органістелорѫ.

Physisch, a. ші ad., фісікѫ, фісіческѫ, патѫралѫ, фірескѫ.

Piano, ad., (ꙟп мѫс.), піанѫ, ꙟпчетѫ.

Pianoforte, n., піанофортѫ; клавірѫ (інстрѫмънтѫ мѫсікалѫ).

Piaster, m., леѫ, піастрѫ (пѫміре de монетъ ла ромънї ші тѫрчї).

Pichen, v., кътръпескѫ; пікѫ (кѫ чева); беѫ мѫлтѫ.

Picke, f., ланче, пікъ; чоканѫ аскѫцітѫ.

Pickel, n., бешікѫцъ.

Pickelhaube, f., каштетѫ, коіфѫ.

Pickelhäring, m., ерінгѫ съратѫ; мъскърічѫ, арлекінѫ, пъкалъ.

Picken, v., пішкѫ, чокпескѫ, чѫпескѫ (кѫ пліскѫлѫ).

Pickenick, m., петречере, трътъмънтѫ, danцѫ, пікпікѫ.

Picket, n., пікетѫ (цесетѫръ ші жокѫ de кърцї).

Pickling, m., ерінгъ афѫматъ.

Piedestal, n., (архіт. ші скѫлпт.), піedесталѫ, сѫпортѫ пе каре zаче о колóпъ, статѫъ ш. а.

Pietist, m., піетістѫ, каре се ціне de секта піетіштілорѫ.

Pietisterei, f., евлавіъ фалсъ.

Pietistisch, a., піетістікѫ, каре се ціне de літера еванцеліеї.

Pikant, a. ші ad., пікантѫ, пішкъторѫ, пѫпгъросѫ (кѫвінте).

Pike, f., пікъ, елебардъ (артъ); ръпкóре, мъніъ.

Pikenier, m., пікерѫ (осташѫ).

Piket, в. Picket.

Pilaster, m., (архіт.), піластрѫ, стълпѫ (осевітѫ de чееа че се zіче колóпъ).

Pilger, m., кълъторѫ (ла локѫрї сфінте), перегрінѫ, аціѫ; —fahrt, f., перегрінаціѫ.

Pilgern, v., перегрінезѫ, кълъторескѫ (ла локѫрї сфінте).

Pilgerschaft, f., перегрінаціѫ (хацеалѫкѫ).

Pilgrim, в. Pilger.

Pille, f., пілѫлъ, хапѫ, бѫкътѫрікъ.

Pillen, v., ферекѫ (мóра).

Pilot, m., пілотѫ (кърмачѫ).

Pilz, m., бѫрете.

Pimpelig, a., делікътѫцѫ, молатекѫ, плъпъndѫ, болатекѫ.

Pimpeln, v., съптѫ молатекѫ, me ваїерѫ.

Pimpernuß, f., пістаче сълватікъ, пѫкшорікъ, локотіцъ (плантъ).
Pimpinelle, f., пътръпжелѫ сълватекѫ, пітпъпеа.
Pinie, f., семѫнца пінѫлѫї.
Pinienbaum, m., пінѫ domестікѫ.
Pinke, f., пінкъ, баркъ.
Pinne, f., фѫштелѫцѫ, фѫшчорѫ; пеніцъ, цѫнтъ.
Pinchbeck, m., прінчівекѫ (металѫ).
Pinsel, m., пепелѫ (de пърѫ ла zѫгравї); гъгъѫцѫ, топтѫ.
Pinselei, f., фештелітѫръ; въїеръ-тѫръ, бочітѫ.
Pinseln, v., zѫгръвескѫ, портѫ пепелѫлѫ; ѫнгѫ, тъпжескѫ; me боческѫ.
Pinte, f., пъхарѫ, пінтъ (тъсѫръ).
Pipe, f., піпъ, цéвъ; ботъ, ботінъ (пѫтінікъ).
Pipen, v., чіріпескѫ (пѫїѫлѫ); скъпческѫ (прѫпкѫлѫ).
Pipps, m., кобе, цігпъ (ла гъінї).
Pique, в. Pike.
Piramide, f., пірамідъ.
Pirol, m., піролъ (пасере).
Pironette, f., пірѫетъ, пасѫ черкѫларѫ.
Pisang, m., пісанґѫ, маслінѫ de India.
Pisse, f., пішѫ, пішаре.
Pischten, v., цістѫїѫ.
Pispern, v., шоптескѫ.
Pistazie, f., пістацъ (пѫкшóръ лѫнгърéцъ de ресърітѫ).
Pistazienbaum, m., пістацѫ (арвореле).
Pistill, n., (ботан.), пістілѫ (органѫлѫ фемеїескѫ алѫ флорілорѫ); пілѫгѫ.
Pistole, f., пістолѫ (армъ); пістолъ (монетъ de аѫрѫ ѫн Спанія, Італія ш. а.).
Pistolenhalfter, f., токѫлѫ, фѫnda пістолѫлѫї.
Pittschaft, f., в. Pettschaft.
Pittoresk, a. ші ad., пітторескѫ, піпторескѫ, че прівеште ла zѫгръвіе; че мерітъ а се zѫгръві.
Placat, в. Plakat.
Placken, v., секъїѫ, секъїескѫ, пъкъжескѫ; тѫртескѫ, лъцескѫ; аnінѫ, аліпескѫ.
Placker, m., пъкъжіторѫ, секъіторѫ; трібѫлъторѫ.
Plackerei, f., секътѫръ, секъітѫръ; трібѫлъцiѫне, хъцéлъ, ангъріътѫръ, страпацѫ (італ. strapazzo).
Plage, f., плагъ, каспъ, пъкаzѫ; остепéлъ; педéпсъ; —geist, —teufel, m., спірітѫ тортѫръторѫ, спірітѫ къспіторѫ, demonѫ, фѫріъ.
Plagen, v., къспескѫ, пъкъжескѫ, тортѫреzѫ; батѫ; педепсескѫ.
Plager, в. Placker.
Plagiar, m., плаціарѫ, фѫрѫ de скріптѫрї, каре dъ скріптѫрї стръіне сѫб пѫтеле съѫ.
Plagiat, n., плаціатѫ, фѫртѫ de скріптѫрї.
Plakat, n., плъкатѫ, прокіемъцiѫне, пѫблікъцiѫне.
Plampe, Plämpe, f., сабіе скѫртъ, събіóръ.
Plan, m., планѫ; decemnѫ; проїептѫ; локѫ шесѫ.
Plan, a. ші ad., планѫ, кїарѫ; екалѫ.
Plänchen, n., плъпішорѫ; проїепцелѫ.
Plane, f., копертъ de пънzъ грóсъ.
Pläne, f., планѫръ, локѫ планѫ, шесѫ.
Planet, m., планетѫ.
Planeten-bahn, f., калеа, орбіта ѫнѫї планетѫ; —system, n., сістема планетаръ.
Planetisch, a., планетарѫ.
Planimetrie, f., планіметріъ, штіінца тъсѫрътѫреї сѫпрафецелорѫ плане.
Planiren, v., спланеzѫ, апланеzѫ, ѫndрептѫ; петеzескѫ (металѫ); ѫнклеїѫ.
Planke, f., пъланкъ (італ. palancato), стоборѫ; планкъ (месѫръ ка de о літръ).
Plänkelei, f., тірълеріе (фр. tiraillerie), іептътѫръ, пѫшкътѫръ сінгѫратікъ (ла солдацї).
Plänkeln, v., тірълеzѫ, іептеzѫ.
Plänken, v., ѫнкідѫ кѫ пъланкъ.
Planlos, a. ші ad., фъръ планѫ; песокотітѫ.
Planmäßig, a. ші ad., конфортѫ

кȣ планȣлȣ̆, dȣпъ планȣ̆, amecȣратȣ̆ планȣлȣї.

Planschen, planschern, плеспескȣ̆ апъ, блетърȣ̆.

Plantage, f., (zi плантаж), плантаџїȣ (de zахарȣ̆, кафеа ш. а. ꙟn Америка).

Plapperei, f., чікълітȣръ, флекъріе, пȣпъітȣръ, хodороџіре din гȣръ.

Plapperer, m., флекарȣ̆, чікъліторȣ̆, лімбȣтȣ̆, dърdалъ, хodорóгъ.

Plapper-hans, m., —maul, n., в. Plapperer.

Plappern, v., чікълескȣ̆, флекърескȣ̆, хodороџескȣ̆, ворбескȣ̆ фъръ ростȣ̆, батȣ̆ din гȣръ, токȣ̆.

Plärrauge, n., окїȣ ȣрdȣросȣ̆.

Plärre, f., пȣштеа; гȣръ mаре, гȣръ къскатъ.

Plärren, v., ȣрлȣ, mȣгȣ̆, сберȣ̆, ръкпескȣ̆.

Plastik, f., пластікъ, пȣтереа de а плъстȣі (ла animале); арта de а modела фігȣре (din пéтръ, метале ш. а.).

Plastisch, a. ші ad., пластікȣ̆.

Platina, f., платінъ, аȣрȣ̆ албȣ̆ (maї греа dекътȣ̆ аȣрȣлȣ̆).

Platsch, m., колкъітȣръ; къzътȣръ.

Plätschern, v., плеспескȣ̆, плеоскъїȣ, лочорескȣ̆ (ꙟn апъ).

Platt, a. ші ad., платȣ̆ (італ. piatto), тȣртітȣ̆, лътеџȣ̆; комȣнȣ̆, ordinарȣ̆, de жосȣ̆; токма; —e Worte, кȣвінте трівіале, кȣвінте de жосȣ̆; —e Nase, насȣ̆ тȣртітȣ̆; — machen, а сплана, а лъџі, а ꙟndiрепта; — sprechen, а ворбі ȣнȣ̆ diалектȣ̆ de жосȣ̆.

Platt-brett, n., скъndȣръ de кълкатȣ̆ рȣфе; —eisen, n., лімба ферȣлȣї de кълкатȣ̆; —deutsch, a., лімба џерманъ din Џермania de жосȣ̆, џермана влогаръ.

Platte, f., плакъ, леспеde, тавлъ; лътȣнóіе; аріъ, подішȣ̆; капȣ̆ келȣ̆; фȣndȣ̆ (de пълъріъ); фарфȣріъ латъ.

Platten, plätten, v., сплаnezȣ̆; лъџескȣ̆; тȣртескȣ̆, леспеzескȣ̆; калкȣ̆ (рȣфе).

Platteiße, f., Plattfisch, m., плътікъ (пеште).

Platterbse, f., mъzъріке.

Platterdings, ad., абсолȣтȣ̆, абсолȣтmъптȣ̆, ꙟn тотȣ̆ modȣлȣ̆; ꙟndатъ.

Plattfuß, m., пічорȣ̆-латȣ̆.

Plattheit, f., лъџіme, тȣртіme; трівіалітате, пекълітȣръ, гогоmъніъ.

Plattiren, v., плътеzȣ̆, сȣфлȣ кȣ аȣрȣ̆, кȣ арџіптȣ̆, ꙟnаȣреzȣ̆, ꙟnарџіптеzȣ̆.

Plattmühle, móръ de лъџітȣ̆, móръ de петéлъ (de аȣрȣ̆, арџіптȣ̆).

Plattnase, f., насȣ̆ тȣртітȣ̆.

Plättner, ш., лъџіторȣ̆, тȣртіторȣ̆, петеларȣ̆.

Plattung, Plättung, f., лъџітȣръ, леспеzітȣръ.

Plattwäsche, f., рȣфе de кълкатȣ̆.

Plattriegel, m., плъпеа.

Platz, m., локȣ̆, постȣ̆, сітȣъџіȣне; піаџъ (mъidanȣ̆, тȣр.); плъчіптъ, погаче (алівантъ, тȣртъ); покпетȣ̆, троскътȣ̆, плеспетȣ̆; —regen, m., плóіе ръпеde.

Platzbüchse, f., къпеа.

Platzen, v., плеспескȣ̆, крепȣ̆, me спаргȣ̆.

Plätzen, v., покпескȣ̆; крепȣ̆.

Plauderei, f., лімбȣџіъ, ворбъ de клакъ, гълъџіъ.

Plauderer, m., гълъџіторȣ̆, гȣралівȣ̆, ворбарецȣ̆.

Plauderhaft, a. ші ad., лімбȣтȣ̆, гȣралівȣ̆, лібрȣ.

Plauderhaftigkeit, f., лімбȣџіme, гȣръліві̆ъ.

Plauder-maul, n., —tasche, f., в. Plauderer.

Plaudern, v., гълъџескȣ̆, факȣ̆ гȣръ, ворбескȣ̆ de клакъ.

Plautz, int., троскȣ̆, покȣ̆, плеоскȣ̆.

Plautze, f., mърȣптаїе; лавіџъ.

Pleonasmus, m., (рет.), плеопастȣ̆, прісосінџъ стрікъчóсъ de кȣвінте.

Plethi, (Krethi und Plethi), amecтекътȣръ, гълъџіе.

Plinse, f., кокъ, тȣртъ (ꙟn тігаїе).

Plombiren, v., плȣмбеzȣ̆ (dinџії стрікаџї ш. а.).

Plotz, ad., ꙟndатъ, ꙟnкліпъ; sub. n. плеспетȣ̆.

Plötze, f., плътікъ (пеште).

Plötzlich, ad., ръпede, dintp'odатъ, фъръ весте, непревъzѫтѫ.
Pluderhosen, f. pl., чорекоĭ, шълвъроĭ лѫпцĭ ші ларцĭ, потѫрĭ.
Plump, a. ші ad., гросоланѫ, църъпосѫ, тожікосѫ; бѫтѫкосѫ; плѫтбосѫ; —, пѫфѫ, бѫфѫ.
Plumpe, в. Brunnen.
Plumpen, v. n., кадѫ греѫ, даѫ бѫфѫ, те тръптескѫ.
Plumpheit, f., гросолъніъ, тожічіъ; плѫтбътате.
Plumpsack, m., батістъ ꙟпnodатъ, чѫшкъ (ла жокѫ).
Plumpsen, в. Plumpen.
Plunder, m., векітѫръ, трепцъріъ, петекъ.
Plünderer, m., пръdъторѫ, depredъторѫ, деспоїеторѫ (жъфѫіторѫ).
Plunderkammer, f., къmаръ de векітѫрĭ.
Plundern, v., пръdezѫ, деспоїѫ (жъфѫїескѫ).
Plünderung, f., прадъ, пръdъчѫпе (жафѫ).
Plural, m., (гръm.), тѫлторатікѫ, плѫралѫ.
Pluralität, f., маїтѫлціme, тѫлторіme, плѫралітате.
Plüsch, m., плісъ, флісъ.
Plusen, v., sich —, а се чѫгѫлі, а се гѫгѫлі.
Plüsen, v., скартънѫ (лънъ).
Pluto, m., (mit.), Плѫтопе, zeѫлѫ, тартарѫлѫĭ; авѫціъ, которъ; —-kratie, f., domnia къпіталіштілорѫ.
Pneumatik, f., пneѫматікъ, штіінцъ деспре ꙟпсѫшіріле аерѫлѫĭ.
Pneumonie, f., пneѫmoniъ, плътъніъ, бо́лъ de плътънĭ.
Pöbel, m., плебе, влогѫ, вѫлгѫ (пopodѫ); adѫпътѫръ, церъпіme; —-art, f., maniеръ бъdъранъ, апѫкътѫръ ꙟпжосітъ; —sprache, f., diалептѫлѫ плебеĭ.
Pöbelei, f., тожічіъ, пѫртаре печоплітъ, бъdъръніъ.
Pöbelhaft, a. ші ad., бъdъръпосѫ, тожікосѫ, de жосѫ, влогарѫ.
Pöbelhaftigkeit, f., в. Pöbelei.
Poch-brett, —spiel, n., бърлінѫ (жокъріе).
Pochen, v., сфартѫ, пісеzѫ (італ. picchiare); батѫ (din пічорѫ); свокотескѫ (inima); бокъпескѫ (ла ѫшъ); факѫ сгомотѫ, факѫ вѫїетѫ; те фълескѫ; mir pocht das Herz, ꙟтĭ бате, ꙟтĭ палпітъ inima; auf seinen Reichthum —, а се ꙟпгътфа кѫ авѫцііле сале.
Pocher, m., сфъртъторѫ, пісъторѫ; бътъторѫ; бокъпіторѫ.
Pocherz, n., minералѫ de пісатѫ.
Pochgerinne, f., —graben, m., лъптокѫ алѫ стампеĭ (сфъртъто́ре de minерале).
Poch-hammer, m., —werk, n., стампъ, мо́ръ de сфъртатѫ есѫрĭ.
Pochmehl, n., minералѫ сфъртатѫ.
Pocke, f., върсатѫ, бѫбатѫ (бо́лъ).
Pocken, v., вачіnezѫ, алтѫескѫ (върсатѫлѫ).
Pockennarbe, в. Blatternarbe.
Podagra, podагръ (бо́лъ de пічо́ре).
Poesie, f., поесіъ, артъ de а скріе ꙟп версѫрĭ.
Poet, m., поетѫ; schlechter —, поетастрѫ.
Poetisch, a. ші ad., поетікѫ, поетіческѫ.
Pogge, f., бро́скъ.
Point, (zi поan), m., пѫптѫ, окїѫ (de кърцĭ).
Pointiren, v., пѫптеzѫ.
Pokal, m., пъхарѫ (італ. pecchero), покалѫ (пъхарѫ таре).
Pökel, m., салатѫръ (італ. salamoja), тѫръто́ре (пептрѫ карпе, пеште); —fleisch, n., карпе тѫратъ.
Pökeln, v., сърѫ, тѫреzѫ.
Pokuliren, v., беѫ тѫлтѫ, беѫ de dѫшкъ (ла спірітѫо́се).
Pol, m., полѫ, капѫлѫ осіеĭ пътъптѫлѫĭ.
Polack, Polak, m., полопѫ, леахѫ; калѫ лешескѫ; бътаїе; клапопѫ.
Polar, a., поларѫ, дела полѫ; —stern, m., стеа поларъ; —zirkel, m., черкѫ поларѫ.
Polarität, f., поларітате (пропріетатеа магнетѫлѫĭ).
Polei, Poley, m., mintъ, полеціпъ.
Polemik, f., полеmікъ, діспѫтъ, контръверсіъ, лѫптъ ꙟп скрісѫ (маĭ

вѫртосѫ de теолоцiъ, лiтератѫръ, полiтiкъ).
Polemisiren, v., полемiсезѫ, dicпѫтѫ, me батѫ ꙟп скрiсѫ.
Polhöhe, f., пълцiмеа полѫлѫї.
Poliren, v., полiескѫ, лѫчiескѫ, лѫстрезѫ.
Polirer, m., полiторѫ, лѫчiторѫ.
Polirt, a., полiтѫ, лѫчiетѫ, лѫстратѫ, лѫстросѫ.
Politik, f., полiтiкъ, артъ de а гѫверна; кѫпоштiнца dрептѫлѫї пѫблiкѫ; iстецiмеа de а'цї шті ажѫнце ѫнѫ скопѫ.
Politiker, m., полiтiкѫ.
Politisch, a., полiтiкѫ; iстецѫ; превъзъторѫ, апрiгѫ.
Politisiren, v., полiтiсезѫ, dicпѫтѫ de полiтiкъ.
Politur, f., полiтѫръ, лѫстрътѫръ, лѫчiетѫръ.
Polizei, f., полiцiъ, administръцiѫнеа лiнiштеї пѫблiче; —amt, n., офiчiѫлѫ полiцiеї, полiцiъ; —wissenschaft, f., штiiнца полiцiенéскъ.
Polizeilich, a. ші ad., полiцiенескѫ.
Polle, f., кѫлме, крештетѫ.
Pollmehl, n., фъiнъ de мiжлокѫ.
Polnisch, a. ші ad., полонескѫ, лешескѫ.
Polster, n., перiнъ, кѫлчiнъ; къпътъїѫ.
Polstern, v., перiнескѫ, къптѫшескѫ (скаѫне, софе).
Polsterstuhl, m., скаѫнѫ ꙟмплѫтѫ.
Polterabend, m., петéлъ, сéра dinnaintea пѫнцеї, сéра сгомотóсъ.
Polterer, m., гълъцiторѫ; dѫрdѫiторѫ, омѫ dѫрdѫiтѫ; бътачѫ.
Poltergeist, m., мороїѫ, спiрiтѫ некѫратѫ, чéсѫлѫ челѫ реѫ, пълѫкъ.
Polterkammer, f., къмаръ de векiтѫрї.
Poltern, v., dѫръїѫ, dѫрdѫїѫ, тросneскѫ, факѫ вѫїетѫ; (ла кълdъpарї) ꙟndрептѫ, петезескѫ.
Polyandrie, f., (ботан.), полiandрiъ.
Polygamie, f., полiгамiъ, цiнере de маї мѫлте фемеї.
Polyglotte, f., полiглотѫ, скрiсѫ ꙟп маї мѫлте лiмбї.
Polygon, n., (цеом.), полiгонѫ, мѫлтiѫнгїосѫ, de маї мѫлте ѫнгїѫрї ші латѫрї.
Polygraph, m., полiграфѫ, скрiiторѫ ꙟп маї мѫлте матерiї.
Polyp, m., полiпѫ, animалѫ de апъ, каре тъїатѫ ꙟп пърцї се репродѫче iаръш ші прiнde ръdъчiнъ.
Polytheismus, m., мѫлтiзеiме, полiтеiсмѫ.
Pomade, f., помаdъ.
Pomeranze, f., портокалъ, аѫранцъ.
Pomeranzen-baum, m., аѫранцѫ, портокалѫ; —farbe, f., колóре портокълiъ.
Pomolog, m., помологѫ, че се окѫпъ кѫ помъріа.
Pomp, m., помпъ.
Pompe, в. Pumpe.
Pomphaft, a. ші ad., помпосѫ, мъpецѫ.
Ponton, m., понтонѫ, подѫ de ресбоїѫ.
Popanz, m., попанцѫ, мътъхалъ, чѫхъ (de спъріетѫ), момъїе, пъпълѫгъ.
Pope, m., попъ.
Popo, m., шезѫтѫлѫ.
Populär, a. ші ad., попѫларѫ, плъкѫтѫ попорѫлѫї; ѫшорѫ (de прiчепѫтѫ).
Popularität, f., попѫларiтате.
Porcellan, n., порцеланѫ.
Porkirche, f., трiбѫна бiсерiчеї.
Porös, a., поросѫ (кѫ гъѫреле мiчї, пелеа animалъ).
Porosität, f., поросiтате.
Porphyr, m., порфiрѫ, пéтръ рошiъ фóрте таре.
Porree, m., пѫрѫ (плантъ).
Portal, n., порталѫ, пóрта маре, пóрта прiнчiпалъ, фацата бiсерiчеї ꙟп каре е пóрта маре.
Portepee, n., (фр.), портепеїѫ, пѫртъторѫ de сабiе (кѫреа орї матерiъ атърнатъ).
Porter, m., портерѫ (бере таре de Англiа).
Portikus, m., (арх.), портiкѫ, галерiъ deскiсъ, а къреї болта орї плафондѫлѫ стъ пе колóне.
Portier, m., портарѫ.
Porto, n., портѫ, пѫртатѫ (de скрiсорї).

Porträt, n., портретъ, кіпъ, тіпъ (алъ ѕнеї персóне), imaцine.
Portulak, m., порцеланъ, портѕлакъ (плантъ); wilde —, портѕлакъ сълбатікъ.
Pornisch, m., мътѕръ de пърѕ.
Posament, n., посоманъ (італ. passamano), галонъ, чепрагъ, чепръгъріъ.
Posamentirer, m., посомънарѕ.
Posaune, f., бѕчінъ (італ. buccino), бѕчѕмъ, тромбъ, тромбіцъ (італ. tromba), трімбіцъ.
Posaunen, v., бѕчінъ, тромбітъ, трімбіцъ.
Posaunenbläser, m., тромбітарѕ, бѕчінарѕ.
Pose, f., пéнъ de кondeїѕ.
Position, f., пѕсеціѕне.
Positiv, a. ші ad., пѕсетівъ, посітівъ, determinатъ; (грътм.) градъ посітівъ; органъ пѕртърецъ.
Positur, f., пѕсетѕръ, стътътѕръ.
Posse, f., бѕфъріъ (дела бѕфъ), фарсъ, фъфълѕгъ (іт. fanfaluche); поссъ, шагъ, глѕмъ грóсъ, маскъратъ; das sind —n, ачестеа сънтъ фъфълѕце.
Possekel, m., баросъ, чоканъ.
Possen, m., фестъ; einem einen — spielen, а жѕка феста кѕіва, а'шї бате жокъ de чінева.
Possen, int., секътѕре, nimікѕрї.
Possenhaft, a. ші ad., глѕмецъ, шъгачъ, дешенцатъ.
Possenreißer, m., омъ глѕмецъ, бѕфонъ; мъскърічъ, гідѕшъ, zорілъ (ардел., лът. zoillus).
Possenspiel, n., фарсъ (італ. farsa, фр. farce), фѫрцъ, репресѫнтъціѕне бѕрлéскъ (ѫн театрѕ).
Possierlich, a. ші ad., de рѫсъ, поспачъ, рѫдекѕлъ; — aussehen, а авé прівіре ка nimінї, прівіре de рѫсъ.
Possierlichkeit, f., бѕфъріъ, мъскъріе, фърсъріе.
Post, f., поштъ; авістъ, ѫнштіінцаре; ноъ; сѕмъ; fahrende —, деліцéнъ; ordentliche —, поштъ ordinаръ; reitende —, кѕріерѕ, пошта мікъ; außerordentliche —, стафетъ; eine — eintragen, а реціcтра (о пѕсеціѕне de банї); —en tragen, а пѕрта ворбе, а фі флеѕра ѕліцеї.
Post-amt, n., поштъ, офічіъ de поштъ; —beamte, m., офічіалъ de поштъ; —bote, m., трімісъ, місъ, місацерѕ, кѕрсорѕ алъ поштеї; —frei, a., скѕтітъ de портъ, франкъ; —geld, n., портъ de скрісорї; —halter, —meister, m., поштарѕ, маїстрѕ de поштъ; —horn, n., корнѕлъ постіліонѕлѕї; —knecht, m., постіліонъ; —papier, n., хъртіъ фінъ, хъртіъ de скрісорї; —pferd, n., калъ de поштъ; —reiter, m., кѕріерѕ, кѕрсорѕ; —säule, f., колóнъ de мілѕрї (арътътóре); —schein, m., кітанцъ, адеверінцъ дела поштъ; —schiff, n., наїе кѕрсóре, пакетботъ; —taube, f., порѕмбъ кѕріерѕ; —wagen, m., карѕ de поштъ; —wesen, n., поштърітъ; —zug, m., тръсѕръ de поштъ, ѫнхъмътѕръ (de атътеа пърекї de каї).
Postement, n., постъмънтъ, піедесталъ.
Posten, m., артікѕлъ de ѕнъ контъ, партітъ (ѫн лімба негѕцет.); локъ de офічіъ, постъ; семналъ (ла вънъторї).
Postille, f., карте de предіче.
Postillenreiter, m., предікъторѕ плаціарѕ, каре ростеште предічеле алтора.
Postillon, m., постіліонъ (сѕрѕціъ, тѕрч.).
Postiren, v., ашезъ, коллокъ, аллокъ.
Posto, n., постъ, локъ; — fassen, а се ашеза, а окѕпа ѕнъ локъ, а се поста.
Potage, f., (zi потаж), zамъ гóлъ, лїѕркъ.
Potentat, m., потентатъ, сѕверанъ, домніторъ.
Potpourri, m., къцѕїе, васъ de афѕматъ; (мѕс.) потпѕрі.
Pott, m., óлъ, канъ.
Pottasche, f., поташъ, вотъшъ (ѕнсóреа чепѕшеї).

Pott-fisch, —wall, m., фісетрꙋ (пеште de mape).
Potz! int., —tausend! тръспете фꙋлцере!
Präbende, в. Pfründe.
Präcepter, m., ꙟпвъцъторꙋ, daскълꙋ.
Pracher, m., чершеторꙋ.
Pracht, f., помпъ, гръndóре, мъріме лꙋстрóсъ; das ist eine —, есте лꙋкрꙋ грandiосꙋ.
Pracht-aufwand, m., лꙋксꙋ; —aufzug, m., прочесіꙋне помпóсъ; —ausgabe, f., ediцiꙋне стрълꙋчітъ, ediцiꙋне лꙋксꙋóсъ; —bett, n., патꙋ de парадъ; —himmel, m., балdахінꙋ; —kegel, m., обеліскꙋ; —liebe, f., іꙋбіре de помпъ, de лꙋксꙋ; —werk, n., лꙋкрꙋ помпосꙋ; —zimmer, n., odaïe de парадъ, odaïe помпóсъ.
Prächtig, a. ші ad., помпосꙋ, minꙋнатꙋ, мърецꙋ, domneскꙋ.
Prachtvoll, a. ші ad., плінꙋ de помпъ, грandiосꙋ.
Präcipität, n., пречіпітатꙋ, арꙋнкатꙋ ла фꙋndꙋ (хім.).
Präcision, f., пречісіꙋне, акꙋрътéцъ.
Prädestination, f., предестінъцiꙋне nainте хотърѫре (а сорцiї omeнештї).
Prädikat, n., (лоц.), предікатꙋ.
Prägen, v., тіпърескꙋ, таїꙋ монетъ.
Pragmatik, f., прагматікъ, регꙋлъмънтꙋ еклісіатікꙋ (ꙟн Франца 1438); регꙋлъмънтꙋ dinастікꙋ (ꙟн Аꙋстріа Каролꙋ VI.).
Pragmatisch, a. ші ad., прагматікꙋ.
Prahlen, v., ме трꙋфескꙋ, ме ꙟнгъмфꙋ, ме фълескꙋ; viel —s und nichts dahinter, фалъ гóлъ, траїстъ ꙋшóръ.
Prahler, m., трꙋфашꙋ, ꙟнгъмфатꙋ.
Prahlerei, f., фалъ, мъndріе, ꙟнгъмфътꙋръ.
Prahlerisch, a. ші ad., фълосꙋ, лъꙋdъросꙋ.
Prahlhans, m., в. Prahler.
Prahlsucht, f., бóла трꙋфіеї.
Prahm, m., подꙋ, васꙋ de трекꙋтꙋ (апа).
Prahme, f., кꙋрпенꙋ.
Praktik, f., практікъ, пꙋпере ꙟн лꙋкраре.
Praktikabel, a. ші ad., практікаверꙋ, че се пóте аплека, пꙋпе ꙟн лꙋкраре.
Praktiker, m., практікантꙋ, medікꙋ практікꙋ.
Praktisch, a. ші ad., практікꙋ (оппꙋсꙋ теоріеї); лꙋкръторꙋ, фъптꙋіторꙋ.
Prälat, m., прелатꙋ, архіереꙋ.
Präliminär, a., преліminарꙋ, че премерце ла матеріа прінчіпалъ (ꙟн штіінце).
Prall, a., ꙟнтінсꙋ, еластікꙋ.
Prall, m., ресалтꙋ, ресълтътꙋръ.
Prallen, v., ресалтꙋ (о білъ, о бомбъ).
Praller, m., ресълтътꙋръ.
Präludium, n., (мꙋс.), прелꙋdіꙋ, ꙟнчепꙋтꙋ.
Prämie, f., премiꙋ, респлатъ.
Prämisse, f., (лоц.), премісъ.
Prangen, v., факꙋ помпъ, ме арътꙋ, ꙟмї daꙋ лꙋстрꙋ.
Pranger, m., локꙋ de рꙋшіне, прангъ, фалангъ (пентрꙋ кріminалї).
Pränumeriren, v., препꙋмерꙋ, ме асоцескꙋ.
Präparat, n., препаратꙋ, лꙋкрꙋ прегътітꙋ.
Präposition, в. Vorwort.
Präsent, n., пресентꙋ, dарꙋ.
Präsentant, m., пресънтантꙋ, ꙟнфъцішъторꙋ (de о поліцъ).
Präservativ, n., (med.), пресерватівꙋ, апърътівꙋ (de о бóлъ).
Präses, Präsident, m., прешеdінте.
Praß, m., гръмаdъ.
Prasseln, v., ме ꙟмбꙋібꙋ, dꙋкꙋ віéцъ dестръматъ.
Prassen, v., пѫръїꙋ, покпескꙋ (фокꙋлꙋ арzъndꙋ).
Prasser, m., ꙟмбꙋібатꙋ, dесфръпатꙋ, тръілъ.
Prasserei, f., dесфръꙋ, ꙟмбꙋібътꙋръ; лъкоміъ ла траїꙋ ꙟмбꙋібатꙋ.
Präsummiren, в. Voraussetzen.
Prätendent, m., претіndінте.
Prätor, m., жꙋdекъторꙋ (ла романії антічї), преторꙋ.
Prätorianisch, a., преторіанꙋ, че се цine de гарda domніторꙋлꙋї.

Predigen, v., предікъ, вестескъ, annъnчіъ къвъnтълъї лъї Dzeъ (проповедъїескъ).

Prediger, m., предікъторъ, міністръ къвъnтълъї dzeeскъ (проповедъіторъ); —amt, n., офічіъ de предікъторъ; —stand, m., статъ еклісіастікъ.

Predigt, f., предікъ, къвъnтъ бісеріческъ; —buch, n., карте de предіче.

Preis, m., прецъ, валóре; лаъdъ; billiger —, прецъ ефтінъ, прецъ діскретъ; fester —, прецъ дефіптъ; Gott sei — und Dank, Dzeъ съ фіе лъъdатъ; um jeden —, къ орїче прецъ; das ist der genaueste —, ачеста е прецълъ челъ din ърмъ; ich würde es um keinen — thun, еъ n'аш фаче ачéста пентръ тóтъ лъmea; man muß es zu seinem — sagen, требъе съ о спънъ спре лаъda са; —aufgabe, f., проблемъ de премiъ; —schrift, f., скріптъръ къ конкърсъ de премiъ; —würdig, a., лъъdаверъ; глоріосъ; —courant, m., кърантъ, лістъ de прецърї, таріфъ.

Preis, ad., —geben, а лъса ꙟn прадъ, а пъръсі.

Preiselbeere, f., смеъръ, стръгъръ ърсескъ.

Preisen, v., прецъескъ; лаъdъ, стімеzъ, репътеzъ, даъ лаъdъ, даъ глоріъ.

Prekär, a., прекарїъ, че аї din граціа алтъїа, фолосъ че ці се пóте кърма.

Prelle, f., арънкътъръ, ꙟпіептътъръ (de вълпе), пътъръ (цолъ ш. а.) de арънкатъ.

Prellen, v., ꙟпіептъ, арънкъ, асвърлїъ; einen Fuchs —, арънкъ ꙟn съсъ о вълпе; ꙟпшелъ, атъцескъ.

Preller, m., атъцiторъ, ꙟпшелъторъ, пъкъліторъ, тръфъторъ; ꙟпіептъторъ, арънкъторъ.

Prellerei, f., ꙟпшелътъръ; пъкълітъръ.

Pressant, a., ꙟптеціторъ, грабнікъ.

Presbyterianer, m., пресвітеріанъ (сектъ ꙟn Скоціа), че лапъdъ епіскопатълъ.

Preß, a., стрінсъ, тескъітъ, adстрѫнсъ; —bank, f., скъndъръ de тéскъ; —baum, m., дръгъ de тéскъ; —bengel, m., кеїе, кърлігъ de ꙟnторсъ тéскълъ; —brett, n., скъndъръ de тéскъ; —freiheit, f., лібертатеа тіпарълъї, лібертатеа пресеї; —glanz, m., лъстръ datъ къ преса; —span, m., скъndърікъ de тéскъітъ (макавеа).

Presse, f., тéскъ, сторкъларъ, сторкъторъ; тіпаръ; лъстръ; das Werk ist unter der —, картеа е съв тіпаръ, картеа се тіпъреште; die — geben, а da лъстръ (ла о цесетъръ).

Pressen, v., стрѫнгъ; тескъескъ, сторкъ; тіксескъ, ꙟndесъ, ꙟndесъїъ; тіпърескъ; констрінгъ, сілескъ; mein Herz ist gepreßt, inima'mї é стрімторатъ; Matrosen —, а скóте мърінарї къ сіла.

Presser, m., тескъіторъ, тескаръ (дръгаръ), тіпъріторъ.

Pressung, f., тескъітъръ, сторкътъръ; ꙟndесетъръ.

Presto, a., (мъс.), престо, ръпеde.

Priapismus, m., (med.), пріапісмъ (бóлъ ꙟn мембръ бърб.).

Pricke, f., мерéнъ (пеште).

Prickeln, v., пішкъ; ꙟмпънгъ.

Priester, m., преотъ (італ. prete); пресвітеръ, іереъ, пъсторъ.

Priester-amt, n., дерегъторіъ преоцéскъ; —herrschaft, f., іерархіъ, domniъ преоцéскъ; —stand, m., преоціма, стареа преоцéскъ, статълъ преоцескъ; —weihe, f., хіротоніре.

Priesterin, f., преотéсъ.

Priesterschaft, f., клеръ, статъ преоцескъ, тагмъ преоцéскъ.

Priesterthum, n., преоціе, пресвітератъ.

Primas, m., прімате, ънтеїълъ мітрополітъ (ꙟnтръ о цéръ).

Primat, n., Primaswürde, f., прімаціъ, demnітате прімаціалъ.

Primawechsel, m., пріма камбіъ (в. Wechsel).

Prime, f., (ꙟn mъcікъ), прімъ, топълъ ънтеїъ, топълъ maї de жосъ; (ла dъелъ) прima ловітъръ; прima фацъ, кóлъ; прima ръгъчъne.
Primel, f., прімолъ (флóре).
Primitiv, a., прімітівъ, челъ maї векїъ; (ꙟn гръm.) къвinте de ръdъчinъ, раdікале, ръdъчinеле.
Princip, n., прінчіпіъ, темеїъ, ꙟnчепътъръ, есворъ, ърzéлъ, каъса прінчіпалъ; аdевъръ ꙟnвеdератъ (ꙟn філософіъ); maccimъ, регълъ (ꙟn релеце, моралъ, політікъ).
Principal, m., прінчіпалъ, патронъ; челъ maї ꙟnсемnатъ; цевърітъ de органе.
Prinz, m., прінчіпе, domnъ maї маре.
Prinzessin, f., прінчіпéсъ, прінчéсъ, dómnъ, domniцъ.
Prior, m., пріоръ, проестосъ, съперіоръ, архіереъ.
Priorität, f., пріорітате, ънтеїетате, съперіорітате (maї вѫртосъ ꙟnтре вісерікаnї ші кълъгърї).
Prise, f., прадъ, прінсъръ, прінсъ, прісъ; — Tabak, прісъ de тъвакъ.
Prisma, n., прістъ, пріспъ, орїче фігъръ мълтілътъралъ компъсъ din паралелограме; інстрътънтъ de стіклъ прin каре се dекомпъne лъmina.
Pritsche, f., покнітóре, сфърцъ; лопъцікъ; банкъ, лавіцъ, пріспъ; пънте de пъшкъ; кóda саnieї; шеа латъ; фъліъ; dіскъ; —meister, m., паїаштъ.
Privat, a. ші ad., пріватъ, партікъларъ.
Privet, n., ꙟmблътóре, ешітóре, бъdъ.
Privilegium, n., прівілецїъ (Vorrecht).
Probat, a., черкатъ, проватъ.
Probe, f., провъ, черкаре, сперітънтъ; мъстръ; eine — anstellen, а черка, а фаче о провъ.
Probe-blatt, n., —druck, m., провъ, прima кóлъ, тіпърітъръ de провъ; —gold, n., аъръ de провъ; —haltig, цінъторъ de провъ; —jahr, n., anъ de провъ.
Proben, v., черкъ, факъ провъ, провеzъ.
Probirer, m., черкъторъ, провъторъ (de minерале).
Probirwage, f., кътпънъ de провъ.
Problem, n., (мат.), проблетъ, ꙟnтребъчъne de деслегатъ dъnъ регълеле штіінцеї; че е греъ de прічепътъ.
Problematisch, a., проблематікъ, греъ de черкатъ; de dіспътатъ, dіспътаверъ.
Probst, в. Propst.
Procedur, f., прочесъръ, прочеdъръ, ordinea жъdекъторéскъ.
Procent, n., прочентъ, dовъndъ ла сътъ.
Proceß, m., прочесъ, каъсъ de жъdекатъ; оперъцїъne хіmікъ.
Produkt, n., проdъптъ, проdъсъ.
Profan, m., mірénъ, профанъ, лъmескъ.
Profaniren, v., профанеzъ, пріхънескъ.
Profeß, m., жъръmънтъ de кълъгъріъ.
Profession, f., месеріъ, мештеріе (іт. mesterie), професіъne.
Professionist, m., месеріаръ, мештеръ, професіоністъ.
Professor, m., професоръ, ꙟnвъцъторъ пъблікъ.
Professur, f., професоратъ.
Profil, n., профілъ, фаца възътъ орї деліniатъ пъmaї dінтр'о латъре; diese Frau ist schön im —, ачéстъ фемеїъ е фрътóсъ din профілъ.
Profit, m., къштігъ, профітъ.
Profos, Profoß, m., профосъ, превостъ.
Programm, n., програmъ, превестіре.
Progreß, m., naінтаре, прогресъ.
Prohne, f., марцїne.
Projekt, n., проїептъ; ꙟnтрепрісъ.
Proclamation, f., прокїетъцїъne (Aufruf).
Procura, f., прокъръ, пътере dатъ de а лъкра ꙟn пътеле къіва.
Prolog, m., naінтекъвънтаре, къвънтъ ꙟnaінте, прологъ, префацъ.
Prolongation, f., прелънцїре, пролънгъцїъne, респіръ (ла пегъцеторї).
Promeniren, v., прімблъ.
Promotion, f., naінтъmънтъ, промоцїъne.

Pronomen, n., (грам.), пропъне (Fürwort).
Propaganda, f., пропагандъ; конгрегъцізнea din Roma пентрь лъцірea кredinцeĭ; лнсоціре спре а лъцi ideĭ revoлвцізнare.
Prophet, m., профетъ, прооркъ; der — gilt nichts in ſeinem Vaterlande, нічĭ внъ профетъ нь е прiĭmitъ лн патріа са.
Prophezeien, v., профетезъ, прооркезъ, спвнъ лнаінте.
Prophezeiung, f., профецiъ, прооркiъ.
Proportion, f., пропорцізне, кввінца пърцілорь, сіметріъ; нach —, двпре тъсвръ, лн пропорцізне (Verhältniß).
Proportionirt, a., пропорціонатъ, атъсвратъ.
Propoſition, f., пропвсецізне.
Propſt, m., препосітъ; егвменъ; протоереъ.
Propſtei, f., препосітвръ (лн вісеріка апвсе́пъ).
Proſa, f., просъ, кввънтаре песвпвсъ ла тъсвре.
Proſaiker, Proſaiſt, m., просаістъ.
Proſcription, f., десцеларе, проскріпцізне.
Proſelyt, m., (греч.), ноъ вепітъ, пъгънъ крештінатъ, проселітъ; партісанъ; —en тachen, a фаче проселіцi.
Proſelytism, m., проселіцie, проселітісмъ, zелъ de a крештіна.
Proſit, int., фie-de-бine.
Proſodie, f., просодіъ, ръспікаре регвлатъ двпъ акчентъ ші тъсвръ.
Proſpect, m., проспентъ, прівіре.
Proſtituiren, v., a десвергвра, a пънгъри; a спврка, a інфата, a лнжосі.
Protection, в. Schutz.
Protector, в., протенторь, скътіторь, апъръторь.
Proteſt, m., протестъ; einen Wechſel mit — zurückſchicken, a ремite o поліцъ къ протестъ.
Proteſtant, m., протестантъ.
Proteſtantism, m., протестантісмъ, кredinца протестанцілорь (лвтерані, калвінi).
Protokoll, n., протоколь, катастіхь, делъ; ein — führen, a цinе протоколь.
Protokolliren, v., протоколезъ, рецістрезъ.
Prozen, v., лнкаркъ тънвлъ, пънъ пе котівгъ; me восътфлъ.
Prozig, a., арцъгосъ, червікосъ.
Prozwagen, m., котівгъ, тілёгъ de тънъ.
Proviant, m., мерinde, провіанъ, провісізне; —haus, n., magazinъ de провіанъ.
Proviantiren, v., провъзъ къ мерinde.
Providenz, в. Vorſehung.
Provinz, f., провінчіъ, цёръ.
Provinzial, a., провінчіалъ.
Proviſion, f., мерinde, провісізне, къпвіре (de мерinde).
Proviſor, m., провезъторь, провісорь; лнгріцiторь.
Proviſoriſch, a. ші ad., провісорік, препгріцiторік; інтерімалъ, de azi-пе-мъне.
Prozeß, в. Proceß.
Prudeln, v., стрікъ лвкрвлъ, тъндълескъ; daъ лн вндъ, лн клокотъ.
Prüfen, v., черкъ, пънъ ла провъ, ecaminezъ (іспітескъ).
Prüfung, f., провъ, ecamenъ, черкаре; harte —, провъ греа, черкаре дврерósъ.
Prüfling, m., kandidatъ de ecamenъ.
Prügel, m., бастонъ, бъцъ, чотагъ; гътежъ.
Prügelei, f., чотъцітвръ, бътаіе.
Prügeln, v., батъ, чотъцескъ.
Prunk, m., потпъ, парадъ дешёртъ, фалъ; аппаратъ.
Prunken, v., факъ потпъ, ш' аръть, me мъndрескъ.
Prunk-ſucht, f., іввіре de потпъ, фанфаропатъ, фърфъліе; —ſüchtig, фанфаронъ, фърфалъ.
Pſalm, m., псалмъ, къптекъ сакрь; —buch, n., псалтіре; —dichter, m., псалмістъ; —geſang, m., псалмодіъ.
Pſalmiſt, m., псалмістъ.
Pſalter, n., псалтіре.
Pſeudonim, псевдонімъ, пвме скімбатъ, пвме свпвсъ.
Pſt, int., пст, тачі!

Pſycholog, m., псіхологъ, къноскъторъ de факвлтъціле сѣфлетвлвї.
Publicirung, Publication, f., пвблікъцівне.
Publikum, n., пвблікъ.
Pud, n., пвдъ (мъсвръ рвсéскъ = 40 ℔. de Biena).
Pudel, —hund, m., кънe бървосъ, кънe міцосъ; дрвмъ de попіче; грешъ (ля попіче); вълтóкъ; —kopf, капъ крецъ, пъръ вълвоїв; —närriſch, a. ші ad., невънатекъ, комедіосъ.
Pudeln, v., стінтескъ, грешескъ (ла попіче); ме ѧмплетеческъ (веатвлъ); тратезъ кънеште.
Puder, m., пвдеръ, праф de пъръ; —mantel, m., мантелінъ (de пвдератъ).
Puderig, a. ші ad., ѧмпвдератъ, ѧмпвлвератъ.
Pudern, v., ѧмпвдерезъ, ѧмпвлверезъ.
Puff, int., вѣфъ, пѣфъ.
Puff, m., ловітвръ, пвмпітвръ, пвмпъ, гїолдъ; мінчвнъ.
Puffen, v., пвмпескъ, вѣфнескъ, гїолдескъ.
Puffer, m., пістолецъ, терцеролъ; вѣфніторъ, гїолдіторъ.
Puls, m., пвлсъ, вътътвра вънеї; —ader, f., артеріъ; —meſſer, m., пвлсілоцїв, мъсвръторъ de пвлсъ; —ſchlag, m., пвлсъ, вътътвра пвлсвлвї; —zittern, n., третвръ de пвлсъ.
Pulſiren, v., пвлсézъ, вате съпцеле.
Pult, n., пвлпітъ, сікріїв, скрінъ.
Pulver, n., пвлвере, ієрвъ de пвшкъ, праф; er hat das — nicht erfunden, елъ е внъ капъ секъ; keinen Schuß — werth ſein, а пѣ плъті о чéпъ.
Pulver-beutel, m., съквлецъ de праф; —büchſe, f., квтіе de праф; —horn, n., корнъ de пвлвере; —kammer, f., —magazin, n. магацінъ de праф; —tonne, f., тóпъ, валеркъ de праф.
Pulveriſiren, pulvern, pülvern, v., пвлверезъ, префакъ ѧп пвлвере.
Pump, m., кредітъ (ла школарї).
Pumpbrunnen, m., фонтъпъ къ тѣлвтъ.
Pumpe, f., пвмпъ (італ. pompa), трѫмвъ (італ. tromba), тромвъ, тѣлвтвъ.
Pumpen, v., пвмпезъ, скотъ къ пвмпа; ме ѧмпрвмвтъ.
Pumpen-bohrer, m., сфределъ de пвмпе; —deckel, m., —kappe, f., къпакъ de тѣлвтвъ; —kaſten, m., пѣцъ de тѣлвтвъ; —klappe, f., —ventil, n., ресѣфлътóре, вѧнтелъ; —räumer, m., літвшóра тѣлвтвеї; —ſchwengel, m., мъпвнківлъ тѣлвтвеї; —ſauger, m., допвлъ, сѫгъторвлъ пвмпеї; —ſchwengel, —ſchwingel, m., квмпънарвлъ пвмпеї; —ſtiefel, m., трвнківлъ, inima пвмпеї.
Pumper, m., пвмпаръ.
Pumpernickel, m., пъне de Вестфаліа, пъне de секаръ.
Pumphoſen, Pumperhoſen, v. Pluderhoſe.
Punkt, m., пвнтъ, поптъ; артіквлъ; von — zu —, din пвнтъ ѧп пвнтъ; — fünf Uhr, токта ла чінчі óре.
Pünktchen, n., пвнтішоръ, пвнтвлецъ.
Punktirbuch, n., карте de фертекъторіъ.
Punktiren, v., пвнтезъ, пвнъ пвнтврі; denpindъ цеомандіа (врѫжіторіа).
Punktirer, m., цеомантъ, гъчіторъ din пвнтврі.
Punktirkunſt, f., цеомандіъ.
Punktirung, f., пвнтъцівне.
Pünktlich, a. ші ad., аквратъ, есактъ, пвнтвалъ, пречісъ.
Pünktlichkeit, f., акврателъ, пвнтвалітате, пречісівне.
Punktuation, f., ѧнтрепвндівне.
Punktur, f., (тіпогр.), пвнсвръ, пвнтвръ.
Punktwurm, m., анімалъ кътъ пвнтвлъ, мікроскопікъ.
Punſch, m., пвнчъ (веътвръ); —eſſenz, f., есінцъ de пвнчъ; —glas, n., пъхаръ de пвнчъ.
Pupill, m., пвпілъ (Mündel).
Pupille, f., пвпілъ, ѧміна окілвї.

Puppe, f., пъпѫшъ, фъптѫкъ; (іст. пат.) nimфъ, хрісалідъ.
Pumpen, v., me жокѫ кѫ пъпѫше.
Pur, a., кѫратѫ.
Purganz, f., пѫрганцъ, кѫръцie (medічінъ).
Purgiren, v., пѫрцezѫ, кѫръцѫ (Laxiren).
Purist, m., пѫрістѫ (ꙟп лімбъ, каре о кѫръцъ de стръіпісme).
Puritan, m., пѫрітанѫ (сектъ релец.).
Purpur, f., пѫрпѫръ, порфіръ; —roth, a., рошѫ пѫрпѫріѫ; —schnecke, f., молѫскъ (че dъ колóреа пѫрпѫріъ).
Purpurn, a., пѫрпѫрінѫ, de порфіръ.
Purzeln, в. Burzeln.
Pustel, f., бешікѫцъ, пѫштеа.
Pusten, v., сѫфлѫ, гѫфъїѫ, пѫфъїѫ.
Puterhahn, n., кѫрканѫ.
Putchen, Puthünchen, n., пѫїѫ.
Putte, Pütte, f., бълтóкъ.
Putz, m., гътéлъ, кітéлъ, гътітѫръ, тоалетъ, акопчіетѫръ; —handel, m., негоцѫ кѫ марфъ de modъ; —händler, m., негѫцеторѫ de modъ; —macherin, f., modістъ; —sucht, f., небѫпіе de mode; —tisch, m., тоалетъ, месчóръ de гътéлъ.
Pygmäe, m., пітікѫ, пітікотѫ.
Pyramide, f., пірамідъ.
Pyramidalförmig, a., пірамідалѫ.
Pyrometer, m., пірометрѫ, мъсѫръторѫ de фокѫ (dѫпре градѫрї).
Pyrotechnik, f., піротекпікъ, артіфічіа кѫ фокѫ.

Q.

Q, n., а шептеспрезечеа літеръ а алфаветѫлѫї цермапѫ.
Quaal, в. Qual.
Quabbe, в. Wamme.
Quabbelig, a., тремѫръпте; кърпосѫ.
Quabbeln, v., тремѫрѫ (ка ръчітѫріле).
Quackeln, v., сѫптѫ пеотърѫтѫ, me 'ndoїескѫ.
Quackler, m., омѫ пеотърѫтѫ.
Quacksalber, m., medікѫ кърпачѫ, шарлатанѫ; —ei, f., шарлатанъріъ.
Quacksalbern, v., шарлатанърескѫ.
Quader, —stein, m., —stück, n., пéтръ пътратъ (тъїатъ); кѫбѫ de пéтръ.
Quadrant, m., пътрантѫ, кadpanѫ, а патра парте din черкѫ.
Quadrat, n., пътратѫ, кadратѫ (пѫмерѫ, фацъ); —fuß, —schuh, m., ѫрмъ (пічорѫ) пътратѫ; —meile, f., мілъ пътратъ; —rechnung, f., калкѫлѫ de пѫмерї пътрацї; —ruthe, f., варгъ пътратъ.
Quadratur, f., пътрътѫръ, кadрътѫръ.
Quadrat-wurzel, f., ръdъчінъ пътратъ; —zahl, f., пѫмерѫ пътратѫ; —zoll, m., полікарѫ, deцетѫ пътратѫ.
Quadriren, v., пътрезѫ, adѫкѫ ла формъ пътратъ; фіг. се кѫвіне, потрівеште.
Quadrupel, a., ꙟмпътрітѫ, патрѫплікатѫ; —alliance, аллегътѫръ ꙟмпътрітъ.
Quaken, v., а окъі (брóска).
Quäken, v., а ціпа, стріга.
Quaker, Quäker, m., окъіторѫ (animалѫ); кѫакерѫ (ѫрмъторѫ лѫї Фоксѫ еретікѫ din Англіа); —glaube, m., кредінца кѫакерéскъ, кѫакерістѫ.
Qual, f., тортѫръ, мартіріѫ, кінѫ.
Quälen, v., тортѫрезѫ, мартірезѫ, кінѫескѫ; сѫперѫ, пекъжескѫ.
Quäler, m., тортѫръторѫ, кінѫіторѫ; сѫпъръторѫ, секъіторѫ; —ei, f., тортѫрътѫръ; сѫпъраре.
Quälgeist, m., спірітѫ тортѫръторѫ; омѫ сѫпъръторѫ, секъіторѫ.
Qualificiren, v., кѫаліфікѫ; sich —, а се deпрinde, а се фаче аверѫ, капаче, бѫпѫ de чева.
Qualität, f., калітате, патѫръ, фелѫ.
Qualle, f., ѫрzікъ de маре, medѫzъ.

Qualm, m., фѹмѹ гросѹ, абѹрѹ decѹ; —ig, a., абѹросѹ.
Qualmen, v., фѹmezѹ, daѹ фѹmѹ, абѹрї грошї.
Qualster, m., флегmъ, скѹіпатѹ mѹкосѹ; —ig, a., флегmатікѹ.
Qualstern, v., скѹіпѹ флегmъ.
Quandel, m., парѹ че се 'пфіце ѧп miжлокѹлѹ гръmezeї de лemne префъкъnde ѧп кърбѹnї; —beerbaum, m., (mespilus amelanchier, плант. Лineѹ).
Quantität, f., кътime, кантітате.
Quantoweise, ad., de формъ.
Quantum, n., кътѹ, сѹmъ, nѹmерѹ, порцiѹne.
Quappe, Aal—, f., miхалцѹ (пеште).
Quarantäne, f., карантіnъ (ком. лъzъретѹ); — halten, цinѹ карантіnъ.
Quark, m., кашѹ прóспътѹ, móле; тіnъ; балегъ; лѹкрѹ de nimiка, багателъ; du sollst einen — davon bekommen, о съ те алецї кѹ nimiка; —käse, m., бръnzъ прóспътъ; —sack, m., стръкѹрътóре; —spitze, f., о пішкътѹръ.
Quarre, n., кареа, пътратѹ.
Quaren, v., цiпѹ, скілълъескѹ (копії), плънгѹ, мържїѹ.
Quart, n., картѹ, пътрарѹ (фъртарѹ), а патра парте, літръ; ein — Bier, ѹnѹ пътрарѹ de бере.
Quartal, n., трїлѹniѹ, трimестрѹ, трimесіцъ; —weise, ad., din треї in треї mece (лѹnї).
Quartaner, m., картанѹ, сколарѹ de кл. 4a.
Quartanfieber, n., фрігѹрї картане (de a 4a zi).
Quartant, Quartband, m., карте ѧп картѹ.
Quartblatt, n., фоїѹ ѧп картѹ.
Quartett, n., картетѹ (кънтѹ ѧптонатѹ de патрѹ).
Quartier, n., картарѹ; кѹартірѹ, локашіѹ = (локъцiѹne); пътрарѹ; wo werden Sie Ihr — nehmen? ѹnde о съ те ашezї кѹ локѹіnца? (міл.) — machen, факѹ картіре; ein — Wein, ѹnѹ пътрарѹ de вinѹ.
Quartieren, v., картірezѹ, пѹnѹ ѧп кѹартірѹ.
Quartier-frei, a., необлегатѹ ла dape de картірѹ; —geld, n., банї de картірѹ; —meister, m., maістерѹ de картірѹ, ѧпкартірарѹ; —zettel, m., чедѹлъ de ѧпкартіратѹ.
Quarz, m., карцѹ (minералѹ кремenосѹ); —haltig, a., карцосѹ.
Quassia, в. Bitterholz.
Quast, —e, f., фіонкѹ, моцѹ, чїѹкѹрѹ, канафѹ.
Quatember, в. Quartal.
Quaterne, f., катернъ.
Quatschen, v., а леопъі.
Quecke, —ngras, n., чентinodѹ, полігонѹ (пірѹ, плантъ).
Quecksilber, n., арцiнтѹвiѹ, меркѹріѹ; —öl, pflaster, n., ѹнтѹ меркѹріалѹ.
Quehle, f., штергарѹ.
Quell, m., Quelle, f., фонтънъ, сорцente (есворѹ); фіг. оріцine, ѧпчепѹтѹ, капѹ, каѹсъ; aus sicherer —, din гѹръ секѹръ.
Quellen, v., есворѹ, есворескѹ, есѹ; фіг. се паште, 'шї траце оріцinea; се ѧmфлъ (п. е. mazъреа).
Quellgrund, m., церъmѹ фонтъnосѹ.
Quellwasser, n., апъ віе, апъ de фонтънъ (nѹ de пѹцѹ).
Quendel, m., чіmбрішорѹ, лъmжіцъ (плънтъ).
Quentchen, m., dрахmъ, dрамѹ (пondepe); — Seide, dрамѹ de мътасъ.
Quer, a. ші ad., кѹрmezішѹ, піezішѹ (фр. de biais), крѹчішѹ, diaгоналѹ (цеom.).
Quere, f., кѹрmezітѹръ, піezъшіъ.
Quer-feldein, ad., deакѹрmezішѹлѹ престе къmпѹ; —art, f., бісаскѹцітъ, секѹре кѹ dóъ тъішѹрї; —balken, m., гріndъ кѹрmezішъ; —baum, m., dрѹгѹ (de пóртъ, ѹшъ); —binde, f., фашъ кѹрmezішъ; —durchschnitt, m., тъїътѹръ піezішъ.
Quer-flöte, f., флаѹтъ, флѹїерѹ кѹрmezішарѹ (кѹ гаѹра de сѹфлатѹ ѧп кóстъ); —furche, f., бразdъ кѹрmezішъ; —gang, m., mерсѹ

крѫчішѫ; —gasse, f., стратъ крѫчішатъ; —kopf, m., капѫ сѫчітѫ, ꙟndърътнікѫ.

Querl, m., мелъстъѫ, мѫстѫіторѫ (броїерѫ, молд.); —en, v., местекѫ кѫ мелестъѫ.

Quer-laden, m., облопѫ de търабъ; —linie, f., лініъ diагоналъ; —naht, f., кѫсѫтѫръ кѫрмезішъ; dѫпъ акѫ; —sack, m., десакѫ = (бісакѫ); —sattel, m., шеа фемеїéскъ; —schnitt, m., v. Querdurchschnitt; —straße, f., —weg, m., кале, dрѫмѫ кѫрмезішѫ, че се 'пкрѫчішéзъ; —strich, m., тръсътѫръ, dѫпгъ, лініъ кѫрмезішъ; einen —strich durch die Rechnung machen, а траце о dѫпгъ песте сокотéлъ, а стріка планѫлѫ кѫіва, а ꙟпкѫрка іцеле кѫіва.

Quer-über, ad., diагоналмънте, deакѫрмезішѫлѫ, пїезішѫ.

Quese, f., бешікѫцъ.

Quetsche, f., контѫсіѫне, стрівітѫръ; фіг. клеште; прѫпъ, в. Zwetschke.

Quetschen, v., стрівескѫ, тѫртескѫ, стрінгѫ (п. е. deцетѫ кѫ ѫша); сторкѫ (сѫкѫ din алъмѫїъ); мѫстѫескѫ (стрѫгѫріле).

Quetschung, f., контѫсіѫне, стрівітѫръ.

Quetschhammer, m., чоканѫ de тѫртітѫ, de планатѫ (металѫ).

Quetschwunde, f., ранъ de стрівітѫръ.

Quid-pro-quo, (лат.), ad., кіпрокѫ, галіматіасѫ.

Quick, m., (ꙟn mine), арцінтѫ віѫ; —, a. ші ad., віоїѫ, deштептѫ.

Quicken, v., а кіѫі, ціпа, гѫїка (ка пѫрчеії).

Quinta, f., а чінчеа класъ.

Quintaner, m., сколарѫ de 5а кл.

Quinte, f., (мѫс.), чінтъ (корda чеа маї сѫпціре ꙟn віóръ); фіг. капріцѫ.

Quintessenz, f., чінтесенцъ.

Quintett, n., чінчетѫ (кънтѫ de чінчї інші).

Quirl, в. Querl.

Quist, n., рісіпъ; daѫпъ; рѫіnаре.

Quitt, ad., кітѫ, мънтѫітѫ, скъпатѫ; ich bin mit Ihnen —, m'amѫ плътітѫ de Dта.

Quitte, f., гѫтѫїъ; —nbaum, m., гѫтѫїѫ (помѫ); —nfarbe, f., колóре de гѫтѫїъ, фаца паїѫлѫї; —ngelb, a., гѫтѫіїѫ; —nkern, m., сімбѫре de гѫтѫїъ.

Quittiren, v., кітезѫ, daѫ кітанцъ, adeверінцъ de пріміре.

Quittung, f., кітанцъ, adeверінцъ.

Quodlibet, n., котлібетѫ, талмошѫ-балмошѫ (аместекътѫръ de десемнѫрї, de кънтече сéѫ de алтѫфелѫ).

Quote, f., кътіме, парте аналогъ.

Quotient, m., коцієнтѫ.

R.

R, n., а оптѫспрезечеа літеръ ꙟn алфаветѫлѫ церманѫ.

Raa, (мар.), варгъ (de вънтреа пезішъ ла катаргѫ).

Rabatt, m., рабатѫ (лъсаре din прецѫлѫ арътатѫ).

Rabatte, f., (кроіт.), ресфрънтѫръ (de гѫлерѫ, de мънечї); батъ.

Rabattiren, v., ресватѫ, ласѫ din прецѫ.

Rabattrechnung, f., скомптѫръ.

Rabbiner, Rabbi, m., рабінѫ, ꙟnвъцъторѫ.

Rabbinisch, a. ші ad., рабінікѫ.

Rabe, f., корбѫ.

Raben-aas, n., кadаврѫ, стѫрвѫ, хоітѫ (пентрѫ корбї); —ältern, pl., пърінцї деспатѫрацї, вітріцї; —feder, f., панъ de корбѫ; —geschrei, f., кронкънітѫръ de корбї; —krähe, f., корбѫ негрѫ; —mutter, f., мамъ деспатѫратъ, вітрігъ; —schnabel, m., пліскѫ (чокѫ) de корбѫ; —schwarz, a., негрѫ ка корбѫлѫ; —sohn, m., фіїѫ деспатѫратѫ; —stein, m., пéтръ блъстематъ, фѫрчї; am —steine

ſterben, a тврі ⁊n фврчї; —vater, m., татъ despatъratъ.
Rabuliſt, m., равълістъ, авокатъ вікленъ, къркотосъ, секъторъ.
Rabuliſterei, f., равълістъріъ, секътъръ, шікапъріъ.
Race, f., расъ, соіъ.
Rache, f., ресъвпаре, vendetъ.
Rachen, m., гъръ = (gola, it.), гътлежъ (ла animale); aus dem — des Todes retten, a скъпа din гъра морцїі.
Rächen, v. a., ресъвпъ; ſich —, ⁊mї ресъвпъ.
Rächer, m., ресъвпъторъ.
Racheſchwert, n., савіа ресъвпърїі.
Rach-gefühl, n., сімцъ de ресъвпаре; —gier, —ſucht, f., пофтъ, apdópe de ресъвпаре; —gierig, —ſüchtig, a., ресъвпъторъ, vindikativъ; —göttin, f., Nemecic, Zina ресъвпърей ші Фвріа.
Rack, m., Аракъ (Arrack).
Racker, m., поркъ de къне, блъстематъ.
Rackerei, f., стръпацъ, лъкръ обосіторъ.
Rackern (ſich), v., me dekълъ лъкръпдъ.
Rackete, в. Rakete.
Rad, n., рótъ.
Rad-achſe, f., осіъ de рótъ: —arm, n., спіцъ de рótъ; —band, n., черкъ de рótъ; —bohrer, m., сфределъ de рótъ.
Radbrechen, v., фіг. ворвескъ стрікатъ (о лімвъ).
Rädchen, n., ротіцъ.
Rade-hacke, —haue, f., каста, сапъ de стірпітъ вврвіенї.
Rädel, m., чівръ, dжртоіъ (⁊n прінч. d.).
Rädeln, v., чівръескъ, daъ прін dжртоіъ; ротескъ, dапъпъ пе рótъ.
Rädelsführer, m., капълъ, шефълъ впъї комплотъ.
Rademacher, m., ротарціъ, ротаръ.
Raden, v., радъ, стірпескъ, в. Ausroden.
Raden, m., вврвіапъ реа, пълътідъ, negінъ.
Räder, m., чівръ, dжртоіъ.
Rädern, v., ротескъ, пвпъ рótъ; тортврezъ къ рóта, пвпъ пе рótъ; lebendig —, a оторж de віъ къ рóта.
Rädewerk, n., ротърітъ.
Radfelge, f., обадъ, картъ de рótъ.
Radical, a. ші ad., radikalъ, din ръдъчінъ; —kur, f., квръ radikalъ.
Radieschen, n., ridikіóръ.
Radiren, v., radъ, intaіъ, съпъ, гравezъ къ ап⁊ фórte.
Radir-kunſt, f., в. Aetzkunſt; —meſſer, n., кьцітъ de расъ (врічіъ); —nadel, f., стілъ, свъ de съпатъ; —waſſer, n., ап⁊ таре de росъ, de съпатъ.
Radius, m., (geom.), разъ (semidiametrв).
Rad-linie, f., (geom.), чіклоідъ; —nagel, m., кыъ de рótъ (къ флóре); —ſchaufel, f., лопъцікъ de рótъ (ла чеде de ап⁊); —ſchiene, f., шінъ de рótъ; die —ſchienen auflegen, ферекъ o рótъ; —ſpeiche, f., спіцъ de рótъ; —ſperre, f., педекъ de рótъ; —ſpur, f., вртъ de рótъ, въкашъ, хъвгашъ (mold.); —welle, f., гріndeіълъ рótеї; —zapfen, m., фвсъ de рótъ.
Raffel, в. Riffel.
Raffen, v., ръпескъ, стългъ, апъкъ, трагъ ла mine.
Rafgut, n., вънъ (авере) ръпітъ.
Raffinade, f., Raffinat, m., рафінатъ, zaharъ рафінатъ.
Raffiniren, v., рафінezъ.
Raffzahn, m., dinte ⁊ntъїторъ, колцъ.
Ragen, v., a ce івї, a еші de асъпра, в. Hervorragen.
Ragout, (zi ragв), m., дресъ de вкате; токап⁊.
Rahm, m., флóреа лаптелъї, стъптъп⁊; den — abnehmen, стъптъпескъ.
Rahmen, m., кадр⁊, марціпе, черчевеа, первасъ; — zum ſticken, гергефъ.
Rahmen, v. a., ⁊пкадрezъ, пвпъ (ла впъ тъвлоъ) марцінї, первазъ; іаъ стъптъпа; ⁊ntindъ (чева) пе гергефъ; v. n., фаче стъптъп⁊ (лаптеле).

Rahmenhobel, m., целъȣ de первасȣрĭ.
Rahm-löffel, m., лінгȣръ de стънтънітȣ; —nähterei, —stickerei, f., кȣсȣтȣръ de гергефȣ; —torte, f., тȣртъ, погаче кȣ стънтънъ.
Rahm, —enschuh, m., папȣкȣ кȣ талпъ dȣплъ.
Rain, m., ръсорȣ, apd. (resort, фр.), ачелȣ локȣ неаратȣ ервосȣ чева маĭ pidікатȣ dintpe doȣe огóре menітȣ спре а серві de лініе de деспърціре інтре еле), отарȣ (хатȣ, молд.); —en, v., се търціні прінтр'ȣнȣ ръсорȣ; —stein, m., пéтръ de отарȣ.
Raison, f., реconȣ, рацiȣне, minте съпътóсъ; —abel, a. ші ad., реconaверȣ; —ament, n., реconъmънтȣ, аргȣментъцiȣне; —iren, v., реconezȣ, аргȣментezȣ, ѧнцiȣрȣ, me ѧmпротівескȣ кȣ ворва.
Rak, в. Arak.
Ralle, f., крістеĭȣ (пасере).
Ramm, —bock, m., вербече, аріете (pom. m.); ĭепȣре (бърбътȣшȣ), мотóкȣ.
Ramme, f., батпарȣ (battipalo, іт.), вербече de лемнȣ, маĭȣ.
Rammeln, v., батȣ парĭ (кȣ вербечеле de лемнȣ); sich —, се'mпреȣнъ (вінеле de металȣ); се коĭескȣ, пърческȣ (ĭепȣріĭ).
Rammen, v., батȣ парĭ, терашĭ.
Rammler, m., ĭепȣре, сеȣ алтȣ animалȣ (маскȣрінȣ).
Ramms-kopf, m., капȣ de вербече; —nase, f., насȣ de вербече.
Rampe, f., ресърітȣръ, аскіъ (ѧн корнȣлȣ прегътітȣ пентрȣ пептінȣ).
Rampen, v., кȣmпърȣ кȣ pidіката, кȣ топтанȣ.
Ramsel, m., марфъ веке.
Rand, m., марцine; — eines Topfes, бȣzеле óлеĭ; — einer Münze, гарнітȣра монетеĭ; das versteht sich am —e, аста се 'нцелеце de сене; etwas am —e einfassen, а тіві чева пе марцінĭ; mit etwas zu —e kommen, а скóте чева ла къпътъĭȣ, а фіні; —anmerkung, —bemerkung, f., нотъ, ѧнсемнаре марцінаръ; —dukaten, m., dȣкатȣ, галбінȣ ферекатȣ, кȣ zimцȣ.
Rändeln, randen, rändern, v., факȣ марцine, zimцескȣ (ȣнȣ галбінȣ).
Rand-glosse, f., в. —anmerkung; —schrift, f., скріптȣръ марцінаръ; леценdъ (пе о монетъ); —schüssel, f., тъĭарȣ, фарфȣріъ кȣ марцine; —stein, m., пéтръ мърцінаръ, марцелъ = (margelle), пéтръ ротȣndъ depre марцinea ȣнȣĭ пȣцȣ.
Ranft, m., кóжъ (пънеĭ), скóрцъ (а пъmънтȣлȣĭ); марцine, dȣнгъ.
Rang, m., рангȣ; demnітате, вреdнічіъ; шірȣ, рѫndȣ; Jemanden den — ablaufen, а трече ѧнаінтеа кȣіва, а'ĭ апȣка пе dinainte.
Range, f., тънърȣ de nimiка.
Rang-mäßig, a., dȣпъ рангȣ; —ordnung, f., орѫndȣĭала рангȣрілорȣ, іерархіъ сочіалъ; —schiff, n., наĭе de лініъ; —stolz, m., мъndріъ de рангȣ; —streit, m., dіспȣтъ de ѧнтъічіȣне; —sucht, f., амбіцiȣне de рангȣ; —süchtig, a., амбіцiосȣ de рангȣ.
Rank, m., кабалъ, фінецъ, вікленіъ; Ränke, pl., інтріцĭ; er ist voller Ränke, е нȣмаĭ інтріцĭ de елȣ; mit Ränke umgehen, а ѧмбла кȣ інтріцĭ.
Ränkemacher, m., інтрігантȣ.
Ranken, m., брацȣ, рамȣръ.
Ranke, f., кȣрпенȣ (плантъ).
Ranken, rankern (sich), v., а се ѧнкȣрпъні, а се ѧнкȣжва; а се върколі.
Rankig, a., кȣрпеносȣ; ръмȣросȣ.
Ränke-schmied, в. Ränkemacher; —voll, a., інтрігантȣ.
Ranunkel, f., кȣрпеніцъ, пічорȣ de кокошȣ (флóре).
Ränzchen, Ränzel, n., Ranzen, m., кȣлікȣ, бȣрdȣфȣ, пънтече (de воȣ); бісакȣ (de пеле); кѫркъ.
Ranzen, v., me върколескȣ; ѧмблȣ dȣпъ кȣрвъсърітȣ; міросȣ арѫнчеdȣ.
Ranzig, a., ръnчеdȣ = (rancidus, лат.); —keit, f., ръnчеzітате.

Ranzion, f., pangiúne, bani de pecкътпъраре (a склавилúi); —iren, v., pangionezъ, peckътпъръ.
Ranzzeit, f., тітпилъ коітореі (ла animале).
Rapert, m., кърътъилъ de тъпъ (пе пъіі de ресвелъ).
Rappe, m., калъ пегрь.
Rapp, f., резътóре de (фъкътъ) табакъ; рліе (вóлъ de каіі).
Rappee, Rappeh, m., табакъ расъ.
Rappel, m., стіптіре, аіърire, певъпіъ; —köpfiſch, a., стіптітъ, ловітъ кь левка, кві ліпсеште о dóгъ.
Rappell, m., репелъ, рекіътаре (міл.).
Rappeln, v., ходороцескъ, сънъ (пъчіле); фіг. лті ліпсеште о dóгъ; пров. eine Nuß allein rappelt nicht im Sacke, кь о флóре пь се фаче прітъвéръ.
Rappen (ſich), v., о іаъ ла пічорь ібте; v. a., ка Raffen.
Rappier, n., спадъ, спапгъ (de скрітъ, de дъелатъ).
Rappieren, v., ме батъ кь спада, дъелезъ, скрітезъ.
Rapport, m., репортъ, лпштіінцаре (офічióсъ); —iren, v., репортезъ.
Rapъ, m., рінсъ (плаптъ олеóсъ).
Rappъ, m., вінъ (фертъ) преете вовіце.
Rappſe, Rappuſe, f., пілітъръ, прадъ; etwas in die — geben, a da прадъ чева.
Raptus, m., ловіре de певъпіъ.
Rapunzel, m., Rapúnzchen, n., рапъпкълъ (плънтъ).
Rar, a., рарь (ſelten).
Rarität, f., рарітате, къріосітате; —encabinet, n., кавінетъ de рарітъцї.
Raſch, m., расъ (матеріъ); —, a. ші ad., репеде, ібте: —heit, f., репезіте.
Raſcheln, v., фронzескъ (даь conь ка фронzеле ъскате).
Raſchweber, m., цесъторь de расъ.
Raſen, m., гліъ кь érвъ, вердéцъ, ерbéцъ.
Raſen, v., аіърескъ, сънтъ лп фърія, тървезъ, сънт ешіт din minцi.
Raſenbank, f., канапеа de гліі лпверзіте.
Raſend, a. ші ad., лпфъріатъ, търватъ, лпдръчітъ.
Raſen-hügel, m., тъке кь вердéцъ; —platz, m., локъ кь вердéцъ; —rain, m., ръсорь кь érвъ.
Raſerei, f., фъріе, лпдръчіре.
Raſiren, v., padь, me padь; дърлтъ, штергъ (о четате) пъпъ лп фаца пътъптълві.
Raſir-meſſer, n., ръзъторь, брічь; —pinſel, m., пътътъфь de лпсъпънітъ барва; —ſtein, m., къте (de брічь).
Raſpel, f., распъ, ръзътóре; —blätterig, a., кь фрънze аспре; —brot, n., пъне расъ; —hauв, n., касъ de коррекціúне, de лпдрептаре (пентрь віноваці).
Raſpeln, v., padь, podь.
Raſpelſpäne, pl., ръзътърі.
Raſſel, f., скърціітóре, дърдъітóре; —n, v., скърцъескъ, дърдъіескъ, факъ сънетъ.
Raſt, f., репаъсь, ресъфларе, рестітпь, лпчетаре; er arbeitet ohne —, лъкръ пе'пчетатъ.
Raſten, v., репъъсезъ, ресъфлъ.
Raſt-los, a. ші a., фъръ прецетъ, пе'пчетатъ; —loſigkeit, f., непрецетъ, необосéлъ, перепаъсь; —tag, m., zi de репаъсь.
Rata, Rate, f., рать, парте, порціúне.
Rath, m., сватъ, консълтъ; свътъіре, консълтъціúне; сватъ (adънаре) сенатъ, консіліь, маїістратъ, колеціь; свътъіторь, консіліарь, сенаторь, ассесорь; межлокъ, кіпъ; Jemand um — fragen, a чере сватъ дела чінева; über etwas — halten, a се консълта, a deліbера деспре чева; dazu kann — werden, ачéста се пóте фаче; kommt Zeit, kommt —, кь тітпълъ не вине ші сватъл; das Seine zu — halten, a тръі кь ікономіъ; da iſt guter — theuer, ачі е нодь de деслегатъ, ачі е гревтате.
Rathen, v., свътъескъ (= svadeo); гъческъ, деслегъ о enirmъ; geſchehenen Dingen iſt nicht zu —, дъпъ плоіъ мапта.
Rather, m., свътъіторь, гъчіторь.

Rath-geber, m., дътъторȣ de сватȣ, консіліарȣ, консȣлторȣ; —haus, n., каса сватȣлȣї.

Rathsam, räthlich, a., іконотікȣ, фолосіторȣ, крȣцъторȣ, кȣвіінчосȣ; din партеа сватȣлȣї; ad. кȣ сватȣ, кȣ кȣвіінцъ; ich finde es —, гъсескȣ de фолосȣ; mit etwas — umgehen, а ѧтвла бінішорȣ, кȣ крȣцаре пе лънгъ чева; das —ste wäre, маї біне, маї кȣ сватȣ ар фі; für — halten, гъсескȣ de кȣвіінцъ, — кȣ кале.

Rath-beschluß, m., сенатȣ-консȣлтȣ, сентінцъ, хотърѫре de сватȣ; —bote, m., ȣшіерȣ, ȣшарȣ (d'ачі пóте ȣсарȣ, магіарȣ), доробанцȣ; —schlag, m., сватȣ, консіліȣ, деліберъцiȣне; —schlagen, v., а се свътȣі, консȣлта; —schluß, m., декретȣ, хотърѫре; —scollegium, n., adȣнаре de сватȣ; —sdiener, m., ȣшіерȣ.

Räthsel, n., енігмъ, гъчітȣръ, чімелітȣръ; —haft, a., енігматікȣ, проблематікȣ, ѧнтȣнекатȣ, опъчітȣ.

Raths-fähig, a., сенаторескȣ, капаверȣ de а фі прімітȣ ѧн сватȣ; —herr, m., domnȣ de сватȣ; —herrlich, a., сенаторескȣ; сенаторіалȣ; —herrnwürde, f., сенаторіатȣ; —schreiber, m., канчелістȣ de сватȣ; —schreiberei, f., канчеларіа сватȣлȣї; —sitzung, f., сесіȣне, шедінцъ de сватȣ; —tag, m., zi de сватȣ, de аȣziінцъ; —versammlung, f., adȣнанцъ de сватȣ; —verwandte, m., сенаторȣ, мембрȣ de сватȣ, маціcтратȣалістȣ; —zimmer, n., къмаръ de сватȣ.

Ratification, f., ратіфікъціȣне.

Ratificiren, v., ратіфікȣ.

Ration, f., раціȣне, порціȣне (міл.).

Rational, rationel, a., раціоналȣ.

Rationalismus, m., раціоналістȣ (доктрінъ de а нȣ прімі de адеверȣ декътȣ нȣмаї че се пóте кȣпрінде кȣ мінтеа).

Rationalist, m., раціоналістȣ.

Ratte, f., рътанȣ, гȣсганȣ, шóрече маре; —nfalle, f., кȣрсъ de рътанї; —ngift, —npulver, n., шоречікъ, арсенікȣ, венінȣ пентрȣ а оморѫ рътанї.

Ratz, m., рътанȣ, мармотъ.

Ratze, в. Ratte.

Raub, m., ръпіре, раптȣ, прадъ, фȣртȣ, лотрітȣ; auf den — gehen, а еші ла пръдатȣ; ein — der Flammen, des Schwertes ꝛc. werden, а пері прін фокȣ, сабіе шчл.; —begierde, в. Raubgier; —biene, f., албінъ ръпаче.

Rauben, v., фȣрȣ, лотрескȣ, ръпескȣ, тълхърескȣ.

Rauber, m., фȣрȣ, лотрȣ, хоцȣ (= дела гоцї, óменї ръпіторї), тълхарȣ; —bande, f., бандъ de фȣрї; —ei, f., ръпіре, лотріъ, фȣртішагȣ; —geschichte, f., історії de хоцї, лотріадъ; —hauptmann, m., къпітанȣ de фȣрї; —höhle, f., кȣібȣ de хоцї; —horde, f., óрдъ de фȣрї; —isch, a., лотрескȣ, хоцескȣ, de фȣрȣ; ad., хоцеште, ка ȣнȣ фȣрȣ.

Raub-fisch, m., пеште ръпаче; —gesindel, n., adȣнътȣръ de лотріі; —gier, f., ръпачітате, пофтъ de ръпітȣ; —gierig, a., ръпаче, лакомȣ de ръпітȣ; —gut, n., авере фȣратъ; —mord, m., оморȣ ѧнсоцітȣ de ръпіре; —mörder, m., ȣчігашȣ ръпіторȣ; —nest, n., в. —höhle; —schiff, n., наїъ корсъре́скъ; —schloß, n., (ѧн векȣлȣ de міжлокȣ), коштеїȣ de лотріі; —staat, m., статȣ de лотріі; —staaten, pl., (маї пънъ 1830), статȣріле барбарештї (ла нордȣлȣ Афрічеї); —sucht, в. —gier; —thier, n., animалȣ ръпаче; —vogel, m., пасере ръпаче, кърпъсаръ.

Rauch, a. ші ad., пъросȣ, аспрȣ; das —e herauskehren, ѧмї арътȣ колціі, ме портȣ аспрȣ; —, m., фȣмȣ; пров. kein — ohne Feuer, нȣ есе фȣмȣ de ȣнде нȣ е фокȣ, ворбеле респъндіте нȣ сȣнтȣ фъръ темеїȣ; —agat, m., агатȣ ѧнфȣматȣ; —altar, m., алтарȣлȣ ардерілор de тотȣ (ла векії жȣдеї).

Rauchen, v. a., фȣмезȣ, трагȣ, веȣ

тѫтѫпѫ; v. n., фѫтъ, фаче фѫтѫ (кѫпторѫлѫ).
Raucher, m., фѫтъторѫ, каре траце, беа тѫтѫпѫ.
Räucherer, m., афѫтъторѫ.
Räucherfaß, n., къделніцъ, къцѫіе.
Räucherig, a., афѫматѫ, че міро́съ афѫтѫ.
Räucher-kammer, f., къмаръ de афѫматѫ (карпеа); —kerze, f., —chen, n., лѫмінъріkъ (міросіто́ре) de афѫматѫ.
Räuchern, v., афѫтѫ (карпеа), профѫтѫ (каса кѫ міросѫрі).
Räucher-pfanne, f., тігаіе de афѫматѫ; —pulver, n., прафѫ de афѫматѫ; —werk, n., парфѫтъріе.
Rauch-fang, m., къмінѫ, хорпѫ, кошѫ; —fangkehrer, m., къмінарѫ, хорпарѫ; —farben, a., коло́ре ка фѫтѫлѫ; —färber, m., колоріторѫ de пеіі; —faß, n., васѫ de афѫматѫ; —faßträger, m., тѫріферарѫ, къделніцъ; —fleisch, n., карпе афѫматъ; —füßig, a., кѫ пічо́ре пъро́се; —gar, a., дѫбітѫ, тъбъчітѫ; —gelb, a., галбінѫ de фѫтѫ; —geld, в. Herdgeld; —händler, m., пеларціѫ, пегоціторѫ кѫ пеіі (блъпарціѫ); —holz, n., лемпѫ верде; —ig, a., фѫтосѫ, фѫтегъторѫ; —kohle, f., тъчіѫпе (Bränder); —leder, n., кордованѫ, марокінѫ (пеле аспрітъ); —loch, гаѫръ пентрѫ фѫтѫ; фіг. касъ сѫпѫсъ ла фѫтѫ; —schwalbe, f., рѫндѫпеа доместікъ; —tabak, m., тъбакѫ de фѫматѫ, тѫтѫпѫ; е́рбъпікоціапъ (ботап.); —verständiger, фѫмістѫ; —werk, n., профѫтъріе, блъпъріъ, пелеріъ; —wolke, f., поѫрѫ de фѫтѫ.
Raude, f., сгапкъ, ко́жъ de бѫбъ.
Räude, f., сгаібъ = (scabbia, іт.), рѫіе (ла оі), рапъпѫ (молд.).
Raudig, f., сгъібосѫ, рѫіосѫ.
Rauf-bold, Raufer, m., бътагѫ, бътъѫшѫ; —degen, m., спадъ.
Raufe, f., равілъ (de стѫлсѫ гътъліile інѫлѫі); бътаіъ, ѧпкъіерарe de пърѫ; гратіъ de есле.
Raufen, v., рѫтпѫ, стѫлгѫ (пърѫ, пепе); апѫкѫ, трагѫ de пърѫ; sich —, се ѧпкаіеръ de пърѫ.
Rauferei, f., ѧпкъіерътѫръ, бътаіъ.
Rauf-handel, m., каѫсъ de бътъліъ; —wolle, f., лъпъ стѫлсъ; —zeit, f., тімпѫлѫ стѫлсѫлѫі (de пепе).
Rauh, a. ші ad., аспрѫ; колцѫросѫ (кале); ръгѫшітѫ (гласѫ); фіг. гросоланѫ, печіоплітѫ; —e, f., аспріте; пъпърліре (а пасерілорѫ); —en, v. a., аспрескѫ (пъпѫра); v. p., пъпърлескѫ (пасеріле); —frost, —reif, m., церѫ аспрѫ; полевіцъ.
Rauheit, Rauhigkeit, f., аспріте, ръгѫше́лъ, = ръѫчелъ = (raucitas, лат.).
Rauke, f., врѫпкѫцъ (плъптъ).
Raum, m., спаціѫ; стіndере, локѫ, капачітатеа (ѫпѫі васѫ); — zwischen zwei Zeilen, інтреліпіѫ; einer Bitte — geben, а аскѫлта о рогъчіѫпе; der Versuchung — geben, а къdé ѧп іспітъ.
Räumen, v., делътѫрѫ; дешертѫ, кѫръцѫ, голескѫ, факѫ локѫ.
Räumer, m., делътѫръторѫ, дешертъторѫ, кѫръціторѫ.
Räumig, räumlich, a., спаціосѫ (в. Geräumig).
Räumlichkeit, f., спаціосітате.
Raumlos, a. ші ad., стрѫмтѫ, ъпгѫстѫ; фъръ спаціѫ.
Räumte, f., ларгѫлѫ търеі.
Räumung, f., дешертътѫръ, ешіре (а ѫпорѫ трѫпе).
Raunen, v., шоптескѫ, ворбескѫ ла ѫреке; саре ѧпко́чі ѧпколо (іепѫреле), жѫгъпескѫ (калѫ).
Raupe, f., omidъ; ларвъ, пітфъ; —n im Kopfe haben, а аве́ грері ѧп капѫ; —n machen, факѫ пебѫпіі.
Raupen, v., кѫръцѫ omizі.
Raupen-fraß, m., стрікъчіѫпе de omizі (ѧп кѫрекіѫ шчл.); —tödter, m., ігпеомонѫ (animалѫ ѧп Еціптѫ); —schere, f., форфечі de (кѫръцітѫ) omizі.
Rausch, m., атеце́лъ (de бъѫтѫръ), ѧтбътаре ѫшо́ръ (кефѫіре), крапѫлъ; er hat einen —, е беатѫ;

sich einen — trinken, a се кефѕі; den — ausschlafen, a се трezi din веціе прin comnŭ; den — austreiben, a се десвъта.

Rauschen, v., a фѫшіі (въптѕл пінтре фронze), a тѕртѕра, a вѕі (апа къzъndŭ), a фаче сѕнетŭ, сгомотŭ; a ферве; a се ѫтвъта, кефѕі.

Rausch-gelb, n., арсенікŭ сѕлфѕратŭ, аѕріпігтъптŭ; —gold, в. Flitter-gold.

Räuspern (sich), v., тѕшескŭ ѕшорŭ скѕіпъndŭ; me кѕръцŭ de флегтъ.

Raute, f., рѕтъ (плъптъ); ромбŭ (фігѕръ цеометрікъ); каро (ѫп кърцї de жокŭ); фъцішоръ (de diamantŭ); längliche —, ромбоidŭ.

Rauten-artig, a., de фелѕлŭ рѕтеї; —dodecaeder, dodekaedрŭ ромбоidалŭ (фігѕръ кѕ доъспрezече феце ка ромбѕ); —glas, n., поліedрѕ, глажъ кѕ феце ромбіче; —stein, m., пе́тръ тъїатъ ѫп феце ромбіче (diamantŭ); —öl, n., олеŭ de рѕтъ; —vierung, f., ромбŭ; —weise, ad., ка ромбѕ.

Ravelin, m. n., равелінŭ, семілѕпъ.

Reagens, n., Reagentien, pl., реацепцїї (ѫп кіміъ).

Real, a. ші ad., реалŭ, ѫпфаптъ; —, m., реалŭ (монетъ спаніоле́скъ).

Realien, pl., реалітъцї.

Realinjurie, f., ѫпжѕріъ ѫп фаптъ.

Realisation, f., реалісъціѕне, ѫптрѕпаре, ѫпфъптѕіре.

Realisiren, v., реалісеzŭ, префакŭ ѫп банї.

Realität, f., реалітате.

Real-kenntnisse, pl., штіінце реале, кѕпоштінце політекніче; —schule, f., шко́лъ реалъ; шко́лъ ѫп каре се ѫпвацъ штіінце ші арте че цінŭ de требѕінца віецеї; —werth, m., вало́ре, прецŭ ѫптрінсекŭ.

Rebe, f., чепŭ, віцъ de віїе.

Rebell, m., ребелŭ; —ion, f., ребеліѕне; —iren, v., ребелеzŭ; —isch, a., ребелŭ, ребелікŭ.

Reben-asche, f., чепѕшъ de віце (ѕскате); —auge, n., тѕгѕрŭ, окіŭ de віцъ; —blatt, n., фо́їъ de віцъ; —holz, n., віце ѕскате; —messer, m., косорŭ; —saft, m., тѕстŭ; фіг. вінŭ; —schoß, m., тлъdіцъ, влъстарŭ, лѕцерŭ de віцъ; —senker, m., кърлігŭ кѕ каре се пѕне віца ѫп пътъптŭ, съdіторŭ.

Reben-spitze, f., върфѕрї de віцъ; —stab, m., (мітолоц.), тірсŭ, въцŭ кѕ віъ ѫпфъшѕратŭ; —stock, m., чепŭ, вѕтѕкŭ de віе; —thräne, —wasser, n., лакръті de віцъ.

Reb-pfahl, m., парŭ de віцъ; —hahn, m., потѫрніке, (върбътѕшŭ); —huhn, n., потърніке; —hühner-beize, f., въпъто́ре de потѫрнікї; —hühnerfalke, m., шоїтŭ dресатŭ a прinde потърнікї; —kresse, в. Rapunzel.

Recapitulation, f., рекапітѕлъціѕне.

Recensent, m., речепсептŭ, крітікŭ, чепсорŭ.

Recension, f., речепсіѕне, аналісъ, крітікъ.

Recensiren, v., крітікŭ.

Recepisse, n., речепісъ.

Recept, n., речептъ; —iren, v., скріе (medікѕл) речепте, орѫndѕеште medікъminте; —ion, f., речепціѕне; —irkunst, f., штіінца речептелорŭ.

Receß, m., речесŭ, ѫпвоїалъ ѫп скрісŭ; deторіъ, ретъшіцъ de банї.

Rechen, m., греблъ; гратіъ (дела о пескѕінъ); грапъ; —, v., a гребла.

Rechen-bank, f., —brett, n., абакŭ, таблъ de компѕтатŭ; —buch, n., карте de арітметікъ; —fehler, m., ерore (грешалъ) de контŭ; —kammer, f., камера de компѕтѕрї; —kunst, f., арітметікъ, штіінца компѕтърії; —meister, m., арітметістŭ, компѕтъторŭ, самешŭ (= сѕмашŭ); —pfennig, m., сокотеле (монете фъкѕте пѕмаї пептрѕ a компѕта кѕ еле).

Rechenschaft, f., компѕтŭ, сокоте́лъ; — ablegen, a da сокоте́лъ; —schule, f., шко́лъ de арітметікъ;

—stäbchen, n., варгъ а калкѫла логарітмї; —stift, m., креїонѫ; —tafel, f., плакъ (apdeziъ); —tisch, m., масъ de сокотéлъ.

Rechnen, v., компѫтѫ, калкѫлѫ, сокотескѫ; а спера, а се лъса, pezima пе чінева; стimezѫ, прецѫескѫ; eins ins andere gerechnet, компѫгъndѫ ѫна кѫ алта; ich rechne auf Ihr Wort, me ласѫ пе ворва Dтале; im Kopfe —, а сокоті din капѫ; für nichts —, а деспрецѫі, а пѫ креста (поп.).

Rechnen, n., компѫтѫ, калкѫлѫ.

Rechner, m., компѫтъторѫ.

Rechnung, f., компѫтаре, калкѫларе, арітметікъ; setzen Sie das auf meine —, скріе пе пѫмеле меѫ; seine — ist falsch, пъререа лѫї е фалсъ; in — mit einem stehen, а фі ѧн dареавере кѫ чінева; eine — saldiren, а плъті ѫнѫ контѫ; seine — bei etwas finden, а авé інтересѫ de ѫнѫ лѫкрѫ; die — ohne Wirth machen, а фаче сокотéла фъръ оспътарѫ; einem einen Strich durch die — machen, а стріка планѫлѫ кѫіва.

Rechnungs-ableger, m., дътъторѫ de самъ; —ablegung, f., dape de сѫмъ; —abnahme, f., лѫаре de сокотéлъ; —abnehmer, m., лѫъторѫ de сѫмъ, de сокотéлъ; —abschluß, m., ѧнкеїере de сѫмї; —art, f., методъ de компѫтатѫ, спечіъ; die vier —arten, челе патрѫ спечії; —aufgabe, f., проблемъ de арітметікъ; —beamte, m., сѫмашѫ, самешѫ; —führer, m., цііторѫ de сокотéлъ; —geschäft, n., компѫтаверітате, контаверітате; —kammer, f., в. Rechenkammer; —münze, f., монетъ інтінѫітъ, de контѫ; —revisor, m., ревісорѫ de сѫме; —wesen, n., компѫтърітѫ (компѫтѫшѫ, apd.); —wissenschaft, f., арітметікъ.

Rechtstroh, n., паїе de греблътѫръ.

Recht, n., dірептѫ, дрептѫ, дрітѫ (молд.), жѫстѫ; ресонѫ, кѫвѫнтѫ, темеїѫ; леце, дрептате, прівілецїѫ; — haben, амѫ кѫвънтѫ; etwas mit — thun, сѫнтѫ аѫторісатѫ а фаче; einem in sein — greifen, а ѫсѫрпа, а кълка дрептѫлѫ кѫіва; von —swegen, ѧн пѫтереа дрептѫлѫї, а лецеї; von Gott und —swegen, дѫпре Dzeѫ ші дрептѫ; das Völker—, дрептѫлѫ цінтелорѫ; das bürgerliche —, дрептѫлѫ чівілѫ; das geistliche —, дрептѫлѫ канонікѫ; das landübliche —, дрептѫлѫ мѫнічіпалѫ, алѫ цереї, датінеле пъмънтѫлѫї; Gewalt geht vor —, ѫnde domнеште форца пѫ 'нкапе дрептѫлѫ; wo nichts ist, hat der Kaiser sein — verloren, de ѫnde пѫ е нічї ѧмператѫлѫ пѫ пóте лѫа.

Recht, a. ші ad., дрептѫ (пѫ стѫнгѫ); die —e Hand, мъна дрéптъ; dірептѫ, рептѫ; —er Winkel, ѫнгїѫ рептѫ; потрівітѫ, кѫвенітѫ; die Schuhe sind mir —, mi се потрівескѫ (пе пічорѫ) скарпії; плъкѫтѫ; es ist mir —, ѧмї плаче; es Allen — machen, а ѧndестѫла, а мѫлцъмі пе тоцї; adeвератѫ, лецітімѫ; —e Kinder, копії лецітімї; —, ad., біне, токма; schon —! біне! — in die Mitte treffen, а nimepi токма ѧн міжлокѫ; — oft, фóрте десѫ; bin ich hier — bei Herrn N.? nimepітамѫ óре ла Dn. N.?

(Zurecht [препѫсѫ ла маї мѫлцї верві], zurecht-bringen, —setzen, —stellen, —helfen, —weisen, а ѧndрепта, а реміте, а реашеza, а пѫне ѧн рѫndѫ, а орѫndѫі, а ѧншіра.)

Rechte, f., дрéпта (мънъ).

Recht-eck, n., дрептѫнгїѫ, паралелограмѫ; —eckig, a., дрептѫнгїѫларѫ.

Rechten, v., me жѫdікѫ, амѫ прочесѫ; фіг. me діспѫтѫ, me чертѫ.

Recht-fertigen, v., me ѧndрептезѫ, апърѫ, десвіновъцескѫ, жѫстіфікѫ; —fertigung, f., ѧndрептаре, десвінѫіре; жѫстіфікъцїѫне, аполоцїъ; —fertigungsgrund, m., темеїѫ de жѫстіфікъцїѫне; —schrift, f., хъртіъ жѫстіфікатівъ.

Rechtgläubig, a., ортодокѕ, дрептъкрединчокѕ; —keit, f., ортодоксіѣ.

Rechthaber, m., челче ва съ аібъ пъръреа дрептѣ, черъікокѕ ѧп апърареа опініънеі сале (къндѣ штіе къ контрарі ѣлѣ аре дрептѣ); —ei, f., черъічіѣ, стъръінцъ де а ѧпъінце кѣ опініънеа са; —iſch, a., черъікокѕ.

Rechtlich, a., леціtімѣ, леціtѣ, дрептѣ, жъріdікѣ; вънѣ, отепокѕ лоіалѣ; — verwahren, процедъръ жъріdікъ; —keit, f., отепітате, отепіе, вънътате, лоіалітате.

Recht-liebend, a., іѣвіторѣ de дрептате; —linig, a., дрептѣлініарѣ; —los, нелеціtімѣ, нелегалѣ; —loſigkeit, f., нелеціъіре, нелегалітате; —mäßig, a., дрептѣ леціtімѣ; für —mäßig erklären, леціtімезѣ; —mäßigkeit, f., леціtімітате.

Rechts, a., ла дре́пта, ѧп дре́пта, спре дре́пта; —um! ла дре́пта ѧмпреціъръ.

Rechts-anſpruch, —beiſtand, m., авокатѣ, прокъраторѣ; —beſtändig, a. ші ad., валідѣ, автептікѣ; —beweis, m., демъстръціъне жъріdікъ; —befliſſen, a. ші ad., стъdентѣ de дрептъръ.

Rechtſchaffen, a., онестѣ, ѧптрегѣ, лоіалѣ; —heit, f., онестате, ѧнтреціtате (de карактерѣ).

Recht-ſchreiber, m., ортографістѣ; —ſchreibung, f., ортографіѣ.

Rechts-erfahren, a., ѧмблатѣ ѧп леці, лецістѣ, къноскъторѣ de леці; —fähig, a., компеціпте, аверѣ; —fähigkeit, f., компетінцъ; —fall, m., касѣ de жъdікатъ; —forderung, f., претінціъне дре́пт, басатъ пе леці; —form, f., формъ жъdічіаръ; —frage, f., честіъне de дрептѣ; —gang, m., процедъръ; кърсѣ жъdікъторескѣ; терсѣ ѧпdре́пта; —gelehrſamkeit, f., жъріспръdінцъ; —gelehrte, m., жърістѣ, жъріскопсълтѣ; —geſuch, n., трациере ла жъdікатъ; —grund, m., прінчіпіѣ, темеіѣ, de дрептѣ; —giltig, a., валідѣ, в. —beſtändig; —handel, m., процесѣ, касъ, жъdікатъ; einen —handel führen, a пърта о жъdікатъ; —hängig, a., атърнънте, че е ѧп жъdікатъ, че пѣ с'а хотъръ́тѣ ънкъ; —hülfe, f., ассістінцъ жъdікъторе́скъ; —kraft, f., пътереа леціеі; einem Ausſpruche —kraft ertheilen, a ѧптъръ (аі da пътере легалъ) ла о сентінцъ; —kräftig, a., легалѣ (кѣ пътере de леце е-шітъ din жъdікатъ); —kunde, —lehre, f., штііпца de леці, de дрептъръ; —kundige, m., лецістѣ, жърістѣ; —lehrer, m., професорѣ de леці; —mittel, n., міжлокѣ жъріdікѣ, калеа леціеі; —nachtheil, m., прежъdіціѣ; —pflege, f., аміністръціънеа дрептъціі.

Rechtſprechung, f., ортоеціъ, дре́пта ѧнсопаре (а літерелорѣ).

Rechts-regel, f., регълъ de дрептѣ; —ſache, f., касъ, процесѣ; —ſatz, m., тесъ de дрептѣ; —ſprechen, v., декретезѣ, даѣ сентінцъ, хотъръре; —ſprechung, f., декретаре, хотъръре de жъdікатъ; —ſpruch, m., сентінцъ, декретѣ, жъdікатъ; —ſtand, m., форѣ, трібъналѣ, штапцъ жъdікъторе́скъ; жъdікъторіъ компетінте; —ſtändig, a., сънъсѣ, атърнънте de впѣ трібъналѣ; —ſtreit, m., процесѣ; —urkunde, f., докъментѣ автептікѣ; —verdreher, m., респлікъторѣ; сѣвіторѣ de дрептѣ, секъторѣ; —verdrehung, f., респлікътъръ; —verfaſſung, f., оргънісъціъне жъdікъторе́скъ, еспліка-ціъне а дрептълъі; —verhandlung, f., пертръптъціъне жъdікъторе́скъ; —verſtändig, a., ѧмблатѣ ѧп леці; —vormund, m., къраторѣ ѧп касце de жъdікатъ; —widrig, a., нелегалѣ, недрептѣ; —wiſſenſchaft, f., жъріспръdінцъ; —wohlthat, f., бенефічіѣ de дрептѣ; —zwang, m., констрѧнцере ла трібъналѣ.

Rechtwinkelig, a., дрептъпгіъларѣ.

Recidiv, n., рекъзівъ, рекъdере ѧп во́лъ.

Recipiren, v., речепѫ.
Recitativ, n., (мѫс.), речітатівъ.
Recitiren, v., речетескѫ.
Reckbank, f., къпътъїѫ, статівъ.
Recke, m., ціганте, лѫнганѫ (омѫ).
Recken, v., стindѫ, ꙟнтindѫ.
Reclamation, f., рекіъмъціѫне.
Reclamiren, v., рекіъмѫ.
Recognosciren, v., рекѫноскѫ, мергѫ се deскоперѫ пѫсетѫра ѫнѫї локѫ (ꙟн вътъліъ).
Recognoscirung, f., рекѫноштінцъ.
Reconvalescent, v., рекопвалесчінте, ресънътошіторѫ.
Recompense, (zi рекомпанс), f., рекомпѫтъ, респлатъ.
Recrut, m., рекрѫтѫ; —iren, v., рекрѫтезѫ; —irung, f., рекрѫтъціѫне.
Rectificiren, v., рептіфікѫ; лъмѫрескѫ, префакѫ (вінарсѫ).
Rector, m., ректорѫ; —at, n., ректоратѫ.
Recurs, m., рекѫрсѫ, — nehmen, апелезѫ.
Redacteur, m., редакторѫ.
Redaction, f., редакціѫне.
Rede, f., лімбъ; ворбіре, ворбъ, zічере, zічіѫне; dіскѫрсѫ, кѫвънтѫ, кѫвънтаре; gebundene Rede, поесіъ; Theile der —, пърціле лімбеї (грам.); wovon ist die —? de че е ворба? eine — halten, а ціне кѫвънтаре; es geht die —, е ворба, черкѫлéзъ фаіма; seiner — nach, dѫпре ворба лѫї.
Rede-art, f., діалептѫ, idiomъ; —bild, n., фігѫръ (реторічéскъ); —form, f., modѫ (грам.); —kunst, f., реторікъ; —künstler, m., реторѫ; —lustig, a., ворбарецѫ, лімбѫтѫ.
Reden, v., ворбескѫ, zікѫ, спѫнѫ (= expono, лат.), кѫвънтезѫ, ростескѫ; so zu —, аша zікъndѫ; jemanden aus dem Sinne —, а десвътѫі пе чінева; Sie haben gut —, ворбештї кѫмѫ ꙟцї плаче; ins Gelag hinein—, ворбештї верzї ші ѫскате; in den Wind —, ворбештї ꙟн вънтѫ, ворбештї сѫрda; —, n., dіскѫрсѫ.
Redensart, f., фрасъ; modѫ de ворбіре; gemeine —, спресіѫне трівіаръ; verblümte —, спресіѫне алегорікъ.
Rederei, f., ворбъ мѫлтъ.
Rede-prunk, m., лімбъ бомбастікъ; —satz, m., періодъ; —scheu, a. ші ad., сфіїосѫ de ворбъ; —theil, m., парте de кѫвънтѫ; —schmuck, m., орнъмънтѫ de стілѫ; —übung, f., dекіъмъціѫне.
Redigiren, v., pediцezѫ.
Redlich, a., dрептѫ, онестѫ, лоїалѫ, ꙟнтрегѫ; —keit, f., ꙟнтреціtате, лоїалітате.
Redner, m., реторѫ, ораторѫ, кѫвънтъторѫ; —gabe, f., dарѫлѫ кѫвънтъреї, елокѫенцъ; —isch, a., реторікѫ, ораторіѫ; —kunst, f., реторікъ, арта ораторіъ; —stuhl, m., катеdръ, амвонѫ; —ton, m., тонѫ dекіъмъторіѫ.
Redoute, (фортіф.), редѫтъ, ꙟнтърітѫръ; валѫ маскатѫ.
Redressiren, v., а pedipeцe.
Redselig, a., лімбѫтѫ, ворбарецѫ; —keit, f., лімбѫціъ.
Reduciren, v., редѫкѫ.
Reduction, f., редѫкціѫне (а арматеї).
Reede, Rehde, Rhede, f., лімапѫ, стаціѫне de коръбії.
Reel, a., реалѫ, фаптікѫ.
Refectorium, n., трапезъ (ꙟн монъстірї), касъ de мънкаре.
Referat, n., рефератѫ.
Referendar, m., референdарѫ.
Referent, m., реферінтѫ, репорторѫ.
Referiren, v., а рефері, репорта, спѫне.
Reff, n., спінаре (de арінъ ꙟн маре); кошаркъ (de портатѫ сарчінї ꙟн спінаре), батъ de вънтреле; —bänder, pl., баїере de кошаркъ, сéѫ de батъ ла вънтреле.
Reflektiren, v., рефлектезѫ, іаѫ ꙟн бъгаре de сéмъ.
Reflexion, f., рефлессіѫне, кѫцетъціѫне.
Reform, f., реформъ; —ation, f., реформъціѫне; —ator, m., реформаторѫ; —iren, v., реформѫ; —irte, m., реформатѫ, калвіністѫ.

Regal, n., станцъ (de кърцї); регалъ, domneскъ, de dрептъ регалъ; —folio, n., фоїѕ регалъ, маре; —papier, n., хъртіъ регалъ.
Regaliren, v., а оспъта (пе чінева).
Rege, a. ші ad., дештептъ (пóте de ла desto, іт.), актівъ, ѧп мішкаре, порнітъ; — machen, пѕнъ ѧп мішкаре; фіг. аціцъ; — werden, се мішкъ; das Mitleid — machen, а дештепта, компъсіѕнеа.
Regel, f., регѕлъ; лініъ; — de Tri, регѕлъ de треї (арітм.); пров. keine — ohne Ausnahme, нѕ е регѕлъ фъръ есчепціѕне; —mäßig, a., регѕлатъ; —mäßigkeit, f., регѕларітате; —n, v., регѕлезъ.
Regen, v., мішкъ; sich —, me мішкъ.
Regen, m., плóіъ; —bach, m., торентъ, рѫъ (крескѕтъ прін плóіъ); —bogen, m., кѕркѕбеъ (стрікатъ din arcobaleno, іт.), маї біне аркѫнчеръ.
Regeneration, f., реценъръціѕне, репаштере.
Regeneriren, v., а реценера.
Regen-fang, m., чістернъ; —feuer, n., плóіъ de фокъ (ѧп піротехнікъ); —galle, f., аркѫнчеръ неперфектъ; —guß, m., повоїѕ, върсаре de плóіъ, плóіъ маре; —haft, a., плоїосъ; —hut, m., пълъріе кѕ пъреці лаці; —kappe, f., глѕгъ; —mantel, m., мантаоъ de плóіъ; —messer, m., плоїеметрѕ; —monat, m., лѕнъ плоїóсъ; —pfeifer, m., плоїаръ, прѕнтъ-релъ (пасере); —schauer, m., плóіъ репеде, пѫрпѫръ (молд.); —schirm, m., кортъ de плóіъ, параплоїѕ.
Regent, m., реціпте, сѕверанъ, прінчіпе domніторъ; —in, f., реценъ.
Regentag, m., zi плоїóсъ.
Regentschaft, f., реценцъ.
Regen-tropfen, m., пікътѕръ de плóіъ; —wasser, n., апъ de плóіъ; —wetter, n., тімпъ плоїосъ, тімпъ реъ; —wind, m., вънтъ de плóіъ; —wolke, f., ноѕръ de плóіъ; —wurm, m., рѫмъ (верме); —zeit, f., тімпъ de плóіъ.
Regieren, v., дерегъ, domneскъ; гѕбернезъ, кърмѕескъ, портъ тревіле Статѕлѕї; ein Pferd —, мънѕескъ ѕнъ калъ.
Regierer, m., дерегъторъ, гѕбернъторъ.
Regierung, f., дерегъторіъ, гѕбернъ, domnipe, кърмѕіре; die — niederlegen, абдікъ, депѕнъ фръпеле гѕбернѕлѕї; —sadvocat, m., авокатъ алъ гѕбернѕлѕї; —santritt, m., інтраре ѧп domніъ, сѕіре пе тронъ; —sform, f., формъ de гѕбернемънтъ; —skunst, f., штіінца гѕбернъреї; —snachfolger, m., сѕкчесоръ ѧп гѕбернъ (diadoxъ); —srath, m., консіліаръ de гѕбернъ; —ssekretär, m., секретаръ de гѕбернъ; —sverfassung, f., констітѕціѕне.
Regiment, n., реціментъ, леціѕне (de солдаці); реценънтъ, гѕбернъ; —erweise, a., кѕ реціментѕъ; —sarzt, m., медікъ de реціментъ; —sfeldscherer, m., кірѕргъ de реціментъ; —sstab, m., штатъ мажоръ; —stambour, m., префектъ товарілоръ, товаръ мажоръ.
Regisseur, m., реціcоръ (ла Театрѕ).
Register, n., реціcтрѕ; таблъ; du stehst in meinem —, те амъ скрісъ ла кондікъ; sie gehört in das alte —, еа е ѧп катастіхѕлъ челоръ їертате de Dzeъ; —papier, n., хъртіъ de контъ; Todten—, n., некрологъ.
Registrator, m., реціcтраторъ.
Registratur, f., реціcтратѕръ.
Registriren, v., реціcтрезъ.
Reglement, n., регѕлъмънтъ.
Regnen, v., плóъ.
Regnerisch, a., плоїосъ.
Regreß, m., регресъ, рекѕрсъ.
Regsam, в. Rege; —keit, f., мішкаре, актівітате.
Regulär, a., регѕлатъ.
Regulativ, a., регѕлатівъ, регѕлъмънтъ, ордінъціѕне.
Regulator, m., (вапóре), регѕлъторъ.
Reguliren, v. регѕлезъ.

Regung, f., тішкаре; —slos, a. ші ad., фъръ тішкаре.
Reh, n., капръ сілватікъ; —bock, m., къпріорѫ сілватікѫ; —braten, m., фріптѫръ de капръ сілватікъ.
Rehe, f., ꙟнцепепіре de пічоре (бо́лъ de калѫ).
Reh-farben, —farbig, a., плъвіѫ (фѫлвіѫ), фаца къпріо́реї; —fell, n., —fuß, m., —haar, n., пеле, пічорѫ, пърѫ de къпріо́ръ; —kalb, n., пѫїѫ de къпріо́ръ; —jagd, f., вънаре de къпріо́ре; —wildbret, n., вънатѫ de къпріо́ръ.
Reibe, f., Reibeisen, n., резъто́ре; —keule, f., пілѫгѫ; —lappen, m., фрекъто́ре.
Reiben, v., фрекѫ (окії, колорї); einem etwas unter die Nase —, a da кѫ піперѫ пе ла пасѫлѫ кѫіва; sich an einem —, а'шї бате жокѫ de чінева.
Reibe-schale, f., те́сѫ de фрекатѫ; —stein, m., пе́тръ de фрекатѫ; —r, m., фрекъторѫ; —zeug, n., фрекъто́ре, перінѫцъ електрікъ.
Reibung, f., фрекаре, фрекъціѫне.
Reich, a. ші ad., авѫтѫ (богатѫ); ꙟndестѫлатѫ, ꙟтвелшѫгатѫ.
Reich, n., ремнѫ, ꙟтпъръціъ, ꙟтперіѫ; domniъ.
Reichen, v. a., daѫ, ꙟнтindѫ (тъна); v. n., се 'нтinde, ажѫнце, се сѫіе; е дестѫлѫ, de ажѫнсѫ; einem hilfliche Hand —, a da тънъ de ажѫторѫ; пров. er reicht ihm das Wasser nicht, нѫ се по́те асетъна кѫ .., е маї прежосѫ кѫ .., п'ажѫнце кѫ елѫ (ла ꙟнвъцътѫръ шал).
Reich-haltig, a., авѫтѫ, ларгѫ; —haltigkeit, f., авѫціъ, ꙟndестѫларе; лърцітате; —lich, a., ларгѫ, авѫтѫ; ad., кѫ ꙟndестѫларе.
Reichs-abschied, m., конкісіѫне, ꙟнкеїере, а статѫрілорѫ ꙟтперіѫлѫї; речесѫ, ретрацере дела ꙟтперіѫ; —acht, f., проскріпціѫне din партеа ꙟтперіѫлѫї; —adel, m., повлецъ а ꙟтперіѫлѫї; —adler, m., акілъ, пажоръ ꙟтперіалъ; —apfel, m., гловѫ ꙟтперіалѫ; —baron, m., варонѫ de ꙟтперіѫ; —bürger, m., четъце́нѫ de ꙟтперіѫ, алѫ ѫнеї четъцї ꙟтперіале; —collegium, n., колеціѫ алѫ статѫрілорѫ ꙟтпъръціеї; —einwohner, m., ремніколъ; —fahne, f., стindартѫ, флатѫръ ꙟтперіалъ; —folge, сѫкчесіѫне ла ꙟтперіѫ; —freiherr, m., в. —baron; —fürst, m., прінчіпе de ꙟтперіѫ; —fuß, m., вало́реа монетеї ꙟтперіале; —gefälle, pl., ревенітеле ꙟтперіѫлѫї; —gericht, n., трібѫналѫ de кѫрте; —gesetz, n., леціа ꙟтперіалъ; —gulden, m., флорінѫ ꙟтперіалѫ; —gutachten, n., пъререа статѫрілор ꙟтперіѫлѫї; —herkommen, n., датінеле ꙟтперіѫлѫї; —hofrath, m., консіліарѫ de кѫрте; —kammergericht, n., катеръ ꙟтперіалъ; —kleinod, —nodien, pl., одо́реле, ꙟнсемнеле ꙟтперіѫлѫї; —lehen, n., феѫдѫ ꙟтперіалѫ; —post, f., поштъ ꙟтперіалъ; —ritterschaft, f., кавалъріте ꙟтперіалъ; —rache, f., каѫсъ че інтересезъ пе тотѫ ꙟтперіѫлѫ; —saß, m., локѫіторѫ алѫ ꙟтперіѫлѫї; —satzung, f., статѫтѫ алѫ ꙟтперіѫлѫї; —schluß, m., конкісіѫне а дієтеї ꙟтперіѫлѫї; —stadt, f., четате ꙟтперіалъ; eine freie —stadt, четате ліберъ ꙟтперіалъ; —ständisch, a., аціѫнънте de статѫріле ꙟтп.; —städtisch, a., аціѫнънте de о четате ꙟтп.; —tag, m., дієта ꙟтперіѫлѫї; —thaler, m., талерѫ ꙟтперіалѫ; —truppen, pl., трѫпе ꙟтперіале; —verfassung, f., констітѫціѫне а ꙟтперіѫлѫї (цермаnікѫ); —versammlung, f., адѫнанцъ а статѫрілорѫ ꙟтперіѫлѫї; —verweser, m., вікарѫ, аміністръторѫ, гѫбернаторѫ алѫ ꙟтперіѫлѫї; —vogt, m., префептѫ алѫ ꙟтп.; —währung, f., вало́ре (валѫтъ, ком.), а монетеї ꙟтп.; —zepter, m., счіптрѫ алѫ ꙟтперіѫлѫї.
Reichthum, m., авѫціъ.
Reif, a., матѫрѫ (прінч. da), коптѫ.

Reif, m., брѫмъ (= pruina, лат.); inелѫ, черкѫ; —chen, n., черкѫлецѫ.
Reife, f., матѫрітате.
Reifen, v., се кóче, се матѫреште; скапалезѫ; es reift, брѫмéзъ.
Reiflich, a., матѫрѫ, коптѫ.
Reif-holz, n., пѫїеле de черкѫрї; —-messer, n., кѫцітѫ de черкѫітѫ; —monat, m., брѫмарѫ, лѫна Noembре; —rock, m., сѫкпъ кѫ черкѫ; —zange, —ziehe, f., клеште de черкѫітѫ.
Reigen, в. Reihentanz.
Reiger, в. Reiher.
Reihe, f., рѫndѫ = (rang, фр.), шірѫ = (series); nach der —, пе рѫndѫ, пе рѫndѫ = (per rang, per rang, фр.); die — ist an mir, рѫndѫлѫ е ла mene.
Reihen, v., ѧпшірѫ, пѫпѫ ѧп рѫndѫ; ѧпфірѫ; Perlen —, ѧпфірѫ мърцéпѫ.
Reihen, m., корѫ; den — führen, dѫкѫ корѫ de danцѫ.
Reihen-folge, f., шірѫ; —tanz, m., корѫ de danцѫ; —weise, ad., кѫ шірѫлѫ, кѫ рѫndѫлѫ.
Reiher, m., бътленѫ (пасере); —-beize, f., вънатѫ de бътленї; —-busch, m., мънѫпкіѫ de пене de бътлéпѫ; —falke, m., шоїмѫ бътлéпѫ.
Reihschank, m., кърчмърітѫ пе рѫndѫ.
Reim, m., рімъ; фіг. версѫ; —art, f., фелѫ de рімъ.
Reimen, v., a рima; sich —, се рімъ, се аккордéзъ.
Reimer, m., рімъторѫ (фъкъторѫ de версѫрї), батж. рѫмъторѫ.
Reim-fall, m., каdenцъ; —frei, a., періматѫ, албѫ (версѫ); —gedicht, n., поесіъ ріматъ; —satz, m., строфъ, станцъ; —schmied, m., рѫмъторѫ, фабрікъторѫ de pime; —silbe, f., сілабъ de рімъ (каре аккордéзъ кѫ алта); —-sucht, f., метроманіъ; —wort, n., рімъ; —zeile, f., ліпіъ ріматъ.
Rein, a. ші ad., кѫратѫ; нетѫ (італ. netto); лімпеde, лъмѫрітѫ; кїарѫ; австрасѫ; —e Aussprache, f., пропѫнчіъ кѫратъ; —e Mathematik, f., математікъ австрасъ; das ist — unmöglich, ачéста é кѫратѫ престе пѫтінцъ; ins —e bringen, а лъмѫрі; sich von etwas — wissen, а се шті невіноватѫ; —en Mund halten, ашї цiné гѫра, а пъzi секретѫлѫ; —en Wein einschenken, а спѫне верde, а спѫне пе фацъ.
Reineke, m., вѫлпе (ѧп фабѫлъ).
Reinen, v., (ла вънът.), а мерце ѧп тропотѫ, а тропоті.
Reingeist, m., спіртѫ, алкохолѫ.
Reinheit, f., кѫръцiъ; нецime; кїарітате; лімпеzime; кънdóре.
Reinigen, v., кѫръцѫ; лъмѫрескѫ.
Reinigkeit, в. Reinheit.
Reinigung, f., кѫръцітѫръ; лімпеzітѫръ; monatliche —, пóле фемеїештї, лѫнї, катаменії.
Reinigungseid, m., жѫръмѫнтѫ кѫръцiторѫ.
Reinigungsopfer, n., лѫстръцiѫне.
Reinlich, a. ші ad., нетѫ (італ. netto), кѫръцелѫ, лінсѫ.
Reinlichkeit, f., кѫръцime, нецime.
Reis, m., ѫрезѫ; —brei, m., фертѫръ de ѫрезѫ.
Reis, n., в. Reiß.
Reise, f., кълъторіъ; glückliche —! кълъторіъ бѫнъ, съ мерцї ѧп паче! —apotheke, f., апотекъ портъréцъ, спіцеріъ de дрѫмѫ; —beschreibung, f., дескріпцiѫне de кълъторіъ; —buch, n., ітінерарїѫ, карте de дрѫмѫ; —bündel, —-gepäck, n., пакетѫ кѫ мерinde, траістъ de дрѫмѫ; —fertig, a. ші ad., гата de дрѫмѫ; —gefährte, —genosse, m., соцѫ de кълъторіъ; —geräth, n., ѫнелте, бъгацїѫ de дрѫмѫ; —kost, f., мерinde; —-mantel, m., тъваръ (къ тъбъреште кѫ елѫ, італ. tabarro), спѫлберінъ (къ те апъръ de пѫлбере), мантелѫ de дрѫмѫ; —paß, m., паспортѫ; —sack, m., десагъ, цéнтъ, цéмантанѫ; —tasche, f., пѫнгъ; —wagen, тръсѫръ de дрѫмѫ, берлінъ.
Reisen, v., кълъторескѫ.

Reisende, m., кълъторŭ, пасаџерŭ (къ пасъ de терџе).
Reisfeld, n., ѹрезіште, агрѹ de ѹрезŭ.
Reisholz, n., в. Reißholz.
Reisige, m., осташŭ кълърецŭ.
Reiß, m., в. Reis.
Reiß, n., ръмѹрелŭ, гътежŭ, ратŭ ѹскатŭ, крéпгъ; пѹїа, върџеа.
Reißaus, m., — nehmen, а тѹлі фѹга, а о лѹа ла съпътóса.
Reißblei, n., плѹмбінъ, плѹмбаџінъ, пéтръ de плѹмбŭ; kondeїѹ de плѹмбŭ, графітŭ.
Reißbranntwein, в. Arak.
Reißbret, n., месіцъ de decemnатŭ.
Reißen, v., рѹпŭ, me рѹпŭ; плеснескŭ (кóрda); ръпескŭ, стъпческŭ; сфъшіїѹ; deспікŭ; жѹгъпескŭ (каї); deлініїѹ, decemnŭ; es reißt die Geduld, ѫшї перde ръбdареа; es reißt mir in allen Gliedern, me dорŭ тóте мъdѹлъріле; die höchste Gewalt an sich —, а ѹсѹрпа потестатеа сѹпремъ; Holz —, а deспіка лемне; Zoten —, а ворбі мъскърї; das — im Leibe, колікъ, dѹрерї de колікъ.
Reißend, part., ръпеde; ръпаче, ръпіторŭ, фероче (фéра).
Reißfeder, f., kondeїѹ de decemnатŭ.
Reißgerste, f., орzŭ вървосŭ.
Reißkohle, f., кървѹне de decemnатŭ.
Reißig, в. Reiß, n.
Reißschiene, f., dірептарїѹ, лініъ de decemnатŭ.
Reißstift, m., креїонŭ рошѹ (de ліniатŭ).
Reißzeug, n., ѹнелте de decemnатŭ.
Reißzirkel, m., чéркънŭ, компасŭ.
Reiste, f., фѹїорŭ.
Reitbahn, f., шкóлъ de каї, inódромŭ.
Reitbar, a. ші ad., de кълърітŭ.
Reitel, m., четлъŭ.
Reiten, n., кълърескŭ, ѫмблѹ къларе; geritten kommen, а веni къларе.
Reiter, m., кълърецŭ; кавалерістŭ (солdатŭ); —aufzug, m., кавалкатъ; —dienst, m., сервіціŭ къларе; —regiment, n., реџіментŭ de кълърецї, de кълъріme; —salbe, f., ѹнсѹръ меркѹріалъ, салбъ de рѫіе.
Reiterei, f., кълъріme; ѫнкълекътѹръ.
Reitergar, a., фертŭ, аргъсітŭ пе жѹмътате.
Reit-garte, —peitsche, f., бічѹшкъ, върџеа de каї.
Reithengst, m., артъсарŭ.
Reitknecht, m., чокоїѹ кълърецŭ, паікŭ (фелеітарŭ, чаizŭ), скѹтіерŭ.
Reitlaus, в. Filzlaus.
Reitkunst, f., мъпеџїѹ, арта de а кълърі.
Reitlings, Rittlings, ad., къларе.
Reitmaus, f., шóрече, соболецŭ (скортоліторŭ).
Reitstock, m., пъпѹшъ.
Reitzeug, n., ѹнелте de кълърітŭ.
Reiz, m., аџіцъмънтŭ, ірітъмънтŭ; пѹрї, граџії, атраџере; deсфътаре, плъчере, волѹптате.
Reizbar, a., аџіцъчосŭ, ірітъчосŭ, ѫнтъртъчосŭ.
Reizbarkeit, f., ірітъџіѹне, ѫнтъртъџіѹне.
Reizen, v., ѫнтърѫтŭ, іррітŭ, аџѫцŭ; атрагŭ, ademeneскŭ; мішкŭ, порнескŭ, inimezŭ.
Reizend, part., атръгътівŭ, атръгъторŭ, сѹавŭ, плінŭ de граџії, плінŭ de пѹрї (кам фр. charmant); cedѹкъторŭ, амъџіторŭ; —e Mädchen, n., фетіцъ сѹавъ.
Reizlos, a., фъръ пѹрї, неграџіосŭ, неплъкѹтŭ.
Reizmittel, n., (med.), міжлокŭ ірітатівŭ.
Reizung, f., іррітъмънтŭ, ѫнтъртъмънтŭ.
Reizvoll, a. ші ad., плінŭ de пѹрї, прé атръгъторŭ.
Rekel, m., dѹлъŭ, къне; омŭ de nimіка, можікосŭ.
Rekognosciren, v., (міліт.), черчетезŭ, спіонезŭ, deскоперїѹ.
Rekonvalescent, m., рекопвалесчінте, омŭ скѹлатŭ din бóлъ.
Rekrut, m., рекрѹтŭ.
Rektificiren, v., ректіфікŭ, ревъzŭ, ѫndрептŭ; pedестілезŭ.
Rekurs, m., рекѹрсŭ.

Relais, n., (zi релé), каї прóспецї, каї скімвацї.
Relativ, a. ші ad., релатівŭ, репортътівŭ, редѹкътівŭ.
Relief, n., реліефŭ, скѹлптѹтѹръ рідікатъ (бѹлбѹкатъ), ешітъ.
Religion, f., релеце, релеціѹне; кредінцъ; кѹлтŭ; von der christlichen — abfallen, а penera кредінца крештінъ, а се фаче апостатŭ; die — ändern, а скімва релеца.
Religions-beschwerde, f., пъпъстѹіре релеціóсъ; —bedrückung, f., апъсаре, тіраніъ релеціóсъ; —duldung, f., толеранцъ, сѹферінцъ рел.; —eifer, m., zелŭ релеціосŭ; blinder —, фанатісмŭ; —freiheit, f., лібертате рел.; —krieg, m., ръсвоїѹ рел.; —lehrer, m., предікъторŭ, ѧнвъцъторŭ рел.; —spötter, m., депрецѹіторŭ de релеце; —stifter, m., фѹндъторŭ, ѧнтемеіторŭ de релеце; —streit, m., чéртъ, контраверсіъ релеціóсъ; —übung, f., кѹлтŭ, депріndерea релецеї; —verbesserung, f., реформъціѹне; —verwandte, m., коррелеціонарŭ; —zwang, m., склавіъ, сервітѹте релеціóсъ.
Religiös, a., релеціосŭ; евлавіосŭ, девотŭ.
Religiosität, f., реліціосітате, евлавіе.
Reliquie, f., реліквіе, мóште, осеminте de сфінцї.
Remesse, f., (негѹц.), ремесъ.
Reminiscenz, f., реminісчіінцъ, ресѹвеніре, реадѹчере-аminте.
Remise, f., ремісъ, шопŭ de тръсѹрї.
Remittiren, v., (негѹц.), ремітŭ (о поліцъ).
Remonte, f., ремъndъ, ремонтъ, ремплінінцъ; —pferd, n., калŭ de ремъndъ.
Renegat, m., ренегатŭ, лъпъdатŭ de релеце.
Renken, v., смънческŭ, трагŭ кѹ сіла.
Rennbahn, f., стадіŭ, кѹрсŭ, локŭ de алергатŭ, іподромŭ.
Rennen, v., алергŭ, тѹлескŭ de а фѹга; er rennt, als wenn ihm der Kopf brennte, елŭ фѹце кѹ капѹлŭ рѹптŭ, алéргъ ка ші кѹтŭ іар арde сѹв тълпї; gerannt kommen, а вені алергъndŭ; einem den Degen durch den Leib —, а стръфіце пе чінева; mit dem Kopfe wider die Wand —, а се лові кѹ капѹлŭ de пърете.
Renner, m., алергъторŭ, фѹгачŭ, фѹгарецŭ.
Rennjagd, f., вънътóре ѧн фѹгъ.
Rennpferd, n., в. Renner.
Rennplatz, m., в. Rennbahn.
Rennschiff, n., іахтŭ, наїе фѹгаче.
Rennspiel, n., жокŭ de алергътѹръ.
Rennthier, n., ренŭ, червŭ тарandŭ (din Nopdŭ).
Rennwagen, m., фаетонŭ, каретъ ѹшóръ.
Renomée, n., ренѹме, нѹме бѹнŭ.
Rentamt, n., офічіŭ de фінанце, къмаръ de венітѹрї (самешіе).
Rentbar, a. ші ad., че adѹче венітѹрї.
Rente, f., венітŭ, dобъndъ, інтратъ de венітѹрї, рентъ.
Rentei, Rentenei, в. Rentamt.
Rentiren, v., арѹнкŭ венітѹрї, рентеzŭ.
Rentkammer, f., вістіеріъ, ерарїѹ.
Rentmeister, m., вістіерїѹ, тесаѹрарїѹ; —amt, n., тесаѹраріатŭ, вістіеріъ.
Rentner, m., къпіталістŭ, тръгъторŭ de венітѹрї.
Reparatur, f., репаратѹръ, репоітѹръ, дересетѹръ.
Repartition, f., ремпърцéлъ (ѧнтре маї мѹлцї).
Repertorium, n., реперторїѹ.
Repetiruhr, f., оролоціѹ репеціторŭ.
Replik, f., реплікъ, ръспѹнсŭ (ла жѹдекатъ).
Repositorium, n., репѹсеторїѹ, поліцъ; рафтŭ de кърцї, скофалъ (італ. scaffale).
Repräsentant, m., репресентанте, ѧнфъцошъторŭ.
Rephuhn, n., потърнікъ (Rebhuhn).
Repressalien, pl., репресалії, респінсѹръ, ръсвѹнаре.
Republik, f., репѹблікъ, статŭ ліверŭ.
Republikaner, m., репѹблікапŭ.
Repuls, m., репѹлсъ, рефѹсъ, ремпінцере.

Reputation, f., стімъ, репѹтъцiѹне.
Requete, f., рѹгъмінте, сѹплікъ.
Requiem, n., (ла католічії апѹсенї), літѹргіъ пентрѹ ръпосацї, панахідъ (греч.).
Requisition, f., речеркъчѹне; лѹаре прін сілъ (пе сама трѹпелорѹ).
Rescript, n., рескріптѹ, офісѹ, декретѹ сѹвскрісѹ кїарѹ de domніторѹ.
Resede, f., реседъ, аморетъ (плантъ).
Reserve, f., ресервъ, лѹкрѹ пъстратѹ; —corps, n., корпѹ de ресервъ.
Resident, m., решедінте, амбасадорѹ, солѹ.
Residenz, f., решедінцъ (четате).
Resonanz, f., (мѹс.), ресѹнанцъ; —boden, m., фѹндѹлѹ ѹнѹї інстрѹмънтѹ кѹ кóрде; —loch, n., росъ (ла лъѹтъ).
Respekt, m., респептѹ, консіderъцiѹне; seinen — erhalten, а фаче съ фіе респептатѹ.
Respektiren, v., респептезѹ, сокотескѹ, стімѹ (пе чінева).
Respektiv, a., респептівѹ.
Ressen, v., сапѹ (ꙟн міне).
Ressource, (zi ресѹрс), фонтънъ, міжлокѹ de ажѹторѹ, de венітѹрї.
Rest, m., рестѹ, рестанцъ, ремъшіцъ.
Resultat, n., ресѹлтатѹ, ꙟнкеїере.
Retirade, f., ретъратъ, ретраџере.
Retorte, f., ретортъ (васѹ стрѫмбатѹ пентрѹ хімічї).
Retour, ad., (zi ретѹр), ꙟнапої.
Rette, f., къне бърбътѹшѹ.
Retten, v., скапѹ (іт. scampare), скотѹ din перікѹлѹ, лібереzѹ, мънтѹїѹ; rette sich wer kann! скапе чіне пóте!
Retter, m., скъпъторѹ, ліверъторѹ, мънтѹіторѹ.
Rettich, Rettig, m., рідіке.
Rettung, f., скъпаре, скъпъмънтѹ, салѹте; —slos, a. ші ad., фъръ скъпаре, пердѹтѹ, къzѹтѹ ꙟн перікѹлѹ.
Reue, f., къінцъ, пърере de реѹ, конфрънџере; —voll, a. ші ad., къітѹ, ꙟнфрънтѹ.
Reuen, v., ме къїескѹ, ꙟмї паре ръѹ, ме конфрънгѹ (ꙟн інімъ).
Reugeld, n., арвѹнъ.
Reuig, a. ші ad., къітѹ, ꙟнфрънтѹ, конфрънтѹ (пентрѹ пъкате).
Reumüthig, в. Reuig.
Reuse, f., кошѹ de пескѹітѹ, вършъ.
Reut, n., кѹрътѹръ.
Reute, f., ѹтікъ, кѹръцітóре, прівітóре; плівітѹръ, кѹръцітѹръ (Reuthacke).
Reuten, v., стірпескѹ, плівескѹ, секѹїескѹ (ардел. ꙟн Хацегѹ), десръдъчінезѹ.
Revers, m., реверсѹ, контраскрісѹ, скрісóре адеверітóре de о прїімире; досѹлѹ монетеї.
Revidiren, v., ревъzѹ, речерчетезѹ.
Revier, n., беркѹ, цінѹтѹ de вънатѹ, ревірѹ.
Revolte, f., револтъ, ръскóлъ, ревеліѹне.
Revolution, f., револѹцiѹне, реформъ сілітъ, префачере прін рестѹрнътѹръ.
Rhabarber, f., реварбаръ, ръвінтъ (плантъ).
Rhapsodie, f., рапсодіъ, рѹптѹръ, бѹкъцітѹръ.
Rhede, f., (мар.), рéдъ, лімапѹ, десбъркътóре, локѹ de десбъркатѹ; —los, a., (мар.), десарборатѹ.
Rheder, m., пропріетарѹ de наїе.
Rhederei, f., (мар.), коредъмънтѹ.
Rheinbund, m., конфедъръцiѹнеа Репанъ (сѹб Наполеон).
Rheinisch, a., репанѹ.
Rhetorik, f., реторікъ, штіінца фрѹмóсеї ворбірї.
Rhetoriker, m., реторѹ.
Rheumatisch, a. ші ad., реѹматікѹ, сѹферіторѹ de дѹререа мъдѹлърілорѹ.
Rheumatismus, m., реѹматісмѹ.
Rhinoceros, n., рінoчерѹ (фéръ сілбатікъ кѹ корпѹ пе насѹ).
Rhitmus, m., рітмѹ, пѹмерѹ, къдінцъ, месѹръ (ꙟн мѹс., поес., кіарѹ ші ꙟн просъ).
Rhombus, m., (матем.), ромбѹ, планѹ пътратѹ, кѹ латѹрї паралеле, кѹ ѹнгіѹрї стрімбе = Raute.

Rhombisch, a. ші ad., ромбікŭ, ромбоidалŭ.
Ribbe, в. Rippe.
Richtbeil, n., съкȣреа целатȣлȣĭ, палошŭ de перzаре.
Richtblei, n., плȣмбінъ (Bleiloth).
Richtbühne, f., ешафодŭ, локŭ de перzаре.
Richte, f., dірептарĭȣ; in die — bringen, а adȣче ꙟн лініъ dіре́птъ.
Richten, v., ꙟndірептŭ, dіреґŭ; жȣdекŭ; прегътескŭ; richt euch! (міліт.), стацĭ dрептŭ! sich nach etwas —, а се регȣла, а се ꙟndрепта dȣпъ чева; die Augen auf etwas —, а арȣнка окиĭ ла чева; zu Grunde —, а рȣіна, а ръпȣне.
Richter, m., жȣde, жȣdекъторŭ; арбітрȣ; Buch der —, картеа жȣdекъторілорŭ; vor dem — erscheinen, а се ꙟнфъцоша ла жȣdекатъ; —spruch, m., сѫнтінцъ жȣdекъторе́скъ; —stuhl, m., трібȣналŭ.
Richterlich, a. ші ad., жȣdецiарĭȣ, жȣdекъторескŭ.
Richtern, v., крітікŭ, къртескŭ.
Richthaus, n., преторĭȣ, палатŭ жȣdекъторескŭ.
Richtig, a. ші ad., dірептŭ, інтокма, жȣстŭ, регȣлатŭ; корресŭ, ꙟndрептатŭ; diese Uhr geht —, ачестŭ оролоцĭȣ терце біне; es ist Alles —, то́те сȣнтŭ ла регȣлъ, то́те сȣнтŭ пȣсе ла кале; er ist nicht — im Kopfe, ꙟĭ ліпсеште о dо́гъ; etwas — machen, а плъті ȣнŭ контŭ, а терміна ȣнŭ акордŭ.
Richtigkeit, f., регȣларітате, пречісіȣне, жȣстецъ; — einer Schuld, ръфȣіреа ȣнеĭ деторіĭ; mit dieser Sache hat es seine —, ачестŭ лȣкрȣ е adевератŭ.
Richtkeil, m., цѫнтъ ла тȣнȣрĭ.
Richtkorn, n., цѫнтъ.
Richtmaß, n., месȣръ нормалъ, месȣръ de флȣіde.
Richt-platz, m., —statt, —stätte, f., локŭ de перzаре.
Richtscheit, n., dірептарĭȣ.
Richtschnur, f., ко́рdъ, сфо́ръ de ꙟndірептатŭ; dірептарĭȣ; регȣлъ, нормъ, ꙟndрептарĭȣ, modелŭ, есемплȣ.
Richtschwert, n., спаdа de перzаре.
Richtsteig, m., потекъ, къраре dіре́птъ; регȣлъ, леце.
Richtstock, m., регȣлъторŭ; бъцŭ ꙟмпърцітŭ ꙟн месȣре.
Richtung, f., dірепцiȣне; ꙟndірептарĭȣ; in dieser —, пе калеа ачéста; in gerader —, de а dрептȣлŭ; nach allen —en, ꙟн то́те пърціле; einer Sache eine — geben, а da dірепцiȣне ȣнȣĭ лȣкрȣ.
Richtwage, f., лівелъ, кȣмпънъ кȣ плȣмбŭ (Bleiloth).
Ricinusöl, n., олеŭ de річінŭ.
Ricke, f., къпріо́ръ.
Riechbar, a. ші ad., de міросітŭ.
Riechbüchse, f., кȣтіо́ръ кȣ міроdеніĭ.
Riechen, v., міросŭ; пȣтŭ; die Rose riecht angenehm, роса аре міросŭ плъкȣтŭ; das konnte ich nicht —, ачéста нȣ о потеамŭ превеdé, нȣ о потеамŭ пресімцi; gut —, а аве́ міросŭ бȣнŭ; übel —, а пȣцi.
Riechfläschchen, n., стіклȣцъ кȣ міроdеніĭ.
Ried, n., лȣнкъ апъто́съ, стȣфъріъ, рогоzъріъ; трестіъ; спатъ (Riedblatt); цéвъ de трестіъ; —dach, n., ꙟнвъліщŭ de стȣхŭ; —gras, n., рогоzŭ, піперігŭ.
Riefe, f., скъпълітȣръ, съпътȣръ (пе коло́не), ръклітȣръ.
Riefeln, riefen, v., ръклескŭ, скъпелеzŭ.
Riege, f., шірŭ; ꙟнкрецéлъ; ле́съ de свънтатŭ.
Riegel, m., ꙟнкȣĭето́ре, dрȣгŭ (zъворŭ ла ȣшъ); кінгъ (de лемнŭ); паĭантŭ, порінокŭ.
Riegel-schloß, n., бро́скъ кȣ dрȣгŭ; —wand, f., пърете ꙟн паĭанте, пърете ꙟн кінцĭ de лемнŭ (Fachwerk).
Riegeln, v., ꙟнкȣĭȣ.
Riemen, m., кȣреа, шерпарŭ (кімірŭ); кȣрпънŭ de віĭъ; тавлъ; балŭ de хъртіъ; —pferd, n., калŭ dінаінте.

Riemen, v., ꙟпкꙋрълезꙋ, стрінгꙋ ꙟп кꙋреле.
Riemer, m., кꙋръларꙋ.
Riepel, m., motanꙋ; метелеꙋ (omꙋ).
Ries, n., топꙋ (de хъртіъ), рісꙋ (Rieß), рістъ.
Riese, m., ціганте, ꙋріешꙋ; колосꙋ; —narbeit, f., лꙋкрꙋ кꙋмплітꙋ.
Rieseln, v., сꙋсꙋрезꙋ; цѫръїꙋ, кꙋргꙋ мꙋрмꙋръпdꙋ (апа).
Riesenhaft, a. ші ad., колосалꙋ, maninꙋ, ціганtікꙋ.
Riesenschlange, f., боа, шерпе імперіалꙋ.
Rieß, в. Ries, n.
Riester, m., стівъ, корпꙋ de аратрꙋ; бꙋлбꙋкꙋ, бꙋлвꙋкътꙋръ.
Riet, Rieth, в. Ried.
Riff, n., банкъ, dꙋнгъ, ръzорꙋ (de арінъ орї de скополї ꙟп маре).
Riffe, Riffel, f., равілъ, пептіне de стрꙋжітꙋ мъгъліile інꙋлꙋї; —feile, f., пілъ de стрꙋжітꙋ.
Riffeln, v., стрꙋжескꙋ, стꙋлгꙋ.
Rigolen, в. Riolen.
Rille, f., dълтъітꙋръ, скъфътꙋръ, ꙋлꙋкꙋ (Rinne).
Rimesse, f., (негꙋц.), рімесъ.
Rind, n., вітъ корпꙋтъ (боꙋ, вакъ); жꙋпкꙋ (odinióръ).
Rinde, f., скóрцъ, кóжъ; крꙋстъ.
Rindern, v., се гонеште (вака).
Rind-fällig, —schällig, a. ші ad., десскорцатꙋ, deскрꙋстатꙋ.
Rindfleisch, n., карне de вітъ, расолꙋ (фертꙋръ).
Rindig, a., скорцосꙋ.
Rindsauge, n., окїꙋлꙋ боꙋлꙋї (плантъ).
Rindvieh, n., вітъ корпꙋтъ; omꙋ фóрте пътъръꙋ.
Ring, m., інелꙋ, верігъ (белчꙋгꙋ); черкꙋ, черкꙋлецꙋ, ціpꙋ.
Ringamsel, Ringeldrossel, f., мерлъ гꙋлератъ, търкатъ = torquatus.
Ringband, n., (апат.), легъмъптꙋ інеларꙋ.
Ringbolzen, m., кꙋїꙋ, піронꙋ кꙋ верігъ.
Ringekunst, f., лꙋптъ, ціmnастікъ, артъ de лꙋптатꙋ.
Ringel, n., інелꙋцꙋ, інелелꙋ, верігꙋцъ, черкꙋшорꙋ.
Ringel, m., черкꙋ, верігъ (сгарdъ), ла пъсърї: ларвъ (de алвінъ).
Ringelchen, n., в. Ringel, n.
Ringelfalk, m., шоімꙋ гꙋлератꙋ.
Ringelgedicht, n., версꙋ рътꙋпzїорꙋ (іт. ritondello).
Ringelig, a., інелосꙋ, верігосꙋ.
Ringellocke, f., верігъ de пърꙋ, zꙋлꙋфꙋ.
Ringeln, v., інелезꙋ, черкꙋїескꙋ, ꙟпверіцезꙋ.
Ringelraupe, f., колꙋбрꙋ.
Ringel-rennen, —spiel, —stecken, n., кърꙋчорꙋ; жокꙋ кꙋ веріга (арꙋпкатъ).
Ringelschlange, f., шерпе гꙋлератꙋ, апфесібенъ.
Ringeltanz, m., хоръ, danцꙋ ꙟп хорꙋ.
Ringeltaube, f., порꙋмбꙋ гꙋлератꙋ.
Ringelwürmer, pl., вермї інелацї.
Ringen, v., me лꙋптꙋ; сторкꙋ; стꙋлгꙋ, стъпческꙋ, сꙋческꙋ (din мънъ); пꙋпꙋ верігъ; die Hände —, а'шї фрънце мъніле; aus den Händen —, а стóрче din мънї; mit dem Tode —, а се лꙋпта кꙋ мóртеа.
Ringeplatz, m., локꙋ de лꙋптъ, аренъ, палестръ.
Ringer, m., лꙋптъторꙋ, атлетꙋ.
Ringfinger, m., deцетꙋ інеларїꙋ.
Ringförmig, a. ші ad., ꙟп форма інелꙋлꙋї, інеларїꙋ.
Ringkragen, m., гꙋлерꙋ ка інелꙋлꙋ.
Ringkugel, f., сферъ артіларъ.
Ringmauer, f., мꙋрꙋ ꙟпчінгъторꙋ (de о четате).
Rings, ringsum, ad., ꙟмпреціꙋрꙋ, ꙟп ціꙋрꙋ, ꙟп черкꙋ; —herum, ціꙋрꙋ ꙟмпреціꙋрꙋ.
Rinken, m., черкꙋ, латꙋ ші гросꙋ, верігóіе.
Rinnäugig, a., ꙋрdꙋросꙋ.
Rinnsal, m., каналꙋ, алвіъ, ꙋлꙋкꙋ (пе ꙋnde кꙋрце апъ, Rinne, Flußbett).
Rinnsel, m., кіагꙋ (ші ка Rinnsal).
Rinne, f., лъптóкъ, въгъꙋпъ, ꙋлꙋкꙋ, скокꙋ, каналꙋ.
Rinnen, v., кꙋргꙋ.
Rinnholz, n., лемпꙋ de скокꙋрї.
Rinnleiste, f., (архіт.), ꙟптъблътꙋръ.

Rinnstein, m., пéтръ de сѫв скокѫ.
Riole, f., съпътѫръ, вразdъ афѫndъ.
Riolen, v., сапѫ афѫndѫ.
Rippchen, n., костіцъ.
Rippe, f., кóстъ.
Rippeln (sich), v., me свѫчѫmѫ (іт. bucicarsi), me върколескѫ, me арѫпкѫ ꙟп сѫсѫ ꙟп жосѫ.
Rippen, v., костескѫ, скъпелезѫ.
Rippen-braten, m., фріптѫръ de кóсте; —bruch, m., рѫптѫръ de кóсте; —stoß, m., гіолdѫ ꙟп кóсте.
Rippig, a., костосѫ, кѫ кóсте.
Risch, в. Rasch, a.
Risiko, n., рісікѫ, перікѫлѫ.
Riskiren, v., періклітезѫ, ріскезѫ.
Rispe, f., спікѫ, пъпікѫръ.
Riß, m., крепътѫръ, рѫптѫръ, despікътѫръ, спъртѫръ, сфъшіїетѫръ; decemnѫ, скіцъ (іт. schizzo), modeлѫ (de o zidipe); vor den — stehen, a се пѫпе ꙟп перікѫлѫ.
Rissig, a. ші ad., крепътѫросѫ, рѫптѫ, спартѫ.
Rist, m., бѫлбѫкътѫръ, montѫ (ла пічорѫ).
Riste, f., фѫїорѫ de inѫ.
Risten, v., факѫ фѫїорѫ.
Rister, m., петекѫ (ла кълцъmінте).
Ritt, m., кълърітѫ, кълърітѫръ, mерсѫ къларе, кавалкатъ.
Ritter, m., кавалерѫ, повілѫ; (odinióръ) кълърецѫ.
Ritter-academie, f., академіъ de арістокраці; —art, f., modѫ кавалерескѫ; —burg, f., кастелѫ de кавалерѫ; —freiheit, f., прівілеціѫ воїерескѫ; —gedicht, n., поетъ епікъ, епопеъ; —geschichte, f., романѫ кавалерескѫ; —gut, n., феѫdѫ, мошіъ воїерéскъ; —orden, m., кавалеріъ, ordine кавалерескѫ; —schlag, m., ловітѫръ de кавалерѫ; den — geben, алѫ фаче кавалерѫ; —stand, m., статѫ кавалерескѫ, рангѫ de кавалері; —zug, m., крѫчіатъ.
Ritterlich, a. ші ad., } къвалерескѫ.
Rittermäßig, a., }
Ritterschaft, f., кавалеріme, demnітате кавалерéскъ.
Rittlings, ad., къларе.
Rittmeister, m., къпітанѫ de кълъріme.
Ritual, n., рітѫалѫ (вісеріческѫ), картеа кѫ тіпікѫлѫ.
Ritus, m., рітѫ, dатінъ, орѫndѫїéлъ вісерічéскъ.
Ritz, m., скорцъітѫръ, сгъріетѫръ; крепътѫръ; dълтѫітѫръ.
Ritzen, v., скорцеїѫ, сгъріїѫ; dълтѫїескѫ.
Ritzig, a. ші ad., скорцъітѫ, сгъріетѫ; крепатѫ, сфъшіїетѫ.
Ritzmesser, n., лапчетъ (ла хірѫрці).
Rival, m., рівалѫ, каре вреа съ те ꙟптрéкъ.
Robbe, m., фокъ, къпе de маре.
Roche, m., раїе (пеште); ромвѫ; тѫрпѫ (ꙟп шахѫ).
Röcheln, v., хоркъїѫ, сфоръїѫ.
Rochen, rochiren, v., арошезѫ, стръmѫтѫ рецеле ші тѫрпѫлѫ (ꙟп шахѫ).
Rock, m., вестmъптѫ; рокѫ, къпѫтѫ; фѫстъ (фемеїéскъ); Unter—, фѫстъ de десѫптѫ; Ober—, сѫртѫкѫ, рокѫ de іéрпъ (ла върбаці); weiter —, ціѫвеа (італ. giubbone, de аічї ші гѫвъ ші гевъ ꙟп Ардеалѫ ші Сілваніа).
Röckchen, n., вестmъптчорѫ, рокшорѫ; фѫстішóръ, рокіóръ.
Rocken, m., фѫркъ de торсѫ; каїерѫ (Rupfe, Dieße); съкаръ (в. ші Roggen); —philosophie, f., ꙟпцелепчѫпе фемеїéскъ.
Rode, f., лазѫ, кѫрътѫръ; —land, пъmъптѫ лъzѫітѫ.
Roden, v., спаргѫ целіпъ, кѫлтівѫ пъmъптѫ сълватікѫ; лъzѫїескѫ.
Rogen, m., ікре, óъ de пеште.
Rogener, Rogner, m., пеште кѫ ікре (фемеїѫшкъ).
Rogenstein, m., олітѫ, аmітѫ.
Roggen, m., съкаръ.
Roh, a. ші ad., крѫdѫ; аспрѫ; врѫтѫ; варварѫ, пекѫлтіватѫ; перосѫ; печоплітѫ; —e Buch, n., карте пелегатъ; —e Fleisch, n., карпе крѫdъ; —e Seide, f., mътасе крѫdъ; —e Metall, n., ферѫ пелѫкратѫ, ферѫ врѫтѫ; —e Zucker, m., zъхарѫ перафінатѫ.
Rohheit, f., крѫzіme, врѫталітате

(dobiточie); варваріъ; печоплітъръ, въdъръпіъ, тожічіъ.
Rohm (Rahm), m., стъптъпъ.
Rohr, n., трестіъ (стъхъ); спетézъ; цéвъ; варгъ; etwas auf dem —e haben, а авé ъпъ скопъ.
Rohrbrunnen, m., ціпъ, шіпотъ, пъцъ къ цéвъ.
Rohrblatt, n., спатъ (de цесътъ).
Röhrchen, n., трестіъцъ; цевішóръ.
Rohrdach, n., ꙟпвълішъ de трестіъ.
Rohrdecke, f., рогожіпъ, стъфézъ, пъпzъ de спетézъ.
Rohrdrommel, m., боъ de валтъ (пасере), вътлапъ de стъхъ.
Röhre, f., цéвъ, тъбъ, бъчътъ.
Rohren, röhren, a., de трестіъ, de спетézъ.
Rohren, röhren, v., таїъ трестіъ, къръцъ стъхъ; цевескъ; (ла въпът.) тъгъ, сверъ (червії).
Röhrenmeister, m., фъптъпаръ.
Rohrflöte, f., чімпóіе (італ. campogna), флъїеръ de трестіъ, телінкъ.
Rohrenfahrt, f., апъdъктъ, шіръ de цевї.
Rohrgras, n., рогоzъ.
Röhricht, a., трестіішъ, стъфішъ.
Röhrig, a., трестіїосъ, стъфосъ.
Rohrkamm, в. Rohrblatt.
Röhrkasten, m., чістерпъ, васіпъ (din каре есе апа прін цевї).
Rohrknochen, m., осъ голъ.
Rohrkolbe, f., гътъліа трестіеї, тіфъ.
Rohrpfeife, в. Rohrflöte.
Rohrsitz, m., скаъпъ цесътъ къ трестіъ.
Rohr-spatz, —sperling, m., вравіъ de стъхъ, пресъръ; wie ein — schimpfen, а ꙟпжъра ка ъпъ пъгъпъ.
Rohr-stab, —stock, m., въцъ de трестіъ.
Rohrtrog, m., трóкъ, треъкъ съв шіпотъ.
Röhrwasser, m., апъ dъсъ прін цевї.
Roland, m., Роланъ (пъте пропріъ); отъ лъпганъ, ометеъ.
Rollbett, n., патъ пе ротіце.
Rollbrett, n., скъпdъръ de тъпгълітъ (італ. da manganare).
Rolle, f., ротіцъ; сълъ, сълішоръ, ролъ (de жъкатъ, орї de банї); скріпцъ, вълътъкъ, съчітъръ; тосоръ; бъчътъ; фѫшікъ; тъпгалъ, тъпгълъъ (de кълкатъ ръфе, італ. mangano); чъръ; — Dukaten, фѫшікъ de галвінї, гропъ de галвінї; aus der — fallen, а'шї еші din карактеръ; eine große — spielen, а жъка ролъ таре, а фаче пе ъпъ персопаціъ прінчіпалъ.
Rollen, v., ротескъ, daъ ꙟп ціъръ, daъ de a dъра; dъръїъ; den Teig —, ꙟптіndъ алъатълъ; Wäsche —, тъпгълъїъ, тъпгълескъ, петеzескъ, ръфе (італ. manganare); seine Augen — im Kopfe, окії съї се ꙟпторкъ тъпіошї; der Wagen rollt vorbei, карълъ dъръіе пе ачі пainте; Thränen — über seine Wangen, лакрітеле ї ъdъ фаца.
Rollenförmig, a. ші ad., ꙟп форта чілindрълъї.
Roller, m., тъпгълъъ, тъпгъліторїъ, аплъпъторъ; ротіторъ, съчіторъ (de алъатъ); търцóгъ, глóбъ, калъ ръъ; лъпъdътъръ; тотапъ.
Rollholz, n., тъпгълъъ; съчіторъ.
Rollkammer, f., къмара къ тъпгълъъ.
Rollmaus, f., ціръ.
Roman, m., романъ, історіъ пъскочітъ; фабълъ історікъ.
Romanen-held, m., ероълъ ъпъї романъ; —schreiber, m., скрііторъ de романе.
Romanhaft, a. ші ad., романескъ, фабълосъ.
Romanisch, a. ші ad., романескъ (къмъ ворбїа ꙟп Amiaza Еъропеї пъпъ ла вéкълъ 13леа); ромъпескъ (къмъ ворбескъ ші скріъ тоцї ромъпії din Дако-Ромъпіа).
Romanmäßig, romantisch, a. ші ad., ка de романъ, ка din фабълъ, романтікъ.
Romanze, f., романцъ, къптекъ романтікъ, къптекъ історікъ (dъреросъ, скрісъ ꙟп версърї сімпле ші паіве).
Römer, m., романъ; отъ къраціосъ; патріотъ таре; отъ цеперосъ; пъхаръ пъптекосъ ші таре.
Römerzinszahl, f., пътеръ романъ, indікціопъ (кърсъ de 15 анї).

Römisch, a. ші ad., романъ, ромънескъ; ценеросъ, търінімосъ; грандіосъ; патріотікъ; —e Vaterlandsliebe, f., патріотісмъ ѧналтъ; —e Schönheit, f., фрѫмсецъ романъ; аеръ ші портаре мъїестóсъ.

Rommer, m., óїе пінтънóгъ, óіе семнатъ ла пічоръ.

Ronde, f., рондъ, ротѫндъ (Runde).

Rondel, n., (фортіф.), ротѫндъ, локъ ротѫндъ.

Roos, n., фагѫръ секъ (фъръ мїере, Gewirk).

Rösch, a. ші ad., сфъртічосъ (се ziче деспре метале).

Rose, f., росъ, рѫжъ, трандафіръ; фокъ віъ (орбалцъ); wilde —, росъ сълватікъ, флóре de мъчіешъ; gefüllte —, росъ ѧнвóлтъ.

Rosen-ader, f., (анат.), съфéнъ; —aloe, f., алое росатъ; —apfel, f., помъ росатъ; —artig, a. ші ad., de натѫра росеї, ка роса; —busch, m., тѫфъ de трандафіръ; —farbe, f., колóреа росеї; —fest, n., Росаліїле; —hain, m., росетъ; —honig, m., мїере de росе; —kranz, m., мътъніі; кѫнѫнъ de росе; —mädchen, n., трандафіріцъ; —lippen, pl., бѫze de росе; —monat, —mond, m., лѫна роселоръ, Маїѫ (пе ла ноі ѧнсъ нѫмаї Іѫніъ); —mund, m., гѫръ de росъ, фацъ тінъръ; —roth, a., росатъ, росеъ, ка роса; —röthe, f., рошаца трандафірѫлѫї; —saft, m., сѫкъ de росе; —sonntag, m., дѫмінека а треїа dinaintea Паштілоръ; —stock, m., росарїѫ; —strauß, m., бѫкетъ de росе; —wasser, n., апъ de трандафіръ; —wurzel, f., ръдъчінъ росіъ.

Rosette, f., росетъ, diamantъ ѧн росетъ, флóре de diamantъ.

Rosicht, rosig, a. ші ad., росеъ, de колóреа росеї, ка de росъ.

Rosinante, Rozinante, f., калъ ръъ, мърцóгъ, глóвъ, калѫлъ лѫї Don Кішот.

Rosine, f., стафідъ, стрѫгѫрї ѫскацї.

Rosmarin, m., росмарінъ, рамарінъ; —öl, n., олеїѫ de росмарінъ, ѫнтъ de росмарінъ.

Rosoli, m., росолъ (вінарсъ ѧндѫлчітъ).

Roß, n., калъ; —apfel, m., балегъ de калъ; —arzneikunst, f., ветерінаріъ; —breme, —bremse, f., мѫскъ de калъ, стреке; —haar, n., haaren, hären, pl., пъръ de калъ; —huf, m., ѫнгіа, копіта калѫлѫї; —käfer, m., гъндакъ de балегъ; —kamm, m., цесéлъ, съчéлъ; (Roßtäuscher); —kastanienbaum, m., іпокастанъ, кастанъ de алъ калѫлѫї; —mühle, f., мóръ кѫ каї; —pappel, f., палба калѫлѫї; —pflaume, f., прѫнъ domнéскъ; —täuscher, m., скімбъторъ de каї, трафікантъ, телалъ de каї; —wicke, f., мъzърікеа калѫлѫї.

Rößlein, n., кълѫцъ, кълѫшелъ.

Rosselsprung, m., сърітѫра калѫлѫї (ѧн шахъ).

Rossen, v., а ѧмбла дѫпъ артъсарї (éпа).

Roß-braten, m., фріптѫръ пе гръtаръ, кърбѫнатъ; —farbe, f., колóре de рѫцінъ; —farbig, a. ші ad., ферѫціносъ; —fleck, m., макѫлъ, патъ de рѫцінъ.

Rost, m., рѫцінъ; аместекъ ла аѫръ ші арцінтъ (ѧн монетъріі); гръtаръ, гратіъ; тъчѫне (ѧн планте); ѧнкъркътѫра металѫлѫї кѫ лемне ші кърбѫнї.

Röste, f., топітóре de інъ; топітѫръ.

Rosten, v., ме рѫцінескъ, рѫцінескъ.

Rösten, v., фрігъ, пръжескъ; топескъ (кънепъ, інъ); ѫдъ (гръѫлъ).

Rostig, a. ші ad., рѫцінітъ, ферѫціносъ.

Röstung, f., фрігътѫръ, пръжітѫръ; топітѫръ.

Roth, a., рошѫ (італ. rosso); рошіетікъ.

Roth-aderig, a. ші ad., кѫ віне рошіі; —augig, окїѫ рошѫ; —backig, a. ші ad., кѫ фаца рошіъ; —bart, m., варбъ рошіъ; —binder, m., ботаръ (дела ботъ, італ.

bottajo), ботінарѫ (Böttcher); —braun, a., рошѫ ѫнкісѫ; —brüchig, a. ші ad., крѫdѫ, фръпгѫріѫ сфъртічосѫ (ферѫлѫ ѫнфлъкъратѫ); —buche, f., фагѫ сълватікѫ, фагѫ рошѫ; —eiche, f., стежарѫ рошѫ; —fahl, a., рошіетікѫ, рошéстрѫ; —färber, m., въпсіторѫ кѫ рошѫ; —feder, f., фръгѫлінъ, пеште кѫ аріпіóре рошії; —fuchs, m., калѫ роівѫ; —gerber, m., в. Lohgerber; —gießer, m., аръмарѫ, бронzарѫ; —glühend, part., ѫнфлъкъратѫ; —haar, n., пърѫ рошѫ; —hals, m., гътѫ рошѫ (пасере); —lauf, m., фокѫ віѫ (орвалцѫ); —tanne, f., брадѫ рошѫ; —wälsch, n., лімба хоцілорѫ.

Röthe, f., рошéцъ, рошéлъ; рѫменéлъ.

Röthel, m., креїонѫ рошѫ, кondeїѫ рошѫ; трѫпѫ рошѫ; рѫбрікъ, сінопіъ.

Rötheln, pl., корї (Ritteln).

Röthen, v., рошескѫ, колорескѫ кѫ рошѫ; me ѫнрошескѫ, рѫменескѫ.

Röthlich, a. ші ad., че бате ѫн рошѫ, рошетікѫ, рошіорѫ.

Rotte, f., вandъ, чéтъ, трѫпъ (маї вѫртосѫ de хоцї орї de револтанцї); рóтъ, чéтъ (de солdацї); потаїе.

Rotten, v., атрѫпеzѫ, adѫпѫ, ассоцескѫ.

Rotten-führer, m., къпітанѫ de вandъ; —geist, m., спірітѫ de револтъ; —weise, ad., ѫн чете, ѫн вande.

Rottiren, в. Rotten.

Rottirer, m., фапціосѫ, тѫрбѫръторѫ.

Rottirung, f., ѫнкъівъръторъ, adѫпаре ѫн чéтъ, adѫпъмънтѫ, реѫніѫне.

Rottmeister, m., корпоралѫ.

Rotz, m., мѫкѫ; мѫчї (бóлъ реа ла каї), мѫкошіъ.

Rotzig, a., мѫкосѫ.

Rotz-löffel, —ling, m., —nase, f., мѫкосѫ, мѫче (ѫн деспрецѫ).

Rübe, f., напѫ (італ. nappa), кампѫцѫ; rothe —, напѫ рошѫ; gelbe —, морковѫ.

Rubel, m., рѫблъ (монетъ рѫсéскъ).

Rübezahl, m., спірітѫ пекѫратѫ (ѫн мѫнцїї Цермаnieї).

Rubin, m., рѫбінѫ; —farbe, f., колóреа рѫбінѫлѫї; —fluß, m., крісталѫ рѫбініѫ (de колóреа рѫбінѫлѫї).

Rüböl, n., олеїѫ de рапіцъ (італ. olio de ravizzone).

Rubrik, f., рѫбрікъ, лініътѫръ; сепціѫне.

Rüb-saat, f., —same, m., рапіцъ (ravizzone), ріпсѫ, семѫнцъ de рапіцъ.

Rübsamenöl, в. Rüböl.

Rübsenfeld, n., агрѫ de рапіцъ, рапісте.

Rübsenöl, в. Rüböl.

Ruch, m., міросѫ; стрігътѫ ръгѫшітѫ, вѫїетѫ; ръкнетѫ.

Ruch, f., лѫареа аminте.

Ruchbar, в. Ruchtbar.

Ruchlos, a. ші ad., фъръ міросѫ; фъръ гріцъ; інфамѫ; блъстъматѫ; проклетѫ.

Ruchlosigkeit, f., блъстъмъціъ, інфаміъ, проклеціъ.

Ruchsen, v., цемѫ.

Ruchtbar, a. ші ad., кѫпоскѫтѫ; dефъіматѫ; dатѫ ѫн гѫра лѫмеї, dатѫ пе фацъ; поторіѫ, маніфестатѫ, пѫблікатѫ.

Ruchtbarkeit, f., пѫблічітате, поторіетате.

Ruck, m., ловітѫръ, ѫмпінсетѫръ, іептътѫръ, смънчітѫръ; апѫкътѫръ (de бóлъ, орї пебѫніъ).

Rück, m., docѫ, спінаре; ad., ѫнапоїе, ѫndъръптѫ.

Rück-antwort, f., ръспѫнсѫ, реплікъ; —betagen, v., поїdатеzѫ (о скрісóре); —bewegung, f., мішкъмѫнтѫ ретроградѫ; —blick, m., реокіре, репрівіре; einen — auf die Vergangenheit werfen, а реарѫнка о прівіре престе трекѫтѫ; —bürge, m., гарантѫ ажѫтъторѫ, сѫбгарантѫ.

Rücken, m., docѫ, спінаре, спате (къркъ); мѫке (de кѫцітѫ).

Rücken, v., мішкѫ din локѫ; ѫмпінгѫ; ѫрпескѫ; наінтеzѫ; vor-

wärts —, a ꙟmпinцe nainтe; rückwärts —, a респinцe; — Sie näher, maĭ апропiете.
Rücken-ader, f., въna спiнъpiĭ; —-halt, m., корпȣ de ресервъ; ажȣторȣ din docȣ; —haut, f., (anат.), плеȣръ; —lehne, f., спалiеръ; спътарȣ de скаȣнȣ; —-mark, n., тъdȣва спiнъpiĭ; —-muskel, m., тȣшкiȣлȣ спiнъpiĭ; —nerve, f., первȣлȣ спiнъpiĭ; —-schmerz, m., dȣpepe de шеле.
Rücker, m., ȣpniторȣ (ла орол.).
Rückerinnern, v., ꙟmĭ peadȣкȣ aminтe, ꙟmĭ рекiемȣ ꙟn меmорiъ; ꙟmĭ ресȣввine (чева ꙟn minтe).
Rückerinnerung, f., ресȣвenipe, peadȣчepe aminтe.
Rückfall, m., рекъdepe, рекъziвъ, речidiвъ.
Rückfällig, a. шi ad., рекъziвȣ, речidiвȣ.
Rückgang, m., ремерсȣ, ре'нторсȣ, ре'нторсȣръ, регресȣ.
Rückgängig, a. шi ad., ремерсътiвȣ, ренторсътiвȣ, ретроградȣ.
Rückgrat, m. шi n., спiнаpe, тȣкеа спiнъpiĭ; das — brechen, a dешела.
Rückhall, m., ресȣнетȣ, exo.
Rückhalt, m., реціnътȣръ,, ресервъ.
Rückkauf, m., рескȣтпърȣ, рескȣтпърътȣръ.
Rückkäuflich, a. шi ad., рескȣтпъраверȣ.
Rück-kehr, —kunft, f., рентóрчepe, рентȣрнаpe, ревенipe.
Rücklauf, m., рекȣрсȣ; ретрогръdъціȣne, ремерсȣ.
Rücklings, ad., din docȣ, dела спате, din dъръптȣ.
Rückmarsch, m., ремерсȣ, ремарсȣ.
Rückprall, m., ресалтȣ, ресълтътȣръ, реловiтȣръ.
Rückreise, f., рекълъторiъ, рентóрчepe.
Rückschein, m., контраоблiгъціȣne, контраскрiсȣ.
Rückschlag, m., реловiтȣръ.
Rückschritt, m., репъшipe, ремерсȣ, мерсȣ ретроградȣ.
Rückseite, f., docȣ, латȣреа din docȣ.
Rücksicht, f., прiвiнцъ, репрiвiнцъ, рефлесiȣne; респептȣ, конcideръціȣne, сокотiнцъ; aus Rücksicht, daß ..., din прiвiнцъ къ ...; keine — nehmen, a нȣ респепта nimiка.
Rücksichtlich, ad., кȣ сокотiнцъ къ.
Rücksichtslos, a. шi ad., фъръ респептȣ, фъръ сокотiнцъ; фъръ крȣцаpe.
Rücksiegel, n., контрасiцiлȣ.
Rücksitz, m., скаȣнȣ din dъръптȣ, шезътȣръ din dъръптȣ (ꙟнтр'о кърȣцъ).
Rücksprache, f., конферiнцъ, консфътȣiре, консiлiȣ, конворвiре.
Rücksprung, m., ресалтȣ, ресълтътȣръ.
Rückstand, m., рестȣ, рестанцъ, ремъшiцъ.
Rückständig, a. шi ad., de рестанцъ.
Rückstoß, m., реловiтȣръ, контраловiтȣръ.
Rückstrich, m., ренторсȣръ (а пъсъpiлорȣ).
Rücktritt, m., пасȣ ꙟndъръптȣ, репъшipe, репасȣ.
Rückung, f., ȣpnipe, ꙟmпiнцepe, ꙟmпiнсȣръ.
Rückwärts, ad., ꙟnапоĭ, ꙟndъръптȣ.
Rückwechsel, m., контраскiмвȣ, контракамвiȣ.
Rückweg, m., ре'нторсȣръ, ре'нторнаpe.
Rückweise, ad., пе рестiмпȣрĭ, пе ꙟнтрерȣпте.
Rückwirkung, f., релȣкраpe, контраефептȣ, реакціȣne.
Rückzug, m., ренторсȣръ, ретръсȣръ, ретiратъ.
Rüde, m., къне (бърбътȣшȣ, орĭ шi лȣпȣ, вȣлпе).
Rudel, n., тъȣшерȣ (ȣнéлтъ); потаĭе, чéтъ (кърdȣ).
Ruder, n., ремȣ (кѫрmанȣ), въслъ; das — führen, a., a гȣверна, a кърмȣi.
Ruder-bank, f., банка въсларiлорȣ; —griff, m., тъпȣнкiȣлȣ ремȣлȣĭ; —schaufel, f., лопата, палма ремȣлȣĭ; —schiff, n., наĭе кȣ ремĭ; —schlag, m., лопецiтȣ, ловiтȣръ de ремĭ; —stange, f., ремȣ; —-werk, n., въслъpiме, ремiме.

Ruderer, m., въсларѫ, кърмачѫ, ремігъторѫ.
Rudern, v., въслескѫ, кърмѫіескѫ, реміцезѫ, гѫвернезѫ.
Ruf, m., кіъмаре, кіъмъцїѫне, кіъмътѫръ; стрігътѫ; репѫтъцїѫне, репѫме; фаімъ, гласѫлѫ пѫблікѫ; guter —, репѫтъцїѫне бѫнъ; — der Heiligkeit, міросѫ de сфінценіъ; in — bringen, а акредіта, а фаче кредітѫ (кѫіва); in üblen — bringen, а дефъіма, а фаче пѫме ръѫ; dem —e der Natur folgen, а аскѫлта ла гласѫлѫ натѫреі.
Rufen, v., кіъмѫ; стрігѫ; Sie kommen wie gerufen, Дта віі ка кіъматѫ, віі токма віне; ins Gewehr —, а кіъма ла арме.
Rufer, m., кіъмъторѫ, стрігъторѫ; бѫчѫмѫ, цéвъ, леікъ de ворбітѫ.
Rügbar, a. ші ad., de ѧнфрѫнтатѫ, de педепсітѫ.
Rüge, f., пѫръ, акѫсъцїѫне, денѫнцїъцїѫне, даре de голѫ; —, педéпсъ, амѫндъ; ѧнфрѫнтаре, мѫстраре.
Rügen, v., ѧнфрѫнтѫ, мѫстрѫ, ѧмпѫтѫ; педепсескѫ.
Rüger, m., пѫръторѫ, акѫсъторѫ; денѫнцїъторѫ; чепсорѫ; мѫстръторѫ, ѧмпѫтъторѫ.
Ruhe, f., ръпаосѫ, одіхнъ; попасѫ; ѧнчетаре; ліпіште; паче; die öffentliche —, ліпіштеа пѫблікъ; lasset mich in —, да ці мі паче, лъсаці ме ѧн паче; sich zur — begeben, а мерце ла кѫлкате, а се да сомнѫлѫі; а трече din віéцъ; sich zur — setzen, а се реграце din лѫме.
Ruhe-bank, f., банкъ de репаосѫ; —bett, n., патѫ de репаосѫ; —gehalt, m., пенсіѫне; —kammer, f., къмаръ de дормітѫ; —los, a. ші ad., неодіхнітѫ, фъръ паче, нелініштітѫ; —platz, m., локѫ de репаосѫ; —punkt, m., (мѫс.), паѫсъ; чентрѫлѫ кѫмпъпеі, іпомокліѫ; —sessel, m., шецѫ, скаѫнѫ de одіхнъ; —stand, m., статѫ de репаосѫ, статѫ de одіхнъ; —stätte, —stelle, f., мормѫнтѫ; сікрїіѫлѫ мортѫлѫі; локѫ de репаосѫ; —störer, m., контѫрбъторѫ de паче, тѫрбѫръторѫ; —stunde, f., óръ de репаосѫ; —tag, m., zi de репаосѫ; —voll, a. ші ad., пре́ ліпіштітѫ; —zeichen, n., паѫсъ, семнѫ de тъчере (ѧн мѫс.).
Ruhen, v., репосезѫ, одіхнескѫ; ме ліпіштескѫ, сѫнтѫ ѧн паче; дормѫ; ме сѫсцінѫ, ме разімѫ.
Ruhig, a. ші ad., пъчѫітѫ, ліпіштітѫ, ашезатѫ, домолѫ, пачефікѫ; —e Schlaf, m., сомнѫ дѫлче.
Ruhm, m., глорїъ, мъріре (славъ); —, репѫме; онóре; лаѫдъ; das muß ich zu seinem —e sagen, ачéста требѫе съ о zікѫ спре лаѫда лѫі; ohne — zu melden, фъръ ванітате, фъръ а се фълі; sich mit — bedecken, а се ѧнкърка de глоріъ.
Ruhm-begier, —begierde, f., пофтъ de глоріъ, къѫтаре de репѫме, амбіцїѫне; —redig, a. ші ad., лъѫдъросѫ; —redigkeit, f., глоріъ ванъ, лъѫдърошіъ, фалъ, мъндріъ; —sucht, f., амбіцїѫне фъръ марцінї, некѫмпътѫ ѧн глоріъ; —würdig, a., глоріосѫ.
Rühmen, v., лаѫдѫ; мърескѫ (слъвескѫ), глоріфічезѫ; das ist nicht zu —, ачеста нѫ е лѫкрѫ de лаѫдъ.
Rühmer, m., лъѫдъторѫ, мъріторѫ, глоріфікъторѫ (слъвіторѫ).
Rühmlich, a. ші ad., глоріосѫ (слъвітѫ), плінѫ de глоріъ; лъѫдаверѫ, онораверѫ.
Ruhmlos, a. ші ad., неглоріосѫ, фъръ глоріъ, фъръ лаѫдъ, нелъѫдатѫ, перепѫмітѫ, ліпсітѫ de репѫме.
Ruhr, f., мерсетѫръ de пънтече, трéпъдѫ, дісентеріъ, діареъ; rothe —, іпіма чеа реа; мішкаре, ѫрнéлъ; арътѫръ de тóмпъ; съпатѫ de віі; —, спърсетѫръ de паіе (ѧнтр'ѫнѫ скополѫ).
Rührei, n., óѫъ бътѫте.
Rühren, v., мішкѫ, ѫрнескѫ; местекѫ, реместекѫ; тръспескѫ;

пярчедъ, провінъ; daher rührt alles Unglück, de аічі се паште тотъ ръзлъ; vom Blitze gerührt sein, а фі ловітъ de фълцеръ; vom Schlage gerührt sein, а фі ловітъ de гътъ; die Trommel —, а бате тоба.

Rührend, part., мішкътівъ, атінгътівъ, атінгъторъ.

Rührholz, n., местекъторіх, тъшерік (телестъ).

Rührig, a. ші ad., ацеръ, спрінтенъ, віоік, дештептъ.

Rührigkeit, f., спрінтенime.

Rührkelle, f., лопъцікъ de местекатъ.

Rührstock, в. Rührholz.

Rührung, f., мішкътжнтъ, лndoіошime; мішкътъръ.

Ruine, f., рзінъ, дъртътъръ, къзътъръ; стрікъчзне тоталъ.

Ruiniren, v., рзінezъ, стрікъ, дестрікъ, държмъ.

Rülps, m., ржгъітъ, ржгъіél.

Rülpsen, v., ржгъіх.

Rum, m., рзмъ.

Rummel, m., рзтóре, фаімъ; взіетъ; стрепътъ; im —, кз pidіката; den — verstehen, а прічепе кзт съ фачі трéва.

Rummeln, v., взіескъ, факъ взіетъ.

Rumor, m., рзтóре, взіетъ, търбзраре.

Rumoren, в. Rummeln.

Rumpelkammer, f., къмаръ кз векітърі (Gerumpelkammer).

Rumpelkasten, m., кастънъ кз хаіне векі.

Rumpeln, в. Rummeln.

Rumpf, m., трзпкіх, трзпъ, взстъ; кошъ (de móръ); штівеіх; търéкъ, каржмвъ; den Kopf vom —e trennen, а десфаче капзлъ de взстъ.

Rümpfen, v., стржмвъ (din пасъ).

Rund, a. ші ad., ротзндъ; плінъ, плінішоръ; das ist mir zu —, ачéста пз о прічепъ.

Runde, f., ціръ, черкъ, хоръ, терсъ лп черкъ.

Ründe, f., ротзнzime.

Runden, ründen, v., ротзнzескъ.

Runderhaben, a. ші ad., ротзндъпълцатъ, копвексъ.

Rundheit, в. Ründe.

Rundhol, a. ші ad., ротзндъ-гъвъносъ, копкавъ, копгъвъносъ.

Rundlich, a. ші ad., ротзндецъ, ротзнziъ, ротзнziоръ.

Rundsäule, f., чіліndрх.

Rundschnur, f., кóрдъ, фржмвіъ, гъітанъ ротзндъ.

Rundum, ad., лмпрецівръ, лпцівръ, цівръ.

Rundung, f., ротзнzime, ротзнzътате, ротзнzél.

Ründung, f., ротзнzетънтъ.

Rundzirkel, m., компасъ ротзндъ.

Runge, f., черчелъ de каръ.

Runen, f. pl., літере рзніче.

Runisch, a. ші ad., рзніческъ.

Runkelrübe, f., сфеклъ, напъ рошх.

Runken, m., кодрх de пъне; фъліъ de пъне.

Runks, m., взтзкъ.

Runzel, f., крецél, крéцъ, крецітъръ (de пеле); свърчітъръ, гріпцъ.

Runzelig, a. ші ad., свърчітъ, гріпцосъ, крецъ, лпкрецітъ; лпгърzітъ.

Runzeln, v., лпкрецескъ; свърческъ; гърzескъ.

Rupfen, v., стзлгъ, чзпелік (Raufen).

Ruppig, a. ші ad., мішелъ, апзсъ, вілénъ; тікълосъ; трепцосъ.

Ruschelig, a. ші ad., іящітъ, прінітъ, da хаі-мъ-na, de клакъ.

Ruscheln, v., а лзкра ка de клакъ, а тъндълі.

Ruß, m., фзпіпцine, фхліцine, негрофзмъ.

Rüssel, m., ржтъ (ла поркъ); тржмбъ (ла елефантъ, італ. tromba); —, сзрлъ; —käfer, m., горгоік.

Russen, v., лпфзпіпцinezъ, негрескъ кз фзпіпцine.

Russicht, a. ші ad., фзпіпцініъ.

Russig, a. ші ad., фзпіпцinосъ.

Rustbaum, m., гріndъ de подзрі.

Rüstbock, m., вервече de подзрі.

Rüste, f., репаосъ; die Sonne geht zur —, сóреле апзне.

Rüsten, v., прегътескъ, препаръ, факъ препаратіве; лпартъ.

Rüſter, f., алтъ (арборе); —wald, m., алметъ.
Rüſtern, a., de алтъ.
Rüſthaus, n., арсеналъ, артърїе, артъмынтарїе.
Rüſtig, a. ші ad., пътерос, вжртос (отъ), вігорос, таре; артатъ.
Rüſtkammer, f., в. Arſenal.
Rüſtplatz, m., локъ de артътърь.
Rüſtung, f., артътынтъ; артътърь; препаратївъ, прегътітърь.
Rüſtwagen, m., карь de въгане.
Rüſtzeug, n., махінъ; аркань.
Rüthchen, n., върїса, върїелуцъ.
Ruthe, f., вёргъ, пъїа; жо́рдъ, пръжінъ; (ла въпът.) ко́дъ; кътпъпъ (ла фъптъпі); котъ (ла вьі къ фълde); männliche —, метърь вървътескъ.
Ruthenbündel, n., тъпъпкїь de върцеле.
Ruthen-hieb, —ſchlag, —ſtreich, m., бътаїе къ върґі.
Rutſchen, v., алжпекъ, daь de алжпекъшълъ; сдрънчінъ (італ. sdrucciolare).
Rütteln, v., скътърь; сгмцъїь; gerüttelt voll, скътъратъ ші лпdecатъ.

S.

S, s, n., a поаспрезечеа літеръ din алфаветалъ цертапъ.
Sa! int., хаї, хъі! хопъ!
Saal, m., салъ; großer —, сълоіе, сълонъ; kleiner —, сълішо́ръ.
Saame, в. Same.
Saat, f., сетынцъ; сетъпътърь; die — ſteht ſehr ſchön, сетъпътъреле сънт пре́ фръмо́се; —bohne, f., бобъ de сетынцъ; —feld, n., къмпъ сетъпатъ, це́рінъ; —gurke, f., краставете de сетынцъ; —korn, n., гръ de сетынцъ; —zeit, f., тімпъ de сетъпатъ.
Sabbath, m., сабатъ, съмвът, савашъ (ла евреі); —jahr, n., апъль сабатъліі (лп сф. скріптърь); —ſchänder, m., спъркъторь, профъпътъторь de сабатъ.
Sabbe, в. Geifer.
Sabbern, в. Geifern.
Säbel, m., савіь; —bein, n., пічорь стрынтъ; —hieb, m., съвіьътърь, тъіетърь de савіь; —ſcheide, f., те́кь de савіь; —taſche, f., те́шкь (італ. tasca) de савіь.
Säbeln, v., съвіезъ, таїь къ савіїа, daь съвіьетърь.
Sachdienlich, a. ші ad., de сервіцій; къвііпчосъ.
Sache, f., лъкрь, обіектъ, тре́бь; кавсь, процесъ de жъdекатъ; zur —! дъ'і капетъ! das iſt eine andere —, ачёста есте алтъ тре́бь; die — iſt vor Gericht anhängig, кавса е datъ лп жъdекатъ; dies thut nichts zur —, ачёста пь фаче німіка; von der — abweichen, а се авате dела лъкрь; а се авате dela пропъсеціъне.
Sächelchen, n., тревшо́ръ.
Sacherklärung, f., deфініціъне реалъ.
Sachführer, m., адвокатъ, прокърторь.
Sachkenner, m., къпоскъторь.
Sach-kenntniß, —kunde, f., сперіінцъ, къпоштінцъ de лъкрь.
Sachkundig, a., къпоскъторь de лъкрь, праптікь, пъцітъ.
Sächlich, a., реалъ; —e Geſchlecht, n., цепъ пеутрь (лп грът.).
Sachregiſter, n., арътарь, табла матеріілорь (унеі кърці).
Sachte, a. ші ad., лпчетъ, лінъ, domolъ.
Sachverſtändig, в. Sachkundig.
Sachwalter, m., адвокатъ.
Sack, m., сакъ; ташкъ, те́шкъ (іт. tasca); кълікъ; бъзънарь; kleiner —, съкълецъ; einen im —e haben, а авé пе чінева лп пънгъ, алъ авé лndatoratъ; die Katze im — verkaufen, а вінде пісіка лп сакъ; mit — und Pack davon gehen, а'шї лъа катрафъселе, а о

штерце ла сънътóса; auf den — schlagen und den Esel meinen, а бате шéоа съ се прічéпъ éпа.

Sack-drillich, m., ѧndрѹгътѹръ грóсъ; —gasse, f., ѹліцъ ѧпфѹndатъ (ла ѹпѹ капетѹ), ѹліцъ óрбъ; фѹndътѹръ; —geschwulst, f., (хір.) бѹбъ чістікъ; —leinwand, f., пънzъ de сачї, пънzъ грóсъ, пънzъ de бѹчї; —pfeife, чімпоїѹ; —träger, m., сърчіпарѹ, факінѹ; асінѹ; —tuch, n., батістъ de пасѹ; —uhr, f., оролоцїѹ de бѹzѹпарѹ; —zwillich, в. —drillich.

Sackung, f., съкътѫнтѹ; ѧпсъкѹіре.

Säckung, f., сторсетѹръ.

Sadrach, m., челѹ маї маре din dрачї; demonѹ; омѹ ѧndіаволітѹ.

Sadebaum, m., сабінъ.

Säeland, n., цéрінъ, агрѹ, кътпѹ.

Säemann, m., сетънъторѹ; wer nicht säet, erntet nicht, челѹ че пѹ сéтънъ, пѹ ва сечера.

Säetuch, n., престѹръ, пънzътѹръ de сетънатѹ.

Säezeit, f., тімпѹлѹ сетънътѹреї.

Säer, в. Säemann.

Saffian, m., съфіанѹ, марокінѹ (пеле сѹпцїре лѹкратъ).

Saflor, Safflor, m., къртанѹ, сафлорѹ (плантъ).

Safran, m., сафранѹ, шофранѹ (плантъ); —gelb, a., сафраніѹ, колóре сафраніъ.

Saft, m., сѹкѹ, мѹстѹ; сірѹпѹ; ѹмеzéлъ, zéмъ; Ueberfluß an Säften, прісосѹ de ѹмеzелї (ѧнтрѹ ѹпѹ органісмѹ).

Saft-birn, f., пéръ мѹстóсъ; —farbe, f., колóре din мѹстѹрї; —grün, a., верde ѧпкісѹ.

Saftig, a., сѹкосѹ, мѹстосѹ; —e Reden, мъскърї, ворбе десфръпате.

Saftigkeit, f., сѹкосітате, мѹстъріме.

Saftlos, a., несѹкосѹ, ліпсітѹ de сѹкѹрї.

Saftlosigkeit, f., ліпсъ de сѹкѹрї; некълітѹръ; секътѹръ (ѧп ворбе).

Sägbar, a. ші ad., de феръстрѹітѹ, de тъїатѹ.

Sage, f., спѹсъ, zісъ, ворбъ, zікътóре; фаімъ; фабѹлъ, мітѹ; традіцїѹне; es geht die —, се ворбеште.

Säge, f., феръстръѹ, сéгъ; —blatt, n., пънzъ de феръстръѹ; —block, —klotz, m., гросѹ, трѹпкіѹ de скъndѹрї; —bock, m., скаѹпѹ de феръстръѹ; —fisch, m., пеште кѹ феръстръѹ; —mehl, n., —späne, pl., фъінъ de феръстръѹ, рѹгѹмътѹръ; —mühle, f., феръстръѹ.

Sägen, v., феръстрѹїескѹ, таїѹ кѹ феръстръѹ.

Sagen, v., zікѹ, спѹпѹ, ростескѹ; ich sage Ihnen Dank, ѧцї мѹлцъмескѹ; unter uns gesagt, фіе ворба ѧнтре поі, съ ръмънъ ѧнтре патрѹ окї; ich habe Ihnen etwas zu —, амѹ съ'цї спѹпѹ чева; das will so viel —, ачéста ва съ zікъ, ачéста ѧпсéмпъ ...; was ich — wollte, съ ревенімѹ ла ворба dінтъїѹ, ерам съ'цї zікѹ; du hast von Glück zu —, аї порокѹ; ins Gesicht —, а спѹне ѧп фацъ; einem einen Gruß —, а се ѧпкіна кѹіва кѹ сънътате, а спѹне кѹіва сънътате; Lebewohl —, ашї лѹа ръмасѹ бѹпѹ.

Sagenzeit, f., тімпѹ фабѹлосѹ.

Sager, m., zікъторѹ, спѹпъторѹ.

Säger, m., феръстрарѹ.

Sago, m., саго, салепѹ; —suppe, f., zéмъ de салепѹ.

Sahl-band, n., —leiste, f., потънгѹ; шітóре.

Sahlweide, f., салчеа капреї.

Sahne, f., смънтънъ (Rahm).

Sahnenkäse, m., брънzъ скóптъ.

Saite, f., кóрdъ (стрѹпъ); gelindere —n aufziehen, а лѹа кѹ бѹпъ, а скімба топѹлѹ (аспрѹ); die —n zu hoch anspannen, а претінde прé мѹлтѹ; die —n stimmen, а акорda ѹпѹ інстрѹмѫнтѹ.

Saiten-bezug, m., ѧпкóрdътѹръ; —instrument, n., інстрѹмѫнтѹ кѹ кóрde; —klang, m., сѹпетѹ de кóрde; —spiel, n., мѹсікъ пе інстрѹмінте кѹ кóрde.

Sakerfalk, m., шоімѹ сакрѹ.

Sakrament, n., таінъ (бісерічéскъ),

сакрътъмънтъ; —ſchänder, m., спъркъторъ de taine, профънъторъ.
Sakramentiren, v., дънжъръ, свдвіъ.
Sakriſtan, m., єкліcіархъ, сакрістанъ (дп вісерика апвс.).
Sakriſtei, f., вестмънтъріъ, сакрістіъ.
Säkularfeier, f., анъ секвларъ.
Säkulariſiren, v., секвларісезъ, префакъ din вісеріческъ дп мірънескъ.
Salamander, m., съльтъндръ, солотъедръ.
Salat, m., єлатъ, лъптвкъ (пе а локврса, лъптвкъ дпсъ есте ші вnъ фелъ de вврете); Kraufe—, сълатъ крéцъ; —kopf, m., кънъцінъ de сълатъ.
Salbader, m., чіарлатанъ, medікастрв, бървіеръ кърпачъ.
Salbaderei, f., чіарлатаніъ, medікъстріъ (Quackſalberei).
Salband, в. Sahlleiſte.
Salbe, f., вnсóре (дофторéскъ), вnсътъмънтъ.
Salbei, f., салвіъ, сілвіъ (плантъ).
Salben, v., вnгъ; мірвескъ.
Salber, m., вnгъторъ.
Salbicht, a., вnсвросъ.
Salbuиß, f., гіndъ вnсврóсъ; пвкъ de Moрінга.
Salbung, f., вnсвръ; мірвіре.
Sälchen, n., сълішóръ, сълвцъ.
Saldiren, v., салдезъ, плътескъ.
Saldirung, f., салдъ, плать (дп комерчіе).
Saldo, m., салдъ, плътіре de вnъ контъ.
Saleр, m., салепъ, (фъінъ de салепъ).
Saline, f., съріпъ, съръріъ (окпъ).
Saliſch, a., салічéскъ, салікъ (лецеа салікъ ла romaні).
Salm, m., сопъ (пеште, італ. salomone); псалтъ.
Salmiak, m., сарe amoніакъ, салміакъ, ціперігъ; —geiſt, m., спіртъ de салміакъ.
Salmling, m., сопвлецъ.
Salniter, Salpeter, m., салітръ, нітрв, сілітръ; —artig, a., нітросъ, салітросъ; —blumen, pl., флорі de салітръ; —dampf, m., газъ avidъ de салітръ; —erde, f., хвтъ салітрóсъ; —grube, f., салітръріъ; —haltig, a., нітросъ; —mutter, f., лешіъ de нітрв кріcталісатъ; —ſauer, a., нітратъ; —ſäure, f., спірітъ de нітрв, акріме de салітръ.
Salpetrig, a., салітросъ.
Salſe, f., салче (сосъ).
Salve, f., салве, салвтъціvне (de пвшкътвръ).
Salvegarde, f., салвъгардъ, пазъ.
Salvei, f., в. Salbei.
Salz, n., сарe; gemeines —, сарe de касъ, сарe котвнъ.
Salz-abgabe, —ſteuer, f., даждe пе сарe; —aber, f., въпъ de сарe; —ähnlich, a., ка сарea; —amt, n., офічіъ de съръріъ; —artig, a. ші ad., de патвра съреї, сърosъ, сърічосъ; —berg, m., мвнте de сарe патівъ; —bergwerk, n., съръріъ, окпъ; —blumen, pl., сарe свблімать; —brühe, f., сарatвръ; —brunnen, m., фънтънъ de тврътóре, пвцъ de апъ съратъ; —erde, f., пътънтъ сърosъ, хвтъ тврiатікъ; —faß, n., съръріцъ (солніцъ); —fiſch, m., пеште съратъ; —fleiſch, n., карпе съратъ, швпкъ; —haltig, a., сърosъ; —laden, m., тръфікъріъ de сарe, волтъ къ сарe; —ſole, f., сарatвръ, тврътóре, апъ сърóсъ; —theile, pl., пърцї de сарe, меліъ (ла окпе).
Salzen, v., саръ, сърezъ.
Salzicht, a., de патвра съреї.
Salzig, a., сърosъ, сърічосъ.
Salzung, f., съръвръ.
Same, —n, m., сетънцъ; спертъ (дп органісмъ).
Samen-bläſchen, n., (анат.), бешікуца семінцеї (дп органісмъ); —bruch, m., (med.), спермато-чéлъ; —drüſe, f., (анат.), простатъ; —ergießung, f., полуціvне; —fluß, m., гопореъ, скълътънтъ (італ. scolatione); —gefäße, pl., васе спермatіче; —gehäuſe, n., (анат.), перікарпіъ, локълъ се-

Digitized by Google

mѫnцeĭ; —hülse, f., пъстаре; —kern, m., —korn, n., гръѕnте; —lehre, f., спермaтолоцiъ; —schule, f., семѫнцарiѕ, семѫнарiѕ, патѕ de семinце; —staub, m., (вотап.), полiнъ; —strang, m., (анат.), кордеа спермaтiкъ.

Sämerei, f., семѫнцъріъ, семinце (местекате).

Sämisch, a., —leder, n., тъбъчiтѕ ка кордованѕлѕ (de капръ), къмошiтѕ; —gerber, m., къмошъторѕ.

Sammelkasten, m., кѕтiъ de adѕnатѕ (банĭ, скрiсорĭ), чiстернъ, лакръ.

Sammeln, adѕnѕ, кѕлегѕ, рекѕлегѕ; seine Gedanken —, а'шĭ рекѕлеце ideiле.

Sammelplatz, m., локѕ de adѕnаре, локѕ de конкѕрсѕ.

Sammelwort, n., (гръм.), колептiвѕ, nѕме колептiвѕ.

Sammet, Sammt, m., катiфеа, варшонѕ, велѕръ.

Sammet-blume, f., амарантѕ, флóре de аморѕ; —blümchen, n., търгърiтърелѕ; —mantel, m., мантъ de катiфеа; —nelke, f., флóреа domneĭ; —weich, молатекѕ, волпъвосѕ.

Sammler, m., кѕлегъторѕ, adѕnъторѕ, компiлъторѕ (ziчемѕ ѫмпiлъторѕ).

Sammlung, f., adѕnъмѫнтѕ, adѕnътѕръ, кѕлегътѕръ, компiлътѕръ.

Sammt, ad., кѕ тоцiĭ; — und sonders, кѕ тоцiĭ ѫмпреѕнъ.

Sämmtlich, a. шi ad., тоцĭ ѫмпреѕнъ.

Samstag, m., съмбътъ (Sonnabend).

Sanction, f., санкцiѕне, ѫнтърiре, ѫнкѕвiiнцаре, конфiрмъцiѕне сърбъторéскъ.

Sand, m., арiнъ, пъсiпѕ; —bank, f., банкъ de пъсiпѕ; —erz, n., мiнеръ арiнóсъ; —flötz, m., стратѕ de арiнъ; —galle, f., локѕ арiносѕ; —gries, m., цiфаĭѕ; —hafer, m., одосѕ, овъсѕ негрѕ; —hase, m., сmiнтéлъ, ерóре; —meer, n., оасъ, маре de пъсiпѕ; —stein, m., пéтръ арiнóсъ; —uhr, f., оролоцiѕ de пъсiпѕ; (мар.) auf den — laufen, а da ѫн секѕ; — in die Augen streuen, а арѕнка пѕлвере ѫн окĭ.

Sandaal, m., цѫпарiѕ de пъсiпѕ; amoditъ.

Sandale, f., candалѕ (кълцъмiнте ѕшóръ.

Sandaraka, m., candракъ, аѕрiпiгментѕ рошѕ (колóре рошѕ-гълбiъ).

Sandel, m., —holz, n., —baum, m., лемнѕ de candалѕ, candалѕ (арборе de Брасiлiа).

Sanden, n., пресърѕ кѕ арiнъ, арiнезѕ.

Sander, m., candрѕ (пеште).

Sandig, a. шi ad., арiносѕ, пъсiносѕ.

Sanft, a. шi ad., блъndѕ; domолѕ; мóле; dѕлче; лiнѕ; делiкатѕ; сѕавѕ; — anfühlen, а пiпъi ѫнчетѕ; —e Bett, n., патѕ мóле; —e Bewegung, f., мiшкаре лiнъ; —e Charakter, m., карактерѕ блъndѕ; —e Licht, n., лѕмiнъ лiнъ, лѕмiнъ сѕавъ; —e Regen, m., плоiчiкъ; —e Schlaf, m., сомнѕ dѕлче; —en Sitten, pl., datine плъкѕте; —e Wind, m., вънтѕ лiнѕ.

Sänfte, f., лептiкъ (пъташкъ); бѕсóлъ.

Sanftheit, f., блъndецъ; лiнiште; делiкатецъ.

Sanftmuth, f., блъndецъ; бiневоiнцъ.

Sanftmüthig, a. шi ad., блъndѕ, domолѕ; бiневоiторѕ.

Sang, m., кънтекѕ; mit — und Klang, ѫнтре кънтече шi сѕнете; —drossel, f., стѕрzѕ кънтърецѕ.

Sänger, m., кънтърецѕ, кънтъторѕ, канторѕ; мѕсiкантѕ; поетѕ; —art, f., маniеръ de а кънта.

Sängerin, f., кънтърéцъ.

Sanguiniker, m., сънцеросѕ, омѕ кѕ стъмпъръмѫнтѕ сънцеросѕ.

Sanickel, m., сънiкъ, iéрба сф. Лаѕренцiѕ.

Sanskrit, n., санскрiтѕ, лiмбацiѕлѕ санскрiтѕ (ѫн India лiмбъ релецióсъ стръвеке).

Saphir, m., сафiрѕ (пéтръ).

Sappe, f., (фортіф.), съпътъръ, шъпцъітъръ, гро́пъ; сапъ.
Sappeur, m., (фортіф.), съпъторѫ, шъпцъіторѫ, саперѫ.
Sapperlot, Sapperment! int., лъкрълѫ dракълъї! аъzї коло! че naiва!
Sapphisch, a. ші ad., сафікѫ (версѫ de алѫ поетесеї Сафо).
Sarabande, f., сарабandъ (danцѫ).
Saras, в. Sarraß.
Sardelle, Sardine, f., capdea, capdелъ, capdinъ (coїъ de пескълецї).
Sardellenfischerei, f., пескъріъ de capdeле.
Sardellensauce, f., сосѫ de capdeле.
Sarder, Sardonier, m., capdonѫ, карніолѫ (пе́тръ).
Sardonisch, a., de capdonѫ, capdonікѫ.
Sarg, m., сікріїъ, касъ, раклъ de мортѫ, кошчъгѫ, аркъ; —deckel, m., коперішълѫ сікріїълъї; —stein, m., пе́тръ dела мортъптѫ, пе́тръ саркофагъ; —tuch, n., пънza de пе сікріїъ.
Sarkophag, m., саркофагѫ, мортѫптѫ de пе́тръ.
Sarraß, m., спаdъ, савіъ.
Sarsaparille, f., сарсапарілъ (арборе).
Sarsche, f., сарсъ (de ъnde Сарсаілъ), расъ (матеріъ ъшо́ръ de лъпъ).
Sassafraß, m., сасафрасѫ (арборе); —öl, n., олеїъ de сасафрасѫ.
Sassaparille, в. Sarsaparille.
Satan, m., сътапъ, diаволѫ.
Satanisch, a. ші ad., сатапікѫ, гътъпескѫ, diаволескѫ.
Satin, m., сатінѫ (цесетъръ).
Satir, m., (мітол.), Сатірѫ, cemizeѫ къ пічо́ре de капръ.
Satire, f., сатіръ, мъстрътъръ амаръ.
Satiriker, m., сатірікѫ, сатіръторѫ, бажокоріторѫ, скрііторѫ de сатіре.
Satirisch, a. ші ad., сатірікѫ, мъшкарецѫ.
Satrap, m., сатрапѫ (ла Персіаніі антічї); administръторѫ тіръпосѫ, ѫмпілъторѫ.
Satt, a. ші ad., сътълѫ (італ. satollo), съціатѫ, de ажъпсѫ; ich habe diesen Menschen —, m'am decгъстатѫ de омълѫ ачеста, ѫмі е гре́цъ de ачестѫ омѫ.
Sattel, m., шеа; den — auflegen, а ѫпшела, а пъпе шеоа; — abnehmen, а десшела.
Sattel-band, n., —gurt, m., чінгъ, кінгъ (італ. cinghia), (тафтъръ); —baum, —bogen, m., ко́стъ de шеа; —decke, f., копертъ de шеа; —fest, a. ші ad., ѫпфіптѫ ѫп шеа, кълърецѫ бъпѫ; біне deпрінсѫ; —kissen, n., перінъ de шеа; —knecht, m., паікѫ, caizѫ; —knopf, m., бъмбълѫ шелеї; —pferd, n., калѫ de съпт шеа, калѫ de кълърітѫ.
Sattheit, f., саціѫ, саціетате; dicгъстѫ, гре́цъ.
Sättigen, v., сатъръ; ѫndестълеzѫ; man kann ihn nicht —, елѫ есте песътъратѫ, елѫ пъ се маї по́те сътъра, елѫ е ъпѫ фолте.
Sättigung, f., саціетате, сътъръмѫптѫ; ѫndестълаpe.
Sattler, m., шеларѫ.
Sattsam, ad., de ажъпсѫ, dестълѫ.
Sattsamkeit, f., dестълътате.
Saturation, f., (хім.), сътъръціъпе.
Saturei, f., чімбръ.
Satz, m., пропъсеціъпе, тесе; теоремъ; провлемъ; салтѫ, сърітъръ; постѫ; пъсетъръ, ѫпвітъмѫптѫ (ла жокѫ de кърцї); (мъс.) компъсеціъпе; періоdѫ; ашеzътъръ, dрожdіе; ѫмплътъръ (ла артіфіціі de фокѫ); семѫпцъ de пеште (ікре); теапкѫ.
Satz-baum, m., помѫ de съdітѫ; —fisch, m., омѫ пътъръѫ, омѫ пепъцітѫ; —hase, m., іепъро́ікъ; —mehl, n., ште́ркѫ; фъінъ пътеро́съ; —teich, m., пескъінъ.
Satzung, f., статътѫ, ашеzъмѫптѫ; dекретѫ; dогмъ; —srecht, n., dрептѫ посітівѫ.
Satzweise, ad., пе съріте; ѫп періоde скърте.
Sau, f., скро́фъ (італ. scrofa), по́ркъ; —, рѫмъторѫ; die Säue hüten, а пъсторі рѫмъторіі; —beller, m., zъвоdѫ, къпе маре; —bohne, f., бовѫ (фабъ); —distel, в. Gänse-

distel; —glocke, f., die — läuten, а ворві тъскърї; —hirt, m., поркарѫ, пъсторѫ de порчї; —igel, m., арічѫ; отѫ спѫркатѫ; —kraut, n., велладона; —nickel, m., скрофіцъ, скрофъ; —stall, m., котецѫ.

Sauber, a. ші ad., кѫратѫ, нетѫ; —e Arbeit, f., лѫкрѫ кѫратѫ; —e Mensch, m., отѫ елегантѫ; —e Reden, pl., діскѫрсѫрї фрѫтóсе.

Säuberer, m., кѫръцїторѫ.

Sauberkeit, f., кѫръцїъ, неціте, полїтѫръ.

Säuberlich, a. ші ad., кѫръцелѫ, делікатѫ.

Säubern, v., кѫръцѫ; поліескѫ.

Säuberung, f., кѫръцїтѫръ; поліітѫръ.

Sauce, (фр., zi coc)., f., сосѫ, zamъ грóсъ.

Sauen, v., факѫ поркърії, поркърескѫ.

Sauer, a. ші ad., акрѫ (італ. agro); оцетітѫ, оцетосѫ; — und süß, акрѫ-дѫлче; —e Milch, f., лапте акрѫ; —e Arbeit verrichten, а фаче ѫнѫ лѫкрѫ прé греѫ; in einen —en Apfel beißen, а ꙟнгіці ла nodѫрї, а веа ѫнѫ пъхарѫ атарѫ.

Sauer-ampf, —ampfer, m., такрішѫ; —braten, m., стропéлъ, фріптѫръ стропітъ кѫ оцетѫ; —brunnen, m., апъ мінералъ акръ; —dorn, m., креспінѫ (плантъ); —klee, m., тъкрішорѫ, тріфоїѫ акрѫ; —klee-salz, n., саре de тъкрішорѫ; —kohl, m., —kraut, n., кѫрекіѫ акрѫ, верzе тѫрате; —stoff, m., (xim.), оссіцепѫ, флоцістѫ; —stoffhaltig, a., оссіцепатѫ; —teig, m., алѫатѫ акрѫ; —topf, m., отѫ бѫрzѫкатѫ, посоторѫтѫ; —wasser, n., апъ акръ.

Säuerlich, a. ші ad., акріѫ, оцеціѫ.

Säuerlichkeit, f., акріте, оцеціте.

Sauern, v., те ꙟнъкрескѫ, те оцецескѫ.

Säuern, v., акрескѫ, оцецескѫ.

Saufaus, Saufbruder, m., веціvѫ.

Saufen, v., веѫ (віта), гіолкъїѫ, голкъїѫ; sich das — angewöhnen, а се deda ла веціъ; dem Viehe zu — geben, а адъпа вітеле.

Säufer, m., веціvѫ, веѫторѫ.

Sauferei, f., веціъ, веѫтѫръ пекѫтпътатъ.

Saufgelag, n., венкетѫ, баканалії.

Saufgesellschaft, f., компаніъ de веціvї.

Saufgurgel, в. Säufer.

Sauftrog, m., трóкъ (італ. truogolo), de адъпатѫ.

Saugader, f., (анат.), васѫ ассорвъторѫ.

Säugamme, f., пѫтріче, матъ, doікъ.

Säuge, f., ръсѫфлътóре (ла ѫскъторії, ла оларї).

Säugen, v., аплекѫ, даѫ ціцъ.

Saugepumpe, f., пѫтпъ аспірътóре, сѫгътóре.

Sauger, m., сѫгъторѫ.

Säugerin, в. Säugamme.

Säugethier, n., animалѫ ціцосѫ, animалѫ аплекъторѫ, матіферѫ, animалѫ лъптъторѫ.

Säugkalb, n., віцелѫ de лапте.

Säuglamm, n., тїелѫ de лапте.

Säugling, m., прѫнкѫ de цѫцъ, сѫгъторѫ, фанте.

Saugpflanze, в. Schmarotzerpflanze.

Saugpumpe, f., пѫтпъ, трѫтвъ сѫгътóре.

Saugrüssel, m., трѫтва тѫштеї.

Saugthier, в. Säugethier.

Saugung, f., сѫпсътѫръ, сѫптѫръ, сѫпсътѫнтѫ.

Säugung, f., аплекътѫръ, алъптътѫръ, алъптътѫнтѫ.

Saugwarze, f., тѫкѫлѫ цѫцеї.

Saugwerk, n., в. Saugpumpe.

Sauisch, a. ші ad., поркосѫ, скърпавѫ, спѫркатѫ.

Säulchen, n., колоніóръ, стълпшорѫ.

Säule, f., колóнъ, стълпѫ; проптеа, спріжóнъ.

Säulenbau, m., констрѫкціѫне de колóне.

Säulenfries, m., корніче de колóнъ.

Säulenfuß, m., басеа, пічорѫлѫ колóнеї.

Säulengang, m., колонатъ, перістілѫ, шірѫ de колóне.

Säulengesims, n., (арх.), капітелъ de колóнъ.
Säulen-halle, —laube, f., портікъ.
Säulen-kron, f., —knopf, m., в. Säulengesims.
Säulenstuhl, m., піedесталъ, постъмѫнтъ de колóне.
Saum, m., пóлъ (de вештънтъ); стръмътъръ; батъ, шітóре, марцине; дъпгъ; ръсфръптъръ; тівітъръ; —, сарчінъ, съмаръ (de каї), ѫпкъркътъръ; — des Waldes, марцінеа пъдъріі; —esel, m., асінъ de съмаръ; —pferd, —roß, n., калъ de съмаръ.
Säumen, v., ѫнтърziіъ, амънъ (zъбовескъ); тівескъ, факъ мъке (ла о късътъръ); пънъ бете; каръ къ (каіі), дъкъ сарчіне.
Säumer, m., тівіторъ.
Säumig, в. Saumselig.
Säumniß, f., ѫнтърziере, търziінцъ.
Saumselig, a. ші ad., лепешъ, непгріцiторъ, непъсъторъ.
Saumseligkeit, f., ѫнтърziінцъ, негріцъ, негріцінцъ.
Säumung, f., тівітъръ; ръсфръптъръ.
Säure, f., акріме, оцецiме.
Saus, m., въіетъ, сгомотъ (de бецівї); рътóре сърдъ; in — und Braus leben, а петрече ѫн бъкъріі сгомотóсе.
Säuseln, v., спірезъ, zъzъіъ, съфлъ ѫнчетъ; мъртъръ ѫнчетъ.
Sausen, v., шъіеръ; цiъіъ; свърпъіъ.
Sausewind, m., вънтъ шъіеръторъ; —, отъ спълвератъ.
Savoier, m., калъ верде.
Sauwurz, f., скрофъларіъ подóсъ (плантъ).
Sbirre, m., свіръ, аргатъ спіоніторъ (ѫн Італіа).
Scene, f., счепъ, локъ de прівеліште (ѫнълцатъ).
Scepter, m., счіптръ.
Schaaf, в. Schaf.
Schaar, f., чéтъ; мълцiме; феръ de аратръ (латъ); —schmied, m., фаъръ фераръ; —wächter, m., свіръ, отъ алъ поліцiеї, пъziторъ.
Schabab, в. Abschabsel.
Schabe, f., моліъ, блатъ; —, рѫіе; ръzъіторе, ръzътóре; къстъръ; —bank, f., —bock, m., трънкіъ de дескърпатъ (пеіле ла аргъсіторї); —eisen, n., ръzъітóре, ръzъшъ.
Schäbe, f., посдъріъ (de inъ).
Schaben, v., радъ; къръцъ; скарпінъ.
Schaber, m., скърпінъторъ; ръzъторъ.
Schabernack, m., спѫрчъ, спірчъ (італ. spilorcione), ѫнтърпътъръ de шърънъ; —, фестъ, ренкіъ, бътаіе de жокъ, глъмъ грóсъ; einem einen — spielen, а жъка къіва феста, а ѫншела бътъндъцї тотъ одатъ жокъ.
Schabernacken, v., ѫнторкъ шърънъ; жокъ феста.
Schäbig, a. ші ad., росъ de моліі; расъ; тъвълітъ, терфелітъ; рѫіосъ; тікълосъ, ваї de елъ.
Schablone, f., моделъ (пентръ клопотарї, мъсарї, петрарї).
Schabrake, f., шеабракъ (шеа ѫмбракъ), копертъ de шеа, хършеа.
Schabsel, n., ръсътъръ; росътъръ.
Schach, n., шахъ, жокъ de шахъ; — dem Könige, шахъ рецелъі, рецеле стрімторатъ; —brett, n., таблъ de шахъ (къ 64 късъце); —matt, a. ші ad., къштігатъ; —spiel, n., жокъ ѫн шахъ.
Schächen, v., белескъ, деспоіъ (віте).
Schachen, v., жокъ шахъ; ръпескъ (о фемеїъ); рѫдъ, кікотескъ.
Schacher, m., трафікъ, трампъ, къмътъріъ скърпавъ; —macher, прекъпецъ.
Schächer, m., лотръ, хоцъ; проклетъ; armer —, отъ мішелъ.
Schacherei, f., прекъпіъ, къмътъріъ скърпавъ, трафікъ мішелóсъ; негъіоторіóръ.
Schacherer, m., евреъ трафікъторъ.
Schachern, v., прекъпескъ, негъсторескъ къ ѫншелъчъне, ѫншелъ.
Schacht, m., (ѫн монтан.), пъцъ, скъвътъръ, грóпъ пътратъ; кóдъ; тъфішъ; —hut, m., кънълъ de minарї.
Schachtel, f., скътълъ (італ. scatola), кътіъ; alte —, бабъ, бъ-

бъкіъ, хъркъ; —halm, m., кóдъ de калŭ, перŭ de калŭ.
Schächtelchen, n., скътъліцъ, кътіóръ, кътіiцъ.
Schachteln, v., петезескŭ, поліескŭ.
Schachten, ѧтпътрезŭ, ѧтпарцŭ ѧп пътрътъре.
Schächten, v., в. Schächen.
Schächter, m., (ла евреї), тъчеларŭ, хахатŭ.
Schachtschuh, m., паралелопіпедŭ (фігъръ ц̣еом.).
Schacke, f., óie.
Schadbar, в. Schadhaft.
Schade, —n, m., daъnъ (пагъбъ); стрікъчъне; перdере; скъdере прежъdецŭ; alter —, плагъ ѧпвекітъ; o —! че пъкатŭ! der Hagel hat großen — gethan, грindina фъкŭ стрікъчъне таре; einen — ersetzen, а репара о daъnъ; ohne — davon kommen, а скъпа къ фацъ къратъ.
Schädel, m., къпъцінъ, краніŭ (Hirnschale); —bohrer, m., тръпанŭ; —haut, f., (анат.), перікраніŭ; —lehre, f., краполоцiъ; —naht, f., (анат.), късътъра къпъцінеї; —recht, ad., вертікалŭ, dрептŭ ѧп съсŭ, dрептŭ de асъпра; —stätte, f., тъптеле калваріеї, локълŭ къпъцінелорŭ.
Schaden, v., къшъпŭ daъnъ (італ. cagionar danno), стрікŭ; факŭ ръŭ; schadet nichts, пъ стрікъ nimika.
Schaden-ersatz, m., decdъъnape, рестаъраре de daъnъ; —freude, f., бъкъріъ ръътъчóсъ; —froh, ръътъчосŭ, каре се бъкъръ de ръълŭ алтъїа.
Schadhaft, a., стрікатŭ, dефъптъосŭ, къ скъdерї.
Schadhaftigkeit, f., стрікъчъне, dефъптъосітате, nedеплінътате; daъnъ.
Schädlich, a. ші ad., dъъnосŭ (пъгъвічосŭ); стрікъчосŭ; перікълосŭ; прежъdецiосŭ.
Schädlichkeit, f., стрікъчъне, daъnъ; прежъdецŭ.
Schadlos, a. ші ad., decdъъnатŭ, decпъгъвітŭ; —haltung, f., decdъъnape, decdъъnътѫнтŭ, компенсъ.
Schaf, n., óie; ein räudiges — steckt die ganze Herde an, о óie рѫіóсъ ѧтпле тóтъ търта; der Wolf frißt auch die gezählten —, лъпълŭ тънкъ ші оіле пътърате, отълŭ ръпіторŭ апъкъ тотŭ че пóте.
Schaf-blatter, f., фокълŭ сф. Antonie; —bock, m., бербече, аріете; —butter, f., ънтŭ de óie; —garbe, f., міїе de фої; —herde, f., търтъ (търлъ); —hirt, m., пъсторŭ de оï, пъкърарŭ (чобанŭ); —hund, m., къне dела търтъ; —hürde, f., вътътъръ de оï (станіште, околŭ); —kameel, n., латъ; —kopf, m., капŭ de боŭ, капŭ секŭ, отŭ бълълъŭ, тетелеŭ; —laus, milbe, —zäcke, f., къпъшъ; —nuß, f., пъкъ de соїъ таре; —pelz, кожокŭ, бъndъ, болdорóїе (къ те ѧтболdорї, те ѧпвълї, італ. boldrone); —zucht, f., оїерітŭ, економіъ.
Schäfchen, n., оіцъ; er hat sein — ins Trockene gebracht, елŭ шї а пъсŭ авъціа ла секърітате, елŭ с'а ѧпавъцітŭ біне, 'шї алегатŭ калŭ.
Schäfer, m., оїерŭ, пъсторŭ de оï, пъкърарŭ (італ. pecorajo).
Schäferei, f., оїерітŭ, пъкърърітŭ, пъсторітŭ.
Schäferin, f., пъсторіцъ, оїеріцъ.
Schaff, n., чъбърŭ, съкалŭ (італ. secchio).
Schaffen, v., факŭ; плъстъескŭ, креезŭ (лътеа, zideскŭ); прокърŭ, къштігŭ; adъкŭ; demъndŭ; er hat hier nichts zu —, елŭ аічї п'аре нічї о трéбъ; er macht mir viel zu —, елŭ ѧтї фаче прé тълтŭ de лъкръ; schafft mir den Menschen vom Halse, скъпацiме de отълŭ ачеста; Geld —, а прокъра, а гъсі банї; Hilfe —, а гъсі ажъторŭ; sich Recht —, а'шї къштіга dрептълŭ; einen aus dem Wege —, а ъчіde пе чінева.
Schaffner, m., фъкъторŭ, фъпторŭ, провъzъторŭ, прокъръторŭ, пъпъторŭ ла кале; економŭ; келарŭ.

Schaffnerei, f., провъзъторіъ, фъпторіъ; скопоміъ.
Schaffot, n., шафотъ, локъ de перzape, перzъторіъ; счепъ de съпце.
Schaffung, f., плъствіторъ, плъствіре, креъціѧне; сѧвміністръціѧне, къштігаре; —ѕkraft, f., пътере креаторе.
Schaft, f., стратъ, патъ (de пѧшкъ); тѧпѧпкіѧ (de лапче); тѧреакъ, каржтвъ de чістъ; кочéпъ; кондеіѧ; —halm, m., —heu, n., кóda калѧлуі.
Schäften, v., пѧпъ патъ (ла пѧшкъ); пѧпъ тѧпѧпкіѧ, кóдъ (ла о лапче); gut geſchäft, трѧпкіѧ дрептъ (de арборе); къпе фрѧтосъ.
Schahl, m., шалъ.
Schakal, m., чеакалъ, вѧлпе de ръсър.
Schake, f., пічоръ стржтвъ; кóпсъ; педекъ (de кaї); лъпцѧлецъ.
Schäker, m., глѧтецъ, шъгачъ.
Schakerei, f., глѧтъ, шагъ, жокъріъ.
Schäkern, v., глѧтескъ, кікотескъ.
Schal, a. ші ad., ръсѧфлатъ, десаборатъ (весѧтра спірітѵóсъ); пекълітъ, песъратъ.
Schälbe, v. Färſe.
Schale, f., скафъ, гъванъ; дискъ; теасъ, чеашкъ; скоікъ; гъóче; пъстаре; кóжъ, скóрцъ; бѧлѧвкътѧръ; лътѧпóіе (de скъндѧръ); тѧпѧпкіѧ, плесеа (de кѧцітъ); кѧпъ; копіть (de черъ).
Schälen, v., кѧръцъ; дескорцезъ.
Schalfiſch, m., пеште скорцосъ.
Schalheit, f., пекълітѧръ, секътѧръ, дешертъчѧне.
Schalholz, n., летнъ дескорцатъ.
Schalig, a. ші ad., кожосъ, скорцосъ.
Schalk, m., тішелосъ, астѧтъ, віклепъ; скотоцосъ (пров. Църеі p., італ. scozzonato); пъкалъ; den — im Nacken haben, а фі внъ отъ вѧлпосъ.
Schalkhaft, a. ші ad., атъціторъ, тішелосъ, пъкъліторъ.
Schalkhaftigkeit, f., тішеліъ, пъкълéлъ, астѧціъ.
Schalksnarr, m., певѧнъ-кѧминте.
Schall, m., сѧнетъ, сопъ, ресѧпацъ.
Schallen, v., сѧнъ, ресѧнъ.
Schallend, part., сопоръ; ресѧнѧтоге.
Schallgewölbe, n., болтъ рѣсѧпътóре.
Schallehre, f., акѧстікъ.
Schalmeie, f., обоіѧ, чепатъ (инструмѧнтъ мѧс.).
Schalmen, v., дескорцезъ.
Schalobſt, n., пóме кърате.
Schalotte, f., скълóпъ, чéпъ de Аскалопіа.
Schalten, v., діспѧнъ пе плакъ, ѧндрептъ дѧпъ воіпцъ; деспікъ, ѧндрептъ; einen — und walten laſſen, а лъса внѧіа тъпі ліверe, а лъса съ діспѧпъ пе плакѧлъ съъ.
Schalthier, n., аніmалъ цестосъ.
Schaltjahr, n., апъ вісектъ (de 366 зіле).
Schalttag, m., зі вісектілъ.
Schaluppe, f., шалѧпъ (лѧнтре).
Scham, f., рѧшіне; —adern, pl., артерііле рѧшінеі (але пърцілоръ цепітале); —bein, n., осълъ деасѧпра рѧшінеі; —beule, f., бѧбоіѧ, товъ (ла цепітале); —gegend, f., пърціле рѧшінеі; —glied, n., тъдѧларълъ рѧшінеі; —hügel, m., тѧнтеле Віперіі; —kraut, n., вѧлваріъ; —lefzen, pl., німфе; —züngelchen, n., кліторідъ, ліпгікъ.
Schamel, v. Schemel.
Schämen, (ſich), v., ме рѧшінезъ.
Schamhaft, a. ші ad., рѧшіносъ; модестъ, сфіїосъ.
Schamhaftigkeit, f., модестіъ, сфіїéлъ; рѧшінътате.
Schamlos, a. ші ad., перѧшінатъ (обрazнікъ), сфрѧнтатъ; —e Weib, n., фетеіъ десфрънатъ.
Schamloſigkeit, f., перѧшіне, сфрѧнтъріъ.
Schandbalg, m., лерфъ інфатъ, гъпъдътѧръ, дестръмътѧръ.
Schandbube, m., краіѧ де-кѧртеавеке, верванъ десфрънатъ.
Schanddeckel, m., копертжнтълъ рѧшінеі.
Schande, f., рѧшіне, інфаміъ, деконóре (печінсте); — anthun, а фаче афронтъ; — einlegen, а траце деконóре; ein Pferd zu — reiten, а страпаца, а дешела внъ калъ.

Schänden, v., рѫшinezѫ, deconopezѫ, простітѫezѫ; imфamezѫ; профанezѫ, спѫркѫ; пънгърескѫ.
Schänder, m., рѫшinъторѫ, imфъmъторѫ, простітѫiторѫ; профънъторѫ, спѫркъторѫ; пънгъріторѫ.
Schandfleck, m., патъ de inфamiъ, makѫлъ de deconóре; deconóре.
Schandgedicht, n., поесіъ спѫркатъ, поесіъ пріапікъ.
Schandgeld, n., прецѫ de рѫшine.
Schändlich, a. ші ad., рѫшinатѫ; inфamѫ, спѫркатѫ; ѫрѫтѫ, хѫdѫ.
Schändlichkeit, f., ѫрѫчѫne, хѫzime; inфamiъ; deфaimъ; простітѫцiѫne.
Schandthat, f., фаптъ спѫркатъ, фаптъ inфamъ.
Schändung, f., deфъimъчѫne; спѫркътѫръ; пънгъріре; профънъцiѫne.
Schandvolk, n., adѫnътѫръ inфamъ, соїѫ спѫркатѫ, ómenї блъстъmaцї.
Schandwort, n., ворбъ спѫркатъ.
Schank, m., вънzаре кѫ mърѫnтѫлѫ; оспътъріъ (віртѫ, кърчmъ).
Schanker, m., ранъ віnеріъ, шанкерѫ, канкрѫ.
Schanzarbeit, f., лѫкрѫ de фортіфікъцiѫnї.
Schanze, f., шанцѫ, ꙟnтърітѫръ; арѫnкътѫръ de кѫбї (жокѫ); sein Leben in die — werfen, а'шї арѫnка віéца ꙟn перікѫлѫ.
Schanzen, v., шънцѫескѫ, факѫ ꙟnтърітѫрї; жокѫ ꙟn кѫбї.
Schanzer, Schanzgräber, m., піонарѫ.
Schanzkleid, n., (mapin.), павъzъ (італ. pavesa).
Schanzkorb, m., цестѫ, кошѫ, пънерѫ de шанцѫ (ꙟmплѫтѫ кѫ пъmѫnтѫ ꙟnконтра бómбелорѫ).
Schanzläufer, m., къпѫтѫ.
Schanzpfahl, m., пърісатъ, пълісатъ.
Schanzung, f., шънцѫітѫръ.
Schar, f., чéтъ; ферѫ de аратрѫ (Schaar).
Scharade, (Charade), f., гъчітóре, шаратъ.
Scharbe, f., корбѫ de апъ, коmоранѫ.
Scharbebrett, n., mърѫnцетóре.
Scharben, schärben, v., фъліеzѫ, таїѫ ꙟn фълії.
Scharbock, m., скорбѫтѫ (бóлъ).
Scharbockig, a. ші ad., кѫ скорбѫтѫ, скорбѫтосѫ.
Schare, m., бѫтікъ, dѫгénъ кѫ пъne, пъnеріъ.
Scharenweise, ad., кѫ четеле, кѫ тѫрmа; de-а-валmа.
Scharf, a. ші ad., аскѫцітѫ, аџерѫ; іѫте; аспрѫ, апрігѫ; пътрѫnzеторѫ; —е Geschmack, m., гѫстѫ акрѫ, гѫстѫ пікаnтѫ; —е Messer, n., кѫцітѫ тъїосѫ, кѫцітѫ аџерѫ; —е Nachfrage, f., черкаре рігѫрóсъ; —е Beweis, m., mѫстръtѫръ аспръ; —е Wind, m., вънтѫ апрігѫ, вънтѫ сфъшіеторѫ; —е Winkel, m., ѫnгїѫ аскѫцітѫ; — ansehen, а пътрѫnde кѫ окії; — beschlagen, v., а поткові de гїацъ; — sehen, а авé окї аџерї.
Schärfe, f., аскѫцime, аџерime, апріџime; аспрime; рігóре.
Scharfblick, m., окіїетѫръ пътрѫnzетóре, къѫтътѫръ аџеръ; аџерime, істецime, пътрѫnzime.
Schärfe, f., аскѫцime, аскѫцітѫръ, аџерime; іѫцéлъ; аспрime; рігóре; ферекътѫръ (а петреї de móръ); mѫке; колцѫ; — des Blutes, акрimea сънџелѫї.
Scharfeckig, a. ші ad., mѫкїосѫ, колцѫросѫ.
Schärfen, v., аскѫтѫ, аџерескѫ; geschärfte Ordre, ordinѫ рігоросѫ, порѫnкъ аспръ; den Verstand —, а аџері minтеа.
Scharfgeladen, a. ші ad., ꙟnкъркатѫ кѫ плѫmбѫ (пѫшка).
Scharfrichter, m., карnефіче, гъde, џелатѫ.
Scharfschütz, m., вънъторѫ ла цѫnтъ, вънъторѫ din сборѫ.
Scharfsichtig, a., аџерѫ възъторѫ; істецѫ, пътрѫnzеторѫ.
Scharfsinn, m., minте аџеръ, істецime.
Scharfsinnig, a. ші ad., істецѫ, minтосѫ, џеniосѫ, ꙟnџеniосѫ.
Scharfsinnigkeit, в. Scharfsinn.
Schärfung, f., аскѫцітѫръ, аџерітѫръ, сѫпцiетѫръ.

Scharfwinkelig, a. ші ad., акѫтѫ; ѫнгїосѫ.
Scharlach, m., скарлатѫ, скарлатінѫ; —baum, m., кърмѫzѫ (італ.: chermisi); —beere, кърмѫzъ (пóма); —blume, f., флóре скарлатъ, ліхнідъ de Калчедонія; —farbe, f.. колóре кърмѫzіъ, колóре скарлатінъ; —fieber, n., фрігѫрї скарлатіне; —kleid, n., вестмънтѫ скарлатінѫ, вестмънтѫ de віconѫ; —lilie, f., амарілідъ; —roth, a. ші ad., кърмѫzіѫ, скарлатінѫ; рошѫ ка скарлатѫлѫ; —tuch, n., пънѫръ скарлатъ (віconѫ).
Scharlei, f., салвіъ, жаліъ скарлатінъ (Salvia Hormanium).
Scharmützel, n., харцъ, лѫптъ ꙟнтре пѫцінї, къіерътѫръ.
Scharmützeln, v., а хърцъі, а се ꙟнкъіера.
Schärpe, f., шарпъ, шърпарѫ, лептъ.
Scharpie, f., скатъ; стръмътѫръ, дестръмътѫръ, фіре дестръмате.
Scharre, f., ръкъітѫръ; ръzътѫръ.
Scharreisen, n., ръzѫітóре.
Scharriegel, m., пѫцішóръ (ла аратрѫ).
Scharren, v., рѫкъїѫ, скортолескѫ; сѫсапѫ.
Scharrer, m., рѫкъіторѫ, скортоліторѫ; сѫсъпъторѫ.
Scharrschmied, в. Schaarschmied.
Scharte, f., тігаіе de пастетѫ, скафъ de аратъ; рѫптѫръ, спъртѫръ, штірбътѫръ; поломідъ; das Messer hat Scharten, кѫцітѫлѫ е штірбатѫ; die — auswetzen, а ꙟndрепта штірбътѫра; (фігѫр.) а ꙟndрепта о ерóре, а штерце о рѫшіне, а ръсбѫна.
Schartendistel, f., спінѫ крецѫ, скъетѫ крестатѫ.
Schartenkraut, n., астеръ (плантъ крестатъ).
Schartig, a. ші ad., штірбѫ, штірбатѫ; крестатѫ; спартѫ.
Scharwache, f., антепостѫ, кѫстодіъ ꙟн чете.
Scharwerken, v., іобъцескѫ, клъческѫ, факѫ лѫкрѫ ѫрбаріалѫ (odiniόръ ꙟн Цермаnia).
Schatten, m., ѫмбръ; осскѫрътате. осскѫріме, ꙟнтѫнечіме; Licht und —, кїарѫ-овскѫрѫ; — geben, а арѫнка ѫмбръ; nach dem — greifen, а се лѫа дѫпъ апъріnцъ; im kühlen — sitzen, а шедé ла ръкóре.
Schatten-bild, n., ѫмбръ, адѫмбръцїѫне; кіпѫ адѫмбратѫ, сілѫетъ; фантастъ, пълѫкъ; —fürst, m., domnѫлѫ ꙟнтѫнерекѫлѫї, Плѫтоне; —gang, m., алеъ ѫмбрóсъ; —land, n., цéра ѫмбрелорѫ, тартарѫлѫ; —linie, f., лініъ de ѫмбръ, тръсѫръ ѫмбрóсъ; —los, a. ші ad., неѫмбросѫ, ліпсітѫ de ѫмбръ; —reich, n., імперіѫлѫ ѫмбрелорѫ, domnia тартарѫлѫї; a. ші ad., ѫмбросѫ; —riß, m., (zѫгр.) коптѫрнъ, тръсѫрї ѫмбрóсе ꙟн профілѫ; —seite, f., латѫре ѫмбрóсъ, латѫре din досѫ; —spiel, n., жокѫ кѫ латерна маціkъ; —voll, a. ші ad., ѫмбросѫ; плінѫ de ѫмбре; —werk, n., ѫмбръ, асемънаре ѫмбрóсъ, сімѫлакрѫ; —zeiger, m., аръторѫ ла оролоцїѫлѫ de сóре.
Schattig, a. ші ad., ѫмбросѫ, коперітѫ de ѫмбръ.
Schattiren, v., адѫмбрезѫ.
Schattirt, part., ѫмбрітѫ, адѫмбрітѫ.
Schattirung, f., адѫмбръмѫнтѫ, адрѫмбътѫръ, гръдъцїѫнеа ѫнеї колорї.
Schattulle, f., кѫтіъ, скътѫлкъ, сіпецелѫ.
Schatz, m., вістіеріъ, тесаѫрѫ, комóръ; одорѫ, лѫкрѫ скѫмпѫ; персóнъ іѫбітъ; mein —, inima mea, скѫмпѫлѫ меѫ, скѫмпа mea.
Schatz-amt, n., —kammer, f., вістіеріъ, тесаѫраріъ; —geld, n., дape, контрібѫцїѫне; —gräber, m., съпъторѫ de коморї; —meister, m., тесаѫрарѫ, вістіерѫ; —pflichtig, a., контрібѫіторѫ, сѫпѫсѫ ла дърї.
Schatzbar, a., сѫпѫсѫ ла дърї, контрібѫінте.
Schätzbar, a. ші ad., прецѫіверѫ, стімаверѫ, скѫмпѫ.
Schätzbarkeit, f., стімъверітате, прецѫ.
Schätzchen, n., тесаѫрелѫ, вістіерікъ; mein —, скѫмпѫлѫ меѫ, скѫмпа mea, іѫбітѫлѫ меѫ, inima mea.

Schatzen, v., amplézĕ, ankarkĕ kontrivĕţiúne, storkĕ takca.

Schätzen, v., preţuéskĕ; takcezĕ; ctimezĕ; zădekĕ; geſchätzter Freund! ctimate amíce! wie alt ſchätzen ſie ihn? cĕţi ani crezi cĕ are elĕ? cĕţi ani ai dai lui?

Schätzens-werth, —würdig, a. ui ad., demnĕ de ctimĕ, ctimaverĕ; preţuíverĕ.

Schätzer, m., ctimătorĕ, preţuítorĕ.

Schatzfreiheit, f., scutinţĕ de dajde.

Schätzung, f., ctimăţiúne, ctimĕ; konciderăţiúne; preţĕ, preţuiél, taxsătur.

Schatzung, f., taxsĕ, amplsătur, ankărkătur de dajde; amplătur, storsetur de bani; —s-anſchlag, m., repartiţiúne de dajde; —srecht, n., dreptĕ de a takca.

Schau, f., vedere, vĕzută, privire; cercetare, inspepţiúne.

Schau-ſtellung, f., arătare publikĕ, espusepţiúne publikĕ; skótere an publikĕ; —brot, n., pâne a puneri nainte; —bühne, f., teatru, cţenă (privelíſte), spectakulŭ; —gerüſt, n., stălaţiŭ de spectakulŭ.

Schaub, m., mănunkiŭ, jinĕ (de naie), moţĕ (de naie legatŭ an prăjine); —bach, n., koperiſĕ de naie.

Schaubar, a., de vĕzutŭ.

Schauder, m., fiori, spaimă, terór (grózĕ).

Schauderhaft, ſchauderlich, a. ui ad., fiorosŭ, spăimătucosŭ (anfrozitorĕ), krăpcenĕ.

Schaudern, v., tremurŭ, me anfiorŭ, me iaŭ fiori.

Schaudervoll, a. ui ad. v. Schauderhaft.

Schauen, v., privescĕ, me vĕdĕ, kautŭ, kontămplu.

Schauer, m., privitorĕ, spectătorĕ; kontămplătorĕ; tremurătur, tremóre, fióre; ploicĕ.

Schauerig, a. ui ad., la adăpostŭ, la scutél, scutitŭ, apăratŭ (de furtunŭ); fiorosŭ, anfiorătorĕ.

Schauerlich, a. ui ad., spăimătătorĕ, anfiorătorĕ (anfrozitorĕ).

Schauern, v., grindinŭ mărunţĕ, purpur; tremurŭ; me anfiorŭ.

Schaufel, f., lopată, palŭ, pălétŭ (zicetĕ ui pălescĕ, cundŭ lovestĭ cu latulŭ); (vânt.) dinte ţăietorŭ.

Schaufelchen, n., lopăţică, pălíſhór, pălicĕ.

Schaufelhirſch, m., cervŭ cu córne lătece.

Schaufeln, v., lopăţescĕ, pălescĕ; scotŭ cu lopata, scotŭ cu căſhalŭ.

Schaufelrad, n., rótŭ cu copce.

Schaufler, m., lopătarŭ; căſhar.

Schaufel, f., hăiţĕ, clenzĕ, hamănĕ, scrăpcovĕ (mold.), dălapĕ (céra rom.); tăndalŭ; —pferd, calŭ de hamănĕ.

Schaufeln, v., me hamănĕ, me daŭ dea hăiţa; tăndălescĕ (ital. dondolare); mit den Füßen —, me sgămbóiu (ital. sgambettare), me crăcescĕ.

Schaufler, m., hăiţătorĕ, clepsăitorĕ, hăţămătorĕ; tăndăliturĕ.

Schaum, m., spumă; sgură (ital. scoria); —artig, a. ui ad., an forma spumei; —blaſe, f., beşicĕ de spumă; —kelle, f., strapél (la cai); —löffel, m., lingur de spumă, spumăriţă.

Schaumen, v., iaŭ spuma.

Schäumen, v., spumezĕ, spumegŭ, facŭ spume.

Schaumicht, a. ui ad., ca spuma.

Schaumig, a. ui ad., spumosŭ.

Schäumung, f., spumătură, spumegătură; despumăţiúne.

Schaumünze, f., medaliŭ.

Schauplatz, m., teatru; cţenă; vom —e abtreten, a părăsi lumea, a se retrage din lume.

Schauſpiel, n., privelíſte, spectakulŭ; dramă, poesiŭ dramatică (seriósă, ci nu trístă); —dichter, m., poetŭ dramatikŭ; —kunſt, f., artă teatrală; dramaturgiŭ.

Schauſpieler, m., actorŭ; —in, f., actriţă.

Schauſpieleriſch, a. ui ad., teatralŭ, ca de teatru.

Schauſtück, n., medaliŭ.

Schauthurm, m., тѫрнѫ de пъndъ, ведетъ.
Schebecke, f., шебекъ (коръвіóръ).
Schecke, f., калѫ бълцатѫ, калѫ пагѫ; пътатѫ.
Scheckig, a., пътатѫ, пагѫ; бълцатѫ, пестріцѫ; sich — lachen, а рѫde съ крепї.
Schedel, в. Schädel.
Scheel, a. ші ad., кїорѫ, окї крѫчіцї; корбішѫ; mit —en Augen ansehen, а пріві кѫ окї крѫчіцї; —sucht, f., окї ръї, пістъ, ѧнвідіъ; —süchtig, a. ші ad., пістосѫ, ѧнвідіосѫ.
Scheere, в. Schere.
Scheffel, m., скафъ, гълéтъ, тесѫръ de гръпаце (ѧн пърціле Цермаnieї, чі фóрте діферітóре); — Land, агрѫ de о гълéтъ (аѫстр.)
Scheibchen, n., діскѫлецѫ; сферічікъ планъ; ротіцъ; ціптѫліцъ.
Scheibe, f., діскѫ; Töpfer—, рóтъ, ротілъ de оларїѫ; Wachs—, фагѫрѫ; Glas—, таблъ, окїѫ de глажъ; ціптъ; nach der — schießen, а da ла ціптъ; eine — zerbrechen, а спарце ѫнѫ окїѫ de ферéстръ.
Scheiben-artig, a., de форма діскѫлѫї, діскоідѫ (ѧн ботан.); —honig, m., мере de фагѫрѫ.
Scheibig, a. ші ad., діскосѫ.
Scheibenrund, a. ші ad., ротѫndѫ.
Scheidbar, a. ші ad., деспърціверѫ.
Scheide, f., тéкъ (de савіъ); марціне, фронтіеръ; (анат.) въгъѫнъ = (vagina); —brief, m., карте de деспърціре (късъторіъ).
Scheide-kunst, f., кіміъ; —künstler, m., кімістѫ.
Scheide-kuß, m., сърѫтаре = salutare, пѫпатѫ de деспърціре; —linie, f., лініъ de марine; —mauer, m., мѫрѫ meziѫ; —münze, f., монетъ менѫнтъ.
Scheiden, v. a., деспартѫ; (ѧн кем.) дескомпѫнѫ; v. n., me деспартѫ (de фемеіе ѧн късът.); плекѫ; von der Welt —, моріѫ.
Scheide-pfad, m., кърaре, потекъ, de деспърціре; —punkt, m. (грам.) тремъ.
Scheider, m., дескомпѫнътóре.
Scheide-stunde, f., óръ de деспърціре; —wand, f., пърете деспърціторѫ; —wasser, n., апъ фóрте; —weg, m., кале de марціне.
Scheidung, f., деспърціре; дескомпѫнере; (med.) крісъ.
Schein, m., лѫчіре, лѫminъ, кіаръ-тате; прівіре; adеверінцъ; фіг. апъріnцъ, пърере; претестѫ; zum —e, ла пърере; der — trügt, форма din афаръ ѧншéлъ; man muß den bösen — vermeiden, требѫе съ скапї апъріnцеле; einen — ausstellen, а da adеверінцъ.
Schein-andacht, f., евлавіъ minчінóсъ; —bar, a., лѫчіторѫ, ѧнведератѫ; пърѫтѫ; —barkeit, f., апъріnцъ; —beweis, m., довадъ пърѫтъ; —bild, n., фантомъ, аръ-таре; —christ, m., іпокрітѫ.
Scheinen, v., лѫчеште, лѫminézъ; паре; die Sonne scheint nicht, сóреле нѫ лѫminézъ; es scheint als wenn ꝛc., се паре ка кънd.
Schein-freude, f., бѫкѫріъ пърѫтъ, префъкѫтъ; —freund, m., аmікѫ фалсѫ; —friede, m., паче префъкѫтъ; —fromm, a., евлавіосѫ фъцарѫ; —frömmigkeit, f., фаріceіъ, іпокрісіъ; —gefecht, m., лѫптъ префъкѫтъ; —glaube, m., кредінцъ пърѫтъ; —grund, m., темеїѫ, аргѫмѫнтѫ пърѫтѫ, софістъ; —gut, n., віне імаціnарѫ; —heilig, a., сфънтоїѫ, іпокрітѫ; біготѫ; —heiligkeit, f., іпокрісіъ; —kauf, m., кѫмпърътѫръ префъкѫтъ; —klug, a. ші ad., ѧнцелептѫ-крезѫтѫ; —krankheit, f., ветеzіре префъкѫтъ; —liebe, f., амóре префъкѫтъ; —lob, n., лаѫдъ фалсъ; —mittel, n., паліатівѫ; —philosoph, m., філософастрѫ; —todt, a., мортѫ-пърѫтѫ; —tugend, f., віртѫте префъкѫтъ; —übel, n., реѫ імаціnарѫ; —verkauf, m., вънzаре пърѫтъ.
Scheiße, f., къкатѫ.
Scheißen, v., какѫ; n., къкаре.
Scheißer, m., къкъчосѫ, бешіnосѫ; —ei, f., къкъріъ.
Scheißhaus, n., ѧмблътóре, ретрасъ.

Scheit, n., цendъръ, deспікътѫръ.
Scheitel, m. ші f., крештетѫ, върфѫ (капѫлѫї); —linie, f., лініъ вертікалъ.
Scheiteln, v., факѫ къраре, deспарцѫ пърѫ.
Scheitelpunkt, m., zenітѫ, пѫнтѫлѫ крештетѫлѫї; —recht, a. ші ad., вертікалѫ.
Scheiterhaufen, m., рѫгѫ (rogus лат.).
Scheitern, v., се фрѫнце, се фърѫмъ (naia), фаче naiфраціѫ; фіг. се nimічеште (планѫлѫ, сперанца).
Scheit-hauer, m., лемнарѫ; —holz, n., deспікътѫрї, блане (лемнѫ).
Schel, a., кіорѫ; ad., кіорѫшѫ в. Scheel.
Schelfe, f., кóжъ.
Schelfern, v. a., кожескѫ; v. г. се кожеште.
Schelle, f., клопоцелѫ; сѫнътóре; zъргълъѫ; каро (кърцї); der Katze die — anhängen, а пѫне zъргълъѫ мѫцеї.
Schellen, v., сѫнѫ, ціѫескѫ, клопоцескѫ.
Schellen-bube, m., фанте de каро (тобъ); —halsband, n., сгардъ, гѫлерѫ кѫ zъргълъѫ; —kappe, f., къчѫлъ кѫ клопоцеї; —schlitten, m., саніъ кѫ клопоцеї.
Schell-fisch, m., гадѫ (пеште); —hengst, артъсарѫ de ергеліе; —kraut, n., —wurz, f., келідоніъ (плънтъ); —lack, m., гѫмілакѫ фоіатѫ сéѫ солцатѫ.
Schelm, m., ѧншелъторѫ; штренгарѫ (омѫ); der arme —! віетѫлѫ омѫ! сърманѫлѫ! —erei, f., ѧншелъторіъ, штренгъріъ.
Schelmisch, a. ші ad., штренгъреcкѫ.
Schelm-streich, m., —stück, n., апѫкътѫръ, ренгїѫ, фестъ de штренгарѫ; Jemandem einen —streich spielen, а жѫка кѫїва феста.
Schelsucht, f., inвidіъ, жалѫсіъ.
Schelsüchtig, a. ші ad., inвidіосѫ.
Schelten, v., ѧнжѫрѫ, ѧмпровоzескѫ, ѧнфрѫнтѫ; einen einen Narren —, а фаче небѫнѫ пе чінева.
Scheltwort, n., ворбъ ѧнжѫріóсъ.
Schema, n., шемате, modелѫ, планѫ; —tisch, a., шематікѫ.
Schematismus, m., шематісмѫ.
Schemel, m., скъѫнелѫ (сѫв пічóре).
Schemen, m., ѫмвръ, фантомъ.
Schenk, m., покарнікѫ; оспътарѫ (кърчмарѫ); —e, f., оспътъріъ (кърчмъ).
Schenkel, m., крѫръ; шолdѫ; (латѫре de тріѫнгїѫ); —bein, n., осѫ крѫрарѫ.
Schenken, v., оспътъреcкѫ, вънdѫ бъѫтѫрї (кърчмъреcкѫ); prezentezѫ, dърѫескѫ; einem Kinde —, daѫ ціцъ; einem eine Schuld —, а їерта daторіа кѫїва.
Schenkeramt, n., покърнічіъ.
Schenker, m., dърѫіторѫ.
Schenk-gerechtigkeit, f., оспътърітѫ (кърчмърітѫ); —stube, f., къмара оспътъріеї; —teller, m., сѫкѫпъ.
Schenkung, f., dърѫіре.
Schenkwirth, m., оспътарѫ; —schaft, f., оспътъріъ (фанта).
Scherbe, f., хървѫ.
Scheerbecken, n., в. Barbierbecken.
Scherbel, n., васѫ de нóпте.
Scherbengericht, n., острачісмѫ (жѫdікатъ de хърве ла антічії гречї, пе каре се скріа пѫмеле четъцéнѫлѫї къzѫтѫ сѫв жѫdікатъ, ші апої се пѫмера).
Schere, f., фóрфечї.
Scheren, v., тѫndѫ; padѫ; косескѫ; (цесъторї) ѫрzескѫ; сѫпърѫ, пъкъжескѫ; ich schere mich nichts darum, пѫцінѫ ѧмї пасъ; scher dich zum Henker! каръте ла dракѫ; sich fort—, а о лѫа ла тълпї.
Scherer, m., тѫнсъторѫ.
Schererei, f., сѫпъръцїѫне, секъітѫръ.
Scherf, m., Scherflein, n., denарѫ, банѫ, оболѫ, пара.
Scher-gabel, f., (цесъторї) фѫркѫліцъ de ѫрzітѫ.
Scherge, m., шерцантѫ, сервіторѫ поліціенескѫ.
Schergen, v.. ѧмпінгѫ, daѫ брѫнчї.
Scher-haare, n., пърѫ тѫнсѫ; —messer, m., в. Barbiermesser.
Scherung, f., тѫndере, тѫнсѫръ.

Scherwenzel, m.. фанте (ꙟn кърцĭ); фіг. топорŭ de óсъ.
Scherwenzeln, v., а серві пе тоцĭ; а фі тъгарѫл тѫтѫлорŭ.
Scherwolle, f., тѫпсътѫръ, лъпъ тѫпсъ (depre поставŭ).
Scherz, m., глѫтъ, шагъ, рѫсŭ, жокŭ (jocus лат.); das ist mehr als —, dékъ е глѫтъ пѫ е бѫпъ.
Scherzen, v., глѫтескŭ; Sie —! ꙟцĭ бацĭ жокŭ!
Scherzgedicht, f., поетъ комікъ.
Scherzhaft, f., глѫтецŭ; —igkeit, f., фіре глѫтéцъ, спірітŭ рѫзъторŭ.
Scherz-liebend, a., іѫбіторŭ de глѫте, жовіалŭ; —name, m., полікрітѫръ; —rede, f., ворбъ de рѫсŭ; —weise, ad., din глѫтъ.
Schetter, m., пъпzъ грóсъ въргатъ.
Scheu, a., temedŭ; сфіічіосŭ; рѫшіпосŭ; спъріосŭ (калŭ).
Scheu, f., спаїтъ, сфіїалъ (дела meffiance).
Scheuche, f., спъріътóре, тътъхалъ, тътѫъ (de спъріатŭ пасерĭ).
Scheuchen, v., спъїтъптеzŭ, сперіŭ.
Scheuen, v., те сфіескŭ, тĭ е рѫшіне, сѫпт temedŭ; thue Recht und scheue Niemand, фъцĭ даторіа ші пѫ те теме de nimene.
Scheuer, f., гръпъріъ (шѫръ).
Scheuer-faß, n., васŭ de спълатŭ (васеле); —lappen, m., кърпъ de фрекатŭ, de кѫръцітŭ.
Scheuern, v., фрекŭ, спълŭ, кѫрецŭ (ecurer фр.); eine Stube —, а спъла подіпеле.
Scheuersand, m., пісіпŭ de фрекатŭ (шѫрлъ).
Scheuleder, n., океларĭ (de пеле ла каĭ).
Scheune, в. Scheuer.
Scheuntenne, f., аріъ ꙟn гръпъріъ.
Scheusal, n., монстрѫ, спъріетóре, тътѫіъ.
Scheußlich, a. ші ad., хѫдосŭ, орічосŭ; —keit, f., хѫzіме, ѫрѫчіѫне.
Schief, a. ші ad., піесішŭ = (biais фр.), овлікŭ, діагоналŭ; стрѫтбŭ; —e Beine, пічóре стрѫтбе; —e Urtheil, сілоцістŭ вікорпѫтŭ; einen — ansehen, а къѫта кїоръшŭ, а се ѫїта кѫ кóда окїѫлѫї; — urtheilen, а жѫдека стрѫтбŭ; —e, f., овлікѫітате.
Schiefer, m., ардесіъ, схістŭ, пéтръ пътѫрóсъ, че се десфаче ꙟn леспезĭ; —bruch, m., ардесіеріъ, мінъ de ардесіъ; —dach, n., аккоперетѫптŭ de ардесіъ; —decker, m., аккоперіторŭ кѫ ардесіъ; —icht, a., ардесіŭ; —ig, a., ардесіосŭ, пътѫросŭ.
Schiefern, sich, v., се деспътѫръ, се десфаче ꙟn табле, се десфоіеште.
Schiefer-platte, f., плакъ de ардесіъ; —schicht, f., стратŭ de ардесіъ; —stift, m., кондеїѫ de ардесіъ; —tafel, f., таблъ, масъ de ардесіъ; —thon, m., лѫтŭ схістікŭ; —weiß, f., албŭ de плѫтбŭ.
Schief-hals, m., гътŭ стрѫтбŭ; —ig, a., кѫ гътѫ стръмбŭ, тортіколе; —maulig, a., кѫ гѫра стръмбъ; —nasig, a., кѫ пасѫ стръмбŭ.
Schiefheit, f., піезешіъ, стръмбътѫръ.
Schielen, v., кїоръскŭ, те ѫїтŭ кїоръшŭ, каѫтŭ крѫчішŭ; поп. каѫтŭ кѫ ѫпŭ окїѫ ла фъіпъ, кѫ алтѫ ла слъпіпъ.
Schielen, n., кїоръре, къѫтаре стръмбŭ (strabismo іт., strabonus лат.).
Schienbein, n., осѫлŭ флѫерѫлѫї (дела пічорŭ).
Schiene, f., черкѫ латŭ de ферŭ (шінъ); бандъ (хірѫр.); —eisen, n., ферѫ ꙟn бande.
Schienen, v., ферекŭ рóта.
Schiennagel, m., кѫіŭ de шінъ.
Schier, ad., кат, кала, кътŭпачі, маїмаї.
Schierling, n., кѫкѫтъ; —sbecher, —trank, m., кѫпъ, бъѫтѫръ de кѫкѫтъ (веніпŭ); —bret, n., (тіп.) компѫсъторїѫ.
Schieß-bedarf, m., мѫніцїѫне; —bar, a., de бътаїа пѫштеї, че се пóте оморѫ.
Schießen, v., дескаркŭ (о пѫшкъ, тѫпŭ); арѫпкŭ; цішпеште, еспѫкпеште (апа); пъбѫшескŭ (лъкръміле); каде, се ръпеде; blind

—, пѫшкѫ фъръ глонцѫ; scharf —, daѫ кѫ пѫшка плінъ; fehl —, пѫшкѫ стръмбѫ; nach der Scheibe —, daѫ ла цінтъ; Stück das weit schießet, тѫпѫ каре мънъ департе; in den Ofen —, а бъга (пъпеа) ѧп кѫпторїѫ; in Columnen —, пѫпѫ ѧп рѫndѫ паціпеле; dem Pferde die Zügel — lassen, а лъса фръпеле калѫлѫї; einen vor den Kopf —, а върса крерії кѫїва; über den Haufen —, а оморѫ кѫ пістолѫлѫ пе чіпева.

Schießer, m., пѫшкарѫ; арѫпкъторѫ, асвърліторѫ.

Schieß-geld, n., въпъторітѫ; —gerechtigkeit, f., дрептѫ de въпатѫ; —gewehr, n., артъ de фокѫ; —haus, n., касъ de депрindере ла ѧтпѫшкатѫ; —loch, n., гаѫръ de ѧтпѫшкатѫ (ла метерезѫрї); —platz, m., локѫ de датѫ ла цінтъ; —pulver, n., пѫлбере, прафѫ; —recht, n., в. Schießgerechtigkeit; —scharte, f., метерезѫ; —scheibe, f., цінтъ; —tasche, f., патропашѫ; ташкъ de въпъторѫ.

Schiff, n., васѫ (de плѫтітѫ), naiъ, корабіъ; сѫвеїкъ (ла цесъторї); — und Geschirr, інстрѫмѫнте de аратѫ; — einer Kirche, сінѫл бісеречеї; rechte Seite des —es, партеа дірéптъ а naieї (стрібордъ); linke Seite des —es, партеа стѫнгъ а naieї (бабордъ); der Vordertheil, проръ; der Hintertheil, пѫпъ; der Obertheil, (асѫпра апеї) оперъ мóртъ; der Untertheil (сѫпт апъ) оперъ віъ (пої неавъndѫ марінъ съ лѫъмѫ терміпії дела фраціі карії аѫ).

Schiffbar, a., naiгаверѫ, плѫтіверѫ (рѫѫ, апъ).

Schiff-bau, m., naiстрѫктѫръ; —bauer, m., фъкъторѫ de пъї; —baukunst, f., аркітектѫръ навалъ; —baumeister, m., аркітекторѫ de пъї; —besen, m., мътѫръ de naiъ; —brot, n., біскóптъ (песметѫ); —bruch, n., naiефрънціѫ; —bruch leiden, а пъці naiфрънціѫ; —brüchig, a., naiфрънтѫ; —brücke, f., пѫпте пе пъії.

Schiffchen, n., пъіóръ, коръбіóръ, лѫнтріцъ.

Schiffen, v., naiгѫ, коръбіезѫ, плѫтескѫ; стръпортѫ пе апъ.

Schiffer, m., naiгаторѫ, коръбіерѫ; —lohn, m., пъітікѫ, плата ѫпѫї коръбіерѫ; —sprache, f., лімбаціѫ de марінарї.

Schiff-fahrer, m., naiгъторѫ; —fahrt, f., пъігъціѫне; —fahrtskunde, в. Schiffkunst; —flagge, f., бандеръ de корабіъ; —förmig, a., naiформѫ; —fracht, f., портѫ, кіріа de дѫсѫ пе о naiъ; —geräth, n., бъгаціѫ, ѫпелтеле пъіале; —gerippe, n., скелетѫлѫ, кошѫлѫ ѫпеї пъії; —grund, m., фѫndѫлѫ пъеї; —heer, n., арматъ пъіалъ; —kleid, n., вестмънтѫ de марінарѫ; —last, f., ѧпкъркътѫръ de naiъ; —leute, pl., марінарї, матрозї; —luke, в. —treppe; —mühle, f., мóръ пе лѫнтре; —pfund, n., пѫнтѫ пъіалѫ (кам de 3 кънтаре); —pumpe, f., тѫлѫмбъ пъіалъ; —reich, a., плінѫ de пъії; —rüstung, f., екіпътѫръ de naiъ.

Schiffs-arzt, m., medікѫ пъіалѫ; —bauch, m., пънтечеле ѫпеї пъії; —bekleidung, f., къптѫшітѫръ de naiъ; —boden, m., фѫndѫ de naiъ; —capitän, m., къпітанѫ de naiъ; —herr, m., пропріетарѫ de naiъ; —holm, m., пъіеріъ, констрѫкторїѫ de пъії; —ladung, f., ѧпкъркътѫръ de naiъ; —lände, f., десбъркътóре; —mannschaft, f., матросіме; —miethe, f., ѧпкіріетѫръ de naiъ; —partner, m., пърташѫ (ла посесіѫпеа ѫпеї пъії); —patron, m., стъпънѫ, патронѫ de naiъ; —raum, m., спаціѫлѫ, дешертѫлѫ пъіеї; —seil, n., фѫпіа коръбіеї; —spur, f., брасда, ѫрма пъіеї (пе апъ); —volk, n., екѫіпаціѫ, матросіме; —wand, f., кóста пъіеї; —werft, n., в. —holm; —wrack, m., ремъшіцеле ѫпеї пъії; —zeughaus, n., арме-

тъптарїѹ пъіалѹ; —zimmermann, m., лемпарѹ пъіалѹ.
Schiff-tau, n., в. Schiffseil; —theer, m., стóлъ, кътранѹ, (goudron фр.); —wurm, m., тереde пъіалѹ; —zwieback, m., вікопцї.
Schiften, v., ѧпклештеzѹ, ѧпкеїѹ (къпріорї); ѧтпъпеzѹ.
Schikane, f., шікапъ, секъітѹръ.
Schild, n. ші m., скѹтѹ, еџidъ, павъzъ; ѧпсемпѹ; цестѹ (de брóскъ = testa лат.); einen Löwen im —e führen, а авé de ѧпсемпѹ ѹпѹ леѹ; фіг. etwas im —e führen, а авé ѹпѹ планѹ (бѹпѹ, реѹ), а авé чева degъndѹ; —amsel, f., терлъ гѹлератъ (търкатъ); —drüse, f., (анат.) гіndѹръ скѹтіфортъ.
Schilden, v., скѹтескѹ.
Schilderei, f., піптѹръ, в. Gemälde.
Schilderhaus, n., стаціѹне, късѹцъ de веџіліъ.
Schildern, v., deпінгѹ, deскріѹ; веџілесѹ.
Schilderung, f., deпінџере, deскріере віїъ.
Schild-fisch, m., пеште скѹтатѹ; —förmig, a., de форта скѹтѹлѹї; —gerechtigkeit, f., dрептѹл de а авé ѹпѹ ѧпсемпѹ, таркъ (а фаміліеї); de а ціné оспътъріъ; —knappe, m., скѹтіерѹ: —kröte, f., брóскъ цестóсъ; —kröten, a., de цестѹ; —krot, —patt, n., цестѹ; —laus, f., кокѹ, кърмѫсѹ, фелѹ de інсектѹ din кáре се фаче кокепіла, кърмѫсѹ (колóре); —mauer, f., тѹрѹ скѹтіторѹ; —wache, f., веџіліъ, солdатѹ de пазъ (сентінелъ); —wache stehen, стаѹ сентінелъ; —wache zu Pferde, ведетъ.
Schilf, n., трестіъ, стѹфѹ; піпірігѹ; —dach, n., аккоперъмънтѹ de трестіъ; —decke, f., рогожінъ; —icht, a., ка стѹфѹлѹ; —ig, a., стѹфосѹ, трестіосѹ; —klinge, f., кѹстѹръ ѧп треї тѹкї de савіъ; —meer, n., тареа Рошіъ; —rohr, n., трестіъ.
Schilerfarbe, f., колóре скімвътóре.
Schillern, v., скімвѹ колóре, ватѹ ѧп маї тѹлте колóре; скіптеezѹ, скліпескѹ.
Schillertaffet, m., тафетъ de колóре скімвътóре.
Schilling, m., шелінгѹ (монетъ).
Schimmel, m., калѹ алвѹ; тѹчеzéлъ; —icht, a., тѹчеziѹ; —ig, a., тѹчеzосѹ, тѹчеdѹ = (mucidus лат.)
Schimmeln, v., а тѹчеzі, а прінde флóре.
Schimmer, m. лѹчіре, лѹтінъ; скліпіре.
Schimmern, v., а лѹчі, скліпі; es schimmert ihm keine Hoffnung, пѹї маї лѹчеште нічї о сперанцъ.
Schimpf, m., ѧпжѹрътѹръ, сѹdалтъ, аффрѹптѹ; ѧпсѹлтъ, рѹшіне, ѹлтраціѹ; бажокѹръ; einem einen — anthun, а важокорі пе чінева; einen — auf sich sitzen lassen, а сѹфері ѹпѹ аффрѹптѹ, о рѹшінаре.
Schimpfen, v., ѧпжѹрѹ, сѹdѹїѹ; рѹшінеzѹ, важокорескѹ, афрѹптеzѹ.
Schimpflich, a. ші ad., рѹшінъторѹ, рѹшінатѹ, рѹшіносѹ, de важокѹръ; інфатѹ; —e Tod, мóрте рѹшінатъ, мóрте інфатъ.
Schimpfname, m., пѹме de важокѹръ; пѹме de рѹшіне.
Schindaas, n., мортъчѹне, велітъ.
Schindanger, m., локѹ de велітѹ, веліторіъ.
Schindel, f., шіndілъ, скъndѹрікъ; —dach, n., коперішѹ de шіndілъ; —decker, m., шіndілъторѹ; —macher, m., шіndіларѹ.
Schindeln, v., шіndілескѹ.
Schinden, v., велескѹ, deспоїѹ; жѹпескѹ; deскорцѹ; ѧтпілеzѹ, апгаріеzѹ (пе óменї); man muß die Schafe scheren, aber nicht —, се кѹвіне а тѹnde оіле, іаръ пѹ але deспоіé.
Schinder, m., веліторѹ, deспоіеторѹ; ѧтпілъторѹ; —karren, m., карѹ de мортъчѹнї; —knecht, m., аргатѹлѹ целатѹлѹї; —luder, n., —mähre, f., търцóгъ, глóвъ de калѹ.
Schinderei, f., веліторіъ, велітѹръ; жѹпітѹръ; ѧтпілътѹръ.
Schindung, f., велітѹръ, deспеіетѹръ.
Schinken, m. шѹпкъ, шолdѹ (афѹтатѹ).

Schippe, f., лопатъ, палъ (Schaufel, Schüppe); die — bekommen, а къпъта корфъ, а пріimi рефѹсѹ; а фі dimicѹ din постѹ.
Schirm, m., скѹтѹ, апъръmѫнтѹ, протепцiѹне; паравапѹ (італ. paravento); ѹмбре́лъ, парісолѹ, кортелѹ, кортѹ (de плóіе, de сóре).
Schirm-artig, a. ші ad., (ботан.) ѹмбрелатѹ; —brief, m., карте de скѹте́лъ; —dach, n., шопропѹ; (міліт.) панцеро́лъ; —förmig, в. —artig; —gerechtigkeit, f., дрептѹ de протепцiѹне, дрептѹ de патропатѹ; —herr, m., скѹтіторѹ, патропѹ, протепторѹ; —macher, m., ѹмбреларѹ; —pflanze, f., плантъ ѹмбрело́съ; —vogt, m., протепторѹ, патропѹ алѹ вреѹнеї бісеріче; —wache, f., гардъ скѹтіто́ре, салва-гардъ.
Schirmen, v., скѹтескѹ, апърѹ; пресервезѹ.
Schirmer, m., скѹтіторѹ, апъръторѹ.
Schirr, в. Geschirr.
Schirrholz, n., керестеа, лемпъріъ de конструкцiѹне.
Schirren, v., ꙟнхамѹ.
Schirrmeister, m., кондѹкторѹ, тъіестрѹ престе хътъріі.
Schisma, n., десбінаре, рѹптѹръ, схістъ релеціо́съ.
Schismatisch, a. ші ad., десбінатѹ, схісматікѹ.
Schiß, m., къкътѹръ.
Schlabbern, v., лерфъїѹ, лехъїѹ, флекърескѹ.
Schlacht, f., бътъліъ, фаптъ de арме, комбътъmѫнтѹ; тъчелѹ; eine — liefern, а da о бътъліъ; eine — gewinnen, а къштіга о бътъліъ.
Schlacht-bank, f., тъчелъріъ, скаѹнѹ de тъчелъріъ; —bar, a., de тъчелатѹ, de тъїатѹ (вітъ); —feld, n., къmпѹ de бътъліъ, къmпѹ алѹ сънцелѹї; —fertig, a., гата de бътаіе; —gemälde, n., бътъліъ, кадръ de бътъліъ; —gesang, m., къптѹ марціалѹ, къптѹ de бътъліъ; —getümmel, n., ꙟмбѹлzе́ла бътъліеї, сгомотѹ; —hammel, m., бербече бътѹтѹ (жѹгънітѹ); —haus, n., —hof, m., тъчелъріъ; —monat, m., Noembре; —opfer, n., віптітъ, олокаѹстѹ (жъртфъ пептрѹ ръсбоїѹ), animалѹ de сакріфікатѹ; —ordnung, f., ордінеа бътъліеї, регѹлъ de бътъліъ; —pferd, —roß, n., калѹ de бътъліъ; —ruf, m., алармъ, кїемаре ла арме; —schwert, n., спадъ; —steuer, f., даждъ, даре de тъчелърітѹ, —stück, n., бътъліъ; —tag, m., zi de бътъліъ; —thier, n., віптітъ; —wolle, f., лънъ de мортъчѹнї.
Schlachten, v., таїѹ віте, тъчелескѹ, жѹнгїѹ.
Schlachtenmaler, m., zѹгравѹ de бътъліі, бътълістѹ.
Schlächter, m., тъчеларѹ, веліторѹ (тѹрч. касапѹ); —bank, в. Schlacht-bank.
Schlachtdarm, m., в. Mastdarm.
Schlacke, f., сгѹръ.
Schlacken, v., факѹ сгѹръ, сгѹрезѹ.
Schlackenbad, n., баіе de сгѹръ (фербінте).
Schlackenhalde, f., мѹнчелѹ de сгѹръ.
Schlackig, a. ші ad., сгѹросѹ; некѹратѹ; скърпавѹ.
Schlachtwurst, f., в. Blutwurst.
Schlaf, m., сомпѹ; ich habe einen leisen —, am сомпѹ ѹшорѹ, дормѹ ѹшорѹ; in den — bringen, а addормі (пе чінева); vom — erwachen, а се дештепта din сомпѹ; keinen — haben, а пѹ поте́ дормі.
Schlaf, m., Schläfe, f., тѫмпле.
Schlaf-ader, f., артеріа тѫмплелорѹ; —arzenei, f., медічінъ паркотікъ, медічінъ адормітівъ, сомпіферъ; —balsam, m., балсамѹ адормітівѹ; —bein, n., осѹлѹ тѫмплелорѹ; —fieber, n., фрігѹрї сомпѹро́се; —geld, n., платъ de дормітѹ; —gemach, n., —kammer, f., дорміторїѹ, къmаръ de дормітѹ; —haube, —mütze, f., скѹфіъ, къчѹлъ de по́пте; омѹ трънdавѹ; —rock, m, вестмънтѹ de по́пте, халатѹ; —stelle, f., кѹлкѹшѹ; —sucht, f., летарціъ, сомпѹріме.
Schläfchen, n., сомпѹлецѹ; аціпіре, моцъітѹ, кліпоче́лъ.

Schlafen, v., dopmŭ; ръпосezŭ; — аторцескŭ; sich — legen, а се кѫлка; leise —, а dopmi лінŭ.
Schläfen, v., adopmŭ, кѫлкŭ.
Schlafengehen, n., терсŭ ла кѫлкате.
Schläfengrube, f., гропшóра тѫмплелорŭ.
Schläfer, m., dopmiторŭ.
Schläferig, a., comnѫросŭ.
Schläfern, v., dopmitŭ, dopmitezŭ, кліпоческŭ; mĭ e comnŭ; es schläfert mich sehr, каскŭ de comnŭ (італ. casco di sonno).
Schlaff, a. ші ad., dectincŭ, релъсатŭ, decninатŭ; метелеŭ, вълълъŭ.
Schlaffheit, f., decnicътѫръ, dectincъmѫнтŭ, релъсътѫръ, лъсътате.
Schlaflos, a. ші ad., фъръ comnŭ, nedopmitŭ.
Schlaflosigkeit, f., nedopmipe, ліпсъ de comnŭ; вегїере.
Schlag, m., ловітѫръ, бътътѫръ; покнетŭ; deскъркътѫръ (електрікъ); тактŭ (ꙟn mѫсікъ); пласъ, постатъ (а ѫneĭ пъdѫрĭ de тъіатŭ); соїѫ, віцъ, тéпъ; котітѫръ, котіцітѫръ (de корабіъ); гѫтъ, апоплессіъ; портіцъ; тіпарѫлŭ monетеĭ; рѫптѫръ de прецŭ; — mit dem Stocke, бастонатъ; — mit der Faust, пѫmnітŭ; — an der Kutsche, ѫшчóра тръсѫреĭ; — der Nachtigal, кънтекѫлŭ прівегітóреĭ; es ist ein guter — Menschen, ачеста е о віцъ de ómenĭ бѫnĭ; auf einen — fällt kein Baum, nічĭ ѫnŭ копачŭ nѫ каde dintр'о ловітѫръ; am —e sterben, а mѫрі de апоплессіъ.
Schlag-ader, f., артеріъ; —balken, m., прагŭ naintea ставілелорŭ; —balsam, m., балсамŭ antiапоплептікŭ; —bar, a. ші ad., de тъіатŭ; —baum, m., баріеръ, кѫmпъna баріереĭ; dрѫгŭ de кънканъ, de кѫрсъ; —brücke, в. Zugbrücke; —dame, f., жокŭ de damъ; —faß, n., бѫтоїѫ mape de марфъ; —feder, f., пірóіе (італ. pirone), пепеле din аріпъ (ла пъсърĭ); кóрdъ de оцълŭ (ла пѫшкъ); —fertig, a. ші ad., гата de бътаіе; —fluß, m., апоплессіъ, гѫтъ (damла); —gold, n., аѫрŭ тръспіторŭ (пѫлбере de аѫрŭ местекатŭ кѫ ачіde); —holz, n., лemnŭ de тъіатŭ; лопъцікъ de бътѫтŭ; —licht, n., (ла zѫгравĭ) разъ віїъ; —loth, n., сълdътѫръ, в. Loth; —mittel, n., міжлокŭ antiапоплептікŭ; —netz, n., лацŭ къzъторŭ; —pulver, n., пѫлбере тръспітóре; пѫлбере ꙟn контра апоплепсіеĭ; —regen, m., плóіе ръпеde (Platzregen); —schatten, m., ѫmбрацїѫ; контраѫmбръ (ла zѫгравĭ); —schatz, m., таксъ de тъіатŭ monетъ; —uhr, f., оролоцїѫ репецітоpŭ; —wald, m., пъdѫре de тъіатŭ; —wasser, n., апъ апоплептікъ, апа реціneĭ (dестілатъ din росmарinŭ); —weite, f., (фіс.) dістанца бътътѫреĭ de фѫлцерŭ; —welle, f., валŭ de ѫnde; ѫnde ꙟnвіфорате; —wetter, n., тімпестате кѫ грindinъ; —wunde, f., ранъ din ловітѫръ; —zeit, f., тімпѫлŭ de тъіатŭ (пъdѫреа).
Schlamm, m., молŭ, nomолŭ, лімŭ, лѫmŭ; тінъ, nороїѫ; —fisch, m., пеште de балтъ; —graben, m., (mont.) кѫръцітóре, лъѫтóре, лімпезітóре; —pamper, m., бецівŭ, краidonŭ; —werk, n., спълътѫръ de аѫрŭ; спълътóре.
Schlämmen, в. Schlemmen.
Schlämmer, в. Schlemmer.
Schlämmerei, в. Schlemmerei.
Schlammicht, a. ші ad., nomoліŭ, ка лімѫлŭ.
Schlammig, a. ші ad., nomолосŭ, лімосŭ.
Schlampe, f., mѫіере скърnавъ; лерфъ, тѫрфъ; лътѫрĭ.
Schlampen, v., me ꙟmбракŭ dестръmатŭ, ꙟmблѫ тъвълітŭ; ліпъїѫ (кънеле апа).
Schlampig, a. ші ad., лътѫросŭ, zoiосŭ; скърnавŭ; тъвълітŭ, mѫрdарŭ.
Schlange, f., шерпе; sich krümmen wie eine —, а се ꙟnковоіе ка ѫnŭ шерпе; eine — im Busen nähren, а nѫтрі шерпе ꙟn сѫnŭ.

Schlängeln (sich), шерпѹескѹ, me ѫпковоїѹ.

Schlangen-ähnlich, a. ші ad., ка шерпеле; —anbeter, m., ѫпкіпъторѹ de шерпї, офіолатрѹ; —art, f., соїѹ, расъ de шерпе; —artig, a. ші ad., de патѹра шерпелѹї; —beschwerer, m., deскъптъторѹ de шерпї (пептрѹ тѹшкътѹръ); —biß, m., тѹшкътѹръ de шерпе; —brut, f., съмѫнцъ, віцъ пръсілъ de шерпе; —fisch, m., nimфъ de mape; —förmig, a. ші ad., шерпіфортѹ, шерпатѹ; —gang, m., мерсѹ, тѫрѫтѹръ de шерпе, ѫпковоіе́лъ шерпо́съ; —gestalt, f., фігѹръ de шерпе; —gezisch, n., шѹіерѹ de шерпе; —gezücht, в. —brut; —gift, n., веninѹ de шерпе; —gras, n., дръгоптеа, съпцерарiцъ; —herz, n., inimъ de шерпе, inimъ але́пъ, перфідъ, фалсъ; —holz, n., лемпѹлѹ шерпелѹї; —kraut, n., шерпаріцъ; шерпѹітѹръ, сіпѹосітате; —linie, f., лініъ тортокатъ; —spritze, f., тѹлѹмбъ шерпѹо́съ (лѹпгъ ші мо́ле, de пете); —stein, m., офітѹ, пе́тра шерпелѹї, серпентінъ; —stich, в. —biß; —wahrsager, m., офіомантѹ; —weise, ad., ка шерпеле; ѫптортокатѹ; —wurz, —wurzel, f., серпентаріъ, іе́рба шерпелѹї; —zunge, f., лімбъ de шерпе (плантъ); лімбъ веninо́съ, лімбъ.

Schlänglicht, a. ші ad., шерпѹічосѹ, ѫпколъчітѹ, ѫпковоіетѹ, тортокатѹ.

Schlank, a. ші ad., сѹлецетѹ (apd. дела сѹлѹ), деліѹ (це́ра pom., фр. délié), свелтѹ, сѹпціре ѫп таліъ; сѹпціре; —es Mädchen, фетіцъ свелтъ; —e Wuchs, статѹръ сѹлецетъ, статѹръ деліъ.

Schlankheit, f., свелціме, статѹръ свелтъ; сѹпціріме.

Schlapp, в. Schlaff.

Schlappe, f., ловітѹръ; стрікъчѹне, даѹпъ; плеспітѹръ, плеоскъітѹръ, ловітѹръ de палмъ; кърпъ; пантофѹ леопъіторѹ; бѹзъціме, гѹръ бѹзатъ.

Schlappen, v., атърпѹ; дъпъпъескѹ; ѫмблѹ дълъбъзатѹ; плеоскъїѹ (кѹ пантофї).

Schlappheit, в. Schlaffheit.

Schlappohr, n., ѹреке дълъбъзатъ, ѹреке кѹлкатъ.

Schlaraffe, m., перде-варъ, лепешѹ ѫмпъръtескѹ, омѹ ѫмпѹцітѹ.

Schlaraffen-gesicht, n., фъѹлъ de перdеваръ; те́фъ de контръбандіерѹ; —land, n., це́ра лепешілорѹ; — віе́ца ѫмпѹціцілорѹ.

Schlarfe, f., чобоцікъ фъръ кълкъїѹ; пъпѹкѹ скълчіетѹ.

Schlarfen, v., тѫръскѹ пічо́реле, плеоскъїѹ пъпѹчії.

Schlau, a. ші ad., префъкѹтѹ, астѹтѹ (вікле́пѹ, шіретѹ); съгачѹ, істе́цѹ, фінѹ; (Listig); —kopf, m., омѹ астѹтѹ.

Schlauch, m., бѹрdѹфѹ, фо́ле; болбокъ, болбо́пъ; афѹndътѹръ; —spritze, f., трѫмбъ, тѹлѹмбъ кѹ бѹрdѹфѹ; —förmig, a. ші ad., ѫп форма бѹрdѹфѹлѹї.

Schlauderig, a. ші ad., фѫцъпосѹ.

Schlaudern, v., me фѫцъпескѹ, me клътескѹ (ѫптр'о парте).

Schlauheit, f., префъкътѹръ, астѹціъ (вікленіъ, шіреціъ); фінецъ, съгъчіме, істеціме (List).

Schlecht, a. ші ad., ръѹ; віле́пѹ, апѹсѹ, de nimікѹ; сімплѹ; (odinióръ) dірептѹ (оппѹсѹ ла стрѫмбѹ), dрептѹ, онестѹ (Hiob ist — und recht, gottesfürchtig und meidet das Böse, Іовѹ 1, 8); —e Trost, m., пѹціпъ мъпгъіере; ein —er Mensch sein, а фі омѹ de nimікѹ; er lebt — und recht, елѹ е омѹ dрептѹ ші пестрікатѹ; einen — machen, а ворбі ръѹ de чінева; — verkaufen, а вінде пре́ ефтінѹ.

Schlechte, n., ръѹ, ръѹтате; стратѹ; пътѹръ; іезътѹръ.

Schlechterdings, ad., deadрептѹлѹ; абсолѹтъмѫнтѹ; ѫп тотѹ modѹлѹ.

Schlechtfärber, m., въпсіторѹ de негрѹ.

Schlechtheit, f., ръѹтате, ръінцъ.

Schlechthin, ad., deadрептѹлѹ, сімплѹ, сімплъмѫнтѹ, фъръ церімоніі.

Schlechtigkeit, в. Schlechtheit.

Schlechtthat, f., фаптъ реа.

Schlechtweg, ad., в. Schlechthin.
Schleck, a. ші ad., стръпезічосѫ.
Schleckbissen, m., вѫкътѫръ делікатъ; ѧнгіцéлъ лакотъ.
Schlecken, v., лікъїѫ; клефъїѫ (тъпкъndѫ), кїопъїѫ, тъпкѫ тожічеште; скотѫ лімба.
Schlecker, m., фолте, лакотѫ (de тъпкаре), гїолканѫ, лікъѫ, клефъіторѫ, (Lecker).
Schleckerei, f., лъкотіъ (ла тъпкаре).
Schlehe, f., порѫтвеа, порѫтвікъ прѫпікъ сълбатікъ; —baum, m., порѫтвелѫ (потѫлѫ).
Schleichdrucker, m., тіпографѫ фѫртівѫ, тіпографѫ контрафъкъторѫ (тіпъріторѫ de кърцї опріте).
Schleichen, v., мергѫ ѧпчетѫ, мергѫ пефѫрішѫ, me фѫрішезѫ.
Schleicher, m., фѫрішеторѫ, мергъторѫ ѧп деџете; отѫ віклéпѫ; hüte dich vor dem —, der Rauscher thut dir nichts, ферештете de апа лінъ ші de кънеле тѫтѫ.
Schleichfieber, n., фрігѫрї мортъреце.
Schleichhandel, m., трафікъ de контръвandѫ, контръвandъ.
Schleichhändler, m., контръвandіерѫ, негѫцеторѫ престе плаїѫ.
Schleichtreppe, f., скаръ секретъ.
Schleichweg, m., кале фѫрішатъ, кале пітѫлатъ, — секретъ, — опрітъ.
Schleie, Schleihe, f., лінѫ (пеште).
Schleier, m., вълѫ; den — abnehmen, a десвълі, a делътѫра вълѫлѫ; a da пе фацъ; den — nehmen, a лѫа вълѫ, a се кълѫгърі; —tuch, n., вълѫ, пънzъ de вълѫ, пънzъ раръ.
Schleifbahn, f., стратъ de гїацъ, гіъцѫшѫ, лѫпекѫшѫ de гїацъ.
Schleife, f., (въпът.) nadъ, тъпкаре атъцітóре (легатъ de о сфóръ, пентрѫ фéръ); nodѫ, ѧпnodътѫръ, машъ, машінъ (din пантлікъ), фіонгѫ (молдов., італ. fiocco); галонѫ (арdел., італ. galano); лацѫ; кóda рокіеї (Schleppe); тóртъ; трагъ, скърігъ, (корчіъ); eine — binden, ѧпnodѫ.
Schleifen, v. reg., dѫкѫ пе трагъ, трагънѫ; dърѫтѫ, разѫ (о четате); die Festung wurde geschleift, фортърéца се расе (adікъ се асетънѣ пътѫптѫлѫї); (мѫс.) die Noten —, a лега потеле.
Schleifen, v. nêreg., аскѫцѫ; точескѫ; поліескѫ, лѫчіескѫ; лѫпекѫ, me daѫ пе гїацъ.
Schleifer, m., аскѫціторѫ; точіторѫ; (мѫс.) пасаџїѫ легатѫ; лѫчіеторѫ (de петре).
Schleifkanne, f., вотъ, кофъ (de лемнѫ).
Schleifmühle, f., точілъ.
Schleifsel, n., ашчіóръ de точéлъ, къzътѫрї dела точілъ.
Schleifstein, m., пéтръ de точілъ; кѫте (італ. cote).
Schleiftrog, m., трокіцъ de сѫв точілъ.
Schleifung, f., аскѫцътѫръ, точітѫръ; dърѫтътѫръ, ръzетѫръ (a ѫпеї четъцї); легътѫръ (мѫс.)
Schleifweg, в. Schleichweg.
Schleihe, в. Schleie.
Schleim, m., мѫкѫ, мѫкошіме; скѫіпатѫ, вале; флегмъ, мѫсгъ; чірѫ, dекоптѫ (de орzѫ); —artig, a. ші ad., мѫкосѫ, ка флегма; въскосѫ; —drüse, f., гindѫръ мѫкóсъ, гindѫръ вълóсъ; —fieber, n., фрігѫрї флегматіче, фрігѫрї вълóсе; —haut, f., (анат.) пеліцъ мѫскóсъ; —pflaster, n., diакілонѫ (італ. diaquillone); —stoff, m., сѫвстанцъ мѫкóсъ.
Schleimicht, a. ші ad., ка мѫчії.
Schleimig, a. ші ad., мѫкосѫ, вълосѫ, флегматікѫ.
Schleimigkeit, f., въскошіме, мѫкошіме.
Schleiße, f., цandѫръ, сѫрчікъ, сфъшіїе; скатъ.
Schleißen, v., деспікѫ, цъndѫрескѫ; me ѧпвекескѫ, me попосескѫ (вестminте); фѫгѫ, трекѫ.
Schleißig, a. ші ad., пѫртатѫ, ѧпвекітѫ (о хаінъ).
Schlemmen, v., me ѧмвѫівѫ, кредѫ ѧп тъпкатѫ ші веѫтѫ; спълѫ, клътескѫ de лімѫ, de помолѫ.
Schlenderer, m., тъndалъ, отѫ тъndълосѫ.
Schlendern, v., тъndълескѫ, мергѫ

тъndълindȣ̆, ѧтвлȣ фъръ гріцъ, тергȣ̆ ѧпчетȣ̆, тръгънескȣ̆.

Schlendrian, m., datinъ рȣцinітъ; рȣтinъ се́къ; прочеdȣръ ѧпвекітъ; er geht seinen alten —, елȣ̆ пȣ маї ece din че штіе.

Schlenkern, v., dъпъїȣ (din мъпї); ръпеdȣ̆, арȣпкȣ̆ (кȣ праштіа).

Schleppe, f., ко́dъ, тръгъто́ре (ла хаіне фетеіештї).

Schleppen, v., трагȣ̆, тръгънескȣ̆; хъцескȣ̆, тѫръскȣ̆; sich mit einer Krankheit —, а пътіmі de о бо́лъ лȣпгъ.

Schleppkleid, n., вестмѫптȣ̆ кȣ ко́dъ, вестмѫптȣ̆ трасȣ̆.

Schlepptau, n., фȣпе de трасȣ̆; ein Schiff ins — nehmen, а траце о паіе кȣ алта, а реморка о паіе.

Schléuder, f., праштіъ.

Schleuderer, m., пръштіерȣ̆; пръdъторȣ̆.

Schleudern, v., арȣпкȣ̆ кȣ праштіа, ѧпіептȣ̆, ръпеdȣ̆ праштіа; пръdezȣ̆, ѧтпръштіїȣ.

Schleuderung, f., пръштіетȣръ, арȣпкътȣръ de праштіъ; пепъстраре; ѧтпръштіере.

Schleunig, a. ші ad., ръпеde, іȣте, кȣрѫптȣ̆.

Schleinigkeit, f., іȣце́лъ, іȣцime, ръпецїȣпе,

Schleuse, f., катараптъ, ѧпкісȣръ, ставілъ, капалȣ̆ de апъ пе каре'л ѧпкізї ші deскізї dȣпъ плакȣ̆ (італ. chiavica); капалȣ̆ коперітȣ̆, лагȣпъ (de dȣсȣ̆ мȣрdъріїле).

Schleyer, в. Schleier.

Schlich, m., (монт.) спълътȣръ de есȣрї, клътітȣръ (а лорȣ̆); пасȣ̆ ѧпчетȣ̆; кале секретъ; фȣрішаре, котецітȣръ; інтрігъ.

Schlicht, a. ші ad., сімплȣ, пемъіестрітȣ̆; лінсȣ̆, петеdȣ̆; —е Anzug, m., вестмѫптȣ̆ сімплȣ; —е Haar, n., пърȣ̆ петеdȣ̆; —е Mann, m., омȣ̆ бȣпȣ̆; —е Menschenverstand, m., мінте фіре́скъ, жȣdекатъ съпъто́съ; —е Art, f., —е Beil, n., бардъ латъ, бардъ de петезітȣ̆; —е Eisen, n., ферȣ̆ de петезітȣ̆.

Schlichte, f., (ла пъпzарї) мъпже́лъ, боштінъ (італ. bozzima); петезітȣръ.

Schlichten, v., планезȣ̆, компланезȣ̆; deскȣркȣ̆ (о каȣсъ); петезескȣ̆; ѧпdірептȣ̆; мъпжескȣ̆; Streitigkeiten —, компȣпȣ̆ черте, ѧтпакȣ̆ пеdȣмерірї.

Schlichter, m., комплъпъторȣ̆; deскȣркъторȣ̆, ѧтпъкъторȣ̆; петезіторȣ̆; мъпжіторȣ̆.

Schlichtung, f., комплъпъмѫптȣ̆; ѧтпъкътȣръ, ѧтпъчȣіе́лъ, ѧпdрептаре.

Schlick, m., мѫлȣ̆ (італ. melma), помолȣ̆ грасȣ̆ (лъсатȣ̆ de апе), сȣdȣ̆.

Schlickern, v., me коръстескȣ̆, me ѧпкїегȣ̆; сорбȣ̆; беȣ̆ кȣ гїолкȣ̆.

Schlickerei, f., сорбітȣръ.

Schlief, m., клікȣ̆, партеа крȣdъ, пеко́птъ а пъпеї, пъпе клікосъ, пъпе клеіо́съ.

Schliefen, v., me тѫръскȣ̆, есȣ̆ върѫпdȣme; die Küchlein aus dem Eie —, пȣії есȣ̆ din оȣ̆.

Schließanker, m., кїеіе, апгіръ de мȣрȣ̆ (пептрȣ търіъ).

Schließbar, a. ші ad., че се по́те ѧпкіde.

Schließbaum, m., баріеръ, deсбъръто́ре (dела вербȣлȣ̆ deсбърȣ̆, італ. sbarra); гріnda кȣ каре се ѧпкіde ȣпȣ̆ dрȣмȣ̆ орї портȣ̆ (Schlagbaum ла вътї).

Schließe, f., ѧпкȣіето́ре, кеȣто́ре (de ферȣ̆ ѧп мȣрї).

Schließen, v., ѧпкіdȣ̆; ѧпкȣїȣ; ѧпкеїȣ; терміnȣ̆; регȣлезȣ̆; копкеїȣ; (ла кълъреці) стріпгȣ̆; в. n. me ѧпкеїȣ, me ѧпкіdȣ̆, me ѧпкȣїȣ; was wollen Sie daraus —? че веї съ ѧпкеї Dта de аічї? das Kleid schließt gut, вестмѫптȣлȣ̆ стъ біне; die Thüre schließt gut, ȣша се ѧпкіde біне; die Wunde schließt sich, рана прінde ско́рцъ; in die Arme —, а стрѫпце ѧп браце, а ѧтбръцоша; die Bücher —, а регȣла катастіфеле (пегȣсторештї), а ѧпкеіе́ біланцȣлȣ̆; einen Bund —, а фаче о легътȣінцъ, а ѧпкеіе́ о аліанцъ; Frieden —, а ѧпкеіе́ паче; einen Gefangenen —,

а пѫне ѧп фе́ръ пе ѫнѫ арестатѫ; einen Kreis —, а форта ѫнѫ черкѫ.
Schließer, m., ѧпкіzъторѫ, ѧпкеіеторѫ, ѧпкѫіеторѫ; портарѫ.
Schließhaken, m., кърлігѫ ѧпкѫіеторѫ.
Schließklammer, f., ско́въ, спангъ (італ. spanga), спопкъ.
Schließlich, ad. ѧп ѫртъ, ѧп фіне (ѧпсфършітѫ).
Schließriegel, m., zъворѫ.
Schließung, f., ѧпкеіетѫръ, ѧпкісѫръ; салдѫ, ѧпкеіере de сокоте́лъ.
Schliff, m., аскѫцітѫръ, точітѫръ; поліітѫръ.
Schlimm, a. ші ad., реѫ; стрікъторѫ; стрікъчосѫ; стрѫмвѫ; —е Mensch, m., омѫ реѫ; —е Vorbedeutung, f., пресімцімѫнтѫ сіністрѫ; es ist mir —, ѧмі есте реѫ, me сімтѫ волнавѫ; ich bin — daran, ѧмі мерце реѫ, е реѫ de mine.
Schlingbaum, m., скѫмпіъ (арворе, coriaria); кѫрпънѫ.
Schlinge, f., лацѫ, къпканъ (італ. cappio, calappio), кѫрсъ, клѫксъ; (жѫвъцѫ); in die — gerathen, а къде́ ѧп лацѫ.
Schlingel, m., (пѫмаї деспре вървацї); омѫ преа de nimікѫ, вервапѫ, перде-варъ, чокоїѫ тръndавѫ, тръпторѫ.
Schlingelei, f., вервъніъ, тръпторіъ.
Schlingen, v., ѧпгіцѫ кѫ гїотѫра, гіолкъїѫ (бѫкътѫра); — ѧпколъческѫ, ѧпкѫжвеzѫ (італ. ingojare), ѧпфъшѫрѫ; ѧпковоїѫ.
Schlingern, v., (деспре коръвії, в. Schwanken).
Schlippe, f., стрімто́ре ѧптре до́ъ касе, хѫдіцъ.
Schlitten, ш., саніъ, трагъ; —bahn, f., дрѫмѫ de саніъ; —baum, m., талпа саніеї.
Schlittschuh, m., тълпігъ de датѫ пе гїацъ.
Schlitz, m., сфъшіїетѫръ (італ. fessura); деспікътѫръ, дескісетѫръ, тъіетѫръ лѫпгъре́цъ; дълтъітѫръ; въгъѫпъ; ѫлѫкѫ.
Schlohweiß, a., алвѫ ка пеоа.
Schloß, n., костеїѫ, четъцѫіе, фортъре́цъ; палатѫ; ѧпкѫіето́ре; лъкатѫ (італ. lucchetto); крестътѫръ (ла черкѫрї); клештътѫръ; einem ein — vor den Mund legen, а пѫне кѫїва лъкатѫ пе гѫръ.
Schloß-aufseher, —vogt, m., кастеланѫ; —bein, n., (анат.) копчігъ; —blech, n., табла ѧпкѫіето́реї; —vogtei, f., къстълъніъ; —weiß, в. Schlohweiß.
Schlößchen, n., лъкъцікъ.
Schlosse, f., гріndінъ (бѫкъцелеле еї).
Schlossen, v., гріndінъ, бате гріndіна.
Schlossenwetter, n., тімпестате кѫ гріndінъ.
Schlosser, m., лъкътѫшѫ, лъкътарѫ; —arbeit, f., лѫкрѫ de лъкътѫшѫ.
Schlot, m., каналѫ; къміnѫ, гѫра къміnѫлѫї; ѫрлоїѫ.
Schlotterig, a. ші ad., тъndалъ; ѧмплетечітѫ, хъцінатѫ, бълълъітѫ.
Schlottermilch, f., лапте ѧпкїегатѫ (іаѫртѫ).
Schlottern, v., me клътінѫ, me ѧмплетеческѫ, me хацѫнѫ; тремѫрѫ; die Strümpfe — ihm an den Waden, колцѫніі ѧї тремѫръ пе пѫлпе.
Schlucht, f., іерѫгъ, фѫndътѫръ, вале стрімтъ (п'інтре мѫнцї), въгъѫнъ de мѫнцї, хѫлъ (арdел.)
Schluchzen, v., сѫспінѫ.
Schluchzer, m., сѫспінѫ, плънсѫ кѫ сѫспінѫ, плънсѫ ѧппекатѫ.
Schluck, m., ѧпгіцітѫръ; гълкъітѫръ, гїолкѫ.
Schlucken, v., ѧпгіцѫ, гълкъїѫ, гїолкъїѫ; сѫспінѫ (Schluchzen).
Schlucker, m., сѫспінѫ (Schluchzer); ѧпгіціторѫ, гълкъіторѫ; —, бїетѫ омѫ (італ. biettolone); armer —, ѫнѫ ваї-де-елѫ.
Schluckweise, ad., гълкъніndѫ, гїолкъіndѫ, пе гїолкъіте.
Schluderig, a. ші ad., лепешѫ, de хаі-мъ-на, de дорѫ лелії.
Schludern, v., лѫкрѫ de хаі-мъ-на, тъndълескѫ.
Schluft, f., къміnѫ ла къръміdъріі; лерфъ, фемеіъ дестръматъ; (в. ші Schlucht).
Schlummer, m., сомнѫлецѫ, сомнѫ ѫшорѫ, аціпіре, дормітаре; —gott, m., Морфеѫ, zеѫлѫ сомнѫлѫї.

Schlummern, v., dopmitŭ, аціпескŭ.
Schlump, m., óрвъ 'нтъmпларе, хасарdŭ, (= zadapŭ).
Schlumpe, f., mѕіере скърпавъ, mѕіере dестръвълатъ, пе каре хаіпеле стаŭ фóрте ръŭ, шлеómпъ.
Schlumpen, a., атърпъ ꙟп жокŭ (хаіпа).
Schlund, m., гътлежŭ, ꙟпгіцітóре; горгóпъ (ла къптъреці, італ. gorgo); гѕръ (de пръпастіъ, de тѕпŭ); болбóпъ, болбóкъ; пръпастіъ; (анат.) фарінгъ, есофагŭ; —drüsen, pl., (анат.) гіndѕръ тіроіdеъ, гіndѕра ꙟпгіцітóре.
Schlupe, в. Schaluppe.
Schlüpfen, v., скапŭ лѕпекъndŭ; es schlüpfte mir ein Wort aus dem Munde, me лѕъ гѕра пе dinainte.
Schlüpferig, a., лѕпекосŭ; перікѕлосŭ; тъскъросŭ, (обсчепŭ); —e Gedicht, n., поесіъ скъndълóсъ.
Schlupffliege, f., mѕскъ ікпеѕmопъ.
Schlupfhafen, m., (ла коръвіері) локŭ de adъпостŭ, локŭ скѕтітŭ de въптŭ.
Schlupferigkeit, f., лѕпечіme; тъскъріme (обсчепітате).
Schlupf-loch, n., —winkel, m., локŭ аскѕпсŭ, локŭ секретŭ, ѕпгіѕлецŭ (de аскѕпсŭ кѕ кѕцетŭ ръŭ).
Schlürfchen, n., сорвітѕрікъ.
Schlürfen, v., сорвŭ.
Schluß, m., ꙟпкеіере, ꙟпкеіетѕръ; ꙟпкісѕръ; ꙟпклештътѕръ; терminŭ, капетŭ, фіпе; копкеіпцъ, копсечіпцъ; dечісіѕпе; — einer Rechnung, салdѕлŭ ѕпеі сокотелі; einen guten — haben (beim Reiten), а ста віпе ꙟп шеа, а шті ꙟпкълека віпе.
Schluß-art, f., раціопъmѫптŭ, аргѕmѫптъціѕпе, modŭ de a ꙟпкеіé; —balken, m., кеѕтóре (ла касъ); —folge, f., dedѕкціѕпе, ѕрmаре лоцікъ; —form, f., форma ѕпѕі сілоцістŭ; —gesang, m., (mѕс.) фіпалŭ, къптŭ фіпалŭ; —leiste, f., (тіпогр.) віпетъ, флорі, орпъmіпте; —punkt, m., пѕптŭ ла ꙟпкеіере, пѕптŭ фіпалŭ; —rechnung, f., ꙟпкеіере de сокотéлъ, компѕтŭ фіпалŭ; —rede, f., кѕвъптŭ de ꙟпкеіере, кѕвъптŭ фіпалŭ, копкеіетѕръ, епілогŭ; сілоцістŭ (ꙟп лоцікъ); —reim, m., рефрепŭ, ретѕрпелŭ (ritornello, ла ꙟпкеіереа ѕпеі поеme); —satz, m., пропѕсеціѕпе фіпалъ; —stein, m., кеіа болтеі, пéтръ de ꙟпкеіетѕръ; —urtheil, n., жѕdекатъ dефіпітівъ, deлівератŭ din ѕрmъ.
Schmach, f., рѕшіпе; dефаітъ; важокѕръ; афроптŭ; (окара е цігъпеште); пробоzéлъ (арdел., лът. opprobrium); —voll, a. ші ad., плінŭ de рѕшіпе, de важокѕръ, кѕ тотѕлŭ рѕшіпатŭ, інфамŭ.
Schmachten, v., лъпцеzескŭ; me топескŭ de dорŭ; vor Hunger —, морїѕ de фóme.
Schmächtig, a. ші ad., сѕпціре, сѕпціїетікŭ; ѕскъцівŭ; фъmесітŭ, хъmесітŭ; (вітіопŭ е кѕратŭ ѕпгѕреште), макрѕ; —e Mensch, m., omŭ сѕпціїетікŭ, omŭ dесшіратŭ (слъвъпогŭ).
Schmächtigkeit, f., сѕпціїетате; фъmесітѕръ; тъкріme; dесшірътѕръ (а трѕпѕлѕї).
Schmacke, f., сеmакъ, корабіъ латъ пегѕцеторéскъ.
Schmackhaft, a. ші ad., гѕстосŭ, гѕстѕосŭ; dелікатŭ.
Schmackhaftigkeit, f., гѕстŭ вѕпŭ, гѕстошіme; dелікатецъ.
Schmacklos, a. ші ad., фъръ гѕстŭ.
Schmadderbuch, n., карте de макѕлътѕръ, страцъ.
Schmadderer, m., макѕлъторŭ, тъпжіторŭ, скрііторŭ ръŭ.
Schmaddern, v., макѕлеzŭ, тъпжескŭ, фештелескŭ.
Schmähbrief, m., скрісóре dефъітътóре, скрісóре сатірікъ.
Schmähen, m., dефаітŭ, ворвескŭ de ръŭ; ꙟпжѕрŭ (окара е цігъпеште).
Schmäher, m., dефъітъторŭ; ꙟпжѕръторŭ.
Schmählich, a. ші ad., інфамŭ, рѕшіпатŭ, de рѕшіпе, de важокѕръ; eines —en Todes sterben, а морі о мóрте рѕшіпатъ.

Schmährede, f., dickȣpcȣ deфъimъторȣ, кȣвinте ꙟнжȣріóсе.
Schmähschrift, f., скріптȣръ deфъimътóре; Verfasser einer —, лібеллістȣ.
Schmähsucht, f., пофтъ de a deфъima, тȣшкъріme.
Schmähsüchtig, a. ші ad., гȣръ реа, гȣръ тȣшкътóре, deфъimъторȣ, тȣшкъросȣ.
Schmähung, f., deфаimъ, ворбе deфъimътóре, deтраџере (а пȣтелȣї бȣпȣ), inвептівъ.
Schmal, a. ші ad., ꙟнгȣстȣ; стрімтȣ; сȣпџіре, сȣпџіїетекȣ; —leder, n., пеле сȣпџіре (de вітъ тінъръ); —thier, n., пȣїȣ de червȣ; —vieh, n., вітъ domестікъ.
Schmäle, в. Schmalheit.
Schmälen, v., стрігȣ, блéтърȣ, ботвънескȣ.
Schmälern, v., ꙟнгȣстȣ; стрімтезȣ; ꙟтпȣџінезȣ, скаdȣ, реdȣкȣ ла пȣџінȣ, тікшорезȣ; eines Ehre —, а пъта опóреа кȣїва, а deтраџе опóреї кȣїва, а deфъima, а вътъma опóреа . . .; die Freiheiten —, рестрінгȣ dрептȣріле; den Lohn —, трагȣ din сітбріъ, тікшорезȣ сітбріа.
Schmälernd, part., рестрѫнсівȣ, тікшорътівȣ.
Schmälerung, f., рестрѫнсетѫнтȣ; тікшорътѫнтȣ, ꙟнгȣстътȣръ; стрѫнторътѫнтȣ.
Schmalhans, m., отȣ сгърчітȣ, каре'шї траџе dела гȣръ, богатȣфлътънdȣ.
Schmalheit, f., ꙟнгȣсџіme; стрѫнцime.
Schmälig, a. ші ad., тікълосȣ; тісераверȣ, ваї de елȣ.
Schmalte, f., сталтȣ (Blaufarbe).
Schmalz, n., ȣнсȣръ, ȣнтȣръ, ȣнсóре (арdел.), гръсіme; ohne Salz und —, несъратȣ, непіпъратȣ, некълітȣ, лȣкрȣ фъръ нічї ȣнȣ гȣстȣ; —bier, n., пéръ de-а ȣнтȣлȣї.
Schmalzen, schmelzen, v., ȣнгȣ, пȣнȣ ȣнтȣръ, ȣнтȣ (ꙟн вреo бȣкатъ).
Schmalzig, a. ші ad., ȣнсȣросȣ, кȣ гръсіme (о тънкаре).
Schmant, m., стънтънъ; гръсіme грецóсъ.
Schmaragd, m., стараrdȣ (пéтръ прецióсъ); —grün, a., стараrdiȣ, верde ка стараrdȣлȣ.
Schmarotzer, m., лікъȣ, парасітȣ (каре тънкъ бȣкȣросȣ din маса алтȣіа); —pflanze, f., плантъ парасітъ (каре траџе сȣкȣріле алтора).
Schmarotzerei, f., лікъіme, парасіџіme.
Schmarre, f., чекатріче, семнȣ de ранъ, (de аічї чекътітȣ); боцȣ; тȣртъ, плъчінтъ; ворбъ лȣнгъ; кісъліцъ de прȣне.
Schmarrig, a. ші ad., чікатрісатȣ (чекътітȣ), семнатȣ de pane, de тъіетȣрї; боцітȣ; тȣртітȣ.
Schmatz, m., цȣкъ (арdел. сілв. цȣкȣ-те), сърȣтатȣ сопорȣ, пȣпътȣръ плеоскъітъ.
Schmatzen, v., цȣкȣ, сърȣтȣ цїокъіndȣ, плеоскъіndȣ; молфъїȣ, клефъїȣ (тънкъndȣ); стърпескȣ ръdъчінї de копачї.
Schmauch, m., фȣтȣ гросȣ, фȣтȣ de тъбакȣ; сфаръ таре (Qualm).
Schmauchen, v., фȣтȣ тъбакȣ, арȣнкȣ фȣтȣрї.
Schmaucher, m., фȣтъторȣ, піпъторȣ таре.
Schmauchig, a. ші ad., фȣтосȣ, фȣтегосȣ.
Schmaus, m., оспъцȣ, трактъ, банкетȣ, бенкетȣ, фестінъ.
Schmäuschen, n., оспечорȣ.
Schmausen, v., те óспътȣ, бенкетȣескȣ.
Schmauser, m., тръілъ, къȣтъторȣ de óспеце, бенкетȣіторȣ.
Schmauserei, f., оспътътȣръ, беціъ тȣскълéскъ (Цéра рот.).
Schmecken, v., гȣстȣ, сітцȣ гȣстȣлȣ; тіросȣ; das schmeckt mir nicht, ачéста нȣ'тї е пе гȣстȣ, нȣ'тї плаче; er läßt es sich —, елȣ тънкъ кȣ пофтъ, лȣї ꙟї плаче (італ. gli piace).
Schmecker, m., гȣстъторȣ; тънкъчосȣ, лакотȣ; гȣръ de червȣ.
Schmeer, n., ȣнтȣръ (петопітъ); гръсіme; —bauch, m., бȣртъ таре, отȣ грасȣ, гръсоле, бȣрdȣле; —ig,

ad., ѹнтѹросѹ; —stein, m., кретъ de Спаніа, стеатітъ.
Schmeichelei, f., лінгѹшіре = (італ. lusingherie), тъгѹліре, блъndeцiї (лат. blanditiae).
Schmeichelhaft, a. ші ad., лінгѹшарѹ, тъгѹларѹ, dѹлче.
Schmeichelkatze, f., тъцъ блъndъ; пров. тъцъ блъndъ сгъріе реѹ.
Schmeicheln, v., лінгѹшескѹ.
Schmeichel-rede, f., кѹвънтаре лінгѹшаръ; —wort, n., ворбъ лінгѹшаръ, ворбъ dѹлче, ворбъ блъndъ.
Schmeichler, m., лінгѹшіторѹ; —in, f., лінгѹшітóре.
Schmeichlerisch, a., лінгѹшарецѹ.
Schmeidig, в. Geschmeidig.
Schmeißen, v., арѹпкѹ, асвърлѹ; батѹ; какѹ.
Schmeißfliege, f., тѹскъ карпаръ, каре пѹindѹсе пе карне къшѹпъ вермї (тѹшіце apd. = mousches a vers).
Schmelz, m., сталтѹ; топітѹръ стіклóсъ, глъжóсъ; —arbeit, f., стълтътѹръ; —arbeiter, m., стълтѹіторѹ; —bar, a., топіверѹ; —barkeit, f., топіверітате; —barmachung, f., (хім.) черъцiѹне; —butter, f., ѹнтѹ топітѹ.
Schmelzen, v. a., топескѹ; v. n., се топеште; фіг. пере, се dѹче; sein Vermögen ist schon sehr geschmolzen, авереа і с'а ѫтпѹцінатѹ фóрте.
Schmelzer, m., топіторѹ, тѹрпъторѹ; —ei, f., топітóре.
Schmelz-farbe, f., колóре de сталтѹ; —glas, n., глажъ de сталтѹ; —hütte, f., топітóре; —kunst, f., металѹрцiъ, арте de топіре; —maler, m., піпторѹ пе сталтѹ; —ofen, m., кѹпторѹ de топітѹ; —punkt, m., пѹнтѹлѹ топіреї (градѹл de кълdѹръ ла каре се топеште о матеріъ óрекаре); —rohr, —röhrchen, n., цéвъ de топітѹ (сѹфлъndѹ); —tiegel, m., тігъіцъ de топітѹ; —ung, f., топіре; —werk, n., стълтътѹръ.
Schmer, Schmeer, n., ѹнтѹръ, гръсіме.
Schmergel, m., стірідъ (мінералѹ); стóлъ, ѹрdóре (de паіъ, чѹбѹкѹ);
Schmergeln, v., поліескѹ, daѹ лѹстрѹ кѹ стерідъ; ѹнгѹ кѹ ѹрdóре de піпъ.
Schmerl, m., в. Lerchenfalk.
Schmerle, f., пескѹцѹ de рѫѹ.
Schmerz, m., dѹрере, спастѹ; фіг. ѫнтрістаре, атъръцiѹне.
Schmerzen, v., къшѹпѹ dѹрере; фіг. ѫнтрістезѹ, сѹпърѹ; die Augen — mir, me dорѹ окії.
Schmerzgeld, n., ванї de dѹрере (daцї пентрѹ рана сéѹ dѹререа къшіѹнатъ).
Schmerzhaft, a., dѹреросѹ; ad. кѹ dѹрере.
Schmerz-lindernd, —stillend, a., аллінъторѹ, потоліторѹ de dѹрере; —los, a. ші ad., фъръdѹрере; —losigkeit, f., nedѹрінцъ.
Schmetterling, m., флѹтѹре; фърфалъ.
Schmettern, v., zu Boden —, тръптескѹ de пътънтѹ (de се сфартъ, de се спарце); die Trompeten —, ресѹпъ трімбіцеле.
Schmied, m., фаѹрѹ apd. = (лат. faber), ферарѹ; пров. Jeder ist seines Glückes —, чіне кѹт ѫшї аштерне, аша ва dорті; че сетънъ, ва сечера; —bar, a., тѹіверѹ, че се пóте тѹіа бътъndѹсе кѹ маїѹ; —barkeit, f., тѹіеверітате.
Schmiede, f., фъѹръріъ, феръріъ; —ambos, m., пъковалъ, ілеѹ; пров. pom. а къdea ѫнтре чоканѹ ші пъковалъ; —arbeit, f., лѹкрѹ de фаѹрѹ; —balg, m., фоії de фъѹръріъ; —esse, f., къміпѹ фъѹрърескѹ; —hammer, m., чоканѹ фъѹрърескѹ; —handwerk, n., фъѹрърітѹ.
Schmieden, v., а фъѹрі, а лѹкра ла ферѹ; пров. man muß das Eisen — so lange es warm ist, бате ферѹлѹ пънъ е калdѹ; фіг. Lügen —, а фабріка ла мінчѹнї.
Schmiede-schlacke, f., —sinter, m., сгѹръ de ферѹ; —stock, m., бѹтѹкѹлѹ ілеѹлѹї.
Schmiege, f., ѹнгіаръ плекътóре (інстр. de месѹратѹ).
Schmiegen, v., плекѹ = (італ. piegare), стръмбезѹ; фіг. me ѹмі-

лескȣ, me тѫръскȣ (ка кънiї пе пънтече dinaintea мънеї ameninцетóре); sich nach Umständen —, а ѫнтóрче mantaoa dinкътро сȣфлъ въптȣлȣ.

Schmiegsam, a., плекаверȣ.

Schmiele, f., мохорȣ; піпірігȣ.

Schmier-buch, n., мънцiторїȣ; —büchse, f., васȣ кȣ ȣнтȣръ (de ȣнсȣ карȣ), пъкȣрiцъ.

Schmiere, f., ȣнсóре (de карȣ).

Schmieren, v., ȣнгȣ; мънжескȣ, скрiȣ реȣ; мiтȣескȣ; пров. wer gut schmiert, der fährt gut, dékъ ȣнцї карȣл, мерце маї біне, dékъ даї мiтъ, реешї; den Wein —, а фалсiфiка вiнȣ; einem den Buckel —, а чомъцi; mit Oel —, а фрека кȣ олеȣ; mit Theer —, а ȣнце кȣ кътранȣ.

Schmierer, m., ȣнгъторȣ; мънжiторȣ; —ei, f., скрiптȣръ реа.

Schmierig, a. шi ad., ȣнсȣросȣ, ȣнтȣросȣ; мънжiтȣ.

Schmier-käse, m., брѫнzъ мóле, ȣнсȣрóсъ; —meste, f., пъкȣрiцъ; —salbe, f., ȣнтȣръ; —seife, f., съпȣнȣ ȣнтȣросȣ; —vieh, n., вiтъ рѫióсъ.

Schmink-bohne, f., фасоле влогаръ; —büchse, f., кȣтiъ кȣ рȣменéлъ.

Schminke, f., рȣменéлъ, dресȣ (сȣлiманȣ); rothe —, рошiȣ; weiße —, алвȣ.

Schminken, v., me рȣменескȣ, даȣ кȣ dресȣ, кȣ сȣлiманȣ.

Schmink-fleckchen, —läppchen, n., петекȣцъ de рȣменiтȣ; —mittel, n., косметiкȣ, рȣменéлъ; —pflästerchen, n., блъстȣрелȣ (негрȣ) de пȣсȣ пе фацъ; —wasser, n., апъ de dресȣ.

Schmirgel, в. Schmergel.

Schmiß, m., арȣнкътȣръ, цiпетȣръ, еiептȣръ.

Schmitz, m., ловiтȣръ кȣ плага, кȣ верцéоа; хȣмъ ȣнсȣрóсъ; —e, f., ловiтȣръ, плеснiтȣръ; мънжiтȣръ.

Schmitzen, v., ловескȣ; (ла кȣрър.) ѫнтindȣ пелеа.

Schmollen, v., бȣфнескȣ; стаȣ восȣнфлатȣ, мънiосȣ.

Schmorbraten, m., фрiптȣръ ѫннъdȣшiтъ.

Schmoren, v., фрiгȣ ѫннъdȣшiтȣ.

Schmu, m., къштiгȣ пелецȣiтȣ.

Schmuck, m., мънdрiъ = (лат. mundus muliebris); орнъмънтȣ, подóбъ; гътéлъ; жȣваере, скȣле; unächte —, скȣле фалсе; rednerische —, флорї реторiчештї.

Schmücken, v., орнеzȣ, ѫмподовескȣ, гътескȣ, ѫнфрȣмсъцеzȣ; sich mit fremden Federn —, а се ѫмподобi кȣ пене стреine.

Schmuck-kästchen, n., скрiнȣ, кȣтiȣцъ кȣ скȣле; —los, a. шi ad., сiмплȣ, фъръ подóбъ; —nadel, f., акȣ (кȣ diamantȣ шчл.); —waare, f., жȣваерцiъ.

Schmückung, f., орнаре, ѫмподобiре.

Schmuggele, f., контръбandъ, тречере de мърфї опрiте.

Schmuggeln, v., контръбandеzȣ.

Schmuggler, m., контръбandiтȣ.

Schmunzeln, v., сȣрѫdȣ (zimбескȣ).

Schmutz, m., спȣркъчiȣне, ȣрdорiе, некȣръцiъ, пътаре; —ärmel, m., мънекарȣ (че се iа) песте алтȣ вестмънтȣ ѫн контра тъвълiтȣреї.

Schmutzen, v., me спȣркȣ, me фештелескȣ, me ѫмплȣ de некȣръцiъ.

Schmutz-farbe, f., колóре ȣрѫтъ; —fleck, m., пътътȣръ.

Schmutzig, f., спȣркатȣ; ȣрdȣросȣ (мȣрdарȣ) некȣратȣ; —e Reden, ворбе ȣрѫте, прóсте.

Schmutztitel, m., (ла тiпогр.) антетiтȣлȣ.

Schnabel, m., плiскȣ, рострȣ, чокȣ; фiг. насȣ; das ist nicht für deinen —, нȣ е de насȣл тъȣ; er spricht wie ihm der — gewachsen ist, ворбеште ка пе ла еї.

Schnäbelchen, n., рострȣшорȣ, плiскȣлецȣ.

Schnäbeleisen, n., ферȣ de ѫнкрецiтȣ пърȣ (ла перȣкарї).

Schnabeln, a., плiскосȣ.

Schnabeliren, v., мънънкȣ; даȣ din фълчї; фiг. чiȣпескȣ, мънънкȣ бȣкъцеле бȣне.

Schnäbeln, sich, v., се сърȣтъ, се decмéрdъ (порȣмбiї).

Schnabel-schuh, m., папъкъ къ чокъ, къ вѫрфъ ѧпторсъ; —thier, n., орпіторінгъ, вітъ къ пліскъ (de пасере ѧп Аѹстраліа); —weide, f., фіг. лікъітъръ.
Schnäbler, m., пліскарїъ, бътлеапъ (пасере).
Schnacke, f., ціпцаръ = (італ. zinzara); глъмъ, палавръ.
Schnackenmacher, m., фъкъторъ de глъме, de посне.
Schnackisch, a. ші ad., глъмецъ, поспашъ.
Schnällchen, n., кътъръмъцъ.
Schnalle, f., катарамъ, компіче; кърлігъ.
Schnallen, v., ѧпкътъръмъ; die Steigbügel —, прелъпцескъ скъріле (дела шеа).
Schnallendorn, m., лімба катарамеї.
Schnalzen, v., плеоскъїъ къ лімба, къ децетеле.
Schnapp! int., хапъ! покъ!
Schnappen, v., се'пкіде, плеоскъеште; хъпъеште.
Schnäpper, m., бълéстръ къ кóдъ (армъ), лапцетъ къ корzї; ъшіцъ скъпътóре ла фої.
Schnapp-feder, f., ресортъ, кóрdъ; —hahn, m., кокошъ скъпъторъ (ла арме de фокъ); хъпъіторъ (фъръ); —messer, n., брічагъ.
Schnapps, m., вінарсъ; ѧпгіцітъръ de ракіъ.
Schnappsack, m., траістъ de дръмъ.
Schnappsbruder, m., соцъ de бъътъръ de вінарсъ.
Schnäppschen, n., ѧпгіцітъръ de вінарсъ; ein — trinken, а беа ъпъ покъръцъ de ракіъ.
Schnappsen, v., беъ ъпъ покаръ de ракіъ.
Schnappsglas, n., покъръцъ de вінарсъ.
Schnarchen, v., хоркъїъ (dopmindъ).
Schnarcher, m., хоркъіторъ.
Schnarre, f., dѫрѫітóре, кърціітóре.
Schnarren, v., dѫрѫескъ, скърцеескъ (къ dѫрѫітóреа).
Schnatte, f., тъіетъръ.
Schnatterei, f., гъгъітъръ, гъръітъръ; фіг. чікълітъръ.
Schnattern, v., а гъгъі, а гъръі (гъштеле).
Schnauben, schnaufen, v., сфорпъїъ, сфоръїъ (пе пасъ), ресъфларе.
Schnauben, n., сфоръітъ; ресъфлатъ; босъмфлатъ.
Schnaue, f., паіъ къ доѹе катаргърї.
Schnauze, f., ботъ, ростръ, рѫтъ; пасъ; гѫтъ (de капъ).
Schnäuzen, v., а мъчі, а лъа мъкъ (ла лъміпаре); sich —, а'шї съфла пасъл.
Schnauzig, a. ші ad., сфръптатъ.
Schnecke, f., мелкъ, кълбекъ (молд.).
Schnecken-art, f., спіцъ de мелкъ; —artig, a., спіралъ, ка мелкълъ; —berg, m., мъптішоръ спіралъ, ресервъторъ de мелчї; —förmig, a., de форма мелкълъї, спіралъ; —gang, m., алеъ спіралъ (къ къръpї ѧптóрсе ѧп форма мелкълъї); —gehäuse, —haus, n., касъ, скоікъ, цестъ, гъоаче = (італ. guscio) de мелкъ; —horn, n., корпъ (піпъітóре) de мелкъ; —klee, m., тріфоїъ, лъчерпъ; —linie, f., ліпіъ спіралъ, конхоідъ; —post, f., фіг. мерсъ фóрте ѧпчетъ; —rad, n., рóтъ ка мелкъл; —schale, в. —haus; —treppe, f., скаръ спіралъ; —weise, ad., ка мелкъ; —zug, m., тръсъръ, ліпіъ, конкоідъ.
Schnee, m., неóъ, zъпаdъ (apd.), омътъ (молд.); voll —, неіосъ.
Schnee-ammer, f., ъмверіцъ de éрпъ; —bahn, f., кале de саніъ; —ball, m., боцъ, паллъ de néоъ; —berg, m., мъпте de néоъ, аккоперітъ de néоъ; —blind, a., ѧптъпекатъ прін néоъ; —bruch, m., ръптъръ de арборї къшъпатъ de néоъ; —flocke, f., флокъ, фългъ de néоъ; —gebirge, n., мъпцї неіошї; —gestöber, n., вісколъ; ометъ; —glöckchen, —glöcklein, n., клопоцеї de néоъ (плантъ); —haar, n., пъръ албъ; —haufen, m., омътъ, троіапъ, гръмаdъ de néоъ; —isch, a., ка néоа; —ig, a., неіосъ; —klumpen, m., бългъре de néоъ; —könig, m., рецеле de néоъ (па-

сере); —kuppe, f., піскѫ аккоперітѫ de néoъ; —lavine, f., лавінъ; —luft, f., аерѫ neiocѫ; —milch, f., стънтънъ бътѫтъ; —monat, m., Neióca (Ianѫapiѫ); —regen, m., плóіъ местекатъ de néoъ; —tröpflein, n., плънтъ че 'нфлореште éрна ꙟн néoъ; —wasser, n., апъ de néoъ; —weiß, a. ші ad., албѫ ка néoa; —wetter, n., тімпѫ neiocѫ; —wind, m., вънтѫ neiocѫ; —wolke, f., ноѫрѫ ꙟнгрекатѫ de néoъ.

Schneide, f., тъіътѫръ, фірѫ кѫстѫреї, аскѫцішѫ; —bank, f., —bret, n., масъ, скъndѫръ de таіатѫ; —eisen, n., ферѫ de тъіатѫ (фелѫріте ѫнелте, далтъ, ресѫшѫ шчл.); —ln, v., в. Beschneiden; —messer, n., кѫцітѫ de тъіатѫ (de форме варії); —mühle, f., ферестръѫ, móръ de скъndѫрї.

Schneiden, v., a. ші n., таїѫ; спінтекѫ; сечерѫ; скопескѫ, жѫгъпескѫ: скобескѫ, скѫлпезѫ; чѫнтѫ, кѫръцѫ арборї; тънѫнцескѫ паіе; сечерѫ (гръне); косескѫ éрвъ; ꙟнкрестезѫ, ꙟнсъпѫ (фігѫре ꙟн лемнѫ); Kapriolen —, фаче кавалкаde (калѫ); Gesichter —, me сторфъескѫ, факѫ грімасе; Geld —, adѫнѫ банї кѫ міжлóче пелецѫіте; Schnee oder Wind, der ins Gesicht schneidet, néoъ сеѫ вънтѫлѫ че бате ꙟн фацъ; ein —der Wind, вънтѫ аскѫцітѫ; eine —de Kälte, церѫ маре.

Schneiden, n., тъіетѫръ; — im Leibe, тъіетѫрї (колікъ) ꙟн пънтече.

Schneider, m., кроіторѫ; тъіеторѫ; —arbeit, f., лѫкрѫ de кроіторѫ; —ei, f., кроіторіъ; тъіере; Geld —ei, сторсѫръ de банї; —gesell, m., codалѫ, калфъ de кроіторѫ; —handwerk, n., мештеріъ de кроіторѫ; —in, f., кроіторéсъ; —lohn, m., кроіторітѫ (платъ); —meister, m., мештерѫ кроіторѫ.

Schneidern, v., кроіторескѫ.

Schneider-nadel, f., акѫ de кроіторѫ; —naht, f., кѫсѫтѫръ de кроіторѫ; —rechnung, f., компѫтѫ, контѫ а кроіторѫлѫї; —zunft, f., корпоръцiѫне de кроіторї.

Schneidezahn, m., dinте тъіъторѫ.

Schneien, v., es schneiet, ninцe.

Schnell, a. ші ad., репеde, іѫте, кѫръndѫ, ad. кѫ іѫцéлъ, кѫ репезіѫне.

Schnelle, в. Schnelligkeit.

Schnellen, v., се ꙟніéптъ; се порнеште, свърнъіе, віврéзъ (кóрda); daѫ сфърлъ (песте пасѫ); покпескѫ din децете; пѫнѫ ла тънъ, пѫнѫ спінцеаоа (pom.), ꙟншелѫ; арѫнкѫ ꙟн сѫсѫ.

Schneller, m., сфърлъ, бобърпакѫ.

Schnell-fahrer, m., кълъторѫ репеde, карѫ іѫте, деліцеанѫ; —falle, f., кѫрсъ, къпканъ; —füßig, a., ацерѫ de пічорѫ.

Schnelligkeit, f., іѫцime; ацерime.

Schnell-galgen, m., спънсѫръторе; —käulchen, n., —kugel, f., бомбіцъ, minче (de жокѫ); —kraft, f., еластічітате, пѫтереа ресъріторе (ла аркѫрї); —läufer, m., кѫрсорѫ, (калѫ, отѫ); —loth, n., аместекътѫръ de металѫ de ліпітѫ, de ферекатѫ репеde; —post, f., поштъ іѫте, деліцеанѫ.

Schnell-schreibekunst, f., тахіграфіъ, стенографіъ, скріере репеde; —schreiber, m., тахіграфѫ, стенографѫ; —schritt, m., пасѫ dѫплѫ, іѫте, —segler, m., васѫ іѫте; —wage, f., кънтарѫ (чентарѫ), кѫмпънъ; —züngig, a. ші ad., бѫнѫ de гѫръ, лімбѫтѫ.

Schnepfe, f., векацъ; —ndreck, m., гъінацѫ de векацъ; —nfisch, m., векацъ de маре; —njagd, f., вънътóре de векаце; —nnetz, n., рецеа de прінсѫ векаце.

Schneppe, f., чѫкѫрѫл (дела скѫфъ); гѫра (дела канъ), чокѫ.

Schnepper, в. Schnäpper.

Schneuse, f., потекъ (прін кодрѫ).

Schnickschnack, m., верзї-ѫскате, галіматіасѫ.

Schnieben, в. Schnauben.

Schniegeln, v., а ꙟмбръка мъndрѫ; а ꙟнцоцона.

Schnippchen, n., плеспітȣръ, покпітȣръ din деџете, сфѫрлъ.
Schnippisch, a., пȣнгъторȣ̆, тȣшкъторȣ̆; ѧнгътфатȣ̆.
Schnirkel, в. Schnörkel.
Schnitt, m., тъіере, тъіътȣръ; кроітȣръ, кроіе́лъ; сечерътȣръ; — Brot, феліе de пъне; einen — machen, а фаче къштігȣ̆; das Kleid hat einen schönen —, вестмъптȣлȣ̆ шеде біне, е біне кроітȣ̆.
Schnittbohne, f., фасоле.
Schnittchen, n., феліȣцъ.
Schnitte, f., феліе, бȣкатъ.
Schnitter, m., сечеръторȣ̆; —in, f., сечеръторе́съ.
Schnitt-fleisch, n., токътȣръ, фрекъцеї = (фр. fricassée); —handel, m., негоцȣ̆ de матеріі, негоцȣ̆ кȣ тъіата; —hobel, m., џелъȣ̆ de ретезатȣ̆ (кърцї); —lauch, m., че́пъ менȣптъ (de семінцъ), арпаџікȣ̆ (ром. din Пп.).
Schnittling, m., кърлігȣ̆ de віе; боташȣ̆.
Schnitt-messer, m., кȣцітȣ̆ de тъіатȣ̆, косорȣ̆; —waare, f., марфъ кȣ тъіата, кȣ котȣлȣ̆; —weise, ad., кȣ тъіата, кȣ бȣката, кȣ феліа; —wunde, f., ранъ din тъіътȣръ.
Schnitz, m., тъіетȣрікъ, феліȣцъ ротȣндъ (de морковȣ̆, de мърȣ̆); —bank, f., банкъ de тъіатȣ̆; —el, n., в. Schnitz.
Schnitzeln, schnitzen, v., мънȣнцескȣ̆; ѧнкрестезȣ̆, съпȣ̆ ѧн лемнȣ̆.
Schnitzer, m., сковіторȣ̆, скȣлпъторȣ̆, съпъторȣ̆.
Schnitzern, v., факȣ̆ ерорї граматікалї.
Schnitz-kunst, f., скȣлпъторіъ, съпъторіъ (ѧн лемнȣ̆); —messer, m., кȣцітóіе; —werk, n., лȣкрȣ съпатȣ̆ (ѧн лемнȣ̆).
Schnöde, a., деспрецȣітȣ̆, аппȣсȣ̆; сфрȣнтатȣ̆, дешертȣ̆, секȣ̆; — Antwort, респȣнсȣ̆ перȣшінатȣ̆; — Worte, ворбе ѧнжȣріóсе; — Behandlung, трътъмънтȣ̆ вътъмъторȣ̆.
Schnödigkeit, f., перȣшінаре (обръснічіъ).
Schnoppern, v.; міросȣ̆ тръгъндȣ̆ таре аерȣлȣ̆.
Schnörkel, m., лініъ ѧнколъчітъ, ѧнвълȣітъ (лат. voluta); орпъмънтȣ̆ орѫтȣ̆ (архіт.); фіг. глȣмъ, (карагіозіъ.)
Schnörkeln, v., орнезȣ̆ орѫтȣ, факȣ̆ ѧнвълітȣрї.
Schnucke, f., спе́цъ de оі мічї.
Schnüffeln, v., фонфъескȣ̆.
Schnüffler, m., фонфъіторȣ̆.
Schnupfen, m., гȣтȣрарȣ̆; — mit Husten, катарȣ̆, кътъроїȣ (пȣ гȣтъ); —, v., трагȣ̆ табакȣ̆ пе насȣ̆.
Schnupfen-artig, a., катаралȣ̆; —fieber; n., фрігȣрї катарале, гріпъ.
Schnupfer, m., тръгъторȣ̆ de табакȣ̆ пе насȣ̆.
Schnupficht, a., ка катарȣлȣ̆.
Schnupfig, a., катаросȣ̆.
Schnupf-tabak, m., табакȣ̆ de насȣ̆; —dose, f., табакеръ; —tuch, n., мȣчарȣ̆, кърпъ de насȣ̆; марамъ = (італ. marame).
Schnuppe, f., мȣкȣ̆ (de лȣмінаре арсъ).
Schnuppern, в. Schnoppern.
Schnur, f., нȣоръ (= італ. nuora).
Schnur, f., сфóръ, кордіцъ, фірȣ̆ресȣчітȣ̆; — Perlen, шірȣ̆ de мърџеле; es geht bei ihm Alles nach der —, ла елȣ̆ тóте мергȣ̆ пе сфóръ, е омȣ̆ регȣлатȣ̆; über die — hauen, а'шї еші din месȣрї; von der — zehren, а мънка din капіталȣ̆.
Schnür-band, n., бръчії (apd.), сфóръ de ѧнчінсȣ̆; —brust, f., корсетȣ̆, пептарȣ̆ de стрѫнсȣ̆.
Schnürchen, n., сфорішóръ; etwas am — haben, а фі депрінсȣ̆ ѧн чева.
Schnüren, v., ѧмбръчіезȣ̆, ѧнсфорезȣ̆; стрінгȣ̆ ѧн корсетȣ̆, а скопі, ѧнтóрче (ȣнȣ̆ таȣрȣ̆).
Schnurgerade, a. ші ad., пеліпіъ, пекóрдъ, дірептȣ̆.
Schnür-leib, в. Schnürbrust; —loch, n., гъȣріче, бортіцъ (ла вестм. пептрȣ сфóръ).
Schnür-macher, m., сфоръџіȣ̆; —nadel, f., акȣ̆ de ѧнсфоратȣ̆; —perle, f., мърџеа de ѧнфіратȣ̆.

Schnurrbart, m., мѫстаце; —ig, a., мѫстъчіосѫ.
Schnurre, f., кърцііто́ре, dържіто́ре; фіг. повесте de ржсѫ.
Schnurren, v., фаче фретътѫ = (лат. fremere); вомбъпеште (incептѫ); а сфъръі, то́рче (мѫца); dѫрже (ро́та); фіг. чершескѫ; чертѫ.
Schnürriemen, m., кѫреа de ꙟпчіпсѫ.
Schnurrig, a., pidікѫлѫ, бѫрлескѫ, de ржсѫ.
Schnurr-pfeife, —pfeiferei, f., багателъ, nimікѫрї.
Schnür-schuh, m., опінчї, папѫчї кѫ сфо́ре; —stiefel, pl., чобо́те, вотіне, чістѫліце de ꙟпсфоратѫ.
Schnurstracks, ad., пеко́рdъ, пе сфо́ръ, dірептѫ.
Schober, m., стогѫ; — Heu, клаіе.
Schobern, v., стоцескѫ, клъіескѫ, пѫпѫ ꙟп стогѫ, ꙟп клаіе.
Schock, n.. шezinъ, шесezечітъ, гръmadъ de ѫпѫ пѫмерѫ отържтѫ de 60 оіепте омоцене (п. е. de флаше); halbe —, трezinъ, трezечітъ.
Schocken, v., пѫмерѫ кѫ шezina.
Schock-frei, a., ліберѫ de dареа пе шezinї; —holz, n., лемпѫ мъпѫптѫ (кръпцї) ꙟп шezinї; —weise, ad., кѫ шezina.
Schof, m., кърпъ = (іт. саграме); фіг. (de о́менї) трепцеле попорѫлѫї; —elig, a. ші ad., denimіка, фо́рте реѫ.
Schöffe, в. Schöppe.
Schokolade, в. Chocolate.
Scholar, m., школарѫ; —ch, m., inспепторѫ de шко́лъ; —chat, n., корпѫ інспепторескѫ.
Scholastik, f., школастікѫ.
Scholastisch, a. ші ad., школастіческѫ.
Scholiast, m., коментарѫ; — des Euripides, сплікъторѫлѫ лѫї Еѫріпіde.
Scholie, f., Scholier, n., школіъ.
Scholle, f., плътіцъ (пеште); глобѫ, бѫлгъре (de пъмъптѫ); слоїѫ (de гіацъ).
Schollig, a. ші ad., бѫлгъросѫ.
Schon, ad., ші, (ачéстъ партікѫлъ пѫ се по́те традѫче ромъпеште, съ прімімѫ, пе жам = jam лат., сеѫ deja фр., орї digia іт.); wenn —, ob—, бінекъ, кѫто́текъ; — jetzt, кїарѫ акѫм; — lange, ꙟпкъ de мѫлтѫ; er wird — kommen, елѫ ва веni фъръ ꙟпdoіалъ; meine Arbeit ist — fertig, тре́ба mi е жам фінітъ.
Schön, a., формосѫ, белѫ, мѫndрѫ (лат. mundus), кѫратѫ, кѫръцелѫ; ad. біне, dѫлче; das —e Geschlecht, сессѫл фрѫмосѫ (цепѫлѫ фемеіескѫ); (ка ескіемъціѫне) —! фрѫмосѫ! біне! Jemanden — thun, а кѫртені пе чінева.
Schöndruck, m., тіпърітѫръ фрѫмо́съ.
Schöne, f., фрѫмо́съ, бе́лъ (бълаіе); фіг. амантъ, іѫбітъ; фрѫмсеце; Friedrich der —, Фрідерікѫ чел фрѫмосѫ.
Schönen, v., кіарѫфікѫ (вінѫ).
Schonen, v., крѫцѫ, пъстрезѫ, іконоmісескѫ; —swerth, a., demпѫ de крѫцатѫ.
Schön-fahrsegel, n., пъпza чеа маре; —färber, m., тінтѫрарѫ de мъпа прімъ (пѫрпѫріѫ); —geist, m., белетрістѫ; —geisterei, f., белетріъ; —geistig, a., белетрістѫ.
Schönheit, f., фрѫмѫсеце; персо́пъ фрѫмо́съ; —sgefühl, n., сімцѫл фрѫмосѫлѫї; —smittel, n., косметікѫ; —swasser, n., апъ косметікъ (de dресѫ).
Schönling, m., пъѫпашѫ, цінгъѫ (тѫпърѫ че ꙟмблъ dѫпъ гътірї ка мѫіеріле).
Schönpflästerchen, n., блъстѫрашѫ пе фацъ, в. Schminkpflästerchen.
Schön-schreibekunst, f., каліграфіъ; —schreiber, m., каліграфѫ.
Schönstens, ad., ich bedanke mich —, ꙟцї фо́рте мѫлцъмескѫ; (слѫга Dѫмітале).
Schönthuerei, f., кѫртеніре.
Schonung, f., крѫцаре.
Schooß, m., сѫпѫ (греміѫ); die Hände in den — legen, а пѫ фаче nimіка; —hund, m., —hündchen, n., къцелѫ фаворітѫ; —jünger, m., dісчіплѫ (ѫченікѫ) фаворітѫ; —kind, n., пѫїѫл mami, копілѫ фаво-

рітȣ̆; —sünde, f., пъкатȣ̆ че'л фаче чінева decȣ̆.

Schopf, m., тȣфъ de пърȣ̆ (din крештетȣ̆), чіȣфȣ̆ (італ. ciuffo), кікъ (італ. cioca); моцȣ̆, кре́стъ (ла пасерї).

Schöpf-brunnen, m., пȣцȣ̆ (пȣ фонтънъ = Quelle); —eimer, m., чȣтȣръ (гълéтъ, вadръ).

Schöpfen, v., трагȣ̆, скотȣ̆ апъ; adъпȣ̆; Athem —, ресȣфлȣ; Hoffnung —, а траце сперанцъ; Muth —, іаȣ̆ кораціȣ; Argwohn —, ѝтрȣ ѧп бънȣіалъ; das Schiff schöpft Wasser, naiea се провізіонéзъ de апъ.

Schöpfer, m., скоцеторȣ̆ (de апъ); фъкъторȣлȣ̆, креаторȣлȣ̆ (лȣтеї); er ist der — meines Unglücks, ел е каȣса непорочіреї теле; —geist, m., ценȣлȣ̆ креаторȣлȣї; —hand, f., тъпа креаторȣлȣї; —isch, a., фъкъторȣ̆, продȣкъторȣ̆, продȣптівȣ̆; —kraft, f., вѫртȣте креатріче; —macht, f., пȣтереа фъкъторȣлȣї.

Schöpf-gelte, f., чȣтȣръ (гълéтъ) de скосȣ̆ апъ; —kanne, f., капъ; —kelle, f., —löffel, m., къȣшȣ̆, лінгȣръ de скосȣ̆ апъ.

Schöpfung, f., скóтере de апъ; —ȣніверсȣ̆, лȣтеа (конченттȣл фъптȣрілорȣ̆ ла ȣнȣ̆ локȣ̆); —sgeschichte, f., історіа фачереї; —swerk, n., фъптȣръ, креаціȣне.

Schöpfwerk, n., макінъ idраȣлікъ.

Schöppe, m., ассесорȣ̆ (жȣdекъторȣ̆); —namt, n., ассесоріъ.

Schoppen, m., шопрȣ; шопінъ (тъсȣръ de о літръ); — Glas, n., васȣ̆ de о шопінъ; —weise, ad., кȣ шопіна.

Schöps, m., бербече (бътȣтȣ̆); —enbraten, m., фріптȣръ de бербече (бътȣтȣ̆); —enkeule, f., пічорȣ̆ de бербече.

Schorf, m., скóрцъ de бȣбъ; —ig, a. ші ad., скорцосȣ̆, сгъівосȣ̆.

Schörl, m., тȣрталікȣ̆ (пéтръ).

Schornstein, m., къmінȣ̆ (кошȣ̆, ȣрлоіȣ̆); —feger, m., къmінарȣ̆, хорпарȣ̆; —röhre, f., тȣбȣ, ȣрлоіȣлȣл къmінȣлȣї.

Schoß, m., рамȣръ, млъdіцъ, сȣрчелȣ̆ (віȣ̆) = (лат. surculus); —balg, m., тéка спікȣлȣї.

Schößchen, n., ферестрȣцъ ѧтвлътóре ѧп алтъ ферéстръ.

Schoßen, v., (деспре планте) крескȣ̆ ѧп сȣсȣ̆, даȣ̆ ѧп спікȣ̆; а плъті емватікȣл апȣалȣ̆ (пе огóре).

Schösser, m., перчепторȣ̆ de дърї; —ei, f., перчепторіъ.

Schoß-frei, a., скȣтітȣ̆ de дърї; —pflichtig, a., dажнікȣ̆.

Schößling, m., сȣрчелȣцȣ̆, млъdіцъ.

Schoßrebe, f., віцъ тінеръ de віе.

Schote, f., гъóче, пъстаіе; (бот.) сілікъ; —ndorn, m., акачіъ (салкътȣ̆); —nerbse, f., mazepe верde; —nförmig, a., пъстъіосȣ̆, легȣminосȣ̆; —npflanzen, pl., плънте пъстъіóсе; —ntaffel, m., омȣ̆ нечіоплітȣ̆.

Schott, n., каратȣ̆ (de 4 гр.); семінцъ (ікре de пеште).

Schraffiren, v., сграфезȣ̆, (сгъріȣ̆, трагȣ̆ кȣ кondeїȣ лінїоре крȣчішȣ̆ сеȣ̆ ѧп ачеéшї dірекціȣне.

Schräge, f., піезішіъ; —maß, n., ȣнгéръ плекътóре.

Schragen, m., скъȣнелȣ̆; ставівъ (din кінцї ѧнклештате кȣртезішȣ̆).

Schräg, a. ші ad., піезішȣ̆, провълішȣ̆, diагоналȣ̆; —heit, в. Schräge; —schnitt, m., тъіътȣръ піезішъ; —ung, f., піезішетȣръ, провълітȣръ.

Schramme, f., сгъріетȣръ, ръклітȣръ.

Schrammen, v., сгъріїȣ, раклезȣ̆.

Schrank, m., артаріȣ̆.

Schränkchen, n., артаріȣ̆ мікȣ̆, скрінȣ̆.

Schranke, f., баіеръ = (barriere), марцine; —n des Anstandes, марцінеле кȣвіінцеї; einen in den —n halten, а контені пе нештіне.

Schränken, v., ѧнгръdескȣ̆, ѧнкіdȣ̆ крȣчішȣ̆, deцъртȣрескȣ̆; eine Säge —, а ѧнкрȣчіша dінцїї ферестреȣлȣї; а рескірара пічóреле мергъndȣ̆.

Schrankenlos, a. ші ad., фъръ марцінї, нецертȣрітȣ̆; —igkeit, f., нецертȣріре, абсолȣтате.

Schranne, f., ѧнгръdітȣръ, ѧнкіdере

(маї кȣ сéмъ пела кънцелърііле поліціілорȣ, але трібȣналелорȣ).
Schranz, m., парасітȣ, лінгъȣ, лінгȣшіторȣ аппȣсȣ.
Schrape, f., резътóре, скърпінътóре, цесéлъ.
Schraube, f., шȣрȣпȣ (фȣсȣ ресȣчітȣ); auf —n stellen, а ворві сȣчітȣ, ѧнтортокіатȣ.
Schrauben, v., ѧншȣрȣпезȣ; einen —, а лȣа ла треї парале пе чінева, ал лȣа песте пічорȣ.
Schrauben-bohrer, m., сфределȣ de ѧнгъȣрітȣ матріче; —gang, m., —gewinde, n., мерсȣл, въгъȣна матрічеї (пе каре інтръ фȣсȣлȣ); —mutter, f., матрічеа (коклееї); —schlüssel, m., кеіе кȣ шȣрȣпȣ; —zieher, m., шȣрȣпȣ тръгъторȣ.
Schraub-schloß, n., zарȣ кȣ шȣрȣпȣ; —stock, m., клеште марї кȣ шȣрȣпȣ депрінсȣ ѧн бȣтȣкȣ.
Schraubung, f., ѧншȣрȣпаре.
Schrauberei, f., ѧмпȣнсътȣръ, мȣшкътȣръ.
Schreck, m., спаімъ; —bar, a. ші ad., спъімънтъчосȣ; фрікосȣ.
Schrecken, v. a., спъріїȣ, спъімънтȣ, ѧнфрікȣ, ѧнсȣфлȣ терóре, ѧнсȣфлȣ паȣръ; v. n., me спъріїȣ, me ѧнфрікȣ; стѫмпърȣ, стропескȣ (кȣ апъ рече); крепȣ, me спаргȣ, плеспескȣ (стікла); — subst. m., спаімъ, паȣръ (= peur фр.), терóре, фрікъ, темóре.
Schreckens-botschaft, f., місаціȣ (весте) фіоросȣ; —herrschaft, f., —system, n., domніъ терорістікъ, терорістȣ, тіраніъ фіорътóре; —mann, m., терорістȣ, тіранȣ спъімънтъторȣ.
Schreckenvoll, a. ші ad., плінȣ de спаімъ.
Schreckhaft, a. ші ad., фіоросȣ, ѧнфрікошатȣ; кȣмплітȣ; —igkeit, f., спаімъ, спъріошіъ, темътате.
Schrecklich, a. ші ad., ѧнфрікошатȣ. тероросȣ; кȣмплітȣ, (епортȣ); —keit, f., кȣмпліме, епортітате.
Schreckniß, в. Schreck.
Schreckschanze, f., фортінъ
Schreckschuß, m., пȣшкътȣръ de алармȣ, пȣшкътȣръ de спаімъ; фаімъ спъріóсъ; das ist nur ein —, ачестеа се спȣнȣ нȣмаї ка съ спъріе.
Schrei, m., стрігътȣ, сверътȣ, ціпетȣ.
Schreibart, f., маніеръ de скрісȣ; стілȣ; erhabene —, стілȣ сȣблімȣ (маї мȣлтȣ декътȣ ѧналтȣ); feuchte —, стілȣ педестрȣ, стілȣ деспервaтȣ.
Schreibe-buch, n., къртічікъ de скрісȣ; —feder, f., кondeїȣ дескрісȣ, пéнъ de скрісȣ; —kunst, f., арте de скрісȣ; каліграфіъ.
Schreiben, v., скріȣ; eigenhändig geschrieben, скрісȣ кȣ мъна пропріъ; wie schreibt er sich? кȣм ѧї е нȣмеле? кȣмȣ се сȣвскріе? diese Feder schreibt nicht, кondeiȣлȣ ачеста нȣ ласъ; woher schreibt sich dieser Gebrauch? de ȣnde віне датіна ачéста? woher schreibt sich diese Nachricht? de ȣnde се ескъ штіреа ачéста? richtig —, а скріе корресȣ, а скріе регȣлатȣ; einem etwas gut —, а кредіта пе чінева, а da кредітȣ кȣіва; leserlich —, а скріе мънъ четéцъ; sich mit — ernähren, а'шї ціné віéца кȣ кondeiȣлȣ; ein Buch —, а компȣне о карте; ins Buch —, (негȣц.) а петрече ла катастіхȣ, а скріе а конто; ins Gelag hinein —, а скріе кȣмȣ ѧцї віне ѧн кondeїȣ.
Schreiben, n., скрісóре, епістолъ (ардел. карте de трімісȣ); скрісȣ; ich habe das — satt, mi с'а ȣрѫтȣ de атъта скрісȣ.
Schreibepult, m., скрііторїȣ, секретарїȣ, скрінȣ, масъ de скрісȣ, пȣлпітȣ de скрісȣ.
Schreiber, m., скрііторȣ, скріпторȣ (къчї zічемȣ скріптȣръ); копістȣ, копіъторȣ.
Schreiber-amt, n., —dienst, m., офічіȣ de скрііторȣ, офічіȣ de нотарȣ; —stelle, f., постȣ de нотарїȣ.
Schreiberei, f., скрііторіъ, скріптȣръріъ, месеріъ de скрііторȣ; скрісътȣръ.
Schreibfeder, в. Schreibefeder.

Schreib-fehler, m., ерóре de кondeĭȣ, грешéлъ ла скрісȣ; —gebühr, f., таксъ de скрісȣ, — de ꙟпскрісȣ; —richtig, a. ші ad., ортографікȣ, коресȣ; —schule, f., шкóлъ de каліграфіъ; —selig, a., пътіmашȣ пе скрісȣ, пасіонатȣ ла скрісȣ; —seligkeit, f., пасіȣне de а скріе (mȣлтȣ), mъпкъріme de скрісȣ; —stube, f., скрііторїȣ, кънцълъріъ, odaie de скрісȣ, канторїȣ (фр. comptoir); —sucht, f., вóла скрісȣлȣї, mъпкъріme de а скріе; —süchtig, a., пътіmашȣ ла скрісȣ; —tafel, f., таблъ de скрісȣ; —übung, f., deпрindере ла скрісȣ, ꙟndemъnъ ла скрісȣ; —zeug, n., ȣнелте de скрісȣ.

Schreien, v., стрігȣ, свіерȣ, ціпȣ, ръкпескȣ; скрошпескȣ (пéтра de мóръ); aus vollem Halse —, а свіера din ръспȣтерї; wie man in den Wald schreit, so schallt es wieder heraus, кȣmȣ е вȣпъ zioa, аша е ші mȣлцъmіта; кȣmȣ е сфъптȣлȣ, ші тъmъіа.

Schreier, m., стрігъторȣ, свіеръторȣ, ръкпіторȣ.

Schreihals, в. Schreier.

Schrein, m., скрінȣ, арmарїȣ (apd., італ. armadio).

Schreiner, m., mъсарȣ, тѫmпларȣ (Цéра pom.), сіпетарȣ (вezї ші Tischler).

Schreiten, v., пъшескȣ; mергȣ, пасezȣ; vorwärts —, пȣрчedȣ, naintezȣ; rückwärts —, речedȣ, me ретрагȣ, репъщескȣ.

Schreitung, f., пъшіре, пашȣ, пасȣ, пȣрчedере.

Schrick, m., крепътȣръ, фъшіїетȣръ.

Schrift, f., скріптȣръ, скріптȣ, скрісȣръ; карте manȣскрісъ, manȣскрісȣ; літеръ (тȣрпатъ de тіпарȣ); карактерȣ (de скрісóре); geheime —, чіфръ; die heilige —, сф. скріптȣръ.

Schrift-art, f., спеціе de карактере; —ausleger, m., сплікъторȣ (тълкȣіторȣ) алȣ скріптȣреї; —auslegung, f., сплікъціȣnea сф. скріптȣре; —gelehrte, m., къртȣрарȣ, скріптȣрістȣ, adъпатȣ ꙟп скріптȣрї; —gießer, m., тȣрпъторȣ de літере; —gießerei, f., тȣрпъторіъ de літере; —kasten, m., каштіъ кȣ літере, сълтарȣ кȣ кȣтіóре; —kegel, m., трȣпȣлȣ літереї; —mäßig, a. ші ad., конфортȣ кȣ сф. скріптȣръ; —mutter, f., mamъ, матріче de літере; —probe, f., пробъ de літере; —saß, m., васалȣ nemiжлочітȣ, omȣ сȣпȣсȣ; —säßig, a., атърпъторȣ, сȣпȣсȣ (ла о domniъ феȣdалъ); —schneider, m., тъіеторȣ de літере; —schrank, m., арmарїȣ, скрінȣ de скрісорї; —setzer, m., компȣпъторȣ, ашezъторȣ de літере (пе колцарїȣ), съцарȣ; —sprache, f., лімвъ літератъ, лімваціȣ скрісȣ; —stein, m., пéтръ графікъ; —stelle, f., пъсаціȣ, локȣ din сф. скріптȣръ; —steller, m., скріпторȣ, аȣкторȣ, літераторȣ; —stellerei, f., професіȣне de аȣкторȣ; —text, m., текстȣ, локȣ din сф. скріптȣръ; —verächter, m., деспрецȣіторȣ алȣ сф. скріптȣре; —verfälscher, m., фалсарȣ, фалсіфікъторȣ алȣ сф. скріптȣре; —verständig, a., къртȣрарȣ, прічепъторȣ de сф. скріптȣръ; —wechsel, m., корреспȣndinцъ; —widrig, a., контрарїȣ сф. скріптȣре, оппȣсȣ сф. скріптȣре; —zeichen, n., карактерȣ, семnȣ скрісȣ; —zug, m., тръсътȣръ de літеръ, формъ de скрісóре; літера пȣmелȣї.

Schriftlich, a. ші ad., ꙟпскрісȣ, прin скрісóре.

Schrillen, v., чікълескȣ, гріерескȣ (грерȣлȣ, чікаdа).

Schritt, m., пасȣ; — gehen, а merцe ꙟп пашї; den ersten — thun, а фаче прімȣлȣ пасȣ, а спарцe гїаца.

Schrittchen, n., пъсȣлецȣ.

Schrittlings, ad., ꙟп пасȣ.

Schrittmesser, m., mесȣръторȣ de пасȣ, подометрȣ.

Schrittweise, ad., пасȣ din пасȣ, трептатȣ, градатȣ.

Schroff, a. ші ad., аспрȣ, колцȣросȣ, піскосȣ, апрігȣ, врȣскȣ.

Schroffheit, f., аспріme, апріцime; колцȣріme.
Schröpfeisen, n., Schnäpper, m., скъріфікъторїȣ, крестъторїȣ (інстрȣm. хірȣрц.).
Schröpfen, v., (хірȣрц.) скаріфікȣ̆, крестърескȣ̆, хъръксескȣ̆ (молд.), (ѫп карне віїе); ръtezȣ̆, десфрȣnzескȣ̆ (гръȣлȣ̆ пре́ грасȣ̆).
Schröpfer, m., скъріфікъторȣ̆, крестъторȣ̆.
Schröpf-glas, n., —kopf, m., вѫптóсъ, кȣпетъ, бȣмбȣ̆ цевосȣ̆ de сȣптȣ̆ сънце, сȣпсъторїȣ (ѫп хір.)
Schröpfung, f., скъріфікъцїȣне, крестътȣръ (ѫп карне віїъ), хъръксéлъ (молдов.).
Schrot, m., трȣнкїȣ, бȣтȣкȣ̆, бȣтȣрȣгъ; аскіъ; шітóре, фъшіóръ; легъ сéȣ̆ ротілъ пентрȣ кȣмпънітȣлȣ̆ монетеї; алікъ (глонцішóре мърȣнте); крȣпъ (ȣрлȣіалъ, ȣнг.); рестȣрї, мърȣнцише (дела петрії чопліте); ботіцъ de скóрцъ; Mann von altem — und Korn, омȣ̆ din zілеле векї; омȣ̆ бȣнȣ̆ din zіле бȣне.
Schrot-axt, f., —beil, n., топорȣ̆; —beutel, m., съкȣлецȣ̆ de аліче; —korn, n., гръȣнте de аліче, алікъ; гръȣ̆ ȣрлȣітȣ̆; —mehl, n., крȣпъ, фъінъ ȣрлȣітъ; —meißel, m., скарпелȣ̆; —messer, n., кȣцітȣ̆ de кȣрматȣ̆; —messing, m., фъртътȣръ de аламъ (Krätzmessing); — мóръ de крȣпъ; —säge, f., феръстръоїȣ; сечóіе (італ. segone) de кȣрматȣ̆, бескіе; —schere, f., форфекóіе; —schwein, n., поркȣлéнȣ̆, поркȣ̆ de върстъ міжлочіъ; —seil, n., фȣніе de челарїȣ (пентрȣ трасȣ̆ de бȣцї); —stück, n., тъіетȣръ мърȣнтъ; —thurm, m., тȣрнȣ̆ de върсатȣ̆ аліче; —wage, f., плȣмбінъ, лівелъ (de плȣмбȣ̆ пентрȣ месȣръ перпендікȣларъ); —winde, f., морішóръ, морічікъ (рѫшнічіóръ); —zahn, m., dinте тъіеторȣ̆, колцȣ̆ тъіеторȣ̆.
Schrote, f., ȣнéлтъ de тъіетȣ̆.
Schroten, v., podȣ̆, мърȣнцezȣ̆ (кȣ dinцїї); бȣкъцескȣ̆; кȣрмȣ̆; ръtezȣ̆, десфрȣnzескȣ̆ (гръȣлȣ̆); мачінȣ̆; кȣрмȣ̆; чоплескȣ̆; сковескȣ̆, гъвънескȣ̆; Wein in den Keller —, а мъна бȣцї ѫп челарїȣ.
Schröter, m., шолодарȣ̆ (óменї карії ашézъ вінȣрї ѫп піфніце); рȣdашкъ; тъіеторȣ̆, кȣрмъторȣ̆, ȣрніторȣ̆.
Schrubben, v., фрекȣ̆, періїȣ; хълчіїezȣ̆.
Schrumpel, f., сгърчéлъ (італ. grinza), ѫпгȣрzéлъ; ѫпкіегътȣръ.
Schrumpelig, a. ші ad., свърчітȣ̆, ѫпкрецітȣ̆, крецосȣ̆.
Schrumpen, schrumpfen, v., свърческȣ̆; ѫпкрецескȣ̆; ѫпгȣрzескȣ̆; ȣсȣкȣ̆; ѫпкїегȣ̆ (лаптеле).
Schrunde, f., крепътȣръ, склефътȣръ.
Schrunden, v., крепȣ̆, склефȣ̆ (screpolare).
Schub, m., ѫмпінсȣръ; ȣрнітȣръ; сърітȣръ; мънътȣръ, стръмȣтътȣръ; апелъцїȣне; ешіре de dinцї; кȣжȣ̆вътȣръ; ѫпкъпътȣръ (de пъне ѫп кȣпторȣ̆); сълтарїȣ.
Schubiak, в. Schuft.
Schub-fenster, n., ферéстръ de ѫмпінсȣ̆ (пінтре черчевеле); —karren, m., тръгóнцъ, търъбóнцъ, рóвъ, телéгъ кȣ о рóтъ; —kasten, m., —lade, f., скрінȣ̆ de трасȣ̆, скрінȣ̆ кȣ сълтарїȣ; —riegel, m., zъворȣ̆; —sack, m., бȣсdȣнарȣ̆, пȣснарȣ̆; —weise, ad., мънатȣ̆ din ȣрмъ, ѫмпінсȣ̆.
Schüchtern, a. ші ad., тéмъdȣ̆, темъросȣ̆; ретрасȣ̆; сфіiосȣ̆, сфіiчосȣ̆; —heit, f., тéмъ, темóре; сфіiéлъ.
Schuckeln, v., сгъцъіїȣ, хацінȣ̆; клътінȣ̆.
Schuft, m., омȣ̆ de nimika, пітокȣ̆ (ардел., італ. pitoccone), мърцогȣ̆, омȣ̆ тікълосȣ̆.
Schuh, m., кълцъмінте, кълцȣнȣ̆; скарпъ (кам de лемнȣ̆); пъпȣкȣ̆; чобóтъ (молдов., італ. ceabatta), чістъ (ардел.); стіфълъ (іт. stivale); къптȣшéлъ, ѫмбръкътȣръ, легътȣръ; копітъ; ȣрмъ, пічорȣ̆ (6 ѫптр'ȣн стънжінȣ̆); das habe ich längst an den Schuhen abgelaufen, нȣ'мї е лȣкрȣ ноȣ̆; die —e

anziehen, a се дякълца; die —e ausziehen, a се дескълца; Jeder weiß am besten, wo ihn der — drückt, фіекаре штіе маї біне, вндеа вă стрінце пантофіорă; тотă мъгарвлă дшї сімте сатарвлă.

Schuh-absatz, m., кълкъіь; —anzieher, m., дякълцъторіь; —band, n., легътвръ de пантофă; —blatt, n., кълтът; —bürste, f., періь de чобóте; —flicker, m., кърпачă; —knecht, m., дявъцъчелă de чістарă; —leisten, m., калъпă, фортъ de кълцъмінте; —macher, m., кълцвпарă; пънвкарă, чістарă, чоботарă (імпеоарă); —maß, n., месвръ de кълцъмінте; —pflock, m., кълкъіь de лемнă (ла пънвчі); —pech, n., бехе, бече, пече (італ. pece); —putzer, m., кърціторă de чобóте; —riemen, m., кърea de кълцъмінте; —schnalle, f., копче de пънвкă; —schwärze, —wichse, f., негрéлъ de штіфеле; —werk, n., кълцътмънтă; пънвкърітă.

Schul-amt, n., офічіă школастікă; —anstalt, f., ашезътмънтă, інстітвтă школастікă; —aufseher, m., інспепторă школастікă; —bank, f., банкъ школастікъ; —buch, n., карте школастікъ.

Schuld, f., вінъ, кълпъ (бънъц.); пъкатă (грешалъ); даторіъ; kleine —, даторіóръ; ich bin nicht — daran, нв е віна mea, ich bin noch in Ihrer —, еă дякъцї сънт даторă; er ist — an seinem Unglücke, елă есте каvса непорочірії лві; an wem mag die — liegen? чine съ фie de вінъ; viele —en ausstehen haben, a авé мълте даторіі активе; sich etwas zu —en kommen lassen, a се фаче віноватă de чева; wer seine —en bezahlt, verbessert seine Güter, челă каре'шї плътеште даторіile, фаче къштальрї.

Schuld-abtretung, f., чесіне de даторіъ; —beladen, —belastet, a. ші ad., прéпъкътосă, дякъркатă de фапте реле; —brief, m., овлегъціне, сінетă (zamică) de даторіъ; —buch, n., кондікъ de даторіі, карте de сокотеле; —bürge, m., кезашă пентрв даторіі; —forderung, f., даторіъ активъ, претінсіне de даторіі; —frei, a. ші ad., невіноватă, скътітă de вінъ; —gebühr, f., даторіъ пасівъ; —gebung, f., дятвтъціне, дякълптмънтă, дякълпъціне, дявінаіре; —genoß, m., содă ла даторіі, кондаторă; —herr, m., креditорă; —klage, f., процесă пентрв datoріі; —los, a. ші ad., невіноватă; —losigkeit, f., невіновъціъ; —mann, m., даторă; —rest, m., рестă de даторіъ; —sache, f., каvсъ de даторіъ; —schein, m., овлегъціне (zamică); —thurm, m., прінсóре пентрв даторіі; —verschreibung, f., овлегъціне, дяскріс de даторіъ; —voll, a. ші ad., пré віноватă, кълпачă.

Schuldenfrei, a. ші ad., скътітă de даторіі, недаторă.

Schuldenlast, f., даторіі марі, сарчінъ de даторіі.

Schuldentilgung, f., амортісъціне, ръфаіре de даторіі; —casse, f., касъ de амортісъціне.

Schuldenwesen, n., тотă че е даторіъ, даторіі.

Schuldiener, m., фатіліарвлă шкóлеі.

Schuldienst, m., дъскълітă, професорітă.

Schuldig, a. ші ad., даторă, дядаторатă, овлегатă; віноватă, кълпачă; was sind wir Ihnen —? че 'цї сънтемă даторі Дтале? sich — bekennen, аші рекънóште віна; — bleiben, a ръмънé datoră; des Todes — sein, a merita мóртea.

Schuldigkeit, f., даторіпцъ, овлегъціне.

Schuldner, m., даторă, дебіторă.

Schule, f., шкóлъ; hohe —, вніверсітате, шкóлъ палтъ.

Schulen, v., дъскълескă, дявъцă (бъіецї); дявъа ла шкóлъ; doceскă, me ascвndă.

Schüler, m., школарă, дявъцъчелă, ствдінте; —arbeit, f., лавóре de

школарŭ; —art, f., maniеръ de школарŭ; —mäßig, a. ші ad., a школарŭ, de a школарŭ, школъ-рескŭ, школастікŭ; —in, f., школъріцъ.

Schülerschaft, f., школъріme, корпŭ de школарĭ.

Schul-feierlichkeit, f., солепітате школастікъ; —ferien, pl,, вакапцъ школастікъ; —fratzen, pl., nimiкȣрĭ, секътȣрĭ школастіче; —freund, m., amікŭ de шкóлъ; —fuchs, m., пedantŭ, omŭ ꙟпвъцатŭ, ꙟпсъ секŭ; —füchserei, f., пedantеріъ, ꙟпвъцътȣръ пекълітъ, пекóптъ; —gebäude, n., ꙟпкъпере школастікъ, шкóлъ, колеціŭ; —geld, n., платъ школастікъ, таксъ de ꙟпвъцетȣръ; —gelehrsamkeit, f., ерȣдіціȣне школастікъ; —gelehrte, m., ȣmanістŭ; —genosse, копшколарŭ; —gerecht, a. ші ad., регȣлатŭ, регȣларŭ, копфортŭ леціlорŭ школастіче; —gerechtes Pferd, калŭ deпрincŭ; —gesellschaft, f., соціетате школастікъ; —gesetz, n., леце школастікъ, регȣлъmѫптŭ школастікŭ; —halter, m., інстрȣкторŭ, професорŭ пріватŭ; —haus, в. —gebäude; —jugend, f., школъріme, тіnеріme школастікъ; —junge, m., школарŭ, школърелŭ; —kamerad, в. —genosse; —kenntnisse, pl., літере ȣmaniópe, штіінце ȣmaniópe; —kind, n., —knabe, m., школърелŭ; —kram, m., ерȣдіціȣне школастікъ, ꙟпвъцетȣръ пedantъ; —kranke, m., болпавŭ префъкȣтŭ; —krankheit, f., бóла шкóлеĭ (префъкȣтъ); —lehrer, m., daскълŭ, ꙟпвъцъторŭ; —lehrerseminar, n., ceminарŭ de daскълĭ, de пedaгоцĭ; —mann, m., daскълŭ, пedaгогŭ; —mäßig, a. ші ad., dȣпъ методȣлŭ школастікŭ; —meister, в. —lehrer; —methode, f., методŭ de ꙟпвъцътȣръ; —monarch, m., тіранŭ престе шкóлъ (daскалŭ крȣdŭ); —ordnung, f., регȣлъ школастікъ, opdine школастікъ; —rath, m., консіліŭ, сватŭ школастікŭ, консіліарĭȣ школастікŭ; —regel, в. —ordnung; —sache, f., трéбъ школастікъ; —sattel, m., шеа de тъперіъ, шеа de ꙟпвъцатŭ (ла кълърітŭ); —schrift, f., програтъ школастікъ; скрісóре школ.; —schritt, m., пашŭ de калŭ deпрincŭ; —sprache, f., лімбаціȣ алŭ школарілорŭ; —staub, m., пȣлвере школастікъ, школърітŭ; —streit, m., dіспȣтъ, контраверсіъ школастікъ; —stube, f., odaie de шкóлъ; —stunde, f., óръ школастікъ; —unterricht, m., інстітȣціȣне школастікъ, ꙟпвъцътȣръ школастікъ; —vorsteher, m., інспепторŭ de шкóлъ; —weisheit, f., філософіъ школастікъ; —wesen, n., тревĭ школастіче, трéба інстрȣкціȣнеĭ пȣбліче; —wissenschaften, pl., штіінце ȣmaniópe; —witz, m., істеціme de школастікŭ; —wort, n., терminŭ школастікŭ; —zucht, f., регȣлъ, dісчіплінъ школастікъ.

Schulter, f., ȣmърŭ; спате; шолdŭ (ла каĭ); auf seine — nehmen, a лȣа ꙟп спате, a лȣа de a ȣmърŭ; —bein, n., ȣmърŭ; —blatt, n., спатъ; —gehänge, —gehenk, n., ȣmърарĭȣ; —höhe, f., (анат.) акромiŭ, пълціmea спетеĭ.

Schultern, v., iaŭ de-a ȣmърŭ.

Schultheiß, m., жȣde сътескŭ, жȣde maĭ de жосŭ, сѫndакŭ.

Schumperlied, n., кънтекŭ de хаimъna.

Schund, m., лъпъdътȣръ, штеркŭ; —grube, f., клоакъ, грóпъ de штéркȣрĭ, de скърпъвіĭ; —könig, m., бȣdарŭ, кȣръціторŭ de клоаче.

Schupp, m., ꙟmпіncетȣръ, тъпътȣръ ꙟmпіncъ, гіоптŭ, гіолdŭ, спѫптъ; Jemanden per — schicken, a тріmіте пе чіnева ла ȣрma лȣĭ.

Schuppe, f., солzŭ; die —n fielen mir von den Augen, солzіĭ ꙟmĭ къzȣръ de пе окĭ, adекъ, amŭ ешітŭ din непрічепереа mea.

Schüppe, f., лопатъ, палъ, пълéцъ, хъпълéцъ.

Schuppen, v., респіnгŭ, ръпеdŭ, гіолdескŭ; солzескŭ (ȣпŭ скȣтŭ); padŭ

солzіі, dессолzескѫ; me деспоіѫ (de пеле), me dессолzескѫ; me десфоіѫ.
Schüppen, v., пълескѫ, ловескѫ кѫ пълéца, кѫ лопата.
Schuppen-artig, —förmig, a. ші ad., ѫп форма солzѫлѫі, солzіфортѫ.
Schuppenthier, n., animалѫ солzосѫ.
Schuppicht, a. ші ad., солzіѫ.
Schuppig, a. ші ad., солzосѫ.
Schur, f., тѫпсътѫръ, тѫпсѫръ, тѫпсóре, тімпѫлѫ тѫпсътѫреі (оілорѫ).
Schur, m., секътѫръ; пъкълітѫръ; das macht mir viel —, ѫмі фаче мѫлте секътѫрі; er thut ihm Alles zum —e, ѫі фаче тóте ѫп діспрецѫ.
Schur-eisen, n., —haken, m., аціцъторіѫ.
Schuren, v., аціцѫ (італ. attizzare); dѫштъпескѫ, къшѫпѫ діскорdіъ.
Schurer, m., аціцъторѫ.
Schurf, m., скóрцъ (de бѫбъ, de рѫіе, Schorf); (монт.) съпътѫръ (dрептѫ ѫп жосѫ); (въп.) тъіетѫръ.
Schürfen, v., (монт.) сапѫ, черкѫ съпъпdѫ; (dѫпъ minер.) скъфеzѫ, сковескѫ; таіѫ; сгъріїѫ; жѫлескѫ.
Schürfer, m., (montan.) съпъторѫ.
Schurfgeld, n., ваніі съпътѫреі (ла дескоперіреа ѫпеі mine пóѫе).
Schurigeln, v., секъіескѫ, пъкъжескѫ.
Schurke, m., омѫ-de-nimіка, поркѫ-de къпе, омѫ влъстъматѫ, вербапѫ (італ. birbone),
Schurkenstreich, m., Schurkerei, f., вербъпіъ, влъстъмъціъ, фаптъ de омѫ влъстъматѫ.
Schurkisch, a. ш iad., влъстъмъцескѫ, вербъпескѫ.
Schurloch, n., гѫра кѫпторѫлѫі.
Schurschaufel, f., палъ, вътрарїѫ.
Schurz, m., ѫппоdътѫръ; лапцѫ de ѫпфъшѫратѫ; къміпѫ (деасѫпра ветреі) къчѫла ветреі; шѫрцъ.
Schürze, f., шѫрцъ, кътріпцъ (zadie), простелкъ (молдов.), батістъ dinnainте; ich will keiner — mein Glück verdanken, пѫ вреѫ а me порочі dѫпъ пічі о фетеіъ.
Schürzen, v., ѫппоdѫ, ѫпкѫркѫ; ѫпфъшѫрѫ; лъцѫескѫ, факѫ лацѫрі; рідікѫ кътріпца ѫп бръѫ.
Schurzfell, n., шѫрцъ de пеле (ла мештері).
Schuseln, v., шоптескѫ; me алѫпекѫ, me daѫ деалѫпекѫшѫлѫ.
Schuß, m., ръпеzітѫръ; пѫшкътѫръ, тръсътѫръ (кѫ артъ de фокѫ); покпетѫ; ловітѫръ; крескътѫръ ръпеde; es geschah ein —, се аѫzі о пѫшкътѫръ; einen — thun, а траце кѫ арма, а дескърка арма; dieser Mensch hat einen —, ачестѫ омѫ е ѫпѫ дешѫкіетѫ, ачестѫ омѫ е ѫптр'о ѫрекіе, ачестѫі омѫ ѫі ліпсеште о дóгъ; keinen — Pulver werth sein, а пѫ плъті ѫпѫ барабоіѫ, а фі омѫ прé de nimіка.
Schuß-fertig, a. ші ad., гата de пѫшкатѫ, гата de трасѫ; —fest, a. ші ad., че пѫ прінde плѫмбѫлѫ, фермекатѫ; —fisch, m., бълéстръ; —frei, a. ші ad., афаръ din цѫптъ; —gerecht, a. ші ad., депрінсѫ кѫ пѫшкатѫлѫ, dedатѫ кѫ арма; —linie, f., тръсътѫръ (de пѫшкъ), лінія de пѫшкътѫръ; —wasser, n., апъ de рапъ; —weite, f., кътѫ бате пѫшка, бътътѫръ (de пѫшкъ, de тѫпѫ), дістанца пѫшкътѫреі; —wunde, f., ловітѫръ de пѫшкъ, рапъ de пѫшкътѫръ.
Schüssel, f., блідѫ, кастропѫ, стракіпъ; фарфѫріъ (de бѫкате); —bret, n., поліцъ de блідe; —förmig, a. ші ad., ѫп форма блідѫлѫі; —lampe, f., опаіцѫ, лампъ; —schrank, m., блідарїѫ.
Schüsselchen, n., блідърелѫ, блідішелѫ, кастропелѫ, стръкініóръ.
Schusser, m., глобѫлецѫ, глопцѫлецѫ (de алабастрѫ, de лѫтѫ); —baum, m., гіландіпъ (помѫ indianѫ ші амерікапѫ).
Schuster, в. Schuhmacher; — bleib' bei deinen Leisten, чоботаре, пъzештецї калапоdѫлѫ; омѫле, пѫ те аместека ла чееа че пѫ прічепі.
Schusterei, f., месеріъ de чоботарѫ, кълцѫпъріъ, чістъріъ.
Schusterhandwerk, n., в. Schusterei.
Schusterkneif, m., кѫцітѫ чістърескѫ.
Schustermäßig, a. ші ad., ка ѫпѫ кълцѫпарѫ.

Schuſtern, v., demprindŭ ла кълцвнъріѣ.
Schŭte, f., скътъ (лвнтре).
Schutt, m., къзътвръ, дъртътвръ, грътадъ, товілъ de молвзŭ, рвінътвръ; Alles wurde unter dem —e begraben, тотвлŭ се дътормънтъ свв рвіне.
Schŭtt, f., incвла внвї рѫ̆.
Schŭttboden, m., грънарїѣ, подŭ de грънаце.
Schŭtte, f., мвнчелŭ (італ. monticello), товілъ; къніцъ; сарчінъ de паіе.
Schŭtteln, v., скътврŭ (італ. sucotere), сгѫцеїѣ; даѣ din канŭ, клътінŭ канвлŭ; v. n., ме скътврŭ, третврŭ; die Hand —, а стрѫнце de мънъ.
Schŭtten, v., вързŭ, торнŭ; арвнкŭ, ласŭ (гръвлŭ ла тріератŭ); фатъ (вака ш. а.); се коръстеште (лаптеле).
Schŭttenſtroh, n., паіѣ кв фвшчелŭ dipептŭ, паіѣ лвпгŭ.
Schŭttern, v., скътврŭ таре, квтретврŭ, сгѳdвіѣ; v. n., третврŭ de фрігŭ.
Schŭtterung, f., скътвръткъръ, скътвръткъръ, сгѳdвіткъръ.
Schuttgelb, a. ші ad., галвінŭ deскісŭ, галвінŭ спѫнчервінŭ (ла zвграві).
Schutthaufen, m., грътадъ de молвзŭ, молвзŭ рвінатŭ.
Schuttkarren, m., карŭ de скосŭ молвзвлŭ (дела касе дъртате).
Schutz, m., апъръткъръ, скътелъ, скътінцъ, скътŭ, асілŭ, локŭ de скъпаре; адъпостŭ, протенцівне; ставілъ (ла морї, ла іазврї); einen in — nehmen, а лва пе чінева свв протенцівнеа са; den — aufziehen, а рідіка ставіла.
Schŭtz, в. Schŭtze.
Schutz-befohlene, m., скътітŭ, протецétŭ (внŭ свпвсŭ алŭ внвї статŭ), кліентŭ; —blattern, —pocken, pl., вакчінъ, вързатŭ de вакъ; —bret, n., вшеа ставілеї (ла тóръ); —brief, m., патентъ de скътіре, хрісовŭ de протенцівне; —bündniß, n., аліанцъ de апъраре, аліанцъ дефенсівъ; —engel, m., ънцерŭ апъръторŭ, ънцерŭ пъзіторŭ; —gitter, n., гратъ de ставілъ; —geiſt, m., цепіŭ скътіторŭ, спірітŭ апъръторŭ; —geld, n., трівътŭ de протенцівне; —geleit, n., кондвчере апъръторе пінтре періколе; —genoß, m., пвсŭ свв протенцівнеа леціі; скътітŭ пріп леце; —gott, m., zeŭ апъръторŭ, zeŭ скътіторŭ; —halter, —herr, m., апъръторŭ, протепторŭ; —heilige, m., сфънтŭ апъръторŭ, патронŭ сфънтŭ (алŭ фаміліеї, алŭ цереї); —herrſchaft, f., протепторатŭ; —jude, m., евреŭ свферітŭ, евреŭ прімітŭ кв копчесівне; —mauer, f., мврŭ апъръторŭ; —mittel, n., міжлокŭ пресерватівŭ, міжлокŭ прескътіторŭ; —rede, f., апологіе, кввънтŭ апъръторŭ; —redner, m., апологістŭ; —ſchrift, f., скріптвръ апологетікъ, скріптвръ de апъраре; —verwandte, m., коапъратŭ, конскътітŭ (Schutzgenoß); —waffe, f., артъ de апъраре, артъ дефенсівъ; —wehr, f., іезътвръ, шънцвітвръ, апъръткъръ, ресістінцъ.
Schütze, m., вънторŭ, пвшкарŭ, плъіашŭ; аркашŭ; (астрон.) съцетарŭ; пъзіторŭ (жітарŭ) de къмпŭ; сввеікъ, спóлъ.
Schützen, v., апърŭ, протегŭ, пъзескŭ, скътескŭ; ставілескŭ.
Schützenbruder, m., метврв алŭ соціетъцїї пвшкашілорŭ.
Schützend, part., апъръторŭ, скътіторŭ, апърътівŭ, дефенсівŭ, прескътіторŭ, пресерватівŭ.
Schützen-geſellſchaft, —gilde, f., соціетате de пвшкарї.
Schützenhaus, n., касъ de вънторї.
Schützenmeiſter, m., капітанŭ de пвшкарї.
Schützer, m., апъръторŭ, протепторŭ.
Schützling, m., апъратŭ, скътітŭ, кліентŭ.
Schutzlos, a. ші ad., неапъратŭ, непротесŭ, нескътітŭ.
Schutzloſigkeit, f., лінсъ de протенцівне.
Schützung, f., в. Schutz.

Schwabbelig, a. ші ad., тремѕросѕ, ѕndѕлосѕ.
Schwabbeln, v., тремѕрѕ, me ѕndѕлезѕ (ѕптѕра ш. а.).
Schwabe, m., швабѕ, цермапѕ din Швабіа (Віртемберга); моліъ.
Schwabenstreich, m., фаптъ de омѕ хъбъѕкѕ, негіобіъ швъбéскъ.
Schwach, a. ші ad., слабѕ, деверѕ; непѕтінчосѕ; лънцедѕ; сѕпціре.
Schwach-hälsig, a. ші ad., сѕпціре ѧп гѫтѕ; —herzig, a. ші ad., слабѕ de inimъ; —kopf, m., съракѕ de спірітѕ, сімплѕ, простічелѕ; —muth, m., дескѕрацѕ, ліпсъ de бърбъціъ; —müthig, a. ші ad., neinimосѕ, некѕрацосѕ; —nervig, a. ші ad., слабѕ de нервї, decнерватѕ; —sinn, m., minте пѕціпъ, слъбічѕне de minте.
Schwäche, f., слъбічѕне, деверітате, непѕтінцъ, неажѕнсѕ; лънцезіме; дефептѕ, скъдере; сѕпціетате; jeder Mensch hat seine —n, фіекаре омѕ ѧшї аре неажѕнселе сале.
Schwächen, v., слъбескѕ; сѕпціiезѕ; sehr —, деспервезѕ; ein Mädchen —, а пънгърі, а дефлора о фатъ.
Schwachheit, в. Schwäche.
Schwächlich, a. ші ad., слъбъногѕ, слъбшорѕ, плъпъndѕ, делікатѕ.
Schwächlichkeit, f., плъпънzime, делікъціме.
Schwächling, m., ефемеітѕ, деспервaтѕ, дестръматѕ.
Schwächung, f., слъбіре, деверітъціѕне; дефлоръціѕне (а ѕнеї фечóре).
Schwaden, m., бразdъ, фълчетѕръ; (монт.) абѕрѕ веninосѕ, абѕрѕ пѕчосѕ; —weise, ad., ѧп бразde.
Schwadrone, f., скаdронѕ (de кълъріме).
Schwadroniren, v., мергѕ ѧп скаdрóне; ворбескѕ кѕ фалъ.
Schwager, m., кѕмпатѕ (італ. cognato).
Schwägerin, f., кѕмпатъ.
Schwägerlich, a. ші ad., кѕмпъцескѕ, кѕмпъцеште, ка кѕмпатѕ.
Schwägerschaft, f., кѕмпъціе, кѕмпъціме.
Schwäher, в. Schwiegervater.
Schwal, m., кътъціме, мѕлціме; торінте, повоїѕ, аместекѕ (de кѕвінте); пѕорѕ de фѕмѕ.
Schwalbe, f., рѫndѕnea, рѫndѕреа, рѫndѕрікъ; eine — macht keinen Sommer, о сінгѕръ флóре пѕ фаче прітъваръ, ѕпѕ арборе пѕ фаче пъdѕре.
Schwalbenkraut, n., (бот.) келіdоніъ мікъ.
Schwalbennest, n., кѕівѕ de рѫndѕреа.
Schwalbenwurz, f., (бот.) асклепіаdъ.
Schwalch, Schwalg, m., гѫтлежѕ de въпаіе (мінер.).
Schwamm, m., бѕрете; спонгіъ (арd., фр. eponge, італ. spugna); éскъ; Schwämme, pl., бѕрецї (бóлъ, італ. aphta).
Schwamm-ähnlich, a. ші ad., ка бѕретеле, (ѧп форма бѕретелѕї); —artig, a. ші ad., бѕрецосѕ; спонгіосѕ, de патѕра бѕретелѕї; —büchse, f., съкѕлецѕ de éскъ; —kopf, m., кънчѕлъ de éскъ.
Schwämmchen, n., бѕрецелѕ; ескѕліцъ; спонгіóръ.
Schwammicht, a. ші ad., спонгіосѕ; ескосѕ; бѕрецосѕ; —es Brot, пъне пѕфъіóсъ, пѕфóсъ, спѕмóсъ.
Schwammigkeit, f., спонгіошіме; ескошіме, бѕрецошіме.
Schwan, m., лебъdъ.
Schwanen, v., пресімцѕ (в. Ahnen.)
Schwanen-arm, m., брацѕ de алабастрѕ, брацѕ фóрте албѕ; —bett, n., патѕ de пене de лебъdъ; —brust, f., —busen, m., пептѕ, сѫпѕ de алабастрѕ; —gans, f., гъскъ de Гінеа орї de Сіберіа; —gesang, m., —lied, n., кънтѕлѕ лебеdеї; кънтекѕлѕ din ѕрмъ (алѕ ѕнѕї поетѕ мѕріndѕ); —hals, m., гътѕ фóрте албѕ; —weiß, a. ші ad., албѕ ка алабастрѕлѕ.
Schwanfeder, f., пéнъ de лебъdъ.
Schwang, m., ѧпіептътѕръ; вібръціѕне; легънътѕръ; in — bringen, а пѕне ѧп мішкаре (осчілътóре); in — kommen, а се лѕа ѧп modъ (в. Schwung); —bett, n.., патѕ кѕ лéгънѕ.

Schwangel, в. Schwengel.
Schwanger, a. ші ad., ѧнгрекатъ, ѧнгреѹпатъ; — werden, а порні греа; womit — gehen, а се окѹпа кѹ вреѹнѹ проіептѹ.
Schwängerer, m., ѧнгрекъторѹ (de о фемеіъ).
Schwängern, v., ѧнгрекѹ, ѧнгреѹнѹ (о фемеіъ), фрѹптіфікѹ; (xim.) съцiezѹ, сатѹрѹ (апа de врео саре).
Schwangerschaft, f., ѧнгрекътѹръ, ѧнгрошътѹръ (de о фемеіъ), стареа фемеіі греле.
Schwängerung, в. Schwangerschaft.
Schwank, a. ші ad., плекаверѹ, ѹшорѹ de ѧndoітѹ, ѧнковоіосѹ, ѧndoіосѹ.
Schwank, m., глѹтъ, ворбъ de рѫсѹ, палавръ.
Schwänkemacher, m., отѹ глѹтецѹ.
Schwanken, v., me клътінѹ, бърколезѹ (ѧтблѹ ка лѹнтреа, ка варка пе апъ); me ѧтплетеческѹ; стаѹ ла ѧndoіéлъ; сѹнтѹ пестаторѹ; das — der Preise, пестаторнічіа прецѹрілорѹ.
Schwänken, в. Schwenken.
Schwankend, part., клътінъторѹ, клътінънте; върколъторѹ; пестътъторѹ; ѧтплетечітѹ.
Schwänkkessel, m., кълdаре de клътітѹ (васе).
Schwanz, m., кóдъ; das Pferd beim —e aufzäumen, а фаче ѹнѹ лѹкрѹ токма de а ѧndъръптѹ; den — zwischen die Beine nehmen, а терце кѹ кóда ѧнтре пічóре, а терце рѹшінатѹ; etwas auf den — schlagen, а реціné чева dела алтѹлѹ.
Schwanz-affe, m., тъітѹцъ кodатъ; —dukaten, m., галбінѹ (dѹкатѹ) кѹ тóртъ; —fliege, f., тѹскъ кodóсъ, кodатъ; —hammer, m., баросѹ таре кѹ кóдъ (ѧн фабріче); —perrücke, f., перѹкъ кѹ косіцъ, перѹкъ кѹ цопѹ; —riemen, m., поцї (ла калѹ); —rübe, f., скелетѹлѹ, ѧнкеіетѹреле кódеї; — шѹрѹпѹ de пѹшкъ (de ѧнфѹndатѹ); —stern, m., кометѹ, коматъ, стеа кѹ кóдъ; —stück, n., (ла пеште) кóдъ; (ла віте) карне dела кóдъ.
Schwänzchen, n., кodіцъ, кodішóръ.
Schwänzeln, v., daѹ din кóдъ, me гѹdѹрѹ (кънеле); (despre óменї) me фѫцъїѹ; клътінѹ шезѹтѹлѹ (фемеіле); me лінгѹшескѹ, ѧтблѹ ѧн воіа (кѹіва).
Schwänzelpfennig, m., къштігѹ ѧншелатѹ.
Schwänzen, v., пѹнѹ кóдъ, кodескѹ; die Schule —, ѧнконцїѹрѹ шкóла, me кodескѹ dела шкóлъ, ѧї daѹ dосѹлѹ.
Schwanzlos, a. ші ad., deскodатѹ, фъръ кóдъ, пекodатѹ, скodатѹ.
Schwapp, m., леапѹ, леопѹ, тіопѹ.
Schwappeln, Schwappen, Schweppern, в. Schwabbeln.
Schwär, Schwären, m., Schwäre, f., бѹбоїѹ, бѹбъ пѹроіóсъ, гогóпъ, цѫцоїѹ; пѹрóїе.
Schwären, v., се пѹроіéзъ, спарце (бѹба).
Schwarm, m., роїѹ (de албінъ); óрdъ (de барбарї), чéтъ таре, трѹпе.
Schwärmen, v., роіескѹ, сборѹ ѧн роїѹрї; алергѹ рътъчітѹ; delірезѹ, сѹнт фанатікѹ, фантасезѹ; ѧтблѹ телелъѹ.
Schwärmer, m., шерпѹіторѹ, сфъръіторѹ; роіторѹ; вісіонарѹ, ентѹсіастѹ, фантастѹ; вагабѹndѹ, телелъѹ.
Schwärmerei, f., фантастъріъ, фанатісмѹ.
Schwärmerisch, a. ші ad., фанатікѹ, фантастѹ, фантасіосѹ.
Schwärmzeit, f., тімпѹлѹ роітѹлѹї.
Schwarte, f., скóрцъ, кóжъ (а пътѫнтѹлѹї); шорікѹ (пеле грóсъ); лътѹнóіе (de скъndѹръ); карте веке (легатъ ѧн пеле de поркѹ).
Schwarten-magen, m., кѹлікѹ ѧтплѹтѹ (de поркѹ); —wurst, f., кърпатѹ кѹ шорікѹ.
Schwartig, a. ші ad., скорцосѹ; шорікосѹ.
Schwarz, a. ші ad., негрѹ; ѧнтѹнекатѹ; —kunst, f., негроманцїъ, фермекъторіъ, маціъ (връжіторіъ); —that, f., фаптъ спѹркатъ, фаптъ dръчéскъ; —wäsche, f., рѹфе негре; — machen, а ѧн-

негрі; а deфъіma, а denегрі; ins —e fallen, а бате ꙟп негрꙋ, а фі негрічосꙋ; — auf Weiß haben, а авé ꙟп скрісꙋ.

Schwarze, m., арапꙋ, негрꙋ, маꙋрꙋ.

Schwarz-auge, n., окї негрії; —-binder, m., бꙋтінарꙋ; —blau, a. ші ad., негрꙋ-албастрꙋ; —brot, n., пъне нéгръ; —braun, a., брꙋнетꙋ, негрічосꙋ; роібꙋ; —dorn, m., акаціъ; —färber, m., тінтꙋра (въпсіторꙋ) de негрꙋ; —-färbig, a. ші ad., негрꙋ, de колóре нéгръ; —fleckig, a. ші ad., пътатꙋ негрꙋ; —gallig, a. ші ad., кꙋ фере нéгръ; —gelb, a. ші ad., негрꙋ-галбінꙋ; олеастрꙋ, de колóреа ꙋнтꙋлꙋї de лемнꙋ; —grau, a. ші ad., сꙋрꙋ-негрꙋ; —kopf, m., пърꙋ негрꙋ; —kümmel, m., кімънꙋ негрꙋ; негінъ; —künstler, m., фермекъторꙋ, негромантꙋ; артъ de а грава негрꙋ ꙟп аратъ; —-kupferwerk, n., (монт.) мінеръ de аратъ нéгръ; —pappel, f., плопꙋ негрꙋ; —rock, m., кълꙋгърꙋ; вестмънтꙋ негрꙋ; —roth, a. ші ad., рошꙋ-негрꙋ; —sprenkelig, —tüpfelig, a. ші ad., пестріцатꙋ кꙋ негрꙋ; —streifig, a. ші ad., ꙟпвъргатꙋ кꙋ негрꙋ; —tanne, f., брадꙋ негрꙋ; —wild, —wildpret, n., сълбътъчіъ нéгръ; —schecke, f., гаіцъ орї коцофанъ кꙋ пете негре; —wald, m., кодрꙋ негрꙋ; пъдꙋре кꙋ фрꙋnze акóсе.

Schwärze, f., негрéлъ, въпсеа нéгръ, негріме; дръчіъ.

Schwärzen, v., негрескꙋ, въпсескꙋ кꙋ негрꙋ; трекꙋ контрабандъ; deфаімꙋ.

Schwärzer, m., негріторꙋ; deфъїмъторꙋ; контрабандіерꙋ (Schmugler).

Schwärzlich, a. ші ad., негрічосꙋ; негріꙋ, бътъторꙋ ꙟп негрꙋ.

Schwärzung, f., негрітꙋръ.

Schwatzen, v., конворбескꙋ, факꙋ ворбъ мꙋлтъ; флеꙋрескꙋ, флекърескꙋ.

Schwätzer, m., ворбарецꙋ, гꙋралівꙋ, лімбꙋтꙋ, флеꙋръ, гꙋръ лівръ; —in, f., фемеіъ лівръ; лімбꙋтъ.

Schwatzhaft, в. Schwätzer.

Schwatzhaftigkeit, f., лімбꙋціъ, флекъріъ, флеꙋріъ, nediскреціꙋне.

Schwatzerei, f., флекъріъ, лімбꙋціъ.

Schwätzig, в. Schwätzer.

Schwebe, f., атърпътꙋръ, легъпътꙋръ (ꙟп аерꙋ), сꙋспінсъ.

Schweben, v., me лéгънꙋ, флотезꙋ, плꙋтескꙋ (ꙟп аерꙋ); фѫлфъїꙋ; in Gefahr —, а се афла ꙟп перікꙋлꙋ; vor den Augen —, а авé dinaintea окілорꙋ.

Schwebend, part., плꙋтіndꙋ, флотъndꙋ, легъпъndꙋсе (ꙟп аерꙋ).

Schwefel, m., сꙋлфꙋръ, пꙋчóсъ; gediegene —, сꙋлфꙋръ натівъ; —-artig, a., сꙋлфꙋросꙋ; —arsenik, m., арсенікꙋ сꙋлфꙋратꙋ; —bad, n., баіе de пꙋчóсъ; —blumen, f. p., сꙋлфꙋръ сꙋбліматъ; —dampf, m., абóре de сꙋлфꙋръ; —erz, n., есꙋ сꙋлфꙋрікꙋ; —faden, m., фірꙋ сꙋлфꙋратꙋ; —gang, m., вънъ de сꙋлфꙋръ; —gelb, a., сꙋлфꙋріꙋ, de колóреа пꙋчóсеї; —gesäuert, в. —säure; —grube, f., сꙋлфъріъ; —haltig, a., сꙋлфꙋратꙋ; —hölzchen, n., беціщóре сꙋлфꙋрате, кібрітꙋ, кътръніцъ, беціщóре de апрінсꙋ; —hütte, f., топітóре de пꙋчóсъ; —hydrat, m., сꙋлфꙋръ idроценатъ.

Schwefel-icht, a., сꙋлфꙋріꙋ; —ig, a., сꙋлфꙋросꙋ.

Schwefel-kies, m., пірітꙋ сꙋлфꙋросꙋ; —kohlenstoff, m., (кім.) карбонатꙋ сꙋлфꙋрікꙋ; —leber, f., іпатꙋ de сꙋлфꙋръ, сꙋлфатꙋ de поташъ; —-luft, f., газꙋ ачідꙋ сꙋлфꙋрікꙋ; —-milch, f., лапте de сꙋлфꙋръ.

Schwefeln, v., сꙋлфꙋрезꙋ; ein Faß —, а da пꙋчóсъ ла о бꙋте.

Schwefel-ofen, m., кꙋпторꙋ de сꙋлфꙋръ, сꙋлфꙋръріъ; —salz, n., саре сꙋлфꙋрóсъ; —sauer, a., de сꙋлфатꙋ; —säure, f., ачідꙋ сꙋлфꙋрікꙋ; —schlacke, f., сгꙋръ de сꙋлфꙋръ; —stange, f., —stück, n., варгъ, бꙋкатъ de пꙋчóсъ; —wachs, n., чéръ сꙋлфꙋрóсъ; —tinctur, f., тінктꙋръ de сꙋлфꙋръ; —wasserstoffsäure, f., гасꙋ idроценꙋ сꙋл-

фѹратѹ̆; ачidѹ̆-idpo-сѹлфѹрікѹ̆; —werk, n., фабрікъ de пѹчóсъ.

Schweif, m., кóдъ (de калѹ̆, de рокіъ), в. Schwanz; —bügel, m., скаръ de шеа (легатъ de облѹнгѹ̆); —säge, f., ферестреѹ̆ de сковітѹ̆.

Schweifen, v., аркѹескѹ̆, ротѹnzескѹ̆; herum —, батѹ лела, вагабѹndezѹ̆; ein schön geschweiftes Pferd, калѹ̆ кѹ кóдъ фрѹмóсъ; стеа кodатъ, коматъ.

Schweigen, v., такѹ̆; —, n., тъчéре.

Schweigsam, a. ші ad., тъкѹтѹ̆.

Schwein, n., поркѹ̆, рѫмъторѹ̆; wildes —, поркѹ̆ сілбатікѹ̆, містрецѹ̆; —beschauer, m., черчетъторѹ̆ de порчї (de аѹ̆ mazъре); —braten, m., фріптѹръ de поркѹ̆; —chen, n., порчелѹ̆; —erei, f., порчіъ; —ern, a., порчінѹ̆, de поркѹ̆; —fett, —schmalz, n.. грасѹ̆, ѹнтѹръ de поркѹ̆; —fleisch, n., карне de поркѹ̆; —händler, m., негоціторѹ̆ de порчї; —markt, m., тѫргѹ̆, піацъ de порчї; —fänger, m., dѹлъѹ̆, къне маре (прінzъторѹ̆ de порчї); —hirt, m., поркарѹ̆; —igel, m., поркѹ̆ спіносѹ̆, арічѹ̆; омѹ̆ поркосѹ̆, спѹркатѹ̆; —igelei, f., скѹркъчіѹне; —isch, a. ші ad., порческѹ̆, спѹркатѹ̆, некѹратѹ̆; соіосѹ̆; —koben, m., котецѹ̆, поіатъ de порчї; —mast, f., ѫнгръшатѹ̆ de порчї (гіndъ саѹ̆ алтѹ̆ нѹтрецѹ̆ de ѫнгръшатѹ̆ порчї); —mutter, f., скрóфъ.

Schweins-blase, f., бешікъ de поркѹ̆; —borste, f., пърѹ̆ de поркѹ̆ (кóмъ); —feder, f., цепї de поркѹ̆; —hals, m., гътѹ̆ de поркѹ̆ (скѹртѹ̆, гросѹ̆); калѹ̆ кѹ гътѹ скѹртѹ̆; —hatz, —jagd, f., въпатѹ̆, хъціре, гóнъ (de порчї сілв.); —leder, n., пеле de поркѹ̆; —magen, m., кѹлікѹ̆, рѫnzъ de поркѹ̆; —rippen, pl., кóсте de поркѹ̆; —rüssel, m., рѫтѹ̆, сѹрлъ, ботѹ̆ de поркѹ̆ (фр. boutoir ла чеї сілв.); —schneider, m., жѹгъніторѹ̆; —schulter, f., спатъ de поркѹ̆; —stall, m., стаѹлѹ̆, котецѹ̆; —trog, m., трóкъ de порчї; —wildpret, n., карне de поркѹ̆ сілв.; —wurst, f., кърнаціѹ̆ (трandафірѹ̆); —treiber, m., поркарѹ̆; негоціторѹ̆ de порчї.

Schweiß, m., сѹdóре, (въпът.) сънце; im —e deines Angesichtes, ѫн сѹdóреа фецеї тале, кѹ маре остеніціѹне.

Schweißen, v. n., ассѹdѹ̆ (пъdѹшескѹ̆ Pom.); сънцеръ (въпът.); v. a., феръстрѹескѹ̆ (фербѹ̆ ферѹ спре алѹ̆ ліпі); zusammen —, а ліпі dóѹе бѹкъцї de ферѹ̆, а ферестрѹі.

Schweiß-fieber, n., фрігѹрї кѹ сѹdóре; —flecken, m., патъ de сѹdóре; —fuchs, m., калѹ̆ пътатѹ̆, пѹнтатѹ̆; —hitze, f., кълdѹръ пъdѹшітóре, ассѹdътóре; —hund, m., къне adѹрмъторѹ̆ dѹпъ сънце; —ig, a. ші ad., ассѹdъторѹ̆, ассѹdатѹ̆; сънцератѹ̆; —loch, n., порѹ̆; —mittel, n., сѹdоріфікѹ̆; —treibend, a., сѹdоріфікънте, скоцъторѹ̆ de сѹdóре; —tropfen, m., пікътѹръ de сѹdóре; —tuch, n., сѹdарѹ̆; —wurst, в. Blutwurst.

Schweizer, m., елвеціанѹ̆; —bund, m., конфеdеръціѹне елвеціанъ; —ei, f., въкъріъ; —käse, m., кашѹ̆ de Елвеціа; —wache, f., гарdістѹ̆ елвеціанѹ̆.

Schwelen, v., фѹмъ, арde фъръ флакъръ.

Schwelgen, v., me ѫмбѹібеzѹ̆, тръіескѹ̆ ѫн мънкаре ші бъѹтѹръ, рісіпескѹ̆ (авереа).

Schwelger, m., рісіпіторѹ̆, тръіторѹ̆ ѫн мънкаре ші бъѹтѹръ, десфрѫнатѹ̆; —ei, f., рісіпіре, тръіре ѫн десфрѫнаре.

Schwelle, f., прагѹ̆; — über eine Thür, прагѹл de сѹсѹ̆.

Schwellen, v. n., се ѫмфлъ; креште; v. a., ѫмфлѹ, ѫнгрошѹ̆; —, n. sub., ѫмфлътѹръ.

Schwemme, f., спъларе; скълdаре (de каіі).

Schwemmen, v. a., спълѹ̆; скалdѹ̆; v. n., плѹтеште.

Schwengel, m., пеndѹлѹ̆ (de орлоціѹ̆), лімбъ (de клопотѹ̆); рѹdа кѹмпенеї (ла пѹцѹрї).

Schwenken, v., клатінŭ, сгѫцiŭ; ѫнвъртескŭ(бастонŭ); фълфъїŭ(стéгŭ) вібрéзъ; се ѫнтóрче (солdацiї); sich —, се 'нтóрче.

Schwenkung, f., клътінътŭръ, вібръцiŭне; ѫнторсътŭръ.

Schwer, a. ші ad., греŭ, пondеросŭ; апъсъторŭ, гросŭ, ѫмпортантŭ; —e Krankheit, f., бетезіре реа; das Herz — machen, аціцŭ пелініште, тŭрбŭраре шчл. ѫн чіп.; ein —es Gehör haben, а авé ŭрекї грóсе; es fällt mir —, ѫмї каdе греŭ; das Pferd liegt — in der Faust, ачестŭ калŭ е таре ѫн гŭръ; er hat —es Geld dabei verdient, а къштігатŭ бŭнї банї; —e Zeiten, тімпї греї (скŭмпї); —e Geschütz, тŭнŭрї марї, de посіцiŭне; —e Reiterei, кавалеріме греŭ арматъ.

Schwer-athmig, a., греŭресŭфлънтŭ; —blütig, a., меланколікŭ; —erde, f., барітŭ.

Schwere, f., греŭтате, пondеросітате; фіг. мъріме (а ŭнеї кріме); аспріме (а ŭнеї пеdепсе).

Schweren-lehre, f., статікъ; —messer, m., барометрŭ.

Schwer-fällig, a., апъсъторŭ, греŭкъзъторŭ; търziŭ; —fälligkeit, f., греŭтате, аппъсаре; търziетате; —köpfig, a., греŭ de капŭ, търziŭ; —kraft, f., греŭтъцiŭне; —lich, ad., кŭ греŭ, теаї міра; —muth, m., трістъцiŭне, меланколіъ; —müthig, a., меланколікŭ, трістŭ; —punkt, m., чентрŭ греŭтъцiї; —spath, m., спатŭ греŭ (мінер.)

Schwert, n., спатъ, спаdъ, сабіе = (фр. sabre), фіг. sie hat eine Zunge wie ein schneidendes —, аре о гŭръ ка брічŭлŭ.

Schwert-bohne, f., фасоле лŭпатъ, аркŭітъ.

Schwertel, m., в. Schwertlilie.

Schwert-feger, m., фабрікантŭ de събії; —fisch, m., пеште спаdъ (кŭ рострŭл de форма ферестръŭлŭї); —förmig, a., de форма сабіеї; —lilie, f., крінŭ събіїŭ; —mage, m., (векіŭ) агнатŭ; —orden, m., орdінŭл сабіеї; —streich, m., ловітŭръ de сабіъ; ohne —, (а лŭа о цéръ) фъръ върсаре de сънце.

Schwester, f., соръ, сŭоръ, сŭрóръ; leibliche —, сŭоръ бŭнъ; barmherzige —, сŭоръ de карітате (кълŭгъріцъ); фіг. фатъ de плъчерї (кŭрвъ); —kind, n., непотŭ; —lich, a., de соръ, ad. ка о соръ; —mann, m., комнатŭ; —sohn, m., непотŭ; —tochter, f., непóтъ.

Schwibbogen, m., аркŭ (de подŭ).

Schwieger-ältern, pl., сокрії; —kinder, pl., цінере ші пŭоръ; —mutter, f., сóкръ; —sohn, m., цінере; —tochter, f., пŭоръ; —vater, m., сокрŭ.

Schwiele, f., кълкѫіетате = (італ. calcosita), бътътŭръ de пеле (ла пічорŭ сеŭ мънъ).

Schwielig, a., кълкѫіосŭ, кŭ бътътŭръ.

Schwieren, v., сворезŭ ѫнкóчї ѫнколо, сборіцезŭ.

Schwierig, a., греоіŭ (діфікŭлтŭосŭ); пемŭлцъмітŭ; петратаверŭ, песŭпŭсŭ, чербікосŭ; —keit, f., греоітате; пеdекъ, реавоінцъ; —keiten machen, а пŭне пеdечї.

Schwimmblase, f., бешікъ de ѫнпотатŭ.

Schwimmen, v., ѫнпотŭ; плŭтескŭ (фр. floter) пе апъ.

Schwimmer, m., ѫнпотъторŭ, плŭтіторŭ.

Schwimm-feder, f., пътътóре, аріпъ (de пеште); —fuß, m., пічорŭ пълматŭ; —füßler, m. pl., палміпеdе (animaле); —gürtel, m., чінгътóре de ѫнпотатŭ; —kleid, n., скафаndъ; —kunst, f., ѫнпотъцiŭне (арта); —platz, m., ѫнпотъторїŭ; —schule, f., шкóлъ de ѫнпотатŭ; —vogel, m., пасере апатікъ.

Schwinde, Schwindflechte, f., патъ рошіъ пе трŭпŭ, блъndъ.

Schwindel, m., въртецїŭ, амецéлъ; фіг. капкіъ, небŭніъ; —ei, f., въртецітŭръ, амецéлъ; —geist, m., dóгъ de небŭніъ; —ig, a., апŭкатŭ de амецéлъ; es ist mir —ig,

m'апѫкъ ameцéлъ; —kopf, m., капѫ ameцітѫ, фантастѫ; —köpfig, a., пебѫпѫ, фантастѫ, стравагантѫ; —hafer, —lolch, m., лолкѫ темѫлентѫ (плънтъ); —n, v., amѫ ameцéлъ, въртецѫ; es schwindelt mir, ꙟmĭ віне въртеціѫ.

Schwinden, v., пере, трече; скаde decéкъ; се 'mпѫцінéзъ; die Zeit schwindet, тімпѫлѫ свóръ; etwas — lassen, аĭ ерта чева din даторіъ; sein Vermögen fängt an zu —, авереа ꙟпчепе а і се ꙟmпѫціна.

Schwind-grube, в. Schundgrube; —-sucht, f., птісіъ, топіре de пе пічóре, ептікъ; —süchtig, a., птісікосѫ, ептікосѫ.

Schwinge, f., свънтѫръто́ре; аріпъ (de пасере); спетéзъ (de карѫ).

Schwingen, v. n., вібрéзъ, осчілéзъ; v. a., клътінѫ, скѫтѫрѫ; батѫ din аріпĭ; свѫнтѫрѫ; посдъреск ѫ (кънепъ).

Schwinger, m., свънтѫръторѫ.

Schwing-feder, f., в. Schwungfeder; —rad, n., рóтъ ꙟmпінгътóре, че пѫне ші ціне ꙟп mішкаре о машінъ.

Schwingung, f., осчілъціѫне, вібръціѫне; скѫтѫрътѫръ; —sbewegung, f., mішкаре осчілъторіъ.

Schwipp, Schwapp! тах, тах! ловіре кѫ варга.

Schwippe, f., въргѫліцъ; върфѫ de варгъ.

Schwippen, v., батѫ кѫ варга.

Schwirren, v., чіріпескѫ (пасеріле); сфъръіескѫ.

Schwitz-bad, n., баіе de accѫdатѫ; —stube, f., accѫdътóре.

Schwitzen, v., accѫdѫ, me пъdѫшескѫ (Pom.); —, n., accѫdape.

Schwitzig, в. Schweißig.

Schwitz-kur, f., кѫръ de accѫdатѫ, кѫръ mape (ꙟптребѫінцатъ ꙟп контра фрънчіеĭ, а бетезіреĭ францозештĭ); —pulver, n., правѫ сѫdорефікѫ.

Schwören, v., жѫрѫ; einem den Tod —, а жѫра мóрте; Stein und Bein —, а жѫра пре леце, пре копіĭ сеĭ; —, n., жѫръmънтѫ.

Schwörer, m., жѫръторѫ.

Schwude, int., ча! (= фр. dia) ла стънга.

Schwül, a., калdѫ, ꙟпфокатѫ; —e, f., кълdѫръ ꙟппъdѫшітóре.

Schwülig, в. Schwül.

Schwulst, f., ꙟmфлътѫръ.

Schwülstig, a., ꙟmфлатѫ; фіг. ꙟпгъmфатѫ; —keit, f., ꙟпгъmфътѫръ; бѫрсѫmфлътѫръ.

Schwung, m., сълтаре, сълтътѫръ, арѫпкътѫръ, осчілъціѫне, вібръціѫне; фіг. сворѫ; —feder, f., пéпъ de сворѫ (чеа лѫпгъ din аріпъ); —kraft, f., пѫтінцъ, віртѫте сълтътівъ; —voll, a., emфастікѫ.

Schwur, m., жѫръmънтѫ; —vergessen, a. ші ad., кълкъторѫ de жѫръmънтѫ.

Schwürig, a., ѫлчеросѫ, бѫбосѫ.

Scientifisch, a., счіінтіфікѫ.

Sclave, m., склавѫ.

Sclaven-arbeit, f., лѫкрѫ de склавѫ; —handel, m., негоцѫ кѫ склавĭ; —joch, n., жѫгѫл сервітѫціĭ; —-sinn, m., спірітѫ de склавѫ, сервілітате.

Sclaverei, f., склъвіъ.

Sclavisch, a. ші ad., сервілѫ.

Scontriren, v., скоптѫ, солdezѫ.

Scontro, n., (негоц.) скоптѫ.

Scorbut, m., скорбѫтѫ; —isch, a., кѫ скорбѫтѫ.

Scorpion, m., скорпіóпъ.

Scribent, m., скрібентѫ, копістѫ.

Scribler, m., скрівлерѫ.

Scripturen, pl., скріптѫрĭ, хъртіĭ.

Scrupel, m., (пond.) скрѫпѫлѫ; фіг. скрѫпѫлѫ, mъпѫціосітате.

Secante, f., (mат.) секаптъ.

Sech, n., ферѫлѫ челѫ лѫпгѫ алѫ аратрѫлѫĭ.

Sechs, пѫm., шесе (шасе); Zeit von — Jahren, шесаніѫ.

Sechseck, n., шесегонѫ, шесеколцѫ; —ig, a., шесегонікѫ, шесеколціѫ.

Sechserlei, a., de шесе фелѫрĭ.

Sechs-fach, a., шесітѫ, ꙟпшесітѫ, шестѫплѫ; —flächig, a., шесаеdрѫ, кѫ шесе феце, кѫбѫ; —jährig, a., шесапѫалѫ; —kantig, a., шесеmѫкіѫ; —klappig, a., шесевълвіѫ; —löthig, a., de шесе лоцĭ; —-

—malig, ad., de шесе орĭ; —=männerig, a., шесandрікŭ; —monatlich, a., шеселѫніŭ; —pfünder, m., тѫнŭ (ѫн каре інтръ глонцŭ de 6 пѫнцĭ); —saitig, a., кѫ шесе кóрde; —saitige Instrument, шесекордŭ; —säulig, a., шесестілŭ, че аре шесе рѫndѫрĭ de стѫлпĭ; —seitig, a., шесedрѫ, шеселътѫралŭ; —spännig, a., кѫ шесе каіĭ; —stündlich, a., de шесе óре; —=tägig, a., de шесе zіле; —tägige Fieber, шестанъ.

Sechste, a., (der die das), ал шéселеа, а шéсеа; —l, n., шесіме, шесеа парте; —ns, a., а шесеа óръ.

Sechs=winkelig, a., шесѫнгіѫларŭ; —wöchnerin, f., леѫzъ; —zehig, a., кѫ шесе пічóре; —zeilig, a., de шесе рѫndѫрĭ.

Sechszehn, nѫm., шеспрезече; —er, m., шеспрезечéрŭ; —te, nѫm., алŭ шеспрезечелеа; —tel, n., шеспрезечімъ.

Sechzig, nѫm., шеczечĭ; —ste, (der die das), алŭ шеczечілеа; —stel, n., о шеczечімъ.

Sechziger, m., шеczечінарŭ, омŭ de 60 анĭ.

Seciren, v., десекŭ, таїѫ (ѫнŭ омŭ мортŭ).

Seckel, m., съкѫлецŭ; бѫzѫнарŭ; сіклѫ (банŭ ші пondере ла евреї); —meister, Seckler, m., тесаѫрарŭ, вістіерŭ.

Seckeln, v., ѫнсъкѫескŭ, пѫнŭ ѫн сакŭ.

Secret, n., ѫмблътóре; —feger, m., бѫdарŭ, кѫръцітóрŭ de ѫмблъторĭ.

Secretar, m., секретарŭ.

Secretariat, n., секретаріатŭ.

Sect, m., вінŭ de Канаріĭ.

Secte, f., сектъ; —nmacher, m., сектарŭ, еретікŭ.

Sector, m., (мат.) секторŭ.

Secunda, f., секѫndъ (град. ал 2ле ѫн класіфікъцiѫне); класа а II.; —ner, m., секѫndanŭ, школарŭ de а II. класе; —nt, m., секѫndantŭ, accістінте ѫн dѫелŭ.

Secundiren, v., секѫndezŭ.

Sedez, n., cedeцŭ (форматŭ ѫн 16).

Sediment, n., шеzъмънтŭ, ашеzътѫръ пе фondŭ.

See, m., лакŭ; —, f., маре.

See=bad, n., баіе, скалdъ de маре (апъ); —bär, m., ѫрсŭ марінŭ; —baum, m., баріеръ de подŭ (бърнъ крѫчішъ); —beschreibung, f., idіографіъ; —compaß, m., компасŭ, бѫсѫлъ de маре; —dienst, m., сервіцiŭ пе маре; —drache, m., dракѫ, бълаѫрŭ, смеŭ марінŭ; —fahrer, m., пъігъторŭ, кълъторŭ пе маре; —fahrt, f., пъігъцiѫне; —flotte, f., флотъ, плѫтъ пе маре; —forelle, f., пъстравŭ de лакŭ; —=gebrauch, m., datінъ марінаръ; —gefecht, n., лѫптъ пъіалъ; —=gericht, n., аміралітате, жѫdецŭ марінŭ; —geruch, m., міросŭ de маре; —geschmack, m., гѫстŭ de маре, —gesetz, n., леце марінъ; —gesicht, n., арътаре мърінъ; —hahn, m., кокошŭ de маре; —handel, m., негоцŭ марітімŭ; —hund, в. Meerhund ꝛc.; —karte, f., хартъ марінъ; —krank, a. ші ad., бетéгŭ, бетеzіре марінъ; —=krankheit, f., бетеzічіѫне de маре; —krieg, m., ресбоїѫ пе маре; —=kuh, f., вакъ марінъ; —kunde, f., штіінцъ пъітікъ; —küste, f., марцінĭ, цермѫрĭ de маре, de лакŭ; —land, n., цéръ марітімъ.

Seele, f., сѫфлетŭ (інімъ = anima лат.); Fest aller Seelen, сербътóреа репосацілорŭ; ich habe keine — gesehen, n'am възѫтŭ сѫфлетѫ de омŭ = пе nimene; bei meiner —! пе сѫфлетѫл меŭ! es thut mir in der — weh, mi се рѫпе інімa; eine treue —, омŭ кредінчосŭ; — im Häring, бешіка de ерінгŭ.

Seelen=adel, m., поблецъ de інімъ; —amt, n., поменіреа морцілорŭ (pro manibus); —angst, f., тѫрбѫрареа ѫнтрістареа інімеĭ; —arzt, m., пърінте сѫфлетескŭ; —freund, m., амікŭ інтімŭ, фрате de крѫче; —güte, f., бѫнътатеа інімеĭ; —=heil, n., мънтѫіреа сѫфлетѫлѫĭ; —hirt, m., пъсторŭ сѫфлетескŭ; —kampf, m., лѫпта інімеĭ; —=

kräfte, f. pl., пѫтерї, факѫлтъцї, сѫфлетештї; —krank, a., бетéгѫ сѫфлетеште; —krankheit, f., бóлъ сѫфлетéскъ; —kummer, m., атъръцiѫnea inimeї; —kunde, —lehre, f., псiколоцiъ; —los, a., фъръ сѫфлетѫ, фъръ вiацъ; —messe, f., лiтѫргiъ пентрѫ морцї (пъръстасѫ); —müde, a., остенiтѫ пънъ ла inimъ; —noth, f., невоiъ mape; —ruhe, f., лiнiште сѫфлетéскъ; —stärke, f., търiъ сѫфлетéскъ; —tag, m., сътвъта морцiлорѫ; —trost, m., мънгъiере сѫфлетéскъ; —vergnügt, a., веселѫ кѫ inima; —verkäufer, m., вънzъторѫ de óменї; —voll, a., плiнѫ de вiацъ, de вiоiцiѫne; —wanderung, f., метемсiкóсъ (кредiнца къ сѫфлетеле се стръмѫтъ dinтр'ѫн корпѫ ꙟн алтѫлѫ); —wonne, f., десфътаре сѫфлетéскъ, dѫлчецiле сѫфлетѫлѫї.

Seeleute, pl., мърiнарї, матрozї.

Seelmesse, в. Seelenmesse.

Seelöwe, m., леѫ mapinѫ.

Seelsorge, f., мънdѫчере, ꙟнгрiцiре сѫфлетéскъ, спiрiтѫалiтате; —r, m., спiрiтѫалiстѫ (dѫховнiкѫ).

See-luft, f., аерѫ de mape; —macht, f., пѫтере mapinъ; —mann, m., мърiнарѫ; —männisch, a., пъiтiкѫ; —mannschaft, f., мътрozime; —meile, f., мiлъ mapinъ; —minister, m., мiнiстрѫ de mapinъ; —muschel, f., конкъ mapinъ; —natter, f., аспiдъ mapinъ; —offizier, m., офiцерѫ de mapinъ; —otter, f., вiдръ de лакѫ; —pferd, n., калѫ de mape, ростарѫ; —räuber, m., пiратѫ; корсарѫ; —räuberei, f., пiратърiъ, корсърiъ; —raupe, f., афродiтъ; —recht, n., дрептѫ mapiтimѫ; —reise, f., кълъторiъ пе mape; —reisende, m., пъiгъторѫ; —richter, m., жѫde mapinѫ (алѫ амiрълiтъцiї); —rüstung, f., армъмънтѫ пъiалѫ; —säure, f., ачiдѫ мѫрiатiкѫ; —schaden, m., аверiъ, daѫнъ de марфъ ꙟн корабiъ; —schiff, n., naiъ de mape; —schifffahrt, f., пъiгъцiѫne пе mape; —schilf, n., тръстiъ de mape; —schlacht, f., комбатере, лѫптъ пъiалъ; —schlund, m., абiсѫ ꙟн mape; —spiegel, m., портоланѫ, карте че аратъ къiле пе mape; фаца, лѫчiѫлѫ мъреї; —stadt, f., четате mapiтimъ; —strand, m., рiпъ, цермѫре mapiтimѫ; —stück, n., тъблъѫ репресентънте de счене mapine; —sturm, m., тiмпестате de mape; —treffen, n., в. —schlacht; —uhr, f., орлоцiѫ mapinѫ; —ungeheuer, n., монстрѫ mapinѫ; —volk, n., в. —leute; —wärts, ad., спре mape; —wasser, n., апъ mapinъ, de mape; —wesen, n., mapinъ, mapinърiъ; —zug, m., спедiцiѫne mapinaръ.

Segel, n., вънтрéлъ (пънza пъiеї); фiг. naiъ; unter — gehen, пѫрчедѫ кѫ naia; die — beisetzen, aufspannen, ꙟнтindѫ вънтреле, ле daѫ вънтѫ; die — einziehen, стрiнгѫ вънтреле; die — streichen, слобоzѫ вънтреле; mit vollen — fahren, а плѫтi кѫ тóте вънтреле.

Segel-fertig, a., гата de пѫрчесѫ; —garn, n., ацъ, тортѫ de вънтреле; —macher, m., вънтреларѫ.

Segeln, v., вънтрелеzѫ, плѫтескѫ; stark —, а плѫтi кѫ тóте вънтреле.

Segel-stange, f., антенъ, варгъ de вънтреле; —tau, m., фѫнiа вънтрелеї, —tuch, n., пънza вънтрелеї; —werk, n., вънтрелеле; —wetter, n., тiмпѫ бѫнѫ de пъiгатѫ.

Segen, m., бiнеziчiѫne, бiнекѫвънтаре; ферiчiре, ꙟndестѫларе; Gott gebe seinen —, Dzeѫ съї ажѫте! an Gottes — ist Alles gelegen, фъръ бiнекѫвънтареа лѫї Dzeѫ нѫ е спорѫ; —swunsch, m., бiнекѫвънтаре; —voll, a., бiнекѫвънтатѫ, (ꙟмбiлшѫгатѫ).

Segler, m., вънтреларѫ, naiъ кѫ вънтреле.

Segment, n., сегментѫ (цеом.).

Segnen, v., бiнекѫвънтѫ; хiротонiсескѫ; Gott segne euch! Domнѫл съ те бiнекѫвънте; ich wünsche Ihnen gesegnete Mahlzeit, съ цї

фіе de вine прънзвлъ; ſie iſt geſegneten Leibes, e ын старе интересантъ, e греа; er hat einen geſegneten Appetit, ape o пофтъ вънъ de мънкаре; das Zeitliche —, a се лъса de лume; a мври; ſich —, a'шї фаче крьче, a се крьчіша.

Segnung, f., вінекувънтаре.

Sehare, f., осіъ оптікъ.

Sehe, f., ведере; пупілъ.

Sehen, v., въдъ; кавтъ, кипоскъ, ынцелегъ; wir wollen —, съ ведемъ, вом ведеа (спресіune фórte ынтребвінцатъ de diплomaцї кънd nu вorъ съ се облеце ла чева); er ſieht gut in die Ferne, елъ e пресвітъ; ede maї вine ын departe; nicht recht, nicht wohl —, a авé ведере скъртъ; ape орвлъ гъineї; nicht das Geringſte —, a nu ведé nimika; ſtarr —, a къута кu окії ынфіцї; durch die Finger —, a трече кu ведереа, a фі ындърторъ; gern oder ungern —, a ведé кu окі вuні сеї реї пе чinева; einem gleich —, a сетъпа кuіва; zu — ſein, e вісіверъ; — laſſen, a аръта, ſich — laſſen, a еші ла ведере; ſieh' nach dem Eſſen, maї dъ прin кuкпъ; mein Fenſter ſieht auf den Garten, фереſtra mea dъ спре гръdinъ; aus dieſem Briefe habe ich geſehen, amъ ынцелесъ din ачéſtъ скрісóре; ſauer —, кавтъ посоторжтъ; кавтъ плоатъ; ſeine Luſt an etwas —, a афла плъчере ын чева, a ведé вuкросъ чева; ſo weit man — kann, къtъ vezї кu окії; ſiehe da! éкъ, étъ; vezї! —; n., sub., ведére; das — hat man umſonſt, ведереа nu e пе vanї.

Sehens-werth, a., demnъ de възutъ; кuріосъ; —würdigkeit, f., чеea че e demnъ de възutъ; кuріосітате.

Sehepunkt, m., пuнтъ de ведере.

Seher, m., възъторъ (de челе аскuнсе) профетъ, прооркъ; вісіонарiu; —blick, m., ведере профетікъ.

Sehrohr, n., телескопъ; окianъ = (італ. occhiale).

Sehkraft, f., потinца ведереї.

Sehne, f., córdъ; стindónъ (въпъ), первъ.

Sehnen, v., дорескъ фórte; ſich —, a арде de dorъ.

Sehnerv, m., первъ оптікъ.

Sehnig, a., первосъ; кu córde, кu стendóne.

Sehnlich, a., dorіторъ; ad., кu dorъ, фербinte.

Sehn-ſucht, f., dorinцъ фербinte; —ſüchtig, —ſuchtvoll, a., апринсъ de dorinцъ, dorіторъ.

Sehr, ad., прé, фórte, таре, мuлтъ; ſo —, атътъ; wie —, пънъ ла че пuнтъ; nicht —, nu прé; zu —, прé таре.

Sehweite, f., дistанца ведереї.

Sehwerkzeug, n., organuл ведереї.

Seiche, f., (ком.) пішатъ, крinъ.

Seichen, v., се пішъ (вака).

Seicher, m., пішъчїосъ.

Seicht, a., жосъ, пuцinъ афuндъ, nu ыналтъ; фїг. секъ, макрu, сuпръфічіалъ; das Waſſer iſt hier —, апа nu e афuндъ аічї; das iſt ein —er Kopf, ъста e uнъ капъ секъ.

Seichtheit, Seichtigkeit, f., неафuнzime; сuпръфічіалітате.

Seich-topf, m. пол., пішътóре, óлъ de nónte; —winkel, m., колцъ de пішаре.

Seide, f., мътасъ; rohe —, мътасъ крudъ; gezwirnte —, боранцікъ = (італ. organzino) мътасъ тórсъ.

Seidel, n., пътраръ (месuръ de флuide); — Wein, пътраръ de вinъ.

Seidelbaſt, n., dафinъ; —rinde, f., скórцъ de dафinъ.

Seiden, a., de мътасъ; —arbeit, f., лuкрu de мътасъ, мътъсъріu; —artig, a., мътъсъріu; —band, n., панглікъ, кordea de мътасъ; —=bau, m., кuлтuръ de мътасъ; —=cocon, m., гогóшъ de мътасъ, кокопъ (d'aічї ворва кокопъ, копілашъ, ынфъшатъ ка nimфa de верme de мътасъ); —ei, n., оъ, ceminцъ de гъndaчї de мътасъ; —fabrik, f., фаврікъ de мътасъ; —faden, m., фіръ de мът.; —=färber, m., тінтuра de мът.; —=

gehäuse, —gespinnst, в. —cocon; —haar, n., фірŭ, пърŭ ка мът.; —handel, m., негоцŭ кȣ мътъсъріĭ; —hase, m., іепȣре de Ангора; —haspel, m., рескіторŭ de мът.; —hut, m., пълъріъ de мът.; —laden, m., волтъ de мътъсъріĭ; —mühle, f., торкътóре de мът.; —raupe, f., верме, гъndакŭ de мът.; —reich, a., мътъсосŭ; —rolle, f., мосорŭ de мът.; —schwanz, m., кóдъ мътъсóсъ, вомвічілъ (пасере); —spinner, m., торкъторŭ de мът.; —spinnerei, f., торкъторіе, фаврікъ de мът.; —spule, f., мосорŭ de мът.; —spitze, f., dintea de мът.; —sticker, m., кȣсъторŭ кȣ мътасъ ла гергефŭ; —stickerei, f., кȣсȣторіъ кȣ мът.; —stoff, m., матеріъ de мът., мътъсъріъ; —waare, f., мътъсъріĭ; —watte, f., ватъ de мът.; —weber, m., цесеторŭ de мът.; —weberei, f., мештеріъ de цесȣтŭ мът.; —wirker, m., в. —weber; —wurm, m., верме de мът.; —zeug, m., матеріъ de мът.; —zucht, f., в. —bau, —icht, a., мътъсъріŭ; —ig, a., мътъсосŭ.

Seife, f., съпȣнŭ; — sieden, а фаче съпȣнŭ.

Seifen, v., съпȣнескŭ; спълŭ (ꙟn min.) фіреле de металŭ.

Seifen-artig, a., съпȣніŭ; —asche, —siederasche, f., чепȣшъ de съпȣнŭ; —bereitung, f., фъврікъцiȣне de съпȣнŭ; —blase, f., бешікъ de съп.; —erde, f., пъмънтŭ съпȣносŭ; —geist, m., спірітŭ de съп.; —kraut, n., съпȣнъріцъ (плънтъ); —kugel, f., глобŭ de съп.; —lauge, f., лешіъ de съп.; —siederei, f., съпȣнъріъ (мешт.); —siederlauge, f., лешіъ таре de съп.; —stein, m., смеалітъ; —wasche, f., съпȣнате; —wasser, n., апъ de съпȣнŭ; seificht, a., ка съпȣнȣлŭ; seifig, a., съпȣносŭ.

Seigen, seihen, v. n., (векїȣ) кадŭ dрептŭ ꙟn жосŭ, перпendікȣларŭ; —, v. a., стръкȣрŭ (прin пънzътȣръ); —blei, n., плȣмбŭ de лъмȣрітŭ (метале).

Seigen, v., лъмȣрескŭ (арцiнтŭ din аратъ прin плȣмбŭ).

Seiger, Seiher, m., пendȣлъ, плȣмбінъ; стръкȣрътóре; орлоцiŭ; інспекторŭ de capine; —gang, m., кondȣктŭ перпendікȣларŭ (ꙟn mine); мерсȣлŭ орлоцiȣлȣĭ; —herd, m., ватръ de лъмȣрітŭ; —hütte, f., лъмȣрітóре (de арцiнтŭ прin плȣмбŭ).

Seige-, Seih-sack, m., стръкȣрътóре, сакŭ de стрекȣратŭ; —trichter, m., сітішкъ de стрекȣратŭ; —tuch, n., (пънzъ) стръкȣрътóре.

Seihen, Seigern, v., стрекȣрŭ, лъмȣрескŭ.

Seihung, Seigerung, f., стръкȣраре, лъмȣріре.

Seil, n., фȣне, фȣніе; (штрéнгŭ); фрънгіе; —tänzer, m., жȣкъторŭ пе фȣне; —werk, n., фȣнітерітŭ.

Seiler, m., фȣнарŭ; —arbeit, f., фȣнъріъ; —bahn, f., лȣкръторіа фȣнарȣлȣĭ; —handwerk, n., месеріъ de фȣнарŭ; —meister, m., фȣнарŭ.

Seilerei, f., фȣнъріъ.

Seim, m., zémъ бълóсъ; мїере de фагȣрŭ; сȣкŭ; чірŭ.

Seimen, v., скȣргŭ мїереа; кȣръцŭ міереа; факŭ zémъ бълóсъ.

Sein, Seine, Sein, n. pr., съŭ, алŭ съŭ; пропріŭ; — Bruder, фратесъŭ; um seines selbst willen, пȣмаĭ пентрȣ dѫнсȣлŭ; ich erinnere mich seiner, елŭ ꙟмĭ ресȣвіне, ꙟмĭ adȣкŭ аminте de елŭ.

Sein, v., сȣнтŭ, me афлȣ ꙟn фіінцъ; ich bin hungrig, ꙟмĭ есте фóме; ich bin schläfrig, мĭ е сомнŭ; was ist davon? кътŭ костъ? че прецŭ аре? es ist mir, als wenn, mi се паре ка ші кȣмŭ; sei gutes Muthes! аібĭ корацїȣ! ich bin des Todes, сȣнт мортŭ; übel daran sein, а пъці реŭ; —, n., естінцъ.

Seinerseits, ad., din парте'шĭ, din партеа са.

Seinet-halben, —wegen, ad., пентрȣ dѫнсȣлŭ, din прівінца dѫнсȣлȣĭ.

Seiniger, e, es, a., алъ съу; er hat das Seinige gethan, елъ лтпліні партеа даторіпцеї сале.
Seiſing, f., фъне скъртъ.
Seit, ad., de, dekъndъ, dela; — der Zeit, de atъnчї; — Kurzem, de kъrжndъ; — ab, алътъреа, delътърї.
Seitdem, ad. ші conj., dekъndъ; dъnъ ачеea; dъnъ че.
Seite, f., латъре; парте; кóстъ; пацінъ, фацъ (лп карте); an der — befindlich, колътъралъ; rechte —, латъреа дрéптъ; jede Sache hat zwei —n, тотъ лъкрълъ are фацъ ші досъ; er iſt auf meiner —, елъ цine къ mine; auf welcher —? din каре парте? auf die — gehen, a се траце ла о парте; ſich auf die faule — legen, a се da лепеї, a се da вервъніеї; die Hände in die — ſtemmen, a пъне мъніле лп шолдъ.
Seiten-abriß, m., decemnъ лп профілъ; —angriff, m., атакъ din латъре, атакъ din флапкъ; —bau, m., аріпа унъї едіфічіъ; —blick, m., къътътъръ кърtezішъ, niezішъ, тръсътъръ din окіъ; —erbe, m., кліронотъ колътъралъ; —flügel, m., аріпа унеї фавріче; —gang, m., терсъ алътъреа; коридоръ алътъреа; —gewehr, n., спадъ, савіъ; —hieb, m., тъіетъръ лп флапкъ; —lang, ad., къtъ о пацінъ; —ſchmerz, m., дърере лп кóсте; —ſprung, m., сърітъръ лп латъре; —ſtechen, n., жънгіъ, плеврісіе; —ſtoß, m., ловітъръ лътъралъ; —ſtraße, f., стратъ de алътъреа; —ſtück, n., піесъ лътъралъ, піесъ dealътъреа, лъкръ алътъратъ, сéъ ші асетънатъ къ алтълъ; —taſche, f., ташкъ (італ. tasca) de алътъреа, бъсънаръ; —thür, f., уші алътъреа; —verwandte, m., ръдъ колътъралъ; —weg, m., кале алътъреа; —werk, n., (фортіф.) флапкъ; —wind, m., вънтъ пе міжлокълъ пъїї; —zahl, f., нътерълъ пацінеї.
Seitwärts, ad., ла о парте; алътъреа.
Sekt, m., вінъ de Канарія.
Sekte, f., сектъ, конфесіъне; ересъ релеціосъ.
Sektirer, Sektenmacher, m., сектаріъ.
Sekundant, m. секъndantъ (лn дъелъ).
Sekunde, f., секъndъ (60 лнтр'о мінътъ).
Seladon, m., аторатъ, іъвецъ, селadonъ; —grün, a., верdеazъръ.
Selbander, ad., атъndoї, къte doї, унълъ къ алтълъ.
Selber, s. Selbſt.
Selbiger, e, es, pr., лнсълъ, лнсъші, ачелаші; dънсълъ.
Selbſt, a. ші ad., лнсъмї, лнсъцї, лнсъші, сінеші; сінъръ; лнкъ ші, кіаръ ші; ich —, еу лнсъмї; ſie ſelbſt, еа лнсаші; von ſich —, de сінеші, dela сінеші.
Selbſtändig, a. ші ad., съъстанціалъ; de сіне стътъторъ, съъстъторъ de сіне; неатърнатъ, nedenindinte; —keit, f., съъсістінцъ de сіне, неатърнаре, nedenindinцъ.
Selbſt-achtung, f., стімъ de сінеші; —befleckung, f., онаніъ, малахіъ, полуціъне, спъркаре de сінеші; —befriedigung, —genugthuung, f., сатісфъцціъне проприъ; лндестъларе проприъ; —beherrſchung, f., domnire преste сінеші, репфрънаре de сінеші; —bekenntniß, n., —geſtändniß, n., мъртърісіре проприъ; —betrachtung, f., контъмплъціъне лн сінеші, черчетаре проприъ; —betrug, m., амъціре de сінеші, лншелъчъне de сінеші; —bewußtſein, n., конштііпца de сінеші, штііпца de сінеші; —eigen, a. ші ad., проприъ, алъ съу; —entleibung, f., —mord, m., сінъвідіре, сінъвідіъ, унідіре de сіне; —entſagung, f., лънъдаре de сіне; —erfahrung, f., сперіінцъ проприъ, пъсъ проприъ; —erhaltung, f., консервъціъне проприъ, пъстрареа de сінеші; —erkenntniß, f., кънóштереа проприъ; —erniedrigung, f., смілірea проприъ, авілірea de сінеші; —gefällig, a. ші ad., компъкъtъ шіе лнсъші; дешертъ, ванъ; —gefühl,

n., cimцъ пропріъ, cimцъ de cinешї, cimцъ de валóреа са; —= genügſam, a. ші ad., лndecтълатъ de cinешї; deшертъ; —geſchrieben, a. ші ad., автографъ, originалъ; —geſpräch, n., monologъ, вorвіре къ cinешї; —haß, m., ura de cine; —heit, f., лnceвшітea пропріъ, лncime, individвалітате; —herr, m., domnъ de cinешї, domnъ neатърнатъ; —herrſchaft, f., domniъ нецертърітъ, domniъ автократіъ; domniъ de cinешї; —herrſcher, m., автократъ, domnitorъ нецертърітъ; —hilfe, f., ръсвърнаре пріват, вindiптъ; aпърare de cinешї; —lauter, m., сърътóре, вокалъ (гласпікъ); —= liebe, f., ілвіре de cine, amóре пропріъ; егоістъ, евіме; —lob, n., лавдъ пропріъ, лавдъ de cine; —mörder, m., cinевідъ, вчігъторъ de cinешї; —prüfung, f., eccamenъ de cinешї; —ſache, f., ръсвърнаре пропріъ, вindiптъ пріватъ; —= ruhm, m., глоріъ deшéртъ, вanitате; —ſtändig, v. Selbſtändig; —ſucht, f., егоістъ, евіме; —= ſüchtler, m., егоістъ, евістъ; —= thätig, a. ші ad., лвкръторъ de cinешї, neciлітъ; —thätigkeit, f., лвкраре neciлітъ, спонтанітате; —unterricht, m., лnвъцътъръ de cinешї; —verachtung, f., dиспрецъ пропріъ, вrдіъ de cinешї; —= vergeſſen, a. ші ad., вітатъ de cinешї; —vergeſſenheit, f., вітаре de cinешї; —verläugnung, f., авnегаре, лъпъдаре de cinешї; —= vertheidigung, f., апърареа de cinешї; —vertrauen, n., лнкредереа лn cinешї, конфединцъ пропріъ; —wille, m., воіпцъ пропріъ; —= zufriedenheit, f., лndecтъларе къ cinешї.

Selbſtiſch, a. ші ad., егоістікъ, interесатъ (лn фолосълъ съъ).

Selbſtler, m., егоістъ.

Selenium, n., (xim.) calinъ.

Selig, a. ші ad., феріче, феріцітъ; ръпосатъ (лn Domnълъ), мортъ; —macher, m., феріціторъ, сълвъторъ (Хс.); — ſprechen, v., decкіаръ de сфънтъ (пе вnъ ръпосатъ).

Seligkeit, f., феріціре, феріцітате.

Sellerie, f., целінъ, селеръ (легвмъ).

Selten, a. ші ad., раръ; араре, eрape орї; кврióсъ; cinгвларъ, страordinарїъ.

Seltenheit, f., рарітате, лвкрв раръ.

Seltſam, a. ші ad., раръ; кврióсъ; cinгвларъ, бizаръ (фр.); стрънъ; страordinарїъ.

Seltſamkeit, f., рарітате, cinгвларітате; стравагапцъ, лвкрв страordinарїъ.

Semeſter, n., семестрв, жвмътате de anъ.

Semikolon, n., пвптъ кв котъ, семіколопъ.

Semilor, m., семілоръ (minер.).

Semiologie, f., Semiotik, f., семіотікъ (штііпцъ).

Semmel, m., пъне алъ, франселъ, шімлъ; —mehl, n., флóреа фъінеї.

Senat, m., сепатъ (Rath); —beſchluß, m., декретъ din сепатъ.

Senator, m., сепаторъ (Rath), сфътвіторъ, вътрънъ.

Send, n., cinodъ (соворъ), adвнапцъ вісерічéскъ; —brief, m., —ſchreiben, n., епістолїъ.

Sendel, v. Zindel, Zendel.

Senden, v., mitъ, трімітъ, тъпъ; cnedezъ.

Sender, m., міцъторъ, тріміцъторъ, тъпъторъ.

Sendung, f., місівне, тъпътъръ; cnediцівне.

Seneб-baum, m., cenъ, арворелъ de cenъ; —blätter, pl., фої de cenъ.

Senf, m., мвштаръ (фр. moutard); сепапъ; ſeinen — dazu geben, a лва парте ла конверсъцівне.

Senf-brühe, f., zamъ, салче (італ. salsa) кв мвштаръ; —büchſe, f., боркапъ кв мвштаръ; —korn, n., гръвпте de мвштаръ; —mehl, n., мвштаръ мъчінатъ, фъінъ de мвштаръ; —pflaſter, n., бластрв, емпластрв de сепапъ, сепапісмъ; —teig, m., алватъ de мвштаръ.

Senken, v., apdъ; пърлескъ, пържолескъ; anpindъ; — und bren-

пеи, а преѳаче ѧи фокъ ші ѧи флакърі.

Sengerig, a. ші ad., пърлітъ.

Senior, m., маі вътрънъ, сеніорь, маі de anі.

Seniorat, n., сеніоратъ, декапатъ (ла шкóле).

Senkangel, f., ціцѧнъ ѧицепепітъ.

Senkblei, s. Bleiloth.

Senke, f., (грѫd.) ботъшъ; скъфѫndътъръ, гъвънътъръ (de пътънтъ); кнéлтъ de кофѫndатъ; кътънъ.

Senkel, m., кнéлтъ de кофѫndатъ; скóвъ; цепъ; пантлікъ.

Senkeln, v., ѧицепепескъ (кѫ аче, кѫ ѧndреле).

Senkelnadel, s. Schnürnadel.

Senken, v., кофѫndъ, сковорь, delacъ; (ботъшіі, віїа); съdeckъ; ѧтплънтъ; ſich —, me ашezъ, me delacъ, me lacъ ѧи жосъ; kadъ (ѧи цепънкі).

Senker, m., ратъръ de ръсъdітъ, ботъшъ; кърлігъ de віїъ; волокъ; трохеъ (версъ).

Senk-garn, n., —hamen, m., волокъ, рецеа, трéжъ.

Senkler, m., пантлікарь.

Senklinie, f., лініъ перпendікѫларъ.

Senknadel, f., conдъ, чéркъ, черкътóре.

Senkrebe, f., віцъ de съdітъ, ботъшъ.

Senkrecht, a. ші ad., дрептъ ѧи жосъ, перпendікѫларь, ла плътвъ.

Senkreuſe, f., вършъ (de песквітъ).

Senkwage, f., ареометръ.

Senkung, f., ашezътъръ, delъсътъръ, delъсътънтъ, кофѫndътъръ, сковоржтънтъ.

Senne, f., кóрдъ de аркъ (Sehne); чѫрдъ de віте; коліва въкарѫлуі (ѧи Елвеція); сенъ (арворелъ).

Senner, m., въкарь (ѧи Елвеція); калъ de ергеліъ.

Sennerei, f., віте грасе (ѧи Елвеція); бътътъръ ѫnde стаъ вачіле; къшѫінъ, стънъ, врънzъріъ.

Sennhütte, f., къшѫінъ, стънъ.

Sennicht, a. ші ad., первосъ, вънжосъ, тінгосъ.

Senſal, m., самсарь (Mäkler).

Senſe, f., кóсъ, фалче (moldov.)

Senſen, v., косескъ (Mähen).

Senſenmann, m., косашъ; лънчерь (ла бътаіе); Мóртеа.

Senſenſchmied, m., фавръ de кóсе.

Senſerie, f., съмсъріъ.

Senteng, f., сѫнтінцъ.

September, m., Септември.

Septime, f., (мус.) септімъ.

Sequeſter, m., секвестръ.

Serail, n., сераіъ (ла сълтані).

Seraph, Seraphin, m., Серафінъ, ѧицерь кѫ 6 аріпе.

Seraskier, m., сераскіерь, miniотръ de ръсвоіъ; комънdантъ de аратъ (ла търчі).

Serenate, f., сератъ, серепатъ (мъсікъ de нóпте).

Sergeant, m., серцеантъ (panтъ de съвофіцірь).

Serpent, m., (мус.) серпентъ, шерпінте.

Serpentinſtein, m., серпентінъ, пéтра шерпелуі (Schlangenſtein).

Service, n., сервіцъ, арцінтъріъ de масъ; платъ de кѫартірь.

Serviette, f., серветъ, шерветъ, пънzътъръ de штерсъ (ла масъ).

Servitut, f., сервітъте, трекътóре (пінтре вечіні, de пічорь, de апъ ш. а.).

Seſamkraut, n., сесатъ (плантъ).

Seſſel, m., скаънъ (Stuhl), скатнъ (бънц.), шецъ, шezъ, шézъ.

Seßhaft, a. ші ad., domічіліатъ, шezеторь кѫ локѫінца.

Seſſion, f., сесіѫне, шezетъръ; шединцъ.

Seſter, m., сестерь, вадръ.

Seſterzie, f., сестерцъ (монетъ ла Romані).

Seßen, v., пѫнъ, ашezъ, колокъ; — Sie ſich, шezі Dta; die Geſchwulſt ſeßt ſich, ѧтфлътъра скade; das Pferd ſeßt gut, калъ кѫларе біне; Alles daran —, а черка орі че (пентрѫ кнъ лъкрь); ſich über etwas hinweg —, а нъ'і пъса de чева, а се пълца маі пресъсъ de орîче пепілъчере; Bäume —, а плънта арворі; über den Fluß —, а нота преете рѫъ; einem den Kopf zurecht —, а бъга min-

ціле дп капълъ къіва, а педепсі пе чінова; ans Land —, a десъ́рка, a еші пе ѫскатъ; Schrift —, a компѫне літере, a ашеза літере (пентрѫ тіпаръ); aufs Spiel —, a пѫне дп періклъ; einem den Stuhl vor die Thüre —, a аръта къіва ѫшеа, a'лъ da пе ѫшъ афаръ.

Setzer, m., ашезъторъ de літере (Schriftsetzer, съцаръ).

Setzhaken, m., (тіпогр.) въптацік.

Setzhammer, m., чокапъ кърпъторік (de феръ).

Setzhase, m., іепѫро́іе de a фъта.

Setzkasten, m., кътіъ de кълесъ (літере).

Setzkompaß, m., ѫсолъ de пѫртатъ.

Setzkunst, f., артъ de кълесъ (літере).

Sétzling, m., ръсадъ, плъптіцъ, плъптъліцъ; пескълецъ (de сетънцъ).

Setzreiß, n., в. Senker.

Setzteich, m., пескѫіпъ (de пръсітъ пешті).

Setzung, f., ашезътъръ, компѫсъръ, компѫсетънтъ, колокътънтъ.

Setzwage, f., півелъ, кътпънъ, плътвінъ.

Setzzeit, f., фътътѫра іепърілоръ.

Seuche, f., епідеміъ, контацік, молімъ; чѫтъ, во́лъ лінічо́съ; venerische —, во́ла вінерії, во́лъ din десфрънърі.

Seuchenstoff, m., матеріъ молінсічо́съ, лінічо́съ, міастъ.

Sevenbaum, m., савінъ (Sebenbaum).

Seufzen, v., сѫспінъ, офтезъ; цетъ.

Seufzer, m., сѫспінъ, офтътъръ; цетътъ.

Sexagesima, f., dѫminека Тріодълъі.

Seyn, v., в. Sein v.

Shawl, m., шалъ.

Sherif, m., шеріфъ, къпетепіъ (ла ръсъріtепі).

Sibille, Sybille, f., Сівілъ, профетъ (ла антічіі Romani); бабъ, фетеіъ фертекътóре.

Sibillinisch, a., сівілінъ.

Sich, pron., dat. ші ac., шіе, ла сіне; се, пе сене; das versteht —, ачёста се ѫпцелеце; es hat nichts auf —, пѫ фаче німіка; Jeder ist — selbst der Nächste, дóре-ме de тóтъ лѫтеа, iar' de mine mi се рѫпе inima; e mai апróпе къташа decът цівъеаоа.

Sichel, f., сечере, фълчіóръ; лѫпъ пóъ; —förmig, —icht, a. ші ad., ѫп форма сечерії, ка сечереа; —kraut, n., съчерарікъ; —wagen, m., каръ кѫ кóсе (артатъ).

Sicheln, v., сечеръ (Ernten).

Sicher, a. ші ad., сігѫръ, секѫръ, nendoitъ; ставеръ; ла адъпостъ; —geleit, n., кондѫсъ сігѫръ (італ. salvocondetto).

Sicherheit, f., секѫрітате, сігѫранцъ; каѫціѫне.

Sicherheits-anstalt, f., —behörde, f., поліціъ, дерегъторіъ пентрѫ секѫрітатеа пѫблікъ; —klappe, f., въптеа de сігѫранцъ (ла машіне кѫ абѫрі); —maßregel, f., месѫръ поліціенъ.

Sicherlich, ad., сігѫръ, de сігѫръ.

Sichern, v., асекѫръ; асігѫръ; гарантезъ, стаѣ вѫпъ; каѫціонезъ; пресервезъ; стръкѫръ, спълъ тінере.

Sicherung, f., секѫрітате, асігѫранцъ.

Sicht, f., възѫтъ, ведере (vista), ѫпфъцошаре (а ѫнеі поліце); drei Tage nach —, треі зіле дѫпъ ведере; auf kurze —, пе зіле пѫцine дѫпъ възѫтъ.

Sichtbar, —lich, a. ші ad., че се пóте ведé, ведератъ, евединте, лъмѫрітъ, маніфестъ, пе фацъ; — werden, a апърé, a се іві, a ѫпчепе съ се вéзъ.

Sichtbarkeit, f., ведерime, евединцъ.

Sichtbrief, m., поліцъ (катвіѣ) ла ведере.

Sichten, v., черпъ, алегъ, лъмѫрескъ.

Sichtlich, a. ші ad., ведератъ, въттъторъ ла окі (в. Sichtbar).

Sickern, v., пікѫръ, ме стръкѫръ, кѫргъ ѫп пікътърі.

Sie, pron. fem. sing., ші ценералъ ѫп плѫр.; еа, dѫnca; еі, еле, dѫnшіі dѫnceле; се ѫнтребъ ші ка a dóa персóнъ тітълътóре; sing. ші пл.: Sie haben mir gesagt, Dта міаі спѫсъ, сéѣ Dвótръ міаці спѫсъ.

Sie, f., ферейшкъ (ла animale).
Sieb, n., сѫтъ, сѫтішкъ, (фр. sas, італ. staccio); чѣрѣ, дѣртоїѣ; —artig, a. ші ad., ка сѫта; —=bein, n., (анат.) осѣ чѣріформѣ, осѣ ѧп форма чѣрѣлуї; —beinnaht, f., (анат.) кѣсътѣра етmoidалъ; —händler, —macher, m., сѫтарѣ; чѣрарѣ; —mehl, n., фъінъ кіклѣітъ; —schiene, f., вешкъ; —=tuch, n., пънza сѫтеї.
Siebchen, n., сѫтіцъ, сѫтішóръ.
Sieben, v., черпѣ; чѣрѣіескѣ.
Sieben, num. card., шепте.
Sieben=blätterig, a. ші ad., de шепте фої; —eck, n., ептагонѣ, шептагонѣ, шептѣнгїѣ; —eckig, a., шептѣнгїосѣ; —endig, a. ші ad., кѣ шепте пѣнтѣрї, капете; —gestirn, n., Гъінѣша, Плеіаделе, Шептѣастре; —hundert, n., шептесѣте; —jährig, a., de шепте anї; —=monatlich, a., de шепте лунї; —=saitig, a., кѣ шепте кóрde; —=schläfer, m., гѣсганѣ сотнѣросѣ; ѧнлѣ din чеї 7 сфінцї dormіторї din Ефесѣ; —seitig, a. ші ad., de шепте латѣрї, шептелътѣралѣ; —sylbig, a., de шепте сілаве; —=stündig, a., de 7 óре; —wöchentlich, a., de 7 септъмънї; —zöllig, a., de 7 полікарї.
Siebener, m., шепте, шептеле (ціфра); шептарїѣ (монетъ); септетвірѣ, метѣрѣ алѣ консіліулуї de шепте (de ec. ѧп Ѹнгаріа); цеометрѣ (Feldmesser).
Siebenerlei, a., de шепте феліурї, de 7 сортѣрї.
Sieben=fach, —fältig, a., ѧншептітѣ, de шепте орї, шептѣплѣ; ѧп шепте.
Siebenter, e, es, a., алѣ шептелеа.
Siebentel, n., шептіме, а шептеапарте.
Siebtens, ad., а шептеа.
Siebenzehn, num., шептеспрезече.
Siebenzehnte, num., алѣ шептеспрезечелеа.
Siebenzig, num., шептезечї; —jährig, a. ші ad., de шептезечї anї.
Siebenzigste, num., алѣ шептезечїлеа.
Sieber, m., черпъторѣ.
Siebzehn, v. Siebenzehn.
Siech, a. ші ad., волатікѣ, волнъвосѣ, волнъвічосѣ, зъкърецѣ, песъпътосѣ, лъпгъросѣ; —haus, n., спіталѣ.
Siechen, v., сѫнтѣ волатікѣ, сѫнтѣ зъкърецѣ, ме трагѣ не пічóре.
Siech=heit, f., —thum, n., болічѣне, зъкърітѣръ, песъпътате; лъпцезіме; лъпгóре.
Siechling, m., в. Siech.
Siedegrad, m., градѣлѣ ферверей (de апъ).
Siedehitze, f., фервінцéла клокотѣлуї.
Siedekessel, m., къldare.
Siedel, m. ші n., скаунѣ; ашезътѣръ; лавіцъ, поліцъ; шеа; касъ църъпéскъ.
Siedelei, f., в. Ansiedelei.
Siedeln, в. Ansiedeln.
Sieden, v., ферѣ; daѣ ѧп клокотѣ.
Siedepfanne, f., тігаіе de фертѣ.
Sieder, Siedemeister, m., ферѣъторѣ.
Siederei, f., ферѣъторіъ, фаврікъ de фертѣ, de топітѣ (сѫпѣнѣ, сéѣ = zalхана, тѣрч.).
Sieg, m., ѧнвінцере, вінторіъ (вірѣінцъ, ѧнгѣр.), трівмфѣ; den — davon tragen, а репорта вінторіъ, а репорта трівмфѣ.
Siegel, n., сіцілѣ (печете, слав. = мънжітѣръ); das — aufdrücken, а аппѣне сіцілѣлѣ.
Siegel=bewahrer, m., пъстръторѣлѣ сіцілѣлуї (ѧнуї статѣ); —erde, f., волѣ; —lack, —wachs, n., чéръ рошіъ, чéръ de Спанія; —lackstange, f., бастопелѣ, варгъ de чéръ рошіъ; —oblate, f., облатъ, остіъ (de сіцілатѣ); —ring, m., інелѣ de сіцілатѣ; —stecher, m., тъіеторѣ, гръвъторѣ de сіціле.
Siegelung, f., сіцілътѣръ.
Siegen, v., ѧнвінгѣ, сѫнтѣ вінгъторѣ, репортѣ вінторіъ, трівмфезѣ.
Sieger, m., ѧнвінгъторѣ, вінгъторѣ, вінторіосѣ, трівмфъторѣ; —stolz, m., трѣфіа вінгъторѣлуї.
Siegeѕ=aufzug, m., трівмфѣ, інтратъ трівмфалъ; —bild, n., статѣа Вінторієї; —bogen, m., —pforte, f., аркѣ de трівмфѣ; —denkmal, n.,

—zeichen, n., трофеѫ, monѫmѫнтѫ de віпторіъ; —feier, f., —fest, n., солепітате de ѫнвінцере; —fürst, m., прінчіпе ѫнвінгъторѫ, domnѫ віпторіосѫ; —gepränge, n., тріѫmфѫ, помпъ тріѫmфалъ; —gott, m., Марте; —göttin, f., Віпторіа, Белона; —held, m., ероѫ віпторіосѫ; —herr, m., трѫпъ арматъ віпторіо́съ; —kranz, m., —krone, f., кѫпѫнъ, коро́нъ de тріѫmфѫ; —opfer, n., сакріфічіѫ de віпторіъ; —rausch, —taumel, m., беціъ de віпторіъ, естасѫ, de ѫнвінцере; —wagen, m., карѫ de тріѫmфѫ; —zug, m., парадъ тріѫmфалъ, інтратъ кѫ тріѫmфѫ.

Sieg-haft, —reich, a. ші ad., віпторіосѫ, тріѫmфъторѫ

Siegsgeschrei, n., стрігътѫ de ѫнвінцере.

Siegslied, n., кънтекѫ de тріѫmфѫ.

Siehe! е́тъ! е́къ! прівеште!

Sieke, f., фетеіѫшкъ (Sie); (ла фералварї) марціне крестатъ, dінтатъ.

Siekern, в. Sickern.

Siel, n., опрітѫръ, іезътѫръ, ставілъ.

Siele, f., тінгъ; гѫръ de хамѫ.

Signal, n., семналѫ, семнѫ.

Signalement, n., контрасемнѫ; семнъmѫнтѫ, deскріереа семнелорѫ ѫнеї персо́не.

Signaliren, v., семнърезѫ, семнърескѫ, зърескѫ ші даѫ de штіре (о трѫпъ, о персо́нъ, о наіе).

Signalist, m., семнърістѫ, семнъріторѫ (ла трѫпе).

Signatur, f., семнътѫръ, семнърікъ, етікетъ; сѫбскріпціѫне; семнѫ (ла ко́ла тіпърітъ).

Signet, n., сіцілецѫ (в. Siegel).

Silbe, f., сілабъ.

Silben-fall, m., рітmѫлѫ, къdінца сілабелорѫ; —maß, n., просоdіъ, месѫра сілабелорѫ; —stecher, m., пеdантѫ, къртіторѫ пентрѫ то́тъ сілаба; —weise, ad., сілабъ de сілабъ.

Silber, n., арцінтѫ; gediegenes —, арцінтѫ натівѫ.

Silber-ader, f., вънъ de арцінтѫ; —ähnlich, —artig, a. ші ad., арцінтіѫ, ка арцінтѫлѫ; —arbeit, f., арцінтъріъ, лѫкрѫ de арцінтѫ; —arbeiter, m., арцінтарѫ; —barren, m., —stange, f., варгъ de арцінтѫ; —bart, m., барбъ кърѫнтъ, omѫ вътрънѫ; —baum, m., помѫлѫ Dianeї; —bergwerk, n., —grube, f., minъ de арцінтѫ; —beschlag, m., ферекътѫръ, ферекъmѫнтѫ, гарнітѫръ de арцінтѫ; —blech, n., —platte, f., плакъ, таблъ de арцінтѫ; —borte, —tresse, f., галонѫ de арцінтѫ; —brocat, m., брокатѫ (матеріъ, цесетѫръ) de арцінтѫ; —draht, m., фірѫ, телѫ, сѫрmъ de арцінтѫ; —erz, n., mінеръ de арцінтѫ; —farbe, f., коло́ре арцінціъ, арцінтіъ; —espe, f., —pappel, f., плопѫ арцінтіѫ; —fisch, m., арцінтінѫ; —flitter, —flinker, m. pl., флѫтѫрѫ, бісантінъ, лѫстрінъ de арцінтѫ; —flotte, f., флота de Мессіко; —gang, m., фірѫ, фірътѫръ de арцінтѫ; —gehalt, m., вало́реа арцінтѫлѫї, градѫлѫ фінецеї арцінтѫлѫї; —geld, n., —münze, f., —stück, n., монетъ de арцінтѫ; —geschirr, n., арцінтъріъ, васе de арцінтѫ; —glanz, m., лѫстрѫ арцінціѫ; —glätte, f., літарцірiѫ de арцінтѫ; арцірітѫ; —grau, a., сѫбарцінціѫ; —haar, n., пърѫ кърѫнтѫ, пърѫ албѫ; —haltig, a., концінъторѫ de арцінтѫ; —hell, a. ші ad., лѫстросѫ ка арцінтѫлѫ; —hochzeit, f., нѫнтъ de арцінтѫ (ла 25 анї); —klang, m., сѫнетѫ арцінціѫ; —kuchen, m., ве́ргъ de арцінтѫ; —lahn, m., пете́лъ de арцінтѫ; —licht, n., лѫminъ арцінціъ; —mond, m., лѫнъ арцінціъ; —rein, a. ші ad., кѫратѫ ка арцінтѫлѫ; —reich, a., арцінтосѫ; —ring, m., інелѫ de арцінтѫ; —stimme, f., гласѫ, тонѫ арцінціѫ, гласѫ фрѫmосѫ ка сѫнетѫлѫ арцінтѫлѫї; —stoff, m., стофъ, цесетѫръ кѫ сѫрmъ; —waare, f., арцінтъріъ; —weide, f., салче албъ, салче арцінціъ; —weiß, n., албѫ кѫ арцінтѫлѫ, арцінціѫ; —

welle, f., ȣndъ de арџінтȣ̆; —werk, —zeug, n., арџінтъріъ.
Silberling, m., монетъ de арџінтȣ̆, арџінтȣ̆ (ла Евреїї антічї; 30 арџінџї).
Silbern, a. ші ad., de арџінтȣ̆.
Silen, m., (мітол.) Сіленȣ̆.
Silhouette, f., профілȣ̆ контȣрнатȣ̆, сілȣетъ, профілȣ̆ нȣмаї adȣмбратȣ̆.
Simonie, f., сімоніъ, крімъ ка а лȣї Сімонȣ̆ Магȣлȣ̆, вънzареа ші кȣмпъраpea сфінтелорȣ̆ таіне (маї вѫртосȣ̆ а преоџіеї ші епіскопіеї).
Sims, m., бръȣ̆ (ла касе), (ѫн архіт.) капіталȣ̆, корніче (Gesims); поліцъ църъпéскъ.
Singanstalt, f., шкóлъ de кънтърї, de псалтікіъ.
Singbar, a. ші ad., de кънтатȣ̆, че се пóте кънта.
Singchor, n., хорȣ̆ de кънтъреџї.
Singdrossel, f., стȣрzȣ̆ кънтъреџȣ̆.
Singen, v., кънтȣ̆, версȣескȣ̆; шȣіерȣ̆ (бомба); сȣнȣ̆ (óла); џіȣїȣ (ȣрекеа); Alt —, а кънта палтȣ̆; durch die Nase —, а кънта пе насȣ̆; nach Noten —, а кънта пе ноте.
Singer, в. Sänger.
Singerlich, ad., es ist mir nicht —, нȣ'мї віне съ кънтȣ̆.
Sing-lehrer, —meister, m., даскълȣ̆ de кънтърї; кънтъреџȣ̆, псалтȣ̆.
Singnote, f., нотъ de мȣсікъ, семнȣ̆ de кънтаре.
Singsang, m., кънтекȣ̆ стрікатȣ̆.
Singschule, f., шкóлъ de кънтърї.
Singspiel, n., оперъ.
Singstimme, f., партеа кънтатъ а ȣнȣї кончертȣ̆.
Singstück, n., аріъ, аріетъ, кънтекȣ̆, кънтечелȣ̆.
Singular, в. Einzeln.
Singvögel, m. pl., пъсърї кънтъреџе.
Sinken, v., кадȣ̆, декадȣ̆; me кȣфȣндȣ̆; скадȣ̆; bis in die —de Nacht, пънъ ѫн мȣргȣлȣ̆ нопџії; das Schiff sinkt, наіа се кȣфȣндъ; die Sonne sinkt, сóреле апȣне; den Muth — lassen, а се дескоръџіа.
Sinn, m., сімџȣ̆; сімџімѫнтȣ̆; ѫнцелесȣ̆; семніфікъџіȣне; інімъ; карактерȣ̆; опініȣне; hoher —, інімъ повілъ; leichter —, карактерȣ̆ ȣшорȣ̆; er hat keinen — dafür, пе елȣ̆ ачéста нȣ'лȣ̆ мішкъ, елȣ̆ нȣ сімте ашеа чева; es ist mir nie in den — gekommen, нічї одатъ нȣ мїа венітȣ̆ ѫн мінте; auf seinem — bestehen, а ста пе опініȣнеа са; nach seinem — machen, а лȣкра de капȣлȣ̆ съȣ̆; von Sinnen sein, а фі смінтітȣ̆, а'шї еші din мінџї; viele Köpfe, viele Sinne, къте капете, атътеа пърерї.
Sinnbild, n., сімволȣ̆, емблемъ; девісъ.
Sinnbildlich, a. ші ad., емблематікȣ̆, сімволікȣ̆, кȣ ѫнцелесȣ̆ коперітȣ̆, фігȣратȣ̆.
Sinnen, v., me сокотескȣ̆, meditezȣ̆, рефлептезȣ̆, жȣдекȣ̆ кȣ мінтеа.
Sinnen-genuß, m., —lust, f., плъчерї трȣпештї, плъчереа сімцȣрілорȣ̆.
Sinnenliebe, f., амóре сімцȣалъ, амóре карналъ, трȣпéскъ.
Sinnenrausch, m., амеџéла спірітȣлȣї.
Sinnenwelt, f., лȣмеа фісікъ, лȣмеа матеріалъ, лȣмеа възȣтъ.
Sinnesänderung, f., скімбаре, скімбъмѫнтȣ̆ de опініȣне.
Sinnesart, f., карактерȣ̆, модȣ̆ de а сімџі.
Sinnesorgan, n., органȣ̆ сімџіторїȣ, органȣлȣ̆ сімцȣрілорȣ̆.
Sinngedicht, n., епіграмъ.
Sinnig, a. ші ad., кȣ вȣнȣ̆ ѫнцелесȣ̆, плінȣ̆ de ѫнцелесȣ̆; мінтосȣ̆.
Sinnkraut, n., сімџітівъ мімóсъ (плантъ).
Sinnlich, a. ші ad., сімцȣалȣ̆, матеріалȣ̆, фісікȣ̆, трȣпескȣ̆, лȣмескȣ̆; карналȣ̆, волȣптȣосȣ̆.
Sinnlichkeit, f., сімцȣалітате, сімџічіȣне; плъчере трȣпéскъ.
Sinnlos, a. ші ad., непцелесȣ̆, фъръ ѫнцелесȣ̆; ліпсітȣ̆ de сімцȣрї, несімџіторȣ̆; —er Mensch, омȣ̆ смінтітȣ̆; — zu Boden gefallen, а къzȣтȣ̆ ла пъмѫнтȣ̆ лешінатȣ̆.
Sinnlosigkeit, f., ліпсъ de сімцȣрї,

ліпсъ de ꙟпцелесȣ̆, неꙟпцелеџере; minте cmintітъ.
Sinnpflanze, f., сімцітівъ.
Sinnreich, a. ші ad., спірітȣосȣ̆, істецȣ̆, аџерȣ̆, інџеніосȣ̆; плінȣ̆ de ꙟпцелесȣ̆; плінȣ̆ de сімцȣ̆.
Sinnspruch, m., сѫнтінцъ, zісъ інџеніо́съ, апотегмъ (Denkspruch).
Sinnverwandt, a. ші ad., cinonimȣ̆, de ꙟпцелесȣ̆ рȣditȣ̆; —schaft, f., cinonimiъ.
Sinnvoll, в. Sinnreich.
Sinnwerkzeug, в. Sinnesorgan.
Sintemal, ad., фіindкъ.
Sinter, m., скѫнтеіе (че саре dȣпъ чоканȣ̆); сѫгъ, пе́тръ въро́съ; —wasser, n., апъ ꙟпкрȣстъто́ре.
Sintern, v., стръсȣdȣ̆, me стръкȣрȣ̆, пікȣрȣ̆ (ꙟп mine, ꙟп пештерї); me скорцошешȣ̆, me петрошеzȣ̆ (dȣпъ пікȣрътȣръ).
Sippe, Sippschaft, f., рȣdіре, кȣмпъціme, консъпџіme.
Sirene, f., Сіренъ (фіінцъ фабȣло́съ парте фемеіъ, парте пеште ші кънтъто́ре); фемеіъ атъціто́ре.
Sirius, m., Сіріȣ̆ (констелъціȣне).
Sirocco, m., Сірокȣ̆, вънтȣ̆ арzъторȣ̆ ꙟп mapea medit.
Sirop, Sirup, m., сірȣпȣ̆.
Sisamkraut, в. Sesamkraut.
Sitte, f., datinъ, ȣсанцъ, костȣмъ, (обічеїȣ); pl. Sitten, моралъ, пъравȣрї; das ist hier nicht mehr —, ачéста пе аічї пȣ маї есте datinъ; damals war es —, пе атȣнчї ера datinъ.
Sitten-buch, n., карте деспре моралъ; —fabel, f., апологȣ̆; —gesetz, n., леџе моралъ, порȣнкъ моралъ; —lehre, f., моралъ, етікъ; —lehrer, m., моралістȣ̆; ꙟпвъцъторȣ̆ de моралъ; —predigt, f., предікъ моралъ; —regel, f., регȣлъ моралъ, maccimъ етікъ; —richter, m., ченсорȣ̆; —spruch, m., сѫнтінцъ моралъ; —verbesserung, f., реформа datinелорȣ̆; —verderbniß, f., стрікъчȣнеа пъравȣрілорȣ̆, deпръвъціȣне моралъ; —verfeinerung, f., чівілісъціȣне.
Sittenlos, a. ші ad., стрікатȣ̆ моралічеште, deправатȣ̆, неморалȣ̆; реȣ̆ dedatȣ̆, реȣ̆ ꙟпвъцатȣ̆; —igkeit, f., стрікъчȣне моралъ, deпръвъціȣне, ліпса моралеї, неморалітате.
Sittig, a. ші ad., modестȣ̆, de пȣртърї кȣвіо́се.
Sittigen, v., чівілісеzȣ̆, ꙟпdірептȣ̆, сȣпціїȣ datineле.
Sittlich, a. ші ad., моралȣ̆; ländlich —, dȣпъ datina локȣлȣї.
Sittlichkeit, f., моралітате, пȣртаре кȣвіо́съ, фаптъ бȣпъ.
Sittsam, a. ші ad., моралȣ̆; кȣ бȣне пȣртърї, modестȣ̆; кȣвіосȣ̆; omenосȣ̆, onестȣ̆.
Sittsamkeit, f., modестіъ, бȣпъ кȣвіінцъ, пȣртаре кȣвіо́съ.
Sitz, m., скаȣнȣ̆, ше́zъ, шецȣ̆ (ꙟп карȣ̆); локȣ̆; локȣінцъ, решеdінцъ; шеzȣтȣ̆; кȣлкȣшȣ̆ (ла червї); er hat — und Stimme im Rathe, елȣ̆ аре скаȣнȣ̆ ші вотȣ̆ ꙟп сватȣ̆.
Sitzarbeit, f., лȣкрȣ de шеzетȣръ.
Sitzbank, f., банкъ (італ. panca), лавіцъ, пріспъ, скаȣнȣ̆.
Sitzbein, n., осȣлȣ̆ шеzȣтȣлȣї.
Sitzen, v., шеdȣ̆; стаȣ̆; der Hut sitzt schief, пълъріа стъ стрѫмвȣ̆; ich habe den ganzen Tag gesessen, еȣ̆ шеzȣїȣ то́тъ zіоа; bleiben Sie —, mezї; er hat sie — lassen, а пъръсіт'о, іа ꙟпторсȣ̆ dосȣлȣ̆ (фечорȣ̆ ла о фатъ).
Sitzer, m., шеzъторȣ̆.
Sitzfleisch, n., ръбdаре; kein — haben, а пȣ аве́ ръбdаре, а пȣ'ші афла локȣлȣ̆, а ꙟмвла de коло пънъ коло.
Sitzung, f., шеdінцъ.
Skalde, m., скалdȣ̆, вардȣ̆, поетȣ̆ кънтърецȣ̆ (ла Скandinавї).
Skelet, n., скелетȣ̆, осеminте.
Skeptiker, m., скептікȣ̆ (філософȣ̆, каре траџе ла ꙟпdоіе́лъ тотȣ̆ че е ꙟп лȣме).
Skeptisch, a. ші ad., скептікȣ̆, кȣ ꙟпdо́іе́лъ.
Skizze, f., бȣкъцікъ ꙟпчепȣтъ, ꙟпчепътȣръ, ȣрzе́лъ, скіцъ (італ. schizzo).

Skizziren, v., скіцезȣ, плънȣескȣ, decemnȣ (чева).
Sklave, m., склавȣ, скіаȣ (італ. schiavo), робȣ; шербȣ.
Sklaverei, f., склъвіъ, скіъіъ, шервіъ (робіъ).
Sklaven-arbeit, f., лȣкрȣ de склавȣ; —geist, m., спірітȣ de склавȣ, сервілістȣ, омȣ кȣ inima de шербȣ; —sinn, m., сімцȣ de склавȣ; —stand, m., kondiціȣне сервілъ, старе de склавȣ; —volk, n., попорȣ de склавȣ.
Sklavisch, a. ші ad., склъвескȣ, сервілȣ.
Skorbut, в. Scharbock.
Skorpion, m., скорпіъ; —öl, n., олеїȣ de скорпіъ.
Smalte, в. Schmalte.
Smaragd, в. Schmaragd.
So, ad., ашеа (італ. si), ꙟn ачестȣ modȣ; pron. каре; conj. dékъ, de, дечї, апої, ашеа, de ачееа; тотȣші; wie so? кȣмȣ ашеа; so viele Male, de атътеа орї; so lange als, пънъ кънdȣ; so wahr ich lebe, пе віéца mea; so bald ich kann, кътȣ воїȣ пȣтеа маї кȣръndȣ.
Sobald, ad. ші conj., ꙟndатъ че; абїа.
Socke, f., кълцȣнȣ, колцȣнȣ (чорапȣ); кълцъminте.
Sockel, m., пріпічȣ.
Sod, Soder, m., фертȣръ (ꙟn лъȣнтрȣ); арсȣръ, dȣрере ꙟn стомахȣ; акрéлъ ꙟn гътȣ; пȣцȣ.
Soda, Sode, f., codъ, алкалі minералȣ.
Sodann, ad., атȣнчї.
Sodbrennen, n., в. Sod.
Sodium, n., натріȣ.
Sodomie, Sodomiterei, f., codomiъ.
Sodomit, m., codomітȣ.
Sodomitisch, a. ші ad., codomітікȣ.
Sofa, n., софъ; канапеа.
Sofern, ad., ꙟnкътȣ.
Soff, m., беȣтȣръ пекȣмпътатъ, беціъ.
Sog, m., сȣптȣръ, сȣгътȣръ; сȣгътóре (maxinъ); ȣрма коръбіеї ꙟn апъ, калеа коръбіеї.
Sogbaum, m., грindъ, dрȣгȣ de лéсъ, de кошȣ (ла стръкȣратȣлȣ съръріілорȣ).
Sogen, v., пікȣрȣ; се крісталісéзъ, се ꙟnкїегъ (сареа фéртъ).
Sogleich, ad., ꙟndатъ, нȣмаї-декътȣ (mintenї).
Sohle, f., апъ съратъ (din фънтънї), мȣрътóре, саратȣръ; талпъ; басъ; лопъцікъ (ла хірȣрцї); копітъ; ȣртъ; латȣлȣ (аратрȣлȣї, целъȣлȣї).
Sohlen, v., тълпȣескȣ; me ꙟnцепенескȣ (ꙟn mine).
Sohlenleder, Sohlleder, n., талпъ, пеле de тълпȣітȣ.
Sohlschacht, m., пȣцȣ кȣ саратȣръ.
Sohn, m., фіїȣ.
Söhnchen, Söhnlein, n., фіїȣлецȣ, фіішорȣ, фътȣ.
Söhnen, sühnen, v., ꙟmпакȣ.
Söhnlich, a. ші ad., ꙟmпъкаверȣ, de ꙟmпъкатȣ.
Sohnsfrau, f., норъ.
Sohnskind, n., непотȣ de фіїȣ.
Söhnopfer, в. Sühnopfer.
Soje, f., сóіъ (матеріъ цесȣтъ din лънъ).
Solawechsel, m., поліцъ сола (emісъ нȣмаї odатъ).
Solcher, a. ші pron., атаре, ȣнȣлȣ ка ачела, ȣнȣ асеменеа; ачела.
Solchergestalt, ad., ꙟn астъ фортъ, астфелїȣ, ашеа.
Solcherlei, a., de ачеста.
Sold, m., сімбріъ, лéфъ, солdȣ, платъ (хакȣ).
Soldat, m., солdатȣ, омȣ de арме, мілітарȣ, осташȣ; ausgediente —, ветеранȣ = (бътржнȣ).
Soldaten-dienst, m., сервіціȣ мілітърескȣ; —haus, n., касартъ; —hütte, f., бъракъ; —leben, n., віéцъ солdъцéскъ; —mäßig, a., солdъцескȣ, ка солdатȣ; —rock, m., ȣніфортъ; —stand, m., статȣ мілітърескȣ; солdъціъ; —wesen, n., маніеръ de солdатȣ; —zettel, m., чедȣлъ de кȣартірȣ.
Söldner, Söldling, m., сімбріашȣ, мерчепарȣ, пъїмітȣ.
Solenn, a., солепелȣ, сърбъторескȣ; —ität, f., солепітате.
Solid, a., солidȣ, респептаверȣ; —arisch, a, солidарȣ; —ität, f., солidітате.
Solitär, a., сінгȣратікȣ.

Sollen, v., a трєбві, a фі обліgатъ, се кade, се кєвіne; was ſoll ich thun? че трєвве съ факъ? was ſoll das? че ънcemnézъ аста? er ſoll geſtorben ſein, се zіче къ ар фі мърітъ; man ſollte es kaum glauben, нъ'ці віne съ крezі.

Söller, m., подъ (de касъ); рънdъ, катъ; соларіъ.

Solo, n., (мъс.) соло, къптъ de вnъл.

Solſchacht, m., пъцъ съріторіъ.

Solvent, a., солвентъ, къпаче а плъті (datopiile).

Solvenz, f., солвінцъ.

Sommer, m., вéръ; ad. imp., вара.

Sommer-abend, m., сéръ de вéръ, фрътóсъ; —aufenthalt, m., локвінцъ de вéръ, вілъ; —baben, m., пънzъ de пъіанцінъ; фірвлъ Mapieï; —flecken, —ſproſſen, pl., лінтіце, пете de сóре; —frucht, f., —getreide, n., —ſaat, f., фрънтъ, гръне, семінцъ de вéръ; —haft, a., вратікъ; —halbjahr, n., семестрв de вéръ; —haus, n., касъ de вéръ; —hitze, f., кълдвръ de вéръ, zъдввъ, аршіцъ; —hut, m., пълъріъ de вéръ; —kleid, n., вестмънтъ de вéръ; —latte, f., мълдіцъ de o вéръ; —laube, f., вмвраръ; —levkoje, f., гарóфъ de вéръ; —lich, a., de вéръ; —luft, f., аеръ de вéръ; —monat, m., Івліе; —morgen, m., diminéцъ de вéръ.

Sommern, v., се лпверézъ, се фаче вéръ.

Sömmern, v., верezъ, цінъ лп вератекъ (o вітъ).

Sommer-obſt, n., пóме вератіче; —pflanze, f., плънтъ de вéръ; —roggen, m., секаръ de вéръ; —ſeite, f., латвре mezionaръ; mein Zimmer liegt an der —ſeite, каса mea zаче спре сvdъ; —ſitz, m., решединцъ de вéръ; —ſonnenwende, солстіціе de вéръ; —tag, m., zi de вéръ; —thierchen, n. Schneeglöckchen.

Sömmerung, f., цінере лп вератікъ.

Sommer-vogel, m., фърфалъ, флвтвре; —waizen, m., гръ de вéръ; —wende, в. —ſonnenwende; —zeit, f., вéръ; —zeug, n., матеріъ de вéръ.

Somnambule, m., сомнъмблъторъ, сомнъмвлъ.

Somnambulismus, m., сомнъмблісмъ.

Sonach, ad., асфелъ, ашadar, dвпъ ачésta, dечі.

Sonate, f., сонатъ.

Sonatine, f., сонатінъ, сонатъ мікъ.

Sonde, f., condъ, черкътóре.

Sonder, pr., фъръ.

Sonderbar, a., деспърцівъръ; сінгвларъ, партікvларъ; раръ, квріосъ, страорdінаръ, чівdатъ; es kommt mir ſehr — vor, лмі віne пré квріосъ; —keit, f., сінгвларітате; лвкрв de мірare; er hat viel —keiten an ſich, е вnъ отъ фórte чівdатъ.

Sonderlich, a., партікvларъ, страорdінаръ; ad. маі въртосъ, маі алесъ; кв kein сéъ nicht, нъцінъ, нв мvлтъ; ich habe keine —e Luſt dazu, n'amъ мvлтъ плъчере шчі.

Sonderling, m., отъ десколъ, отъ чівdатъ, квріосъ; оріціналъ.

Sondern, conj., ma, чі, лпсъ; nicht allein . . — auch, нвнвmаі, чі лпкъ, ma лпкъ . .

Sondern, v., a деспърці, десфаче, деспърекеа.

Sonders, ad., ſammt und —, къ тоцій, тоцї къцї сvнтъ, тоцї лмпревнъ.

Sonderung, f., деспърціре.

Sondiren, v., condezъ, черкъ.

Sonnabend, m., съмвътъ (савatъ).

Sonne, f., сóре; (лп кім.) авръ; es iſt nichts ſo fein geſponnen, es kommt endlich an die —n, нічі о фантъ атътъ de аскvнсъ, каре 'nфіne съ нв есе ла лvмінъ.

Sonnen, v., сорezъ, спvнъ ла сóре, лнсорezъ.

Sonnen-anbeter, m., еліолатрв, лнкінъторъ ла сóре; —aufgang, m., ресъріт ла сóрелві, оріентъ; —bahn, f., еліптікъ; —blick, m., разъ момънтанъ а сóрелві; —blume, f., флóреа сóрелві, цівр-сóре, еліотропъ; —brand, m.,

аршіцъ; —dienst, m., еліокѫлтѫ; —fächer, m., ѫтвреліцъ; —fackel, f., (астр.) флакъре лѫminóce (ꙟn cóре); —ferne, f., (астр.) афелїѫ; —finsterniß, f., екліпсѫ, ꙟнтѫпечіme de cóре; —flecken, m., патъ ꙟn cóре; —glanz, m., стрълѫчіре de cóре; —gluth, f., аршіцъ, арdóре de cóре; —hell, —klar, a. ші ad., лѫminосѫ, кїарѫ, ка сóреле; фіг. вedератѫ, лѫminатѫ; —hitze, f., арdóреа сóрелѫї; —hof, m., кѫпѫпъ, черкѫ лѫminосѫ ꙟn ціѫрѫл сóрелѫї; —jahr, n., anѫ соларѫ; —käfer, m., воѫл лѫї Dzeѫ = (фр. vache a Dieu); —koller, m., тѫрбѫ (ла каїї); —kreis, m., орвітъ соларъ; —lauf, m., кѫрсѫлѫ сóрелѫї; —licht, n., лѫmina сóрелѫї; —messer, m., еліометрѫ; —mikroskop, n., мікроскопѫ соларѫ; —monat, m., лѫпъ соларъ; —nähe, f., періелїѫ; —rauch, m., пъклъ, чéцъ сéкъ; —regen, m., плóїъ кѫ сóре; —ring, m., інелѫ соларѫ; —scheibe, f., dіскѫлѫ сóрелѫї; —schein, m., лѫminъ de cóре, сóре; пров. auf Regen folgt —schein, dѫпъ плóїъ тімпѫ бѫпѫ; —schirm, m., парасóре, ѫтврелъ = (італ. ombrella); —seite, f., латѫреа de кътре сóре; —stand, m., солстіціѫ (de вéръ, de éрпъ); —stäubchen, n., атомѫ, пѫптеле вісівере ꙟn лѫmina сóрелѫї; —stich, m., батере de сóре; тѫрбѫ (ла каї); —strahl, m., разъ соларъ; —straße, f., калеа сóрелѫї; —system, n., сістемъ соларъ; —thau, m., рóъ соларъ; —uhr, f., кadpanѫ соларѫ; —uhrkunst, f., гnomonікъ; —untergang, m., апѫсѫлѫ сóрелѫї; —wende, f., солстіціѫ; —zeiger, m., кadpanѫ соларѫ; —zirkel, m., чіклѫ соларѫ.

Sonnicht, Sonnig, a. ші ad., сорітѫ, лѫminатѫ de cóре, еспѫсѫ сóрелѫї.

Sonntag, m., zioa сóрелѫї (ꙟnainте de Крістѫ) azї: dѫminекъ.

Sonntägig, sonntäglich, a. ші ad., de dѫminекъ, dѫminікалѫ.

Sonntags-andacht, f., евлавіъ, deвоціѫне dѫminікалъ; —kind, n., отѫлѫ порокѫлѫї; —kleid, n., вестмънтѫ de dѫminекъ; —schule, f., шкóлъ de dѫminека; —staat, m., ꙟтвръкъminте de dѫminекъ.

Sonor, a., сопорѫ.

Sonst, sonsten, ad., алтръminте, алтѫminте; афаръ de ачéста; алтфелѫ; odinióръ; de datinъ; — wo, ѫndeва; — nichts, алтѫ nimіка; mehr als —, маї мѫлтѫ dекътѫ алтъdатъ; wenn es — nichts ist, déкъ е пѫмаї атътѫ.

Sonstig, a., de алтъdатъ, de odinióръ; seine —e Tugend, челелалте віртѫцї але сале.

Sopha, в. Sofa.

Sophist, m., софістѫ, філософѫ minчіnосѫ; —erei, f., софістеріъ, софістъ; —isch, a., софістікѫ.

Sopran, n., сѫпранѫ (гласѫ).

Sopratara, f., сѫпрътаръ, песте таръ.

Sorge, f., гріжъ (о ръd. кѫ: negligentia, diligentia).

Sorgen, v., ꙟнгріжескѫ, портѫ, am гріжъ; каѫтѫ (de . .); me темѫ; — Sie nicht dafür, n'аї гріжъ, пѫ'цї фіъ тéмъ; für seine Familie —, а къѫта de фаmілia са; lassen Sie Andere dafür —, аста съ пѫ цї скóцъ перї албї.

Sorgen-frei, a. ші ad., ліверѫ de гріжї; —last, f., сарчіna гріжілорѫ; —los, a., фъръ гріжї; —stuhl, m., скаѫпѫл татеї, шезѫ кѫ браце.

Sorgfalt, f., diліціnцъ, гріжъ; аттепціѫне, лѫареаminте.

Sorgfältig, a., diліціnте, аттептѫ, кѫ гріжъ; —keit, f., карактерѫ ꙟнгріжітѫ.

Sorglich, a., ꙟнгріжіторѫ; —keit, f., ꙟнгріжіре.

Sorglos, a., секѫрѫ, негріжінтѫ; —igkeit, f., секѫрітате, негріжінцъ; nedopinцъ.

Sorgsam, a., ꙟнгріжінтѫ; —keit, f., ꙟнгріжінцъ, превезінцъ.

Sorren, v., легѫ цепънѫ кѫ фѫне.

Sorte, f., спіцъ, соїѫ, фелѫ.

Sortiment, n., сорцімънтѫ.

Sortiren, v., сорцезѫ ꙟn фелѫрї, алегѫ соіѫріле.

Sosehr, ad., атътѫ de тарe.
Soße, f., сосѫ, салче (ꙗп Pom.) = (італ. salsa).
Sothan, a., ачестѫ.
Souverän, m., сѫверанѫ; —ität, f., сѫверанітате.
Soviel, ad., атътѫ de мѫлтѫ; — ich weiß, пе кътѫ штіѫ.
Spähblick, m., къѫтътѫръ скоdітóре.
Spähen, v., скоdескѫ, спіонезѫ; —, n., скоdіре (італ. codiare).
Späher, m., скоdіторѫ, спіонѫ.
Spähung, f., скоdітѫръ.
Spake, f., (ꙗп пъіі) реdікъторѫ.
Spalier, n., спаліеръ; шірѫ (солdацї); Soldaten in — aufstellen, а пѫне пе солdацї ꙗп шірѫ.
Spalt, m., Spalte, f., деспікътѫръ, крепътѫръ, сфъшіетѫръ (італ. fessura); —bar, a., крепаверѫ.
Spalten, v., крепѫ, сфъшіїѫ.
Spalter, m., крепъторѫ.
Spaltig, a., крепъчосѫ, плінѫ de крепътѫрї.
Spaltung, f., десвінаре, деспікаре; деспърцiре; шістъ (ꙗп релеце).
Span, m., аскіъ; шіndілъ (schidia лат.); Späne von Feilen, пілітѫрї, правѫ dѫпъ пілъ; —bett, n., патѫ (de лемнѫ).
Spänen, v., daѫ цiцъ, аплекѫ ла пептѫ; ꙗпцеркѫ.
Spanferkel, n., пѫрчелѫ de лапте.
Spange, f., кътъратъ, аграфъ; кеѫтóре (ла карте).
Spängler, m., фералварѫ.
Spangrün, n., колóре верde.
Spanisch, a., спаніолескѫ; фіг. стръінѫ, чїѫdатѫ; das kommt ihm — vor, ачéста і се паре стръінѫ; —e Fliege, f., кантарідъ; —e Wand, f., паравънтѫ.
Spann, m., глеснъ; —ader, f., первѫ.
Spanne, f., палмъ.
Spannen, v. a., стіndѫ, ꙗпкорdѫ; пріndѫ, ꙗпхатѫ (каіі); ꙗптіndѫ (вънтреле); месѫрѫ кѫ палма; тортѫрезѫ; das Kleid spannt, me стрінце вестмънтѫлѫ; ich bin sehr darauf gespannt, am маре кѫріосітате; die Saiten zu hoch —, а претіnde прé мѫлтѫ; mit einem gespannt sein, а фі чертатѫ кѫ чінева; —, v. n., auf etwas —, іаѫ аміnте кѫ ꙗпкорdаре.
Spannenlang, a. ші ad., de о палмъ (лѫнг).
Spanner, m., ꙗпкорdътóре, кіаіъ ꙗпкорdътóре.
Spänner, m., ꙗпхъмъторѫ; тръсѫръ кѫ ѫпѫ калѫ, doї шчл.
Spann-feder, f., кóрdъ, ресорѫ, аркѫ; —hoch, a. ші ad., ꙗпалтѫ de о палмъ; —holz, n., фѫсчелѫ ꙗптіnzъторѫ; —kette, f., педікъ, лапцѫ de ꙗмпеdекатѫ; —kraft, f., еластічітате, пѫтере ꙗпкорdътóре; —kräftig, a., еластікѫ; —nagel, кіаіъ de ꙗпкорdатѫ; —raupe, f., omidъ прочесіонаръ; —riemen, m., (колцѫнарї) педалѫ; —schnüre, pl., кóрdеле dела о товъ; —nung, f., стіnсемънтѫ, ꙗпкорdътѫръ.
Spar-büchse, f., крѫцътóре, кѫтіъ de крѫцатѫ ванї; —casse, f., касъ de крѫцатѫ; —en, v., крѫцѫ, пъстрезѫ пѫ келтѫескѫ, іконоmісескѫ ванї; —en, n., крѫцаре, іконоmіъ; —er, m., іконоmѫ, пъстръторѫ.
Sparendchen, n., капетѫ (мѫкѫ) de лѫміnаре (ремасѫ).
Spargel, m., спарангъ; —bett, n., стратѫ de спарангъ; —brühe, f., zамъ, салче de спарангъ.
Spar-geld, n., —pfennig, m., ванѫ de пъстратѫ; —herd, m., ватръ de іконоmіъ.
Spargelklee, m., лѫцернъ кѫлтіватъ.
Spar-kalk, m., іпсѫ (арсѫ); —küche, f., кѫкнъ de іконоmіъ.
Spärlich, a., фрѫгалѫ, калікосѫ, пѫцінѫ; ad., кѫ крѫцаре, пе спопчѫ; —keit, f., фрѫгалітате, крѫцаре маре; поп. калічіъ.
Sparren, m., къпътъїѫ (de патѫ), къпріорѫ de касъ; er hat einen — zu viel, і ліпсеште о dóгъ; —kopf, m., къпътъїѫл de къпріорѫ; —werk, n., къпріорітѫ.
Sparsam, a., крѫцъторѫ, пъстръторѫ, іконоmѫ; рарѫ; ad. кѫ іконоmіъ; —keit, f., іконоmіъ, пъстраре.
Sparseide, f., (кроіт.) фірѫ de аць ꙗптребѫінцатѫ ꙗп локѫ de мътасъ.

Spaß, m., глѫтъ; шагъ (mold.); — bei Seite, ohne —, фъръ глѫтъ; es ist blos —, е нѫтаї глѫтъ, — treiben, а фаче ла глѫте; —en, v., глѫтескѫ; —haft, a. ші ad., глѫтецѫ; —macher, m., глѫтіторѫ; —vogel, m., отѫ глѫтецѫ; —weise, ad., ѧн глѫтъ.

Spaßmodisch, a., спастodікѫ, кѫ кърчеї.

Spaßmologie, f., спастолоџіъ.

Spasmus, m., спастѫ.

Spät, a. ші ad., търziѫ; —obst, n., пóме търziї; das —e Alter, върстъ ѧнаінтатъ, бътръпеце adѫнчї; die —esten Zeiten, постерітатеа чеа маї adѫнкъ; in die —e Nacht sitzen, а віегіа тѫлтѫ пóптеа; die Uhr geht zu —, орлоџіѫл ѧнтърziъ.

Spät-apfel, m., търѫ търziѫ; —birne, f., пéръ тѫрziъ.

Späte, f., търziетате.

Spatel, m., лопъцікъ, спатѫлъ.

Spaten, m., пікъ, хърлецѫ.

Spät-ernte, f., сечерішіѫ търziѫ; —esten, ad., челѫ маї търziѫ; —frost, m., џерѫ търziѫ.

Spath, m., спатѫ (minep.); ѧтфлътѫръ вѫртóсъ ла пічóреле каілорѫ (бетеџéлъ); —fluß, m., флѫорѫспатѫ (minep.).

Spätheu, n., отавъ (Grummet).

Spathig, a., кѫ ѧтфлътѫръ вѫртóсъ ла пічорѫ; кѫ спатѫ.

Spätherbst, m., тóмпъ търziъ; —jahr, n., тімпѫ търziѫ.

Spät-ling, m., търziчіѫ (телѫ, віцелѫ); —sommer, m., вéра кокóпелорѫ.

Spatz, m., пасере (врабіъ), (Sperling).

Spazieren, v., те прітблѫ; — gehen, тергѫ ла прітбларе; — reiten, те прітблѫ къларе.

Spazier-fahrt, f., прітбаре ѧн тръсѫръ, ѧн корабіъ; —gang, m., прітбътѫръ; локѫ de прітбаре; —reise, f., кълъторіъ de прітбаре.

Specerei, f., спецеріі, бъкъніі; —händler, m., бъканѫ.

Specht, m., пікъ, аккъцъръторе.

Special, a., спечіалѫ; —karte, f., хартъ спечіалъ.

Species, f., спіцъ, фелѫ, соїѫ; die vier — der Rechenschaft, челе 4 спечіі але арітметічеї.

Specification, f., спечіфікъціѫне.

Specificiren, v., спечіфікѫ, ашезѫ dѫпре фелѫрї; detaiezѫ.

Specifisch, a., спечіфікѫ.

Speck, m., слъніпъ, лардѫ; —bauch, m., пъптече грасѫ; —beule, f., ѧтфлътѫръ de гръсіме; —händler, m., слъніпарѫ; —icht, a., слъніпіѫ; —ig, a., слъніпосѫ, грасѫ; —käfer, m., дерместѫ; —kuchen, m., погачъ коптъ кѫ слъніпъ; —messer, m., кѫцітѫ de ѧтпъпатѫ; —schwarte, f., шорікѫ de слъніпъ; —schwein, n., поркѫ de слъніпъ, маскѫрѫ ѧнгръшатѫ; —seite, f., слъніпъ (ѧнтрéгъ сéѫ жѫтътате din ѫпѫ поркѫ); —stein, m., стеатітъ.

Spectakel, n., спектакѫлѫ; сгомотѫ, лартъ; —n, v., факѫ лартъ.

Speculation, f., спекѫлъціѫне.

Speculant, m., спекѫлантѫ, спекѫлъторѫ.

Speculativ, a., спекѫлатівѫ.

Speculiren, v., спекѫлезѫ.

Spediren, v., спediezѫ, тръмітѫ.

Spediteur, m., спеdіторѫ, коммісіонарѫ.

Spedition, f., спеdіціѫне; —sgut, n., марфъ de спеdіціѫне; —shandel, m., —shandlung, f., негоцѫ de спеdіціѫне.

Speer, m., ланче; цепѫшъ; —reiter, m., лъпчерѫ къларе.

Speiche, f., скіцъ, спіцъ de рóтъ; mit —n versehen, а ѧнспіца.

Speichel, m., бале, салівъ; —cur, f., салівъціѫне; —drüse, f., гіndѫръ саліваръ; —flux, m., кѫрџере de бале; —lecker, m., лінгѫшіторѫ.

Speicheln, v., факѫ бале, те ѧтплѫ de бале.

Speicher, m., гръпарїѫ, —herr, m., тъгъzінарѫ.

Speichern, v., карѫ ла гръпарѫ, ѧттъгъzінезѫ.

Speien, v., скѫіпѫ; вотѫ върсѫ, во-

ръскѫ, daѫ din mine; Feuer —, варсъ фокѫ.
Speier, m., скѫіпіторѫ; шопърлъ амерікапъ.
Speierling, m., сóрвъ (пóтъ).
Spei-gut, —loch, n., (ла пъіі) гаѫръ патрѫнгіѫларъ, лъптокѫ de скѫрсѫ апъ din пѫмпе.
Speiler, m., цепѫшъ, фрігаре.
Speilern, v., ꙟпцепошезѫ, пѫпѫ ꙟп цепѫшї.
Speinapf, m., скѫіпътóре.
Speise, f., мънкаре; пѫтріре; мерінde; —geräth, n., de але мънкъреї, васе; —kammer, f., —keller, m., кътаръ, челарѫ кѫ de але мънкъреї; —korb, m., пъперъ, корфъ кѫ de але мънкъреї; —meister, m., столпікѫ (ꙟп Пп.), кредінціарѫ (ла кълѫгъріі ап.).
Speisen, v. n., мънъпкѫ, сѫптѫ ла масъ; —, v. a., пѫтрескѫ, daѫ de мънкатѫ, хръпескѫ, трактезѫ; zu Mittag —, а прънzі; zu Abend —, а чіна; außer dem Hause —, а пѫ мънка акасъ; einen mit leeren Hoffnungen —, а ціné пе чінева кѫ сперанце сечї.
Speise-opfer, n., прескѫрї, літіъ; —ordnung, f., opdinea méceї; —röhre, pl., есофагѫ; —saal, m., салъ de мънкаре, сѫфраџеріъ (ꙟп Пп.); —saft, m., кілѫ (сѫкѫ пѫтріторѫ, форматѫ din бѫкателе мънкате); —schrank, m., скрінѫ кѫ de але мънкъреї; —tisch, m., масъ de мънкаре; —waaren, pl., лѫкрѫрї de але мънкъріі; —wein, m., вінѫ de масъ; —wirth, m., оспътарѫ; —zettel, m., чедѫлъ, реџістрѫл бѫкателорѫ; —zimmer, n., odaie de мънкаре.
Speisung, f., мънкаре, оспътаре; костѫ; кѫміпекаре; die — ist in dem Kosthause schlecht, е реѫ костѫлѫ ꙟп оспътъріъ.
Spellen, в. Spalten.
Spelunke, f., песчеръ, вісѫніъ.
Spelt, Spelz, m., алакѫ (Dinkel, triticum spelta).
Spelze, f., ꙟпвълішѫ (гръѫнтелѫї).
Spende, f., dape de мілостеніъ.
Spenden, v., daѫ, ꙟмпартѫ ла мілостеніъ.
Spender, m., дътъторѫ de мілъ.
Spendiren, v., дърѫескѫ.
Spengler, в. Spängler.
Sperber, m., ѫлїѫ, гаіа; —baum, m., сорвѫ.
Sperbern, v., пістріцезѫ чепѫшіѫ.
Sperling, m., врабіъ, пасере.
Spermacetilicht, n., лѫміпаре de спермачеті.
Sperrbaum, в. Schlagbaum.
Sperre, f., ꙟпкізътѫръ; ланцѫ, бърпъ de ꙟпкісѫ (пóрта ла четъцї), баріеръ; опріре (а пегоцѫлѫї); пеdекъ; сбѫрліре (а пърѫлѫї).
Sperren, v., ꙟпкіdѫ; опрескѫ, ꙟмпеdекѫ: барікаdезѫ; блочезѫ (о цéръ); aus einander —, деспартѫ; die Beine aus einander —, кръческѫ = (ecarquiller фр.) пічóреле; den Handel —, опрескѫ пегоцѫлѫ.
Sperr-geld, n., банї de ꙟптратѫ (ꙟптр'о четате); —glocke, f., клопотѫ de ꙟпкіdере; —holz, n., бърпъ de ꙟпкіdере; —horn, n., ілеѫ кѫ корпѫ; —kette, f., ланцѫ de ꙟпкісѫ; —riegel, m., zъворѫ, dрѫгѫ, верігъ = (verrou фр.).
Sperrung, f., ꙟпкісътѫръ, барікаdъ; кръчіре.
Sperrweit, a., deскісѫ, datѫ ꙟп латѫрї (о пóртъ).
Spesen, f. pl., спесе, келтѫеліле de спеdіціѫне а търфілорѫ; —frei, ad., спеселе плътіте; —nachnahme, f., (пегоц.) реплътіре.
Spezerei, в. Specerei.
Sphäre, f., сферъ.
Sphärik, sphärisch, a., сферікѫ.
Sphäroidisch, a., сфероіdалѫ.
Sphinx, m., сфінсъ (монстрѫ фабѫлосѫ).
Spiauter, Spialter, m., спіатерѫ, zinкѫ.
Spicken, v., ꙟпслъпінезѫ, ꙟмпънезѫ кѫ слъпінъ.
Spicknadel, f., ꙟмпънътóре.
Spicköl, n., олеѫ de лівантъ.
Spiegel, m., мірътóре (= miroir фр.), оглindъ; лівела, фаца лѫ-

чітóре (а апеĭ), лъчіълъ (търеĭ); окĭъ (de рецеа); —beleg, m., обдъсътъръ (споітъръ пе фаца din досъ а глажеĭ de оглindъ, препаратъ din цinкъ къ арцiнтъвiъ); —bild, n., тiпъ, imaцiнъ, ресфръптъ прiн оглindъ; —blank, ad., лъчiторъ ка оглinda; —ei, n., окiърĭ de оъе (бъкатъ).

Spiegel-fechterei, f., счiомакiъ, лъптъ префъкътъ; орĭ че се фаче пъмаĭ пептръ окiĭ óменiлоръ, пъмаĭ de формъ; —fenster, n., ферéстръ de оглindъ; —fernrohr, n., телескопъ катоптрiкъ, телескопъ ресфръпгъторъ (iнстр. фiс.); —garn, n., рецеа къ окiърĭ марĭ (въпът.); —gießer, m., търпъторъ de оглinzĭ; —glas, n., глажъ de оглindъ, глажъ фiнъ; —glatt, a., петедъ, полiтъ ка глажа; —harz, n., колофонiъ; —hell, a., лiмпеde ка оглinda (апа); —hütte, f., оглindъріъ; —kobalt, m., ковалтъ лъчiторъ (есъ); —lampe, f., ресфръпгътóре; —lehre, f., катоптрiкъ, штiiнцъ деспре ресфръпцереа лъмiнеĭ; —manufactur, f., манъфъптъръ de оглinzĭ.

Spiegeln, v., лъчеште, релъчеште; sich —, се оглindеште (маĭ вiне се мiръ (= se mirer фр.).

Spiegel-rahmen, m., кадръ, первазъ de оглindъ; —scheibe, f., окĭъ de оглindъ (глажъ крiсталiнъ че конститъ оглinda); —schleifer, m., полiторъ de оглinzĭ; —stein, m., мiкъ, аъръл пiсiчеĭ; —tischchen, n., тоалетъ; —zimmer, n., станцъ, кабiнетъ орнатъ къ оглinzĭ.

Spiegelung, f., оглindiре, мiраре.

Spieke, f., лiвантъ (плантъ); —nard, f., нардъ de лiвантъ.

Spiel, n., жокъ; жъкъріъ; петречере; ein — Karten, жокъ de кърцĭ; — der Natur, жъкъріъ а натъреĭ, sich ins — mengen, а се аместека ѧн чева; die Hände im —e haben, а фi компліче; etwas auf's — setzen, а пъне ѧн перiкълъ; einem das — verderben, а ѧнкръчiша планълъ къiва; ein gewagtes — haben, а ѧнтрепрinde о трéбъ перiкълóсъ; (mit.) das — rühren, а бате това; mit klingendem —e ausziehen, а еші къ това бътъndъ ші къ флатъра destiнсъ.

Spiel-art, f., маniеръ de жокъ; варiацiъне (ла планте); —ball, m., мiнче, бiлъ; жъкъріъ; —ball des Glückes, жъкъріа порокълъĭ; —bruder, m., картофоръ маре; —bude, f., лотеріъ; —docke, f., пъпъшъ.

Spielen, v. a. ші n., ме жокъ; бате ѧн мълте колóре (матерiа); къптъ пе ъп iнстръмъптъ; ich lasse nicht mit mir —, пъ съпт омъ de каре съ'шĭ батъ жокъ фiештечiне; Karten —, а жъка кърцĭ: die Flöte —, а къпта къ флаътълъ; den Liebhaber —, а фаче пе аморезълъ (пе шепъ); mit Worten —, ѧнтребъiнцéзъ екiвоче; das Geschütz — lassen, дъ къ тъпъріле; hoch —, а жъка пе маре; niedrig —, а жъка пе пъцiнъ.

Spieler, m., жъкъторъ, картофоръ; —ei, f., жъкъріъ.

Spiel-geld, n., банĭ de кърцĭ; банĭ de жъкърiĭ; —genoß, —gesell, —kamerad, m., соцъ, товаръшъ de жокъ; —gesellschaft, f., соцiетате de жъкатъ (маĭ алесъ ла кърцĭ); —haus, n., касъ de жокъ ла кърцĭ, картофорiъ; —karte, f., карте de жокъ; —klubb, m., клъбъ, адъпътъръ de картофорĭ; —mann, m., мъсiкантъ; —leute, pl., мъсiканцĭ; —marke, f., маркъ, фiшъ de жокъ; —narr, m., картофоръ; —raum, m., фiг. къмпъ, спацiъ; локъ de жокъ; —sachen, pl., жъкърiĭ (копiлърештĭ); —schuld, f., даторiъ de жокъ; —stube, f., къмаръ, odaie de жокъ; —stunde, f., óръ de жокъ; —sucht, f., картоманiъ; —tisch, m., масъ de кърцĭ; —uhr, f., орлоцiъ мъсiкантъ; —verderber, m., търбъръторъ; —werk, —zeug, n., жъкърiĭ; —wuth, f., патiмъ de кърцĭ, в. —sucht; zeit, f., тiмпъ de жъкатъ.

Spiere, f., (map.) dpȣгȣ̆.
Spierling, m., со́рвъ (по́тъ); сарdелъ (пеште).
Spieß, m., це́пъ, цепȣшъ; фрігаре; пікъ, лапче; сȣліцъ; er schreit, als wenn er am —e steckte, ціпъ ка din фрігаре, ка din гȣра шерпелȣї; —bock, m., къпътъїȣ de фрігаре; къпріорȣ̆ кȣ корніце; —braten, m., фріптȣръ ѧп фрігаре; —bürger, m., четъце́пȣ̆ лъпчерȣ̆ (odiniо́ръ); четъце́пȣ̆, бȣргерȣ̆ сітплȣ.
Spießen, v., ѧпцепȣ̆, трагȣ̆ ѧп це́пъ, ѧп фрігаре.
Spieß-gesell, m., соцȣ̆, товаръшȣ̆; компліче; —glanz, m., —glas, n., antimoniȣ̆; —glanzsäure, f., ачідȣ̆ antimonікȣ̆; —weiß, m., черȣсъ, плȣмбȣ̆, de antimoniȣ̆; —hirsch, Spießer, чербȣ̆ montатȣ̆; —icht, a., ка цепȣша, лъпчіȣ̆; —ig, a., цепȣшосȣ̆; —ruthe, f., варгъ, пȣіа; —ruthen laufen, трече прін шірȣ̆, а фі бътȣтȣ̆ кȣ пȣіеле (солdатȣлȣ̆).
Spike, Spieke, лівантъ, пардȣ̆.
Spill, n., Spille, f., фȣсȣ̆; сȣлȣ̆, церȣшȣ̆; ресȣчіто́ре; осіа котіȣцеї аратрȣлȣї.
Spillig, a. ші ad., сȣпціре ка фȣсȣлȣ̆.
Spinat, m., спъпакȣ̆ (плъптъ).
Spindel, f., фȣсȣ̆; сȣлȣ̆; осіъ; стълпȣ̆ de скаръ (ла касъ); —baum, m., въртежȣ̆ таре; арцарȣ̆ ші алте соіȣрї de арборї; —förmig, a., фȣсȣформȣ̆; —treppe, f., скаръ спіралъ.
Spinell, m., спінелȣ̆.
Spinnbar, a., цесіверȣ̆.
Spinne, f., пъіанцепȣ̆; —feind, m., dȣжманȣ̆ de мо́рте.
Spinnen, v., торкȣ̆; es ist nichts so zart gesponnen, es kommt endlich an die Sonnen, nimiка пȣ се фаче ла аскȣпсȣ̆ че съ пȣ е́съ ла лȣмінъ; Tabak —, ръсȣческȣ̆ тȣтȣпȣ̆, факȣ̆ сȣлȣреле de тȣтȣпȣ̆; —, n., торсътȣръ.
Spinnen-artig, —förmig, a., de форма паіанцінȣлȣї; —gewebe, n., пънzъ de пъіанцінȣ̆.
Spinner, m., торкъторȣ̆; —in, f., торкъторе́съ; —ei, f., торкътȣръ, то́рчере.
Spinn-haus, n., торкъто́ре, касъ de торсȣ̆, de коррекціȣне; —maschine, —mühle, f., машінъ, мо́ръ de торсȣ̆; —rad, n., ро́тъ de торсȣ̆; —raupe, f., верме de мътасъ; —rocken, m., фȣркъ de торсȣ̆; —stube, f., къмаръ de торсȣ̆.
Spint, m., пъне алȣъто́съ, крȣdъ, пеко́птъ; в. ші Splint; —isiren, в. Grübeln.
Spion, m., спіонȣ̆, ско́dъ, скоdіторȣ̆; emicарȣ̆; —iren, v., спіонezȣ̆, скоdескȣ̆.
Spirale, Spirallinie, f., спіралъ, лініъ тортȣо́съ.
Spirituös, a. ші ad., спіртȣосȣ̆, таре.
Spiritus, m., спіртȣ̆, ессінцъ.
Spital, n., спіталȣ̆ (оспіталȣ̆).
Spitz, m., соїȣ de къне, къне-лȣпȣ̆.
Spitz-bart, m., барбъ аскȣцітъ, барбъ de цапȣ̆; —berg, m., мȣнте аскȣцітȣ̆; —beutel, m., съкȣлецȣ̆; —bube, m., потлогарȣ̆, маргіолȣ̆, лотрȣ, бербапȣ̆, блъстематȣ̆; —bubensprache, f., лімбацȣ̆ de лотрії; —büberei, f., —bubenstreich, m., бе́рбъніъ, штренгъріъ, апȣкътȣръ de лотрȣ, трȣфъріъ; —bübisch, a., бербъпърескȣ̆; ad. ка бербанції, лотрії шчл.
Spitze, f., върфȣ̆, аскȣцішȣ̆; съце́та (ла тȣрпȣ̆); крештетȣ̆; капȣ̆, фрȣптеа (арматеї); барба спінȣлȣї; dінтелъ; einem die — bieten, а ресісте кȣїва, а і се ѧмпротіві.
Spitzen, v., аскȣцȣ̆, факȣ̆ върфȣ̆ (ла о пе́пъ); die Ohren —, а deскіde ȣрекіле, а аскȣлта кȣ лȣаре аміnте.
Spitzen-arbeit, f., лȣкрȣ de рецеле, dінтеле; —aufsatz, —besatz, m., коіфȣръ, къіцъ de рецеле; —garn, n., ацъ de рецеле; —grund, m., пънzа, ȣрzітȣра рецелелорȣ̆; —handel, m., рецелеріъ, пегоцȣ̆ кȣ рецеле; —kleid, n., вестмънтȣ̆ de рецеле; —klöppel, m., фȣсȣ̆, чокънелȣ̆ de (ѧмплетітȣ̆) рецеле; —klöpperin, f., dінтелере́съ, фъкъто́ре de рецеле.
Spitzfindig, a., сȣбціре, фінȣ̆; софістȣ̆,

афлъторїѹ de атъцірї рафінате; —keit, f., сѹбцієтате, рафінътате, софістъріъ.

Spitz-hacke, —haue, f., сапъ (zappa італ.) аскѹцітъ.

Spitzig, a., аскѹцітѹ (маї кѹ сéтъ ла върфѹ); фіг. ѧтпѹнгъторѹ, тѹшкъторѹ кѹ ворба; —keit, f., аскѹціте; фіг. ѧтпѹнцеріъ, аттінцере кѹ ворбе.

Spitz-maus, f., шóрече кѹ ботѹлѹ аскѹцітѹ; —name, в. Spottname; —säule, f., овеліскѹ; —winkelig, a., аскѹцѹнгѹларѹ; —zahn, m., dinте каninѹ.

Spleen, (zi сплin), ѹтóре реа (бóлъ англікъ).

Spleiße, f., цandѹръ; deспікътѹръ.

Spleißen, v., deспікѹ, крепѹ, цъndѹрескѹ.

Spleißig, a. ші ad., deспікаверѹ.

Splendid, a., сплendidѹ, стрълѹчітѹ.

Splint, m., аскіъ, цandѹръ; лімбъ кѹ кóрde ла лакате; албѹрнѹ (матеріа арборелѹї dintре скóрцъ ші inima лѹї).

Splissen, v., ѧнклештѹ, ѧнкеїѹ (dóъ лемне); легѹ dóъ фѹніі de корабіъ капѹ ѧн капѹ ѧтбѹкъndѹле.

Splitter, m., аскіъ, цandѹръ (de лемнѹ сéѹ ферѹ).

Splitterfasennacht, a., голѹ кѹт л'а фъкѹтѹ маїкъса.

Splitterig, a., аскіосѹ, цъndѹросѹ, сéѹ цъndѹрітѹ.

Splittern, v., аскіezѹ, цъndѹрezѹ; се аскіazъ, цъndѹреште.

Splitternacht, в. Splitterfasennacht.

Splitter-richten, v., жѹdекѹ кѹ атъпѹнтѹл, крітікѹ din фірѹ ѧн пърѹ; —richter, m., крітікѹ, ченсорѹ тъпѹнціосѹ; —weise, ad., кѹ аскіа.

Spoliant, m., споліантѹ, deспоіторѹ.

Spoliat, m., споліатѹ, deспоіатѹ.

Spolien, pl., deспоіерї.

Sponde, f., патѹ (скелетѹлѹ de лемнѹ).

Sponsalien, pl., спонсалії.

Sporadisch, a. ші ad., спорadікѹ, ресіпітѹ (incѹле).

Sporen, в. Sporn ші Spornen.

Sporer, m., фаѹрѹ de пінтенї, пінтенарѹ.

Sporn ші Sporen, m., пінтенѹ (ла чістъ, ла кокошѹ); болdѹ; мотівѹ, ѧndemnѹ.

Spornen, v., ѧтпінтенezѹ, daѹ пінтенї; фіг. аціцѹ, ѧнтърѫтѹ.

Sporn-füße, pl., пічóре ѧтпінтенате; —leder, n., кѹреа de пінтенї; —streichs, ad., ѧн фѹга маре; —träger, m., портъторѹ de пінтенї.

Sportelcasse, f., кассъ de венітѹ лътѹралѹ.

Sporteln, pl., венітѹрї лътѹрале, dрептѹрї касѹале але трібѹналелорѹ.

Spott, m., de рѫсѹ, лѹаре ѧн рѫсѹ, батжокѹръ; bittere —, саркастѹ; feine —, іроніъ; —bild, n., карікатѹръ.

Spöttelei, f., батжокоріре, dерѫсіѹне.

Spötteln, v., аттінгѹ кѹ бѹтбакѹ, іаѹ ѧн рѫсѹ кѹ фінеце.

Spotten, v., ѧтї батѹ жокѹ, dерѫdѹ.

Spötter, m., dерѫzъторѹ, батжокоріторѹ.

Spötterei, f., dерѫdере, батжокоріре.

Spott-gebot, n., dаре de прецѹ de німіка; —gedicht, n., сатіръ; —geist, m., спірітѹ батжокорітѹ; —gelächter, n., рѫсѹ батжокоріосѹ; —geld, n., прецѹ de німіка.

Spöttisch, a., батжокоріторѹ, dерѫzѫнтѹ.

Spöttler, m., лѹъторѹ ѧн рѫсѹ.

Spott-lied, n., кънтѹ сатірікѹ; —lust, f., dорінцъ de а батжокорі; —name, m., нѹме de полікрітѹръ; —rede, f., ворбіре сатірікъ; —schrift, f., сатіръ, епіграмъ; —sucht, f., маніъ de а батжокорі; —vogel, m., батжокоріторѹ; —weise, ad., ѧн батжокѹръ; —wohlfeil, a. ші ad., фóрте ефтінѹ, ѧн dарѹ.

Sprach-ähnlichkeit, f., аналоціъ de лімбъ; —alterthum, n., манѹскріce антіче; —arm, a. ші ad., съракѹ ѧн кѹвінте, ѧн спресіѹнї, п'аре копіъ de ворбе; —bemerkung, f., нотъ асѹпра лімбеї.

Sprache, f., лімбъ; лімбаціѹ; кѹвънтѹ; er hat eine schwere —, елѹ ворбеште греѹ, елѹ ворбеште ѧтпеdекатѹ.

Sprach-eigenheit, f., idioтicmȣ, фіреа лімвеї; romanische —e, ромъпісmȣ; —fehler, m., ерóре гръmатікалъ, солечісmȣ; —fertigkeit, f., ȣшорътатеа ворвіреї, фачерітате de a се ръспіка; —forscher, m., етімолоцістȣ, черчетъторȣ алȣ лімвеї; —forschung, f., етімолоціъ; —freund, —gelehrte, —künstler, m., гръmатікȣ; філологȣ, стȣdieторȣ de лімвъ, кȣпоскъторȣ алȣ лімвеї; —gebrauch, m., daтінъ ꙟп лімвъ, ȣсанцъ de лімвъ; —gesetz, n., —regel, f., регȣла, лецеа лімвеї; —gitter, n., гратіъ de ворвітȣ; —kenntniß, f., кȣпоштінцъ de лімвъ; —kunde, f., стȣdiȣ de лімвъ, філолоціъ; —kunst, f., граmатікъ, арта лімвеї; —künstlich, ad., гръmътіческȣ; —lehre, f., граmатікъ; —lehrer, —meister, m., мъїестрȣ de лімвъ, професорȣ de лімвъ; —reinheit, f., кȣръціа лімвеї, пȣрітатеа лімвеї; —reiniger, m., пȣрістȣ, кȣръціторȣ de лімвъ; —richtig, ad., корептȣ, регȣлатȣ, гръmътікалȣ; —rohr, n., тȣбȣ de ворвітȣ, ворвіторїȣ, трѫmбъ ворвітóріъ; (mар.) трѫmбъ mарінъ; —selig, a., ворварецȣ, гȣралівȣ; —übung, f., deпрindepe ꙟп лімвъ, есерчіціȣ ꙟп лімвъ, —unterricht, m., ꙟпвъцъmѫптȣ de лімвъ, лекціȣне de лімвъ; —verbesserer, m., рефорmъторȣ de лімвъ; —verderber, m., корȣпторȣ, стрікъторȣ, скълъmбъторȣ de лімвъ; —werkzeug, n., органȣлȣ ворвіріі; —widrig, a. ші ad., контрарїȣ цепіȣлȣї лімвеї.

Sprachlos, a. ші ad., mȣтȣ, amȣцітȣ, неворвіторȣ, ліпсітȣ de ворвіре; —igkeit, f., mȣціme, неворвіре, афоніъ.

Sprechart, f., modȣ de a ворві, провінчіалісmȣ; діалептȣ.

Sprechbar, a. ші ad., че се пóте ворві.

Sprechen, v., ворвескȣ; діскȣргȣ; zікȣ; was sprichst du dazu? че zічї тȣ ла ачéста? Sie haben gut —, Dтале ꙟцї dъ mъпа съ ворвештї; er ist heute nicht gut zu —, астъzї пȣ'ї сȣпт оіле акасъ; französisch —, а ворві францоzеште; heilig —, а капоніса, а декїара de сфъптȣ; laut —, а ворві ръспікатȣ, а ворві таре; Jeder spricht wie ihm der Schnabel gewachsen ist, фіекаре ворвеште лімва ꙟп каре л'аȣ легъпатȣ, фіекаре ворвеште лімва че о штіе.

Sprechend, part., ворвіторȣ, ворвінте; —e Augen, окї віої, окї ворвіторї.

Sprecher, m., ворвіторȣ, кȣвъптъторȣ, оръторȣ.

Sprechzimmer, n., кабінетȣ de ворвітȣ, касъ de конворвітȣ.

Spreißel, в. Sprosse, f.

Spreiten, v., стindȣ, dестindȣ; деслърцескȣ.

Spreitzen, v., кръческȣ, dестindȣ, лърцескȣ (пічóреле); sich —, me pazimȣ; me оппȣпȣ, ресістȣ.

Sprengel, m., стропіторїȣ; ресортȣ; діечесъ (епіскопéскъ), жȣрісdікціȣне (еклісіастікъ).

Sprengen, v., спаргȣ; ръсіпескȣ; ꙟпіептȣ (калȣлȣ); ȣdȣ, стропескȣ; касеzȣ, десфіінцеzȣ (о соціетате, о adȣпаре); ein Gerücht —, а ръспъndі о фаімъ; in die Luft —, а арȣпка ꙟп аерȣ; das Thor —, а спарце пóрта.

Sprenger, m., сълтътȣръ, сърітȣръ.

Spreng-gefäß, n., —kanne, f., васȣ, капъ de ȣdатȣ.

Sprengkugel, f., бомбъ.

Sprengwedel, m., пъmътȣфȣ de стропітȣ.

Sprenkel, m., dалтъ; пестріцътȣръ, патъ, макȣлъ.

Sprenkeln, v., пестріцеzȣ, върцеzȣ (італ. variegare); mърmореzȣ, daȣ апе (хъртіеї).

Sprenkelig, a. ші ad., пестріцȣ; въргатȣ; пȣптȣатȣ.

Spreu, f., плéвъ.

Spreuig, a. ші ad., плевосȣ.

Sprichwort, n., провербȣ (пілdъ,

повестеа-ворбеĭ); zum — werden, а се фаче de провербŭ, de ворбъ.
Sprichwörtlich, a. ші ad., провербіалŭ,
Spriegel, m., аркълецŭ, аркъшорŭ. аркъцŭ.
Spriegeln, v., ръпедŭ аркълŭ.
Sprießen, v., ръсарŭ, даŭ ꙟп колцŭ (іéрва); me паскŭ.
Spriet, n., (мар.), антінъ, пръжінъ de вълŭ.
Springbecken, m., басінълŭ фънтънеĭ.
Springbrunnen, m., пъцiŭ сълтъторŭ.
Springen, v., сарŭ; me спаргŭ, плеспескŭ, крепŭ; das Glas springt, стікла се спарце; das springt in die Augen, ачéста есте ꙟпведератŭ; über die Klinge — lassen, а трече прін аскъцітълŭ савіеĭ, а ъчіde.
Springer, m., съріторŭ; сълтъторŭ, сълтърецŭ, кълъшерŭ; (ꙟп шахŭ) кълърецŭ.
Springfeder, f., аркŭ de оцелŭ, аркŭ еластікŭ, ресортŭ (ꙟп maxine, оролóце).
Springfluth, f., търеа палтъ.
Springglas, n., пікътъръ de стіклъ.
Springkefer, m., ръdашкъ сълтътóре.
Springkraft, f., пътере еластікъ, форцъ ресълтътóре.
Springkraut, n., балсаміпъ галбінъ.
Springochse, m., таъръ (Stier).
Springquelle, f., фонтънъ, ісворŭ, сорцінте.
Spring-stock, m., —stange, f., тъчъкъ (італ. mazza), чомагŭ; ферекътъръ de чомагŭ.
Springzeit, f., тімпŭ de сърітŭ (артъсаріĭ).
Spritz, m., сѫрінгъ, сърінгъ (кънчĭ саре din еа), спръцъ (італ. spruzzo, sprazzo); пъшкъліцъ (de кърпатŭ, de алъатŭ).
Spritze, f., сѫрінгъ; пътпъ, трѫмбъ, тълъмбъ de фокŭ.
Spritzen, v., стропескŭ; дестъпŭ (ъпŭ васŭ къ флъіdŭ).
Spritzenleute, pl., пътпарĭ, помпіерĭ, стінгъторĭ de фокŭ.
Spritzenrohr, n., цéва пътпеĭ, вѫптеа.
Spritzgurke, f., краставете сілбатікŭ.
Spröde, a. ші ad., кръdŭ, фрацерŭ, фрънгъріŭ, фъртічосŭ (ферŭ ш. а. метале); скръпосŭ (пъне); деспрецъіторŭ; ретрасŭ; spröde Mädchen, фетіцъ ретрасъ, фетіцъ сторфъітъ (каре фаче пазърĭ ші пъ стъ de ворбъ); spröde Frau, фетеĭъ прецióсъ (ꙟп бажокъръ), фетеĭъ че префаче аспріте.
Spröde, Sprödigkeit, f., фръцеріте, фрънгъріте, фъртічошіъ; скръпошіъ; деспрецŭ; аспріте; сторфъітъръ, грімасъ.
Sproß, m., цермінe, колцŭ (de іéрвъ); сърчелŭ (лът. surculus), влъстарŭ.
Sprosse, f., спетéзъ de скаръ (Spreißel, Sprießel), фъшчелŭ de скаръ; кінгъ, стінгĭъ (de ферéстръ).
Sprossen, v., ръсарŭ, ꙟпколцескŭ (іéрва), крескŭ; арънкŭ влъстарŭ.
Sprößling, m., в. Sproß; — ърташŭ, девііторŭ (дінтр'о фаміліъ).
Sprotte, f., цірŭ (пеште), сарdеа (італ. sardella).
Spruch, m., сѫптінцъ, zісъ; пъсацiъ, перікопъ (дінтр'о карте); арбітрацiъ, сѫптінцъ (а ъпъĭ жъdекъторŭ) арбітръоре; жъdекатъ, хотърѫре, дечісіъне жъdекъторéскъ; —buch, n., карте de сѫптінце; —register, n., конкорdанца бібліеĭ; —reich, a., сѫптінціосŭ.
Sprüchlein, Sprüchelchen, n., сѫптінцъ скъртъ, мотŭ.
Sprüchwort, в. Sprichwort.
Sprudel, m., клокотŭ de ісворŭ, скътърéлъ, болботітóре, болботітъръ.
Sprudelkopf, m., капŭ фербінте, омŭ іъте, сънце колкъіторŭ.
Sprudeln, v., колкъĭъ, гълкъĭъ (італ. gorgogliare), болботескŭ; болборескŭ (ворбіndŭ), стропескŭ din гъръ; der Champagner sprudelt im Glase, вінълŭ de Шампаніа спътегъ ꙟп пъхарŭ.
Sprühen, v., ꙟмпрошкŭ, арънкŭ скінтеĭ, ꙟмпръштіĭъ.
Sprühfeuer, n., фокŭ ꙟмпрошкъторŭ.
Sprühregen, m., плоічікъ.

Sprung, m., сърітȣръ, сълтътȣръ; крепътȣръ, плеспітȣръ, фъшіїетȣръ (fessura, італ.); gefährlicher —, сърітȣръ de мóрте; Sprünge bekommen, а се крепа (о стіклъ, ȣнȣ мȣрȣ); auf dem — stehen, а ста гата (de порнітȣ, de фъкȣтȣ); —lauf, m., алергътȣръ ꙟн сърітe; —riemen, m., педекъ (ла каї); —weise, ad., по сърітe.

Spuck, m., пълȣкъ, стахіъ; пъzърітȣръ, спаітъ; ȣтвръ; вȣїетȣ; пъкаzȣ.

Spucke, f., скȣіпатȣ, скȣіпътȣръ.

Spucken, v., скȣіпȣ.

Spuck-gefäß, n., —napf, m., скȣіпътóре, лъdіцъ de скȣіпатȣ.

Spuken, v., mi се пълȣчеште; факȣ вȣїетȣ, сгомотȣ; me жокȣ кȣ фокȣ, кȣ банї; es spukt in diesem Hause, ꙟн каса ачéста пȣ е лȣкрȣ кȣратȣ, ꙟтблъ dракȣлȣ; es spukt in seinem Kopfe, аре рамȣ de небȣніъ.

Spukgeschichte, f., історіъ de стахії.

Spule, f., мосорȣ, цéвъ; пéпъ (de кondeїe); лагȣмȣ.

Spüle, f., клътітȣръ, спълътȣръ; локȣ de спълатȣ.

Spuleisen, n., леткъ.

Spulen, v., déпънȣ.

Spülen, v., спълȣ; клътескȣ; пълвескȣ (пънzа).

Spuler, m., dепънъторȣ.

Spüler, m., клътіторȣ; спълъторȣ.

Spul-faß, n., —gelte, f., —kessel, m., васȣ de клътітȣ, коватъ, чȣвърȣ de клътітȣ.

Spulicht, Spulig, n., апъ de клътітȣ, спълътȣрї, pl., zoї pl.

Spulspindel, f., леткъ de dепънатȣ.

Spulrad, n., рóтъ de dепънатȣ.

Spulwasser, n., в. Spulicht.

Spulwurm, m., лімврікȣ.

Spund, m., dопȣ, чепȣ (ла бȣте); гаȣръ, бортъ (ла бȣте), врапъ.

Spund-bohrer, m., сфреdелȣ de врапъ; —brett, n., скъndȣръ ла чепȣ, тъбліцъ; —geld, n., таксъ, акчісъ пе беȣтȣрї; —loch, n., гаȣръ, врапъ; —zapfen, m., чепȣ.

Spünden, v.; астȣпȣ, ꙟпфȣndȣ кȣ dопȣ; ꙟпклештȣ, къптȣшескȣ (кȣ скъndȣрікъ врапа).

Spünder, m., астȣпъторȣ, ꙟпфȣndъторȣ.

Spur, f., ȣртъ (італ. orma); семпȣ; тігъіцъ (de фȣсȣ), афȣndътȣръ.

Spuren, v., ȣртърескȣ, іаȣ ȣрма; adȣртекȣ (кънеле), спіонескȣ; сітцȣ, ресітцȣ.

Spürer, Spürhund, m., къне adȣртекъторȣ; спіонȣ.

Spürgang, m., лȣътȣръ de ȣртъ, ȣртърітȣръ.

Spurlos, a. ші ad., фъръ ȣртъ.

Spurwiesel, n., невъстȣікъ adȣртекътóре.

Sputen, v., пріпескȣ, в. Eilen.

Spützen, v., скȣіпȣ.

St! int., пст! тачї! чітȣ (італ. zitto);

Staag, Staar, Star, m., граȣрȣ! албéцъ (пе окїȣ, катараптъ; den — stechen, а тъїа албéца; а скóте din пештіінцъ.

Staarblind, a. ші ad., орбȣ de албéцъ.

Staarstecher, m., окїȣлістȣ, оперъторȣ de албéцъ.

Staat, m., статȣ, імперіȣ, domніъ; помпъ, галъ, парадъ, статȣ, старе de мъріме; er macht großen —, елȣ фаче фігȣръ маре, елȣ вреа а фігȣра de маре; sich in — werfen, а се ꙟтбръка de галъ, а се гъті de парадъ; Sie können — darauf machen, dȣмніата те поцї ръzіма пе ачееа, dта поцї конта пе ачееа; die —en, dепȣтацїї, adȣнанца цереї, diета, статȣріле цереї.

Staaten-bund, m., легътȣінцъ, конфедъръцїȣне de статȣрї; —kunde, f., статістікъ; diпломатікъ.

Staats-amt, n., офічіȣ пȣблікȣ; —angelegenheit, f., трéба, афачереа статȣлȣї; —ausgabe, f., спеса статȣлȣї; —bürger, m., четъцéнȣ de статȣ; —dame, f., damъ de онóре; —degen, m., спадъ de галъ; —einkünfte, pl., венітȣрї пȣбліче; —gebäude, n., ediфічіȣ пȣблікȣ; —gefangene, m., прінсȣ алȣ статȣлȣї, пріcоніерȣ, аре-

стантъ de ст.; —geheimniß, n., секретъ de ст.; —gesetz, n., леџеа ст.; —grundgesetz, n., леџе фъndamenталъ, констітъцiъnea статълъї; —haushalt, m., —wirthschaft, f., економіъ пъблікъ; —kasse, f., вістіеріъ пъблікъ, ерарїъ; —kleid, n., вестмънтъ de галъ; —klug, m., політікъ, пъцітъ ѫn требіле статълъї; —klugheit, f., політікъ; —körper, m., статъ; —kunde, —kunst, —lehre, f., політікъ; массімъ політікъ; —lehrer, m., професоръ de політікъ; —mann, m., бърбатъ de статъ, омъ алъ політічеї; —minister, m., міністръ de статъ; —oberhaupt, n., domnіторъ, капъ съпремъ алъ статълъї; —papier, n., облегъцiъne de статъ; —rath, m., консіліъ de статъ; —recht, n., dрептъ пъблікъ; —religion, f., релеџе domnіторе; —ruder, m., кърма статълъї, гъбернемѫнтъ; —schuldentilgungscasse, f., касъ de амортісъцiъne; —schuldschein, m., чедълъ (цѫдълъ, італ. cedola) de статъ, потъ de а статълъї; —umwälzung, f., револъцiъne; —verbrechen, n., крімъ, деліптъ ѫn контра статълъї; —verfassung, f., констітъцiъne de статъ; —verwaltung, f., administръцiъne пъблікъ; —wirth, m., фінанцiаръ; —wissenschaft, f., штіінцъ політікъ; —zimmer, n., odaie de парадъ.

Stab, m., бъцъ, бастонъ, мъчъкъ, (італ. mazza), чомагъ, бѫтъ (арdел.); вéргъ; (ла міліт.) статъ маіоръ, штабъ; eiserne —, ръdъ, вéргъ de феръ; den — über einen brechen, а осѫndi пе чінева ла мóрте; —einguß, m., тіпаръ ѫn феръ.

Stäbchen, n., бъцішоръ, бастонелъ; въргълiцъ.

Stabe, m., в. Buchstabe.

Stabel, Stäbel, m., паръ, церъшъ, хърачъ.

Stäbeln, v., церъїъ, пънъ церъшї, хъръческъ (планте).

Stabhalter, m., пъртъторъ de бъцъ; локцiіторъ.

Stabhole, n., лемнъ de dóџе.

Stablehn, n., феъdъ епіскопескъ.

Stabrechnen, n., калкъларе къ беце (мъіестріъ).

Stabsarzt, m., medікъ de статъ маіоръ.

Stabsoffizier, m., офіціръ de статълъ маіоръ, офіціръ de штабъ.

Stabsquartier, n., квартіръ џенералъ, квартіръ de штабъ.

Stabwurz, f., абротанъ, артемісіъ абротанъ (Beifuß, Eberraute).

Stachel, m., гімпе, цепъ; спінъ; акъ; болdъ; бічъшкъ, стръмъраре.

Stachel-beere, f., акрішъ (къчї е акръ); —beerstrauch, m., акрішъ, акрінъ; —börs, m., пéркъ спінóсъ; —fisch, m., пеште спіносъ; —roche, f., раіе гімпóсъ; —schnecke, f., пърпъръ, мъріче (а къреї сънџе въпсеште порфіръ рошіъ); —schwein, n., арічъ.

Stachelicht, Stachelig, a. ші ad., гімпосъ, цепосъ, цепъросъ; спіносъ, пънгъросъ.

Stacheln, v., ѫnгімпъ, ѫnцепъ, ѫmпънгъ.

Stacket, n., пърітъръ, пърісатъ, ѫnгръdітъръ къ церъшї (партаклѫкъ).

Stadium, n., стadіъ, месъръ de локъ, сéъ ші ръстімпъ); (med.) гръdъцiъne, (градъ (ла бóлъ).

Stadt, f., четате (орашъ, търгъ).

Stadt-arzt, m., medікъ, фісікъ алъ четъцiї; —baumeister, m., архітектъ алъ чет.; —beamte, m., офічіалъ de четате; —einwohner, m., Städter, m., четъцéнъ (оръшéнъ); —freiheit, f., прівілеџїъ алъ четъцiї; —gebiet, n., цінътълъ четъцiї, къпрінсълъ, ѫmпреџїърімеа четъцiї; —gemeinde, f., комънъ четъцéнъ; —gesetz, n., леџе мънічіпалъ; —leben, n., Städterleben, n., віéцъ четъцéнъ, віéцъ de четате; —magistrat, m., —obrigkeit, f., маџістратъ алъ четъцiї; —pfarrer, m., парохъ de четате (din Stadt се маї потъ компъне мълте ші фóрте ъшоръ).

Staff, m., в. Stab.
Staffel, f., трéптъ; фофéзъ, фѫсчелѫ, спътéзъ (de скаръ); градѫ; höchste — der Ehre, кѫлтеа опóреї; —förmig, a., трептатѫ; —weise, ad., трептатѫ.
Staffelei, f., статівъ (ла zѫгравї).
Staffette, f., стафетъ), кѫріерѫ іѫте, поштъ іѫте.
Staffiren (фр.), v., гътескѫ, орнезѫ; einen Hut —, а тіві, а гарні о пълъріъ.
Staffirung, f., гътітѫръ; гарнітѫръ.
Stag, m., (мар.), фѫніъ de катаргѫ, страгѫ (къ о траці, італ. straglio).
Stagnol (італ.), m., васѫ de кѫсѫторѫ; фóіе de кѫсѫторѫ.
Stagsegel, n., (мар.), кърбѫнаръ.
Stahl, m., оцелѫ (італ. acciaro, фр. acier); амнарѫ; цéвъ de панъ (Kiel); спетéзъ; пробъ; фѫндѫ; пічорѫ de масъ.
Stahl-artig, a. ші ad., оцеліѫ, ка оцелѫлѫ; —bad, n., баіе марціалъ; —draht, m., фірѫ, телѫ de оцелѫ; —fabrik, —hütte, f., оцелъріъ, фабрікъ de оцелѫ, кѫхъ; —feder, f., кондеїѫ de оцелѫ; —grün, a., верде оцеліѫ; верде ꙟнкісѫ; —fest, a. ші ad., er ist —fest, елѫ аре трѫпѫ ка de ферѫ; —stich, m., съпътѫръ ꙟн оцелѫ; тіпарѫ пе оцелѫ; —waare, f., оцелъріъ; —wein, m., вінѫ оцелітѫ; —werk, n., лѫкрѫ de оцелѫ.
Stählen, v., оцелескѫ; кълескѫ; ꙟнтърескѫ, ꙟмпѫтерескѫ.
Stählern, a. ші ad., de оцелѫ.
Stahr, m., вербече (Schafbock); —lamm, n., вербекѫцѫ, міелѫ нежѫгънітѫ.
Stake, f., дрѫгѫ, парѫ, пръжінъ; жóрдъ; нѫїа.
Stalaktit, m., сталактітѫ (пéтръ крісталісатъ din пікътѫрї de апъ).
Stall, m., стаѫрѫ, стаѫлѫ (іт. stalla, лът. stabulum); граждѫ.
Stall-amt, n., інспепціѫне de граждѫрї; комісіъ (дела комісѫ); —fütterung, f., нѫтріре ꙟн граждѫ; —junge, —knecht, m., паікѫ, шервѫ de граждѫ; —meister, m., комісѫ, маїестрѫ алѫ кочіерілорѫ.
Stallung, f., в. Stall.
Stamm, m., трѫнкїѫ, тѫлпінъ, трѫпінъ; расъ (іт. razza), соїѫ; віцъ, спіцъ; постѫ (ꙟн жокѫ); месѫръ; männlicher —, лініъ бърбътéскъ; der Apfel fällt nicht weit vom —e, ашчіа нѫ каде de парте дела тѫлпінъ.
Stamm-ältern, pl., рестръбѫнї, протопъріпцїї, прімії пъріпцї; —baum, m., арборе ценеалоцікѫ, арбореле фамілієї; —buch, n., реціcтрѫ de спіцеле фамілієї, карте ценеалоцікъ; карте de пріетініъ; —buchstabe, m., літеръ радікалъ; —folge, f., ценеръціѫне, ѫрмареа семінціілорѫ; —frei, a., machen, а скімба din постѫ; —geld, n., къпіталѫ, фондѫ; —gut, n., мошіъ din фамілiъ, мошіъ стръбѫнъ; —halter, m., сѫсціпъторѫ алѫ тѫлпінеї; пъстръторѫ алѫ фамілієї; —haus, n., лініъ прінчіпалъ (а фамілієї); —holz, n., лемнѫ ꙟнтрегѫ, лемнѫ din тѫлпінъ; —linie, f., лініъ прімітівъ; —sprache, f., лімбъ прімітівъ, лімба мамеї; —tafel, f., таблъ ценеалоцікъ; —vater, m., протопъріпте, ръстръбѫнѫ; —volk, n., попорѫ прімітівѫ; —wort, n., кѫвънтѫ прімітівѫ.
Stammchen, Stämmlein, n., трѫнкіѫлецѫ, тѫлпіóръ.
Stammeln, v., бълбъїѫ.
Stammen, v., десчіндѫ, ме дерівѫ, ме дедѫкѫ, девінѫ, ме трагѫ, ме паскѫ.
Stämmen, в. Stemmen.
Stammhaft, Stämmig, a. ші ad., трѫпосѫ, трѫнкіосѫ, трѫпешѫ; пѫтеросѫ.
Stammler, m., бълбъітѫ, гънгавѫ, дърдъіче (італ. tartaglione).
Stämpel, в. Stempel.
Stampfe, f., пісътѫръ; мъіѫгѫ, пісълѫгѫ, пілѫгѫ, чоканѫ; вербече (de вътѫтѫ); штеампъ (монт.).
Stampfen, v., пісезѫ, батѫ ꙟн піоъ; тръптескѫ кѫ пічорѫлѫ.

Stampfer, m., пісъторїѹ, пісълѹгѹ.
Stampfgang, m., —mühle, f., мóръ de пісатѹ.
Stampfloch, n., гъванѹ de піоъ.
Stampfwerk, n., піоріъ, ѹнелтеле піоърітѹлѹї.
Stand, m., статѹ, старе, сітѹъцiѹне; градѹ, рангѹ; кондіцiѹне; постѹ, локѹ, пѹсецiѹне; стътътѹръ, пѹсетѹръ; — des Wassers, пълцiтеа апеї; ledige —, холтеіъ (челібатѹ); weltliche —, старе мірепéскъ; von hohem —, de кондіцiѹне палтъ, de старе повілъ; Mann vom —, омѹ de калітате; zu — bringen, а ꙟndеплini, а фъптѹі, а скóте ла капетѹ; einen schweren — haben, а се афла ꙟn старе греа; die Stände zusammenberufen, а конкїема статѹріле (diета).
Standarte, f., стindартѹ (къ се dестinde), бandіеръ; стеагѹ; кóдъ de вѹлпе.
Standbaum, m., дрѹгѹ деспърцiторѹ (каії).
Standbild, n., статѹъ (кѹмѹ стъ ꙟn патѹръ).
Ständchen, n., серепатъ (мѹсікъ).
Ständer, m., кадъ, чѹбърѹ; парѹ, стълпѹ, стінгїѹ, попѹ; дрѹгѹ; фѹсѹ de ферѹ; стеагѹ (ла пъї).
Standesadel, m., повілітате de паштере, боїеріъ, арістократіъ мoштепітóре.
Standesgleichheit, f., екалітатеа ꙟn соцiетате, екалітатеа ꙟнтре óменї.
Standes-herr, m., —person, f., персóнъ de рангѹ: баронѹ, конте, прінчіпе.
Standes-gemäß, —mäßig, ad., кѹвенітѹ рангѹлѹї, стърії.
Standfest, a. ші ad., цéпънѹ, ꙟnцепенітѹ, неклътітѹ.
Standgeld, n., таксъ de стътѹтѹ (кѹ шатръ, карѹ ꙟn піацъ).
Standhaft, a. ші ad., стъторѹ, константе, статорнікѹ; нестръмѹтатѹ, нескімбатѹ.
Standhaftigkeit, f., констанцъ, статорнічіъ.
Ständig, a. ші ad., ставерѹ, дефіптѹ, стъторітѹ.
Ständigkeit, f., ставерітате, стъторіме.
Ständisch, a. ші ad., кѹвенітѹ ѹнѹї статѹ, ѹнеї diете.
Standlehre, f., стáтікъ (штіінцъ).
Standort, m., пѹсецiѹне, стъцiѹне, локѹ (de оссерватѹ).
Standpferde, pl., каї de скімбатѹ (ла поштъ).
Standpunkt, m., стъцiѹне, пѹнтѹ дефіптѹ; пѹнтѹ de ведере.
Standquartier, n., квартірѹ de ръсѹфлатѹ.
Standrecht, n., дрептѹ статарѹ (de осъndітѹ ла мóрте).
Standrede, f., кѹвънтѹ de ꙟнгропъчѹне.
Standriß, m., профілѹлѹ ѹнѹї ediфічіѹ.
Standstern, m., стеа фіптъ.
Stange, f., вéргъ; пръжінъ; рѹdѹ; сѹлѹ; трѹнкїѹ de віiъ; хърачѹ, бъцѹ, хъdъpáгѹ; einem die — halten, а апъра партіта кѹіва, а кѹмпъні ꙟn партеа кѹіва.
Stängel, в. Stengel.
Stangeln, Stängeln, v., сѹсцінѹ, pazimѹ кѹ парї.
Stangen-bohne, f., фасоле пе харачї, фасоле de парї; —eisen, n., ферѹ ꙟn рѹdѹрї; —gold, n., аѹрѹ ꙟn сѹлѹрї, ꙟn върцї; —holz, n., пъdѹре de пѹїеле; —kugel, f., бомбъ кѹ кódъ; —lack, m., чéръ рошіъ, вéргъ de чéръ рошіъ; —laterne, f., фълінарѹ кѹ пръжінъ; —leinwand, f., пънzъ ꙟn маї мѹлте іце; —pferd, n., калѹлѹ дела оіште; —salpeter, m., салітръ ꙟn върцї; —tabak, m., тѹтѹнѹ ꙟn сѹлѹлеце.
Stank, в. Gestank.
Stänker, m., пѹтѹросѹ; чертарецѹ.
Stänkerei, f. пѹтóре; чéртъ, къѹтаре de чéртъ.
Stänkern, v., ꙟмпѹцескѹ; каѹтѹ чéртъ.
Staniol, m., в. Stagnol.
Stanze, f., станцъ (de версѹрї); (ла алъмарї) modелѹ.
Stapel, m., магazinѹ de депосітѹ;

скарŭ (локŭ ла портȣрĭ ȣnde скотŭ търфіле ла ȣскатŭ), deскъркътóре, deсвъркътóре, (скелъ); парŭ; стаȣлŭ; жірédъ; къпіцъ; ein Schiff vom — laufen lassen, а делъса о naie ѧn mape; vom — laufen, а еші din портŭ, а тънека.

Stapel-gerechtigkeit, f., —recht, n., dрептȣлŭ портȣрілорŭ; —gut, n., —waare, f., тарфъ сȣпȣсъ ла dрептȣлŭ портȣрілорŭ, тарфъ de портŭ; —holz, n., лemne ѧn гръmadъ; —stadt, f., —platz, m., четате комерчіалъ; локŭ de ѧnтрепȣсетŭ.

Stapfer, m., ȣрmъ.

Stapfen, Stappen, v., калкŭ апъсатŭ.

Stappen, v., ботъ, doniцъ (de лапте).

Star, в. Staag.

Stark, a. ші ad., таре, фóрте, вѫртосŭ; вънжосŭ; гросŭ; mape; пȣmеросŭ; im stärksten Winter, ѧn іéрна чеа maĭ аспръ; — gehen, а мерце таре, а мерце іȣте; — spielen, а жȣка гросŭ (ла кърцĭ); — zweifeln, а авé ѧndoĭéлъ греа; —e Geist, m., спірітŭ аце́рŭ.

Starke, f., жȣпкъ, жȣпіпкъ (Färse).

Stärke, f., търіъ, форціme, форцъ, пȣтере, вѫртошіme; крохмéлъ, скробéлъ.

Stärken, v., ѧnтърескŭ, комфортеzŭ, ѧmпȣтерескŭ; тънжескŭ; скробескŭ.

Starkleibig, a., трȣпосŭ, гросŭ.

Stärkung, f., ѧnтърітȣръ, комфортъцiȣne, комфортъmѫnтŭ, комфортŭ, ѧnвѫртошаре; —skraft, f., віртȣте комфортатівъ, пȣтере ѧnтърітóре; —smittel, n., міжлокŭ ѧnтъріторŭ, medічінъ комфортътóре.

Starost, m., (слав.), старосте (бътрънŭ, antістіте).

Starr, a. ші ad., цéпънŭ; ѧnкремenітŭ; ѧnфіптŭ; —e Blick, m., къȣтътȣръ, пеклътітъ (піронітъ), окіȣ ѧnфіптŭ; —e Sinn, m., inimъ таре, сімцŭ обстіnатŭ; — vor Schrecken, търтȣрітŭ de спаimъ; — und steif darauf bestehen, а апъра чева кȣ червічіъ, а фі обстіnатŭ пентрȣ чева.

Starr-blind, m., орбŭ de тотŭ; —kopf, m., —köpfig, a. ші ad., червікосŭ, къпъцiпосŭ, пendȣплекатŭ; —krampf, m., спастŭ; —sinn, m., червічіъ, обстіnъцiȣne; —sinnig, a. ші ad., червікосŭ, обстіnатŭ; —sucht, f., каталепсіъ, ѧnцепенітȣръ, аторцéлъ (бóлъ);

Starrheit, f., ѧnцепенéлъ, спастŭ.

Stät, a. ші ad., неѧnтрерȣптŭ, некȣрматŭ, некоnтенітŭ; коnтінȣатŭ; фіптŭ, цéпънŭ; стътȣтŭ; in —er Bewegung sein, а фі мішкаре ѧn некȣрматъ.

Stätig, stetig, a. ші ad., стътȣтŭ; nemішкатŭ (в. ші Stät).

Stätigkeit, f., nemішкъцiȣne, ѧndъртпічіъ (а калȣлȣĭ); ставерітате.

Statik, f., в. Standlehre.

Station, f., стъцiȣne (попасŭ), старе; поштъ; dерегъторіъ.

Statist, m., статістŭ, персóнъ неворвітóре (пе счепъ).

Statistik, f., статістікъ (штіінцъ).

Statt, f., локŭ, локȣінцъ; постŭ; an Kindes — annehmen, а ѧnфіїé, а adопта; — finden, а авé локŭ; zu —en gehen, а nainта, а проспера, а мерце біne; — meiner, ѧn локȣлŭ meŭ.

Stätte, f., локŭ, локȣінцъ (adъпостŭ, асілŭ); четате (біб.)

Statthaft, a., че аре локŭ, че се пóте прімі; —igkeit, f., валóре.

Statthalter, m., локŭцiіторŭ, вікарĭȣ; гȣбернъторŭ (віце-реце, прокопсȣлŭ, пашъ, сатрапŭ ш. а. dȣпъ церĭ ші попóръ).

Statthalterei, Statthalterschaft, f., локŭцiінцъ, вікаріатŭ; гȣбернъmѫnтŭ (провінціалŭ).

Stattlich, a. ші ad., арътътосŭ, помпосŭ; стрълȣчітŭ; търецŭ; пърȣтŭ; —e Mann, m., омŭ арътътосŭ, омŭ аȣкторітатівŭ.

Stattlichkeit, f., помпъ, търіme.

Statue, f., статȣъ.

Statur, f., в. Gestalt.

Staub, m., пȣлбере, прафŭ, колбŭ; sich aus dem — machen, а о штерце ла съпътóса, ашĭ арътa кълкъĭеле, ашĭ лȣа тълпъшіца.

Staub-artig, a. ші ad., ка пѫлвереа; —besen, m., мътѫръ de прафѫ; —beutel, m., (ботан.), антеръ, пѫнгѫліца флорілорѫ (кѫ пѫлвере de zъmiслітѫ); —erde, f., пъмънтѫ пръфосѫ, църѫнъ; —faden, m., (ботан.), стаminъ (ѫnde стъ семѫнца); —haar, n., фѫлгѫ (ѫн варбъ); —kalk, m., фъінъ de варѫ; —mantel, m., мантелъ de пѫлвере; —regen, m., плóіъ мърѫнтъ; —schwamm, m., вешіка поркѫлѫї, (бѫрете); —sieb, n., сѫтъ фінъ; —weg, m., (ботан.), пістілѫ; —wirbel, m., вѫртежѫ de пѫлвере; —wolke, f., пѫорѫ de пѫлвере.

Stauben, Stäuben, v., факѫ пѫлвере, пръфѫескѫ; deспѫлверѫ, вънтѫрѫ; а се гъінъца.

Stäubchen, n., атомѫ, пръфѫшорѫ.

Stäuber, m., вънтѫръторѫ, пръфѫіторѫ, скѫтѫръторѫ; къне скорніторѫ (de вънатѫ).

Stäubern, v., колбъїѫ, пръфѫескѫ; скорнескѫ іепѫреле.

Staubig, a. ші ad., пѫлверосѫ, пръфосѫ.

Stauchen, v., ръспінгѫ, спінгѫ; калкѫ, апъсѫ, тіксескѫ, ѫndесѫ; тѫртескѫ; тръптескѫ dрептѫ (ѫnѫ спопѫ); фербѫ пъdѫшітѫ; das Wasser —, а опрі, а бълтѫі апа.

Staude, f., арбѫстѫ (мъръчіне); dѫdaïe, плантъ кóченóсъ; (ла хъртіерї), стълпшорѫ.

Stauden, v., sich —, а креште dѫdъїосѫ; а се ѫнвълі, а фаче къпъцінъ (о плантъ).

Staudengewächs, n., плантъ кѫ къпъцінъ.

Staudig, a., dѫdъїосѫ; коченосѫ.

Stauen, v., сѫческѫ, тіксескѫ, тенкѫїескѫ (текърѫїѫ, ѫнгѫр.).

Staunen, v., мъ minѫnѫ, стаѫ ла міраре; me ѫїмескѫ; ѫмтъртѫрескѫ.

Staupbesen, m., мътѫръ; вéргъ de бътѫтѫ (омѫ).

Staupe, f., мътѫръ; бóлъ ліпічóсъ, епіdemіъ.

Stäupen, v., мътѫрѫ; батѫ кѫ верцї.

Stäuper, m., бътъторѫ; мътѫръторѫ; пръфѫіторѫ.

Stäupung, f., мътѫрътѫръ; бътътѫръ, бътаїе (кѫ верцї).

Stechapfel, m., чѫма фетеї (плантъ).

Stechbahn, f., локѫ de цінтітѫ (кѫ сѫліца); іпоdромѫ.

Stechen, v., ѫмпѫнгѫ, ѫнгімпѫ, стръпѫнгѫ, стръфігѫ, жѫнгїѫ; ѫмболdескѫ; пішкѫ; гравеzѫ, сапѫ (ѫн металѫ); ѫнкорdѫ (кокошѫлѫ ла пѫшкъ); порнескѫ; hervor—, есѫ dела аскѫнсѫ, есѫ ла лѫminъ; in die See —, порнескѫ пе маре, есѫ ла ларгѫлѫ мърії; das sticht in die Augen, ачéста бате ла окї; es sticht mich in die Seite, мъ жѫнгїе (мъ dóре ръѫ) ѫн кóстъ; der Hafer sticht ihn, есте преа ѫнкълатѫ, е преа грасѫ, е преа спѫлвератѫ, преа ѫмбѫібатѫ; die Karte —, а бате кѫ картеа.

Stechen, n., пѫнсѫръ, пѫнсетѫръ; жѫнгїѫ.

Stecher, m., пѫнгъторѫ; жѫнгїеторѫ; гръвъторѫ, съпъторѫ (ѫн металѫ); ѫшіцъ, вѫнтеа.

Stech-gabel, f., фѫркѫцъ треїкорнѫтъ; —heber, m., сіфонѫ, фісонѫ аскѫцітѫ; —mücke, f., цѫнцарѫ; —palme, f., іліче (арборе спіносѫ); —schwein, n., поркѫ de ѫчісѫ; —vieh, n., віте мърѫнте de тъїетѫ (оі, віцеї ш. а.); —waffe, f., армъ de стръпѫнсѫ.

Steckbrief, m., семнъмѫнтѫ; скрісóре пріґонітóре (de ѫнѫ фѫгарѫ).

Stecken, m., бъцішорѫ, вéргъ; —bündel, m., мънѫнкїѫ de верцї.

Stecken, v., n. ші ак., фігѫ, ѫнфігѫ; мъ ѫнфігѫ; мъ вѫрѫ; стаѫ аскѫнсѫ; плънтеzѫ, съdескѫ; мъ опрескѫ; einem etwas —, а ѫнштіінца пе чінева; etwas zu sich —, а аскѫnde чева ѫн сінѫ; in Brand —, а da фокѫ; ins Gefängniß —, а арѫнка ла прінсóре; Hauben—, а фаче скѫфії; in den Mund —, а ѫмбѫка; sich in Schulden —, а се ѫнглота ѫн dаторії; ein Ziel —, а пѫне ѫнѫ терminѫ, а dефіце о міе-

zȣinъ; wo steckst Du? че теаї фъкȣтȣ? ȣnde ештї? er blieb bei jedem Worte —, елȣ се опріа ла тóтъ ворба; es steckt mir in den Gliedern, тъ dорȣ тóте тъdȣлареле; zwischen Thür und Angel —, а се афла ѧнтре чоканȣ ші ілеȣ, а ста ѧнтре dóъ реле марї.

Steckenpferd, n., кълȣшелȣ de лемнȣ (жȣкъріъ); пасіȣне, лȣкрȣ фаворітȣ; капріцȣ.

Steckerbse, f., mazъре съdітъ.

Steckfluß, m., в. Stickfluß.

Steckhusten, в. Stickhusten.

Steckkissen, m., періпіцъ de болdȣрї (de бомгоше).

Steckleuchter, m., канdелабрȣ кȣ цепȣшъ.

Stecknadel, f., болdȣ, бонгошȣ, акȣ кȣ гътъліъ (Spännadel).

Stecknetz, n., рецеа de пъсърї (de прінсȣ).

Steckreis, n., сȣрчелȣцȣ, стѫнчеа, стѫнчікъ, блъстарȣ (de съdітȣ).

Steckrübe, f., напȣ.

Steckzirkel, m., компасȣ че се ѧнфіце.

Steg, m., пȣнтішóръ; трекътóре ѧнгȣстъ (прілазȣ, Steig, m.); кърърȣшъ, потекȣцъ; (тіпогр.) кълȣлецȣ; амнарȣ, стінгїȣ (de лемнȣ); скаȣнȣ ла лъȣтъ; тънdалъ; pl., гарнітȣръ; er kennt alle Wege und —e, елȣ кȣнóште тóте потекȣцеле ші ȣнгїȣлецеле.

Stegreif, m., скаръ de шеа; aus dem —e, пе імпровісате, непрегътітȣ; aus dem —e dichten, а імпровіса.

Stegreifdichter, m., імпровісъторȣ.

Stehen, v., стаȣ; сънт; тъ афлȣ; wie steht es? кȣмȣ стъ? ich stehe dafür, еȣ стаȣ бȣнȣ, еȣ гарантезȣ пентрȣ ачееа; der Kopf steht darauf, ачéста е алътȣреа кȣ віéца, ачéста е кȣ пȣнереа капȣлȣї; es steht zu wünschen, е de dорітȣ; es steht noch dahin, лȣкрȣлȣ е ѧнкъ ла ѧнdоїéлъ; es steht bei ihm, атърнъ dела елȣ; dieses Pianoforte steht sehr hoch, ачестȣ піанофортȣ е акорdатȣ преа сȣсȣ; darnach steht mein Sinn, кȣцетȣлȣ меȣ бате ѧнтр'аколо; es steht mir ein Unglück bevor, тъ аштéптъ о непорочіре; so lange die Welt steht, dекъndȣ é лȣмеа; er steht sich sehr gut, аре къштігȣрї преа бȣне; still —, а ста, а се опрі; unter dem Pantoffel —, а пȣрта скȣфіа фемеїї, а ста бърбатȣлȣ сȣб рȣшінътóреа domніъ а невестеї.

Stehend, part., стъndȣ, dірептȣ, пе пічóре; —e Armee, f., арматъ стътътóре (статорміkъ, пермапентъ); —e Wasser, n., апъ стътътóре, апъ бълтȣітъ.

Stehlen, v., фȣрȣ; пітȣлȣ; sich aus der Gesellschaft —, а се фȣріша din adȣнаре.

Stehler, m., фȣрȣ, фȣръторȣ; пітȣлъторȣ.

Stehpult, m., скрііторїȣ de стътȣтȣ.

Steif, a. ші ad., цéпънȣ; ѧнфіптȣ; вѫртосȣ, таре; сілітȣ (ѧн пȣртърї), апостітȣ, афъптатȣ; скровітȣ, крохмълітȣ (къмаша, рокіа); —e Stil, m., стілȣ аспрȣ, стілȣ ѧнкорdатȣ, афъптатȣ; sich etwas — und fest einbilden, а'шї пȣне карȣлȣ ѧн петрії пентрȣ чева, а фі капріціосȣ пе чева.

Steife, Steifheit, f., цепешіме; вѫртошіме, търіъ; афъптъціȣне, апостітȣръ, пȣртаре ѧнфіптъ, пȣртаре deшéртъ; скровéлъ; опреа; попȣ, стінгїȣ.

Steifen, v., вѫртошезȣ; цепенескȣ; скровескȣ (къмаша); проптескȣ, сȣсцінȣ, разімȣ.

Steifleinwand, f., пънzъ гȣматъ, пънzъ скровітъ.

Steig, m., кале, къраре, потекъ; —bohne, f., фасоле de парї.

Steigbügel, m., скаръ de шеа (ші Steigreif).

Steige, f., скаръ; сȣішȣ; клаїе (ші Stiege).

Steigen, v. n., тъ сȣїȣ, тъ ȣркȣ; мергȣ ѧн сȣсȣ; тъ ѧналцȣ; das Wasser steigt, апа креште; das Wetterglas steigt, барометрȣлȣ се сȣїе; die Lerche steigt, чокърліа

се палцъ свѫръndѫ; aus dem Bette —, а се скѫла din патѫ; zu Pferde —, а ꙟнкълека калѫлѫ.

Steiger, m., сѫіторѫ; погорѫторѫ; (монт.) прівегіторѫ.

Steigerer, m., сѫіторѫ de прецѫ, лічітъторѫ.

Steigern, v., сѫїѫ, ѫркѫ, pidikѫ; (гръm.) компарezѫ, градezѫ (ѫнѫ adїептівѫ).

Steigerung, f., лічітъціѫне; гръdъціѫне, компъръціѫне (гръm.); —sgrad, m., (гръm.), компаратівѫ.

Steigrad, n., ро́тъ шерпѫіто́ре (Hakenrad).

Steigriemen, m., стафіле.

Steil, a. ші ad., ръпеzічосѫ, ръпеde (мѫнте).

Steile, Steilheit, f., ръпеzічѫне, погорѫшѫ ръпеde.

Stein, m., пе́тръ; скополѫ, рѫпе, стѫнкъ; сімбѫре de персікъ; (ꙟн жокѫлѫ de damъ) damъ; — des Anstoßes, пе́тра скandалеї; kleine —e, петрішѫ, грохотішѫ (Schotter).

Stein-acker, m., агрѫ петросѫ; —adler, m., вѫлтѫрѫ de маре, ачеръ фрънгъто́ре de о́се; —ähnlich, a. ші ad., ка пе́тра, петріфортѫ; —alt, a. ші ad., фо́рте векїѫ; —art, f., соїѫ de пе́тръ; —artig, a. ші ad., de натѫра петреї; —bank, f., банкъ, орї стратѫ de пе́тръ; —beere, f., по́тъ de локѫрї петро́се (мѫръ, стеѫръ, афінъ); —beißer, m., в. Beißker; —berg, m., мѫнте de пе́тръ; —beschwerde, f., dѫрерї de пе́тръ (ꙟн вешіка ѫdѫлѫї); —bild, n., статѫъ de пе́тръ; —block, m., скополѫ, стѫнкъ; —bock, m., капръ пе́гръ, капръ de стѫнчї; къпріорѫ (ꙟн zodiакѫ); —brech, m., сфартъ, пе́тръ (плантъ); —brecher, m., петрарѫ, скоцеторѫ de петрії; —bruch, m., петръріъ, баїъ de пе́тръ; —brücke, f., подѫ de пе́тръ; —buche, f., карпінѫ (Hainbuche); —druck, m., літографіъ, тіпарѫ пе пе́тръ; —drucker, m., літографѫ, тіпъріторѫ пе пе́тръ; —druckerei, f., літографіъ; —eiche, f., стежарѫ комѫнѫ, горонѫ; —erde, f., пътѫнтѫ петросѫ; —erzeugung, f., (med.), літіасіе, пръсіре de пе́тръ (ꙟн органістѫ); —farn, m., лімба червѫлѫї; —flachs, m., amiantѫ, асбестѫ, пе́тръ фіро́съ, din каре цесе пънzъ; —fremd, m., фо́рте стръінѫ (Stockfremd); —frucht, f., фрѫптѫ петросѫ; —galle, f., локѫ петросѫ; во́лъ de копітъ (ла каї); —gefäß, n., васѫ de пе́тръ; —gras, n., іе́рбъ dintре петрії, іе́рбъ din скополѫ; —grund, m., фѫndѫ петросѫ; —gut, n., фаїанцъ, васѫ фінѫ de пътѫнтѫ албѫ; —holz, n., лемнѫ ꙟмпетрітѫ; —hart, a. ші ad., таре ка пе́тра; —höhle, f., пештеръ, гротъ ꙟн мѫнте; —kenner, m., літологѫ, кѫноскъторѫ de петрії; —kitt, m., літоколѫ, клеїѫ de ліпітѫ петрії; —klee, f., сѫлчінъ, тріфоїѫ петросѫ; —klippe, f., скополѫ, рѫпе, рѫптѫръ de пе́тръ; —kohle, f., кърбѫне de пе́тръ; літантракѫ; bergwerk, n., —grube, f., —schacht, m., баіе de кърбѫнї de пе́тръ, кърбѫнъріъ de пе́тръ; —koralle, f., літофілѫ; —krankheit, в. —beschwerde; —kunde, f., літолоціъ; —messer, m., мъсѫръторѫ de петрії; (хір.) літотомѫ; —metz, m., петрарѫ, чопліторѫ de петрії; —moos, n., мѫшкїѫ de пе́тръ; —obst, n., по́тъ петро́съ; —öl, n., олеїѫ de пе́тръ, петролеїѫ (Bergöl); —platte, f., леспеde de пе́тръ; —rabe, m., корбѫ de мѫнте; —regen, m., пло́іъ de петрії; —reich, n., імперіѫлѫ мінералелорѫ; ad., фо́рте авѫтѫ, Кресѫ; —säge, феръстръѫ de петрії (de а ле тъїе́); —salz, n., саре комѫнъ; —schicht, f., стратѫ de петрії; —schnitt, m., (хір.), літотоміъ, скоцетѫръ de пе́тръ (din органістѫ); —schrift, f., стілѫ лапіdарѫ (скѫртѫ, ла антічї), інскріпціѫне пе пе́тръ; —schwalbe, f., рѫndѫнеа de маре; —sinter, m., сталактітѫ (пе́тръ продѫсъ прін

пікътѫрї de апъ); —tafel, f., —tisch, m., таблъ, масъ de пéтръ; —weg, m., кале парdoоітъ, dрѫмѫ аштерпѫтѫ; —wurf, m., арѫпкътѫръ de пéтръ.

Steinchen, n., петрішóръ, петріцъ.

Steinern, a. ші ad., de пéтръ.

Steinicht, a. ші ad., петріѫ, ка пéтра.

Steinig, a. ші ad., петросѫ; рѫпосѫ, стѫпкосѫ.

Steinigen, v., батѫ кѫ петрії, ѫчіdѫ кѫ петрії.

Steinigung, f., ѫчіdере кѫ петрії.

Steiß, m., шезѫтѫ; кѫрѫ; —bein, n., осѫлѫ шезѫтѫлѫї.

Stellage, в. Gestell.

Stelle, f., локѫ; постѫ; пъсаціѫ, чітъціѫне (dінтр'о карте); dерегъторіъ; auf der —, ꙟndатъ, ꙟнтр'о кліпъ, пѫмаї dекътѫ; er kommt nicht von der —, елѫ пѫ ꙟпаінтъ; auf der — bleiben, а ръмъné мортѫ, а къdé мортѫ; an Ort und — sein, а се афла ла локѫ.

Stellen, v., пѫпѫ, ашезѫ, коллокѫ; dіспѫпѫ, орdінезѫ; gerade —, а пѫне dірептѫ; sicher —, а асекѫра; frei —, а лъса ꙟп воїъ; zufrieden —, а ꙟndестѫла, а мѫлцѫмі; in Abrede —, а фі de пърере контраріъ; а нега; einen zur Rede —, а траце пе чінева ла dаре de самъ; er muß sich stellen, елѫ требѫе съ віїе фацъ, елѫ требѫе съ се пресѫнте; sich bloß —, а се da de голѫ, а се da пе фацъ, а се компромітe;

Stellenweise, ad., din локѫ ꙟп локѫ; пъсаціѫ de пъсаціѫ.

Stellfeder, f., кóрdъ de опрітѫ.

Stellmacher, m., ротарѫ, кърѫцарѫ (Wagner).

Stellrad, n., (ла орол.), рóтъ de мъстрінѫ.

Stellscheibe, f., (ла орол.), мъстрінѫ.

Stellung, f., пѫсеціѫне, коллокъціѫне, ашезътѫръ, коллокъмѫнтѫ; dіспѫсеціѫне; — des Leibes, пѫсетѫръ, ціпътѫра трѫпѫлѫї; опрітóре (орол.).

Stellvertreter, m., локѫціїторѫ, вікаріѫ.

Stellvertretung, f., локѫціпъпцъ, вікаріатѫ.

Stelz-bein, n., —fuß, m., кътълігъ, кътърігъ, пічорѫ de лемнѫ.

Stelze, f., кътълігъ, кътърігъ.

Stemmart, f., секѫре de деспікатѫ (копачї).

Stemmeisen, n., dалтъ; ръzѫшъ.

Stemmen, v., pazimѫ, проптескѫ; ꙟпцепенескѫ; опрескѫ; dълтѫескѫ; die Hände in die Seite —, а'шї пѫне мъніле ꙟп шолdѫ.

Stempel, m., тімбрѫ (пе хъртіъ); маркъ (пе марфъ), плѫмбътѫръ; пѫпсетѫръ (ла метале побіле); пістілѫ; dопѫ; пілѫгѫ; прібоїѫ; — der Wahrheit, карактерѫлѫ adевърѫлѫї; —bogen, кóлъ тімбратъ; —gebühr, f., —geld, n., такса тімбрѫлѫї; —waare, f., марфъ маркатъ.

Stempeln, v., тімбрезѫ; пѫпѫ маркъ, марчезѫ; плѫмбѫескѫ (марфа ла вамъ); контрасемнезѫ.

Stempler, m., тімбръторѫ.

Stendel, m., орхіdіцъ (плантъ).

Stenge, f., (мар.), adaосѫ ла катаргѫ.

Stengel, m., фѫсчелѫ, паїѫ (de плантъ); тѫлеѫ; кочеапѫ, хлѫжѫ, стрѫжапѫ (молd.); омѫ лѫпгапѫ; —artig, a. ші ad., кѫрекіосѫ, кочепосѫ.

Stengeln, v., пѫпѫ харачї, pazimѫ, сѫсціпѫ; daѫ ꙟп паїѫ (планта); факѫ кочéпѫ.

Stenograph, m., стенографѫ, скріїторѫ іѫте (прін семне).

Steppbette, f., салтеа, матрацъ кѫсѫтъ dѫпъ акѫ.

Steppdecke, f., копертъ кѫсѫтъ кѫ флорї.

Steppdraht, m., сѫрмъ de кѫсѫтѫ.

Steppe, f., (dѫпъ рѫсеште), степъ, цéръ планъ, маре ші стéрпъ, пѫстіїѫ, пѫстъ (Heide).

Steppen, v., контрапѫпгѫ, косѫ dѫпъ акѫ (штіпѫескѫ).

Stepperei, f., кѫсътѫръ dѫпъ акѫ.

Steppstich, m., контрапѫпсѫръ.

Sterbe-bett, —lager, n., патулъ, кръватулъ морцій.
Sterbebuch, n., регістръ de морці.
Sterbekleid, n., вестминтъ de мортъ.
Sterbelied, n., кънтекъ ла морці, кънтекъ фънебръ.
Sterbelifte, f., лістъ, регістръ de морці.
Sterben, v., морів, ръпъсезъ, ръпосезъ, есъ din віеці.
Sterben, n., мърире, мóрте, ръпосаре.
Sterbend, part., мърindъ, мърівandъ.
Sterbensfrank, a., болнавъ de мóрте.
Sterbeſtunde, f., óра морцій.
Sterbetag, m., zioa морцій.
Sterblich, a. ші ad., мъріторъ, морталъ; de мóрте; — verliebt ſein, a фі аматоратъ de мóрте.
Sterbling, m., мортъчúне, къzътъръ (óie); —wolle, f., лънъ de мортъчúні.
Stereographie, f., стереографіе, арта de a репресънта корпърі соліde пе планъ.
Stereometrie, f., стереометріе, штіінца деспре мъсъреле корпърілоръ соліde.
Stereotypen, pl., стереотіпі, карактере, літере ставере.
Stereotypie, f., стереотіпіе, арта de a тіпърі кu літере петішкъчóсс.
Sterlet, m., стърлетъ (пеште).
Sterling, m., стерлінъ; Pfund —, лівръ стерлінъ (кат 25 франчі, сéu 9 ф. 20 кр. т. к., апсъ é монетъ імаџінаріе, ка талентулъ ші ка сестерціа чea маре ла антічі).
Stern, m., стea, астръ; roth —! a da кu кълкъіулъ ап лънъ.
Stern-anbeter, m., апкінъторъ de стеле; —bild, n., констелъціúне; —chen, n., стелъцъ, стелішóръ; астеріскъ (ла скріс); —deute-kunſt, f., астролоціе, профетъ dупъ стеле; —deuter, m., астрологъ; —deuterei, —deutung, f., астролоціе; —eidechſe, f., шопърлъ стелатъ, стелióпъ; —flimmern, —funkeln, n., скінтеіетъра, скліпéла стелелоръ; —förmig, a. ші ad., ап форта стелеі; —gebäude, n., сістема соларъ; —gruppe, f., групъ (італ. gruppo) de стеле; —gucker, m., астрологъ; —hell, a., сепінъ, черъ апстелатъ; —himmel, m., фірмъмънтъ, търіа черулуі, болта черéскъ; черъ апстелатъ; —jahr, n., anъ стеларъ; —karte, f., хартъ астропомікъ, харта черулуі; —kegel, m., zoniглобъ; —kenner, —kundige, m., астропомъ; —klee, m., тріфоіу стелатъ; —kraut, n., стеларіе, алхімілъ (плантъ); —kreuz, n., крúче стелатъ; —kunde, —wiſſenſchaft, f., астропоміе; —lauf, m., карулъ стелелоръ; —rutze, —ſchnuppe, f., —ſchuß, m., стea къzътóре (метеоръ, пъ стea); —ſchanze, f., фортіфікъціúне, аптърітъръ ка стéoa; —ſtein, m., пéтръ стелеі; —warte, f., спекулъ, обсервъторіу, търнъ астропомікъ.
Sternvoll, a. ші ad., стелатъ, плінъ de стеле.
Sternen-licht, n., —ſchein, m., лúмina стелелоръ.
Sterz, m., корпулъ аратрулуі, стівъ; тóртъ; кódъ (de вітъ); пръжінъ, дрúгъ.
Stetig, a., стъторъ, пекúртатъ (Stät).
Stets, ad., тотъdeaунa, пúнъреа, пепчетатъ.
Steuer, f., dare, dажde, контрівúціúне, daціе, апиксетъръ, тріbутъ, апкъркътъръ, таксъ (віръ, къпітаціе, ап Ппате); zur — der Wahrheit, adeверіре, ап кúцетъ кúратъ.
Steuer, n., гъверпаколъ, кърмъ (Steuerruder).
Steuer-amt, n., офічіу de dажde, съмешіе (ап Прінчіпате), перчепторатъ (ап Apdealъ, прііторіе), къпаръ de фінанце; —anſchlag, m., катастръ, тъксътъръ, арúпкътъръ de dажde (пе капъ, пе авере ш. а.), репартіціúне (Apdealъ); —bar, a., сапасъ ла дърі; —beamte, m., дъшdаръ, офічіалъ de dажde, самешъ; —

bord, n., (map.), стръвордȣ, партеа din дрéпта а пъіеї; —buch, n., катастрȣ дърілорȣ, реџістрȣ пȣблікȣ de контрібȣцiȣне, kondiка бірȣрілорȣ (ꙟп Ппате), картеа рошіъ (ꙟп Ардеалȣ); —einnehmer, m., дъшдарȣ, перчепторȣ (ꙟп Ардеалȣ); —frei, a., скȣтітȣ de дърї; —mann, m., пілотȣ (кърмачȣ); —ordnung, f., регȣлъмѫнтȣ de дърї; —pflicht, f., ꙟпдаторіре de а контрібȣі; —pflichtig, a. ші ad., сȣпȣсȣ ла дърї; —ruder, в. Steuer, n.; —wesen, n., фінанцъріъ, дъшдъріъ.

Steuern, v., контрібȣїȣ, коппȣмърȣ, даȣ трібȣтȣ; даȣ ажȣторȣ; (map.) kondȣкȣ паїа, гȣбернезȣ, кърмȣескȣ; контенескȣ, ренфрънгȣ; einem Uebel —, а превені ȣпȣ ръȣ.

Steven, m., талпъ de паїъ.

Stich, m., пȣпсȣръ, пȣпсетȣръ; ꙟпцепътȣръ; жȣнгїȣ; бътътȣръ, лȣътȣръ (ꙟп жокȣ de кърцї); съпътȣръ, гравȣръ (ꙟп металȣ); стампъ (тіпърітȣръ тотȣ ꙟп металȣ); скімбȣ (de марфъ); — von Flöhen, мȣшкътȣръ de пȣречї; — halten, а се ціné таре; einen — haben, а'ї ліпсі о дóгъ; а фі дешȣкіетȣ, а фі ꙟптр'о ȣреке; а фі шȣменȣ, чеваш беатȣ; im —e lassen, а пъръсі, а лъса ꙟп пъказȣ.

Stichblatt, n., скȣтȣлȣ сабіеї (ла мънȣпкїȣ); ціптъ de бажокȣръ, попанцȣ; карте de бътȣтȣ (ꙟп жокȣ).

Stichel, m., цепȣ, цепърȣіе; церȣшȣ, прібоїȣ.

Stichelei, Stichelrede, f., Stichelwort, n., кȣвънтȣ пішкъросȣ, ворбъ ꙟмпȣнгърóсъ.

Sticheln, v., ꙟмпȣнгȣ, пішкȣ, мȣшкȣ прін кȣвінте:

Stichfest, a. ші ad., каре нȣ се пóте ръні.

Stichler, m., омȣ бажокȣросȣ.

Sticken, v., косȣ кȣ флорї, бродезȣ, косȣ ла гергефȣ.

Sticker, m., бродъторȣ; —in, кȣсътóре кȣ флорї, бродътóре.

Stickerei, f., бродъріъ.

Stickfluß, m., катарȣ ꙟппекъторȣ, пекътȣръ, бóлъ пекътóре.

Stickgas, n., газȣ ꙟппекъчосȣ, газȣ азотікȣ.

Stickgold, n., фірȣ de аȣрȣ, аȣрȣ de кȣсȣтȣ.

Stickhusten, m., тȣсе пекътóре.

Stickluft, f., аерȣ ȣчігъторȣ, аерȣ мефітікȣ.

Stickmuster, n., моделȣ de бродатȣ.

Stickrahmen, m., гергефȣ.

Stickstoff, m., азотȣ, нітроцепȣ, матеріъ сȣгрȣмътóре.

Stickung, f., косетȣръ ла гергефȣ.

Stieben, v., ꙟмпръштіїȣ, ръспъндескȣ; мъ ꙟмпръштіїȣ (v. n.); фȣгȣ, сборȣ (потърнічеле); мъ палцȣ ка пȣлбереа; роȣрéзъ плóіа (Stäuben).

Stieber, m., (ла вънъторї) бешіка поркȣлȣї (Stäuber); Nasen-stieber, —stüber, m., бобърпакȣ, бомȣ, сфърлъ.

Stief, (пȣмаї ꙟп компȣнерї) вітрігȣ, маштехȣ.

Stief-ältern, pl., пъріпцї вітріцї; —bruder, m., фрате вітрігȣ, фръцінастрȣ; —geschwister, фръцінї вітрецї, фръцінї din патȣрї діферіте; —kind, n., —sohn, m., фіїастрȣ, фіїȣ вітрігȣ; —mutter, f., мамъ вітрігъ; —mütterlich, a. ші ad., вітріцескȣ, маштехȣ; — behandeln, а трата вітріцеште, а трата ка пе фіїастрȣ; —schwester, f., соръ вітрігъ; —vater, m., татъ вітрігȣ.

Stiefel, m., стіблъ (італ. stivale), кълцъмінте, чобóтъ (Schuh); чілindрȣ, кошȣ de пȣмпъ.

Stiefel-anzieher, —hacken, m., кърлігȣ de ꙟпкълцатȣ стібле, тръгъторїȣ de стібле; —knecht, m., дескȣлцъторїȣ, скоцеторїȣ de стібле (ȣпéлтъ); —holz, n., калȣпȣ, формъ de стібле; —macher, m., стібларȣ, чоботарȣ (шȣстерȣ); —putzer, —wichser, m., кȣръціторȣ de стібле; —schaft, f., тȣреакȣ, карѫмбȣ de стібле; —struppe, f., ȣрекеа стіблеї (de каре траці).

Stiege, f., скаръ, трепте (ла касъ); dóъzeчinъ (ла оъъ ш. а.).
Stieglitz, m., стіглецъ.
Stiel, m., плесеа, тънъпкїъ (de къцітъ ш. а.); тълеъ, хлъшъ, кочоанъ (Stengel); трънкїъ (Baumstamm); стелъ (італ. stelo), кóдъ (de фрънzъ, de пóтъ).
Stielen, v., пънъ кóдъ; пънъ плесеа, тънъпкїъ.
Stier, a. ші ad., в. Starr.
Stier, m., таъръ, бъхаїъ (ла біволъ); —gefecht, n., лъптъ de таърї (ꙟп Спаніа).
Stierchen, n., тъърéкъ, тъърелъ.
Stieren, v., аціптъ, фіпсеzъ (окії); се гопеште (вака).
Stift, m., ферълецъ, цѫптъ, къішоръ; kondeїъ (de плътбъ, de кретъ), пéпъ, тълеїъ (ла гъскъ); акъ, спінъ; колцъ de dinte.
Stift, n., фъndъціъne (бісерічéскъ ші філантропікъ); капітълъ (de канонічї); інстітътъ (de тінерime); легътъінцъ, федеръціъne; die Hütte des —es, кортълъ търтъріеї.
Stiften, v., фъndezъ, ашеzъ, ставерескъ; къшънъ; факъ; Freundschaft —, контрагъ пріетініъ; Uneinigkeit —, семънъ zizaniъ, къшънъ dіскордіъ (неъпіре).
Stifter, m., фъndъторъ, ꙟптемеіторъ; ашеzъторъ; плъстъіторъ, къшънъторъ; — einer Verschwörung, капъ алъ ънъї комплотъ; —in, f., фъndътóре; плъстъітóре.
Stiftisch, a. ші ad., къпітъларъ, каноніческъ.
Stifts-amt, дерегъторіъ капітъларъ, канонікатъ (ꙟп бісеріка апъсéпъ); —dame, f., —frau, f., канонічéсъ; —herr, m., канонікъ (рангъ бісеріческъ); —hütte, f., кортълъ търтъріеї (ꙟп лецеа веке), табернакълъ; —kirche, f., бісерікъ капітъларъ (а канонічілоръ), бісерікъ катедралъ; —probst, m., препосітъ алъ ънъї капітълъ.
Stiftung, f., фъndъціъne, (ктіторіъ), ашеzътѫптъ, інстітътъ евлавіосъ; —surkunde, f., докътѫптъ деспре фъndъціъne.
Stil, m., стілъ, маніера de а скріе; erhabener —, стілъ ꙟпалтъ, стілъ съблімъ; leichter —, стілъ педестръ, стілъ сімплъ (Schreibart, Styl).
Stilett, n., пътпаръ, жънгіеръ, стілетъ, шѫшъ; —stich, m., жънгїетъръ, стілетътъръ (Dolch).
Stilisiren, v., стілісеzъ, скріъ, компънъ (verfassen).
Stilist, m., стілістъ, скріпторъ.
Still, a. ші ad., тъкътъ, ліпіштітъ, молкъ, молкомітъ, домолъ; плачедъ; —es Wetter, тімпъ лінъ; —e Woche, септътъна сфънтъ; ein —es Leben führen, а дъче віéцъ ретрасъ; im —en sich entfernen, а се депърта пе аскънсъ; hier steht mir der Verstand —, ачéста ꙟптрече жъдеката меа, ачéста пъ о почъ прічепе; —e Wasser sind tief, къпеле мътъ ші отълъ тъкътъ.
Stille, f., тъчере, ліпіште, молкомóлъ; in aller —, пе тъкъте, ꙟп секретъ, фъръ сгомотъ; — der Nacht, тъчереа попцїї.
Stillen, v., алінъ, ліпіштескъ, молкомескъ, домолескъ; опрескъ (сънцеле); аплекъ, даъ цѫцъ (ла прънкъ мікъ); den Durst —, а стѫмпъра сетеа.
Stillleben, n., віéцъ пъчъітъ, віéцъ лінъ.
Stillschweigen, v., такъ; subst. n. тъчере.
Stillschweigend, part., тъкътъ; тъкъторъ; ad., пе тъкъте.
Stillstand, m., ꙟпчетаре, ꙟпчетътѫптъ; паъсъ (дела пъъсаре, ръпъъсаре), старе, стасъ, стътпътѫптъ, стътпъціъne; Waffen—, m., ꙟпчетаре de арме, армістіцъ.
Stillstehen, v., стаъ пе локъ, тъ опрескъ; стаъ пемішкатъ, стътпеzъ.
Stillung, f., алінаре, алінътъръ, молкомéлъ, домолітъръ.
Stimme, f., сънетъ, тонъ, гласъ; вóче (ардел. ші молд.); вотъ; опініъne; (ꙟп мъсікъ) партітъръ; стінгїъ (ла віолінъ), леікъцъ (ла

кімвалъ); mit lauter —, кȣ гласȣ ꙟналтȣ; der — der Natur folgen, а аскȣлта кіемареа натȣреї; die erste — singen, а кънта сȣпранȣ; die zweite — singen, а кънта контрапалтȣ; Volksstimme ist Gottes-—, гласȣлȣ попорȣлȣї е гласȣлȣ лȣї Dzeȣ.

Stimmen, v., акордȣ (ȣнȣ інстрȣмѫнтȣ de мȣсікъ); консȣнȣ, сънт de акордȣ, мъ ꙟнвоіескȣ, коръспȣндȣ (ла ȣнȣ скопȣ); діспȣнȣ; превінȣ, ꙟндȣплекȣ (пе чінева); вотезȣ, даȣ вотȣ; die Rechnung stimmt nicht, компȣтȣлȣ нȣ есе, сокотéла нȣ консȣнъ; gut gestimmt sein, а фі біне діспȣсȣ, а се афла ꙟн ȣмóре бȣнъ (кефȣ бȣнȣ); die Richter sind schon gestimmt, жȣдекъторії сънт превеніцї, преокȣпацї; die Richter —, жȣдекъторії вотéзъ.

Stimmenbuch, n., (мȣс.) карте de партітȣрї.

Stimmenmehrheit, f., маіорітате de вотȣрї.

Stimmer, m., акордъторȣ (de клавіре).

Stimmfähig, a., дестоінікȣ de а вота, аптȣ пентрȣ а вота.

Stimmgabel, f., корістъ, фȣркȣліцъ сонóръ (че дъ тонȣрї).

Stimmhammer, m., кіéіъ de акордатȣ (клавірȣ).

Stimmrecht, n., дрептȣ de вотатȣ.

Stimmung, f., консȣнетȣ, консȣнанцъ, акордȣ, конкънтȣ; діспȣсеціȣне, ȣмóре (кефȣ).

Stinkasant, m., аса фетіда, асъ пȣтȣрóсъ (ꙟн спіцерії).

Stinken, v., пȣцȣ, міросȣ греȣ; vor Faulheit —, а пȣці de лене, а фі ꙟмпȣцітȣ.

Stink-ratz, m., —thier, n., діхорȣ.

Stint, m., поркȣшорȣ (пеште).

Stipendiat, m., стіпендіатȣ, бȣрсарȣ, школарȣ че траце ажȣторȣ ꙟн банї.

Stipuliren, v., а фаче ꙟнвоіéлъ, а контраце, а стіпȣла.

Stirn, f., фрȣнте; mit frecher —, кȣ перȣшінаре (кȣ обръзнічіъ), кȣ сфрȣнтъріъ; einem die — bieten, а да пептȣ кȣ чінева; die — runzeln, а ꙟнкреці фрȣнтеа.

Stirn-ader, f., вънa din фрȣнте; —band, n., —blatt, n., —binde, f., фрȣнтаріъ; diademъ; —höhle, f., (анат.) тѫмплъ, сѫнȣлȣ фрȣнцеї; —rad, n., рóтъ кȣ dinцї, рóтъ dintатъ.

Stöber, в. Stäuber.

Stöberig, a. ші ad., неіосȣ, плоіосȣ.

Stöbern, v., спȣлберȣ; вісколеште (неа, плóіе), фȣлгȣіе (néоа); вънезȣ, скортонескȣ (вънатȣлȣ).

Stochern, v., пȣнгърескȣ, ꙟмпȣнгȣ; скочорȣ, сковескȣ, кȣръцȣ (насȣлȣ, dinцїї).

Stock, m., бъцȣ, бастонȣ, чомагȣ, мъкъȣ, мъчȣкъ, бѫтъ, гїóгъ; бȣтȣкȣ (de віїъ); тȣртеа, ръдъчінъ (de флорї); (тіпогр.) флóре; калȣпȣ (de пълъріъ); катȣ (контігнъціȣне de касъ); кошніцъ, штїȣбеїȣ (de албіне); цѫцѫнъ (de бȣбоїȣ); клаіе, стогȣ; чȣрдъ, чірéдъ (de віте); фондȣ, къпіталȣ; es ist ein wahrer —, е ȣнȣ гогоманȣ ꙟнтрегȣ, е ȣнȣ хъбъȣкȣ.

Stock-band, n., кордеа ла бастонȣ; —blind, a., орбȣ de тотȣ, орбȣ ка ȣнȣ соболȣ; —degen, m., бастонȣ кȣ стілетȣ, стокȣ (іт. stocco); —dumm, a. ші ad., тонтȣ; —erbse, f., мазере сълбатікъ, мъзъріке; —feder, f., пéна мъіéстръ; —finster, a. ші ad., ꙟнтȣнерікȣ съ нȣ'цї везї мъна; —fisch, m., кабелеȣ свънтатȣ (пеште); тонтȣ, омȣ фóрте простȣ, хъбъȣкȣ de легатȣ; —fleck, m., патъ de мȣчезéлъ; —fremd, a. ші ad., стръінȣ de тотȣ; —haus, n., прінсóре, темніцъ, гросȣ (ла остъшіме); —knopf, m., бȣмбȣ дéла бастонȣ; —laterne, f., фъліпарȣ ꙟн пръжінъ; —meister, m., профосȣ (ла остъш.), темнічерȣ; —narr, m., мъскърічȣ; небȣнȣ de легатȣ; —pfeife, f., флȣіерȣ (кȣ допȣ); —prügel, m. pl., —schlag, m., бътаіе кȣ бъцȣ, бастонатъ; —rose, f., росъ алчеъ; лȣмѫнъріkъ (плантъ); —schilling, m.,

дътътѹръ пе фоĭ, бътаіе ла кѹрѹ̆; —schnupfen, m., катарѹ̆ секѹ̆, ѧнфѹndатѹ̆; —taub, a., сѹрdѹ̆ ка пътѫнтѹлѹ̆; —werk, n., катѹ̆ (de касе), апъртътѫнтѹ̆; —zahn, m., тъсеа.

Stocken, v., пѹнѹ̆ хърачĭ, церѹшеzѹ̆; прinde ръdъчinъ (вііа, роса); dъ ѧн паĭѹ (гръѹлѹ̆); ѧнвълĭѹ пе бъцѹ̆, ролеzѹ̆; стаѹ̆, стъmnеzѹ̆; me ѧнкĭегѹ̆; mѹчеzеште (хъртіа); die Sache stockt, лѹкрѹлѹ̆ нѹ наіntъ; das Blut stockt, сънцеле се опреште; das Geld stockt, баніĭ нѹ черкѹлézъ; im Reden —, а се ѧнкѹрка, а се ѧнгъіmъчі ворбіndѹ̆.

Stöcken, v., пѹнѹ̆ ѧн бѹтѹкѹ̆, ѧн гросѹ̆ (ѧн Ипате).

Stockig, a. ші ad., mѹчеzітѹ̆, mѹчеdѹ̆; ѹmеdѹ̆; бѹтѹкосѹ̆, трѹнкĭосѹ̆.

Stöckich, stöckisch, a. ші ad., червікосѹ̆, къпъцinосѹ̆, обстinатѹ̆.

Stocks, m. pl., къпіталѹ̆, фоndѹ̆.

Stockung, f., ѧнчетаре, ѧнтрекѹрmаре, стъmnъцiѹне, стътътѹръ пе локѹ̆.

Stoff, m., матеріъ, сѹбстанцъ; сѹбіептѹ̆, adікъ матеріъ de ворбітѹ̆; стофъ (матеріъ грóсъ de мътасе, італ. stoffa, фр. etoffe).

Stoffen, a., de стофъ.

Stöhnen, v., цетѹ̆ de dѹрерĭ, сѹспінѹ̆ греѹ̆; —, n., цетътѹ̆ amарѹ̆.

Stoicismus, m., стоічістѹ̆ (сектъ філософікъ).

Stoiker, m., стоікѹ̆ (філософѹ̆).

Stola, Stole, f., (ла апѹсенĭ) столъ, (ла ръсърітенĭ) епатрахірѹ̆.

Stolgebühren, Stolargebühren, pl., венітѹріле епатрахірѹлѹĭ.

Stollbeule, f., къпакѹ̆.

Stolle, f., погаче (італ. focaccia), плъчіntъ; стinгĭѹ de лемнѹ̆.

Stollen, m., (mont.), галеріъ (орісонталъ); стълпшорѹ̆, колоніóръ, пічорѹ̆ de патѹ̆; попѹ̆; хакѹ̆ (de ферѹ̆ ла калѹ̆); —schacht, f., —wasser, n., апа din галеріа бъіĭ.

Stollen, v., пѹнѹ̆ ѹнѹ̆ попѹ̆, пѹнѹ̆ пічорѹ̆ (ла ѹнѹ̆ патѹ̆ ш. а.); батѹ̆ поткóвъ (ла калѹ̆); dестindѹ̆ (пеле).

Stollner, m., гълеріерѹ̆, ѧнтрепрінzъторѹ̆ de о галеріъ (ѧн mine).

Stolpe, f., цепѹнкерѹ̆ (алѹ̆ ѹнеĭ чісте), тѹрéкѹлѹ̆ de сѹсѹ̆.

Stolpern, v., шкіопърескѹ̆, me потікнескѹ̆, me ѧmпеdекѹ̆; шкіóпътѹ̆, сmінтескѹ̆.

Stolperig, a. ші ad., ѧmпеdекатѹ̆, потікнітѹ̆, шкіопърецѹ̆.

Stolz, a. ші ad., фълосѹ̆, mъndрѹ, мърецѹ̆; палтѹ̆ ла фіре, трѹфашѹ̆, (фѹdѹлѹ̆), ѧнгънфатѹ̆, орголіосѹ̆ (італ. orgoglioso, неолоцістѹ̆ ѧн Ипате), семецѹ̆ (стръіністѹ̆).

Stolz, m., фалъ, mъndріъ; трѹфіъ, пълцime de фіре, орголіѹ̆ (неолоцістѹ̆), арогапцъ (лътін.), ѧнгънфаре, ѧнгънфътѹръ.

Stolziren, v., me mъndрескѹ̆, me фълескѹ̆, me ѧнгънфѹ̆ (італ. gonfiarse); me трѹфескѹ̆, ѧmвлѹ а фалъ, me портѹ̆ а omѹ̆ mаре.

Stopfen, v., астѹпѹ̆; ѧndопѹ̆ (спъртѹръ, сéѹ̆ гъскъ de ѧнгръшатѹ̆); ѧmплѹ.

Stopfer, m., астѹпъторѹ̆; ѧndопъторѹ̆; ѧmплъторѹ̆; dопѹ̆ (Stöpsel).

Stopfhaar, n., пърѹ̆ de ѧmплѹтѹ̆ (о перінъ).

Stopfnaht, f., кърпітѹръ, кърпéлъ, кѹсътѹръ.

Stopfwachs, n., пъстѹръ (Bienenharz).

Stopfwerg, n., dопшорѹ̆, dѹпѹлецѹ̆.

Stoppel, f., mіріште; тѹлеіште (de пъпѹшоĭ); —feld, n., къmпѹ̆ de mіріште; —gedicht, n., поемъ компілатъ; поемъ плацiатъ, фѹратъ.

Stoppeln, v., спікѹескѹ̆, adѹнѹ̆ de пе mіріште; компілѹ̆ (о карте), mігълескѹ̆ скріindѹ̆.

Stoppine, f., (артілер.), стопінъ, стѹпéлъ, астѹпéлъ, фітілѹ̆.

Stoppler, m., спікѹіторѹ̆ (пе mіріште); компілъторѹ̆ (de о карте).

Stöpsel, m., dопѹ̆, стѹпѹшѹ̆; ѧmплътѹръ.

Stör, m., стѹрĭѹ (італ. storione, кѹmѹ̆ е moронѹлѹ̆, віzа, чіга).

Storax, m., стораче (ръшінъ de India).

Storch, m., варzъ, кокорѹ̆, кокос-

тѫркȣ; —schnabel, m., пліскȣ de кокорȣ; тъітȣцȣ, пантографȣ (ȣпéлтъ); цераніъ (плантъ); кокорȣ (ȣпéлтъ); клеште.

Stören, v., тȣрбȣрȣ, коптȣрбȣ; скортолескȣ, ръсколескȣ; im Feuer —, аціцȣ фокȣлȣ.

Störer, m., тȣрбȣръторȣ, коптȣрбъторȣ; ръсколіторȣ; аціцъторȣ; скочорѫторȣ.

Störerei, f., тȣрбȣрътȣръ; ръсколітȣръ.

Störrig, Störrich, a. ші ad., чербікосȣ, песȣпȣсȣ, къпъціносȣ, обстінатȣ, кȣ капȣ 'n пептȣ.

Störrigkeit, f., червічіъ.

Störroggen, m., ікре de моронȣ, óъ de моронȣ.

Störstange, f., пръжінъ de ръсколітȣ (пештії).

Störung, f., тȣрбȣраре, тȣрбȣръмѫнтȣ; ръсколітȣръ; скочорітȣръ.

Stoß, m., ѧмпінсетȣръ, ѧніептътȣръ; вȣфнітȣръ; ловітȣръ; чокпéлъ, чокпітȣръ; ѧмбръпчéлъ, стръпȣпсетȣръ; ѧпклештътȣръ (ла ȣсчорї); шітóре, батъ (ла вестмінте); тéпкȣ (de кърцї); einen — bekommen, а фі ловітȣ de сóрте; — in die Trompete, сȣфлътȣръ ѧп трѫмбіцъ.

Stoß-adler, m., вȣлтȣрȣ ръпаче; —bock, m., цапȣ ръпкачȣ; —degen, m., сабіъ de стръпȣпсȣ, спадъ, стокȣ; —gebet, n., рȣгъчȣне скȣртъ; —naht, f., кȣсътȣръ пе ȣреке; —seufzer, m., сȣспінȣ ла Dzeȣ; —vogel, m., пасере ръпаче.

Stößel, m., пістілȣ, пілȣгȣ, ѧпdесъторȣ.

Stoßen, v., ѧмпінгȣ, спінгȣ, ѧмбръпческȣ; ловескȣ; пісезȣ; ѧптълпескȣ, даȣ de чінева, ѧптімпінȣ; die Flinte stößt, пȣшка стъпчеште; der Wagen stößt, карȣлȣ скȣтȣръ; der Adler —, ачера се ѧпіéптъ (ла порȣмбї); das Bier —, береа ферве; klein stoßen, а піса мърȣнтȣ; an einander —, а фі вечінȣ; а се лові ȣпȣлȣ de алтȣлȣ; die Frau —, а лъпъda соціа; vor den Kopf —, а вътъма.

Stößer, m., пісълȣгȣ, пісъторȣ; ȣліȣ, пасере ръпаче (Stoßvogel).

Stotterer, m., бълбъітȣ, бълбъіторȣ, dърdъіче, гънгъвіторȣ.

Stottern, v., бълбъїȣ, гънгъвескȣ, dърdъїȣ; хоdороцескȣ (рóта).

Strach, a. ші ad., іȣте, ръпеde, dінтр'оdатъ; dірептȣ, облȣ.

Straf-bar, —fällig, —lich, —würdig, demnȣ de пеdепсітȣ; кȣлпачȣ, віноватȣ; —lichkeit, f., вінъ, кȣлпъ.

Strafbuch, n., кondікъ de пеdепсе (ѧп каре се ѧпсéмнъ пеdепсіріле).

Strafe, f., пеdéпсъ; осъndъ; амъndъ (zічемȣ комъndъ, ремъndъ ш. а.), глóбъ (ѧп банї); einem die — erlassen, а ерта пе чінева, а'ї фаче граціъ.

Strafen, v., пеdепсескȣ; гловескȣ (ѧп банї).

Strafer, m., пеdепсіторȣ; гловіторȣ.

Straff, a. ші ad., ѧпкорdатȣ, фóрте ѧптінсȣ.

Straffheit, f., ѧпкорdъчȣне, ѧптінсъчȣне, ѧптінсóре маре.

Straffrei, a. ші ad., скъпатȣ de пеdéпсъ, непеdепсітȣ; —heit, f., скȣтінцъ de пеdéпсъ.

Strafgesetz, n., леце пеdепсітóре, леце пеналъ; —buch, n., кondікъ de леці пеdепсітóре, кondікъ пеналъ (кondікъ кріміналъ се zіче ръȣ, каре немцеште віне verbrecherisches Buch).

Strafgedicht, n., поемъ сатірікъ, сатіръ, поемъ аспрȣ мȣстрътóре.

Strafgeld, n., глóбъ.

Strafgerechtigkeit, f., dрептате пеdепсітóре, жȣdекатъ пеналъ.

Strafgericht, n., жȣdецȣ пеdепсіторȣ, трібȣналȣ осъndіторȣ, жȣdецȣ пеналȣ.

Straflos, a. ші ad., скȣтітȣ de пеdéпсъ, непеdепсітȣ; неглобітȣ; —igkeit, f., скȣтéлъ de пеdéпсъ, непеdепсіре.

Strafpredigt, f., предікъ аспръ, ѧпвъцътȣръ греȣ мȣстрътóре; ѧпфрȣнтъчȣне аспръ.

Strafrecht, n., dрептȣ пепалȣ, dрептȣ пedепсітівȣ.
Strafurtheil, n., сѫптінцъ осъndітóре, делiбератȣ пedепсітівȣ.
Strahl, m., разъ; съцéтъ de фȣлцерȣ; фȣркъ (ла копіта калȣлȣї).
Strahl-asbest, m., асбестȣ въргатȣ; —muschel, f., пептініте; —stein, m., пéтръ ръzióсъ.
Strahlen, v., арȣнкȣ раzе, стрълȣчȣ; се пішъ (віта).
Strahlenbrechung, f., ръсфръптȣръ de раzе.
Strahlend, part., ръziосȣ, стрълȣчосȣ.
Strahlenglanz, m., стрълȣчȣ de раzе.
Strahlen-kranz, m., —krone, f., корóпъ de раzе; аȣреолъ (ла ікóпеле сфінцілорȣ ш. а.).
Strahlicht, a. ші ad., ка раzа, кȣ раzе.
Strahlig, a. ші ad., ръziосȣ, стрълȣчосȣ; въргатȣ.
Strahlung, f., ръспъndіре de раzе.
Strähn, m., Strähne, Strehne, f., скȣлȣ de тортȣ, легътȣръ de тортȣ.
Straken, в. Strecken.
Stramm, в. Straff, a.
Strampeln, v., daȣ din кълкѫіе; ѫмплетеческȣ пічóре; мъ сгѫмбоїȣ (din пічóре, італ. sgambettare), пъшескȣ іȣте ші мърȣптȣ.
Strampfen, v., тропотескȣ, трéпъdȣ, батȣ din пічóре.
Strand, m., цермȣ de маре; сіртȣ, скополȣ; das Schiff wurde auf den — getrieben, наїа фȣ арȣнкатъ пе цермȣ.
Strand-fischerei, f., пескърітȣ ла цермї; —gerechtigkeit, f., —recht, n., dрептȣ de цермї (престе мърфї арȣнкате ѫн секȣ); güter, pl., аверї арȣнкате ла ȣскатȣ; —krabbe, m., ракȣ de маре; —läufer, m., алергъторȣ de цермї (пъсърї); —pfeifer, m., флȣїерашȣ (пасере); —reiter, m., бекацȣ de цермї (пасере).
Stranden, v., daȣ ѫн секȣ; ме сфармȣ ѫн сіртȣ; das Schiff ist gestrandet, наїа се арȣнкѣ пе ȣскатȣ.
Strandung, f., арȣнкътȣръ пе ȣскатȣ; спърсетȣръ ѫн сіртȣ.
Strang, m., фȣне, штрéнгȣ (strangulum); лацȣ; шірȣ (de мърцеле); den — verdienen, а фі бȣнȣ de фȣрчї.
Strängel, m., гȣштерȣ ла каї (бóлъ ѫн гътȣ).
Stranguliren, v., сȣгрȣмȣ, стрѫнгȣ de гътȣ.
Strapaze, f., страпацъ (іт. strapazzo), остепéлъ маре.
Strapaziren, v., страпацезȣ, обосескȣ, остепескȣ, фатігȣ таре.
Straße, f., dрȣмȣ, кале аштернȣтъ; стратъ (ȣліцъ ші dрȣмȣ, къчї е стрътȣітъ ка стратȣлȣ); шосеа (неол. франц.); стрѫмтȣръ, стрімтóре (ѫнтре мърї); gehet eure —, ведецівъ de dрȣмȣ, мерцецї пе калеа че ацї апȣкатȣ; ȣрмацї фаптеле вóстре; — von Gibraltar, стрімтóреа dела Цібралтар.
Straßen-arbeit, f., лȣкрȣ пȣблікȣ; лȣкрȣ ла dрȣмȣ; —bau, m., клъdіре, фачере de dрȣмȣрї; —beleuchtung, f., ілȣмінареа стрателорȣ; —laterne, f., лампъ, фълінарȣ de страте; —raub, m., лотріъ, хоціъ ла dрȣмȣрї; —räuber, m., лотрȣ, бandітȣ, хоцȣ de dрȣмȣрї; —zoll, m., вамъ de dрȣмȣрї.
Strategie, Strategik, f., стратеціъ, мъїестріъ de ръсбоїȣ, арта de а пȣрта ръсбоїȣ.
Sträuben, v., ме релȣптȣ, ме капріцезȣ, пȣ воїȣ (ме ѫndържескȣ); ме скъмошезȣ; ме сбȣрлескȣ (пърȣлȣ).
Sträubig, a. ші ad., сбȣрлітȣ (пърȣ), вълвоїетȣ.
Strauch, m., арбȣстȣ, арборелȣ, помȣлецȣ, чірітелȣ; —dieb, m., фȣрȣ кърпачȣ (потлогарȣ); —werk, n., тȣфішȣ, хȣчȣ, чірітішȣ, арбȣсціме.
Straucheln, v., ме ѫмпеdекȣ (в. Stolpern).
Strauß, m., стрȣцȣ, стрȣтіонȣ (іт. struzzo, пасере маре de Афріка), пънікȣръ; смокȣ, бȣкетȣ (de флорї); чéртъ; лȣптъ; кȣкȣїȣ (ла пъсърї), крéстъ; —feder, f., пене de стрȣцȣ.

Sträuß-chen, —lein, n., стокѫлецѫ de флорĭ.

Straußvogel, в. Strauß.

Strebe, f., опінтéлъ, сілінцъ, ꙟнчеркаре; ресістінцъ; проптеа; —bogen, m., піластрѫ, аркѫ проптіторѫ; —kraft, f., търіъ чентралъ; —holz, n., пінтенѫ (ꙟн архіт. ші ла ротарĭ); —feiler, m., стълпѫ de проптъ.

Streben, v., me ꙟнчеркѫ, me сілескѫ, me сфорцезѫ; аціntѫ (ла чева), пъzѫескѫ, аспірѫ.

Streben, n., ꙟнчеркаре, сілінцъ, сфорцъ; ацѫнтъмънтѫ, пъzѫінцъ, dорінцъ.

Streckbar, a. ші ad., че се пóте ꙟнтінde (прін чоканѫ); —keit, f., ꙟнтінzътате, dѫптерітате.

Strecke, f., дістанцъ, спаціѫ, ꙟнтіndере de локѫ; вѫртежѫ (de бътѫтѫ пеĭ).

Strecken, v., ꙟнтіndѫ; dестіndѫ, стіndѫ, лѫнцескѫ; трагѫ; streckt das Gewehr! арѫнкаціĭ артеле, depѫneцĭ артеле! alle Viere von sich —, а тѫрі.

Streckhammer, m., маіѫ de лъцітѫ (метале).

Streckwerk, n., махінъ de лъцітѫ (метале).

Streich, m., ловітѫръ, бътаіе; тръсътѫръ; фрекътѫръ; фестъ, тішеліъ, блъстъмъціъ; einem einen — spielen, а жѫка феста кѫіва, а фаче о тішеліъ; tödtlicher —, ловітѫръ de мóрте; —baum, m., сѫлѫ de фрекатѫ (пеле, пънzъ), сѫлѫ de петеzітѫ; —eisen, n., ферѫ de петеzітѫ; —holz, n., лопъцікъ de расѫ (о тъсѫръ плінъ); —fisch, m., пеште оъторѫ; —garn, —netz, n., рецеа de пъсърĭ (Zuggarn); —leder, n., —riemen, m., кѫреа de трасѫ, de аскѫцітѫ; —linie, f., лініъ трекътóре алътѫреа; —maß, n., тъсѫръ регѫлътóре (спре а раde бѫкателе тъсѫрате); —zeit, f., тімпѫлѫ коітѫлѫĭ пештілорѫ; тімпѫлѫ depартѫлѫĭ пъсърілорѫ.

Streiche, f., ѫпéлтъ de фрекатѫ; скаіѫ (ла пънѫрарĭ, кѫ каре скóте пърѫлѫ).

Streicheln, v., петеzéскѫ; гѫгѫлескѫ (decmepdѫ).

Streichen, v., штергѫ; атінгѫ кѫ тъна, петеzескѫ; сплапеzѫ (че есте ꙟнкрецітѫ); батѫ лела, ꙟмблѫ depвedeѫ; me ꙟнтіndѫ; сънтѫ алътѫреа; трекѫ, me dѫкѫ; deласѫ (словодѫ), daѫ жосѫ (арме, бандіеръ); daѫ фрекѫшѫ, батѫ; padѫ (о тъсѫръ de бѫкате); den Baß —, а кънта басѫлѫ; das Messer —, а аскѫці кѫцітѫлѫ; die Vögel —, пасеріле се depартъ; die Wolle —, а пептъна лъна (кѫ скаĭ).

Streif, m., в. Streifen.

Streifchen, n., въргѫшóръ, dѫнгѫліцъ.

Streifen, m., dѫнгъ, вéргъ, лініъ.

Streifen, v., трагѫ dѫнцĭ, dѫнцескѫ, върцескѫ; padѫ, атінгѫ прін трéкътѫ; стрѫжескѫ, жѫлескѫ (пелеа прін ловітѫръ); батѫ лела, ꙟмблѫ хаітъна; есѫ прін прецĭѫрѫ (трѫпеле); die Aermel hinauf —, а сѫфѫлка, а ръсфрънце тънічеле.

Streifer, m., въргъторѫ; ꙟмблъторѫ лела, отѫ фъръ къпътѫіѫ.

Streiferei, f., Streifzug, m., скѫрсіѫне, ешіре прін прецĭѫріте (осташіĭ, ла бътаіе, ла пръzĭ); колінdътѫръ.

Streifig, a. ші ad., въргатѫ, dѫнгатѫ.

Streifwache, f., патрóлъ, кѫстоdіъ de скѫрсіѫне.

Streif-schuß, m., —wunde, f., атінсѫръ (de глонцѫ).

Streit, m., чéртъ, сфаdъ, dіспѫтъ; dіферінцъ, прочесѫ (de жѫdекатъ), (пріче); лѫптъ, пѫтпъ (дела пѫтпѫ), комбътъмѫнтѫ; einen — beilegen, а терміна ѫпѫ прочесѫ, а делътѫра о чéртъ; einen — veranlassen, а скорпі о dіспѫтъ.

Streit-art, f., бълтагѫ, хацъ (къ те ꙟнхацъ кѫ елѫ, іт. azza), секѫре de лѫптъ; —frage, f., каѫсъ de чéртъ, каѫсъ de жѫdекатъ, контраверсіъ; —gier, —begierde, f., пофтъ de чéртъ; арdóре de лѫптъ;

—hammel, —kopf, m., чертарецŭ, къѹтъторŭ de чéртъ; —handel, m., —sache, f., каѹсъ, прочесŭ, контраверсіъ (пріче); —hengst, m., —roß, n., калŭ de бътъліъ; —kolben, m., мъчѹкъ ферекатъ (італ. mazza ferrata), гіóгъ гінтѹітъ; —kräfte, pl., арматъ, пѹтере остъшéскъ; —punkt, пѹнтŭ de не'нвоїéлъ, пѹнтŭ de контраверсіъ; —satz, m., пропѹсецiѹне контраверсъ; —schrift, f., тесе; скріере diспѹтатівъ; —sucht, f., патімъ de diспѹтъ, маніъ de a контраziче; —süchtig, a. ші ad., diспѹтарецŭ; чертарецŭ, контраріосŭ; —wagen, m., карŭ de ръсвоїѹ.

Streitbar, a. ші ad., destoinікŭ de лѹптъ, харнікŭ, аптŭ de бътаїе (трѹпе); комбътъторŭ, комбътарецŭ, пѹмнъторŭ; —keit, f., карактерŭ ръсвоїосŭ.

Streiten, v., мъ чертŭ, мъ сфъdескŭ (zanken), diспѹтŭ; мъ лѹптŭ, пѹмнezŭ, комбатŭ, стаŭ контръ, контрастаŭ, мъ оппѹнŭ; —de Mächte, пѹтерї ръсвоітóре; um nichts —, a diспѹта пентрѹ німікѹрї; um des Kaisers Bart —, a diспѹта деспре ѹмбра асінѹлѹї; gegen Vorurtheile —, a комбате прежѹdецеле, a ѫнфрѹнта пъреріле скълчіете.

Streiter, m., лѹптачŭ, лѹптъторŭ, пѹмнъторŭ; чертарецŭ; —in, f., фемеїъ чертарецъ.

Streitig, a. ші ad., сѹпѹсŭ ла diспѹтъ, кѹ ѫndoїéлъ, de чéртъ, контраверсŭ, нехотърѫтŭ; das Recht — machen, a diспѹта dрептѹлŭ, a ста ѫн контръ ла dрептѹлŭ (кѹіва); —keit, f., diспѹтъ, контраверсіъ, чéртъ, каѹсъ de жѹdекатъ.

Streng, a. ші ad., стрѫнсŭ, аспрѹ, рігѹросŭ, северŭ (страшнікŭ), апрігŭ; акѹратŭ, есактŭ; —e Gesetz, n., леце аспръ, леце северъ; —e Winter, m., іéрнъ аспръ, іéрнъ церóсъ; —flüssig, a. ші ad., греŭ de топітŭ.

Strenge, f., аспріме, рігóре, апріціме; ѫмпетрітѹръ, ѫнцепенéлъ (бóлъ ла каї), гѹтѹнарŭ.

Strengen, v., сфорцезŭ, сілескŭ, опінтескŭ.

Streu, f., аштернѹтŭ (ла віте), пресърътѹръ, кѹлкѹшŭ; —büchse, f., кѹтіъ de пресъратŭ, пресъраріцъ; —gold, n., пѹлвере de аѹрŭ; —sand, m., арінъ de пресъратŭ, нъсіпŭ (ла скрісŭ); —zucker, m., zъхарŭ пісатŭ.

Strich, m., тръсътѹръ (ѹшóръ), лініъ, върцеа (virgula), комъ, фірŭ (de пърŭ); кѹрсŭ, сборŭ (de пасерї); петезітѹръ, фрекътѹръ (пе deасѹпра); семѫнцъ, оŭ de пеште; цінѹтŭ, реціѹне, контратъ (de пъмънтŭ); — vom Tuche, пърѹлŭ пънѹреї; — mit der Feder, тръсътѹръ de кondeїѹ; nach dem —, dѹпъ пърŭ; wider den —, ѫнсѹсѹлŭ пърѹлѹї; einem einen — durch die Rechnung machen, a ѫнкѹрка планѹлŭ алтѹїа, a се лѹнці ѫн dрѹмѹлŭ кѹіва.

Strich-regen, m., плоічікъ парціалъ, плоічікъ ѫн постатъ, плоіе трекътóре; —weise, ad., кѹ лініóре; —zeit, f., тімпŭ de dѹкъ (пасеріле); тімпŭ de пръсітŭ.

Strick, m., фѹне, фрънгіе; лацŭ; den — verdienen, a фі бѹнŭ de фѹрчї; Galgen—, омŭ de фѹрчї.

Strick-beutel, m., пѹнгъ de ѫмплетітŭ (ла кълцѹнї); —garn, n., тортŭ de ѫмплетітŭ; —masche, f., окїѹ (ла ѫмплетітŭ); лацŭ de ацъ; —nadel, f., —stock, m., ѫndреа, andреа, акŭ de ѫмплетітŭ; —leiter, f., скаръ de фѹнї; —schaukel, f., гленчŭ, кленчŭ; —scheide, f., andреларїѹ; —strumpf, m., кълцѹнŭ ѫмплетітŭ (нѹ цесѹтŭ); —werk, n., фѹнъріъ; —zeug, n., ѹнелте de кълцѹнŭ.

Strickchen, n., фѹніóръ, фѹнішóръ, фрънгіѹцъ, фрънгіóръ.

Stricken, v., ѫмплетескŭ; Strümpfe —, ѫмплетескŭ ла кълцѹнї.

Stricker, m., кълцѹнарŭ; —in, f., кълцѹнърéсъ.

Strickerei, f., кълцѹнърітѹ; лѹкрѹ de ꙟмплетітѹ.
Striefig, в. Streifig.
Striegel, m., цесалъ, стрéгъ.
Striegeln, v., цеселѹ.
Strieme, f., dѹнгъ, вънътаіе, вълчezime (din ловітѹрї).
Striemig, a. ші ad., вънецітѹ, вълчezітѹ, dѹнцітѹ.
Striezel, m., сѹлішорѹ, коврігѹ лѹнгърецѹ.
Strippe, f., кеѹтóре, галонелѹ, фрънгіóръ.
Strobel, m., тѹлеѹ de брadѹ, чокълъѹ.
Stroh, n., паіѹ (маї ѹсѹатѹ ꙟн пл. паіе).
Stroh-band, n., легътѹръ, гънжѹ de паіе; —bett, n., —lager, n., патѹ de паіе; —bund, m., сарчінъ, малдърѹ de паіе; —butter, f., ѹнтѹ de іéрнъ; —dach, n., коперішѹ, ꙟнвълішѹ (ꙟн Ппате) de паіе; —decke, f., рогожінъ, копертъ de паіе; —farbe, f., колóре de паіе; —farben, a., пъіїѹ; —futter, n., нѹтрецѹ de паіе; токѹ de паіе; —gelb, a., галбінѹ ка паіѹлѹ; —halm, m., фірѹ. фѹсчелѹ de паїѹ; —hut, m., пълъріъ de паіе; —hütte, f., касъ църъпéскъ, колібъ кѹ паіе; —junker, m., боіерѹ дела цéръ, новілѹ провінціалістѹ (простічелѹ); —kammer, f., —magazin, n., паіште, къмаръ de паіе; —kopf, m., капѹ секѹ; —kranz, m., —kringen, m., кѹнѹнъ de паіе; —leckwerk, n., лéсъ, стръкѹрътóре de паіе; —mann, m., омѹ de паіе, мъмѫіе, мътъхалъ; —matte, f., рогожінъ de паіе; —pfeife, f., чімпоїѹ de паіе (іт. sampogna); —sack, m., матрацъ, (mindipѹ) de паіе; —stuhl, m., скаѹнѹ de паіе; —werk, n., пъіеріъ, лѹкрѹ de паіе; —wisch, m., штергътóре, спълътóре de паіе; —witwe, f., въdѹвъ de паіе, фемеіъ ръмасъ пе ѹнѹ тімпѹ de бърватѹ; —witwer, m., въdѹвѹ de паіе.
Strom, m., кѹрсѹ ръпеde, торінте; рѫѹ маре, флѹвіѹ; — der Zeit, ръпеціѹнеа тімпѹлѹї; mit dem —e schwimmen, а се лъса ꙟн кѹрсѹлѹ апеї; а се ꙟнтокмі dѹпъ ꙟмпреціѹръріі.
Strom-abwärts, ad., пе рѫѹ ꙟн жосѹ; ꙟн кѹрсѹлѹ апеї; —an, —aufwärts, ad., пе апъ 'н сѹсѹ, ꙟн контра апеї; —bett, n., алвіа рѫѹлѹї; —karpfen, m., крапѹ de рѫѹ; —wasser, n., апъ de повоїѹ, апъ de торінте; —weise, ad., ка ѹнѹ рѫѹ, ꙟн торінте.
Strömen, v., кѹргѹ ръпеde, me ръвърсѹ, ръвърсѹ; das Blut strömt aus der Wunde, сънцеле голгъіе din ранъ.
Strömung, f., кѹргѹ, кѹрсѹ; голгъітѹръ.
Strontian, n., стронтіанѹ (металѹ).
Strophe, f., строфъ, станцъ (2—3 пърекї de версѹрї).
Strotzen, v., сънт плінѹ, сънт ꙟнфлатѹ, сънт тѹрцеdѹ; dieses Buch strotzt von Fehlern, картеа ачéста цеме de сміntелї; von Gesundheit —, а авé сънътате de вънzаре; von Gelehrsamkeit —, а фі тобъ de карте, а фі ꙟнвъцатѹ ка ѹнѹ попъ.
Strosse, f., (монт.) скаръ, трéптъ.
Strotzend, part., плінѹ, ꙟмфлатѹ, тѹрцеdѹ, тѹмеdѹ.
Strudel, m., вѹлтóре, вѫртежѹ (ꙟн рѫѹрї, vortex), болбóкъ; волбѹръ (ꙟн аерѹ); вѫртекѹшѹ (de алѹатѹ); —kopf, m., омѹ спѹлбератѹ.
Strudeln, v., волбѹрезѹ; вѫртежескѹ; голгъїѹ, гѫлкъїѹ, колкъїѹ; скътѹрескѹ.
Strumpf, m., кълцѹнѹ (ꙟн Ппате, італ. calza), чорапѹ (слав.); gestrickte Strümpfe, кълцѹнї ꙟмплетіцї; gewebte —, кълцѹнї цесѹцї.
Strumpf-band, n., легътѹръ de кълцѹнї, кълцъбéтъ; —fabrik, f., кълцѹнъріъ; —fabrikant, m., кълцѹнарѹ; —wirker, m., кълцѹнарѹ, цесеторѹ de кълцѹнї.
Strunk, m., кочéнѹ, стрѹжанѹ, хлѹжѹ (молдов.); трѹнкїѹ, бѹтѹкѹ; кóдъ de фрѹнzъ; тонтѹ, пътънтокѹ (омѹ).
Strunze, f., лерфъ, тѫрфъ, тъвълі-

търъ, цолінъ, флеóрцъ, кървъ ѫпфератъ; фетеіъ лепешъ, ѫтпъцітъ.

Struppe, в. Strippe.

Struppen, v., іаѹ, стънческѹ.

Struppig, a. ші ad., свърлітѹ, хѫрсътѹ (іт. irsuto), спърлітѹ, вълвоїѹ (пърълѹ), вълвоіетѹ.

Stübchen, n., кътърѹцъ, одъіцъ; тъсъръ (ѫп Цермаnіа).

Stube, f., одаіъ, кътаръ.

Stuben-arrest, m., арестѹ ѫп одаіъ; —bursche, m., —genoß, m., кътъратѹ, соцѹ de одаіъ (de ес. стѹdenцї); —gelehrte, m., къртѹрарѹ фъръ практікъ, літератѹ deакасъ; —hocker, m., отѹ шеzеторѹ; —mädchen, n., кътъріеръ; фатъ din касъ; —wärme, f., температѹра одъіі.

Stüber, m., стѹберъ (монетъ оланd. de ½ грошіцъ); бобърнакѹ, сфърлъ (Stieber).

Stuck, m., стѹкѹ (італ. stucco), стѹкътѹръ, тінчѹіéлъ de гіпсѹ; —arbeit, f., лѹкрѹ de стѹкѹ.

Stück, n., бѹкатъ, піесъ (дърабѹ, ѹнгѹр.); порцїѹне, парте; артікѹлѹ; пѹнтѹ; тѹнѹ, піесъ de тѹнѹ; — Vieh, капѹ de вітъ; in allen Stücken, ѫнтрѹ тóте, ѫп тóтъ прівінца; in diesem —, ѫп пѹнтѹлѹ ачеста; von freien Stücken, din бѹнъ воіъ, din пропріѹлѹ ѫndemnѹ; ein — aufführen, а репресѫнта о драмъ; große —e auf einen halten, а сокоті мѹлтѹ пе чінева.

Stück-arbeit, f., лѹкрѹ кѹ бѹката; —bett, n., —bettung, f., —gerüst, n., (фортіф.) стратѹ de батеріъ; —bohrer, m., сфределѹ de тѹнѹрї; —faß, n., бѹте маре; —form, f., формъ de тѹнѹ; —gestell, n., скаѹнѹ de тѹнѹ; —gießer, m., тѹрнъторѹ de тѹнѹрї; —gießerei, f., тѹрнъторіъ de тѹнѹрї; —gut, n., тéнкѹрї de марфъ; металѹ, бронzѹ de тѹнѹрї; —hauptmann, m., къпітанѹ de артілеріъ; —junker, m., кадетѹ de артілеріъ; —hof, m., —park, m., паркѹ de артілеріъ; —kammer, f., фѹndѹ de тѹнѹ; —kappe, f., къпакѹ de тігъіцъ; —keller, m., челарѹ de бѹцї; касематъ; —knecht, m., паікѹ, сервѹ ла артілеріъ (ла каї); —kugel, f., глонцѹ, бóмбъ de тѹнѹ; —ladung, f., ѫнкъркътѹръ de тѹнѹ; —lafette, f., котіѹга, телéга тѹнѹлѹї; —patrone, f., картѹшъ; —platz, m., кѹрсѹлѹ пъіі; гълеріъ ѫп паіе; —pferd, n., калѹ de артілеріъ; —pforte, f., портіцъ ла паіе (пентрѹ тѹнѹрї); —pulver, n., пѹлбере de тѹнѹ; —richtung, f., ѫndрептътѹръ de тѹнѹ, цінтіреа кѹ тѹнѹлѹ; —schuß, m., пѹшкътѹръ de тѹнѹ, канонатъ; —wagen, m., карѹ de тѹнѹ; —weise, ad., ѫп бѹкъцї, бѹкъцї de бѹкъцї, піесе de піесе; —werk, n., лѹкрѹ din бѹкъцї; лѹкрѹ nedeплінітѹ; —wischer, m., —putzer, m., штергъторѹ de тѹнѹ; —zapfen, m., чепѹ ла тѹнѹ.

Studel, f., стълпшорѹ, колонікъ, колонеа.

Student, m., стѹdінте, школарѹ.

Studentenblume, f., палбъ алчеъ (ботан.).

Studentenmäßig, a. ші ad., школърескѹ, школъреште, ка стѹdінцїі.

Studentenstreich, m., фаптъ de стѹdінте, апѹкътѹръ de стѹdінте (мішелóсъ).

Studien, pl., стѹdіі, ѫпвъцътѹрї.

Studiren, v., ѫпвъцѹ, стѹdіеzѹ; meditеzѹ.

Studirlampe, f., лампъ de стѹdіетѹ.

Studir-stube, f., —zimmer, n., одаіъ de стѹdіетѹ, скрііторїѹ.

Stufe, f., трéптъ, градѹ, скаръ; мінеръ, есѹ, стѹфъ; трептътѹръ, семнѹ скобітѹ (ѫп пéтръ).

Stufen, v., трептеzѹ, скъреzѹ; таїѹ, скобескѹ (ѫп пéтръ).

Stufen-folge, f., —gang, m., мерсѹ трептатѹ, скърітѹръ, трептътѹръ, шірѹ de трепте; гръдъцїѹне; —jahr, n., анѹ кліматерікѹ, анѹлѹ алѹ шептелеа (din віéцъ); —leiter, f., скаръ, гръдъцїѹне; —schacht, m., пѹцѹ кѹ трепте; —weise, ad., трептатѹ, градатѹ.

Stuferz, n., minеръ кѫратъ.
Stuhl, m., скаѫнѫ, скамнѫ, шéзъ (Sessel); шецѫ, спътарїѫ, скаѫнѫ кѫ спате; тронѫ; катедръ, амвонѫ; статівъ, ръсбоїѫ (de цесѫтѫ); попѫ, попікѫ; den — vor die Thüre setzen, a da дрѫмѫлѫ (кѫїва), a da афаръ (пе чінева).
Stuhl-arm, m., брацѫ de скаѫнѫ; —bein, n., пічорѫ de скаѫнѫ; —drang, m., ѧнтецéлъ ла скаѫнѫ; —gang, m., мерсѫ ла скаѫнѫ; скрeмътѫръ; —lehne, f., pazimѫ, спріжóнъ ла скаѫнѫ; —zäpfchen, n., сѫпѫсеторїѫ; —zwang, m., ѧнкѫїетѫръ de стомахѫ, сілъ.
Stuk, в. Stuck.
Stukatur, f., стѫкътѫръ, подітѫръ (кѫ трестіъ цінтѫітъ).
Stulp, m., Stulpe, f., Stülpe, f., къпакѫ; ръсфръптѫръ (de орї че).
Stülpen, v., дескоперїѫ, арѫпкѫ къпакѫлѫ; ръсфръпгѫ, сѫфѫлкѫ, сѫфлекѫ (пълъріъ, вестмъптѫ, тѫрéкѫ).
Stülpstiefel, m., чобóтъ ръсфръптъ.
Stumm, a. ші ad., мѫтѫ; —heit, f., мѫцime, тъчере.
Stummel, Stümmel, m., чотѫ, чоптітѫръ, трѫпкіетѫръ; върфѫ рѫптѫ, рътезътѫръ, моцѫ, тешітѫръ.
Stümmeln, v., трѫпкіезѫ, чоптѫ, чѫпцескѫ; тешескѫ.
Stummen, v., амѫцескѫ.
Stümpelchen, n., бѫкъцікъ, мѫкѫлецѫ.
Stümpeln, в. Stümpern.
Stümper, m., мештерѫ-стрікъ, кърпачѫ.
Stümperei, f., лѫкрѫ стрікатѫ, кърпъчéлъ.
Stümpern, v., стрікѫ, кърпъческѫ (мештерѫлѫ ръѫ).
Stumpf, a. ші ad., тѫмпѫ, тѫмпітѫ; бътѫчітѫ; трѫпкіетѫ; точітѫ; хъбъѫкѫ; стръпезітѫ; тешітѫ; den Geist — machen, a тѫмпі, a хъбъѫчі спірітѫлѫ; —e Messer, n., кѫцітѫ тѫмпітѫ.
Stumpf-eck, n., колцѫ тѫмпітѫ (обтѫсѫ); —nase, f., насѫ тѫртітѫ, насѫ калмѫкѫ; —schwanz, m., чотѫ de кóдъ, кóдъ-моцѫ, кóдъ чѫпгъ, беркѫ; —sinn, m., хъбъѫчіъ, тѫмпіme (стѫпіdітате), сімцѫ тѫмпітѫ; —winkel, m., ѫнгїѫ тѫмпітѫ.
Stümpfchen, n., моцѫлецѫ.
Stümpfen, v., тѫмпескѫ (abstumpfen).
Stumpfheit, f., тѫмпіme, хъбъѫчіе, minте ѧнтѫпекатъ.
Stündchen, n., орішóръ; sein — ist gekommen, 'іа сосітѫ óра.
Stunde, f., óръ (чеасѫ); eine halbe —, мéзъ-óръ, жѫмъта de óръ; zur —, деокамдатъ; астъдатъ; zu jeder —, орїкъндѫ, ла орї че óръ; vor einer —, кѫ о óръ наінте; zur guten —, токма біне, ла пропѫсетѫ, пе порокѫ; zur ungelegenen —, ла контратімпѫ, ла тімпѫ ръѫ; —n geben, a da лекцїѫнї; —n nehmen, a лѫа лекцїѫнї.
Stunden-gebet, n., óръ канонікъ (чеасѫріле, ѧн монъстірї); —geld, n., платъ пентрѫ лекцїѫнї; —glas, n., оролоцїѫ de пѫлбере (Sanduhr); —göttinnen, pl., (мітол.), Óреле; —kreis, m., (астрон.), черкѫ орарїѫ, меріdianѫ de óре; —lang, ad., кѫ óреле, óре ѧнтрецї; —linie, f., (астрон.), лініъ de óре; —messer, m., орометрѫ; —rad, n., пърцїторѫ (ла орарї); —säule, f., колóнъ гномонікъ; —weise, ad., пе óре, кѫ óре; —weiser, —zeiger, m., мънъ, арътъторѫ de óръ.
Stündlein, в. Stündchen.
Stündig, a. ші ad., de о óръ.
Stündlich, a. ші ad., пе óръ, пе тóтъ óра.
Sturm, m., тімпестъ, фѫртѫпъ, віфорѫ, (іéрна), въптѫ ръстѫрпъторѫ, бѫраскъ (дела бѫръ ші ме ѧмбѫрѫ, мъ тѫрбѫрѫ), орагапѫ (пе мърї); асалтѫ (дела салтѫ), пъвалъ (іѫрѫш, тѫрч. ѧн Ппате); алармѫ.
Sturm-balken, m., —bock, m., бербече de асалтѫ (ла антічї спре а спарце търії); —brücke, f, подѫ de асалтѫ; —dach, n., цестѫцine, коперішѫ de асалтѫ (ла антічї); —faß, n., бѫтоїѫ; ванъ; —glocke, f., клопотѫ de алармѫ, токчінѫ

(dела тóкъ), клопотѫлѫ котѫпѫ; —haube, f., каскъ, касчетъ; касidъ; —hut, m., капъ; — laufen, n., асалтѫ кѫ скърї; —läufer, m., асълтъторѫ; —leiter, f., скаръ de асалтѫ; —schritt, m, пашѫ форцатѫ, пашѫ de асалтѫ; —vogel, m., прочеларіъ, тімпестаріцъ (пасере че сімте фѫртѫпа пе търї); —wetter, n., фѫртѫпъ, бѫраскъ; —wind, m., вънтѫ фѫртѫпосѫ.

Stürmen, v., асалтѫ, daѫ пъвалъ; сфорцезѫ, факѫ сілъ; спаргѫ ꙟплъѫнтрѫ; das Meer stürmt, мареа е тѫрбѫратъ; маре е ꙟпвіфоратъ; an die Thür —, а фаче сгомотѫ ла ѫшъ.

Stürmend, part., тімпестосѫ.

Stürmer, m., асълтъторѫ, пъвъліторѫ; омѫ апрігѫ, омѫ фѫріосѫ, омѫ фероче, феросѫ; пълъріъ ꙟп треї колцї.

Stürmisch, a. ші ad., фѫртѫпосѫ, віфоросѫ, тімпестосѫ; кѫмплітѫ; —e Wind, m., вънтѫ фѫріосѫ.

Sturz, m., къзътѫръ, къdере ръпеde; тръптéлъ, пръвълітѫръ; рѫінъ; ръстѫрпътѫръ; пріпічѫ (пречіпісѫ, пръпастіъ); болтітѫръ; каскаdъ; тéпкѫ de табле de ферѫ; вълѫ de doліѫ; чотѫ.

Sturz-bach, m., пъръѫ dінтре стъпчї; шірѫ de стъпчї; —bad, n., dѫшѫ (італ. doccia), dѫцѫ, баїъ къзътóре (de сѫсѫ); —becher, m., пъхарѫ кѫ коперішѫ; —karren, m., кърóіе, телéгъ de ръстѫрпатѫ (ꙟппапої спре а о deскърка).

Stürze, f., коперетъптѫ, къпакѫ; локѫ de арѫпкатѫ (ла mine).

Stürzen, v., a. ші n., каdѫ, мъ ръсторпѫ; мъ рѫінезѫ; ръсторпѫ; тръптескѫ; sich stürzen, мъ тръптескѫ; mit dem Pferde —, а къdé сѫб калѫ, а се пръвълі кѫ калѫлѫ; einen Acker —, а спарце о целінъ, а о рѫпе кѫ аратрѫлѫ; sich mitten in die Feinde —, а се ръпезі ꙟп міжлокѫлѫ dѫшманілорѫ; das Getreide —, а местека гръпацеле (кѫ лопата).

Stute, f., éпъ; кълъріъ.

Stuterei, f., епъріъ, ергеліъ, ставъ.

Stutz, m., ръtезътѫръ, скѫртътѫръ, моцѫ, лѫкрѫ скѫртатѫ; тешітѫръ; фортъ de пълъріъ; —ärmel, m., мъпекъ скѫртъ; —bart, m., бърбѫцъ; мѫстéцъ скѫртъ; —bogen, m., піластрѫ, контрафортѫ (архіт.); —büchse, f., пѫшкъ скѫртъ, мѫскецеа.

Stütze, f., pazimѫ, спріжóпъ, прóптеа, попѫ, сѫсцінътóре; (цеом.) сінѫ; васѫ.

Stützen, v., pazimѫ, спріжопескѫ, проптескѫ; сѫсцінѫ.

Stutzen, v., скѫртѫ, ръtезѫ; чѫптескѫ; чокпескѫ; ръсфръпгѫ; мъ прінde мірарe, стаѫ сѫпрапрінсѫ, ꙟмї віне пеаштептатѫ; тръсарѫ; das Pferd stutzt, калѫлѫ тръсаре, се спаріе.

Stutzer, m., жѫпе поцопатѫ, паралеѫ, пъѫпелѫ, леѫшорѫ (dandi, енгл.); domнішорѫ, омѫ галантѫ, омѫ скосѫ din кѫтіъ; карабінъ, пѫшкъ скѫртъ.

Stutzerei, f., поцопътѫръ, галантоміъ, кокопітѫръ.

Stutzig, a. ші ad., тръсъросѫ; спъріосѫ; пъзѫросѫ; сѫпрапрінсѫ, ѫімітѫ.

Stutzkopf, m., омѫ пъзѫросѫ, персóпъ капріціóсъ.

Stutzglas, n., пъхарѫ фъръ пічóре.

Stützmauer, f., мѫрѫ проптіторѫ.

Stutzohr, n., кѫртѫ, къпе кѫ ѫрекіле тъіете.

Stutzperrücke, f., перѫкъ ротѫпdъ.

Stutzrohr, n., карабінъ, пѫшкъ скѫртъ.

Stutzschwanz, m., кodъмоцѫ, кódъ скѫртатъ (ла калѫ, къпе); веркъ (гъіпа).

Stutzuhr, f., оролоцїѫ de масъ (de тоалетъ).

Suade, f., реторікъ ꙟпdемпътóре.

Subaltern, a., сѫбалтерпѫ, сѫбоpdінатѫ.

Subjekt, n., сѫбіептѫ (лоц.).

Sublimat, n., (хім.), сѫбліматѫ.

Suche, f., черкаре, черкътѫръ, къѫтаре, dѫрмекътѫръ.

Sucheisen, n., (марін.), condъ.

Suchen, v., каѫтѫ, черкѫ, черчетезѫ.

Sucher, m., къѫтъторѫ, черкъторѫ.

Sucht, f., пъсіѹне некѹмпътатъ, маніъ, патімъ некѹмпътатъ, пофтъ стравагантъ; бо́лъ; gelbe —, гълвінаре (Gelbsucht); fallende —, епілепсіъ, а невоіе, стропше́лъ (Hinfallende).

Süchtig, a. ші ad., болатікѹ, пътімашѹ; Wollenzeug ist —, матерія de лънъ ѫпвеніпъ рапеле.

Sud, m., фербътѹръ, клокоте́лъ (дела Sieden).

Süd, в. Süden.

Sudelbuch, n., страцъ, макѹлътѹръ, фоі макѹлате.

Sudelei, f., спѹркътѹръ, спѹркъріъ; скърпъвітѹръ; тъпжітѹръ, тъсгълітѹръ, макѹлътѹръ.

Sudelkoch, m., бѹкътарѹ грецосѹ, спѹркатѹ, zoiосѹ.

Sudelmaler, m., zѹгравѹ фештеліторѹ, тъпжіторѹ.

Sudeln, v., кокѹ, фербѹ грецосѹ; тъпжескѹ, скърпъвескѹ, спѹркѹ.

Sudelwerk, n., тъпжітѹръ, скърпъвітѹръ, zoітѹръ.

Süden, m., miézъzi, сѹдѹ (іт. mezzodi, sud, фр. midi, sud).

Süderbreite, Südbreite, f., лъціте de mіézъzi, лъціте mіezinaлъ.

Südküste, f., цертѹ, лідѹ de miézъzi (ла маре).

Sudler, m., тъпжіторѹ, тъкѹлъторѹ; скрііторѹ ръѹ, zѹгравѹ de сгъітѹрі (ръѹ); мештерѹ-стрікъ.

Südlich, a. ші ad., de miézъzi, miezinaлѹ, аѹстралѹ.

Südlicht, n., аѹроръ аѹстралъ.

Südost, m., сѹd-остѹ (іт. ші фр. sud-ost).

Südöstlich, a. ші ad., de сѹd-остѹ, спре сѹd-остѹ.

Südostwind, m., шірокѹ (ла мареа adp.), вънтѹ de сѹd-остѹ.

Südpol, m., полѹ аѹстралѹ, полѹ антартікѹ, полѹлѹ дела miézъzi.

Südsüdwest, m., афрікѹ.

Südwärts, ad., спре сѹдѹ, спре miézъzi.

Südwest, m., сѹдѹ-апѹсѹ, miézъапѹсѹ; —wind, m., вънтѹ de сѹдѹ-апѹсѹ.

Südwind, m., аѹстрѹ, вънтѹ de сѹдѹ.

Suhle, Suhllache, f., бълто́къ (ѫп каре се скалдъ вітеле).

Sühlen, в. Sudeln.

Sühnaltar, m., алтарѹ de пріносѹ, алтарѹ de кѹръціре (а пъкателорѹ), de ѫтпъкаре.

Sühne, f., ѫтпъкаре (а zeѹлѹі), ѫтблънzіре.

Sühnen, v., ѫтпакѹ; кѹръцѹ de пъкатѹ.

Sühnopfer, n., пріносѹ de ѫтпъчѹіре (жъртфъ); сакріфічіѹ ѫтпъкъторѹ, віптітъ.

Sühnung, f., ѫтпъчѹіре, ретпъчѹіре (кѹ zeѹлѹ).

Sultan, m., сѹлтанѹ, маре Domnѹ (алѹ Мохаметаніlорѹ).

Sulse, Sulze, f., цератінъ, ръчітѹръ; сърътѹръ; саратѹръ.

Sumach, m., сѹтакѹ, со́такѹ, скѹтпіъ (арборелѹ, кѹ алѹ кърѹі фрѹнzе се аргъсескѹ пеі).

Summarisch, a. ші ad., сѹтаріѹ, прескѹртатѹ, ѫп скѹртѹ; рестрѫнсѹ; —e Verfahren, n., прочесѹ сѹтаріѹ.

Sümmchen, n., сѹтѹшо́ръ, сѹтъ мікъ.

Summe, f., сѹтъ (de бані).

Summen, v., сѹсѹрѹ, бѫzъіѹ (ка албінеле), вотбъіѹ (ка бонгаріі); сбърпъіѹ; сѹтеzѹ, adѹнѹ сѹта.

Summiren, v., adѹнѹ, сѹтеzѹ.

Sumpf, m., балтъ; лакѹ; мораштінъ; гро́пъ кѹ апъ.

Sumpf-binse, f., піперігѹ de бълці; —boden, m., локѹ бълтосѹ; —gegend, f., ціпѹтѹ апътосѹ, бълтосѹ; —klee, m., тріфоіѹ de апъ.

Sumpfig, a. ші ad., бълтосѹ, лъкосѹ, моръштіпосѹ.

Sumsen, v., бъzъіѹ, в. Summen.

Sund, m., стрімто́ре de маре, Сѹndѹ (ла Свеціа ѫп мареа церманъ ші nордікъ).

Sünde, f., пъкатѹ, кѹлпъ (греше́лъ), кълкаре de леце.

Sündenbock, m., цапѹлѹ din пѹстіъ, цапѹлѹ кѹ пъкателе (ѫпкъркатѹ de пъкате, ѫп леціа веке), пѹртъторѹ de пъкателе алторѹ, отѹ асѹпрітѹ пентрѹ віна алтора.

Sündenbüßer, m., къітѹ, покъітѹ.

Sündengeld, n., банї къштігацї прін пелеціхіре, банїї лві Iuda.
Sündenfall, m., къдереа лві Adam, къдере ân пъкате.
Sündenleben, n., віéцъ пъкътóсъ.
Sündenregiſter, n., лістъ de пъкате, пъкате тълте.
Sündenſchuld, f., кълпъ, вінъ.
Sünder, m., пъкътосъ, кълпачъ (бъпц.), вінователъ; —in, f., пъкътóсъ.
Sündfluth, f., делювіŭ (дела лъътъ, делъътъ), потопъ.
Sündhaft, a. ші ad., пъкътосъ; —igkeit, f., пъкътвінцъ.
Sündig, Sündlich, a. ші ad., в. Sündhaft.
Sündigen, v., пъкътвескъ, грешескъ (слав. ăпсéтпъ пвтаї errare, a cminti).
Superfein, a. ші ad., свпрафінъ, престефінъ.
Superintendent, m., (ла протестанцї), епіскопъ, свперінтендентъ.
Superkluge, m., сфътосъ, педантъ.
Suppe, f., свп (італ. zuppa), zamъ, чорвъ (тврч.); чірвіél.
Suppenlöffel, m., лінгвръ de свп.
Supplement, n., свплетъптъ, свплінітъптъ, ăпплінітъръ, adaocъ; —band, m., томъ свплетъптарів.
Surrogat, n., сврогатъ, скітватъ (маї вспъ кв маї ръъ).
Süß, a. ші ad., дълче; —e Herr, m., кокопашъ, domnішоръ скосъ din квтіь.
Süß-apfel, m., мърă дълче; —brot, n., пъне асітъ; —holz, n., лемпъ дълче (арвъстъ).
Süße, f., в. Süßigkeit.
Süßelei, f., пвртаре лінгъре́цъ, моmél, тъгълітъръ.
Süßeln, v., а авé гвстъ дълчіŭ, а трапе дълчіŭ.
Süßen, v., ăпдълческъ.
Süßigkeit, f., дълчéцъ, дълчіме.
Süßlich, a. ші ad., дълчіŭ, дълчішорă.
Süßling, m., domnішорă лінгарă, кокопашъ дълчішорă; вврете дълче, лъптъкъ (ăп Apd.).
Sutur, f., (анат.), квсътвръ.
Sybarit, m., сіварітъ, молатекъ-десфръпатъ (кв ómenії din четатеа Сівариc).
Sylbe, в. Silbe.
Syllogiſm, m., (ăп лоцікъ), сілоціспъ, аргвмълтъ котпвсъ din треї пропвсеціві.
Sylphe, f., Сілфідъ, цепіъ din аеръ.
Symbol, n., сімволъ (семпъ; фігвръ; ікóпъ; ăпкеіетвреле кредінцеї); der Löwe iſt das — der Stärke, левлъ есте сімволвлъ търіеї.
Symmetrie, f., сіметріь, пропорціване, репортъ консвпъторъ алъ пърціlорă кв тотвлъ (архітект. ш. а.).
Symmetriſch, a. ші ad., сіметрікъ, сіметріче̂ште, пропорціонатъ.
Sympathetiſch, Sympathiſch, a. ші ad., сімпатікъ, сімпатетікъ, кв сімпатіь.
Sympathie, f., сімпатіь, конгъсвіреа аплекърілорă (ăнтре дóъ орї маї тълте персóне, плантe ш. а.), консімцъ, консімцітъптъ; ковпінцъ.
Symphonie, f., сімфоніь, кончертъ de інстрвмінте твсікале.
Symptom, n., семпъ, тоталітатеа семнелорă внеї бóле.
Synagoge, f., сінагóгъ, бісеріка, еклесіа тестаментълві векіь.
Synchroniſm, m., сінхроністъ, контімпъ, ăнтъмпларе контімпвранъ.
Syndik, m., сіндікъ, пвртъторълъ требілорă внеї котвне ш. а.
Synkope, f., сінкопъ, рвптвръ de літеръ (dintr'o сілавъ орї ворвъ); скъзътвръ.
Synode, f., сіnodъ, адвнапцъ de преоціme (соборъ).
Synonim, n., сіnonimъ, пвme кв семніфікъціване асеменеа алтві пвme.
Synonimik, f., сіnonimікъ (штіінцъ).
Syntheſis, f., сінтесе, (лоц.) компвсеціване (методъ, каре десвінde дела прінчініі ла вртърї, дела кавсе ла ефепте).
Syſtem, n., сістемъ, адвнаре de пропвсеціві, de прінчініі дрепте сéъ фалсе орднате ші легате ăнтре сіne; плапъ ші міжлóче de a ажвнце внъ скопъ.

T.

T, t, т, a dóuzecea літеръ ал алфаветулъ цермапъ.

Tabak, m., тъбакъ, тютюнъ, іérвъ пікоціапъ (къчї аре пікотінъ отрувіторъ ал сіпеш).

Tabak-asche, f., чепуше de тъбакъ; —bau, m., култівъціune, пръсіре de тъбакъ; —dose, f., табакіеръ, табатіеръ; —fabrik, f., фаврікъ de тъбакъ, тютюнъріъ; —pfeife, f., піпъ (it. pipa, фр. pipe), чубукъ (търч.); —rolle, f., сучітуръ, ролъ de тъбакъ; —schnupfer, m., тъкъкістъ; —stube, f., піпъторіъ, odaiъ de фumatъ.

Tabellarisch, a. ші ad., табеларіъ, ал формъ de табелъ.

Tabelle, f., таблъ, табелъ, тъблъ; тарîфъ; реціstрu.

Tabernakel, n., кіvотъ, таверпакулъ.

Tabouret, n., шецъ пътратъ.

Tabulat, n., тъблатъ.

Tabulatur, f., тъблътуръ, тъблътуръ.

Tabulett, n., таблетъ, търаб; —=kram, m., пегусторіóръ, сфърпъріъ de търаб.

Tachigraphie, f., тахіграфіъ, в. Stenographie.

Tact, в. Takt.

Tadel, m., дефаітъ; мустраре, мустрътуръ; скъдере, дефептъ; крітікъ; Niemand ist ohne —, тотъ отулъ аре скъдерї.

Tadel-frei, a. ші ad., фъръ скъдерї; —=sucht, f., ануліпаре спре а дефъіта.

Tadelhaft, a. ші ad., ку скъдерї, ку дефептъ; de мустратъ.

Tadellos, a. ші ad., фъръ скъдерї, фъръ дефептъ.

Tadeln, v., дефаітъ; мустрu; крітікъ.

Tadelns-werth, —würdig, a. ші ad., demnъ de мустратъ, че мерітъ дефаітъ.

Tadler, m., дефъітъторъ; мустръторъ, крітікъторъ.

Tafel, f., таблъ; масъ; плакъ, леспede; die — decken, a гъті маса; die — abdecken, a стрънце маса, a лua de пе масъ; zur — geben, a мерце ла масъ.

Tafel-aufsatz, m., сервіцъ (подóбъ) de масъ, трівтфъ de маса; —=bier, n., бере вшóръ; —runde, f., тавлъ ротúndъ; —scheibe, f., тавлъ de стіклъ; —service, —zeug, в. Tischzeug; —stein, m., diamantъ ал таблъ; —wein, m., вінъ вшоръ, вінъ de масъ; —werk, n., тъвлътуръ; подітуръ, паркетъріъ.

Tafeln, v., ме оспътъ, банкетезъ, шедъ ла масъ.

Taffet, m., тафетъ, тафътъ; —band, n., кордеа сімплъ.

Taffeten, taffien, a., de тафетъ.

Tag, m., zi; guten —! бипъ zioa! heut zu —, ал зілеле пóстре; dieser —e, ал зілеле трекуте; nächster —e, пеste къtева zile; — für —, o zi ка алта; von — zu —, din zi ал zi; bei —e, zioa; den — darauf, ал вртътóреа zi; den — vorher, ку o zi наinte; mit anbrechendem —, ал фаптулъ зілеї, ал зіорї, кънdъ се ръварсъ de zi; bei hellem —, zioa маре, zioa ла amiazi; einen — um den andern, тотъ a треіа zi; heute über vierzehn —, de azi ал дóъ септътъпї; heut über acht —, de azi ал тр'o септътъпъ; es liegt am —e, есте ал пведератъ; es ist schon über Jahr und —, a ші трекутъ унъ anъ; etwas an den — bringen, a скóте чева ла лътіпъ, a дескопері чева; in den — hinein reden, a ворві de клакъ, a ворві фъръ сокотéлъ; in den — hinein leben, a трăі ал пепъсаре, a трăі фъръ гріжъ.

Tagblind, a., нікталопъ, нóпталопъ, zioaорбъ, попівосъ.

Tage-arbeit, f., лукрu de o zi, зілъріъ, зіорîъ; —arbeiter, —löhner, m., зілеръ; —bericht, m., репортъ de zi; —blatt, n., газетъ; zilnáluъ, журналъ; zioapîu (diario); —buch, n., —register, n., zioapîu; zilnáluъ; —dieb, m., пердеваръ, отъ лепешъ; —frist, f., терміnъ префіптъ, терміnъ ставерітъ, тер-

minŭ de o zi; —lang, ad., zile ꙟнтреџĭ; —lohn, m., сітвріъ de zi; —reise, f., кале de o zi; —werk, n., лѹкрѹ асемпатŭ, лѹкрѹ префіптŭ.

Tagen, v., се фаче zi, се ръварсъ de zi.

Tagesordnung, f., ordinŭ de zi.

Tagfalter, m., —vogel, m., фърфалъ (флѹтѹре).

Täglich, tagtäglich, a. ші ad., de тóте zілеле, ziѹрнŭ.

Tagsatzung, f., dietъ, adѹнанцъ; (ла жѹdекатъ) ꙟнфъцошаре, zi de ꙟнфъцошаре, терminŭ.

Tagweise, ad., пе zi.

Taille, f., (франц.) таліъ, форма трѹпѹлѹĭ.

Takel, —werk, n., фѹпітѹръ, фѹпъріме, фѹпърітѹръ (ла коръвіĭ), артътѹръ.

Takeln, v., ꙟнфѹнezŭ, гарнezŭ (о наіе), артezŭ.

Takt, m., тактŭ, піпъіéлъ; тъсѹръ, тімпŭ; къdінцъ; ein ganzer —, ѹнŭ тактŭ, о тъсѹръ; einen aus dem —e bringen, а скóте пе чінева din съріте, а'лŭ кѹфѹnda, а'лŭ ꙟнкѹрка; а'ĭ перde тімпѹлŭ; den —schlagen, а бате тактѹлŭ, а бате тъсѹра.

Takt-fest, a. ші ad., секѹрŭ de тъсѹръ; —mäßig, a. ші ad., dѹпъ тъсѹръ, dѹпъ тактŭ, пе тактŭ; —messer, m., метрометрѹ; —note, f., нотъ de тактŭ; ganze —note, нотъ de тъсѹръ ꙟнтрéгъ; halbe —note, нотъ албъ, нотъ скѹртъ; —pause, f., паѹсъ de ѹнŭ тактŭ.

Taktik, f., тактікъ.

Taktiker, m., тактікŭ.

Taktisch, a. ші ad., dѹпъ тактікъ.

Talar, m., таларŭ, вестмънтŭ лѹнгŭ (пънъ ꙟн глесне).

Talent, n., талентŭ, талантŭ (ла антічĭ монетъ імаџінаріъ ка de 2000 фк.); мінте къпаче, къпачетате, аверітате, destoinічіа мінцiĭ; —voll, a. ші ad., мінтосŭ, къпаче.

Talg, m., сеŭ; —artig, a. ші ad., сеосŭ, ка сеѹлŭ; —drüsen, pl., гіndѹре сеóсе (анат.); —licht, n., лѹмінаре de сеŭ.

Talgen, v., ѹнгŭ кѹ сеŭ.

Talgicht, a. ші ad., ка сеѹлŭ, сеіŭ.

Talgig, a. ші ad., сеосŭ, грасŭ.

Talisman, m., талісманŭ, амѹлетŭ, семнŭ de фермекŭ (апъръторŭ de ръŭ).

Talje, f., (марін.) пълапкŭ, пъранкŭ.

Taljereep, n., (мар.) баіъ de пълапŭ.

Talk, m., талкŭ (іт. talco); сеŭ мінералŭ; —artig, a. ші ad., тълкосŭ; —erde, f., пътънтŭ тълкосŭ; —spath, m., талхітŭ; —stein, m., талкŭ.

Talmud, m., талмѹdŭ (ла евр.)

Talmudist, m., талмѹdістŭ, рабінŭ, dаскалŭ dѹпъ Талмѹdŭ.

Tamarinde, f., тамарindŭ (іт. tamarinde), dафінŭ de India.

Tamariske, f., тамаріскŭ (арборе).

Tambour, m., тамбѹръ, тамбѹрінъ, тобъ; —major, m., тамбѹрмаіорŭ.

Tand, m., лѹкрѹ de німікŭ, багателъ, німікѹрĭ, секътѹрĭ, жѹкъріъ deшéртъ, deшертъчѹне; ванітате; пекълітѹръ, ворве пекъліте, фріволътате.

Tändelei, f., тъndълітѹръ; пекълітѹръ.

Tändelhaft, a. ші ad., тъndъліторŭ, іѹвіторŭ de німікѹрĭ.

Tändeln, v., тъndълескŭ (італ. tentennare), петрекŭ кѹ секътѹрĭ; глѹмескŭ.

Tändelwoche, в. Flitter und Flitterwoche.

Tändler, m., тъndалъ, фърфалъ, секътѹръ de омŭ.

Tangel, f., фóіъ спінóсъ; —holz, n., арборе кѹ фоĭ спінóсе.

Tangent, m., сълтърелŭ, сълтърецŭ, чокънелŭ (ла клавірŭ), атінгъторŭ.

Tangente, f., (цеом.) тънџінте, атінгътóре.

Tannapfel, m., кѹкѹрѹzŭ de брадŭ, чокълъŭ de брадŭ.

Tanne, f., брадŭ, пінŭ (албŭ).

Tannen, a. ші ad., de брадŭ.

Tannenwald, m., бръdетŭ, пъdѹре de брадŭ.

Tannenzapfen, m., чепŭ de брадŭ.

Tantchen, n., мътѹшікъ, цъцікъ, цъцакъ.

Tante, f., тътѫшъ, цацъ (ꙗп Ппате, італ. zia).
Tanz, m., danцѫ (італ. danza, фр. danse), салтѫ, жокѫ; балѫ (італ. ballo); nun wird der — erst gehen, акѫтѫ се апропіе ора серіо́съ, акѫтѫ лѫкрѫлѫ ꙗпчепе серіосѫ.
Tanz-art, f., modѫ de a дънца, маніеръ de сълтатѫ; —bär, m., ѫрсѫ dedатѫ ла салтѫ; —boden, —saal, m., салъ de балѫ; —gesellschaft, f., соціетате de балѫ; —lust, f., плъчере de danцѫ; —meister, m., тъіестрѫ de danцѫ; —schritt, m., пасѫ de danцѫ; —sucht, f., ꙗпклінаре de danцѫ; —wuth, f., фѫріъ de danцѫ.
Tanzen, v., danцezѫ, салтѫ, жокѫ.
Tänzer, m., дънцъторѫ, сълтъторѫ, жѫкъѫшѫ, жѫкъторѫ; —in, f., дънцъто́ре, сълтъто́ре.
Tapet, n., etwas auf's — bringen, a da o матеріъ de ворбітѫ, a сѫпѫне чева ла десбатере.
Tapete, f., тапетѫ, коворѫ (в. Teppich).
Tapetendruck, m., тіпарѫ de тапете; —fabrik, f., тапетъріъ, фабрікъ de тапете; —macher, —wirker, m., тапетарѫ, цесеторѫ de тапете.
Tapezerei, f., тъпецъріъ.
Tapezier, Tapezierer, m., тапецарѫ.
Tapezieren, v., тапецezѫ.
Tapfer, a. ші ad., бравѫ, пѫтеросѫ, таре, inimосѫ, кѫръцiосѫ.
Tapferkeit, f., бравѫръ, бървъціъ, търіъ.
Tappe, f., бръпкъ, лабъ (Tatze); піпъіе́лъ, пълпътѫръ.
Tappen, v., піпъїѫ, тастетѫ (ла мѫсікъ), палпезѫ; im Finstern —, а орбека пе ꙗптѫперекѫ.
Tappend, part., піпъіторѫ, черкъторѫ; ретрасѫ.
Tapper, m., черкъторѫ, піпъіторѫ.
Täppisch, a. ші ad., пътъръѫ, гъгъѫцѫ, пегїобѫ, метелеѫ, пътъптокѫ; гогоманѫ; хъбъѫкѫ.
Tapps, m., в. Täppisch.
Tara, f., (негѫц.), таръ, даръ, брѫто, скъзътѫръ de ꙗпвълітѫръ (а търфеї).
Tarantel, f., тарантеа (пъптече de пеште съратѫ); ѫпѫ соїѫ de danцѫ.
Tare, в. Tara.
Tarif, m., таріфъ, таблъ (de прецѫрї, de таксе).
Tariren, v., скадѫ дараоа (ла марфъ), дефълчезѫ, таїѫ (din таксъ, din ватъ).
Tarock, m., тарокѫ (жокѫ de кърцї).
Tartane, f., търтапъ, фѫлікъ (о спіцъ de лѫптрії).
Tartsche, f., скѫтѫ мікѫ, пъвеціо́ръ, таргъ.
Tartuffel, в. Trüffel.
Tasche, f., бѫсдѫпарѫ, бѫспарѫ, пошпарѫ; ташкъ (іт. tasca), съкѫлецѫ; бѫрсъ, пѫпгъ.
Taschen-buch, n., карте пѫртъре́цъ, карте de форматѫ мікѫ, vademecum, мерцї кѫ mine; —dieb, m., таїепѫпгъ, фѫрѫ; —format, n., форматѫ мікѫ, форматѫ пѫртърецѫ; —geld, n., банї пентрѫ плъчерї, банї пе търѫнціше; —kalender, m., алманахѫ; —messer, n., брічагѫ, брічегѫцѫ, брішкъ, кѫцітѫ de бѫспарѫ; —puffer, m., пістолецѫ, терцетѫ; —spiel, n., —erei, f., жокѫ din мънъ (іт. giuoco di mano), скъмъторіъ (жокѫ амъцiторѫ прiп іѫце́ла мъпілорѫ); —spieler, m., жокъторѫ din мънї); —uhr, f., оролоцїѫ de бѫспарѫ; —wörterbuch, n., дікціонарїѫ портърецѫ.
Täschchen, n., бѫспърелѫ; тъшкѫліцъ.
Täschner, m., бѫрсарѫ.
Täßchen, n., тъвіцъ.
Tasse, f., тавъ, тасъ.
Tastatur, f., тъстътѫръ, атіпсетѫръ (ла клавірѫ).
Tastbar, a. ші ad., de атіпсѫ, de тастатѫ.
Tasten, v., атіпгѫ, піпъїѫ, тастезѫ (клавірѫ).
Taster, m., атіпгъторѫ, піпъіторѫ.
Tatze, f., бръпкъ, лабъ (Tappe).
Tätzchen, n., бръпкѫцъ.
Tau, n., (мар.), фѫпе гро́съ, го́мънъ.
Taub, a. ші ad., сѫрдѫ; —stumm, a. ші ad., сѫрдѫ-мѫтѫ.

Täubchen, n., порѫтбелѫ, порѫтбѫ mікѫ.
Taube, f., порѫтбѫ, колѫтбѫ; wilde —, f., порѫтбѫ сълватакѫ.
Taubenart, f., соїѫ de порѫтбѫ.
Taubeneinfalt, f., сімплітате de порѫтбѫ.
Tauben-haus, n., —schlag, m., порѫтбарїѫ.
Taubenkropf, m., гѫшъ (іт. gozzo) de порѫтбѫ.
Tauber, Täuber, m., порѫтбѫ; кокошелѫ de порѫтбѫ, порѫтбоїѫ.
Täubin, f., порѫтбіцъ.
Taubheit, f., сѫрzime, сѫрdітате.
Tauchen, v, афѫndѫ, кѫфѫndѫ; ꙟmmоїѫ; корлескѫ.
Taucher, m., корлъ (пасере); корларѫ, кѫфѫndарѫ (omѫ); —glocke, f., кътпанъ de кѫфѫndатѫ (ꙟn фѫndѫлѫ търеї); —schiff, n., баркъ че терце сѫпт апъ.
Tauchung, f., афѫndътѫръ, кѫфѫndътѫръ; корлітѫръ; ꙟmmѫїетѫръ.
Taufbad, n., баїа ботеzѫлѫї, спъларea сфъптъ.
Taufbuch, n., протоколѫлѫ ботеzацілорѫ.
Taufbund, m., легътѫінца ботеzѫлѫї, вотѫ din ботеzѫ.
Taufe, f., ботеzѫ, баптетъ; die — verrichten, а ботеzа.
Taufen, v., ботеzѫ; den Wein —, а стріка вінѫлѫ кѫ апъ.
Täufer, m., ботеzъторѫ; Johannes der —, Іоанѫ ботеzъторѫлѫ.
Taufgeschenk, n., dарѫ de ботеzѫ.
Taufhemde, n., къташъ de ботеzѫ.
Täufling, m., прѫпкѫ de ботеzѫ, omѫ de ꙟпкрештінатѫ.
Taufnahme, m., пѫme din ботеzѫ.
Taufpathe, m., пашѫ, патрінѫ (ꙟn репортѫ кътръ ботеzатѫ); кѫмътрѫ (ꙟn репортѫ кътръ пърінцї, іт. comare); Taufpathin, f., пашъ; кѫмътръ.
Taufschein, m., карте de ботеzѫ, adеверінцъ de ботеzѫ.
Taufstein, m., фъптъпа ботеzѫлѫї, баптістерѫ.
Taufwasser, n., апа ботеzѫлѫї.
Taufzeuge, m., в. Taufpathe.
Taufzeugniß, n., в. Taufschein.
Taugen, v., сервескѫ, сънт de чева; er taugt zu nichts, елѫ пѫ é бѫпѫ de nimікѫ; das taugt nicht für mich, ачéста пѫ е de mine; er taugt nicht zum Soldaten, елѫ пѫ е фъкѫтѫ de солдатѫ.
Taugenichts, m., omѫ de nimікѫ, бербанѫ.
Tauglich, a. ші ad., бѫпѫ (de чева), dестоінікѫ, аптѫ, фолосіторѫ.
Tauglichkeit, f., dестоінічіъ, къпачетате.
Taumel, m., плетечітѫръ; въртежѫ (ꙟn капѫ), ameцéлъ; беціъ.
Taumelig, a. ші ad., плетечітѫ; ameцітѫ; бéтѫ.
Taumeln, v., me ꙟmплетеческѫ; ameцескѫ; me ꙟmбътѫ.
Tausch, m., Tauschung, f., скімбѫ; мѫтаре.
Tausch-handel, m., пегоцѫ de скімбѫ; —weise, ad., ꙟn скімбѫ.
Tauschen, v., скімбѫ; мѫтѫ.
Täuschen, v., атъцескѫ; ꙟпшелѫ.
Täuschend, part., атъцітоpѫ, атъцінте, атъцітівѫ; апъріnте.
Tauscher, m., скімбъторѫ.
Täuscher, m., атъцітоpѫ; ꙟпшелъторѫ.
Täuschung, f., атъціре, атъцітѫръ, атъцéлъ; ꙟпшелътѫръ.
Tausend, ad., міїе; zu —en, кѫ міїле.
Tausend-blatt, n., о міїе de фої (плантъ); —fach, —fältig, a. ші ad., ꙟmmіітѫ; —güldenkraut, n., чептаѫръ, чінторіъ (арdел.), о міїе de флорінцї (браш.), потрóкъ (плантъ атаръ); —jährig, a. ші ad., de о міїе анї; —künstler, m., стрігоїѫ, мъїестрѫ de о міїе лѫкрѫрї, магѫ; —malig, a. ші ad., de о міїе орї; —pfündig, a. ші ad., de о міїе пѫнцї; —schön, schönchen, n., атарантѫ (флóре); —theil, m., а міїа парте; —weise, ad., кѫ міїа, къте о міїе.
Tausenderlei, a. ші ad., de о міїе фелѫрї, de о міїе соіѫрї.
Tauwerk, n., фѫnime (в. Tau).

Tax, в. Dachs ші Taxus.
Taxation, f., прецѹіе́лъ, тъксъціѹне.
Taxe, f., таксъ, тапсъ.
Taxusbaum, m., в. Eibe.
Tazette, f., тъвіцъ, тъвішо́ръ (ші плантъ).
Techniker, m., техпікѹ.
Technisch, a. ші ad., техпікѹ, техпіческѹ, техпічеште, тъіестрѹ, артістѹ; —er Ausdruck, терminѹ техпікѹ, артістікѹ.
Technologie, f., техполоціъ, штіінца артелорѹ.
Teich, m., лакѹ, валтъ; пескѹінъ; —fisch, m., пеште de валтъ, de лакѹ.
Teig, m., алѹатѹ, пастъ (кѹтѹ zічетѹ пъстѹръ ші пастетѹ).
Teigicht, teigig, a. ші ad., алѹътосѹ, пъстосѹ.
Teigrädchen, n., коврігѹ, колъчелѹ.
Telegraph, m., телеграфѹ, deпарте скрііторѹ (машінъ).
Telegraphenlinie, f., лініъ de телеграфѹ.
Teleskop, m., телескопѹ, окіанѹ deпарте възъторѹ.
Teller, m., талерѹ, тъле́рѹ, тъіе́рѹ (іт. tagliere).
Teller-förmig, a. ші ad., de форма тъіерѹлѹі; —lecker, m., лікъѹ, лінгъторѹ de тъіере; парасітѹ (ла антічі), отѹ че се ѫпграшъ ла mece стръіне; —tuch, n., mepindape, сервіетъ.
Tempel, m., темплѹ, тѫмплъ; капіште.
Tempelherr, Templer, m., темпларѹ, кавалері din Opdinѹлѹ темпларілорѹ.
Temperament, n., тѫмпъръмѫнтѹ; карактерѹ; фіре; viel — haben, а фі іѹте de фіре.
Temperatur, f., тѫмпъръtѹръ, стѫмпъръtѹръ (de кълdѹръ ші рече́лъ).
Temperiren, в. Mäßigen.
Tempelorden, m., Opdinѹлѹ тѫмпларілорѹ.
Tempo, n., тѫмпѹ, мъсѹръ.
Tenakel, n., (тіпогр.), кълѹлецѹ.
Tendenz, f., цѫнтінцъ; скопѹ.
Tengeln, v., ватѹ ко́са (Dengeln).
Tenne, f., аріъ.
Tenor, m., тепорѹ.
Tenorist, m., тепорістѹ.
Teppich, m., коворѹ, ско́рцъ (Ппате), тапетѹ (Tapete).
Termin, m., терminѹ, тімпѹ префіптѹ, рестімпѹ (вadea, ѫп Ппате, лът. vadimonium), (Frist); —weise, ad., ѫп терміні, ѫп рестімпѹрі.
Terne, f., тріпъ (ѫп жокѹ).
Terpentin, m., терпентінѹ; —baum, m., теребінтѹ; —öl, n., олеіѹ de терпентінѹ.
Terrasse, f., пълцътѹръ (dinaintea касеі), репълцътѹръ, терасъ.
Terrassenförmig, a. ші ad., ѫп фортъ de терасъ.
Territorium, (лът.), n., теріторіѹ, ціпѹтѹ de локѹ.
Terrorismus, m., терорістѹ; тіръніъ кѹмплітъ, domniъ прін ѫпсѹфлареа фрічеі.
Terrorist, m., терорістѹ.
Terz, в. Terzie.
Terzerol, n., пістолецѹ, терцеролъ.
Terzett, n., (мѹс.), терцетѹ.
Terzie, f., (мѹс.), терцъ.
Test, m., копеа, те́сѹ, тігаіе de лътѹрітѹ (метале); мътре́цъ.
Testament, n., тестаментѹ, тестъмѫнтѹ, diатъ, воінца din ѹртъ, лъсаре кѹ лімбъ de мо́рте.
Testamentarisch, a. ші ad., тестаментаріѹ, прін тестаментѹ.
Testamentserbe, m., кліроnомѹ dѹпъ diатъ, epede dѹпъ воінца din ѹртъ.
Testamentsvollstrecker, m., ѫмплініторѹ de тестаментѹ, есекѹторѹ алѹ diатеі.
Testator, m., тестъторѹ, лъсъторѹ de моштепіре.
Testeid, m., жѹръмъптѹлѹ абжѹръріі католічістѹлѹі (ѫп Англіа).
Teufe, f., (монт.), афѹnzime.
Teufel, m., diаволѹ, dракѹ; demonѹ ръѹ; ein — von einem Weibe, о diъволо́ікъ de фемеіъ; was der —? че dракѹлѹ? das muß mit dem — zugehen, аічі ѫші вѫрѫ dракѹлѹ ко́da, аічі пѹ е лѹкрѹ кѹратѹ.

Teufelchen, n., дръкȣлецȣ̆, diъволȣцȣ̆.
Teufelei, f., diъволіъ, дръчіъ; ръіnцъ.
Teufelin, f., дръкóікъ, diъволóікъ, diаволъ.
Teufelisch, Teuflisch, a. ші ad., diъволескȣ̆, дръческȣ̆, diъволеште, дръчеште.
Teufels-arbeit, f., лȣкрȣ дръческȣ̆, лȣкрȣ дракȣлȣї; —bann, m., скóтере de драчї, есорчістȣ̆; —beere, f., мътръгȣпъ беладона (плантъ); —brut, f., соїȣ дръческȣ̆, пȣїȣ de diаволȣ̆; —dreck, m., аса фетіda, къкатȣ̆ de дракȣ̆; —kerl, m., омȣлȣ̆ дракȣлȣї; —kind, n., дръкȣлецȣ̆, копілȣ̆ ръȣ̆, копілȣ̆ diсколіосȣ̆; —kunst, f., мъїестріъ diъволéскъ; —list, f., ръіnцъ дръчéскъ, віклепіъ diъволéскъ; —streich, m., diъволіъ; —weg, m., кале ла дракȣлȣ̆; —weib, n., diаволъ, diъволóікъ, фетеіъ ꙟndръчітъ, фȣріъ; —werk, n., фаптъ дръчéскъ.
Teutsch, в. Deutsch.
Text, m., тестȣ̆, цесетȣръ (de стілȣ̆, de карте); weiter im —e! съ наіntъmȣ̆! einem den — lesen, а ꙟnфрȣпта пе чіnева; —mäßig, a. ші ad., дȣпъ тестȣ̆.
Thal, n., вале; лȣпкъ; —bewohner, m., вълéпȣ̆, локȣіторȣ̆ din въї; лȣпканȣ̆; —wärts, ad., de вале, ꙟn жосȣ̆; —weg, дрȣмȣ̆ de вале, кале de-а-лȣпгȣлȣ̆ вълеї.
Thaler, m., талерȣ̆ (монетъ).
That, f., фаптъ, лȣкраре; rühmliche —en, фапте глоріóсе; in der —, ꙟn фаптъ, ꙟn ресȣлтатȣ̆; ꙟntрȣ adевърȣ̆; er hat den Namen mit der —, кȣмȣ̆ ꙟї е пȣмеле аша ші фаптеле; auf frischer —, ꙟn фаптъ ꙟnведератъ; einem mit Rath und — beistehen, а ажȣта пе чіnева кȣ сфатȣлȣ̆ ші кȣ фапта.
Thatbestand, m., фаптъ констататъ, фаптъ.
Thäter, m., фъкъторȣ̆ (de ръȣ̆), віноватȣ̆, кȣлпачȣ̆; —in, f., фъкътóре, кȣлпаче.
Thätig, a. ші ad., непрецетъторȣ̆, indȣстріосȣ̆, лȣкрърецȣ̆, актівȣ̆.
Thätigkeit, f., непрецетȣ̆, актівітате.
Thatkunde, f., ꙟnведератȣ̆, пе фацъ, поторїȣ, маніфестȣ̆.
Thätlich, a. ші ad., ꙟn фаптъ, ефъптівȣ̆; sich — an einem vergreifen, а пȣне мъна пе чіnева, а лові пе чіnева.
Thätlichkeit, f., фаптъ, лȣкраре; вътъмаре, сілъ.
Thatsache, f., фаптъ, лȣкрȣ фъкȣтȣ̆, фаптъ комплінітъ.
Thau, m., рóȣъ.
Thauen, v., роȣрéзъ; е тімпȣ̆ мóле, е моїnъ (іéрна), се десгїéцъ.
Thauig, a. ші ad., роȣратȣ̆, роȣросȣ̆, кȣ роȣъ.
Thauwetter, n., десгїецȣ̆, моїnъ.
Thauwind, m., вънтȣ̆ аȣстралȣ̆, вънтȣ̆ кълдȣросȣ̆, десгїецъторȣ̆.
Theater, n., театрȣ, локȣ̆ de прівеліште; счепъ.
Theater-dichter, m., драматȣргȣ̆, поетȣ̆ драматікȣ̆ (каре компȣне ꙟnadincȣ̆ пентрȣ театрȣ); —stück, n., піесъ de театрȣ; —tänzer, m., балетістȣ̆; —in, f., балетістъ.
Thee, m., те, чéїȣ (арворелȣ̆ de Хіnа); einen auf eine Tasse — einladen, а інвіта пе чіnева ла ȣnȣ̆ чéїȣ; —maschine, f., чеїарїȣ (чеїнікȣ̆, ꙟn каре се ферве чеїȣлȣ̆).
Theer, m., кътранȣ̆ (іт. catramo), дохотȣ̆ (кънdȣ̆ се фаче din скóрцъ de местéкънȣ̆); пъкȣръ (кънdȣ̆ се скóте din ісворȣ̆); —büchse, f., пъкȣріцъ (ꙟn каре цїї пъкȣра); —meste, f., арворе de кътранȣ̆.
Theil, m., парте, пърцїȣне, порцїȣне, кътъцїме, ратъ; томȣ̆, волȣмȣ̆; zum —, ꙟn парте; eines—s, деспре о парте; ich meines —s, еȣ̆ din партемї; man muß beide —e anhören, се кȣвіне а аскȣлта пе амбеле пърцї; аскȣлтъ ші пе чееа парте ші креде пȣцінȣ̆; an etwas — haben, а лȣа парте, а партечіпа ла чева.
Theilbar, a. ші ad., деспърцїверȣ̆, че се пóте деспърцї.
Theilbarkeit, f., деспърцїверітате.
Theilchen, n., пъртічеа, пъртічікъ.
Theilen, v., ꙟmпарцȣ̆, деспарцȣ̆,

сепарѫ; ich theile Ihren Schmerz, еѫ ѧцї компътіmескѫ Dтале, еѫ іаѫ парте ла dѫреріле Dтале.

Theiler, m., ѧтпърцїторѫ; deспърцїторѫ, сепъръторѫ; лѫъторѫ de парте, ѧтпъртъшіторѫ, партечіпе.

Theilhaber, m., партечіпе, інтересатѫ, консоцѫ, компаніонѫ, соцѫ.

Theilhaft, —ig, партечіпе, компърташѫ; соцѫ; eines Verbrechens —, компліче ла о крімъ.

Theilnahme, f., лѫаре de парте, ѧтпъртъшіре, партечіпъцїѫне; — an einem Verbrechen, комплічетате.

Theilnahmlos, a. ші ad., непъсъторѫ, indiферінте; некомпътіmінте, некомпътіmіторѫ.

Theilnehmer, m., партечіпъторѫ, інтересатѫ, лѫъторѫ de парте.

Theils, ad., парте, ѧн кътва.

Theilung, f., ѧтпърцéлъ; deспърцéлъ, сепъръцїѫне.

Theilungskraft, f., вѫртѫте deспърцїтівъ.

Theilungszeichen, n., семнѫ deспърцїтівѫ, семнѫ deспърцїторѫ (тіпогр.).

Theilweise, ad., ѧн пърцї, ѧн пърцїѫнї; ѧн бѫкъцї.

Theist, m., теістѫ, zeістѫ.

Thema, n., темъ, пропѫсецїѫне прінчіпалъ.

Theokratie, f., zeокрацїъ, рецїмѫ zeескѫ.

Theolog, m., теологѫ, кѫвънтъторѫ deспре Dzeѫ, ѧнвъцъторѫ алѫ релецеї.

Theologie, f., теолоцїъ, штіінца релецеї.

Theorem, n., теоремъ.

Theoretiker, m., теоретікѫ.

Theorie, f., (греч.), теоріъ.

Ther, в. Theer.

Therapeutik, f., (греч., med.), терапеѫтікъ.

Theriak, m., теріакѫ, antidотѫ, контравенінѫ.

Thermometer, n., термометрѫ, мъсѫръторѫ de кълdѫръ.

These, Thesis, f., тесе, пропѫсецїѫне.

Theuer, a. ші ad., скѫмпѫ, прецїосѫ; dieser Kaufmann ist zu —, ачестѫ негѫцеторѫ binde скѫмпѫ.

Theuerung, f., скѫмпете; лїпсъ (de але віецеї).

Theurg, m., скоцеторѫ de dрачї, есорчістѫ, теѫргѫ.

Thier, n., вітъ, віецѫітóре, animалѫ (dобітокѫ), брѫтѫ; wilde —, фéръ, фéръ сълбатікъ; червóїкъ; vierfüßige —, вітъ патрѫпеdъ.

Thier-ähnlich, a. ші ad., ка віта; —anbeter, —verehrer, m., ѧнкінъторѫ de animале, zoолатрѫ; —art, f., соїѫ de вітъ; modѫ de вітъ; —arzneikunde, —wissenschaft, —kunst, f., ветерінъріъ, dофторіъ de вітъ; —arzt, m., ветерінарѫ, вітърінарѫ; —garten, m., парбѫ, менацеріъ, вітъріъ (чеірѫ); —gattung, f., спіцъ, соїѫ de animалѫ; —gefecht, n., лѫптъ, комбътъмѫнтѫ de animале; —geschichte, f., zoолоцїъ, історіа animалелорѫ, deскріереа animалелорѫ; —geschlecht, n., цепѫлѫ (нéмѫлѫ) animалелорѫ; —kalb, n., віцеа de червѫ; —kreis, m., (астрон.), zodiакѫ; —pflanze, f., zoофітѫ, плантъ-animалѫ; —sinn, m., сімцѫ брѫталѫ, сімцѫ феросѫ; —sprache, f., лімбацїѫлѫ вітелорѫ; —wolf, m., пантеръ.

Thierchen, n., вітішóръ, вітѫцъ, animълѫцѫ, брѫтѫлецѫ.

Thierheit, f., animалітате, брѫцїте, брѫталітате (dобіточіъ).

Thierisch, a. ші ad., вітескѫ, вітърескѫ, animалѫ, брѫтескѫ, брѫталѫ (dобіточескѫ); сімцѫалѫ; —es Leben, віéцъ animалъ, віéцъ de вітъ.

Thierreich, n., ремнѫлѫ animалѫ, імперіѫлѫ animалелорѫ, animалеле, класа animалелорѫ.

Thimian, m., тіmіанѫ, тімѫ.

Thon, m., лѫтѫ, арцїлъ; кретъ; —gefäß, n., васѫ de лѫтѫ; —schiefer, m., схістѫ, арцїлъ, арdесіъ лѫтóсъ.

Thönern, a. ші ad., de лѫтѫ; de кретъ.

Thonig, a. ші ad., лѫтосѫ; кретосѫ.

Thor, m., небѫнѫ, cmintitѫ, топтѫ.
Thor, n., пóртъ.
Thor-fahrt, f., інтрата порцїї; —-geld, (Sperrgeld), n., таксъ de deскісѫ; —hüter, —wärter, m., портарѫ; —schreiber, m., скрііторѫ ла пóртъ (ла четъцї); —weg, m., пóртъ deскісъ, дрѫмѫ deскісѫ; —zettel, m., білетѫ de інтраре.
Thorheit, f., невѫніъ.
Thöricht, a. ші ad., небѫнѫ, небѫнатекѫ, dешѫкїетѫ; несімцїторѫ.
Thran, m., ѫнтѫръ de пеште, гръсіме de кітѫ, транѫ (іт. trana).
Thränchen, n., лъкрімiоръ.
Thräne, f., лакрімъ, лакръмъ; in —n ausbrechen, а прорѫмпе ꙟн лакріме; mit —n benetzen, а ѫda кѫ лакріме, а скълda ꙟн лакріме; —n vergießen, а върса лакріме.
Thränend, part., лъкрімосѫ, лъкрімъндѫ, плънгъндѫ.
Thränendrüse, f., гіндѫръ лъкрімаръ.
Thränenfluth, f., ріѫрї de лакріме.
Thränenfistel, f., фістѫлъ лъкрімаръ.
Thränenvoll, a. ші ad., плінѫ de лакріме; doліосѫ (жълосѫ).
Thranseife, f., съпѫнѫ de ѫнтѫръ de пеште.
Thron, m., (греч.), скаѫнѫ de domніторѫ, тронѫ; den — besteigen, а се ꙟнтрона, а се сѫі пе тронѫ; vom — stoßen, а дестрона.
Thron-besteigung, f., сѫіре, ꙟнълцаре пе тронѫ; —bewerber, m., претіndінте ла тронѫ; —erbe, m., кліроnомѫ de тронѫ, моштеніторѫ, прінчіпе ерезітарїѫ; —folge, f., ѫрмаре ла тронѫ, сѫбчесіѫне ла тронѫ; —himmel, m., балdахінѫ, аерѫ, коперемънтѫ deасѫпра тронѫлѫї; —räuber, m., ѫсѫрпъторѫ, ръпіторѫ de тронѫ.
Thulich, в. Thunlich.
Thun, v., факѫ; лѫкрезѫ; ꙟndeплінескѫ; пѫнѫ; gesagt, gethan, че с'а zicѫ с'а ші фъкѫтѫ; es thut Noth, е de лінсъ, лінсеште, е de требѫінцъ; es thut mir leid, ꙟмї паре ръѫ; das thut nichts zur Sache, ачéста нѫ ажѫтъ німікѫ; ich habe mit ihm zu —, am трéбъ кѫ dѫнсѫлѫ, am а фаче кѫ елѫ; das wird nicht gut —, ачéста нѫ ва еші біне, ачéста нѫ ва лѫа капетѫ бѫнѫ; er hat immer zu —, елѫ тотѫdeaѫna е окѫпатѫ, елѫ пѫрѫреа аре трéбъ; es ist mir um mein Geld zu —, mie ꙟмї пасъ de банії меї; groß —, а фаче пе domнѫлѫ, а се порта мърецѫ; fromm —, а фі фъцарѫ, а фаче пе евлавіосѫлѫ; kund —, а пѫбліка, а da ꙟн кѫноштінцъ; hin —, а deпѫне.
Thunfisch, m., тонѫ (пеште).
Thunlich, a. ші ad., че се пóте фаче, праптікаверѫ.
Thür, f., ѫшъ (італ. uscio); портіцъ (ꙟн пóрта чеа маре); hinter der — Abschied nehmen, ашї лѫа ръмасѫ бѫнѫ dела ѫсчорї; а dіспърé; sich nach der — umsehen, а черка съ фѫгъ; zwischen — und Angel stehen, а се афла ꙟнтре чоканѫ ші ілеѫ; mit der — in's Haus fallen, а лѫа ѫша ꙟн спінаре, а ворбі фъръ нічї ѫнѫ кѫмпътѫ.
Thür-angel, f., цѫцѫнъ de ѫшъ; —band, n., бълъма de ѫшъ, спрѫнга ѫшеї; —beschlag, m., ферътѫра, ферекътѫра ѫшеї; —-feld, n., таблъ de ѫшъ; —flügel, m., аріпа ѫшеї, канатѫ de ѫшъ; —futter, n., къптѫшéлъ, спалетѫ ла ѫшъ; —gesims, n., корнічеа ѫшеї; —gerüst, —gestell, n., ѫшчорії ѫшеї, ѫшорї; —hüter, —-wärter, m., ѫшерѫ; портарѫ; —-klopfer, m., чоканѫ, мъіѫгѫ de бътѫтѫ ла ѫшъ; —schloß, n., ꙟнкѫїетѫръ; —schlüssel, m., кеїа ѫшеї; —schwelle, f., прагѫлѫ ѫшеї; —stück, n., сѫпраѫшъ.
Thürchen, n., ѫшіцъ, ѫшчóръ.
Thurm, m., тѫрнѫ.
Thürmchen, n., тѫрнішорѫ, тѫрнѫлецѫ.
Thürmen, v., ꙟналцѫ, рідікѫ.
Thürmer, m., тѫрнарѫ, пъзіторѫ de тѫрнѫ; клопотарѫ.
Thurmuhr, f., оролоціѫ пѫблікѫ.
Tik, m., тікѫ, пікѫ, піі, кіемътѫръ

de гъіне; токътъръ (din деџете, орї din пліскъ); ideъ кърióсъ.

Tief, a. ші ad., афъndъ, профъndъ, adъnкъ, жосъ; —e Demuth, f., ъmілінцъ mape; —e Einsicht, f., прічепере пътрънzетóре; —e Meer, n., mape палтъ; —e Ton, m., топъ басъ; —e Verbeugung, f., реверінцъ профъndъ, ѧnкінъчъне adъnкъ; —n Athem holen, а ръсъфла греъ; in —en Gedanken sein, а фі къфъndатъ ѧn meditъцiъnї.

Tief-blick, m., minте аџеръ; къътътъръ аџеръ; —sinn, m., —sinnigkeit, f., minте къфъndатъ; меланхоліъ; —sinnig, a. ші ad., меланхолікъ, къфъndатъ ѧn гъndърї.

Tiefe, f., афъnzime, профъnzime, профъndътате, adъnчime; — des Gefühls, сimцimѫnтъ профъndъ, intimъ.

Tiegel, m., тігаїъ.

Tiegelchen, n., тігъіцъ.

Tiene, f., пътінъ къ къпакъ.

Tiger, m., —thier, n., тігръ (фéръ ръпаче).

Tigern, v., пестріцezъ, тігрezъ.

Tiger-fell, n., —haut, f., пеле de тігръ; —hund, m., къне тігратъ, къне пестріцъ ка тігръ; —katze, f., пардъ, мъцъ пардъ; —pferd, n., калъ тігратъ; —wolf, m., іенъ тігратъ (фéръ); —wuth, f., ферочетате de тігръ.

Tilgbar, a. ші ad., че се пóте стергі, че се пóте десфіінца, de стірпітъ; de плътітъ, de амортісатъ.

Tilgen, v., стірпескъ, анълезъ, німіческъ, стерminъ, десфіінцezъ стрікъ; eine Schuld —, а плъті о даторіъ; das Feuer —, а стінџе фокълъ; die Schande —, а спъла ръшінеа, а штерџе деconóреа.

Tilger, m., стірпіторъ, стерminъторъ.

Tilgung, f., стірпіре, стірпъцiъne, стрікаре, стерminъцiъne; — einer Schuld, стінџереа, ръфъіреа (ліквідареа) ъneї даторії.

Tilgungscasse, f., касъ de амортісъцiъne.

Tille, в. Dille.

Tinktur, f., тінтъръ, елісіръ.

Tinte, f., негрéлъ, чернéлъ (Dinte).

Tintenfaß, n., кълъmарїъ.

Tintenfisch, m., пеште кълъmарїъ, кълmарїъ.

Tinten-fleck, —klecks, m., макълъ, пéтъ de негрéлъ (поркъ).

Tintig, a. ші ad., негрелосъ, чернелосъ.

Tippen, tuppen, v., атінгъ, піпъїъ.

Tirann, m., тіранъ (ла антічї), челъ че траџе ла сіне потестатеа съверанъ а статълъї; Dyonisius der Tirann, Dionicіъ тіранълъ; (ла чеї ноï) омъ кръdъ, омъ кінъіторъ, омъ ѧmпілъторъ, деспоїеторъ, асъпріторъ; er ist ein — seiner Familie, елъ есте тіранълъ фаміліеї сале; ein arger —, ъnъ тіранъ кътплітъ; der König ist zum —en geworden, реџеле а девенітъ тіранъ; die Grundherren im Mittelalter waren sämmtliche kleine —en, пропріетарії de пътънтъ ѧn вéкълъ міжлочіъ ера тотъ атъцї тіранї.

Tirannenmörder, m., тіранічідъ, ъчігъторъ de тіранї.

Tirannei, f., тіраніъ; domniъ ъсърпатъ ші пелеџїъітъ; кръzime, асъпрéлъ варваръ; das Joch der —, жъгълъ тіраніеї; unter der — seufzen, а џеме съв тіраніъ; die — der Mode, тіръnia modeлоръ.

Tirannisch, a. ші ad., тіръneскъ, тіръnосъ, кръdъ, кръdелъ.

Tirannisiren, v., тіръneскъ, тортърezъ.

Tisane, f., тісанъ (веътъръ).

Tisch, m., масъ, мéсъ; таблъ; — des Herrn, сф. кътіnекътъръ; bei —e, ла масъ, асъпра месеї; nach Tische, dъпъ масъ, dъпъ пръnzъ; zu —e laden, а пофті ла пръnzъ.

Tisch-bein, n., пічоръ de масъ; —blatt, n., —platte, f., табла месеї; —decke, f., —teppich, m., копертъ de масъ, пънzътъръ; коворъ, тапетъ de масъ; —freund, m., амікъ de масъ, коmmъсéнъ; —gänger, m., конвіпторъ (Kostgänger); —gast, —genoß,

—geſell, m., óспътъ de мac, комтесénъ; —gebet, n., рѫгъчѵпea macel; —geráth, —geſchirr, n., вace, въсъріь de mécъ; —geſprách, n., дicкѫрсѫрі de комтесепі; —tuch, n., пънzътѫръ, фаць de мac; —zeit, f., тімпѫлъ мecel, тімпѫлъ пръпzѫлѫі; —zeug, n., лѫкрѫріле мecel, сервіць de мac, пънzътѫрі.

Tiſch-lein, —chen, n., мecчóръ, мecіць.

Tiſchler, m., тъсарь, тъмплярь (Цара ром.), столерь (молдов., лпсъ слав.); —arbeit, f., лѫкрѫ de тъсарь; —handwerk, n., тъсъріь, тъмплъріь.

Titel, m., тітѫлъ; градь, карактерь; стéмътъ, претестъ; er führt den — eines Grafen, елъ пóртъ тітѫла de конте; unter dem — einer Erbſchaft betrügen, а лпшела сѫь претестъ de кліропоміь; —blatt, n., фронтіспіць, пóртъ, папінъ de тітѫлъ (ла о карте); —bogen, m., фоіеа кѫ тітѫла; —kupfer, n., стампа, рама (італ. rame) de тітѫлъ; —ſucht, f., вóла тітѫлатѫрелорь.

Titular, a. ші ad., тітѫларь, пѫтаї кѫ тітѫла; —biſchof, m., епіскопъ тітѫларь.

Titulatur, f., тітѫлътѫръ.

Tituliren, v., тітѫлъ, лптітѫлezъ.

Toaſt, m., (англічісмъ), тоастъ, тóстъ, лпкіпъчѵпе кѫ пъхарѫлъ.

Toben, n., ме лпфѫріесъ; вѫіескъ, дѫрдѫіѫ, вѫвѫіѫ; сънт мъніосъ; —de Leidenſchaft, f., патімъ недѫтерітъ; das Meer tobt, мареа мѫце, мареа есте лп фрéтътъ, мареа се тѫрвѫръ; das Blut tobt in den Adern, сънцеле колкъіе прin вine; wie ein Raſender —, а се лпфѫріа, а фаче ка унъ тѫрватъ.

Toben, n., фѫріь, фѫрóре; вѫіетъ, вѫвѫітъ.

Tobſucht, f., фѫрóре, фрепесіь, невніь.

Tobſüchtig, a. ші ad., фѫріосъ; маніакъ, фрепетікъ.

Tochter, f., фіїъ, фіікъ; фетіць, фатъ, копілъ.

Töchterchen, n., фіїкѫць, фіїкѫліць.

Tochterkind, n., непотъ de фіікъ.

Tochterkirche, f., бісерікъ лпфііетъ, філіалъ.

Töchterlich, a. ші a., ка о фіікъ, ка фіікъ.

Tochtermann, m., цinере (Schwiegerſohn).

Töchterſchule, f., шкóлъ de фетіце.

Tod, m., мóрте; bürgerlicher —, мóрте чівілъ, лincipe de тóте дрептѫріле чівіле; ewige —, мóрте сѫфлетéскъ; leibliche —, мóрте трѫпéскъ; ich bin des —es, сънт пердѫтъ, сънт мортъ; das iſt mir in den — zuwider, лмі есте кърѫтъ ка пъкателе; der — ſitzt ihm auf der Zunge, сѫфлетѫлъ лї стъ пе бѫze, лшї цine сѫфлетѫлъ кѫ динцїї.

Todbett, n., патѫлъ морцїї.

Todesangſt, f., —kampf, m., агоніь, фрікъ, лнгóре, лнгѫсціь de мóрте; ich ſtehe — aus, еь сѫферь недéпса морцїї.

Todesblaſſe, s. Todtenblaſſe.

Todesengel, m., лнцерь оторѫторь, лнцерѫлъ морцїї (Würgengel).

Todesfall, m., касъ de мóрте, мóрте.

Todesfurcht, f., фрікъ, паѫръ de мóрте.

Todesſchweiß, m., сѫдóреа морцїї.

Todesſtoß, m., ловітѫръ din граціь, ловітѫръ din кртъ.

Todesſtrafe, f., недéпса морцїї, недéпсъ къпіталъ, сѫплічіь.

Todesſtunde, f., óра морцїї.

Todesurtheil, n., сѫнтіцъ de мóрте.

Todfeind, m., дѫшманъ de мóрте.

Todfeindſchaft, f., дѫштъніь, кръ не мóрте.

Todkrank, a. ші ad., болнавъ de мóрте.

Töblich, s. Tödtlich.

Todſünde, f., пъкатъ de мóрте; пъкатъ прекѫцетатъ.

Todt, a. ші ad., мортъ, ръпосатъ; —e Augen, окї фъръ фокъ; —e Farbe, f., колóре мóртъ; —e Körper, m., кадавръ; мортъчѵпе; —e Ort, m., локъ пъръсітъ; ſich — lachen, а ста съ крепї de рѫсъ.

Todter, m., мортѫ; Todte, f., мóртъ.
Tödten, v., ѫчidѫ, оморѫ; sein Fleisch —, а'шї мортефіка трѫпѫлѫ.
Todtenacker, в. Gottesacker.
Todtenamt, n., пъръстасѫ пентрѫ морцї, сервіцїѫ dzeeскѫ пентрѫ морцї.
Todtenbahre, f., пъсъліъ, баръ (іт. bare).
Todtenbeine, n. pl., осеminте de морцї.
Todtenbeschwörung, f., негромапцїъ, шоломъніъ.
Todtenbett, в. Todbett.
Todtengerippe, n., скелетѫ, óсе ꙟпшірате, тіпѫлѫ морцїї.
Todtengerüst, n., катафалкѫ.
Todtengräber, m., чоклѫ, мортѫнтъторѫ, ꙟпгропъторѫ.
Todtenreich, n., чееа лѫме, ꙟтпъръцїа морцїлорѫ; локѫінца ръпосацїлорѫ.
Todtenschein, m., adeверінцъ deспре мóрте.
Todtenschau, f., inспепцїѫне de морцї.
Todtenschlaf, m., сомнѫлѫ морцїї; сомнѫ профѫndѫ.
Todtenstille, f., тъчереа морцїї; тъчере профѫndъ.
Todtenuhr, f., оролоцїѫлѫ морцїї; anódъ (incектъ Holzwurm, Bücherlaus).
Tödter, m., ѫчігъторѫ; оморѫторѫ.
Tödtlich, a. шї ad., de мóрте, морталѫ.
Todtschlag, m., ѫчidере, оморѫ, омѫчidiѫ.
Tödtung, f., ѫчidере, ѫчісѫръ; — des Fleisches, мортефікъцїѫнеа трѫпѫлѫї.
Tof, m., тѫфѫ (пéтръ); —erde, f., тѫфѫ фъіносѫ.
Toilette, f., тоалетъ (гътéлъ); месчóръ.
Tolerant, part., толерантѫ, сѫферінте, каре сѫфере пе алтѫлѫ (пѫ'лѫ прігонеште).
Toll, a. шї ad., фѫріосѫ; небѫнѫ; ръбіатѫ; тѫрбатѫ; —e Hund, m., къне тѫрбатѫ; —gold, n., аѫрѫ фалсѫ.
Tollapfel, m., патлацїкъ (плантъ).
Tollbeere, в. Tollkirsche.
Tollen, v., факѫ небѫнїї, аїѫрезѫ (Toben).
Tollhaus, n., касъ de небѫнї.
Tollheit, f., фѫріъ, небѫніъ; тѫрбъчѫне.
Tollkirsche, f., мътръгѫнъ, беладона (Wolfskirsche).
Tollkopf, m., омѫ фѫріосѫ, омѫ кѫ капѫлѫ амънъ.
Tollkühn, a. шї ad., орбѫ ꙟndръспецѫ, кѫрацїосѫ небѫнѫ.
Tollkühnheit, f., óрбъ ꙟndръспéлъ, корацїѫ небѫнескѫ.
Tollwurm, m., мѫшкїѫ облѫнгѫ сѫбт лімба кънілорѫ, вертокъне.
Tolpatsch, m., бъdъранѫ, можікѫ.
Tölpel, m., бъdъранѫ, можікѫ, метелеѫ; топтѫ; бѫтѫкѫ.
Tölpelei, f., бъdъръніъ, можічіъ; топцїъ.
Tölpelhaft, Tölpisch, a. шї ad., бъdъръносѫ, гросоланѫ, можікосѫ; бѫтѫкосѫ.
Tomback, m., томбакѫ (металѫ).
Ton, m., тонѫ, сѫнетѫ, сонѫ; (zѫгр.) гръdъцїѫне, трептътѫръ (ꙟп колорї); modѫлѫ пѫртърїї (ꙟп соцїетате); ganzer —, тонѫ плінѫ; — der Welt, datina лѫмеї марї; ein Mann von gutem —, омѫ елегантѫ, омѫ de бѫнѫ тонѫ; den — angeben, a da тонѫлѫ, а ꙟптона; а кondѫче соцїетатеа (алéсъ, de салонѫ).
Ton-abstand, m., (мѫс.) ꙟптревалѫ; —angeber, m., кondѫкъторѫ ꙟп соцїетате; —art, f., (мѫс.) тонѫ, modѫ; —fall, m., (мѫс.) къdінцъ; —folge, f., (мѫс.) скаръ, прогресіѫне; —kunst, f., мѫсікъ, штіінца армонієї; —künstler, m., артістѫ, віртѫосѫ ꙟп мѫсікъ; —lehre, f., акѫстікъ, штіінцъ deспре сѫнетѫ; —leiter, f., (мѫс.) скаръ, гамъ; —maß, —messung, f., месѫра тонѫрілорѫ; —setzer, m., компѫсеторѫ; —setzkunst, f., компѫсецїѫне.
Tönen, v., сѫнѫ, ръсѫнѫ.
Tönend, part., ръсѫнънте; сонорѫ.
Tonica, f., (мѫс.) тонікъ.
Tonisch, a. шї ad., (med.) тонікѫ.

Tonne, f., тóпъ, вѫтоїѫ (іт. botte, молд. полобокѫ, аптал).
Tonsilbe, f., сілабъ кѫ акчентѫ.
Tonstück, n., піесъ de мѫсікъ.
Tonzeichen, n., акчентѫ; нотъ.
Topas, m., топасѫ (пéтръ).
Topf, m., óлъ; —stein, m., тофѫ, талкѫ олърескѫ.
Töpfchen, n., олчікъ, олішóръ.
Töpfer, m., оларѫ; —arbeit, f., олърітѫ; —thon, m., лѫтѫ de óле.
Töpfern, в. Tönern.
Topisch, a. ші ad., (греч.) топікѫ, локалѫ.
Topograph, m., топографѫ, deскріiторѫ de локалітъцї, de цінѫтѫрї.
Topographie, f., топографіъ.
Topp! int., топ! преа біне! de акордѫ! ашеа съ фіе!
Topp, m., катаргѫ; піскѫ (вѫрфѫ) de мѫнте.
Torf, m., торфъ, тісікѫ (пътѫнтѫ че арde); —asche, f., ченѫше de торфъ; —boden, m., —moor, m., лѫнкъ моръштінóсъ; —stecher, m., съпоїѫ de торфъ.
Torkeln, в. Taumeln.
Tornister, m., decагъ, торністрѫ (ла солдацї ш. а.).
Torte, f., тѫртъ, тортъ.
Tortenbäcker, m., пастетарѫ.
Tortur, в. Folter.
Tosen, v., мѫгѫ, ръкнескѫ, (в. ші Toben).
Tost, в. Gipfel.
Tournier, в. Turnier.
Trab, m., (ла каї) тропотѫ, тропѫ; (ла оі) къпіетѫръ.
Trabant, m., дорабанцѫ, ѫнсоцiторѫ, сателітѫ (ѫн астрономіъ).
Traben, v., мергѫ ѫн тропотѫ, тропотескѫ, трапъдѫ; hoch —, а се фълі, а се мъndрі.
Traber, m., тропотіторѫ, тръпъдъторѫ (іт. trottatore).
Träber, f. pl., тескѫіне (тревере din тéскѫ); хóспе (de фъінъ).
Tracht, f., сарчінъ; портѫ, костѫмѫ, ѫмбръкътѫръ (modѫлѫ ѫмбръкъріі); пѫртътѫръ, dѫкътѫръ; — Schläge, о сфънтъ de бътаіе.
Trachten, v., me сілескѫ, аціntѫ, пъzѫіескѫ, каѫтѫ, претindѫ, me ѫнчеркѫ, аспірѫ; nach dem Leben —, пъndескѫ dѫпъ віéцъ; sein ganzes Dichten und — geht dahin, тóте гріжеле сале аціntъ спре а...; nach einem Amte —, а аспіра ла о deрегъторіъ.
Trächtig, a. ші ad., ѫнсърчінатѫ; а фъта (віте); бѫнѫ de пръсілъ.
Tradition, в. Ueberlieferung.
Tragaltar, m., алтарѫ портърецѫ.
Tragant, m., гѫмі, ръшінъ adрагантъ.
Tragbalken, m., грindъ мъіéстръ, грindъ че пóртъ греѫтате, архітравѫ, пріматрагъ.
Tragbar, a. ші ad., портърецѫ, портътівѫ, че се пóте порта; podiторѫ, фрѫптѫосѫ.
Tragbett, в. Tragebett.
Trage, f., трагъ, ѫнéлтъ de трасѫ, de dѫсѫ (пе dѫнса).
Träge, a. ші ad., лепешѫ, тръndавѫ; греоїѫ; непъсъторѫ, прецетъторѫ; zъкърецѫ; ѫмпѫцітѫ.
Tragebahre, в. Trage.
Trageband, n., чінгъ, кінгъ.
Tragebett, n., патѫ портърецѫ, патѫ портътівѫ, крабатѫ.
Tragehimmel, m., балdахінѫ.
Tragen, v., портѫ, dѫкѫ; цінѫ, сѫсцінѫ; podескѫ, е de а фъта; wie trägt er sich? кѫмѫ е ѫмбръкатѫ? der Acker trägt nichts, агрѫлѫ нѫ podеште nimікѫ; man trägt sich mit dem Gerüchte, с'а ръспъndітѫ фаіма; wer trägt die Schuld? чіне е de вінъ? чіне стрікъ? (ѫн Ппате); diese Flinte trägt 300 Schritte weit, пѫшка ачéста бате ла 300 пашї; das Capital trägt fünf Procent, къпіталѫлѫ арѫнкъ чінчї ла сѫтъ; dieses Tuch trägt sich gut, ачéстъ пънѫръ е траінікъ; ins Buch —, а петрече ѫн протоколѫ; Wasser ins Meer —, а вінde кълdѫръ ѫн лѫна лѫї Кѫпторѫ; den Sieg davon —, а репорта вінторіа; Trauer —, а порта dоліѫ; sich schön —, а се ѫмбръка кѫ гѫстѫ.
Träger, m., портъторѫ; сърчінарѫ,

факінъ, трокаръ (ла Брашовъ, хаталъ, търч.), (архіт.) проптеа, pazimъ; —in, f., портътóре; сърчінърéсъ.
Tragesessel, m., шéзъ пóртътівъ, скаѕнъ портърецъ, лептікъ, бръпкарїѕ.
Trägheit, f., лепе, тръndъвіъ; прецетъ, пелѕкраре.
Tragiker, m., траціkъ, поетъ траціkъ.
Tragikomödie, f., траціkomediъ (пе кътъ трістъ пе атътъ de ржсъ).
Tragisch, a. ші ad., траціkъ, трістъ.
Tragödie, f., траціediъ, трагоdiъ, поетъ трістъ.
Tragpfeiler, m., піластрѕ.
Train, m., (міліт.) каръ, шіръ de каръ, трагътъ (іт. traino).
Traktament, в. Bewirthung.
Traktat, m., трактатъ, конвенціѕне (Vertrag).
Traktiren, v., óспътъ, трактезъ (Bewirthen).
Trällern, v., трълъїѕ, лълъїѕ, doinъїѕ.
Tram, m., гріndъ.
Trampeln, v., тропъїѕ (din пічóре).
Trampelthier, n., dromedaръ, кътілъ кѕ dóъ гебе.
Trampen, в. Stampfen.
Trändeln, v., токошескъ, тъndълескъ, тръгъпескъ.
Trank, m., беѕтѕръ.
Tränke, f., adъпътóре.
Tränkern, v., adъпъ; ѕdъ; ѧтmoїѕ.
Trankopfer, n., (ла антічї) лібъціѕне.
Tränktrog, m., трóкъ de adъпатъ.
Tränkung, f., adъпътѕръ, adъпътѫнтъ.
Transito, n., трансітъ, комерчъ de трекѕтъ (dintр'о цéръ престе алтеле).
Transparent, в. Durchsichtig.
Transport, в. Durchzug.
Trapp, m., трапъdъ, тропотъ; трапъ (minep.); стрѕгѕре стрѕжітъ.
Trappe, m., Trappgans, f., dропіъ (пасере); ѕрмъ de пічоръ.
Trappen, Trappsen, v., тропотескъ; апѕкъ din фѕгъ (чева).
Trassant, m., (комерч.) трасантъ, каре траце поліцъ (асѕпра алтѕіа).
Trassat, m., пріїмітоpъ (алъ поліцеї), плътіторъ (алъ сѕмеї).
Trassiren, v., трагъ, трасезъ (поліцъ асѕпра кѕїва).
Trassirer, в. Trassant.
Tratte, f., тратъ, поліцъ трасатъ (пе каре о плътеште о а треіа персóнъ).
Traube, f., стрѕгѕръ; (молd. пóмъ); —n lesen, а кѕлеце вііле.
Traubenkamm, m., стрѕгѕръ стрѕжітъ.
Traubenkraut, n., талпа гъштеї, ancepinъ (Gänsefuß).
Traubenmuß, n., zamъ de агѕрidъ, de стрѕгѕръ.
Traubensaft, m., вінъ; мѕстъ de стрѕгѕръ.
Trauen, v., me ѧнкредъ, me конкредъ; me ѧнкѕмътъ; кѕпѕнъ; auf Gott —, а пѕне кредінца ѧн Dzeъ; sich selbst nicht —, а нѕ се ѧнкреde ѧн сінешї; traue, schaue, wem, чіне нѕ се ѧнкреde, нѕ о пъцеште.
Trauer, f., doліъ (жале); трістъчѕне, трістецъ; tiefe —, doліъ маре.
Trauer-bild, n., сімволъ de doліъ; —binde, f., фъшіóръ de doліъ; —blick, m., къѕтътѕръ трістъ; —bote, m., месацеръ de doліъ; —botschaft, f., поѕътате трістъ; —flor, m., вълъ, крепъ de doліъ; —gedicht, n., елеціъ, епічediъ, поесіъ de doліъ; —gefolge, n., петрекапіъ ла мортъ, конвоїѕ фѕневрѕ; —geläut, n., сѕнътѕръ de клопотъ ла морцї; —gerüst, n., катафалкъ; —geschichte, f., історіъ трістъ; —haus, n., касъ de doліъ; —klage, f., плънсетъ фѕневрѕ, бочітъ ла мортъ; —kleid, n., вестмънтъ de doліъ; —marsch, m., маршъ фѕневрѕ; —maul, n., комъndаре; —musik, f., мѕсікъ ла мортъ, мѕсікъ трістъ; —rede, f., кѕвънтъ ла мортъ, кѕвънтъ фѕневрѕ; —spiel, n., траціediъ, dрамъ трістъ; —spieldichter, m., поетъ траціkъ; —spieler, m., акторъ траціkъ; —weib, n., фемеіъ бочітóре; фемеіъ ѧн doліъ; —weide, f., салче трістъ, салче de Вавілоніа.
Trauern, v., me ѧнтрістъ, сънтъ

трістȣ; портȣ doліȣ, жълескȣ (ѧтвлȣ черпітȣ, ѧп Ппате).
Traufdach, n., коперішȣ кȣ ȣлȣче.
Traufe, f., апъ de стрешінъ; скокȣ de стрешінъ; пікȣрътȣръ; aus dem Regen in die — kommen, а ажȣнце din пȣцȣ ѧп лакȣ.
Träufeln, v., пікȣрȣ, торпȣ пікȣръndȣ.
Traufen, v., пікȣрȣ, кȣргȣ ѧп пікътȣрї.
Trauffaß, n., васȣ de стрѫпсȣ апа din стрешінъ.
Traufrinne, в. Dachrinne.
Traufwasser, n., апъ de плóіъ, апъ de стрешінъ.
Trau-gebühr, f., —geld, n., таксъ de кȣпȣпатȣ.
Traulich, a. ші ad., фаміліарȣ, кȣ ѧпкредере, інтімȣ.
Traum, m., вісȣ, вісіȣне.
Traum-ausleger, —deuter, m., сплікъторȣ de вісȣрї; —bild, —gebild, —gesicht, n., пълȣкъ, вісіȣне, вideніъ, фантастъ.
Träumen, v., вісезȣ.
Träumer, m., вісъторȣ; вісіонарȣ.
Träumerei, f., вісътȣръ, вісȣ, пълȣчіре, вісіȣне.
Träumerisch, a. ші ad., вісъторȣ, вісъросȣ; абстрасȣ; хімерікȣ, фантастікȣ.
Traun, int., пре лецеа теа, кредеме!
Traurig, a. ші ad., трістȣ, тъхнітȣ; пъкъжітȣ; меланхолікȣ, посоморѫтȣ.
Traurigkeit, f., трістецъ, трістъчȣне, тъхнічȣне; меланхоліъ.
Trauring, m., інелȣ de кȣпȣніъ.
Trauschein, m., аттестатȣ de кȣпȣніъ.
Traut, a. ші ad., кредінчосȣ, ѧпкрезȣтȣ; іȣбітȣ, харȣ.
Trauung, f., кȣпȣніъ.
Treber, в. Träber.
Trecken, v., трагȣ, ретрагȣ.
Treckschüte, f., лȣнтре, баркъ (трасъ de каї).
Treff, m., ловітȣръ, пемерітȣръ.
Treff, n., (ѧп жокȣ de кърцї), трефȣ.
Treffen, n., бътъліъ, фаптъ de арме; erstes —, лінія прімъ de трȣпе; ins — gehen, а мерце ла бътъліъ.
Treffen, v., німерескȣ; афлȣ, гъсескȣ, daȣ престе, аттінгȣ; nachdem es trifft, кȣмȣ се ѧптъмплъ; es traf sich, се пемері; das Loos traf mich, сóртеа me лові пе mine; Anstalten —, а лȣа месȣрї, а прегъті, а фаче препаратіве; vom Blitze getroffen sein, а фі тръснітȣ.
Treffend, part., німерітȣ.
Treffer, m., німеріторȣ, сортȣ німеріторȣ (ѧп лотеріъ).
Trefflich, a. ші ad., прéбȣнȣ, прéбіне; есчелінте, мінȣнатȣ; іскȣсітȣ (іт. squisito).
Trefflichkeit, f., есчелінцъ; скȣсінцъ.
Treibebeet, в. Mistbeet.
Treibejagd, f., вънътóре маре, вънътóре кȣ тънъторї.
Treibeis, n., гіéцъ порнітъ; гіецої, pl.
Treiben, v., тънȣ; гонескȣ, алȣнгȣ, фȣгърескȣ, daȣ афаръ; крескȣ (рамії); сілескȣ, невоїескȣ; me deпрindȣ (ла о месеріъ), ватȣ, ѧпцепенескȣ (черкȣ, парȣ); ѧптindȣ (алȣатȣлȣ); getriebene Arbeit, лȣкрȣ ѧп реліефȣ; er treibt es zu arg, елȣ мерце прé de парте, елȣ ѧшї фаче de капȣ, елȣ пȣ пъzеште нічї ȣнȣ кȣмпътȣ; er treibt mich auf's Aeußerste, елȣ me скóте din съріте, елȣ me скóте din тотȣ кȣмпътȣлȣ; vor Anker —, (мар.), а траце кȣ анґіра, а ара (фȣndȣлȣ търіі); in die Flucht —, а лȣа ла фȣгъ (пе чінева); ein Keil treibt den anderen, ȣнȣ дракȣ скóте пе алтȣлȣ; кȣїȣ кȣ кȣїȣ се скóте.
Treiber, m., тънъторȣ, пъсторȣ (de віте).
Treib-haus, n., флоръріъ; —herd, m., —hütte, f., афінъріъ, топіторіъ (de метале); —jagd, f., в. Treibejagd; —holz, n., лемнȣ тънатȣ пе апъ; —mittel, n., міжлокȣ тънъторȣ (med.); —stachel, m., волдȣ.
Treibung, f., тънътȣръ; гóпъ.
Tremulant, m., (мȣс.), реціcтрȣ de тремóре, жокȣ тремȣросȣ (ѧп ортане).

Trennbar, a. ші ad., деспърцiверŭ, сепараверŭ.
Trennbarkeit, f., деспърцiтате, деспърцiверiтате, сепареверiтате.
Trennen, v., деспарцŭ, десфакŭ, сепарŭ, десмембрезŭ, десѹпескŭ; кѹртŭ; дескосŭ.
Trennmesser, n., кѹцiташŭ de дескѹсѹтŭ.
Trennpunkt, m., пѹнтŭ деспърцiтiвŭ, diересъ.
Trennung, f., деспърцiтѹръ, десфъкътѹръ, сепъръцiѹне, десмембръмѫнтŭ, десѹнiѹне (схiсмъ); деспърцéлъ (ѧн късъторiъ); дескѹсетѹръ; кѹртътѹръ.
Trennwort, n., (гръм.), пъртiчеа десжѹнтiвъ.
Trense, f., къпъстрѹ.
Trepan, (iт. ші фр.), трепанŭ, сфределŭ (de тѹнŭ; de къпъцiнъ ѧн анат.).
Trepaniren, v., трепънезŭ, сфределескŭ.
Treppchen, n., скърiшóръ; трептiшóръ.
Treppe, f., скаръ (de трепте).
Treppenspindel, f., фѹсѹлŭ скъреї, стълпѹлŭ скъреї.
Tresorschein, m., вiлетŭ de вiстiерiъ.
Trespe, f., опсѫгъ, овъсiкъ.
Tresse, f., галонŭ, фрѫмгiе, шiретŭ de фiрŭ.
Tressenkleid, n., вестмѫнтŭ кѹ фiрŭ de аѹрŭ.
Tresser, Trester, в. Träber.
Treten, v., калкŭ; пъшескŭ; мергŭ, трекŭ; кѹлкŭ ла пъмънтŭ; unter die Füße —, а пѹне сѹпт пiчóре, а сѹпѹне; die Gesetze mit Füßen —, а кълка леціле ѧн пiчóре; die Schuhe schief —, а скълчié чобóтеле; ans Land —, а десвърка; ins Zimmer —, а iнтра ѧн одаiъ.
Treter, m., кълкъторŭ, пъшiторŭ.
Tretrad, n., рóтъ de кълкатŭ (кѹ пiчорѹлŭ).
Tretschämel, m., тълпiцї.
Treu, a. ші ad., кредiнчосŭ, феделŭ (ziчемŭ федъ); леалŭ; акѹратŭ, есактŭ; seinem Worte — bleiben, а се цiнé de кѹвънтŭ.
Treue, f., кредiнцъ, феде, феделiтате; леалiтате; акѹратецъ, есактiтате; meiner —! zъŭ! пре леціа меа!
Treubruch, m., спержѹрiŭ, кълкаре de кредiнцъ.
Treubrüchig, a. ші ad., спержѹрŭ, рѹмпъторŭ de кредiнцъ; gegen seinen Fürsten — werden, а къдé ѧн фелонiъ.
Treuge, a. ші ad., секŭ (Trocken).
Treugen, в. Trocknen.
Treugeplatz, m., ѹскъторiъ.
Treugesinnt, a. ші ad., леалŭ, кѹ сiмцŭ кредiнчосŭ.
Treuherzig, a. ші ad., кандiдŭ, фрънкŭ, сiнчерŭ, кѹратŭ ла iнiмъ; наiвŭ (сiмплѹ, фъръ нiчї о вiклепiъ).
Treuherzigkeit, f., кънdóре, сiнчерiтате, iнiмъ дескiсъ; наiвiтате.
Treulich, a. ші ad., кредiнчосŭ.
Treulos, a. ші ad., кълкъторŭ de кредiнцъ, нелеалŭ, перфiдŭ.
Treulosigkeit, f., кълкаре de кредiнцъ, нелеалiтате, перфiдiъ.
Triangel, в. Dreieck.
Tribuliren, v., пъкъжескŭ, трiбѹлезŭ.
Tribun, m., (ла Романї), трiбѹнŭ, апъръторŭ алŭ попорѹлѹї (ѧн репѹблiкъ); ші къпiтанŭ; (ла Еѹропенї) аціцъторŭ, аціцъторŭ (de глóте).
Tribunal, n., скаѹнŭ de жѹдекатъ, трiбѹналŭ.
Tribune, f., трiбѹнъ, амвонŭ, катедръ de кѹвънтатŭ.
Tribut, m., трiбѹтŭ, даціъ, дарe.
Trichter, m., леiкъ, пълнiъ, хѹне (а локѹреа трiхтърŭ); кратерŭ (ла мѹнцiї вѹлканiчї).
Trichtern, v., торнŭ кѹ леiка, кѹ пълнiа.
Tricktrack, n., шътранче, свъръiнъ, свъръiтóре (iт. sbaraglino), жокŭ кѹ ротiчеле.
Trieb, m., мънътѹръ, гóнъ (de вiте); ѧндемнŭ, болдŭ, ѧнклiнъцiѹне (спре чева), ѧнстiнктŭ; ѧнколцéлъ, ръсърiтѹръ, пѹїѹ (de рамї).

Triebel, m., тъіѕгѫ (ла бѕтіnарї); тъnовеа (de рóтъ).
Triebfeder, f., (max.), кóрdъ, ресорѫ; тъnътóре; ꙟndemnѫ, motівѫ.
Triebkraft, f., пѕтере тъnътóре; пѕтере веџетатівъ (ꙟn плаnте).
Triebrad, n., рóтъ тъnътóре.
Triebsand, m., nъсіnѫ ѕшорѫ (тъnатѫ de въnтѫ).
Triebwerk, n., maxinъ тішкътóре.
Triefauge, n., omѫ ѕрdѕросѫ (ла окї).
Triefäugig, a. ші ad., ѕрdѕросѫ.
Triefen, v., кѕргѫ, пікѕрѫ; vom Blute triefend, ꙟnвъскѕтѫ ꙟn сънџе.
Triefig, a. ші ad., ѕрdѕросѫ.
Triegen, в. Trügen.
Trift, f., тѕрmъ, чірédъ; пъшѕne; (пърлогѫ, толóкъ); калеа вітелорѫ; —geld, n., таксъ de пъскѕтѫ; —recht, n., dрептѫ de пъскѕтѫ.
Triftig, a. ші ad., пѕтеросѫ, ꙟnтемеїетѫ, фѕndатѫ, таре, солidѫ; плѕтіторѫ, тъnатѫ (de валѕрї).
Triftigkeit, f., търіъ, вълóре.
Triftstein, m., mezѕіna пъшѕneї.
Trigonometrie, f., тріgonometріъ, штіinцъ deспре тріѕnгіѕрї.
Triller, m., (мѕс.), трілѫ, (іт. trillo), горгоnѫ (ꙟn Ппате, іт. gorgheggio), тремѕрътѕръ de гласѫ.
Trillern, v., (мѕс.), трілезѫ, (къnтѫ кѕ горгóne), тремѕрѫ гласѕлѫ.
Trillion, m., тріліоnѫ.
Trinkbar, a. ші ad., de беѕтѫ.
Trinkbruder, m., беџівѫ.
Trinken, v., беѫ; zu — geben, daѫ de беѕтѫ; mit starken Zügen —, а гіолкъі.
Trinker, m., беѕторѫ.
Trinkgeld, n., банї de беѕтѕръ.
Trink-geschirr, —glas, n., васѫ, стіклъ, пъхарѫ de беѕтѫ.
Trinkgesellschaft, f., компаніъ de беџівї.
Trinkhaus, n., оспътъріъ, търабъ de беѕтѫ, кърчmъ.
Trinklied, n., къnтекѕлѫ беџівілорѫ, dітірамбѫ.
Trinkwasser, n., апъ de беѕтѫ.
Trinkschale, f., кѕпъ.
Trio, n., тріо, а треїа парте.
Tripel, m., тріполѫ (соїѕ de пъmъnтѫ); ꙟnтреітѕръ.
Tripliren, v., (віліарdѫ), тріплезѫ.
Trippel, m., в. Tripel; —allianz, f., аліанцъ тріплъ, аліанцъ ꙟnтреітъ.
Trippeln, v., пікѕрѫ; тропотескѫ.
Tripper, m., гоnореъ, скѕлаmеnтѫ (бóлъ); gutartige —, гоnореъ ѕшóръ; bösartige —, гоnореъ пѕроіóсъ.
Tritt, m., кълкътѕръ; ѕрmъ (de пічорѫ); пашѫ; mерсѫ, mерсетѫ; трéптъ (Stiege); скаръ (ла тръсѕръ).
Triumph, m., тріѕmфѫ, ꙟnвінџере, вінторіъ; —bogen, m., аркѫ de тріѕmфѫ; —wagen, m., карѫ тріѕmфалѫ.
Triumphiren, v., тріѕmфезѫ, ꙟnвінгѫ.
Triumvir, m., тріѕmвірѫ (ла романї маї наіnте de къdереа репѕблічеї).
Triumvirat, n., тріѕmвіратѫ.
Trivial, a. ші ad., трівіалѫ, ordinарїѕ, de тóте zілеле; dінтре dрѕmѕрї.
Trivialität, f., трівіалітате, лѕкрѕ ordinарїѕ, лѕкрѕ de тóте zілеле.
Trochäus, m. трохеѫ (пічорѫ de версѫ).
Trocken, a. ші ad., ѕскатѫ; секѫ; стерпѫ (вітъ); —e Antwort, f., ръспѕnсѫ скѕртѫ, ръспѕnсѫ лаконікѫ; —e Empfang, m., пріїmіре рече; —e Styl, m., стілѫ секѫ, стілѫ макрѕ; —e Mensch, m., omѫ скѕmпѫ ла ворбъ; —e Vieh, n., вітъ стéрпъ (че nѕ dъ лапте); —e Witterung, f., тіmпѫ сечетосѫ.
Trocken-haus, n., —kammer, f., —platz, m., ѕскъторіъ, локѫ de ѕскатѫ.
Trockenheit, f., сечетъ, ѕскъчѕne; стерпіme.
Trockenleine, f., фѕne de ꙟnтіnсѫ (рѕфе ш. а.).
Trocknen, v., ѕскѫ, пѕnѫ ла ѕскатѫ; me ѕскѫ.
Troddel, f., цорцорѫ, църцатѫ; къnакѫ, чѕкѕрѫ.
Trödel, m., трафікъ de векітѕрї, телъліъ; —bude, f., бѕтікъ (болтіцъ) de векітѕрї; —frau, f., телеікъ, телелеікъ; —kram, m.,

хаіне векї, векітȣрї; —mann, m., телалȣ, вънzъторȣ de векітȣрї.
Trödelei, f., телъліъ, месеріъ de телълітȣ (Tandelmarkt).
Trödelhaft, a. ші ad., ѫпчетȣ, атъпъторȣ, nedeтерminатȣ.
Trödeln, v., пегоцiezȣ кȣ векітȣрї, ревъndȣ, телълескȣ (Tandeln).
Trödler, m., телалȣ, трафікаптȣ de векітȣрї.
Trödlerin, f., телеікъ, телелеікъ.
Trog, m., трокȣ, трóкъ (іт. truogo, trogolo); коватъ, албіъ, треȣкъ, керсінȣ (молд.); —kahn, m., фȣлікъ, лȣптрішóръ.
Trögelchen, n., трокіцъ, трокшóръ.
Trollen, v., тропъїȣ, dȣръїȣ; sich —, me daȣ de-a-dȣра, me карȣ.
Trommel, f., тобъ, тамбȣръ; тімпінъ, тімпанъ; вешкъ; фрігаре de кафеа; dрѫмбъ; —fell, n., пеле de тобъ; —häutchen, n., пелкȣца тімпанеї (ѫп ȣреке); —klöppel, m., беціщорȣ de тобъ; —schläger, m., тобашȣ, тобошарȣ, тобарȣ; —sucht, f., тімпанітідъ, dȣрере de ȣреке; —taube, f., порȣмбȣ тамбȣрінȣ.
Trompete, f., трѫмбіцъ, тромпетъ.
Trompeten, v., трѫмбіцȣ.
Trompeten-geschmetter, n., —schall, —stoß, m., сȣпетȣ de трѫмбіцъ.
Trompetenschnecke, f., трѫмбъ.
Trompetenzug, m., реціcтрȣ de трѫмбіцъ.
Trompeter, m., трѫмбіцъторȣ.
Trompetenmarsch, m., маршȣ de кълъріме.
Tropf, m., гъгъȣцȣ, сімплȣлецȣ; біетȣ, ваїdеелȣ, тікълосȣ; armer —, біетȣлȣ омȣ, сърманȣлȣ, ваї de капȣлȣ лȣї; —bad, n., dȣшȣ, баїъ de стропї; —bar, a. ші ad., кȣргъторȣ, кȣргърецȣ, ліквідȣ.
Tröpfchen, n., пікътȣрікъ.
Tröpfeln, v., пікȣрȣ.
Tropfen, m., пікътȣръ, пікȣ, стропȣ; —weise, ad., ѫп пікътȣрї.
Tropfstein, m., сталактітȣ, пéтръ продȣсъ din пікътȣрї.
Trophäe, f., трофеȣ, семнȣ de ѫпвінцере.
Tropisch, a. ші ad., тропікȣ, de сȣпт zona тропікъ, фóрте фербінте; ѫп тропї, ѫп ікóне реторіче.
Troß, m., бъгаціȣ de арматъ, кърѫмеа арматеї (каръ, тȣпȣрї шчл.).
Troß, n., фȣне грóсъ (отгонȣ, слав.).
Trost, m., мънгъїере, алінъмънтȣ; —arm, a. ші ad., пȣцінȣ мънгъіторȣ; —brief, m., скрісóре мънгъіóсъ.
Tröstbar, a. ші ad., че се пóте мънгъіé.
Trösten, v., мънгъїȣ.
Tröster, m., мънгъіторȣ.
Tröstlich, a. ші ad., мънгъіосȣ.
Trostlied, n., кънтекȣ мънгъіосȣ.
Trostlos, a. ші ad., немънгъїетȣ, ліпсітȣ de мънгъїере, deскȣръціатȣ.
Trostlosigkeit, f., немънгъінцъ; deскȣраціȣ, десперъціȣне.
Trostreich, a. ші ad., плінȣ de мънгъіере, фóрте мънгъіосȣ.
Tröstung, f., мънгъінцъ, мънгъїере.
Trott, в. Trab.
Trotten, Trottiren, в. Traben.
Trotz, m., червічіъ, пóръ, оппȣнере, обстінъціȣне; арцагȣ; der Welt zum —, ѫп мъніа лȣмії; — bieten, а фаче ѫп мъніъ, а афрȣнта, а брава; Jemandes — demüthigen, а ѫпфрънце червічіа кȣіва, er lauft — einem Pferde, елȣ алéргъ алътȣреа кȣ ȣнȣ калȣ; zum —e, ѫп мъніа (кȣіва).
Trotzen, v., me пȣнȣ ѫп пóръ, факȣ ѫп мъніъ, афрȣнтȣ, бравеzȣ, me оппȣнȣ; кȣтеzȣ; allen Gefahren —, а ѫпфрȣнта тóте перікȣлеле.
Trotzig, a. ші ad., червікосȣ, кȣ капȣлȣ ѫп пептȣ, фіеросȣ, dѫрzȣ, обстінатȣ, къпъціносȣ; —e Miene, f., къȣтътȣръ брȣскъ; —e Wesen, n., фіре dѫрzъ, апȣкътȣрї червікóсе, маніеръ брȣскъ.
Trotzkopf, m., омȣ червікосȣ, омȣ обстінатȣ (ѫпdърътнікȣ).
Trübe, a. ші ad., тȣрбȣре, тȣрбȣросȣ; ѫпкісȣ, ѫптȣнекосȣ; посоморѫтȣ.
Trübel, m., рȣмóре, сгомотȣ.

Trüben, v., тврвврѣ.
Trübheit, f., тврвврéлъ.
Trübsal, n., місеріъ, тікълошіъ, кълъмітате, атъръчвне свфлетéскъ, пъказѣ греѣ.
Trübselig, a. ші ad., тікълосѣ, пъкъжітѣ, тъхпітѣ, ѫптрістатѣ, свпъратѣ.
Trübsinn, m., меланхоліъ, трістéцъ пекоптепітъ.
Trübsinnig, a. ші ad., меланхолікѣ, свпъръчосѣ, тъхпічосѣ, трістѣ, ѫптрістъчосѣ; посоморѫтѣ.
Truchseß, m., (ла кврцї de domniторї), столпікѣ, гътіторѣ de масъ.
Trude, f., фертекътóре (връжітóре).
Trudel, m., векітвръ.
Trüffel, f., тартвфѣ, бврете пегрв.
Trug, m., ѫпшелъчвне, атъцíре; хóспъ дела албіне; mit Lug und — umgehen, а фі плінѣ de ѫпшелъчвнї.
Trugbild, n., ікóпъ фалсъ, фантастъ атъцітóре, пълвчіре.
Trügen, в. Betrügen.
Trügerisch, Trüglich, a. ші ad., атъціторѣ, атъцітівѣ (іллвсоріѣ); фалсѣ.
Trugschein, m., апъріпцъ фалсъ, пърере атъцітóре.
Trugschluß, m., софістъ, ѫпкеїере фалсъ (ѫп сілоцістѣ).
Truhe, f., ладъ, сіпетѣ, сікріїв болтітѣ.
Trumm, m., pl. Trümmer, трвпкїв, рвптвръ, фъртътвръ; моцѣ, капетѣ; врвїокѣ; in Trümmer gehen, а се дѫрѫта, а се префаче ѫп рвінъ, а се сфърта.
Trümmchen, n., бвкъцікъ, къпецелѣ; фъртътвръ.
Trumpf, m., колóре алéсъ; трівтфѣ; (ѫп жокѣ de кърцї) атвтѣ, козѣ, тромфѣ; афроптѣ.
Trumpfen, v., жокѣ кв атвтѣ; афроптезѣ, ѫтї ръсбвпѣ (Abtrumpfen).
Trunk, m., бевтвръ; гїолкъітвръ, двшкъ.
Trunken, a. ші ad., беатѣ, ѫтвътатѣ; —bold, m., бецівѣ.
Trunkenheit, f., бецїъ.
Trupp, m., трвпъ (іт. truppa, фр. troupe), чéтъ, бандъ; чврдъ, чіредъ, тврмъ (кърдѣ).
Truppe, f., трвпъ, чéтъ (de осташї); компаніъ, соцієтате.
Truppweise, ad., ѫп чете; ѫп тврме.
Trut-hahn, —huhn, m., кврканѣ, гъінъ de India.
Truthenne, f., кврк, коркотінъ.
Trutz, в. Trotz; Trutz- und Schutzbündniß, аліанцъ офенсівъ ші дефенсівъ.
Tschako, m., ківъръ, чакъѣ (ла хвсарї).
Tuberose, f., тввеpосъ (флóре), zambілъ de India.
Tubus, m., тввѣ, окїанѣ таре.
Tuch, n., пъпвръ (поставѣ); пъпzъріъ de лъпъ; пъпzътвръ; тъхратъ, батістъ; штергарѣ, твлбанѣ (легътвръ de капѣ).
Tuch-artig, a. ші ad., пъпвріѣ, de калітатеа пъпвреї; —bereiter, m., пъпврарѣ; петеziторѣ de пъпвръ; —fabrik, f., пъпвръріъ, фабрікъ de пъпвръ; —gewölbe, n., —handlung, f., болтъ, пегвцеторіъ de пъпвръ; —macher, m., пъпврарѣ (постъварѣ); —rahmen, m., ѫптінzъторе de пъпвръ; —scherer, m., твпzъторѣ de пъпвръ; —walke, f., дърстъ, піоъ de пъпвръ.
Tüchelchen, n., тъхръміóръ, бъстълвцъ, тістімелѣ.
Tuchen, a. ші ad., de пъпвръ.
Tüchtig, a. ші ad., бвпѣ, къпаче, дестоінікѣ, аверѣ, харпікѣ; —e Arbeiter, m., лвкръторѣ харпікѣ; —e Esser, m., омѣ тъпкъчосѣ; —e Lüge, f., мінчвпъ корпвратъ; —e Ohrfeige, f., палтъ цéпъпъ; es regnet —, плóъ таре.
Tüchtigkeit, f., къпъчетате, дестоінічіъ, хърпічіъ, аверетате.
Tücke, f., ръінцъ асквпсъ, ръвтате, ръпкóре (квтѣ zічетѣ ші ръпкачѣ); префъкътвръ; пъравѣ (ла каї).
Tückisch, a. ші ad., ръвтъчосѣ, ръпкоросѣ; префъквтѣ.
Tuf, в. Tof.

Tugend, f., віртѫте, фаптъ бѫнъ, фаптъ моралъ; aus der Noth eine — machen, а фаче de сілъ бѫкѫросѫ; а фаче din сілъ віртѫте.
Tugend-bahn, f., калеа віртѫцїї; —-freund, m., amікѫ алѫ віртѫцїї; —held, m., ероѫ алѫ віртѫцїї, сфънтѫ; —wandel, m., віéцъ кѫвіóсъ, пѫртаре віртѫóсъ.
Tulpe, f., тѫліпанѫ, лълеа (флóре); frühzeitige —, anemónъ de прімъваръ.
Tukan, m., тѫканѫ (пасъре).
Tummel, в. Taumel ші Getümmel.
Tummeln, v., sich —, me ꙟнвѫртѫ, me портѫ, me вѫрколескѫ; факѫ dрегѫ; tummle dich, dъ maї іѫте, пóртъте.
Tummelplatz, m., локѫ de алергатѫ, локѫ de лѫптъ.
Tummler, Tümmler, m., делфінѫ; калѫ deпрінсѫ, фѫсчелѫ de іце, тéсѫ.
Tumpel, m., гъванѫ, афѫndътѫръ; балтъ.
Tumult, m., в. Lärm ші Getümmel.
Tünche, f., тінчѫіéлъ, тепчѫіéлъ (de варѫ); върѫіéлъ, споіéлъ.
Tünchen, v., тінчѫїѫ, споїескѫ, върѫіескѫ, тѫрѫїѫ.
Tüncher, m., тінчѫіторѫ; споіторѫ.
Tünchung, f., споітѫръ; тінчѫітѫръ.
Tunke, f., ꙟнтінсътѫръ, ꙟмmоіетѫръ; сосѫ, салче (іт. salsa), zamъ грóсъ (тѫрч. чѫлама).
Tunken, v., ꙟнтінгѫ, ꙟмmоїѫ (Eintunken).
Tupfel, m., —chen, n., пѫнтѫ, пѫнтѫлецѫ; макѫлъ; патъ.
Tupfelig, a. ші ad., пѫнтатѫ, пътатѫ.
Tüpfeln, v., пѫнтезѫ; пестріцезѫ.
Tupfen, Tüpfen, v., атінгѫ кѫ върфѫлѫ; штергѫ (кѫ глопцѫ).
Turban, m., тѫрбанѫ, легътѫръ de капѫ (ла ръсърітенї).
Türke, m., тѫркѫ.
Türkiß, m., тѫркінъ, перѫсікъ (пéтръ мінералъ).
Turmalin, m., тѫрмалінѫ (пéтръ вѫртосъ).
Turnen, v., (лат. med. torneare), me ꙟнторнѫ, me жокѫ, ꙟнковоїѫ трѫпѫлѫ.
Turnier, n., торнътънтѫ, торнѫръ (іт. torneo, лат. med. aet. torneamentum), лѫптъ къвълерéскъ (кѫ каї, кѫ ланче ш. а.).
Turnieren, v., торнезѫ, me лѫптѫ, me deпрindѫ ꙟн арме.
Turnplatz, m., локѫ de цімнастікъ.
Turnschule, f., шкóлъ цімнастікъ.
Turteltaube, f., тѫртѫреа, тѫртѫрікъ.
Tusch, m., віватѫ, ꙟнкінътѫръ кѫ пъхарѫ, тѫшѫ, dѫшкъ.
Tusche, f., негрéлъ de Xina, тѫшѫ.
Tuschen, v., adѫмбрезѫ, decemnѫ кѫ тѫшѫ; аскѫndѫ (Vertuschen).
Tute, Tüte, в. Düte.
Tüten, в. Düten.
Tütsche, в. Tunke.
Tutschen, в. Tunken, Eintunken.
Tutia, Tuzia, тѫцїъ (варѫ de цінкѫ).
Typograph, в. Buchdrucker.
Tyrann, в. Tirann.

U.

U, n., літера а dóъzечеа ꙟн алфабетѫлѫ цермanѫ.
Uebel, a. ші ad., ръѫ; неплъкѫтѫ; —e Zufall, m., касѫ сіністрѫ; — beschaffen, ръѫ kondiцionатѫ, ръѫ фъкѫтѫ; — unterrichtet, ръѫ інформатѫ; es ist mir — geworden, mї а венітѫ ръѫ; er ist — daran, а пъцїт'о ръѫ, і мерце ръѫ; — ankommen, а о пъцї, а'ї da de капѫ; — nehmen, а лѫа ꙟн нѫме de ръѫ; von zwei —n muß man das kleinste wählen, е maї біне а къdé din ферéстръ ка de пе коперішѫ, din dóъ реле алеце пе челѫ maї мікѫ.
Uebel-gesinnt, a. ші ad., de сімцѫ dѫшмъносѫ, ръѫ кѫцетъторѫ; —-klang, m., dіскорdанцъ, diссѫнанцъ; —laut, m., какофоніъ, реа сѫнаре, сѫнетѫ ръѫ; —lautend, part., de сѫнетѫ ръѫ, ръѫ сѫнъторѫ;

—stand, m., старе реа, deскȣвіінцъ; —wollend, part., ръȣ воіторȣ, алеанȣ.
Uebelkeit, f., грéцъ, стрікареа стомахȣлȣї.
Uebelthat, f., фаптъ реа, ръȣтате, крітъ.
Uebelthäter, m., фъкъторȣ de реле, ѧпръȣтъцітȣ, кріміналȣ.
Ueben, v., deпрindȣ, есерчезȣ; Rache —, а'шї ръсвȣпа.
Ueber, praep., песте, престе, сȣпра; deасȣпра; пе, пре; dinколо; deспре, асȣпра; стръ, тръ; den Winter —, престе іéрнъ; — das Meer, dinколо de маре; er sitzt — den Büchern, елȣ ѧшї петрече тотȣ кȣ чітітȣлȣ; — einen kommen, а се ѧпкъіера de чінева, а се апȣка de чінева; — etwas hervorragen, а сȣпраста, а ѧптрече; — etwas schreiben, а скріе деспре чева; den Sieg — einen tragen, а репорта вінторіъ асȣпра кȣїва, а ѧпвінце пе чінева.
Ueberackern, v., сȣпраарȣ, арȣ пеdeасȣпра; ѧпторкȣ пъмънтȣлȣ, арȣ adóa.
Ueberall, ad., престетотȣ, претȣтindea, претȣтindenї, ла тотȣ локȣлȣ.
Ueberantworten, v., ремітȣ, daȣ ла мънъ.
Ueberantwortung, f., ремісіȣне, admъnȣіре.
Ueberarbeiten, v., рефакȣ, факȣ пеdeасȣпра; фецескȣ.
Ueberärmel, m., сȣпрамънекъ.
Ueberaus, ad., фóрте, престе мъсȣръ.
Ueberbacken, a. ші ad., ръскоптȣ; ръсфріптȣ, прé фріптȣ.
Ueberbauen, v., сȣпраклъdескȣ, сȣпразіdескȣ.
Ueberbehalten, v., пъстрезȣ.
Ueberbein, n., сȣпраосȣ, скрескътȣръ de осȣ (Wehne, Knirzel).
Ueberbett, n., копертъ de патȣ.
Ueberbieten, v., daȣ маї мȣлтȣ, палцȣ прецȣлȣ, оферіȣ маї мȣлтȣ; daȣ песте прецȣ.
Ueberbietung, f., прецȣ пекȣмпътатȣ.
Ueberbinden, v., легȣ deасȣпра.
Ueberblättern, v., фрȣнзърескȣ, фоіескȣ (ѧп карте).
Ueberbleiben, v., ръмънȣ, рестаȣ, прісосескȣ.
Ueberbleibsel, n., ръмъшіцъ, рестȣ, рестанцъ.
Ueberblick, m., арȣпкътȣръ de окїȣ, проспептȣ; аџеріме de минте, істецime.
Ueberblicken, v., арȣпкȣ окїї, daȣ о окїатъ, пътрȣndȣ кȣ веdереа.
Ueberbot, m., прецȣ прé маре, офертъ прé маре.
Ueberbringen, v., adȣкȣ, апортȣ, пóртȣ.
Ueberbringer, m., adȣкъторȣ, апортъторȣ.
Ueberbringung, f., adȣсȣръ, adȣкътȣръ, апортътȣръ, апортъмънтȣ; консемнъцiȣне.
Ueberbrücken, v., поdескȣ; арȣпкȣ пȣнте, подȣ.
Ueberbürde, f., сȣпрасарчінъ, сȣпраповаръ.
Ueberdach, n., сȣпракоперішȣ, шопронȣ.
Ueberdacht, part., кȣцетатȣ, стръкȣцетатȣ, меdітатȣ, премеdітатȣ, вінечерчетатȣ.
Ueberdecke, f., сȣпракопертъ.
Ueberdas, überdies, ad., престеачéста.
Ueberdenken, v., прекȣцетȣ, пътрȣndȣ кȣ минтеа, ессаminȣ.
Ueberdreschen, v., тріерȣ пеdeасȣпра.
Ueberdruß, m., сацȣ, dісгȣстȣ, ȣржтȣ.
Ueberdrüßig, a. ші ad., dісгȣстатȣ, сацiатȣ.
Ueber-eck, —ecks, ad., кȣрмезішȣ, diагоналȣ.
Uebereilen, v., пріпескȣ, іȣцескȣ, гръбескȣ; ѧптрекȣ (кȣ іȣцéла).
Uebereilt, a. ші ad., пріпітȣ, іȣцітȣ.
Uebereilung, f., пріпéлъ, пріпітȣръ, іȣцéлъ; песокотінцъ.
Uebereinander, ad., ȣпȣлȣ престе алтȣлȣ.
Uebereinkommen, v., ме ѧпвоїескȣ, ме коѧпцелегȣ, коръспȣndȣ, сȣптȣ de акорdȣ, конкорdезȣ; —d, part., ѧпвоітȣ, конформȣ.
Uebereinkunft, f., ѧпвоїéлъ, конвоїéлъ, акорdȣ, конвенцiȣне.

Uebereinstimmen, v., конглъсѹескѹ, консѹнѹ, сѹнт de акордѹ.
Uebereinstimmig, a. ші ad., консѹнъторѹ, конглъсѹіторѹ, ѫнвоітѹ; конфортѹ.
Uebereinstimmung, f., конглъсѹінцъ, консѹнанцъ, акордѹ, конкорданцъ, армоніъ; ѫнвоіéлъ, конвоінцъ.
Uebereintreffen, v., контълнескѹ, контімпінѹ, конвінѹ, коръспѹндѹ (me потрівескѹ).
Ueberessen, v., ѫнкаркѹ стомахѹлѹ.
Ueberfahren, v., трекѹ престе ..., пасезѹ престе; калкѹ престе (кѹ карѹлѹ); стръпортѹ.
Ueberfahrt, f., пъсаціѹ, трекътóре; подѹ (престе рѫѹ).
Ueberfall, m., пъвалъ, ѫнкѹрсѹ, ѫніептътѹръ, атакѹ непревъзѹтѹ, ірѹпціѹне.
Ueberfallen, v., me ѫніептѹ асѹпра .., ѫнкѹргѹ, ірѹпѹ, кадѹ асѹпръ, пъвълескѹ; сѹпрапріндѹ.
Ueberfein, a. ші ad., сѹпрафінѹ.
Ueberfliegen, v., сборѹ пеdеасѹпра, сѹпрасборѹ.
Ueberfließen, v., me ръвърсѹ, ресѹndезѹ (дела ѹнідъ).
Ueberflügeln, v., ръспінгѹ аріпа (dѹштанѹлѹї), ѫнвінгѹ.
Ueberflügelung, f., ръспінсѹръ de аріпъ, вінторіъ, ѫнвінцере, сѹпрастътътѹръ.
Uberfluß, m., ръвърсътѹръ, престекѹрсѹръ; ресѹndътѹръ, ръсѹndанцъ, прісосінцъ (ковършіре), ѫndестѹларе (ѫнбелшѹгаре).
Ueberflüssig, a. ші ad., прісосіторѹ; ресѹndъторѹ, богатѹ; петребѹіторѹ.
Ueberfracht, f., сѹпраѫнкъркътѹръ (ла къръѹші коръбіерї).
Ueberfuhre, f., в. Ueberfahrt.
Ueberführen, v., стръпортѹ, кондѹкѹ дела ѹнѹ локѹ ла алтѹлѹ; конвінгѹ (доведескѹ, пе чінева ѫн жѹдекатъ); er ist des Diebstahls überführt worden, елѹ фѹ конвінсѹ пентрѹ фѹртѹ.
Ueberführung, f., стръпортѹ; конвінціѹне, конвінсѹръ (довадъ).
Ueberfüllen, v., сѹпраѫмплѹ, пре́ ѫмплѹ, ѫмплѹ de ръвърсатѹ; sich mit Speisen —, а'ші пре́ ѫнкърка стомахѹлѹ.
Ueberfüllung, f., ѫмплъмънтѹ, ѫмплътѹръ, ѫнкъркътѹръ.
Ueberfüttern, v., пре́ѫнкаркѹ кѹ мънкаре.
Uebergabe, f., ѫммънѹаре, даре ла мънъ; — einer Stadt, къпітѹлъціѹнеа ѹнеї четъцї, ѫнкінареа ѹнеї четъцї.
Uebergang, m., тре́кътѹ, пъсаціѹ, трекътóре, трекътѹръ.
Uebergeben, v., даѹ ла мънъ, тръдаѹ; стръпѹнѹ; eine Festung —, а къпітѹла о фортъре́цъ; eine Bittschrift —, v., а пресънта о рѹгъмінте; sich —, а вомі.
Uebergeber, m., дътъторѹ; пресѫнтъторѹ; къпітѹлъторѹ.
Uebergebot, n., офертъ маї маре, прецѹ маї маре.
Uebergebühr, f., сѹпратаксъ; сѹправамъ.
Uebergebung, f., ѫммънѹаре, тръдъціѹне, ліферъціѹне, чесіѹне; къпітѹлъціѹне; върсътѹръ, вомітѹръ.
Uebergehen, v., трекѹ; десертезѹ, мергѹ (ла dѹштанѹ); лъкрімезѹ; ѫнконцїѹрѹ (околескѹ); ревъdѹ; омітѹ, нѹ ѫмплінескѹ (чева); die Augen gingen ihm über, окії і се ѫмплѹръ de лакріме; in Fäulniß —, а се пѹтрезі, а da ѫн пѹтреціѹне; weß das Herz voll ist, deß geht der Mund über, лімба'цї бате ла dінтеле че те дóре; гѹра ворбеште din прісосінца інімеї; mit Stillschweigen —, а ретъчé.
Uebergehung, f., тречере, трекътѹръ; пъсаціѹ, стръпъсаре; стрълъсаре, омісіѹне, тречере кѹ ведереа.
Uebergelehrt, a. ші ad., пре́прокопсітѹ, престе прокопсітѹ.
Uebergenug, a. ші ad., пре́дестѹлѹ, кѹ прісосѹ.
Uebergewicht, n., сѹпрапъсътѹръ, сѹпрапъсѹ, сѹпрапондѹ, прекѹмпъніре, препондеранцъ.
Uebergießen, v., сѹправърсѹ, върсѹ престе; стръвърсѹ (dінтр'ѹнѹ васѹ ѫн алтѹлѹ).

Ueberglücklich, a. ші ad., пре́ферічітъ.
Uebergolden, v.. ꙟпаꙋрезъ.
Uebergreifen, в. Eingreifen.
Uebergriff, m., сꙋпрапꙋкътꙋръ, апꙋкътꙋръ престе; абꙋсъ, абатере, кълкаре de леце; der Beamte erlaubt sich —e, дерегъторꙋлъ кꙋтéзъ а трече месꙋра лецїї.
Uebergroß, a. ші ad., пре́маре, маре престе месꙋръ.
Uebergurt, m., сꙋпракінгъ, тафтꙋръ (ла шеа).
Uebergut, a. ші ad., пре́бꙋнъ, нꙋ се по́те маї бꙋнъ.
Ueberhalten, v., цінъ deacꙋпра, сꙋпрацінъ; вънdъ прескꙋмпъ.
Ueberhandnehmen, v., апꙋкъ deacꙋпра; апꙋкъ nainте; me лъцескъ; das Feuer nahm überhand, фокꙋлъ се лъці; die Kälte nimmt überhand, фрігꙋлъ се ꙟнтъреште.
Ueberhang, m., сꙋпраперdea, софітъ; атърпътꙋръ deacꙋпра.
Ueberhangen, v., атърпъ deacꙋпра, стаъ ꙟпафаръ.
Ueberhängen, v., сꙋпракоперїꙋ, акоперїꙋ престе тотъ; акъцъ, апіndъ, аninъ престе.
Ueberhäufen, v., гръмъdескъ, ꙟпкаркъ; mit Geschäften überhäuft sein, а фі ꙟпкъркатъ de окꙋпъцiꙋнї; mit Schulden überhäuft sein, а цеme de даторії; mit Vorwürfen überhäufen, а ꙟпкърка de ꙟпфрꙋптъчꙋнї.
Ueberhäufung, f., гръмъdітꙋръ, ꙟпкъркътꙋръ.
Ueberhaupt, ad., престетотъ, ꙟп цепералъ, ꙟпкомꙋнъ.
Ueberheben, v., рідікъ престе, сꙋпрарідікъ; me трꙋфескъ; скꙋтескъ, dіспенсезъ; ich will Sie dieser Mühe —, еъ вреъ съ'цї крꙋцъ ачéстъ остепéлъ.
Ueberhelfen, v., ажꙋтъ а трече; decвінꙋїꙋ, апъръ.
Ueberher, ad., пе аічї.
Ueberhin, ad., пеdeacꙋпра, сꙋпрафічіалъ, ꙋшоръ; ꙟптрéкътъ.
Ueberholen, v., ажꙋнгъ; ꙟптрекъ, naintezъ престе; ꙟпторкъ (въптреле).
Ueberhören, v., нꙋ аꙋзъ, трекъ кꙋ аꙋзꙋлъ, нꙋ аскꙋлтъ; —, репецескъ лекцiꙋнеа, факъ съ речіте.
Ueberhüpfen, v., сꙋпрасаръ, саръ deacꙋпра, трекъ кꙋ о сърітꙋръ; ласъ афаръ, делътꙋръ, омітъ.
Ueberirdisch, a. ші ad., черескъ, сꙋпрапатꙋралъ, сꙋпраоменескъ.
Ueberjagen, v., страпацезъ, алергъ таре.
Ueberjährig, a. ші ad., de маї мꙋлцї анї.
Ueberkleid, в. Oberkleid.
Ueberklug, a. ші ad., пре́сфътосъ, пре́пцелептъ.
Ueberkommen, v., пріїмескъ, речепъ; вінъ, сосескъ, ажꙋнгъ; апꙋкъ.
Ueberkunft, f., сосіре; тречере, пъсацїꙋ.
Ueberladen, v., пре́ ꙟпкъркъ, ꙟпгреꙋнъ, ꙟпсарчінъ, deскаркъ (din о корабіъ ꙟп алта).
Ueberladung, f., ꙟпгреꙋнътꙋръ, пре́ꙟпкъркътꙋръ.
Ueberlassen, v., ласъ (съ тре́къ), реласъ, чеdъ.
Uberlasser, m., чесіонаръ.
Ueberlassung, f., чесіꙋне, лъсаре, лъсътꙋръ.
Ueberlast, f., сꙋпрасарчінъ, сꙋпрагреꙋтате; пъпасте, апгаріъ.
Ueberlästig, a. ші ad., пре́ ꙟпгреꙋїетъ; спре греꙋтате, сꙋпъръторъ.
Ueberlästigen, v., пре́ ꙟпсарчінъ; сꙋпъръ.
Ueberlaufen, v., me ръвърсъ, me стръвърсъ, стръкꙋргъ, ресꙋndezъ; трекъ dінколо; ꙟмблꙋ пе deacꙋпра; кꙋпріndъ; апꙋкъ; чітескъ ръпеde; десертезъ; naintezъ ꙟп кꙋрсъ; die Augen liefen ihm über, окії і се ꙟмплꙋръ de лакріme; zum Feinde —, а десерта ла dꙋшманї; sich —, а обосі de фꙋгъ.
Ueberläufer, m., десерторъ, фꙋгаръ.
Ueberlaut, ad., пре́ кꙋ хохотъ, пре́ кꙋ стрігътъ.
Ueberleben, v., сꙋправіецꙋескъ, тръіескъ маї мꙋлтъ (de кътъ алтꙋлъ).

Ueberlebende, m., сѫправіецѫіторѫ, ръмасѫ ѧн віéцъ.
Ueberlegen, v., сѫпрапѫнѫ, пѫнѫ deaсѫпра; ѧмї іаѫ сама, me сокотескѫ, eccaminѫ, черчетезѫ, koncidepѫ; ich überlegte es vorher wohl, еѫ кѫмпъніїѫ лѫкрѫлѫ маї ънтеїѫ віне.
Ueberlegen, a. ші ad., ѧнтрекъторѫ, ковършіторѫ, сѫперіорѫ.
Ueberlegenheit, f., ѧнтречере, ковършіре, сѫперіорітате.
Ueberlegt, part., сокотітѫ, кѫмпънітѫ, koncideратѫ.
Ueberlegung, f., сокотінцъ, koncideръцiѫне, деліберъцiѫне.
Ueberlei, в. Uebrig.
Ueberlesen, v., чітескѫ ѧн фѫгъ, чітескѫ пе deaсѫпра.
Ueberliefern, v., ремітѫ, тръмітѫ, трімітѫ, даѫ ла мънъ.
Ueberlieferung, f., тръдъцiѫне, тръdaniъ, тръмісiѫне din омѫ ѧн омѫ; mündliche —, f., тръдъцiѫне вербалъ.
Ueberlisten, v., ѧншелѫ, ѧнвінгѫ кѫ вѫлпіа.
Ueberlistung, f., ѧншелътѫръ мъїестрóсъ, сѫпрамъцітѫръ.
Uebermachen, v., тръмітѫ, ѧммънѫезѫ.
Uebermacht, f., препѫтінцъ, препѫтере, сѫперіорітате de пѫтере.
Uebermächtig, a. ші ad., препѫтінте, ковършіторѫ кѫ пѫтереа.
Uebermannen, v., ѧнвінгѫ, в. Ueberwinden.
Uebermaß, n., сѫпрамесѫръ, престемесѫръ, прісосінцъ, кѫлме.
Ueber-mäßig, a. ші ad., некѫмпътатѫ, decмесѫратѫ; —größe, f., мъріме престе месѫръ; —kälte, f., фрігѫ аспрѫ.
Uebermeistern, в. Bemeistern.
Uebermenschlich, a. ші ad., сѫпраоменескѫ, престе фіре; колосалѫ.
Uebermorgen, ad., поїмъне.
Uebermuth, m., трѫфіъ некѫмпътатъ; трѫфіъ, арогапцъ.
Uebermüthig, a. ші ad., трѫфашѫ, арогантѫ.
Uebernachten, v., мънѫ de нóпте, нoптезѫ.
Uebernächtig, a. ші ad., трекъторѫ, пѫцінѫ тръіторѫ; масѫ, ръмасѫ; —e Bier, n., вере de бѫтелкъ.
Uebernahme, f., лѫаре, прімірe, акчептъцiѫне, речепцiѫне; прімірe ѧн стъпъніре.
Uebernatürlich, a. ші ad., сѫпрафіреск, сѫпрапатѫралѫ.
Uebernehmen, v., прімескѫ, речепѫ; me ѧнсарчінѫ, іаѫ асѫпръ'мї; ѧнтрепрindѫ; sich vom Zorne — lassen, а се ръпі de мъніъ.
Uebernehmer, m., прімітoрѫ, речепъторѫ; ѧнтрепрінzъторѫ.
Uebernehmung, f., прімірe, речепцiѫне; ѧнтрепрісъ.
Ueberpflanzen, v., стръплънтѫ.
Ueberpflügen, в. Ueberackern.
Ueberpolstern, v., къптѫшескѫ, перінескѫ.
Ueberragen, v., сѫпрастаѫ, ѧнтрекѫ, сѫнт маї пресѫсѫ.
Ueberraschen, v., сѫпрапрindѫ, сѫпрindѫ; сѫправінѫ, вінѫ фъръ весте.
Ueberraschend, part., сѫпрінzеторѫ, неаштептатѫ; страорdінарѫ.
Ueberraschung, f., сѫпрісъ, сѫправеніре неаштептатъ.
Ueberrechnen, v., компѫтѫ, калкѫлезѫ, сокотескѫ; факѫ ревісiѫне de компѫтѫ; факѫ рефлесiѫнї.
Ueberrechnung, f., компѫтѫ, калкѫлѫ, сокотéлъ; сѫпракомпѫтѫ.
Ueberreden, v., сфътѫїескѫ; ѧndѫплекѫ прін сфатѫ; факѫ съ крéдъ.
Ueberredend, part., ѧndѫплекътівѫ, ѧndѫплекъторѫ (персватівѫ).
Ueberredung, f., ѧndѫплекътѫръ, ѧndѫплекъмънтѫ (персвацiѫне); —skunst, f., мъїестріъ de а ѧndѫплека.
Ueberreiben, v., фрекѫ пedeaсѫпра, сѫпрафрекѫ.
Ueberreich, a. ші ad., прéвогатѫ, пѫтредѫ de богатѫ.
Ueberreichen, v., me dectindѫ пе deaсѫпра; даѫ, пресѫнтезѫ, оферіѫ (Darreichen).
Ueberreicher, m., пресѫнтъторѫ.
Ueberreichlich, a. ші ad., престе прісосіторѫ.

Ueberreichung, f., пресѫнтъцiѕне.
Ueberreif, a. ші ad., ръскоптѫ, пре́коптѫ, пре́матѕрѫ.
Ueberreiten, v., страпацезѫ ѕнѫ калѫ; трекѫ кѕ калѕлѫ; ѫнтрекѫ къларе.
Ueberreiz, m., —ung, f., ѫнтъртъчѕне пре́ таре.
Ueberreizbar, a. ші ad., пре́ѫнтъръ-таверѫ.
Ueberreizen, v., пре́ ѫнтърѫтѫ.
Ueberrennen, v., стръпасезѫ, алергѫ престе (чева); ръсторнѫ, оборѫ; ѫнтрекѫ ла фѕгъ; трекѫ ла dѕшманѫ.
Ueberrest, m., в. Rest.
Ueberrock, в. Oberrock.
Ueberrosten, v., се копере de рѕцiнъ.
Ueberrücks, ad., пе спате.
Ueberrumpeln, v., сѕпрапрindѫ, апѕкѫ фъръ весте, те ѫнiептѫ асѕпръ, асалтѫ.
Ueberrumpelung, f., асалтѫ; сѕпрiсъ.
Uebersäen, v., се́мънѫ; сѕпрасе́мънѫ.
Uebersalzen, v., пре́сарѫ; сарезѫ пе-deасѕпра.
Uebersatt, a. ші ad.; престе сътѕлѫ, гiфтѕiтѫ.
Uebersättigen, v., сацiезѫ, гiфтѕiѕ.
Uebersättigung, f., сацiетате некѕмпътатъ, некѕмпътѫ de сацѫ.
Uebersatz, m., сѕпраполiцъ (ла ѕнѫ dѕлапѫ).
Uebersaufen, v., беѫ de dѕшкъ; беѫ de бецiъ.
Ueberschallen, v., престеръсѕнѫ, сѕпраръсѕнѫ.
Ueberschatten, v., adѕмбрезѫ, коперiѕ кѕ ѕмбра.
Ueberschattung, f., adѕмбръцiѕне, adѕмбръмѫнтѫ.
Ueberschätzen, v., стimезѫ преасѕсѫ; прецѕескѫ пре́скѕмпѫ, пре́таксезѫ.
Ueberschauen, в. Uebersehen.
Ueberschäumen, v. те ръвърсѫ спѕмъndѫ.
Ueberschicken, v., трimiтѫ, тръmiтѫ, спedezѫ.
Ueberschicker, m., спediторѫ, трimiцъторѫ.
Ueberschickung, f., спediцiѕне, трimiцътѕръ.
Ueberschiffen, v., пасезѫ, трекѫ кѕ наiа, стръпортѫ кѕ наiа.
Ueberschiffung, f., тръiептѫ, тречере, стръпортѫ кѕ наiа.
Ueberschlag, m., кѕмпъне́лъ, ловiтѕръ (а лiмбеї de кѕмпънъ); калкѕлѫ, сокоте́лъ пеdеасѕпра, калкѕлѫ апросiмътiвѫ; ръсфръптѕръ, сѕфлекътѕръ (de гѕлерѫ).
Ueberschlagen, v., компѕтѫ, калкѕлезѫ, сокотескѫ пе deасѕпра; кадѫ пе спiнаре; сарѫ (престе о фо́iъ); арѕнкѫ; die Kosten —, вiланцезѫ спеселе, пеdеасѕпра.
Ueberschleiern, v., коперiѕ кѕ вълѫ.
Ueberschlichten, v., спланезѫ кѕ чоканѕлѫ.
Ueberschmieren, в. Beschmieren.
Ueberschnappen, v., скапътѫ; ѫмї пердѫ minцiле, те пебѕнескѫ, сѕнт сmintiтѫ.
Ueberschnüren, v., легѫ кѕ гъiетанѫ, ѫмпресѕрѫ, гарнезѫ; тiвескѫ.
Ueberschreiben, v., сѕпраскрiѫ, скрiѫ deасѕпра, ѫнскрiѫ; факѫ adресъ; стръпортѫ, тръскрiѫ (dintр'ѕнѫ протоколѫ ѫн алтѕлѫ).
Ueberschreibung, f., ѫнскрiпцiѕне; петречере, тръскрiпцiѕне (dintр'ѕнѫ протоколѫ ѫн алтѕлѫ).
Ueberschreien, v., сверѫ din ръспѕтерї; регѕшескѫ de сверътѫ; de-сверѫ (пе алцiї), сверѫ престе тоцї.
Ueberschreiten, v., трекѫ престе ...; den Befehl —, а кълка порѕнка; die Regeln des Anstandes —, а трече престе регѕлеле кѕвiiнцеї.
Ueberschrift, f., ѫнскрiпцiѕне; сѕпраскрiптѫ, тiтѕлъ; етiкетъ (пе марфъ, пе кѕтiї, стiкле); adресъ.
Ueberschuh, m., калокѫ, галокѫ, сѕпракълцѕнѫ (iт. galoscia, фр. galoche).
Ueberschuß, m., прiсосѫ, рестѫ, ръмъшiцъ че ѫнтрече.
Ueberschüssig, a. ші ad., рестантѫ, ръмасѫ.
Ueberschütten, v., коперiѕ, сѕпракоперiѕ, кѕтропескѫ (кѕ пъмънтѫ).
Ueberschwängern, v., (хim.) ѫнгрекезѫ, ѫнгреѕнѫ; сѕпраѫнгрекѫ.

Ueberschwänglich, в. Ueberschwenglich.
Ueberschwänken, v., me ръвърсѫ.
Ueberschwemmen, v., ꙟnѫndѫ; ꙟnnекѫ (кътпѫлѫ).
Ueberschwemmung, f., ꙟnѫndътѫръ, ꙟnѫndъmъnтѫ.
Ueberschwenglich, a. ші ad., прісосіторѫ пъnъ ла ръвърсаре, сѫпраавѫndantѫ (ѫndъ, авѫndъ).
Ueberschwimmen, v., трекѫ кѫ nотѫлѫ, стръnотѫ.
Ueberseeisch, a. ші ad., de престе mape, престеmъріnѫ.
Uebersegeln, v., трекѫ плѫтindѫ, nъігъndѫ; кѫфѫndѫ о naie.
Uebersehen, v., прівескѫ пе deacѫпра, арѫnкѫ окіі, кѫпріndѫ кѫ ведерea; ѫітѫ, nенгріцескѫ, трекѫ кѫ ведерea; ревъzѫ, черчетеzѫ; die Menge ist nicht zu —, есте о кътъціme nенѫтераверъ; sein Unglück ist nicht zu —, nенорочіреа са есте кѫmплітъ; Sie haben eine Zeile —, Dта аі трекѫтѫ о лініъ кѫ ведерea, Dта аі съріtѫ престе о лініъ.
Uebersenden, в. Ueberschicken.
Uebersetzbar, a. ші ad., че се пóте традѫче, de традѫсѫ.
Uebersetzen, v., традѫкѫ, префакѫ (dinтр'о лімвъ ꙟn алта, тълmъческѫ); пасеzѫ, трекѫ; стръпортѫ (песте ѫnѫ рѫѫ); рідікѫ прецѫлѫ.
Uebersetzer, m., традѫкъторѫ, префъкъторѫ (dinтр'о лімвъ ꙟn алта); —in, f., традѫкътóре.
Uebersetzung, f., традѫкціѫne; тречере, траіептѫ (престе ѫnѫ рѫѫ).
Uebersicht, f., проспептѫ, арѫnкътѫръ de окіѫ, прівіре ценералъ, къѫтътѫръ престе тотѫ; конспептѫ.
Uebersichtig, a. ші ad., скѫртѫ de ведере, mіопе; пеdeacѫправъzъторѫ.
Uebersichtigkeit, f., ведере скѫртъ, mіопіъ; ведере пе deacѫпра.
Uebersieden, v., фервѫ de me ръвърсѫ.
Uebersilbern, v., ꙟnарцінтеzѫ.
Uebersingen, v., ꙟnтрекѫ кѫ къnтатѫлѫ.
Uebersinnlich, a. ші ad., ꙟnцелесѫалѫ, сѫпрасітцѫалѫ; метафісікѫ, трансчіndinте.
Ueberspannen, v., dестindѫ пе deacѫпра, сѫпра'nтindѫ; коперіѫ кѫ палта; преа ꙟnкорdѫ; seine Forderungen —, а претinde пре mѫлтѫ.
Ueberspannt, part., пре́ꙟnтіncѫ, пре́ꙟnкорdатѫ; фантасіосѫ, стравагантѫ.
Ueberspannung, f., dестіncѫръ, dестіncетѫръ; ꙟnкорdъчѫne, ꙟnтіncѫръ пекѫmпътатъ.
Ueberspringen, v., сарѫ престе ..; sich —, а съpі ръѫ.
Ueberständig, a. ші ad., ръскоптѫ, преакоптѫ; стътѫтѫ.
Ueberstechen, v., (ꙟn жокѫ), а прinde кѫ карте maі mape.
Ueberstehen, v., сѫппортѫ, сѫферіѫ; петрекѫ (Aushalten, Ausharren).
Uebersteigen, v., me сѫіѫ; трекѫ (престе mѫnці); ꙟnвіnгѫ (пеdіче).
Uebersteiglich, a. ші ad., че се пóте ꙟnвіnце.
Ueberstich, m., dътътѫръ maі mape, карте maі mape (ꙟn жокѫ); (ла кѫсѫтѫ) dѫnцітѫръ.
Ueberstimmen, v., ꙟnкорdѫ пресѫсѫ (ѫnѫ інстрѫmъnтѫ); ꙟnвіnгѫ кѫ mѫлцімеа вотѫрілорѫ.
Ueberstrahlen, v., коперіѫ кѫ раzе.
Ueberstreichen, в. Bestreichen.
Ueberstreuen, v., пресърѫ deacѫпра.
Ueberstricken, v., коперіѫ кѫ ꙟmплетітѫръ.
Ueberströmen, v., ꙟnѫndѫ, me ръвърсѫ, кѫргѫ престе цермі.
Ueberstürzen, v., ръсторnѫ, кадѫ (престе чева); кѫтропескѫ; пріпескѫ.
Uebersüß, a. ші ad., преадѫлче.
Uebertäuben, v., асѫрzескѫ; амецескѫ.
Uebertölpeln, v., амъцескѫ; смоmескѫ; скотѫ din minте, ademeneскѫ.
Uebertrag, m., транспортѫ, стръпортѫ, трансlатѫ (ꙟn протокóле).
Uebertragen, v., стръпортѫ, транспортѫ; цірezѫ (о поліцъ); традѫкѫ (Uebersetzen).
Uebertreffen, v., ꙟnтрекѫ, ꙟnвіnгѫ.

Uebertragung, f., транспортѫ; традѫкцiѫне.
Uebertreiben, v., сфорцезѫ, трекѫ месѫра.
Uebertreten, v., калкѫ, трекѫ престе ..., ватъмѫ; трекѫ ла алтъ партiтъ; das Gesetz —, а кълка лецеа.
Uebertreter, m., кълкъторѫ, преварiкантѫ; десерторѫ.
Uebertretung, f., кълкаре, вътъмаре (de леце); преварiкъцiѫне.
Uebertrift, f., дрептѫ de пъсацiѫ.
Uebertrinken, v., в. Uebersäufen sich.
Uebertritt, m., пъсацiѫ; апостасiъ, пъръсiреа релецеї.
Uebertünchen, v., мѫрѫїѫ, тiнчѫїѫ пе-деасѫпра.
Uebertünchung, f., мѫрѫїéлъ.
Uebervölkern, v., преа ѫмпопорезѫ.
Uebervölkerung, f., попорiме преа-дéсъ, попоръцiѫне преа маре.
Uebervoll, a. ші ad., сѫпраплiнѫ, плiнѫ престе месѫръ.
Uebervortheilen, v., сторкѫ прецѫ маре; ѫншелѫ ла прецѫ.
Ueberwachsen, v., ѫнтрекѫ кѫ крештереа; крескѫ деасѫпра; се ѫнвесче кѫ iéрбъ.
Ueberwallen, v., ръсколкъїѫ, ръсклокотескѫ; мъ ръвърсѫ, стръѫндезѫ; ѫнѫндѫ.
Ueberwältigen, v., сѫбжѫгѫ, ѫнфръпгѫ, дѫмерескѫ, кѫчерескѫ, ѫнвiнгѫ.
Ueberwältiger, m., кѫчерiторѫ, сѫбжѫгъторѫ, дѫмерiторѫ.
Ueberwältigung, f., сѫбжѫгътѫръ, кѫчерiтѫръ, ѫнвiнцере.
Ueberwälzen (sich), v., ме ротескѫ, ме даѫ де-а-рота.
Ueberwärmen, v., ѫнкълzескѫ сѫпрафаца.
Ueberweise, m., свътосѫ, сѫпраѫнцелептѫ.
Ueberweisen, v., асемнѫ; конвiнгѫ (Ueberführen).
Ueberweisung, f., асемнъцiѫне, ѫндосъмѫнтѫ (Anweisung).
Ueberweißen, v., споїескѫ, ѫналбескѫ, сѫпралбескѫ.
Ueberwendlich, a. ші ad., сѫпрапѫнсѫ, кѫсѫтѫ ѫнторсѫ; тiвiтѫ.
Ueberwerfen, v., арѫнкѫ престе (чева); ме чертѫ; sich mit einem —, ме ѫмпърекезѫ кѫ чiнева.
Ueberwichtig, a. ші ad., прéапъсъторѫ; прéiмпортантѫ, прéкѫмпъпiторѫ; —keit, f., прекѫмпъпiнцъ, препондеранцъ.
Ueberwiegen, v., прекѫмпъпескѫ, препондерезѫ.
Ueberwiegend, part., прекѫмпъпiторѫ, препондерантѫ.
Ueberwinden, v., ѫнвiнгѫ, сѫпѫнѫ; ре'нфръпѫ (патiмеле), в. ші Ueberwältigen.
Ueberwinder, m., ѫнвiнгъторѫ, кѫчерiторѫ; ренфръпъторѫ; —in, f., ѫнвiнгътóре, кѫчерiтóре, сѫбжѫгътóре; ренфръпътóре.
Ueberwindung, f., ѫнвiнцере, вiнторiъ, ѫнвiнсъмънтѫ.
Ueberwintern, v., iернезѫ, скотѫ din iéрнъ, десiернезѫ.
Ueberwitzig, a. ші ad., прéiстецѫ, прéспiрiтѫосѫ.
Ueberwölben, v., сѫпраболтескѫ, коперїѫ кѫ болтъ.
Ueberzahl, f., сѫпранѫмърѫ.
Ueberzählen, v., ренѫмърѫ, контролезѫ, рескомпѫтѫ.
Ueberzählig, a. ші ad., сѫпранѫмерарїѫ.
Ueberzählung, f., ренѫмърътѫръ, контролъ, рескомпѫтѫ.
Ueberzahn, m., сѫпрадiнте (крескѫтѫ престе алтѫлѫ).
Ueberzeitig, a. ші ad., преатiмпѫрiѫ.
Ueberzeugen, v., конвiнгѫ (прiн кѫвiнте).
Ueberzeugung, f., конвiнцiѫне, ѫнведерiнцъ, еведiнцъ.
Ueberziehen, v., коперїѫ; ѫмбракѫ; ме стръмѫтѫ; ein Land mit Krieg —, а пѫрта ръсбоїѫ ѫнтр'о цéръ.
Ueberziehung, f., коперiтѫръ; ревестiтѫръ, ѫмбръкътѫръ.
Ueberzuckern, v., zъхърезѫ.
Ueberzug, m., копертъ, сѫпракопертъ (пе патѫ); фацъ (de перiнъ).
Ueberzwerch, ad., кѫрмезiшѫ, пезiшѫ, diaгоналѫ.
Ueblich, a. ші ad., ѫндатiнатѫ, ѫсiтатѫ (обiчнѫiтѫ); das ist bei uns so —, аша е датiна ла ноï.

Ueblichkeit, f., datinъ, ѕсѣ (Sitte).
Uebrig, a. ші ad., рестѣ, рестантѣ.
Uebrigens, ad., деалтѣміntреа.
Uebung, f., деnpindepe, деnpincemъntѣ, есерчіцiѣ; праптікъ; рѕтінъ; —sstück, n., стѕdiѣ.
Ufer, n., цертѣ; малѣ; рѫпъ; лidѣ (Strand); —damm, m., молѣ; —recht, n., в. Strandrecht; —zoll, m., рѫпацiѕ.
Uhlan, m., ѕланѣ, лъпчерѣ (кълърецѣ, трѕпъ полонéскъ).
Uhr, f., оролоцiѕ (чеасорнікѣ); óръ (чеасѣ); die — läuft vor, оролоцiѕлѣ ѫтблъ nainте; die — geht nach, оролоцiѕлѣ ѫнтърzіiе; die — schlägt, оролоцiѕлѣ вате; es ist halb ein —, е dóъспрezече ші жѕтътате.
Uhr-band, n., легътѕръ de оролоцiѕ; —feder, f., кóрdъ de оролоцiѕ, молъ; —futteral, n., кѕтіóръ de оролоцiѕ; —glas, n., крісталѣ de оролоцiѕ; —macher, m., оролоцiерѣ; —werk, n., рóте de оролоцiѕ; —zeiger, m., арътъторѣ de оролоцiѣ, тънъ.
Uhu, m., вѕхъ mape.
Ukase, m., ѕкасѣ, порѕнкъ de деспотѣ (ѫн Рѕсіа).
Ulmbaum, m., } ѕлтѣ.
Ulme, f., }
Ulmenwald, m., ѕлметѣ.
Ultramarin, n., ѕлтрамарінѣ, azѕрѣ (колóре).
Um, praep., ѫнцiѕрѣ, ѫтпрецiѕрѣ; кътръ, пела, спре, пентрѕ; кѕ; деспре; — nichts, пе nimika; — Geld, пе банї, пентрѕ банї; — Weihnachten, пела кръчѕнѣ; — die Wette, пе ѫнтрекѕте; — so viel mehr, кѕ атътѣ маї вѫртосѣ; rechts —, дрéпта ѫтпрецiѕрѣ; einer — den Andern, ѕнѕлѣ dѕпъ алтѕлѣ; — Gottes willen, пентрѕ нѕмеле лѕї Dzeѣ; ich rede, wie mir um's Herz liegt, еѣ ворбескѣ прекѕтѣ сітцѣ; — etwas kommen, а перде чева; — Hilfe rufen, а кіема ѫнтрѕ ажѕторѣ; — das Leben kommen, а перде віéца; dieser Weg führt —, калеа ачéста се абате; die Zeit ist —, тімпѕлѣ с'а ѫтплінітѣ, терміnѕлѣ а сосітѣ.
Umackern, v., ѫнторкѣ (кѕ аратрѕлѣ); реарѣ.
Umändern, v., стръмѕтѣ, стръскімбѣ, стръфортѣ.
Umänderung, f., стръмѕтътѕръ, стръфортъцiѕне.
Umarbeiten, v., реформеzѣ, префакѣ; репарѣ.
Umarbeitung, f., реформъ, рефъкътѕръ, репърътѕръ.
Umarmen, v., ѫтбръцошеzѣ, стрінгѣ ѫн браце.
Umarmung, f., ѫтбръцошаре.
Umbauen, v., реклъdескѣ, реzideскѣ.
Umbehalten, v., ръмънѣ ѫтбръкатѣ, цінѣ ѫн спате.
Umbetten, v., реаштернѣ.
Umbiegen, v., ѫнковоїѕ, ѫнкѕрбѣ, репкѕрбѣ.
Umbilden, v., реформеzѣ, стръформеzѣ, стръскімбѣ.
Umbildung, f., реформъ, стръформъ.
Umbinden, v., легѣ ѫтпрецiѕрѣ, черкѕмлегѣ; ѫнчінгѣ.
Umblasen, v., ръсторнѣ прін сѕфлътѕръ.
Umblättern, v., фоіеzѣ, фрѕнzърескѣ.
Umbrechen, v., рѕпѣ, ѫнфрънгѣ; скѕртѣ, рѫтѣ (поркѕлѣ); те сфартѣ, те рѕпѣ; (тіп.) дескомпѕнѣ, стръмѕтѣ (dінтр'о фортъ ѫн алта).
Umbrechung, f., (тіпогр.) дескомпѕсецiѕне; стръмѕтътѕръ.
Umbringen, v., ѕчidѣ, оморѣ.
Umdecken, v., рекоперiѕ; коперiѕ ѫтпрецiѕрѣ.
Umdrehen, v., репторнѣ; ресѕческѣ; ѫнвѫртѣ, ротескѣ ѫтпрецiѕрѣ.
Umdrucken, v., ретіпърескѣ.
Umduften, v., ѫтпръштіїѕ міросѣ.
Umfahren, v., тънѣ кѕ тръсѕра ѫн цiѕрѣ; калкѣ кѕ тръсѕра (пе чінева).
Umfahrt, f., кълъторіъ ѫтпрецiѕрѣ.
Umfall, m., къzътѕръ, ръстѕрпътѕръ.
Umfallen, v., кадѣ, те ръсторнѣ.
Umfang, m., ѫтпрецiѕріте, черкѕферінцъ, періферіъ, цірѣ, цiѕрѣ;

von großem —, de o ꙟntindepe mape, спаціосȣ.
Umfangen, в. Umfassen.
Umfärben, v., ревъпсескȣ, реколорезȣ.
Umfassen, v., ꙟтбръцошезȣ, копрindȣ, концinȣ; копрindȣ кȣ minтеа; ꙟтпресȣрȣ (кȣсѫndȣ).
Umflattern, v., черкȣсборȣ, флȣтȣрȣ ꙟтпреціȣрȣ.
Umflechten, v., ремплетескȣ; ꙟтплетескȣ ꙟтпреціȣрȣ.
Umflechtung, f., ремплетітȣръ.
Umfliegen, v., сборȣ ꙟтпреціȣрȣ, черкȣсборȣ.
Umfließen, v., кȣргȣ ꙟтпреціȣрȣ.
Umformen, v., стръфортȣ, daȣ алтъ фортъ.
Umfrage, f., ꙟнтревъчȣне прin преціȣрȣ.
Umfressen, v., корродȣ.
Umfüllen, v., стръторнȣ, торнȣ (dintр'ȣнȣ васȣ ꙟн алтȣлȣ).
Umgang, m., ціȣрȣ, цірȣ; літаніъ, прочесіȣне (бісерічéскъ); конверсъціȣне, петречере ꙟтпреȣнъ, комерчіȣ; кȣрарїȣ (ла хатȣрї); корідорȣ; verdächtige —, фаміліарітате кȣ препȣсȣ; — halten, а фаче літаніъ, а ꙟтбла ꙟн прочесіȣне.
Umgänglich, a. ші ad., пріетіносȣ, фаміліарȣ, соціаверȣ, бȣнȣ de петречере.
Umgangssprache, f., лімбъ фаміліаръ, лімбаціȣ de конверсъціȣне.
Umgarnen, v., ꙟнлъцезȣ, ꙟнрецезȣ, прindȣ кȣ рецеа.
Umgeben, v., ꙟтпреціȣрȣ, ꙟнкȣнціȣрȣ, черкȣdaȣ, пȣнȣ, ꙟтбракȣ (мантела).
Umgebung, f., ꙟтпреціȣріме, прéжтъ.
Umgegend, f., прежтътȣ, локȣ de прin преціȣрȣ, преціȣріме.
Umgehen, v., ꙟтпресȣрȣ, мергȣ ꙟтпреціȣрȣ; me ферескȣ; конверсезȣ, петрекȣ, am а фаче (кȣ óменї); ꙟнконціȣрȣ (пе ȣнȣ дрȣмȣ); es geht in diesem Hause um, ꙟн каса ачéста нȣ е лȣкрȣ кȣратȣ (е дракȣлȣ); mit etwas —, а се окȣпа кȣ чева.
Umgekehrt, part., ꙟнторсȣ, de a 'ndъръптȣ; ad., din контръ, оппȣсȣ.
Umgeld, n., акчісъ, dape (пе вінȣ, пе бере).
Umgießen, v., торнȣ din ноȣ, реторнȣ.
Umglänzen, v., ꙟтпресȣрȣ de лȣстрȣ.
Umgraben, v., сапȣ ꙟтпреціȣрȣ.
Umgreifen, v., кȣпрindȣ (кȣ мъна); me ꙟнтindȣ; das Uebel greift um sich, бóла се лъцеште.
Umgrenzen, v., мърціnескȣ, черкȣмскріȣ.
Umgrenzung, f., мърціnіре, черкȣскріпціȣне.
Umgürten, v., ꙟнчінгȣ.
Umguß, m., тȣрнътȣръ нóъ, ретȣрнътȣръ (de метале).
Umhaben, v., а фі ꙟтбръкатȣ (кȣ чева).
Umhalsen, v., ꙟтбръцошезȣ, me арȣнкȣ de гътȣ.
Umhang, m., кортінъ, перdea (Vorhang); вълȣ.
Umhängen, v., ꙟнвълїȣ, коперїȣ кȣ вълȣ; атърнȣ ꙟтпреціȣрȣ.
Umhauen, v., таїȣ ꙟтпреціȣрȣ, черкȣтаїȣ.
Umher, ad., ꙟтпреціȣрȣ, прімпреціȣрȣ.
Umherblicken, v., прівескȣ ꙟтпреціȣрȣ.
Umherschweifen, v., ꙟтблȣ пръdатȣ, ꙟтблȣ фъръ къпътѫїȣ.
Umhin, ad., nicht — können, а нȣ поте́ фаче алтȣмінтреа.
Umhüllen, v., ꙟнвълїȣ (Einhüllen).
Umkehr, f., ренторсȣръ, рентȣрнътȣръ; — ревеdере.
Umkehren, v., ренторнȣ; ренторкȣ; мътȣрȣ ꙟтпреціȣрȣ; sich —, а се ревеdé.
Umkehrung, f., ренторсетȣръ.
Umkippen, v., скапътȣ, перdȣ кȣмпъна, me ръсторнȣ (тръсȣра).
Umklaftern, v., ꙟтбръцошезȣ.
Umklammern, v., ꙟнклештȣ, стрінгȣ ꙟн браце.
Umkleiden, v., скімбȣ вестмънтȣлȣ, ꙟтбракȣ алтȣмінтреа.
Umkommen, v., перȣ, морїȣ; vor Hunger —, а морі de фóме.
Umkränzen, v., ꙟнкȣнȣнȣ.
Umkreis, m., черкȣ, черкȣмферінцъ; періферіъ, контȣрнътȣръ; zehn

Meilen im —e, зече мілѣрі ымпрецїѣрѣ.
Umkreiſen, v., черкѣіескѣ, ымпрецїѣрѣ.
Umladen, v., репкаркѣ; ынкаркѣ din вѫлѣ ын алтѫлѣ.
Umlage, f., ретпъргічѣне, ретпъргéлъ (de дърі, пе капѣ орі пе аверї), арѣпкътъръ, дістрівѫцїѣне.
Umlagern, v., тъвъръскѣ прін прецїѣрѣ, acediezѣ, ымпресѣрѣ.
Umlauf, m., цїѣрѣ, алергътъръ ынцїѣрѣ, ынвъртітъръ, черкѣлъцїѣне, черкѣлътъръ; —ſchreiben, n., черкѣларїѣ, епістолъ черкѣларъ; —zeit, f., (астрон.), тітпѣ de револьцїѣне; in — bringen, a пѣне ын черкѣлъцїѣне, a пѣне ын кърсѣ (banї).
Umlaufen, v., алергѣ ын цїѣрѣ, черкѣлезѣ, ме ынвъртѣ; das Jahr iſt umgelaufen, анѫлѣ а трекѫтѣ.
Umlaut, m., (грът.), вокалъ ындѣлчітъ, вокалъ modіфікатъ.
Umlegen, v., пѫпѣ ымпрецїѣрѣ; пѫпѣ аїѣрea, релокѣ; кѫлкѣ, ръсторпѣ; ынфъшорѣ; ындоїескѣ, ынкѫрвезѣ; плекѣ (de вале); ein Pflaſter —, аплекѣ вѫпѣ ымпластрѫ; mit Reifen —, черкѣіескѣ (о вѫте); die Soldaten —, стръмѫтѣ солдацїї (din кантóне); der Wind legt um, въптѫлѣ се скімъъ.
Umlenken, v., ынторпѣ, аватѣ (кѫ тръсѫра); es wird ſchon — müſſen, елѣ ва требѫі съ'шї deскóрde претінсіѫніле вінішорѣ.
Umleuchten, v., лѫмінѣ ымпрецїѣрѣ.
Umliegen, v., zакѣ прін прецїѣрѣ, ме ашезѣ прін прецїѣрѣ; —de Oerter, локѫрі вечіне, вечінътъцї, pl.
Ummachen, v., факѣ din ноѣ, рефакѣ.
Ummauern, v., ынкідѣ кѫ тѫрі.
Ummeſſen, v., тъсѫрѣ de ноѣ, ретъсѫрѣ.
Umnachten, v., ынтѫпечезѣ, факѣ ынтѫперекѣ.
Umnähen, v., ымпресорѣ кѫ акѫлѣ.
Umnebeln, v., ынпегѫрезѣ, ынтѫпекѣ кѫ пегѫръ.
Umnehmen, v., ымбракѣ.
Umpacken, v., ынвъліѣ, пакетезѣ de ноѣ.
Umpanzern, v., ынартѣ din крештетѣ пън' ла тълпї.
Umpflanzen, v., стръплънтѣ; ынчінгѣ кѫ арборї.
Umpflügen, v., в. Umackern.
Umprägen, v., реватѣ monéta.
Umreiſen, v., кълъторескѣ ымпрецїѣрѣ.
Umreißen, v., дърѫмѣ, трагѣ ла пътънтѣ.
Umreiten, v., ынкѫнцїѣрѣ къларе.
Umrennen, v., алергѣ ымпрецїкрѣ; трънтескѣ алергънdѣ.
Umringen, v., ымпресѣрѣ, черкѫdаѣ.
Umriß, m., контѫрпѣ, лініътънтѣ (ѫрzéла вѫпї decemnѣ).
Umrühren, v., местекѣ, ретестекѣ.
Umrührung, f., местекѣ, местекътъръ, ретестекѣ.
Umſägen, v., ферестръіескѣ ымпрецїѣрѣ.
Umſatteln, v., скімвѣ шеаоа; скімвѣ пъререа.
Umſatz, m., скімвѣ, вънzаре, дараверъ, тречере (de търфї).
Umſchaffen, v., стръмѫтѣ, прескімвѣ, префакѣ.
Umſchaffung, f., скімвътънтѣ, стръформъцїѣне, прескімвare (de сѫвстанцъ).
Umſchanzen, v., шънцѫескѣ ымпрецїѣрѣ; фортефікѣ.
Umſchatten, v., ѫмбрезѣ, адѫмбрезѣ.
Umſchattung, f., ѫмбрътънтѣ.
Umſchauen (ſich), v., прівескѣ ымпрецїѣрѣ.
Umſchiffen, v., коръвіезѣ ымпрецїѣрѣ.
Umſchiffung, f., коръвіере ымпрецїѣрѣ, пъігъцїѣне ымпрецїѣрѣ.
Umſchlag, m., ынвъліторъ; копертѣ, коперітъръ; (хір.) катапласт, (обложеа, обложітъръ); гълерѣ (it. collare), ръсфрънтъръ (Aufſchlag, ла вніформе); сѫфлекътъръ; істеа стрікаре (а вінѫлуі); карте ынтóрсъ (de жокѣ); — des Wetters, скімбареа тітпѫлуі.
Umſchlagen, v., ръсторпѣ, доворѣ; ме ръсторпѣ; ме скімвѣ; ме корческѣ, деценерезѣ; ръсфрънгѣ,

сѫфлекѫ; пѫпѫ (катапластъ); der Wein schlägt um, вінѫлѫ се скімвъ (се стрікъ); ein Blatt —, а ꙟпто́рче о фо́іъ.

Umschließen, v., ꙟпкідѫ прін преџїѫрѫ; ꙟпкеїѫ; черкѫдаѫ; ꙟпчінгѫ.

Umschließung, f., ꙟпчінсѫръ, черкѫдъмѫнтѫ, ꙟпкісѫръ.

Umschlingen, v., ꙟпфъшѫрѫ, легѫ, ꙟплъцѫіескѫ, прindѫ ꙟп браце.

Umschluß, в. Umschließung.

Umschmeißen, в. Umwerfen.

Umschmelzen, v., торпѫ din поѫ.

Umschnallen, v., ꙟпчінгѫ (сабіа), ꙟпкопчіїѫ, ꙟпкътъръmezѫ.

Umschnüren, v., стрінгѫ ꙟп фрънгії.

Umschränken, v., търџіпескѫ, черкѫскріѫ.

Umschreiben, v., скріѫ din поѫ; черкѫскріѫ, deскріѫ пе ларгѫ.

Umschreibung, f., черкѫскріпцїѫне, періфрасъ.

Umschrift, f., ꙟпскріпцїѫне, епіграфъ; (пе monete) леџендъ.

Umschürzen (sich), v., me сѫбчінгѫ.

Umschütteln, v., скѫтѫрѫ mестекъndѫ.

Umschütten, v., върсѫ ꙟмпреџїѫрѫ, ръсторпѫ.

Umschweif, m., џїѫрѫ, ꙟпкѫпџїѫрѫ; (ꙟп ворбіре) detѫрпътѫръ, абатере, dігресіѫне; —e machen, а се перde ꙟп ворбе.

Umschwung, m., реавънтѫ, реніептътѫръ; революцїѫне, ръстѫрпътѫръ; ротъцїѫне.

Umsegeln, v., вънтрезѫ ꙟмпреџїѫрѫ; die Welt —, а ꙟпкѫпџїѫра лѫmea.

Umsehen (sich), v., прівескѫ ꙟмпреџїѫрѫ; er hat sich in der Welt umgesehen, елѫ а възѫтѫ лѫmea; er wird sich —, елѫ ꙟшї ва къѫта de тре́бъ.

Umsetzbar, a. ші ad., че се по́те префаче (марфъ ꙟп monетъ ш. а.); стръпортаверѫ.

Umsetzen, v., ашезѫ аіреа, стръмѫтѫ, стръпортѫ, коллокѫ аіреа; Bäume —, стръплънтѫ арворі; eine Form —, (тіпогр.), а deскомпѫне о фортъ.

Umsicht, f., къѫтаре ꙟмпреџїѫрѫ; превеdере, превеdінцъ, препгріџіре, прекъѫцїѫне (Vorsicht), черкѫспепцїѫне.

Umsichtig, a. ші ad., превезъторѫ, препгріџіторѫ, черкѫспептѫ.

Umsinken, v., кадѫ ꙟпчетѫ, dекадѫ.

Umsitzen, v., шедѫ прін преџїѫрѫ.

Umsonst, ad., ꙟпdешертѫ; фъръ фолосѫ (de цеава, ꙟпzъdарѫ); пе nimіка, гратіс.

Umspannen, v., копрindѫ кѫ палма; скімбѫ каії (ла хамѫ).

Umstand, m., ꙟмпреџїѫраре, черкѫстанцъ; Umstände, pl., церімоніъ, компліментѫ; апостітѫръ; nach Befinden der Umstände, dѫпъ ꙟмпреџїѫръріі; er macht sehr viele —, ъстѫ омѫ есте пре́ церімоніосѫ; diese Frau ist in andern —n, фемеіа ачéста есте греа.

Umständlich, a. ші ad., deамърѫнтѫлѫ; церімоніосѫ, кѫ формалітъцї; — erzählen, а спѫне кѫ амърѫнтѫлѫ, а спѫне кѫ то́те ꙟмпреџїѫръріле.

Umständlichkeit, f., амърѫнцїме; акѫръцїѫне, акѫратецъ.

Umstechen, v., свънтѫ, вънтѫрѫ, mестекѫ (гръѫ кѫ лопата); таїѫ ꙟмпреџїѫрѫ; таїѫ алтмінтреа.

Umstecken, v., ꙟпфігѫ, ꙟмплънтѫ ꙟмпреџїѫрѫ, черкѫплънтѫ.

Umstehen, v., стаѫ ꙟмпреџїѫрѫ, черкѫстаѫ; факѫ кѫпѫпъ.

Umstehend, part., черкѫстъторѫ.

Umstellen, v., ꙟмпресѫрѫ, черкѫdаѫ; пѫпѫ, колокѫ алтмінтреа.

Umstimmen, v., акордѫ алтѫмінтреа (клавірѫ); черкѫвотезѫ; скімбѫ сімцїмѫнтѫлѫ.

Umstoß, m., в. Umstoßung.

Umstoßen, v., ръсторпѫ, оборѫ; deсфіінцезѫ, апѫлезѫ, касезѫ.

Umstoßung, f., ръстѫрпътѫръ, оборѫтѫръ; късъцїѫне, апѫлъцїѫне.

Umstrahlen, v., ꙟмпресѫрѫ кѫ раzе.

Umstricken, v., ꙟмплетескѫ прін преџїѫрѫ; ꙟпкѫркѫ, ꙟплъцѫескѫ; амъџескѫ, ꙟпшелѫ.

Umsturz, m., ръстѫрпътѫръ; къzътѫръ, рѫінъ; революцїѫне (політікъ).

Umstürzen, v., ръсторнѫ, кѫтропескѫ, тръптескѫ, дърѫмѫ.
Umstürzung, в. Umsturz.
Umtaufen, v., реботезѫ; daѫ алтѫ нѫме.
Umtaumeln, v., me ѫмплетеческѫ, кадѫ.
Umtausch, m., скімбѫ, премѫтътѫръ.
Umtauschen, v., скімбѫ, премѫтѫ.
Umthun, v., ѫмбракѫ, іаѫ пе mine; den Degen —, а ѫнчінцé сабіа; sich —, а се фатіка, а се остені.
Umtrieb, m., мънътѫръ ѫмпреціѫрѫ, черкѫлъціѫне, черкѫротітѫръ; мъхінъціѫне, інтрігъ; heimliche —e, pl., махінъціѫнї секрете.
Umwälzen, v., ръсторнѫ, революезѫ; тъвълїѫ, ѫнвъртѫ.
Umwälzung, f., ръстѫрнътѫръ, революціѫне.
Umwandlung, f., префачере, стръфортъціѫне.
Umwandeln, v., префакѫ, стръфортѫ; конжѫгѫ (Wandeln).
Umwechseln, в. Wechseln.
Umwechselung, f., скімбътѫнтѫ, скімбътѫръ.
Umweg, m., абатере din дрѫмѫ, детѫрнътѫръ, ѫнконцїѫрѫ.
Umwehen, v., ръсторнѫ сѫфлъndѫ, десѫфлѫ; adiiѫ, adiezѫ (вънтѫ ѫшорѫ, бóре).
Umwenden, v., ѫнторкѫ, репторкѫ, репторнѫ.
Umwerfen, v., ръсторнѫ, тръптескѫ, пръвълїѫ; den Mantel —, ѫмбракѫ мантаоа.
Umwickeln, v., ѫнфъшѫ, ѫнфъшѫрѫ.
Umwinden, v., ресѫческѫ; ѫмплетескѫ ѫмпреціѫрѫ.
Umwohner, m., вечінѫ, черкѫлокѫіторѫ.
Umwölken, v., ѫннѫорезѫ, ѫмпресѫрѫ кѫ нѫорї.
Umwühlen, v., скѫрмѫ прін преціѫрѫ.
Umzäunen, v., ѫнгръdескѫ, ѫнкіdѫ кѫ гарdѫ.
Umzäunung, f., ѫнгръdітѫръ, гарdѫ, mїezѫінъ.
Umziehen, v., me стръмѫтѫ (de ічї коло), скімбѫ локѫінца; трагънѫ, прелѫнцескѫ (Herumziehen); sich —, а скімба хаінеле, а се реѫмбръка; der Himmel zieht sich um, черѫлѫ се тѫрбѫръ, се ѫннѫорéзъ.
Umzingeln, v., ѫмпресѫрѫ, черкѫdаѫ, ѫнкіdѫ din тóте пърціле.
Umzingelung, f., ѫмпресѫрътѫръ, ѫнконцїѫрътѫръ.
Umzug, m., скімбаре de локѫінцъ; прочесіѫне, літіъ.
Un, пъртічікъ каре обвіне нѫмаї ѫн компѫсеціѫнї ші се пóте традѫче кѫ нѫ, не.
Unabänderlich, a. ші ad., немѫтаверѫ, нескімбаверѫ, нестръмѫтаверѫ.
Unabhängig, a. ші ad., неатърнатѫ, nedeпindinте, ліверѫ.
Unabhängigkeit, f., неатърнаре, nedeпindinцъ, лібертате.
Un-ablässig, —abläßlich, a. ші ad., некѫрматѫ, нептрерѫптѫ, непчетатѫ.
Unablöslich, a. ші ad., неръскѫмпъраверѫ, че нѫ се пóте ръскѫмпъра.
Unabsehbar, a. ші ad., че се перde din ведерї, неажѫнсѫ кѫ окїѫлѫ.
Unabsetz-bar, —lich, a. ші ad., че нѫ се пóте deпѫне.
Unabsichtlich, a. ші ad., фъръ скопѫ, фъръ воіъ, нѫ ѫнadincѫ.
Unabweislich, a. ші ad., че нѫ се пóте deпега (орї абате).
Unächt, a. ші ad., фалсѫ; спѫріѫ, бастарdѫ; нелеціѫітѫ.
Unachtsam, a. ші ad., нелѫъторѫ аminте, дістрасѫ; —keit, f., нелѫареаminте, неацѫнтъціѫне, дістръкціѫне.
Unähnlich, a. ші ad., неасеменеа, diccemenѫ; діферінте, діспъреке.
Unangebaut, a. ші ad., некѫлтіватѫ (неаратѫ, несемънатѫ).
Unangefochten, a. ші ad., неоппѫмнатѫ, лъсатѫ ѫн паче, нетѫрбѫратѫ.
Unangenehm, a. ші ad., десплъкѫтѫ, неплъкѫтѫ, десгѫстъторѫ.
Unangreifbar, a. ші ad., неоппѫмнаверѫ, че нѫ се пóте атака.
Unannehm-bar, —lich, a. ші ad., че нѫ се пóте прімі.

Unannehmlichkeit, f., неплъчере, dicгѫстѫ, десплъчере (скърбъ).
Unansehnlich, a. ші ad., фъръ вézъ, de пѫцінъ вézъ.
Unanständig, a. ші ad., некѫвіінчосѫ, неоменосѫ.
Unantastbar, a. ші ad., че нѫ се пóте атінце.
Unart, f., неполітецъ, некѫвіінцъ (ла прѫнчї), крештере реа, ръінцъ.
Unartig, a. ші ad., неполітѫ, ръѫ крескѫтѫ.
Unaufhörlich, в. Unablässig.
Unauflös-bar, —lich, a. ші ad., nedeслегаверѫ; —barkeit, f., че нѫ се пóте десфаче.
Unaufmerksam, a. ші ad., нелѫъторѫ аminте, неацѫнтівѫ.
Unausbleiblich, a. ші ad., неапъратѫ, неатънатѫ, неатънаверѫ, неѧнкѫнцїѫратѫ, че нѫ пóте ръмънé.
Unausführbar, a. ші ad., че нѫ се пóте ѧndeплini, непраптікаверѫ.
Unausgebildet, a. ші ad., некѫлтіватѫ; неформатѫ.
Unausgesetzt, в. Unablässig.
Unauslöschlich, a. ші ad., че нѫ се пóте штерце.
Unaussprechlich, a. ші ad., че нѫ се пóте спѫне; несплікаверѫ; престе мъсѫръ.
Unausstehlich, a. ші ad., несѫферітѫ, фóрте ѫрѫчосѫ.
Unaustilgbar, a. ші ad., че нѫ се пóте стірпі.
Unausweichlich, в. Unausbleiblich.
Unbändig, a. ші ad., nedѫмерітѫ; десфръпатѫ; нетрактаверѫ.
Unbarmherzig, a. ші ad., немілосѫ, dѫрѫ, аспрѫ, крѫdѫ, феросѫ, крѫdелѫ; —keit, f., крѫzime, ферочетате.
Unbedächtig, unbedachtsam, a. ші ad., несокотітѫ, nediскретѫ; —keit, f., несокотінцъ, nediскрецїѫне.
Unbedenklich, a. ші ad., фъръ гріцъ, фъръ ѧndoїéлъ, неѧndoітѫ.
Unbedeutend, part., nencemnъторѫ, несемнефікътівѫ; de нічї о імпортанцъ.
Unbedingt, a. ші ad., некondiцionатѫ, ассолѫтѫ; фъръ ресервъ.
Unbeerbt, a. ші ad., фъръ прѫнчї.
Unbefangen, a. ші ad., непреокѫпатѫ, непрежѫdiцiосѫ; сінчерѫ, фірескѫ, наівѫ; —heit, f., непреокѫпъцїѫне; сінчерітате, наівітате.
Unbefleckt, a. ші ad., непътатѫ, немъкѫлатѫ, непріхънітѫ, неспѫркатѫ.
Unbefugt, a. ші ad., неѧмпѫтерітѫ, неаѫторісатѫ, каре нѫ аре dрептѫлѫ; некомпетінте.
Unbegreiflich, a. ші ad., некѫпрінсѫ, непрічепѫтѫ.
Unbegrenzt, a. ші ad., нецермѫрітѫ, немърцінітѫ.
Unbegründet, a. ші ad., нефѫndатѫ, нентемеїетѫ.
Unbehagen, a. ші ad., nendemънъ; десплакѫ; неплъчере; грéцъ, непріінцъ (молd. рехатѫ).
Unbehaglich, a. ші ad., nendъмънатекѫ, некомodѫ; ръѫ dіспѫсѫ, ѧнгрецошатѫ (de чева), непріінчосѫ.
Unbeholfen, a. ші ad., nendъмънатікѫ, некітачѫ (негівачѫ); —heit, f., nendemънъ.
Unbehülflich, a. ші ad., nendъмънатікѫ, nededатѫ, греоїѫ.
Unbekannt, a. ші ad., некѫноскѫтѫ, пѫцінѫ кѫноскѫтѫ.
Unbekümmert, a. ші ad., непгріцатѫ; непъсъторѫ.
Unbemerkt, a. ші ad., неоссерватѫ, невъгатѫ ѧн самъ.
Unbemittelt, a. ші ad., фъръ аверї, съръкѫцѫ.
Unbenannt, a. ші ad., непѫмітѫ, фъръ нѫме, anonimѫ; —e Zahlen, (алц.), нѫмерї непѫмі.
Unbenommen, part., неопрітѫ, копчесѫ (ѧнгъdѫітѫ), їертатѫ.
Unbenutzt, a. ші ad., нефолосітѫ, фъръ фолосѫ, фъръ профітѫ.
Unbequem, a. ші ad., престе мънъ, некомodѫ; —lichkeit, f., nendemънъ, некомodітате.
Unberathen, a. ші ad., ліпсітѫ de сфатѫ.
Unberechenbar, a. ші ad., некалкѫлаверѫ, че нѫ се пóте калкѫла.
Unberedet, a. ші ad., неѧndemnатѫ; нечепсѫратѫ, некрітікатѫ.

Unberichtet, a. ші ad., neinформатъ, nenштіінцатъ.
Unberichtigt, a. ші ad., neѧndрептатъ, некоресъ, перевъzвтъ; неплътітъ.
Unberufen, a. ші ad., некїчматъ.
Unberührt, a. ші ad., neатіnсъ.
Unbesäet, a. ші ad., несемънатъ.
Unbeschadet, praep., фъръ daвnъ, фъръ стрікъчвne.
Unbescholten, a. ші ad., nemвстратъ, nenвinвітъ, непробоzітъ; nевіноватъ, некорвптъ; ѧнтрегъ (ѧн пвртърї); кв nвme бвnъ; —heit, f., nевіновъціъ; ѧнтреціtате (а пвртърії), квръціъ (de квцетъ).
Unbeschränkt, a. ші ad., нецермврітъ, нечерквскрісъ.
Unbeschreiblich, a. ші ad., че nв се пóте deскріе, несплікаверъ (Unaussprechlich).
Unbesetzt, a. ші ad., неоквпатъ, вакантъ; нетівітъ.
Unbesiegbar, a. ші ad., nenвіnсъ.
Unbesonnen, a. ші ad., несокотітъ, nenцелептъ; вшоръ, спвлбератъ; —heit, f., несокотінцъ, nenцелепціъ.
Unbesserlich, a. ші ad., фóрте стрікатъ, nendрептаверъ.
Unbestand, m., некопстанцъ, нестъторіъ.
Unbeständig, a. ші ad., некопстанте, нестъторъ (нестаторнікъ); —keit, f., в. Unbestand.
Unbestellt, a. ші ad., нелвкратъ, неквлтіватъ; некомісъ, нетокмітъ (ла вnъ мештеръ).
Unbestimmt, a. ші ad., nedетерміnатъ, nedефінітъ, нехотърѫтъ; нештівтъ; —heit, f., nedетерміnъцівne; нехотърѫре, ліпсъ de пречісівne.
Unbestraft, a. ші ad., непеdепсітъ.
Unbestreitbar, a. ші ad., nedіспвтаверъ.
Unbeträchtlich, a. ші ad., de імпортанцъ пвціnъ, nencemnатъ.
Unbeugsam, a. ші ad., nendвплекаверъ, таре ла інімъ.
Unbewaffnet, a. ші ad., неарматъ.
Unbewandert, a. ші ad., nededатъ, непраптікъ, nedeпрінсъ, неѧмблатъ.
Unbeweglich, a. ші ad., nemішкатъ, nemішкаверъ; константъ (статорнікъ).
Unbewohnt, a. ші ad., нелоквітъ, deшертъ, пъръсітъ, сѫкретъ (арdел., пвстіїв).
Unbewußt, a. ші ad., нештівтъ, неквносквтъ; es ist mir nicht —, штіъ біne, nв'мї е неквносквтъ; er war seiner —, шіа перdвтъ тóтъ квноштінца, — ера афаръ de cine.
Unbezweifelt, a. ші ad., nendoітъ.
Unbezwingbar, unbezwinglich, a. ші ad., nedвмерітъ; неспвмнаверъ.
Unbiegsam, в. Unbeugsam.
Unbilde, f., nedрептате; асвпрéлъ.
Unbildsam, a. ші ad., греъ de квлтіватъ, ръъ ла ѧнвъцатъ; пвціnъ ѧнковоіосъ.
Unbill, в. Unbilde.
Unbillig, a. ші ad., nedрептъ; стрѫмбъ, некввенітъ; —keit, f., nedрептате, стрѫмбътате; некввіінцъ.
Unbrauchbar, a. ші ad., нетребвіnчосъ, че nв се пóте ѧнтребві; —keit, f., нетребвіnцъ.
Unbußfertig, a. ші ad., непфръптъ, некъітъ.
Unchristlich, a. ші ad., некрештіnескъ; контрарїв кредіnцеї крештіne; барбаръ, крвdелъ.
Und, conj., ші, е (векїв).
Undank, m., Undankbarkeit, f., немвлцъмітъ, переквноштінцъ.
Undankbar, a. ші ad., немвлцъміторъ, переквноскъторъ.
Undenklich, a. ші ad., непоменітъ, нememораверъ, че трече престе memoріа óменілоръ; seit —en Zeiten, din тімпврї стръвекї.
Undeutlich, a. ші ad., неръспікатъ, nedістінсъ; конфвсъ; ѧнтвнекосъ, обсквръ; —keit, f., неръспікъчвne, nedістінцівne; конфвсівne; обскврътате, ѧнтвнечіme.
Unding, n., нефіінцъ, хімеръ.
Unduldsam, a. ші ad., несвферіторъ, нетолерантъ.
Undurchdringlich, a. ші ad., непъ-

трѫпсѫ, пестръвътѫтѫ; —keit, f., пепътрѫпzime.

Undurchsichtig, a. ші ad., пестръвеziѫ, опъчіѫ; —keit, f., пестръвеzime, опъчетате.

Uneben, a. ші ad., пеплапѫ, пеегалѫ (пепотрівітѫ), аспрѫ, грѫпzѫросѫ.

Unedel, a. ші ad., пеповілѫ; апѫсѫ, віле́пѫ.

Unehelich, a. ші ad., din флорї, de леле, бастардѫ (бітопгѫ); пелеџітімѫ, патѫралѫ.

Unehrbar, a. ші ad., deconoратѫ.

Unehre, f., deconóре (печінсте), рѫшіне.

Unehrlich, a. ші ad., інфамѫ, dефъіматѫ, ѧнфератѫ кѫ інфаміъ; —keit, f., інфаміъ, deconóре.

Uneigennützig, a. ші ad., неінтересатѫ, decінтересатѫ.

Uneigentlich, a. ші ad., непропріѫ.

Uneingebunden, a. ші ad., dестръматѫ, пелегатѫ, деслегатѫ.

Uneingedenk, a. ші ad., фъръ а'џї adѫче аміnте, ѫітъndѫ.

Uneinig, a. ші ad., неѫнітѫ, decѫнітѫ, diccimџіторѫ, diccimџіnте, dіскорdanте; —keit, f., неѫніѫне, неѫніре, dісѫніѫне, dіскорdanџъ, dіскорdіъ, diccimџіѫне.

Uneins, в. Uneinig.

Uneinstimmig, a. ші ad., dicconanте, diccѫпъторѫ, diферіnте, контрарїѫ; —keit, f., dicconanџъ, dicapmoniъ, dіскорdanџъ, dіскорdіъ, deскончертѫ, diccimџіѫне, diферіnџъ, контрарієтате.

Unempfänglich, a. ші ad., непріміторѫ, непрімічосѫ.

Unempfindlich, a. ші ad., necimџіторѫ, непъсъторѫ; dѫрѫ, dѫрсѫ; —keit, f., necimџічѫне, necimџітате, непъсаре.

Unendlich, a. ші ad., немърџінітѫ, нефінітѫ (несфършітѫ); непѫтъраверѫ; — groß, маре престе мъсѫръ; ich bin Ihnen — verbunden, еѫ ѧџї сънт фо́рте ѧndаторатѫ; —keit, f., немърџіnіme, нефінітате, нефіnіme (несфършітѫ).

Unentbehrlich, a. ші ad., неапъратѫ требѫінчосѫ, абсолѫтѫ нечесарїѫ, nedіспенсаверѫ.

Unentgeldlich, a. ші ad., ѧndарѫ, фъръ банї, гратіс.

Unentschieden, a. ші ad., nedетерminатѫ, нехотърѫтѫ.

Unentschlossen, a. ші ad., нехотърѫтѫ, nedетерminатѫ; кѫ ѧndoіе́лъ, пересолѫтѫ.

Unerachtet, в. Ungeachtet.

Unerbittlich, a. ші ad., nendѫплекаверѫ, немілосѫ.

Unerfahren, a. ші ad., непъџітѫ, фъръ сперіінцъ, непраптікѫ.

Unerforschlich, a. ші ad., пестръвътѫтѫ, непътрѫпсѫ, нескрѫтатѫ; —keit, f., непътрѫпzime.

Unergründlich, a. ші ad., фъръ фѫndѫ; некѫпрінсѫ, непътрѫпсѫ; немърџінітѫ.

Unerheblich, a. ші ad., de пѫџінъ ѧнсемнътате.

Unerhört, a. ші ad., неаѫzітѫ, страорdінарїѫ; de некрезѫтѫ.

Unerkenntlich, a. ші ad., перекѫпоскъторѫ, немѫлцъміторѫ.

Unerklärbar, a. ші ad., несплікаверѫ.

Unerläßlich, a. ші ad., неертатѫ, неапъратѫ, nedіспенсаверѫ.

Unerlaubt, a. ші ad., неертатѫ, некончесѫ, опрітѫ.

Unermeßlich, a. ші ad., немъсѫраверѫ, немърџінітѫ, фъръ мъсѫръ, енормѫ.

Unermüdet, unermüdlich, a. ші ad., необосітѫ, нефатікатѫ, непреџетъторѫ.

Unerreichbar, a. ші ad., неажѫпсѫ, че нѫ се по́те ажѫнџе.

Unersättlich, a. ші ad., несътѫратѫ, несаџіатѫ, nendестѫлаверѫ.

Unerschöpflich, a. ші ad., nedесекаверѫ.

Unerschrocken, a. ші ad., неспъімънтатѫ, нефрікосѫ, фъръ паѫръ, кѫтезъторѫ, кораџіосѫ.

Unerschütterlich, a. ші ad., неклътітѫ, немішкатѫ, пестръмѫтаверѫ; константѫ; —keit, f., констанцъ, (статорнічіъ), пестръмѫтъчѫне.

Unerschwinglich, a. ші ad., че нѫ се по́те ѧмплini, енормѫ, кѫмплітѫ (сѫмъ, dажde).

Unersetzlich, a. ші ad., перепараверѫ.
Unersinnlich, a. ші ad., пескѫцетаверѫ, че нѫ се пóте пътрѫnde кѫ mintea.
Unerträglich, a. ші ad., несѫпортаверѫ, несѫферіверѫ.
Unerweichlich, a. ші ad., неѧтмѫіетѫ, че нѫ се пóте мѫіé.
Unerwiedert, a. ші ad., неръспѫнсѫ, переплікатѫ.
Unfähig, a. ші ad., некъпаче, nedестоінікѫ, неаверѫ (негівачѫ).
Unfall, m., ѧнтъмпларе реа, касѫ сіністрѫ, непорочіре, десастрѫ.
Unfehlbar, a. ші ad., несmintітѫ, неліпсітѫ, nendoітѫ, секѫрѫ; —keit, f., кредінцъ неminчінóсъ, непшелъчѫне.
Unfern, a. ші ad., нѫdепарте, апрóпе.
Unflath, m., некѫръцiъ, скърпъвіъ, спѫркъчѫне, спѫркъріъ; — vom Menschen, скремътѫ, штéркѫ.
Unfläthig, a. ші ad., скърпавѫ, спѫркатѫ, некѫратѫ, zoiосѫ.
Unförmlich, a. ші ad., деформѫ, деформатѫ, сформатѫ; деспропорціонатѫ; —keit, f., деформътате, діспропорціѫне.
Unfreundlich, a. ші ad., непріетіnосѫ, дісграціосѫ, неплъкѫтѫ, некортенецѫ; аспрѫ; брѫскѫ; —e Behandlung, трътъмѫнтѫ аспрѫ; —keit, f., непріетініъ; некортеніъ; аспріme.
Unfriede, m., непаче, діссімціѫне, дісармоніъ, ѧмпърекере (вражбъ).
Unfriedlich, a. ші ad., непъчѫітѫ, чертарецѫ.
Unfruchtbar, a. ші ad., штірѫ, стерпѫ, nepoдіторѫ, нефрѫптіфікъторѫ; —keit, f., стерпіme, штіріme, nepoдіpe.
Unfug, m., dicopdine (перѫndѫіéлъ); тѫрбѫраре, есчесѫ, некѫвіінцъ.
Unfügsam, a. ші ad., непковоіосѫ, кодачѫ, обстінатѫ.
Ungeachtet, praep., мъкаркъ, деші, кѫтóтекъ, бінекъ.
Ungeahndet, a. ші ad., непеdепсітѫ.
Ungeahnt, a. ші ad., непресімцітѫ, неаштептатѫ.
Ungebaut, a. ші ad., некѫлтіватѫ.
Ungeberdig, a. ші ad., сторфъітѫ, скімосітѫ, мъніосѫ; дескомпѫсѫ.
Ungebräuchlich, a. ші ad., неѫсітатѫ (необічнѫітѫ), nendатінатѫ.
Ungebühr, f., некѫвіінцъ, дескѫвіінцъ; nedрептате; —lich, a. ші ad., некѫвіінчосѫ; nedрептѫ.
Ungebunden, a. ші ad., нелегатѫ; перестрѫнсѫ, дестръматѫ, перегѫлатѫ, нецертѫрітѫ; десфръпатѫ; —e Rede, просъ; —heit, f., лібертате, неатърпаре; десфръѫ.
Ungeduld, f., неръбdаре, несѫферіре, непъціінцъ, neodіхнъ; —ig, a. ші ad., неръбdѫріѫ, несѫферіторѫ, neodіхнітѫ.
Ungefähr, ad., кам, ка, врео, чірка; —, sub. n., касѫ, óрбъ ѧнтъмпларе, (хасард франц.).
Ungefällig, a. ші ad., неоmenосѫ, некортенецѫ, nendаторъторѫ; неплъкъторѫ.
Ungegründet, a. ші ad., нептемеіетѫ, нефѫndатѫ; diese Nachricht ist —, штіреа ачéста нѫ е adевъратъ.
Ungehalten, a. ші ad., мъніосѫ, мъхнітѫ.
Ungeheuchelt, a. ші ad., нефъцъріtѫ, немаскатѫ.
Ungeheuer, n., монстрѫ (міръzъніъ), лѫкрѫ de спаімъ.
Ungeheuer, a. ші ad., монстрѫосѫ, спъімънтъчосѫ, de спаімъ; маninѫ, кѫмплітѫ, ѧнфрікошатѫ; оріешескѫ, ціґантікѫ.
Ungehörig, a. ші ad., некѫвенітѫ, некѫвіінчосѫ; zur —en Zeit, ла контратімпѫ, ла тімпѫ некѫвенітѫ (непотрівітѫ).
Ungehorsam, m., неаскѫлтаре, несѫпѫнере; a. ші ad., неаскѫлтъторѫ, несѫпѫсѫ.
Ungekünstelt, a. ші ad., фірескѫ, немъіестрітѫ, неафъптатѫ, неапостітѫ.
Ungelegen, a. ші ad., ръѫ венітѫ, ръѫ сітѫатѫ; нетімпестівѫ, некомодѫ, престе мънъ; das kommt mir —, ачестѫ лѫкрѫ ѧмі віне престе мънъ.
Ungelehrig, a. ші ad., неѧнвъцъросѫ, перегѫлаверѫ.

Digitized by Google

Ungelehrt, a. ші ad., непвъцатъ, нелітератъ, imnopantъ; idiотъ.
Ungelenk, a. ші ad., непковоіосъ, неплекъросъ; стънгачъ, nededatъ, nendъmъnatікъ.
Ungemach, n., некомоdітате, nendemъnъ; аверсітате.
Ungemächlich, a. ші ad., некомоdъ, nendъmъnatъ, престе мъnъ.
Ungemein, a. ші ad., некомъnъ; раръ, страорdinарїъ, сінгъларъ; фóрте; — schön, фóрте фръmосъ.
Ungemessen, a. ші ad., nedeтерminатъ.
Ungenannt, a. ші ad., непъmітъ, anonimъ.
Ungenießbar, a. ші ad., че nъ се пóте гъста.
Ungenossen, a. ші ad., das wird ihm nicht — hingehen, елъ nъ ва фаче ачéста непеdепсітъ.
Ungenügsam, a. ші ad., nendестълатъ, несъцiосъ.
Ungerade, a. ші ad., непъреке; неегалъ, nedірептъ.
Ungerathen, a. ші ad., стрікатъ (моралічеште), деправатъ (дела прафъ), деспатъратъ, ръъ dedатъ, ръъ костъmатъ, ръъ пъръвітъ.
Ungerecht, a. ші ad., nedрептъ; —igkeit, f., nedрептате.
Ungereimt, a. ші ad., періmатъ, албъ (версъ); некълітъ, абсърdъ; —heit, f., некълітъръ, абсърdітате, секътъръ.
Ungern, ad., небъкъросъ, фъръ воіъ.
Ungesäumt, ad., ꙟndатъ, nъmaїdекътъ.
Ungeschickt, a. ші ad., nendemъnatікъ, nededatъ, неаверъ, стънгачъ; —heit, f., nendemъnape, неаверіme, стънгъчіme.
Ungeschlacht, a. ші ad., нечоплітъ, можікосъ, бъdъръnосъ; петръtаверъ, некълтіватъ.
Ungeschliffen, a. ші ad., неполітъ; вілénъ, можікосъ, гросоланъ.
Ungeschmälert, a. ші ad., нескъzътъ, nemікшоратъ.
Ungesittet, a. ші ad., неполітъ, некълтіватъ.
Ungestalt, ungestaltet, a. ші ad., ърѫтъ, хѫdъ, десфігъратъ, деформъ, деформатъ.
Ungestört, a. ші ad., нетърбъратъ, некоптърватъ, лініштітъ, лъсатъ ꙟn паче.
Ungestraft, a. ші ad., непеdепсітъ.
Ungestüm, n., апріцime, m. фъріъ, мъніъ іъте; —, a. ші ad., фъріосъ; апрігъ, іъте; търбъросъ, бръскъ.
Ungesund, a. ші ad., несъnътосъ.
Ungethüm, n., монстръ, спептръ.
Ungetreu, a. ші ad., некреdінчосъ, нелеалъ; перфіdъ.
Ungewiß, a. ші ad., несекъръ; ꙟndoіосъ, къ ꙟndoіéлъ; нештіътъ; —heit, f., несекърітате; ꙟndoіéлъ.
Ungewissenhaft, a. ші ad., фъръ конштіінцъ, пъцінъ скръполосъ.
Ungewitter, n., тімпестъ, тімпестате, фъртъnъ.
Ungewohnheit, f., десвъцъ, nededape.
Ungewöhnlich, a. ші ad., страорdinарїъ (неовічнъітъ).
Ungewohnt, a. ші ad., nededatъ, десвъцатъ.
Ungezähmt, a. ші ad., nedъmерітъ, десфръnатъ, непфръnатъ; —heit, f., десфръъ.
Ungeziefer, n., гóнгъ, гънганіъ, інсектъ стрікъторъ, вéрminъ (іст. нат.)
Ungezogen, a ші ad., ръъ крескътъ, ръъ edъкатъ, ръсфъцатъ; десфръnатъ; некортепецъ.
Ungezwungen, a. ші ad., ліберъ, несілітъ, неформцатъ, неконстрінсъ, deбъnъвоіъ; непрефъкътъ, неафъптатъ; натъралъ, нестъdіатъ; —heit, f., натъралітате, manіере непрефъкъте.
Unglaube, m., некреdінцъ.
Ungläubig, a. ші ad., некреdінчосъ.
Unglaublich, a. ші ad., de некреzътъ, че nъ се пóте креde.
Ungleich, a. ші ad., неегалъ (непотрівітъ); діферінте, діспропорціонатъ, неасеменеа, непъреке, деспърекіатъ; —e Zahl, f., nъmъръ непъреке; —heit, f., неегалітате; діспропорціъне, діферінцъ, дескъвіінцъ, діспарітате, діверсітате.
Ungleichartig, a. ші ad., de натъръ

diферinте, стероцепъ, diccemenea, diскорdaптъ.
Ungleichmäßig, a. ші ad., diспропорціонатъ, несіметрікъ.
Ungleichzeitig, a. ші ad., некоптімпоранъ.
Unglimpf, m., аспріме, некръцаре.
Unglück, n., непорокъ, десастръ, сóрте реа, adверсітате, неферічіре, неферічітате.
Unglücklich, a. ші ad., неферіче, непорочітъ; фаталъ, сіністръ.
Unglückselig, a. ші ad., неферіче; —keit, f., неферічіре, місеріъ, кълъмітате.
Unglückskind, n., омъ свънтъратъ de сóрте, фіiълъ місеріеї.
Unglücksstifter, m., къшъпъторъ de неферічіре, пézъ реа.
Ungnade, f., dісграціъ; sich auf Gnade und — ergeben, а се da ꙟп dіскреціъnea къіва.
Ungnädig, a. ші ad., dісграціосъ, деспрецъіторъ.
Ungrund, m., ліпсъ de темеїъ, нетемеїъ, фалсітате.
Ungültig, a. ші ad., пълъ, фъръ валóре.
Ungunst, f., десфавóре; dісграціъ.
Ungünstig, a. ші ad., нефаворъторъ, десфавораверъ; контрарїъ.
Ungut, a. ші ad., пъ бъпъ; nehmen Sie es nicht für —, пъ лъа ꙟп пъме de ръъ.
Ungütig, a. ші ad., неграціосъ, невоіторъ de біне.
Unhaltbar, a. ші ad., че пъ се пóте ціné, нентемеіетъ, нефъndатъ; —keit, f., ліпсъ de темеїъ.
Unheil, n., ръъ, daъnъ, стрікъчъне.
Unheilbar, a. ші ad., невіndекаверъ, некъраверъ.
Unheilbringend, a., фаталъ, непорочіторъ.
Unheilig, a. ші ad., профанъ, нерелеціосъ.
Unheimlich, a. ші ad., несекъръ; фіоросъ.
Unhöflich, a. ші ad., некъртенецъ, църъпосъ, неполітъ, не'ndаторъторъ, ръъ edъкатъ; —keit, f., неполітецъ.
Unhold, m., спірітъ некъратъ, спірітъ ръъ; стрігоїъ (іт. stregone); —in, f., персóпъ неплъкътъ, хѫdъ. хѫркъ, фата пъdъреї, стрігóіе, стахіе.
Uniform, f., ъніфортъ.
Universität, f., ъніверсітате.
Universum, n., ъніверсъ (Weltall).
Unke, f., брóскъ de касъ; спіцъ de шерпе.
Unkenntlich, a. ші ad., че пъ се пóте кънóште, скімосітъ; —keit, f., скімосітъръ, скімосéлъ.
Unkeusch, a. ші ad., невергъръ, пънгърітъ.
Unkosten, pl., спесе, костъ.
Unkraut, n., бъръіéпъ, търъчіпъ, іéрбъ реа.
Unkunde, f., нештіінцъ, ліпсъ de сперіінцъ.
Unlängst, ad., dъъпъzї, пъ de мълтъ.
Unläugbar, в. Unleugbar.
Unlauter, a. ші ad., некъратъ, местекатъ.
Unleidlich, a. ші ad., de несъферітъ, несъпортаверъ, de неръбdатъ.
Unlenkbar, a. ші ad., nedъмерітъ, обстінатъ (dѫрzъ).
Unleserlich, a. ші ad., че пъ се пóте чіті, нечетецъ.
Unleugbar, a. ші ad., че пъ се пóте нега; ꙟпвеdератъ, евеdінте.
Unlust, f., dісгъстъ, десплъчере, десплъчіпцъ; ърѫтъ; keine Lust ohne —, пъ е росъ фъръ спінї, пъ е сеninъ фъръ пъорї.
Unmanierlich, в. Unhöflich.
Unmaßgeblich, a. ші ad., непретінціосъ, непревеніторъ (de опініъnea алтора).
Unmäßig, a. ші ad., некъмпътатъ, немъсъратъ, немоdератъ.
Unmensch, m., неомъ, омъ барбаръ, кръdелъ, феросъ, тіранъ.
Unmenschlich, a. ші ad., неомеnесъ, атроче, барбаръ; —keit, f., кръzіме, барбаріъ, тіраніъ, кръzітате.
Unmerklich, a. ші ad., несімцітъ, непрічепътъ, неоссерватъ, нецінътъ ꙟп самъ.
Unmittelbar, a. ші ad., неміжлочітъ.

Unmöglich, a. ші ad., престе пѫтінцъ.
Unmündig, a. ші ad., minopenŭ (невръстнікŭ); —keit, f., minopenітате.
Unmuth, m., ѫмóре реа, decгѫстŭ; мъхнічѫне (пекаzŭ).
Unmuthig, a. ші ad., мъхнітŭ, decгѫстатŭ, de ѫмóре реа, ѧп тóне реле.
Unnachahmlich, a. ші ad., че пѫ се пóте іміта, neimітаверŭ.
Unnatürlich, a. ші ad., пефіреск ŭ, пепатѫралŭ, контрапатѫралŭ; decпатѫратŭ.
Unnöthig, a. ші ad., петребѫінчосŭ, петребѫіторŭ.
Unnütz, —lich, a. ші ad., пефолосіторŭ, ванŭ, dешертŭ; —e Mensch, m., omŭ de nimіка.
Unordentlich, a. ші ad., dicopdinатŭ, перегѫлатŭ, конфѫсŭ, ѧпкѫркатŭ (ѫлѫітŭ); deскомпѫсŭ; —e Leben, віéцъ перегѫлатъ, віéцъ dестръматъ.
Unordnung, f., dicopdine, перегѫлъ, конфѫсіѫне.
Unparteiisch, a. ші ad., непъртініторŭ, непъртінецŭ.
Unparteilichkeit, f., непъртініре, непарціалітате.
Unpassend, part., пекѫвенітŭ.
Unpäßlich, a. ші ad., камŭ болнавŭ, ръŭ dіспѫсŭ (zaіфŭ).
Unpäßlichkeit, f., бóлъ ѫшóръ, dіспѫсечѫне реа.
Unrath, m., пекѫръціъ, скърпъвіъ, спѫркъчѫне; скрeмътѫрї pl.
Unrecht, a. ші ad., nedірептŭ; фалсŭ; nedрептŭ, пелеціѫітŭ; —e Schlüssel, m., кіеїе скімбатъ; —e Seite, f., docŭ; — berichtet, ръŭ інформатŭ; — Gut gedeiht nicht, лѫкрѫ de фѫратŭ ажѫнце пръdатŭ; — ankommen, a nimері ръŭ; nedрептŭ, nedрептате.
Unrechtmäßig, a. ші ad., пелеціѫітŭ. nedрептŭ, пелецітімŭ; —keit, f., пелеціѫінцъ, nedрептате.
Unredlich, a. ші ad., пелеалŭ, пекреdінчосŭ, непровŭ.
Unregelmäßig, a. ші ad., перегѫлатŭ; аномалŭ, пенорталŭ; —keit, f., перегѫларітате; аномаліъ.
Unrein, a. ші ad., пекѫратŭ, спѫркатŭ; —igkeit, f., пекѫръціъ, спѫркъріъ, спѫркъчѫне.
Unrichtig, a. ші ad., неакѫратŭ, перегѫлатŭ, decрегѫлатŭ, фалсŭ; dicopdinатŭ; —keit, f., перегѫларітате, фалсітате.
Unruhe, f., neodіхнъ, пелініште, перъпаосŭ, тѫрбѫраре; ръскóлъ; (орол.) біланцерŭ.
Unruhig, a. ші ad., пелініштітŭ, neodіхнітŭ, тѫрбѫратŭ; ръскѫлатŭ.
Unrühmlich, a. ші ad., неглоріосŭ, пѫцінŭ глоріосŭ, пелъѫdатŭ.
Unruhstifter, m., аціцъторŭ de ръскóле, ръскѫлъторŭ.
Unsäglich, a. ші ad., неспѫсŭ, греŭ de спѫсŭ; че пѫ се пóте спѫне; епортŭ.
Unsanft, a. ші ad., nedomолŭ; nedелікатŭ, неплъкѫтŭ; аспрѫ.
Unschädlich, a. ші ad., нестрікъчосŭ; —e Mittel, n., міжлокŭ нестрікъчосŭ; — machen, a абате стрікъчѫнеа, a тъіé пѫтереа; den Feind — machen, a nimічі пе dѫшманŭ.
Unschätzbar, a. ші ad., нестімаверŭ, че пѫ се пóте стіма, прецѫі.
Unscheinbar, a. ші ad., пѫцінŭ възѫтŭ, фъръ вézъ, фъръ лѫстрѫ.
Unschicklich, a. ші ad., пекѫвіінчосŭ, пекѫвіосŭ; —keit, f., пекѫвіінцъ, пекъdінцъ.
Unschlitt, n., сеŭ, (Talg).
Unschlüssig, a. ші ad., нехотърѫтŭ, nedетерminатŭ, шовъіосŭ, шовъіторŭ.
Unschmackhaft, a. ші ad., негѫстоосŭ; несъратŭ; пекълітŭ.
Unschuld, f., невінъ, невіновъціъ, къndóре, іночінцъ.
Unselig, a. ші ad., неферіче, непорочітŭ; стрікъчосŭ; фаталŭ, блъстъматŭ.
Unser, pron., алŭ пострѫ; —eins, de аї поштрії, ѫнѫлŭ de аї поштрії.
Unserige, в. Unsrige.
Unsert-halben, —wegen, —willen, ad., пентрѫ ноі, ѧп фавóреа пóстръ.

Unsicher, a. ші ad., несекȣрȣ̆, несігȣрȣ̆.
Unsichtbar, a. ші ad., невъzȣтȣ̆, че нȣ се пóте вedé; — werden, а се фаче невъzȣтȣ̆; а dіспъре́; —keit, f., dіспъріnцъ невedеріme.
Unsinn, m., небȣnіъ; абсȣрdітате.
Unsinnig, a. ші ad., небȣnȣ̆, небȣneскȣ̆; абсȣрdȣ̆.
Unsinnlich, a. ші ad., несімцȣалȣ̆.
Unsitte, f., dатіnъ ȣрѫтъ, dатіnъ реа.
Unsittig, в. Ungesittet.
Unsittlich, a. ші ad., неморалȣ̆, deправатȣ̆, корȣптȣ̆, стрікатȣ̆ (моралічеште), desфръnатȣ̆.
Unsrige (der, die, das), pron., алȣ̆ пострȣ, de алȣ̆ пострȣ.
Unstät, a. ші ad., скімбъчосȣ̆, нестъторȣ̆, неконстантȣ̆; рътъчіторȣ̆ (прівеагȣ̆); — und flüchtig, вагабȣndȣ̆, фъръ къпътѫіȣ.
Unstatthaft, a. ші ad., че нȣ стъ, че нȣ се пóте кончеde; неnтемеїатȣ̆, нефȣndатȣ̆, фъръ валóре, несȣбстъторȣ̆; —igkeit, f., ліпсъ de темеїȣ, несȣбсістіnцъ.
Unsterblich, a. ші ad., немȣріторȣ̆, неморталȣ̆; етерnȣ̆ (вечнікȣ̆); —keit, f., немȣріре, неморталітате; етерnітате (вечіъ).
Unstern, m., desастрȣ (непорочіре), сóрте реа, destінȣ̆ ръȣ̆.
Unsträflich, a. ші ad., непеdепсітȣ̆, невіноватȣ̆, некȣлпаверȣ̆.
Unstreitig, a. ші ad., неndоітȣ̆, фъръ ѫndоїéлъ, неdіспȣтаверȣ̆.
Untadelhaft, a. ші ad., неdефъіматȣ̆, неdефъімаверȣ̆, невіноватȣ̆ (фъръ кȣсȣрȣ̆), че нȣ се пóте dефъіma.
Untauglich, a. ші ad., нехарнікȣ̆, некъпаче, неаверȣ̆, неdестоінікȣ̆.
Unten, ad., жосȣ̆, dedесȣптȣ̆; von — auf, de жосȣ̆ ѫn сȣсȣ̆.
Unter, praep., сȣб, сȣбт, сȣпт; ѫnтре; ѫn, ла міжлокȣ̆; — der Hand, пе сȣб мънъ, пе аскȣnсȣ̆; — acht Tagen, ѫnтр'о септъмънъ; — die Leute bringen, а пȣбліка.
Unter, m., (ѫn жокȣ̆ de кърцї), фанте.
Unter (der, die, das), челȣ̆ dежосȣ̆.
Unterabtheilung, f., сȣбdеспърцемѫnтȣ̆, сȣбѫmпърцітȣръ.
Unteramt, n., dерегъторіъ сȣпȣсъ, офічіȣ̆ сȣбалтерnȣ̆.
Unterarm, m., котȣ̆ (de мънъ).
Unterbalken, m., (архіт.), архітравъ (мештерȣ̆ гріndъ).
Unterbauch, m., пъптече, бȣртъ.
Unterbeinkleider, pl., чóречї пе сȣб алцїї, сȣбколцȣnї.
Unterbinden, v., легȣ̆ пе de сȣптȣ̆, сȣблегȣ̆.
Unterbleiben, v., ѫnтреръмънȣ̆, ѫnчетȣ̆, ръмънȣ̆, нȣ амȣ̆ локȣ̆; ѫnтреласȣ̆; die Sache ist unterblieben, лȣкрȣлȣ̆ а ръмасȣ̆ пе жосȣ̆, а ѫnтреръмасȣ̆.
Unterbrechen, v., ѫnтрерȣnȣ̆, ѫnтрекȣрmȣ̆.
Unterbrechung, f., ѫnтрекȣрmаре, ѫnчетаре; ohne —, неnчетатȣ̆, некȣрmатȣ̆.
Unterbreiten, v., аштерnȣ̆, сȣбштерnȣ̆.
Unterbringen, v., пȣnȣ̆ ла adъпостȣ̆, adъпостеzȣ̆, ашеzȣ̆, коллокȣ̆.
Unter-deß, —dessen, ad., ѫnтр'ачееа,
Unterdrücken, v., апъсȣ̆, ѫmпілȣ̆, сȣбпъсȣ̆, асȣпрескȣ̆; das Feuer —, а стінце фокȣлȣ̆; die Leidenschaften —, а реnфръnа патімеле.
Unterdrücker, m., ѫmпілъторȣ̆, апъсъторȣ̆, асȣпріторȣ̆.
Unterdrückung, f., апъсътȣръ, сȣбпъсътȣръ, апъсъмѫnтȣ̆, ѫmпіларе, ѫmпілъчȣnе: реnфръnаре.
Untere (der, die, das), pron., челȣ̆ de жосȣ̆, ѫnферіорȣ̆.
Untereinander, ad., аместекатȣ̆, конфȣсȣ̆, ȣnа престе алта.
Unterfangen (sich), кȣтеzȣ̆; ѫnтреnріndȣ̆.
Untergang, m., апȣnере, апȣсȣ̆ (de сóре, de ȣnȣ̆ статȣ̆); рȣіnъ, стрікъчȣnе; desфіінцаре.
Untergeben, v., сȣпȣnȣ̆, сȣбmітȣ̆.
Untergebene, m., сȣпȣсȣ̆, сȣбоrdіnатȣ̆, сȣбmісȣ̆, сȣбалтерnȣ̆.
Untergehen, v., апȣnȣ̆; me кȣфȣndȣ̆, me ѫnnекȣ̆; перȣ̆.
Untergraben, v., сȣбсапȣ̆, сȣбmінеzȣ̆, сȣрпȣ̆; стрікȣ̆ пе аскȣnсȣ̆.

Untergrabung, f., сѹбсъпътѹръ, сѹрпътѹръ.
Unterhalb, praep., de decѹптѹ.
Unterhalt, m., ѫнтреціnере, сѹбсістінцъ (пѹтріре, храпъ).
Unterhalten, v., сѹбціnѹ, ціnѹ de decѹптѹ; —, ѫнтреціnѹ; конверсезѹ, dіскѹргѹ, петрекѹ (кѹ чінева); пѹтрескѹ.
Unterhaltend, part., конверсатівѹ, плъкѹтѹ ѫн петречерї; сѹсціnътівѹ.
Unterhaltung, f., петречере, конверсъціѹне, dіскѹрсѹ; сѹсціnъmъптѹ.
Unterhandeln, v., негоціезѹ, тратезѹ (dіпломації).
Unterhändler, m., міжлочіторѹ, ѫнтреміжлочіторѹ, трътъторѹ.
Unterhandlung, f., негоціъціѹне, міжлочіре.
Unterhaus, n., касъ de жосѹ (ѫн Англіа).
Unterholz, n., гътежѹ.
Unterjochen, v., сѹбжѹгѹ.
Unterjochung, f., сѹбжѹгаре.
Unterirdisch, a. ші ad., сѹбпъmѫнтескѹ.
Unterkehle, f., сѹбгътлелѹ; бърбіъ.
Unterkommen, v., афлѹ локѹ, ѫнтрѹ ѫн кondіціѹне, афлѹ ѹнѹ постѹ.
Unterlage, f., стратѹ, аштерпътѹръ; къпътѫіѹ, талпъ (ла касъ).
Unterland, n., цéръ de жосѹ.
Unterländer, m., локѹіторѹ din цéра de жосѹ.
Unterlaß, m., ohne —, пекѹрmатѹ, пе'нчетатѹ.
Unterlassen, v., ѫнтреласѹ, ѫнчетезѹ, omітѹ, пѹ факѹ.
Unterlassung, f., ѫнтрелъсътѹръ, omісіѹне.
Unterlaufen, v., me вѫрѹ, трекѹ пе сѹб mъпъ, трекѹ ѫн пѹmърѹ; сѹбкѹргѹ; mit Blut —, вълчеdѹ, ѫнвінеціtѹ.
Unter-lesze, —lippe, f., бѹзъ de жосѹ.
Unterlegen, v., сѹпѹнѹ, пѹнѹ сѹпт...
Unterlegung, f., сѹпѹсетѹръ, сѹпѹсеціѹне.
Unterleib, в. Bauch.
Unterliegen, v., сѹбzакѹ; me daѹ ѫнвінсѹ, сѹптѹ ѫнвінсѹ.
Unterlieutenant, m., сѹблокоціnінте.
Untermann, m., omѹлѹ din стънга.
Unter-mengen, —mischen, v., ѫнтреmестекѹ, аmестекѹ.
Unterminiren, в. Untergraben.
Unternehmen, v., ѫнтрепріndѹ, іаѹ асѹпръ'mї, me апѹкѹ (de ѹнѹ лѹкрѹ), ѫнчепѹ.
Unternehmend, part., ѫнтрепріnzеторѹ; кѹраціосѹ, ѫndръспецѹ.
Unternehmer, m., ѫнтрепріnzеторѹ, ѫнтрепріnсорѹ.
Unternehmung, f., ѫнтрепріndере, ѫнтрепрісъ; —sgeist, m., спірітѹ ѫndръспецѹ.
Unterobrigkeit, f., маціcтратѹ сѹбоrdінатѹ.
Unteroffizier, m., сѹбофіціpѹ (ѹнтерофіціpѹ).
Unterordnen, v., сѹбоrdінезѹ.
Unterordnung, f., сѹбоrdінъціѹне.
Unterpacht, f., сѹбарѫndъ (молd. сѹбпосесіѹне), арѫndъ din a dóa mъnъ.
Unterpächter, m., сѹбарѫndъторѹ.
Unterpfand, n., гаціѹ, пеmнѹ (zълогѹ); іпотекъ.
Unterpfändlich, a. ші ad., пеmнѹратѹ (zълоціtѹ), dатѹ de іпотекъ; іпотекаріѹ.
Unterpfarre, f., вікаріатѹ (ѫн апѹсѹ).
Unterpflügen, v., рекоперіѹ кѹ аратрѹлѹ.
Unterreden, v., конворбескѹ, dіскѹргѹ.
Unterredung, f., конворбіре, dіскѹрсѹ, конверсъціѹне.
Unterricht, m., ѫнвъцъmѫнтѹ, інстрѹкціѹне; лекціѹне.
Unterrichten, v., ѫнвъцѹ, інстрѹезѹ, daѹ лекціѹнї; інформезѹ.
Unterrichtend, part., ѫнвъцътівѹ, інстрѹктівѹ.
Unterrichter, m., сѹбжѹdекъторѹ, жѹdекъторѹ сѹбалтерпѹ.
Unterrichtsanstalt, f., ашезъmѫнтѹ de ѫнвъцътѹръ, ставеремѫнтѹ de інстрѹкціѹне, шкóлъ.
Unterrock, m., фѹстъ (ла фемеї); сѹтапъ; сѹброкѹ.
Untersagen, v., опрескѹ (Verbieten).
Untersaß, m., васалѹ, феѹdатарѹ.

Unterſatz, m., пропт, пропtea; басъ; (лоц.) пропѣсецiѣnea mikѣ.
Unterſcheidbar, a. ші ad., че се по́те dictinge (осебі).
Unterſcheiden, v., dictinrѣ (осебескѣ).
Unterſcheidend, part., dictintivѣ (deосебітівѣ), despърцitivѣ.
Unterſcheider, m., dictinrътopѣ (deосебіторѣ).
Unterſcheidung, f., dectinguiѣne (deосебire), despърцitъpъ, сепърцiѣne, diферinцъ.
Unterſchieben, v., сѣnѣnѣ, сѣвстітѣiѣ, пѣnѣ лn локѣ de алтѣ чева; фалсіфікѣ.
Unterſchied, m., dictinguiѣne (deосебire), diферinцъ.
Unterſchieden, v., в. Verſchieden.
Unterſchieblich, a. ші ad., diферinte (deосевітѣ).
Unterſchlächtig, a. ші ad., —e Mühlrad, рóтъ кѣ жіліnѣ лn жосѣ.
Unterſchlagen, ɣ, сѣвтрагѣ, аскѣndѣ (ѣnѣ хрісовѣ), апѣкѣ, prindѣ (o скрісóре); сѣвплъntѣ; сѣвловескѣ; einem ein Bein —, a пѣne кѣіва пічорѣ; Kaſſengelder —, a фѣра banі пѣбліч.
Unterſchlagung, f., аскѣnсѣръ; prinсетѣръ; фѣртѣ.
Unterſchleif, m., лnшелътѣръ, къштігѣ пелецiѣitѣ, стелiопатѣ (лn лецi); контръbandъ.
Unterſchreiben, v., сѣвскріѣ, сѣптсетnѣ (iскълескѣ лnсетnъ алтѣчева: тънжескѣ, тъкѣлезѣ).
Unterſchreiber, m., сѣвскріitорѣ.
Unter-ſchreibung, —ſchrift, f., сѣскріnцiѣne, сѣсетnътѣръ; фірmъ.
Unterſchwelle, f., прагѣ de жосѣ.
Unterſetzen, v., сѣптпѣnѣ, пѣnѣ de десѣпт.
Unterſetzt, a. ші ad., скѣndѣ, лndесатѣ, mikѣ de статѣръ.
Unterſiegeln, в. Beſiegeln.
Unterſinken, v., me афѣndѣ.
Unterſt, a. ші ad., sup. челѣ maї de жосѣ.
Unterſtecken, v., вѫрѣ, сѣввѫрѣ; лntрѣnѣ (ѣnѣ реciментѣ).
Unterſtehen (ſich), v., кѣtezѣ, лmї iаѣ воіъ.
Unterſtelle, f., локѣ din ѣрmъ.
Unterſtreichen, v., сѣвлініiѣ.
Unterſtreuen, v., лntрепресърѣ, пресърѣ п'intре ...
Unterſtützen, v., пропtескѣ, pazimѣ, спріжонескѣ; сѣсцinѣ, ажѣtѣ; асістѣ, сѣкѣргѣ.
Unterſtützung, f., проптъ, pazimѣ; ажѣторѣ, сѣкѣрсѣ, асістinцъ, протенцiѣne.
Unterſuchen, v., черчетезѣ, ecaminѣ, ревъdѣ.
Unterſucher, m., черчетъторѣ, ecaminътorѣ, ревісорѣ.
Unterſuchung, f., черчетаре, ревісiѣne.
Untertaſſe, f., фарфѣріъ (de кафеа).
Untertauchen, v., афѣndѣ, кѣфѣndѣ.
Unterthan, m., сѣпѣсѣ, сѣditѣ.
Unterthänig, a. ші ad., сѣпѣсѣ, сѣmісѣ, плекатѣ, аскѣлтъторѣ.
Unterthänigkeit, f., сѣпѣпере, сѣmiсiѣne, аскѣлтаре.
Untertreten, v., калкѣ, сѣбкалкѣ, копкѣлкѣ.
Unterwall, m., (фортіф.), шанцѣ фалсѣ.
Unterwärts, ad., спре лnжосѣ, лnжосѣ.
Unterwegs, ad., лn dрѣmѣ, пе dрѣmѣ.
Unterweilen, в. Bisweilen.
Unterweiſen, v., лnвъцѣ, лndipeптѣ.
Unterwelt, f., лѣmea de жосѣ, тартарѣ, iadѣ, лѣme сѣвлѣпаръ.
Unterwerfen, v., сѣпѣнѣ, сѣmітѣ.
Unterwerfung, f., сѣпѣпере, сѣmiсiѣne.
Unterwinden (ſich), в. Unterſtehen.
Unterwuchs, m., тѣфърі, pl., арѣвсте (din пъdѣре).
Unterwühlen, v., сѣсапѣ, сѣскѣртѣ, сѣрпѣ.
Unterwürfig, a. ші ad., сѣпѣсѣ, сѣmісѣ, сѣвordinatѣ; —keit, f., сѣпѣпере, сѣmiсiѣne, сѣвіецiѣne.
Unterzeichnen, v., сѣсетnѣ, сѣвскріѣ (негц.) фірmezѣ.
Unterzeichner, m., сѣсетnъторѣ, сѣскріitорѣ, асоцiатѣ, сетnътарѣ.
Unterzeichnung, f., сѣскріnцiѣne; фірmъ.
Unterziehen, v., трагѣ сѣпт ..; ſich

einer Sache —, а се ѫпсърчіпа кѫ ѫпѫ лѫкрѫ.
Unterziehhosen, pl., сѫколцѫпї, чо́речї de іе́рпъ.
Unterzug, m., гріndъ проптіто́ре.
Unthat, f., фаптъ реа, проклецїъ, крітъ, блъстъмъцїъ.
Unthätig, a. ші ad., пелѫкръторѫ, прецетъторѫ, пеактівѫ; лепешѫ, zъкърецѫ; —keit, f., пелѫкрѫ, пелѫкръріъ, прецетѫ, пеактівітате; лепе.
Untheilbar, a. ші ad., пеѫтпърціверѫ, че пѫ се по́те deспърці; песепараверѫ.
Unthier, n., фе́ръ крѫdъ, monстрѫ.
Unthunlich, a. ші ad., че пѫ се по́те фаче.
Unthief, a. ші ad., скѫndѫ, въdосѫ.
Unthiefe, f., вadѫ.
Untrennbar, a. ші ad., пеdеспърціверѫ, песепараверѫ.
Untreu, a. ші ad., пекреdінчосѫ, пелеалѫ.
Untreue, f., пекреdінцъ, пелеалітате.
Untrieglich, в. Untrüglich.
Untröst-bar, —lich, a. ші ad., пемънгъіетѫ.
Untrüglich, a. ші ad., пепшелъторѫ, пефалсѫ, посітівѫ; —keit, f., пепшелъчѫпе, пефалсітате.
Untüchtig, a. ші ad., пехарпікѫ, пекъпаче, пеdестоіпікѫ, пеаверѫ; —keit, f., пехърпічіъ, пекъпъчетате, пеdестоіпічіъ, пеаверетате.
Untugend, f., віцїѫ, ѫпвъцѫ ръѫ, скъdере; deфе́птѫ.
Unüber-dacht, —legt, a. ші ad., песокотітѫ; —legtheit, f., песокотінцъ.
Unüberseh-bar, —lich, a. ші ad., пемърцінітѫ, вастѫ.
Unübersteiglich, a. ші ad., че пѫ се по́те стръвате; —e Hinderniß, пеdекъ пе'пвінсъ.
Unüberwindlich, a. ші ad., че пѫ се по́те ѫпвінце.
Unumgänglich, a. ші ad., пеапъратѫ, пепкѫпцїѫраверѫ; пеdіспінсаверѫ, пеатъпаверѫ.
Unumschränkt, a. ші ad., пецермѫрітѫ, печеркѫскрісѫ; абсолѫтѫ, сѫверанѫ.
Unumstößlich, a. ші ad., че пѫ се по́те репфръпце, ръстѫрпа.
Unumwunden, a. ші ad., deсволтѫ, ръспікатѫ, deскѫркатѫ, пе фацъ, фъръ ресервъ, песфіітѫ.
Ununterbrochen, a. ші ad., пептрерѫптѫ, пекѫрматѫ.
Ununterrichtet, a. ші ad., пепвъцатѫ, пеінформатѫ.
Unveränderlich, a. ші ad., пескімбаверѫ, пестръмѫтаверѫ; —keit, f., пескімбъчѫпе, пестръмѫтъчѫпе.
Unverändert, a. ші ad., пескімбатѫ, пестръмѫтатѫ.
Unverantwortlich, a. ші ad., че пѫ се по́те deсвінѫі, пеїертатѫ, пеїертаверѫ.
Unveräußerlich, a. ші ad., пепстръіпаверѫ, че пѫ се по́те ѫпстръіпа.
Unverbesserlich, a. ші ad., комплінітѫ, deплінітѫ, че пѫ се маї по́те ѫпdрепта, кореце; фо́рте стрікатѫ, фо́рте корѫптѫ.
Unverbessert, a. ші ad., пепdрептатѫ, пекоресѫ.
Unverbindlich, a. ші ad., пекортепецѫ, пепdаторъторѫ.
Unverbrenn-bar, —lich, a. ші ad., че пѫ по́те арdе.
Unverbrüchlich, a. ші ad., певътъматѫ, пескімбатѫ.
Unverbunden, a. ші ad., пелегатѫ пеѫпdаторатѫ, пеоблегатѫ.
Unverbürgt, a. ші ad., песекѫрѫ, пептрѫ каре пѫ стаї бѫпѫ.
Unverdient, a. ші ad., пемерітатѫ.
Unverdrossen, a. ші ad., пеобосітѫ, пепрецетъторѫ, пепчетатѫ.
Unvereinbar, a. ші ad., че пѫ се по́те ѫпі, пемпъкаверѫ.
Unvereint, a. ші ad., пеѫпітѫ, dісѫпітѫ.
Unverfälscht, a. ші ad., пефалсіфікатѫ, пестрікатѫ; сімплѫ, кѫратѫ, патѫралѫ.
Unverfänglich, a. ші ad., фъръ препѫсѫ, пепшелъторѫ, пефалсѫ.
Unvergänglich, a. ші ad., петрекъторѫ, пѫрѫреа цінъторѫ, пеморталѫ, пеморіторѫ.
Unvergeßlich, a. ші ad., пеѫітаверѫ;

—keit, f., неѕітаре, теморіъ пѕрѕреа ціпътóре.
Unvergleichlich, a. ші ad., неасемънаверѫ; неалътѕраверѫ, некомпъраверѫ.
Unverhältnißmäßig, a. ші ad., непропорціонатѫ, деспропорціонатѫ.
Unverhofft, a. ші ad., несператѫ, неаштептатѫ, непревъzѕтѫ.
Unverhohlen, a. ші ad., пе фацъ, неаскѕнсѫ, апріетѫ, фрънкѫ.
Unverjährbar, a. ші ad., че нѕ се перде прін прескріпціѕне (ѧн леці), непрескрісѫ.
Unverkäuflich, a. ші ad., че нѕ се пóте вінде, непстръінаверѫ.
Unverkennbar, a. ші ad., ѧнведератѫ, апріетѫ, маніфестѫ, кіарѫ.
Unverkürzt, a. ші ad., нескѕртатѫ, непрескѕртатѫ, непъгѕвітѫ, фъръ даѕнъ.
Unverletz-bar, —lich, a. ші ad., невътъмаверѫ; сакросфънтѫ; —keit, f., невътъмаре; сакросфънценіъ.
Unverletzt, a. ші ad., невътъматѫ.
Unvermeidlich, a. ші ad., непконцїѕраверѫ, неамънаверѫ.
Unvermeint, a. ші ad., несокотітѫ, непревъzѕтѫ, неаштептатѫ.
Unvermerkt, a. ші ad., несімцітѫ, пенесімціте, необсерватѫ, нѳбъгатѫ ѧн самъ.
Unvermischt, a. ші ad., неместекатѫ; кѕратѫ.
Unvermögen, n., непѕтінцъ; некъпъчетате.
Unvermögend, part., непѕтінчосѫ, некъпаче, неаверѫ.
Unvernehmlich, a. ші ad., неръспікатѫ, недістінсѫ.
Unvernunft, f., ліпсъ де мінте, небѕніъ.
Unvernünftig, a. ші ad., немінтосѫ, нераціонатѫ, небѕнѫ.
Unverrichtet, a. ші ad., нефъптѕітѫ, неесекѕтатѫ (неіспръвітѫ).
Unverrückt, a. ші ad., немішкатѫ din локѫ; таре ла локѫ, ставерѫ, константе, немѕтаверѫ.
Unverschämt, a. ші ad., нерѕшінатѫ, сфрѕнтатѫ (образнікѫ); —heit, f., нерѕшіне, сфрѕнтъріъ.
Unverscheucht, a. ші ad., неспъімънтатѫ, неспъріетѫ.
Unverschuldet, a. ші ad., нендаторатѫ; невіноватѫ, некѕлпачѫ, немерітатѫ.
Unversehens, ad., пе-не-аштептате, фъръ весте.
Unversehrt, a. ші ad., неатінсѫ, невътъматѫ; нестрікатѫ, ѧнтрегѫ.
Unversiegbar, a. ші ad., недесекатѫ, недесекаверѫ.
Unversiegelt, a. ші ad., несіцілатѫ, дескісѫ.
Unversöhnlich, a. ші ad., немпъкатѫ, немпъкаверѫ, дѕшманѫ де мóрте.
Unversorgt, a. ші ad., непгріцітѫ, непровъzѕтѫ; неашеzатѫ.
Unverstand, m., непрічепере, неминте, нежѕдекатъ, простіъ.
Unverständig, a. ші ad., непцелегъторѫ, непрічепъторѫ.
Unverständlich, a. ші ad., неръспікатѫ, непцелесѫ; обскѕрѫ.
Unvertilgbar, a. ші ad., че нѕ се пóте стірпі, десръдъчіна.
Unverträglich, a. ші ad., діскордантѫ, неѧнсоціаверѫ, немпъкаверѫ; непраптікаверѫ; несѕферітѫ, репѕмнъторѫ; —keit, f., немпъкъчѕне, репѕмнанцъ.
Unverwahrt, a. ші ad., непъстратѫ, неконсерватѫ, непъzітѫ.
Unverwandt, a. ші ad., перенторсѫ, ѧнфіптѫ, аціѧнтатѫ.
Unverwehrt, a. ші ad., неопрітѫ, їертатѫ, сѕферітѫ.
Unverwüst-bar, —lich, a. ші ad., че нѕ се пóте стріка, рѕіна.
Unverzagt, a. ші ad., недескѕръціатѫ, непфрікатѫ, фъръ тéмъ.
Unverzeihlich, a. ші ad., неїертаверѫ.
Unverzüglich, a. ші ad., неамънатѫ, нентърzіетѫ, ѧндатъ, нѕмаїдекътѫ.
Unvorsichtig, a. ші ad., непревъzъторѫ, несокотітѫ; індіскретѫ; —keit, f., непреведере, несокотінцъ.
Unwahr, a. ші ad., неадевъратѫ, фалсѫ; —heit, f., неадевърѫ, фалсетате; мінчѕнъ.
Unwahrscheinlich, a. ші ad., непробаверѫ.
Unwandelbar, a. ші ad., нестръ-

мѫтатѫ, нескімватѫ, фіпсатѫ, аціптатѫ.
Unwegsam, a. ші ad., непраптікаверѫ, стрікатѫ (dрѫмѫ).
Unweigerlich, a. ші ad., фъръ оппѫнере, фъръ греѫтате.
Unweit, ad., нѫ департе, апро́пе.
Unwerth, a. ші ad., невало́ре, прецѫ de nimiка.
Unwesen, n., dicopdine, аватере, абѫсѫ.
Unwiderleg-bar, —lich, a. ші ad., че нѫ се по́те репфръпце, ꙟнведератѫ.
Unwiderruflich, a. ші ad., перевокаверѫ, че нѫ се по́те релѫа.
Unwidersprechlich, a. ші ad., че нѫ се по́те контраziче, ꙟнведератѫ, маніфестѫ.
Unwiderstehlich, a. ші ad., непвіпсѫ, пре́пѫтіпте, ла че нѫ поцї ресісте.
Unwiderbringlich, a. ші ad., кѫ тотѫлѫ пердѫтѫ, перекъштігаверѫ.
Unwille, m., оцерѫре, десгѫстѫ, decdemnѫ; mit —n, кѫ мъхніре.
Unwillig, a. ші ad., оцерѫтѫ, десгѫстатѫ, decdemnатѫ, мъхнітѫ.
Unwillkürlich, a. ші ad., фъръ воіъ, престе воіъ.
Unwirksam, a. ші ad., фъръ ресѫлтатѫ, нефолосіторѫ.
Unwirthbar, a. ші ad., нелокѫітѫ, некѫлтіваверѫ, пъръсітѫ, dешертѫ.
Unwissend, a. ші ad., непвъцатѫ, нештіѫторѫ, імпорантѫ.
Unwissenheit, f., нештіінцъ, непвъцътѫръ, імпоранцъ.
Unwissentlich, ad., прін нештіінцъ, нештіindѫ.
Unwohl, a. ші ad., несънътосѫ, нѫвіне; nedicпѫсѫ, ръѫ dicпѫсѫ; —sein, n., nedicпѫсеціѫне, несънътате.
Unwürdig, a. ші ad., немерітъторѫ, nedemnѫ (невреdнікѫ).
Unzahl, f., нѫмърѫ немърціпітѫ, кътъціме непѫмъраверъ, інфінітате.
Unzahlbar, a. ші ad., че нѫ се по́те плъті.
Un-zählbar, —zählig, a. ші ad., непѫмъраверѫ.
Unze, f., ѫнціъ.
Unzeit, f., контратімпѫ, тімпѫ некѫвенітѫ.
Unzerstörbar, a. ші ad., нестрікаверѫ, че нѫ се по́те стріка.
Unzertrennlich, a. ші ad., несепараверѫ, nedeспърціверѫ; —keit, f., консоціре indiвidѫалъ.
Unzucht, f., десфръѫ, десфръпаре, лібовѫ (libido).
Unzüchtig, a. ші ad., десфръпатѫ, лѫксѫріосѫ.
Unzufrieden, a. ші ad., nendестѫлатѫ, немѫлцѫмітѫ; —heit, f., nendестѫларе, немѫлцѫміре.
Unzugänglich, a. ші ad., de каре нѫ те поцї апропіе́, ла каре нѫ поцї інтра.
Unzulänglich, unzureichend, a., нѫ de ажѫнсѫ, кѫ ліпсъ; —keit, f., неажѫнцере, неажѫнсѫръ.
Unzulässig, a. ші ad., че нѫ се по́те кончеde.
Unzuverlässig, a. ші ad., несекѫрѫ, непкрезѫтѫ, кѫ непкредере; нестъторѫ; —keit, f., несекѫрътате, некрезъмѫнтѫ, нестъторіъ.
Unzweckmäßig, a. ші ad., некоръспѫnzеторѫ, некѫвенітѫ (непотрівітѫ), фъръ скопѫ.
Unzweideutig, a. ші ad., nendoітѫ, лъмѫрітѫ.
Ueppig, a. ші ad., бѫіакѫ, ꙟнкълатѫ, сімцѫалѫ, волѫптѫосѫ; лѫксѫосѫ; dешертѫ, ванѫ; —keit, f., бѫіечіъ, волѫптате; лѫксѫ.
Urahn, m., стръбѫнѫ, протопъріпте, стръмѳшѫ.
Uralt, a. ші ad., стръвекїѫ.
Urältern, pl., стръбѫнї, прімінъріпцї, протопъріпцї.
Uranfang, m., прімѫлѫ ꙟнчепѫтѫ, прінчіпіѫ.
Urbar, a. ші ad., кѫлтіватѫ, лѫкратѫ; — machen, а спарце, а кѫлтіва пъмѫнтѫлѫ.
Urbegriff, m., ideъ прімітівъ.
Urbild, n., прототіпѫ, оріціналѫ, архетіпѫ.
Urenkel, m., стръпепотѫ.
Urfehde, f., жѫръмѫнтѫ de a нѫ'цї ръсбѫна.
Urform, f., формъ прімітівъ.

Urgroßältern, pl., стръбѫнї de стръбѫнї.
Urgrund, m., каѫсъ прімітівъ, фѫndѫ прімітівѫ.
Urheber, m., ѫрzіторѫ, плъстѫіторѫ, аѫкторѫ, ѧнчепъторѫ, къшѫпъторѫ.
Urin, в. Harn.
Urkraft, f., віртѫте прімітівъ, търіъ прімітівъ.
Urkunde, f., dокѫмѫнтѫ, ѫрікѫ (o rigo, origine); хрісовѫ, скріптѫръ, ѧнстрѫмѫнтѫ; — dessen, спре ѧнкредінцаре.
Urkunden, v., adeверezѫ, мъртѫрісескѫ, аѫтентічezѫ.
Urkundenlehre, f., діпломатікъ.
Urkundlich, a. ші ad., de adeверінцъ, de dокѫмѫнтѫ, de кредінцъ, аѫтентікѫ.
Urlaub, m., копчеdіъ, лѫаре de воіъ (de a кълъторі).
Urne, f., ѫрпъ (васѫ ла антічї).
Urochs, m., zѫмбрѫ, боѫрѫ (Auerochs).
Urplötzlich, ad., dінтр'odатъ, ръпеde.
Urquell, m., прімѫлѫ ісворѫ, пріма каѫсъ, оріцine.
Ursache, f., каѫсъ, прічінъ; къшѫпътѫръ (іт. cagione); рацiѫне; прінчіпіѫ; ѧndemnѫ.
Ursächlich, a. ші ad., че къѫсézъ, къшѫпъ, каѫсалѫ, къшѫпътівѫ, каѫсътівѫ.
Urschrift, f., оріцінaлѫ, аѫтографѫ.
Ursprache, f., лімбъ прімітівъ.
Ursprung, m., оріцine, ѧнчепѫтѫ, прінчіпіѫ, фъптъпъ (обършіъ).
Ursprünglich, a. ші ad., оріцінарїѫ, прімітівѫ, de ѧнчепѫтѫ.
Urstoff, m., матеріъ прімъ, елемѫнтѫ.
Urtheil, n., жѫdекатъ, сѫптінцъ; —, сокотінцъ, пърере, опініѫне.
Urtheilen, v., жѫdекѫ, факѫ жѫdекатъ, пропѫнціѫ сѫптінца; —, ѧмї daѫ пъререа.
Urtheilsfähig, a. ші ad., къпаче de a жѫdека, dестоінікѫ a жѫdека.
Urtheils-kraft, f., —vermögen, n., пѫтере жѫdекътівъ, жѫdекатъ.
Urtheilsspruch, m., сѫптінцъ, хотърѫре жѫdецiаръ.
Urtheil, n., сѫптінцъ, deліберaтѫ.
Urvolk, n., попорѫ прімітівѫ.
Urwort, в. Stammwort.
Urzeit, f., тімпѫ прімітівѫ.
Urzustand, m., статѫ прімітівѫ.
Uso, n., (негѫц.), ѫсо.

V.

V, a doѫъzечї ші doѫa літеръ ѧн алфабетѫлѫ цермaнѫ, се чітеште ка ф.
Vacant, a., вакaнтѫ; dешертѫ.
Vacanz, f., вакaнцъ.
Vacciniren, v., вакчінѫ, алтѫескѫ (посъескѫ).
Vag, a., пестаторѫ, ѫмблъторѫ din локѫ ѧн локѫ.
Vagabund, m., вагабоndѫ, телелеѫ, перde-варъ.
Valuta, f., валѫтъ, валóре.
Valet, n., ремасѫ бѫпѫ.
Valviren, v., deвалвezѫ.
Vampir, m., вампірѫ, стрігоїѫ; ѫпѫ фелѫ de веспертілѫ (че сѫце сѫнце).
Variation, f., варіъцiѫне.
Vanille, f., ванілiъ (плъптъ).
Varinas, m., варінъ (фелѫ de табакѫ).
Vasall, m., васалѫ, феѫdатарѫ.
Vasall-eid, m., —pflicht, f., омацiѫ, облегъцiѫне de васалѫ.
Vasallschaft, f., васалатѫ; —in, f., васалъ.
Vase, f., васѫ (de флорї).
Vater, m. пърінте, татъ; der heilige —, m., папа.
Väterchen, n., тътѫкѫ, пърінцелѫ.
Vaterhaus, n., касъ пърінтéскъ.
Vaterherz, n., інімъ de пърінте.
Vaterland, n., патріъ, цéръ паталъ.
Vaterländisch, a., патріотікѫ.
Vaterlands-freund, m., патріотѫ; —liebe, f., патріотісмѫ.
Väterlich, a., пърінтескѫ.
Vaterliebe, f., амóре пърінтéскъ.

Vaterlos, a. ші ad., орфанъ, фъръ пъріпцї.
Vatermord, m., пъріптічідіъ.
Vatermörder, m., парічідъ, пъріптічідъ.
Vatername, m., нъме пъріптескъ.
Vaterrecht, n., дрептъ пъріптескъ.
Vatersbruder, m., ъпкїъ.
Vatersbrudersſohn, m., въръ прімаръ.
Vatersbruderstochter, f., варъ прімаръ.
Vaters-ſchaft, f., —ſtand, m., пъріпціъ.
Vatersſchweſter, f., тътъшъ.
Vatersſegen, m., біnezічіъne пъріптéскъ.
Vatersſinn, m., сімцімъптъ пъріптескъ.
Vatersſöhnchen, n., фіїълъ татеї, копілъ ръсфъцатъ.
Vatertheil, m., парте (de моштеnіре) дъпъ татъ.
Vaterunſer, n., татълъ-постръ, рогъчіъne dominікалъ.
Vegetabilien, pl., вецетабілії, іербърї.
Vegetabiliſch, a., вецетаверъ, пъскътъ din пъмъптъ.
Vegetation, f., вецетъціъne.
Vegetiren, v., вецетезъ; віїезъ ка планта.
Vehikel, n., левъторъ; мовілъ; окасіъne.
Veilchen, n., віореа, віóрікъ (флóре).
Veilchenblau, a., віоріъ.
Veilchenſtrauß, m., бъкетъ de віореле.
Velinpapier, n., хъртіъ велінъ.
Veneriſch, a., венерікъ (че аре венереъ).
Ventil, n., въптілъ, вълвълъ.
Ventilator, m., въптілъторъ.
Venus, f., Вінере, (ла чеї кекї) zina амореї; арамъ.
Venusberg, m., мъптеле вінереї.
Venusbeule, f., бъбоїъ.
Venusritter, m., кърваръ.
Venusſeuche, f., венеріъ, бóлъ.
Venusſtern, m., лъчéфъръ de diminéцъ.
Verabfolgen, laſſen, v., даъ, ꙟмтъnezъ, тръдаъ.
Verabreden, v., конвінъ, а се ꙟпцелеце (деспре чева), а пъне ла кале, а се ꙟпвоі; wie verabredet, ка кънd am фі фост ворбіцї.
Verabredung, f., ꙟпвоіре ворбалъ, конвенціъne.
Verabſäumen, v., негріцескъ.
Verabſcheuen, v., деспрецъескъ, ърескъ, am ла ъръ, ърцісескъ.
Verabſcheuung, f., ърѫре, ърціъ.
Verabſcheuungswürdig, a., ърѫверъ.
Verabſchieden, v., лічепчіезъ, концediezъ; даъ дрътъ; demітъ (пе ъn міністръ), даъ сентінцъ.
Verabſchiedung, f., лічепціъмъптъ, концediъ; сентінцъ (жъдекъторéскъ).
Veraccіſen, v., плътескъ акчісъ.
Veraccordiren, v., факъ ꙟпвоіéлъ, токмéлъ.
Verachten, v., деспрецъескъ, пъ багъ ꙟп сéмъ, негріцескъ, лéпъдъ.
Verächter, m., деспрецъіторъ.
Verächtlich, a. ші ad., деспрецъіверъ, ърцісітъ, ърцінатъ; — anſchauen, а къъта къ окіъ de деспрецъ.
Verächtlichkeit, f., деспрецъіверітате.
Verachtung, f., деспрецъіре, деспрецъ.
Verachtungswerth, a., demnъ de деспрецъ, деспрецъіверъ.
Verähnlichen, v., accemenъ.
Verähnlichung, f., ассемъпъціъne.
Verallgemeinen, v., цепералісезъ.
Veralten, v., ꙟпвекескъ.
Veraltet, a., ꙟпвекітъ; пъртатъ (вестмъптъ); стътътъ (бъката); рѫпчедъ (ъптъ, слъпінъ); ешітъ din модъ, din датінъ; необічнъітъ, обсолітъ (о ворбъ)
Veränderlich, a., мътъчосъ, скімбъчосъ; неконстъпте.
Veränderlichkeit, f., мътаверітате, нестаторіъ, скімбъціъne.
Verändern, v., мътъ, скімбъ.
Veränderung, f., скімбаре, мътаре, скімбъціъne; ſich eine — machen, а петрече.
Verankern, v., а ꙟпцепенескъ къ анґіра.
Veranlaſſen, v., къшъпъ, оккъшъпъ, даъ оккъсіъne, прілежъ.
Veranlaſſung, f., оккъсіъne, прілежъ;

каѕсъ; es ist auf meine — geschehen, еѕ ц'am къшѕпатѕ ачéста.
Veranschaulichen, v. пѕпѕ ѫпаintea окілорѕ, daѕ o ideъ кіаръ, ѫпвеdерезѕ.
Veranschlagen, v., прецѕескѕ.
Veranstalten, v., прегътескѕ; деспѕпѕ, пѕпѕ ла оръndѕіалъ.
Veranstaltung, f., прегътіре, деспѕсецiѕне.
Verantworten, v., респѕndѕ, daѕ сéмъ (= сѕмъ), кѕвънтѕ; sich —, me 'ndрептецезѕ, скѕzѕ, жѕстіфікѕ.
Verantwortlich, a., респонсаверѕ; скѕсаверѕ.
Verantwortlichkeit, f., респонсаверітате.
Verantwortung, f., dape de сéмъ, ѫndрептъцiре; (risico) перікѕлѕ; скѕсаре, жѕстіфікъцiѕне; auf Ihre —, пе респонdерea, пе сéма dѕмітале; einen zur — ziehen, а траце пе чінева ла dape de сéмъ.
Verarbeiten, v., пѕпѕ, daѕ ѫп лѕкрѕ; прелѕкрѕ; verarbeitete Eisen, ферѕ прелѕкратѕ.
Verarbeitung, f., пѕпере ѫп лѕкрѕ.
Verargen, einem etwas, v., іаѕ ѫп пѕме de реѕ; deскѕвіінцезѕ, деспробезѕ.
Verarmen, v., me съръческѕ.
Verarmung, f., съръчіре, къdере ѫп съръчіъ.
Verarten, v., деценерѕ.
Veraukzioniren, v., въndѕ ла mezатѕ, ла лічітъцiѕне, daѕ ла кѕте веке (apd.).
Veräußerlich, a., ѫпстръіnаверѕ, че се пóте вinde.
Veräußern, v., ѫпстръіnезѕ; въndѕ.
Verbacken, v., сфършескѕ (фъіna) кокъndѕ; рескокѕ, арdѕ (пънеа).
Verbalinjurie, f., інжѕріъ ворбалъ.
Verband, m., легътѕръ, бъndацѕ; фіг. ѕпіре.
Verbannen, v., проскріѕ; есілезѕ, десцерезѕ (сѕргѕпескѕ), сгопескѕ.
Verbannung, f., проскріере; есіліѕ, (сѕргѕпѕ, ісгопіре).
Verbauen, v., сфършескѕ (баnії), касефікъndѕ; ѫпкіdѕ кѕ zidѕ; das Licht —, ѫпкіdѕ лѕmina, іаѕ вedерea кѕ zidірea.
Verbauern, v., me церъпъскѕ, девінѕ простѕ.
Verbeißen, v., цінѕ кѕ dinцiї; префакѕ; seinen Aerger —, а'шї ѫпгіте пекаzѕлѕ; das Lachen —, а цiné рѫсѕлѕ; sich die Zähne —, а'шї стріка dinцiї (мѕшкъndѕ о пéтръ шчл. ѫп бѕкате).
Verbergen, v., аскѕndѕ; sich verborgen halten, а ста аскѕпсѕ.
Verbergung, f., аскѕndере; фіг. префъкътѕръ.
Verbesserer, m., корректорѕ, ѫndрептъторѕ, ѫтбѕпътъцiторѕ; реформъторѕ.
Verbesserlich, v., корріцеверѕ, че се пóте ѫтбѕпътъцi; реформаверѕ.
Verbessern, v., коррегѕ, ѫтбѕпътъцескѕ; реформѕ.
Verbesserung, f., коррекцiѕне, ѫтбѕпътъцiре; реформъ.
Verbesserungsgeist, m., спірітѕ de реформъ.
Verbeten, v., кѕръцѕ прін рѕгъчіѕне пъкателе.
Verbeugen, sich, v., а се ѫпкіna (= inchinarsi, італ.); а се плека, а фаче реверінцъ.
Verbeugung, f., ѫпкіnъцiѕне, реверінцъ.
Verbiegen, v., стръмбѕ, (п. е. кеіеа ѫпторкъndѕ).
Verbieten, v., опрескѕ; —, s. n., опріре (= proibire італ.).
Verbilden, v., десформѕ, десфігѕрѕ, daѕ крештере ерроnеъ.
Verbinden, v., коллегѕ, легѕ ла ѕпѕ локѕ; ѫпкеїѕ, ѫтбінѕ, комбінѕ (dóцеле); ѫтпреѕпѕ; алліезѕ, ѕпескѕ; облегѕ, ѫndаторезѕ; sich —, а се логоdі; а се кѕпѕпа; sich zu etwas —, а се облега, а се лега; sich für Jemanden —, а da вadъ (кезъшіъ) пентрѕ чінева; sich Einem —, а ѫndетора пе чінева (фъкъndѕї верѕпѕ сервіцiѕ); sich ehelich —, а се късъторі.
Verbindlich, a., облегъторѕ, деторѕ.
Verbindlichkeit, f., облегъцiѕне, ѫndеторіре; рекѕпоштінцъ.
Verbindung, f., легаре (de o panъ);

ѧмвіnаре, комвіnъцiѕne; стръпѕсъцiѕne (de фоiї ла легатѕлѕ de кърцї); ѕnipe, конфеdеръцiѕne; in — mit Jemanden stehen, а ста ѧn релъцiѕne кѕ чіnева.

Verbindungsstrich, m., лiнióръ de ѕnipe (ѧn пѕnтѕъцiѕne).

Verbindungswort, n., (грам.) конжѕnкцiѕne; копѕлъ (лоцiкъ).

Verbitten, sich etwas, v., опрескѕ прin рѕгъmъnтѕ, рогѕ а фi скѕтiтѕ (de чева), рогѕ а nѕ се фаче чева; diese Bemerkungen verbitte ich mir, те рогѕ съ nѕ mї фачї атарї оссервъцiѕnї.

Verbittern, v., ѧnаmъръскѕ (= inamarire iтал.), ѧnвеninezѕ (о бѕкѕрiъ); einem das Leben —, а аmърѫ бiаца кѕiва.

Verbitterung, f., аmърѫчѕne; фiг. ѧnвеninътѕръ; nекаzѕ.

Verblasen, v., ѧnфѕmezѕ (колóре ла пiкторї).

Verblassen, v., а се пълi, (= pallir фр.)

Verblattern, v., перdѕ (локѕлѕ ѧn карте), сфоindѕ.

Verblechen, v., аккоперѕ кѕ влекѕ (тiнiкеа албъ).

Verbleffen, v., спарiѕ.

Verbleiben, v., реmъnѕ, рестаѕ, стаѕ; ich verbleibe Ihr Diener, сѕnтѕ ал Dѕmiтале сервѕ.

Verbleichen, v., me ѧmпълескѕ, me ѧnгълвiнескѕ; me вештеzескѕ; moрїѕ; der Verblichene, репосатѕл; des Todes —, а mѕрi.

Verbleien, v., а плѕmбѕi.

Verblenden, v., а орвi, апѕкѕ de окї, iаѕ веdереа; аmъцескѕ; аdеmъnескѕ.

Verblendung, f., орвiре, аmъцiре.

Verblüffen, v., ѕimескѕ, спъiмъnтѕ; dекончертеzѕ, аdѕкѕ ѧn конфѕсiѕne.

Verblüfft, a., ѕimiтѕ, спъiмъnтатѕ, dекончертатѕ, конфѕсѕ.

Verblühen, v., dесфлореште, i трече флóреа.

Verblümt, a., фiгѕратѕ, ѧnфлорiтѕ, mетафорiкѕ, алегорiкѕ (стiлѕ); — reden, а ворвi алегорiчеште, кѕ mетафоръ; —er Weise, коперiтѕ, фiгѕратѕ.

Verbluten, v., а перdе mѕлтѕ сéѕ тотѕ съnцеле; фiг. а'шї перdе тóтъ авереа; die Wunde hat sich verblutet, плага а ѧnчетатѕ de а maї съnцера.

Verblutung, f., съnцерътѕръ, перdере de съnце.

Verbodnen, v., iпотечеzѕ о naiъ.

Verbohren, v., сфреdелескѕ пе dелътѕрї.

Verborgen, v., ѧmпрѕmѕтѕ, daѕ пе креdiтѕ.

Verborgen, a., аскѕnсѕ; секретѕ (секрéта, ворбъ комѕnъ ла арd.); im —en, ѧn секретѕ; —es Fach, аскѕnzътóре.

Verborgenheit, f., аскѕndере, секретате; сiнгѕрътате, ретраце́ре.

Verbot, n., опрiре, опрiцiѕne (= proibitione iт.); — der Ausfuhr, неспортъцiѕne; — der Einfuhr, nеmпортъцiѕne; —ene Waare, mарфъ опрiтъ, de контръвandъ.

Verbrämen, v., тiвескѕ кѕ галонѕ, гарnicezѕ.

Verbrämung, f., тiвiтѕръ, гарniтѕръ.

Verbrannt, part., арсѕ, пълiтѕ de сóре.

Verbraten, v., me фрiгѕ de кълdѕръ.

Verbrauch, m., консѕmъцiѕne.

Verbrauchen, v., консѕmѕ, miстѕескѕ.

Verbrauen, v., консѕmezѕ (фъкъndѕ бере).

Verbrausen, v., ѧnчéтъ de а клокотi.

Verbrechen, v., спаргѕ; рѕmпѕ; факѕ крimъ, фъръ-dе-леце; was hat er verbrochen? че реѕ а фъкѕтѕ?

Verbrechen, n., крimъ, фъръdелеце, nелецѕiре, вinъ.

Verbrecher, m., крiminалѕ, вiноватѕ.

Verbrecherisch, a., крiminалѕ.

Verbreiten, v., респъndескѕ, стindѕ.

Verbreitung, f., респъndiре; dевлогъцiѕne.

Verbrennen, v., арdе, се петрече, консѕmъ арzъndѕ; zu Asche —, а префаче ѧn чепѕшъ; sich an Nesseln —, а се ѕрziка.

Verbrennen, n., Verbrennung, f., арсѕръ, консѕmаре прin фокѕ.

Verbrennlich, a., арziверѫ, че пóте арde.
Verbriefen, v., dокѫтѫнтеzѫ, dовеdескѫ прiн скрiсѫ; ſich für Jemanden —, а da вadъ ѫн скрiсѫ ꙋентрѫ чiнева, а се лега прiн скрiсѫ.
Verbriefung, f., облегъꙋiѫне скрiптѫраръ.
Verbringen, в. Zubringen.
Verbröckeln, v., demiкѫ.
Verbrüdern, ſich, v., фратерniсеzѫ, me ѫнфръꙋескѫ.
Verbrüderung, f., ѫнфръꙋiре, фратерniсъꙋiѫне.
Verbrühen, v., опъреcкѫ.
Verbrunſten, v., ѫнчéтъ dела коiтѫръ (фéреле).
Verbuhlt, a., dатѫ ла фемеї, прéкѫрварѫ.
Verbuhltheit, f., прéкѫрвiъ, кокетъриъ.
Verbunden, v., ѫнiтѫ, легатѫ; облегатѫ, ѫнdеторатѫ; ѫтвiнатѫ.
Verbünden, v., легѫ, коллегѫ; конфеdерezѫ; ſich —, me ѫнсоꙋескѫ, аллiеzѫ, конфеdерezѫ.
Verbündete, m., конфеdератѫ, аллiатѫ, аллегатѫ.
Verbündung, f., лéгъ, конфеdеръꙋiѫне.
Verbürgen, v., daѫ вadъ (кеzъшiъ), каѫꙋiонеzѫ, гарантеzѫ; ассекѫрѫ; ich verbürge es Ihnen, те ассекѫрѫ, те ѫнкреdinꙋеzѫ, стаѫ бѫнѫ.
Verbürgung, f., гарантiсаре, гарантiъ.
Verdacht, m., препѫсѫ (бънѫiалъ); in — kommen, а къdé ѫн препѫсѫ; — ſchöpfen, а авé препѫсѫ.
Verdächtig, a. ші ad., кѫ препѫсѫ; das ſcheint mir —, аста mi се паре кѫ препѫсѫ.
Verdächtigkeit, f., препѫсѫ.
Verdächtigen, v., а авé препѫсѫ, а бънѫi.
Verdämmen, v., а ставiлi.
Verdammen, v., осъndескѫ, блъстемѫ, репровеzѫ; zum Tode —, а осъndi ла мóрте.
Verdammlich, a., de осъndiтѫ, блестемаверѫ.
Verdammniß, f., перzъчiѫне вечїнiкъ (dѫпъ мóрте).
Verdammung, f., осъndъ, кondemnъꙋiѫне.
Verdampfen, v., сфѫмézъ, свапорézъ; viel Tabak —, фѫтъ мѫлт тѫтѫнѫ; — laſſen, факѫ съ свапóре.
Verdämpft, a., ѫннъбѫшiтѫ.
Verdanken, v., а фi деторѫ рекѫноштiнꙋъ, а фi облегатѫ кѫiва.
Verdauen, v., мiстѫескѫ, кокѫ.
Verdaulich, a. ші ad., мiстѫiчосѫ, лесне de мiстѫiтѫ.
Verdaulichkeit, Verdauung, f., мiстѫiчїѫне.
Verdauungskraft, f. факѫлтатеа мiстѫiтiвъ.
Verdauungsmittel, n., diꙋестiвъ, мiстѫiтiвъ.
Verdauungsſaft, m., ѫмеzéлъ diꙋестiвъ.
Verdauungsſchwäche, f., слъбiчiѫне de мiстѫiтѫ.
Verdeck, n., подѫлѫ пъiеї, копертъ.
Verdecken, v., аккоперѫ; фiг. аскѫndѫ.
Verdeckung, f., аккоперiре; аскѫndере.
Verdenken, v., ꙋiнѫ de реѫ, репровѫ; das kann mir Niemand —, nimene нѫ me ва ꙋiné de реѫ пентрѫ ачéста.
Verderb, m., рѫiнъ, перdере; стрiкъчїѫне.
Verderben, v. a., стрiкѫ, рѫiнеzѫ, перdѫ, коррѫмпѫ; фiг. demoраliсеzѫ.
Verderben, v. n., се стрiкъ, корѫмпе; се рѫiнъ, пере; der Wein iſt verdorben, вiнѫлѫ с'а стрiкатѫ; an ihm iſt ein Poet verdorben, ар фi deвенiтѫ поетѫ, кънd 'шї ар фi кѫлтiватѫ талентѫлѫ; пров. böſe Beiſpiele — gute Sitten, ессемпле реле корѫмпѫ моравѫрї бѫне.
Verderber, m., стрiкъторѫ; коррѫпторѫ de моравѫрї.
Verderblich, a., рѫiносѫ, стрiкъчосѫ, коррѫпчiосѫ; фiг. фаталѫ, перiкѫлосѫ.
Verderblichkeit, f., коррѫпꙋiетате.
Verderbniß, n., коррѫпꙋiѫне: перzъчiѫне, пѫтреziчїѫне.
Verderbt, part., стрiкатѫ, коррѫптѫ.

Verderbtheit, f., стрікъчїѹне, коррѹпцїѹне.
Verdeutschen, v., цермanicezѹ, немцескѹ, традѹкѹ ѧн цермана, ѧн немцéска.
Verdeutschung, f., цермanicape, традѹчере ѧн цермана.
Verdichten, verdicken, v., ѧndecezѹ, кondecezѹ, ѧнгрошѹ.
Verdickung, f., ѧndecime, ѧнгросime.
Verdienen, v., мерѹескѹ (ворвъ apd.), мерітезѹ; къштігѹ; sich um sein Vaterland verdient machen, а мерiта вine de патріа са.
Verdienst, m., къштігѹ; sein — ist sehr gering, ѧї е пѹцінѹ къштігѹл.
Verdienst, n., мерітѹ; er hat —е, аре мерiте.
Verdienstadel, m., повілітате dѹпре мерiте.
Verdienstlich, a., мерiторїѹ.
Verdienstlichkeit, f., мерiторiъ.
Verdienstvoll, a., мерітатѹ, кѹ мерiте; —е Mann, омѹ de мерiте, върватѹ мерітатѹ.
Verdientheit, f., вinемерѹінцъ.
Verding, m., пъimiре, токмéлъ.
Verdingen, v., токмескѹ, пъimескѹ, вагѹ ла лѹкрѹ; einen in die Lehre —, а da ла маїстерѹ; sich —, а се токмi, пъimi.
Verdingung, f., в. Verding.
Verdolmetschen, v., тълмъческѹ, сплікѹ, тълкѹескѹ; традѹкѹ.
Verdolmetscher, m., тълмачѹ, сплікъторѹ.
Verdoppeln, v., dѹплезѹ.
Verdoppelung, f., dѹплътѹръ.
Verdorben, a., стрікатѹ, пѹтрезітѹ, рѹінатѹ, мѹчезітѹ; коррѹптѹ.
Verdorbenheit, f., стрікъчїѹне, пѹтрезїѹне; коррѹпцїѹне.
Verdorren, v., се ѹсѹкъ, сéкъ; (кѹхнъ) се фріце de се ѹсѹкъ.
Verdorret, part., прé фріптѹ, ѹскатѹ.
Verdrängen, v., мішкѹ din локѹл сеѹ, делочезѹ; респінгѹ.
Verdrängung, f., делокъчїѹне, респінсетѹръ.
Verdrehen, v., деторкѹ, ресѹческѹ; респлікѹ; склінтескѹ; sich den Fuß —, а'ші склінті пічорѹлѹ; die Worte —, а респліка ворбеле; das Recht —, а детóрче dрептѹлѹ.
Verdrehung, f., деторкътѹръ, ресѹчітѹръ; сплікъцїѹне стрѫмбъ, малічіóсъ.
Verdreifachen, v., тріплезѹ, ѧнтреіескѹ.
Verdreifachung, f., тріплътѹръ.
Verdrießen, v., сѹпъръ, некъжеште; es verdrießt mich, me сѹпъръ; die Sache hat sie verdrossen, трéба аста ле а къшѹпатѹ некаzѹ; er läßt sich nichts —, пѹ ї пасъ de nimiка; ich habe mir weder Mühe noch Kosten — lassen, n'am крѹцатѹ nimiка.
Verdrießlich, a., сѹпъръчосѹ, ѹрѫчосѹ, decгѹстатѹ; некъжічосѹ.
Verdrießlichkeit, f., сѹпъръчїѹне, ѹрѫчїѹне; некъжічїѹне.
Verdrossen, a., лепешѹ, пѹтѹросѹ; zu allem — sein, а фі decгѹстатѹ de тóте.
Verdrossenheit, f., лене, nedopinцъ; ѹрѫтѹ.
Verdrucken, v., консѹмѹ (банї) тіпъріndѹ; факѹ ерóре de тіпарѹ.
Verdruß, m., неплъчере, decгѹстѹ, некаzѹ, сѹпъраре; er thut es mir zum —е, mi о фаче ѧн некаzѹ.
Verduften, v., свапорезѹ, ессалезѹ.
Verdumpft, a., мѹчеdѹ, че мірóсъ а цінѹтѹ ѧнкісѹ.
Verdunkeln, v., опъческѹ, ѧнтѹнекѹ.
Verdunkelung, f., оппъчітате, ѧнтѹнечіме.
Verdünnen, v., а сѹпціа, а ръpi.
Verdünnung, f., сѹвцiере, ръріре.
Verdunsten, v., свапорéзъ.
Verdunstung, f., свапоръцїѹне.
Verdursten, v., а мѹрі de сете.
Verdüstern, v., а ѧнтѹнека, а опъчі.
Veredeln, v., ѧнновілітезѹ; ѧмвѹнътъцескѹ, перфекціонезѹ; veredeltes Obst, пóме ѧмвѹнътъціте.
Verehelichen, v., мърітѹ (пе фатъ), ѧнсорѹ (пе фечорѹ), късъторескѹ (пе ъмвії).
Verehelichung, f., мърітаре, ѧнсѹраре, късъторіре.
Verehren, v., опорезѹ (чінстескѹ),

респептезѫ; Jemandem etwas —, а фаче ѹнѫ dарѫ, пресептѫ.
Verehrer, m., adоръторѫ, ѫпкінъторѫ; admiръторѫ.
Verehrlich, verehrungswürdig, a., опоръndѫ, опораверѫ, респептаверѫ.
Verehrung, f., adopape, кѹлтѫ, ѫпкінаре; респептѫ; dарѫ.
Vereiden, v., жѹрѫ, облегѫ кѹ жѹръмънтѫ.
Verein, m., ѹніѹне, соцієтате.
Vereinbaren, v., ѹнескѫ, ѫмпреѹнѫ; конфеdерезѫ.
Vereinbarlich, a., ѹніверѫ, ѫмпреѹнаверѫ.
Vereinbarung, f., ѹніѹне, реѹніѹне; ѫнвоіре.
Vereinfachen, v., сімпліфікѫ.
Vereinfachung, f., сімпліфікъцїѹне.
Vereinigen, v., ѹнескѫ, ѫмпреѹнѫ; реаdѹнѫ; sich —, а се ѹні.
Vereinigt, part., ѹнітѫ, ѫмпреѹнатѫ.
Vereinigung, f., ѹніѹне.
Vereinzeln, v., десмемврезѫ, ісолезѫ; deтаіезѫ, въndѫ кѹ амънѹнта.
Vereinzelung, f., десмемвръмънтѫ, ісолъмънтѫ; въnzаре кѹ амънѹнта.
Vereiteln, v., зъdърніческѫ, nimiческѫ (планѫ), таїѹ dѹнгъ пе сокотéлъ; dежокѫ.
Vereitelung, f., зъdърнічіре, nimiчіре, рестѹрнаре (а ѹнѹї планѫ).
Vereitern, v., пѹроезѫ, факѫ съ кѹръ пѹрóіеле, сѹпѹрезѫ.
Vereiterung, f., сѹпѹръцїѹне.
Verekeln, v., десгѹстезѫ.
Verenden, v., а мѹрі.
Verengen, verengern, v., ънгѹстезѫ, стрімтезѫ.
Verengung, Verengerung, f., ънгѹстіме; — der Vorhaut, фімóсъ.
Vererben, v., ласѫ de моштеніре; etwas auf einen —, а теста чева кѹїва.
Vererbung, f., лъсаре de моштеніре.
Vererden, v., префакѫ ѫн церънъ.
Vererdung, f., префачере ѫн церънъ.
Vererzen, v., мінералісезѫ.
Verewigen, v., вечїніческѫ, етернісезѫ; der Verewigte, репосатѹлѫ; Ihr verewigter Vater, ѫн Domнѹлѫ ферічітѹлѫ тъѫ пъріnте; sich —, а се фаче немѹріторѫ.
Verfackeln, v., консѹмѫ флъкъръndѫ.
Verfahrbar, a., стръпортаверѫ.
Verfahren, v., стръпортѫ, еспортѫ; кълътóрескѫ; die Wege sind —, dрѹмѹріле сѹнт стрікате; der Fuhrmann hat sich —, къръѹшѹл а грешітѫ dрѹмѹл; den Zoll —, а ѫншела вама,; seine Schicht —, а'шї фаче требѹінца; grausam mit Jemandem —, а трата крѹdѫ пе чінева; nach der Strenge —, а пѹрчеde кѹ аспріме.
Verfahrungsart, f., пѹрчесѹръ, прочеdѹръ; методъ.
Verfall, m., dѫрѫмаре, рѹінъ; къdере; скъdере; періре; апѹнере; — der Gesundheit, перdереа сънътъцїї; — eines Wechsels, ѫмплініреа терміnѹлѹї ѹнеї камвії; — der Sitten, demoралісъцїѹне.
Verfallen, v., каde; скаde, се dѫрѫмъ, се рѹінъ; dъ ѫнапої (пѹтереа, гръсімеа); каde (мортѫ, ѫн пъкате, ѫн педéпсъ); аппѹне; се перde (аманетѹлѫ, зълогѫ, прін ѫмплініреа терміnѹлѹї); се ѫмплінеште терміnѹлѫ (камвіеї); auf etwas —, а da престе чева: in Strafe —, а къdé ѫн педéпсъ; das Pfand ist —, зълогѹл е перdѹтѫ.
Verfällig, a., конфіскаверѫ.
Verfalltag, m., Verfallzeit, f., zioa, тімпѹлѫ ѫмплініреї (ѹнеї камвії); терміnѫ de платъ.
Verfälschen, v., фалсіфікѫ; корѹмпѫ, софістезѫ; контръфакѫ; пластографезѫ; dieser Wein ist verfälscht, вінѹл ачеста е местекатѫ.
Verfälscher, m., фалсіфікъторѫ (калпѹсанѫ ѫн Пп.).
Verfälschung, f., фалсіфікъцїѹне.
Verfangen, v., ажѹтъ, прінde, аре ефептѫ; die Arzenei will nicht mehr —, medікъмънтѹлѫ нѹ маї прінde; die Warnungen — nicht, сватѹлѫ н'ажѹтъ; sich —, перde ресѹфлареа фѹціndѫ (кънії); се'нфѹndъ (вънтѹ); in Streit —, ѫнкѹркатѫ ѫн чéртъ.

Verfänglich, a., капцiосѫ, атъцiторѫ; eine —e Frage thun, а пѫне о ѧнтребаре капцióсъ.
Verfänglichkeit, f., капцiосiтате.
Verfärbern, v., а скiмба феце, а фаче феце-феце; а тiнтѫрi реѫ.
Verfassen, v., компѫнѫ (о карте); pedirѫ (ѫнѫ zіѫрналѫ).
Verfasser, m., аѫторѫ.
Verfasserin, f., аѫторiцъ.
Verfassung, f., компѫнереа (ѫнеї кърцї); констiтѫцiѫнеа (ѫнеї церї); оргънiсъцiѫне; dicпѫсъцiѫне, старе, пѫсетѫръ; seine Sachen sind in der beßten —, требiле сале сѫнт ѧн стареа че а маї бѫнъ.
Verfassungsmäßig, a. ші ad., констiтѫцiоналѫ.
Verfassungswidrig, a. ші ad., неконстiтѫцiоналѫ.
Verfassungsurkunde, f., картъ, шартъ констiтѫцiоналъ, констiтѫцiѫне.
Verfaulbar, a. ші ad., пѫтрезiверѫ.
Verfaulen, v., пѫтрезеште, се стрiкъ.
Verfaulen, s. n., пѫтрезiре, гъѫнъшiтѫръ (de dinцї).
Verfaulenzen, v., негрiцескѫ, перdѫ din лене; die Zeit —, а перde тiмпѫлѫ нефъкъndѫ nimiка.
Verfechten, v., апърѫ (лѫптъndѫme), сѫсцiнѫ, тънъцiнѫ; die Freiheit —, а апъра лiбертатеа.
Verfechter, m., апъръторѫ.
Verfechtung, f., апъраре.
Verfehlen, v., а нѫ nimepi, а греші (цiнта, dрѫмѫлѫ); ich werde nicht — zu kommen, нѫ воїѫ лiпсi а веni.
Verfeinden, v., а мї фаче inimiкѫ.
Verfeinern, v., рафiнезѫ, сѫбцiезѫ; полiезѫ, кѫлтiвезѫ; den Geschmack —, а сѫбцié гѫстѫлѫ; die Sitten —, а полi моралѫрiле.
Verfeinerung, f., рафiнемънтѫ; фiг. полiтецъ.
Verfertigen, v., а гъті, а фаче, а фабрiка; компѫнѫ.
Verfertiger, m., фъкъторѫ, фабрiкъторѫ; компѫнъторѫ.
Verfertigung, f., фабрiкъцiѫне, фачере, гътiре; компѫсецiѫне.
Verfeuern, v., консѫмѫ прiн фокѫ; Pulver —, консѫмѫ dѫndѫ (кѫ арме de фокѫ).
Verfilzen, v., местекѫ.
Verfinstern, v., ѧнтѫнекѫ; sich —, се ѧнтѫнекъ.
Verfinsterung, f., ѧнтѫнекаре, опъчiтѫръ; еклiпсъ (de сóре).
Verflechten, v., ѧмплетескѫ; ѧнкѫркѫ; in eine Sache verflochten sein, а фi компліче, а фi аместекатѫ, ѧнкѫркатѫ ѧн чева.
Verflechtung, f., ѧмплетiре; ѧнкѫркаре.
Verfleischen, sich, а се карнiфiка.
Verfleischung, f., карнефiкъцiѫне.
Verfliegen, v., се перde, се dѫче, трече (сбѫръndѫ).
Verfließen, v., dекѫръ, трече; im verflossenen Jahre, ѧн анѫлѫ трекѫтѫ.
Verfließung, в. Verfluß.
Verflößen, v., факѫ съ кѫръ; Holz —, стръплѫтескѫ (лемне).
Verflößen, n., стръплѫтiре.
Verfluchen, v., блъстемѫ, анатемiсезѫ; ѧнжѫрѫ.
Verflucht, a., блестематѫ, афѫрiсiтѫ; das ist ein —er Kerl, ъста е ѫнѫ блестематѫ, ѫнѫ шiретѫ; es ist — kalt, е фóрте фрiгѫ, ал dракѫлѫї фрiгѫ.
Verflucht! int., блестемѫ! ал dракѫлѫї! фiреар афѫрiсiтѫ!
Verfluchung, f., блестемаре, анатемiсаре.
Verfluß, m., кѫрцере, dекѫрсѫ; nach — von zwei Monaten, dѫпъ dóъ лѫнї.
Verfolg, m., ѫрмаре, контiнъцiѫне.
Verfolgen, v., алергѫ dѫпъ, ѫрмърескѫ, гонескѫ; контiнезѫ; черкѫ; die Feinde —, прiгонескѫ пе inimiкѫ; sein Recht —, а 'шї къѫта, черка dрептѫлѫ.
Verfolger, m., ѫрмъторѫ, прiгонiторѫ.
Verfolgung, f., прiгонiре.
Verfolgungssucht, f., маniъ de прiгонiре.
Verfressen, v., а'шї мънка, пръпъdi (авереа).
Verfrieren, v., ѧнгецѫ, морїѫ de фрiгѫ.
Verfroren, a., ѧнгецатѫ, фрiгѫросѫ.

Verfügen, v., opdinŭ, деспѫнŭ; ѫнтокмескŭ, пѫнŭ ла кале; sich —, а мерце, а се dѫче (ѫndева).
Verfügung, f., opdine, деспѫсецiѫне, пѫнере ла кале.
Verführbar, a., стръпѫртаверŭ; фiг. че се пóте атъцi.
Verführen, v., стръпортŭ; атъцескŭ, корѫмпŭ, скотŭ din minцĭ (din пепенĭ), пѫнŭ ла мънъ; einen Lärm —, а фаче лартъ.
Verführer, m., атъцiторŭ.
Verführerisch, a., атъцiчосŭ; лiпiчосŭ, атръгънте.
Verführung, f., стръпортŭ (de марфъ); атъцiре, скóтере din minте.
Verfüttern, v., консѫмŭ ѫн пѫтрецŭ (de вiте); das ganze Heu ist schon verfüttert, с'а мънкатŭ жам тотŭ фънѫ; ich lasse meinen Pferden nichts als Hafer —, цinŭ каiĭ пѫмаĭ кѫ овъсŭ.
Vergaffen, sich, v., ammipŭ, ръмънŭ кѫ гѫра къскатъ (възъndŭ о фрѫмсеце); me 'namopezŭ.
Vergähren, v., ѫнчéтъ de a docni.
Vergallen, v., ѫнатърескŭ, ѫмплѫ de фере, ѫнвеninŭ.
Vergallopiren, sich, v., а скъпа ѫн фѫгъ; а фаче о nepoziъ.
Vergangen, a., пасатŭ, трекѫтŭ; —e Zeit, тimпŭ пасатŭ.
Vergangenheit, f., трекѫтŭ, пасатŭ.
Vergänglich, a., пасацерŭ, трекъторŭ, перiчосŭ, фѫгарŭ.
Vergänglichkeit, f., пестъторiъ, стрiкъчĭѫне; dешертъчĭѫне.
Verganten, v., въndŭ ла лiчiтъцiѫне (ла mezатŭ, ла каре dъ маĭ мѫлтŭ).
Vergantung, f., лiчiтъчiѫне.
Vergattern, v., ѫнгрътескŭ, ѫнкidŭ кѫ грътiĭ; adѫнŭ солdацiĭ (бътъndŭ dоба).
Vergatterung, f., die — schlagen, абате de adѫн ре (мiлiт.).
Vergeben, v., daŭ; ĭертŭ; плътескŭ (вамъ); einem etwas —, ĭертŭ чева кѫiва; die Karten —, ѫмпартŭ реŭ кърцiле; mit Gift —, ѫнвеninezŭ, отръвескŭ; sein Recht —, а 'шĭ da dрептѫлŭ сеŭ.
Vergebens, ad., ѫнzъdарŭ, ѫndешертŭ, deацева, фъръ фолосŭ.
Vergeblich, a., ĭертаверŭ; dешертŭ.
Vergeblich, ad., ѫndешертŭ.
Vergeblichkeit, f., пефолосiнцъ.
Vergebung, f., ĭертъчiѫне; лъсареа пъкателорŭ; ѫнгъdѫiнцъ; чесiѫне (de dрептŭ); um —! ĭертъчiѫне! кѫ воiа Dтале! съ пѫ'цĭ фiъ кѫ сѫпъраре!
Vergegenwärtigen, v., репресънтŭ; sich etwas —, а'шĭ ѫнтiпѫi чева.
Vergehen, v., трече, кѫръ, се dѫче, пере, фiнézъ, се гонеште, мóре; die Zeit vergeht, тimпѫлŭ трече; der Schmerz vergeht, dѫререа ѫнчéтъ; im Feuer —, а пері ѫн фокŭ; vor Gram —, а mopi de пекаzŭ; das Gesicht vergeht mir, mi се слъбеште вedереа; das Hören und Sehen möchte einem —, ачéста те ѫмпле de фiорĭ; sich —, а се рътъчi; а греші; а'шĭ кълка облегъцiѫнеа; а iсбi ѫн бѫнакѫвiiнцъ; sich thätlich an einem —, а pidiка мъна асѫпра кѫiва.
Vergehen, n., Vergehung, f., грешéлъ, пъкатŭ; тречере, кѫрцере, перiре; лiпсъ de бѫнъкѫвiiнцъ; — wider sein Amt, преварiкъцiѫне.
Vergeistern, v., спiрiтѫалiсеzŭ.
Vergelten, v., респлътескŭ; Gott vergelte es euch! Dzeŭ съ'цĭ dea бiне! Gutes mit Bösem —, а респлътi бiнеле кѫ реŭ: Gleiches mit Gleichem —, а месѫра 'кѫ ачееашĭ месѫръ.
Vergelter, m., респлътiторŭ; ресбѫкъторŭ.
Vergeltungsrecht, n., dрептŭ de репресалiĭ; dрептŭ de талiѫне (а скóте dinте пентрѫ dinте).
Vergesellschaften, v., me ѫнсоцескŭ, me реѫнескŭ ѫн соцiетате.
Vergessen, v., ѫiтŭ; sich —, а 'шĭ ѫiта de cene; wer sollte sich so —? чiне съ'шĭ ѫiте de cine пънъ ѫнтр'атътŭ?
Vergessenheit, f., ѫiтаре.
Vergeßlich, vergessen, a., ѫiтаверŭ, че се пóте ѫiта, ѫiтѫкŭ.

Vergeuden, v., a picini (авереа) а келтȣі, а пръпъdi стареа.
Vergeuder, m., picinіторȣ, келтȣіторȣ певȣпȣ.
Vergewissern, v., ассекȣрȣ; чертіфікȣ, adeверezȣ.
Vergewisserung, f., ассекȣраре.
Vergießen, v., върсȣ (апъ), респъпdескȣ; unschuldige Blut —, а върса сънце певіноватȣ.
Vergiften, v., ꙟпвеninezȣ, отръвескȣ фіг. моліпсескȣ.
Vergifter, m., ꙟпвеninъторȣ, отръвіторȣ.
Vergifterei, f., отръвітóре.
Vergiftung, f., ꙟпвеninаре.
Vergißmeinnicht, n., пȣтеȣіта (флóре).
Verglasbar, a., вітріфіаверȣ.
Verglasen, v., вітріфіezȣ, префакȣ ꙟп глажъ.
Verglasung, f., вітріфікъцiȣне.
Verglasuren, v,. верnicezȣ.
Vergleich, m., компъръцiȣне, ассеmenаре; паралелъ; ꙟпвоіре, трапсакцiȣне; gütliche —, ꙟтпъчȣіре кȣ бȣпа; ohne —, фъръ асеmъпаре; in —, ꙟп компъръцiȣне.
Vergleichbar, vergleichlich, a., компараверȣ.
Vergleichen, v., компарȣ, ассеmъпȣ, конфроптȣ (кȣ оріцiналȣ), пȣпȣ ꙟп паралелъ; ꙟпвоіескȣ, ꙟтпъчȣескȣ; sich —, а се ассеmъпа, а се компара; а се ꙟпвоі, ꙟтпъчȣі; vergleicht euch darüber, ꙟпвоіцiвъ; sich wegen des Preises —, а се ажȣнце ла прецȣ.
Vergleichmäßig, a., конвенцiонарȣ.
Vergleichung, f., компарацiȣне.
Vergleichungs-grad, m., —stufe, f., градȣ компаратівȣ, трéптъ de компъръцiȣне; die erste, zweite, dritte —, посітівȣ, компаратівȣ, сȣперлатівȣ.
Vergleichungsweise, ad., прin компъръцiȣне.
Vergliedern, v., органicezȣ.
Verglimmen, v., се стінце пȣцinȣ къте пȣцinȣ.
Verglühen, v., се десфóкъ пȣцinȣ къте пȣцinȣ; фіг. се стінце.
Vergnügen, v., десфътȣ; ꙟпdестȣлezȣ (пе креdіторĭ); sich —, а се десфъта.
Vergnügen, n., десфътаре; плъчере; zum —, din плъчере; einem ein — machen, а фаче о плъчере кȣїва.
Vergnügt, a., тȣлцȣmітȣ, десфътатȣ; ꙟпdестȣлатȣ; веселȣ, бȣкȣросȣ, іларȣ.
Vergnügung, f., десфътъцiȣне.
Vergnügungssucht, f., dаре ла плъчерĭ.
Vergolden, v., ꙟпаȣрezȣ, поліескȣ кȣ аȣрȣ.
Vergolder, m., ꙟпаȣріторȣ.
Vergoldpinsel, m., пепелȣ de ꙟпаȣрітȣ.
Vergoldung, f., ꙟпаȣрітȣръ.
Vergönnen, v., ꙟпгъdȣїȣ, daȣ воіе, сȣферȣ, пермітȣ.
Vergöttern, v., zeiфікȣ, ꙟпzeeскȣ, пȣпȣ ꙟп рапгȣлȣ zeiлорȣ; фіг. idололатрezȣ.
Vergötterung, f., zeiфікъцiȣне, ꙟпzeiре; апотеосъ; фіг. idололатріъ.
Vergraben, v., ꙟтmортъптȣ, ꙟпгропȣ, багȣ ꙟп пъmъптȣ, ꙟпцерezȣ; sich —, а се ꙟпкіde кȣ шапцȣ; а се ретраце ꙟп сінгȣрътате; ganz in Büchern — sein, а фі кȣфȣпdатȣ ꙟп кърцĭ.
Vergrabung, f., ꙟпгропътȣръ.
Vergreifen, sich, v., се binde, се консȣmъ, се трече, се келтȣеште (марфа, кърцĭ шчл.); се склiптеште (mъпа); се іа ȣпа пептрȣ алта, се скімвъ (чева); sich an einem —, а реȣтрата (пе чінева), а pidіка mъпа асȣпра; а вътъма; sich an etwas —, а се аттінце de чева (опрітȣ); sich an fremdem Gute —, а лȣа лȣкрȣ стръінȣ; sich an der Kasse —, а фȣра banĭ din кассъ; das Buch hat sich, oder ist vergriffen, тóте ессемпларeле de ачéстъ карте с'аȣ вънdȣтȣ; sich an heiligen Dingen —, а профана челе сфінте.
Vergreifung, f., bindере; скімваре; аттінцере; аттептатȣ; профънъцiȣне, склiптіре (dіслокъцiȣне).

Vergrößern, v., ămmърескъ; крешите, c'adaoue; фіг. есацерезъ.
Vergrößerungsglas, n., mikроскопъ (instrъmъntъ че mъреште лъкрърile).
Vergrünen, v., вештезеште, ămчétъ de a maĭ ămверzi.
Vergûten, v., decdaънъ, despъгъбескъ; рестітъезъ, ревопіфікъ.
Vergûtung, f., decdъънътъntъ.
Verhack, m., тъіътъръ, de арборе (лемне).
Verhaft, m., Verhaftung, f., арестъ, арестъire, прindepe, ămkidepe; in — nehmen, a ареста, aprinde ші a ămkide.
Verhaftbefehl, m., opdinъціъne de арестатъ; ein geheimer —, opdinъціъne секретъ рецéскъ (maĭ ămnainte ăn Франца) de арестатъ.
Verhaften, v., арестезъ; стаъ бънъ, сънтъ облегатъ.
Verhageln, v., a фі бътътъ (стрікатъ) de гріndinъ.
Verhallen, v., a се перde ăn аеръ.
Verhalten, v., цінъ, рецінъ, аскънdъ, се репóртъ; den Zorn —, a конteні, сéъ концінea mъnia; sich —, a се пърта; die Sache verhält sich so, трéба стъ аша; die Höhe verhält sich zur Breite wie 6 zu 3, пълцітea c' аре ла лъціme ка 6 ла 3.
Verhalten, в. Verhaltung.
Verhältniß, n., репортъ, релъціъne; старе, черкъстаре, ămпрецівраре; кънііпцъ; пропорціъne; nach —, ăn пропорціъne, ăn рапортъ; glückliche —, старе ферічітъ, ămпреціврърі бъне.
Verhältnißmäßig, a., пропорцionатъ.
Verhältnißregel, f., регълъ пропорцionалъ.
Verhältnißwidrig, a., despропорцionатъ.
Verhältnißwort, n., препъсъціъne.
Verhältnißzahl, f., логарітмъ.
Verhaltung, f., цінере, рецінътъ (de пішатъ).
Verhaltungs-befehl, m., —regel, f., opdine, регълъ de пъртаре, інструкціъne.
Verhandeln, v., вънdъ, daъ, me decфакъ (прin вънzare); траттезъ, неготіезъ; decбатъ.
Verhandlung, f., вънzare, decфачере (прin вънzare); неготіъціъne; decбътътънътъ.
Verhängen, v., ămвълескъ, акоперъ кв въліъ; decфрънezъ, лаъ фрънеле (ла калъ); destinъ, врzескъ. сорческъ; декретезъ, детерmінъ, хотъръскъ; mit verhängtem Zügel, кв фрънеле лъсате; die Vorsehung hat es so verhängt, аша а врътъ сóртea, аша mia фостъ врсіта; eine Strafe über einen —, a декрета о педéпсъ.
Verhängniß, n., сóртъ, врсітъ, фаталітате; —voll, a., фаталъ.
Verharren, v., ретънъ, стъръескъ, персістъ: ich verharre hochachtungsvoll, amъ онóреа a рътънé кв профънdъ стімъціъne; bei seiner Meinung —, a стърві лънгъ пъреrea са.
Verharrung, f., рътънінцъ, стърбінцъ, персістінцъ.
Verharschen, v., ămскорцеште, се ămвъртошézъ (плага) прinde скóрцъ.
Verhärten, v., ămаспреште, се 'нтъреште, се 'ndърzеште; das Geld hat sein Herz verhärtet, арцінтъл ia ămпетрітъ inima.
Verharzen, v., ămръшinezъ, акоперъ кв ръшінъ.
Verhaßt, a., връчосъ, връверъ.
Verhätscheln, v., decтерdъ, ресфъцъ.
Verhau, в. Verhack.
Verhauen, v., таіъ, кортъ; ămпедекъ, ămkidъ калеа кв арборі тъіаці ші арънкаці крънішъ; sich —, a нъ nімері кв ловітъра (ăn скрімъ); sich im Reden —, a'ші контръзіче.
Verhausen, v., a'ші рісіні каса (авереа).
Verheben, v., таіъ реъ (кърціле ăn

Digitized by Google

жокȣ̆); sich —, а се вътъма (pidікъndȣ̆).
Verheeren, v., стѫрпескȣ̆, пръпъdескȣ̆, пȣстіескȣ̆.
Verheerung, f., стѫрпіре.
Verhehlen, v., аскȣndȣ̆, ретакȣ̆ (чева); diccimȣлȣ̆.
Verhehlung, f., аскȣndере, ретъчере; diccimȣлъцїȣне.
Verheimlichen, v., цінȣ̆ аскȣncȣ̆ секретȣ̆.
Verheirathen, v., мърітȣ̆ (фатъ), ѫпсорȣ̆ (фечорȣ̆), късъторескȣ̆ (ъмвії); sich unter seinem Stande —, а пȣ лȣа de céma са.
Verheirathung, в. Heirath.
Verheißen, в. Versprechen.
Verhelfen, v., ажȣтȣ̆; einem zu etwas —, а міжлочі чева кȣїва, а'ї прокȣра.
Verhelfung, f., ажȣторінцъ.
Verhenkert, a., ѫndіъволітȣ̆, влъстематȣ̆.
Verherrlichen, v., глоріфікȣ̆, ѫmmърескȣ̆.
Verherrlichung, f., глоріфікъцїȣне, ѫmmъріре.
Verhetzen, v., аціцȣ̆, ѫптърѫтȣ̆; amȣцȣ̆, сȣmȣцȣ̆.
Verhetzung, f., аціцаре, аціцъmъптȣ̆ = aizzamento (іт.); ѫптърѫтаре; сȣmȣцътȣръ.
Verhext, a., ѫпкъптатȣ̆, ѫпстрігоіатȣ̆; фермекатȣ̆, ѫndръчітȣ̆.
Verhinderlich, в. Hinderlich.
Verhindern, в. Hindern.
Verhinderung, f., ѫmпedекаре, опріре.
Verhoffen, в. Hoffen.
Verhöhnen, v., dерѫzȣ̆, іаȣ̆ ѫп рѫсȣ̆; батжокȣ̆.
Verhöhnung, f., dерѫсȣ̆, батжокȣръ.
Verhöken, verhökern, v., въndȣ̆ кȣ мърȣпта.
Verhör, n., аȣzінцъ, аскȣлтаре, ѫптревъцїȣне, черкаре (de мартȣрї); einen ins — nehmen, а лȣа ла черчетаре.
Verhören, v., аскȣлтȣ̆, ѫптревȣ̆, черкȣ̆; gegen einander —, а конфронта; etwas —, а п'аȣzі, а пȣ ѫпцелеце.
Verhudeln, v., а фаче реȣ̆ (о трéвъ) а о фештелі.
Verhüllen, v., ѫпвълескȣ̆.
Verhüllung, f., ѫпвълітȣръ.
Verhungern, v., а флъmъпzі, а mȣрі de фóme.
Verhunzen, v., стрікȣ̆ (чева ѫп локȣ̆ съ dрегȣ̆).
Verhuren, v., а'шї mъпка авереа кȣ кȣрвеле.
Verhurt, a., кȣрварȣ̆, голапȣ̆, країȣ (ѫп Пп.); er sieht — aus, аре аерȣ̆ de голапȣ̆.
Verhüten, v., ферескȣ̆; превінȣ̆, ѫптъmпінȣ̆, аватȣ̆ (реȣ̆); das wolle Gott —, съ ферéскъ Dzeȣ̆!
Verhütung, f., феріре; —smittel, n., meziȣ̆ пресерватівȣ̆.
Verinteressiren, v., плътескȣ̆ інтересе, sich —, ѫшї dъ інтересȣл, се рентézъ.
Verirren, sich, v. а се рътъчі.
Verirrung, f., рътъчіре; ерóре.
Verjagen, v., сгопескȣ̆, алȣпгȣ̆.
Verjagung, f., алȣпгътȣръ.
Verjährbar, a., прескріптіверȣ̆.
Verjähren, v., се ѫпвекеште; се прескріе (ѫп лецї).
Verjährung, f., прескріпцїȣне, параграфіъ (ѫп Пп.)
Verjubeln, v., петрекȣ̆ ѫп веселії.
Verjüngen, v., режȣпескȣ̆, ѫптіперескȣ̆; фіг. мікшорezȣ̆; реdȣкȣ̆ ла о месȣръ маї мікъ пропорціонаръ; verjüngte Maßstab, скаръ de реdȣчере, вéргъ цеометрікъ.
Verjüngung, f., ѫптеперескȣ̆; режȣпескȣ̆; реdȣкцїȣне ла маї мікȣ̆.
Verjüngern, в. Verjüngen.
Verkalben, v., лапъdъ (вака), авортézъ.
Verkalkbar, a., калчіпаверȣ̆, че се пóте префаче ѫп варȣ̆.
Verkalken, v., калчіпеzȣ̆, се префаче ѫп варȣ̆; арdȣ̆ варȣ̆.
Verkalkung, f., калчіпъцїȣне.
Verkälten, в. Erkälten.
Verkannt, a., пекȣпоскȣтȣ̆, рекȣпоскȣтȣ̆.
Verkappen, v., пȣпȣ̆ къчȣлъ (cucullus лат.); me 'пкъчȣлеzȣ̆; me масчеzȣ̆.

Verkappung, f., ꙟпкъчꙋлътꙋръ; маскътꙋръ.
Verkauf, m., въпzътꙋръ, въпzаре.
Verkaufen, v., въпdѫ; me десфакѫ (de о марфъ); пров. ich weiß nicht ob ich verrathen oder verkauft bin, пꙋ штіѫ de сꙋпт тръdатѫ сéѫ въпdꙋтѫ; im Ganzen, im Großen —, а вinde кꙋ гросѫ (кꙋ тотапѫ гр.); im Kleinen —, а вinde кꙋ мъпꙋпта; zu theuer —, а вinde пре́ скꙋмпѫ; heimlich —, а вinde пе сꙋпт мъпъ = (vendere sotomano іт.); unter dem Preise, mit Schaden —, а вinde кꙋ daꙋпъ; öffentlich und gerichtlich an Meistbietenden —, а вinde ла лічітъцїꙋпе (ла mezатѫ).
Verkäufer, m., въпzъторѫ.
Verkäuflich, a., de въпdꙋтѫ, въпziверѫ, вепалѫ.
Verkehr, m., комерчїꙋ, трафікъ; корреспondinцъ; релъцїꙋпе.
Verkehren, v. a., торпѫ пе docѫ, ресторпѫ (в. Verdrehen); — v. n., am de а фаче, стаѫ ꙟп легътꙋръ; въпdѫ, кꙋмпърѫ, трафікѫ.
Verkehrt, part., ресторпатѫ, пеdocѫ; ꙟпdърътпікѫ, сꙋчітѫ; —е Welt, лꙋме (óменї) ꙟпdърътпічї; —е Mensch, омѫ сꙋчітѫ; es geht Alles —, тóте мергѫ а папоda; den Mantel — umthun, а пꙋпе мантаоа пе docѫ; —heit, f., ꙟпdърътпічіъ.
Verkehrung, f., рестꙋрпаре, ꙟпверсіꙋпе; респлікъчіꙋпе.
Verkeilung, f., ꙟмпъпаре, ꙟпцепепіре кꙋ папъ (кꙋ ікѫ).
Verkennen, v., пꙋ кꙋпоскѫ, кꙋпоскѫ реѫ.
Verketteln, v., ꙟпкатепеzѫ, лъпцꙋескѫ.
Verkettung, f., ꙟпкътепаре.
Verketzern, v., акꙋzѫ, ꙟпвіповъцескѫ de ересіъ, тратеzѫ, факѫ еретікѫ (пе чіпева); daѫ апатемеї.
Verketzerung, f., ꙟпвіповъцірe de ересіъ.
Verkitten, v., чіmептеzѫ, лꙋтꙋескѫ; бꙋшескѫ кꙋ лꙋтѫ; ферꙋстреzѫ.
Verkittung, f., лꙋтъчїꙋпе = (lutation) фр.); ферꙋстріре.
Verklagen, v., аккꙋсѫ, пърескѫ.
Verklagte, m., аккꙋсатѫ; реѫ = (reus лат.)
Verkläger, m., аккꙋсъторѫ.
Verklammen, v., ꙟптърескѫ кꙋ скóбе.
Verklären, v., се стръфігꙋръ, се скімбъ ла фацъ.
Verklärung, f., скімбаре ла фацъ, стръфігꙋръцїꙋпе.
Verklatschen, v., а върфі, а скóте ворбе.
Verkleiben, verkleben, v., а ліпі, а астꙋпа (кръпътꙋрі) кꙋ лꙋтѫ.
Verkleiden, v., стръвестеzѫ; къптꙋшескѫ; sich —, а'шї скімба вестміптеле, а се стръвесті.
Verkleidung, f., стръвестемъптѫ; къптꙋшіре.
Verkleinern, v., мікшорезѫ; фіг. калꙋмпіеzѫ, denегрескѫ, дефаїмѫ.
Verkleinerung, f., мікшораре; калꙋмпіътꙋръ; —sglas, n., стіклъ че мікшорézъ оіептеле; —swort, n., diminꙋтівѫ.
Verkleistern, v., ліпескѫ, астꙋпѫ, кꙋ клеїꙋ.
Verklingen, в. Verhallen.
Verknöchern, v., се фаче осѫ, се осефікъ.
Verknöcherung, f., осефікъцїꙋпе.
Verknüpfen, v., ꙟппоdѫ; комбінѫ.
Verknüpfung, f., ꙟппоdаре, комбінъмъптѫ.
Verkochen, v., се трече фербъпdѫ; се ресферве; консꙋмѫ фербъпdѫ.
Verkohlen, v., кърбꙋпеzѫ; се карбоніфікъ, се префаче ꙟп кърбꙋпї.
Verkörpern, v., ꙟпкорпорѫ, ꙟптрꙋпеzѫ.
Verkörperung, f., ꙟптрꙋпаре, ꙟпкорпоръцїꙋпе.
Verkösten, verköstigen, v., пꙋтрескѫ, daѫ костѫ, daѫ de мъпкаре, sich selbst —, а тръі din алѫ съѫ.
Verkramen, в. Verräumen.
Verkriechen, sich, v., се теръ = (se terrer, фр.), с'аскꙋпde (вꙋлпеа ꙟп віzꙋпіъ); er muß sich vor ihm —, съ се аскꙋпzъ dinaintеї, пꙋ се пóте месꙋра кꙋ елѫ.
Verkrümmeln, verkrummen, v., се фъръмъ, трече фъръмъпdꙋсе; verkrümmen, v., се гърбовеште.

Verkrüppeln, v. a. ші n., се чѫнцеште, се олоцеште; скілъвескѫ, стропшескѫ = (estropier фр.)
Verkühlen, v., рекорескѫ, ръческѫ.
Verkümmern, v. a., секѫестрезѫ; атъръскѫ, тѫрбѫрѫ, стрікѫ (бѫкѫріа шчл.) — v. n., се вестезеште, пере.
Verkümmerung, f., секѫестрѫ.
Verkündigen, v., пѫблікѫ, daѫ de штіре, ꙟнштіінцезѫ, ꙟнкѫноштіінцезѫ; презікѫ.
Verkündigung, f., пѫблікъцїѫне, ꙟнштіінцаре; — Maria, Бѫнавестіре.
Verkuppeln, v., ꙟнodѫ; вотрезѫ; ein Mädchen —, а батжокорі пе о фатъ.
Verkürzen, v., скѫртезѫ; den Lohn —, а траце din лéфъ; die Zeit —, а петрече тімпѫ.
Verkürzung, f., скѫртаре.
Verlachen, v., іаѫ ꙟн рѫсѫ.
Verladen, v., еспортѫ (марфъ); ꙟнкаркѫ реѫ.
Verladung, f., ꙟнкъркътѫръ; — zur See, ꙟмбъркъмънтѫ; — sschein, m., чедѫлъ de ꙟнкъркатѫ; —s-kosten, pl., спесе de спедіцїѫне.
Verlag, m., тіпарѫлѫ; фѫндѫлѫ тіпърітѫреї (ѫнеї кърцї); ein Buch in — nehmen, а тіпърі кѫ келтѫіала са о карте.
Verlags-artikel, m., —buch, n., карте тіпърітъ кѫ спеселе ѫнѫї лібрерѫ; —buchhandlung, f., лібреріъ de кърцї edate кѫ спеселе лібрерѫлѫї; —kosten, pl., спеселе тіпърітѫреї, editѫреї; —recht, n., дрептѫ, прівілецїѫ тіпърітѫреї.
Verlahmen, v., а deveni скїопѫ (іт. zoppo).
Verlammen, v., лепъдъ оіеа.
Verlangen, v., черѫ; дорескѫ, пофтескѫ; mi e dорѫ; nach etwas —, а пофті чева.
Verlangen, n., дорінцъ, пофтъ; —s-werth, a., доріверѫ, пофтіверѫ.
Verlängern, v., прелѫнцескѫ: стindѫ; фіг. пророгѫ.
Verlängerung, f., прелѫнціре; пророгъцїѫне (п. е. de пърлъмънтѫ).
Verlarven, v., масчезѫ; се ларвъ, се фаче пъпѫшъ (інсекта).
Verlassen, v., ласѫ (прін віndере, ꙟнкіріере шчл.) ꙟн мъніле кѫїва; деспропріезѫ; пъръсескѫ, ласѫ (ѫнѫ локѫ); іаѫ zioa бѫнъ, sich auf etwas —, а се ꙟнкреde, а се pezima (ꙟн, пе чева).
Verlassen, a., лъсатѫ, пъръсітѫ.
Verlassenschaft, f., лъсатѫ, моштеніре, кліроnomіъ.
Verlassung, f., лъсъмънтѫ, пъръсіре.
Verlästern, v., дефаїмѫ, клефетескѫ, хѫлескѫ.
Verlaub, m., mit —, кѫ пермісіѫне.
Verlauf, m., декѫрсѫ, тречере (de (тімпѫ); кѫрсѫ (ѫнеї каѫсе); den ganzen — erzählen, а історіcі din фірѫ ꙟн пърѫ.
Verlaufen, v. a., einem den Weg —, а тъіа кѫїва дрѫмѫл; фіг. превінѫ, апѫкѫ ꙟнаінте; v. n., декѫрце; die Zeit verlauft schnell, тімпѫл трече іѫте; sich —, се трече, се перde, се скѫрце.
Verlaufen, a., трекѫтѫ, пасатѫ; ръ-тъчітѫ; ein —es Stück Vieh, о вітъ de пріпасѫ (ръ-тъчітъ).
Verläugnen, verleugnen, v. a., негѫ, денегѫ, ренегѫ; sich selbst —, а се лъпъda (de кредінца са).
Verläugnung, f., негъцїѫне; seiner Selbst—, авнегъцїѫне, лъпъdаре de сене; Gottes—, атеісмѫ.
Verläumden, в. Verleumden.
Verlausen, v., а се ꙟмпедѫкїа, а се ꙟмплé de пъdѫкї.
Verlaust, part., педѫкїосѫ.
Verlauten, v., се ворбеште, ꙟмблъ фаїма; es will —, се zіче, се ворбеште, sich — lassen, а фаче кѫноскѫтѫ.
Verleben, v., петрекѫ віаца, ꙟмї тръескѫ вéкѫлѫ.
Verlechzen, v., морѫ de сете.
Verleckert, a., делікатѫ, піпірнічітѫ.
Verlegen, v., стръмѫтѫ, стръпѫнѫ; діслокѫ; перdѫ; ꙟндестѫлезѫ; провъзѫ (кѫ марфъ); тіпърескѫ кѫ спеселе меле; die Soldaten —, діслочезѫ солдацїї; ich muß mein Federmesser verlegt haben, требѫе съ'мї фіѫ перdѫтѫ пенічелѫ.

Verlegen, a., векїѹ, стрікатѹ (прin тѹлтъ старе); —е Waaren, тарфъ веке; стрімторатѹ; er ist um Geld —, е стрімторатѹ de банї; —heit, f., стрімторáре; nedѹmepipe, нештіінцъ (че е de фъкѹтѹ), перплессітате.

Verleger, m., провъzъторѹ, рескѹтпъръторѹ (персóнъ каре тіпъреште кѹ спеселе сале о карте); лівраръ editорѹ.

Verlegung, f., стръмѹтъцїѹне, dіслокъцїѹне; ръtъчіре.

Verlehnen, v., daѹ ꙟп феѹdѹ; ꙟпкіріеzѹ, apendezѹ.

Verleiden, v., атъръскѹ; decгѹстѹ (пе чінева de чева).

Verleihen, v., ꙟтпромѹтѹ, daѹ ꙟпромѹтѹ; кончеdѹ; wenn Gott mir Gesundheit verleiht, фіind съпътосѹ, фіind ꙟп віацъ, de воїѹ тръі; Geld auf Interessen —, a da банї кѹ інтересѹ.

Verleihung, f., ꙟтпромѹтъцїѹне; ꙟпфеѹdъцїѹне.

Verleiten, v., cedѹкѹ, momeскѹ, атъцескѹ; ꙟпdemпѹ, свътѹескѹ; dѹкѹ ла реѹ.

Verleiter, m., cedѹкъторѹ, momіторѹ.

Verleitung, f., cedѹкчїѹне, momіре; свътѹіре.

Verlernen, v., decвъцѹ; ѹїтѹ че ат ꙟпвъцатѹ.

Verlernung, f., decвъцъмъптѹ, ѹїтаре.

Verlesen, v., чітескѹ кѹ гласѹ таре, цінѹ лектѹръ (ꙟптр'о adѹпаре); die Soldaten —, а кіема пе пѹме пе солдацї; sich —, а чіті грешітѹ; — sein, v., а фі перdѹтѹ.

Verlesung, f., лектѹръ; öffentliche —, пѹблікъцїѹне; (міл. апелѹ).

Verletzen, v., ватъмѹ, ръпескѹ; атакѹ (п. е. опóреа).

Verletzlich, a., че се пóте вътъма.

Verletzung, f., вътъмаре, ръпіре; атакѹ.

Verleumden, v., deфаїмѹ, калѹмпіеzѹ, ворбескѹ реѹ (de чінева), клефетескѹ.

Verleumder, m., deфъїмъторѹ, калѹмпіъторѹ.

Verleumderisch, a., калѹмпіосѹ, deфъїмъторѹ.

Verleumdung, f., калѹмпіъ, deфаїмъ, ворбіре de реѹ.

Verlieben, sich, v., me 'namopezѹ.

Verliebt, a., ꙟпаморатѹ; —heit, f., ꙟпклінъцїѹне спре аморѹ.

Verliegen, sich, v., се стрікъ, коррѹмпе прin лѹпгъ шеdере ꙟп локѹ.

Verlierbar, a., перzіверѹ.

Verlieren, v., перdѹ; sich —, се перde; den Kopf —, а'шї перde мінтеа, а се амецї, ѹлѹі; den Weg —, а ръtъчі; sich aus dem Gedächtnisse —, а се штерце din меморіъ; aus dem Gesichte —, а перde din вedере.

Verloben, v., логоdескѹ, промітѹ ꙟп търітішѹ.

Verlöbniß; n., Verlobung, f., логоdпъ, логоdіре.

Verlobungsring, m., інелѹ de логоdіре.

Verlobt, a., логоdітѹ.

Verlochen, v., атъцескѹ кѹ паdъ.

Verlodern, v., се трече, консѹмъ, прin флакъръ.

Verlogen, a., мінчіпосѹ, мінцітoрѹ.

Verlohnen, v., а респлъті; es verlohnt sich der Mühe nicht, пѹ фаче, пѹ мерітъ остеніцїѹпеа.

Verloren, a., перdѹтѹ; фіг. пефолосіторѹ; —е Schildwache, centinелъ перdѹтъ, ꙟпаінтатъ; — gehen, а се перde; — geben, а цінé de перdѹтѹ.

Verlöschen, в. Erlöschen.

Verlosen, v., сорцескѹ, ꙟтпартѹ кѹ сорцї.

Verlosung, f., сорцірe, ꙟтпърцірe прin трацере de сорцї.

Verlöthen, v., салdezѹ.

Verlumpen, v., а келтѹі, ꙟп кѹрвъсъріі; а'шї стрепцѹі вестмъптеле.

Verlumpt, a., dатѹ ла кѹрвъсъріі.

Verlust, m., перdере.

Verlustig, a. ші ad., einer Sache — werden, а перde о каѹсъ; — machen, а фаче съ пéрzъ (чева).

Vermachen, v., ꙟпкіdѹ, астѹпѹ; легѹ, тестеzѹ, ласѹ de моштепіре прin тестъмъптѹ, diатъ.

Vermächtniß, n., легатȣ; moштenipe (авере лъсатъ); тестъmъnтȣ, diатъ.
Vermachung, f., астȣпаре; легаре, тестаре.
Vermalen, v., консȣmȣ zȣгръвindȣ.
Vermählen, v., mърітȣ, ꙟnсорȣ.
Vermählung, f., късъторіре.
Vermahnen, в. Ermahnen.
Vermaledeien, v., блъстеmȣ, mалеzікȣ.
Vermaledeiung, f., блъстеmаре, mалеzічїȣne.
Vermänteln, v., коперȣ.
Vermauern, v., ꙟnкidȣ кȣ mȣрȣ, zidȣ, mȣреzȣ; консȣmȣ zidindȣ.
Vermauthen, v., плътескȣ вamъ.
Vermehren, v., ꙟmmȣлцескȣ, adaогȣ; amпліфікȣ.
Vermehrer, m., adaогъторȣ.
Vermehrung, f., adaогъmъnтȣ; —swörtchen, n., партікȣлъ adaогътівъ.
Vermeiden, v., ꙟnкȣnцȣрȣ, me фе-рескȣ, фȣгȣ, околескȣ.
Vermeidung, f., феріре (schifare іт.).
Vermeinen, v., сȣпȣnȣ, препȣnȣ.
Vermeint, vermeintlich, a., пресȣпȣсȣ, крezȣтȣ.
Vermelden, v., anȣnчіȣ, факȣ кȣпо-скȣтȣ.
Vermengen, v., amестекȣ, конфȣndȣ.
Vermengung, f., amестекътȣръ, кон-фȣndъmъnтȣ.
Vermessen, v., mесȣрȣ (ȣnȣ къmпȣ); sich —, a се сȣmеці, a'шї еші din mесȣрї, a пресȣпȣne de сене ъре́ mȣлтȣ, a фі арогаnтȣ; a греші mесȣръndȣ.
Vermessen, v., сȣmецȣ, арогаnтȣ; —heit, f., арогаnцъ, сȣmеціъ; сфроnтеріъ; —lich, a., кȣ сȣmеціъ.
Vermiethen, v., ꙟnкіріеzȣ, іаȣ ло-кашїȣ, daȣ ꙟn кіріе, арendеzȣ; sich —, a се nъimi, a се бъга кȣ сimбріъ.
Vermiether, m., ꙟnкіріеторȣ, локъторȣ.
Vermindern, v., ꙟmпȣцinеzȣ, mік-шореzȣ; редȣкȣ.
Verminderung, f., ꙟmпȣцinаре, ре-дȣкцїȣne; —swort, n., diminȣтівȣ.
Vermischen, v., amестекȣ, конфȣndȣ; sich fleischlich —, me 'mпреȣnȣ.
Vermischung, f., mестекътȣръ, mі-стȣръ; die fleischliche —, ꙟmпреȣ-паре, коітȣ; —sregel, f., регȣла алегъцїȣneї.
Vermissen, v., афлȣ, іаȣ сama къ ліпсеште чева; a dopi, a фі do-рітȣ; man wird mich nicht —, nȣ се ва лȣа de сamъ ліпса mea; man hat Sie heute in der Gesell-schaft vermißt, ліпса dȣmітале din сочіетате a фостȣ сimцітъ; dieser brave Mann wird vermißt, ачестȣ omȣ бравȣ е таре dорітȣ.
Vermitteln, v., mіжлоческȣ; ꙟnтре-вінȣ, nегоціеzȣ; ꙟmпакȣ.
Vermittelst, praep., прin (mіжлочіреа), кȣ (ажȣторȣлȣ); — der Hilfe Gottes, кȣ ажȣторȣл лȣї Dzeȣ.
Vermittelung, f., mіжлочіре, ꙟnтре-пȣnере, ꙟnтревінцїȣne.
Vermodern, v., mȣчеzескȣ, deвinȣ mȣчеdȣ; пȣтреzескȣ.
Vermoderung, f., mȣчеzіре, пȣтре-zічїȣne.
Vermöge, praep., ꙟn пȣтереа, mіж-лочindȣ, прin, ꙟn ȣрmареа.
Vermögen, v., почȣ, amȣ пȣтере, сȣnтȣ ꙟn старе; viel bei einem —, a аве́ mаре тречере.
Vermögen, n., пȣтінцъ, пȣтере, фа-кȣлтате, форцъ, капачетате; авере, бȣnȣрї, mіжло́че; — zu bezahlen, ꙟn старе de a плъті (пе креdі-торї); —steuer, f., dаре пе авере.
Vermögend, a., капаче, авȣтȣ, кȣ старе.
Vermorschen, v., пȣтреzеште.
Vermummen, v., a се mаска, a се стръвесті.
Vermummung, f., mаскаре, стръве-стіmъnтȣ.
Vermünzen, v., префакȣ ꙟn mонетъ.
Vermuthen, v., препȣnȣ, пресȣпȣnȣ; кредȣ, daȣ кȣ сокоте́ла.
Vermuthen, n., Vermuthung, f., пре-пȣсȣ, пресȣпȣсȣ; коніептȣръ; ап-пърінцъ.
Vermuthlich, a., провавeрȣ, че се по́те пресȣпȣne; аппърінте; ad. de бȣnъ се́mъ, по́те.
Vernachlässigen, v., nегріцескȣ.
Vernachlässigung, f., nегріцінцъ.
Vernageln, v., ꙟnкȣіа, a вате кȣ кȣіе, a цінтȣі; das Pferd ist ver-

nagelt, кълъкъ скlóпъ atincъ фiindъ de кнъ кьlъ.

Vernagelung, f., ѧнкъіетъръ (= it. inchiodatura).

Vernähen, v., ѧнкеlъ къ късетъръ; allen Zwirn —, а консъма тóтъ ада косъндъ.

Vernarren, v., свнтъ, devinъ певънъ; das Geld —, а келтъі певънеште; ſich in etwas —, а івві чева певънеште.

Vernaſchen, v., келтъескъ пе лікъріі.

Vernaſcht, a., лікарь.

Vernehmbar, v. Vernehmlich.

Vernehmen, v., перчепъ, сімцъ, аждъ; eccaminъ; аскълтъ, іаъ ла ѧнтревъцівне; ſich — laſſen, къвънтезъ.

Vernehmen, n., аxzipe, ѧнцелецере; армоніъ; фаімъ, ворве; dem — nach, дъпъ кът се zіче; mit einem im guten — ſtehen, а фі ѧн бънъ ѧнцелецере, ѧн армоніъ.

Vernehmlich, a., сімцівері, ѧнцелiцівері, dectincъ, кіарь; —keit, f., ѧнцелецівеpітате.

Vernehmung, f., аскълтаре, ѧнтребаре (de мартърі).

Verneigen, ſich, v., а се ѧнкіна, а фаче реверінцъ.

Verneigung, f., ѧнкінъцівне, реверінцъ.

Verneinen, v., negъ, denegъ, zікъ пъ, zікъ ва, пъ копчедъ.

Verneinend, a., negатівъ.

Verneinung, f., негъцівне; —ſweiſe, ad., ѧн modъ negатівъ, negатівътънте; —ſwort, n., партікълъ negатівъ.

Vernichten, v., nimіческъ, стрікъ, decфiinцezъ, decфакъ; кацezъ; рътпъ (кнъ контрактъ).

Vernichtung, f., nimічіре, късъцівне, decфiinцare.

Vernichtend, a., стрікътівъ = destructiv.

Vernieten, v., цінтъескъ.

Vernunft, f., рацівне, minte (peconъ).

Vernünftelei, f., софістеріъ, decпікаре de фірь.

Vernünfteln, v., софістічезъ, черкъ къ mintea преſte тесъръ, decпікъ фірь.

Vernünfteln, n., раціопътънтъ пре свъціре.

Vernünftig, a., раціоналъ, лоцікъ, раціонатъ, къ minte, къ жъdікатъ; пръdinte; reden Sie doch —, ворвеште mai къ minte; —keit, f., minte съпътóсъ, сімцъ ѧнтрегь.

Vernunft-kraft, —fähigkeit, f., факълтатеа ѧнцелесъалъ, пътінца рацівнатівъ.

Vernunft-lehre, f., лоцікъ; —lehrer, m., лоцікъ.

Vernünftler, m., софістъ.

Vernunftlos, a., лінсітъ de рацівне; вітъ.

Vernunftmäßig, a., раціонаверь, реconаверь, конформъ рацівнеі, къ minte.

Vernunftreligion, f., раціоналістъ, релеце фъndатъ пе рацівне, патъралістъ.

Vernunftſchluß, m., сілоцістъ, раціоцініъ, rezопътънтъ.

Vernunftwahrheit, f., адеверь descоперітъ прin minte.

Vernunftwidrig, a., контрарь рацівнеі, авсърдъ.

Veröden, v. a., despопълезъ, пъстіескъ; рънezъ; v. n., devinъ дешертъ.

Veröſtern, v., репетъ decь.

Verordnen, v., opdinъ, dicпънъ, demъndъ; декретезъ, прескріь; регълъ; im Teſtamente —, dicпънъ прin тестаментъ; ein Brechmittel —, а прескі боръътівъ.

Verordnung, f., opdinъцівне; декретъ; dicпъсецівне; регълътънтъ.

Verpachten, v., apendezъ, даъ ѧн apendъ.

Verpachtung, f., apendape (= fr. arrenter).

Verpachter, m., apendatorь (посесорълъ че dъ ѧн apendъ).

Verpalliſadiren, v., парiфікъ, (ѧнкідъ къ парі гроші).

Verpanzern, v., ѧмпавесезъ, ме 'партезъ къ скътъ.

Verpaſſen, v., пъсъескъ (ѧн кърпі), пердъ лъсъндъ съ трéкъ окасівнеа.

Verpeſten, v., се въте ште, се ѧмпестézъ.

Verpfählen, v., парiфікъ, палісъдескъ.

Verpfählung, f., парісатъ.
Verpfänden, v., zълоцескȣ, іпотечезȣ, атънътезȣ.
Verpfändung, f., zълогȣ, іпотекъ, атънътȣ.
Verpfeffern, v., ѧтпіперезȣ пре́.
Verpflanzen, v., стръплънтȣ.
Verpflanzer, m., стръплънтътóре (інстрȣт.)
Verpflanzung, f., стръплънтъцїȣне.
Verpflegen, v., тънцінȣ, сȣсцінȣ, пȣтрескȣ; каȣтȣ.
Verpfleger, m., пȣтріторȣ.
Verpflegung, f., пȣтрітȣръ, сȣсцінетънтȣ.
Verpflichten, v., облегȣ, ѧпdеторезȣ.
Verpflichtung, f., облегъцїȣне, ѧпdеторіре.
Verpflöcken, v., ѧпцепенескȣ кȣ почȣтпї, ѧпцерȣшезȣ.
Verpfuschen, v., фȣшерескȣ, стрікȣ ѧп локȣ съ dрегȣ (чева).
Verpicken, в. Auspicken.
Verplämpern, v., sein Geld —, а'шї келтȣі банії реȣ; sich — mit einer Frau, а се ѧппъdі кȣ о фетеіъ.
Verplaudern, verplappern, v., трекȣ тімпȣ чікълindȣ, ворбindȣ тошї пе грошї, верzї ші ȣскате.
Verprassen, v., рісіпескȣ авереа ла кȣрве.
Verproviantiren, v., провъzȣ, апровісіонезȣ; ѧпdестȣлезȣ (кȣ de але тънкърії).
Verproviantirung, f., апровісіȣне, провісътънтȣ.
Verpuffen, v., (кеміъ) dетонéзъ, крепъ, се спарце кȣ сȣпетȣ.
Verpuffung, f., dетонъцїȣне.
Verpuppen, sich, v., се стръфорméзъ ѧп крісалідъ, ѧп пітфъ (інсекта).
Verquellen, v., се ѧтфлъ прін ȣтезітате.
Verquicken, v., (кеміъ) аталгатезȣ.
Verquickung, f., аталгатъ.
Verrammeln, v., барікаdезȣ, ѧпкідȣ гръмъdindȣ оіепте.
Verrammelung, f., барікатъ.
Verrath, m., тръdътънтȣ.
Verrathen, v., тръdезȣ; dескоперȣ, daȣ de голȣ, въdескȣ.
Verräther, m., тръdъторȣ; —ei, f., тръdъцїȣне; —tsch, a., тръdъторїȣ, перфідȣ.
Verrauchen, v., свапорезȣ, сфȣтезȣ; се трече (тъніа).
Verrauchung, f., свапоръцїȣне.
Verräumen, v., пȣпȣ чева ѧптр'ȣпȣ локȣ ȣітатȣ.
Verrauschen, v., се трече кȣ свопȣ.
Verrechnen, v., трекȣ ѧп коптȣ; sich —, се ѧпшалъ ѧп сокотéлъ.
Verrecken, v., крéпъ, тóре (оіеа).
Verreden, v. протітȣ а пȣтаї фаче чева; sich —, т'апȣкъ лімба пе dінаінте.
Verreiben, v., тачінȣ.
Verreisen, v., кълъторескȣ dепарте; келтȣескȣ кълъторindȣ.
Verreißen, v., сфъшіїȣ, рȣтпȣ.
Verrenken, v., скріптескȣ, ѧтї саре din локȣ,
Verrenken, n., скріптітȣръ.
Verrennen, v., ѧпкідȣ dрȣтȣл.
Verrichten, v., факȣ, dрегȣ, есекȣезȣ; viel zu — haben, а авé тȣлт de а фаче, атȣ тȣлте факѫпde; ein Amt —, ѧпdеплінескȣ о dрегъторіъ; ein Gebet —, а'шї фаче рȣгъчіȣнеа; seine Nothdurft —, а'шї фаче требȣінца.
Verrichtung, f., фачеndъ, фачере, трéбъ; спеdіцїȣне.
Verriechen, v., се свънтъ, се перde тіросȣлȣ.
Verriegeln, v., ѧпверіцезȣ, ѧпкідȣ кȣ zъворȣ, кȣ стінге.
Verringern, v., ѧтпȣцінезȣ, тікшорезȣ, реdȣкȣ ла тікȣ; скаdȣ.
Verringerung, f., ѧтпȣцінаре; —sweise, ad., ѧтпȣцінъndȣ, скъzъndȣ.
Verröcheln, v., ресȣфлȣ авїа.
Verrosten, v., се ѧпрȣцінеште.
Verrosten, n., Verrostung, f., ѧпрȣцінътȣръ.
Verrucht, a., інфатȣ, счелератȣ; —heit, f., счелератецъ, інфатіъ.
Verrücken, v., dіслокȣ, тȣтȣ din локȣ; decopdinezȣ, тȣрбȣрȣ, скълчіїȣ; den Verstand —, а се стінті.
Verrücktheit, f., стінтіре, френесіъ, аіȣріре.
Verrückung, f., dіслокъцїȣне, скълчіетȣръ.
Verrufen, v., dефаітȣ, dіскреdітезȣ;

факъ пяте реа; eine Münze —, a девалва.

Vers, m., версъ (стихъ); —e machen, a версифика; elende —e, рѫмътърї; —bau, m., версификъцияне; —macher, m., версификъторъ; —schmied, m., постастря; —weise, ad., ѧн версърї.

Versagen, v., рефузъ; zikъ пя, denegъ, рефузъ; промитъ; meine Tochter ist schon versagt, фата мї е промисъ жат; пя ia фокъ (флінта); die Stimme versagte ihm, ia стътътъ гласълъ; sich etwas —, a се конџіné.

Versagung, f., рефюзъ, денегъцияне.

Versalbuchstabe, m., літеръ маре, иниціалъ, капіталъ.

Versalzen, v., ресърѣ, сърѣ прétаре; einem die Freude —, a търбъра бъкъріа къіва.

Versammeln, v., реадънѣ, адъкъ; конкіътъ; sich —, a се адъна, ревні.

Versammlung, f., адънанцъ (пя адънътъръ), конгресъ, конвентъ, конвенцияне; стрѧнсъръ.

Versanden, v., ѧнареперъ, ѧмпедекъ къ пісінъ.

Versart, f., ценъ де метря, фелъ де версърї.

Versatz, m., зълогъ, атъпътъ; —ung, f., ѧмпрътътаре пе зълогъ.

Versauen, v., тъпцескъ, ѧмпля де порчіъ, де пекъръціъ.

Versäuern, v., ѧпъкрескъ прétаре; се ѧпъкреште.

Versaufen, v., консътъ бъндъ.

Versäumen, v., екапъ (din тъпъ) ѧптърziindъ.

Versäumniß, n., негріцъ; пердере пріп негріцъ.

Verschachern, v., вындъ.

Verschaffen, v., прокъръ, факъ а авé, съмміністря; ѧплеспескъ, ѧndetънезъ, а къпъта чева.

Verschaffung, f., прокъръцияне, съміністръцияне.

Verschallen, v., се пердe ѧп аеръ тонълъ.

Verschämt, a., рушіносъ, témedъ; — thun, a фаче пе рушіносъл; —heit, f., рушіне, темеditате.

Verschänden, v., деформезъ, деfігрезъ; стрікъ.

Verschanzen, v., ѧпкідъ къ валъ (шанцъ), фортіфікъ.

Verschanzung, f., ѧпкідере къ валъ.

Verscharren, f., ѧпцерѫпезъ, ѧпгропъ къ церъпъ.

Verschäumen, v., трече спюта.

Verscheiden, v., а се деспърці de лъме, móре, тръпъсézъ; er war so eben verschieden, токма 'шї дете съфлетъл.

Verscheiden, n., móрте.

Verschenken, v., дърюескъ, факъ пресентъ.

Verschenkung, f., дърюіре, донъцияне; пресентъ.

Verscherzen, v., трекъ тімпълглюmindъ; пердъ негріцindъ; sein Glück —, a 'шї пердe нороклъ.

Verscheuchen, v., спъітънтезъ, спъріъ.

Verscheuchung, f., спъітънтаре, спъріере = (it. spaurire).

Verschicken, v., трътітъ, спediezъ.

Verschieben, v., дислокъ, ѧтпінті; атънъ, diферезъ, прелънцескъ, пророгъ (парлътънтъ); се ръреште (тънza).

Verschiebung, f., атънаре; дислокъцияне; пророгъцияне; ръріторъ.

Verschieden, a., diферітъ, фелюрітъ, варіъ; етероценъ; —heit, f., diферінцъ, варіетате.

Verschienen, v., ферекъ (рóта къ шінъ).

Verschienung, f., ферекътюръ.

Verschießen, v. a., консътъ (пълереа, плътюъ) пъшкъндъ; пя пітереск къ пъшка; die Kolumnen —, a стръпюрта папінеле; —, v. n., се пердe, се стінце (колóреа); in ein Mädchen ganz verschossen sein, а фі аторатъ пъпъ ѧп гътъ де о фатъ.

Verschiffen, v., стръпортъ пе апъ.

Verschimmeln, v., мючезеште (пъпеа), пріndе мючегаїъ, флóре.

Verschimmelung, f., мючезітюръ (it. muffe).

Verschlacken, v., се скюріфікъ (феръ).

Verschlafen, v., петрекъ dormindъ; пердъ.

Verschlaffen, a., сопоросъ.

Verſchlag, m., despărțitură (părete) de scîndură; palanкă (apd.); кътăiș, ladă.

Verſchlagen, v. a., strică, sparge; bate кu кuie; alle Nägel —, a bate toate кuiele; mit Brettern —, a къptuși кu scîndură; eine Stelle in einem Buche —, a pierde pasaje dintr'o carte foiётъndă; ein Pferd —, a pierde o potkovi peste un kalu; einen Ball —, a pierde o bilă (biliarde); vom Sturme — werden, a fi arunkată de furtună; ſich etwas —, a pierde ceva; ſich die Kunden —, a'ші pierde mușterii (кumpъrători); —, v. n., se dinkъlzește ana șiș.; das Pferd hat —, kalul a scăpată frînele; fierbe, e de importanță; die Arzenei will nicht —, medikamentul nu face efect; was verſchlägt es dir? ce ți pasă ție? ce te fierbe pe tine? es verſchlägt mir nichts, nu'mi pasă nimica.

Verſchlagen, a., fină, viklénă, vălnoi; prefъkută (șiretă); —heit, f., finețe, viklenie.

Verſchlämmen, v. Verſchlemmen.

Verſchläuderer, v. Verſchleiderer.

Verſchlechtern, v., fakă mai peș; degradeză.

Verſchleichen, v., se skurce, strekór, vină.

Verſchleiern, v., me 'nvălesкă.

Verſchleifen, v., tocească vestmîntuă portînduă.

Verſchleimen, v., dimin de muchi, de smezeli bulóse.

Verſchleimt, a. muкos, bulos (bilos).

Verſchleiß, m., konsumțiune, trecere, vindere.

Verſchleißen, v., konsumă, trekă, vîndă; rupă portîndă.

Verſchlemmen, v., dimin de nomolă, de imă, dinnomolească.

Verſchleppen, v., portă, duкă terîndă.

Verſchleuderer, m., rușinitoră, keltuitoră nemesurată.

Verſchleudern, v., rușinească; vîndă sub prețu; dimpraștiă, daă кu praștia.

Verſchließen, v., dinkidă; vîndă; verſchloſſener Menſch, omă tъkută, dinkisă.

Verſchließung, f., dinkidere.

Verſchlimmern, v., devină totă mai peă.

Verſchlimmerung, f., crештere de peă.

Verſchlingen, v., dingiță, assorbă; se 'nkъlcească (fireле); se dimplетечеште, dinlъnuеште; einen mit den Augen — wollen, te vrui cъ'l mînчi; —, n., dingițire = (it. inghiottire).

Verſchlucken, v., daă ne gъtă din jos.

Verſchlüpfen, v., se skurce, se 'nvé, se strъkuъ.

Verſchmachten, v., lîngezească, me topească, me usuкă.

Verſchmachtung, f., lîngóre, lîngezire, topire.

Verſchmähen, v., despreцuească, decdemneză,

Verſchmähung, f., despreț, decdemnă.

Verſchmauſen, v., keltuească ne mîncări și beuturi.

Verſchmelzen, v., konsumă, topindă; se kontopească (kolóreле); kontopească.

Verſchmelzung, f., kontopire.

Verſchmerzen, v., dinchetă a mai cîntui durerea, vită durerea; suferă кu răbdare.

Verſchmieren, v., konsumă murdindă, ungîndume (u. e. кu pomadă); viel Papier —, feștelească la хîrtii.

Verſchmitzt, a., fină, viklénă, șiretă.

Verſchnappen, ſich, v., a se скîpa din gură; me vîndă (dîndă din gură кuvinte nekuviincioase).

Verſchnauben, verſchnaufen, ſich, v., me resufl, me ostoească, respiră.

Verſchneiden, v., taiu; buкъcească; konsumă tîndă; răteză (= ritagliare), stupă, arburi; strikă kroindă, tîndă (vestmîntuă); stasкureză (porkă). bată (berbece), jugănească, skopească (kalu, viцelu); alles Tuch —, a nune tótъ pînura.

Verſchneidung, f., stъskurъцiune, skopire; retezătură (de arbori).

Verschneien, v., ꙟнтроіенезȣ, акоперȣ кȣ нéȣъ.
Verschnittene, m., еȣнȣкȣ, сковітȣ, кастратȣ.
Verschnitzeln, v., търȣнцескȣ тъindȣ.
Verschollen, a., скъzȣтȣ, скъпътатȣ din diрептȣлȣ сеȣ.
Verschonen, v., крȣцȣ, респептезȣ.
Verschonung, f., крȣцаре, скȣтіре, респептаре.
Verschönern, v., ꙟнфрȣмсецезȣ.
Verschönerung, f., ꙟнфрȣмсецаре, adорнъмънтȣ.
Verschränken, v., ꙟнкрȣчішезȣ, ꙟмплетеческȣ.
Verschrauben, v., стрінгȣ кȣ фȣсȣл (шрȣпȣ).
Verschreiben, v., консȣмȣ скріindȣ; скріȣ реȣ, еропеȣ; прескріȣ (речептъ); amanетезȣ, легȣ прін скрісȣ (авереа); opdinezȣ; sich —, me 'пшелȣ скріindȣ.
Verschreibung, f., поліцъ, літере облегътóре; opdinȣ датȣ ꙟн скрісȣ; речептъ; актȣ.
Verschreien, v., дефаimȣ, deскреditезȣ.
Verschroben, a., ꙟнтортокіатȣ.
Verschrumpfen, v., се 'нкрецеште.
Verschub, m., амънаре.
Verschulden, v., me 'nдеторезȣ, me 'нкаркȣ кȣ деторії; девінȣ кȣлпачȣ, віноватȣ, сȣнт de вінъ; сȣнт каȣса ȣнȣї реȣ; факȣ о крімъ.
Verschulden, n., кȣлпъ, вінъ.
Verschütten, v., върсȣ, респъndȣ; акоперȣ; verschüttet werden, сȣнт акоперітȣ de рȣінеле ȣнȣї ediфічіȣ; es bei einem —, а къdé din граціа кȣїва.
Verschwägern, sich, v., me 'нкȣмнъцескȣ.
Verschwägerung, f., ꙟнкȣмнъціре.
Verschwärmen, v., а'мї пръпъdi авереа.
Verschwärzen, v., ꙟннегрезȣ, калȣмniezȣ; в. Verleumden.
Verschwatzen, v., петрекȣ тімпȣл чікълindȣ; скапȣ din гȣръ ȣнȣ секретȣ; Jemanden —, а бърфі de чінева.
Verschwatzt, a., чікалъ, гȣръ спартъ.
Verschweigen, v., ретакȣ, ціnȣ аскȣнсȣ тъкъndȣ.
Verschweigung, f., ретъчінцъ.
Verschwelgen, v., ꙟмї мънънкȣ авереа ꙟн плъчерї.
Verschwellen, v., а се ꙟмфла.
Verschwemmen, v., а inȣnda, а ꙟмплеа de imȣ = lime іт.
Verschwenden, v., ръсіпескȣ авереа.
Verschwender, m., ръсіпіторȣ, келтȣіторȣ невȣнȣ, пръdъторȣ.
Verschwenderisch, ad., кȣ рісіпъ.
Verschwendung, f., рісіпъ, прадъ.
Verschwiegen, a., секретȣ, тъкȣтȣ, diскретȣ каре штіъ а тъчé; —heit, f., тъчетȣрнітате, секретецъ, diскреціȣне.
Verschwinden, v., dicпаре, се перde din вedepe.
Verschwistern, v., а се ꙟнсоръці, а се фаче сȣрорї.
Verschwitzen, v., асȣdȣ, скотȣ сȣdóре (пъdȣшéлъ); ꙟмплȣ de сȣdорї; фіг. ȣітȣ (dȣрере, пекаzȣ).
Verschwören, v., жȣрȣ; абжȣрȣ, промітȣ кȣ жȣръмънтȣ; конжȣрȣ, me легȣ кȣ жȣръмънтȣ.
Verschworner, Verschwörer, m., конжȣраторȣ, конспіръторȣ.
Verschwörung, f., конжȣръціȣне.
Versehen, v. n., (es, etwas), скапȣ din вedepe, факȣ ерóре, сміntескȣ (apd.), грешескȣ; ȣітȣ, негріцескȣ, me 'пшелȣ; womit hat er's bei ihm —? кȣ че і а грешітȣ? кȣ че 'л а вътъматȣ? der Klügste kann's —, тотȣ омȣлȣ грешеште; einen Dienst —, а ессерса о дерегъторіъ; die Wirthschaft —, а пȣрта ікономіа; einen Kirchendienst an jemandes Stelle —, а фі вікарȣлȣ, а ціné локȣл ȣнȣї парокȣ; — v. a., (mit etwas), провъdȣ, ꙟndестȣлезȣ; sich mit dem nöthigen Brennholze —, а се провеdé кȣ лемнеле требȣінчóсе de фокȣ; ein Zimmer mit dem nöthigen Geräthe —, а мобіла каса кȣ челе требȣінчóсе; sich —, аштептȣ, сперȣ, даȣ кȣ сокотéла; ehe ich mich versah, кънd нȣ гънdeamȣ, кънd нічї аштептамȣ; ich

verſehe mir nichts Gutes von ihm, п'аштептъ нічі унъ вине дела елъ; ſie hat ſich an einem Affen —, с'а вітатъ ла о томіцъ (ші пе ша адусъ аминте о твіере греа); —, v. n., еторе, скъпаре din ведере, певъгаре de сém; ашв —, din еторе.

Verſehung, f., провісіонаре, провісіне; пъртареа унеї дрегъторії.

Verſehren, v., ватъмъ, стрікъ.

Verſenden, v., тръмітъ, спедіезъ.

Verſendung, f., спедиціне, тръмітере; —sgebühren, pl., провісіне.

Verſengen, v., пърлескъ, ардъ пре сунрафаць.

Verſengung, f., пърлітъръ.

Verſenken, v., афундъ, кufундъ, даў адънкъ.

Verſenkung, f., афундъціне, кufундътъръ.

Verſetzen, v., стрънортъ, мутъ din локъ, стръмутъ; стръплънтъ; атънътезъ (зълоцескъ); местекъ (легъ) метале; респундъ, реплікъ; ънкідъ, варікадезъ; in's Elend —, алъ адъче ла міseріъ; Wein mit Waſſer —, местекъ вінъ кu апъ; einen Schüler in eine höhere Claſſe —, а протові пе унъ школарь.

Verſetzung, f., стръпусъціне; инверсіне (de ворбе); местекътъръ (легътъръ de метале); промоціне (de школарі).

Verſeufzen, v., трекъ суспінъндъ, ън цемете.

Verſichern, v., ассекurезъ, ънкрединцезъ.

Verſicherer, m., ассекurъторь.

Verſicherung, f., ассекurъціне; —sſchein, m., чертіфікатъ de ассекurанць.

Verſieden, v., се трече клокотіндъ, ферbъндъ.

Verſiegeln, v., сіцілезъ; фіг. ънкрединцезъ.

Verſiegen, v., десекъ.

Verſilbern, v., ънарцінтезъ; префакъ ън арцінтъ (ън монетъ марфа), вънзъндъ.

Verſinken, v., с'афundъ, скufундъ; —, n., афundътъръ, скufундътъръ.

Verſinnlichen, v., факъ сімцівері.

Verſitzen, v., петрекъ шезъндъ.

Verſoffen, a., вецівъ, беutорь, датъ ла беutъръ.

Verſöhnen, v., пачефікъ, ънпакъ; спълъ (пъкатъ прін шпл.)

Verſöhner, m., пачефікъторь, ънпъчuіторь.

Verſöhnlich, a., пачнікъ, пачіфікъ; —keit, f., пачнічіъ.

Verſöhnopfer, n., жертфъ, віптімъ de ънпъкаре (а пъкателорь).

Verſorgen, v., портъ грічъ; провъдъ; zu — haben, амъ съ цінъ (фамілія); ſeine Tochter —, а'шї ашеза (мъріта) фата.

Verſorgung, f., провісіне; пъртаре de грічъ.

Verſparen, v., крuцъ, рецінъ (пе алтъдатъ).

Verſpäten, ſich, v., вінъ тързіъ, ънтързііе.

Verſpätung, f., ънтързіере.

Verſpeien, v., скuінъ ындосъ.

Verſperren, v., ънкідъ, ънпедекъ пасu, ънтрареа; den Weg —, таіе калеа.

Verſperrung, f., ънкізътъръ.

Verſpielen, v., пердъ ън жокъ; пров. verſehen iſt verſpielt, каре грешеште пердe; die Zeit —, а'шї петрече тімпul ла кърці.

Verſpieler, m., перzъторь.

Verſpinnen, v., копсuтъ торкъндъ.

Verſpotten, v., іаў ън ржсъ, ън вътаіъ de жокъ, важокuрескъ.

Verſpottung, f., батжокuръ, de ржсъ.

Verſprechen, v., промітъ; а се лородi; ich bin oder habe mich anderswo verſprochen, ам датъ ворба ла алтъ парте, сунт лородітъ кu алта; ſich —, а греші ворбіндъ; пров. was man verſpricht, muß man halten, промісіnea е деторіъ.

Verſprengen, v., іаў ла фuгъ спъргъндъ (ширuріле інімікалъ).

Verſpritzen, v., копсuтъ ънпрошкъндъ; фіг. вързъ сънце.

Verſpruch, m., промісіне (фъгъдuінць).

Verspüren, v., cimцȣ; —, n., cimцimъntȣ.
Verstählen, v., оцелескȣ.
Verstählung, f., оцелітȣръ = (фр. acerer).
Verstand, m., ѧnцелеџере, minте, жȣdікатъ, спірітȣ, ѧnцелесȣ; der gesunde Menschenverstand, mintea сънътóсъ, cimцȣ комȣnȣ; gar keinen — haben, а фі капȣ секȣ; wieder zum — kommen, а'шї веni ѧn minцї; er hat mehr Glück als —, порокȣ ѧї е maї маре dекътȣ mintea; пров. рom. maї біне о лінгȣръ de порокȣ, dекътȣ о бȣте de minте.
Verstandeskraft, f., пȣтере ѧnцелептівъ.
Verständig, a., пречепȣтȣ, ѧnцелептȣ, ѧnцеліџinте, прȣdinте, кȣ жȣdекатъ, кȣ minте.
Verständigen, v., ѧnштіinцezȣ, ѧnкȣноштinцezȣ, факȣ съ ѧnцелéгъ; лȣminezȣ, лътȣрескȣ, ѧnфорmezȣ.
Verständlich, a., ѧnцелеџіверȣ, кїарȣ, кȣратȣ, лътȣрітȣ; —keit, f., ѧnцелеџіверітате, кїарітате.
Verständniß, n., ȣnіре, ѧnцелеџере, аrmoniъ; релъцiȣne.
Verstärken, v., ѧnтърескȣ, фортефікȣ.
Verstärkung, f., ѧnтърiре.
Verstatten, v., ѧnгъdȣїȣ, сȣферȣ, кончеdȣ.
Verstattung, f., ѧnгъdȣinцъ, кончесiȣne, лічinцъ.
Verstauben, v., се пръфȣеште, се пȣлберéзъ.
Verstäuben, v., се фаче прафȣ.
Verstauchen, v., ѧmї сȣческȣ (мъna, пічорȣл), dіслочезȣ тръntindȣ.
Verstechen, v., ѧnкіdȣ кȣ пȣнсетȣрї de акȣ; фіг. die Trümpfe —, а жȣка пе тоцї тромфії.
Versteck, n., аскȣnзътóре.
Verstecken, v., аскȣndȣ; sich —, versteckt spielen, а жȣка de а баба óрбъ.
Verstehen, v., аȣdȣ, ѧnцелегȣ, перчепȣ, кȣпрindȣ; sie versteht romanisch, еа штіе ромънеште; sich auf etwas —, а се перчепе ла чева; sich zu etwas —, а се da dȣпъ пърȣ, а фі de ȣnȣ планȣ; sich mit einander —, а се концелеџе, ѧnвоіре секретъ.
Versteigen, sich, v., а се сȣі прé таре; фіг. а се перde ѧn..
Versteigern, v., вънdȣ ла лічітъцiȣne (ла mezатȣ), ла чіne dъ maї мȣлтȣ.
Versteigerung, f., лічітъцiȣne, mezатȣ.
Versteinern, v., се ѧmпетреште, се фаче пéтръ, се петріфікъ.
Versteinerung, f., петріфікъцiȣne, ѧmпетрітȣръ.
Verstellen, v., се префаче; се dефігȣрéзъ, се скіmосеште, се стръмбъ.
Verstellung, f., префъкътȣръ; стръвестітȣръ.
Versterben, v., moрїȣ.
Versteuern, v. a., респȣndȣ dарea, такса, трібȣтȣлȣ; —, v. n., кърmȣескȣ реȣ о naiъ.
Verstimmen, v., decакорdezȣ (ȣnȣ інстрȣmъntȣ).
Verstimmung, f., dіскорdanцъ.
Verstöbern, v., се префаче ѧn пȣлбере: с'акопере de néȣъ.
Verstocken, v., пȣтрezеште прin мȣлтъ ȣmezéлъ; се 'nвѫртошéзъ, се фаче боцȣ, бȣтȣкȣ; deвine necimцiторȣ, червікосȣ.
Verstockt, a., ѧndърътnікȣ, червічосȣ.
Verstocktheit, f., Verstockung, f., ѧnвѫртошаре, necimцiре; червічіъ; ѧmпетріре de inimъ.
Verstohlen, v., фȣртівȣ; секретȣ, аскȣncȣ; —er Weise, ad. пе фȣрішȣ, пе аскȣncȣ.
Verstopfen, v., астȣпȣ; verstopft sein, а фі ѧnкȣіетȣ.
Verstopfung, f., астȣпаре (іт. stoppare); ѧnкȣіере (обстрȣкцiȣne); — des Harnganges, опріреа ȣdȣлȣї.
Verstorben, a., мортȣ, репосатȣ; ѧn Domnȣлȣ ферічітȣ.
Verstören, v., тȣрбȣрȣ, ѧnтрерȣmпȣ; рісіпескȣ.
Verstörung, f., тȣрбȣраре.
Verstoß, m., ерore, ловіре, скїопътаре (ѧn бȣnакȣвіinцъ).
Verstoßen, v., ватъmȣ, портȣ; факȣ о пекȣвіinцъ; ласȣ, лапъdȣ, daȣ пе ȣшъ афаръ (пе соціъ).

Verſtoßung, f., лъпъdare (de coţie); destronare, destoştenire (de fiiъ).
Verſtreichen, v., трекъ (timpъ); astъпъ linindъ nedeacъnra.
Verſtreichen, n., тречереа (timpъlъi); лтплinireа (terminъlъi); linire.
Verſtreuen, v., risipescъ, лтпръştiiъ.
Verſtricken, v., лтплетеческъ; лпкъркъ, prindъ (лп лацърi) лпрецezъ; koncътъ лтплетindъ, петрекъ timpъл фъкъndъ ла колцънi (штрimфi).
Verſtümmeln, v., трънкiezъ, чънтezъ.
Verſtümmelung, f., трънкiетъптъ, (стропшітъръ = storpiatura it.).
Verſtummen, v., amъţeскъ, devinъ mътъ; —, n., amъţire = (ammutire it.)
Verſtutzen, в. Stutzen.
Verſuch, m., черкаре, пробъ, сперimъптъ (iспitъ).
Verſuchen, v., черкъ, провezъ, сперimъптezъ, iспitескъ; zum Vöſen —, a dъче ла реѣ (iспitъ).
Verſucher, m., черкъторъ, iспititоръ.
Verſucht, a., черкатъ, провatъ, пъţitъ; im Kriege —, iскъсitъ лп ресвоiъ.
Verſuchung, f.. черкаре, iспitъ.
Verſudeln, v., спъркъ.
Verſündigen, ſich, v., пъкътъескъ; ſich an Jemandem —, a пъкътъi лпaintea къiва.
Verſündigung, f., пъкатъ, пъкътъire.
Verſüßen, v., лпdълческъ.
Verſüßend, a., лпdълчitorъ.
Verſüßung, f., лпdълчire.
Vertäfeln, v., лптъблескъ.
Vertändeln, v., die Zeit —, a petreче timpъл къ nimikърi, a тъndъli; Geld —, a келтъi пе nimikърi.
Vertanzen, v., perdъ (timpъ, vanit) dъnţъindъ.
Vertauſchen, v., пертътъ, скimbъ.
Vertauſchung, f., пертътъţiъne, скimbъ.
Verteufelt, a., лпdiъvolitъ, лпdръчitъ.
Verteutſchen, v., ţermanicezъ, tradъкъ лп ţermana.
Vertheidigen, v., апъръ, протегъ = окротескъ, сасţinъ, скътескъ, патрочinezъ, defъndezъ.
Vertheidiger, m., апърътorъ, протеторъ = окротitorъ; скътitorъ; defencorъ.
Vertheidigung, f., апъраре, defenciъne; протеţiъne; лпdрептаре.
Vertheidigungs-bündniß, n., alliaţъ defencivъ; —ſchrift, f., апологiъ, скріптъръ апологетікъ; —werke, pl., фортефікъţiъne.
Vertheilen, v., лтпарţъ, despарţъ.
Vertheiler, m., лтпърţitorъ.
Vertheilung, f., лтпърţire.
Vertheuern, v., скътпескъ (п. е. пъnea).
Vertheuerung, f., скътпire.
Verthuer, в. Verſchwender.
Vecthun, v., ръcipescъ (avereа).
Vertiefen, v., афъndezъ, скъфъndъ, adънческъ.
Vertiefung, f., афъndътъръ, adънчitъръ; meditъţiъne adънкъ.
Vertilgen, v., стірпескъ, стіпгъ, стерminъ, штергъ de пе фаţа пътъптълъi.
Vertilger, m., стерпitorъ, стерminътorъ.
Vertilgung, f., стерпътъръ, стерminъţiъne.
Vertract, a., блъстъматъ, лпръътъţitъ,
Vertrag, m., контрактъ, конвенţiъne., трансакţiъne, лпvoiélъ.
Vertragen, v., съферъ, сънпортъ, толеръ; ſich —, се лпvoieскъ, cimpatiсézъ; man kann ſich nicht mit ihm —, nъ се potъ съферi, nъ се potъ лпгъdъi, nъ potъ вieţъi лтпреънъ.
Verträglich, a., соціаверъ, тратаверъ, че се пóте съферi, лпvoi, тръi вine лтпреънъ.
Vertrauen, v., лпkredinţezъ (чева къiва); ſich —, me 'пkredъ, фiezъ (аветъ сфiezъ, сéѣ сфiескъ = mesſier фр. = a nъ се фié = лпkrede).
Vertrauen, n., лпkredere, фidenţъ.
Vertrauern, v., желескъ, петрекъ лп жале, лп doriъ = (dolium).
Vertraulich, a., фidenţialъ, фamiliarъ, intimъ, декасъ; —keit, f., фamiliaritate.

Vertrāumen, v., петрекȣ zілеле вісъndȣ, тръіескȣ nimiка фъкъndȣ.
Vertraut, a., ѧnкрezȣтȣ, фаmiліарȣ, dекасъ; —heit, в. Vertraulichkeit.
Vertreiben, v., аллȣnгȣ, фȣгърескȣ, іаȣ ла фȣгъ, ла гónъ; респinгȣ (пе inimікȣ); скотȣ (dȣререа, бóла); трекȣ (mарфа); вънezȣ; die Geschwulst —, а десѧmфла; aus dem Bette —, а da din патȣ; sich die Zeit —, а'шї петрече тimпȣлȣ.
Vertreibung, f., аллȣnгъmъnтȣ, фȣгъріре, сгоnіре.
Vertreten, v., калкȣ; ѧnкidȣ (dрȣmȣлȣ); ціnȣ локȣл, репресентezȣ; einen vor Gericht —, а фі плеnіпотіnтеле кȣіва; sich den Fuß —, а'шї склінті пічорȣлȣ.
Vertreter, m., плеnіпотіnте (векілȣ); прокȣраторȣ.
Vertretung, f., кълкаре (кȣ пічорȣлȣ), склінтітȣръ; плеnіпотіnцъ.
Vertrieb, m., вънzаре (de mърфȣрї).
Vertrinken, v., ѧmї беаȣ (авереа), келтȣескȣ вънdȣ; die Grillen —, а беа ка съ'ї трéкъ de пекаzȣ.
Vertrocknen, v., deсекȣ, ȣскȣ; се decéкъ, ȣсȣкъ; —, n., десекъціȣне, ȣскъціȣне.
Vertrödeln, v., ѧmї вънdȣ векітȣріле.
Vertrösten, v., mъnгъїȣ, daȣ спеme, сперанцъ.
Vertröstung, f., mъnгъіере, сперанцъ.
Vertuschen, v., аскȣndȣ, ціnȣ аскȣnсȣ, такȣ.
Vertuschuug, f., аскȣnсъmъnтȣ.
Verübeln, v., лȣа спре реȣ.
Verüben, v., факȣ, есерчezȣ.
Verunedeln, v., derpadezȣ, mікшорezȣ.
Verunehren, v., deconорȣ, простескȣ = prostituo.
Verunehrung, f., deconоръmъnтȣ, простіціȣне.
Veruneinigen, v., десȣнескȣ, ѧmпърекеzȣ, сеаmъnȣ zizaniъ.
Verunglimpfen, v., калȣmniezȣ, dефаimȣ.
Verunglimpfung, f., калȣmniъ, dефаimъ, ворбіре de реȣ.
Verunglücken, v., me nenорóческȣ, есȣ реȣ ла капетȣ; перȣ, nȣ реесȣ.
Verunreinigen, v., профанеzȣ, спȣркȣ.
Verunreinigung, f., профанаціȣне; спȣркъціȣне.
Verunstalten, v., десфігȣреzȣ.
Verunstaltung, f., десфігȣръціȣне.
Veruntreuen, v., преварікȣ, фȣрȣ amminістръndȣ, портȣ о dрегъторіъ кȣ некреdinцъ; прадȣ.
Veruntreuung, f., преварікъціȣне; пръdътȣръ (а ванілор пȣблічї).
Verursachen, v., къшȣnȣ = cagionare іт.
Verurtheilen, v., жȣdікȣ, хотъръскȣ, осъndескȣ, daȣ сѫnтіnцъ.
Verurtheilung, f., осъndіре.
Vervielfältigen, v., mȣлтіплікȣ.
Vervielfältigung, f., mȣлтіплікъціȣне.
Vervollkommnen, v., перфекціȣнеzȣ, ѧndеплінескȣ.
Vervollkommnung, f.. перфекціȣне, десъвършіре.
Vervortheilen, v., ѧnшелȣ, пȣnȣ ла mъnъ; трȣфеzȣ.
Vervortheilung, f., ѧnшелъціȣне; трȣфъріъ.
Verwachsen, v., а еші, а креште (dінтр'ȣnȣ весmъnтȣ), а deвені прé mаре (пентрȣ елȣ); а чікатріса (плага); а се аккопері (de éрбъ); — sein, а фі гебосȣ.
Verwahren, v., консервеzȣ, пъстреzȣ; ѧnкidȣ; sich vor etwas —, а се пресерва de чева; а се провеdé.
Verwahrer, m., deпосітарȣ, пъстръторȣ.
Verwahrlich, a., сервавеpȣ, ѧn deпосітȣ.
Verwahrlosen, v., негріцескȣ, nȣ портȣ гріцъ; ласȣ съ се стріче, съ се пéрzъ прin негріцъ.
Verwahrlosung, f., негріціnцъ.
Verwahrung, f., пъстраре, ціnере сȣв пазъ; протестъціȣне; —smittel, n., пресерватівȣ; antidотȣ,
Verweisen, v., deвinȣ орфанȣ, реmъnȣ сърmанȣ, фъръ пъріnцї.
Verweiset, a., реmасȣ орфанȣ.
Verwalten, v., amminістрȣ, гȣбернеzȣ, кърmȣескȣ, портȣ требіле.
Verwalter, m., amminістраторȣ, кърmȣіторȣ, гȣбернъторȣ; ікопоmȣ; реціcорȣ (театрȣ).

Verwaltung, f., amministrъціѧне, гѫверпѣ.
Verwandeln, v., скімвѣ, превакѣ стрѫмвтѣ; метаморфосезѣ.
Verwandlung, f., стрѫмвтъціѧне, превачере, скімвare; стрѫсѫвстанціаціѧне (а корпѫлуї D. Хс.)
Verwandt, a., копсъпціѣ; кѫмпъцітѣ; ein —er, кѫмпатѣ; —ſchaft, f., пъріпціъ, кѫмпъціъ, рѫdeніъ; афініътате, фініъ.
Verwaſchen, v., копсѫтѣ (сънѫпѫ) спълъндѣ.
Verwäſſern, v., ѧmmoїѫ = immollare італ.; сѫвцїѫ кѫ апъ.
Verweben, v., копсѫтѣ цесъндѣ; ѧпцесѣ.
Verwechſeln, v., скімвѣ; копфѫндѣ, іаѣ ѫна пентрѫ алта; das Zeitliche mit dem Ewigen —, а тѫрі.
Verwechſelung, f., скімвѣ; копфѫсіѧне.
Verwegen, a., ѧndръспецѣ, кѫтезъторѣ; сѫмецѣ; —heit, f., кѫтезаре.
Verwehren, v., опрескѣ, ѧmпedекѣ.
Verwehrung, f., опріціѧне, ѧmпedекаре.
Verweichen, v., прémоїѫ.
Verweichlichen, v., молешескѣ.
Verweigern, v. рекѫсѣ, denегѣ, рефѫсѣ.
Verweigerung, f., рефѫсѣ, пегъціѧне.
Verweilen, v., ѧптързіѣ, стаѣ; ſich —, а петрече . . . ретрітітѣ.
Verweinen, v., петрекѣ плъпгъндѣ.
Verweis, m., ѧпфрѫптаре, тѫстраре, ѧmпровозіре.
Verweiſen, v.; есілезѣ, спатріезѣ, descцерезѣ (сѫргіѫпескѣ); ѧпфрѫптѣ, ѧmпровозескѣ (apd. = іmпровоѫ); ѧndрептезѣ; Einen an Jemanden —, ѧndрептезѣ (adpecezѣ) ла чінева шчл.
Verweiſung, f., есілѣ, спатріъціѧне; трітітере, adpecare.
Verwelken, v., се вестежеште, і трече флóреа; се трече, пере.
Verwelkung, f., вестежіре.
Verwenden, v., ѧпвѫртескѣ, ѧпторкѣ; ѧптревѫінцезѣ; auf etwas —, а ѧптревѫінца (banі) ла чева; ſich für Jemanden —, а тіжлочі, а а се пѫне пентрѫ чінева; kein Auge von einem —, а пѫ ліа окіѫ dѫпъ чінева.
Verwendung, f., ѧптревѫінцаре; тіжлочіре.
Verwerfen, v. a., леапъdѣ; ръсіпескѣ, арѫпкѣ ѧпкóчї ѧпколо; рекѫсѣ, репровѣ, скотѣ de тінчѫнъ (пе ѫнѣ тартѫре); eine Urkunde —, demінцескѣ ѫнѣ актѣ; —, v. n., лéпъdъ (óіа); ſich —, се коропеште.
Verwerflich, a., репровавері, de лепъdатѣ.
Verwerfung, f., репровъціѧне, лепъdаре.
Verweſen, v., amministrѫ; в. Verwalten.
Verweſer, m., amministrътоrѣ; локѫцінъпте, векілѣ = вікарїѫ.
Verweslich, a., коррѫптівері, пѫтрезівері, пѫтрезічосѣ; —keit, f., пѫтрезіверітате.
Verweſung, f., пѫтрезіціѧне; amministръціѧне.
Verwetten, v., перdѣ пѫпъндѣ ретъшагѣ.
Verwettet, a., прілостітѣ, diаволітѣ.
Verwichen, a., скѫрсѣ, пасатѣ, трекѫтѣ; —, ad., odiніóръ, dexпъzї.
Verwickeln, v., ѧпкѫркѣ, ѧпкълческѣ; ѧmплетескѣ; аmестекѣ.
Verwickelung, f., ѧпкѫркътѫръ, ѧmплетечітѫръ; іntрігъ.
Verwildern, v., ѧпсълбътъчезѣ, devінѣ феросѣ.
Verwildert, a., сълбътъчітѣ.
Verwilderung, f., ѧпсълвътъчіре = insalvatichire; феročетате; фіг. ліпсъ, пегріцъ de кѫлтѫръ.
Verwilligen, в. Bewilligen.
Verwinden, v., dénъпѣ (= denѫпѣ) тотѣ; вітѣ, ѧпвіпгѣ (о dѫрере), das wird er ſobald nicht —, din ачéста пѫ'шї ва вені кѫръндѣ ѧп сімціре.
Verwirken, v., копсѫтѣ фрътъптъндѣ, перdѣ (пъкътѫіndѣ, фъкъндѣ о кріmъ); was habe ich verwirkt? че ам грешітѣ? das Leben —, а мерíта мóртеа; ein Lehen —, а перde феѫdѣ.
Verwirkung, f., копфішкъчіѧне, фе-

лоніъ, перdере (de феѹdѹ) прin пелоіалітате.
Verwirren, v., конфѹndѹ, тѹрбѹрѹ; ѧнтріцезѹ.
Verwirrt, a., конфѹсѹ, амецітѹ.
Verwirrung, f., конфѹсіѹне.
Verwirthschaften, v., економісескѹ реѹ.
Verwischen, v., штергѹ.
Verwittern, v., се стачінъ (п. е. варѹлѹ ѧн аерѹ), се пѹлверісéзъ, се фърінéзъ.
Verwitwet, a., въdѹвітѹ, че а ремасѹ въdѹвѹ (= се é remasto vedovo іт.)
Verwöhnen, v., deпрindѹ реѹ.
Verwöhnung, f., deпрindере, обічнѹіре реа, ръсфъцѹ.
Verworfen, a. репробатѹ; лъпъdътѹръ; ein —er Mensch, omѹ de nimіка.
Verworrenheit, f., конфѹсіѹне,
Verwunden, v., ръпескѹ.
Verwundern, sich, v., me mірѹ, me minѹnezѹ.
Verwunderung, f., mірарe.
Verwundung, f., ръпіре.
Verwünschen, v., блестемѹ, малезікѹ.
Verwünschung, f., блестемѹ, малезічіѹне.
Verwürzen, v., аромезѹ, пресерѹ кѹ dресѹрї (кѹ аромате) прé мѹлтѹ.
Verwüsten, v., пѹстіескѹ, deпрadѹ, рѹінезѹ.
Verwüster, m., пѹстііторѹ, deпръdъторѹ.
Verwüstung, f., пѹстііре, deпръdъцiѹне.
Verzagen, v., me deскорацезѹ, me ѧмпѹцінезѹ кѹ inima.
Verzagt, a., deскѹръцiатѹ, ѧмпѹцінатѹ кѹ inima, темъdосѹ.
Verzagtheit, f. темеdітате, deскѹрацѹ.
Verzählen, v., а се греші ѧн сокотéлъ; —, n., сокотéлъ грешітъ.
Verzahnen, v., ѧndінтезѹ.
Verzahnung, f., ѧndінтътѹръ.
Verzapfen, v., въndѹ кѹ мънѹнта (вінѹ, бере).
Verzärteln, v., decмерdѹ, ресфъцѹ, deлікатезѹ; еффемеіезѹ.
Verzärtelung, f., ресфъцътѹръ, еффемеіетѹръ, deлікатецъ.
Verzäunen, v., ѧнгръdескѹ, ѧнкіdѹ кѹ гарdѹ віѹ (кѹ тѹфе); verzäunter Ort, о гръdінъ.
Verzehnten, v., daѹ (пѹпѹ) dежмъ, dечімъ.
Verzehren, v., містѹескѹ, мънъпкѹ, консѹмѹ.
Verzehrer, m., консѹмъторѹ.
Verzehrung, f., консѹмъцiѹне; —s-steuer, f., dажde de консѹмъцiѹне (пе мънкаре, бъѹтѹръ).
Verzeichnen, v., decемнѹ, потезѹ; спечіфікѹ; decемнѹ, zѹгръвескѹ реѹ.
Verzeichniß, n., спечіфікъцiѹне, лістъ, каталогѹ, реціcтрѹ; indіче, таблъ (de матеріа кѹпрінсъ ѧнтр'о карте); — der Druckfehler, ерате; — der neuen Bücher, каталогѹ de кърцї поѹе.
Verzeihen, v., їертѹ = (liberto); Gott verzeihe mir! Dzeѹ me їерте!
Verzeihung, f., їертаре, їертъцiѹне.
Verzerren, v., скімоносескѹ, скълъмбезѹ; deсфігѹрѹ; me стржмбѹ.
Verzetteln, v., респъndескѹ, ѧмпръштіѹ.
Verzicht, f., репѹнчіаре, лепъdаре (de dрептѹлѹ сеѹ); auf etwas — leisten, а се лепъdа de чева.
Verziehen, v., стржмбѹ, сѹческѹ, скімоносескѹ (гѹра), факѹ грімасе (францозісмѹ); me грешескѹ ла трасѹ; стрікѹ, крескѹ реѹ; прелѹнцескѹ, діферѹ; ein Kind —, а da крештере реа ѹнѹї копілѹ; sich —, се траце се ръсіпеште; das Gewitter verzieht sich, фѹртѹна се трече.
Verziehung, f., стръмбътѹръ, скімосітѹръ; крештере реа; прелѹнціре, тръгънътѹръ.
Verzieren, v., орнезѹ; ѧмфрѹмсецезѹ, ѧмподобескѹ.
Verzierung, f., орнъмънтѹ, ѧнфрѹмсецаре.
Verzinnen, v., споескѹ кѹ косіторѹ, ѧнкосіторескѹ.
Verzinnung, f., ѧнкосіторітѹръ.
Verzinsen, v., плътескѹ інтересе, dобъndъ, камътъ.
Verzogen, a., стрікатѹ прin крештере, реѹ edѹкатѹ.

Verzögern, v., рептърziezȣ, трагънȣ, прелȣнцескȣ, аmmънȣ.
Verzögerung, f., рептърziepe, тръгънътȣръ, аmmънаре.
Verzollen, v., даȣ вамъ.
Verzuckern, v., ѧnzъхърескȣ.
Verzuckung, f., спастȣ, тръmȣръtȣръ, конвȣлсiȣне.
Verzug, m., ѧнтърziepe, аmmъnаре.
Verzüglich, a., че се пóте аmmъna.
Verzweifeln, v., десперȣ, пердȣ сперанца.
Verzweifelt, a., десператȣ.
Verzweifelung, f., десперъцiȣне.
Vesper, f., сéръ; весперъ (вечерniъ); —brot, n., mepinde (ожiнъ); —predigt, f., предiкъ de сéръ.
Vesuv, m., Весȣвȣ (mȣnте вȣлканȣ).
Veteran, m., бътрънȣ = ветеранȣ, солдатȣ черкатȣ, сервiтȣ.
Vettel, f., кȣрвъ, търфъ; eine alte —, кȣрвъ бътрънъ.
Vetter, m., върȣ прimарȣ; —schaft, f., верiъ, рȣdeniъ, аффiнътате dȣпъ верĭ.
Vexiren, v., батжокорескȣ, сȣпърȣ акъцъndȣme (de чiнева).
Vexirerei, f., акъцъриъ.
Vexirschloß, n., лъкатȣ, zарȣ секретȣ.
Vezier, Vezir, m., вiсiрȣ.
Vicar, m., вiкарĭȣ = векiлȣ.
Vice, ѧn комnȣсъцiȣнĭ вiче, п. е. Vicekönig, вiчереце.
Victualien, pl., вiптȣалiĭ, de але mънкъреĭ.
Vieh, n., вiтъ = (bête фр.) бестiъ, animалȣ (добiтокȣ).
Vieh-arzneikunst, f., ветерiнарiъ; —-arzt, m., ветерiнарȣ (medikȣ de вiте).
Viehbremse, f., стреке (mȣсче de вiте).
Viehfutter, n., пȣтрецȣ.
Vieh-handel, m., негоцȣ de вiте; —händler, m., негоцеторȣ de вiте.
Viehhirt, m., пъсторȣ = въкарȣ (de вiте корпȣте марĭ), пъкȣрарȣ (de вiте корпȣте mічĭ).
Viehhof, m., околȣ, стаȣлȣ, стрȣнгъ шчл.
Viehisch, a., брȣталȣ, бестiалȣ (добiточескȣ), de вiтъ; —e Lust, бестiалiтате.
Viehmagd, f., въкърéсъ.
Viehmarkt, m., търгȣ de вiте.
Viehraub, m., фȣртȣ, ръпiтȣ de вiте.
Viehseuche, f., епizотiъ, бóлъ (чȣmъ) de вiте.
Viehtrieb, m., iнстiнктȣ de вiтъ; dрептȣ de тречере ла пъскȣтȣ.
Viehweide, f., пъшȣне de вiте; опрiтȣ (apd.); сȣхатȣ, (ѧn Пп.).
Viehzucht, f., кȣлтȣръ de вiте, пъкȣръриъ.
Viel, a. шi ad., mȣлтȣ; wie —? кътȣ-ъ; къцĭ-е? кътȣ de mȣлтȣ? so —, атътȣ; so — als, атътȣ къ; so — mehr, um so — mehr, maĭ mȣлтȣ кȣ атътȣ; zu —, прé mȣлтȣ.
Vielblätterig, a., полiпеталȣ (бот.) mȣлтiфоĭȣ.
Vielblumig, a., полiантеȣ (бот.) mȣлтiфлорĭȣ.
Vieldeutig, a., екiвокȣ, de mȣлте семniфiкъцiȣнĭ.
Vieleck, n., полiгонȣ, корпȣ кȣ mȣлте ȣнгiȣрĭ (колцȣрĭ).
Vielerlei, a., mȣлтiфарȣ, mȣлтiфелȣ, diверсȣ.
Vielfach, a., mȣлтiплȣ; пепȣmератȣ.
Vielfältigkeit, f., mȣлтiплiчiтате.
Vielfärbig, a., пестрiцȣ (дела pretesta, тогъ албъ тiвiтъ кȣ пȣрпȣръ портатъ de копiĭ романĭ); —keit, f., пiстрiцiтȣръ.
Vielfraß, m., полiфагȣ (animалȣ); фiг. гȣръ спартъ (omȣ).
Vielfräßig, a., mънкъчосȣ, песътȣратȣ.
Vielgeliebt, a., прéiȣвiтȣ.
Vielgötterei, f., полiтеiстȣ.
Vielgiltig, a., de mȣлтъ валóре, пȣтiнте.
Vielheit, f., mȣлцiме.
Vielleicht, ad., пóте.
Vielmal, ad., demȣлтеорĭ; —ig, a., репецiтȣ.
Vielmännerei, f., полiandрiъ.
Vielmehr, ad., maĭ вѫртосȣ; um so —, кȣ атътȣ maĭ вѫртосȣ.
Vielnamig, a., полiномȣ, de mȣлте nȣme.

Vielschreiber, m., полiграфѫ.
Vielseitig, a., полiedрѫ, мѫлтiлътѫралѫ.
Vielsilbig, a,, полiсiлабѫ.
Vielstimmig, a., мѫлтiвочiѫ.
Vielvermögend, a., пѫтiпте.
Vielweiberei, f., полiгамiъ.
Vielweniger, ad., мѫлтмаiпѫцiнѫ; wie —, кѫ кътѫ маi пѫцiнѫ; um so —, кѫ атътѫ маi пѫцiнѫ.
Vielwissen, n., полiматiъ, штiiнцъ мѫлтъ.
Vielwissend, a., полiматѫ, мѫлтштiiторѫ.
Vielwisser, m., ѫнѫ полiматѫ.
Vier, num., патрѫ.
Vier-bund, m., —bündniß, n., лiгъ патрѫплъ.
Viereck, n., тетрагонѫ, корпѫ кѫ патрѫ колцѫрi; ins —, ѧн карé.
Viereckig, a., тетрагонiѫ, кѫ патрѫ колцѫрi.
Viererlei, a., de патрѫ фелѫрi.
Vier-fach, —fältig, a., патрѫплѫ.
Vierfüßig, a., патрѫпedѫ; ein —es Thier, вiтъ патрѫпedъ.
Vierling, m., пътрiме (dintр'ѫнѫ ѧнтрегѫ).
Viermal, ad., de патрѫорi; — größer machen, патрѫплiкѫ; —ig, a., de патрѫорi репецiтѫ.
Vierpfünder, m., тѫнѫ de глонцѫ de патрѫ пѫнцi.
Vier-räderig, a., de патрѫ рóте; —-schrötig, a., гросоланѫ, бѫтѫкосѫ; —seitig, a., патрѫлътѫралѫ.
Viersitzig, a., кърѫцѫ de патрѫ персóне.
Vierspänig, a., тръсѫръ кѫ патрѫ каi.
Viertägig, a., de патрѫ зiле; das —e Fieber, фрiгѫрi пътране.
Vierte, a., алѫ патрѫлеа, а патра; das — Buch Mosis, Картеа Nѫмерiлорѫ.
Viertehalb, a., треi шi жѫмътате.
Viertel, n., пътрарѫ, пътрiме.
Viertelelle, f., пътрарѫ de котѫ.
Viertel-jahr, n., трiместрѫ, трiлѫнiѫ; drei —, ноѫъ лѫнi; —jährig, a., трiлѫнiарѫ; ad. пе трiместрѫ; —-pfund, n., пътрарѫ (фертарѫ) de пѫнтѫ; —stunde, f., пътрарѫ de óръ.
Viertens, ad., ал патрѫлеа (локѫ, пѫнтѫ).
Viertheilen, v., ѧмпътрезѫ, ѧмпартѫ ѧн патрѫ.
Viertheilig, a., ѧмпатрѫпърцiтѫ.
Vierung, f., пътрътѫръ.
Vierwinkelig, a., патрѫнгiѫларѫ (dictinцe de Viereckig).
Vierzehn, num., патрѫспрезече; —te, (der die das), алѫ патрѫспрезечелеа, а патрѫспрезечеа.
Vierzig, num., патрѫзечi; —ste, a., алѫ патрѫзечелеа, а патрѫзечеа; —jährig, патрѫзенарѫ.
Viertsbohne, f., фасоле (de рѫndѫ).
Viol-, violettblau, a., вiореѫ.
Viole, f., вióръ, вiореа.
Violett, a., вiореѫ.
Violine, f., вiолiнъ.
Violinist, m., вiолiнiстѫ.
Violinschlüssel, m., (ѧн мѫс.) кеiеа вiолiнеi сéѫ g.
Violoncell, n., вiолончелѫ (iнстрѫм. мѫс.).
Viper, f., вiперъ, аспiдъ.
Virtuose, m., вiртѫосѫ, артiстѫ перфептѫ (маi кѫ сéмъ ѧн мѫсiкъ).
Visir, n., вiзiрѫ (цiнтъ ла пѫшкъ); вiсiаръ (маскъ de коiфѫ).
Visiren, v., цiнтескѫ (ла цiнтъ); котескѫ, месѫрѫ (васеле); вiсезѫ, вiдiмезѫ (паспортѫ).
Visirer, m., котiторѫ.
Visir-korn, n., цiнтъ; —lohn, m., котiтѫ (банii плътiцi пентрѫ котiтѫлѫ васелорѫ); —stab, m., котѫ сéѫ вéргъ de котiтѫ.
Visitation, f., вiзiтъцiѫне.
Visitator, m., вiзiтъторѫ, черкъторѫ (de мърфѫрi).
Visitiren, v., вiзiтезѫ.
Vitriol, n., вiтрiолѫ; —isch, a., вiтрiолiкѫ; —öl, n., олеiѫ de вiтрiолѫ; —säure, f., ачiдѫ de вiтрiолѫ.
Vizdom, Vizthum, n., вiдомѫ, жѫдече крiмiналѫ.
Vize, в. Vice (нѫмаi ѧн компѫсецiѫнi).
Vließ (goldene), n., велеръ.
Vocal, в. Vokal.
Vogel, m., пасере; —bauer, m., кiскiцъ, кѫшкъ (de пасере); —-beerbaum, m., сорбѫ; —beere, f.,

сорбъ; —beize, f., пъсъръріт8, въпътóре de пасерĭ.
Vogelbeschreibung, f., орнітолоцiъ.
Vogeldeuter, m., аѹгѹрѹ.
Vogeldunst, m., търѹпцішѹ (плѹтвѹ de пасерĭ).
Vogel-fang, m., пъсърітѹръ; —fänger, m., пъсърарѹ.
Vogelfrei, a., проскрісѹ, афаръ de лецĭ, неапъратѹ de леце (пе каре ѫлѹ пóте ѹчіde непедепсітѹ тотѫнсѹлѹ).
Vogelhändler, m., негоцiторѹ de пъсерĭ.
Vogelhaus, n., кѹшкъ.
Vogelherd, m., аріа пъсърарѹлѹĭ.
Vogelkirschbaum, m., въскѹшорѹ (помѹ).
Vogelklaue, f., бръпкъ, гіаръ de пасере.
Vogelkolben, m., варгъ въскѹтъ (ѹнсъ кѹ въскѹ, кѹ клеĭѹ).
Vogelleim, m., въскѹ (клеĭѹ); mit — bestreichen, а въскѹі.
Vogelmist, m., штеркѹ de пасере.
Vogelnest, n., кѹібѹ de пасере.
Vogelorgel, f., стрѹмъптѹ кѹ каре се 'пвацъ пасеріле (канарії) а кънта.
Vogelscheuche, f., спъріътóре = (іт. spauracches).
Vogelschießen, n., трацере ла цінтъ (ѫнкіпѹітъ прінтр'о пасере de лемнѹ).
Vogelschlag, m., кѹрсъ de пъсерĭ (стътътóре dінтр'о кѹшкъ кѹ ѹшіцъ къзътóре).
Vogelschrot, n., в. Vogeldunst.
Vogelstange, f., пръжінъ, de каре с'аninъ пасереа de трасѹ ла цінтъ, сéѹ вéргъ вескѹітъ.
Vogelstellen, n., пъсъръріъ.
Vogelsteller, m., пъсърарѹ.
Vogelstrich, m., пъсацĭѹ de пасерĭ.
Vogelwildpret, n., въпатѹ мікѹ.
Vogt, m., префептѹ, amministръторѹ; жѹdікъторѹ; Land—, префептѹ de провінцiъ; інспепторѹ, intendantѹ; тѹторѹ, епітропѹ (Vormünder); ѫнгріцiторѹ, кѹраторѹ (Pfleger); сервіторѹ de поліцiъ; —ei, f., префептѹръ; тѹторъріъ; кѹрателъ; —skind, n., пѹпілѹ (d'ачі копілѹ).
Vokal, m., вокалъ, сопъптъ (літеръ); —musik, f., мѹсікъ вокалъ.
Volk, n., попѹл, попорѹ (пороdѹ); чéтъ; нацiѹне; das gemeine —, плебе, глóтъ, мѹлцiме.
Völker-recht, n., dрептѹлѹ цінтелорѹ; —schaft, f., попоръцiѹне; —wanderung, f., мігръцiѹнеа, прівецiреа попóрелорѹ.
Volkreich, a., попоратѹ.
Volks-führer, m., dѹче de попорѹ, капѹ попорѹлѹĭ, demагогѹ; —geist, m., ценіѹл попорѹлѹĭ; —menge, f., попоръцiѹне, мѹлцiме, глóтъ; —regierung, f., demокрацiъ, гѹвернѹ попорарѹ; —sage, f., тръdiцiѹне попораръ.
Volksschluß, m., плебісчітѹ.
Voll, a., плінѹ; масівѹ; ѫнтрегѹ; aus —em Halse schreien, а стріга кътѹ ѫл цiне гѹра; aus —em Halse lachen, а се стріка (крепа) de рѫсѹ; einem die Ohren — schreien, а спарце ѹрекіле кѹіва стрігъndѹ; in —em Trabe, ѫн тропотѹлѹ маре; sich — saufen, а се ѫмбъта; sich — machen, а се ѫмплé de тінъ; — Staub machen, а ѫмплé de правѹ.
Vollauf, ad., deажѹнсѹ, dестѹлѹ, кѹ ѫмбелшѹгаре.
Vollblütig, a., сънцеросѹ; —keit, f., плеторъ, прісосінцъ de сънце.
Vollbringen, v., ѫмплінескѹ, ѫndeплінескѹ; есекѹтезѹ; фінезѹ.
Vollbringer, m., ѫмплініторѹ; есекѹторѹ.
Vollbringung, f., ѫмплінітѹръ; есекѹцiѹне.
Vollbürtig, a., пъскѹтѹ din ачелашĭ патѹ (пърінцĭ), фрацĭ цермапĭ, бѹнĭ.
Vollenden, v., фінескѹ; sein Leben —, а мѹрі.
Vollender, m., фініторѹ.
Vollendung, f., фініре; перфекцiѹне.
Vollends, a., кѹ dесъвършіре, перфектѹ.
Völlerei, f., ѫмбѹібаре, крапѹлъ.
Vollführen, a., adѹкѹ ла плінътате; есекѹтезѹ, ѫndeплінескѹ.

Vollgiltig, a., плинъ de валóре; —keit, f., валидітате, дптреџітате.
Vóllig, a., плинъ, дптрегъ, абсолвтъ; —keit, f., плінътате; —keit des Lebens, гръсітеа трвпвлвї, корпвленцъ.
Volljährig, a., maiopanъ; —keit, f., maiopanітате.
Vollkommen, a., перфектъ, депліпітъ; — machen, перфекџівнезъ; —heit, f., перфекџівне.
Vollleibig, a., грасъ, корпвлвнтъ; —keit, f., корпвлінцъ.
Vollmacht, f., плепіпотінцъ.
Vollmond, m., плепілвніъ.
Vollständig, a., дптрегъ, компліпітъ; — machen, компліпескъ; —keit, f., дптреџітате.
Vollstimmig, a., къ тóте гласкріле ші інстрвмънтеле печесарії.
Vollstrecken, vollziehen, v., есеквтезъ.
Vollwichtig, a., депліпъ, токтаї ла пондъ, че аре пондереа печесарів.
Vollzählig, a., дптрегъ ла пвмеръ.
Vollzapf, m., вецівъ.
Vollzieher, m., есекъторъ.
Vollziehung, f., есекъџівне.
Von, praep., de, дела; — außen, ad., dinафаръ; — dann, ad., de ші, дела; — daher, ad., de аколеа.
Voneinander, ad., despъреке; — bringen, a despърекіа; — gehen, a се despърџі; — haben, таїв дп довъ; — sein, a фі despърџітъ; — trennen, a despаче внвл de алтв; — unterscheiden, a despінце.
Von fern, ad., dedепарте.
Von freien Stücken, von sich selbst, de cene, de вънъ воіъ.
Von jetzt, von nun an, de аквм дпаінте, din óра аста, din minвтвл ъста.
Vor, praep., дпаінте.
Vorabend, m., ажвнъ, сéра дпаінте (впеї сербъторі).
Voran, ad., дпаінте, дп капъ, прімъ.
Vorarbeit, f., препърăџівне, лвкрв прегътіторъ.
Vorarbeiten, v., a претерце къ лвкрв, a спарце гїаца, a фі de modelъ.
Voraus, ad., de maїnaінте, къ antечіпъџівне; etwas vor einem — haben, a дптрече дп чева пе чінева; —sagen, прezікъ; —sehen, превъдъ; —setzen, пресвпвнъ; —setzung, f., пресвпвнере; —sicht, f., превединцъ; —zahlung, f., плътіре антечіпътівъ.
Vorau, m., фолосъ.
Vorbauen, v., zideскъ дпаінте; дптімпінъ, превінъ.
Vorbauung, f., превіътъпътъ.
Vorbedacht, m., прекъцетъџівне; mit —, къ вънъштіінцъ.
Vorbedächtig, a., превъзъторъ, черкъспептъ.
Vorbedenken, v. premeditъ, прежвдікъ.
Vorbehalt, m., Vorbehaltung, f., реџінере, ресервъ; mit —, фър прежвдіцівъ; der — in Gedanken, реџінере тепталъ, гândъ аскънсъ.
Vorbehalten, sich, v., дмї ресервъ.
Vorbei, ad., nedinaінте, алътъреа; — fahren, gehen, laufen, a терце, a трече, a свъра nedinaінте; — gehen lassen, a ляса съ трéкъ алътъреа; — sein, a фі пасатъ, трекътъ.
Vorbereiten, v., прегътескъ, dіспвнъ.
Vorbereitung, f., прегътіре.
Vorbericht, m., префацъ, прекъвънтаре, прологъ (греч.)
Vorbesagt, vorbemeldet, vorbenannt, vorerwähnt, a., свсzісъ, свсмінціонатъ, помепітъ, лъвдатъ.
Vorbescheid, m., чітъџівне, кїтаре (ла жвдікатъ).
Vorbescheiden, v., чітezъ, кїтъ (ла жвдікатъ).
Vorbestimmen, v., predestінъ.
Vorbestimmung, f., predestінъџівне, маінаінте хотъръре.
Vorbeten, v., a zіче рвгъчівнea дпаінтea къїва.
Vorbeugen, v., ме дпклінъ дпаінте; превінъ.
Vorbewußt, m., прештіінцъ; ohne meinem —, фър штіінца меа, фър съ штіъ еъ.
Vorbild, n., тіпъ, сімволъ, modelъ, ессемпляръ.
Vorbilden, v., дмї дптіпвескъ, дмї факъ ideъ.

Vorbildlich, a., фігȣратівȣ, тіпікȣ, idealȣ.
Vorbildung, f., прентіпȣіре, префігȣръмънтȣ.
Vorbinden, v., легȣ пedinainте.
Vorbote, m., прекȣрсорȣ, претрімісȣ, аптекȣріерȣ; превестіторȣ; ѧпnaintemергъторȣ.
Vorbringen, v., продȣкȣ, пропȣнȣ; —, n., пропȣсȣ.
Vorbühne, f., просченіȣ.
Vordach, n., аптекоперемънтȣ (шопронȣ).
Vordem, ad., ѧnainте de ачéста. odenióръ, dedemȣлтȣ; ѧn тімпіі трекȣцї.
Vorder, (superl. Vorderst), антеріóръ, maїdenainте; nainташȣ —ъ; —-arm, m., брацȣ dinainте; —glied, n., (міліт) шірȣ прімарȣ; (лоц.) антечеdентȣ; —grund, m., (піктȣръ) баzа din фацъ а ȣнȣї тъблъȣ; —hand, f., карпъ; —haupt, n., сінчіпетȣ; —mann, m., прінчіпалȣ; —satz, m., (лец.) премісъ; —seite, f., фацатъ, фаца dinainте.
Vordiesem, ad., алтъdатъ, ѧnainте de ачéста; в. ші Vordem.
Vordrängen, v., ѧмпінгȣ ѧnainте.
Vordringen, v., стръбатȣ пънъ . . пътрȣndȣ.
Voreilen, v., пріпескȣ.
Voreilig, a., пріпітȣ (precipitato іт.); —keit, f., пріпічȣне.
Voreltern, pl., антенацї, протопърінцї, стръбȣнї.
Vorempfinden, v., пресімцȣ.
Vorempfindung, f., пресімцімънтȣ.
Vorenthalten, v., рецінȣ, опрескȣ (кȣ nedрептате чева).
Vorenthaltung, f., рецінере.
Vorerinnerung, f., превестіре.
Vorerst, ad., maїnainте de тóте, deокамdатъ, прімърмінте.
Vorfahr, m., антенатȣ, предечесорȣ; в. Voreltern.
Vorfahren, v., мергȣ ѧnainте.
Vorfall, m., касȣ, евенімънтȣ, ѧнтъмпларе.
Vorfallen, v., кadȣ, кadȣ ѧnainте (п. е. матка); евінȣ; сȣправінȣ; —heit, f., евенімънтȣ.
Vorfinden, v., афлȣ de фацъ.
Vorfordern, v., кіъмȣ ѧnainте (ла трібȣналȣ).
Vorforderung, f., чітъцiȣне, кіъмаре ѧnainте.
Vorfrage, f., ѧнтребъцiȣне преліміnаръ.
Vorführen, v., dȣкȣ ѧnainте.
Vorführung, f., пресінтъцiȣне.
Vorgang, m., пречеdінцъ, рангȣ, ѧнтъіътате; касȣ, ѧмпрецїȣраре.
Vorgänger, m., ѧnainте мергъторȣ, предечесорȣ.
Vorgeben, v., daȣ ѧnainте, скотȣ, addȣкȣ ѧnainте (мъртȣрії minчінóсе), претіndȣ.
Vorgebirg, n., промȣнторїȣ, капȣ; das — der guten Hoffnung, капȣлȣ de бȣнъ сперанцъ.
Vorgeblich, a., претінсȣ, крезȣтȣ; в. ші Angeblich.
Vorgefaßt, a. ші ad., къпътатȣ, прекȣпітȣ maї nainте, превенітȣ; eine —e Meinung, опініȣне прекȣпітъ, превенцiȣне, прежȣdіцiȣ.
Vorgefühl, n., пресімцімънтȣ.
Vorgehen, v., мергȣ ѧnainте; ѧнтрекȣ.
Vorgemach, n., антекъмаръ.
Vor-gericht, —essen, n., антебȣкате (mezелікȣрї: ікре, лімбї шчл. пȣсе ѧnaintea сȣпеї).
Vorgeschmack, m., антегȣстȣ.
Vorgesehen! int., пъzеште!
Vorgestern, ad., алалтъіерї (l'altrojeri іт.); der —e Tag, zioa de алалтъіерї.
Vorgreifen, einem in etwas, v., а ȣсȣрпа, а'шї апропріа (din dрептȣл алтȣіа); а апȣка кȣ гȣра ѧnainте, сéȣ пе dinainте.
Vorgriff, m., Vorgreifung, f., ȣсȣрпъцiȣне, атінцере (de че е а алтȣіа).
Vorhaben, v., amȣ ѧnainте; ѧмї пȣнȣ ѧn minте, ѧn гъndȣ; ѧмї пропȣнȣ; —, n., інтенцiȣне, пȣнере ѧn minте, пропȣнере.
Vorhalten, v., цінȣ ѧnainте; арътȣ,

ληφъцiшезъ; ληφрънтъ, репровезъ, мъстръ.
Vorhalten, n., ретъстръцiзне, ληφрънтъцiзне.
Vorhand, f., тъна дрéптъ; шедере деадрéпта; ληнтъiетате.
Vorhanden, a. ші ad., пресiнте, стъпте; — ſein, а съсiста, а фi де фацъ.
Vorhang, m., кортiнъ, перdea.
Vorhängen, v. n., с' атърнъ, спънзъръ ληнаiнте.
Vorhängen, v. a., атърнъ, спънзъръ, анiнъ пе dинаiнте.
Vorhängeſchloß, n., лъкатъ = (lucchette it.).
Vorhauß, n., вестiбюлъ (d'аvi пóте стъбеiк ворв. молд.); прiдворъ.
Vorhaut, f., препюцъ.
Vorher, ad., маinаiнте; —bezahlen, а плъті маinаiнте; —merken, v., пресiмтъ; —ſagen, v., презiкъ; —ſehen, v., превъдъ; —beſtimmung, f., предетермiнъцiзне.
Vorherig, a., пречедiнте.
Vorherſagung, Vorherverkündigung, f., презiчiзне, пророчiк.
Vorheucheln, v., атъцескъ префъкъндзме.
Vorhin, ad., декърънdъ, пюцiнληнаiнте.
Vorhof, m., антiкърте = anticorte it.; вестiбюлъ, ληтратъ.
Vorjährig, a. de анюл трекътъ (скърсъ).
Vorjeżt, ad., акюшi.
Vorig, a., пречедiнте.
Vorkauen, vorkäuen, v., местiкъ маi наiнте кюiва, дак търъ ληгъръ.
Vorkauf, m., преферiнцъ ληкътърare.
Vorkaufen, v., кътпъръ ληнаiнтеа алтора, кътпъръ ка съ вънdъ.
Vorkäufer, m., ревънзъторъ.
Vorfehren, v., iак местрi превенiтóре.
Vorfehrung, f., люаре de местрi превенiтóре.
Vorkirche, f., вестiбюлъ.
Vorkommen, v., вiнъ ληнаiнте; превiнъ; капътъ аюdiiнцъ; ме пресiнтъ, ме 'нфъцiшезъ; мi се аратъ, мi се пare; ſobald eine Gelegenheit vorkommt, ληdатъ че мi се ва da окъсiзне.
Vorladen, v., чiтезъ, кiтмъ.
Vorladung, f., чiтъцiзне.
Vorlage, f., (кетiъ) речiпiентъ.
Vorlängſt, ad., dedемюлтъ.
Vorlaſſen, v., лаcъ а iнтра.
Vorlaſſung, f., лъсаре съ iнтре, аммiciзне.
Vorlauf, m., фрюнтеа вiнарсюлюi (спiртюлъ) че éсъ маi ънтъiк пе цевi.
Vorlaufen, v., прекюргъ; трекъ ληнаiнте алергъndъ.
Vorleſen, v., прелегъ, пречетескъ.
Vorleſer, m., анагностъ, прелекторъ.
Vorleſung, f., прелекцiзне.
Vorleżt, ad., пенюлтiмъ, ънпъ чеi dинюрмъ.
Vorleuchten, v., прелюческъ, мергъ ληнаiнте кюлюminареа; дак есемплъ.
Vorliebe, f., прéiзziре, прediлецiзне.
Vorliegen, v., заче ληнаiнте; legt ein Schloß vor die Thüre, пюне лакътъ ла юшъ.
Vorlügen, v., минтъ, спюнъ минчюнi (ληп фацъ).
Vormachen, v., факъ (чева) ληнаiнтеа (кюiва); факъ съ крéзъ; факъ комедii.
Vormalig, a., деодiнióръ, пречедiнтъ.
Vormals, ad., одатъ, одiнióръ, óрекънdъ.
Vormauer, f., антiмъръ.
Vormeſſen, v., месюръ ληнаiнтеа кюiва.
Vormittag, m., антiпръънziъ, деминéцъ.
Vormittägig, a., антiпръънzюалъ, de dинаiнтеа пръънzюлюi.
Vormund, m., тътторъ, епiтропъ.
Vormündерin, f., тътторiцъ.
Vormundſchaft, f., тътторiк.
Vorn, ad., dинаiнте, пedинаiнте; — und hinten, ληнаiнте ші ληп docъ; von —, din фрюнте, din партеа dинаiнте.
Vorname, m., пропюме.
Vornehm, a., прiнчiпалъ, фрюнташъ, алесъ, потаверъ, ληсемнатъ; —er Mann, отъ de калiтате; den —en ſpielen, а фаче пе отюлъ ληсемнатъ.
Vornehmen, v., пюнъ dинаiнте; ληтрепiндъ; м'апюкъ de чева, de

eccaminatŭ, de чертатŭ; sich etwas —, а'шї пропѹне чева.
Vornehmen, n., проіептŭ, ѧнтрепрindepe.
Vornehmlich, ad., маїалесŭ.
Vornehmthun, n., аерŭ търецŭ.
Vorplaudern, v., а ціné, а ѧмбета пе чінева кѹ флекърії.
Vorposten, m. постѹ, гардъ ѧнаintатъ.
Vorpredigen, v., предікŭ ѧнаintea кѹїва, а спѹне верde ѧн фацъ.
Vorragen, v., есŭ din лініъ, ресарŭ.
Vorrang, m., ѧнтъіетате, рангŭ прімарŭ.
Vorrath, m., провісіѹне.
Vorräthig, a., че с'афлъ фацъ din провісіѹне.
Vorrathshaus, n., магасіъ, касъ de провісіѹнї.
Vorrechnen, v., факŭ контѹ, сокотéла кѹіва; detaiezŭ.
Vorrecht, n., прівілеціѹ, преферінцъ, прерогатівъ.
Vorrede, f., прекѹвънтаре, префацъ.
Vorreiten, v., а кълърі пedinaintea (кѹіва).
Vorreiter, m., прекълърецŭ, постілionŭ dinainte, паікŭ.
Vorrichten, v., прегътескŭ.
Vorrücken, v. n., ѧнаintézъ (армата); v. a., ѹрнескŭ, ѧмпінгŭ ѧнаinte, апропіŭ; —, n., ѧнаintаре, ѹрніре.
Vorrufen, v., кіъмŭ ѧнаinte.
Vorsaal, m., антекъмаръ.
Vorsagen, v., zікŭ, спѹнŭ ѧнаintea кѹіва, diктezŭ.
Vorsänger, m., прекънтъторŭ.
Vorsatz, m., пропѹсŭ; планŭ.
Vorsätzlich, a. ші ad., прекѹцетатŭ, преотърѫтŭ; dinadѫncŭ.
Vorschein, m., zъріре; zum — kommen, а апъре́, а се аръта, а вені ла івéлъ, вedepe; а се zъpi; zum — bringen, а продѹче, а скóте ла івéлъ.
Vorschieben, v., ѧмпінгŭ ѧнаinte.
Vorschießen, v., а чешні ѧн сѹсŭ, а еші ѧн сѹсŭ (апа); daŭ банї ѧнаinte; daŭ кѹ пѹшка ѧнаintea алтѹіа.
Vorschlag, m., пропѹсъціѹне, проіептŭ, сватŭ; потъ diатонікъ (ѧн мѹсікъ); фѹлтѹіалъ de тѹнŭ.
Vorschlagen, v., пропѹнŭ, пѹнŭ ѧнnainte; кънтŭ diатоніче; бате ѧнnainte, траце ѧнтр'о парте, се плéкъ пѹцінŭ (п. е. кѹмпъна); der Kaufmann schlägt nicht vor, ачестŭ негоціторŭ нѹ сѹіе марфа.
Vorschmack, m., гѹстŭ предominънте, антегѹстŭ.
Vorschmecken, v., прегѹстŭ, амŭ гѹстŭ предominънте.
Vorschneiden, v., detaїѹ, таїѹ ѧнаintea (кѹіва).
Vorschneider, m., претъіъторŭ.
Vorschreiben, v., прескріŭ, ordinŭ; скріŭ о пробъ, ѹнŭ есемпларŭ.
Vorschreiten, v., ѧнаintŭ мергъndŭ.
Vorschrift, f., ессемпларŭ, пробъ de скріптѹръ; леце, регѹлъ, інстрѹкціѹне.
Vorschub, m., преарѹнкътѹръ, ѧнтъіа арѹнкаре; ажѹторŭ, ѧнлеспіре.
Vorschuh, m., къпѹтъ.
Vorschuhen, v., къпѹтezŭ.
Vorschuß, m., dъdътѹръ ѧнаinte de банї, антечіпъціѹне; арѹнкътѹръ (ѧн попічї-кѹгле).
Vorschützen, v., претестezŭ, пѹнŭ ѧнаinte скѹсе.
Vorschwatzen, в. Vorplaudern.
Vorschweben, v., ѧмблѹ аніnъndŭ пedinainte; сѹпрамеnінцъ, ѧмблъ пedinaintea окілорŭ; ѧмї adѹкŭ аminte ка прін вісŭ.
Vorschwimmen, v., ѧннотŭ ѧнаinte, ѧнтрекŭ ѧннотъndŭ.
Vorsehen, v., превъdŭ; sich —, а се ѹіта, а къѹта ѧнаinte'шї, а фі кѹ лѹаре аminte.
Vorsehung, f., провеdінцъ, (проніъ).
Vorsetzen, v., пѹнŭ ѧнаinte, пропѹнŭ, пѹнŭ ѧн капŭ, ѧн фрѹнтеа (требілорŭ); префірŭ; sich —, а'шї пѹне чева ѧн гъndŭ.
Vorsetzlich, a., прекѹцетатŭ, премеdітатŭ, ѧнаdincŭ.
Vorsicht, —igkeit, f., черкѹспепціѹне, прѹdінцъ, превеzінцъ (провеdінцъ).
Vorsichtig, a. черкѹспептŭ, превъzінте.
Vorsichtsmaßregel, f., месѹръ de превеdінцъ.

Vorsingen, v., кънтȣ ꙟnaintea (кȣіва).
Vorsitz, m., прешedinцъ.
Vorsitzen, v., прешedȣ, пресidȣ.
Vorsorge, f., прегріцъ.
Vorspann, f., каіі de поштъ.
Vorspannen, v., ꙟnхamȣ de maĭ nainte, стаȣ кȣ каіі ꙟnхъmaцĭ, daȣ каіі de поштъ.
Vorsparen, v., пъстрezȣ, іконomiсескȣ пентрȣ фііторіȣ.
Vorspiegeln, v., факȣ ілȣсіȣne, amъцескȣ кȣ хіmере.
Vorspiegelung, f., ілȣсіȣne, апъріnцъ фалсъ.
Vorspiel, n., прелȣdiȣ, жокȣ ꙟnaintea жокȣлȣĭ челȣĭ ꙟnсemnatȣ, евенітънтȣ че пречеde пе алтȣлȣ.
Vorspielen, v., жокȣ, кънтȣ (кȣ інстрȣmънтȣ) ꙟnaintea кȣіва.
Vorsprechen, v., а рості, ворбі ꙟnaintea кȣіва; а спȣне кȣіва кȣm съ ростéскъ; bei einem —, а се абате пела чінева трекъndȣ.
Vorspringen, v., саіȣ ꙟnainte, ꙟnтрекȣ (пе чінева) сълтъndȣ.
Vorsprung, m., пресалтȣ, сърітȣръ ꙟnainte; einen — gewinnen, а ꙟnтрече пе алтȣлȣ.
Vorstadt, f., сȣбȣрбȣ, преȣрбȣ.
Vorstand, m., антістіъ (d'ачі тістіъ), (комітетȣ, ефоріъ, епітропіъ); старе ꙟnaintea жȣdікъцiĭ; кънцiȣne.
Vorständer, m., опрітȣръ de пъdȣре.
Vorstechen, v., препȣнгȣ, ꙟmпȣнгȣ maĭ ꙟnтъіȣ; бате ла окі, саре ꙟn окі, се dестінце.
Vorstecken, v., пȣnȣ, авісezȣ; sich ein Ziel —, а'шĭ пропȣне чева; den Kopf —, а'шĭ скóте капȣлȣ.
Vorstehen, v., стаȣ ꙟnainte, антестаȣ, прешedȣ; einer Sache —, гȣбернezȣ, amminістрezȣ; с'апропіъ, ameninцъ; есе din лініъ (солdатȣлȣ); —d, part., пречеdinte.
Vorsteher, m., антістіте, amminістръторȣ, dіректорȣ, прешеdinte; простатȣ.
Vorsteherin, f., dірепторіцъ mчл.
Vorstellen, v., пȣnȣ ꙟnainte, ꙟnфъцішezȣ, пресентezȣ; еспȣnȣ; sich —, ꙟmĭ ꙟnкіпȣескȣ, ꙟmĭ imaцinȣ, ꙟmĭ фігȣрezȣ.
Vorstellung, f., пресентъцiȣne; ꙟnкіпȣіре, imaцinape, ideъ.
Vorstoß, m., ловіре, ловітȣръ; ꙟnnaintътȣръ; ешітȣръ (архіт.)
Vorstoßen, v., ꙟmпінгȣ ꙟnainte.
Vorstrecken, v., стindȣ ꙟnainte; скотȣ (п. е. лімба); ꙟmпрȣmȣтȣ (банĭ).
Vorstreckung, f., стindере ꙟnainte.
Vortanz, m., прімȣлȣ danцȣ, deскіdерea danцȣлȣĭ (балȣлȣĭ).
Vortanzen, v., ꙟnчепȣ, deскidȣ danцȣл; mергȣ ꙟnaintea кȣіва кȣ danцȣл; ꙟnтрекȣ пе чінева dънцȣindȣ.
Vortheil, m., ꙟnaintaцiȣ, фолосȣ, къштігȣ; —haft, a., ꙟnaintъцосȣ, къштігосȣ.
Vorthun, v., пȣnȣ ꙟnainte, антепȣnȣ; sich —, а се dестінце.
Vorthür, f., антепóртъ.
Vortrab, m., антегарdъ.
Vortraben, v., ꙟnтрекȣ кȣ тропȣл.
Vortrag, m., спȣсецiȣne, нараціȣne, репортȣ; (mȣс.) modȣлъцiȣne.
Vortragen, v., портȣ ꙟnainte; спȣnȣ, рапортezȣ; речітezȣ; er weiß seine Sache gut vorzutragen, ел ворбеште біне.
Vortrefflich, a., есселінте, minȣnатȣ, алесȣ; —keit, f., есселінцъ, перфекцiȣne, бȣnътате алесъ.
Vortreiben, v., mънȣ ꙟnainte; das Vieh —, а mъna вітеле.
Vortreten, v., пъшескȣ ꙟnainte.
Vortritt, m., mерсȣ, пасȣ ꙟnainte (ꙟn прівінца рангȣлȣĭ), пречеdinцъ.
Vorüber, в. Vorbei; — gehen, а mерце ꙟnainte; — sein, а фі трекȣтȣ.
Vorübung, f., ессерчіцiȣ прегътіторȣ.
Vorurtheil, n., прежȣdецȣ.
Vorwache, f., віцiліъ ꙟnaintатъ.
Vorwägen, v., кȣmпънескȣ, кънтърескȣ ꙟnaintea кȣіва.
Vorwalten, v., предominȣ.
Vorwand, m. стémътȣ, претестȣ, скȣzъ.
Vorwärts, ad., ꙟnainte, dedinainte.
Vorweisen, v., demȣстрȣ, арътȣ; dовеdескȣ.
Vorweisung, f., demȣстръцiȣne.
Vorwelt, f., антікітатеа, антенацiĭ, стръбȣніĭ, лȣmеа стръвеке.
Vorwenden, v., претестezȣ.

Vorwerfen, v., арѫпкѫ, ціпѫ (eicio) аіептѫ ѫпаінте; ѫпфрѫптѫ, ѫтпровозескѫ, репровезѫ; оіептезѫ.
Vorwerk, n., котѫпѫ.
Vorwissen, n., прештіінцъ.
Vorwitz, m., кѫріосітате; —ig, a., кѫріосѫ.
Vorwort, n., препѫсеціѫне.
Vorwurf, m., арѫпкътѫръ ѫпаінте; ѫпфрѫптъціѫне, ѫтпѫтъціѫне.
Vorzählen, v., пѫтерѫ ѫпаінтеа (кѫіва).
Vorzeichnen, n., пресемпѫ; —, v., decemnѫ ѫпаінтеа кѫіва (ка съ сервéскъ de modeлѫ).
Vorzeichnung, f., decemnѫ de modeлѫ; семпѫ ѫпаінтеа (потелорѫ).
Vorzeigen, v., арътѫ, demѫстрѫ, факѫ съ вéдъ.
Vorzeiger, m., adѫкъторѫ, пѫртъторѫ (п. е. de о епістолъ).
Vorzeit, f., антікітате, векіме, тімпї трекѫцї; vor Zeiten, ad. din векіме, dedemѫлтѫ, din вéкѫрї.
Vorziehen, v., трагѫ ѫпаінте, скотѫ ла лѫмінъ; преферѫ.
Vorzimmer, n., антекътаръ.
Vorzug, m., преферінцъ; прерогатівъ; —sweise, ad., de, кѫ преферінцъ.
Vorzüglich, a., преферіверѫ; —keit, f., преферітате, сѫперіорітате, преміпінцъ.
Votiren, v., вотезѫ.
Votum, n., вотѫ, гласѫ (ла алеџере).
Vulkan, m., Вѫлканѫ.

W.

W, n., a dóъzeчї ші треіа літеръ din алфаветѫлѫ џерманѫ.
Waage, в. Wage.
Waare, f., марфъ, терче, негоцѫ; seidene —, мътъсъріъ.
Waarenhaus, n., магазінѫ de мърфї.
Waarenlager, n., депѫсеторїѫ de мърфї, асорцімѫнтѫ de мърфї; магазінѫ, фѫndакѫ.
Wabe, f., фагѫрѫ (de miepe).
Wach, a. ші ad., дештептѫ (іт. desto), вегіторѫ.
Wache, f., пазъ, кѫстодіъ, вегіліъ; гардіъ (вардъ); сѫнтінеа (стражъ); die —n aufstellen, a діспѫне пъзіторії; die — beziehen, a терџе ла гардіъ, a терџе de пазъ; — stehen, a пъзі, a фаче сѫнтінеа, a фі de пазъ.
Wachen, v., сѫнт дештептѫ, вегїезѫ, стаѫ de пазъ, пъзескѫ, пѫndескѫ.
Wachfeuer, n., фокѫ de пазъ.
Wachgeld, n., платъ de пазъ.
Wachhabend, part., челѫ de пазъ.
Wachhaus, n., касъ de вартъ (обахт ѫп Цéра рот. Молд.).
Wachholder, m., іѫніперѫ (арборелѫ); —beere, f., пóмъ, кóкъзъ de іѫніперѫ.
Wachmeister, m., серџеантѫ de кълъріме.
Wachordnung, f., регѫлъмѫнтѫ de вартъ.
Wachparade, f., парадъ.
Wachposten, m., постѫ de пазъ, сѫнтінеа.
Wachs, n., чéръ; — bleichen, a пълві чéръ; — bossiren, a лѫкра реліефѫ ѫп чéръ; mit — überziehen, a ѫпчера, a черѫі.
Wachs-abdruck, m., тіпърітѫръ ѫп чéръ; —artig, a. ші ad., черосѫ, черѫміносѫ; —bild, n., фігѫръ de чéръ; —bleiche, f., пълвіторіъ de чéръ; —bleicher, m., пълвіторѫ de чéръ; —blume, f., флóре de чéръ; —bossirer, m., мъіестрѫ de реліефе ѫп чéръ; —fabrikant, m., фъкліерѫ; —fackel, f., фъкліъ (іт. face) de чéръ; —leinwand, f., пѫпзъ черѫітъ (мѫшата); —malerei, f., зѫгръвітѫръ ѫп чéръ, епкаѫстікъ; —papier, n., хъртіъ черѫітъ; —scheibe, в. Wabe; —taffet, m., тафътъ черѫітъ.
Wachsam, a. ші ad., вегіторѫ, прівегіторѫ, лѫъторѫ аміnте, дештептѫ; —keit, f., лѫареаміnте, прівегїере, дештептъчѫне.

Wachsen, v., крескȣ; me продȣкȣ, акрескȣ; er ist schön gewachsen, елȣ е бінефъкȣтȣ, елȣ аре о статȣръ фрȣмóсъ; er ist seinem Vater über den Kopf gewachsen, татъсъȣ пȣ'лȣ маї пóте ціné ѫп фръȣ; einer Sache gewachsen sein, а авé къпачетатеа черȣтъ.
Wachsern, a. ші ad., черосȣ, de чéръ.
Wachsthum, n., крескътѫнтȣ, крескътȣръ, ѫнкретѫнтȣ.
Wachstube, f., odaiъ de пazъ, касъ de кȣстодіъ.
Wacht, в. Wache.
Wachtel, f., потърнікъ; —schlag, m., кънтȣ de потърнікъ.
Wächter, m., пъziторȣ, кȣстодіъ (стражъ), вегіеторȣ; —horn, n., корнȣ de пъziторȣ (пóптеа).
Wachthurm, m., тȣрнȣ de пazъ.
Wachtmeister, в. Wachmeister.
Wacke, f., вакіе (пéтръ).
Wackelig, a. ші ad., клътінъторȣ, клътінърецȣ, че се клатінъ, че се хаціnъ.
Wackeln, v., me клатінȣ, me хаціnȣ; барколеzȣ (барка, паіа пе апъ).
Wacker, a. ші ad., бравȣ, віоїȣ, дештептȣ, вігоросȣ; —heit, f., бравȣръ, віоічȣне, вігóре.
Wade, f., пȣлпъ (іт. polpa).
Wadenbein, n., флȣіерȣ (іт. fucile); анат. пероneȣ.
Waffe, f., армъ; армътȣръ; zu den —n! ла арме! die —n tragen, а порта арме, а фі осташȣ; sich in den —n üben, а се депрінде ла арме; gut geführte —n sichern die Rechte der Völker, кȣ артеле ѫп мънъ се асекȣръ дрептȣріле попóръlорȣ.
Waffel, f., погаче (іт. boccaccia); пръжітȣръ (алȣатȣ) кȣ фігȣрї.
Waffen-bruder, —gefährte, —genoß, m., соцȣ de арме, комбътантȣ.
Waffengeklirre, n., фремътȣ de арме.
Waffenhaus, n., арсеналȣ.
Waffenherold, m., еролдȣ, аралдȣ.
Waffen-kleid, n., —rock, m., сарготȣ, сагȣ, хаінъ de осташȣ.
Waffenplatz, m., локȣ de арме.
Waffenschmied, m., фаȣрȣ de арме.
Waffenschrank, m., армарїȣ, армъмѫнтарїȣ.
Waffenstillstand, m., арместіцȣ, ѫпчетаре, сȣспінсȣръ de арме.
Waffentanz, m., данцȣ кȣ арме (ѫп мънъ).
Waffnen, v., ѫпармȣ, армеzȣ; mit gewaffneter Hand, кȣ мънъ арматъ.
Waffnung, f., армътȣръ, армътѫнтȣ.
Wagbar, a., че се пóте кȣмпъні, че се пóте пондера, пондераверȣ; —keit, f., кȣмпъніме, кȣмпънітате, пондераверітате.
Wage, f., кȣмпънъ, кънтарїȣ, беланцȣ; дрéптъ кȣмпънъ, екілібрȣ; крȣчеа тръсȣреї; sich einander die — halten, а се кȣмпъні ȣнȣлȣ пе алтȣлȣ; alle Worte auf die — legen, а ворбі фóрте кȣмпътатȣ, а кȣмпъні тóтъ ворба.
Wage-balken, m., кȣмпънарїȣ, брацȣлȣ кȣмпенеї, жȣгȣлȣ кȣмпенеї; —hals, m., омȣ кȣ капȣ-амънъ, бравачїȣ; —hälsig, a. ші ad., орбȣ кȣтеzъторȣ; —halter, m., фȣрка кȣмпенеї; —haus, n., кȣмпънъ пȣблікъ; —kloben, m., ȣрекеа кȣмпенеї; —kunst, f., статікъ (штіінцъ); —meister, m., кȣмпънарїȣ; —schale, f., дискȣлȣ кȣмпенеї.
Wagen, v., me ѫпкȣмътȣ, кȣтеzȣ, me ѫпчеркȣ, ѫпдръспескȣ, ріскеzȣ, me пȣнȣ ѫп перікȣлȣ; hiebei ist nichts zu —, аічї нȣ е нічї ȣнȣ перікȣлȣ; das Aeußerste —, а се арȣнка ѫп челȣ маї маре перікȣлȣ.
Wagen, m., карȣ, тръсȣръ; кърȣцъ, каретъ; телéгъ, котїȣгъ.
Wägen, v., кȣмпънескȣ, кънтърескȣ, трагȣ ѫп кȣмпънъ.
Wagen-achse, f., осіеа карȣлȣї; —baum, m., іnіma карȣлȣї; —burg, барікатъ, четате de каръ; —decke, f., коперемънтȣ, копертъ de тръсȣръ; —deichsel, f., оіште, рȣдъ de карȣ; —flechte, f., лéса карȣлȣї; —geleise, n., огашȣ, въгашȣ, ротаіъ (къчї рота таіе, іт. rotaja); —kasten, m., кошȣ de карȣ; сȣндȣкȣ; —leiste, f., леȣкъ de карȣ;

—leiter, f., лоітръ, пласъ de карѫ, скаръ de карѫ (de doѫъ пърцї кѫ фофеze); скърігъ (din дърънтѫ, apd. корчіъ); —macher, m., ротарѫ; —pferd, n., калѫ de тръсѫръ; —sperre, f., пedекъ (Radsperre); —winde, f., вѫртежѫ (de pidікатѫ карѫ, іт. verricello).

Wagerecht, a. ші ad., opiconталѫ, ла лівелъ, dipeптѫ, планѫ.

Waglich, a. ші ad., кѫтеzъросѫ, перікѫлосѫ.

Wagner, m., ротарѫ, кърѫцарѫ, тръсѫрарѫ.

Wagniß, n., ꙟнкѫмътѫ, кѫтеzаре перікѫлóсъ, azapdѫ (frant.).

Wagschale, f., dickѫ de кѫмпънъ.

Wahl, f., алеџере, алесѫръ, алесътѫръ; скрѫтінѫ; алтернатівъ.

Wahl-amt, n., офічіѫ алегътівѫ; —fähig, a. ші ad., къпаче de a фі алесѫ; —fähigkeit, f., къпачетате de алесѫ; —fürst, m., прінчіпе алегътівѫ, domniторѫ електівѫ; —kapitulation, f., капітѫлъцiѫне, ꙟнвоіéлъ фъкѫтъ кѫ поѫлѫ domniторѫ; —königreich, n., регатѫ електівѫ; —kugel, f., білъ, білетѫ de алеџере; —mann, m., алегъторѫ; —platz, m., локѫ de алеџере; къмпѫ de вътъліъ; —recht, n., dpeптѫ de алеџере; —spruch, m., сімволѫ, deвісъ, сѫнтінцъ; —statt, f., локѫ de вътъліъ; —stimme, f., вотѫ, гласѫ de алегъторѫ, сѫфраџіѫ; —verwandtschaft, f., рѫdipe сімпатетікъ, сімпатіъ; іѫвіре фірéскъ; —zettel, m., чеdѫлъ de алеџере, білетѫ.

Wählbar, a. ші ad., de алесѫ, къпаче de алесѫ; —keit, f., къпачетате, dестоінічіъ de алесѫ.

Wählen, v., алегѫ.

Wählerisch, a. ші ad., алегъросѫ, ръсфъцатѫ, делікатѫ.

Wahn, m., пърере фалсъ, опініѫне рътъчітъ, пълѫчіре; ерóре, прежѫdецѫ; den — benehmen, a decамъџі; in dem —e stehen, a пресѫпѫне, a креde.

Wähnen, v., mi се паре, пресѫпѫнѫ, імаџінеzѫ, ꙟнкіпѫескѫ.

Wahnglaube, m., кредінцъ deшéртъ, релеџе фалсъ, релеџе фантастікъ.

Wahnschluß, в. Trugschluß.

Wahnsinn, m., невѫніъ, deminте, неminте; френесіъ.

Wahnsinnig, a. ші ad., невѫнѫ, сmintітѫ, ліпсітѫ deminте, стравагантѫ.

Wahnwitz, m., аіѫраре, делірѫ; в. Wahnsinn.

Wahnwitzig, a. ші ad., аіѫръторѫ, деліръторѫ; в. ші Wahnsinnig.

Wahr, a. ші ad., adевъратѫ; nicht —? ашеа есте? so — mir Gott helfe! ашеа съ'мї ажѫте Dzeѫ!

Wahren, v., пъzескѫ, апърѫ, фереcкѫ; zъреcкѫ; в. Bewahren ші Wahrnehmen.

Währen, v., цінѫ, ѫрмеzѫ, контінѫеzѫ, dѫреzѫ; es währte nicht lange, dѫпъ ѫнѫ скѫртѫ ръстімпѫ.

Während, praep. ші ad., пънъкъndѫ; — eines Jahres, ꙟн тімпѫ de ѫнѫ анѫ.

Wahrgeld, n., прецѫ, костѫ; амѫndъ пентрѫ ѫнѫ оморѫ.

Wahrhaft, —ig, a. ші ad., adевъратѫ, вераче, ценѫінѫ.

Wahrhaftigkeit, f., adеверічѫне, adеверіме, верачетате.

Wahrheit, f., adевърѫ, верітате; верачетате; массімъ, асciомъ; in —, ꙟн adевърѫ; hinter die — kommen, a deскопері adевърѫлѫ; Kinder und Narren sagen die —, прѫнчії ші сmintіції спѫнѫ adевърѫлѫ.

Wahrlich, ad., ꙟн adевърѫ, пре леџеа меа.

Wahrmachung, f., веріфікъцiѫне.

Währmann, в. Gewährsmann.

Wahrnehmbar, a. ші ad., че се пóте прічепе, че се сімте, сімцiверѫ.

Wahrnehmen, v. въdѫ, zъреcкѫ; сімцѫ, обсервѫ; dinстінгѫ; кѫноскѫ; eine Gelegenheit —, a пъndі вреo окасіѫне, a се фолосі de вреo . .

Wahrnehmer, m., обсервъторѫ, прічепъторѫ,

Wahrnehmung, f., zърітѫръ; обсервъцiѫне, прічепере; — seines Nutzens, гріжа de фолосѫлѫ пропріѫ.

Wahrsagen, v., спѫнѫ-de-порокѫ,

прezікъ, спѫпъ віїторѫлъ, аѫгѫрezъ (ла чеї векї).

Wahrsager, m., спѫіторъ de порокъ; аѫгѫръ (ла чеї векї); dівінъторъ; — aus den Sternen, астрологъ, пъскъліторъ.

Wahr-sagerei, —sagekunst, —sagung, f., спѫнътѫръ de порокъ; аѫгѫріъ; dівінъцiѫне, превеdере, прezічере (връжіторіъ).

Wahrsagergeist, m., спірітъ превъzъторъ, спірітъ връжіторъ.

Währschaft, в. Gewährschaft.

Wahrscheinlich, a. ші ad., верасеminea, пробаверъ, апрóпе de аdевъръ; апъріnте; —keit, f., верасеmenime, пробаверітате; апъріnцъ.

Währung, f., dѫрътѫръ, цінътѫръ; валѫтъ, валóреа ѫнеї monete; Wiener —, валѫтъ de Biena.

Währwolf, m., пріколічъ; omъ-лѫпъ; mama пъdѫреї; фéръ фабѫлóсъ, че се креde къ тръіеште din карне de omъ.

Wahrzeichen, n., семnъ, контрасемnъ, потъ карактерістікъ.

Waid, n., ісатісъ (плантъ de въпсітъ); вadъ, апъ скѫndъ.

Waidküpe, f., пѫтінъ орї кълdаре кѫ ісатісъ; въпсеа de ісатісъ.

Waidmühle, f., móръ пентрѫ ісатісъ.

Waise, f., —nkind, n., —nknabe, m., —nmädchen, n., орфанъ, —ъ, орфелінъ, —ъ, сърmanъ, съракъ de пъріnцї.

Waisenhaus, n., орфанотрофеъ, касъ de орфанї.

Waisenmutter, f., mamъ de орфанї.

Waisenvater, m., татъ de орфанї.

Wake, f., пеле de mїелъ, хършіъ; в. Wacke ші Wuhne.

Walach, Wlach, Wälsch, m., (слав. ші церm.), ромънъ, романъ, італіанъ.

Walchern, v., тъвълескъ.

Wald, m., пъdѫре, кodрѫ (de копачї грошї), сѫлхъ сéъ сѫлвъ (de бръdетъ); браніште, (слав.); er sieht den — vor Bäumen nicht, елъ nѫ веde кodрѫлъ dintре копачї, елъ nѫ кѫпóште аdевърѫлъ, къчї е ѫнъ пътъръ; wie es in den — hinein schallt, so schallt es wieder heraus, кѫmъ е бътътѫра, ашеа е ші сѫнътѫра, кѫmъ е ѫнтребъ чѫнеа ашеа е ші ръспѫнсѫлъ.

Wald-anemone, f., anemonъ пъdѫрéцъ; —bach, m., пърѫъ de mѫnте; —bewohner, m., локѫіторъ de пъdѫрї; —biene, f., албінъ сълбатекъ; —blume, f., флóре сълбатекъ; —bruder, m., съхастрѫ, еремітъ (Einsiedler); —distel, f., скаїѫ пъdѫрецъ; —dosten, m., тріфоїѫ de пъdѫре, еѫпаторіъ; —esel, m., мъгаръ сълбатікъ; —flöte, f., чimпоїѫ (іт. sampogna); —frevel, m., преварікъцiѫне de пъdѫре, фѫртъ de лемнъріï; —geist, m., mama пъdѫреї, demonъ din кodріï; —gewächs, n., плантъ пъdѫрéцъ; —gott, m., zeъ de пъdѫре, Сілванъ, Фаѫнъ, Сатіръ (мітол.); —graf, в. Wildgraf; —horn, n., корнъ de въпъторї; —huhn, n., гъінъ сълбатікъ; —hüter, m., пъdѫраръ (бръніштеръ); —katze, f., мѫцъ сълбатікъ; —kirsche, f., черéшъ сълбатікъ; —mann, m., пъdѫраръ; —männchen, n., —teufel, m., Сілванъ, Фаѫнъ (мітол.); —mensch, m., omъ сълбатікъ; —nachtschatten, m., беладона (плантъ); —nessel, f., ѫрzікъ пѫтѫрóсъ; —nymphe, f., Nimфъ de пъdѫре, Dріаdъ (мітол.); —ochs, m., боѫръ, zimбрѫ (Auerochs); —ordnung, f., регѫлъмѫнтъ de пъdѫрї.

Wäldchen, n., пъdѫріче.

Waldung, f., пъdѫре, пъdѫріme, кodрѫ.

Walgern, wälgern, v., dестindъ; спланezъ; сѫческъ.

Walhalla, f., валхалъ, елісеѫлъ попóрълоръ пъгъне цермане, палатъ мърецъ ла Регенсбѫрг.

Walke, f., піѫъ; dърстъ, вѫлтóре, гѫлкъ (іт. gualchiere, ѫн каре се бътѫческъ лъпъріiле).

Walken, v., батъ ѫн піѫъ; ѫнвълїѫ (пънѫръ ѫн вѫлтóре).

Walker, m., піѫоаръ, dърстаръ, вѫлтораръ.

Walkmühle, в. Walke.

Wall, m., валŭ, iezътъръ de пъmѫntŭ; троianŭ (de nea).
Wallach, m., калŭ жъгъnітŭ.
Wallbruch, m., спърсетъръ de валŭ, брешъ (іт. brescia), штірбътъръ.
Wallen, v., daŭ ѫn клокотŭ, клокотескŭ, фербŭ, колкъїъ, факŭ валърї; се бате inima.
Wallfahren, v., перегрinezŭ, mергŭ ла локърї сфinте.
Wallfahrt, f., перегрinaцїъ, кълъторіъ ла локърї сфinте (хаціалѫкŭ).
Wallfahrten, в. Wallfahren.
Wallfisch, m., кітŭ, бълénŭ (іт. ceto, baleno); —barte, f., барба кітълъї; —fänger, m., пескарŭ de бълenї; —thran, в. Fischthran.
Wallkeller, m., (фортіф.) касъmатъ.
Wallnuß, f., nъкъ; —baum, m., nъкŭ; —garten, m., nъчетŭ.
Wallrath, m., сперma кітълъї, спермачетŭ.
Wallroß, n., іпопотамŭ, калŭ de mape, росmарїъ.
Wallung, f., клокотŭ, колкотŭ, колкъіéлъ, фербътъръ, ѫnъndътъръ.
Walm, m., вълтóре de апъ, окїъ de апъ.
Walmdach, n., павіліonŭ; балdaxinŭ; кортŭ.
Wälsch, в. Walach.
Wälschkohl, m., кърекїъ ромънескŭ.
Walten, v., dicnъnŭ, domneскŭ, гъбернŭ, ѫnгріжескŭ, факŭ-dерегŭ; das walte Gott! Dzeŭ съ ажъте! einen — lassen, а лъса пе чіnева съ лъкре ѫn плакълŭ съŭ.
Walze, f., сълŭ, чілindръ, ролъ (іт. rullo); валсŭ (danцŭ nemцескŭ).
Walzen, v., nетezескŭ, спланezŭ къ сълълŭ; вълсezŭ (dънцъескŭ nemцеште).
Wälzen, v., ръстоголескŭ, ролezŭ, пръвълїъ; цїърezŭ, daŭ ѫn цїърŭ; die Schuld auf einen —, а арънка віnа пе чіnева.
Walzenpresse, f., теаскŭ къ сълŭ.
Walzer, m., валсŭ (danцŭ nemцескŭ).
Wälzung, f., ротітъръ, ръстоголаре, ролътъръ, пръвълітъръ.
Wamme, f., бърбіъ; трагънŭ (ла віте).
Wamms, n., гъбъ, скъртеікъ, zъбъnŭ.
Wampe, f., бъртъ, бърdъфŭ.
Wand, f., пърете; mърŭ; spanische —, паравanŭ (іт. paravento); —bekleidung, f., ѫnтъблътъръ, ѫnбръкътъръ de пърете.
Wandel, m., mътътъръ, стръmътътъръ, mътъцiъne, скіmбаре; пъртаре, віéцъ, віецъіре, цinóреа віецеї.
Wandelbar, a. ші ad., скіmбъчосŭ, съпъсŭ ла скіmбърї, mътаверŭ; стрікъчосŭ, къ скъdерї, dефъптъосŭ, dескоmпъсŭ; —keit, f., скіmбъчъne, mътаверітате, nекоnстанцъ.
Wandeln, v., mергŭ; ѫmблъ, петрекŭ (в. ші Verwandeln).
Wandelstern, m., планетŭ, стеа ръtъчітóре.
Wandelung, f., (бісер.) префачере, стръсъбстънцiъцiъne.
Wanderbuch, n., карте de кълъторŭ.
Wanderer, m., кълъторŭ, пасацерŭ, кълъторŭ пеdестръ, перегрinъторŭ.
Wanderjahre, pl., аniї de кълъторітŭ (ла mесеріешї).
Wandern, v., кълъторескŭ, перегрinezŭ, ѫmблъ пеdестръ dела ъnŭ локŭ de алтълŭ.
Wanderschaft, f., кълъторіъ ѫn стръіnътате, перегрinaцїъ.
Wandersmann, в. Wanderer.
Wanderstab, m., кържъ de перегрinŭ, бастоnŭ de кълъторŭ.
Wanderung, f., кълъторіъ, mерсŭ пеdестръ; стръmътаре (dinтр'ъnъ локŭ ѫn алтълŭ), mігръцiъne.
Wandhaken, m., скóбъ de пърете, арпъnъ (іт. arpione).
Wandkalender, m., кълindарŭ de пърете.
Wandlaus, f., пъdъке de лemnŭ (в. Wanze).
Wandleuchter, m., каndелабръ.
Wandlung, в. Wandelung.
Wandpfeifer, m., піластръ.
Wandschrank, m., арmарїъ de пърете, фірidъ.
Wanduhr, f., оролоцїъ къ пеndълŭ.
Wange, f., обраzŭ, бъка фецеї, бъкъ.
Wangengrübchen, n., гропшóра фецеї.
Wankelmuth, m., nекоnстанцъ, скіmбъчъne, inimъ клътіnатъ.

Wankelmüthig, a. ші ad., неконстанте, скімбъросѫ, скімбъчосѫ; —keit, f., в. Wankelmuth.

Wanken, v., me клътінѫ, барколезѫ (ка о баркъ пе апъ), сѫнт nedeтерminатѫ, me ꙟndoieскѫ; me скімбѫ.

Wann, ad., къndѫ; dann und —, къте odатъ, къndѫ ші къndѫ.

Wanne, f., ванъ (Цéра pom. ші Брашовѫ), пѫтінікъ; коватъ, алвіъ; лопатъ; въптѫрéшкъ.

Wannen, —hero, ad., von —, de ѫnde, dinкътръѫ.

Wannen, v., въптѫрѫ.

Wannenweher, m., ѫліѫ.

Wanst, m., бѫртъ, бѫрdѫфѫ, кѫлікѫ; вѫнтре, пънтече грасѫ (Wampe).

Wanze, f., пъdѫке de лемнѫ, (стелніцъ, плошніцъ).

Wanzenbrut, f., оѫъ de стелніце.

Wappen, n., маркъ, ꙟпсемне, артърії (але ѫнеї церї орї фамілії).

Wappen-bild, n., ꙟпсемнѫ; —buch, n., карте ералdікъ; —feld, n., кътпѫлѫ артъріілорѫ; —könig, m., реце de артърії; ералdѫ; —kunde, f., ералdікъ, штіінцъ deспре ꙟпсемне; —schild, m., скѫтѫ повілітарїѫ.

Wappnen, v., армезѫ (Waffnen).

Wardein, m., гарdianѫ, контролъторѫ de монете (ꙟп монетърії).

Warlich, в. Wahrlich.

Warm, a. ші ad., калdѫ, кълdѫросѫ; einem den Kopf — machen, а ꙟптърѫта пе чінева, а'лѫ амеці; — sitzen, а тръі ꙟп прісосінцъ.

Wärme, f., кълdѫръ, кълóре; фербóре, арdóре.

Wärme-grad, m., градѫ de кълdѫръ; —leiter, m., кondѫкъторѫ de кълdѫръ; —messer, m., термометрѫ, месѫръторїѫ de кълdѫръ; —stoff, m. матеріа кълdѫреї, калорікѫ (фіс.)

Wärmen, v., ꙟпкълzескѫ.

Wärmer, m., ꙟпкълzіторѫ.

Wärmlich, a. ші ad., кълdѫцѫ, кълdішорѫ.

Wärmpfanne, f., ꙟпкълzітóре, тігаіе de ꙟпкълzітѫ.

Wärmung, f., ꙟпкълzъмѫнтѫ, ꙟпкълzітѫръ.

Warnen, v., ꙟпштіінцезѫ (deспре ѫнѫ перікѫлѫ), факѫ de штіре, admonezѫ (авемѫ Mone арdел.), авізезѫ.

Warner, m., ꙟпштіінцеторѫ, авізъторѫ, admoniторѫ.

Warnung, f., препштіінцаре, admoniціѫне, авістъ; ꙟпфрѫнтъчѫне (dожанъ Verwarnung); das soll mir zur — dienen, ачéста 'мї ва серві de регѫлъ, ачéста 'мї есте спре а me фері.

Warte, f., тѫрпѫ, ведéтъ, локѫ пълцатѫ de пъndъ; обсервъторїѫ.

Wartefrau, в. Wärterin.

Wartegeld, n., плата ѫнѫї поѫ амплоіатѫ.

Warten, v., аштептѫ; іаѫ аminте, аціптѫ minтеа; пъndескѫ; пъzескѫ, сервескѫ; die Kinder —, а гріжі de прѫнчї; das Vieh —, а пъzі de віте.

Wärter, m., ꙟпгріжіторѫ, пъzіторѫ (de болнавї, de прѫнчї); —in, f., пъzітóре, ꙟпгріжітóре; бонъ.

Wartthurm, в. Warte.

Wartung, f., гріжъ, кѫръ, пазъ; асістінцъ.

Warum, ad., пентрѫ че, de че.

Wärwolf, в. Währwolf.

Warze, f., пецелѫ, пéгѫ, бѫбѫрѫzъ; мѫкѫ de цѫцъ.

Warzenkraut, n., флóреа сóрелѫї маре.

Warzig, a. ші ad.. негосѫ, пецелосѫ, бѫбѫросѫ.

Warzlein, n., негѫцѫ, пецелѫцѫ.

Was, pron. ned., че; — gibt's? че есте? — geht mich das an? че'мї пасъ mie de ачéста?

Waschbecken, n., лігіанѫ, лъѫторїѫ, лъѫарїѫ (lavoir фр.).

Wäsche, f., рѫфе, пънzъріъ, албърії; кътъшърії; pl., скімбѫрї; спълътѫръ, біѫітѫръ; meine Frau hat die —, соціа меа спалъ рѫфе.

Waschen, v., спълѫ, лъѫ, біѫескѫ, білескѫ; eine Hand wäscht die andere, о мънъ спалъ пе алта, ѫнії пе алціі пе ажѫтъмѫ.

Wäscher, m., спълъторѫ; —in, f., спълъторéсъ; тѫіере флекаръ.
Wäscherei, f., спълътѫнтѫ, спълътѫръ, лъѫтѫръ; біѫітѫръ.
Waschfaß, n., пѫтінъ de рѫфе.
Waschfrau, в. Wäscherin.
Waschgold, n., аѫрѫ спълатѫ (din пъсіпѫ).
Waschhaft, a. ші ad., ворбарецѫ, гѫратекѫ, гѫралівѫ.
Waschhaus, n., спълъторіъ, касъ de біѫітѫ.
Waschkessel, m., кълdаре de біѫітѫ.
Waschlappen, m., спълъторїѫ.
Waschleine, f., сфóръ de ѧнтіпсѫ (рѫфе).
Waschwasser, n., апъ de спълатѫ.
Waschzettel, m., лістъ de рѫфе.
Wasen, m., пажіште (Rasen).
Wasser, n., апъ; im — lebend, апатекѫ, de апъ; zu — und zu Lande, пе апъ ші пе ѫскатѫ; mir läuft das — im Munde zusammen, ѧмї кѫргѫ балеле; zu — machen, а рédѫче ла пітіка, а атъцi, а ѧпшела; das — abschlagen, а се піша, а еші ла ѫdѫ; stille — sind tief, de апа лінъ ші de кънеле тѫтѫ съ те пъzештї; пісікъ блънdъ сгъріе реѫ.
Wasser-ader, f., вънъ de апъ; —ampfer, m., макрішѫ de апъ; —artig, a. ші ad., апосѫ, кѫ апъ; —auge, n., (хір.) idроталміъ (бóлъ); —bau, m., клъdіре ѧн апъ, фабрікъ de апъ; —baukunst, f., idраѫлікъ, штіінцъ de клъdітѫ ѧн апъ; —becken, n., басінѫ, сѫпѫ de апъ; —beschreibung, f., idрографіъ; —beule, f., бѫбоїѫ апосѫ; —blase, f., бешікъ de апъ; —blau, a., azѫрѫ делъѫтѫ, вѫнътѫ спълъчітѫ; —blei, n., плѫтбацiне; молindenѫ (металѫ); —bottich, m., пѫтінъ de апъ; —brei, m., тътълігъ, папъ, чірѫ; —bruch, m., ръсфръптѫръ de валѫрї; —damm, в. Damm; —dicht, a. ші ad., непътрѫпсѫ de апъ; —eimer, m., вadръ de апъ, съкалѫ (ѧн Пп., іт. secchia); —fall, m., къzътѫръ de апъ, каскатъ, катарактъ; —fang, m., четерпъ, ресерварїѫ (de апъ); —farbe, f., колóре de апъ, апшóръ (zѫгр.); —feuerwerk, n., фокѫ артефічіосѫ ѧн апъ; —gauchheil, n., веронікъ de апъ (бот.); —gebäude, n., ediфічіѫ de апъ; —geflügel, n., пъсърї de апъ; —hälter, в. —fang; —hose, f., тромбъ, волбѫръ de апъ, сіфонѫ, леікъ; —kitt, m., чіментѫ непътрѫпсѫ de апъ; —kopf, m., (med.) idрокефалѫ, капѫ апътосѫ; —kunst, f., idраѫлікъ, штіінцъ despre апъ; —leitung, f., апъdѫктѫ, каналѫ; —linse, f., лінте de балтъ; —mann, m., (астр.) Ѹdъторѫ; —maschine, f., махінъ idраѫлікъ; —melone, f., пепене верde, (молd.) харбѫzѫ; —messer, m., idрометрѫ; —meßkunst, f., idрометріъ, штіінцъ de месѫратѫ апеле; —münze, f., мінтъ de балтъ; —nuß, f., кастанъ de апъ; —nymphe, f., (міт.) Naiadъ, Nepeidъ; —orgel, f., органѫ idраѫлікѫ; —probe, f., провъ de апъ (тортѫръ); —rabe, m., перde-варъ; —rad, n., рóтъ de апъ; —rinne, —röhre, f., лъптокѫ, скокѫ, кънълецѫ; —rose, f., nimфеъ; —scheu, a. ші ad., idрофобѫ, фрікосѫ de апъ, тѫрбатѫ; —schierling, m., кѫкѫтъ; —schlund, m., вѫлтóре, вораціне; —stand, m., пълцімеа апеї; —ständer, m., чѫбърѫ de апъ; —stoff, m., (хім.) idроценѫ; —stoffgas, n., гасѫ idроценѫ; —strahl, m., ѧніептътѫръ de апъ, разъ de апъ; —sucht, f., бóлъ de апъ, idропікъ; —süchtig, a. ші ad., idропікѫ; —träger, m., съкецiѫ, кърътoрѫ de апъ; —uhr, f., оролоцїѫ de апъ, клесidръ (ла антічї); —wage, f., лівелъ, кѫмпънъ idростатікъ; —wägekunst, f., idростатікъ.
Wässerchen, n., апшóръ.
Wässericht, a. ші ad., апосѫ, ка апа.
Wässerig, a. ші ad., апіѫ, апътосѫ; zеросѫ; —e Styl, m., стілѫ сарбеdѫ, стілѫ desперватѫ.
Wässern, v., ѫdѫ; adъпѫ, ѫmezескѫ.

Waten, v., daŭ prin vadŭ (apa); im Kothe —, a ɯnota prin noroĭ.
Watſcheln, v., ɯtvaĭ ɯtplетечiтŭ; шkiónътŭ.
Watte, f., ватъ (de вътвакŭ, італ. ovatta); сакŭ de пескiтŭ, волокŭ.
Wattiren, v., ватezŭ, къптъшескŭ кŭ ватъ.
Wau, m., rezedъ лътеóръ, бровiнцъ (плантъ).
Webe, f., пънzъріъ, цесетъръ (de 42—72 коцi); —kunſt, f., артъ de цесътŭ.
Weben, v., цесŭ; тiшкŭ, клътескŭ; вiецъескŭ, me тiшкŭ, факŭ-diperŭ; Alles lebt und webt an ihm, тотаĭ e тiшкаре ɯntр'ɯncаĭ.
Weber, m., пънzарŭ, цесеторъ.
Weber-baum, m., сваĭ de статiвъ; —einſchlag, m., трамъ, въттъръ; —handwerk, n., цесетоpiъ, тесеріъ de пънzарŭ; —kamm, m., перiъ de мɯнжiтŭ; —lade, f., вътале; —ſchiff, n., сввеiкъ; —ſtuhl, m., статiвъ (молд. ші apd.), ръсвоiŭ.
Weberei, f., цесетоpiъ.
Wechſel, m., скiмвŭ, скiмвътɯнтŭ, стръмътътъръ, пекопстапцъ; —-brief, m., поліцъ, катвiŭ; trockener —brief, m., поліцъ сéкъ, поліцъ de овліго; traſſirter —, тратъ; einen — acceptiren, a акчепта о поліцъ; einen — ausſtellen, a da о поліцъ; einen — giriren, a ціра о поліцъ; einen — indoſſiren, a ɯndoca о поліцъ; durch — übermachen, a плъті prin поліцъ; einen — ziehen, a траце о поліцъ.
Wechſel-balg, m., пиіŭ de дракŭ (пъсквъŭ din дракŭ ші о фертекътóре); скiдóлъ, копілŭ свпксŭ (ɯn локвлŭ челиi леціиiтŭ); —bank, f., банкŭ; —brauch, m., ксапцъ, datinъ de поліце; —fieber, n., фрігърi скiмвъреце; —friſt, f., zile de граціъ (ла плата поліцелорŭ); —geld, n., монетъ de банкŭ; —geſchäft, n., —handel, m., негоцŭ кŭ поліце; —kurs, m., кърсŭ de поліце (прецвлŭ лорŭ); —ordnung, f., лецеа поліцелорŭ; —pferde, n. pl., каi скiмваці; —recht, n., dreптвлŭ катвіалŭ, дрептŭ de поліце; —reim, m., рiтмŭ, (версŭ алтернатівŭ); —reiterei, f., черквiтъръ, реціръторъ de поліце; —ſchuld, f., даторіъ de поліцъ; —ſeitig, a. ші ad., вивлŭ пентрв алтвлŭ, речiпрокŭ; —wirthſchaft, f., (агр.) скопотіъ алтернатівъ, агрікvлтъръ скiмватъ.
Wechſeln, v., скiмвŭ, твтŭ, претвтŭ; алтернezŭ; ein Paar Kugeln —, a се вате ɯn пістóле.
Wechſelsweiſe, ad., пе скiмвате, алтернатŭ.
Wechsler, m., скiмвъторŭ, банкерŭ (зарафŭ, тврч.); —tiſch, m., масъ de скiмвъторi.
Weck, Wecken, m., вvлzŭ (de вптŭ, de тътълiгъ).
Wecken, v., дештептŭ; трezескŭ; аціцŭ (фокŭ).
Weckung, f., дештептътɯнтŭ, дештептътъръ.
Wedel, m., кóдъ; моцŭ твфосŭ; вънтарiв, апъръторiв de твште; стропіторiв, (ла фаврi) прафтъръ.
Wedeln, v., свънтврŭ; daŭ din кóдъ (къпеле).
Weder, conj., нiчi; — noch, нiчi нiчi.
Weg, m., кале; дрвт, стратъ (катŭ ziчетŭ стратŭ, в. Straße); modŭ; geradeз —s, deadpeптвлŭ; unter —s, пе дрвтŭ; geht eure —e, ведецiвъ de дрвтŭ; терцеці ɯn трéвъвъ; es hat gute —e, пв фаче нiтiка, маi е ɯnкъ тiтпŭ; den — bahnen, a спарце гiaца, a фаче дрвтŭ, a трече prin гревтъці; ſich auf den — machen, a тънека, a пврчеde ла дрвтŭ; ſeinen — gehen, a'шi ведé de дрвтŭ; den — alles Fleiſches gehen, a ръпъоса, a твpi; aus dem —e räumen, a делътвра, a депърта.
Weg, ad., каръте! фъте 'нколо! daсă, депъртатŭ! лiпсеште!
Weg-arbeiten, v., лвкра пепчетатŭ; —begeben, ſich, me департŭ, пврчедŭ; —bereiter, m., инспекторŭ de дрвтврi; —blaſen, v., свфла ла о парте; —bleiben, v., пв вiнŭ, ръмънŭ афаръ, лiпсескŭ; —brin-

gen, v., departŭ, делътȣрŭ; —fallen, v., n'am локŭ, me скаdŭ, лiпсескŭ; —fangen, v., апȣкŭ, прindŭ; —gehen, v., me departŭ, мергŭ, пȣрчеdŭ, мънекŭ; —jagen, v., алȣнгŭ, ѫнтецїȣ, гонескŭ; —kapern, v., прindŭ о наie; —kommen, v., me перdŭ; —lassen, v., daŭ dрȣмȣлŭ; факŭ скъпатŭ; dimitŭ, omitŭ; —laufen, v., фȣгŭ сфȣгŭ, о тȣлескŭ; —legen, v., пȣнŭ ла о парте, делътȣрŭ; —nehmen, v., апȣкŭ, окȣпŭ, iaŭ; —räumen, v., делътȣрŭ, departŭ (пеdече); ѫплеспескŭ; —reisen, v., пȣрчеdŭ, мънекŭ, кълъторескŭ; —scheuchen, в. Verscheuchen; —schlagen, v., абатŭ, ръспiнгŭ; —schmeißen, v., лапъdŭ, арȣнкŭ ла о парте; —sein, v., сȣнт depъртатŭ, абсȣнтеzŭ; —setzen, v., пȣнŭ ла о парте, делътȣрŭ; sich über etwas —setzen, а несокоті чева, а нȣ'цї пъса de чева; —werfen, v., арȣнкŭ ла о парте; sich —werfen, а се ȣмiлi, а се degрada; —ziehen, v., мънекŭ, пȣрчеdŭ (шi алтеле мȣлте, каре се компȣнŭ пре́ ȣшорŭ кȣ Weg).

Wegeamt, n., офiчiŭ de dрȣмȣрї.

Wegen, praep., пентрȣ, din каȣсъ, din респептŭ, ѫн прiвiнцъ.

Wegerich, m., патлаџеа, плънтъџеа, плънтаџiнъ (iт. piantaggine).

Weggang, m., мънекаре, пȣрчеdере.

Wegsam, a. шi ad., практiкаверŭ, de ъмблатŭ.

Wegscheide, в. Scheideweg.

Wegwart, f., чiкорiъ сълбатiкъ.

Wegweiser, m., кълъȣzŭ, kondȣкъторŭ, арътъторŭ de dрȣмŭ.

Wegwurf, m., лъпъdътȣръ, лȣкрȣ фо́рте вiле́нŭ; лерфъ, цолiнъ.

Wegzehrung, f., мерinde.

Wegzug, m., мънекаре, пȣрчеdере, departŭ.

Weh, n., dорере, dоро́ре; ваї (iт. guai); реŭ.

Wehe, int., ваї! аолео! — thun, а dоре́.

Wehe, f., dȣрере de наштере.

Wehen, v., adiїȣ, спiрŭ, сȣфлȣ, факŭ вънтŭ; фѫлфъїȣ; der Wind weht, вънтȣлŭ сȣфлъ; die Fahnen —, флатȣреле фѫлфъiе.

Wehfrau, в. Wehmutter.

Wehklage, f., ваiетŭ, плънсетŭ; тънгȣiре, бочетŭ, бочiтȣръ, комплънсетŭ.

Wehklagen, v., me ваiетŭ, me ваiерŭ; плънгŭ, me тѫнгȣiескŭ, me боческŭ.

Wehmuth, m., трiстецъ, ѫнтрiстъчȣне, dȣрере сȣфлете́скъ, сiмцŭ dȣреросŭ; меланхолiъ.

Wehmüthig, a. mi ad., трiстŭ, ѫнтрiстатŭ, dȣреросŭ, мъхнiтŭ; меланхолiкŭ.

Wehmutter, f., мо́мъ (Hebamme).

Wehr, Wehre, f., апъръмѫнтŭ; армъ; ланче; спатъ; скȣтŭ; sich zur — stellen, а се пȣне ѫн старе de апъраре.

Wehr, n., ставiлъ, iezътȣръ, iézŭ.

Wehren, v., апърŭ; опрескŭ, абатŭ; sich seiner Haut —, а'шї вinde скȣмпŭ вiе́ца.

Wehrgehänge, n., портdепеїȣ, портde-спатъ, атърнътȣръ (dела савiъ Degengehänge).

Wehrhaft, a. шi ad., къпаче de арме, dестоiнiкŭ а се апъра; —igkeit, f., къпачетате de арме.

Wehrlos, a. шi ad., неарматŭ, decарматŭ; непȣтiнчосŭ; —igkeit, f., лiпсъ de арме; нехърнiчiъ de арме.

Wehrmann, m., омŭ de арме, осташŭ.

Wehrstand, m., статŭ остъшескŭ, статŭ мiлiтарїȣ.

Weib, n., мȣiере, фемеiъ; соцiъ мърiтатъ, невастъ, консо́рте; altes —, фемеiъ бътръпъ, бабъ, въбъкiъ; große und starke —, мȣiеро́iе, мȣiероїȣ; kleine —, фемеiȣшкъ, мȣiерȣшкъ; einem seine Tochter zum —e geben, а'шї мъріта фiїка dȣпъ чiнева (в. шi Frau).

Weibchen, n., мȣiерȣшкъ, фемеiȣшкъ.

Weiber-adel, m., новiлiтате de фȣстъ; —art, f., апȣкътȣръ фемеiе́скъ; —feind, m., dȣмманŭ алŭ фемеiлорŭ; —freund, —narr, m., омŭ фемеiетiкŭ, мȣiеросŭ, невȣнŭ dȣпъ фемеї; омŭ десфръпатŭ; —herrschaft, f., —regiment, n.,

ціпекократіъ, domnia фетеілорѫ; —laune, f., капріцѫ фетеіескѫ, ръсфъцѫ фетеіескѫ; —list, f., віклепіъ фетеіéскъ; Weiberlist geht über alle List, фетеіле сѫнт маї тъіестре декътѫ дракѫлѫ; —mann, m., отѫ папъ-лапте, бърбатѫ че стъ сѫб паптофі, тѫіероткъ; —rock, m., фѫстъ, рокіъ.

Weibisch, a. ші ad., тѫіерецѫ, фетеіецѫ, делікатѫ; толатекѫ, дестръматѫ.

Weiblich, a. ші ad., фетеіескѫ, фетенінѫ; —e Geschlecht, n., сексѫ фетеіескѫ; (гръм.) ценѫ фетеіескѫ; —keit, f., патѫръ фетеіéскъ, карактерѫ фетеіескѫ.

Weibs-bild, n., —person, f., (ѧн деспрецѫ) тѫіере, фетеіъ вілéнъ.

Weibs-leute, pl., —volk, n., тѫіеретѫ, фетеіетѫ.

Weich, a. ші ad., мóле; делікатѫ; (фраџедѫ, крѫдѫ; doiocѫ, артоніосѫ (сѫнетѫ).

Weichbild, n., ѧтпреціѫріте (а ѫнеї четъцї); ціпѫтѫ.

Weiche, f., толътате; толічѫне, толешіте; дешертѫ, толіте (ѧн ѫнеле пърцї але трѫпѫлѫї), флътънzаре (ла віте).

Weichen, v. a., моїѫ; —, v. n., те ретрагѫ, чедѫ; те даѫ ѧндъръптѫ (іт. dar indietro); те ферескѫ (Ausweichen).

Weichheit, f., толічѫне, толътате.

Weichherzig, a. ші ad., толатекѫ; doiocѫ; компътітосѫ, тілосѫ.

Weichlich, a. ші ad., толатекѫ, фетеіецѫ.

Weichling, m., папъ-лапте, отѫ толешітѫ.

Weichmäulig, a. ші ad., гѫръ коконéскъ, гѫръ делікатъ.

Weichmüthig, в. Weichherzig.

Weichsel, f., вішінъ (іт. visicola); —baum, m., вішінѫ; —zopf, m., плікъ полóнъ (бóлъ).

Weichthier, n., толѫшкъ, animалѫ мóле.

Weid, n., сълчетѫ, лѫнкъ де ръкіцї.

Weide, f., салче; ръкітъ (лоzіъ); пъшѫне (іташ, ѫнгѫр., іслаzѫ, слав.); —land, n., —platz, m., локѫ де пъшѫне.

Weiden, v., паскѫ, пъщѫнеzѫ; те десфътеzѫ.

Weiden, a., де салче.

Weidenbusch, m., сълчетѫ.

Weiderich, m., лісітахіъ (плаптъ).

Weidicht, n., сълчетѫ.

Weidknecht, m., сервѫ де вънатѫ.

Weidlich, a. ші ad., бравѫ, віоїѫ (воінікѫ).

Weidling, m., бъркѫліцъ, пъішоръ.

Weidmann, m., вънъторѫ.

Weidmännisch, a. ші ad., де-а-вънъторѫ, ка вънъторѫ.

Weidmesser, n., кѫцітѫ вѫнъторескѫ.

Weidspruch, m., терminѫ де вѫнъторі.

Weidvieh, n., віте де пъшѫне.

Weidwerk, n., тесеріъ де вѫнъторі, вънъторіъ (Jägerei).

Weife, f., ръскіторѫ, дъпънъторѫ; вѫртелніцъ.

Weifen, v., депънѫ.

Weigern, sich, v., рефѫсеzѫ, те кодескѫ, пѫ ѧтплінескѫ.

Weigerung, f., рефѫсъ, нетплініnцъ.

Weihbischof, m., епіскопѫ тітѫларѫ.

Weihbrot, n., пъне сфінцітъ.

Weihe, m., шоітѫ, віndереѫ, тіліанѫ (пасере ръпітóре).

Weihe, f., сфінціре, консъкръціѫне; хіротоніре, преоціре.

Weihen, v., сфінцескѫ, консъкреzѫ; хіротонескѫ; кълѫгъреcкѫ; dedікѫ, оферіѫ (ѫнѫ дарѫ, о карте).

Weiher, m., сфінціторѫ, бінекѫвънтъторѫ; хіротоніторѫ; dedікъторѫ, оферіторѫ; віѫарїѫ, пескѫінъ (лакѫ де пештї).

Weihkessel, m., крістеліцъ, кълдърѫшъ кѫ апъ сфінцітъ.

Weihnachten, pl., Наштереа Domnѫлѫї Хрістосѫ, Кръчѫнѫ, (= Creatione).

Weihnachts-abend, m., ажѫнѫлѫ Кръчѫнѫлѫї; —stolle, f., коврігѫ, колакѫ де кръчѫнѫ.

Weihrauch, m., тъмѫіетѫръ, фѫтѫ де тъмѫіъ; —büchse, f., къцѫіе; къделніцъ.

Weihung, f., сфінціре; dedікъціѫне.

Weihwasser, n., апъ сфінцітъ, апъ бінекѫвънтатъ, агіастъ.

Weihwedel, m., стропітóре, в. Wedel.
Weil, conj., фіindȣкъ; пептрȣкъ.
Weiland, ad., odiniόръ; ръпосатȣлȣ, ферічітȣлȣ; de глоріόсъ сȣвепіре.
Weilchen, n., ръстімпȣ скȣртȣ, кліпітъ.
Weile, f., ръстімпȣ; lange — haben, а'цї фі ȣрѫтȣ, а'цї фі тімпȣлȣ лȣнгȣ.
Weilen, v., петрекȣ, ѫнтърzіїȣ.
Weiler, m., кътȣнȣ, котȣнȣ, сътȣлецȣ, кътева касе ла ȣнȣ локȣ (фъръ бісерікъ ші комȣнітате).
Wein, m., вінȣ; schlechter —, вінастрȣ, вінȣ реȣ; — pflanzen, а съdi віі; reinen — einschenken, а спȣне adевърȣлȣ верde ѫн фацъ.
Wein-ähnlich, a. ші ad., вінърецȣ, вінъріȣ; —apfel, m., търȣ de але вінȣлȣї, търȣ віносȣ; —artig, a. ші ad., de натȣра вінȣлȣї, віносȣ; —bau, m., кȣлтȣръ de віі, віієрітȣ; —bauer, m., економȣ de віі, вінарȣ, віієрȣ; —beere, f., бобіцъ de стрȣгȣрȣ; —berg, m., віїъ, деалȣ de віїъ; —blatt, n., фóіъ de віцъ; —essig, m., вінȣ-акрȣ, оцетȣ de вінȣ; —faß, n., бȣте de вінȣ (іт. botte de vino); —flasche, f., бȣтелкъ de вінȣ; —garten, m., віїъ; —gegend, f., —land, n., цéръ кȣ вінаце, —geist, m., спіртȣ, спіртȣ de вінȣ; —gott, m., (міт.) Бакȣ; —haus, n., оспътъріъ, остъріъ, кърчмъ; —hefen, m., дрождіе de вінȣ; —keller, m., челарїȣ (піфніцъ) de вінȣ; —kelter, m., —presse, f., теаскȣ, сторкъторїȣ, сторчерїȣ de вінȣ, (лінȣ, ȣлȣкȣ), —lese, f., кȣлесȣ de віі; —monat, m., Оптовре; —most, m., мȣстȣ; —mutter, f., дрождіе, грȣмъ de вінȣ; —pfahl, m., парȣ, харачȣ de віїъ; —ranke, f., кȣрпънȣ de віїъ; —rausch, m., беціъ de вінȣ; —rebe, f., віцъ de віїъ; —schank, m., вънzаре de вінȣ; —schenke, f., кърчмъ; —schlehe, f., борбóнъ, агȣрідъ; —schröter, m., келарȣ; —stein, m., тартарȣ, тірігіъ, акріме крісталісатъ (din вінȣ); —steinrahm, m., креморȣ тартарї; —stock, m., бȣтȣкȣ de віїъ; —suppe, f., сȣпъ de вінȣ (іт. zuppa fatta di vino); —träber, —trester, m., тескȣіме; —traube, f., стрȣгȣрȣ, ȣъ, (молд.) пóмъ.
Weinen, v., плънгȣ; лъкръмеzȣ; —, n., плънсȣ, плънсóре.
Weinerlich, a. ші ad., плънгъросȣ, плънгъчосȣ.
Weinicht, a. ші ad., вініȣ, вінъріȣ.
Weinig, a. ші ad., віносȣ.
Weis, etwas — machen, а амъці, а пȣрта de насȣ.
Weise, f., modȣ (фелȣ, кіпȣ), маніеръ, формъ; аріъ, мелодіъ; thörichter —, небȣнеште; auf welche —? ѫн че modȣ;
Weisel, Weiser, m., маткъ de албіне, реціна албінелорȣ, мама албінелорȣ; акȣ de оролоцїȣ, арътъторȣ.
Weisen, v., арътȣ; ѫndірептȣ (Anweisen); трімітȣ; ѫнвъцȣ (Unterweisen).
Weiserwerk, n., рóтеле арътъторȣлȣї (ѫн оролоцїȣ).
Weisheit, f., ѫнцелепчіȣне; філософіъ; штіінцъ; —szahn, m., дінтеле ѫнцелепчȣнеї.
Weislich, a. ші ad., ѫнцелепцескȣ, мінтосȣ.
Weiß, a. ші ad., албȣ; das Weiße, албіме; албȣшȣ.
Weißagen, v., презікȣ, преспȣнȣ вііторȣлȣ, профетеzȣ, пророческȣ.
Weißager, m., профетȣ пророкȣ, презікъторȣ.
Weißagung, f., презічере, преспȣнере, профеціъ пророчіъ.
Weiß-bäcker, m., коврігарȣ; —binder, m., ботарȣ (къ фаче боте, доніце, кофе); —birke, f., местéкънȣ албȣ; —blau, a. ші ad., албастрȣ дескісȣ; —blech, n., ферȣ-албȣ (тінікеа); —buche, f., карпінȣ; —distel, f., спінȣ албȣ; —dorn, m., пъдȣчелȣ; —fichte, f., брадȣ албȣ; —fisch, m., пеште арцінтіȣ, гїоцȣ, чіпрінȣ; —fleckig, a. ші ad., пестріцȣ, кȣ пете албе (калȣ); пънтъногȣ (ла пічорȣ); —gar, a. ші ad., тъбъчітȣ, дȣбітȣ; —gärber, m., тъбъчіторȣ, тъбакȣ (de пеї); —käufer, m., (ѫн глȣмъ) фȣрȣ,

хоцѫ; —kohl, m., —kraut, n., кѫрекїѫ алвѫ.

Weiße, f., алвіme, алвéлъ; — im Auge, алвéцъ; — der Haare, кърѫнтецъ.

Weißen, v., алвескѫ, ꙟналвескѫ.

Weißlich, a. ші ad., алвіѫ, алвічосѫ, алвѫлецѫ, алвішорѫ.

Weißzeug, n., скітвѫрї, хаіне алве, пънzъріі, къmешъріі (Wäsche).

Weißthum, (векїѫ), n., штіінцъ, ꙟнвъцътѫръ; трівѫналѫ, жѫdецѫ.

Weisung, f., арътаре, арътътѫръ; ꙟнфортъцїѫне, ꙟнстрѫкцїѫне, ꙟнвъцътѫръ, ꙟndірептарїѫ, ordinѫ; eine — geben, a da ѫnѫ ordinѫ (a рѫndѫі).

Weit, a. ші ad., departe, dістънте, dістъторѫ; депъртатѫ; ларгѫ, спацїосѫ, вастѫ; etwas —, лъргѫцѫ, лъргѫшорѫ; bei —em nicht, нічї пе departe, нічїdекѫmѫ; von —em, de departe, din dістанцъ mape; das geht ins —e, ачéста се ꙟndелѫнгъ; das —e suchen, a скъпа ла ларгѫлѫ, a o лѫа ла сънътóса; — und breit, din тóте пърцїле; so — ich ihn kenne, пе кътѫ ꙟлѫ кѫноскѫ еѫ; das ist nicht —, ачéста нѫ е лѫкрѫ рарѫ, е лѫкрѫ de пѫцїнъ ꙟнсемнътате; es ist noch nicht so —, лѫкрѫлѫ ꙟнкъ n'a ꙟнаінтатѫ ашеа departe.

Weitberühmt, a. ші ad., фóрте репѫmітѫ, de репѫme mape.

Weite, f., лърцїme; dістанцъ, стінсїѫне.

Weiten, v., лърцескѫ, deслърцескѫ, лъцескѫ.

Weiter, compar., maї депъртатѫ, maї ларгѫ; ohne —s, фъръ алтъ, ꙟнскѫртѫ.

Weiter, ad., ꙟнаінте, maї departe; ich kann nicht —, нѫ maї почѫ; lesen Sie —, чітеште maї ꙟнколо.

Weiterung, f., алъргъmѫнтѫ, лърцїтѫръ, лъцїтѫръ; —en, pl., ѫртърї неплъкѫте.

Weither, ad., dedeпарте.

Weitläufig, a. ші ad., ларгѫ, лърганѫ, dестінсѫ; спацїосѫ; прелѫнцїтѫ, ꙟнтінсѫ; —keit, f., лърцїme, dестінсѫръ; прелѫнцїтѫръ.

Weitschichtig, в. Weitläufig.

Weitscheifig, a. ші ad., прéꙟнтінсѫ, пе ларгѫ; —e Rede, dіскѫрсѫ прé лѫнгѫ.

Weitsichtig, a. ші ad., departe вezъторѫ, пресвітѫ (фіс.)

Weitumfassend, part., mѫлтѫ кѫпрінzеторѫ.

Weizen, m., гръѫ; гръпаце; —acker, m., агрѫ de гръѫ.

Welch, pron., че, че maї, каре; — ein Mann! че maї omѫ!

Welcher, e, es, pron., каре; — auch, орї каре, фіе орїчіне; auf welche Art? ꙟн че modѫ?

Welchergestalt, ad., кѫmѫ, ꙟн че modѫ.

Welcherlei, ad., de каре, de че соїѫ.

Welk, a. ші ad., вештеdѫ; флешкъітѫ (цѫцъ); deсфлорітѫ.

Welken, v., me вештеzескѫ; me молешескѫ.

Welkheit, f., вестеzїѫне, молешіme.

Wellbaum, m., гріndеїѫ, сѫлѫ; фѫсѫ.

Welle, f., ѫndъ; фѫсѫ, фѫштелѫ (іт. fastello, fascia); сѫлѫ (ла въртежѫрї), гріndеїѫ.

Wellenförmig, a. ші ad., ꙟн форма ѫndеї, ѫndъросѫ, ѫndосѫ; —e Bewegung, f., ѫndѫлъцїѫне, ѫndѫлътѫръ.

Wellenlinie, f., лініъ ѫndѫлътóре.

Wellenschlag, m., ѫndътѫръ.

Wellerarbeit, f., бѫлгърітѫръ, mъчерътѫръ, ліпітѫръ кѫ бѫлгърї (de лѫтѫ кѫ паіе).

Wellern, v., бѫлгърескѫ, ліпескѫ кѫ бѫлгърї.

Wels, m., теапъ, сілѫрѫ (соїѫ de пеште, de каре се цїне ші сомнѫлѫ).

Welsch, в. Wälsch ші Walach.

Welt, f., лѫme (maї біне декътѫ mondѫ), ѫніверсѫ; цепѫлѫ omeneскѫ; gelehrte —, лѫmea літератъ; andere —, лѫmea чееалалтъ; schöne —, фемеіле, сексѫлѫ фрѫmосѫ; junge —, жѫnіme; feine —, лѫme поліітъ, лѫme кѫлтіватъ; Jahr der —, анѫлѫ dела фачереа лѫmеї, анѫлѫ плъстѫіреї; Mann von —, omѫ поліітѫ, omѫ кѫлті-

ватъ; Lehre von der besten —, оптimiстъ; er hat —, есте отъ поліітъ, штіе тръі ꙟп лъте; er ist ein Mann nach der —, елъ е отъ de лъте; er kennt die —, елъ кънóште óменіі, елъ кънóште лътеа; ich begreife in aller — nicht, еъ нічі декътъ нъ прічепъ; auf die — bringen, а наште; auf Gottes — nichts haben, а фі ънъ калікъ; sich in die — schicken, а се ꙟптокті дъпъ ꙟтпреціърърі; in die — treten, а еші ꙟп лътеа таре.

Welt-achse, f., осіа лътеі; —all, n., ъніверсъ, тотълъ; —bau, m., —gebäude, n., сістéма лътеі; —bekannt, a. ші ad., прéкъноскътъ, прéфъітосъ, поторіъ; прéренътітъ, de ренъте таре; —beschreibung, f., костографіъ, deскріпціънеа лътеі; —brauch, m., datina лътеі; —bürger, m., четъцéнъ din лъте, костополітъ; —bürgersinn, m., костополітістъ, сітцърі пентръ отенітеа тóтъ; —entstehung, f., костогоніъ, ърzінца лътеі; —erfahren, a. ші ad., пъцітъ ꙟп лъте, практікъ; —erfahrenheit, —erfahrung, f., практікъ, сперіінцъ de лъте; —eroberer, m., къчеріторъ алъ лътеі; —erschaffung, f., фачереа лътеі (zidipea); —gegend, f., реціъне de лъте; —geist, m., спірітъ ъніверсалъ, спірітъ алъ лътеі; —geistliche, —priester, m., преотъ de міръ; —geistlichkeit, f., клеръ de міръ; —gericht, n., жъдеката de апоі; жъдецъ ъніверсалъ; —geschichte, f., історіъ ъніверсалъ, історіа лътеі; —gürtel, m., zonъ, бръъ; —güter, pl., авъціі лътешті; —herrschaft, f., імперіъ ъніверсалъ; —karte, f., хартъ ценералъ; —kenner, m., кънoскъторъ de лъте; —kenntniß, f., практікъ, кънóштереа лътеі; —kind, n., отъ de лъте; матеріалістъ; —klug, a. ші ad., фінъ, політікъ; —körper, m., трънъ черескъ; —kreis, m., сферъ; —kugel, f., гловъ (лътескъ) пътънтескъ; —kunde, —lehre, f., костолоціъ, штіінцъ деспре ъніверсъ; —leute, pl., мірені; óмені din лътеа таре; —licht, n., лътіна лътеі; —mann, m., мірéнъ; отъ de лъте; політікъ; —meer, n., очеанъ; —sinn, m., сітцітѫнтъ de лъте, мінте лътéскъ; —sitte, f., datinъ лътéскъ; —system, n., сістема ъніверсълъі, сістема лътеі; —theil, m., парте de лъте; —ton, m., тонъ din лътеа таре; —weise, m., філософъ; —weisheit, f., філософіъ; —wunder, n., мінънеа лътеі, мінъне ъніверсалъ.

Weltlich, a. ші ad., лътескъ, мірeанъ, профанъ; тімпъралъ; політікъ; —e Stand, m., статъ мірeнескъ; —keit, f., мірeніъ.

Weltling, m., отъ de лъте, отъ лътескъ.

Wende, f. ꙟптърнътъръ, ꙟпторсетъръ.

Wendehals, m., капъ ꙟптортокатъ.

Wendekreis, m., —zirkel, m., тропікъ (черкъ пе сфера лътеі).

Wendeltreppe, f., скаръ мелчіфортъ, трепте ротънde.

Wenden, v., ꙟпторкъ.

Wendepunkt, m., (астр.) пънтъ вертікалъ, пънтълъ ꙟптóрчереі сóрелъі.

Wendung, f., ꙟпторсетъръ, ꙟптърнътъръ; мішкътѫнтъ; фортъ; die Sache nimmt eine schlechte —, лъкрълъ се ꙟптóрче спре реъ; der Sache eine — geben, а ꙟптóрче лъкрълъ.

Wenig, a. ші ad., пъцінъ, пікъ, ніцелъ, пъцінелъ; ein — Wein, ънъ пікъ de вінъ, пъцінтелъ вінъ.

Weniger, comp., nichts desto —, къ тóте ачестеа, тотъші; — werden, а се ꙟтпъціна.

Wenigkeit, f., пъцінътате, мікшоріте, мічіте, багателъ.

Wenigstens, ad., челъ пъцінъ.

Wenn, conj., de, дéкъ, декътва; кънdъ; — auch, — gleich, тъкаркъ, деші, бінекъ (іт. bienane).

Wenzel, m., (ꙟп жокъ de кърці) фанте, флъкъъ.

Wer, pron., чіне? — da? те възъ

те възъ! чіне е аколо? — es auch sei, фіе орїчіне.

Werbeliste, f., лістъ de рекрътъмѫнтъ, лістъ de рекрътъцiѕне.

Werben, v., рекрътезъ, ѫпролезъ (ла остъшіме); пецескъ, черъ; um einen Dienst —, а чере о deрегъторіъ; um ein Mädchen —, а пецi о фетіцъ.

Werbeplatz, m., локъ de ѫпролъмѫнтъ.

Werberin, f., вóтръ, пецітóре (трімісъ ѫпadincъ).

Werbung, f., рекрътъцiѕне, ѫпролъмѫнтъ.

Werden, v. n., me факъ, deвінъ; es wird Tag, се фаче zi; es wird nichts daraus, dintр'ачеea нъ се алеце nimiка; mir wird es übel, ѫмї віне реъ; anders —, а се скімва, а се стръмъта; zu nichts —, а deвeni ла nimiка; zum Bettler —, а deвeni калікъ, а ажънце ла сапъ de лемнъ.

Werder, m., incъліцъ (ѫнтре рѫърї).

Werfen, v., арънкъ, іептъ, аіептъ, ѫніептъ, асвърлїѕ; ръпedъ; тръптескъ; фътъ; das wirft ein schlechtes Licht auf seine Handlungen, ачéста арънкъ ъмбръ неплъкътъ престе фаптеле лъї; zu Boden —, а тръпті ла пъмънтъ; den Feind —, а ръспінце пе dъжманъ; in das Gefängniß —, а арънка ла прінсóре; über den Haufen —, а арънка клаіе песте гръmadъ; das Loos —, а траце сóрте; die Nase in die Höhe —, ашї пълца крéста; sich auf einen —, а се ѫніепта асъпра къіва.

Werft, n., фабрікъ de пъї, скелъ.

Werfte, f., (пънz.) ърzітъръ.

Werfung, f. ѫніептътъръ, арънкътъръ.

Werk, n., лъкръ, лъкраре, фаптъ; опъ; фабрікъ, машінъ; механістъ; — des Geistes, продъптълъ minцеї; an das — gehen, а се апъка de лъкръ.

Werk-bank, f., скаънъ de лъкратъ; —bret, n., търавъ; —heiliger, m., фъцаръ, фарісеъ; сфъптоїѕ; —leute, pl., лъкръторї; —meister, m., dірепторъ de фабрікъ, мъіестръ; —schuh, m., ърмъ, месъръ de 12 полікарї; —statt, —stätte, f., лъкръторіъ, (бътікъ, atelié, фр.); —stellig, — machen, съпъне ѫп лъкраре, а скóте ла къпътѫїѕ; —stück, n., пéтръ маре чоплітъ (къбікъ); —tafel, f., —tisch, m., масъ, търавъ de лъкратъ; —thätig, a. ші ad., непрецетъторъ, indъстріосъ, актівъ; —verständig, a. ші ad., прічепъторъ, deпрінсъ; —zeug, n., ъпéлтъ, інстръмѫнтъ; міжлокъ, ажъторїѕ; органъ.

Wermuth, m., пелінъ; —becher, m., пъхаръ амаръ.

Werrig, m., кълцї, бъчї.

Werst, m., вѫрстъ, мілъ ръсескъ (1500 пашї).

Werth, m., прецъ de о валóре, валóре; мерітъ; es ist nicht der Mühe —, нъ мерітъ остенéлъ, пъкатъ de остенéлъ; — halten, а цінé ѫп прецъ.

Werth, a. ші ad., ла прецъ, de валóре; de мерітъ, прецiосъ, скъмпъ; —geschätzt, a. ші ad., стіматъ, прецъітъ, апрецiатъ.

Werthschätzen, v., прецъескъ; стімезъ.

Wesen, n., фіінцъ, естінцъ; събстанцъ; фъптъръ; патъръ; матеріъ; статъ; тѫмпъръмѫнтъ; ъмóре, маніеръ; das böse —, бóла чеа реа, епілепсіъ; höchstes —, Фіінца прéпалтъ; einnehmendes —, апъкътърї плъкъте, пъртаре плъкътъ; gemeines —, репъблікъ, статъ, требіле пъпліче; sein — gefällt mir nicht, мъніереле лъї нъ'мї плакъ; er macht nicht viel —s, елъ е омъ фіресъ, елъ е омъ dъпъ лъмеа веке; nicht viel —s machen, а нъ фаче мълте черімоніі; sein — treiben, а лъкра, а нъ се odixni, а търбъра лъкръріле.

Weseneinheit, f., (теол.) консъбстанцiалітате.

Wesenheit, f., естінцъ, патъръ; фіінцime.

Wesenlehre, f., онтолоцiъ, штіінцъ deспре фіінце.

Wesenlos, a. ші ad., фъръ естінцъ,

дешертъ, вант; neecinţialъ, фъръ cimъкре.
Weſentlich, a. ші ad., ecinţialъ, че се ţine de фііnţъ; че е дп фііnţъ, съвстанţialъ, че zаче дп фііnţъ; неапъратъ требъінчосъ, абсолътъ требъінчосъ; —e Unterſchied, m., diферінţъ ecinţialъ, diферінţъ дп патъръ (а вні лъкръ).
Weſentliche, n., фііnţъ; съвстанţъ.
Weſentlichkeit, f., ecinţъ, фііnţъ.
Weſpe, f., веспе.
Weſpenneſt, n., весперіъ, къівъ de веспі.
Weß, Weſſen, gen., алъ кві, de чine.
Wer, was, pron., чine, че.
Weß-halb, —wegen, ad., пентръче, din каре кавсъ.
Weſt, m., апъсъ (вестъ, фр. ouest); вънтъ de апъсъ.
Weſte, f., пентаріъ, вестъ.
Weſten, m., апъсъ (Weſt).
Weſterhemd, n., къташъ de вотезъ.
Weſtlich, a. ші ad., апъсе́нъ, de апъсъ.
Weſtpunkt, m., пънтъ апъсе́нъ.
Weſtſeite, f., латъре апъсе́пъ.
Weſtwärts, ad., спре апъсъ.
Wett, ad., — мафеи, a da вані не міере, а ръсплъті къ асемепеа месъръ; —eſſen, n., (дп жокъ de къръі) а дпкеіе́, а фаче кітъ.
Wette, f., ръмасъ, ръмъшагъ; wäs gilt die —? пе че пе ръмъшімъ?
Wetteifer, m., рівалітате, дптрекътъръ, копкърінţъ.
Wetteiferer, m., рівалъ, дптрекътторъ; копкърінте; компеціторъ.
Wetteifern, v., ме дптрекъ, рівалісезъ; компецескъ; копкъргъ.
Wetten, v., пъпъ ръмасъ, ме ръмъшескъ.
Wetter, n., тімпъ; тімпестате; тръспетъ; faules —, тімпъ болатскъ; daß dich das —! тръспітеар Dzeъ! was iſt für ein Wetter? кътъ е тімпъль?
Wetter-ableiter, в. Blitzableiter; —-beobachter, m., метеорологъ; —-dach, n., коперішъ мікъ, шопълецъ престе ферестрії; —fahne, f., —hahn, m., стеагъ de вънтъ (пе търпърі), цірълецъ; отъ съвратекъ; —glas, n., баротетръ, месъръторъ de тімпестате; —junge, m., кръішоръ, копіландръ спъляратъ; —kunde, f., метеороло̧іъ; —launiſch, —wendiſch, a. ші ad., капріţіосъ, спъляратъ, скімъросъ, десметікъ (Цéра рот., іт. bisbetico); —leuchten, v., фълţеръ дп ръстімпі; —ſäule, в. Waſſerhoſe; —ſchade, m., даънъ de тръспетъ; —ſcheide, f., локъ de кпде се деспарте фъртъпа; —ſchlag, m., тръспетъ; гріпdінъ мape; —-ſeite, f., латъреа деспре апъсъ; —ſtrahl, m., фълţеръ, съţе́тъ; —wolke, f., пкоръ віфоросъ, пкоръ електрікъ.
Wettern, v., тъпъ; фълţеръ; е фъртъпъ, е віфоръ; а се тънié.
Wett-kampf, —ſtreit, m., лъптъ пе 'нтрекъте; компатере, компътътмънтъ; діспътъ пентръ претіъ.
Wettkämpfer, m., лъптъторъ, компътъторъ.
Wettlauf, m., кърсъ пе'нтрекъте; — mit Pferden, алергътъръ къ каіі.
Wettrennen, n., в. Wettlauf.
Wettrenner, m. кърсоръ пентръ преţъ, алергъторъ къларецъ.
Wetzen, v., аскъţъ, ацерескъ.
Wetzen, n., аскъţітъръ, аскъţітънтъ.
Wetzſtahl, m., атпаріъ de аскъţітъ.
Wetzſtein, m., кътс, гресіъ (фр. gres); точілъ; арчеріъ (ла бріче).
Wichſe, f., чéръ, черъţъ; черъітъръ; бътъішкъ.
Wichſen, v., дпчерезъ; даъ лъстръ; даъ бътаіе, даъ пе фоі.
Wicht, m., отълецъ, отъ de німіка, отъ блъстъматъ.
Wichtelzopf, в. Weichſelzopf.
Wichtig, a. ші ad., апъсъторъ, кътпъпіторъ, пondеросъ, греъ (gewichtig); іmпорtантъ, дпсетпътторъ, de дпсетпътате, de іmпортанţъ; інтересантъ; ſich — мафеи, а пъші а отъ мape, а'ші da шіеші дпсетпътате.
Wichtigkeit, f., пondъ dіpептъ, кътпъпъ дптокта; дпсетпътате, іmпортанţъ, інтересъ мape.
Wicke, f., тъзъріке.

Wickel, m., ꙟнвълітȣръ, ꙟнфъшȣръ-тȣръ, ꙟнкреціtȣръ, ꙟмплетітȣръ (Haarwickel).
Wickel-band, n., —schnur, f., фашъ.
Wickelkind, n., прȣнкȣ de фашъ.
Wickeln, v., ꙟнфъшȣ, ꙟнфъшорȣ; in Papier —, а ꙟнвълі ꙟн хъртіъ; den Zwirn —, а deпъна аца (іт. dipanare); man kann ihn um den Finger —, е de о натȣръ пре́ блъndъ.
Wickeltuch, n., скȣтекȣ, (пелінкъ).
Wickelzeug, n., фъшъріъ.
Wickenbrot, n.. пъне мъzърікіосъ.
Wickenklee, m., тріфоіȣ мъzърікіосȣ.
Widder, m., бербече, аріете.
Wider, praep., контръ, ꙟнконтръ ꙟмпротівъ (protervus); асȣпръ; престе; — meinen Willen, престе воінца mea; — alle Erwartung, престе то́тъ аштептареа.
Wider-belfern, —bellen, v., контра-zікȣ, батȣ din гȣръ, жъвръескȣ; —christ, m., антіхрістȣ; —druck, m., тіпарїȣлȣ дела а до́а фацъ; контрапъсаре; —fahren, v., се ꙟнтѫмплъ, евіне; —halt, m., реціnъторȣ, пеdекъ; опȣсеціȣне, рестіре; —halten, v., me опȣнȣ, ресістȣ, стаȣ контръ, ціnȣ ꙟн контръ; —legbar, —leglich, a. ші ad., че се по́те репфрънце; —legen, v., репфрънгȣ, репфрȣнтȣ, репровеzȣ; —natürlich, a. ші ad., контрапатȣралȣ, пефіреск; опȣсȣ натȣреї; —rathen, v., десвътȣескȣ; —rede, f., контраzічере, контраzісȣръ; реплікъ; —reden, v., реплікȣ, контраzікȣ; —rufen, v., ревокȣ, ретрагȣ; анȣлеzȣ, німіческȣ; —setzen, sich, v., me опȣнȣ, стаȣ контръ, обстаȣ, репȣмнеzȣ; —sprechen, v., контраzікȣ, me опȣнȣ; —stehen, —streben, v., контрастаȣ, пȣнȣ пеdекъ, ресістȣ, репȣмнȣ.
Widerhall, в. Widerschall.
Widerleger, m., репфрънгъторȣ, конфрънгъторȣ (прin dicпȣтъ).
Widerlegung, f., репфрȣнтъчȣне, репфрънтȣръ; репровъцїȣне; deminціре.
Widerlich, a. ші ad., грецосȣ, ȣрѫчосȣ, неплъкȣтȣ; плекъчосȣ.
Widerlichkeit, f., гре́цъ, ꙟнгрецошаре, ȣрѫтȣ.
Widern, v., ꙟмї е́ гре́цъ, me ꙟнгрецошеzȣ, mi се пле́къ (anwidern, me decгȣстȣ.
Widerpart, m., парте контра́ріъ, партітъ опȣсъ, adверсарїȣ протівнікȣ, антагоністȣ (къчї се іаȣ ла го́нъ); — halten, v., а'шї аръта dinції, а се хѫръі.
Widerrechtlich, a. ші ad., nedipeптȣ, пелеціȣітȣ, опȣсȣ dрептȣлȣї; —lichkeit, f., пелеціȣіре, пелеціȣінцъ, nedipeптате.
Widerrede, f., реплікъ, контраворбіре, контраzісȣръ ꙟмпротівіре.
Widerriß, в. Riß.
Widerruf, m., ретраце́ре, рекїъмаре, ревокаре, deczічере; анȣларе (палінodіъ).
Widerrufbar, a. ші ad., че се по́те ретраце.
Widersacher, m., контрарїȣ, dȣшманȣ; diaволȣ; в. ші Widerpart.
Widerschall, m., ръсȣнетȣ, ресȣнътȣръ, ресȣнанцъ, ръсвȣбȣітȣръ (іт. rimbombo).
Widersetzlichkeit, f., опȣнере, репȣмнанцъ, ꙟмпротівіре.
Widersetzung, f., опȣсечȣне, ресістінцъ.
Widersinn, m., ꙟнцелесȣ контрарїȣ, абсȣрdітате, ворбъ, лȣкрȣ непцелесȣ, контрꙟнцелесȣ, контраріетате.
Widersinnig, a. ші ad., абсȣрdȣ, парadоксȣ, непцелесȣ, контрꙟнцелесȣлȣї, репȣмнъторїȣ ла ꙟнцелесȣ; —keit, f., абсȣрdітате, парadоксіъ, стравагаnцъ.
Widerspänstig, a. ші ad., неаскȣлтъторȣ, къпъціnосȣ, чербікосȣ, обстінатȣ; ребелȣ; —keit, f., чербічіъ, репȣмнанцъ, обстінъцїȣне.
Widerspiel, n., контрарїȣ, опȣсȣ.
Widersprecher, m., контраzікъторȣ, опȣнъторȣ, реплікъторȣ.
Widerspruch, m., контраzічере, контраzічіȣне, контраріетате.
Widerstand, m., репȣмнанцъ, реci-

стінцъ, ѧмпротівіре, опѡсеціѡне; овстакліѣ.

Widerſtrebung, f., релѫптъ, ресістінцъ.

Widerſtreit, m., контрастѣ, опѡсеціѡне.

Widerſtreitung, f., контрѫъстѫтѫмѫнтѣ, контрарістате, контрасіѡръ.

Widerwärtig, a. ші ad., контраріѡ, адверсаріѡ, ѧмпротівіторѣ, нефаворъторѣ, десфавораверѣ, сіністрѫ; врѫчошѣ, грецошѣ, десѫстъторѣ; —wärtigkeit, f., контрарістате, адверсітате, непорочіре, десастрѫ; десѫстѣ.

Widerwille, m., репѫтнъ, репѫтнанцъ, непвоінцъ; аверсіѡне, антіпатіѡ, десѫстѣ.

Widerwillig, a. ші ad., репѫтнъторѣ; фъръ воіѡ, кѫ десѫстѣ, кѫ антіпатіѡ.

Widmen, v., офері ѡ (адѫкѣ ка дарѣ), дедікѣ, девотезѣ, консъкрезѣ (афіеросескѣ, греч.)

Widrig, a. ші ad., контраріѡ, опѡсѣ; десѫстъторѣ, неплъкѫтѣ; —e Geſchick, n., сорте сіністръ, непорочіре, десастрѫ; —e Weſen, n., пѫртърі неплъкѫте.

Widrigenfalls, ad., динконтръ, ѧн касѫлѣ контраріѡ.

Widrigkeit, f., контрарістате; діферінцъ; діверсітате, (деосевіре); десѫстѣ, неплъчере.

Wie, ad., кѫмѣ, ѧн че модѣ; ка, прекѫмѣ; wie mir es ſcheint, прекѫмѣ мі се паре; — geht es Ihnen? кѫмѣ те афлі? — glück-lich bin ich! феріче де мине! — viel Uhr iſt es? ла къте оре есте? — alt iſt er? де къцї анї есте елѣ? — lange? пънъ кындѣ? — man ſagt, кѫмѣ се зіче.

Wiebeln, v. Wimmeln.

Wiede, f., салче, ръкіть.

Wiedehopf, m., пѫпъзъ.

Wieder, a., еаръ, саръшї, де ноѫ; дін капѣ; алтъдатъ; thut es nicht wieder, нѫ маї фаче; — gut ma-chen, а ѧндіпета, а корецо, а репара; а десдъѫна.

(Кѫ Wieder се потѣ компѫне вшорѣ прѣсте 250 кѫвінте, ѧнтрѫ каре ротъпеште ѧї коръспѫнде ре ші еаръ; ка есемпле нѫмаї кътева:)

Wieder-abdruck, m., ретіпъріть-ръ; —abfallen, v., рекадѣ дела релеце; —abnahme, f., рескъдере, ретікшоръшѫнтѣ; —abreiſen, v., репѫрчедѣ, еар' кълъторескѣ; —abſchreiben, v., рекопіѡ, педескріѡ; —angehen, v., репчепѣ; —annehmen, v., репріпескѣ; —antworten, v., ръспѫндѣ де ноѫ, реплікѣ; —aufblühen, v., репфлорескѣ; —aufſtehen, v., репѫнѣ, реашезѣ; ретіпъреску; —aufma-chen, v., десфакѣ (о касетъръ); педескідѣ; —aufnehmen, v., ре-чепѣ, репріпескѣ; ретпрѫтѫтѣ (бані); —aufrichten, v., рестаѫрѣ; репалцѣ; —backen, v., рекокѣ; —bekommen, v., рекапътѣ, рекъштігѣ; —beſuchen, v., ревісітѣ; —bringen, v., реадѫкѣ; —einfüh-ren, v., репродѫкѣ; —einlöſen, v., ръскѫтпърѣ; —einſetzen, v., реашезѣ, рестаѫрѣ; —erinnern (ſich), v., ѧмї ресѫѫвіне, ѧмї реадѫкѣ аминте, —erlangen, v., реажѫпгѣ, рекъштігѣ; —ernennern, v., репоескѣ; —erobern, v., рекъчереску, ресѫѫжѫгѣ; —eröffnen, v., педескідѣ; —erſcheinen, v., реапарѣ, ме реарътѣ; —erſetzen, v., репторпѣ; рестаѫрѣ, репарѣ; —finden, v., репфлѫ; —geben, v., педаѫ, репторпѣ; —geneſen, v., репсъпътошезѣ; —hallen, v., —ſchallen, v., ръсѫпѣ, педаѫ ехо; —herausgeben, v., ретіпъреску (о карте); —herſtellen, v., рестаѫрѣ, реставерескѣ, рестаторескѣ; —herſteller, m., рестаторіторѣ, рестаѫръторѣ, репъръторѣ; —herſtellung, f., рестаторіре, рестаѫръцѫіѡне, репъръцѫіѡне; —holen, v., реадѫкѣ; репецескѣ (пофтоескѣ); —holung, f., репеціре, репегіцѫіѡне; —kauen, v., рѫтегѣ, ретестекѣ; —kaufen, v., рекѫтпърѣ; —kehr, f., репторесѫръ, репторпаре; —klagen, v., (жѫd.)

рекопвінъ, репѫръскъ, в. Gegenklage; —kommen, v., ревінъ; —lesen, v., речітескъ; —schein, m., релъчіре, релъкóре, ръсватере (de paze); —sehen, v., ревъzъ; auf —sehen, ла ревеdере; —taufen, v., реботеzъ; —täufer, m., реботеzъторъ, апававтістъ; —vergelten, v., ръсплътескъ; —zahlen, v., реплътескъ.

Wiederum, ad., еаръ, еаръші, de noъ.

Wiege, f., леагънъ.

Wiegen, v. ir., кътпънескъ, кънтърескъ; апъсъ, трагъ (ла кътпънъ).

Wiegen, v. r., лéгънъ, лълъ.

Wiegenfest, n., сървареа паштереї.

Wiegenlied, n., naninani (іт. ninna nanna).

Wieger, m., кътпъніторъ.

Wiehern, v., пекеzъ, рѫпкеzъ (калълъ).

Wiecke, f., скатъ.

Wienach, ad., превътъ, прекътнкъ.

Wiesbaum, m., сълъ de каръ (Heubaum).

Wiese, f., лівадъ, фънацъ, пратъ (векїъ, арdел.; рѫтъ, ънгър.); лънкъ, кътпъ.

Wiesel, n., певъстъікъ, тъетеа; dіхоръ.

Wiesengrund, m., лънкъ, фънацъ ѫп вале.

Wiese(n)wachs, m., іéрвъ de лънкъ.

Wieviel, ad., кътъ.

Wievielste, a., алъ кътелеа.

Wiewohl, conj., deші, тъкаркъ, віпекъ.

Wild, n., сълвътъчіъне, dіхаnіъ, фéръ сълватікъ.

Wild, a. ші ad., сълватікъ, пъdърецъ; феросъ, фероче; фіоросъ; —e Fleisch, n., карне мóртъ, карне реа; —e Geschrei, n., свіерътъ спъріосъ, свіерътъ конфъсъ; —e Völker, pl., попóръ сълватіче; ein —es Leben führen, а dъче о віéцъ dесфръпатъ; — werden, а се ѫпфъріа.

Wildbahn, f., кале de фéръ, калеа въпатълъї.

Wild-bann, m., —forst, m., въпътóре ѫпкісъ (локъ ѫпкісъ пентръ въпатъ).

Wildbraten, m., фріптъръ de въпатъ.

Wilddieb, m., фъръ de фéръ, въпъторъ фъртівъ.

Wild-dieberei, f., —diebstahl, m., въпатъ фъртівъ, въпътъръ хоцóсъ.

Wildenzen, v., пъте а сълватікъ, мірóсъ греъ.

Wildfang, m., прінсетъръ de фéръ; калъ сълватікъ, калъ nedъmерітъ; жъне спълвератъ, жъне dесфръпатъ.

Wildfremd, a., къ тотълъ стръінъ.

Wildgarten, m., паркъ.

Wildgraf, m., (тітълъ) вілdграфъ.

Wildheit, f., сълвътъчіъ, барваріъ, ферочетате, ферошіъ.

Wildling, m., плантъ сълватікъ.

Wildniß, f., локъ сълватікъ, локъ пекълтіватъ.

Wildpret, n., въпатъ; фéръ, сълвътъчіте.

Wildschaden, m., daъпъ къшъпатъ ѫп фéръ.

Wildschur, f., блапъ de фéръ, пеле de ърсъ, de лъпъ.

Wildschütz, m., в. Wilddieb.

Wille, m., воінцъ, воіъ; плъчере; консімцімѫнтъ; планъ; freier —, воінцъ ліверъ, арвітріъ ліверъ; letzter —, воінцъ din ъртъ, лімвъ de мóрте, тестаментъ (diатъ); —ns sein, а авé de скопъ; mit —n thun, а фаче ѫпаdіncъ.

Willen, prep., пентръ, ѫп фавóреа, пентръ воіа (къїва); um Gottes —, пентръ пъмеле лъї Dzeъ.

Willenlos, a. ші ad., ліпсітъ de воінцъ, пеліверъ.

Willensmeinung, f., воінцъ, скопъ.

Willfahren, v., ѫпвоіескъ, факъ пе воіъ, акорdеzъ; консімцъ.

Willfährig, a. ші ad., ѫтпліпіторъ de воінцъ (а къіва), плекатъ а серві, ѫпdемпатікъ; —keit, f., ъшорінцъ de а ѫтпліпі воіа, комплъчере, комплъчінцъ; консімцімѫнтъ.

Willig, a. ші ad., ѫпdемпатікъ, аплекатъ а фаче пе воіъ, бъкъросъ воіторъ.

Willigen, в. Willfahren.
Willigkeit, f., бѫнъвоінцъ.
Willkommen, m., бѫнъвенірe.
Willkommen, a. ші ad., біневенітѫ, біненрімітѫ; er ist überall —, елѫ претѫтindenї е біневъzѫтѫ.
Willkür, f., воінцъ нецертѫрітъ (волнічіъ), арбітріѫ, dіспѫсецiѫне ліберъ, бѫнъ плъчере (кефѫ); deспоціъ.
Willkürlich, a. ші ad., арбітрарїѫ; deспотікѫ, кѫ воінцъ нецертѫрітъ.
Wimmeln, v., фѫрмікъ; die Stadt wimmelt von Fremden, четатеа фѫрмікъ (е плінъ) de стръінї.
Wimmern, v., me ваіетѫ, me міаѫнѫ, me міерлоїѫ (пісіка), me каоїѫ (прѫнкѫлѫ, арdел., іт. guajolare), плънгѫ; скілъїѫ (кънеле), келълъїѫ.
Wimpel, m., флатѫръ, стегѫлецѫ.
Wimper, f., цéнъ.
Wind, m., вънтѫ; аерѫ; der — geht, вънтѫлѫ траце, вънтѫлѫ сѫфлъ, бате; es ist lauter —, сѫнт nimікѫрї; den Mantel nach dem — hängen, а се ѧнтокмі dѫпъ ѧмпрецїѫръръ; — machen, а се фълі, а ворбі deшертъчѫнї; von etwas — bekommen, а сімці чева, а deскопері (врео інтрігъ); in den — reden, а аіепта ворбе.
Wind-ball, m., балонѫ кѫ вънтѫ, minче кѫ аерѫ; —beutel, —macher, m., лъѫdъросѫ, фанфаронѫ; пѫшлъѫ, фѫлъѫ; —beutelei, f., лъѫdърошіъ, фанфаронатъ, пѫшлъїтѫръ; —blase, f., бешікъ кѫ аерѫ; —blatter, —pocke, f., върсатѫ спѫріѫ, de челѫ перітѫ; —bruch, m., (хір.) сѫрпътѫръ вънтóсъ; рѫптѫръ de арборї (прін фѫртѫне); —büchse, f., пѫшкъ de вънтѫ; —fächer, m., апъръто́ре, вънтѫръто́ре; —fackel, f., факлъ, торцъ de вънтѫ (че пѫ се стѫнце); —fang, m., вънтѫрарѫ (іт. ventura), inimea (ѧн фоі); —hafer, m., овъсікъ, опсігъ; —haufen, m., къпіцъ de фънѫ; —hose, f., чілindрѫ кѫ аерѫ, (в. Windsbraut); —hund, —spiel, m., огарѫ; —instrument, n., ѫнéлтъ de сѫфлатѫ; —klappe, f., inimea; —messer, m., анемометрѫ, месѫръторѫ de вънтѫ; —meßkunst, f., анемометріъ; —mühle, f., мóръ de вънтѫ; —müller, m., морарїѫ dела мóра de вънтѫ; кѫнторїѫ, совъ, къminѫ de вънтѫрарїѫ; —röschen, n., анемонъ; —rose, f., роса вънтѫрілорѫ (32 ѧн компасѫ), роса de компасѫ; —schief, a. ші ad., стрѫмбѫ; —schirm, m., параванѫ; —seite, f., латѫреа deспре вънтѫ; —still, a. ші ad., лінѫ, лініштітѫ, domолѫ; —stille, f., лініште de вънтѫ; —strich, m., dіреnчѫнеа вънтѫлѫї; —sturm, m., тімпестате, фѫртѫнъ, тѫрбінъ; —sucht, f., тімпъніцъ (бóлъ); —wassersucht, f., idропікъ вънтóсъ; —wehe, f., троіанѫ, неа грътъdітъ de вънтѫ; —weiher, m., анемоскопѫ, арътъторїѫ de вънтѫ (ѫнéлтъ); —wirbel, m., волбѫръ, тѫрбінъ.
Windchen, n., вѫнтічелѫ вѫнтѫлецѫ, бóре ѫшóръ.
Winde, f., волбѫръ (плантъ); мосорѫ; вѫртежѫ, сѫлѫ; скѫтекѫ (de копії).
Windei, n., оѫ голѫ.
Windel, f., фашъ; скѫтекѫ.
Windeln, v., ѧнфъшѫ, ѧнфъшѫрѫ, сѫческѫ; ѧнколъческѫ; стѫлгѫ; стѫнческѫ; скотѫ кѫ вѫртежѫ; траце вънтѫлѫ; aus den Händen —, а стóрче, а стънчі din мънї; in die Höhe —, а ѧніепта ѧн сѫсѫ; Kränze —, а ѧмплеті кѫнѫне; Seide —, а deпъна мътасъ.
Windig, a. ші ad., вънтосѫ; damit sieht es — aus, лѫкрѫлѫ есте ла маре ѧndoiéлъ.
Windsbraut, f., вѫртежѫ de вънтѫ, волбѫръ, бѫраскъ, віжъліъ.
Windung, f., колъчітѫръ, ѧнтѫрнътѫръ; тортокътѫръ; лініъ спіралъ (ка гъóчеа мелкѫлѫї, ка ѫрекеа ші ка тóте шѫрѫфеле).
Wink, m., семнѫ din окїѫ, окїатъ, клінѫ de окїѫ.
Winkel, m., ѫнгїѫ, ѫнгїецѫ; heimlicher —, локѫ аскѫнсѫ, котлонѫ.
Winkel-Advokat, m., adвокътѫцѫ, adвокатѫ неаѫторісатѫ; —ehe, f.,

късъторіъ пе аскѫпсѫ, късъторіъ клапdестінъ; —eisen, —maß, n., ферѫ ѫнгіатѫ, скаdръ, месѫръторѫ de ѫнгіѫрі; —haken, m., ѫнгіеріѫ; (тіп.) компѫсеторіѫ; —messer, m., гоніометрѫ, месѫръторіѫ de ѫнгіѫрі; (цеом.) астролабіѫ; —=—schenke, f., кърчмъ опрітъ; —=schule, f., шкóлъ пріватъ; —treppe, f., скаръ секретъ; —zug, m., —=züge, pl., махінъцiѫне, гъітъчелі, къркалъ, префъкътѫръ; —züge machen, а ътбла кѫ шóлda, а ътбла пе къі тішелóсе.

Winken, v., кліпескѫ (din окі), daѫ семнѫ (кѫ мъна).

Winseln, v., скіаѫнѫ, скілъіѫ; me ваіетѫ, каоіѫ (в. Wimmern).

Winter, m., іéрнъ; mitten im —, ѫн міезѫлѫ іерпеі.

Winter=abend, m., сéръ de іéрнъ; —anzug, m., вестмънтѫ de іéрнъ; —apfel, m., мърѫ томпатекѫ; —frucht, f., —getreide, n., бѫкате de тóмнъ, грънаце de тóмнъ; —gewächs, n., плантъ пѫрѫреа верde; —grün, a. ші ad., верde іерпатікѫ; —haft, a. ші ad., de іéрнъ, іерпърецѫ; —kälte, f., церѫ; —mäßig, a. ші ad., іерпатекѫ, de іéрнъ, церосѫ; —quartier, n., решеdінцъ de іéрнъ, кортелѫ, локѫінцъ de іéрнъ; —saat, f., семънътѫръ de тóмнъ; —seite, f., латѫреа de міézъпóпте; —zeit, f., тімпѫ de іéрнъ.

Winterlich, a. mi ad., іерпатекѫ, цератекѫ.

Wintern, v., іерпезѫ.

Winzer, m., вііерѫ, вінічерѫ (Weingärtner); —messer, m., косорѫ, фълчѫлецѫ.

Winzig, a. ші ad., пікѫлецѫ, фóрте пѫцінѫ.

Wipfel, m., вѫрфѫ, крéстъ de копачі.

Wipfeln, v., рътезѫ, скѫртѫ вѫрфѫріле.

Wippe, f., хѫіцѫ, гленчѫ, легънѫшѫ; фѫне, спънzѫрътѫръ (прін фѫне); тортѫръ кѫ фѫне; чоплітѫръ de монете (фалсіфікътóре).

Wippen, v., спънzѫрѫ, пѫнѫ ѫн штрéнгѫ; хацінѫ пе о мѫке; тортѫрезѫ; рідікѫ кѫ кѫмпъна; чоплескѫ монета; kippen und —, пілескѫ монетъ; daѫ монетъ скъzѫтъ ѫн локѫ de ѫнтрéгъ.

Wippgalgen, в. Schnellgalgen.

Wir, pron., noі.

Wirbel, m., крештетѫ (алѫ капѫлѫі); вѫлтóре, вѫртежѫ (de апъ); кѫіѫ (de віолінъ); вѫртекѫшѫ, вѫртéбръ (óселе спінъреі); —bein, n., вѫртéбръ, гребънѫ; —thiere, pl., animale вѫртебрате; —wind, m., волбѫръ, вѫртежѫ de вънтѫ, тѫрбінъ.

Wirbelig, a. ші ad., вѫлтѫросѫ, вѫртежосѫ; вѫртекосѫ; macht mich nicht —, пѫ'мі фаче dѫрере de капѫ.

Wirbeln, v., me ѫнвѫртѫ; волбѫрезѫ; auf der Trommel —, а бате тоба біне, а волбѫра.

Wirkbret, n., кърпъторѫ, тавлъ de ѫнтінсѫ алѫатѫ.

Wirken, v., лѫкрезѫ, факѫ, фъптѫескѫ, продѫкѫ; цесѫ; ѫмплетескѫ (кълцѫні), фръмънтѫ, ѫнтіndѫ (алѫатѫлѫ); прегътескѫ (поткóва).

Wirklich, a. ші ad., ѫн фаптъ, ѫн adевърѫ, ѫн фіінцъ, ефъптівѫ, актѫалѫ, аіевеа.

Wirklichkeit, f., естінцъ; ефептѫ; реалітате, лѫкрѫ аіевеа, лѫкрѫ ѫн фаптъ.

Wirksam, a. ші ad., лѫкръторѫ, актівѫ; пѫтеросѫ, вігоросѫ, енерцiосѫ, стръбътъторѫ.

Wirksamkeit, f., актівітате, ефікачетате; віртѫте, търіъ, валóре, енерцiъ.

Wirktisch, m., масъ de ѫнтінсѫ алѫатѫ.

Wirkung, f., лѫкраре, акцiѫне, ресѫлтатѫ, ефептѫ.

Wirkungskreis, m., черкѫ, сферъ de лѫкраре, сферъ de актівітате.

Wirkungslos, a. ші ad., фъръ ресѫлтатѫ, фъръ ефептѫ, фъръ ѫрмърі.

Wirrbund, m., мънѫнкіѫ de паіе кѫрате.

Wirren, v., ѫнкѫркѫ, ѫнкълческѫ, аместекѫ, тѫрбѫрѫ (Verwirren).

Wirrerei, f., ѫнкѫркътѫръ.

Wirrgarn, n., тортѫ ѫнкѫркатѫ.

Wirrkopf, m., omŭ конфѹсŭ, omŭ търбъчітŭ, ameцітŭ.
Wirrwarr, m., ꙟнкѹркътѹръ, гълъцiъ, dicopdine, конфѹсiѹне, местекътѹръ.
Wirsing, m., кѹрекїѹ рошѹ.
Wirtel, m., тѹртеа, ротiцъ (de фѹсŭ).
Wirth, m., късéнŭ, економŭ (razdъ, господарŭ); оспътарŭ, локъndарŭ (бiрташŭ, кърчтарŭ, ханцiŭ); guter —, економŭ бѹнŭ.
Wirthbar, a. ші ad., локѹiтŭ, че се пóте локѹї.
Wirthin, f., късéнъ, економъ, (гъzdoie, господорéсъ); оспътърéсъ, локъndърéсъ (бiртъшiцъ, кърчтърéсъ).
Wirthlich, в. Wirthschaftlich; —keit, f., економiъ.
Wirthschaft, f., економiъ, тънацїѹ, кiверnicipea касеї (госпъdъріъ, гъzdѹшагŭ); was ist das für eine —! че ръсiпъ есте ачéста! seine eigene — haben, а'шї авé каса пропрiъ.
Wirthschaften, v., портŭ економiъ, administрѹ требiле касеї, економiсескŭ; цiнŭ оспътъріъ, цiнŭ локаndъ (кърчтъ).
Wirthschafter, m., економŭ, ꙟнгрiцiторŭ, провiсорŭ.
Wirthschaftlich, a. ші ad., економiкŭ, пъстръторŭ, крѹцъторŭ; —keit, f., пъстраре, економiъ бѹнъ.
Wirthschaftsgebäude, n., касе de економiъ, тъiерiъ (дела фр. menage, menager); фъпторiъ.
Wirthshaus, n., оспътъріъ, остъріъ, локаndъ (кърчтъ, бiртŭ, ханŭ).
Wirthstafel, f., мéсъ ротѹndъ.
Wisch, m., тънѹнкїѹ, шотоiагŭ, штергъторїѹ; donŭ; трéнцъ; секътѹръ.
Wischen, v., штергŭ; скапŭ, (Entwischen).
Wischer, в. Wisch ші ꙟнфрѹнтъчѹне, спълътѹръ (прiн ворбе).
Wischlappen, m., трéнцъ de штерсŭ (отрепŭ).
Wismuth, m., бiстѹтŭ.
Wispel, m., вiспъ (церт., месѹръ de гръŭ).
Wispeln, wispern, v., шоптескŭ (Fispern).
Wißbegierig, a. ші ad., dорiторŭ de а кѹнóште, кѹрiосŭ.
Wissen, v., штiŭ; кѹноскŭ; прiченŭ; — Sie was? съ'цї спѹнŭ чева; — lassen, а фаче de штiре, а ꙟнкѹноштiнца; es einem Dank —, а da кѹiва тѹлцътiтъ.
Wissen, n., штiiнцъ; кѹноштiнцъ; meines —s, прекътŭ штiŭ еŭ.
Wissenschaft, f., штiiнцъ; ерѹdiцiѹне; кѹноштiнцъ; keine — von etwas haben, а нѹ авé нiчї о кѹноштiнцъ деспре чева.
Wissenschaftlich, a. ші ad., штiiнцiфiкŭ, лiтерарїѹ.
Wissens-werth, —würdig, a. ші ad., че мерiтъ а фi кѹноскѹтŭ, demnŭ de кѹноскѹтŭ.
Wissentlich, ad., кѹ штiреа, кѹ штiiнца, ꙟнadincŭ.
Wittern, v., тѹнъ; сiтцŭ, пресiтцŭ, тiросŭ, adѹлтекŭ (чева).
Witterung, f., тiтпŭ; температѹръ de аерŭ; пресiтцŭ, adѹлтекътѹръ.
Wittfrau, в. Witwe.
Witthum, n., пенсiѹне въdѹвéскъ (Leibgedinge).
Wittmann, в. Witwer.
Witwe, f., въdѹвъ, въdѹъ; junge —, въdѹвiцъ; Stroh—, въdѹвъ de паie (кѹ бърбатѹлŭ кълъторŭ).
Witwen-schaft, f., —stand, m., въdѹвiъ, статŭ въdѹвескŭ.
Witwensitz, m., локѹiнцъ de въdѹвъ (асемнатъ ꙟнadincŭ).
Witwer, m., въdѹвŭ, въdѹвоїѹ.
Witz, m., (odinióръ) штiiнцъ, ꙟнцелецере; (акѹтŭ) iстецiме, спiрiтŭ ацерŭ, ацерiме de minте. (Ꙟнсъ ꙟнтрѹ ꙟнцелесѹлŭ естетiкŭ нѹ се пóте репродѹче кѹ ѹнŭ сiнгѹрŭ терminŭ ꙟн нiчї о лiмвъ афаръ de енглеza).
Witzbold, в. Witzling.
Witzelei, f., iстецiме пекълiтъ (сiлiтъ).
Witzig, a. ші ad., iстецŭ, спiрiтѹосŭ, ацерŭ de minте.
Witzigen, v., пъкълескŭ; iстецескŭ.
Witzler, Witzling, m., iстецŭ, iсте-

чосъ, глътецъ пішкъторъ, важокросъ.

Wo, ad., унде; — еѕ ауф ſei, орі-унде; ігґенд—, ундева; орі-унде; — нідт, дéкъ нѕ; — андерѕ, алтъмінтреа.

Wobei, ad., не лънгъ каре.

Woche, f., септъмънъ; ſechѕ —n, лехѕсіъ, кенделіъ (ла фемеі); ауф дие —, не септъмъна віітóре; ін дие —n коммен, а паште, а се лехѕzі, а се кенделі.

Wochen-беſуф, m., вісітъ де лехѕсіъ; —бett, n., лехѕсіъ, кенделіъ, —-блатт, n., —ſфрифт, f., фóіъ де септъмънъ; —фіебер, n., фрігѕрі де лехѕсіъ; —лоун, m., сімбріъ не септъмънъ; —марft, m., търгъ де септъмънъ, мъртѕріъ (apd.); —ſтубе, f., —зіммер, n., одаіа лехѕсеі; —вейſе, ad. не септъмънъ.

Wöchentлиф, a. ші ad., не септъмънъ, септъмънарíѕ.

Wöфнер, m., септъмънарь.

Wöфнерін, f., лехѕсъ, кенделъ, пъскътóре де прѕнкъ; септъмънаръ.

Wocken, m., фѕркъ де торсъ.

Wодигф, ad., прін каре, не унде.

Wofern, conj., де, декѕмва, дăкътъ.

Wofür, ad., пентрѕкаре; — халтен Sie мич? де чине ме іаі Дта не мине?

Woge, f., ундъ, валь.

Wogegen, ad., дінконтръ; кътръ каре.

Wogig, a. ші ad., ундосъ, въльросъ.

Woher, ad., деунде, дінкътръ.

Wohin, ad., унде, дăкътръ.

Wohinter, ad., дінъръткль кърѕіа, дѕпъ каре.

Wohl, ad., біне; кат; нин —, еї біне; — мір! фериче де мине! еѕ іſт мір нідт —, нѕ'мі е біне, нѕ ме сімцъ біне.

Wohl, n., біне, ферічіре, порочіре, просперітате, наінтаре; дегеінеѕ —, біне де обще, інтересъл общескъ.

Wohl-ачтбар, —анſегнлиф, a. ші ad., респектаверь, опораверь, опоратъ.

Wohlan, int., хеі біне! ашеа съ фіе!

Wohlанſтändig, a. ші ad., кѕвіінчосъ, че і се шеде біне, декоросъ; отеносъ, опестъ.

Wohlauf, ad., — ſein, а фі съпътосъ, а фі біне.

Wohlbedacht, a. ші ad., бінекѕмпънітъ, бінесокотітъ, бінемедітатъ.

Wohlbedächtig, a. ші ad., бінекѕцетатъ, кѕмпънітъ, черкѕспептъ.

Wohlbefinden, n., съпътате бѕнъ, бѕнъ петречере.

Wohlbehagen, n., прііре, прііпцъ (рехатъ), сімцімънтъ плъкѕтъ.

Wohlbehalten, a. ші ad., бінепъстратъ, дăнтрегъ, съпътосъ.

Wohlberitten, a. ші ad., бінекъпвітъ.

Wohl-edel, —geboren, a. ші ad., повілъ (тітѕлатѕръ ла ромънъ некѕпоскътъ); прéстіматъ.

Wohlehrwürden, a. ші ad., (тітѕлатѕръ) прéреверендъ, прéкѕвіосъ.

Wohlfahrt, f., ферічіре, просперітате; —ваиѣſфиß, m., комітетъ пентрѕ ферічіреа пѕблікъ.

Wohlfeil, a. ші ad., ефтінъ.

Wohlfeilheit, f., ефтінътате, прецъ мікъ.

Wohl-gebaut, —gebildet, a. ші ad., бінефъкѕтъ, бінекрескътъ.

Wohlgeboren, a. ші ad., (тітѕлъ церм.) бінепъскѕтъ, повілъ.

Wohlgefallen, n., плъчере, гѕстъ, десфътаре.

Wohlgefällig, a. ші ad., бінеплъкѕтъ, бінепрімітъ.

Wohlgemeint, a. ші ad., кѕ бѕнъ кѕцетъ, кѕ кѕцетъ кѕратъ, кѕ скопъ бѕнъ, сінчеръ.

Wohlgemuth, a. ші ad., де ѕмóре бѕнъ (де кеф бѕнъ); воіосъ; —, m., ехпаторіъ (плантъ).

Wohlgenährt, a. ші ad., бінехрънітъ, трітъ, грасъ, плінъ.

Wohlgeneigt, a. ші ad., прéаплекатъ; біневоіторъ; бінедіспѕсъ.

Wohlgeruch, m., міросъ бѕнъ, міросъ плъкѕтъ, міréстъ; профѕмъ.

Wohlgeſchmack, m., гѕстъ плъкѕтъ, гѕстъ бѕнъ.

Wohlgeſinnt, a. ші ad., бінесімціторъ, де сімцѕрі леале.

Wohlgeſittet, a. ші ad., де бѕне пѕртърі, де пѕртърі морале.

Wohlgestalt, f., фігѹръ фрѹмо́съ, ѫнфъцішаре бѹнъ.
Wohlgestaltet, a. ші ad., пропорціонатѹ, бінефъкѹтѹ.
Wohlgewogen, a. ші ad., бінеvоіторѹ, аплекатѹ (афекціонатѹ, кътръ чінева).
Wohlgezogen, a. ші ad., бінеedѹкатѹ, бінекрескѹтѹ.
Wohlhabend, part., кѹ старе, ѫнавѹцітѹ.
Wohlhabenheit, f., старе бѹнъ, авѹціъ; комоdітате.
Wohlklang, m., армоніъ; консѹнанцъ, бінесѹнанцъ, еѹфоніъ.
Wohlklingend, part., армоніосѹ, соноросѹ; мелоdіосѹ.
Wohllaut, m., армоніъ, сонорime, сѹнърime, бінесѹнанцъ.
Wohllautend, в. Wohlklingend.
Wohlleben, n., віе́цъ бѹнъ, віе́цъ комоdъ, віе́цъ плъкѹтъ.
Wohllöblich, a. ші ad., (тітѹлътѹръ церм.) пре́онoратѹ, інклітѹ (лът.)
Wohlmeinend, a. ші ad., din inimъ бѹнъ, din кѹцетѹ бѹнѹ, пріетінескѹ.
Wohlredenheit, f., ворбіре фрѹмо́съ.
Wohlriechend, part., бінеmіросіторѹ, de бѹнъ міре́стъ.
Wohlschmeckend, part., de бѹнѹ гѹстѹ, гѹстѹосѹ.
Wohlsein, n., сънътате.
Wohlstand, m. кѹвіінцъ, бѹнъкѹвіінцъ; старе бѹнъ.
Wohlthat, f., бінефачере; фаво́ре.
Wohlthäter, m., бінефъкъторѹ.
Wohlthätig, a. ші ad., бінефъкъторѹ; —keit, f., бінефачере, бінефъчінцъ, лібералітате; —sverein, m., реѹніѹне бінефъкъто́ре.
Wohlthun, v., факѹ біне, сънт бінефъкъторѹ.
Wohlverdient, a. ші ad., челѹ кѹ меріте, бінеmерітатѹ.
Wohlverhalten, n., пѹртаре бѹнъ, маніеръ бѹнъ.
Wohlverstanden, a. ші ad., бінеѫнцелесѹ.
Wohlwollen, n., бѹнъвоінцъ.
Wohnbar, a. ші ad., че се по́те локѹі.
Wohnen, v., локѹескѹ, петрекѹ, шеdѹ; wo — Sie? ѹnde шеzі Dта?
Wohn-gebäude, —haus, n., касъ de локѹітѹ.
Wohnhaft, a., локѹіторѹ, ашеzатѹ кѹ локѹінца, ставерітѹ, domічіліатѹ.
Wohn-platz, —sitz., m., локѹ de локѹінцъ, решеdінцъ, петречере.
Wohn-stube, f., —zimmer, n., оdаіъ de локѹітѹ.
Wohnung, f., локѹінцъ, domічіліѹ; петречере; касъ.
Wölben, v., болтескѹ, аркѹескѹ.
Wölbung, f., болтъ, болтітѹръ, аркътѫнтѹ, аркѹ.
Wolf, m., лѹпѹ; белітѹръ (бѹбъ); großer —, лѹпоїѹ.
Wölfchen, n., лѹпшорѹ, лѹпеїѹ.
Wölfin, f., лѹпъ, лѹпо́ікъ.
Wölfisch, a. ші ad., лѹпескѹ, лѹпосѹ, ка лѹпѹлѹ.
Wolfram, m., тѹнгште́нѹ, волфрамѹ (металѹ).
Wolfs-beere, —kirsche, f., ко́къzъ лѹпе́скъ.
Wolfsbohne, f., бобѹ лѹпескѹ, беладона.
Wolfs-eisen, n., —falle, f., кѹрсъ de лѹпѹ.
Wolfsfuß, m., лікопѹ (плантъ).
Wolfsgrau, a. ші ad., лѹпіѹ, de коло́реа лѹпѹлѹї.
Wolfshaut, f., пеле de лѹпѹ.
Wolfshunger, m., фо́ме маре, фо́ме лѹпе́скъ.
Wolfs-kraut, —milch, —wurz, f., лаптеле лѹпѹлѹї, акопітѹ (плантъ веninо́съ, Giftkraut und Sturmhut).
Wölkchen, n., нѹорішорѹ.
Wolke, f., нѹорѹ.
Wolken, sich, v., се ѫннѹоре́zъ.
Wolkenbruch, m., рѹптѹръ de нѹорї, пло́іъ фѹртѹно́съ.
Wolkenlos, a. ші ad., сеninѹ, фъръ нѹорї.
Wolkicht, a. ші ad., нѹоросѹ, тѹрбѹросѹ.
Wollarbeit, f., лѹкрѹ de лънъріъ.
Wollarbeiter, m., лънарѹ, лѹкръторѹ de лънъ.
Wolldecke, f., страїѹ (Це́ра рот. ші Браш.), цолѹ (Арdел.), копертъ de лънъ.
Wolle, f., лънъ; скатъ (ла планте);

feine —, лънъ цѫгаіе; mittlere —, цѫркапъ; grobe —, стогошъ; viel Geschrei und wenig —, ворбъ мѫлтъ съръчіа омѫлѫї.

Wollen, a., de лънъ.

Wollen, v., воїѫ, воіескѫ, вреѫ, (вроїѫ, молд.); so Gott will, de ка вреа Dzeѫ; zu wem — Sie? пе чіне каѫцї Dта? dem sei wie ihm wolle, фіе орї ші кѫмѫ; er will es gehört haben, елѫ ziче къ а аѫzітѫ; lieber —, а воі маї віне, а префері.

Wollentuch, n., пънѫръ de лънъ.

Wollenweber, m., бобоарѫ, фланеларѫ.

Wollhandel, m., негоцѫ de лънъ.

Wollicht, a. ші ad., лъніѫ, ка лъна.

Wollig, a. ші ad., лъносѫ.

Wollkrämpel, в. Kämpel.

Wollmarkt, m., търгѫ de лънъ.

Wollschur, f., тѫнсѫръ de оі.

Wollust, f., десфътаре трѫпéскъ, волѫптате, плъчере трѫпéскъ; лѫксѫріъ; sich den Wollüsten ergeben, а'шї ꙟndестѫла пофтеле трѫпештї.

Wollüstig, a. ші ad., десфръпатѫ, пофтърецѫ, волѫптѫосѫ; тъскърічосѫ.

Wollüstling, m., омѫ десфръпатѫ, бѫіакѫ, кѫрварѫ, омѫ лѫксѫріосѫ, сібарітѫ.

Womit, ad., кѫ че; кѫмѫ; прін че.

Wonach, ad., dѫпъ че, dѫпъ каре, деспре че; — fragen Sie? деспре че ꙟнтребї Dта?

Wonne, f., плъчере палтъ (спірітѫалъ), десфътаре палтъ, плъчере ѫіміто́ре, делічії, pl.

Wonnemonat, m., Маіѫ, Прътарїѫ.

Wonniglich, wonnevoll, a. ші ad., десфътъчосѫ, фо́рте плъкѫтѫ, делічіосѫ.

Woran, ad., ꙟн че; ѫnde; — liegt es? de ѫnde провіне? — erkennt man es? din че се кѫно́ште? ich weiß nicht — ich bin, нѫ штіѫ ѫnde'мї стъ капѫлѫ.

Worauf, ad, пе че, деспре че; — sitzen Sie? пе че стаї Dта? — kommt es an? деспре че е ворба?

Woraus, ad., deѫnde, din че.

Worein, ad., ѫnde, ꙟн че локѫ.

Worfeln, v., въптѫрѫ.

Worfschaufel, f., въптѫре́шкъ, къѫшѫ de въптѫратѫ.

Worgen, v., me опінтескѫ, ꙟмї факѫ сілъ.

Worin, ad., ꙟн че; ѫnde.

Wornach, в. Wonach.

Wort, n., кѫвънтѫ, ворбъ, боче, паролъ; терміnѫ; von — zu —, din кѫвънтѫ ꙟн кѫвънтѫ, din ворбъ ꙟн ворбъ; Mann von —, омѫ de паролъ; ein — ein Mann, омѫ de omeniъ; das sind leere —e, ачестеа сѫнт ворбе дешерте; mit leeren —en abspeisen, ашї мънтѫі ѫрекеа, а плъті кѫ ворбе го́ле; —e wechseln, а се лѫа ла dіспѫтъ.

Wort-ähnlichkeit, f., асемънаре ꙟн ворбе, паронomасіъ; —arm, a. ші ad., пѫцінѫ ворбіторѫ, скѫмпѫ ла ворбъ; —bildung, f., формъцiѫне de ворбе; —brüchig, a. ші ad., фрънгъторѫ de кѫвънтѫ, кълкъторѫ de кѫвънтѫ; —erklärung, f., дефініцiѫне, сплікъцiѫне de кѫвънтѫ; —fechterei, f., логомахіъ, че́ртъ de кѫвінте; —folge, f., констрѫкцiѫне; —forscher, m., етімолоцістѫ; —forschung, f., етімолоцiъ, черчетареа кѫвінтелорѫ; —fügung, f., сінтаксъ, dіспѫсечѫнеа, конкорданца кѫвінтелорѫ; —führer, m., кѫвънтъторѫ, оръторѫ, гѫрасатѫлѫї; —gepränge, n., помпъ de кѫвінте; —kampf, m., десбатерї, лѫптъ ꙟн кѫвінте, dіспѫтъ; —karg, a. ші ad., тъкѫтѫ, скѫмпѫ ла ворбъ; —kram, m., ворбе фъръ тре́бъ; —räthsel, n., логогріфѫ; —reich, a. ші ad., прісосіторѫ ꙟн кѫвінте; —reichthum, m., прісосінцъ, абѫndанцъ de кѫвінте; —schwall, m., лѫксѫ ꙟн кѫвінте; —stellung, f., колокъцiѫне, ашезътѫръ de кѫвінте; —streit, —wechsel, m., че́ртъ ꙟн ворбе, dіспѫтъ.

Wörtchen, n., кѫвънцелѫ.

Wörterbuch, n., ворбарїѫ, вокабѫларїѫ, dікцiонарїѫ, лексіконѫ; —schreiber, m., вокабѫларістѫ, лексі-

кографȣ, компȣсеторȣ de dikцionapiĭ.
Wörtlich, a. ші ad., літералȣ, кȣвънтȣ de кȣвънтȣ, ворбъ de ворбъ; —e Verstand, ѧнцелесȣ літералȣ.
Worüber, ad., деспре че, пентрȣ че, асȣпръ.
Worunter, ad., сȣпт че, сȣпт чіне.
Woselbst, в. Wo.
Wovon, ad., деспре че.
Wovor, ad., dinaintеакȣĭ, деȣnde.
Wozu, ad., ла че, пентрȣ че; ѧнкътръȣ, кȣ че скопȣ.
Wrack, m., (мар.) рȣптȣръ, сфъртътȣръ (de o корабіъ), рестȣлȣ сфъртатȣ, вракȣ.
Wucher, m., добѫndъ пелецїȣітъ, ȣсȣръ (ȣжóръ, арdел.); крештере ръпеde (а бȣрȣіепелорȣ), бȣіечіъ; къштігȣ (odinióръ); —pflanze, f., плантъ грасъ.
Wucherei, f., в. Wucher.
Wucherer, m., къмътарȣ, ȣсȣрарȣ.
Wucherisch, a. ші ad., къмътърескȣ, ȣсȣръреск̆ȣ.
Wuchern, v., къмътърескȣ, іаȣ добънzї пелецїȣіте, ȣсȣрезȣ; ѧмпле бȣрȣіéна, креште, бȣіечеште.
Wuchs, m., крескътѫнтȣ, крескътȣръ; статȣръ; Person von schönem —, персóнъ de статȣръ фрȣмóсъ.
Wucht, f., греȣтате маре, апъсътȣръ, сарчінъ, апъсȣ (поваръ, Last).
Wuchten, v., апъсȣ, ѧнгреȣнȣ.
Wudeln, v., naintezȣ, просперезȣ; unrecht Gut wudelt nicht, de прадъ віне, ѧн прадъ мерце.
Wühlen, v., скȣртȣ (поркȣлȣ), свочорȣ, скортолескȣ; рѫтȣ; ръсколескȣ.
Wuhne, f., (пров.) гаȣръ; скорбȣръ бълтóсъ.
Wuhr, f., ставілъ (в. Wehr).
Wulst, f., болфъ, ѧмфлътȣръ; кȣпȣнъ de паіе; ȣлȣкȣ, скокȣ de ферȣ албȣ.
Wund, a. ші ad., ръпітȣ, белітȣ.
Wundarzenei, f., medічінъ de pane; —kunde, —kunst, f., хірȣрцїъ.
Wundarzt, m., хірȣргȣ (фълчерȣ).
Wunde, f., плагъ (векїȣ), ранъ.
Wundenmal, n., семнȣ de бóлъ, чекатріче; стéгмъ, ѧнферътȣръ.
Wunder, n., minȣne, міракȣлȣ, міраре; minȣnape, ȣimipe (Verwunderung).
Wunderbar, a. ші ad., minȣnатȣ, міракȣлосȣ; de minȣne, de міратȣ (Wunderlich).
Wunder-bild, n., ікóнъ фъкътóре de minȣnї, ікóнъ міракȣлóсъ; —ding, n., лȣкрȣ de minȣne, лȣкрȣ minȣnатȣ; —gabe, f., дарȣлȣ de а фаче minȣnї; —geschichte, f., історіъ міракȣлóсъ; —glaube, m., кредінцъ ѧн minȣnї; —groß, a. ші ad., маре de minȣne; —kind, n., копілȣ minȣnатȣ; —klein, a. ші ad., мікȣ пітікȣ, мікȣ de minȣne; —kraft, f., віртȣте міракȣлóсъ, пȣтере фъкътóре de minȣnї; —mann, m., омȣ фъкъторȣ de minȣnї, таȣматȣргȣ; омȣ minȣnатȣ, —schön, a. ші ad., фрȣмосȣ de minȣne, minȣnатȣ de фрȣмосȣ, фóрте фрȣмосȣ; —that, f., фаптъ minȣnатъ, міракȣлȣ; —thäter, m., фъкъторȣ de minȣnї, таȣматȣргȣ; —thier, n., animалȣ minȣnатȣ; монстрȣ (міръzъніъ), —voll, a. ші ad., міракȣлосȣ, плінȣ de міраре; —werk, n., фаптъ de minȣne, міракȣлȣ, minȣne; —zeichen, n., семнȣ (de minȣnї).
Wunderlich, a. ші ad., de minȣne, de міратȣ; страорdinарїȣ, стравагаптȣ, сінгȣларȣ, бізарȣ (фр. ші іт.); —keit, f., сінгȣларітате, стравагаnцъ.
Wundersam, в. Wunderlich.
Wundmal, в. Wundenmal.
Wunsch, m., dорінцъ, пофтъ.
Wünschelhut, m., пълъріъ фертекатъ.
Wünschelruthe, f., вéргъ фертекатъ, вéргъ маціkъ.
Wünschen, v., dорескȣ, пофтескȣ; воїȣ; ich wünsche ihn zu sprechen, вреȣ съ ворбескȣ кȣ елȣ; Glück —, а гратȣла, а ферічіта.
Wünschens-werth, —würdig, a. ші ad., de dорітȣ, de пофтітȣ.
Würde, f., demnітате (вредніčіъ); карактерȣ, тітȣлъ; рангȣ, онóре, градȣ; кȣвіінцъ; akademische —, градȣ академікȣ; zu hohen —n gelangen, а ажȣнце ла онóре маре.

Würdenträger, m., пѫртъторѫ de panгѫ, demnitарѫ (боіерї, depeгъторї).
Würdern, v., прецѫескѫ, таксezѫ, стimezѫ.
Würderung, f., таксаре, прецѫіре, dефіцере de валѫтъ.
Würdig, a. ші ad., demnѫ (вреdнікѫ), мерітъторѫ; респептаверѫ; —keit, f., мерітѫ.
Würdigen, v., стimezѫ, апрецѫескѫ; сокотескѫ, жѫdекѫ.
Würdigung, f., стimъціѫне, апрецѫіре.
Wurf, m., арѫнкътѫръ, свърлітѫръ, іентътѫръ; фътътѫръ; мѫшкътѫръ de лѫпѫ; einem in den — kommen, а ѫнтълні пе чінева пе nimеріте, а da песте чінева.
Würfel, m., кѫбѫ, ексаеdрѫ (коцкъ), шеселътѫрарїѫ; —bein, n. (анат.) кѫбоіdѫ, осѫ кѫбіфортѫ; —spiel, n., жокѫ de кѫбї.
Würfelicht, würfelig, a. ші ad., кѫбіфортѫ, ѫн форма кѫбѫлѫї.
Würfeln, v., арѫнкѫ ѫн кѫбї, жокѫ ѫн кѫбї; арѫнкѫ сорцї (de порокѫ).
Würfmaschine, f., балістъ.
Wurf-pfeil, —spieß, m., цéпъ, цепѫшъ, съцéтъ de арѫнкатѫ, dарdъ (арdел., іт. dardo, фр. dard).
Wurfschaufel, f., вънтѫрéшкъ.
Würgbirn, f., пéръ пекъчóсъ.
Würgen, v., сѫгрѫтѫ, гѫтѫескѫ; hinunter —, а ѫнгіці апевоіе.
Würgengel, m., ѫнцерѫ ѫчігъторѫ, ѫнцерѫ стерміnъторѫ.
Würger, m., ѫчігъторѫ, сѫгрѫтъторѫ, стерміnъторѫ; тіранѫ кѫтплітѫ.
Würgung, f., сѫгрѫтътѫръ.
Wurm, m., верме; рѫтъ; —arzenei, f., medічінъ de лімбрічї; —doktor, m., medікастрѫ, чарлатанѫ; —kraut, n., ѫлтаріъ; —mehl, n., фъінъ de карї; —nudeln, pl., вермічеї; рѫме, лімбрічї; —same, m., пелінѫ de маре; —stich, m., росътѫръ de карї; —stichig, a. ші ad., росѫ de карї.
Würmchen, n., вермѫлецѫ.
Wurmen, v., das wurmt mich, ачéста me póde ѫнлъѫнтрѫ.
Wurmfraß, m., карї.
Wurmfräßig, a. ші ad., росѫ de карї.
Wurmicht, a. ші ad., вермiѫ, ѫн форма вермелѫї.
Wurmig, a. ші ad., вермъносѫ.
Wurst, f., кърнатѫ, кърнацѫ; die — nach der Speckseite werfen, а фаче dарѫ мікѫ, пентрѫ ка съ аібї алтѫлѫ маї маре, а da ѫнѫ оѫ, ка съ іаї ѫнѫ боѫ; wie der Mann, so bratet man ihm die —, кѫтѫ е сфънтѫлѫ, ші тъмѫіа; —lippe, f., бѫзъ грóсъ; —wagen, m., тръсѫръ лѫнгъ.
Würstchen, Würstlein, n., кърнъцелѫ, кърнъчорѫ.
Wurz, f., ръdъчінъ; —büchse, f., кѫтіъ кѫ dресѫрї.
Würze, f., аромъ, dресѫ (хѫметѫ, Gewürz).
Wurzel, f., ръdъчінъ; тѫртеа (de мъсеа); пічорѫ de мѫнте; —gewächs, n., плантъ ръdъчінóсъ; —silbe, f., сілабъ раdікалъ, ръdъчіна кѫвънтѫлѫї; —wort, n., кѫвънтѫ прімітівѫ.
Wurzeln, v., me ѫнръdъчінѫ, прindѫ ръdъчінъ.
Würzen, v., dрегѫ (кѫ аромe).
Würzgarten, m., гръdінъ кѫ плантe аромaтіче.
Würzgeruch, m., міросѫ аромaтікѫ.
Würz-händler, —krämer, m., dрогарѫ.
Würznelke, f., кѫішóръ.
Würzung, f., dресътѫръ, аромътѫръ.
Wust, m., гръмаdъ, фъраціnъ; ѫрdóре, ѫрѫчѫне, скърнъвіъ.
Wüst, a. ші ad., dешертѫ; пѫстіїѫ; вастѫ; пекѫлтіватѫ, сълбатікѫ; ѫрѫтѫ.
Wüste, f., dешертѫ, локѫ dешертѫ, пѫстіетате, сінгѫрътате.
Wüsten, в. Verwüsten.
Wüstenei, в. Wüste.
Wüstling, m., омѫ dестръматѫ, омѫ стрікатѫ.
Wuth, f., тѫрбъчѫне, фѫрóре, фѫріъ; тѫрбътѫръ (de къне).
Wüthen, v., тѫрбѫ, me ѫнфѫріїѫ.
Wüthend, part., тѫрбатѫ, ѫнфѫріатѫ.
Wütherich, m., тіранѫ, омѫ крѫdелѫ, сетосѫ de сънце.
Wüthig, в. Wüthend.

X.

X, n., ікс, а dóъzечї ші патра літеръ din алфабетȣлȣ̆ цермапȣ̆; пров. ein X für ein U machen, а фаче din цінцарȣ̆ тъгарȣ̆, а атъці, а ꙟпшела.

Xylographie, f., ксілографіъ, арта de а тіпъpі ꙟп лемпȣ̆.

Xystarch, m., гімпасіаркȣ̆, діректорȣ̆ de Ксістȣ̆.

Y.

Y, n., іпсілопȣ̆ ші і, літера а dóъzечї ші чінчеа din алфабетȣл цермапȣ̆.

Yankees, (zi: іепкіс), полекрітȣръ кȣ каре Англії батжокорескȣ̆ пе локȣіторії Статȣрілорȣ̆ ȣніте, ші апȣме пе чеї аї Noȣеї-Англіъ.

Yard, m., іардȣ̆, месȣръ de треї ȣрме (енглеze).

Ysop, m., ісопȣ̆.

(Афаръ de óрекарї пȣме пропрії пȣ сȣпт ворбе цермапе каре се ꙟпчéпъ кȣ ачесте doȣе літере.)

Z.

Z, n., а dóъzечї ші шéсеа ші чеа din ȣрмъ літеръ ꙟп алфабетȣлȣ̆ цермапȣ̆.

Zaar, в. Zar.

Zacke, f., Zacken, m., цепȣшъ, dinтеа; — an der Gabel, корпȣл фȣркȣцеї; — am Hirschgeweih, рамȣрї, (ла кóрпеле чербȣлȣї).

Zacken, v., факȣ̆ dinтеле.

Zackig, a., dinцатȣ̆, цепȣшатȣ̆; ръмȣросȣ̆; zwei—, drei—, біфȣркатȣ̆, тріфȣркатȣ̆; —e Blätter, фої dinцате.

Zagen, v., а се сфіі (сії), а пȣ авé кȣраціȣ, а се теме.

Zaghaft, a., темедȣ̆, паȣросȣ̆, фрікосȣ̆; —igkeit, f., темеdітате, ласътате.

Zäh, zähe, a., цѫпаче, цъпаче; вънжосȣ̆ (карпе); въскосȣ̆ (вінȣ̆); ꙟпкіъгатȣ̆ (лаптеле).

Zähigkeit, f., тепачітате, цъпъчетате, въскосітате, вънжосіъ.

Zahl, f., пȣмерȣ̆; —amt, n., съмешіъ, ватъ; —bar, a., плътіверȣ̆, de плътітȣ̆.

Zählbar, a., пȣмераверȣ̆.

Zahl-bret, n., тъвліцъ de пȣмератȣ̆; —bruch, m., фракціȣне, пȣмерȣ̆ фрънцеросȣ̆; —buchstabe, m., літеръ пȣмералъ.

Zahlen, v., плътескȣ̆.

Zählen, v., пȣмерȣ̆; —, n., пȣмеръціȣне.

Zahler, m., плътіторȣ̆, пȣмеръторȣ̆; ein guter —, übler —, платнікȣ̆ бȣпȣ̆, — реȣ̆; бȣпȣ̆, реȣ̆ de платъ (омȣ̆).

Zahl-figur, f., чіфръ, семпȣл пȣмерȣлȣї; —los, a., непȣмератȣ̆, фъръ пȣмерȣ̆; —meister, m., касіерȣ̆ мілітъреск̆ȣ (каспаціȣ̆); —perle, f., мърцéпȣ̆ ротȣndȣ̆; —pfennig, m., сокотеа, банȣ̆ de пȣмератȣ̆, de сокотітȣ̆ (фъръ валóре); —reich, a., пȣмеросȣ̆; —tisch, m., масъ de пȣмератȣ̆.

Zahlung, f., платъ; —sschein, m., кȣітанцъ, adеверінцъ; —stermin, в. Zahltag.

Zahlwort, n., пȣме пȣмералȣ̆.

Zahl-tag, m., —zeit, f., —woche, f., zioъ, тімпȣ̆, септъмънъ de платъ.

Zahm, a., domестікȣ̆, domестічітȣ̆; блъndȣ̆, блъжінȣ̆, dȣлче.

Zähmen, v., domестіческȣ̆, ꙟмблънzескȣ̆; domолескȣ̆, ꙟпфръпеzȣ̆.

Zähmung, f., domестічіре, ꙟмблънzіре; ꙟпфръпаре.

Zahn, m., dinте; Reihe Zähne, dinцътȣръ; alle Zähne im Munde, тоцї dinцїї din гȣръ, dinцътȣръ; er hat Haare auf den Zähnen, е омȣ̆ трекȣтȣ̆ прін чіȣрȣ̆ ші dър-

moĭȣ, omȣ пъцітȣ, omȣ de каре пȣ цĭ поцĭ бате жокȣ кȣт гъndештĭ, einen auf den — fühlen, а піпъі пȣлсȣл кȣіва, а черка ꙟп че апе се скалdъ; es thut ihm kein — mehr weh, е мортȣ de мȣлтȣ.

Zahn-arzt, m., dinтістȣ; —arzenei, f., medікътъптȣ odenталцікȣ, бȣпȣ de dinцĭ; —brecher, m., скоцъторȣ de dinцĭ; —bürstchen, n., періȣцъ de dinцĭ.

Zahnen, v., а'шĭ пȣпе dinцĭ; —, n., dinтіцiȣпе, пȣпере de dinцĭ.

Zahn-fäule, f., каріъ, тъпкътȣръ de dinцĭ; —fleisch, n., цінцiъ; —förmig, a., odenтoidȣ, de форма dinтелȣĭ; —geschwür, n., апостемъ de dinцĭ; рȣшацъ; —höhle, f., гъȣпошіъ de dinцĭ.

Zahnig, a., dinцатȣ.

Zähn-klappen, —klappern, n., клъпцъпітȣръ de dinцĭ.

Zahn-kraut, n., dinтаріцъ; —lücke, f., штірбітȣръ de dinте; —lückig, a., штірбȣ; —pulver, n., правȣ de dinцĭ; —rad, n., ро́тъ dinцатъ; —schmerz, m., —weh, n., dȣрере de dinцĭ; —schnitt, m., dinтелъ; —stocher, m., скобіто́ре de dinцĭ; —werk, n., dinцътȣръ; —wurzel, f., ръdъчіпъ de dinте.

Zähre, f., (поет.) лъкръміо́ръ.

Zain, m., варгъ de ферȣ; —en, v., въргȣі, а фаче върцĭ de металȣ.

Zange, f., клеште.

Zängelchen, n., клештіце.

Zank, m., че́ртъ, dicпȣтъ; —apfel, m., търȣлȣ de че́ртъ (каȣса).

Zanken, v., ꙟе чертȣ, dicпȣтȣ.

Zänker, m., чертарецȣ, dicпȣтъторȣ, чікъліторȣ, іȣбіторȣ de че́ртъ, de свадъ; —ei, f., че́ртъ, dicпȣтъ; —in, f., чертарецъ, мȣіере реа.

Zänkisch, a., чертарецȣ, чікълосȣ.

Zanksüchtig, в. Zänkisch.

Zankteufel, m., омȣлчертеĭ, omȣ de свадъ.

Zapfen, v., чепȣескȣ, daȣ чепȣ, скотȣ пе чепȣ; —, m., чепȣ; dопȣ; фȣсȣ (de ро́тъ); ȣреке (de анкіръ); —bier, n., —wein, m., кȣрътȣръ de бере, — de вінȣ; —loch, n., врапа чепȣлȣĭ; —recht, n., кърчтърітȣ (dрептȣ).

Zapfenstreich, m., (міліт.) ретрасъ, батереа тобеĭ спре а се ретраце п'акасъ; den — schlagen, а бате de ретрасъ.

Zapfenzieher, m., скотȣdопȣ (інстрȣмъптȣ кȣ каре се dестȣпъ флашеле).

Zappeln, v., тре́пъdȣ, daȣ din мъпĭ ші пічо́ре.

Zar, m., Царȣ (Ꙟмператȣлȣ Рȣсіеĭ); —in, f., Цара, Царіпъ (Ꙟмпъръте́са Рȣсіеĭ).

Zart, a., теперȣ; фраце́dȣ; мо́ле; сȣпціре; делікатȣ, цінгашȣ; —gefühl, n., делікатецъ; —heit, f., тепереце, фръцezime, делікатецъ.

Zärtlich, a., теперȣ, теперелȣ, делікатȣ, слъбȣцȣ; атаверȣ, сімціверȣ; —keit, f., тепереце.

Zärtling, m., делікатȣ (omȣ), ефеminатȣ, молешітȣ.

Zaser, f., фібръ.

Zäserchen, n., фібріцъ.

Zaserig, a., фібросȣ.

Zasern, sich, v., се десфіръ.

Zauber, m., ꙟпкъптекȣ (авем deскъптекȣ = деслегаре de фермекȣ), фъкътȣръ = (іт. fattura), фермекȣ; —bild, n., талісманȣ; —buch, n., карте de фермече; —er, m., ꙟпкъптъторȣ, фермекъторȣ, магȣ, негромантȣ, стрігоĭȣ; —ei, f., ꙟпкъптъріъ, фъкъторіъ, фермече, маціъ, стрігоіъ; —in, f., ꙟпкъптъре́цъ, фермекъторе́съ, фъкъторе́съ, стріго́іъ; —isch, a., маціkȣ, фермекъторескȣ; —kraft, f., віртȣте маціkъ; —kreis, m., черкȣ маціkȣ; —kunst, f., маціъ, артъ маціkъ; —laterne, f., латерпъ маціkъ.

Zaubern, v. ꙟпкъптȣ, фермекȣ, іо факȣ.

Zauber-ring, m., інелȣ маціkȣ; —ruthe, f., —stecken, —stock, —stab, m., варгъ маціkъ; —schloß, n., костеĭȣ фермекатȣ; —segen, —spruch, m., —wort, n., ꙟпкъптече, фармече; —spiegel, m., міраріȣ (оглindъ) маціkъ; —stück, n., фаптъ маціkъ, фермекътȣръ; —

trank, m., філтрȣ; —waffen, pl., арте фермекате; —werk, n., в. Zauberei.
Zauderer, m., тімпȣрісъторȣ, аттъпъторȣ, лъсъторȣ.
Zauderisch, zauderhaft, a., търziȣ, лъсъторȣ, тімпȣрісъторȣ.
Zaudern, v., тімпȣрісezȣ; me ꙟndoeскȣ; —, n., тімпȣрісаре.
Zaum, m., къпъстрȣ; фрънȣ.
Zäumen, v., ꙟпфръпezȣ, коптепескȣ.
Zaumlos, a., десфръпатȣ; дестръматȣ; —igkeit, f., десфръпътȣръ.
Zaun, m., гардȣ, ꙟпгръdітȣръ; eine Ursache oder Gelegenheit vom — brechen, а се фолосі de окасіȣне.
Zäunen, v., ꙟпгръdескȣ.
Zaun-hecke, f., гардȣ віȣ; —könig, m., окіȣ боȣлȣї (пасере), трогроdітȣ; —pfahl, m., парȣ de гардȣ.
Zäunung, f., Zaunwerk, n., ꙟпгръdітȣръ.
Zausen, v., стȣлгȣ пърȣлȣ (кȣіва); sich —, се стȣлце.
Zebra, n., zебръ (патрȣпedȣ).
Zeche, f., коптȣ, сокотéлъ (ȣпеї бъȣтȣрї de маї тȣлцї); die — bezahlen müssen, а требȣі а плъті келтȣіала фъкȣтъ de алціі.
Zechen, v. бепкетȣескȣ, беȣ кȣ прісосȣ.
Zecher, Zechbruder, m. беȣторȣ, бецівȣ.
Zech-frei, a., каре пȣ плътеште партеа са din сокотéла бъȣтȣреї; —gesellschaft, f., соціетате de бецівї.
Zechine, f., zекінъ (dȣкатȣ de Венеціа).
Zecke, f., кърчелȣ (інсептъ).
Zeder, —baum, m., чеdрȣ.
Zehe, f., децетȣ de пічорȣ; къцелȣ de аїȣ; die große —, децетȣл чел маре дела пічорȣ; eine — Knoblauch, ȣпȣ къцелȣ de аїȣ; auf den —n gehen, а ътбла ꙟп върфȣлȣ децетелорȣ.
Zehig, a., ꙟпdецетатȣ, провъzȣтȣ кȣ децете ла пічорȣ; (се ꙟптребȣінцézъ ꙟп компȣсеціȣнї, п. е. Einzehig шчл.).
Zehn, zehen, num., zече; Zahl von —, zечіme, zечінъ; die — Gebote, Декалогȣ (zече порȣнчї); —eckig, a., zечегонȣ (кȣ 10 колцȣрї); —fach, a., zекȣплȣ, ꙟпzечітȣ; —jährig, a., zечепарȣ, de zече анї; —mal, ad., de zечеорї; —malig, a., de къте zечеорї; —pfündig, a., de zече пȣнцї; —spännig, a., тръсȣръ кȣ zече (каї).
Zehnt-acker, m., огорȣ zечіmалȣ (de діжmъ); —bar, a., zечіmаверȣ; —buch, n., реціcтрȣ de діжme.
Zehnte, m., zечіmъ, діжmъ (фр. dîme).
Zehnten, v., діжmȣескȣ, (міліт.) zечіmezȣ (таїȣ тотȣ пе ал 10леа).
Zehnter, m., діжmȣіторȣ.
Zehnt-frei, a., скȣтітȣ de діжmъ; —frucht, f., —korn, n., бȣкате de діжmъ; —herr, в. Zehnter; —rechnung, f., калкȣлȣ zечіmалȣ; —recht, n., діжmȣітȣ (дрептȣ); —el, n., zечіme, а zечеа парте; —ens, ad., а zечеаóръ.
Zehren, v., mъпъпкȣ беȣ, містȣескȣ; келтȣескȣ; консȣmȣ; von dem Seinigen —, а тръі dінтр'алсъȣ; auf fremde Kosten —, а тръі din спінареа (пȣнга) алтȣіа; bei einem Wirthe —, а mъпка ла оспътъріъ; der Wein zehrt, вінȣл скаdе (ꙟп бȣте); der Essig zehrt, оцетȣлȣ слъбеште (пе отȣ); —d, a., че mъпъпкъ, консȣmъ; ein —des Fieber, фрігȣрї ектічї (лептъ, ꙟп Пп.).
Zehr-geld, n., спесе de дрȣmȣ; —pfennig, m., віатікȣ, оболȣ, dінарȣ de дрȣmȣ, банї de мерінde.
Zehrung, f., мерінde; банї de келтȣіалъ; консȣmъціȣне.
Zeichen, n., семнȣ; семналȣ; карактерȣ; мінȣне (семнȣ), превестіре, прогностікȣ, аȣгȣріȣ; Ton—, Kasus—, акчентȣ (оксіъ); — im Thierkreise, семнȣ din zodiакȣ; unter einem glücklichen — geboren, а фі пъскȣтȣ ꙟп zodіъ бȣнъ; —buch, n., карте de десемнȣ (zȣгръвітȣръ), албȣ; —deuter, m., сплікъторȣ de семне, пророкȣ; —deuterei, f., пророчіъ, дівінъціȣне, гъчіторіъ; —kunst, f., арте de десемнȣ; —lehre, f., артеа карактерістікъ, семполоціъ; —meister, m., маістерȣ de де-

cemnŭ; —schule, f., шкóлъ de decemnŭ, decemnъріъ; —sprache, f., mimікъ, лімбаціѹ прін cemne.

Zeichnen, v., ѧncemnezŭ; decemnezŭ; delinezŭ; obenhin, unvollkommen —, скіцezŭ; —, n., decemnŭ.

Zeichner, m., decemnъторŭ.

Zeichnung, f., decemnъцiѹne, deліnіъцiѹne; erster Entwurf einer —, скіцъ.

Zeidelbär, m., ѹрсŭ mіерарŭ.

Zeideln, v., рътezŭ стѹпіі.

Zeigefinger, m., indiче, deцетѹлŭ арътъторŭ, (ал doілеа).

Zeigen, v., арътŭ, demѹстрѹ, факŭ съ се вadъ.

Zeiger, m., арътъторŭ, demѹстръторŭ (omŭ, акŭ сéŭ сѹліца ла орлоціŭ).

Zeigewort, n, пропѹme demѹстрътівŭ.

Zeihen, v., арътŭ, пъръскŭ, аккѹzŭ.

Zeile, f., ріглъ, лініъ; шірŭ, ръndŭ (літере).

Zeisig, m., інъріцъ верde (пасере); —grün, a., верde ка інъріца.

Zeit, f., тімпŭ (време); —abschnitt, m., епокъ; —alter, n., вéкŭ (секѹлŭ), върстъ (етате); —beschreiber, m., кронологŭ, кронографŭ; —beschreibung, f., кронолоціъ, кронографіъ; —buch, n., кронікъ; —folge, f., ѹртареа, прочесѹл тімпѹлѹї (ad. а лѹкрѹрілорŭ); —forscher, в. —beschreiber; —genoß, m., контімпѹранŭ; —geschichte, f., історіа тімпѹлѹї (d'атѹнчї).

Zeither, ad., deатѹнчї; —ig, a., че dѹръ de атѹнчї пънъ акѹмŭ; de кътва тімпŭ.

Zeitig, a., матѹрŭ; коптŭ; ad. тімпѹріŭ, (іт. buonora).

Zeitigen, v. a., гръвескŭ, пріпескŭ кóчереа; v. n., се кóче, матѹреште.

Zeit-irrthum, m., анакронісмŭ; —lang, ad., пентрѹ óрекътŭ тімпŭ; —lauf, m., кѹрсѹл тімпѹлѹї; —lebens, ad., тръindŭ, фіindŭ ѧn віéцъ; —lich, a., тімпѹрарŭ, трекъторŭ, dешертŭ; —lichkeit, f., віаца тімпѹраръ, пестаторнічіа лѹкрѹрілорŭ; —los, a., вечїнікŭ, фъръ тімпŭ.

Zeitlose, f., чéпа чóреї.

Zeit-maß, n., месѹръ de тімпŭ; (мѹс.) темпо; (прос.) каптітатеа сілабеї; —messer, m., кронометрѹ; —ordnung, f., кронолоціъ; —punkt, m., пѹнтŭ, momentŭ (ѧn тімпŭ dела каре ѧnчепе чева) рестімпŭ, епокъ; —raum, m., спаціŭ de тімпŭ, ѧnтревалŭ, періоdъ; —rechner, m., кронолоґістŭ; —rechnung, f., кронолоціъ; еръ; епокъ, стілŭ (п. е. жѹліанŭ, сéŭ грегоріанŭ); —register, n., реціcтрѹ кронолоцікŭ.

Zeitung, f., газетъ, повелъ, zіѹрналŭ; die gelehrte —, фоії літерарe; —sexpedition, f., спеdіціѹnea газетеї (бѹроŭ); —sschreiber, m., газетарŭ, редакторŭ; —sträger, m., пѹртъторŭ de газете.

Zeit-verlust, m., пердере de тімпŭ; —vertreib, m., пастімпŭ, тречере de време; zum —vertreib, din тречере de време; —vertreibend, a., de петречере; —wechsel, m., скімбаре de тімпŭ; —wandlung, f., конжѹгъціѹне; —wort, n. (грам.) вербŭ.

Zelle, f., челѹлъ, кіліъ; —nförmig, a., челѹлосŭ, кіліосŭ; —ngang, m., (ѧn монастірї) корідорŭ; —ngewebe, Zellgewebe, n., цесътѹръ челѹларъ.

Zeller, m., целерŭ.

Zelot, m., zелотŭ, zелаторŭ.

Zelt, n., кортŭ, тіndъ (вор. арd. комѹнъ = іт. la tenda); die —e aufschlagen, abbrechen, а ѧnтіnde, а стрінце кортѹріле (тіndеле).

Zeltbett, n., патŭ de кортŭ.

Zelter, m., калŭ мергъторŭ ла ъмблетŭ; —schritt, m., пасŭ ѧn ъмблетŭ.

Zelt-dach, n., аккоперішŭ de форма кортѹлѹї; —pflöcke, pl., парї, церѹшї, de кортŭ; —stange, f., пръжінъ de кортŭ; —wagen, m., карŭ de кортѹрї (de бъгаціѹ).

Zendel, —taffet, маї біне Zindel, m., цindалъ (матеріъ ѹшóръ de мътасъ).

Zensor, m., чепсорȣ̆.
Zent, f., жȣрісdікцiȣне кріminалъ; —gericht, n., жȣdецȣ̆ кріminалȣ̆; —herr, m., жȣdекъторȣ̆ de кріmine.
Zentner, m., кънтарȣ̆, чептінарȣ̆; —schwer, a., греȣ̆ кътȣ̆ ȣнȣ̆ кънтарȣ̆, фóрте греȣ̆.
Zephyr, m., zефірȣ̆ (въптȣ̆ ші zеȣ̆ ꙟп mітолоцiъ).
Zepter, m., счептрȣ, скіптрȣ.
Zer, партікȣлъ песепъраверъ ꙟп компȣсецiȣнї, че семпіфікъ dесфачере, деспърцiре, рісіпіре, сфъръmаре шчл.
Zerarbeiten, sich, v., а се стріка лȣкръndȣ̆, крепа de остепітȣ̆.
Zerbeißen, v., спаргȣ̆ кȣ dінцiї.
Zerblasen, v., спаргȣ̆ сȣфлъndȣ̆ асȣпра.
Zerbläuen, v., оmорȣ̆ кȣ въtаіа.
Zerbrechen, v., спаргȣ̆; sich den Kopf —, а'шї спарцe капȣл (medітъndȣ̆ шчл.).
Zerbrechlich, a., фрънцеросȣ̆; —keit, f., фрънцітате.
Zerbröckeln, zerbröseln, v., dȣmікȣ̆, фърѫmȣ̆.
Zerdrücken, v., тȣртескȣ̆, стрікȣ̆ апъсъndȣ̆.
Zerfallen, v., кade ꙟп рȣіne; mit einem —, а се стріка кȣ чінева, а рȣmпе релъцiȣнеа de аmічіцiъ.
Zerfetzen, v., таїȣ, рȣmпȣ̆ ꙟп бȣкъцї, ꙟп петече, сфъшіїȣ, факȣ̆ трепце.
Zerfleischen, v., белескȣ̆, рȣmпȣ̆ карнеа (de пе чінева).
Zerfließen, v., се топеште ші кȣрцe.
Zerfressen, v., коррóde.
Zergehen, v., се топеште.
Zergliederer, m., анатоmістȣ̆, сmembръторȣ̆.
Zergliedern, v., анатоmісеzȣ̆, сmembреzȣ̆.
Zergliederung, f., анатоmісаре, сmembръцiȣне; —skunst, f., арте анатоmікъ.
Zerhacken, zerhauen, v., таїȣ, спінтекȣ̆, таїȣ ꙟп бȣкъцї.
Zerklopfen, v., стрікȣ̆, спаргȣ̆, бътъndȣ̆ асȣпра.
Zerknirschen, v., сфъшіїȣ кȣ dінцiї.
Zerknirscht, a., покъітȣ̆.
Zerknirschung, f., покъінцъ.
Zerkochen, v., стръкокȣ̆ (стръфербȣ̆).
Zerkrällen, zerkratzen, v., сфъшіїȣ кȣ ȣнгіiле.
Zerküssen, v., а пȣпа, а dа сърȣтаре песте сърȣтаре.
Zerlachen, v., me стрікȣ̆ de рѫсȣ̆.
Zerlappen, в. Zerlumpen.
Zerlassen, v., топескȣ̆ (п. е. ȣнтȣ̆).
Zerlegen, v., десфакȣ̆, deскоmпȣнȣ̆, таїȣ ꙟп пърцї; аналісеzȣ̆.
Zerlegung, f., десфачере, deскоmпȣсецiȣне; аналісъ.
Zerlöchern, v., факȣ̆ чїȣрȣ̆.
Zerlumpen, v., факȣ̆ стрепце.
Zerlumpt, a., стрънцȣросȣ̆, стрънцосȣ̆.
Zer=mahlen, v., факȣ̆ правȣ̆; —malmen, v., mачінȣ̆; пȣлверісеzȣ̆; факȣ̆ правȣ̆, сфарmȣ̆.
Zernichten, в. Vernichten.
Zerplatzen, v., крéпъ.
Zerquetschen, v., стрівескȣ̆, коптȣndȣ̆.
Zerquetschung, f., стрівітȣръ, коптȣсiȣне.
Zerreiben, v., mънȣнцескȣ̆ фрекъndȣ̆.
Zerreißen, v., стрікȣ̆, рȣmпȣ̆ портъndȣ̆ (п. е. ȣнȣ̆ вестmъптȣ̆).
Zerren, v., трагȣ̆, ꙟптindȣ̆, сmȣлгȣ̆ кȣ сфóрцъ.
Zerrinnen, v., се топеште; пере; пров. wie gewonnen so zerronnen, кȣm с'а къштігагȣ̆ аша с'а келтȣітȣ̆.
Zerrühren, v., батȣ̆ оȣе шчл.
Zerrupfen, v., сmȣлгȣ̆, спенеzȣ̆.
Zerrütteln, v., скȣтȣрȣ̆ (іт. scuotere).
Zerrütten, v., тȣрбȣрȣ̆, ресторнȣ̆.
Zersägen, v., ферестрȣеzȣ̆.
Zerscheitern, v., се фрънцe (паіеа ісбъndȣ̆ ꙟп скопȣлї).
Zerschießen, v., dѫрѫmȣ̆ кȣ тȣнȣ, факȣ̆ чіȣрȣ̆ ꙟmпȣшкъndȣ̆.
Zerschlagen, v., спаргȣ̆ ꙟп бȣкъцї; sich —, а се стріка ȣнȣл кȣ алтȣлȣ̆, а се десфаче, а пȣ се пȣтé ꙟпвоі, ȣні.
Zerschmeißen, v., а спарцe тръптindȣ̆ de пъmъптȣ̆.
Zerschmelzen, v., а се топі.
Zerschmettern, v., сфъръmъ тръспindȣ̆ (тȣнȣлȣ̆, сéȣ̆ фȣлцерȣлȣ̆).
Zerschneiden, v., таїȣ ꙟп пърцї.
Zerspalten, v., спінтекȣ̆, десфакȣ̆ ꙟп блане.

Zersplittern, v., факŭ цandъpo, фъшiĭ.
Zersprengen, v., спаргŭ, респъndескŭ, ѫmпръштiĭѫ (пе inimiкŭ).
Zerspringen, v., се рѫmпе съpindŭ (п. е. черкѫлŭ), плеспеште.
Zerstampfen, v., пiсezŭ.
Zerstechen, v., стръпѫнгŭ.
Zerstieben, v., се piciпеште.
Zerstörbar, a., че се пóте стрiка.
Zerstören, v., стрiкŭ, dѫрѫmŭ, рѫinezŭ.
Zerstreuen, v., piciпескŭ, ѫmпръштiŭ, респъndескŭ; me дестрагŭ, ѫmĭ ресѫфлѫ, me рекреezŭ.
Zerstreuung, f., piciпipe, респъndipe; дестраџере, рекреаціѫне.
Zerstücken, v., факŭ бѫкъцĭ.
Zerstückung, Zerstückelung, f., токътѫръ; стембрътѫръ.
Zerstümmeln, v., детрѫпкezŭ, чоптezŭ.
Zerstümmelung, f., детрѫпкетѫръ, чоптiтѫръ.
Zertheilbar, a., спърцiверŭ.
Zertheilen, v., факŭ ѫn пърцĭ; sich in Aeste —, а се ръmiфiка.
Zertheilend, a., (med.) солѫтiвŭ, diccinътiвŭ.
Zertheilung, f., спартiціѫне; — in kleine Aeste, ръmiфiкъціѫне; gabelförmige —, бiфѫркъmънтŭ.
Zertrennen, v., дескосŭ, десфакŭ.
Zertrennlich, a., деспърцiверŭ.
Zertrennung, f., деспърцiтѫръ.
Zertreten, v., калкŭ ѫn пiчóре.
Zertrümmern, v., префакŭ ѫn рѫinъ.
Zerwaschen, v., рѫmпŭ спълъndŭ.
Zerwehen, v.. се piciпеште de вънтŭ.
Zeter! int., ваĭ! ваĭ de mine! (толе ваĭ); — Mordieu schreien, а ціпа ка din гѫра шерпелѫĭ, а стрiга кътŭ ѫл ціне гѫра; — über Jemand rufen, а стрiга кѫiва ціне-minте, а'ĭ жѫра ресбѫпаре; — geschrei, n., стрiгаре ѫn гѫра mаре; — junge, m., штрепгарŭ.
Zettel, m., чедѫлъ, бiлетŭ; ѫрzеалъ (ла пънzарĭ); — bank, f., банкŭ de чедѫлъ, банкпотъ.
Zetteln, v., ѫрzескŭ.
Zeug, m., стофъ, матерiъ; —, n., ѫпéлтъ (машiнърiĭ, фѫперiĭ de пъiĭ; рецеле de вънатŭ, артърiĭ шчл.), лѫкрѫ, оiептŭ; liederliches — (Gesindel), канаiлъ; garstiges, schlechtes —, лѫкрѫ de nimiка; albernes, abgeschmacktes —, nepoziĭ, лѫкрѫрĭ de каре ціе грéцъ; Diebs —, фѫрĭ, тълхарĭ; weißes —, пънzетѫрĭ.
Zeuge, m., мартѫрŭ (мъртѫрiъ apd.)
Zeugen, v., мъртѫрiсескŭ, сѫпт мартѫрŭ, пѫпŭ мъртѫрiсipe; паскŭ; продѫкŭ.
Zeugen-aussage, f., пѫпере de мъртѫрiъ; — verhör, n., ѫnтребъціѫне, аскѫлтаре de мартѫрĭ.
Zeuger, m., пъскъторŭ, креъторŭ (= кроiторŭ).
Zeug-fabrik, f., фабрiкъ de матерiĭ; — hauptmann, къпiтанŭ de артiлерiъ; — haus, n., артърiъ, арсеналŭ; — meister, m., маiстерŭ de артiлерiъ.
Zeugniß, n., тестimoniŭ, аттестатŭ, чертiфiкатŭ.
Zeugschmidt, m., фаѫрŭ de артiлерiъ.
Zeugung, f., креаціѫне, продѫпціѫне.
Zeugungs-geschäft, n., ѫmпреѫпаре, коiтŭ; — glieder, pl., тембрiĭ ценiталĭ; — kraft, f., вiртѫте креатрiче; — trieb, m., болдŭ, iнстiнктŭ спре ѫmпреѫпаре; Beschreibung der Zeugungstheile, edoiграфiъ.
Zeug-wart, — wärter, m., вегiеторŭ de арсеналŭ, сéŭ de ѫпелте въпъторештĭ.
Zeugweber, m., цесъторŭ de стофъ.
Zibebe, f., цiбебе, пiпърѫшŭ кодатŭ (плънтъ).
Zibetkatze, f., чiветъ.
Zickeln, v., фатъ (капра).
Zickzack, m., zikzакŭ, (лiнiъ шерпѫiнте ѫn колцѫрĭ).
Zider, m., сiгiрŭ (apd. бъѫтѫръ din апъ тѫрпатъ престе тесковiне).
Ziecke, f., iedŭ.
Ziege, f., капръ; eine junge —, вътѫiѫ (iedŭ).
Ziegen-art, f., расъ (соiѫ) de капръ; — artig, a., de расъ капрiнъ; — bock, m., цапŭ; — hirt, m., къпрарŭ (пъсторŭ); — käse, m., кашŭ de капръ.
Ziegel, m., цеглъ, къръmidъ; —

aufhängen, акоперѫ кѫ цегле; — streichen, факѫ кърътizї, цегле.

Ziegel-arbeit, f., лѫкрѫ de кърътidъ; —brenner, —streicher, Ziegler, m., кърътidарѫ, цегларѫ; —brennerei, f., кърътidъріъ; —dach, n., аккоперішѫ de цегле; —erde, f., пътънтѫ de цегле; —hütte, —scheune, f., в. —brennerei; —mehl, n., пѫлвере de цегле; —ofen, m., копторѫ de цегле; —stein, m., кърътidъ.

Ziegenlamm, n., iedѫ.

Zieger, m., ѫрdъ.

Zieh-bank, f., скаѫпѫ, тесреа de лѫкратѫ, de трасѫ, скъndѫрї, металѫ ла варії мештерї; —brunnen, m., пѫцѫ din каре се скóте апа тръгъndѫ.

Ziehen, v. a., трагѫ, ꙟптindѫ; крескѫ, цінѫ, пѫтрескѫ; кѫлтівѫ; ein Rohr —, гінтѫескѫ о цéвъ; an sich —, аттрагѫ; käuflich an sich —, кѫмпърѫ; Saiten auf eine Geige —, ꙟпкорdѫ о віóръ; etwas auf sich —, а'шї о лѫа асѫпръшї; nach sich —, а траце dѫпъ cine; in sich —, а ꙟпсорбі; vor Gericht —, а траце ла жѫdікатъ; zur Rechenschaft —, а лѫа ла сокотéлъ, ла dape de сѫмъ; zur Strafe —, а'л пеdепсі; einen zu Rathe —, а консѫлта пе чінева, а чере сватѫ dела чінева; einen Stein —, а жѫка о damъ (ꙟп тавле); die Lotterie —, а траце лотеріе; in Zweifel —, а траце ла ꙟпdoiéлъ; sich etwas zu Gemüthe —, а се сімці прé таре аттінсѫ de чева.

Ziehen, v. n., трекѫ, пасеzѫ, мергѫ; aus einem Hause —, me мѫтѫ, me deслокѫ, скімбѫ локашѫл; durch ein Land —, а трече прінтр'о цéръ; zu Felde, in den Krieg —, а мерце ла бътаіъ; auf das Land —, а мерце ла цéръ (ла мошіъ); in ein anderes Land —, а се стръмѫта ꙟп алтъ цéръ; in ein Haus —, а се мѫта ѫndева; auf die Wache, von der Wache —, а мерце ла гарdъ; zu jemandem, von jemandem —, а ꙟптра ꙟп сервіціѫ (а се бъга ла чінева), а еші dела чінева; der Wind zieht hier, аічї е трацере de вънтѫ, е флѫсѫ.

Zieh-kind, n., елевѫ (копілѫ че се креште de алціі); —kopf, m., в. Schropfkopf; —ochs, m., боѫ de жѫгѫ; —pflaster, n., вісікаторіъ; —ung, f., стракціѫне, страцере; —ungsliste, f., лістъ de пѫмерії страшї ꙟптр'о лотеріъ; —werk, n., стръгътóре (стрѫмънтѫ de а траце металѫ ꙟп верцї).

Ziel, n., цінтъ, семпѫ (целѫ молd.); скопѫ; фіне, терminѫ, марцine; das — treffen, а nimері цінта; nach dem —e schießen, а da ла семпѫ; sein — erreichen, а'шї ажѫнце скопѫлѫ; einem das — verrücken, а траце dѫнгъ пе сокотéла кѫіва; sich zum — legen, а'шї веni ꙟп сімціре.

Zielen, v., цінтескѫ; auf etwas —, а аіепта ла чева, а фаче аллѫсіѫне; nach etwas —, а цінті ла чева.

Zieler, m., цінтіторѫ.

Ziemen, v., се кѫвіне, се каde; —d, a., кѫвеninте, кѫвіосѫ, кѫвіінчосѫ.

Ziemer, m., стѫрzѫ; вънъ (мъdѫларѫ) de чербѫ, de боѫ; бѫкатъ de ла кódъ (ла мъчеларї), пътрарїѫ.

Ziemlich, a. ші ad., бінішорѫ, меziочерѫ, de міжлокѫ, сѫфічіенте (чева нічї біне нічї реѫ de тотѫ); so —, нічї прé нічї фóрте.

Zier-affe, m., сторфоїѫ, персóнъ че се тотѫ гътеште ші ꙟпцоцонеште ка о маімѫцъ; —bängel, m., тонтѫ че се тотѫ ꙟмподобеште.

Zierde, f., Zierath, m., орнъмънтѫ, ꙟпфрѫмсецаре, подóбъ.

Zieren, v., орнеzѫ, ꙟпфрѫмсецеzѫ; sich —, а се сторфъі, а'шї тотѫ сѫце бѫzеле.

Ziererei, f., сторфъріъ (іт. smorfie).

Zierlich, a., елегантѫ, політѫ (пѫ політікосѫ), фрѫмосѫ; —keit, f., елеганцъ, політецъ.

Ziffer, f., ціфръ (семпѫлѫ пѫмерѫлѫї); mit —n schreiben, а скрі кѫ ціфре; die Kunst mit —n zu schrei-

ben, стеганографіъ; —blatt, n., кѫadрантѫ, фаца ѫнѫї орлоцїѫ; eine —schrift auflösen, десцїфрезѫ о скріптѫръ; der sie auflösen kann, десцїфръторѫ.

Zigeuner, m., цїганѫ; —in, f., цїганъ; —bande, f., чéтъ de цїганї (de кортѫрарї apd.); —isch, a., цїгънескѫ; —kraut, n., éрва цїганчеї.

Zikorie, céѫ Cichorie, f., чікоріъ.

Zilinder, в. Zylinder.

Zimbel, f., чімвалѫ (кімвалѫ, скріпт.)

Zimmer, n., къмаръ, станцъ, деспърцемънтѫ (odae); —chen, n., къмърѫцъ, кабінетѫ (іатакѫ); das — hüten, сѫнт волнавѫ, нѫ есѫ din касъ; ein — Zobelpelz, ѫнѫ тѫлѫмѫ (о патрѫzечінъ) de пеіі de самѫрѫ (чівелінъ).

Zimmer-arbeit, f., лемнърітѫ, дѫлгерітѫ; —art, f., бардъ; —bock, m., капръ de лемнарѫ; —geräth, n., ѫнелте дѫлгерештї; —gesell, m., codалѫ (калфъ) de дѫлгерѫ; —hof, —platz, m., лемнъріъ, дѫлгеріъ, теслъріъ (локѫлѫ de лѫкратѫ); —holz, n., лемнѫ de дѫлгерітѫ, керестеа; beschlagenes —holz, лемнѫ чоплітѫ ꙟн патрѫ мѫкї; —mann, m., лемнарѫ, дѫлгерѫ (дела dolvire фр.), тесларѫ; —meister, m., маістерѫ de лемнѫ гросѫ.

Zimmern, v., лемнърескѫ, дѫлгерескѫ, теслърескѫ, чоплескѫ, дѫрезѫ (молд.); ein Schiff —, а фаче о паіъ.

Zimmerwerk, n., дѫлгерітѫ, теслърітѫ (лѫкрѫ).

Zimmet, Zimmt, m., скорцішóръ; —baum, m., скорцішарѫ (арбореле).

Zindel, Zindeltaffet, маї біне декътѫ Zendel, m., чендалъ, тафетъ раръ (матеріъ).

Zink, m., zinкѫ (металѫ).

Zinke, f., dinте (de фѫркѫліцъ); монтѫ, върфѫ de корнѫ (de червѫ); піскѫ (de мѫнте); корнѫ кѫ пліскѫ (інстр. мѫсікалѫ); пасѫ аскѫцітѫ.

Zinkig, a., dinцосѫ, колцосѫ (грапъ, фѫркъ).

Zinn, n., косіторѫ (металѫ); ein Block —, ѫнѫ болованѫ de косіторѫ; —asche, f., чепѫшъ de косіторѫ, станатѫ de плѫмбѫ.

Zinne, f., крéстъ de мѫрѫ; чердакѫ d'асѫпра коперішелорѫ.

Zinnen, zinnern, a., de косіторѫ.

Zinner, m., споіторѫ de васе (кѫ косіторѫ).

Zinn-geschirr, n., косіторіъ, васе de косіторѫ; —gießer, m., торнъторѫ de васе de косіторѫ.

Zinnober, m., чіновръ, кіноварѫ.

Zins, m., чепсѫ, інтересе, камътъ, довъндъ; —bar, a., трібѫтарѫ, дажнікѫ, сѫпѫсѫ ла дарe, ла вірѫ.

Zinsbauer, m., церанѫ емватікарѫ.

Zinsbuch, n., кондікъ de чепсѫрї, de емватіче.

Zinsen, v., плътескѫ чепсѫ.

Zinsfrei, a., ліберѫ de чепсѫ, аллодіалѫ; ein —es Gut, о мошіъ аллодіалъ; —heit, f., аллодіалітате.

Zinsenzins, m., Zinsverzinsung, f., довънда довънzеї, камъта інтереселорѫ.

Zins-groschen, m., грошіца (банії) de чепсѫ; —gut, n., мошіъ емватікаръ; —herr, m.; чепсѫалістѫ, пропріетарѫ de мошії дате кѫ емватікѫ; —mann, m., чепсітарѫ, емватікарѫ, че плътеште емватікѫ; —pflichtig, в. Zinsbar; —zahl, f., indікцїѫне (ла Романї), нѫмерѫлѫ чепсѫлѫї.

Zipfel, m., върфѫ, колцѫ, капетѫ, стремітате; —ig, a., колцѫросѫ, кѫ капете мѫлте.

Zipperlein, n., хіраргъ, артрітъ (ла мънї); подагръ, Gicht, ла пічóре.

Zippern, v., сгрівѫрѫ, тремѫрѫ de фрігѫ.

Zipresse, f., чіпресъ; —nwald, m., чіпресетѫ.

Zirbel-baum, m., молідѫ (брадѫ, пінѫ); —drüse, f., гіндъ de молідѫ; —nuß, f., кочанѫ de молідѫ.

Zirkel, m., черкѫ, крѫгѫ (алѫ апѫлѫї); компасѫ, чірчінѫ (інстр.); ein halber —, семічеркѫ; —abschnitt, m., сегмънтѫ; —ausschnitt, m., секторѫ; —bogen, m., аркѫ; —för-

mig, a., черкъларъ; —fuß, m., кракъ de компасъ; —linie, f., періферіъ, черкъферінцъ, лініъ черкъларъ; —maß, n., компасъ; —n, v., компасезъ, месърѣ къ чірчінѣ; —punkt, m., центрѣ черкълуі; —rund, a., черкъларъ; —=ſpitze, f., върфъ de компасъ.

Zirkon, m., чіркънъ (петръ преціосъ, іачінтъ).

Zirkularſchreiben, n., черкъларъ (скрісоре).

Zirkuliren, v., черкълезъ.

Zirpen, v., а чіріні.

Ziſcheln, v., а шопті.

Ziſchen, v., а бъсъві, а шъіера, а фъшіі; а шопті; —, n., бъсъіре (італ. bisbigliare); шоптіре (фр. chuchoter).

Ziſterne, f., чістернъ, четърпъ.

Zither, f., чітеръ, (четеръ ардел.), кітаръ.

Zitrone, f., чітронъ, летонъ, лътъіъ.

Zitronen=baum, m., лътъіѣ; —gelb, a., лътъіїѣ, de колóреа лътъіеї; —öl, n., олеїѣ de лътъіъ; —ſaft, m., сѣкъ de лътъіъ; —ſchale, f., кóжъ de лътъіъ; —waſſer, n., летонатъ.

Zitter=aal, —fiſch, m., цінтотъ електрікъ.

Zittergold, v. Flittergold.

Zittermaal, n., печінцине (іт. empetiggine).

Zittern, v., тремърѣ; —, n., тремъраре.

Zitter=nadel, f., акъ, волдъ тремърѣторіѣ; —pappel, —eſche, —espe, f. плопъ тремърѣторіѣ (din фрънзе).

Zitterroche, f., раіъ торпідъ електрікъ.

Zitwer, m., zedoariъ (плънтъ).

Ziu, m. чітъ (стамбъ), пънзъ пістріцъ.

Ziße, f., ціцъ, mal алесъ мъкъл цігеї (алъ матеї, мателеї).

Zißen, v., сѣце ціцъ; —förmig, a., мателаръ, de форта цігеї.

Zobel, m., чівелінъ, сатъръ.

Zober, m., чъбъръ (васъ).

Zodiakus, m., zodiакъ.

Zofe, f., къторіеръ, фатъ de касъ.

Zögern, v. Verzögern.

Zögling, m., школаръ, елевъ.

Zoll, m., дециѣ, полікаръ (месърѣ); viel — breit, латъ de патрѣ полікарї.

Zoll, m., ватъ; den — verfahren, а трече фъръ ватъ, а фаче контрабандъ; der Natur den — entrichten, а търі.

Zoll=amt, —haus, n., вътешіъ; —=anſchlag, m., таріфа вътеї; —bar, a., de ватъ; —beamte, —bediente, m., офічіалъ, събалтернъ de ватъ; —einnehmer, m., скоцеторъ de ватъ.

Zollen, v., а плъті ватъ; Lob, Dank —, a da лъудъ. тълцъмітъ.

Zoller, Zöllner, m., ватешъ, пъблікапъ.

Zollfrei, a., сѣтітъ de ватъ; пров. die Gedanken ſind —, гъндълъ е ліберъ; —heit, f., сѣтінцъ de ватъ.

Zoll=regiſter, n., —tafel, f., v. Zoll=anſchlag.

Zoll=ſchein, m., къpцъліъ, адеверінцъ de ватъ; —ſtätte, f., ватешіъ, ватъ (локълъ унде се плътеште).

Zoll=ſtab, —ſtock, m., варгъ ѧмпърцітъ ѧп полікаре (месърѣ); —=ſtraße, f., стратъ de пре каре се ia ватъ.

Zone, f., zonъ.

Zoologie, f., zoолоціъ, ѧпвъцътърѣ decпре animале.

Zoophyten, pl., zoофіте.

Zopf, m., кікъ, косіцъ; ein ſteifer —, кóдъ (de пърѣ); —ende, n., върфъ de арворе; geflochtener —, кóдъ ѧмплетітъ.

Zorn, m., тъніъ, ѧптърѧтъцінне; —ig, a., тъніосъ, ѧптърѧтатъ; —ig werden, me тъніъ, девінъ тъніосъ; —ig machen, ѧптърѧтъ.

Zote, f., маскаръ, ворвъ de рѣшіне.

Zotenhaft, a., тъскърічосъ.

Zotenreißer, m., тъскърічъ, спъіторъ de ворве de рѣшіне.

Zotig, a., флокосъ, лъцосъ.

Zotte, f., флокъ, бъкъ, лацъ (de лънъ); —l, f., флокъшоръ, бъкъшоръ (de пърѣ, de лънъ); —ln, v., тропъескъ, трънъдъ.

Zu, praep., а: — Hauſe, а касъ; ѧп: — Kronſtadt, ѧп Брашовъ;

ла: — Tische sein, а фі ла масъ; — Hofe dienen, а серві ла кърте; пе: — Wasser, — Lande, пе маре, пе ѕскатѕ̆; de: der Bischof — Hermannstadt, епіскопѕ̆ de Сівіїѕ; дела: die Universität — Wien, ѕніверсітатеа дела Biena; пентрѕ, de: Gefäß — Milch, васѕ̆ de лапте; Tuch — einem Kleide, пънѕръ de, сéѕ̆ пентрѕ ѕнѕ̆ вестмънтѕ̆.

Zu (ꙟnaintea ажектівелорѕ̆ ші adвербелорѕ̆) ка ad.: — Fuße, пеdестрѕ; — Pferde, къларе; — Nacht, нóптеа; — rechter Zeit, ла тімпѕ̆ (кѕвіінчосѕ̆); heut — Tage, azĭ; — Paaren, — Schaaren, — Tausenden, кѕ пърекеа, кѕ четеле, кѕ мііле; zum wenigsten, чел пѕцінѕ̆; zum ersten Male, пентрѕ пріма óръ; прé: zu viel, прé мѕлт.

Zu! zu! int., ꙟnainte!

Zu ꙟn компѕнерĭ кѕ верве се конжѕгъ деспърцітѕ̆ ші семніфікъ adaoцере, крештере, ꙟнкіdере, мішкаре спре о персóнъ сéѕ̆ лѕкрѕ.

Zuackern, v., ꙟнкіdѕ̆ аръndѕ̆.

Zubauen, v., ꙟнкіdѕ̆ zidindѕ̆.

Zubehör, n., аццінінцъ, тотѕ̆ че ціне de чева; —ig, a., аццініnте.

Zubeißen, v., стрѫнгѕ̆ кѕ dinцiĭ.

Zuber, в. Zober.

Zubereiten, v., прегътескѕ̆; аккопчіеzѕ̆ (пърѕлѕ̆ ѕнеĭ фемеĭ).

Zubereiter, m., прегътіторѕ̆.

Zubereitung, f., прегътіре, препаръціѕне, препаратъ (пъпъратъ apd. = гътіре de оѕе).

Zubinden, v., аллегѕ̆.

Zubleiben, v., рестаѕ̆, ремънѕ̆.

Zublinken, zublinzen, v., а кліпі din окĭ.

Zubringen, v., addѕкѕ̆; einen Toast —, а pidіка ѕнѕ̆ тоастѕ̆; die Zeit —, а петрече тімпѕ; zugebrachte Kinder, копіĭ din патѕл ꙟнтъіѕ ші ал doілеа.

Zubrot, n., тотѕ̆ че с'adѕче лънгъ пъне спре мънкаре.

Zubuße, f., сѕкѕрсѕ̆, addaосѕ̆ (ла орĭ че).

Zubüßen, v., пѕнѕ̆ din алѕ̆ меѕ̆.

Zucht, f., семінцъ (пръсілъ), расъ; кѕлтѕръ, крештере; dісчіплінъ, коррекціѕне; бѕнъпѕртаре. рѕшіне; —fähig, a., dісчіплінаверѕ̆; —gericht, n., трібѕналѕ̆ коррекціонарѕ̆; —haus, n., касъ de коррекціѕне (арестѕ̆, ꙟнкісóре); —hengst, m., артъсарѕ̆ de семінцъ.

Züchtig, a., онестѕ̆, кѕ бѕнъпѕртаре, ꙟнфрънатѕ̆ іѕвіторѕ̆ de кѕръціъ (nedатѕ̆ ла пофта кърналъ).

Züchtigen, v., dісчіплінеzѕ̆, коррегѕ̆, пеdепсескѕ̆ спре а ꙟndрепта, ꙟнфрънеzѕ̆.

Züchtigung, f., коррекціѕне.

Züchtling, m., омѕ̆ ꙟнкісѕ̆ ꙟн каса de коррекціѕне.

Zuchtlos, a., nedісчіплінатѕ̆, пекорріціверѕ̆.

Zuchtmeister, m., корректорѕ̆ (темніцарѕ̆).

Zuchtochs, m., таѕрѕ̆, боѕ̆ de расъ.

Zuchtratte, f., варгъ de dісчіплінатѕ̆; фіг. бічѕлѕ̆ лѕĭ Dzeѕ̆ (фóмете, чѕмъ шчл.).

Zuchtsau, f., скрóфъ de пръсілъ.

Zuchtstute, f., еапъ de семінцъ.

Zuchtvieh, n., віте de пръсілъ.

Zucken, v., тръсарѕ̆, ресарѕ̆; палпітѕ̆, мішкѕ̆ репеde; die Achseln —, даѕ̆ din ѕмерĭ; —, n., спастѕ̆, тръсърітѕръ; палпітъціѕне, бътаіъ (п. е. de inimъ); dape din ѕмерĭ.

Zucker, m., zахарѕ̆; roher —, zахарѕ̆ брѕтѕ̆; Farin—, zахарѕ̆ фърінатѕ̆; —bäcker, m., конфетарѕ̆; —bäckerei, f., конфетъріъ (мештеріа), —birn, f., паръ zахаратъ, de але zахарѕлѕĭ; —brot, n., біскоптѕ̆ (поп. піскотѕ̆); —büchse, —dose, f., zахаріцъ; —erbse, f., mazepe dѕлче; —guß, m., гіацъ de zахарѕ̆; —honig, m., міере гръѕнцóсъ; —hut, m., кънъціnъ de zахарѕ̆; —ig, a., zъхъросѕ̆; —kandel, m., zахарѕ̆ канделѕ̆; —mandel, f., mігdалъ zахаратъ; —melone, f., пепене (zъмосѕ̆ молd.) ал zахарѕлѕĭ.

Zuckern, v., zахареzѕ̆, пресарѕ̆ кѕ zахарѕ̆.

Zuckern, a., de zахарѕ̆, zахарінѕ̆.

Zucker-papier, n., хъртіъ грóсъ; —

pflanzung, f., плънтъцiѕне (de трестiъ de zахарѫ); —plätzchen, n., песмецѫ de zахарѫ, бiскопцелѫ; —rohr, n., трестiъ de zахарѫ; —saft, m., сiрѕнѫ; —sieden, n., рафiнътѕръ de zахарѫ; —sieder, m., рафiнъторѫ de zахарѫ; —siederei, f., рафiнъpiъ de zахарѫ; —süß, a., dѕлче ка zахарѕл; —werk, n., конфетѕрї; —zange, f., клеште de (скосѫ din zахарiцъ) zахарѫ.

Zuckung, f., в. Zucken n.

Zudämmen, v., стъвiлескѫ, ꙟнкidѫ кѕ ставiлъ.

Zudecken, v., аккоперѫ.

Zu dem, conj., кътре ачеста.

Zudenken, v., менескѫ, пъстрezѫ ꙟн гъndѫ (чева пентрѕ чiнева).

Zudrängen, sich, v., me'ndecѫ, me 'мбѕлzескѫ.

Zudrehen, v., ꙟнкidѫ ꙟнвъртindѫ.

Zudringlich, a., че се багъ, се 'ndéсъ шi каde ка о греѕтате, ка о белеа; непортѕнѫ, въгатѕл некiъматѫ.

Zudrücken, v., ꙟнкidѫ апъсъndѫ; ein Auge —, а ꙟнкide ѕнѫ окiѕ, трекѫ кѕ вedереа, me ѕiтѫ прiнтре деџете.

Zueignen, v., аппропiezѫ, ꙟнсѕшескѫ; аттрiбѕiѕ; dedikѫ; sich etwas —, а'шї аппропрiа чева.

Zueignung, f., аппропрiецiѕне, ꙟнсѕшiтѕръ; dedikъцiѕне; —sschrift, f., dedikъцiѕне.

Zueilen, v., аккѕрѫ, алергѫ спре...

Zuerkennen, v., ажжѕdikѫ, хотъръскѫ къ се кѕвiне чева кѕiва; рекѕноскѫ.

Zuerkennung, f., ажжѕdекатъ.

Zuerst, ad., прiмарminте, маї ънтеїѕ.

Zufahren, v. a., addѕкѫ (п. е. петре кѕ карѕ); —, v. n., мергѫ, кълъторескѫ репеde; fahr' zu Kutscher! dъ ꙟнаinте кочiшѕле! daѫ пъвалъ спре чiнева; m'арѕнкѫ, me прiпескѫ спре чева.

Zufall, m., касѫ, ꙟнтъмпларе, сóрте, (хazapdѫ = zadapѫ).

Zufallen, v., се ꙟнкide (de cine) къzъndѫ; каde ꙟн партеа кѕiва. (о ерeziтате).

Zufällig, a., касѕалѫ, ꙟнтъмплъторѫ; —er Weise, din ꙟнтъмпларе; —keit, f., касѕалiтате; в. Zufall.

Zuflicken, v., астѕпѫ петечindѫ.

Zufließen, v., аккѕрџе, кѕрџе спре...; einem etwas — lassen, а фаче кѕiва ѕнѫ бiне пе сѕб мънъ.

Zuflucht, f., рефѕџiѫ, асiлѫ, adъпостѫ, скѕтiре; —sort, m., локѫ de скъпаре.

Zufluß, m., аккѕрсѫ (аффлѕсѫ), конкѕрсѫ, венiре din тóте пърцiле.

Zufolge, praep., ꙟнѕрма, прiн ѕрмаре.

Zufrieden, a. шi ad., ꙟнdестѕлатѫ, мѕлцъмiтѫ; ꙟн паче, лiнiштiтѫ; — stellen, а фаче мѕлцъмiтѫ, а ꙟнdестѕла; sich — geben, а се лiнiштi; —heit, f., ꙟнdестѕларе, мѕлцъмiре.

Zufrieren, v., конгїацъ.

Zufügen, v., къшѕнѫ, adaогѫ, факѫ; Schaden —, къшѕнѫ daѕнъ.

Zufuhr, f., аппортѫ, ꙟмпортѫ, кондѕсѫ; кърaтѫ de (але мънкъреї) спре (о табъръ).

Zuführen, v., аппортѫ, addѕкѫ, карѫ спре...

Zufüllen, v., ꙟмплѕ кѕ върфѫ.

Zug, m., траџере; мерсѫ; прочесiѕне (алаїѕ ꙟн Пп.), спедiцiѕне; пъсаџiѕ de пасерї; пъреке de бої; сорцѫ, бiлетѫ (de лотъpiъ); in den letzten Zügen sein, атраџе de мóрте, а фi ꙟн агонiъ.

Zugabe, f., adaосѫ, сѕплiмънтѫ; аннесѫ.

Zugang, m., ꙟнтратъ, adiтѫ.

Zugänglich, a., акчесiверѫ, de апропiатѫ; —keit, f., потiнцъ de апропiере.

Zug-band, n., кеѕторе dетрасѫ (п. е. ла ꙟнкълцъмiнте); —brücke, f., понте лѕъторѫ, ꙟмблъторѫ (че се рiдiкъ шi се ласъ).

Zugeben, v., daѫ, adaѕсѫ, daѫ пеdеасѕпра; ꙟнгъdѕiѕ; me 'нвоiескѫ (кончеdѫ); einen Gehülfen —, daѫ ажѕторѫ, adжѕнктѫ.

Zugegen, ad., dефацъ, пресѫнте.

Zugehen, v., мергѫ ꙟнаinте сéѫ спре...; се 'нкide de cine (п. е. ферéстра, ѕша); wo geht dieser Weg zu? ꙟнкътро dѕче калеа аста?

er geht seinem Ende zu, мерце спре мóрте; wie geht es zu? de ȣnde вine ачéста? es geht nicht mit rechten Dingen zu, ачі пȣ е лȣкрȣ кȣратȣ̆.

Zugehör, n., аццindinце; ꙟпгрediinце; в. Zubehör.

Zugehören, v., аццine; се цine (de чева).

Zugehörig, a., аццiнънте, кȣвенiтȣ̆.

Zügel, m., фрънȣ̆; den — schießen lassen, а лъса фръȣ̆ калȣлȣї; dem Vergnügen — anlegen, а ꙟпфръпа пофтеле.

Zügellos, a., десфръпатȣ̆.

Zugemüse, n., легȣме (adaoce ла).

Zugenannt, a., сȣпръпȣмiтȣ̆.

Zugesellen, v., ассочiезȣ̆ (ꙟптовъръшескȣ̆).

Zugesellung, f., ассочiецiȣне.

Zugestehen, v., мъртȣрiсескȣ̆; копчедȣ̆.

Zugethan, v., датȣ̆, ꙟпклiнатȣ̆, ꙟпкiнатȣ̆.

Zugfisch, m., пеште de пъсацїȣ.

Zuggarn, в. Zugnetz.

Zugießen, v., adaогȣ̆ торпъndȣ̆.

Zugleich, ad., тотdeodатъ, ꙟп ачелашї тiмпȣ̆.

Zugloch, n., ресȣфлътóре.

Zugluft, f., флȣсȣ̆, трацере de аерȣ̆ (п. е. ла о ферéстръ deскiсъ).

Zug-ochs, m., воȣ̆ de жȣгȣ̆; —pferd, n., калȣ̆ de трасȣ̆ (de хамȣ̆).

Zugpflaster, n., весiкътóре.

Zugreifen, v., пȣпȣ̆ мъпа, апȣкȣ̆ кȣ мъпа; фȣрȣ̆ . .

Zug-schnur, f., кордеа de стрѫпсȣ̆; —seil, f., фȣне de трасȣ̆; —vieh, n., вiте de жȣгȣ̆; —vogel, m., пасере de пъсацȣ̆; —wind, m., вънтȣ̆ че траце; —winde, f., арканȣ̆.

Zuhalten, v., цinȣ̆ ꙟпкiсȣ̆.

Zuhängen, v., аninȣ̆, атърпȣ̆ вълȣ̆, перdea.

Zuhauen, v., десгрошезȣ̆; ловескȣ̆ ꙟптр'ȣпа, даȣ̆ ловiтȣрї.

Zuheften, v., ꙟпкопчiȣ̆, ꙟтвȣтвȣ̆.

Zuheilen, v., се ꙟпкiде (вindекъndȣсе) рапа.

Zuhorchen, v., пȣпȣ̆ ȣрекеа (аскȣлтъndȣ̆, п. е. ла ȣшъ).

Zuhören, v., аскȣлтȣ̆.

Zuhörer, m., аȣziторȣ̆ (dicчiплȣ).

Zuhüllen, v., ꙟпвълескȣ̆, ꙟпфъшiȣ̆.

Zujauchzen, v., аплаȣdȣ̆, ꙟпалцȣ̆ воче de бȣкȣрiъ.

Zukeilen, v., ꙟтпънезȣ̆, ꙟпкiдȣ̆ кȣ папъ, iкȣескȣ̆.

Zuklatschen, v., батȣ̆ din мъпȣ̆, апплаȣdȣ̆.

Zukleben, v., ꙟпклеескȣ̆.

Zuknöpfen, v., ꙟппъстȣрезȣ̆.

Zuknüpfen, v., ꙟппоdȣ̆.

Zukommen, v., аццine, се кȣвine, каde ꙟп парте; вine (чева, п. е. о скрiсóре); ажȣнце; — lassen, а тръмiте.

Zukunft, f., вiiторȣ̆, фiiторȣ̆; вiiторiме.

Zukünftig, a., вiiторȣ̆; ad. пе, ꙟп вiiторȣ̆.

Zulachen, v., аррѫdȣ̆, сȣрѫdȣ̆.

Zulage, f., adaосȣ̆ (ла платъ шчл.)

Zulangen, v., ꙟптindȣ̆; даȣ̆ din мъпъ ꙟп мъпъ (п. е. къръmidъ); се сервеште; (ла масъ); ажȣнце (фȣпеа).

Zulänglich, a., сȣфiчiенте, de ажȣнсȣ̆; — sein, а фi de ажȣнсȣ̆; —keit, f., сȣфiчiенцъ.

Zulassen, v., аmmiтȣ̆, ласȣ̆ съ ꙟптре, ꙟптрȣdȣкȣ̆; копчедȣ̆, ꙟпгъdȣїȣ (Gestatten).

Zulässig, a., аmmiсiверȣ̆, че се пóте ꙟпгъdȣi а се фаче; сȣферiверȣ̆.

Zulassung, f., аmmiсiȣне.

Zulauf, m., копкȣрсȣ̆, аккȣрсȣ̆, adȣпаре (de глóте).

Zulaufen, v., аккȣрȣ̆, алергȣ̆; се сȣбцiъ мергъndȣ̆ спре капетȣ̆ (пȣiéоа).

Zulegen, v., ꙟпкiдȣ̆, аккоперȣ̆; adaогȣ̆, ꙟтплiнескȣ̆; ме къпȣескȣ̆; Holz zum Feuer —, а пȣне лемне пе фокȣ̆; zur Summe was fehlt —, а ꙟтплiнi че лiпсеште din сȣмъ; eine Perrücke —, а'шї п пе перȣкъ; sich Pferde und Kutsche —, а се къпȣi de каї шi тръсȣръ.

Zuleimen, v., ꙟпкiде кȣ клеїȣ.

Zuletzt, ad., ꙟп фiне.

Zulöthen, v., a салda; a лiпi.
Zulp, m., корпŭ (цiцъ) imiтатŭ пeптрѫ алъптареа копiiлорŭ.
Zulpen, v., сѫгŭ din корпŭ.
Zum, zu dem, praep., кътре ачéста.
Zumachen, v., ꙟпкidŭ, ꙟпкѫiѫ, астѫпŭ; сiцiлezŭ.
Zumal, ad., маiалесŭ, маiвѫртосŭ (кънd маi гъndештi шчл.).
Zumauern, v., ꙟтмѫрezŭ, ꙟпкidŭ кѫ мѫрŭ.
Zumessen, v., ammeсѫрŭ; аттрiбѫiѫ.
Zumuthen, v., (einem etwas), а чере, а претinde чева dела чiпева; а крede деспре dѫпсѫлŭ къ ар фi овлегатŭ сéŭ плекатŭ а фаче чева (а сѫмѫца).
Zumuthung, f., претinсiѫпе; сѫмѫцаре.
Zunächst, ad., вечiпŭ алътѫреа, челŭ маi апрóпе.
Zunageln, v., ꙟпкѫiѫ (фр. clouer); ꙟпкidŭ кѫ кѫiе.
Zunähen, v., аккосŭ, ꙟпкidŭ кѫсъndŭ.
Zunahme, f., акрескъмънтŭ, adaосŭ.
Zuname, m., пропѫме; полекрiтѫръ.
Zündbar, a., арziверŭ, ꙟпвъпъiаверŭ; —keit, f., арziверiтате.
Zünden, v. a., апрindŭ, пѫпŭ, daŭ фокŭ; —, v. n., iа фокŭ; einem —, а фаче кѫiва лѫmiпъ.
Zünder, m., апрinzъторŭ.
Zunder, m., матерiъ лесне de апрiпсŭ (éскъ); —schwamm, m., éскъ.
Zünd-hölzchen, n., беце апрinzътóре (кътръпiце, кiбрiтŭ, лемпiшóре de апрiпсŭ); —kraut, n., правŭ de тiгъiцъ (ла тѫпŭ шчл.); —loch, n., окiѫ (че ꙟтпреѫпъ тiгъiца кѫ цеава) de апрiпсŭ; —pfanne, f., тiгъiцъ (ла тѫпŭ шчл. арте de фокŭ); —pfannendeckel, m., кокошŭ (коперiшiѫл тiгъiцеi); —ruthe, f., фiтiлŭ, варгъ кѫ фiтiлŭ (de датŭ фокŭ ла тѫпѫрi); (лѫптъ); —schwamm, в. Zunderschwamm; —strick, m., фiтiлŭ; —stoff, m., арziъ.
Zunehmen, v., креште, аккреште, с'adaоце, се мъреште, спореште; фаче прогресŭ; der —de Mond, лѫпа крескъndъ; Ihr Vieh nimmt nicht zu, вiта та пѫ креште, вiтеле тале пѫ се мѫлцескŭ.
Zuneigen, v., а се ꙟпклiпа спре..; а фi датŭ, аплекатŭ.
Zuneigung, f., ꙟпклiпъцiѫпе; аплекаре; амóре.
Zunft, f., корпоръцiѫпе; трiбŭ; —genoß, m., тембрѫ ал корпоръцiѫпеi.
Zünftig, a., бъгатŭ ꙟптр'о корпоръцiѫпе.
Zunft-mäßig, a., конформŭ, аммесѫратŭ статѫтелорŭ корпоръцiѫпеi; —meister, m., трiбѫпŭ (ла романi); —meisteramt, n., трiбѫпатŭ; —recht, n., dрептŭ de маiстерŭ; —stube, f., каса корпоръцiѫпеi; —weise, ad., кѫ трiбѫрiле.
Zunge, f., лiмбъ; der Tod sitzt ihm auf der —, е ꙟп гѫра морцii, стъ съ i есе сѫфлетѫл; die — ausstrecken, а скóте лiмба; es liegt mir auf der —, ꙟмi стъ пе лiмбъ.
Zungen-buchstabe, m., лiтеръ лiмбалъ; —drescher, m., авокатŭ ꙟпкѫркъторŭ; рабѫлiстŭ; —förmig, a., (бот.) лiмбiформŭ; —freund, m., амiкŭ din гѫръ; —held, m., гѫръмаре.
Zunichte, ad., — machen, а nimiчi, а стрiка; — werden, а се nimiчi.
Zunicken, v., einem Beifall —, а ꙟпкѫвiiпца dъndŭ din капŭ.
Zuordnen, v., daŭ de ажѫторŭ, de adжѫпктŭ (пе чiпева).
Zupfen, v., скармънŭ (лъпъ), чѫпескŭ; Rosen —, а смѫлце фоiле ѫпеi росе; bei den Haaren —, а траце de пърŭ.
Zupflügen, v., аккоперŭ аръndŭ.
Zur, zu der, praep., ла; zur Mahlzeit bitten, а iпвiта ла прънzŭ, чiпъ.
Zurathen, v., свътѫескŭ.
Zurechnen, v., ꙟтпѫтŭ; аттрiбѫiѫ.
Zurechnung, f., ꙟтпѫтъцiѫпе.
Zurecht, ad. кѫ вер. —bringen, v., пѫпŭ ла ръndŭ; sich —finden, v., а се конформа ꙟтпрецiѫръpiлорŭ; —helfen, v. ал da пе браzdъ, ал пѫпе пе калеа чеа бѫпъ; —kommen v., а о скóте ла капътŭ, а реѫшi; —legen, —setzen, —stellen, v.,

ordină, пънă ла рънdă, diperă; —weiſen, v., ѧndрептă; —legung, —maſſung, f., гътire, акkопчіътъръ, ѧndрептаре.

Zureden, v., пресъътъескă, ѧndemnă съвътъindă, ѧndъплекă.

Zureichen, v., ажънце; —d, a., deажънсă, сѫфічіinte.

Zureiten, v., a кълърі спре . . .; a терце къларе тотă ѧntр'ъна; deрpindă ла кълърітă кaлă.

Zurennen, v., акkърă іѫте.

Zurichten, v., ѧndipeптă, dipiтă спре чева (тънъріле); прегътескă (вѫкате); übel —, ce стрънчіпъ; фіг. реѫтратезă.

Zuriegeln, v., ѧnkidă кѫ верігъ.

Zürnen, v., me тъніĭ, me 'нтърътă.

Zurück, ad., дърънтă, ѧndeретрѫ, ѧnaпoĭ, ѧnѫрпъ; ѧn компѫсеціѫне се дъ ропъпеште маĭ ѫшорă кѫ р e.

Zurück-begeben, ſich, v., ce ре'нтóрпъ; —behalten, v., рецінă; —bekommen, v., рекапътă, капътă ѧnaпoĭ; —berufen, v., рекіътă; —berufung, f., рекіътъціѫне; —biegen, v., me плекă ѧnaпoĭ; —bleiben, v., рестаă, ремънă, ѧntърziă; —bringen, v., репортă, реадъкă; einen wieder ins Leben —bringen, a ѧnвіа пе чінева.

Zurück-denken, v., гъndескă ла трекътă; —drängen, v., рескіпгă; —eilen, v., me гръбескă ѧndърънтă, me проперă.

Zurück-fahren, v., me'нторкă ѧnaпoĭ, me реторкă (кѫ карă, пaіа шчл.); —fahrt, f., ретѫрпаре; —fallen, v., кадă ѧndърътрѫ, рекадă; —fließen, v., рекѫрце; —fluß, m., рефлексă; —fordern, v., рекіътă, речерă; ревindікă (ѧn леці); —forderung, f., рекіътъціѫне; ревindікъціѫне; —führen, v., редъкă.

Zurück-gabe, f., редаре, рестітѫціѫне; —gang, m., ретерсă; —geben, v., редаă, даă ѧnaпoĭ; —gehen, v., ретергă; me ре'нторпă; фіг. пѫ прinde локă, пѫ реéсъ; auf den Urſprung einer Sache —gehen, a се сві пъпъ ла фонтѫна кaвсеі.

Zurück-halten, v., рецінă, ѧmпedекă, опрескă; аскѫndă; арrестeză; —haltung, f., рецініцъ, (прѫdінцъ), ретрацере.

Zurück-kehren, —kommen, v., ревінă; me реторпă; —kehr, —kunft, f., ретѫрпаре.

Zurück-laſſen, v., ласă ѧndърънтă, ѧnѫрпъ; —legen, v., пънă ла о парте, пънă ла пъстраре; einen Weg —legen, a фаче о кале; ſo viel Jahre ſeines Lebens —gelegt haben, a фі петрекътă атъці aні din віаца са.

Zurücknehmen, v., реіаă, іаă ѧnaпoĭ.

Zurückprallen, v., ресаре (кпă корпă еластікă ісвітă); се ресфрънце (ѫmina).

Zurück-reiſe, f., ретерсă, кълъторіъ ѧnaпoĭ; —reiſen, v., рекълъторескă, ретергă, me реторпă; —rufen, v., ревокă; —rufung, f., ревокъціѫне.

Zurück-ſchauen, v., кавтă ѧndърътă; —ſchaudern, v.. me ретрагă третѫрънdă de фрікъ; —ſchicken, v., ретрітітă; —ſchieben, v., рескіпгă; —ſchlagen, v., ребатă, батă ѧn дърътă, рескіпгă, рескѫтпă; се рескфрънгă (pazеле); —ſchlagen, n., рескіпцере; рескфрънцере (de paze); —ſchreiben, v., рескріĭ, рескѫndă, даă рескѫпсă ѧndърънтă; —ſchreiten, v., репъшескă; —ſehnen, v., кавтă ѧnaпoĭ; —ſehnen, ſich, doрескă a me реторпа; mi e doрă; —ſenden, v., ретрітітă; —ſetzen, v., репѫпă, пънă ѧn дърънтă, даă ла спате, пегріцескă, пѫ вагă ѧn сémъ (пѫ крестeză) чева; —ſein, v., a фі ѧn ѫрть; a се фі ѧnторсă, венітă ѧnaпoĭ; —ſinken, v., рекаде; —ſpringen, v., ресаре; —ſtehen, v., рестъ, стъ ѧndърънтă, е маĭ жосă dекътă алціl; —ſtellen, v., пънă ѧndърънтă (орлоціѫ); даă ла о парте; —ſtoßen, v., рескіпгă; —ſtrahlen, ресфрънце разеле; —ſtreifen, v., репліkă (мънечеле); —tragen, v. репортă; —treiben, v., ретънă, мънă ѧndърънтă; рескіпгă; —

treten, v., me ретрагѫ; —weichen, v., me ретрагѫ; —weisen, v.. реіептѫ, ꙟndрептѫ ꙟнапоі; —werfen, v., реіептѫ, арѫнкѫ, асвърлїѫ ꙟndъръптѫ; —werfen, n., реіептаре; —ziehen, v., ретрагѫ; sich —ziehen, me ретрагѫ.

Zuruf, m., аккіътъцiѫне; аплаѫdѫ.

Zurufen, v., аккіътѫ; стрігѫ (пе чінева).

Zurüsten, v., артезѫ, екѫіпезѫ (о наіъ); факѫ прегътірї.

Zurüstung, f., артътънтѫ; прегътіре.

Zusage, f., промісъ (паролъ), dape de кѫвънтѫ.

Zusagen, v., промітѫ.

Zusammen, ad., ꙟтпреѫнъ, ꙟн сѫтъ, ла ѫнѫ локѫ, кѫ тоцiї. Ачéстъ партікѫлъ, че се пѫне ꙟн компѫсъцiѫне ꙟнаінте ла ѫнѫ пѫтерѫ de вербї ші de дерівателе лорѫ, семніфікъ тотѫdéѫна о ꙟтпреѫнаре, о ѫніѫне, о коллекцiѫне ꙟнтр'о сѫтъ, ла ѫнѫ локѫ, прін акцiѫнеа вербѫлѫї, adeceорї пѫ е dекътѫ ѫнѫ плеонастѫ de прісосѫ, d'ачееа ꙟн лімба ромънъ се еспрімъ маї de мѫлте орї пѫмаї прін вербѫ сімплѫ, сеѫ компѫсѫ кѫ препѫсецiѫнеа к о п, кѫ.

Zusammen-backen, v., конкокѫ, се ліпеште кокъndѫсе; —ballen, v., комбалезѫ, ꙟтбалезѫ, легѫ ла ѫнѫ локѫ; —begeben, sich, а се коadѫна, а се конѫні; —beißen, v., ꙟнклештезѫ dinцiї; —berufen, v., конвокѫ; —berufung, f., конвокъцiѫне; —binden, v., коллегѫ, легѫ ꙟтпреѫнъ; —bringen, v., adѫкѫ, adѫнѫ ла ѫнѫ локѫ; —gebrachte Kinder, копіі din doѫе патѫрї.

Zusammen-drängen, v., констрінгѫ, рестрінгѫ; —drücken, v., аппъсѫ ла ѫнѫ локѫ.

Zusammen-fahren, v. конкълъторескѫ, мергѫ ꙟтпреѫнъ (кѫ карѫ, кѫ наіеа); се 'нкіагъ ла ѫнѫ локѫ; me спъріѫ; —fallen, v., се кѫфѫndъ; каde ꙟн рѫіне; —falten, v., ꙟтпътѫрѫ ла ѫнѫ локѫ; —fassen, v., копріndѫ; копріndѫ ꙟн скѫртѫ; рекапітѫлѫ, рекѫлегѫ; seine Gedanken —fassen, а'шї рекѫлеце ideiле; —fließen, v., конкѫрце; се 'тбѫкъ (ѫнѫ рѫѫ кѫ алтѫл); —fluß, m., конфлѫсѫ, ꙟтбѫкътѫръ; —fordern, v., конкіътѫ; —frieren, v., а кondeцера; —fügen, v., комбінѫ; —fügung, f., комбінъцiѫне.

Zusammen-geben, v., търітѫ (в. Trauen); sich —geben, се ꙟтпреѫнъ; —gehen, v., мергѫ ꙟтпреѫнъ; се 'тпѫцінéзъ; —gehören, v., се цiне ѫнѫ de алтѫлѫ, се кѫвіне ла ѫнѫ локѫ, сѫнт пъреке; —gesellen, v., а се асоцiа, а се ѫні.

Zusammen-halten, v., а цiné ла ѫнѫ локѫ; а алътѫра, а конфрѫнта; сѫнт ла ѫнѫ гъndѫ, сѫнт de о партітъ; —haltung, f., конфрѫнтаре; —hang, m., легътънтѫ, релъцiѫне, репортѫ; лънцѫіре, ꙟншіраре; (фісікъ коесiѫне, коерінцъ); —hängen сéѫ —hangen, v. a., се цiне ѫна, шірѫ, ланцѫ; аре конéссiѫне (фісікъ), репортѫ; стъ ꙟн легътѫръ; е de ачееашї партітъ шчл.; —hängen, v. n., атърнѫ ла ѫнѫ локѫ, легѫ, комбінѫ; —häufen, v., adѫнѫ, гръмъdескѫ; —heften, v., конкосѫ.

Zusammen-kaufen, v., кѫмпърѫ ла ѫнѫ локѫ, кѫмпърѫ кѫ гръmada; —klang, m., консонънцъ, артоніъ; —kleiben, v., конклеіескѫ; —knüpfen, v., коннodѫ; —kommen, v., с' adѫнъ, се 'нтълнескѫ; ла ѫнѫ локѫ; —koppeln, v., а се логоdі ꙟтпреѫнъ; —kriechen, v., а се върѫ търъndѫсе (ꙟнтр'ѫн колцѫ); се свърчеште (прѫна); —kunft, f., конвенітѫ, adѫнанцъ, adѫнаре; стрѫнсѫръ; —kunft der Gesandten, конгресѫ; heimliche —kunft, конвентікѫлѫ, кончіліабѫлѫ.

Zusammen-lauf, m., конкѫрсѫ, adѫнаре de глóте; —laufen, v., а конкѫрце, а се adѫна кѫ мѫлцiмеа; се таіъ (се 'нкіагъ лаптеле); се 'тбѫкъ (doѫе рѫѫрї); —laut, m., консонънцъ; —läuter, m., adѫнѫ прін сѫнареа клопотелорѫ; а траце тóте клопотеле; —legen,

v., компѫнѫ; пѫнѫ ѫн пътѫрї; ѫndoeскѫ хъртіа; стрѫнгѫ; —leimen, v., ѫмпреѫнѫ кѫ клеїѫ; —lesen, v., кѫлегѫ, adѫнѫ ші пѫнѫ ла ѫнѫ локѫ, факѫ колекціѫне; чітескѫ ѫмпреѫнъ.

Zusammen-machen, v., факѫ ла ѫнѫ локѫ, deodатъ; ѫмпакетезѫ.

Zusammen-nähen, v., косѫ ла ѫнѫ локѫ; —nehmen, v., іаѫ ѫмпреѫнъ, adѫнѫ; стрѫнгѫ (пóлеле мантелеї); me рекѫлегѫ, ѫмї adѫнѫ тóте пѫтеріле; alles —genommen, ѫна кѫ алта.

Zusammen-paaren, v., ѫмпърекезѫ; —pappen, в. Zusammenkleiben; —passen, v., кadрéзъ, се потрівеште; конвінѫ; —pressen, v., контескѫескѫ, тескѫескѫ ла ѫнѫ локѫ; —pressung, f., контескѫіре.

Zusammen-raffen, v., стрѫнгѫ репеde ла ѫнѫ локѫ; sich —raffen, а се рекѫлеце іѫте; —rechnen, v., компѫтѫ, консѫмезѫ, ѫнсѫмезѫ, adѫнѫ ла ѫнѫ локѫ; —reimen, v., конрімъ,рімъ ѫна кѫ алта (ворбеле); фіг. me 'нвоіескѫ, me ѫнескѫ, me 'нцелегѫ; —rollen, v., а вълътѫчі ла ѫнѫ локѫ; —rotten, sich, а се рескѫла; —rottung, f., рескѫларе; —rücken, v., а се апропіе, стрѫнце ѫмпреѫнъ віindѫ; —rufen, v., конвокѫ, adѫнѫ; —rühren, v., коместекѫ, местекѫ ла ѫнѫ локѫ.

Zusammen-schicken, sich, v., конвіне; с'аккордéзъ; —schieben, v., с'апропіе ѫнѫ de алтѫлѫ ѫмпінгъndѫсе; —schießen, v., коатрібѫїѫ, конкѫрезѫ (кѫ банї); Geld —schießen, а контрібѫі партеа са (de банї); в. Niederschießen; —schlagen, v., спаргѫ, стрікѫ; пѫнѫ ѫна песте алта; die Hände über dem Kopfe s—chlagen, а се въіера, ламента, желѫі; —schließen, v., ѫншірѫ, ѫнлънцѫескѫ; —schmelzen, v., контопескѫ; се ѫмпѫцінéзъ; —schmieden, v., конфоръстѫі, а комбіна доѫе бѫкъцї de ферѫ (прін фокѫ); —schmiegen, sich, а се піті, а се стрінце фъкъndѫсе мічї; | schnüren, v., констрінгѫ кѫ сфóръ; —schreiben, v., компѫнѫ, компілезѫ (о карте); —schütten, v., конскѫтѫрѫ, коместекѫ; —schweißen, —schmieden, —setzen, v., компѫнѫ, пѫнѫ ла ѫнѫ локѫ; —setzung, f., компѫсъціѫне; —sitzen, v., шedѫ ѫмпреѫнъ; —spannen, v., ѫнхатѫ ла ѫнѫ локѫ; —stehen, v., а ста кѫ тоцїї, а фі de ачеашї партітъ; —steuern, v., контрібѫїѫ; —stimmen, v., консѫнѫ, конглъсѫескѫ; —stimmend, a., консонънтѫ; —stimmung, f., консонънцъ, конкорdанцъ, ѫніре; —stoßen, v., се ловескѫ, daѫ ѫна ѫнтр'алта; се търцінескѫ; —stücken, v., вѫкъцескѫ; —stürzen, v., кade ѫн рѫінъ; —suchen, v., а черчета претѫтіnde; —summiren, v., сѫмезѫ ѫнтр'ѫна.

Zusammen-thun, v., ѫмпреѫнѫ, пѫнѫ ла ѫнѫ локѫ; sich —thun, се 'нкіde; —tragen, v., а гръмъdі ла ѫнѫ локѫ; —treffen, v., me 'нтълнескѫ; се ісвескѫ ѫнѫ кѫ алтѫлѫ; конкаdѫ; —treffen, n., ѫнтълніре; коісвіре; конкъdінцъ = коінчіdінцъ; —treiben, v., мънѫ спре а стрѫнце ла ѫнѫ локѫ; —treten, n., ассоціаціѫне.

Zusammen-verschwören, sich, v., а се конжѫра; —verschwörung, f., конжѫръціѫне; —verstehen, sich, v., а се 'нцелеце.

Zusammen-wachsen, v., а конкреште, а креште ла ѫнѫ локѫ; —wachsung, f., конкресчіѫне = конкреціѫне; —werfen, v., арѫнкѫ ѫна песте алта, пѫнѫ перемере; —wickeln, v., ѫнфъшіїѫ ла ѫнѫ локѫ.

Zusammen-ziehen, v. a., констрінгѫ, трагѫ ла ѫнѫ локѫ; adѫнѫ (міліціа); прескѫртезѫ (о карте); —, v. n., се мѫтъ тотѫ ѫнтр'о локѫінцъ; sich —ziehen, сгърческѫ (п. е. первії); се adѫнъ (порії); —ziehend, a., констрінгънте.

Zusatz, m., adaосѫ, сѫплімънтѫ.

Zuschanzen, v., ѫнкіdѫ кѫ шанцѫ; фіг. прокѫрезѫ (чева кѫіва), ѫл ѫнлеспескѫ а къпъта (чева).

Zuscharren, v., аккоперѫ кѫ церънъ.

Zuschauen, в. Zusehen.
Zuschauer, m., прівіторȣ, спектаторȣ; —in, f., прівіто́ре.
Zuschicken, v., трімітȣ ла . ., ꙟndрептезȣ спре . .
Zuschieben, v., ꙟmпінгȣ спре . .
Zuschießen, v., maĭ daȣ, adaогȣ; m' арȣнкȣ асȣпра . . .
Zuschlag, m., ажжȣdікъцiȣне = (хотържре а ръмънеа асȣпра кȣіва лȣкрȣ лічітатȣ); adосȣ.
Zuschlagen, v., батȣ спре чінева (піла); ꙟнкідȣ тръntindȣ (ȣша); daȣ мъна (спре семнȣ къ с'а фъкȣтȣ кȣмпърътȣра); ажжȣdікȣ (ꙟн лічітъцiȣне), харечлȣескȣ (ꙟн Пп.); лȣкре́зъ (medічіна).
Zuschleppen, v., търъскȣ спре . . .; adȣкȣ пе фȣрішȣ.
Zuschließen, v., ꙟнкідȣ кȣ кеіеа.
Zuschmieren, v., астȣпȣ, ліпіndȣ (кȣ лȣтȣ).
Zuschnappen, v., ꙟнкідȣ клъmпъnindȣ; хъпъескȣ ꙟнкізъndȣ гȣра.
Zuschneiden, v., кроескȣ; таїȣ.
Zuschrauben, v., ꙟнкідȣ кȣ фȣсȣ (кȣ шрȣпȣ) сȣчindȣлȣ.
Zuschreiben, v., скрiȣ, трекȣ (о сȣмъ) пе пȣмеле кȣіва; фіг. аскріȣ, атрібȣїȣ (еффептȣ ла о каȣсъ); ꙟmпȣтȣ.
Zuschreien, v., а стріга кȣіва, ал ꙟнштіінца стрігъndȣї.
Zuschreiten, v., проперȣ, m'апропіȣ кȣ пашї ꙟndoiцї.
Zuschrift, f., dedікъцiȣне; скрісо́ре adресатъ ла чінева.
Zuschuß, m., adaосȣ ла саларȣ; аффлȣінцъ (de лапте).
Zuschütten, v., ꙟmплȣ кȣ върфȣ.
Zuschwänen, v., се ꙟнкіde пȣроindȣ.
Zuschwören, v., жȣрȣ (кредінцъ); ꙟmї ꙟнсȣшескȣ прін жȣръmънтȣ.
Zusehen, v., стаȣ de въdȣ, стаȣ de прівескȣ: іаȣ самъ, прівегіезȣ; sehen Sie zu, ob er gekommen, en везї а венітȣ; —ds, ad., възъndȣ кȣ окії.
Zusein, v., а фі ꙟнкісȣ.
Zusenden, в. Zuschicken.
Zusetzen, v., аппȣнȣ, пȣнȣ ла . .; an's Feuer —, пȣнȣ ла фокȣ (о́ла); zum Solde —, adaогȣ; im Handel —, а пȣне din капіталȣ; einem hart —, а пȣне сȣла ꙟн ко́стъ, а стрімтора пе чінева.
Zusichern, v., ассекȣрȣ, daȣ секȣранцъ.
Zusiegeln, v., ассіцілȣ.
Zusperren, v., ꙟнкідȣ стръпȣнъndȣ dрȣгȣл.
Zuspitzen, v., аскȣцȣ, факȣ върфȣ.
Zusprechen, v., ꙟнкоръцезȣ, мънгъїȣ, ꙟнтъреcкȣ (пе чінева) кȣ ворба; ажȣdікȣ; ꙟнтрȣ съ възȣ (пе чінева).
Zuspruch, m., Zusprache, f., ꙟнкоръцаре, мънгъіере кȣ ворба; ажȣdікаре; вісітъ скȣртъ.
Zustand, m., старе (статȣ), кondiцiȣне, пȣсетȣръ, черкȣстърї.
Zuständig, a., кȣвенітȣ, пропріȣ (кȣіва), апъртініторȣ.
Zustatten kommen, v., і каde біне, ї е de фолосȣ, віне а пропосітȣ.
Zustecken, v., ꙟнкеїȣ кȣ ȣнȣ болdȣ; вѫръскȣ; adȣкȣ пе сȣв мънъ.
Zustehen, v., се кȣвіне.
Zustellen, v., трімітȣ.
Zustimmen, v., вотезȣ; консімцȣ; в. Beistimmen.
Zustopfen, v., астȣпȣ.
Zustoßen, v., ꙟнкідȣ ісбindȣ; daȣ ловітȣръ греа; dъ престе міне некаzȣ.
Zuströmen, v., аккȣрце кȣ прісосінцъ.
Zustutzen, v., чȣнтескȣ, тешескȣ; рътезȣ (пълъріъ, арборї) спре але da о ведере плъкȣтъ; формезȣ, полескȣ; edȣкȣ (чоплескȣ бъdъръніа).
Zuthat, f., adaосȣ лътȣралȣ, мърȣнцішȣрї (п. е. бȣмбї, ібрішінȣ шчл.); ла ȣнȣ вестмънтȣ; дересȣрї (піперȣ, скорцішо́ръ шчл.) ла бȣкате; матеріалȣ (къръmidъ, варȣ, пъсіпȣ шчл.) ла zidȣ.
Zutheilen, v., ꙟmпартȣ, daȣ фіъкȣї партеа са.
Zuthun, v., ꙟнкідȣ, пȣнȣ ла . .; —, n., ажȣторїȣ, adaосȣ, ꙟнфлȣінцъ, коплȣкраре; ohne mein —, фъръ пъртъшіȣнеа (participatione) меа.
Zutragen, v., аппортȣ, addȣкȣ, dȣкȣ

портѫ спре . . .; sich —, евіне, се 'нтъмплъ.
Zuträglich, a., пріінчосѫ, фолосічосѫ.
Zutrauen, v., me 'нкредѫ; сѫпѫнѫ, ѧмі ѧнкіпѫескѫ; —, n., ѧнкредере.
Zutraulich, a., фаміліарѫ, кѫ ѧнкредере.
Zutreffen, v., се ловеште, се nimереште.
Zutreten, v., m'апропіѫ; ѧнкідѫ кълкъндѫ.
Zutrinken, v., беаѫ ѧн съпътатеа (кѫіва), pidікѫ тоастѫ.
Zutritt, m., апропіере, ѧнтраре (ліберъ ла чінева).
Zuverlässig, a., чертѫ, посітівѫ, секѫрѫ; —keit, f., чертéцъ, nendoinцъ.
Zuversicht, f., ассекѫранцъ, сперанцъ (ѧнтемеіатъ къ се ва фаче че се аштéптъ); —lich, a., чертѫ, секѫрѫ; ad. кѫ ѧнкредінцаре, кѫ секѫранцъ.
Zuviel, ad., преамѫлтѫ, кѫ прісосѫ.
Zuvor, ad., ѧнаінте (іт. innanzi), маї наінте.
Zuvorbedenken, v. прекѫцетѫ, me гъndескѫ маї наінте.
Zuvörderst, ad., маї наінте de тóте, деокамдатъ.
Zuvor-einnehmen, v., прекѫпезѫ; —empfinden, v., пресімцѫ; —geben, v., даѫ ѧнаінте; —kommen, v., превінѫ; апѫкѫ ѧнаінте; іаѫ пеdінаінте (кѫ ворба); einer Sache —, ѧнтімпінѫ; —kommend, a., ѧнтімпінъторѫ; кѫртенецѫ, політѫ; —kommenheit, f., ѧнтімпінаре, кѫртеніре, політецъ; —nehmen, v., іаѫ ѧнаінте; —sagen, v., превъdѫ; —sagen, n., превеdінцъ; —thun, v., ѧнтрекѫ (пе чінева), ѧл ковършескѫ; —verordnen, —versehen, v., преорdінѫ, пѫнѫ ла оръndѫіéлъ de маї наінте; —wissen, v., прештіѫ, штіѫ маї наінте.
Zuwachs, m., акрескъмънтѫ, adaосъмънтѫ.
Zuwachsen, v., аккрескѫ, adaогѫ, спорескѫ; се 'нкіde крескъndѫ.
Zuwägen, v., месѫрѫ; ѧмпартѫ кѫ кѫмпъна.
Zuwegebringen, v., еффъптѫескѫ; продѫкѫ, ѧмплінескѫ.
Zuweilen, ad., ѫнеорї, кътеоdатъ, къndѫ ші къndѫ.
Zuweisen, v., adpecezѫ, ѧndрептезѫ.
Zuweisung, f., adpecape, ѧndрептаре.
Zuwenden, v., ѧнторкѫ спре чінева (docѫ); ѧndемънезѫ, ѧнлеспескѫ.
Zuwerfen, v., ѧмплѫ аіептъndѫ.
Zuwickeln, v., ѧнвълескѫ, ѧнфъшіїѫ.
Zuwider, praep., контръ; — handeln, лѫкрѫ контръ; — sein, контрарiезѫ, me оппѫнѫ; von Natur —, антіпатікѫ.
Zuwinken, v., факѫ кѫ окїѫ, даѫ семнѫ кѫ окїѫ.
Zuwölben, v., ѧмболтезѫ, ѧнкідѫ кѫ болтъ.
Zuzählen, v, аппѫмерѫ, пѫмерѫ ѧн (мънъ).
Zuzeiten, ad., din къndѫ ѧн къndѫ, din тімпѫ ѧн тімпѫ.
Zuziehen, v., аттрагѫ, контрагѫ; adѫкѫ, кіъмѫ; ѧнкідѫ тръгъndѫ; sich —, а'шї траце (о бóлъ).
Zwacken, v., пішкѫ.
Zwang, m., форцъ (авемѫ фóрте), констрінсъмънтѫ (сілъ), невоіъ.
Zwang-anleihe, f., ѧмпрѫмѫтѫ форцатѫ, невоітѫ; —dienst, m., ангаріъ, сервічіѫ невоітѫ; —gerechtigkeit, f., бапалітате; —gesetz, n., леце коерчітівъ; —kauf, m., монополѫ; —lehen, n., феѫdѫ сфорцатѫ; —mühle, —ofen, ꝛc., мóръ, копторѫ шчл. бапалъ (кѫ dрептѫ de а констрінце пе óменї съ мачіне, съ кóкъ шчл. ла ачелеа); —mittel, n., міжлокѫ констрінгъторѫ, сфорцъ (сілъ), невоіъ.
Zwangsweise, ad., кѫ сфорца, de невоіъ, de сілъ.
Zwanzig, num., doѫezечї; Zahl von ungefähr —, врео dóъzечї, о dózечімъ; —er, m., dozечерѫ (монетъ de 20 крї); —ste, num., ал doъzечілеа, а doъzечеа.
Zwar, ad., бінекъ, кѫ тóте, тотѫшї, deші; ѧнаdеверѫ.
Zweck, m., скопѫ, фіне, цінтъ, целѫ (молд.); —dienlich, a. ші ad., сервіторѫ спре скопѫ; —e, f., кѫїѫ,

niponĕ (de ţintъ); —en, v., ţintъescĕ, ɲndeneneschĕ kъ kъie; ţintescĕ; —los, a. şi ad., fъrъ skopĕ; —mäßig, a., atinesкratĕ, korespъnzъnte skopъlъi, kъvenitĕ; —widrig, a., kontrarĭs skopъlъi.

Zween, v. Zwei.

Zwei, num., (Zween şi Zwo nъ mai sъnt ɲn ъsĕ), doi.

Zwei, f., doi okĭ (ne o karte de jokĕ).

Zweibeinig, a., binedĕ.

Zweideutig, a., ъmbiĕ, ekъivokĕ, amfibologĕ; —keit, f., ъmbiĭtate, ekъivocĭtate, dъplicĭtate, amfibolonţiъ.

Zweidräthig, a., ɲn doъe fire, ɲn doi nerĭ.

Zweier, m., dъérĕ; —lei, ad., bifarĕ, bifelĕ.

Zweifach, a., dъplъ; die —e Ehe, bigamiъ.

Zweifalter, f., biaripiĕ (insektъ kъ dóъ aripi); fъrfalъ, flъtъre.

Zweifel, m., ɲndoialъ; ohne —, fъrъ 'ndoialъ (negrešitĕ); in — ziehen, a traţe la ɲndoialъ; in — lassen, a lъsa lъkrъ baltъ; —haft, a., ɲndoiosĕ = (dubiosus); —sucht, f., scheptičistĕ, niponistĕ.

Zweifeln, v., me 'ndoieskĕ.

Zweifler, m., ɲndoitorĕ, niponianĕ, scheptikĕ, nekredinčosĕ (négъ), persónъ kare se 'ndoieşte despre tóte şi négъ.

Zweig, m., ramĕ; —ig, a., rъtosĕ, rъtъrosĕ, rъtъritĕ.

Zweihaunig, a., ce se póte tъia (kosi) de doъe ori.

Zweijährig, a., de doi ani; —er Wein, binĕ de doi ani.

Zweijährlich, a., biaнъarĕ (ce evine totĕ la doi ani).

Zweikampf, m., dъelĕ, bъtaiъ ɲntre doi.

Zweimal, ad., de doъe ori; — so viel, de doъe ori atъtĕ, ɲndoitĕ mai mъltĕ; —ig, a., de kъte doъe ori, repeţitĕ.

Zwei-männisch, a., de doi bъrbaţi; —master, m., bikatargъ (naiъ kъ dóъ katargъri); —rüderig, a., bilégъ (trъsъrъ kъ doi kaĭi); —schalig, a., bivalvĕ; —schattig, a., amfiscĭĭ, kъ doъe ktъre; —schattige Völker, amfiscĭi, popóre de sъb ekъatore; —schläfrig, a., de doъe persóne (natъ); —schneidig, a., kъ doъe tъişъri; —schuhig, a., de doi polikarĭ; —silbig, a., bisilabĕ; —spännig, v. —räderig; —stämmig, a., bitrъnkiĕ; —stimmig, a., bivocĭĕ; —stündig, a., de doъe óre; —tägig, a., de doъe zile.

Zweite, (der die das), num., al doilea, a doъa.

Zweitens, zum Zweiten, ad., al doilea (lokĕ, nъntĕ), adoъa (óръ); pentrъ adoъa . .

Zwei-theilig, a., bipъrţitĕ; —zackig, —zinkig, a., bifъrkatĕ; —züngig, a., bilitbalĕ; ein —züngler, omĕ prefъkъtĕ, falsĕ.

Zwerch, a., niezişĕ, kъrtezişĕ, (krъčişĕ) diagonalĕ, strъversalĕ; —balken, m. grindъ kъrtezişъ; —fell, n., diafratъ; —gasse, f., stratъ krъčişъ; —linie, f., liniъ strъversalъ; —sack, m. desagъ (bisakъ).

Zwerg, m., nitikĕ; strъpitъrъ, nanĕ; —baum, m., arborelĕ; —bohne, f., fasole ológъ; —gestalt, f., figъrъ nitikъ, nanъ.

Zwetschke, f., prъnъ (nerjъ, golданъ mold.); —nbaum, m., prъnĕ.

Zwickel, m., nanъ (de lemnĕ); fъrkuliţъ de flóre (la kulţъni); klinĕ (de stiklъ); kърпъnĕ; —bart, m., mъstaţe ɲn fъrkuliţe.

Zwicken, v., pişkĕ, strîngĕ (kъ kleştele); fig. nъnĕ la mъnъ, ɲnşelĕ.

Zwickmühle, f., fig. refuţiĕ, lokĕ de skъpare; er ist seine —, el e skъpareа lui.

Zwickzange, f., ţimbristъ.

Zwieback, m., bikontĕ, pistoţĕ.

Zwiebel, f., ţépъ; —artig, a., ţeposĕ, de felul ţépei; —beet, n., stratĕ de ţépъ; —brühe, f., sosĕ de ţépъ; —gewächs, n., plъntъ ţepósъ; —icht, a., ţeposĕ; —röhre, foiъ de ţépъ (tъbĕ); —same, m., seminţъ de ţépъ; —schale, f., kóжъ (peliţъ) de ţépъ; —wurzel, f., rъdъčinъ bulbósъ.

Zwiebrachen, n., adoȣa арътȣръ de къmпȣ̆.
Zwiefach, zwiefältig, a., dȣплȣ.
Zwiespalt, m., Zwietracht, f., Zwist, m., Zwistigkeit, f., neȣnipe, deckopdiъ, ꙟmпърекере, zizaniъ (dixoniъ), diccimцȣ̆.
Zwielicht, f., mȣргȣ̆, ꙟнгънареа zілеї кȣ пóптеа; в. Dämmerung.
Zwier, ad., (векїȣ) de doȣe орї.
Zwiesel, m., кръкапъ, фȣркъ; —ig, a., кръкъпосȣ̆.
Zwillich, m., пънzъ грóсъ раръ (de сачї, цóле шчл.), тръліч̆ȣ.
Zwilling, m., цemenȣ̆, бінатȣ̆; —s-bruder, m., фрате цemenȣ̆; —s-schwester, f., сóръ цemenъ; —s-geschwister, —spaar, n., фрацї (сȣрорї) цemenї.
Zwinge, f., клеште; белчіȣгȣ̆, верігъ.
Zwingen, v., сфорцezȣ̆, констрінгȣ̆ (сілескȣ̆); облегȣ̆ (сінволніческȣ̆); zu — befugt, коерчітівȣ̆, de сфорцатȣ̆; das gezwungene Wesen, аффептъцїȣне, пȣртаре търе́цъ (непотрівітъ кȣ пȣсетȣра са); gezwungene Weise, кȣ сфорца, кȣ сіла.
Zwinger, m., сфорцъторȣ̆ (сілȣіторȣ̆); локȣ̆ ꙟнкісȣ̆ ꙟнтре mȣрії четъцїї ші ꙟнтре касе.
Zwirn, m., ацъ, фірȣ̆, тортȣ̆.
Zwirnen, v., торкȣ̆; Seide —, торкȣ̆ mътасъ.
Zwirn-faden, m., фірȣ̆ de ацъ, de тортȣ̆; —knäuel, n. сéȣ̆ m., гемȣ̆ de ацъ; —rad, n., рóтъ de торсȣ̆.
Zwischen, praep., ꙟнтре, пе кънdȣ̆; — durch, прін mіжлокȣ̆, прінтре, прінтре doї; —balken, m., гріndъ meziъ.
Zwischenbegebenheit, f., ꙟнтрекаzȣ̆, епісodъ.
Zwischenessen, n., ꙟнтремънкаре.
Zwischengeschoß, n., ꙟнтрепъmънтȣ̆.
Zwischengold, n., аȣрȣ̆ de doȣъ колóре.
Zwischenhandlung, f., фаптъ ꙟнтръmeziъ; ꙟнтрактȣ̆ (ла піесе театрале).
Zwischenlinie, f., ꙟнтреліniъ.
Zwischenmahlzeit, f., mepindъ.
Zwischenmauer, f., ꙟнтремȣрȣ̆, zidȣ̆ mіжлочіȣ̆.
Zwischenpfeiler, m., піластрȣ mіжлочіȣ̆.
Zwischenplatz, m., локȣ̆ mіжлочіȣ̆, ꙟнтрестіцїȣ̆, ꙟнтревалȣ̆.
Zwischenraum, m., ꙟнтреспацїȣ̆.
Zwischen-rede, f., ꙟнтреворбіре, ꙟнтрелокȣцїȣне, digресіȣне; —redner, m., ꙟнтреворбіторȣ̆.
Zwischenregierung, f., ꙟнтреремnȣ̆, ꙟнтреdomniъ.
Zwischenruhe, f., паȣсъ.
Zwischensatz, m., пропȣсъцїȣне ꙟнчіdентъ, парентесъ.
Zwischenspiel, n., ꙟнтремеzȣ̆, ꙟнтрактȣ̆.
Zwischenspruch, m., ꙟнтресентінцъ.
Zwischenstimme, f., контралтȣ̆.
Zwischenwand, f., пърете de mіжлокȣ̆.
Zwischenwort, n., ꙟнтреіепцїȣне.
Zwischen-zeile, f., ꙟнтреліniъ, ꙟнтреръndȣ̆; —zeilig, a., ꙟнтреліniарȣ̆.
Zwischenzeit, f., ꙟнтретімnȣ̆.
Zwist, m., діскорdіъ, неȣnipe, dixoniъ.
Zwitschen, v., чіріпескȣ̆; —, n., чіріпіре.
Zwitter, m., ермафроdітȣ̆, andроцінȣ̆ (фетелъȣ̆): нічї бърбатȣ̆ нічї mȣіере; —pflanze, f., плънтъ ермафроdітъ.
Zwitzern, в. Schimmern.
Zwo, в. Zwei.
Zwölf, num., doїспрezече, (ші кънd е ворба de óра zілеї сéȣ̆ а попцїї семніфікъ): mézъzi, mézъпóпте.
Zwölfeckig, a., de dóъспрezече колцȣрї. dodeкагонȣ̆.
Zwölfer, m., doїспрezечерȣ̆; —lei, a., doїспрezефарȣ̆, сéȣ̆ —фелȣ̆.
Zwölffach, a., doїспрezечеплȣ, de doїспречеzе орї атътȣ̆.
Zwölfjährig, a., de doїспрezече анї.
Zwölfmal, ad., de dóъспрezече орї.
Zwölfte, num., ал doїспрezечелеа, а —еа; der — des Monats, а dóъспрezече zi а месіцеї (лȣнеї de zіле); Karl der —, Каролȣ̆ алȣ̆ doїспрezечелеа.
Zwölftel, n., dóъспрezечіme = 1/12.
Zwölftens, ad., ал dóъспрezечелеа, а —еа.
Zylinder, m., чілindрȣ, тъвълȣкȣ̆.
Zylindrisch, a., чілindрікȣ̆.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google